Anul XLI | Ianuarie 1929 | Nr. 1

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

FONDATĂ IN ANUL 1886

APARE LUNAR

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNEA" SIBIU

SUMARUL:

Anul forestier 1928 . . . . . M. Drăcea, V. Stinghe

Probleme administrative: Desfacerea produselor lemnoase în pădurile statului . . . . . Șt. Dumitrescu-Gârbovi

Comerțul lemnului: Exportul de lemne în 1928, comparativ cu anul 1927 . . M. P. Florescu

Cronica.

Insemnări.

Recenzii.

Revista revistelor.

Informațiuni.

Necrolog: Aurelian M. Ionescu.

Soc. «Progresul Silvic»: Desbateri. Rectificare.

Publicații: Decizii ministeriale. Vânzări de păduri.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: B-DUL I. C. BRATIANU No. 57 bis
BUCUREȘTI

39729

XLI-e Année | Janvier 1929 | Nr. 1

REVUE DES FORÊTS

Publication mensuelle de la Société forestière roumaine „Progresul Silvic"

SOMMAIRE:

L'année forestière 1928 . . . . . { M. Dracea, V. Stinghe
Problèmes administratifs: La vente des produits des forêts de l'Etat . . St. Dumitrescu-Cârlovi
Le commerce du bois: L'export du bois en 1928 . . . . . M. P. Floresco
Chronique.
Notes.
Récensions.
Revue des revues.
Nécrologe: Aurelian M. Ionescu.
Informations.
Soc. «Progresul Silvic»: Débats.
Publications: Decisions ministerielles. Vente des coupes de bois.

RÉDACTION ET ADMINISTRATION: Bd. I. C. BRATIANO No. 57 bis
BUCAREST

Anul XLI Ianuarie 1929 Nr. 1

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAȚII „PROGRESUL SILVIC“

ANUL FORESTIER 1928

de M. DRĂCEA și V. STINGHE

Luând condeiul pe care bunul nostru camarad Turneanu l-a lăsat prea de timpuriu, însemnăm aici — și pentru cititorul grăbit al zilelor de azi, dar și pentru cel de mâine — evenimentele de seamă din lumea silvică, cari au caracterizat anul forestier 1928, căutăm a deslușì din noianul faptelor zilnice, ținta spre care evoluiază și condițiile în care se desvoltă economia noastră forestieră.

* * *

La noi — ca și în alte părți dealtfel — *politica* constitue cadrul permanent și obligat în care evoluiază gospodăria silvică.

Partidul liberal, care a condus aproape în întregime politica anului, încă în răspunsul la mesagiul din 1927 și-a anunțat programul forestier pe care l-a aplicat și în 1928: o politică de valorificare a bogățiilor noastre forestiere prin muncă românească și capital românesc, iar pe pe altă parte, o intensificare a lucrărilor de punere în valoare prin împădurirea terenurilor neproductive.

Sfârșitul anului 1928, după puternice încordări, dă în întregime stăpânirea situației politice partidului național-țărănesc, care în manifestul său către țară spune: «guvernul își va da toate silințele «pentru a îndruma economia națională astfel încât să înlesnească «desvoltarea cea mai mare a tutulor forțelor».

Și mai departe: «guvernul va pune în valoare pădurile printr'o «chibzuită gospodărie a posibilităților anuale, cu ajutorul muncito- «rilor de păduri, adunați în obștii și prin mari lucrări de replantare «a terenurilor devastate sau neproductive».

Specific în acest program este abstracția pe care o face de

obârșia capitalului pentru punerea în valoare. Nou și meritând o deosebită atenție este faptul că noul guvern înțelege să intensifice producția cu respectarea posibilităților anuale, ceeace este de un interes capital pentru gospodăria forestieră. Ne mai oprim asupra faptului că guvernul voește să desvolte ideia cooperatistă, curățind-o — presupunem noi — de excrescențele cu care a deformat-o politica, fiindcă — cu regret constatăm — aceasta tinde a reduce cooperația la un rol de intermediar. Remarcăm încă obligația pe care o ia guvernul de a pune mâna tare la înfăptuirea celei mai mari acțiuni silvice: refacerea pădurilor, căci recunoaște că au fost devastate.

Programul activității guvernului interesează economia forestieră și prin măsurile pe cari înțelege a le lua în chestiile: legii apelor, legii comercializării, desăvârșirei reformei agrare, punerii în valoare a terenurilor inundabile, organizării creditului funciar și modificării politicii vamale, chestiuni cari toate vor avea repercusiuni asupra pădurilor.

Anul 1929 ne va arăta cum se desvoltă acest interesant program.

In parlamentul liberal al anului 1928, cuvântul silviculturii a fost purtat de d-nii deputat Gorcea și senatori N. G. Popovici, C. Alimănișteanu, G. Mihăilescu și I. Ionică; în cel nou ales, la sfârșitul anului, interesele pădurilor au ca purtător de cuvânt numai pe d-l deputat Gorcea și d-l senator Simu.

Așa dar tocmai în perioada în care se anunță pentru economia forestieră evenimente importante, reprezentanții săi în Corpurile Legiuitoare sunt mai puțin numeroși ca oricând. O împrejurare fericită face însă ca actualul ministru de resort să păstreze un interes deosebit chestiunilor silvice — o dovedesc măsurile luate din primul moment în chestia defrișării izlazurilor — și să păstreze un strâns contact cu toți exponenții economiei forestiere. De acest din urmă gest, pădurile nu au beneficiat totdeauna și în aceiași măsură.

* * *

Administrația Casei Pădurilor este organul căruia îi este exclusiv încredințată îndrumarea politicei și economiei noastre forestiere.

Să cercetăm manifestările caracteristice ale serviciilor ei, fiindcă faptele vorbesc şi desluşesc ele însă-le firul lor director.

Dintre lucrările consiliului de administraţie este interesant de relevat avizul care însoţeşte darea de seamă a activităţii Casei Pădurilor pe 1927, aviz în care vedem o tendinţă bine definită de a da directive politicei forestiere prin atitudinea pe care o ia pentru intensificarea lucrărilor de restaurare şi replantare, pentru precizarea posibilităţii pădurilor noastre, pentru exploatări comasate, pentru raţionala comercializare a lemnului, pentru înzestrarea cu planuri a tuturor proprietăţilor forestiere ale statului şi — ceeace e foarte interesant — pentru problema de mult şi puternic simţită a studiilor şi cercetărilor pe cari să se clădească o silvicultură românească.

Consiliul technic, descomplectat prin moartea valorosului silvicultor care a fost Vasile Teodorescu, a apărat principiul permanenţei de câteori a fost vorba să se pronunţe asupra exploatării pădurilor persoanelor morale. Conservatismul către care se îndreaptă Consiliul technic al pădurilor apare şi din avizele pe cari le dă în celelalte chestiuni, cum a fost aceia a izlazurilor împădurite sau aceia a valorizării produselor forestiere de pe proprietăţile statului.

Direcţiile din Casa pădurilor, luptând greu cu tradiţia prea biurocratică, îşi dau silinţa, fiecare în sfera sa de activitate, să producă cât mai mult.

Plantaţiile, trecute de câţiva ani pe primul plan al preocupărilor administraţiei, s'au efectuat cu aceeaşi sârguinţă şi atenţie ca şi până acum. Dar, ca şi agricultorul, silvicultorul trebue să trăiască cu ochii pe cer, de aceia nu putem lăsa ne menţionată aici, seceta care ne-a bântuit în cursul anului trecut. Urmările acestui fenomen nu sunt, poate, tot aşa de curând şi de puternic simţite în pădurărie ca în agricultură, dar în fapt ele sunt tot atât de supărătoare. In special lucrările de împădurire au avut de suferit şi, după cum ştim, se poate întâmpla ca efectele cele mai rele să se vadă numai în 1929, dacă primăvara ce va veni nu va fi destul de umedă ca să compenseze şi să repare răul. Deaceea pentru anul ce vine se recomandă o deosebită grije în ce priveşte lucrările de pepinieră şi împăduriri, luându-se toate măsurile cari pot înlătura efectele uscăciunei.

In legătură cu lucrările de împădurire trebue menţionat şi

faptul foarte îmbucurător, că culegerea semințelor este așa de bine organizată, în cât administrația Casei Pădurilor nu numai că poate acoperi nevoile interne crescânde, dar ar putea chiar exporta. Totuși mai este ceva de ameliorat, în special în ce privește semânța de molift și ghinda: culegerea și distribuția să se organizeze în așa fel ca în fiecare localitate să se folosească semânță culeasă în condițiuni staționale similare, în care scop va trebui în deosebi să se intensifice culegerea seminței de molift în regiuni înalte.

Amenajarea pădurilor statului, cuprinzând suprafețe din din ce în ce mai mari, este încă mult împiedicată de nesiguranța produsă de neterminarea reformei agrare. Totuși se lucrează activ. Dar serviciul nu s'a fixat încă asupra metodelor de amenajament cele mai proprii pentru condițiile unei tinere gospodării pădurești, care se desvoltă în condițiuni staționale, economice și istorice speciale, caracterizate prin relativ mica accesibilitate a pădurilor de munte (de unde lipsa de preț pentru lemn), prin starea anormală a pădurilor, prin continuele prefaceri ale proprietății și mai ales prin puternicul conflict între principiul permanenții în silvicultură deoparte și interesele capitalului pe de altă parte.

In ce privește amenajamentul pădurilor particulare, administrația are de luptat cu dispozițiunile relativ sumare ale legiuirilor noastre în privința raportului susținut, a cărui rațiune dealfel e puțin înțeleasă de proprietarii particulari.

In materia de exploatări, animată de grija de a nu depăși posibilitățile, Casa pădurilor în mod constant a căutat ca ceiace se recoltează din pădurile sale să fie cât mai bine valorificat spre a corespunde cerințelor din ce în ce mai exprese ale bugetului. Și în această privință nu au lipsit dificultățile: criza financiară nu numai că a împiedecat valorificarea tutulor posibilităților, dar a redus mult și prețul lemnului. In tot cazul e sigur că dacă va pătrunde încetul cu încetul în regulele Casei pădurilor, un spirit de culanță comercială, valorificarea produselor ei n'ar avea de cât de câștigat.

Un fenomen, care trebue remarcat, e acela că regia bate în retragere, tocmai când greutățile administrației ocoalelor, tracasate de aplicarea reformei agrare, au început a se micșora. Insă rămâne încă deschisă problema dacă dintre metodele de exploatare, experimentate până acum la noi, trebue preferată antrepriza sau regia.

Reducerea regiilor, în mod firesc, stimulează inițiativa cooperatistă. Casa pădurilor a încurajat-o când a fost sinceră. Dar fiindcă

în timpul din urmă cooperația — abătându-se dela principiile ei, — tinde să devină pe alocurea numai un intermediar, abuzând însă de o mare influență politică, administrația a fost nevoită să fie mai circumspectă, deși acest lucru, desigur, îi produce desagramente.

In fine, fiindcă vorbind de exploatări se pune și chestia bugetului, e locul să amintim că veniturile Casei pădurilor sunt încă greu încercate de «gratuitățile și reducerile» la care o obligă diversele legiuiri.

In ce privește personalul, cadrele tinere—după actualele posibilități ale bugetului — încep a fi complecte, din care pricină ideia proletariatului apare la orizont. In tot cazul, administrația, dispunând de acum de un număr suficient de ingineri silvici, este în măsură să nu mai încredințeze conducerea ocoalelor de cât acelora cari pot dovedi că au făcut ucenicie suficientă ca ajutoare.

Persistă însă penuria cadrelor mai în vârstă, lucru puternic resimțit și pe care-l dovedește și împrejurarea că la examenul de subinspector nu s'au prezentat de cât 3 candidați.

Un fapt care trebue remarcat este tendința multor liberi profesioniști de a reintra în serviciile publice.

* * *

După consolidarea situației materiale, ca rezultat al sforțărilor din ultimii ani, ale unui mănunchi de membri plini de zel și cu spirit de sacrificiu, *Societatea «Progresul silvic»* pornește la consolidarea sa internă și la construirea sufletească.

Ca o primă și capitală realizare în această direcție, este precizarea ideii că numai un specialist poate fi conducătorul ei, deși ideia unui președinte străin de meseria pădurilor a mai putut găsi și acum câțiva susținători.

In anul ce a trecut nu s'a ținut un congres: caracterul de ordine cu totul internă al discuțiilor ce au urmat, a indicat ca ele să aibă loc în cerc intim. De aceia întrunirea noastră a avut caracterul numai al unei adunări generale. Cu ocazia acestei adunări s'a subliniat necesitatea ca sociatatea să se adapteze nevoilor timpului, ca să devină în adevăr un viguros organizm, care pe de o parte să-și poată sprijini propriile sale interese, iar pe de altă parte să-și dobândească marea putere de care are nevoe pentru susținerea ideii forestiere.

Dar un fapt care nu trebue să treacă nesemnalat este isbitoarea disproporţie între importanţa chestiunilor puse în discuţie şi între numărul participanţilor la ele.

Apoi şi interesul şi convingerea pusă în rezolvarea lor au fost atât de reduse, în cât chiar chestiuni de interes imediat sau material, cum a fost aceia a înfiinţării Casei de credit, nu a put găsi altă soluţie de cât aceia a amânării.

Revista, cum poate constata cititorul ei, caută pe de o parte să se pue de acord cu nevoile imediate ale realităţilor vieţii, pe de alta să dea cât mai multă orientare asupra mişcării silvice din ţară şi străinătate. Numărul schimburilor cu străinătatea şi numărul cititorilor din afara specialităţii, creşte.

Biblioteca societăţii, fără care o ţinere la curent cu toată mişcarea forestieră nu este posibilă, s'a mărit considerabil în ultimul timp. De acum ea începe să poată servi cu succes nevoilor oricărei cercetări speciale.

* * *

Ca publicaţiuni de interes forestier ale anului expirat avem de menţionat o lucrare în limba germană asupra salcâmului de M. Drăcea ‹Beiträge zur Kenntniss der Robinie in Rumänien, unter besonderer Berücksichtigung ihrer Kultur auf Sandböden in der Oltenia›; o scriere asupra stejarului de d-l dr. C. Bungeţeanu şi un studiu de M. Drăcea asupra pădurilor Dobrogei, publicat în volumul festiv al Analelor Dobrogii, închinat serbărilor semicentenarului.

Anul 1928 ne-a adus apariţia confratelui «Ecou de codru» dela Cernăuţi, care atacând în special probleme bucovinene, luptă împreună cu noi la propăşirea ideii silvice.

Conferinţe cu caracter forestier s'au ţinut de către d-nii M. P. Florescu, C. Bungeţianu, M. Drăcea şi Dumitrescu-Gârbovi.

Desvoltând mai departe ideia de a desăvârşi pregătirea unora din cele mai valoroase elemente, Casa Pădurilor a dat sau a menţinut şi în 1928, concedii de studii în străinătate d-lor Sburlan ‹la Viena›, Eliescu ‹la München›, Grozescu ‹în Franţa› şi G. P. Antonescu ‹în Franţa, etc.›. La începutul anului d-l Drăcea a sosit din misiunea de studii în America, dată de fondaţia Rockefeller.

In interesul propagandei forestiere, Casa Pădurilor a organizat două expoziţiuni silvice: una în ţară la Constanţa cu ocazia serbărilor semicentenarului şi alta la Praga.

* * *

Anul 1928 a adus pentru corpul silvic şi pentru societate pierderi dureroase prin trecerea în veşnicie a consilierilor silvici Vasile Teodorescu şi C. I. Ionescu şi a inspectorilor silvici G. Turneanu şi Th. Chivulescu, a căror cinstire s'a făcut în revistă la timp.

* * *

Nu putem încheia această expunere fără a aminti în câteva cuvinte situaţia comerţului lemnului care este aşa de strâns legat de pădure şi care la rândul său condiţionează atât de puternic întreaga mişcare forestieră.

Anul 1928 a adus în parte o remitere a acestui comerţ, care spre sfârşitul anului 1928 suferise o deprimare.

E totuşi cazul să distingem între lemnul de foc şi cel de lucru: primul nu mai poate face afaceri bune, ultimul însă şi-a mărit preţul şi industria prelucrării lui îşi găseşte socoteala. Cheresteaua de răşinoase s'a ridicat în special: aceasta însă mai ales ca consecinţă a cartelului încheiat între industriaşi.

Bine a mers şi cheresteaua de fag aburit care a început să fie aproape singura formă sub care această specie poate să fie rentabilă. In schimb nu este cazul să se spue aceleaşi lucruri bune despre traverse, o prelucrare care e tot mai mult părăsită, fiindcă consumatorul principal C. F. R. nu plăteşte preţul de producţie.

Criza financiară cu creditul restrâns şi cu dobânzile mărite, au influenţat desigur desavantajos asupra afacerilor comerciale cu lemnul. Iar seceta, cu scumpirea alimentelor, a ridicat preţul muncei, ca să mai adauge la greutăţile industriei, care totuşi în 1928, cum am spus, a reuşit să-şi amelioreze bilanţul faţă de anul care a precedat.

L'année forestière 1928

Les auteurs passent en revue les principaux faits du mouvement de l'année passée. Ils discutent les événements politiques, économiques et sociaux qui ont exercé une influence sur le développement de la vie forestière roumaine.

PROBLEME ADMINISTRATIVE

DESFACEREA PRODUSELOR LEMNOASE IN PĂDURILE STATULUI

de ŞT. DEMETRESCU-GÂRBOVI
Inginer silvic

Desfacerea la timp şi convenabil a produselor lemnoase constitue o chestiune importantă pentru Casa Pădurilor.

Dacă inginerii silvici prin partea culturală a preocupărilor lor conservă, regenerează şi completează, sunt pe de altă parte, în actualul cadru al atribuţiunilor ce au, solicitaţi să desfacă la timp materialele ce exploatează pentru ca veniturile anuale, în bani, să fie regulat încasate. Dar, mai cu seamă azi, când trăim o epocă de uriaşe nevoi financiare, se cere ca veniturile, în bani, pe cari le produc pădurile, să fie cât mai mari. Dacă această din urmă tendinţă se va exagera — uitându-se că regenerarea este scopul, iar exploatarea propriu zisă este mijlocul celei dintâiu şi deci caracterul ei este determinat de felul regenerării — se va naşte, în chip forţat, un conflict între cultură şi fiscalitate.

Este drept că, în calitate de români şi cetăţeni ai ţării noastre, avem fiecare o coardă sufletească ce vibrează pentru România de de azi. Dar în aceeaşi calitate dublată cu faptul că, în speţă, ca silvicultori, dăm socoteală mai cu seamă posterităţii, rolul şi rostul nostru este să fim grăniceri de veghe pe graniţele dintre cultură şi fiscalitate.

In ce chip s'ar săvârşi excesul de fiscalitate asupra culturii?

Această întrebare constitue singură un subiect vast. Dar în articolul de faţă îl voi aborda numai tangenţial.

Cum evităm fiscalitatea?

Desigur, prima măsură elementară de prevedere este de a nu se exploata decât posibilitatea anuală. Dar posibilitatea anuală se impune să înceteze de a mai fi determinată altfel decât cel puţin

prin amenajamente sumare. Dispoziție în acest sens s'a luat de Casa Pădurilor, însă astăzi se mai găsesc în curs de aplicare multe din acele simulacre de «lucrări de specialitate» numite «studii» sau «regulamente».

Amenajistul, în lucrarea sa, să nu fie nici un moment preocupat de ideea «venitului maxim» care să vină ca un accesoriu al amenajării; ci, în lucrarea sa, să îl preocupe în primul rând cerințele culturale ale arboretelor.

S'a zis și s'a convenit de mult că Statul, ca persoană nepieritoare, trebue să tindă către generalizarea revoluțiunilor lungi — corespunzătoare regimului codru — în pădurile sale. Adoptarea acestui regim corespunde însă la exploatabilitatea economică al cărui scop nu este fiscalitatea, ci producerea de materiale de dimensiuni mari apte pentru cele mai variate întrebuințări.

Din punctul de vedere al politicei forestiere superioare, de Stat, este idealul către care trebue tins în chip statornic. Pentru cazul special al țării noastre, unde lipsa de cultură forestieră din trecutul apropiat ne-a produs masive cu un extrem de redus procent de lemn de lucru, adoptarea regimului codru, atât pentru acest motiv cât și pentru refacerea din sămânță a masivelor suprauzate prin zeci de generații de lăstari pe aceeași tulpină, este imperios necesară.

Dar iată că, fricționându-se acut cu acest ideal economic și cultural, intervine fiscalitatea. Și atunci, din dorința de a produce venituri maxime și comod de realizat — ‹care antreprenor nu se bucură de o exploatare rasă ?› — se abandonează pe alocuri regimul codrului și se fac, în pădurile Statului, exploatări în regimul crângului simplu sau în acel al crângului cu rezerve ‹lamentabilele rezerve ale crângului cu rezerve din țara românească ! !›. Eu cunosc în țara noastră serii de crâng cu suprafețe dela 800 hectare în sus !

Dacă revoluția este de 35 ani și se tae, deci, anual, 23 ha, nu au aceste exploatări rase caracter primitiv și caracterul de lăcomie fiscală ?

Regimurile de crâng cari, în țara noastră, au uzat deja de multulpinile, constituesc un simulacru de cultură, iar din punct de vedere financiar au aspectul de expediente. Ori, Statul român se apropie de faliment ca să aibă nevoie de expediente cari atacă însuși fondul capitalului său, desființându-l.

Fără a fi izgonite din cultură, aceste regimuri să rămână la proprietarii particulari – cari prin caracterul de efemeritate al vieţii lor, cer maximum de venituri într'un timp scurt –, şi pentrucă rămân la proprietarii particulari, să se reducă la minime proporţii în pădurile Statului, aplicându-se numai acolo unde împrejurările naturale de staţiune şi esenţă le vor cere.

Mai trebue să adăugăm că în regimul codrului, practicarea la timp a operaţiunilor culturale aduce venituri apreciabile, astfel că, pe această cale, partizanii fiscalităţii pot fi liniştiţi.

In anul precedent, din motive pe cari nu le pot cunoaşte cu preciziune – (bănuiesc în special lipsa de fonduri bugetare) – s'au generalizat, în chip neaşteptat – exploatările prin antrepriză. Iată cum s'a ajuns a se scoate în licitaţie parcele în cari se execută operaţiuni culturale, precum curăţiri şi degajări de seminţişuri!! Bănuiesc că la adoptarea acestei proceduri a prezidat şi speranţa că se vor realiza venituri mai mari decât în regie sau că, în cel mai rău caz, se va obţine un venit mai repede încasat. Deci, un principiu de fiscalitate.

Am constatat însă că adoptarea modalităţii «antrepriză» la astfel de produse, pe lângă mari inconveniente de ordin cultural, a eşuat şi din punctul de vedere al fiscalităţii.

Antreprenorii obişnuiţi din trecut cu exploatările rase, se feresc de exploatările împrăştiate. Motivele:

Surplusul de muncă şi cheltuială pe care-l cere orice exploatare împrăştiată.

Teama de contravenţiunile i n e r e n t e, datorite lucrătorilor şi cumpărătorilor, zic «inerente» pentrucă în forma actuală a educaţiei cetăţeneşti, pe care o are poporul nostru, aceste contravenţiuni sunt..... inerente.

In categoria acestor contravenţiuni se claseză şi arborii rupţi prin exploatare, seminţişurile distruse de care, de arborii doboraţi şi de vitele chirigiilor. Din aceste contravenţiuni rezultă socoteli pe cari antreprenorul trebuie să şi le facă cu anticipaţie pentru a le îngloba în socoteală.

Din punct de vedere cultural, operaţiunile denumite «culturale» nu au drept scop în sine producerea de venituri, pe primul plan se pune alt scop: intervenţii în viaţa tinerelor arborete cu cari uneori mai mult se cheltuieşte decât se obţine prin vânzarea materialelor extrase. Aceste operaţiuni sunt de o delicateţă extremă

şi cer continua supraveghere a şefului de ocol în timpul execu-tării lor. Trebuie mult tact şi multă observaţie, iar omisiunile ce s'ar face pe ici, pe colo, se pot corecta ulterior — dacă exploatarea se face în regie.

Când este vorba de seminţişuri preexistente, seminţişuri insta-late în urma primei tăeri de regenerare (codru cu tăeri succesive) dar cari ar fi expuse la stricăciuni prin doborâri de arbori, circu-laţia vitelor şi a căruţelor, etc., regia, pe cât îi este posibil, alege momentul oportun — spre exemplu pe timp de zăpadă mare — pentru a reduce prejudiciile la minimum.

Antreprizei nu poţi să-i impui a lucra cu astfel de mena-jamente. Aplici la recepţie sancţiunile condiţiilor generale de ex-ploatare şi, dacă ţii seama şi de contravenţiile «inerente» de mai sus, pe viitor poţi şterge pe antreprenorul respectiv de pe tabloul de licitatori.

Iată deci cum, căutând fiscalitatea, nu o realizezi; ba, mai mult, prejudiciezi şi cultura.

Din punct de vedere administrativ, antrepriza — mai cu seamă în ocoalele cari, având multe serii de codru, extrag anual sute de mii de arbori — reduce extrem de mult posibilitatea unui control eficace; căci un astfel de control cere mult timp necesar în lu-crări importante.

Pentru motive apropiate de cele mai sus expuse, antreprenorii se feresc şi de parchetele în cari se execută răriturí sau tăieri de însămânţare.

Aşi mai avea de adăugat următoarele consideraţiuni:

Pădurile noastre — în special cele din vechiul regat — au fost şi n'au fost tratate în trecut. Mă servesc de această exprimare echivocă tocmai pentru a exprima echivocul cultural forestier în care ne-am complăcut multă vreme, chiar după înfiinţarea unei sil-viculturi oficiale.

Pădurilor lipsite de orice fel de rudiment de reguli de cultură şi exploatare scrise, li s'au schimbat regimurile, tratamentele şi or-dinea tăerilor, după cum a trecut prin chibzuinţa numeroşilor şefi de ocoale cari s'au succedat pe acelaş loc. In tratamentele apli-cate pădurilor noastre există o înspăimântătoare lipsă de continui-tate în timp şi în spaţiu, ale cărei consecinţe sunt destul de ma-nifeste. Răul a avut origină dublă: schimbarea deasă a şefului de ocol cu care totodată, se schimbă şi concepţia. Acest rău nu a

fost măcar remediat prin amenajări — cel puțin sumare — care să oblige pe urmași a ține același drum, având latitudinea ca în cadrul amenajamentului respectiv să-și mișce concepția după vederile personale.

Ne-am mulțumit, zeci de ani de zile, să întocmim «memorii» și «regulamente» de exploatare pe perioduri de 5—10 ani; desigur, aceste paliative de silvicultură nu prea ne fac cinste ca specialiști și — de consecințe — avem măcar o responsabilitate morală.

Iată cum, din aceste cauze, sunt păduri în cari tăierile de regenerare au fost instalate într'un punct, apoi abandonate și mutate în altă parte. Regenerarea, dacă s'a făcut de sus, bine; dacă nu, ...faimoasele «memorii» nici nu au mai propus intervenția artificială.

Cunosc o pădure din regiunea de coline a Olteniei, în care un șef de ocol, acum 30 ani, a aplicat un crâng cu 800 rezerve la hectar! Rezervele au fost atât de numeroase, încât elementul crâng, precum și admirabile buchete de semințișuri naturale, acoperite prea multă vreme, arată astăzi o creștere aproape nulă și acuză, din cauza aceasta, pagube de zeci de milioane. Timp de 30 ani, succesorii pe același loc, nu au făcut absolut nici un fel de intervenție în viața acelor arborete.

De aceea găsesc că dispoziținea luată de «Casa Pădurilor», recent, de a nu se mai admite nici o lucrare, decât dacă este cel puțin amenajament sumar, constitue un pas mare către o eră de adevărată cultură științifică a pădurilor.

Operații culturale — răriturí și curățiri — nici vorbă că nu s'au practicat decât arare ori și arbitrar, astfel că astăzi, arborete destul de avânsate ca etate au un aspect de completă lipsă de cultură, cuprinzând numeroși arbori strâmbi, vicioși, deperisanți, încât cel care vine să aplice un amenajament, este nevoit să concentreze într'o singură operațiune 4—5 operațiuni cari, nefăcându-se la momentul oportun, nu au nici efectul cultural desăvârșit dela epoca respectivă și vin și ca un venit a cărui dobândă l-ar fi întrecut până astăzi.

Pe de altă parte, intrând acum în prima tăiere, tot ce are mai urât masivul, antreprenorii se feresc, pentrucă este vorba de categoria de material care le place mai puțin. Din această pricină parchetele în care urmează să se facă operațiuni culturale fiind

scoase în vânzare prin licitaţie, nu s'au vândut decât în mică parte, astfel că veniturile nu s'au încasat la vreme.

In acest fel excesul de fiscalitate sau neacordarea de fonduri suficiente pentru exploatările în regie au dus la o extremă cu totul opusă celei urmărite.

Din cele mai sus expuse pot, în concluzie, să spun că este indicat ca operaţiunile culturale — chiar şi răriturile — să se execute în regie.

Vor rămâne în antrepriză o parte din tăierile de răriturişi cel de regenerare, precum şi tăierile de crâng.

In exploatările de codru la care s'ar admite antrepriza, aceasta nu ar putea fi atrasă decât aplicând la estimaţie, tariful general de preţuri redus cu un procent oarecare.

Tariful anual să se stabilească pentru materiale considerate ca provenind din exploatări făcute ras. La acel tarif, în cazul exploatărilor prin extracţiuni, să se reducă minimum 15%.

In spiritul pe care-l exprimă titlul articolului de faţă, voesc să arăt câteva din inconvenientele cari, în ultimul timp, au reuşit să îndepărteze pe antreprenori de pădurile Statului.

Din convorbirile pe cari le-am avut cu diverşi antreprenori, am sesizat dezideratul aproape unanim de a se menţine, în cazul exploatărilor de codru, garanţia de exploatare la $^1/_4$ din estimaţie, cum se depune în mod provizoriu la ziua licitaţiei. Dânşii motivează această pretenţiune spunând că, la astfel de exploatări, regenerarea nu depinde de felul cum dânşii execută tăierea (la tăierile principale, căci la curăţiri şi răriturinu mai este vorba de regenerare). Garanţia, în acest caz, este destinată pentru a acoperi eventualele contravenţii, a căror valoare va fi departe de a se ridica vreodată la cifra garanţiei; căci în asemenea cazuri, răul s'ar semnala la timp de către personalul de pază şi s'ar lua măsuri de stăvilire. Pe garanţie se contează şi în cazul neachitărilor la termen sau deloc, garanţia fiind atunci un mijloc de acoperirea pagubelor încercate de Stat. Dar acestea sunt cazuri rare, din cari nu trebue să rezulte măsuri preventive de natură a aduce stingheriri generale.

Argumentele acestea, aduse de antreprenorii vechi, sunt în bună parte întemeiate şi cunosc amatori cari au stat la o parte de licitaţie din cauza cifrei exagerate a garanţiilor (la parchetele de codru) cari sunt jumătate din valoarea de cumpărare.

Un motiv puternic care a început să îndepărteze pe antre-

prenori de pădurile Statului, îl constituește felul de a se comporta al organelor fiscale față de antreprenori.

La facerea contractului, un antreprenor are de plătit: impozitul agricol, zecimi județene, comunale și pentru camerile agricole, respectiv 10%, 5%, 3%, și 1% din valoarea de cumpărare, adică în total 19%.

Mai plătește taxa de timbru și înregistrare a contractului și care este de 6%, socotit la valoarea contractului și care valoare se compune din prețul de vânzare al parchetului, plus sarcinile: fond de educație și impozitele mai sus enumărate.

Toate aceste taxe și impozite (cari, fie zis în treacăt, sunt excesiv de ridicate, ceeace atrage ca o consecință directă reducerea veniturilor proprii ale Casei Pădurilor) constituesc totuși o cotă fixă, pe care antreprenorul o poate introduce cu preciziune în socotelile sale inițiale. La această categorie de sarcini, cred că fiscul nu poate face nici un neajuns antreprenorilor.

Dar cu impozitul comercial este altă socoteală.

Antreprenorul, la terminarea negustoriei sale de lemne, este obligat să plătească 16% impozit comercial, calculat asupra beneficiului net al negustoriei. Dar din felul cum majoritatea comisiunilor de impunere înțeleg să impună pe antreprenori, acel 16% — fără exagerare — devine cam 160%. Nu caut prea adânc izvorul acestor impuneri nedrepte. S'ar putea spune că este vorba de incompetență sau de rea credință. Astfel de «greșeli» făcute din incompetență sau rea credință sau din falșa convingere că negustori de lemne fac afaceri strălucite, au îndepărtat, de asemeni, pe amatori dela licitații. Ei «fug» de perspectiva exageratului impozit comercial, ca de o hidră capabilă să pompeze nu numai tot beneficiul net, dar poate și o parte din capital.

In această privință, cred că nu ar fi rău ca lucrul să fie făcut cunoscut Ministerului de Finanțe, prin Casa Pădurilor.

* * *

Desfacerea la timp și convenabil a posibilităților anuale este condiționată și de repeziciunea cu care se pot face lucrările de punere în exploatare.

Aceste lucrări trec prin două faze distincte:

a) Inventarierea, marcarea și estimația, executate de șeful de ocol.

b) Verificarea pe teren de către inspectorul de control.

Excluzând din discuție acele ocoale cari au majoritatea pădurilor constituite în serii de crâng, situația celorlalte ocoale cari au mai multe serii de codru ‹tăerii succesive, jardinatorii› este destul de dificilă, dacă șeful de ocol înțelege să lucreze conștiincios și cu amor pentru arta silviculturii.

Spuneam mai sus, că multe din pădurile țării noastre nu au avut parte de operații culturale în trecut. Arboretele neîngrijite, cu aspect de gospodărie primitivă, solicită mare atențiune cu prilejul celor dintâiu lucrări. Șeful de ocol trebuie să fie extrem de atent la alegerea arborilor de extras și în special a celor de favorizat. In arborete în care știința curățirilor și a lămuririlor nu a contribuit până acum cu nimic, orice exces, oricât de mic, poate fi dăunător.

Dacă adăugăm și partea technică a lucrării — atenție la aplicarea ciocanului silvic și a celui numărător, notarea în carnetul de inventariere, clasificarea materialului, — este ușor a demonstra că, cu cea mai mare străduință depusă, în ipoteza că se aplică și ciocanul numărătoare ‹ceeace se și cere› maximum de arbori cari se pot marca, în zi de vară, este de 1500.

In ocolul Bobicești ‹spre exemplu›, minimum de arbori cari se extrag anual din seriile de codru este de 250.000. Acest număr de arbori se marchează deci în minimum cinci luni a 30 zile. Dar în epoca în care trebue să faci marcări, mai ai de executat: lucrări de birou, minimum două zile pe săptămână, recepții la antreprize, inventarieri de materiale fasonate, inspecții la pădurile Statului și cele particulare, acte de cubaj și estimație pentru arborii deja marcați și multe alte chestiuni mici și mari, din cari să nu excludem lucrările de pepiniere și plantație.

Dacă toate aceste lucrări îți cer încă cinci luni de zile cari se petrec intercalate printre celelalte cinci luni de zile întrebuințate la marcări și dacă lucrările de marcare le începi la 15 Martie, dacă lucrezi numai tu, șeful de ocol, adică dacă vrei ca lucrarea să fie conștiincioasă, termini marcările la 15 Ianuarie al anului următor, dată la care materialele trebuiau să fie deja vândute.

Lucrarea făcută pentru fiecare parchet în parte trebue să fie verificată pe teren de către inspectorul de control. Perfectă măsură. Descărcarea ce se dă șefului de ocol prin trimiterea inspec-

torului este foarte civilizată și oportună. Iar din punct de vedere al specialității, desigur că «patru ochi văd mai bine decât doi».

Ce se întâmplă însă? Numărul inspectorilor de control este extrem de redus (lipsă de cadre, ceeace m'a făcut să fiu foarte mirat când chiar un inspector de control îmi spunea sentențios și definitiv că... suntem prea mulți). Ai 20 parchete de verificat.

Pentruca vânzările să se facă la timp, ar trebui ca inspectorul de control să vie la ocol pentru fiecare parchet în parte. Dar dacă într'o direcție silvică sunt 2—3 inspectori și fiecare ocol are 20 parchete de verificat, desigur că venirea organului de control pentru fiecare parchet este o imposibilitate mai cu seamă că, în ceeace privește transportul și deplasarea, dânșii cheltuesc cu anticipație tot salariul în deplasări, pentruca să încaseze spesele la date incerte.

Din toate cauzele mai sus arătate, verificarea lucrărilor se face cu întârziere. Odată verificate, actele de punere în exploatare merg la Casa Pădurilor. După aprobarea actelor, curg termene de licitație (timpul exploatării la regii) astfel că în nici un caz nu se pot încasa într'un an toate veniturile provenite din posibilitățile acelui an.

Remedierea lucrurilor trebuește neapărat înfăptuită.

Serviciul, la ocoale, este necesar să fie reorganizat.

Eu consider că ocolul silvic este celula vitală a administrației silvice. De această celulă depinde totul. După cum un organism complex nu progresează, nu viază decât dacă, în chip individual, fiecare element component este prosper, tot așa administrația silvică nu poate propăși, dacă elementele ei constitutive — ocoalele — trăesc pe vechi calapoade, nepotrivite cu cerințele de azi.

Mai întâi, șeful de ocol să fie redat terenului. In situația actuală a lucrurilor, șeful de ocol are de îndeplinit obligațiuni din imperiul unui regulament — al serviciului silvic exterior — care, recunoaștem, este o mică operă administrativă. Dar aplicarea acestui regulament, care a făcut din ocolul silvic temelia administrației silvice (din 122 articole, 97 articole privesc lucrările ocoalelor) suferă de un defect inițial. (Și se știe că defectele din naștere sunt și cele mai grele). Lipsa pesonalului de birou prevăzut la articolul 26 aliniatul al doilea. Din această cauză, șeful de ocol s'a văzut nevoit să ia un brigadier de pe teren pentru a-l transforma în secretar, arhivar, registrator și copist. Pe lângă faptul că un briga-

dier nu are competința de a lucra decât chestiuni secondare, dar este și insuficient pentru cât are de lucru. Iată dece, șeful de ocol duce o grea luptă de birou care îi răpește mult timp de teren și-l scoboară de multe ori la un rol nepotrivit cu aspirațiile și gradul lui de cultură. Este suficient să stai 3—4 zile pe teren pentruca, la revenirea în birou, să găsești veritabile monumente de dosare și hârtii «de văzut» și mulțime de ordine «cu termen» sau de culoare roșie, în majoritatea lor peste puterile de pricepere ale brigadierului-secretar.

Știm că personalul auxiliar la ocoale nu s'a înființat din cauza lipsei bugetare. Cercul este complet vicios. Este, pe românește, a-ți fura singur căciula. Căci dacă neînființarea acelui personal auxiliar aduce economii în buget, acele economii sunt departe de a echivala plusul de venituri pe care l-ar avea ocoalele atunci când șeful de ocol cu brigadierii săi ar fi redați terenului.

Pe lângă personalul auxiliar de cancelarie, la fiecare ocol trebue să fiinteze și să fie ocupat efectiv un post de conductor silvic bugetar. Numai cu această completare în organizarea ocoalelor, serviciul ar fi prompt, iar șeful de ocol — mașină omenească ce nu trebue uzată la maximum, pentrucă este necesar să reprezinte și o valoare... de viitor — ar ști ce este sărbătoarea!

Cu mare surpriză am citit într'un ziar cotidian afirmația respectatului domn camarad M. P. Florescu, cum că școala politechnică și cele medii din țară producând numeroși ingineri și conductori, aceștia, ne mai având locuri la Stat, sunt condamnați la proletariat intelectual. Ca remediu, d-sa propune desființarea uneia din școalele de conductori și plasarea celor existenți pe la instituțiile și întreprinderile particulare.

Imi permit, pe temeiul unui timp de șase ani de șefie de ocol, la un ocol pe care l-am ridicat dela 200.000 lei venit anual — cum l-am găsit — la șase milioane actualmente, timp în care, cu cea mai mare dragoste pentru serviciul pădurilor, am gândit zi de zi la fel de fel de soluțiuni cari să-mi dea o zi de sărbătoare liberă, îmi permit, zic, să rog pe d-l camarad Florescu să schimbe soluția propusă și să stăruiască a se menține actualele școli de conductori și a li se face absolvenților acestora, locuri bugetare la Stat. Statul va fi în câștig, oricâte cheltueli ar face. Și, ca să nu fie proletariat, eu propun altceva: o mai bună selecție la intrarea în școală, o mai bună ciuruire în timpul studiilor. Absolvenți puțini, dar buni.

Fără cheltueli nu se poate produce în plus. Şi, în special, ca să putem produce şi calitativ, să mai schimbăm din rutină, să dăm gospodăriei silvice un caracter mai nou, mai ştiinţific, mai adaptat timpurilor economice actuale cari cer valorificarea calitativă la maximum. Altfel, rămânem la... figuri de... dubli steri şi... grămezi de crăci.

Cu numărul actual al cadrelor — muncite la exces —, adică fără cheltueli în plus, rămânem, ca români... conservatori... la romanţe vechi, cântând numai în surdină... «romanţe pentru mai târziu»...

Orice cheltuială în plus, făcută în ramurile producătoare de venituri, nu este superfluă.

* * *

Tarifele. Tarifele de vânzarea materialelor lemnoase sunt elementul principal care condiţionează desfacerea la timp a acestor materiale.

Zadarnic vei face la timp lucrările, dacă tarifele de preţuri aplicate la unitatea de volum fiind exagerate, lemnele nu se vor vinde. Rezultatul, pentru cifra veniturilor anuale, tot slab va fi.

Dacă ar fi să luăm în consideraţie zilele de azi, când, din cauza unor timpuri nefavorabile pentru agricultură. populaţia rurală se află într'o lipsă aproape generală de bani, ar trebui — pentruca materialele lemnoase să se vândă cu uşurinţă — să se întocmească tarife derizorii.

Lipsa de bani la populaţia rurală a făcut pe săteni să reducă trebuinţele lor de lemn la minimum posibil, este o epocă de stagnare, în care nu se mai construeşte aproape nimic prin gospodăriile sătenilor, iar pe foc se pun coceni, ogrinji de pae, tezec, garduri vechi şi crăci din arborii din jurul gospădăriilor.

Consumul de lemne de foc, la oraşe, din aceleaşi motive s'a redus simţitor. Antreprenorii, în faţa perspectivei de lipsă de piaţă de desfacere, s'au abţinut de a cumpăra parchete.

Au fost însă, desigur, şi cazuri când tarife exagerate chiar pentru vremuri de belşug au îndepărtat pe cumpărătorii de lemne (fie antreprenori, fie cumpărători în detaliu, la regii) către pădurile particulare.

Iar aceste cazuri, ne amintim, erau pe punctul de a se generaliza în ultimii ani când, într'un spirit de fiscalitate exagerat, se tindea a egala preţurile dela Stat cu cele din pădurile particulare.

Din faptul că astăzi suntem într'o epocă de criză, nu trebue să deducem că trebue să luăm în seamă, la calcularea tarifelor, situaţia aceasta excepţională. Căci criza, într'o ţară agricolă, deci cu mari rezerve de surprize şi cu speranţa ameliorării brusce a situaţiunii financiare, apare ca ceva trecător.

De aceea, în calculul tarifelor, să ne presupunem în condiţiuni economice quasi-normale şi, din aceste tarife, în cazul când s'ar prelungi, se pot face reduceri în proporţiile potrivite.

Pentru ca tarifele să reprezinte valori reale, iar nu imaginare, trebue puţin efort şi studiu. Aceste tarife trebue să fie, în special, expresiunea economiei locale. Tarife generalizate pe regiuni mari dau aproape totdeauna eşec.

Aşa cum vom stabili tarifele, să nu mai aibă aspect empiric, căci a ne mai complace în rutină, nu cadrează nici cu vremurile şi nici cu aspiraţiunile despre valoarea ce o reprezentăm în Stat.

Dat fiind că procentul cel mai însemnat de materiale ce se desfac în pădurile noastre îl deţine lemnul de foc, stabilirea tarifului pentru acest sortiment prezintă deosebită însemnătate.

Voi arăta aci, mai jos, felul cum am stabilit eu tariful pentru lemnul de foc, pentru ocolul meu, pe anul 1929.

Procedeul cel mai raţional este de a pleca dela preţul pieţii şi, scăzând în mod succesiv toate cheltuelile, transport, administraţie, taxe şi impozite, dobânzi, etc. să ajungi la preţul lemnului în picioare.

In cuprinsul ocolului meu nu se găsesc oraşe sau staţii de C. F. R. în cari să se depoziteze şi să se vândă lemne de foc. De aceea am considerat preţul loco pădure, în diverse păduri particulare sau la antreprenorii Statului, pentru un ster de lemne de foc fasonate cu lungime de doi metri.

Insemnez cu litera ⟨P⟩ cifra cunoscută a preţului unui ster de lemne de foc despicate, loco pădure fasonate.

Scăzând din ⟨P⟩ toate cheltuielile: taxe, impozite, sarcini de contract, dobânzi, etc., voi găsi o cifră X care va reprezenta preţul în picioare al unui ster, minus cheltuelile de administraţie.

Cheltuelile de administraţie le-am stabilit împărţind cifra cheltuelilor bugetare din anul 1928 cu posibilitatea în steri de foc şi metri cubi lemn de lucru din acel an. Am obţinut 15 lei la ster.

Am înţeles din capul locului că cheltuelile de administraţie să nu intre în necunoscuta X, pentrucă aceste cheltueli, într'u

ocol care reușește să aibă o posibilitate anuală constantă și cheltuelile deasemeni constante, sau cheltueli proporționale cu veniturile, deci cheltueli de administrație constante, nu este necesar să adaug o constantă la o variabilă pentru a o purta în tot cursul calculului. Ci, după determinarea lui X prin calcul algebric, îi voi adăuga cifra constantă a cheltuelilor de administrație aflând astfel costul unui ster lemne de foc în picioare.

Din cifra ⟨P⟩ — care reprezintă costul unui ster loco pădure fasonat, voi avea de scăzut:

1. Costul fasonatului.
2. Cheltuelile bugetare, de administrație.
3. Taxele și impozitele pe cari le plătește antreprenorul la facerea contractului și pe cari le-aș numi inițiale.
4. Dobânda capitalului investit.
5. Beneficiul net la valoarea de cost a unui ster.
6. Dobânda garanției de exploatare pe timp de un an.
7. Impozitul comercial de 16% din beneficiul net.
8. Cheltueli diverse ale antreprenorului.

Să stabilim formula fiecăreia din sumele dela cele șapte puncte de mai sus.

1. ***Costul fasonatului*** unui ster lemne despicate, la lungimea de doi metri, este de 30 lei.

2. ***Cheltuelile bugetare*** de administrație, deduse după cum am arătat mai sus, sunt de 15 lei la ster.

3. ***Taxele și impozitele*** pe cari le plătește un antreprenor la facerea contractului sunt:

6% taxa de înregistrare, plus 20 lei timbrul fix. ⟨Suma de lei 20, timbru fix voi considera-o neglijabilă, cu atât mai mult cu cât această sumă nu este o proporțională, ci o sumă fixă care trebue divizată prin cantitatea de material vândut, spre a afla cât revine la ster și metru cub, în orice caz, cu cât cantitățile sunt mai mari, cu atât câtul va fi mai aproape de o cifră extrem de mică. Taxa de înregistrare s'a luat de 6%, adică vechea taxă da 5% sporită după 1 Ianuarie 1929 cu 20%.

10% impozit agricol.

9% zecimi adiționale ⟨județ, comună și camere agricole⟩.

Taxa de 6% înregistrare se aplică la valoarea contractului. Este deci important să stabilim acea valoare a contractului.

Un ster lemn de foc va fi scos în licitaţie pe preţul de x lei care reprezintă tariful pentru vânzări prin antrepriză şi bună învoială, la care se vor adăuga cheltuelile bugetare de administraţie ⟨în cazul ocolului meu 15 lei la ster⟩. Deci un ster lemne de foc va fi scos în licitaţie pe preţul de lei

$$x + 15.$$

In ipoteza tarifelor judicioase — din notările ce am făcut timp de 6 ani, maximum de sumă oferită de antreprenori peste estimaţie este de 30%.

Deci dacă estimaţia este

$$\langle x + 15\rangle \text{ lei}$$

un ster se va adjudeca, în cel mai bun caz, cu

$$\langle x + 15\rangle + 0{,}30\ \langle x + 15\rangle = \textit{valoarea de adjudecare.}$$

La această valoare de adjudecare, antreprenorul plăteşte 0,50% taxa pentru fondul de educaţii copiilor personalului silvic; deci:

$$0{,}005\ [\langle x + 15\rangle + 0{,}30\ \langle x + 15\rangle] = \textit{fondul de educaţie.}$$

Valoarea de adjudecare + fondul de educaţie = preţul de cost.

La acest preţ de cost, antreprenorul plăteşte 19% impozite ⟨agricol plus zecimi⟩.

Deci

$$0{,}19\ \Big[\langle x+15\rangle+0{,}30\ \langle z+15\rangle\ +0{,}005\ [\langle x+15\rangle+0{,}30\ \langle x+15\rangle]\Big]$$

impozitele agricol şi zecimi adiţionale.

Valoarea contractului va fi:

C = valoarea pe adjudecare + fondul de educaţie + impozitul agricol şi zecimi adiţionale.

La valoarea contractului, antreprenorul plăteşte 6% taxa de înregistrare, adică:

$$\Big[\langle x+15\rangle+0{,}30\ \langle x+15\rangle+0{,}005\ [\langle x+15\rangle+0{,}30\langle x+15\rangle] +0{,}19\ [\langle x+15\rangle +0{,}30\ \langle x+15\rangle+0{,}005\ [\langle x+15\rangle+0{,}30\ \langle x+15\rangle]\Big]\ 0{,}06$$

taxă de înregistrare care s'ar putea nota, simplificat: 0,06. C.

Ţinând seamă de notaţiile mai sus făcute, putem scrie formula prescurtată a sumelor pe care le-a achitat antreprenorul după ce a plătit preţul de cost, impozitul agricol, zecimile adiţionale şi viza contractului, cu expresiunea:

$$C + 0{,}06.\ C.$$

4. *Dobânda (procentul) pe un an a capitalului investit.*

Pentru calculele din trecut se indica, în mod oficial, de a ne folosi de o cifră oficială numită *dobânda legală* fixată la 12%.

Această cifră este prea mică. Am introdus-o în calculele din anii trecuți și au rezultat tarife prea ridicate. Căci majoritatea antreprenorilor se împrumuta dela bănci plătind 25 – 30% procente pe an. Iar cei cari au capitaluri proprii nu consimt să le plaseze în întreprinderi cari să producă mai puțin de 18%.

Considerând că *media* de timp în care un antreprenor golește de materiale un parchet și le vinde este de $^3/_4$ ani, ‹0 luni, fiind cazul cel mai favorabil iar 18 luni extrema opusă, media este de $^3/_4$ ani adică 9 luni, am afectat capitalului investit, pe acest timp mediu, o dobândă care reprezintă 13,5 % dintr'ânsul›.

Capitalul investit se compune din valoarea contractului plus taxa de înregistrare. Deci dobânda capitalului investit pe timpul mediu, va fi:

$$0{,}135 \langle C + 0{,}06\ C \rangle = \text{dobânda capitalului investit.}$$

5. *Beneficiul net la un ster.*

Prin formula de mai sus am restituit antreprenorului suma pe care o plătește el la locul de unde își procură banii.

Trebuie să-i mai acordăm și un beneficiu net care să-i remunereze munca și riscurile.

Beneficiul net va fi calculat la suma pe care o reprezintă valoarea contractului, adunată cu taxa de înregistrare, adică la expresiunea C + 0,06 C. Pentru beneficiul net vom admite pe cel maxim admis în mod oficial, adică 30%. Formula beneficiului net va fi deci :

$$0{,}30 \langle C + 0{,}06\ C \rangle = \text{beneficiul net.}$$

6. *Dobânda pe un an a garanției de exploatare.*

Pentru aceleași motive expuse mai sus la locul unde ne-am ocupat de dobânda capitalului investit, admitem ca procente anuale cifra de 18%. Admitem de asemeni că un antreprenor își ridică garanția – în mediu –, după un an.

Quantumul garanției definitive este $^1/_2$ din valoarea de adjudecare, adică $^1/_2$ $[\langle x + 15 \rangle + 0{,}30 \langle x + 15 \rangle]$.

Iar dobânda garanției definitive va fi:

$$\frac{0,18}{2}\,[(x+15)+0,30(x+15)] = 0,09\,[(x+15)+0,30\,(x+15)].$$

7. *Impozitul comercial.* Este de 16% din beneficiul net mai sus stabilit, deci:

$$0,16 \times 0,30\ (C + 0,06.\ C) = \text{impozitul comercial.}$$

8. *Diverse cheltueli ale antreprenorului.* In aceste cheltueli intră deplasări, păzitori și vânzători și cari, în urma numeroaselor date ce am strâns sunt maximum 5 lei la ster.

Având stabilite toate elementele necesare calculului, formula din care putem scoate pe x este:

$$x = \frac{P - 55,600}{2,200}$$

La această formulă se ajunge după un calcul algebric destul de complicat și la a cărui desfășurare trebue să fii foarte atent.

Să aplicăm această formulă într'un caz concret:

Prețul P, cu care antreprenorii Statului și exploatatorii pădurilor particulare au vândut în anul 1928 în regiunea de Nord a județului Rădăuți (pădurea Statului Bistrița-Dranovăț și pădurea Morunglavu a Eforiei Spitalelor Civile) un ster lemne de foc, gârniță și cer, despicate, loco pădure, fasonate, a fost de lei 200.

Aplicând formula avem:

$$x = \frac{200 - 55,600}{2,200} = 65 \text{ lei (rotund)},$$

Adăugând lei 15 cheltueli de administrație, bugetare, la ster, avem 65 + 15 = 80 lei, tariful în picioare pentru vânzarea prin bună învoială la cooperative, sau prin licitație publică, a unui ster lemne de foc, despicate, esență tare, loco pădure.

Sortimentul «amestecate» (despicate și rotunde) va avea prețul de lei 70, iar sortimentele «rotunde», lei 60. S'a admis, în urma experiențelor practice, o diferență de zece lei dela un sortiment la altul în minus, cel de bază fiind sortimentul «despicate».

La aceste rezultate am ajuns după un oarecare efort și osteneală de calcul. Dar importanta chestiune a tarifelor, de care de-

pinde în cea mai mare parte desfacerea la timp a materialelor lemnoase, cere să se iasă din felul rutinar cum se stabileau — grozav de empiric — tarifele până mai deunăzi.

In acest chip, problema merită osteneala respectivă, ba mai mult, aşi dori ca domnii colegi să o complecteze şi prin prizma altor vederi, căci prin amplificare va deveni şi mai unitar şi general rezolvată.

La mise en valeur des produits des forêts de l'Etat

En matière d'exploitation des forêts et de la mise en valeur de ses produits, le principe de la fiscalité ne doit jamais porter préjudice à celui de la culture. Mais, entre l'exploitation et la culture (la régéneration surtout) il a toujours existé un conflit, dont le résultat a été, bien des fois, au desavantage de la culture, par la tendence de réaliser un rendement toujours plus elevé.

D'après l'auteur, chez nous, le principe d'exagérée fiscalité se manifeste en deux directions: d'une part, le dépassement des possibilités normales et l'adoption pour une surface très étendue, du taillis simple et taillis sous futaie; d'autre part, la tendence de généraliser l'entreprise.

Or, si l'entreprise est admissible dans la réalisation des produits principaux, seule la régie peut donner de bons résultats en ce qui concerne la récolte des produits des opérations culturales.

D'ailleurs, l'expérience a montré que l'entreprise n'a pas toujours satisfait la tendence fiscale, à cause de la multiplicité des formalités exigées et des conditions difficiles imposées par les autorités forestières, ce qui provoque une sensible réduction des prix du bois.

L'article finit par une analyse détaillée du tarif de vente des produits des forêts de l'Etat.

TABLA DE MATERII

A

REVISTEI PĂDURILOR

pe anul 1928

după autori

		Pag.
A. C.	Intrebuinţarea alunului din nordul Dobrogei la închiderea bălţilor de pescuit	752
Antonescu P.	*a)* Vizita profesorilor şi studenţilor polonezi în România	112
	b) Noile taxe vamale	173
Boldur M.	După 10 ani	335
Chiriţă C. D.	*a)* Elemente constitutive ale solului şi vegetaţia forestieră	89
	b) Relaţiuni între aciditatea solului şi vegetaţia forestieră (cu urmare)	522
	c) Cuvântul unui prieten	544
	a) Platanii	694
	e) Rumeguşul de lemn, un nou material pentru fabricarea cimentului	697
Drăcea M.	*a)* Câteva însuşiri ale arboretelor regulate	311
	b) Şeaptezeci şi cinci de ani dela înfiinţarea Şcolii de Agricultură Herăstrău	545
	c) Un monument lui I. Ionescu dela Brad	547
	d) O apreciere din afară	547
	e) Pentru Dobrogea noastră	723
	f) România forestieră la expoziţia semicentenarului Dobrogei	754
Dragu C.	*a)* Jurisprudenţa română	449
	b) Asupra legii pentru amnestierea delictelor silvice.	834
Dumitrescu I. G.	*a)* Comerţul de lemn în 1927	70
	b) Impunerea întreprinderilor forestiere	539
	c) Sortarea calitativă a cherestelei de brad şi molid.	682
	d) Impunerea întreprinderilor forestiere.	897

		Pag.
Fiera M.	Proprietatea fonciară rurală din Dobrogea nouă şi regimul proprietăţii forestiere	738
Filip V. C.	Plantaţiile de cauciuc.	849
Florescu M. P.	*a)* Noile taxe vamale	141
	b) Importante reduceri la taxele de export	358
Fournaraki Eug.	Garanţiile de împădurire.	892
Georgescu C.	*a)* O adaptaţiune a speciilor lemnoase, mărginaşe stepei	107
	b) Un caz interesant de cicatrizare după secuire	109
	c) Împărţirea pepinierilor în răzoare	110
	d) Insulele de fag din Dobrogea	231
	e) Un atac de insecte în pădurea Schitu Frumoasa.	575
	f) Contribuţiuni la studiul pădurii Letea.	731
	g) O colonie în pădurile dobrogene	764
	h) Incendiile şi regenerarea pădurilor din Dobrogea.	765
	i) Târgul de mostre din Praga.	845
Georgescu C. & Chibelean A.	Câteva experienţe de stimulaţiune cu fructe de Ulmus c.	34
Georgescu C. & Pascowsky S.	Un exemplu de fasciaţie la frasin	678
Gheorghiu Er. C.	O vânătoare de urşi în Munţii Runcului sub Bucegi.	463
Grunau P.	Impăduririle din stepa dobrogeană	803
Ioan P.	Cerul	328
Ionescu Andrei	*a)* Observaţiuni asupra atacului de oidium	31
	b) Câteva date obţinute prin experimentaţie la semănături de stejar	32
	c) Bugetul Casei Pădurilor pe 1928	38
	d) Jurisprudenţa franceză	459
	e) Legea pentru amnistierea delictelor silvice	834
Ionescu I. S.	Proect de tarif general de vânzarea produselor forestiere lemnoase	6
Ivanovici C.	*a)* Situaţia juridică a embaticurilor petrolifere	534
	b) Castanul sălbatec nu mai este un arbore de bulevard	851
Luzzatti Luigi	Decalogul corporaţiei forestiere italiene.	249
Manole C.	*a)* Industria şi comerţul forestier la finele anului 1927	42
	b) Taxele vamale	176
	c) Impunerea pădurilor	349
Moţoc I.	O modalitate pentru creşterea puieţilor în pepiniere	832
Pandrea M. & Georgescu C.	Consideraţiuni în legătură cu exproprierea pădurilor pentru izlazuri comunale din jud. Tulcea	749
Pascovici N.	Bradul ca lemn despicabil pentru draniţă	885
Petcuţ M.	Observaţiuni în legătură cu temperamentul molidului şi consecinţele lor pentru practica silvică	647
Rădulescu M.	*a)* Impăduririle Dobrogei în 1920/28.	758
	b) Câteva date privitoare la creşterea laricelui din munţii Lotrului	829

		Pag.
Redacţia	*a)* Un răspuns d-lui Cezar Petrescu	687
	b) Un atac generalizat de orchestes L. în Oltenia. .	690
	c) Recoltarea seminţelor forestiere în ţară.	692
	d) Expoziţia forestieră dela Versailles	693
	e) Atribuirea titlului de inginer de ape ori păduri în Franţa	693
Sburlan D. A.	*a)* Gospodăria şi industria forestieră a Poloniei (extras).	123
	b) Comerţul internaţional al lemnului în 1927 . . .	178
	c) Expoziţia şi târgul internaţional din Viena 1928 .	341
	d) Industria de cherestea şi raţionalizarea ei (cu urmare)	503
V. N. S.	Un nou organ forestier de publicitate în România. .	548
Turc L.	Insemnări asupra dispariţiei stej. pudunculat în pădurile platoului Hivernez (trad. de Moşandrei) . .	117
Tănăsescu M.	*a)* Adunarea generală a Uniunii Camerilor agricole.	44
	b) Bustul lui Al. Constantinescu.	445
Teodorescu St. T.	*a)* Cheresteaua pentru Orient	250
	b) Expediţia	352
Turneanu G.	Anul forestier 1927	1
Văleanu I. Nistor	Stăvilirea devastărilor în pădurile stăpânite în indiviziune	243
* * *	Congresul dela Roma. Deziderate, rezoluţii	157
	Desbaterile adunării gen. a soc. Progresul silvic 1928.	407
	Din flora forestieră a Dobrogei	765
	Bibliografie dobrogeană	767
	Recenzii . . . . . Revista Revistelor . . Necroloage	146, 215, 277, 278, 875, 873, 944

		Pag.
Redacția	*a)* Un răspuns d-lui Cezar Petrescu	687
	b) Un atac generalizat de orchestes L. în Oltenia	690
	c) Recoltarea semințelor forestiere în țară	692
	d) Expoziția forestieră dela Versailles	693
	e) Atribuirea titlului de inginer de apevori păduri în Franța	693
Sburlan D. A.	*a)* Gospodăria și industria forestieră a Poloniei (extras)	123
	b) Comerțul internațional al lemnului în 1927	178
	c) Expoziția și târgul internațional din Viena 1928	241
	d) Industria de cherestea și raționalizarea ei (cu urmare)	503
V. N. S.	Un nou organ forestier de publicitate în România	548
Turc L.	Insemnări asupra dispariției stej, pudunculat în pădurile platoului Hivernez (trad. de Moșandrei)	117
Tănăsescu M.	*a)* Adunarea generală a Uniunii Camerilor agricole	44
	b) Bustul lui Al. Constantinescu	445
Teodorescu St. T.	*a)* Cheresteaua pentru Orient	350
	b) Expediția	352
Turneanu G.	Anul forestier 1927	1
Văleanu I. Nistor	Stăvilirea devastărilor în pădurile stăpânite în indiviziune	243
	Congresul dela Roma. Deziderate, rezoluții	157
	Desbaterile adunării gen. a soc. Congresul silvic 1928	407
	Din flora forestieră a Dobrogei	765
	Bibliografie dobrogeană	767
	Recenzii Revista Revistelor Necrologe	146, 215, 277, 278, 875, 873, 914

TABLA DE MATERII

A

REVISTEI PĂDURILOR

IN

anul 1928

pe categorii de scrieri

	Autorul	Pag.
STUDII		
Proect de tarif general pentru vânzarea produselor forestiere lemnoase.	de *I. S. Ionescu*	6
Insulele de fag din Dobrogea	» *Dr. C. Georgescu*	231
Câteva însuşiri ale arboretelor regulate	» *Dr. M. Drăcea*	311
Cerul	» *P. Ioan*	328
Industria de cherestea şi industrializarea ei	» *D. A. Sburlan*	503
urmare	» »	585
urmare	» »	682
urmare	» »	811
Un atac de insecte în pădurea Schitu Frumoasa . .	» *Dr. C. Georgescu*	575
Observaţiuni în raport cu temperamentul molidului şi consecinţele lor pentru practica silvică . . .	» *M. Petcuţ*	642
Pentru Dobrogea noastră	» *Dr. M. Drăcea*	723
Contribuţiuni la studiul pădurii Letea	» *Dr. C. Georgescu*	731
Impăduririle din stepa dobrogeană	» *P. A. Grunau*	803
Bradul ca lemn despicabil pentru draniţă	» *N. Paşcovici*	884
Referat. Elemente costitutive ale solului şi vegetaţia forestieră	» *C. D. Chiriţă*	89
Referat. Relaţiuni între aciditatea solului şi vegetaţia forestieră	»	522

	Autorul	Pag.
MATERIAL DOCUMENTAR SILVIC		
Observaţiuni asupra atacului de oidium	de *A. Ionescu*	31
Câteva date obţinute prin experimentaţie la semănăturile de stejar	» »	32
Câteva experienţe de stimulaţiune cu fructe de ulmus campestris	» *Georgescu & Chibelean*	34
O adaptaţiune a speciilor lemnoase mărginaşe stepei, pentru a rezista secetelor îndelungate	» *Dr. C. Georgescu*	107
An caz interesant de cicatrizare după secuire	» *Dr. C. Georgescu*	109
Impărţirea pepinierelor în răzoare	» »	110
Un exemplu de fasciaţie la frasin	» *Georgesou & Paskowsky*	678
Intrebuinţarea alunului din nordul Dobrogii la închiderea bălţilor de pescuit	» *A. C.*	753
Impăduririle din Dobrogea în anii 1920—928	» *M. Rădulescu*	758
Câteva date privitoare la creşterea laricelui în munţii Lotrului	» »	829
O modalitate pentru creşterea puieţilor de stejar în pepinieră	» *I. Moţoc*	833
FAPTE — INSEMNĂRI — DISCUŢIUNI		
Bugetul «Casei Pădurilor» pe 1928	de *A. Ionescu*	38
Industria şi comerţul forestier la finele anului 1928	» *H. Manole*	42
Adunarea generală a Uniunii Camerilor de Agricultură.	» *M. Tănăsescu*	44
Vizita profesorilor şi studenţilor polonezi în România.	» *P. Antonescu*	112
Insemnări asupa dispariţiei stejarului pedunculat în pădurile platoului Nivernez, traducere de Moşandrei	după *L. Turc*	117
Gospodăria şi industria forestieră a Poloniei. Extras de D. A. Sburlan	după *Miklaşzewsky*	123
Noile taxe vamale	de *P. Antonescu*	173
Taxele vamale	» *H. Manole*	176
Stăvilirea devastărilor în pădurile stăpânite în indiviziune	» *I. Nistor Văleanu*	243
Decalogul Corporaţiei forestiere italiene	» *Luigi Luzzatti*	249
După 10 ani	» *M. Boldur*	335
Expoziţia şi târgul internaţional din Viena	» *D. A. Sburlan*	341
Proprietatea funciară rurală în Dobrogea Nouă	» *M. Fiera*	738
Consideraţiuni în legătură cu exproprierea pădurilor pentru islazuri comunale din jud. Tulcea	» *Pandrea & Georgescu*	749
Economia forestieră la expoziţia semicentenarului Dobrogii	» *Dr. M. Drăcea*	754
Garanţiile de împădurire	» *Eug. Fournaraki*	892
Platanii	» *C. D. Chiriţă*	694

		Autorul	Pag.
Rumegușul de lemn, un nou material pentru fabricarea cimentului	»	*C. D. Ch.*	697
O colonie în pădurile dobrogene	»	*Dr. C. G.*	764
Incendiile și regenerarea pădurilor din Dobrogea	»	»	765
Din flora forestieră a Dobrogei	de	* * *	765
Bibliografie Dobrogeană	»	* * *	767
Târgul de mostre din Praga	»	*Dr. C. G.*	849
Plantațiunile de cauciuc	»	*V. C. Filip*	849
Castanul sălbatec nu mai este un arbore de bulevard.	»	*C. Ivanovici*	851

CRONICA

Anul forestier 1927	de	*G. Turneanu*	1
Intrunirea anuală a inginerilor silvici	»	* * *	279
Congresul naturaliștilor	»	*Dr. C. G.*	279
Rolul pozitiv al pădur. în economia națională a țării.	»	*M. P. F.*	280
La serbarea de 10 ani a Unirii Basarabiei	»	* * *	280
In chestia plantațiilor și estetica orașelor	»	*Cezar Cristea*	280
Premii pentru plantații în Italia	»	* * *	281
Sărbătoarea sădirii arborelui	»	*M. Răduleseu*	390
» » » în Focșani	»	*D. Drâmbă*	393
» » » » Bucovina	»	* * *	393
» » » » jud. Dolj	»	* * *	394
» » » » Bulgaria	»	* * *	395
Cuvântul unui prieten	»	*C. D. Chiriță*	544
75 ani dela înființarea școlii de agricult. dela Herăstrău	»	*Dr. M. D.*	547
O apreciere din afară	»	*Dr. M. D.*	547
Un nou organ forestier de publicitate în România	»	*V. N. S.*	548
O pierdere dureroasă pentru silvicultură	»	*C. D. Ch.*	614
Situația industriei forestiere în Bucovina	»	* * *	615
Propaganda pentru protecțiunea arborilor în Franța	»	* * *	615
Congresul sylvei Mediteranea	»	* * *	617
Un răspuns d-lui Cezar Petrescu	»	*Red.*	687
România la târgul de mostre din Praga	»	*C. G.*	689
Un atac generalizat de Orchestei Fagi L. în Oltenia	»	*Red.*	690
Recoltarea semințelor forestiere în țară	»	*Red.*	692
Atribuirea titlului de inginer de ape și păduri în Franța	»	*Red.*	693
Cuvântul A. G. I.R. la congresul Asociației Medicilor	»	*C. D. Ch.*	842
Pentru cauza forestieră	»	* * *	842
Publicațiuni cu caracter forestier în diferite periodice	»	* * *	842
O conferință despre Dobrogea	»	* * *	911
Asupra anului forestier 1928 în România	»	* * *	911
Un energic luptător	»	* * *	912
Străinătatea este informată	»	* * *	913
Activitatea portului Galați	»	* * *	913

		Autorul	Pag.
VÂNĂTOREŞTI			
O vânătoare de urşi în Munţii Runcului, sub Bucegi.	de	*Er. Gheorghiu*	463
COMERŢUL LEMNULUI			
Comerţul internaţional al lemnului în 1927. . . .	de	*D. A. Sburlan*	178
Cheresteaua pentru orient	»	*Şt. Teodorescu*	251
Impunerea pădurilor	»	*H. Manole*	349
Expediţia	»	*Şt. Teodorescu*	352
Importante reduceri la taxele de export	»	*M. P. Florescu*	358
Impunerea întreprinderilor forestiere	»	*I. Dumitrescu*	539
Sortarea calitativă a cherestelei de brad şi molid .	»	»	682
Impunerea întreprinderilor forestiere	»	»	897
JURIDICE. — JURISPRUDENŢĂ			
Jurisprudenţa română	de	*C. Dragu*	440
Jurisprudenţa franceză	»	*Andrei Ionescu*	459
Situaţia juridică a embaticurilor petrolifere . . .	»	*C. Ivanovici*	534
Asupra legii pentru amnistierea delictelor silvice .	»	*C. Dragu*	834
Legea pentru amnistierea delictelor silvice. . . .	»	*A. Ionescu*	838
RECENZII			
Congresul dela Roma			
Autorul		Recenzentul	
Congresul dela Roma. Textul deziderateloг, rezoluţiuni			157
M. R. Potelet.	Du traitement en futaie par le mode dite «à tire et aire» et son application dans les futaies feuillues de l'ouest, spécialement en forêt de Bercé	*M. Petcuţ*	50
»	Etude sur la production du chêne par le traitement en futaie pleine, avec réserves dans les coupes définitives	*M. Petcuţ*	52
Jose Maria Garcia.	Madrid. Les combustibles et l'économie forestière	*C. D. Chiriţă*	53
M. I. Jagerschmidt.	France. Utilisation du bois et du charbon de bois comme carburants.	»	53
Dr. Biehler.	Pologne. Les principes du reboisement des grandes surfaces .	»	130
M. Rabouille.	France. Rennaisance des forêts dévastées par la guerre. Les faits observés. Leur conséquences . . .	»	132

Autorul		Recenzentul	Pag.
M. Jan Frie.	Praga. Débuts du coopératisme forestier dans la Republique tchécoslovaque et importance internationale du coopératisme forestier	*Miron Gheorghiu*	192
A. Kubice.	Mittel zur Verbesserung der internationalen Holznutzung der Distribution und die Stabilisierung des Weltpreisniveaus des Nutzholzes und Schnittmateriales . .	*C. D. Chiriță*	195

Literatură silvică

Badoux.	Observations sur le Douglas vert en Suisse	*M. Petcuț*	55
Dr. H Hilf.	Wurzelstudien an Waldbäume .	*C. Georgescu*	57
Baumann Lang.	Das Holz als Baustoff	*D. A. S.*	134
	Mitteilungen der Deutschen Dendrologischen Geselschaft . . .	*Dr. C. G.*	135
Gh. Nedici.	Ocrotirea vânatului mic	*N. N. Caragea*	197
Theodor Dimitroff.	Recherches sur la semence du pin leucoderme. La culture des plantes ligneuses en Bulgarie	*Dr. M. D.*	255
Mèhent M.	L'étude de la forêt	*Al. Stefanopol*	256
Vidron F.	Le pin sylvestre de race noble de Hanau	*M. Rădulescu*	258
Vincenz Schüpfer.	Die Bedeutung des Waldes und der Forstwirtschaft fur die Kultur und Wechsel der Zeiten	*Dr. M. Drăcea*	363
Sibille A.	Le peuplier. Dot pour vos enfants, rentes pour vos vieux jours . .	*Dr. M. Drăcea*	363
Const. Hurmuzaki.	Die Dopelltane, eine neue Koniferenart aus den Oestern Alpen .	*Dr. C. G.*	374
Emil Pop.	Exploatarea și întrebuințarea turbei în România	»	364
Franz Peterochilka.	Pallenanalyse einiger Hoch moore Neurumäniens	»	364
A. Bouquet dela Grye.	La surveillance des forêts et de la pêche	*N. N. Caragea*	365
André Stéghens.	Pour l'artisan du bois	*Miron Gheorghiu*	466
Dr. Johannes Naumann	Reisigdeckung . . . , .	*M. Rădulescu*	469
R. H. Francé.	Urwald	*Dr. C. G.*	549
W. Jedluiski	Zur Frage der naturalichen Verbreitung der Fichte in Mittelpolen und ihrer wirtschaftlischen Bedeutung.	*C. D. Chiriță*	550

Autorul		Recenzentul	Pag.
Prof C. Bungeţianu.	Le problème du bois de chêne en Roumanie	*V. C. Filip*	618
N. D. Corteanu & Al. Cocosinschi.	Sur «la pluie de cendre» de 26 Avril 1928 a Cernăuţi et dans les environs	*C. D. Ch.*	620
M. St. Ionescu-Bălea.	Les dunes de l'Olténie . . .	*Dr. M. Drăcea*	698
H. Hesselman şi Elias Melin.	Studien über die Entwicklung der Nadelbaumphlanze in Rohhumus.	*C. D. Chiriţă*	700
C. Brătescu şi M. Drăcea.	Dobrogea	*C. D. Chiriţă*	769
Enric Oteteleşanu.	Climat de la Dobroudja et du littoral de la Mer Noire	*M. Rădulescu*	777
Albert Fron.	Aménajement des bois	*V. N. S.*	852
Hess Beck.	Protecţiunea pădurilor	* * *	858
I. Neumann.	Jahrbuch des Reichs-Vereins für Privat.-forstbeamte Deutschlands.	*C. D. Chiriţă*	
	Waldheil	*C. D. Chiriţă*	855
Schmuderer-Maretsch.	Jagd und Sportwaffenkunde. . .	*C. Nettea*	855
Emil Witing.	Auf der Hochwildbahn im Karpathenwalde	*M. Rădulescu*	857
W. Tischendorf.	Lehrbuch der Holzmassenermittlung	*V. N. S.*	917
Paul Dop et Albert Gautié.	Manuel de Technique Botanique.	*Dr. C. Georgescu*	919
Jean Reignac.	La chasse pratique	*N. N. Caragea*	929
Prof. G. F. Morosow.	Die Lehre vom Walde	*I. Molceanovschy*	922
Dr. A. M. Röhrl.	Vorats-und Zuwachsmethoden . .	*V. N. S.*	928

REVISTA REVISTELOR

Revue des Eaux et Forêts

		Recenzentul	
Septembrie	1927	*G. Moşandrei*	59
Octombrie	»		—
Noembrie	»		60
Decembrie	»		61
Ianuarie	1928	*G. M.*	202
Februarie	»	*N. N. Caragea*	259
Martie	»	»	367
Aprilie	»	»	472
Mai	»	»	552
Iunie	»	*M. Gh.*	625
Iulie	»	*N. N. Caragea*	705
August	»	»	779

	Recenzentul	Pag.
Septembrie »	*N. N. Caragea*	859
Octombrie »	»	927

Bulletin de la Société forestière de Franche Comté

Buletinul Nr. 2 Iunie 1927	*G. Moşandrei*	61
» » 3 Septembrie »		62
» » 5 Martie 1928	*N. N. Caragea*	369
» » 6 Iunie »	»	782
» » 7 Septembrie »	»	980

Forstwissenschaftliches Centralblatt

Vol. 12, 15 Iunie . . . . . 1927 . . .	*V. N. S.*	63
» 13 şi 14, 1 şi 15 Iulie . . . . » . . .	»	63
» 15 şi 16, 1 şi 15 August . . . » . . .	»	64
» 17 1 Septembrie . . » . . .	»	139
» 18, 19, 20, 15 Sept. 1 şi 15 Oct. 1927 . . .	»	139
» 21 1 Noembrie » . . .	»	203
» 22 15 » » . . .	»	204
» 23 1 Decembrie » . . .	»	204
» 24 15 » » . . .	»	205
» 1 1 Ianuarie 1928	»	205
» 2 15 » »	»	263
» 3 1 Februarie »	»	263
» 4 15 » »	»	264
» 5 1 Martie »	»	374
» 6 15 » »	»	374
» 7 1 Aprilie »	»	477
» 8 15 » »	»	477
» 9 1 Mai »	»	554
» 10 15 » »	»	554
» 11 1 Iunie »	»	626
» 12 15 » »	»	627
» 13 1 Iulie »	»	706
» 14 15 » »	»	706
» 15 1 August »	»	786
» 16 15 » »	»	786
» 17 1 Sept. »	»	860
» 18 15 » »	»	860
» 19 1 Oct. »	»	935
» 20 15 » »	»	935

Allgemeine Forst und Jagd Zeitung

August 1927	*C. D. Ch.*	65

	Recenzentul	Pag.
Septembrie »	C. D. Ch.	65
Octombrie »		207
Noembrie »		208
Decembrie »	V. N. S.	209
Ianuarie 1928	A. I. P.	209
Februarie »	C. D. Ch.	267
Martie »		378
Aprilie »		480
Mai »		559
Iunie »		629
Iulie »		709
August »		793
Septembrie »		868
Octombrie »		938

Zeitschrift für Forst-und Jagdwesen

Ianuarie 1928	C. D. Ch.	206
Februarie »	M. R.	265
Martie »	C. D. Ch.	377
Aprilie »	M. Răaulescu	480
Mai »		557
Iunie »		628
Iulie »		789
August »		791
Septembrie »		866

Forstliche Wochenschrift Silva

Ianuarie 1928	* * *	210
Februarie »		268
Martie »		378
Aprilie »		481
Mai »		560
Iunie »		631
Iulie »		709
August »		704
Septembrie »		868
Octomb. »		941

Centralblatt für das gesamte Forstwesen

Nr. 5 şi 6, Mai şi Iunie 1928	M. P.	702
» 7 şi 8, Iulie şi Aug. »		788
» 9, Septembrie »		861
» 10, Octombrie »		936

	Recenzentul	Pag.
Internationaler Holzmarkt-Viena		
Ianuarie 1928	*D. A. S.*	211
Februarie »		226
Martie »		380
Aprilie »		483
Mai »		562
Iunie »		623
Iulie »		711
August »		797
Sumarski List		
Iunie 1927	*C. D. Ch.*	139
Iulie—Decembrie 1927		140
Ianuarie 1928.		274
Martie »		389
Aprilie »		489
Mai »		489
Iunie—Iulie 1928		713
August—Septembrie 1928		869
Journal of. forestry		
Februarie 1928	*Dr. M. D.*	261
Martie »		370
Aprile »		473
Mai »		623
Octombrie »		932
L'Alpe		
Aprilie 1928	*P. I.*	475
Ecou de codru		
Iulie 1928	*C. D. Ch.*	713
August »		»
Sept. »		»
Oct. »		870

Informaţiuni

Pag. 77, 146, 215, 282, 396, 491, 565, 636, 714, 871 şi 946.

Necroloage

Eug. Simionovici, 20 Februarie 1928 146
Vasile Molescu, 12 Martie 1928 215
Vasile Teodorescu, 18 Aprilie 1928 277

Pag

Adalbert Schalat, 25 Aprilie 1928 278
Teodor Chivulescu, 8 Noembrie 1928 875
George Turneanu, 19 Noembrie 1928 873
C. Ionescu, 14 Decembrie 1928 944

Dela societatea „Progresul Silvic"

Desbaterile Consiliului de administ'raţie

Proces-verbal No. 1 din 16 Ianuarie 1928. 149
» » 2 » 13 Februarie 1928. 219
» » 3 » 27 » 1928. 221
» » 4 » 12 Martie » 222
» » 5 » 26 » » 300
» » 6 » 2 Aprilie » 301
» » 7 » 9 » » 302
» » 8 » 25 » » 303
» » 9 » 30 » » 398
» » 10 » 7 Mai » 494
» » 11 » 18 Iunie » 495
» » 12 » 9 Iulie » 717
» » 13 » 27 Septembrie » 877
» » 14 » 11 Octombrie » 878
„ » 15 » 29 » » 879
» » 16 » 19 Noembrie » 880
» » 17 » 3 Decembrie » 948
» » 18 » 17 » » 949
Convocare 285
Darea de seamă a consiliului de administraţie, pe anul 1927 286
Raportul cenzorilor şi Contul de profit şi pierdere, pe anul 1927 . . . 292
Bugetul societăţii «Progresul silvic» pe anul 1928. 293
Situaţia societăţii «Progresul silvic» la 30 Iunie 1928 569
O lămurire. Biroul adunării generale. 638
Scrisoare dela d-l G. Huffel. 716
Scrisoare dela d-l M. Manoilescu 877
Darea de seamă relativă la bustul lui Al. Constantinescu 445
Desbaterile adunării generale ale societăţii «Progresul silvic» din Mai 1928. 407

COMERȚUL LEMNULUI

EXPORTUL DE LEMNE IN 1928, COMPARATIV CU ANUL 1927

de M. P. FLORESCU
Ing. inspector silvic

Suntem fericiți că, pentru orientarea acelora cari se ocupă cu chestiunile economice în legătură cu pădurile și cu rolul lor în balanța comercială a țării, — putem să dăm încă dela începutul anului 1929 — câteva cifre asupra cantității de lemn exportat în 1928. — Bineînțeles, datele sunt provizorii. Meritul de a le fi coordonat — și încă așa de repede — revine direcției statisticii din Ministerul de finanțe care, fie zis în treacăt, ar lucra mai înlesnit dacă ar avea colaborarea unui specialist silvic.

Din analiza tabloului de pe pagina următoare, se pot trage multe concluziuni, atât pentru actualitate cât și pentru viitor.

1. Exportul de cherestea în rășinoase, care în anul 1927 a atins 98.087 vagoane, iar în anul 1928 s'a urcat la 108.378 vagoane, constitue un punct foarte îngrijitor pentru politica forestieră de Stat, întrucât știm precis, că în funcție de rezerva actuală lemnoasă de rășinoase a țărei și în raport cu creșterea medie pe an și ha, capacitatea de export e sub 50.000 vagoane anual.

2. Raportul între taxele vamale de export și valoarea lemnului exportat, este în deosebi interesant. In 1928 s'a exportat cherestea de brad în valoare de *3.883.151.000 lei*, iar ministerul de finanțe

EXPORTUL

LEMNĂRIEI IN ANUL 1928, COMPARATIV CU ANUL 1927.

LUNILE	Lemne de foc			Trunchiuri de brad			Lemne de construcţie de stejar			Lemne de construcţie din esenţe foioase			Scânduri şi alte lemne răşinoase		
	Tone	Taxe percepute mii lei	Valori mii lei	m³	Taxe percepute mii lei	Valori mii lei	Tone	Taxe percepute mii lei	Valori mii lei	Tone	Taxe percepute mii lei	Valori mii lei	Tone	Taxe percepute mii lei	Valori mii lei
Ianuarie . .	48.527	1.391	32.998	150	40	206	1.757	761	8 783	4.764	134	13.100	49.117	6.049	176.820
Februarie .	40.887	967	27.803	805	193	1.107	1.194	471	5.971	6.275	387	17.255	51.880	5.546	186.763
Martie. . .	38.324	908	26.061	959	231	1.318	1.702	554	8.510	6.598	155	18.146	93.430	10.057	336.348
Aprilie .	23.157	549	15.847	125	30	173	1.078	342	5.390	6.578	156	18.090	71.506	7.770	257.422
Mai. . . .	29.330	694	19.944	142	35	198	1.145	313	5.723	8.588	233	23.616	104.543	11.547	386.809
Iunie. . . .	50.022	632	32.014	64	16	85	1.621	616	8.107	9.408	124	28.224	99.790	3.255	359 244
Iulie. . . .	57.755	601	35.808	671	168	905	1.837	815	9.186	7.623	77	22.868	106.097	2.176	381.951
August. . .	76.545	798	45.927	1.061	266	1.432	1.254	592	6.271	7.793	80	23.378	121.787	2.489	438.432
Septembrie.	77.505	868	46.503	372	93	484	1.373	594	6.860	7.508	75	24.027	96.846	1.965	338.959
Octombrie.	84.474	985	52.374	257	64	321	1.849	662	9.247	6.900	69	21.941	102.506	2.087	358.771
Noembrie	80.873	861	50.142	2.470	634	3.087	1.512	579	7.559	6.199	52	19.526	89.938	1.852	314.782
Decembrie .	40.828	439	26.538	857	214	1.072	1.969	891	10.240	7.049	71	22.558	96.347	1.972	346.850
Total anul 1928	648.227	9.693	411.860	7.934	1.984	10.388	18.291	7.190	91.853	85.283	1.623	253 729	1.083.787	56.765	3.883.151
Total anul 1927	703.436	20.998	477.388	5.619	1.585	8.396	15.074	7.510	70.747	69.249	2.114	200.709	980.872	133.624	3.613.636

deabia a încasat, ca taxe vamale, numai suma de 56.765.000, adică nici 2% ad-valorem.

3. Un simptom îmbucurător care se înregistrează de câţiva ani, e că exportul lemnului de construcţie de fag ‹aburit›, a luat o desvoltare amplă. In 1927 s'a exportat 6.927 vagoane, iar în 1928 s'a exportat 8.528 vagoane, şi această cifră e în continuă creştere.

Adică fagul, care până acum era utilizat ca lemn de foc, de câţiva ani a început a ocupa un loc important la export, ca cherestea, ceeace e un bine pentru rentabilitatea pădurilor de fag.

Dar pe cât e de agreabil acest eveniment, pe atât e de semnificativ faptul că majoritatea fabricelor de cherestea, în care se debitau până acum reşinoasele, azi debitează fagul. Nu este asta încă o probă că în unele bazine s'a epuizat toată rezerva de reşinoase?

4. Din cifra materialului exportat în 1927, care reprezintă,

pentru	lemn de foc	477.388.000 lei
»	trunchii de brad	8.396.000 »
»	lemn de stejar	70.747.000 »
»	lemn de construcţie fag . . .	200.709.000 »
şi »	» » » reşinoase .	3.613.636.000 »
	Total . .	4.370.876.000 »

şi din aceia a lemnului exportat în 1928 care reprezintă:

pentru	lemn de foc	411.860.000 lei
»	trunchi de brad	10.388.000 »
»	lemn de stejar	91.853.000 »
»	» » construcţie fag . . .	253.729.000 »
şi »	» » » reşinoase .	3.883.151.000 »
	Total . .	4.650.941.000 lei

constatăm tendinţa de sporire din an în an, a comerţului exterior de lemn, atât în ce priveşte cantităţile, cât şi în ce priveşte valoarea, cu alte cuvinte, o tendinţă de sporire din an în an a comerţului exterior de lemn, atât în ce priveşte cantităţile, cât şi în ce priveşte valoarea, cu alte cuvinte, o tendinţă de sporire a suprafeţelor păduroase, ce se sacrifică anual.

Pentru a nu se continua pe panta periculoasă a secătuirii pădurilor noastre și a se asigura continuitatea exploatărilor și a exportului, oamenii noștri dela conducere, vor trebui să se hotărască neîntârziat pentru o politică vamală de export, sprijinită pe principiul maximării timp de zece ani a cantităților anuale de brad și de stejar, destinate exportului.

CRONICA

«Economia naţională» în al 50-lea an de viaţă. — Revista economică, statistică şi financiară «*Economia naţională*», cu numărul din Ianuarie 1929, intră în al 50-lea an de existenţă şi de regulată apariţiune.

Ar fi trebuit să constitue un prilej de festivitate pentru «revistă», sunt însă mulţumirile actualului comitet de redacţie aşa de recunoscătoare pentru vechii slujitori ai publicaţiei, că aproape întreg acest număr este un pios omagiu memoriei lui *P. S. Aurelian*, fondatorul şi îndrumătorul de 20 ani al revistei ce a apărat totdeauna dârz interesele noastre economice.

In ceilalţi 30 de ani, steagul «Economiei naţionale» a fost purtat de d-l C. I. Băicoianu, actual director al revistei.

«Economia naţională» contimporană cu «Revista Pădurilor», ambele însufleţite de apărarea nevoilor economice, în cadrul ideii naţionale, au avut parte la începutul apariţiei lor de colaborarea preţioasă a omului care prin vastele sale cunoştinţe în chestiuni economice, a făcut epocă şi a reuşit să treacă din demnitatea de director al şcolii de agricultură şi silvicultură dela Herăstrău, în acea de prim-ministru.

Quasi-comunitatea de interese şi aceiaşi impulsiune pentru primii paşi din viaţa ambelor reviste, ne-ar fi îndreptăţit să constatăm acum, după o jumătate veac de muncă paralelă, o transfuziune de colaborare dela o revistă la alta. Constatarea însă este plină de decepţii.

Dintre inginerii silvici, singurul înţelegător al acestei nevoi, este d-l P. A. Grunau şi redacţia revistei îl pune la loc de cinste în lista recapitulativă de colaboratori.

Nici un nume însă din acea lungă listă, nu l-am văzut apărând în revista noastră. Este, negreşit, o pagubă, pe care o subliniem, cu dorinţa de înlăturare cât mai curând posibil, ca să nu rămânem altfel cu credinţa că pădurilor încă nu le-a sosit vremea ca să constitue o preocupare pentru economiştii ţării noastre.

Apariţia numărului festiv al «Economiei naţionale», comemorarea lui P. S. Aurelian, activitatea lui silvică, răscolesc amintirile bătrânului nostru dascăl şi camarad *P. Antonescu* şi-i dă prilej ca într'un articol intitulat «Pădurile şi jubileul Economiei Naţionale» să verifice bilanţul unei părţi din activitatea noastră forestieră de 50 de ani încoace.

La 1881, P. S. Aurelian, în calitate de raportor la proectul de lege al

Codului silvic, evidenţiază rolul important al pădurilor pentru prosperitatea agriculturii şi dă alarma asupra urmărilor nefaste ale despăduririlor.

20 ani mai în urmă, d-l P. Antonescu, în studiul torenţilor de pe valea Topologului, publicat în «Economia naţională», constată situaţia agravată a despăduririlor şi face, în concluziuni, o serie de propuneri pentru ameliorare. Puţine din ele au avut parte de legiferare ulterioară, deşi mai toate—privind chestia corecţiunii torenţilor—şi azi—după 30 de ani—sunt de înfrigurată actualitate.

Increzător în destinele acestei ţări, vede indicii de un reviriment sănătos în conştiinţa forestieră a maselor şi nădăjdueşte în refacerea economică a ţării.

Urările ca «revista să servească şi de acum înainte drept far luminător «celor ce se preocupă de chestiuni economice» cu cari d-l P. Antonescu îşi închee articolul,—fiind pornite dela un autorizat al corpului silvic şi dela un apropiat al «Economiei naţionale», căci «a colaborat la ea din primii ani ai apa«riţiei»,—sunt şi ale noastre.

P. I.

* * *

Legea comercializării. — A trecut aproape neobservată pentru lumea silvică. Este totuşi necesar să ne dăm seama cât de mult revoluţionează această lege într'un viitor apropiat, atât situaţia pădurilor, cât şi ad-ţia lor.

In acest moment, legea este votată şi pe articole la Cameră şi prin urmare despre ea, vom avea ocazie să mai vorbim.

Interesează însă în oarecare măsură antecedentele votării ei.

Primul dintre inginerii silvici care s'a sezizat de importanta consecinţelor ce legea comercializării are asupra pădurilor, a fost d-l ing. cons. silvic C. P. Georgescu, care din propria sa iniţiativă a făcut un memoriu Minist. de Domenii, ca să numească în comisia de redactare a anteproectului de lege şi un inginer silvic, apărător al celor circa 2.000.000 ha păduri ale Statului, susceptibile de comercializare.

Numirea s'a făcut chiar în persoana d-sale, care în această calitate a întocmit un memoriu cu următoarele concluziuni:

1. Legea comercializării proectată, constitue un pas înainte spre valorificarea intensă a pădurilor Statului.

2. Interesele pădurilor trebue să fie apărate în comisia superioară de administrare a avuţiilor Statului, de un inginer silvic, în afară de administratorul Casei Pădurilor.

3. Pentru ca legea să fie aplicabilă trebue:

a) să se comaseze pădurile, proectându-se exploatarea pe bazine de recepţie;

b) să se armonizeze condiţiile technice de exploatare ale pădurilor cu noua lege a comercializării, prin modificarea legii Casei Pădurilor, şi

c) să se înfiinţeze subcomisii de comercializare pe lângă fiecare minister.

Chestiunea legii comercializării s'a mai discutat apoi în consiliul de ad-ţie al soc. «Progresul silvic», şi cu concursul preţios al A. G. I. R.—acum ca totdeauna—legea a trecut prin secţii cu următoarele modificări:

a) printre inginerii specialişti din comisia superioară a comercializării bunurilor Statului, unul va fi silvic;

b) de condiţiunile technice în exploatarea pădurilor, se va ţine seama, la întocmirea statutelor diverselor sisteme de exploatare, şi

c) «pentru regiile de Stat, cari funcţionează pe baza unor legi speciale, «punerea de acord cu dizpoziţiile legii comercializării se va face prin modifi- «carea legilor respective de organizare».

Consiliul de ad-ţie al soc. «Progresul silvic», ţine această importantă chestie mereu la ordinea zilei şi a numit o comisiune compusă din d-nii Aurel Eliescu, C. P. Georgescu, Drăcea şi Stinghe, cari să organizeze o intensă propagandă în sensul ca legea comercializării să aibe un efect cât mai salutar în valorificarea pădurilor, cu condiţia ca existenţa lor să fie complect asigurată, ba încă să tindă spre ameliorarea fondului forestier al ţării. **P. I.**

* * *

Conferinţe. — *O nouă orientare în exploatarea pădurilor noastre*, de ing. inspector silvic *M. P. Florescu.*

Conferenţiarul a reuşit să întrunească în seara de 9 Ianuarie a. c., la sediul Soc. Politechnice din Bucureşti, o selectă asistenţă, atrasă desigur de dorinţa de a asculta o relatare competentă asupra acestui nou subiect.

Tratarea a fost o expunere a motivelor sale de inspiraţie favorită: devastarea pădurilor de societăţi străine şi expropriere, export peste posibilităţi, camuflarea cooperativelor, impreviziunea şi frustrarea fiscului.

Concluziunile: înfiinţarea ministerului apelor, pădurilor şi... al minelor, scindarea administraţiei Casei Pădurilor în două — stat şi particulari, — exploatarea pădurilor statului prin cooperative, îndrumarea tineretului silvic către viaţă practică şi... nu cumva să se mai înfiinţeze şi a 3-a şcoală politechnică, căci deja avem un proletariat.

Hotărât, acelora cari asistă la conferinţele d-lui M. P. Florescu, nu le pare rău.

Chiar dacă felul său de expunere, bogat în amănunte, cere un efort în urmărirea ideei de fond, auditorul se încarcă în schimb cu un bagaj de cunoştinţe noi şi quasi senzaţionale în legătură cu pădurile.

Cu ascuţime de detectiv rutinat, d-l Florescu strânge şi desvălue în chip de conferinţe, misterele afacerilor pădureşti, printr'o naraţiune de fapte, puse toate pe acelaş plan, fără erarhie şi fără preferinţi, se furişează în mod sugestiv în sufletul auditorului şi-l lasă să-şi aleagă ce vrea el, dintr'o bogată şi variată expunere de detalii.

Sfârşind, nu convinge, căci nici nu se angajează la aceasta,, dar sesizează, provoacă interes pentru păduri, aruncă o pulbere de tristeţe pentru irosirea unui însemnat avut naţional şi continuă în acest fel să servească o cauză, din care şi-a făcut apostolat în viaţă.

D-l Florescu nu-i la începutul activităţii sale, ba chiar este conferenţiar obicinuit, a învăţat ce să spună ca să placă publicului, iar expunerea dela Soc. Politechnica a fost — după părerea noastră — cea mai bună din ciclul conferinţelor sale.

P. I.

* * *

Exploatarea forestieră, de *C. Bungeţianu.* — Intr'o lungă epocă de «secetă» în manifestarea silvică, conferinţa «Exploatarea forestieră» a d-lui C. Bungeţianu, din seara de 12 Ianuarie 1929, a căzut ca stropi de ploae pe un pământ dogorit de arşiţă.

Sala Academiei comerciale, plină şi pestriţă, — căci în afară de discipolii admiratori ai maestrului lor, au fost interesaţii de aspectele vieţii noastre economice, printre cari mulţi ingineri silvici — ne-a lăsat impresia că problemele silvice pot să intereseze şi persoane de dincolo de cercul restrâns al breslei noastre.

D-l C. Bungeţianu este profesor de comerţul lemnului la Academia de înalte studii comerciale.

Această calitate, dublată de aceea de foarte bun român şi distins scriitor şi conferenţiar, i-a dat prilej să expună în multe rânduri, diferite aspecte ale problemei silvice, atât în ţară cât şi în străinătate.

Pentru ca să predice credinţa în isbânda comerţului român, înfruntă dificultăţi uneori mari: se vâră până în adâncul treburilor silvice, depăşind limita specialităţii sale.

Nouă, ne-ar fi plăcut şi convenit, ca cele 2 tendinţe de politică adversă— silvicultorii conservatori de păduri şi societăţile străine devastatoare—să găsească în această îmbinare fecundă ce este d-l C. Bungeţianu, terenul neutru pe care cele două tabere să-şi poată concilia interesele contrarii.

Şi nu ne este de loc indiferent ca, omul ce cată să fie în viaţă pe treapta cea mai ridicată, omul ce scrie şi învaţă, omul plin de atâta energie că nu se opreşte numai la vorbe şi nu încetează un moment să atace defectuoasa organizare a exploatării forestiere, omul care din ce trece, din atâta ne place să-l considerăm mai mult ca «al nostru», să fie — în ce spune şi scrie despre păduri — bine informat.

Numai aşa, lucruri vechi, îmbrăcate însă în haină nouă, spirituală, ironică sau paradoxală, sunt menite să producă în opinia publică o dâră de realizări practice, iar pe noi să ne oblige la un neprecupeţit concurs.

*

Ideia dominantă a conferinţii a fost problema capitalului străin în exploatările forestiere şi plasarea personalului român în administrarea lor.

Aceasta nu-i o chestie care să se rezolve imediat după sfârşirea unei conferinţe şi d-l C. Bungeţeanu — care a luptat şi luptă în mai multe direcţii, cel puţin pentru luarea ei în considerare — îşi dă cel mai bine seama.

Deaceea nu pierde ocazii.

Una — pe care o mai ştim noi — i s'a prezentat la Congresul silvic din 1926, când a desvoltat aceiaş temă, în cuvântarea sa, ca reprezentant al Academiei comerciale.

Valurilor repetate de absolvenţi ai acestei şcoli, trebue să li se găsească plasament.

Unul bun ar fi în societăţile forestiere, pe cari legea le obligă să aibă 75% români şi unde orice absolvent ar putea înlocui cu cel mai mare succes pe oricare funcţionar din «gloata specialiştilor nespecializaţi, cari gâfâe când se iscălesc».

Dar societăţile străine «au armătură specială» şi ceeace constitue puterea

lor de atracţiune—capitalul considerabil cu dobândă eftină - tot aceea constitue şi puterea lor de respingere a elementului românesc, căci prin ajutorul acestui capital considerabil, reuşesc să eludeze legea.

Această idee dominantă, conferenţiarul a încadrat=o, înainte cu ex= punerea momentelor silvice mai importante din ultimul veac, iar la urmă cu un comentariu al situaţiei Casei Pădurilor pe 1920—1927, numai în ce priveşte exploatările.

D=sa, atribue ruina actuală a pădurilor — căci sunt dovezi necontestate că înainte cu 100 ani ţara era plină de «codri virgini şi păduri de nepătruns» — următoarelor cauze:

a) delictului silvic, care este contimporan cu existenţa pădurilor şi cu aşezările omeneşti din jurul lor;

b) păşunatului, care prin înmulţirea populaţiei şi deci a vitelor a de= venit din ce în ce mai abuziv;

c) incendiilor şi jafului puterii stapânitoare — turcii — cari nu au fost prea generoşi cu pădurile ţării noastre şi

d) sistemului de exploatare barbară, care strica 20 arbori ca să aleagă 1.

Legea silvică din 1881, mai timid şi cea din 1910 foarte categoric, pre= vede despoziţiuni salvatoare.

Avem cea mai bună lege silvică din lume,—spune d=sa - şi totuşi în tim= pul funcţionării ei, am avut exploatările cele mai devastatoare, pentrucă Con= siliul technic al pădurilor—ce era să facă?—a dat voe să se tae.

Cam tot aşa apără d=l Bungeţeanu şi rodnicia activităţii Casei Păduri= lor în ce priveşte administrarea avutului ce=i este încredinţat.

D=sa crede că posibilităţile anuale ale celor 2 milioane ha păduri ale statului, Casa Pădurilor le=a exploatat în regie, când faptul este real pe ju= mătate.

Din aceste posibilităţi, satisface abia $^1/_4$ din consumul intern pentru foc ‹100.000 vag.› şi numai 5% lemn de lucru. Cât despre produsele fabricate în 14 fabrici cu 20 gatere ale Casei Pădurilor, ele nici nu contează. Aceasta însă —o explicăm noi—pentrucă numai 3 fabrici exploatează Casa Pădurilor, iar 11 sunt arendate şi d=l Bungeţeanu nu avea de unde să le ştie, căci din situaţia Casei Păgurilor, consultată de d=sa, nu rezultă.

Cooperativele, dacă nu ar fi decât debuşeuri ale muncii naţionale, şi tot ne=ar îndreptăţi să lucrăm pentru organizarea lor pe baze solide.

Casa Pădurilor le=a încurajat — spune situaţia—dar «până una alta, până «să se dea săteanului român şi cap necesar pentru conducere, i=a dat în epoca «1920—1927, 3 milioane... grămezi crăci».

Veniturile Casei Pădurilor este adevărat că n'au mulţumit pe nici un ministru de finanţe: bugetele zic «n u», Casa Pădurilor răspunde «d a»—în definiţiv ce vreţi?—şi «Casa Pădurilor, dă şi ea cât poate».

In concluziune, insistă asupra interesului vital de a păstra pădurile ca un bun permanent de venituri, un coeficient care să asigure:

a) nevoile C. F. R.;

b) salubritatea săteanului român, prin decongestionarea centrelor industriale;

c) siguranţa naţională, şi

d) fabricarea celulozei pentru cultura maselor.

Cât priveşte străinii, să-i lăsăm mai uşor căci «dela ei, cu cât îi vom «urmări mai mult, cu atât vom lua mai puţin».

P. I.

* * *

Avuţia naţională a României de *I. N. Angelescu.* — La prima şedinţă din acest an, a Asociaţiei generale a economiştilor din România, preşedintele ei, d-l I. N. Angelescu, a făcut o comunicare asupra Avuţiei naţionale a României.

D-sa nu vorbeşte pentru prima oară în aceeaş chestie, căci încă din 1915 a publicat un studiu referitor la evaluarea avuţiei noastre naţionale.

Pentru ca datele să fie comparative, a întrebuinţat aceeaş metodă — evaluarea directă a diferitelor categorii de bunuri, — pe cari le-a totalizat şi a conchis că:

Proprietatea agricolă se evaluiază la	42.750	miliarde	lei aur	
Pădurile » » »	7.800	»	»	»
Proprietatea clădită » » »	4.500	»	»	»
Fondul industrial şi comercial se evaluiază la	8.—	»	»	»
Avuţia comercială a Statului » » »	6.200	»	»	»
Total . . .	69.250	»	»	»
Dacă din aceasta se scade datoria publică de	4.—	»	»	»
rămâne deci că avuţia naţională a Românieі este de	65.250	»	»	»

ceeace revine 3.800 lei aur pe cap de locuitor.

Cu această evaluare, România apare aproape de 2 ori mai săracă decât Germania, Franţa, Anglia cari au respectiv 6.461, 7.692 şi 7.900 lei aur pe cap de locuitor.

*

Cele 7.800 miliarde lei aur pentru păduri le-a scos d-l I. N. Angelescu presupunând că:

Suprafaţa pădurească este de . . .	7.3 milioane ha
Revoluţia medie	40 ani
Valoarea unui ha pădure	800 lei aur
şi capitalizarea făcându-se cu . .	5%

Calculele d-lui Angelescu ne dau o idee de valoarea pădurilor noastre.

De bună seamă că în raport cu premise rectificate, rezultatele vor fi altele şi trebue să se găsească un inginer silvic care să le recalculeze.

P. I.

* * *

Inaugurarea localului Soc. Agronomilor din România. Vechea societate a agronomilor din România, Mercuri 9 Ianuărie a. c. şi-a inaugurat localul propriu din str. C. A. Rosetti No. 35.

Cum este un local cumpărat, s'ar putea să nu corespundă perfect nevoilor totale ale unei societăţi cu complexe ramuri de activitate — de ex. îi lipseşte

o sală de întruniri—dar noi ne dăm seama de avantajele unei clădiri proprii şi ne explicăm hotărârea eroică a camarazilor agronomi, de a intra cu orice chip mai repede în «casa lor».

S'a citit bucuria pe faţa tuturor agronomilor şi la această manifestare au luat parte, printre alte personalităţi, fostul şi actualul ministru.

Societatea noastră a fost reprezintată oficial şi neoficial prin d-nii C. Opran, M. Drăcea, V. Stinghe, P. Ioan.

Prezenţa d-lui ministru I. Mihalache la această şedinţă inaugurală, i-a dat prilej să lămurească echivocul ce se atribue actualului guvern, în ce priveşte favorizarea agriculturii în dauna industriei.

«Nu vrem—a afirmat categoric d-l ministru—să sprijinim pe una în de-«favoarea alteia, ci s'o punem pe fiecare în rânduiala ei firească».

O primă şi importantă chestie rezolvită—localul—,societatea agronomilor a făcut un pas important mai înainte.

In ciclul «Problemele actuale ale agriculturii» au integrat o serie îndelungă de conferinţe săptămânale, înşirate în fiecare Mercuri ora 6, începând dela 9 Ianuarie—6 Martie inclusiv a. c. şi în cari desvoltă ideile aşa de bine sintetizate în titlu.

Dăm mai jos programul acestor conferinţe, în nădejdea că silvicultorii vor urmări activitatea agronomilor, cu cari au atâtea atingeri profesionale.

9 Ianuarie. «Problemele actuale ale agriculturii», *A. Nasta.*

16 Ianuarie. «Noi orientări în agricultura ţării româneşti», *E. Marian.*

23 Ianuarie. «Organizarea ştiinţifică a muncii în agricultură». *V. Păsurean.*

30 Ianuarie. «Invăţământul agricol în slujba plugăriei», *E. Petrini.*

6 Februarie. «Organizarea întreprinderilor agricole ale statului şi punerea lor în slujba agriculturii ţării», *D. Căruntu.*

13 Februarie. «Activitatea de cercetări şi punerea ei în slujba agriculturii practice», *A. Munteanu.*

20 Februarie «Creditul agricol», *T. Mândru.*

27 Februarie. «Tariful vamal, tariful transporturilor şi convenţiunile comerciale în legătură cu agricultura», *N. Dăscălescu.*

6 Martie. «Colaborarea dintre stat şi iniţiativa particulară pentru promovarea intereselor agricole», *M. Şerban.* **P. I.**

* * *

Din scrierile silvicultorilor noştri. — Din Piatra Neamţ ne vine o broşură cu caracter de istorie naţională, intitulată: Din trecutul mişcărilor pentru Uniunea Românilor, datorită d-lui Daniel Clain, inspector general silvic, pensionar. Faptele redate după documente sunt cinstit expuse şi îmbrăcate în haina unui stil colorat de un vibrant patriotism.

O recomandăm călduros.

C. D. Ch.

INSEMNĂRI

Pe marginea cărţilor

Solul forestier ca tip ideal de sol urmărit în agricultură

Agricultura raţională, aşa cum e preconizată de îndrumătorii ei luminaţi, se sprijină pe principii rezultate din observaţia naturii, care, lăsată în liniştea ei, crează variate şi viguroase forme de vegetaţie, în zonele globului, în cari vegetaţia e posibilă.

Şi exemplul cel mai sugestiv l-au găsit cercetătorii în viaţa pădurii lăsată sieşi sau a pădurii în care acţiunea omului nu contrazice tendinţele naturii. Din observaţia plină de învăţăminte a acestei splendide forme de viaţă a naturii, s'au formulat principii a căror aplicare formează punctele fundamentale de sprijin ale unei agriculturi raţionale.

Afirmaţiile de mai sus ar putea să pară surprinzătoare. Pornite dela un silvicultor, ele ar părea chiar exagerări izvorîte din amor propriu profesional. Ele formează însă adevărurile axiomatice pe care se sprijină una dintre cele mai noi şi mai ştiinţifice lucrări asupra culturii pământului. Este vorba de cartea lui Martin Krause, apărută în 1928 la Berlin, cu titlul: M ă r i r e a q u a n t u m u l u i r e c o l t e i p r i n t r ' o m a i b u n ă l u c r a r e a s o l u l u i (recenzia lucrării se publică în numărul de faţă al revistei), lucrare care, în mare măsură, trebue considerată ca o sinteză a contribuţiilor cercetătorilor anteriori la problema lucrării solului în agricultură.

Toată construcţia acestor lucrări se reazimă pe capitolul în care autorul stabileşte principiile călăuzitoare în lucrarea pământului. Aceste principii, autorul le stabileşte prin observaţia sistematizată a vieţii vegetale în natură.

«Marele nostru învăţător este natura ; trebue să studiem modul său de a «lucra şi din acesta să scoatem concluziile noastre. In cea mai curată formă «ni se arată natura, acolo unde neturburată, ea crează o viguroasă operă: în «pădure. Nici o mână omenească nu îngraşă solul său, nici un plug, nici o «grapă nu-l mobilizează şi totuşi, pe acest sol cresc acele majestoase păduri, «cari încântă ochiul prietenului lor şi al silvicultorului».

Intr'o frumoasă pagină, Krause expune observaţiile din viaţa pădurii, a căror înţelegere ne conduce la stabilirea principiilor călăuzitoare în lucrarea pământului pentru agricultură:

«Arboretul, subarboretul şi vegetaţia ierbacee ce acoperă solul, formează

«o asociaţie vegetală ce se apără şi se susţine în mod reciproc. Ea nu lasă «niciodată solul descoperit, fără adăpost, şi unde un arbore cade şi o plantă «piere, apar alte plante în loc».

«Iar frunzele căzute rămân solului, pentru a fi transformate în humus, «izvorul cel mai puternic al fertilităţii solului şi mediul cel mai prielnic al lu- «mii microscopice a acestuia. Astfel, asociaţia vegetală apare ca o asociaţie de «viaţă între plante şi sol, cu cele mai intime relaţiuni şi influenţe reciproce. «Toţi indivizii acestei asociaţii se sprijină reciproc, lucrează unii cu alţii şi «unii pentru alţii, pentru crearea condiţiunilor favorabile de viaţă, şi aici ni- «meni nu stinghereşte munca lor ce se continuă timp îndelungat, devenind tot «mai rodnică.

«Astfel, substanţele nutritive ale solului sunt liberate ‹puse la dispoziţia «plantelor›, iar cele din atmosferă sunt fixate şi valorificate. Executarea cu suc- «ces a acestor acţiuni comune este posibilă numai într'un sol care oferă cele «mai bune condiţiuni de viaţă, într'un sol cu cea mai bună structură ‹structura «glomerulară, n. tr.›. Aceasta, la rândul său. este realizată *tot* de forţele natu- «rale : umezeala şi uscăciunea, căldura şi răceala ‹gerul› şi, în deosebi, flora «şi fauna solului forestier, toate contribuesc pentru a creà acea minune a «solului forestier, divizat, cu perfectă structură, adăpostit în contra forţei de- «structive a soarelui şi a ploii prin coronamentele închise şi prin pătura de «frunze moarte şi cea de humus. Prin aceste pături, prin finale canale şi tuburi «fără număr ce străbat solul în toate direcţiile, umezeala pătrunde încet, fără a «saturà pământul, fiind ferită de evaporaţie prin aceste pături, apa de prisos ră- «mâne în parte în stratele mai profunde, ca izvor de umezeală pentru rădăcinile «din adâncime ale arborilor şi ca rezervă pentru perioadele de uscăciune. Pen- «tru că cea mai mare parte a precipitaţiilor nu se scurge la suprafaţa solului, «ci se infiltrează în adâncime, solul forestier lucrează întocmai ca un bazin co- «lector, ca un regulator.

«Pădurea intervine ca un protector al întregii regiuni, căci ea împie- «decă topirea bruscă a zăpezilor, ploile torenţiale sau puternice şi lungile re- «vărsări ce ar ameninţa să inunde regiunea.

«Şi acum, ce face omul? Când socoteşte că pădurea a devenit exploa- «tabilă, el intervine neînţelegător în această comunitate de viaţă [1]), doboară «pădurea şi plantează noi plante, solul, lipsit de acoperişul său, este expus in- «fluenţei distrugătoare a forţelor naturale. Ploaia distruge treptat numeroasele «canale şi tubuleţe ale solului, astupându-le ; sub aeţiunea razelor solare, solul «devine uscat, tare, permeabilitatea sa scade, o parte din apa ploilor se scurge la «suprafaţă, capacitatea pentru aer se micşorează. Pe scurt, frumoasa structură «a solului forestier este nimicită şi încă pentru un timp îndelungat, căci degra- «darea structurii solului prin tăieri rase şi îndeosebi prin cultura agricolă inter- «mediară se observă încă după decenii. Ceeace ani lungi au construit, este în «scurt timp distrus. Numeroasele tabele ale lui Engler şi Burger, sprijinite pe «sute de cercetări asupra solurilor cu structură naturală, vorbesc în mod sur-

---

1) Este aci vorba numai de cazul tăierilor rase.

«prinzător despre distrugerea structurii solului prin înlăturarea acoperişului «acestuia.

«In cercetările sale, Burger susţine că structura solului cultivat agricol, «este mult mai defavorabilă vegetaţiei, decât cea din pădurea bine închisă, în «câmp deschis solul fiind lipsit de adăpost protector. Capacitatea pentru aer şi «permeabilitatea sunt mult mai mici; prin lucrarea repetată a pământului, chiar «şi spaţiile lacunare, canalele şi tubuleţele ce se formează aci sunt continuu «distruse. Burger spune: Proba luată dela suprafaţa unui bun sol forestier «poate (în cilindrul de cercetare) să stea zile întregi în baia de apă, fără să se «umfle în mod apreciabil sau fără să scadă. Proba dintr'un strat de pământ «cultivat agricol, de cele mai multe ori se strânge, se îndeasă, prin saturarea în «cilindru şi formează un noroiu, fără nici o structură. Deaceea, solul agricol e «comparabil cu o massă de material de construcţie, pe când solul forestier cu «o casă construită din acest material, cu pereţi puternici şi cu mari spaţii in- «termediare».

Aceste observaţiuni şi concluziuni evidenţiază următoarele adevăruri:

Pădurea, cea mai impunătoare formă de vegetaţie naturală, lăsată sieşi sau inteligent condusă, îşi crează condiţiuni optime de viaţă. Una dintre aceste condiţiuni optime este solul, care, în pădure, capătă cu încetul o structură afânată-glomerulară, ce-i asigură cele mai bune proprietăţi fizice, chimice şi biologice. Aceste adevăruri, elementare şi prea cunoscute, au o deosebită importanţă în orientarea culturii agricole a solului.

Agricultura, ridicând recolte anuale de pe aceeaşi suprafaţă, deviază dela cursul natural al vegetaţiei în pădure, prin continua înlăturare a adăpostului solului şi expunerea acestuia la influenţa forţelor naturale distrugătoare, cari-i nimicesc structura afânată, degradându-i astfel cele mai importante proprietăţi ce decurg din aceasta.

Pentru a se întreţine forţele productive ale solului agricol, întâia şi cea mai însemnată grijă trebue dar să fie evitarea degradării solului, prin lupta în contra influenţii forţelor distrugătoare ale structurii sănătoase a solului.

Acesta fiind principiul fundamental, în lucrarea pământului trebue să se urmărească următoarele realizări, ce formează tot atâtea puncte de reazim pentru agricultura raţională:

1. Adăpostirea solului.

Adică, apărarea solului de influenţa degradatoare a forţelor naturale şi în deosebi a ploii. Aceasta se realizează:

a) Prin crearea unei «pături moarte» asemănătoare litierei de pe solul forestier, ce se obţine lăsând la suprafaţa solului toate resturile recoltei (mirişte, tulpini, rădăcini, etc.) şi prin întinderea şi lăsarea pe loc a unui strat de gunoiu de grajd.

b) Prin cultura plantelor agricole într'o consistenţă cât mai mare, pentru a se obţine o «pătură vie», care să acopere solul cât mai mult timp.

Culturile principale să fie urmate de culturi secundare, intermediare, pentru ca acoperişul solului să se întrerupă cât mai puţin.

c) Prin obţinerea din abundenţă a micilor bulgări de pământ, cari slăbesc mult acţiunea destructivă a ploii.

d) Prin obţinerea şi reînnoirea la timp a unui strat superficial de pământ cu structura afânată—glomerulară, cu rolul de strat de protecţie pentru stratele mai profunde.

Sub acţiunea florii, numai *acest* strat se va înnoroi şi îndesa, aşa că acţiunea se va limita în urmă, numai la mobilizarea din nou a acestui strat superficial.

2. Repaosul solului.

Pentru a se da timp forţelor interne ale solului să creeze structura afânată-glomerulară ce urmărim, solul va trebui să fie, nu cât mai des, ci cât mai rar lucrat, acţiunea noastră va urmări numai ajutarea acestui proces de afânare a solului, când influenţe exterioare îl împiedică.

3. Mobilizarea solului.

Prin această operaţiune, se va da solului o structură afânată şi o mărunţire cât mai fină, pentru a se mări cât mai mult suprafaţa interioară a solului, pusă la dispoziţia rădăcinelor plantelor.

Optimul de mobilizare a pământului este atins atunci când spaţiile lacunare sunt astfel, încât se asigură minimul necesităţilor de aer şi maximul corespunzător al necesităţilor de apă, pentru plantele cultivate.

4. Realizarea circulaţiei apei în sol şi păstrarea apei solului.

Circulaţia apei în sol se realizează atunci când spaţii lacunare largi (canale, tubuleţe, etc.), asigură înfiltraţia apei în profunzime şi spaţii lacunare capilare stabilesc o legătură între diferitele strate, pentru ridicarea apei în toate stratele solului.

Când pământul s'a afânat prea mult prin lucrările noastre (lipsa de spaţii capilare), se va proceda la îndesarea potrivită a sa, prin cilindrare.

Pierderea apei solului prin evaporarea uşurată de fenomenul de capilaritate arătat mai sus, este împiedecată prin stratul de protecţie indicat la Nr. 1 (pătura moartă şi stratul superficial, bine afânat).

5. Acomodarea la climă şi sol.

Lucrarea pământului va trebui să difere după condiţiunile de climat şi sol.

In regiunile secetoase, se pune în primul rând problema ridicării conţinutului în apă a solului, iar în cele umede, aceea a îmburuenirii solului. Compacitatea solului impune deasemenea o deosebire fundamentală în lucrările de executat.

Iată o reprezentare schematică a scopului lucrării pământului în cele două extreme determinate de coeziunea solului.

Scopul lucrării solului

La solurile grele:		La solurile uşoare:	
Ridicarea	Reducerea coeziunii conţinutului în aer permeabilităţii pentru apă şi aer intensităţii fenomenelor din sol.	Obţinerea şi unde e posibil ridicarea	coeziunii conţinutului în humus » » apă puterii de absorbţiune conţinutului în substanţe nutritive.

Acest scop este atins prin :

la soluri grele	la soluri uşoare
o cât mai mare afânare,	afânare moderată
împiedecarea necondiţionată a	reducerea cât mai mult a lucrărilor
formaţiunei de crustă	intermediare

scopul final urmărit

structura glomerulară

Şi Martin Krause, autorul lucrării ale cărei principii le-am redat mai sus, cât s'a putut mai credincios, închee asfel această expunere generală:

«Adăpostirea solului, repaosul solului, profunda lui afânare la primele lucrări de adâncime, realizarea unui anumit grad de coeziune (asigurând un minimum de capilaritate în stratele inferioare—n. tr.) şi o continuă menţinere a unui strat superficial, bine afânat şi mobilizat (protecţia în contra acţiunii distructive a ploii, împiedecarea scurgerii apei la suprafaţa solului şi a evaporării apei din sol—n. tr.), acestea sunt fundamentele pe cari voim să clădim sistemul nostru de lucrare a solului».

Dar toate aceste «fundamente» ale lucrării raţionale a solului, sunt departe de a fi realităţi în câmpul agricol. Ele sunt condiţiuni ideale, spre realizarea cărora trebue să se concentreze toate lucrările agriculturii raţionale.

In pădure însă, aceste condiţiuni ideale sunt realităţi naturale şi binefăcătoare pentru vegetaţie. Observarea atentă a lor, a condus pe agricultorii luminaţi la adoptarea acestor realităţi forestiere, ca fundamentale condiţiuni pentru o cultură agricolă de productivitate ridicată.

Realităţile caracteristice ale biologiei pădurii şi în deosebi ale solului forestier, sunt *tendinţe, ideaiuri de atins*, în agricultultură. Solul forestier este aşa dar tipul de sol ideal urmărit în agricultură.

C. D. Chiriţă

RECENZII

Mitteilungen der schweizerischen Centralanstalt für das forstliche Versuchswesen XIV Bd. 3. Heft. 1927.

Taxatorische Grundlagen zur Forsteinrichtung, von *Dr. Philipp Flury.*

Comunicările staţiunei centrale elveţiene pentru experimentaţie forestieră.

Bazele pentru stabilirea posibilităţii la amenajare.

Ne parvine cu oarecare întârziere lucrarea neobositului cercetător elveţian, în special în domeniul chestiunilor de dendrometrie. El îşi propune de astă dată să pună la îndemâna amenajistului, materialul de cifre şi tabele ajutătoare de care are totdeauna nevoe. Nu este însă o înşirare rece de date, ci o carte cu indicaţii şi cu comentarii menite să arate practicianului, calea cea mai bună de urmat.

Autorul îşi limitează dela început subiectul: nu se referă decât la amenajamentul codrului regulat, codrului grădinărit şi al codrului quasi-grădinărit pe care le consideră ca «cele mai alese baze economice» ale orcărei gospodării forestiere raţionale.

In consideraţiile pe cari le face la început asupra acestor forme ale codrului, în raport cu amenajamentul, ne lămureşte dificultăţile pe cari le întâmpină taxatorul în special la codrul quasi-grădinărit.

Principial voeşte să elucideze problema: controlul volumului ‹respectiv determinarea posibilităţilor pe volum› să se facă raportându-l la arborii consideraţi doboraţi sau la arborii în picioare. Recunoscând că prima soluţie aduce gospodării inconveniente, în special la munte, unde din cauza pierderilor la exploatare sunt mari diferenţe între ceeace se marchează şi ceeace se obţine, se opreşte asupra controlului în picioare care se poate face comod pe baza tarifelor «unitare» ‹convenţionale›.

Această constatare dă d-lui Flury prilejul să desvolte chestiunea tarifelor convenţionale ‹Elveţia posedă în afară de cel al d-lui Biolley — protagonistul «metodei controlului» — şi altele› cu o bogăţie concentrată de consideraţiuni şi date, care nu mai lasă cititorului nimic nelămurit asupra naturei lor. Cel ce voeşte să se servească de ele la determinarea ‹şi deci controlul› volumelor propriu zis, comite o eroare. Ele nu dau volume exprimate în m^3, de aceia nu pot fi utilzate corect decât la determinarea creşterilor, respectiv a procentului de creştere, căci nu servesc scopuri de estimare ci numai de amenajare.

Inventarierea şi calcularea capitalului lemnos, operaţii cardinale în orce amenajament, opresc atenţia autorului, care într'un capitol special discută determi-

narea în mod unitar a vârstei, respectiv a claselor de diametre şi apoi metodele de cubaj exact ce se pot aplica, cubaj exact care e necesar în special când punctul de plecare în determinarea posibilităţii este volumul realizat socotit ca material doborât. Şi în acest capitol găsim detaliate unele chestiuni care pot să nu fie îndeajuns cunoscute praticianilor: de ex. cubajul prin «factorul volumului» $\left\langle \frac{\text{volumul}}{\text{supr. terieră}} \right\rangle$ pentru care ni se dau tabele complecte.

Partea cea mai interesantă însă, şi întrucâtva mai nouă, a lucrării d-lui Flury este desigur cea de a doua, partea specială în care se studiază în amănunţime, faţă de natura fiecăruia din cele 3 forme de codru, modul cum se vor executa lucrările în vederea fixării posibilităţii:

Ni se vorbeşte în primul rând de codru quasi-grădinărit care a constituit totdeauna pentru amenajament o chestiune delicată. In materie de inventariere, unitatea nu o mai formează arboretul ci parcela, la acest tratament neputându-se face distincţie între produse principale şi secundare—din punctul de vedere al amenajamentului—dimensiunea până la care se va efectua luarea diametrelor, se coboară foarte jos. Posibilitatea se calculează folosind noţiunea de revoluţie care aici mai are încă îndreptăţire ‹spre deosebire de grădinărit› şi aplicând formula lui Mantel $\frac{\text{capit. lemnos real}}{\text{0,5 revol.}}$, dar o analiză meticuloasă vine să precizeze când este corectă şi dă rezultate admisibile, aplicarea ei. Această expunere e urmată de indicaţiuni asupra modului de a controla volumul realizat, apoi asupra determinării clasei de fertilitate, asupra capitalului lemnos şi repartiţiei sale pe clase de vârstă şi asupra raportului susţinut.

La codru grădinărit capitalul lemnos constituind «singurul element utilizabil şi care se poate determina direct», autorul se ocupă în special de el: de mărimea sa şi în special de repartiţia pe clase de diametre. Determinarea posibilităţii este punctul delicat al acestui tratament: «codru grădinărtit este domeniul valorilor comparative de calcul şi al numerilor proporţionale, căci valori numerice absolute şi puncte de plecare sigure, în afară de inventarul arborilor, nu are şi nici nu va avea vreodată. «De aceia nevoia de a poseda spre consultare valori comparative de calcul». Cea dintâi valoare «de consultat» este procentul de utilizare ‹Nutzungsprocent› asupra căruia autorul insistă. In rest recomandă ca controlul şi determinarea creşterii curente—în vederea calculului posibilităţii—să se facă pe baza tarifelor convenţionale şi ne trimite la detaliile pe care le-a dat la timp asupra acelor tarife.

La codrul regulat volumul d-lu Flury se ocupă mai întâi de inventariere şi de aflarea creşterii medii, în această privinţă ne dă o tabelă interesantă pentru calcularea acestei creşteri medii la o vârstă oarecare în funcţie de aceia dela exploatabilitate ‹şi invers›.

Capitalul lemnos şi repartiţia sa pe clase de vârstă constitue un paragraf detaliat. Autorul de altfel s'a ocupat de această chestiune, consacrându-i în 1914 un volum special.

La calculul posibilităţii găsim discutată în special formula lui Heyer şi procentul de utilizare.

Capitolul se închee cu consideraţii interesante asupra revizuirilor.

Lucrarea de care ne ocupăm se închee—într'o a treia parte—cu o serie de desluşiri asupra altor elemente taxatorice de multă importanţă: 1› proporţia sortimentelor într'un arboret, 2› cum să se facă rotunjirea citirei diametrului cu ocazia

inventarierii, 3) influenţa metodei de cubaj asupra volumului, 4) procentul de coaje, 5) proporţia de crăci în capitalul lemnos normal, 6) valoarea unei constante la calculul capitalului lemnos normal în funcţie de creşterea medie, 7) Precizia unor dendrometre.

Toate aceste din urmă chestiuni sunt tratate pe scurt, ele au făcut altă dată obiectul unor comunicări speciale.

Parcurgând întreg volumul—care de altfel nu se citeşte uşor—cititorul rămâne impresionat de bogăţia materialului taxatoric pe care autorul se pricepe să-l scoată din câteva cubage succesive replicate într'un masiv, de varietatea punctelor de vedere din care ştie să se pue în interpretarea cifrelor.

Precizia expunerii, modul hotărît cum ştie să ajungă la lămurirea ideii care-l preocupă, constitue încă unul din meritele lucrării.

V. N. S.

Steigerung der Ernteerträge durch verbesserte Bodenbearbeitung, von *Martin Krause*—272 S. Verlag von Paul Parey in Berlin, 1928.

Ridicarea quantumului recoltei printr'o mai bună lucrare a solului.

Pentru silvicultură şi silvicultori, studiul lucrării pământului poate prezinta vreo importanţă?

Răspunsul nostru trebue să fie: da, tot mai mult, da. Căci influenţa determinantă a solului asupra vegetaţiei forestiere, a fost mult timp neglijată, numai fiindcă a fost ignorată sau insuficient cunoscută. Astăzi, privirile silvicultorilor luminaţi nu mai rămân îndreptate numai înspre coronamente, ele coboară şi către pământul în care nevăzuta şi nebănuit de numeroasa lume a rădăcinilor se desvoltă, trăeşte şi determină viaţa arborilor în condiţiuni a căror perfectă cunoaştere ne-ar lumina multe din misterele vieţii vegetale.

Solul este recunoscut astăzi ca factor determinant *şi* în vegetaţia forestieră. Dar nu numai atât. El a încetat de a mai fi considerat ca factor absolut fix al producţiunii forestiere, în sensul că ar fi invariabil şi că cultura forestieră, în mod silit, ar trebui în toate cazurile să i se acomodeze. Se ştie azi prea bine că solul forestier poate fi repede degradat printr'o greşită cultură (turbificarea solului, înnoroirea, uscarea, bătătorirea, extenuarea lui, etc.)—sau, invers, poate fi ameliorat printr'o cultură inteligent aleasă şi stăruitor condusă.

Mărginindu-ne cadrul consideraţiilor la chestiunea lucrării solului în silvicultură, precizăm că silvicultorii au început să facă şi fac tot mai mult apel la lucrarea pământului, după procedee agricole. Recurgerea la lucrarea pământului se face mai ales în regiunile de antestepă şi stepă, în cari vegetaţia forestieră are mult de luptat cu compacitatea şi uscăciunea solului. In special la noi, cari avem întinse suprafeţe acoperite de păduri degradate, ce vor trebui radical refăcute, problema lucrării solului se pune cu multă seriozitate.

In lumina acestor consideraţiuni, recenzia de faţă îşi găseşte o justificare.

După mărturisirea autorului însuşi, cartea de care ne ocupăm este lucrarea unui agricultor, întocmită pentru agricultori. Nu trebue însă, ca din această cauză, să ne aşteptăm a ne afla în faţa unei lucrări de vulgarizare sau cu caracter elementar. «Agricultorul» autor al lucrării, este un adânc cunoscător al pedologiei, despre care este suficient să spunem că, în afară de altă pregătire ştiinţifică, a avut o îndelungă activitate în laboratoriile dela Zürich, alături de Wiegner şi Burger, pedologi de elită, atât de ounoscuţit astăzi.

Lucrarea lui Krause are un caracter evident ştiinţific, fiind bazată pe toate cuceririle cercetătorilor anteriori ‹şi citează un număr foarte mare› în domeniul pedologiei şi al agriculturii. Agricultorii cărora li se adresează această lucrare, nu pot fi decât cei cu pregătire superioară, oameni de cultură universitară, cari, cei mai mulţi, nu se pot numi — în Germania chiar — decât îndrumători ai agricultorilor propriu zişi.

Lucrarea de care ne ocupăm — ca şi altele cu acelaş caracter — a isvorât din necesitatea tot mai accentuată a timpului, de a se mări până la maximum puterea de producţiune a solului cultivat. In Germania de după războiu mai ales, problema ridicării producţiunii prin intensificarea şi raţionalizarea lucrării pământului, s'a pus mai arzător decât ori unde. Asemenea lucrări, atunci când sunt bine întocmite — ca cea de faţă — răspund în adevăr strigătului insistent al vremii.

Dealungul lucrării sale, întocmită după un metodic plan, Krause—autorul—conduce pe cititori prin toate domeniile pedologiei şi fiziologiei vegetale, a căror cunoaştere este necesară pentru înţelegerea relaţiunilor dintre caracterele solului şi vegetaţia ce acesta poartă. Astfel, studiază factorii condiţionali principali ai vieţii vegetale: lumina, căldura, aerul, apa, apoi se ocupă de toate însuşirile solului, arată legătura de dependenţă dintre structura solului şi aceste însuşiri şi stabileşte că fenomenele din sol ‹circulaţia apei, evaporarea, schimbul de gaze, căldura solului, etc.›, precum şi proprietăţile fizice mai importante ale solului, sunt optime pentru desvoltarea vegetaţiei, când solul are o structură glomerulară. Acestei structuri autorul îi acordă o enormă importanţă, socotind-o drept cheia de boltă a problemei fertilităţii solului.

După ce a familiarizat pe cititor cu aceste necesare generalităţi, autorul intră în miezul lucrării sale, tratând rând pe rând, despre: principiile fundamentale ale lucrării solului; despre arat şi diferitele lucrări intermediare, despre îngrăşăminte; despre seminţe şi semănături; despre lupta în contra buruenilor, etc. şi închină un capitol metoadelor noi de lucrarea pământului, studiind sub toate aspectele, metoadele Campbell, Demtschinsky, Jean şi metoda numită: «Die Fräskultur».

Un foarte interesant capitol — pentru silvicultori în deosebi — este penultimul, închinat măsurării structurii solului, în care autorul expune în mod concis, metoadele Wiegner, Burger, ş. a. pentru cercetarea proprietăţilor fizice ale solurilor cu structură naturală. Metoadei lui Burger — pe care o socotim consacrată definitiv pentru cercetările forestiere — Krause îi aduce câteva binevenite modificări, cari simplifică mult lucrul şi asigură o precizie mai mare măsurătorilor.

Ultimul capitol al lucrării, întitulat «O propunere» — este o schiţare de program pentru viitor. Krause, convins că forţa productivă a solului este determinată de structura lui, din care decurg toate proprietăţile sale fizice valabile pentru desvoltarea vegetaţiei,—vede ridicarea producţiunii în primul rând, printr'o cât mai bună lucrare a pământului.

Pentru a se realiza şi a se studia cât mai serios sistemele cele mai convenabile pentru lucrarea pământului, Krause propune crearea unui institut pentru fizica solului şi lucrarea pământului, institut care pe lângă studiul solului din punct de vedere fizic, ar studia toate problemele şi relaţiile dintre lucrarea pământului, evoluţia lui fizică şi forţa lui productivă, apoi diferitele maşini agricole, acţiunea lor asupra structurii solului, etc.,—o întreagă serie de lucurri şi probleme, a căror urmărire pe teren, ar asigura agriculturii moderne progresul

nepreţuit izvorât din intimă conlucrare a ştiinţei cu practica în sine.

Bogăţia de cunoştinţe, expunerea metodică, stilul concis, clar şi precis, fac din lucrarea lui Krause un auxiliar preţios pentru cei preocupaţi de problemele de pedologie şi cultura pământului.

C. D. Chiriţă.

Geodezia, de *Ion G. Vidraşcu,* ing. inspector general, profesor la Şcoala Politechnică din Bucureşti. Ed. «Tipogr. Române-Unite». Bucureşti. 1928—320 pg. Lei 400.

Bibliografia geodesică română primeşte încă o operă de valoare excepţională, imprimată tocmai în momentul când lipsa ei se simţea mai acut.

Este un merit în plus al autorului, care — cunoscător profund al nevoilor timpului, — a ştiut să prevină golul, în materia respectivă.

De bună seamă că indicaţiuni risipite se mai găseau şi în alte lucrări române şi străine, dar doritorii de specializare în această ramură de activitate, întâmpinau serioase dificultăţi când era vorba de un îndreptar, de o operă complectă de orientare, într'o importantă chestie de actualitate şi mai ales de apropiat viitor.

D-l ing. Vidraşcu, în calitatea sa de profesor la Şcoala Politechnică, membru în consiliul technic al Cadastrului şi secretar general al Ministerului de Domenii, de care acest consiliu ţine, înmănunchează acum toate cele 3 etape: pregătirea, îndrumarea şi aplicarea unei importante lucrări — Geodozia ţării — ce este menită a se executa numai odată în viaţa unui popor.

Apariţia «Geodeziei» este o serioasă garanţie că precum s'a achitat de bine de prima îndatorire, tot aşa va şti să desăvârşească şi pe următoarele două.

Lucrarea, deşi întocmită în forma unui manual dictactic—căci este cursul predat la şcoala Politechnică—întruneşte însuşirile toate de a fi practică şi posibil de consultat în cercuri cât mai largi.

Cele 8 capitole în cari se divide întreaga materie şi anume: erorile, triangulaţia, cadastru, măsurarea indirectă a distanţelor mari, nivelmentul de precizie, ridicările astronomice, pământul este un sferoid, coordonatele geodezice şi proecţiile hărţilor, cuprind, într'o rânduială lesnicios utilizabilă, întreg materialul de doctrină şi expunerea celor mai noi, dar în acelaş timp adaptabile metode, totul sistematic ordonat, vădit pornit dela un personagiu cu multe aptitudini pentru învăţământ.

Opera d-lui Vidraşcu, mai prezintă o calitate excepţională: fiecare chestie este urmată de exemple şi această grije, — într'o carte ce se adresează nu numai absolvenţilor şcolii Politechnice — îi măreşte considerabil valoarea.

In asemenea condiţiuni, cartea de geodezie a d-lui Vidraşcu se erige a fi cea mai complectă şi precisă lucrare în materie.

Casa Pădurilor, îmbogăţiind bibliotecile direcţiunilor şi ocoalelor silvice cu această carte, face o bună achiziţiune.

N. Ned.

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

Nr. 11, Noembrie 1928.

La forêt de gommiers du Bled Talha (Sud-tunisien), par *L. Lavauden.*

D-l Lavauden, un frecvent şi distins colaborator al revistei franceze, este un bun cunoscător al pădurilor coloniale, pe care le-a studiat. fie ca reprezentant al administraţiei silvice franceze, fie ca delegat în diferite cercetări de ordin cultural.

In articolul de faţă, d-sa se ocupă de o pădure, populată cu salcâmi de gomă, din ţinutul Bled Talha, în sudul Tunisiei.

E vorba de una din curiozităţile cele mai de seamă din Africa de Nord, de o reliquă tropicală.

Dela început d-l Lavauden îşi pune problema de ordin botanic, dacă acest salcâm de gomă este acelaş «Acacia tortilis Hayne», cum au crezut toţi autorii, cari s'au ocupat cu această chestiune, după Doumet-Adanson şi Cosson.

După constatările sale, autorul crede, că salcâmul de gomă din sudul Tunisiei este diferit de Acacia tortilis, din Senegal, din Nubia şi Yemen, fiind o specie nouă, nedescrisă până acum. Chestiunea rămâne deschisă specialiştilor.

Judecând după ruina, numită «Ksar Grouche», ce se găseşte aci, această pădure pare să fi jucat un rol de seamă în antichitate. Se pare de asemenea, că în primele secole ale erei noastre, această pădure, ce făcea parte din acele «Elefantorum solitudines» ale lui Pliniu, să fi fost ultimul refugiu al elefanţilor nordafricani, cari — pe vremea lui Pliniu — găseau probabil aci condiţiuni biologice favorabile.

Cel dintâi, care a semnalat salcâmul de gomă în sudul Tunisiei, a fost Pellissier, consul al Franţei în Tunis. După el au vizitat şi au scris despre pădurea în chestiune botanistul Doumet-Adanson la 1874, d-nul E. Blanc, guard general la Gafsa în 1889 şi d-nul de Chaignon, un distins naturalist, la 1905.

D-nul Lavauden şi-a propus să complecteze studiile predecesorilor săi, considerând pădurea din punct de vedere botanic, silvic, economic şi juridic.

* * *

Această pădure face parte din tipul, cunoscut sub numele de «pădure-stepă». In acest tip de pădure, spaţiul mare dintre arbori nu se atribue în general distrugerii omului, ci vastei, înrădăcinării arborilor, atât la suprafaţă, cât şi în adâncime, pentru a se utiliza la maximum slabele cantităţi de apă căzută. Autorul a găsit rădăcini superficiale mai lungi de 40 metri şi în profunzime, având încă la 8 metri, grosimea încheieturii mâinii.

In asemenea condiţiuni, nu vegetează mai mult de 4—25 arbori la ha, având depărtarea între ei de 20—50 metri şi aceasta însemnează un arboret strâns pentru pădurea-stepă.

A încerca să complectezi golurile, ar fi o greşeală, căci s'ar rupe echilibrul natural, care în cazul acesta particular al unei asemenea relicve, merită să fie păstrat integral, punctul de vedere ştiinţific trebuind să primeze pe cel economic.

Esenţa dominantă este salcâmul de gomă, pe lângă care se mai găsesc câţiva arbuşti accesorii, ca Zizyphus lotus L. şi Rhus oxyacantha.

In ce priveşte pătura ierbacee, d-nul Lavauden afirmă, că n'a fost studiată de nimeni şi o lasă în seama unui specialist.

* * *

La slaba consistenţă, aceia ce s'a putut numi aici pădure normală, a contribuit şi vecinătatea omului, care tocmai în această regiune, unde este mai multă nevoie de pădure, şi-a manifestat acţiunea lui nefastă.

Inalţii funcţionari din Africa de Nord, spune d-nul Lavauden, zdravăn retranşaţi în biurourile lor, nu-şi dau bine seama de acest lucru.

Şi astfel geniul destructiv s'a resimţit şi'n pădurea dela Bled-Talha. Atâta numai, că salcâmul de gomă are un lemn aşa de dur, că securea se strică şi nu rămâne Arabului decât focul, ca să doboare arborele, sau să se mulţumească numai cu ramurile şi frunzele pentru hrana cămilelor şi a oilor.

La ruinarea pădurii dela Bled-Talha a mai contribuit şi primul post de trupe franceze, instalat în vecinătatea pădurii, la ocuparea Tunisului, în anul 1881 şi devastările din timpul marelui războiu, când întreaga pădure a fost lăsată în seama unui brigadier.

* * *

In această regiune, unde se înregistrează cu o mare sensibilitate cele mai mici variaţii de climat, iarna ploioasă din 1920—21 a refăcut toate stricăciunile, aduse de războiu, pădurea a început să se regenereze pe cale naturală. S'a crezut, că sămânţa salcâmului de gomă este infertilă. Adevărul este, că fructificaţia are loc în mod neregulat şi că sămânţa este atacată de o coleopteră din genul «Bruchus, de care nu se poate scăpa, decât printr'o recoltare precoce, în luna Iunie.

Afară de acestea, sămânţa acestui salcâm este tare şi pentru o regenerare artificială, ea trebue ţinută în apă fierbinte; iar pentru regenerare naturală— probabil, că îi este de ajutor trecerea prin tubul digestiv al unor pasări sau mamifere.

* * *

Lemnul salcâmului de gomă este dur, compact, greu, de culoare galbenă nuanţată spre roşu şi brun. Creşterea lui este foarte înceată, arbori de 120—130 de ani având abia 0,40 m în diametru.

Dacă s'ar putea exploata, acest lemn ar fi bun pentru rotărie şi căruţărie.

Deşi d-l Lavaudeu afirmă, că goma acestui salcâm nu se deosebeşte mult de varietăţile bune al gomei arabice, o industrializare a acestei gome n'ar putea fi suportată de o pădure epuizată, aşa cum e pădurea dela Bled-Talha şi serviciul silvic a putut să îndepărteze până acum diferitele oferte, făcute în acest sens.

* * *

După ce autorul vorbeşte şi de situaţia juridică a acestei păduri, ajunge la concluzia, că nu poate fi salvată, decât constituind-o parc naţional, rezervă naturală.

Totuşi autorul e sceptic în ce priveşte rezultatele politicii forestiere, ce se duce în Tunis, deşi în Africa de Nord

orice atingere de pădure este o adevărată primejdie, din punct de vedere al climei.

In privinţa spiritului de distrugere al Arabilor, d-l Lavauden citează din Ibn-Khaldoum, cel mai de seamă din istoricii arabi, care spune: «Dacă Arabii au nevoe de pietre pentru a-şi sprijini vasele de gătit, ei îşi strică locuinţele, pentru a şi le procura... Sub dominaţia lor, ruina năvăleşte peste tot... ordinea stabilită se strică, civilizaţia dă înapoi».

Dar nu numai în Sahara se resimt consecinţele despăduririlor.

America şi China au dat exemple de cele mai formidabile distrugeri de păduri, urmate de inundaţii catastrofale.

Din ce în ce mai sceptic, până devine pesimist, autorul ajunge dela monografia unei păduri din sudul Tunisului, la afirmaţii ca acestea: «Alergăm cu cea mai complectă inconştienţă, spre o adevărată catastrofă cosmică». Şi mai departe: «Cu graba cu care merg lucrurile, e chestie de o mie sau două de ani, vom pieri ca luna, care şi-a băut atmosfera şi apa».

Două mii de ani?! Incă n'ar fi motiv de îngrijorare!!

II. *Cordons boisés le long des routes*, par *A. Granger*.

D-nul A. Granger, de asemenea unul din obicinuiţii coloboratori dela Revue des eaux et forêts, tratează chestiunea *cordoanelor împădurite de-a-lungul drumurilor*, cari se lăsau odinioară pentru plăcerea regilor.

In congresul dela Grenoble (1925) s'a adoptat părerea, ca pădurile administrate de Stat să fie tratate astfel, ca în locurile cele mai frecuentate de vizitatori să-şi păstreze caracterul lor pitoresc, prin menţinerea de bande împădurite dealungul drumurilor cele mai umblate.

Acest deziderat, dealtfel ca toate dezideratele congreselor, a rămas platonic, deşi această plăcere rezervată ochilor era suficientă pentru a justifica o diminuare de venit şi chiar o umbrire păgubitoare drumurilor.

Pentru aceasta, cordonul de pădure nu trebue lăsat chiar în marginea drumului, ci dimpotrivă puţin înapoi.

Această barieră, cel puţin la pădurile tratate în crâng compus sau în codru (foioase), va oferi şi avantajul de a fi un obstacol, în drum al incendiilor, prin distrugerea păturii moarte.

In afară de aceasta, se permite astfel menţinerea în picioare, în timpul unei revoluţii normale, a unor arbori de rezervă, susceptibili de a creşte în diametru şi a da asfel piese cu mai mare valoare comercială.

Menţinerea cordonului împădurit nu dă evident facultatea de a căuta cei mai frumoşi arbori în tăere, dar permite acelora, cari se găsesc în acest cordon, să continue a trăi aproape în stare de masiv, un timp, care poate depăşi pe acela al unei revoluţii normale, putând fi uşor de extras în ziua, când ar intra în depericiune.

De alfel, când acest cordon ar fi pe cale să dispară, se poate lăsa altul în spatele lui, până ce primul se va constitui.

Nu trebue să se lase cordoane dealungul tuturor drumurilor. S'ar reduce astfel prea mult posibilitatea.

Timpul cel mai potrivit pentru indicarea drumurilor, dealungul cărora va trebui să se lase aceste cordoane, cum şi a poenilor, în jurul cărora trebue să se păstreze o bandă inelară, este în momentul revizuirei amenajamentului.

Şi astfel administraţia silvică ar răspunde unei legitime dorinţi, păstrându-şi libertatea de acţiune şi împăcând în măsura posibilului interesele silviculturii cu aeelea ale turismului.

III. Se continuă şi se sfârşeşte articolul despre «*Proecte de înstrăinarea pădu-*

rilor şi de reforma organizaţiei forestiere sub Ludovic al XV-lea», chestiune ce prezintă numai un interes istoric.

* * *

La revista revistelor se menţionează sumar de tot şi cuprinsul *Revistei Pădurilor*, Nr. din Iulie 1928.

N. N. Car.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Nr. 21, Noembrie 1, 1928.

Die Forstrechte eines oberpfälzischen Forstamts, ihre Entwicklung und ihre Bedeutung für die Volkswirtschaft, von *Hub. Fr. v. Pechmann.*

Servituţile forestiere ale unui ocol silvic din Pfalz-ul de sus, desvoltarea şi însemnătatea lor pentru economia ţării.

Articolul este în continuare. Incepe cu expunerea faptelor petrecute în veacul XVII şi XVIII: din nou tăeri nesocotite în păduri, lemn risipit prin fabricare de mangal. E interesat de remarcat că în Germania, în care azi nici un ţăran n'ar concepe să-şi trimeată vita la păşune în pădure, în secolul XVIII, păşunatul în păduri era considerat de silvicultori ca o adevărată plagă. Pădurarii, personal prost plătit pe acele vremuri, nu răuşeau să împedice aceste abuzuri.

Secolul al XX-lea se caracterizează în prima jumătate prin lupta grea care se duce pentru desfiinţarea tuturor servituţilor cari grevau pădurile. Adoptarea de către agricultori a sistemului de cultură cu jacieră înlesneşte scoaterea vitelor din pădure. Dar stabulaţia care începe în acelaş timp a se generaliza, aduce cu sine un alt pericol pentru pădure: adunarea litierii. In fine construcţia căllor ferate, aducând multă activitate în uzinele de fier, fac să se ceară, în prima jumătate a secolului XIX, mult lemn pentru mangal, pădurile particulare sunt epuizate curând şi cele ale statului sunt nevoite ele să furnizeze acest material.

Autorul încheie articolul arătând importanţa pe care o dă populaţia rurală diferitelor îndreptăţiri în pădure, pe care le au şi explică prin aceasta greutăţile pe cari le au administraţiile silvice în lupta pentru desfiinţarea lor, de altă parte arată în ce măsură existenţa lor stânjeneşte o bună gospodărie.

Die amerikanischen Forsten und Forstprodukte.

Pădurile americane şi produsele forestiere.

O recenzie cu proporţii de articol asupra statististicei forestiere a Statelor-Unite, apărută în Octombrie 1928. Nu putem intra în detalieri de cifre deşi sunt foarte interesante. Dar precizăm capitolele pe care le conţine pentru a se vedea ce se poate cere unei statistici de acest fel ca să fie complectă. Se detaliază acolo: 1) Statistica suprafeţelor păduroase cu date relativ la tratamentul pădurilor. 2) Statistica lemnului de lucru (producţia de scânduri, laţi, etc., consum, rezerve, preţ, transport, etc.). 3) Datele dela punct. 2 specificate pe diferitele state ale Uniunii americane. 4) Statistica lemnului de celuloză (producţie, consum, etc. 5) Statistica unor produse speciale (drugi, traverse, lemn de foc, etc.).

No. 22, Noembrie 15 1928.

Finische und Deutsche Forstwirtschaft, von *K. Vanselov.*

Silvicultura finlandeză şi germană.

Autorul, care călătoreşte mult şi ne informează despre ceeace vede, comparând cu ceeace cunoaşte în ţara sa, după

ce, în alte numere, ne-a descris Danemarca şi Elveţia din punct de vedere forestier, ne relatează cele văzute de el în Finlanda.

E ţara păduroasă prin excelenţă: 73,5% procent de împădurire. Din totalul suprafeţei acoperită de păduri, pinul ia 55,2%, moliftul 24,8%, mesteacănul 16,9%. Sub raportul vegetaţiei lemnoase se poate împărţi în 6 regiuni: Vanselov se referă mai mult la 2 din acestea: regiunea coastelor sudice şi aceia a lacurilor. Este impresionat de aspectul pădurei naturale, în care arboretele, toate din însemânţări naturale, apar cu vârste amestecate, cu fiecare specie în staţiunea sa, cu arbori frumos crescuţi, sănătoşi, cu solul nedegradat şi unde nici natura organică, nici cea neorganică nu produce vătămări. In schimb se remarcă redusa cantitatea de lemn: 70 m^3 pe ha în mediu.

Forma arborilor prezintă de asemenea interes: pinul are acolo o coroană cilindrică ocupând $^1/_3$ din lungime, mesteacănul are coroană cilindrică şi trunchiul drept, etc.

Moliftul e un arbore — acolo — care suportă umbra cum suporta la noi bradul, de aceia el se instalează sub masivele rărite prin extracţiuni şi cu încetul înlocueşte pinul şi foioasele.

Intr'un al doilea capitol ni se lămuresc cauzele cari au produs şi produc în pădure aspectele descrise: găsim acolo date asupra climatului special finlandez, asupra solului şi asupra condiţiunilor de lumină.

Articolul va urma.

Das Nutzungsproblem des Urwaldes, von *Ernst Zierau*.

Problema folosirei pădurii virgine.

Plecând dela considerentul că rezervele mari păduroase s'au depărtat tot mai mult de centrele industriale şi în curând aceste centre vor fi avizate la importul dela mare depărtare, autorul cercetează mai întâi care sunt punctele de pe glob cari mai au rezerve de păduri virgine.

După aceia, într'o paralelă susţinută, ne face să vedem de o parte uşurinţa şi avantajele exploatării pădurilor cultivate, aşa cum se prezintă în Europa vestică, şi greutăţile şi riscurile unei exploatări în pădurile tropice virgine de ex. Pentru o bună repartizare a rezervelor între statele consumatoare, autorul propune înfiinţarea unei instituţiuni internaţionale.

Cititorul român poate găsi în acest articol motivele pentru care industria internaţională a lemnului, înainte de a trece în Caucaz, în ţinuturile mării Albe, în Congo sau în bazinul Amazonului, va mai asalta încă pădurea Carpatică, unde găseşte lemnul în calităţi bine cunoscute, uşor de transportat şi unde îşi mai permite încă acel «Raubwirtschaft» (gospodărie jefuitoare), care implică consumarea capitalurilor de producţie, compromiterea condiţiunilor naturale pentru prosperitatea pădurei, etc.

Uber die Frostwahrscheinlichkeit in Sachsen von *W. Naegler*

Asupra probabilităţii gerurilor în Saxonia.

Un articol de speculaţiune ştiinţifică în jurul întrebărilor: «cât de mare este probabilitatea ivirei gerului în fiecare din zilele anotimpului rece — şi cât de mare e probabilitatea ca după o zi de ger să urmeze alta sau mai multe tot de ger?» Comentariul se sprijină pe observaţiunile «staţiunilor de ger» făcute de la 1864 până la 1925.

Cifrele obţinute au, bineînţeles, un interes local. Interesul general constă în prezentarea metodei de cercetare.

V. N. S.

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN.

1928, Heft 11.

Die Gemeinschaftswälder und ihre forstpolitische Behandlung, von *ing. Dr. Ernst Bazala*, Stainach.

Pădurile comunităţilor şi tratamentul lor sub raportul politicei forestiere (continuare).

Autorul se ocupă în restul articolului, cu titlul de mai sus, de felul cum sunt administrate pădurile stăpânite în devălmăşie în Austria.

In afară de Tyrol, în care sistemul adoptat pentru aceste păduri este acel indicat în numărul precedent sub denumirea de «Beförsterung» (administrarea lor se face de stat prin personalul său) în toate celelalte provincii aceste păduri se administrează după un sistem propriu, care poate fi socotit ca «sistemul austriac» un sistem intermediar între sistemul «Vermögens Aussicht» (supravegherea statului se mărgineşte numai la păstrarea pădurii) şi «techniche Betriebsaussicht» (statul impune şi exploatarea).

In sistemul austriac, supravegherea şi conducerea pădurilor de care ne ocupăm, este lăsată în cea mai mare parte unui serviciu judeţean special «Agrarbezirksbehörde», serviciu care se ocupă mai mult de hotărnicia acestor proprietăţi şi de regularea drepturilor între coproprietari, gospodărirea proprietăţii, mai ales din punct de vedere silvic, stă pe ultimul plan. Serviciul e prezidat de un technician (geniu rural) şi alcătuit din jurişti şi agronomi şi un singur forestier, căruia îi revine sarcina să alcătuiască planul de exploatare al pădurii.

Legătura dintre serviciul silvic şi pădurile stăpânite în devălmăşie e foarte mică. Inginerul silvic fiind în minoritate şi formalităţile necesare pentru aprobarea lucrărilor la care se adaogă şi intervenţiile politicianilor care sprijină interesele momentane ale coproprietarilor, fac ca prescripţiunile silvice să fie mai mult formale.

Datorită acestor consideraţiuni, autorul găseşte că starea acestor păduri merge din rău în mai rău.

Analizând diferitele sisteme de administrare a pădurilor citate, autorul găseşte că acel care dă cele mai bune rezultate este acel cunoscut sub denumirea de «Beförsterung» (administrarea se face de stat prin organele sale).

Ţinând seamă de rezultatele rele la care a condus sistemul austriac, autorul propune o nouă organizare a administrarii acestor păduri, indicând câteva principii atât pentru gospodărirea acestor păduri cât şi pentru organizarea serviciului.

Ausformungs-und Messungsverluste beim weichen Nutzholze, von ing. *Nowy*, Steyr.

Pierderile cari se încearcă la măsurarea şi fasonarea lemnelor moi (reşinoase) de lucru.

Autorul porneşte dela constatarea că formula lui Hubert (determinarea volumului în funcţie de diametrul mijlociu) nu dă rezultate reale. In ceeace priveşte întrebuinţarea lemnului în afară de cumpărăturile pentru celuloză, când forma lemnului nu interesează, acest procedeu de cubaj nu mulţumeşte pe cumpărător, pe cumpărător l-ar interesa mai mult grosimea la capătul subţire, căci aceasta îi indică lui ce va scoate din lemn.

Sprijinit pe aceste considerente, autorul crede că trebue să tindem la schimbarea sistemului, introducând măsurătoarea mai multor diametre.

Aceste măsurători sunt însă legate de cheltueli, pe cari condiţiile rele de des-

facere de azi nu le pot suporta, pentru obţinerea unor rezultate mai mulţumitoare, fără plus de cheltueli, autorul recomandă procedeele indicate de Busse, adică măsurarea diametrului la milimetru şi determinarea volumului cu ajutorul tablelor alcătuite de prof. Busse, editate de Neuman-Neudam.

Pentru a se respecta obiceiurile comerţului de lemne consfinţite în: «Wiener Usanzen» în Austria şi «Homa» în Prusia, Busse propune măsurarea exactă a diametrului şi scăderea volumului cu 10%, scădere care ar trebui să compenseze pierderile care rezultă azi din măsurătoare şi ar da posibilitatea atât vânzătorilor, cât şi cumpărătorilor, de a cunoaşte mai exact volumul.

In ceeace priveşte măsurarea lungimilor, autorul crede că e bine să se adopte ca 1/2 din lungimea ascuţiturilor (dela capetele butucului) să intre în calculul supra lungimei.

Analizând preţurile obţinute la vânzarea trunchiurilor (toată lungimea arborelui) în raport cu acelea obţinute pentru acelaş material, însă secţionat în butuci, autorul găseşte, ca în primul caz, se obţine 30% în plus la vânzare. In schimb sunt necesare oarecare investiţii speciale pentru amenajarea curbelor la drumuri.

M. Pet.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST-UND JAGDWESEN.

10 Heft, Octomber.

Die Grundlagen der Wirtschaftsführung in der Oberförsterei Neubruchhausen (jetzt Erdmannshausen), von 1892 bis 1924. Eine Erwiderung, von Forstmeister *dr. Erdmann.*

Principiile conducerii gospodăriei ocolului silvic Neubruchhausen (azi Erdmannshausen) dela 1892 până la 1924.

O replică.

In numărul pe Ianuarie 1929, al revistei «Zeitschrift f. Forst u. Jagdwesen» s'a publicat lucrarea d-lui Hassenkamp, şeful ocolului silvic Neubruchhausen din Germania de Nord-West intitulată: «Influenţa staţiunei şi gospodăriei asupra naşterei humusului acid în ocolul Erdmanshausen (Neubruchhausen)», în care s'a criticat activitatea d-lui Erdmann fost şef al acestui ocol, timp de 32 de ani.

Articolul de faţă constitue o replică la cele afirmate în sus menţionata lucrare.

Acuzaţia adusă se referă la următoarele trei puncte, pe care Erdman le-ar fi susţinut pe nedrept.

1. Naşterea humusului acid în ocolul Erdman e urmarea climei şi speciei. Restul factorilor n'au importanţă.

2. Răriturile în etajul dominant sunt o condiţie primordială contra formării humusului acid.

3. La crearea unui masiv, turba, ce s'ar găsi pe sol trebue să fie îndepărtată.

In restul lucrării se găsesc însă şi alte acuzaţiuni cum ar fi aceia privitoare la codrul cu două etaje de vegetaţie, tăerile rase, concluziuni pentru practica silvică, etc., prin care vrea să arate, că principiile gospodăriei în acel ocol au fost greşite.

Pe dealtă parte Hassenkamp schiţează modul cum ar trebui să fie condus ocolul Erdmann.

Ca să înlăture orice nedumerire, Erdmann reproduce pasagii din scrierile şi comunicările sale anterioare, prin care precizează activitatea şi modul său de a gândi.

Astfel explică de ce solurile sunt uscate şi impermeabile pen-

tru aer, cauzele formării humusului acid, rolul apei în procesul formării humusului acid.

La afirmaţia lui H. că într'o staţiune bună nici o specie nu dă naştere la humus acid şi că într'o staţiune rea chiar speciile cunoscute ca favorabile descompunerei materiei organice ‹stejar, larice, mesteacăn› formează humusul acid, Erdmann susţine că rezultatul nu se poate preciza decât după 2—3 generaţii. Menţionează însă, că sub stejar şi larice nu se formează astfel de humus.

Cât priveşte faptul dacă răriturile în etajul dominant sau dominat au vreo influenţă asupra formării humusului acid, Erdmann arată că influenţa căldurii ce pătrunde la sol în arboretul rărit e neînsemnată. Diferenţa de temperatură între un masiv rărit şi unul nerărit e de cel mult un grad. Numai tăerile de regenerare grăbesc descompunerea humusului.

De altfel se observă că în pădurile ţărăneşti, în cari nu se practică operaţiuni culturale, humusul se descompune destul de bine.

Răriturile au de scop numai activarea creşterei. Cele din etajul dominant ţin însă mai bine seama de starea de amestec a arboretului şi de activarea creşterilor, lucru greu de realizat la răriturile în etajul dominat.

Privitor la critica adusă codrului cu două etaje de vegetaţie, Erdmann arată că învinuirile ce i se aduc sunt neîntemeiate. Stricăciunile cauzate etajului dominat prin tăerea arborilor din etajul dominat se întâlnesc şi la codrul cu un singur etaj de vegetaţie şi dacă etajul dominat nu se bucură de suficientă lumină, să avem în vedere că etajul dominant produce lemn mai mult şi de mai bună calitate. Dacă amestecul e judicios ales se crează condiţiuni favorabile descompunerei humusului.

Afirmaţia lui H. că în urma tăerei rase, humusul se descompune complet, nu e fundată.

Astfel n'ar mai exista o problemă atât de dificilă ca aceia a humusului acid din Germania de West, Belgia, Holanda şi Bohemia.

Dacă humusul trebue să fie îndepărtat sau amestecat cu solul mineral la crearea masivului: Erdmann recomandă să fie strâns în grămezi sau valuri paralele, întrucât cu sforţări reduse se obţin aceleaşi rezultate, ca în cazul prelucrării solului cu instrumente mecanice şi amendarea lui cu calce.

Prin cele expuse, autorul doreşte să clarifice problema humusului acid din ocolul silvic Erdmann şi totdeodată să dea posibilitatea celor ce ar voi să urmărească principiile de gospodărie silvică expuse de Hassenkamp paralel cu rezultatele experienţelor sale de mai bine de trei decenii, cu condiţia ca arboretele create şi conduse de el, să fie conduse după vechile principii.

* * *

Datorită climei sale continentale, Ţara noastră a fost ferită de probleme atât de dificile ca aceia a humusului acid. Pentru cazuri izolate însă, cele expuse îşi au o importanţă netăgăduită şi pentru silvicultura românească.

11 Heft, November.

1. *Der Owinger Forstdüngungsversuch*, von Oberforstmeister i. R. *Lent* in *Kassel.*

Experimentarea cu îngrăşăminte în cultura forestieră.

Sub auspiciile societăţii agricole germane şi sub conducerea autorului, s'au început în 1906 şi 1907 experimentări în cultura forestieră pe teritoriul comunei Owen din ţinutul Sigmaringen.

Experimentările s'au făcut pe un teren

folosit anterior la păşune, situat la 570—590 m altitudine. Pentru scopul propus, terenul s'a împărţit în două.

1. O parte cultivată un an mai înainte cu trifoi şi îngrăşată în parte cu Ca, K şi P. ⟨Kainită⟩.

2. Altă parte îngrăşată cu îngrăşămintele specificate mai sus, fără cultură prealabilă cu trifoi.

Fiecare din aceste două părţi au fost împărţite în parcele de 72 m lungime şi 7 m lăţime. Intre ele s'a lăsat necultivată o zonă de 2 m lăţime.

Specia folosită la împădurire a fost moliftul — iar îngrăşămintele întrebuinţate socotite la ha, au fost:

a) 1000 kg Co_3Ca măcinat ⟨Ca⟩.

b) 2000 kg Co_3 Ca » ⟨2 Ca⟩.

c) 800 kg sgura lui Thomas ⟨P⟩.

d) 800 kg sgura lui Thomas şi 400 kg Kainită ⟨P+K⟩.

e) 200 kg $So_4\langle NH_4\rangle_2$, 20% N în anul de cultură.

f) 200 kg $So_4\langle NH_4\rangle_3$, 20% N pe an după cultură.

Din datele obţinute, s'a observat că vegetaţia depinde în primul rând de factorii climaterici ⟨căldură şi umiditate⟩ şi rezervele acumulate în plantă de anul trecut. Ingrăşămintele ajută numai în cazul când elementele adăugate se află în minimum ⟨legea minimului⟩.

Dintre îngrăşămintele adăugate, phosphorul a influenţat continuu şi în gradul cel mai înalt. După el vine K.

Influenţa celorlalte îngrăşăminte nu s'a putut observa.

Pentru obţinerea de date riguros exacte, autorul arată că asemenea lucrări nu pot fi făcute decât de personal bine pregătit ştiinţificeşte.

2. *Untersuchungen über den Säuregrad des Waldbodens im sächsischen oberen Erzgebirge*, von Prof. *Dr. Eilhard Wiedemann*. Eberswalde.

Cercetări privitoare la gradul de aciditate al solului de pădure în Erzgebirge din Saxonia.

In anii din urmă, Hesselmann a făcut numeroase cercetări asupra acidităţii humusului în pădurile din Suedia. Concluziunile trase pe baza acestor cercetări se pot rezuma în următoarele: 1. Stratul superior de humus e mai puţin acid ca cel inferior. 2. Solurile în care regenerarea se face cu uşurinţă sunt mai puţin acide ca acelea în care regenerarea se face greu. 3. Aciditatea scade cu sporirea pătrunderei luminei la sol. 4. Pe solurile cu tăieri rase, aciditatea e minimă. 5. Scăderea acidităţii solului în urma executării de operaţiuni silvice ⟨rărituri, tăieri de regenerare, mobilizarea solului etc.⟩ e semn favorabil pentru pădure.

Dorind să verifice în ce grad aceste adevăruri pot fi utilizate în Germania, Wiedemann a urmărit aciditatea solului în numeroase ocoale silvice din Saxonia.

Prilejul i-a fost dat de faptul, că în 1924 moliftul a avut un an bun de sămânţă şi ca să se înlesnească regenerarea, în foarte multe păduri s'a mobilizat solul la marginea de nord a masivelor ⟨Blendersaum⟩ pe 3—100 m lăţime.

Aciditatea a fost măsurată cu acidimetrul Tréuel. S'au luat probe numeroase ⟨2500⟩ din soluri cu constituţie geologică diferită ⟨granit, basalt, sisturi etc.⟩ şi tipuri de pădure diferite ⟨oxalis, oxalis-myrtilus, myrtilus, calluna şi turbă.

Din cercetările făcute, rezultă că datele privitoare la aciditate, luate cu instrumente diferite, nu sunt comparabile. Aciditatea solului variază în decursul anului.

Aciditatea cea mai mare se găseşte imediat deasupra solului mineral şi scade

pe măsură ce ne scoborâm în jos, ajungând pe la 50 cm staţionară. Singură aciditatea nu e un indicator sigur pentru determinarea fertilităţei solului. Intr'adevăr, pe soluri diferite din acelaş tip de pădure, aciditatea e mai variată decât aceia de pe tipuri de pădure diferite.

Cu pătrunderea luminii la sol, aciditatea scade. Prin mobilizarea solului, aciditatea devine uniformă pe întreaga zonă mobilizată. Litiera de răşinoase măreşte aciditatea, pe când cea de foioase şi ierburi o scade.

Neutralizarea humusului în urma operaţiilor culturale se datoreşte în mare parte pătrunderii luminii la sol şi amestecului litierei cu ierburi. Aciditatea cea mai mică se găseşte pe solurile masivelor tăiate ras.

Concluziunile trase pentru practică sunt:

1. Pătrunderea luminei la sol valorează mai mult decât mobilizarea solului.
2. Mobilizarea solului uniformizează aciditatea.
3. Argumentele contra tăerilor rase trebuesc revizuite şi puse de acord cu rezultatul nouilor cercetări.

3. *Das Holz als Faserrohstoff*, von prof. *dr. Carl G. Schwalbe*, Eberswalde.

Lemnul ca materie primă pentru fibre.

Intrebuinţarea lemnului a suferit schimbări foarte mari în ultimii 70 — 80 ani. Pe vremuri, lemnul era utilizat pentru lucru şi construcţiuni, pentru foc, mangal şi potasă necesară fabricelor de sticlă. Astăzi însă, el e căutat din ce în ce mai mult ca materie primă pentru fibre şi pe viitor va fi cerut în cantităţi şi mai mari în acest scop.

Fibrele de lemn se utilizează la fabricarea hârtiei şi a mătasei vegetale.

In antichitate, se scria pe pergament, tăbliţe de ceară şi papyrus. In timpurile noui însă, materialul de scris, — hârtia — s'a fabricat din fibre obţinute prin destrămarea sdrenţelor şi trecerea lor cu ajutorul unui curent de apă peste site fără sfârşit. Stratul subţire de fibre rămas pe sită, uscat, călcat şi îmbibat cu răşină e hârtia.

Fabricare hârtiei de sdrenţe şi fibre de bambus era cunoscută din timpuri străvechi în China şi pustiul Gobi. Arabii făceau hârtie din bumbac. Dela ei, fabricarea hârtiei a trecut în Italia şi de aci pe la 1390 în Germania.

Cu invenţia tiparului, hârtia fiind cerută în cantităţi mari şi cum sdrenţele se găseau uşor, preotul Schäffer din Regensburg s'a gândit pe la 1765 să înlocuiască fibrele din sdrenţe, cu fibre din lemn. Cercetările sale au rămas însă nefolosite. Numai pe la 1840, un ţesător din Saxonia reuşeşte să facă hârtie din pastă mecanică de lemn. Hârtia aceasta nu rezistă însă la lumină şi aer. ‹hârtia de ziar›.

Pe cale chimică fibrele au fost separate mai târziu ‹1860›, prin fierberea lemnului cu alcalii. Primii cercetători sunt Tilghmann în Statele-Unite ale Americei, Ekmann în Suedia şi Alex. Mitscherlich în Germania. Dela 1880 se întrebuinţează hiposulfitul de Ca, până azi.

Cât priveşte fabricarea fibrelor pentru ţesut, cel care le-a imaginat a fost Réaumur la 1734. El dorea să obţină fibre după principiul viermilor de mătase, cari cu ajutorul unui lichid lipicios, obţin fire, ce se întăresc imediat la aer. Ideia a fost pusă în practică de Hilaire de Chardonnet. Acesta disolva celuloza din bumbac cu acid azotic, alcohol şi eter. Soluţia astfel obţinută era împinsă cu presiune prin tuburi fine şi pe dată ce da de aer, se întărea, luând forma de fire.

Fabricaţia după metoda lui Chardon-

net a fost îmbunătăţită continuu. Principiul de fabricaţie a rămas însă acelaş până azi.

Astăzi, în Germania se consumă anual 6 milioane m^3 lemn pentru pastă de hârtie şi fibre, ceiace face 14—15% din cantitatea de lemn produsă.

Aceste cantităţi vor creşte în viitor. Autorul arată că dacă vor fi utilizate şi lemnele strâmbe şi se va reuşi să se întrebuinţeze şi fagul pentru fibre, aprovizionarea industriei cu materie primă pare asigurată.

Totdeodată prin întrebuinţarea lemnului la obţinerea de fibre, se ridică valoarea lemnului de foc, azi când se se caută pe toate căile să se întrebuinţeze la încălzit gazul din mine şi cel dela fabricarea cocsului, dus, prin conducte la zeci şi sute de km

M. Răd.

ALLGEMEINE FORST-UND JAGD-ZEITUNG.

Noembrie, 1928.

Zur Ertragstafelfrage. Eine dreiteilige Fichtenertragstafel, von *Prof. Dr. Gehrhardt.*

Asupra problemei tablelor de producţie. O tablă de producţie cu trei diviziuni, pentru molid.

Profesorul Gehrhardt, care se ocupă cu studiul arborilor şi arboretelor din punctul de vedere al legilor creşterilor lor, de aproape 30 ani, prezintă o foarte sumară expunere asupra noilor table întocmite de d-sa, pentru arborete de molid.

Această comunicare îi dă prilejul de a se arăta ca vajnic susţinător al întrebuinţării tablelor de producţiune în gospodăria forestieră.

El enunţă în prima parte a articolului de care ne ocupăm, toate obiecţiunile ce se aduc întrebuinţării tablelor de producţiune, apoi combate pe rând aceste obiecţiuni, afirmând în concluzie că tablele de producţiune sunt indispensabile în gospodăria silvică — în deosebi pentru amenajament — şi că nu se ştie care ar fi fost starea silviculturii de azi, fără ajutorul tablelor de producţiune.

Noile table de producţiune pentru molid, pe cari le prezintă Gehrhardt în acest articol, sunt stabilite pentru cinci clase de fertilitate, pentru fiecare din primele trei clase de fertilitate ni se dă câte o întreită tablă: pentru răritura moderată, pentru răritura forte şi pentru tratamentul numit cu creşteri repezi ‹Schnellwuchsbetrieb›; pentru clasele IV şi V de fertilitate se dă numai tablele pentru răritura moderată.

Două interesante tabele dau: prima, cifrele stabilite de către diferiţi cercetători ‹Dieterich, Flury, Gehrhardt, Grundner, v. Guttenberg, v. Lorey, Schiffel şi Schwappach› pentru volumul produsului total al lemnului plin în funcţie de înălţime; a doua, datele medii pentru volumul lemnului plin în funcţie de înălţime, date rezultate prin stabilirea mediei aritmetice a cifrelor stabilite de cercetătorii amintiţi mai sus.

Reform der Forstverwaltung, von *v. Arnswaldt.*

Reforma administraţiei forestiere.

O conferinţă asupra reformei administraţiei forestiere, ţinută la Dresda, la adunarea din August 1928, a asociaţiei forestiere germane. Ideile preconizate de conferenţiar nu sunt totdeauna personale, parte din ele fiind exprimate anterior în diferite congrese, memorii, conferinţe, etc.

Conferinţa de care ne ocupăm se sprijină pe ideia principială că scopul oricărei reforme în administraţie, în general, trebue să fie economisirea în cât mai

mare grad a cheltuelilor şi mărirea cât mai mult a venitului întreprinderii. Ocupându-se de reforma în administraţia forestieră, autorul vede ridicarea în primul rând în mărirea produselor şi veniturilor întreprinderilor forestiere şi mai puţin în economii.

Sprijinit pe această idee, autorul cercetează cari sunt schimbările de făcut în organizaţia diferitelor întreprinderi forestiere, ocupându-se de întinderea întreprinderilor, de numărul şi atribuţiile personalului de diferite grade, de pregătirea şi perfecţionarea agenţilor silvici, de organizarea muncii în pădure, de sortarea şi măsurarea materialului, de comercializarea raţională a produselor, etc.

Remarcăm afirmaţia autorului că statul, care în administraţia forestieră a rămas mult în urmă, va trebui să înveţe şi să aplice cât mai multe, din organizaţile întreprinderilor forestiere particulare.

Expunerii lui Arnswaldt i se poate face obiecţiunea că nu corespunde în totul titlului, reforma văzută de dânsul fiind mai cuprinzătoare decât o reformă pur administrativă.

Ein Gesetzesvorschlag, von *Dr. Vorkampff.*

Un proect de lege.

Autorul propune ca în masivele particulare, în cari pagubele cauzate de insecte sunt mult mai mari decât în pădurile statului, să se ia regulat probe de insecte din diferite părţi ale masivelor, pentru ca să se ştie în fiecare moment proporţia insectelor în aceste masive.

C. D. Ch.

SILVA

Despre însemnătatea pentru silvicultor a studiilor fitosociologice, de inspector silvic Erwin Aichinger, Rosenbach-Carintia. Noembrie, Nr. 44.

O conferinţă desvoltată la clubul agricultorilor şi silvicultorilor din Viena. Conferenţiarul începe prin a stabili diviziunea fito-sociologiei. Din cele 5 părţi constituante: structura socială, sinecologia, singenetica, sinchorologia, sau fitogeografia, clasarea asociaţiunilor de plante, insistă mai ales asupra singeneticei ca a acelei părţi care prezintă cel mai mare interes pentru silvicultor.

Singenetica studiază legile hotărâtoare pentru geneza şi pentru dispariţiunea asociaţiunilor de plante. Ea vrea să stabilească ordinea în care plantele apar în anumite localităţi, iar în rândul al doilea mersul evolutiv al asociaţiunei până la faza ultimă, mers care e determinat aproape exclusiv de condiţiunile climaterice. Simultan studiază şi felul cum — paralel cu schimbarea vegetaţiunei — variază condiţiunile caracteristice ale solului.

Vegetaţiunea şi concomitent cu ea solul pe care fiinţează, evoluiază treptat către o stare finală ‹de maturitate› pe care conferenţiarul o numeşte climax. Cele spuse, conferenţiarul le ilustrează prin mai multe exemple.

Din ele rezultă cât de important este pentru silvicultor studiul singeneticei.

Compunerea asociaţiunilor ne permite de ex. a judeca, dacă ele se găsesc d'asupra sau de desubtul limitei vegetaţiunei forestiere, determinată şi ea de condiţiunile climaterice. Apoi cunoaşterea legilor singeneticei ne îngăduе a preciza sensul în care evoluează anumite asociaţiuni şi deci momentul în care instalarea unei anumite specii forestiere e posibilă.

Contribuţiuni la studiul depericiunii brazilor, de consilierul silvic i. r. Gerlach-Tharandt. Noembrie Nr. 45.

Referindu-se la cercetări anterioare asupra depericiunii brazilor şi mai ales la

rezultatele publicate de prof. D-r. Wiedemann, care nu admite drept cauză explicativă gazele vătămătoare (SO_2) şi care împreună cu alţi cercetători exprimă părerea că această calamitatea trebue trecută în comptul unui păduche — Dreyfasia piceae şi Nüsslini — autorul din contra crede că primara cauză a peirei brazilor sunt gazele vătămătoare mai ales SO_2 cari, slăbind energia vitală a brazilor, înlesnesc atacul păduchilor şi al altor insecte şi agravează totodată urmările nefaste ale secetei.

Sortarea lemnului de lucru de esenţă fag, de prof. D-r. Mayer-Wegelin, Münden Hannovra cu 9 figuri,

O conferinţă dela «săptămâna universitară» (4—9 Iulie 1928) din Münden. Efectul pe care îl are sortarea raţională asupra valorii venale a materialului provenit dintr'o tăere este cunoscut de toţi. Aşa fiind, pretutindeni, unde se practică regia, există şi norme pentru clasificare.

Aceste norme altă dată erau bazate pe diversele calităţi—ce se socoteau esenţiale pentru diversele întrebuinţări. Astăzi, frunzoasele, dar mai ales lemnul de fag ca lemn de lucru, intră în fabricaţiunea atâtor obiecte, încât clasificarea de altă dată, bazată pe întrebuinţarea probabilă, nu mai este posibilă. Aşa dar, mai toate statele germane au elaborat nou instrucţiuni «Homa—Holzmessungsanweisung» declasarea lemnului — cari drept criteriu de împărţire aleg *nu* posibilitatea de întrebuinţare, ci caractere naturale ale lemnului nefasonat, caractere ce se impun atenţiunei clasatorului în mod obiectiv. Conferenţiarul se întreabă dacă diversele instrucţiuni au şi realizat postulatul din urmă. Prin câteva exemple, lămurite prin diagrame, arată că sortarea, bazată pe aceleaşi instrucţiuni, poate să dea rezultate foarte deosebite cari îşi găsesc expresiunea şi în formarea preţului, tocmai pentru cuvântul că aprecierea subiectivă a clasatorului prin instrucţiuni nu a fost îndestul înlăturată. Pentru noi, cari nu cunoaştem diversele instrucţiuni, la care totuşi conferenţiarul se referă la ceva cunoscut, cetirea conferinţei este destul de îngreunată, deşi ar fi folositoare pentru acel care este chemat a valorifica pădurile noastre prin exploatarea în regie.

Cestiuni de cultură şi amenajare privitoare la staţiunile mai calde şi mai uscate ale părţii de S. V. din Vogelsberg. De consilierul de Stat şi administrator general i. r. Dr. Weber in Konradsdorf. Noembrie Nr. 47/48.

O conferinţă tratând o cestiune cu totul locală a Germaniei centrale.

Totuşi fiind vorba de tratamentul cel mai potrivit al arboretelor pure de fag, degradate prin păşunatul abuziv, cum s'a practicat în acele părţi, până la începutul secolului trecut, şi de transformarea lor în arborete amestecate, producătoare de lemn de lucru, cestiunile discutate au un interes imediat şi pentru silvicultorul român.

Conferenţiarul, plecând dela adevărul că totul în această lume se află într'o continuă evoluţiune, că ţelurile tot mereu variază, caută a găsi fundamentul sigur pe care silvicultorul are să clădească. Il găseşte în cunoştinţele biologice şi economice. Ideia călăuzitoare trebue să fie producţiunea maximală şi cât mai perfectă a lemnului. In lumina acestei maxime, examinează tratamentele ce au fost aplicate succesiv arboretelor din regiunea Vogelsberg şi evoluţiunea acestor arborete în cursul secolului din urmă. Din acest examen rezultă pentru conf. că tot «regulile generale şi speciale» ale lui Hartig sunt acelea cărora se dato-

reşte cele mai frumoase arborete care azi împodobesc dealurile din centrul Germaniei. D-r. Weber este de părere că aceste reguli bine interpretate şi azi trebuesc considerate ca quintesenţa unei culturi raţionale. Afirmând aceasta, se apără imediat contra reproşului ce i s'ar putea face că Hartig ar fi intenţionat să creeze un calapod invariabil pentru întreaga cultură silvică germană. Din contra, conferenţiarul pledează pentru descătuşarea inginerilor silvici de dispoziţiuni administrative uniforme—de felul acelora care au lăsat urmele cele mai urâte în regiunea Vogelsberg—şi, aşa fiind, tălmăceşte «regulile» lui Hartig ca premisele generale de ordin biologic pentru regenerarea naturală a arboretelor germane ajunse exploatabile.

Trecând la partea a doua a conferinţei sale—acea care se referă la cestiuni de amenajare—D-r. Weber se recunoaşte partizan al metodelor de control cu condiţie ca să se găsească mijloace de a aduna materialul pentru cunoaşterea precisă a stării de fapt, în condiţiuni mai mulţumitoare decât cele cunoscute şi practicate până în ziua de azi.

* * *

INTERNATIONALER HOLZMARKT.

Wien, Septembrie 1928.

108: *Die neuen Ausfuhrtaxen für Holz in Rumänien:* (pro vagon în lei): Stejar: buşteni peste 25 cm D ½, 10.000, sub 25 cm şi grinzi mai subţiri de 15 cm, 500, Doage 4000, Butoaie (până la 200 l. conţinut) 200, cherestea 5000.

Lemn de foc: stejar 1000, şleau şi altele 1000, fag: buşteni peste 25 cm D ½, 3000, sub 25 şi grinzi, cherestea 100, Carpin fasonat, sub 15 cm gros 500, peste, 3500, nuc, frasin, lucrat sau brut, 200, plop: buşteni 400, grinzi 3000, articole din lemn de plop 100, tei: buşteni 800, grinzi 700, articole, etc. 100, răşinoase: buşteni peste 25 cm cherestea de orice fel, 5000, buşteni între 10—25 cm 200.

Pentru restul speciilor forestiere: anin, mesteacăn, cireş, salcie, păr, etc., se percepe 200 lei de vagonul lemn brut şi 2 lei pro 100 kg diverse articole gata.

Errichtung einer Kunstseidefabrik in Rumänien: Un grup de bănci austriace şi române au decis să construiască în România o fabrică de mătase artificială, cu sprijinul cunoscutei fabrici din St. Pölten. Capitalul iniţial ar fi 4—5 mill. schillingi.

Der Inlandsbedarf Polens an Holz: Asupra acestei chestiuni foarte însemnate, a consumului interior de lemn al unei ţări, nu există date statistice. Pentru Polonia a stabilit Cons. ministerial W. Baransky, cifrele următoare, cari pot prezinta interes şi pentru România, întrucât la noi s'au făcut cândva — de persoane puţin competente şi rău informate — aprecieri cari conduceau la concluzii cu totul false. Redăm aci rezultatul cercetărilor poloneze. Cele mai de seamă consumatoare de lemn în economia ţării vecine sunt:

Industria extractivă (minele). Se socoteşte un consum de 0.020 m³ stâlpi de mine, pro tona de cărbune. Ţinând seama şi de nevoile celorlalte mine ale Poloniei, consumul anual e socoti la 750.000 m³.

Căile ferate, au nevoie de 4—5 mil. traverse pentru întreţinere şi 0.3 mil. pentru noui construcţii, anual, ceeace înseamnă circa 800.000 m³, la care cifră se adaugă circa 64.000 m³ stâlpi de telegraf necesari acestei administraţii.

Poşta şi telegraful au nevoie anual de 90.000 bucăţi stâlpi, sau 40.000 m³.

Industria hârtiei şi celulozei a consumat în 1926 peste

250.000 m³ lemn rotund. Pe viitor se contează pe o sporire la 500.000 m³.

Industria furnirului (în special anin) consumă anual ca 200.000 m³, fabricile de chibrituri, şi alte mici industrii, au nevoie de 50.000 m³ anual. Fabricile de cherestea consumă cea mai mare cantitate din producţia de lemne, nevoia—resp. rendementul lor anual—nu e cunoscut, este evaluat în total la 6.5 mil m³ lemn rotund (foarte puţin, ţinând seama că în România în 1926 s'au fasonat în fabricile de cherestea aproape 10 mil. m³ şi exportul nostru în acel an a fost mai mic ca al Poloniei). Consumul intern necesită circa 3 mil. m³ (0.1 m³ pe cap de locuitor, faţă de 0.5 în Germania!) Doage şi butoaie, circa 50.000 m³, nevoi locale de lemn brut, 4.8 mil. m³.

Combustibil (în lemn de foc), variază între 9.5 şi 12.5 mil. m³ anual. In total e nevoie deci de 9.5 mil. m³ lemn de lucru (brut) şi o cantitate egală (9.5—12.5 mil m³) lemn de foc. Creşterea anuală normală e evaluată la 22 mil. m³. Consumul intern 19—20 mil. m³. Excedent pentru export 2—3 mil. m³.

110: *Der Waldbestand der einzelnen Bundesländer Oesterreichs:* Suprafaţa păduroasă a celor 9 ţări ale Austriei (în 1000 ha şi % de împădurire) este după statistica din 1926: Wien 3.7 (13.2%), Niederoester: 671.0 (34.8%), Oberoesterr.: 409.3 (34.2%), Salzburg 234.2 (32.8%), Steiermark 801.0 (48.9%), Kärnten 422 8 (44.3%), Tirol 426.4 (33.7%), Vorarlberg 67.3 (25.9%), Burgenland 101.5 (25.6%). Total 3.147.200 ha=37.4%. Dela 1900 până la 1926 suprafaţa păduroasă a teritoriului ce alcătueşte acum republica Austriacă, a scăzut numai cu 2000 ha.

Furnizorii cei mai de seamă în cherestea, *ai Germaniei*, în prima jumătate a anului 1928, au fost (în 1000 tone): Polonia 234, Austria 251, Cehoslovacia 193, România 133, U. S. A. 101, Finlanda 81, Rusia 42, Suedia 39, Jugoslavia 23. Ţara noastră ocupă deci locul al 4-lea.

111: *Der ort. rom. Religionsfond beschliesst, seine Forst in eigener Regie zu exploitieren:* La 3 şi 4 Septembrie au avut loc la Cernăuţi licitaţiuni pentru vânzarea spre exploatare a însemnate cantităţi de materiale lemnoase din pădurile fondului religionar.

Ofertele cele mai avantagioase fuseseră făcute de cunoscutele firme Bradul Bucovinei, Moldova de sus, Ellenbogen, Schapira, ş. a. Adunarea eparhială dela 6 Septembrie, la care a luat parte şi d-l ministru Nistor, a hotărît însă — spre marea dezolare a înstrăinatelor societăţi forestiere ofertante — ca pădurile fondului să fie exploatate în viitor în regie, iar materialul rezultat să fie debitat de fond în fabricile proprii şi după aceea vândut. Negreşit, cei cari au pierdut prin această decizie a fondului, un mare câmp de afaceri şi câştig nemeritat, prevăd activităţii fondului un sfârşit nefavorabil. Oricum ar ieşi venitul net al întreprinderii, e sigur însă că din marea avere a bisericii bucovinene se vor înfrupta de acum şi români.

112: *Asigurările pădurilor contra incendiilor:* răspuns la un articol apărut în August în această revistă (dr. Hufnagl).

Autorul articolului de faţă constată că în Austria nu există o statistică a incendiilor de păduri (nici la noi nu există!). Ca atare, marile societăţi de asigurare nu primesc prea bucuroase astfel de asigurări, a căror probabilitate nu o cunosc. Premiile de asigurare sunt:

Arborete în picioare: de răşinoase fără doborâturi sau exploatări 5‰ (promille), cu doborâturi, etc., 6‰, de fo-

ioase 3 resp. 4 %o. Goluri şi semințişuri până la 20 ani nu se asigură. Cota de asigurare se stabileşte de agenții societății şi se ridică la 80 % din valoarea dedusă de aceştia.

Pentru material lemnos doborât se plăteşte 3,5 până la 7 %o, după sortimente.

După informațile ce deținem, în România societățile de asigurare refuză să garanteze asupra pădurilor, din cauza frecvenței incendiilor.

113: *La licitațiile Fondului religionar* din Cernăuți s'a obținut pe m³: 620 lei ‹molid› la Argel, 566,50 lei ‹molid› la Falcău şi 512 lei ‹brad şi molid› la Marginea, ceeace reprezintă sume foarte mari, în comparație cu prețurile de cari beneficiau până acum societatea «Bucovina» şi altele. Ar fi interesant de ştiut, cât se obține la Stat?

114: *Grosstransaktionen der Lomaser A. G.* Cooperativele noastre fac uneori afaceri foarte curioase: după ce obțin pe prețuri reduse materiale din pădurile Statului, de pe islazuri, etc., invocând cele mai frumoase argumente de «naționalizare, românizare, etc.», a industriei lemnului, le trec apoi, cu câştig pentru conducătorii lor ‹văzuți sau nevăzuți›, tot societăților mari.

Acesta e cazul Cooperativei «Producțiunea forestieră» din Zărneşti, care neavând mijloace să exploateze singură cei 40.000 m³ lemn de răşinoase obținuți dela stat, le-a trecut societății Lomaş! Şi nu e acesta un caz izolat. Cei cari sprijină mişcarea cooperativă, trebue să stăruiască până la urmă şi să nu îngădue afaceri de felul acesteia!

Guvernul polonez a prevăzut în bugetul pe 1929 suma de 30 milioane zloți pentru punerea în valoare prin crearea de căi ferate şi fierăstraie, a pădurilor Statului situate în regiuni izolate.

115: *Die Tiroler Holzwirtschaft und der Anschluss:* Chestia uniunii Austriei cu Germania a fost discutată aşa de mult în aceste țări în ultimii ani, încât fiecare ramură de activitate ştie mai dinainte ce greutăți sau avantagii ar avea din împlinirea acestei dorințe a lumei germane. Tirolul nu ar avea de cât să câştige din aceasta, deoarece lemnul rotund s'ar vinde mai cu preț în Germania, dacă n'ar mai fi actuala vamă. Industria cherestelei şi în special vechile fierăstraie de apă ar fi însă în suferință.

Ein Gang durch ein schweidi-ches Sägewerk; Marile fabrici de cherestea din Suedia posedă păduri proprii, astfel unele din ele posedă până la 300.000 ha, cu sol cu tot, ceeace însă nu înseamnă prea mult, ținând seama că sunt fierăstraie cu o producție anuală de 200.000m³ anual şi că în genere pădurile Suediei nu au anual decât 1.5 m³ creştere ‹față de 5.4 m³ în cele germane›. Buştenii au dimensiuni reduse ‹în mediu 0.2 m³ fiecare› din cauza creşterilor încete. Se debitează în fabricile de cherestea suedeze în special pin, mai puțin molid, excepțional mesteacăn. Calitatea lemnului e foarte bună, cu structură fină. Doborârea arborilor se face numai iarna, buştenii se scurtează dela pădure în dimensiunile uzitate în fabricile de cherestea. Vârfurile se vând ca atare ‹pentru stâlpi de mină, celuloză, lemn de foc şi se numesc «props»› pe când buştenii se transportă cu săniile iarna, până la cursurile de apă plutibile, unde se depozitează. La începutul lui Mai începe plutăritul, deobicei liber. Pe lungi distanțe se construesc şi canale de apă, largi de 2 m, cu 1.25 m%o pantă, din lemn. Canalele varsă lemnele în «ograda de apă» ‹Wassergarten›, care țin locul depozitului de buşteni. Aceştia sunt urcați apoi la gatere, după sortimente cu ajutorul unor transportoare mecanice, cu lanț. Buşteanul pătrunde în hala de fierăstraie, care e situată la 3—4 m deasupra nivelu-

lui apei, printr'o mică poartă, ce se închide după fiecare buştean, Indată ce gaterul a tăiat un buştean. altul e adus gata în faţa lui, în timp ce gaterul îl taie pe acesta, transportorul stă inactiv, spre a se pune din nou în mişcare, pentru a aduce un nou buştean la gater, când acesta a tăiat pe precedentul. Cheresteaua eşită din hală e dusă apoi automat în depozit, unde e stivuită mecanic. Lăturoaiele şi deşeurile sunt duse la circulare sau gatere de despicat spre a fi transformate în laţi sau lăzi, ultimele resturi se aruncă prin găuri făcute în podea în subsol, unde sunt legate în sarcini sau duse la cazan, pentru ars.

Buşteanul se mişcă în hală numai în lungul acesteia şi nu se întoarce niciodată înapoi.

Podeaua halei de fierăstrae se clădeşte principial în 4 trepte: în cea mai de sus, prima, sunt conduşi buştenii la primele gatere, pe a 2-a merge cheresteaua, pe a 3-a deşeurile spre a fi transformate în laţi, scânduri pentru cutii, etc. In a 4-a se găsesc transmisiunile, etc. Sortarea materialului se face cu cea mai mare grijă: întâi se sortează buştenii după dimensiuni şi caiitate, apoi se face o primă sortare a cherestelei înainte de a fi scoasă în depozit. La expediere şi export se mai sortează odată.

Uscarea materialului se face în ultimul timp în mare măsură pe cale artificială. Depozitele de buşteni şi cherestea au deasemenea fierăstrae de retezat transportabile, turnuri de stivuire, etc. Incărcarea în vapoare se face tot mecanic cu elevatoare ⟨Prahm⟩, din cauză că depozitele sunt uneori mai sus decât vaporul.

116: *Verblüffendes Ergebnis der ersten jugoslavischen Holzlizitationen*: La o licitaţie ţinută la Zagreb, s'au oferit pentru materiale estimate la 3.5 miloane dinari, 5.5 milioane dinari, adică dublu, din cauza concurenţii exagerate a unor firme mici.

117: *Wird in Jugoslavien zu viel Holz gefällt?* La întrebarea aceasta— care în Jugoslavia s'a pus în repetate rânduri după războiu—⟨la noi numai «incidentul»!⟩, răspunde prof. Divjak: Faţă cu faptul că mai toate societăţile exploatatoare mai au încă materiale la dispoziţie, pentru 10—20 ani, la intensitatea de prelucrare de astăzi, şi ţinând seama că în Serbia veche, în Macedonia, Muntenegru sunt încă circa 140 milioane m^3 lemn exploatnbil în păduri inaccesibile încă, se poate spune că în S. H. S. se taie încă prea puţin. ⟨In treacăt amintim că S. H. S. are 7.5 milioane ha păduri, în mare parte de foioase, arboretele sunt însă în mare parte ruinate prin păşunat şi incendii sau exploatări defectuoase, aşa că deşi foarte însemnată, cantitatea de 140 milioane m^3 nu poate da decât lemn de foc⟩

Preţul cherestelei în Bucovina: la frontiera Gr. Ghica-Vodă pro vagon: scânduri pentru lăzi 10 mm × 10 — 17 cm × 3 — 6 m, = 39 — 42 mărci germane: 18 — 24 mm marfă îngustă 38 — 40 m, 12 mm, lată, 46 m, 18—24 idem 42—44, toată curată sau $^1/_2$ ⟨R sau H R⟩.

Octombrie 1928.

118: *Holztechnik und Forstwissenschaft*: Raport asupra secţiei forestiere la expoziţia dela 29 Septembrie din Graz, Au expus: catedra de construcţii forestiere şi fierăstraie a d-lui profesor Marchet şi docent dr. Flatscher: modele pentru scoaterea şi transportul lemnelor, proiecte pentru transportare de buşteni ⟨patent profesor Marchet⟩, încercări şi rezultate asupra influenţii mărimei dinţilor dela pânzele gaterului asupra calităţii tăerii. Firma Topham expune gatere sistem suedez, stivuitoare mecanice, etc.

Altă firmă expune furnier. In fine se mai expun instalaţii de impregnant lemnul, de folosit deşeurile, etc. Prof. Flatscher arată pe o hartă devastările făcute în Wienerwald în 1918 (circa 2 mil. m³ lemn!), iar prof. Seitner expune planşe şi piese asupra insectelor vătămătoare pădurii.

Date statistice asupra pădurilor Poloniei. Suprafaţa totală păduroasă 8 mil. 980.000 ha, din cari 75% răşinoase (60% pin) restul foioase. Producţia normală pe an şi hecar variază între 3—1 şi 2—4 m³, ceeace face pentru întreaga ţară 21.8 mil. m³. Din aceştia 14.5 m³. sunt lemne de lucru şi 7.3 mil. m³ lemn de foc.

120: *Pădurile statului lituan* vor produce în 1929 în total 1.7 mil. m³ lemn rotund, din care 1.1 mil. sunt necesari consumului intern.

Hârtie din frunze de banan: la Medellin în U. S. A. s'a constituit o societate în acest scop, cu un capital de 500.000 dolari.

122: *Comerţul de cherestea din Ungaria* cere numai cherestea de 5 m, ceeace e un mare neajuns pentru producători. Aceştia ar fi dispuşi să livreze şi alte măsuri, cari în mod obligat es dela fabricaţie, cum fac în Germania şi Anglia.

123: *O mare tranzacţie în Polonia*: The Britisch and European Timber Trust Ltd a preluat acţiunile concernului Century, care în 1924 a obţinut dela statul vecin masive foarte întinse, cu o producţie anuală de 720.000 m³. Intre altele s'a dobândit şi exploatarea vestitei păduri Bialowicza, a cărei întindere e de peste 120.000 ha.

124: *In Bulgaria* se socoteşte suprafaţa pădurilor devastate la 600.000 ha Printr'o lege recentă s'a dispus replantarea lor.

Prof Naumov din Leningrad a inventat un automobil care foloseşte gaze de mangal şi chiar de lemn, pe cari le obţine chiar în cursul mersului. Prima maşină a străbătut 82 km în 3,15 ore.

125: *Pădurile Argentinei* au o întindere de 106 milioane ha, ceeace reprezintă o împădurire de 35% şi o cotă de 11 ha pe cap de locuitor. Din cauza lipsei mijloacelor de transport, ţara importă în special lemn răşinos, care e rar în pădurile sale.

Speciile mai de seamă din pădurile Argentinei sunt foioasele grele: Quebrachia, Calycophyllum, Aspidospernia, Prosopis, Peltophorum, Cedrella, Nectandra. Pentru comerţ e important Quebracho, pentru conţinutul său în tanin, s'au exportat din această specie în 1926, buşteni 212.000 tone şi extracte 74.000 tone.

Se importă cherestea de răşinoase (ca 200.000 std. anual), hârtie, celuloză, în special din U. S. A. Şi România a exportat după războiu cherestea în această ţară depărtată.

126: *Svonurile asupra fuzionării O. F. A. cu „Foresta"*, legate deocamdată printr'un cartel de desfacere a produselor, nu sunt exacte.

Holzverbrauch Japans: In Mil. Koku: se consumă circa 73 anual, din cari 50 se produc în ţară, 11 în colonii şi 12 se importă din Europa şi America.

130: *Trustul suedez al chibriturilor*, a obţinut dela statul jugoslav monopolul producţiei şi desfacerii chibriturilor, în schimbul unui împrumut de 22 mil. dolori, emis la cursul de 90 cu procentul 6.25.

Exportul de lemne al României în 1927 a fost următorul (în parenteză valori în mii lei).

Trunchi de răşinoase 5.619 tone (8.396), lemne de foc 703.436 tone (477.388),

cherestea răşinoasă, grinzi 69.249 tone (200.709); idem scânduri 980.872 tone (3.613.636); cherestea de stejar 15.074 tone (70.747).

Principalii cumpărători au fost: Ungaria 944.516 tone, Egipt 146.200 tone, Grecia 135.519 tone.

D. A. Sb

SUMARSKI LIST.

Octombrie-Noembrie—1928,

D-r. Stjepan Horvatic. Caracteristica florei şi vegetaţie din Karst.

Ing. Dragutin Polacek. Mijloacele de comunicaţie şi clădirile construite şi proectate a se construi pe teritoriul direcţiunei pădurilor din Zagreb.

D-r. Andrija Petracic. Literatura asupra Karstului.

Informaţiuni asupra pieţei lemnului în Octombrie la Zagreb.

Recenzii, informaţii diverse, etc.

C. D. Ch.

INFORMAȚIUNI

D-l ing. consilier silvic C. Sava Goiu din Ad-ția Casei Pădurilor, a fost detașat pe ziua de 17 Ianuarie a. c., în Ad-ția Centrală a Ministerului.

* * *

D-nii ing. stagiari E. Maximovici și A. Nagy se înaintează la gradul de inginer silvic primul pe ziua de 1 Decembrie 1928, iar al doilea pe ziua de 15 Decembrie 1928.

* * *

D-nii ing. silvici Ilie Dumitrescu șef al ocolului silvic Slobozia și C. D. Chiriță profesor la școalele silvice din Brănești, au fost recomandați de consiliul profesoral al Școlii Politechnice, comisiunii de burse de pe lângă Ministerul de Finanțe, pentru trimiterea în străinătate spre specializare.

Casa Pădurilor le-a acordat câte un concediu de 2 ani.

* * *

D-l ing. silvic C. Dragu șef al ocolului silvic Zărnești, a obținut dela Casa Pădurilor un concediu de 1 an pentru specializare în străinătate.

* * *

Ing. subinspector silvic M. Georgescu, a fost numit de guvern membru în consiliul de ad-ție și în comitetul de direcție al R. M. S. până la 31 Decembrie 1930.

* * *

Uniuniunea Camerelor de agricultură s'a desființat.

In ea, interesele silvice erau apărate de: 2 membrii *de drept a)* Administratorul Casei Pădurilor și *b)* un delegat al societății «Progresul silvic» și 1 membru ales, d-l ing. A. Ionescu din direcția Iași.

Până la alegerea unui nou comitet, s'a numit o comisie interimară compusă din 5 membri, printre cari nu este nici un inginer silvic.

Este aceeaș veche tendință de îndreptare a obiectivului Uniunii Camerelor de agricultură, numai spre agricultură și neglijare — împotriva legii — a silviculturei.

† AURELIAN M. IONESCU

In comuna Merii-Petchii din judeţul Ilfov, s'a stins în casa părinţilor săi, în ziua de 6 Ianuarie 1929, inginerul silvic A. M. Ionescu.

A fost unul dintre absolvenţii distinşi de după război ai şcoalei superioare de silvicultură. In corpul silvic s'a arătat în toate împrejurările atât de inimos, a muncit atât de cinstit şi bine, încât, cu drept cuvânt a fost repede considerat ca element de elită al corpului.

Aurelian M. Ionescu s'a născut în comuna Merii-Petchii, judeţul Ilfov, în Martie 23, 1897. Studiile primare şi le-a făcut în comuna natală, cele liceale le-a absolvit la liceul Sf. Sava din Bucureşti, în 1919.

A făcut campania militară în 1916—1918, demobilizându-se cu gradul de locotenent.

In 1922 toamna, a absolvit cursurile şcoalei superioare de silvicultură, iar în 1923 Ianuarie 1, a fost numit controlor în Centrala cooperativelor săteşti. In 1924, Noembrie, demisionează din această instituţie, după câteva luni de concedii obţinute din cauza sănătăţii şubrede.

Intră apoi în serviciul Casei Pădurilor, în care situaţie a condus cu multă pricepere şi râvnă ocoalele silvice Casimcea şi Niculiţel.

Cei ce l-au cunoscut, spun azi cu durere lucruri mişcătoare despre Aurelian Ionescu. A fost un element destoinic. A muncit cu râvnă şi nici odată n'a pregetat a-şi face mai mult decât datoria, de multe ori în detrimentul sănătăţii sale compromise.

Cu trecerea lui în lumea celor drepţi, corpul şi serviciul pierd un om bine format, capabil, cinstit şi cu înalt simţ al datoriei, iar colegii săi, un adevărat şi bun prieten.

Fie-i ţărâna uşoară!

Red.

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

Desbateri

PROCES-VERBAL Nr. 1

Şedinţa dela 14 Ianuarie 1929

Prezenţi d-nii: P. Antonescu, A. Atanasescu, M. Boldur, C. Bosoancă, M. Drăcea, Aurel Eliescu, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, Gh. Năstăsescu, A. Nedelcovici, Al. Popescu, N. G. Popovici, V. N. Priboianu, V. N. Stinghe, M. St. Suhăţeanu, M. Tănăsescu.

Şedinţa se deschide sub preşedinţia d-lui M, Tănăsescu.

D-l *Preşedinte M. Tănăsescu* îşi arată satisfacţia când vede prezenţi un număr atât de mare de membri consilieri la şedinţa consiliului. Aduce elogii d-lui D. Grozescu înapoiat din streinătate, după un an de lipsă, îi urează succes şi să fie de folos serviciului cu noile cunoştiinţe căpătate în apus.

Felicită pe noii aleşi d-nii N. G. Popovici, Gh. Năstăsescu, A. Atanasescu şi C. Bosoancă, cari au complectat locurile vacante în consiliu.

E o fericire pentru societate că suntem adunaţi în număr atât de mare şi sperăm ca lucrările societăţii vor fi accelerate şi discutate cu toată seriozitatea.

Se ratifică procesul-vereal Nr. 18 al şedinţei din 17 Decembrie 1928.

D-l *N. G. Popovici:* Mă simt fericit că mă aflu în mijlocul colegilor tineri şi bătrâni. Voi munci pentru propăşirea corpului şi a societăţii şi sper că prin colaborarea noastră a tuturor, societatea va progresa. Mulţumesc celor cari mi-au înlesnit posibilitatea de a mă găsi iar în mijlocul lor. N'am nimic contra celor cari un moment au pus la îndoială sinceritatea mea. Declar că le voi respecta părerile şi voi colabora obiectiv, pentru propăşirea cauzei forestiere.

D-l *C. Bosoancă:* M'am simţit foarte onorat la vestea că în unanimitate m'aţi ales membru în consiliul de administraţie. Voi da tot sprijinul meu şi doresc să aveţi încredere în mine şi în munca mea.

D-l *Popovici* cere o suspendare de cinci minute a şedinţei, înainte de alegerea comitetului, pentru a ne consfătui asupra persoanelor.

Consiliul aprobă.

Se ia act de dorinţa d-lui Stinghe, care declară că nu doreşte să candideze pentru vice-preşedinţie.

La redeschiderea şedinţei se pune la vot alegerea vice-preşedinţilor. Rezultatul votului: C. P. Georgescu 14 voturi, M. Drăcea 9 voturi şi Aurel Eliescu şi N. G. Popovici câte 7 voturi, iar Vintilă Stinghe 1 vot.

Consiliul declară ales ca vice-preşedinte pe d-nul C. P. Georgescu.

Majoritatea fiind 10 voturi şi ceilalţi candidaţi neîntrunind voturile necesare, se hotărăşte o nouă alegere pentru al doilea loc de vice-preşedinte.

D-l *Aurel Eliescu:* Societatea are nevoe de elemente tinere pentru opera ştiinţifică. Rog consiliul ca votul să-l dăm în unanimitate colegului Drăcea.

D-l *Popovici* propune acelaşi lucru, după care consiliul aprobă alegerea d-lui M. Drăcea pentru cel de al doilea loc de vice-preşedinte.

D-nii *C. P. Georgescu* şi *M. Drăcea* mulţumesc consiliului pentru alegerea făcută în persoana lor şi asigură societatea de sprijinul lor.

Se procedează la alegerea casierului. Consiliul alege în unanimitate pe d-l Grozescu în funcţia de casier.

D-l *Grozescu* mulţumeşte consiliului pentru încrederea acordată, reales gându-l casier al societăţii. Deasemenea mulţumeşte d-lui preşedinte pentru frumoasele cuvinte ce i-a adresat la începutul şedinţei şi asigură Consiliul că va munci cu toată râvna pentru propăşirea societăţii.

Se procedează la alegerea secretarilor prin vot secret.

D-l *Antonescu:* Aş dori ca d-l Florescu să se menţină ca secretar general al societăţii. Când zic aceasta, mă gândesc că dânsul a fost acela care s'a sacrificat pentru interesele societăţii. Reuşita congreselor societăţii — şi în special mi-aduc aminte de congresul dela Timişoara — se datoreşte d-lui Florescu. In continuare, d-sa spune că şi d-nul Drăcea o confirmă că buna pregătire a congreselor cât şi manifestaţiunile publice ale societăţii în mare parte se datoresc d-lui Florescu. Apoi cât a condus revista, s'a sacrificat şi din punct de vedere material, tocmai în timpul când nu aveam fonduri. Ar fi un act de ingratitudine ca d-sa să lipsească din birou.

D-l *A. Eliescu, Gh. Năstăsescu* şi d-nul *Preşedinte Tănăsescu* se raliază la propunerea de mai sus,

Alegerea se pune la vot. Au întrunit:

Pentru secretar gennral d-l M. P. Florescu, 15 voturi.

» secretari: d-l V. Priboianu, 17 voturi, d-l M. St. Suhăţeanu, 14 voturi, d-l P. Ioan, 9 voturi, d-l A. Atanasescu, 2 voturi.

Consiliul declară ales ca secretar general pe d-l M. P. Florescu, iar ca secretari pe d-nii V. Priboianu şi M. Şt. Suhăţeanu.

D-l *Florescu* mulţumeşte consiliului şi declară că va munci cu drag ca şi până acum, pentru binele societăţii. Urează succes pentru 1929 în faţa problemelor de actualitate ce se agită la ordinea zilei.

D-l *Priboianu* mulţumeşte pentru alegerea sa, manifestându-şi dorinţa ca chestiunile referitoare la reparaţiuni şi complectări necesare localului, ce au rămas neexecutate de anul trecut şi cele ce se vor mai găsi necesare, să li se dea o deosebită atenţiune, pentru realizarea lor.

Totodată relevă armonia în care s'au desfăşurat desbaterile acestei şedinţe şi speră că şi cele viitoare vor fi la fel, înfăptuindu-se astfel cât mai mult din programul societăţii.

D-l *M. St. Suhăţeanu* mulţumeşte pentru atenţia ce i s'a dat şi cu acest prilej, arătând că printr'o bună conlucrare a tuturor în sânul consiliului, societatea noastră va progresa simţitor.

Se ia în discuţie bugetul pe 1929.

In ce priveşte majorarea abonamentului la revistă pe 1929, d-nii M. Tănăsescu, Antonescu, Popovici, Suhăţeanu, socotesc că e bine să se ridice abonamentul pe 1929 dela 100 la 200 lei pentru membri şi 300 lei pentru particulari, iar pentru studenţi şi conductori 75 lei anual.

D-l *Grozescu:* Rog a se ţine seamă că revista nu are un buget aparte faţă de cel al societăţii, pentru a se face o comparaţie între veniturile şi cheltuelile revistei. Cred că bugetul actual al societăţii, în raport cu nevoile de împlinit este suficient pentru acoperirea eventualelor cheltueli făcute cu imprimarea revistei, faţă de venitul din abonamente. Pentru aceste consideraţiuni, opinează ca şi anul acesta să se menţină abonamentul din anul trecut.

D-l *C. Bosoancă* e pentru majorare.

D-l *P. Ioan* arată cum a evoluat dela 1923 contribuţia membrilor către societate şi înclină şi d-sa pentru majorare la 440 lei în total, adică 200 abonamentul şi 240 cotizaţia.

D-l *Drăcea* e pentru majorare. D-sa susţine că lucrările cari se primesc eftin, nu se citesc şi crede că se vor diferenţia la timp acei cari citesc de acei cari nu citesc. Face comparaţia cu ziarele zilnice care costă 3 lei şi toată lumea le cumpără fără să simtă împovărare; pentru o revistă de specialitate strict trebuitoare profesioniştilor, crede că nici nu merită discuţie această chestiune.

D-l *P. Antonescu:* mulţi din membri cred că atât avantaj au şi ei dela societate,—revista,—şi îi este teamă ca dacă se va majora abonamentul să nu ni se refuze revista.

D-l *Drăcea,* să nu ne fie frică.

D-l *Eliescu:* Revista e singura noastră activitate pe teren ştiinţific silvic. Noi putem fi mândri de revista noastră, dar să ne gândim la asigurarea cât mai bine, a existenţei ei. Sporind abonamentul cu 100 lei pe an este un lucru de nimica. Rog consiliul să accepte această sporire.

Se pune la vot şi se aprobă cu majoritate mărirea abonamentului astfel ca pe 1929 să fie cu 200 lei pentru membri, 300 lei particulari.

D-l *V. Stinghe:* Avem interes ca şi oamenii străini de corp să primească revista noastră. Roagă să se pună la dispoziţia redacţiei 100 numere din revistă care să se trimeată gratuit pentru schimb în ţară şi străinătate şi personalităţilor mai de seamă pentru propagandă, şi cere să se majoreze şi tirajul cu acest număr pe 1929.

Consiliul în unanimitate aprobă.

D-l *C. P. Georgescu*: Casa de credit şi ajutor fiind cerută de statutele societăţii, e nevoe a se trimite proectul de statute întocmit, tuturor membrilor, după ce consiliul va cădea de acord asupra redactărei definitive.

Orele fiind înaintate se hotărăşte ca această chestiune principală să se discute în şedinţa viitoare.

Consiliul aprobă Asociaţiei Generale a Topometrilor, sala de festivităţi

pentru zilele de 10 şi 11 Februarie a. c., contra costului de 3000 lei, în care se cuprinde şi costul luminei.

Consiliul ratifică ajutorul de 2000 lei acordat văduvei inginerului defunct Torgaşef dela Atachi (Basarabia) şi 3000 lei inginerului pensionar I. Corodeanu din Huşi.

Şedinţa viitoare se fixează pentru Luni 4 Februarie 1929.

Preşedinte, *M. Tănăsescu*

Secretar General, *M. P. Florescu*

Rectificare

Ziarele, printre cari «Universul» cu data de 17 Ianuarie a. c., au publicat ştirea că Luni 14 Ianuarie a. c. consiliul de administraţie al societăţii «Progresul Silvic», a ales următorul comitet, pe 1929.

Preşedinte, M. Tănăsescu

Vice-preşedinte { C. P. Georgescu
M. Drăcea

Casier, D. Grozescu

Secretari { M. P. Florescu
M. Suhăţeanu
V. Priboianu

D-nii membrii au înţeles de sigur că conform statutelor, adunarea generală alege pe preşedinte şi prin urmare în şedinţa dela 14 Ianuarie a. c. nu a fost vorba de nici o alegere de preşedinte, ci numai de alegerea restului comitetului.

Conform hotărirei Consiliului de Ad-ţie al Societăţii «Progresul silvic» din 14 Ianuarie 1929, abonamentul la «Revista Pădurilor» pe 1929 s'a fixat la 200 lei pentru membrii societăţii şi 300 lei pentru particulari, cotizaţia de membru rămânând tot 240 lei pe an.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Casa pădurilor

Direcția amenajerilor

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei și Domeniilor.

Asupra raportului d-lui administrator al Casei Pădurilor;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare a codului silvic publicată în «Monitorul Oficial» No. 131,920,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Bocșa, pendinte de comuna Răspopeni, jud. Orhei, proprietatea m-rei Dobrișa, jud. Soroca, în suprafață de 34 ha 6.500 m² din care în primii 10 ani se exploatează 9 ha 9.000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 35 ani, exploatarea în 35 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul sumar al pădurii Sâmboteni, pendinte de comuna Cladova, jud. Arad, proprietatea comunei Sâmboteni, în suprafață de 517 ha 5.000 m². Regimul codru cu 60 rezerve la ha din arborii cei mai groși, de esență gorun Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani și cu garanția de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Târgușor, pendinte de comuna Târgușor, jud. Bihor, proprietatea Ordinului Premonstatenzilor din Oradea Mare, în suprafață de 17 ha 3.600 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Studiul sumar al pădurii Pârâul Tamașu, pendinte de comuna Joseni, jud. Ciuc, proprietatea Parohiei gr. catolice Gheorghieni, în suprafață de 11 ha 5.100 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Voloca, pendinte de comuna Voloca, jud. Storojinet, proprietatea frații Simon și Friderich Ausländer, în suprafață de 74 ha 9.500 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 35 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Fondul Sulutian, pendinte de comuna Cenade, jud. Târnava Mică, proprietatea Fundațiunea Alexandru Sterca Sulutiu, în suprafață de 151 ha 5.700 m². Regimul crâng cu 50 rezerve la hectar. Revoluția normală 35 ani, exploatarea

în 35 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Pustnicul, pendinte de comuna Zagon, jud. Trei Scaune, proprietatea moştenitorilor decedatului Toma Földes, în suprafaţă de 32 ha 3.900 m². Regimul codru cu trei tăieri succesive, lăsându-se la ultima tăiere ce se aplică acum, 40 arbori de rezervă la hectar din arborii cei mai groşi şi de esenţă stejar. Revoluţia normală 90 ani, exploatarea într'un an şi cu garanţia de împădurire 1.'00 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare şi amenajamente se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că aceste regulamente de exploatare şi amenajamente referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări dtn cauza reformei agrare, regulamentul sau amenajamentul, se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii, suprafeţei, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute la studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul. — Domnul administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 21 Ianuarie în cabinetul nostru.

Ministru, (ss.) *I. Mihalache*

No. 3627 929.
p. conf. *Nedescifrabil.*

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Groşi, pendinte de comuna Groşi şi Lăpuşul românesc, jud. Solnoc Dobâca proprietatea Statului, în suprafaţă de 10.457 ha 0.500 m². Regimul codru regulat că tăieri rase seria I—III-a şi grădinărit seria IV-a. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 100. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei codru format din 2 trupuri: Borleşti şi Poiana Codrului pendinte de comunele: Sârbi, Buzeşti, Borleşti, Bicău, Crucişor, Segheriţe, Poiana Codrului şi Mariuş, judeţul Satu Mare, proprietat a Statului, în suprafaţă de 4 754 ha 1.200 m². Regimul codru regulat cu 2 tăieri succesive. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurilor din cuprinsul ocolului silvic Săpânţa cu 4 trupuri: Huta, Vad, Piatra Isvoare, Piatra Lucie-Ignis, pendinte de comunele: Teceul Mic, Vad şi Sighet, Săpânţa, Crăceşti şi Sat Sugatug, jud. Maramureş, proprietatea Statului, în suprafaţă de 5.061 ha 8.500 m². Regimul codru cu 2 tăieri succesive seria I—III-a şi grădinărit seria IV-a. Revoluţia normală 80 ani seria I-a şi III-a; 100 ani seria II-a, iar seria IV-a este pădure de protecţie; exploatarea în termenul revoluţiei normale. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste amenajamente se aprobă numai din punct de vedere tecnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste amenajamente au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau din orice alte cauze, amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii, suprafeţei, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul. — Domnul administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Ministru, (ss) *I. Mihalache*

p. conformitate, *Nedescifrabil.*
No. 3.646 929

LICITAŢIUNI DE PĂDURI

Tablou de pădurile Statului ce urmează a se vinde prin licitaţie publică, în ziua de 5 Martie 1929.

Nr. curent	Numirea pădurii	Judeţul	Suprafaţa ha	Suprafaţa a	Nr. arborilor	Estimaţia Lei	Garanţia provizorie Lei
1	Râşca, seria I Moisa	Fălticeni	—	—	10821	691.796	104.000
2	Ghermăneşti Gorhan	Fălciu	14	95	—	639 696	96 000
3	Răchitoasa de Apus, seria VI	Tecuci	—	—	5548	620.168	93.000
4	Piscu-Peneu	Covurlui	26	04	—	508.875	76 000
5	Strâmbu-Pârlitu	Ialomiţa	77	96	—	540.300	81.000
6	Domeniul Brăila	Brăila	111	32	—	624.500	80.000
7	Colţea, seria XX	»	20	40	—	Pe hect. 39.000	100.000
8	Pisica, seria Pisica de Baltă	Tulcea	50	14	—	535.895	67.000
9	Lucaviţa Rachel ser. Cetăţuia	»	67	21	—	Pe hect. 16.200	90.000
10	Mendonchioi	»	35	21	—	„ 17.300	75.000
11	Cogea Arman, seria Ciber	Durostor	69	99	—	„ 8.300	42.000
12	Topeisea Canara, seria Adalburun	»	60	—	—	„ 10.174	77.000
13	Căprioru-Gheboeni	Dâmboviţa	15	18	1118	591.150	90.000
14	Rădeşti	Muscel	49	41	4316	2.343.237	351.000
15	Plesnitoarea trup Piscu. Capri	»	—	—	3717	714.628	108.000
16	Bătieşti	»	38	95	4375	571.246	86.000
17	Bătieşti	»	36	05	5772	558 489	84.000
18	Verbicioara	Dolj	30	70	—	835.070	125.000
19	Ciutura-Bătrână	»	56	09	—	1.545.090	115.000
20	Ceringanul	Mehedinţi	19	75	—	547,991	82.000
21	Cladova	Arad	32	92	—	1.394.000	209.000
22	Siştaroveţ	Timiş	19	—	4584	500.131	75.000
23	Lipova	»	67	—	22130	720.000	108.000
24	Dealul de mijloc	Târnova	115	10	—	3.234.600	150.000
25	Bendorf	»	57	45	—	2.104 900	150.000
26	Seria XI A. Piscu	Dolj	26	—	—	956.743	144.000
27	Faţa Râului, seria I şi Dosul Râului, seria III	Hunedoara	236	07	15670	2.777.423 788.770	208.000 118.000
28	Strâmbu Băiuţului	Someş	—	—	7380		
29	Băiţa, seria II Valea Galbenă	Satu Mare	—	—	9615	595.698	90.000
30	Dosul Dealului Mare	Hunedoara	142	54	—	1.123.940	169.000

BIBLIOTECA „ASTRA" SIBIU

SILVICULTOR,

suedez 30 ani cu studii universitare germane, practică îndelungată, bazat pe certificate bune și referințe, caută post ca administrator. Oferte sub „H. K. 9079" transmite Rudolf Mosse, Hamburg I.

SOCIETATEA

„PROGRESUL SILVIC"

Închiriază pentru conferințe, adunări, concerte, etc., Sala mare a locaalului său din

B-DUL I. C. BRĂTIANU No. 57 bis

unde doritorii se pot adresa.

Este

în interesul Societăților Forestiere și tuturor așezămintelor industriale să facă reclamă prin REVISTA PĂDURILOR

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: **Stinghe Vintilă**

Membrii:

Drăcea Marin **Tănăsescu Mihail**

Ioan Petre

Secretar de redacţie: **Ştefănescu-Suhăţeanu M.**

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1928:

Preşedinte: **M. Tănăsescu**

Vice-Preşedinte: **C. P. Georgescu**, **M. Drăcea**

Secretar general: **M. P. Florescu**

Casier: **Dem. Grozescu**

Secretari: **Victor Priboianu**, **M. Ştef.-Suhăţeanu**

Membrii:

Antonescu P. — **Lazăr Horia**
Atanasescu A. — **Năstăsescu Gh.**
Boldur M. — **Nedelcovici Ath.**
Bosoancă C. — **Popescu Alex.**
Eliescu A. — **Popovici Gh. N.**
Ioan Petre — **Stinghe Vintilă**
Ionescu Andrei — **Tomuţa D.**

Cenzori: **Cratero Ovid, Leon Vasiliu, Sculy Xenofon.**

Cenzori supleanţi: **Ioan Botescu, Ioan Florescu, Fonai I.**

Preţul abonamentului:

Pe un an	300 lei
» » » pentru membrii Societăţii	200 »
» » » pentru conductori şi brigadieri	75 »
Numărul	25 »

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

Institutul de Arte Grafice «EMINESCU» S. A., Str. Parlamentului, 2

Anul XLI | Februarie 1929 | Nr. 2

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

FONDATĂ IN ANUL 1886

APARE LUNAR

BIBLIOTECA CENTRALA

SUMARUL:

Studii-Referate: Contribuțiuni la studiul pădurei Letea . . . . . **Const. Georgescu**

Jurisprudența: Hotărîrile consiliilor de disciplină . . . . . **A. Z.**

Obștii, composesorate . . . . . **C. Dragu**

Comerțul lemnului: Comerțul de cherestea în Orient . . . . . **I. Dumitrescu**

Cronica.

Recenzii.

Revista revistelor.

Informațiuni.

Soc. «Progresul Silvic»: Adunarea generală din Mai 1929. Desbateri.

Publicații: Decizii ministeriale.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: B-DUL I. C. BRATIANU No. 57 bis
BUCUREȘTI

XLI-e Année | Février 1929 | Nr. 2

REVUE DES FORÊTS

Publication mensuelle de la Société forestière roumaine „Progresul Silvic"

SOMMAIRE:

Etudes - Rapports : Contributions à l'étude de la forêt «Letea» . . . . **Const. Georgesco**

Jurisprudence : Les décisions des conseils de discipline . . . . . **A. Z.**

Corporations forestières, communauté de biens . . . . . **C. Dragu**

Le commerce du bois: Le commerce de bois de charpente en Orient . . **I. Dumitresco**

Chronique.

Récensions.

Revue des revues.

Informations.

Soc. «Progresul Silvic»: L'assemblée générale de Mai 1929. Débats.

Publications: Decisions ministerielles.

RÉDACTION ET ADMINISTRATION: Bd. I. C. BRATIANO No. 57 bis
BUCAREST

Anul XLI Februarie 1929 Nr. 2

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAŢII „PROGRESUL SILVIC“

STUDII REFERATE

CONTRIBUŢIUNI
LA
STUDIUL PĂDUREI LETEA

de ing. dr CONST. GEORGESCU

(Continuare [1])

Terenul din cuprinsul actualei Delte este într'o continuă ridicare, graţie — cum vom vedea — bogăţiei vegetaţiunei, ce acoperă întinsurile sale şi acţiunei vânturilor, ce aduc mari cantităţi de nisip dinspre ţărmul mării spre interior. Paralel cu această ridicare a solului se schimbă în fiecare caz şi aspectul vegetaţiunei, vegetaţia din Deltă ne arată toată succesiunea de formaţiuni începând cu aceea a plantelor submerse sau plutitoare, unde găsim nivelul apei încă destul de ridicat, şi sfârşind cu aceea forestieră, care este situată pe locurile cele mai înalte (grinduri). Ridicarea solului graţie acţiunei vegetaţiunei ne apare în mod evident în tufişurile de trestie, care pe de o parte cuceresc noi teritorii înspre ochiurile de apă (ghioluri) şi pe de altă parte se retrag treptat dinspre ţărm. Trestia ca şi alte plante de mlaştină au putinţa, — graţie numeroaselor

1) Vezi începutul în Nr. 10 din Octombrie 1928.

strate de rhizoame, cu cari împânzesc solul şi pe cari le suprapun an de an — să provoace uscarea mlaştinelor, în care apoi se pot instala plantele de uscat. Urmărind succesiunea vegetaţiunei în deltă comparativ cu aceea a malurilor Dunărei[2] avem:

In lungul Dunărei	In Deltă
Apa.	Idem.
Plante submerse şi plutitoare.	Idem.
Mlaştină cu trestie, în care se pot instala şi sălciile.	Mlaştină cu trestie în care nu se găsesc sălcii, decât în mod cu totul excepţional.
Tufişuri de sălcii şi anin aşezate pe muşuroae.	Sărătură.
Păduri de sălcii şi apoi stejar sau păşuni.	Stepă (Păşune).
	Pădure de plop şi apoi de stejar, plop, frasin.
	Stepă.

Din tabloul de mai sus rezultă că în Deltă succesiunea formaţiunilor vegetale este caracterizată prin aceea că după tuferişurile de trestie nu urmează, aşa cum se petrece în mlaştinile din lungul Dunărei, zăvoiul de salcie, ci se formează sărături în care găsim câteva plante salzifere: Salicornia herbaceae, Sueda maritima, Atriplex latifolia etc. Numai în mod cu totul izolat se află în tufişurile de trestie, exemplare izolate de Salix grandifolia şi Populus, cari dispar însă odată cu apariţia sărăturilor.

Vegetaţiunea nu poate să ridice nivelul solului decât puţin deasupra nivelului obişnuit al apei, solul astfel născut are mici ondulaţiuni cu părţi slab ridicate având o pătură erbacee puţin abundentă şi mici depresiuni, în cari încă poate să stagneze apa chiar în cursul verei. şi în cari se găsesc specii de Juncus, Carex etc.

Instalarea pădurei nu este posibilă decât acolo, unde prin acţiunea vântului s'a adăugat acestui sol un strat mai mult sau mai puţin gros de nisip, aşa cum s'a petrecut în toate grindurile. Nisipurile dunelor au fost mai întâi fixate în special de graminee şi specii de Carex, cari prin rhizoamele lor lungi străbat pătura superioară a nisipurilor. Acolo unde dunele au rămas nefixate, sau

1) The structure and History of Plaw. Marietta Pallis. Linean Soc. Journal of Botany 1916, pg. 232.

unde au fost mobilizate din cauza păşunatului, ele s'au pus din nou în mişcare. In câteva locuri, cum ar fi la dunele lui Omer în partea de N E a Satului Nou, pe drumul dela Ceamurlia ⟨Carmen-Silva⟩ către satul Cara-Orman, etc. se formează dune mari secundare cari ajung chiar înălţimi de 10 – 15 m.

Existenţa pădurei mai este strâns legată de pătura freatică: în cazul când prin depuneri mari de nisip apa freatică devine profundă, atunci pe aceste porţiuni revine iarăş formaţiunea de stepă, ⟨vezi tabloul de mai sus⟩. Nisipurile sburătoare pot să invadeze chiar pâlcurile existente de pădure, în dreapta drumului dela Carmen-Silva spre Cara-Orman, în partea N a pădurei Cara-Orman se observă stejarii groşi uscaţi, îngropaţi în nisip până la coronament sau chiar mai sus de acesta. In marea majoritate a cazurilor însă Hasmacurile sunt ferite de invazia nisipurilor, graţie tufişurilor de Crataegus, Prunus spinosa, Pirus communis sau plop, cari se prelungesc în afara pădurei câţiva m şi reţin dunele chiar în apropiere de marginea pădurei, aşa după cum găsim în lungul Hasmacului mare, la limita parchetelor III şi II, dunele lui Omer, ce ajung chiar până la 10 – 15 m.

Nisipurile mişcătoare prezintă un pericol deosebit pentru Satul-Nou, a cărei vatră este mereu isgonită dela NE-SV, săpături făcute în dreptul actualelor dune din partea estică a satului ne arată urme de case.

O asemenea dună [1]⟩ care a invadat grădina unui locuitor, a acoperit complect un salcâm, dela care nu se mai văd decât vârfurile ramurilor superioare, ce se menţin încă verzi. Desvelindu-se aceste ramuri, împreună cu o parte din tulpină constatăm, că ele nu au format rădăcini adventive, decât în câteva locuri, unde ramurile au fost rărite, această observaţie ne îndrituieşte să credem că arborele a continuat să-şi hrănească ramurile sale tot prin sistemul de rădăcini normale, cari acum se află îngropat la o adâncime apreciabilă dela suprafaţa dunelor. Ramurile superioare, ce ies din dune dau anual lujeri, nu numai din mugurii aerieni, ci şi din cei aflaţi pe ramură, până pe la 30 cm sub nivelul dunei. Din această observaţiune mai rezultă că tulpina şi ramurile de salcâm au mai mică putinţă de a forma rădăcini, este cunoscut că

1⟩ In regiune, dunele de nisip se numesc Cuhucihur. Duna de care ne ocupăm s'a format în decurs de 8 ani, acoperind salcâmul amintit, în mod trepat.

în schimb rădăcinile salcâmilor au o putere neîntrecută de drajonare, uneori chiar din primul an de desvoltare.

Cercetând diferite profile de soluri găsim că în pădure nivelul apelor freatice variază în timpul verilor secetoase între 0,70 – 1,20 m dela suprafața solului; dacă acest nivel este mai scoborât, pădurea cedează din nou locul tuferișelor de sălcii pitice ‹Salix rosmarinifolia, Linn,› sau stepelor.

In regiunile având ape freatice la nivelul indicat dar, în cari pădurea nu s'a instalat încă, un profil al solului ne arată următoarele:

In partea superioară un strat de 3 – 4 cm grosime, întreținut de numeroase rhizomuri, care ține nisipul în o masă compactă, bogată în bulgări. Stratul inferior de 15 – 20 cm grosime este format din nisip fin amestecat cu humus, străbătut în toate direcțiunile de numeroase rădăcioare; urmează un strat de pământ în grosime de 15 – 20 cm, străbătut de șiruri paralele de rădăcini, ce se afundă mai adânc și cari în acest strat dau firișoarele lor; în partea superioară nisipul este încă bogat în humus de culoare gri-închisă, în cea inferioară el rămâne curat având o culoare gri-cenușie, deschisă, cu puține dungi mai închise. Acest strat se prelungește mai departe cu nisip curat, până aproape de orizontul cu argilă aluvionară.

Rădăcinile deobiceiu foarte profunde ale plantelor erbacee străbat toate stratele de mai sus, ajungând până la nivelul nisipului ud, care se limitează în partea sa superioară aproape tranșant; rareori trec unele rădăcini ca 10 – 20 cm sub acest nivel, în care caz ele putrezesc în bună parte. Făcând o groapă până la adâncimea de 80 – 1,40 m, în fundul ei se strânge apa; dela această adâncime începe de regulă, orizontul format din argilă aluvionară.

La contactul orizontului nisipos cu cel argilos, nisipul devine vânăt la culoare, din cauza humei ce conține și are un miros pătrunzător de buruieni în putrefacție; apa ce se strânge la acest nivel are un gust sărat și un miros neplăcut. Cu ocazia săpărei puțurilor se merge până aproape de baza orizontului nisipurilor marine; numai acolo, unde se reușește să se dea de o pânză de apă în acest strat apa este potabilă.

Cercetând mai departe un asemenea profil în interiorul unei părți de pădure de stejar, cu o pătură de erbacee desvoltată găsim:

Pătura de frunze moarte este redusă numai la frunzele că-

zute în toamna precedentă. Stratul următor este bogat în humus, care ajunge până la 25—30 cm adâncime. După stratul profund cu humus se recunoaşte uşor solul de pădure, chiar acolo, unde prin defrişări s'au creat pământuri agricole. Acest strat prezintă în partea superioară, pe o grosime de 8 cm dela suprafaţa solului, un pământ negru închis, format aproape numai din humus, prin care se găseşte o reţea de nepătruns de rhizome.

Substratul său inferior este de o culoare neagră cu nuanţe cenuşii, fiind format din un amestec de humus cu nisip; pământul este puţin compact şi se sfarmă între degete în bulgări mici.

Dela 25—30 cm începe orizontul nisipos de culoare roşie-gălbue şi care este străbătut de vinele arborilor, cari încep să se ramifice de pe la 12—15 cm dela suprafaţa solului. Nisipul este uscat până la 28 cm, reavăn până la 48 cm şi de unde apoi este umed. Rădăcinile arborilor în profilul studiat ajung în marea majoritate până la 45 cm, unele însă se prelungesc şi mai adânc şi anume până la maximum 66 cm.

La profunzime de 1—1,40 m, ca şi în primul profil studiat, nisipul capătă o culoare verzue şi nu departe de acest strat se dă de argila aluvionară.

In masivele încheiate profilul solului este asemănător, cu deosebire că nu mai prezintă substratul superior compact, fapt care înlesneşte mult aci regenerarea.

Profilele tipice arătate ne prezintă condiţiunile speciale ale solului, în care se desvoltă pădurea şi cari sunt: *a)* Solul nisipos sărac în săruri nutritive; *b)* Subsolul argilos bogat în săruri dăunătoare rădăcinilor; *c)* Nivelul ridicat al apelor freatice, şi cari pot fi deasemenea bogate în săruri. Din cauza ultimelor condiţiuni ale acestor soluri rădăcinile plantelor lemnoase nu se pot desvolta de cât până la nivelul apelor freatice şi deci rămân superficiale.

Studiind la plop modul de formare al rădăcinilor se constată că rădăcina principală predomină asupra celor laterale, până când atinge stratul de nisip ud, fapt, care se petrece în al 4—6-lea an.

La foarte multe exemplare se găseşte rădăcina principală complect dispărută, iar locul ei e luat de rădăcini laterale, ce merg aproape orizontal la 10—12 cm dela suprafaţa solului şi din cari pleacă numeroşi drajoni.

Modul incomplect de desvoltare a rădăcinilor nu are decât un efect restrâns asupra formei coronamentului.

Moartea continuă a vârfurilor rădăcinilor, care intră în stratul de nisip umed, poate aduce cu sine uscarea crăcilor de sus ale coronamentului.

Tot în legătură cu aceasta poate fi pus și fenomenul etajărei coronamentului, care se observă mai ales la plopi mari izolați, coronamentul majorității plopilor izolați se strangulează din loc în loc și el ne apare din această cauză etajat.

La condițiunile speciale ale solului se mai adaugă și extrema secetă, care domnește în Deltă, care este însă compensată prin umezeala solului și marea umiditate atmosferică. Seceta îndelungă, care durează anual câteva luni, face ca stratul superior al solului să fie extrem de uscat, plantele cari nu au apucat a-și trimete rădăcinile lor până la stratul de nisip fresc, ce se găsește pe la 30—40 cm adâncime, cad victimă secetei. Culturile agricole și cele forestiere sufăr mult de pe urma acestor secete, din care cauză până acum toate încercările mari de plantațiuni sau semănături făcute în anii de după războiu în Deltă au dat rezultate slabe.

Este greu de închipuit cum în aceste condițiuni grele pentru instalarea vegetațiunei s'a putut forma în Deltă pădurile existente Se pare că prima esență ce câștiga terenul pentru pădure este plopul alb. In adevăr, în regiunea mai nouă a Deltei, începând ceva mai la Est de reședința ocolului și mergând cam vr'o 6—7 km către mare, găsim indivizi izolați de plop, care probabil că arată o mare rezistență la concentrația puternică a solului, care aci este în mică măsură acoperit de nisip și e mai apropiat de sărături. Cercetând terenut în jurul acestor plopi mari găsim numeroase tufe mici de câte 20—30 cm înălțime, formate din drajoni, aceste tufe s'ar ridica și ar reuși să facă mici pâlcuri de pădure, dacă nu ar fi ciuntite regulat de vite.

Plopul, grație marei lui puteri de drajonare, se poate întinde dela marginea pădurilor înspre dune. Cercetând marginile Hasmacurilor vedem o mulțime de drajoni de plop, ce are tendința de a copleși porțiunile desvelite. Odată plopul instalat, sub adăpostul lui, care asigură frescheța solului și după ce el a contribuit probabil la transformarea sărăturilor, în terenuri accesibile și altor plante forestiere, se poate instala pădurea propriu zisă.

Pădurea Letea și mai puțin Cara-Orman ne arată o zonalitate în compoziționea sa, care ne permite a distinge mai multe tipuri. Această zonalitate stă în o bună măsură în legătură cu ni-

velul apei freatice, dar ea mai trebue să fie în funcţie şi de bogăţia în săruri a acestor ape.

O asemenea zonalitate ne apare în mod foarte evident dacă parcurgem în lung Hasmacul Mare, începând dela reşedinţa fostului ocol până la extremitatea sa către Dunăre. In porţiunea dintre reşedinţa ocolului – Satul Nou – Letea aflăm plopi izolaţi, câte 1 – 3 a ha şi cari se îndesesc în dreptul ocolului. In aceste plopişuri începe să se instaleze chiar în imediata vecinătate a plopilor, tufe de Crataegus, de Ligustrum, Prunus spinosa şi exemplare izolate de Periploca graeca.

La locul unde drumul Periprava-Satul Nou, se întâlneşte cu cel dela reşedinţa ocolului, apare alături de plop, stejarul, care rămâne însă la înălţimi de 10 – 15 m faţă de 20 – 25 m înălţimea plopului.

Puţin după aceea urmează şi fraximus ‹Fraxinus oxyphylla şi holotrica›.

Pe măsură ce înaintăm către centrul Hasmacului şi anume în parcela II, stejarul şi frasinul vegetează din ce în ce mai puternic şi ajunge la aceiaşi înălţime ca şi plopul. In zona optimă de creştere a pădurei în Hasmacul mare, ca şi în acel denumit «grădina lui Omer» avem un amestec intim al celor 3 esenţe, în care se pare că plopul preferă părţile centrale, stejarul părţile de Est, iar frasinul este mai frecvent către N.

La limita extremă a pădurei nu departe de Periprava, la aceste esenţe se mai asociază în locurile mai umede şi aninul, prezenţă care trebue desigur pusă în legătură cu infiltraţia apelor dulci ale Dunărei.

In mijlocul Hasmacurilor se găsesc mici scursori pe cari le-am menţionat la începutul acestui articol, şi în cari avem un alt tip de arboret format din anin, sălcii, Rhamnus frangula, Viburnum opulus, etc.

Acolo unde nivelul apelor freatice e mai scoborât arboretele ating înălţimi mai reduse, masivul se răreşte, în aceste locuri predomină amestecul de stejar şi frasin. In depresiunile cele mai înalte, acolo unde existenţa pădurii este încă posibilă, găsim adevărate păduri de antestepă formate în marea majoritate a cazurilor, din stejar cu tulpini mai mult sau mai puţin strâmbe, cu ramificaţii numeroase, caracteristice unor asemenea păduri. In diferite locuri putem găsi toate stările de tranziţie, dela starea de masiv încheiat

până la tuferişuri rărite de stejar. După această pădure nu mai urmează decât tufele de salcie cu frunze înguste şi albicioase, cari rareori se înalţă până la 1,50 m, de cele mai multe ori rămân însă pitice.

Aceste tipuri se recunosc în toată pădurea, aşa încât cu drept cuvânt putem spune că o plimbare prin Hasmacul Mare şi

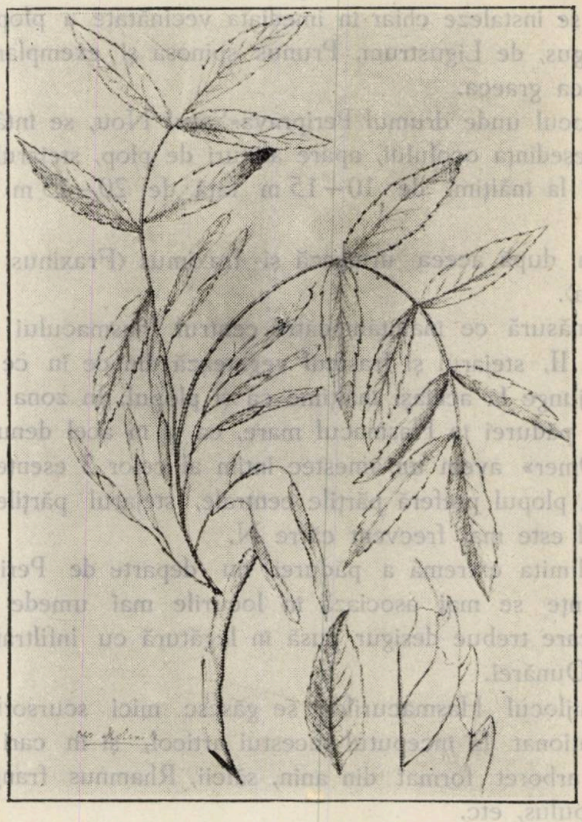

Fig. 1.
Ramură de Fraxinus holotrica cu fructe.

părţile sale învecinate, ne dau o bună idee asupra felului cum este conformat arboretul principal al pădurii Letea, acest Hasmac este însă foarte sărac în tipurile de pădure de stejar de antestepă, pe care-l vedem în toate celelalte Hasmacuri în o proporţie mai mare.

In locurile de vegetație optimă, cum ar fi partea centrală a Hasmacului Mare sau grădina lui Omer, cele 3 specii principale ale arboretelor sunt într'un amestec intim și pot ajunge aceiaș înălțime mare (35 – 40 m).

In general însă plopul crește mai înalt decât celelalte două specii și ocupă părțile centrale ale Hasmacurilor. Pe depresiunile ceva mai înalte, unde găsim păduri de antestepă plopul aproape dispare, făcând loc unui amestec de stejar și frasin păros (Fraxinus holotrica [1]).

La pădurea Cara-Orman, care se află între brațele Sf. Gheorghe și Sulina și care are același caracter ca și pădurea Letea, lipsește zona de maximum de vegetație, în marea majoritate ea este formată dintr'o pădure de antestepă cu mult frasin, stejar și ceva ulm, foarte luminată și cu o pătură erbacee bogată.

Cercetând modul de distribuție a stejarului și frasinului, mai ales în Hasmacul mare, găsim că stejarul preferă marginea sudică luminată, unde se mai găsesc și multe exemplare de păr, în schimb frasinul și mai ales Fr. oxyphylla este mai abundent în partea nordică dinspre baltă unde este mai multă umiditate atmosferică.

Pentru ca să ne dăm seama de compoziția arboretelor din pădurea Letea să luăm câteva exemple:

1. Arboret dela coada Hasmacului Mare:

Amestec stejar (10 – 15 m înălțime) cu frasin (10 – 12 m înălțime) și puțin plop (25 m), destul de luminat, cu pătură erbacee bogată, subarboret de Crataegus și Ligustrum. Prunus spinosa exemplare izolate de Periploca (Fig. 2), cari cațără pe Crataegus.

2. Arboret la mijlocul aceluiaș Hasmac (Fântâna lui Cocăzel): Masiv bine încheiat compus din un amestec intim de stejar (15 – 18 m) plop (20 – 35 m) și puțin frasin. Subarboret de Cornus sanguinea, Berberis, Viburnum opulus, Rhamnus frangula și cathartica, Ligustrum, plante agățatoare ca Periploca, Clematis, Vitis și Humulus, înspre marginea de Nord a Hasmacului frasin, iar spre Nord frasin păros și stejar, cu exemplare izolate de păr, subarboret Prunus spinosa, Ligustrum, Crataegus, Pirus, Malus etc.

3. Hasmacul Târlei Popei (înspre Est) amestec de stejar

---

1) In privința frasinului din deltă există multe controverse, de mulți este descris ca o specie endemică sub numele de Fraxinus Pallissiae, d-l prof. Borza mi-a afirmat verbal că acest frasin ar fi fost găsit de d-sa identic cu Fr. holotrica din Caucaz.

⟨20–25 m⟩, plop ⟨30 m⟩ și frasin 18–22⟩, subarboret de Cornus sanguinea, Crataegus mai puțin, Ligustrum, Rhamnus catartica și plante agățătoare: Vitis, Periploca, Clematis, Humulus.

4. In porțiunile de antestepă avem:

Arboret rărit de stejar cu puțin frasin, plante agățătoare, mai ales Vitis, Clematis și mai puțin Periploca, care preferă umbra

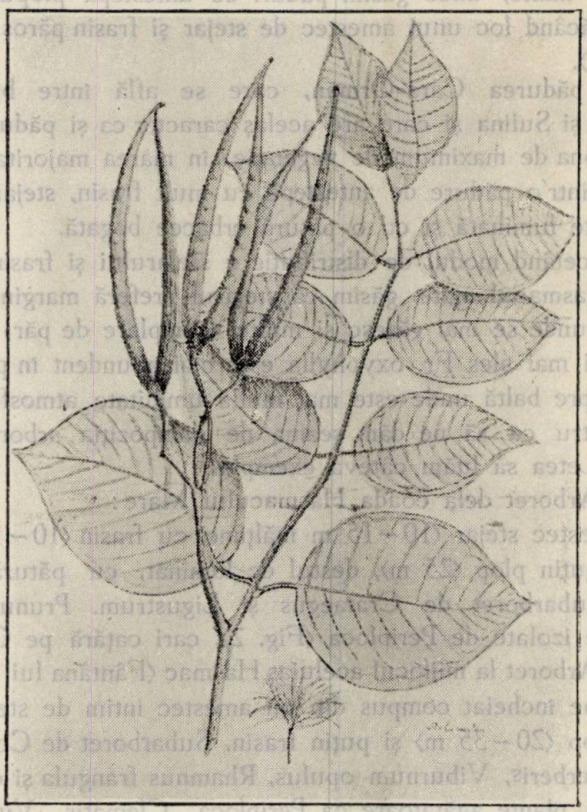

Fig. 2.
Ramura de Periploca graeca cu fructe.

deasă a masivului încheiat, subarboret de Pirus, Malus, Crataegus, Rhamnus cathartica, etc.

Din cele de mai sus rezultă că arboretele din pădurea Letea au un facies tipic, variat și într'un amestec de 3 specii, cari în alte părți ale țării nu se găsesc formând la un loc arborete așa de întinse ca aci, pentru care fapt merită să fie cunoscute.

Contribution à l'étude de la forêt de Letea [1]

La composition des peuplements de la forêt de «Letea» montre une variation plus accentuée que celle des forêts riveraines du Danube.

Cette forêt est installée sur un sol sabloneux qui provient des dunes maritimes. L'eau souterraine, riche en matières minérales, se présente à un niveau assez élevé.

Néanmoins les saules n'y trouvent pas des conditions favorables de végétation et on ne les rencontre qu'exceptionellement.

La première essence forestière qui met possession sur le sol est le peuplier ⟨Populus canescens⟩; elle est suivie par le chêne ⟨Quercus pedunculata⟩ et puis, immédiatement, par le frêne ⟨Fraxinus oxyphilla et hototrica⟩.

Les peuplements sont formés d'un mélange intime de ces trois espèces. Les nombreuses lianes luxuriantes ⟨Periploca graeca, Vitis, Humulus, Clematis⟩ qui grimpent sur les troncs des arbres, donnent à la forêt un aspect de végétation tropicale.

Sur les sols plus élevés, où, par conséquent, les eaux souterraines sont situées plus profondément, se trouve le type des forêts de limite de végétation ⟨d'antésteppe⟩; dans leurs composition entre le chêne et le frêne chevelu ⟨Fraxinus holotrica⟩ ayant des formes défectueuses, une abondante ramification, etc.

1⟩ Voir le commencement dans le Nr. 10/928.

JURISPRUDENȚA

HOTĂRÎRILE CONSILIILOR DE DISCIPLINĂ

de A. Z.

Consiliul de disciplină al Casei Pădurilor

Legii de organizare a Corpului silvic, — după o aplicare de aproape 6 ani — i s'au desvăluit o mulțime de lacune, cari se accentuează și mai mult, din pricina inexistenței unui regulament interpretativ.

Un capitol important din acel regulament — ce va să vină — va trebui să conțină dispozițiuni lămuritoare în privința consiliului de disciplină.

* * *

«Hotărârile consiliului de disciplină se dau cu majoritate de «voturi și sunt definitive și executorii», spune art. 65 din legea de organizare a corpului silvic, iar în art. 3 al. b., din legea pentru contenciosul administrativ se precizează:

«Deciziunile date de consiliile disciplinare și declarate de sta- «tutul funcționarilor sau alte legi, definitive și executorii, nu pot «fi atacate pe cale judecătorească».

Pe baza acestor două texte de legi, s'a crezut până acum că inginerilor silvici, judecați de consiliul de disciplină, le este închisă orice cale de atac.

Cazul dealtfel nu este special pentru corpul silvic, ci se extinde asupra tuturor funcționarilor ale căror legi speciale sunt inspirate, în această privință, de art. 55 din statutul funcționarilor publici, care generalizează: «deciziunile consiliului de disciplină sunt definitive și executorii».

Ar fi rezultat de aci că soarta funcţionarilor să fie lăsată la discreţiunea unor comisiuni în majoritate de camarazi, dar învestite cu acea extraordinară putere de judecare în primă şi ultimă instanţă.

Pactul nostru fundamental însă, stabilind că «dreptul de recurs în casaţie este de ordin constituţional» ⟨art. 103⟩ a statuat şi pentru judecarea actelor administrative ⟨art. 107⟩ o instanţă de apel — contenciosul administrativ — pe care l-a dat tot «în căderea puterei judecătoreşti».

In alternativa de a declara legile de organizare ale diverselor corpuri constituite ca anticonstituţionale, ori de a le interpreta în sensul art. 107 din Constituţie, Inalta Curte de Casaţie, a decis, în favoarea celei din urmă.

* * *

Atât art. 107 din Constituţie, cât şi art. 1 din legea contenciosului administrativ, se referă la actele administrative de autoritate.

Ori, jurisprudenţa Curţii de Casaţie, constantă în această materie, a decis că hotărârile consiliilor de disciplină, nu sunt acte administrative de autoritate, ci sunt *nişte simple avize* — cum de altfel le denumeşte şi legea de organizare a corpului silvic în art. 61 al. 2 — sunt cu alte cuvinte formalităţi prealabile pentru sancţionarea disciplinară de către superiorul erarhic.

Prin urmare, hotărîrea ministrului sau a autorităţii superioare, — decretul de transferare, suspendare, destituire etc. — este actul administrativ de autoritate, a cărui legalitate se cercetează de instanţele de contencios administrativ conform art. 4 din lege.

Cu această ocazie, puterea judecătorească în mod indirect, cercetează legalitatea însăş a hotărârilor comisiunilor disciplinare, pe cari le poate anula.

* * *

Pe deoparte, fiind bine stabilit că hotărîrile consiliului de disciplină sunt *simple avize*, iar pe dealta — conf. art. 61 al 2 din legea de organizare codul silvic — *ministrul* fiind acela care aplică pedepsele dela art. 50 al. 4—9 ⟨rezervându-se administratorului Casei Pădurilor numai cele dela 1, 2 şi 3⟩ înseamnă că autoritatea administrativă superioară în faţa avizului consiliului

de disciplină, ce i se trimite spre aprobare, poate lua două atitudini:

a) ori autoritatea administrativă superioară confirmă hotărîrea consiliului de disciplină şi numai astfel devine executorie;

b) ori autoritatea administrativă superioară refuză de a confirma actul, în care caz avizul consiliului de disciplină rămâne fără efect.

In concluziune:

1. Hotărîrile consiliilor de disciplină sunt simple avize, cari prin ele înşi-le n'au nici un efect şi prin urmare nu sunt susceptibile de a fi atacate în contencios.

2. Ministrul este în drept să confirme sau nu avizele consiliului de disciplină.

3. In cazul când ministrul refuză confirmarea, inginerul vizat nu are drept a ataca actul organului superior tutelar, prin faptul că avizul consiliului de disciplină nu are efect şi nu-l vatămă cu nimic.

4. In cazul însă când pedeapsa se confirmă de ministru şi se dă decretul respectiv, inginerul vătămat poate ataca odată cu acesta implicit şi hotărârea consiliului de disciplină, bine înţeles apelul îndreptându-se instanţelor competente ‹Curtea de apel în circumscripţia căreia reclamantul îşi are domiciliul› şi în formele prescrise de legea contenciosului administrativ ‹art. 4 şi următorul›.

* * *

Iată 2 cazuri din aplicarea cărora se degajă lămurit interpretarea ce se dă hotărîrilor consiliului de disciplină dela Casa Pădurilor.

1. D-l inginer subinspector silvic P. I. a fost dat în judecată şi consiliul de disciplină, — cu opinia separată a d-lui preşedinte, un consilier la Curtea de Casaţie, — a avizat la destituire.

Ministrul, căruia i s'a înaintat avizul spre aprobare, a dispus ca secretarul general al Ministerului de domenii să facă cercetare.

Din aceasta, rezultând nevinovăţia d-lui P. I., d-l minstru a dat decizia prin care «nu se aprobă hotărîrea consiliului de disciplină».

2. D-l inginer consilier silvic C. G. condamnat de consiliul

de disciplină la 1 lună suspendare, a făcut apel în contencios, împotriva deciziunii ministeriale prin care s'a aprobat această hotărîre şi Curtea de Apel S. I. Bucureşti prin decizia Nr. 311 din 7 Noembrie 1928, a anulat atât decizia ministerială cât şi ordinul Administraţiei Casei Pădurilor de comunicare a pedepsei.

Din această decizie redăm mai jos părţile caracteristice:

. . . . . .

Având în vedere că deciziile Consiliilor disciplinare nu au putere executorie, ele constituesc numai nişte simple avize pe baza cărora şeful autorităţii poate pronunţă o pedeapsă disciplinară şi dacă legea statutului funcţionarilor publici prevede că sunt definitive şi executorii, aceasta trebue înţeles că ele nu sunt susceptibile de nici o cale de atac.

Că, atunci când pe baza unor asemenea deciziuni se dă o pecizie ministerială sau un Decret regal, prin care se aplică o pedeapsă disciplinară, ne găsim în faţa unui act administrativ de autoritate şi partea vătămată este îndrituită să ceară, pe calea unei acţiuni în contencios, anularea acestui act, dacă el este abuziv, iar instanţa judecătorească este datoare să constate abuzul, indiferent de colaborarea organelor de unde a izvorît actul abuziv; că, de altfel legea nicăeri nu declară că deciziile consiliilor disciplinare nu pot fi atacate odată cu actul administrativ de autoritate.

Că aşa fiind excepţiunea de inadmisibilitate este nefondată şi se respinge ca atare.

Având în vedere că, în fond reclamantul în susţinerea acţiunei sale a invocat mai multe motive, între care violarea art. 61 şi 64 din legea de organizare a Corpului silvic, care prevăd că pedepsele se aplică de Ministru în baza avizului conform al Consiliului de disciplină, iar trimiterea în judecată va fi totdeauna precedată de o cercetare prealabilă, ascultându-se în descărcarea învinuitului, după ce va lua cunoştinţă de acuzaţiile ce i se aduc; deasemenea a mai invocat violarea art. 97 şi 98 din regulamentul statutului funcţionarilor publici, după care se prevede că Ministrul sesizat asupra vinei unui funcţionar, este obligat să ordone o cercetare prealabilă printr'un funcţionar, care va trebui să asculte şi pe funcţionarul învinuit, care va depune şi un raport scris asupra

rezultatului cercetărilor, iar actul de trimitere în judecată va fi însoţit de memoriul şefului erarhic, care a făcut cercetarea.

. . . . . .

In numele legii

Decide:

Admite acţiunile intentate de C. G. pe baza legii contenciosului administrativ prin petiţiile înregistrate la Curtea de Apel Secţia I-a la Nr. 14218/1927 şi la Secţia II-a la Nr. 1449 din 1928, şi

Declară nulă decizia d-lui Ministru al agriculturii şi domeniilor din 12 Ianuarie 1928 prin care aprobă hotărîrea Consiliului de disciplină a Casei Pădurilor din 17 Decembrie 1927, cum şi ordinul d-lui Administrator al Casei Pădurilor Nr. 2020 din 17 Ianuarie 1928, prin care se face cunoscut reclamantului că, Consiliul de disciplină, în şedinţa dela 17 Decembrie 1927, l-a pedepsit cu suspendarea pe timp de una lună, fără leafă şi accesorii.

Deciziunea se pronunţă cu drept de recurs.

II. OBŞTII, COMPOSESORATE

de C. DRAGU

Aşezământul obştei Dragoslavele. Încălcările pământurilor obştei de către moşneni şi oprirea veniturilor sunt două operaţiuni distincte. Dreptul de contestaţie. Dreptul de apel

Conform art. 4 şi 22 din Aşezământul Obştei Dragoslavele (Aşezământ tip) se stabileşte principiul că nici unul dintre moşneni nu poate cotropi din averea obştei sub sancţiunea pierderei dreptului de a se împărtăşi din veniturile Obştei. Din cuprinsul acestor două articole se desprinde ideia că constatarea cotropirilor făcute şi hotărârea de a se opri veniturile cotropitorilor sunt două operaţiuni distincte cari nu trebuesc făcute în acelaş timp, sancţiunea oprirei veniturilor neputând fi aplicată decât după ce constatarea cotropirilor a rămas definitivă.

In conformitate cu art. 22 din Aşezământul Dragoslavele, articol care nu este decât un regulament de aplicare a primei

operaţiuni prevăzută de art. 4, contra actelor făcute de Consiliul de Administraţie al Obştei relativ la constatarea cotropirilor, moşneanul nemulţumit va putea în termen de două săptămâni dela afişarea constatărei, să facă contestaţie la judecătoria de ocol prezentându-se cu toate actele ce posedă în sprijinul pretenţiunilor sale.

Numai după ce aceste constatări au rămas definitive, obştea poate pe baza art. 4 să recurgă la o a doua operaţie, adică să dispue oprirea veniturilor cotropitorilor, cu drept pentru cei nemulţumiţi să facă apel la judecătoria respectivă în termen de una lună dela încunoştiinţare. In speţă, administraţia Obştei în loc să facă constatarea cotropirilor şi numai după ce această constatare ar fi rămas definitivă să proceadă apoi la oprirea veniturilor, a contopit aceste două operaţiuni distincte într'una singură comunicând moşnenilor printr'o singură adresă atât înştiinţarea încălcărilor, cât şi hotărârea obştei de a opri veniturile.

Art. 22 din Aşezământul Obştei după ce în prima parte arată că în contra procesului verbal de constatarea cotropirilor obşteanul poate face contestaţie la judecătorie timp de două săptămâni dela afişare, în partea finală dispune că hotărîrile instanţelor judecătoreşti şi lipsa de contestaţie vor da constatărilor Consiliului de Administraţie caracterul unor acte definitive. Conform art. 22 actele de constatare ale Consiliului de Administraţie capătă caracterul de definitivat numai atunci când după cele două săptămâni dela afişare moşneanul nu a făcut contestaţie sau când făcând contestaţie, hotărîrile judecătoreşti cari se vor da asupra acestor contestaţii, vor rămâne definitive.

Prin cuvintele «hotărîrile instanţelor judecătoreşti date asupra contestaţiilor vor rămâne definitive» legiuitorul silvic s'a referit nu numai la hotărîrea pe care o va da judecătorul de ocol asupra contestaţiei, ci şi la hotărîrile tuturor instanţelor judecătoreşti pe cari dreptul comun le pune la îndemâna părţilor pentru apărarea drepturilor. A se interpreta art. 22 în sensul că hotărîrile instanţelor judecătoreşti se referă numai la soluţia dată de judecătorul de ocol asupra contestaţiei, este a creia decăderea unei căi de atac, decădere pe care legea silvică nu o pronunţă, este a se izbi în principiu de drept comun că decăderile sunt de strictă interpretare şi nu se pot pronunţa decât atunci când legea le prevede într'un mod, care nu poate da loc la nici o îndoială.

Deci, dreptul de apel, nefiind ridicat de legea silvică, iar art. 45 şi 46 din codul silvic, invocate, referindu-se la contestaţiile asupra adunărilor generale şi asupra îndepărtării mandatarilor, deci la speţe diferite de cea de faţă, urmează că în conformitate cu art. 100 din legea judecătoriilor de ocoale, care dispune că dreptul de apel există în orice contestaţie, să existe şi în cazul de faţă, care poartă asupra unei contestaţii.

(Din Pandectele Române, caetul I/1929)

III. *Ardeal. Composesoratul de pădure. Contracte. Incheere. Termen de plată. Licitaţie publică. Nulitate. Lemne tăiate. Art. 41 şi 51 Cod silvic*

a) Nu este nul un contract de vânzare în care nu s'a prevăzut termenul de predare şi de plată, de oarece aceste lipsuri sunt complectate de codul de comerţ.

b) Licitaţia publică este cerută numai atunci când se vinde pădurea nedată încă spre exploatare, nu şi atunci când se vând lemne tăiate.

(Din Pandectele Române, caetul I/1929)

COMERȚUL LEMNULUI

COMERȚUL DE CHERESTEA IN ORIENT

de I. DUMITRESCU
Ing. şef silvic

Principala regiune de desfacere a cherestelei noastre, e în bazinul oriental al Mediteranei.

A. *Comerțul de cherestea cu Egiptul.*

In primul rând vine piața egipteană prin portul său «Alexanndria».

Prin acest port, se desfac anual din România, 20—25.000 vagoane cherestea, adică 4—500.000 metri cubi.

Principalele firme din Alexandria sunt :

1. The Commercial & Estates Cy of Egipt, late S. Karam Frères al cărei reprezentat general în România e d-l Leo Haima strada Jules Michelet 28, București.

2. Assad Basili, al cărui reprezentant în România e d-l Dahrouge, str. colonel Boyle, Galați

3. Giovani Stagni & Peter ce lucrează mai mult cu firma „Xylon" din Calați.

4. B. C. Tomaides.

5. Firma Beleidy.

6. Firma Alaily Timber Comp.

Aceste firme au imense depozite în Alexandria, cu hangare enorme făcute din beton armat și acoperite cu sticlă. Aceste hangare primesc din vapoare și expediază zilnic în interiorul Egiptului, sute de vagoane.

Liniile de garaj intră sub acele hangare, unde se remanipulează marfa și se fac comenzile pentru depozitele din interior.

Acești clienți din Alexandria, cer un asortiment special, atât ca dimensiuni cât și calitativ. Asortimentul e standardizat și cunoscut sub numele de asortiment din Alexandria.

Astfel se cere lungime unică 4 m.

Gosime:	20%	12 mm.
»	25%	18 mm.
»	25%	24 mm.
»	10%	38 și 48 mm.
»	20%	moralli și semi-moralli.

Lățimea 19 – 30 cm cu 15% de 12 – 17 cm la grosimele de 12, 18 și 24 mm, media lățimelor e de 25 cm pentru marfa lată și 14 cm pentru marfa îngustă.

Moralli și semi-moralli, sunt în dimensiunile 28/56, 38/76, 48/96, 56/56, 76/76, 96/96.

Calitativ acest asortiment cuprinde circa 10 – 15% cl. II, 65 – 70 cl. III și 20% cl. IV bună.

Din punct de vedere al esențelor, marfa poate conține orice procent de brad.

Scândurile de 12, 18 și 24 mm grosime trebuesc legate în pachete de 5, 4 și 3 bucăți, câte 3 legături de sârmă de fiecare pachet.

Marfa vine retezată cu circulare automate speciale, la capete, la lungimea exactă de 4 m și se stampilează la capete, cu stampila firmei expeditoare și a firmei cumpărătoare, cu culoare verde, specifică pentru asortimentul de Alexandria.

Prețul oferit în anul curent pentru acest asortiment, este de 56 shillingi englezi fob Galați.

La acest preț vânzătorii oferă 2% comision și 2% scont pentru plata contra conosament, așa că rămâne net circa 53, $^{3}/_{4}$ shillingi fob.

Pentru vânzările către firmele de comision, antrepozit sau de comerț din Galați, prețurile sunt cu circa 3 shillingi mai mici, reprezentând spesele de dobânzi, mancuri, regie, etc.

Comerțul cu Alexandria e mai ușor, întrucât consumă cantități mari și calitativ mai inferioare.

Firmele cumpărătoare sunt foarte solide, cu capitaluri enorme și culante la plată și recepție.

B. *Comerțul de cherestea cu Grecia.*

In rândul al doilea al clientelei noastre pentru cherestea de Orient, vine Grecia.

Impreună cu insulele sale, Grecia consumă 7 – 10.000 vagoane cherestea anual. Principalele porturi pentru comerțul cherestelei sunt: Pireu, Salonic, Cavalla, Volio, Dedeagaci, etc.

Ca marfă tombantă, Grecia cere un asortiment superior și anume, cere asortimentul așa zis «grecesc» compus aproape exclusiv din molid, – maximum 10% brad, – în asortimentul original, 7 – 10% curată și jumătate curată ‹astrein›, ‹cl. I, II›, cu 40 – 50% cl. III, și fără nici o scândură de cl. IV.

Lungimea e exclusiv 4 m.

Grosimea:	10 – 15%	12 mm.
»	25%	18 »
»	35%	24 »
»	5%	38 »
»	10%	48 »
»	10 – 15%	moralli și semi-moralli.

Lățimea 19 – 30 cm media 25 cm, cu 10 – 15%, 12 – 17 cm la grosimile de 12, 18 și 24 mm.

Grecia mai cumpără în partizi separate moralli și semi-moralli în dimensiunile arătate la asortimentul de Alexandria, cantinelli ‹șipci de 12/24 mm› în lungime de 1,5 – 4 m, media 2 m 75.

Asemenea mai cumpără clasa IV.

Marfa grecească se manipulează și se ajustează la fel ca și marfa de Alexandria. Asortimentul tombant se stampilează cu culoare roșie, iar cel de cl. IV cu albastru.

Prețurile ce se pot obține pentru marfa tombantă în asortiment grecesc este de 63 – 65 shillingi englezi fob, morali și cantineli circa 51 – 52 shillingi englezi fob, iar pentru cl. IV circa 45 shilingi fob.

C. *Comerțul de cherestea cu Turcia.*

Cu Turcia comerțul de cherestea e cu totul redus din cauza taxelor enorme de import așezate de guvernul turcesc, pentru punerea în valoare a masivelor din Anatolia.

Taxa de import revine la circa 3.200 lei de m^3 adică, mai mare decât valoarea cherestelei în portul de sosire.

Totuşi se exportă circa 1000–1500 vagoane cherestea prin portul Smirna. Şi anume, se exportă mai mult specialităţi cum sunt:

a) Lorides, scânduri de 4 m. lungime 12 mm grosime şi 14 cm lăţime.

b) Scânduri subţiri de 7 şi 9 mm cu 50%, 28 cm larg. (pentru cutii de portocale, etc.).

c) Dulapi de calitate superioară, de 78 mm grosime ce se despică în gatere speciale la destinaţie în scânduri de 7 şi 9 mm.

D. *Comerţul de cherestea în Siria.*

Siria, cumpără din România 2000–2500 vagoane cherestea. Asortimentul e mai slab calitativ decât cel de Alexandria. Are 25–30% cl. IV. In partizi separate se vând moralli în majoritate 38/76. Porturile de acces pentru cherestea sunt: Beyrouth şi Tripoli.

Din punct de vedere al categoriilor de dimensiuni, se cere acelaş asortiment ca pentru Alexandria.

Preţurile ce se obţin sunt ceva mai mici ca pentru acel asortiment.

E. *Comerţul cu Palestina.*

Se face prin porturile Iaffa şi Haiffa.

Cantitatea ce se desface e circa 2500 vagoane anual.

Calitatea e ceva mai superioară celei de Alexandria.

Asortimentul de dimensiuni acelaşi. Moralli şi semi-moralli se iau în lungimi de 4, 5 şi 6 m.

Palestina cumpără din România de asemenea scânduri de lăzi pentru portocale, precum şi lăzi geluite şi legate în pachete pe categorii de părţi şi funduri, urmând a fi numai încheiate la destinaţie. Se cumpără pentru Palestina anual dela noi 3–400.000 de asemenea lăzi.

F. *Comerţul de cherestea cu Mesopotamia.*

Tot în Orient, se mai desfac de la noi circa 1500 vagoane anual în Mesopotamia. Portul de destinaţie însă, e celebru port şi

târg al lumei vechi orientale «Basorah» din Golful Persiei dela gura Eufratului. Vapoarele pentru Basorah merg prin canalul de Suez, fac ocolul Arabiei până în Golful Persic la Basorah. O cursă Galaţi—Basorah durează circa 2 luni şi jumătate.

Dela Basorah, marfa merge pe Eufrat către Bagdad şi alte porturi în interiorul Mesopotamiei.

Cursele către Basorah sunt speciale şi vapoarele trebue să ajungă acolo prin August, pentru a se întoarce încărcate cu recolta de curmali ce se recoltează în acel timp.

Sortimentul calitativ e la fel cu cel de Alexandria, chiar ceva mai slab.

Lungimea e de 4 m.

Lăţimele şi grosimele însă sunt în proporţii fixe, conform tabloului ce urmează».

Lungimi	Grosimi	LAŢIMI cm								Total metri cubi
		15	17	19	22	25	28	30	35	
		Bucăţi								
4	12 mm	20000	20000	40000	6000	6000	—	1000	—	802.560
»	18 mm	2000	—	4000	2000	3000	1000	4000	1000	292.320
»	24 mm	5000	—	8000	2000	2000	—	4000	—	423.360
»	32 mm	5000	—	5000	1000	2000	1000	2000	—	423.200
»	38 mm	2000	—	3000	1000	2000	—	1000	—	287.280
»	48 mm	4000	—	3000	1000	4000	—	1000	—	505.680
»	75 mm	1000	—	1000	2000	500	—	1000	—	364.500
»	96 mm	500	500	500	—	1000	—	—	—	195.840
Morali şi Semi morali	Dimensiuni	48/48	38/76	48/76	48/96	75/76	75/100	96/96	96/120	—
	Bucăţi	4000	4000	40000	4000	6000	8000	6000	1000	1.366.056
	Dimensiuni	120/120	120/150	120/180	—	—	—	—	—	—
	Bucăţi	500	500	300	—	—	—	—	—	91.800
								Total . . .		4.752.596

Partizile obişnuite sunt de 4.750 m c ce se încarcă într'un singur vapor.

Preţul de desfacere al acestui asortiment e aproape similar celui de Alexandria. Acest asortiment convine a se forma din trunchii de brad cu creştere mai rară şi cu noduri mai mari, cu lemn sănătos însă.

Incheerile pentru Basorah sunt renumite ca dificile, negustorii arabi fiind renumiţi ca atare.

Se spune că negustorul grec întrece pe evreu, cel armean întrece pe grec și că cel arab îi întrece pe toți. De aceia, în Damasc, Bagdad, Basorah, etc. cartier evreesc sau grecesc nu există, iar cel armean constitue mizeria orașului.

* * *

In Orient, România are de suportat în special concurența lemnului Jugoslav. In special în calitate mijlocie și cele inferioare, cum sunt asortimentele pentru Alexandria, cl. IV-a, etc. concurența a devenit în ultimul timp acerbă, prin faptul că și fabricele Jugoslave s'au înzestrat cu instalații de ajustat marfa pentru export.

Astăzi se desfac mari cantități de cherestea jugoslavă pe piața Alexandria, deși calitativ e inferioară sortimentului ce se livrează din România, prin faptul că prețurile de cost Cif Alexandria sunt mai mici decât pentru cheresteaua provenită din România.

Tarcău, 12 Februarie, 1929.

Die Weichholzhandel Rumäniens in Orient.

Der Verfasser beschreibt die Galatzer Weichholzhandels-Gebräuche in dem ostlichen Mittelmeerbechen.

Aegypten kauft jährlich aus Rumänien 20 — 25 Tausend Waggons und sucht folgende Sortimente: 4 m Länge, 20% Spalt—, 25% Mittelstarke—, Rest Starke-Ware; auch Morali werden bis 20% angenommen. Qualität: 10—15% II, 65—70 III, Rest IV Klasse; Tanne und Fichte gemischt in beliebige Menge. Preis i. J. 1928 durchschnit. 56 engl. Schilling, fob Galatz.

Griechenland kauft jährlich 7—10 Tausend Wagg., in ungefähr dieselben Dimensionen wie Aegypten, astrein, IV-e frei, höchstens 10% Tanne. Preis 1928, fob Galatz 65 engl. Schilling.

Türkei bezieht gegenwärtig nur 1000 — 1500 Wagg. jährlich, besonders reine Bretterware.

Syrien ‹2000 — 2500› *Palestina* ‹2500›, *Mesopotamien* ‹1500 Wagg.› suchen Waren die in Aegypten zugänglich sind.

Die Geschäfte in Aegypten sind fest und sicher; dagegen diejenigen in Griechenland, und besonders in Mesopotamien, sehr difizil wegen der höhe Ausprüche der Käufer,

CRONICA

Congresul cadastral al asociaţiei generale a topometrilor din România, ţinut în sala festivă a Soc. «Progresul silvic» la 17—18 Februarie 1929.

Un pumn de harnici muncitori cadastrali—printre cari cei mai mulţi ingineri silvici,—strânşi cu devotament în jurul entusiastului şi priceputului luptător D. I. Ciurileanu,—au isbutit printr'un congres să stârnească interesul oficialităţii pentru o operă care în scurt timp a străbătut o cale lungă, să verifice cât de multe simpatii au în intelectualitatea română, atât pentru ei cât şi pentru opera ce săvârşesc, să întreţină în tot timpul desbaterilor şi în atmosferă de prietenie, un nivel înălţat de discuţii cu caracter de pură specializare şi în sfârşit să închee bilanţul celui dintâi congres cadastral, cu această măgulitoare calificare pentru iniţiatori şi conducători: congres reuşit.

Au cuvântat la deschidere:

D-nii subsecretar de stat la Domenii, Potârcă, M. Manoilescu, Nasta din partea Casei Centrale a Improprietăririi, Chinaşcu Arva pentru Asociaţia ing. agronomi, M. P. Florescu pentru A. G. I. R. şi C. P. Georgescu din partea Soc. «Progresul silvic» [1].

Intre asistenţi, toţi autorizaţi foşti şi actuali colaboratori la opera cadastrală a ţării: D-nii Ing. Insp. g-ral I. Vidraşcu, secretar al Ministerului de Domenii, amiral Niculescu Rizea, comandantul Institutului geografic al armatei, C. Argetoianu fost ministru de Domenii, Coculescu, profesor universitar de astronomie.

Programul desbaterilor s'a desfăşurat, până la epuizare, în ordinea următoare:

1. *Technica cadastrală.*—Raportori D-nii: D. Ciurileanu şi G. Agapie.
2. *Geodezia.*—Raportor D-l Alexiu Munteanu.
3. *Utilizarea cadastrului pentru urbanizarea ţărei.*—D-l Inginer Profesor Cincinat Sfinţescu.
4. *Organizarea corpului cadastral.*—Raportori D-nii: Paul Teodorescu şi D. Buruiană.

---

1) Pentru că cuvântarea d-lui ing. cons. silvic C. P. Georgescu, în calitate de vice-preşedinte al Soc. «Progresul silvic» la congresul cadastral, nu-i numai o omagiare a operii ce ing. topometrii întreprind, ci constitue un interesant punct de vedere silvic în chestia cadastrală, vom publica ideile expuse în alt număr al revistei.

5. *Legiferarea cadastrului României.*—Raportori D-nii: G. Ştefănescu Gună şi N. Ghiban.

6. *Consideraţiuni technico-juridice, privitoare la lichidarea reformei agrare.*—D-l N. Ghiban.

7. *Comasarea proprietăţilor în Bucovina în legătură cu legea cadastrală.*—Raportor D-l Emanuel Cula.

8. *Impetruirea hotarelor.*—Raportor D-l Col. C. Botez.

9. *Utilizarea cadastrului.*—Raportor D-l D. I. Ciurileanu.

10. *Chestiuni generale.*

* * *

«Consideraţii asupra statisticilor industriale». — Din această conferinţă a d-lui M. Manoilescu, desvoltată tot la institutul social român, (24 Februarie 1929) reţinem partea ei introductivă, de interes general, deci privitoare şi la o statistică forestieră.

«O statistică, fără să fie tendenţioasă, trebue să aibă o tendinţă, să-şi «propună să răspundă la anumite întrebări.

«Lipsurile multor statistici provin din faptul că acei cari fac «programele pentru executarea statisticei, nu caută un contact «mai strâns cu cei cari utilizează statistica.

«Din felul cum s'au întocmit unele statistici, de dată nu prea veche, se «evidenţiază lipsa tocmai a datelor cari interesau mai mult».

Par'că ar vorbi direct de statistica pădurilor noastre!

* * *

Activitatea institutului internaţional de statistică. — Conferinţa d-lui *L. Colescu.* Am aflat în seara de 17 Februarie 1929, la Institutul social român, din gura unui vechi şi erudit statistician, că de 44 de ani există un Institut internaţional de statistică, cu scop de a stimula progresele statisticei ştiinţifice şi administrative.

Mijloacele constau:

1) în organizarea de reuniuni la perioade de câte 2 ani, ultima din 1928 având loc la Cairo;

2) în publicarea Buletinului institutului, cu toate desbaterile reuniunilor, rapoarte şi serviciile înfiinţate şi

3) în publicarea unui Anuar internaţional de statistică, din care până acum au apănut 7 volume, cu date comparative din toate ţările.

Acest institut, desfăşurând o intensă activitate practică, nu a lăsat să-i scape nici o problemă importantă de statistică, fără să fi fost abordată, cercetată şi de mai multe ori soluţionată.

* * *

In ciclul de conferinţe al «Soc. agronomilor» d-l *Al. Munteanu* a desvoltat în ziua de 13 Februarie a. c.:

Activitatea de cercetări şi punerea ei în slujba agriculturii practice. — In alte ţări mai înainte, dar cu oarecare întârziere şi la noi, pe mă-

sură ce agriculturii i s'a recunoscut importanţa economică, în aceeaş măsură s'a căutat a se cerceta şi rezolva, problemele ei fundamentale.

Institutele de învăţământ, neputându-se ocupa simultan de partea ştiinţifică şi de cea aplicată a agriculturii, şi-au scindat activitatea, punând toată sarcina agriculturii practice, pe seama institutelor de cercetări, cari studiază şi soluţionează nevoile mari ale agriculturii, în câmpuri restrânse de experienţă.

Aşa s'a procedat în toate statele şi dela V. şi dela E. de noi.

Pretutindeni statul, de comun acord cu iniţiativa privată, cu camerele sau sindicatele agricole, organizează institutele de cercetări.

Conferenţiarul a avut satisfacţia legitimă că a putut să vorbească de începuturile unor asemenea cercetări şi în ţara noastră, primele datorite chiar regretatului său părinte Cârnu Munteanu, la 1890 şi continuate de d-l Căruntu şi de Sandu Aldea.

Viitorul este în mâna unei personalităţi de iniţiativă şi pricepere recunoscută, d-l prof. dr. Ionescu Siseşti, Director al noului Institut de cercetări agronomice.

*

Nu fără intenţiune bine precizată m'am dus să ascult, şi acum să scriu ceva despre această conferinţă.

Titlul ei, cu schimbarea numai a unui singur cuvânt, aşteptam de mult să ne vestească şi nouă lărgirea cadrului de activitate silvică printr'un *institut de cercetări.*

Deşi un conferenţiar silvic ar avea multe de zis despre institutele de cercetări din străinătate,—spre deosebire de cel agricol, expunerea lui s'ar limita aci, căci despre ţara noastră în această privinţă n'ar avea ce spune.

Este ceeace n'avem încă, dar ceeace ne este absolut necesar pentru deslegarea multor probleme de orientare silvică.

Ştim bine că ideia unui institut de cercetări silvice este urmărită cu mult interes în unele cercuri, mai ştim că realizarea lui nu poate întârzia mult, dar am vrea să vedem aruncându-se semânţa mai curând, ca să rodească.

Se va judeca mai târziu, dacă momentul a fost fericit ales.

* * *

Dela Asociaţia inginerilor agronomi. — Paralel cu ciclul de conferinţe al *„Societăţii agronomilor"*, un alt grup din aceiaş breaslă «Asociaţia Inginerilor agronomi» s'a afirmat tot atât de activ în această direcţie a conferinţelor publice.

Constatând înfiinţarea nu de mult a celei de a doua asociaţii, facem în acelaş timp remarca nu puţin interesantă, că prin răscolirea profundă a tuturor iniţiativelor, s'a putut găsi în corpul agnonomilor suficiente elemente cu cari să se alimenteze deodată activitatea a 2 grupuri distincte.

Orice deosebiri ar exista între ele, este totuşi lăudabil că amândouă se întâlnesc pe calea comună a propagandei pentru agricultură.

*

In seria conferinţelor dela «Asociaţia inginerilor agronomi» d-l C. I. Ciulei, a vorbit la 7 Februarie a. c. Despre: Amenajarea islazurilor

comunale. Cele 3½ milioane ha islazuri, față de 12 milioane ha cultivate cu cereale, constitue o suprafață importantă din țară, care tocmai pentru că este cea mai ruinată, merită deosebită atențiune pentru organizarea administrării ei.

O legiuire în acest sens, promulgată anul trecut, n'a avut când să-și dea roadele și nici să fie aplicată în toate dispozițiile ei.

Conferențiarul, inspector în direcțiunea islazurilor, insistă în deosebi asupra lucrărilor de amenajarea islazurilor, pretinzând ca ele să fie făcute de către agronomii statului.

Ca model de executare, prezintă amenajamentul islazului comunei Câmpina (Prahova).

*

Pădurea, salută cu satisfacțiune și dorește agronomilor toate succesele în această direcțiune.

Ea, care a sângerat adânc pentru orice estindere a suprafeței islazurilor, căci s'a făcut totdeauna în dauna pădurii, s'ar bucura dacă printr'o bună organizare, administrare și exploatare a islazurilor, s'ar ajunge să se termine odată nu numai cu cintuirea pădurii, dar chiar cu introducerea vitelor la păşunat.

Cât despre exclusivitatea executării amenajamentelor islazurilor numai de către agronomi, înțelegem să se respecte această doleanță numai întrucât islazurile nu sunt cu păduri.

Cum însă, din nebuloasa ce învălue acum chestia islazurilor, se desprinde din ce în ce mai clar ca o tendință de viitor, nevoia ca în multe părți să se creieze islazuri împădurite, și aici, ca în multe alte chestii de altfel, o conlucrare agro-silvică va fi necesară.

* * *

Institutul de ştiinţe administrative al României. — Institutul de ştiinţe administrative al României, continuând tradiția, a hotărât să țină și anul acesta un ciclu de comunicări cu începere dela 20 Februarie a. c.

Cum în acest an problema organizării administrative preocupă din nou lumea ştiințifică și politică, comunicările membrilor Institutului vor avea drept subiect «Reforma administrativă».

Aceste comunicări s'au ținut și se vor ține în fiecare Luni și Miercuri la orele 9 seara, la «Biblioteca Facultății dn drept».

După comunicări au loc discuțiuni între membrii institutului, asupra subiectului tratat.

1. D-l prof. *Paul Negulescu.* Necesitatea reformei administrative, 20 Februarie 1929.

2. D-l *I. V. Gruia*, doctor în drept. Necesitatea regiunei în organizarea administrativă, 25 Februarie 1929.

3. D-l prof. *R Boilă.* Organizarea administrației locale, 27 Februarie 1929.

4. D-l profesor *G. Alexianu.* Organizarea administrației centrale, 4 Martie 1929.

5. D-l *C. Rarincescu,* conferențiar universitar. Organizarea contenciosului administrativ, 6 Martie 1929.

6. D-l *C. Dimitriu*, fost ministru. Instituţiile locale faţă de modificarea aşezămintelor administrative, 11 Martie 1929.

7. D-l *C. Argetoianu*, fost ministru. Reforme administrative, 13 Martie 1929.

8. D-l dr. *M. Popovici*, ministrul finanţelor, subiect rezervat, 18 Martie 1929.

9. D-l prof. *C. Parthenie*. Diverse tipuri de organizare a serviciilor publice, 20 Martie 1929.

10. D-l prof. *D. Negulescu*. Competinţa Comisiunei Europene a Dunărei, 25 Martie 1929.

11. D-l Prof. *I. Petrovici*. Subiect rezervat, 10 Aprilie 1929.

12. D-l Prof. *G. Alexianu*. Organizarea învăţământului universitar, 15 Aprilie 1929.

13. D-l Prof. *A. Teodorescu*. Delegaţia în dreptul administrativ, 17 Aprilie 1929.

14. D-l *I. V. Merlescu*, doctor în drept. Organizarea finanţelor comunale, 22 Aprilie 1929.

15. D-l Prof. *Enache Ionescu*. Organizarea învăţământului, 24 Aprilie 1929.

16. D-l *G. Cristescu*, doctor în drept. Organizarea serviciilor de documentare în ad-ţia comunală şi judeţeană, 29 Aprilie 1929.

17. D-l *M. Djuvara*, conferenţiar universitar. Bazele concepţiei lui Duguit, 1 Mai 1929.

18. D-l *N. Romanescu*, vice-preşedintele senatului. Urbanismul în viaţa comunală, 6 Mai 1929.

19. D-l *J. H. Vermeulen*, doctor în drept. Organizarea serviciilor comunale, 8 Mai 1929.

20. D-l *I. G. Vântu*, doctor în drept. Organizarea municipiului Bucureşti, 13 Mai 1929.

21. D-l *Constant Georgescu*, conferenţiar universitar. Regionalism şi descentralizare, 15 Mai 1929.

22. D-l *P. Constantinescu-Strihan*, doctor în drept. Organizarea serviciilor comunale cu caracter economic, 20 Mai 1929.

23. D-l *E. A. Poulopol*, doctor în drept. Sindicatul în organizarea administrativă, 22 Mai 1929.

34. D-l *N. Corodeanu*, conferenţiar universitar. Subiect rezervat, 27 Mai 1929.

* * *

De prin ziare

Ofensiva agricolă. — Necesitatea împăduririlor. — De câţiva ani, problema ofensivei agricole, fiind continuu la ordinea zilei, a putut fi discutată pe multe feţe, fără însă să fie epuizată.

Sub acest titlu sugestiv, — cauza şi efectul — d-l ing. subinspector silvic Marin Georgescu în formă de lămuriri date ziarului «Curentul» (Mercuri 27 Februarie 1929) repune problema în discuţie şi cată s'o îndrumeze pe calea cea bună.

Simplu şi concis urmăreşte să stabilească că asigurarea şi mărirea recoltelor agricole, sunt condiţionate de mărirea până la 25 % a procentului forestier din regiunile agricole.

In acest scop, propune:

1. împădurirea tuturor terenurilor neproductive;
2. plantarea zonei soselelor;
3. plantarea de arbori ca semne de hotar;
4. împădurirea a $^1/_4$ din suprafaţa terenurilor date spre folosinţă şcolilor şi bisericilor.;
5. împădurirea zonelor C. F. R., expusă înzăpezirilor;
6. creiarea aşa ziselor «loturi demonstrative forestiere».

Garanţia de exploatare în pădurile Statului. — Citim cu plăcere pseudo numele forestier — Ghimpe D. Glădiţă — al camaradului care a reuşit să aibă deschise coloanele ziarului «Curentul» pentru chestiuni silvice — căci nu este la cel d'întâi articol; — simpatizăm încercările de lămurire ale opiniei publice şi cu tendinţele de popularizare ale unor chestiuni de interes restrâns, fericit însă redate de un inginer în care descoperim calităţi de încercat ziarist şi în sfârşit simpatizăm abilitatea cu care acest ghimpe, înţeapă excrescenţele cele mai umflate şi mai dureroase ale vieţii silvice.

De astădată (15 Februarie 1929) atacă garanţia de exploatare dela pădurile statului, una din cele mai discutate măsuri, în ultimul timp şi în care mulţi văd o piedică de neîntrecut în calea exploatării cinstite.

Garanţia de 50% adăogită impozitelor de 45%, adică nevoia unui capital îndoit pentru cumpărarea dela stat a unei cantităţi de material lemnos, în aceste vremuri de criză financiară, constitue un principal motiv de înlăturare al concurenţilor.

Conchide să se reducă garanţia definitivă, la cel mult 10%.

Daţi lemne ţăranilor, ca să nu dăunaţi sănătatea fizică şi morală.

Aceasta este alarma publicată la loc de cinste în ziarul «Neamul Românesc» din 28 Februarie 1929, de d-l Gh. V. Rădulescu.

Şi din constatări, ca şi din concluzii, se vede că autorul cunoaşte în parte problema silvică din ţara noastră, de aceea propunerile ce face, departe de a fi nişte utopii, prezintă interesul realizărilor practice şi imediate.

Unde s'au defrişat în prea mare proporţie pădurile, să păstrăm cu sfinţenie ce mai avem şi să facem împăduriri noi; unde se mai găsesc păduri şi din câte se mai găsesc, să facem parte şi ţăranului român, ca să-i asigurăm sănătatea şi să nu-l îndemnăm la furturi.

Până aici, bine.

Insă spiritul de pronunţată critică al autorului, prea doritor să rezolve întreaga problemă silvică într'un scurt articol de ziar, califică truda întregului corp silvic cu pasivitate.

D-l Gh. V. Rădulescu, care dovedeşte că posedă chestia pădurilor din ţara noastră, nu se poate să nu cunoască cel puţin în aceeaş măsură şi pe cea politică pentru a putea analiza cinstit câtă vină mai rămâne corpului silvic, faţă de internaţionalismul totdeauna veros şi hotărât al politicianismului.

Pe seama pădurilor: deoparte opunere până la sacrificiul carierii — şi care este foarte mult pentru un funcţionar, — iar de alta dârjenie până la pricopseală, ori cel puţin până la căpătarea unei situaţii.

* * *

Atât în timp de o lună, s'a pomenit de păduri, prin ziare.

Şi este foarte puţin.

Societate «Progresul silvic», care urmăreşte nu numai informarea membrilor ei prin această revista periodică ci şi lămurirea opiniei publice asupra problemelor forestiere ce sunt la ordinea zilei, ştie să preţuiască la dreaptă valoare sforţările camarazilor ce-şi îndreaptă activitatea şi în această direcţiune.

O dorinţă de repede realizare este să ajungem la o «Pagină forestieră» într'un ziar şi pentru aceasta, pe toţi pionerii scrisului silvic românesc, sperăm să contăm, la vreme.

P. Ioan

RECENZII

Profesorul, temelia tuturor reformelor şcolare, de **S. Mehedinţi.** Broşat, 40 pagini, Bucureşti, 1929. Editura Socec.

«Atât preţueşte şcoala cât preţueşte profesorul» şi — am putea adăuga — atât preţueşte un popor cât preţueşte şcoala în care şi cetăţenii de mâine şi îndreptătorii acestora îşi găsesc o mare parte din pregătirea lor pentru nevoile vieţii. Învăţământul este punctul de sprijin al propăşirii în toate domeniile şi în centrul învăţământului stă profesorul. Preocupările autorului interesează toate ramurile vieţii noastre şi acest fapt ne îndreptăţeşte să recomandăm lucrarea în chestiune tuturor celora pe cari îi interesează pregătirea tineretului nostru forestier de toate gradele. Autorul constată «imensa declasare a tineretului nostru de azi» şi găseşte leacul în «pregătirea profesorilor într'o instituţie specială, potrivită cu menirea lor».

Începutul bun se făcuse în 1918 «când România căzuse în prăpastia tratatului dela Buftea», prin înfiinţarea seminarului normal superior ca o instituţie cu menirea specială de a pregăti numai pe profesori. Dar, această instituţie nu a fost înţeleasă, s'a atrofiat. Autorul cere generaţii sale să înţeleagă adevăruri elementare şi să se întoarcă la calea cea bună: «fără crearea unui seminar normal superior, reformarea învăţământului este cu neputinţă. Ar fi întocmai ca şi cum ai vrea să alimentezi un oraş cu apă, fără să ţii seama de felul izvorului şi de întocmirea «casei apelor».

M. D.

Nowoczesne ideje w dziedzinie urządzania lasu i jego gospodarstwa, de prof. **Władysław Jedliński.**

Idei noi în ştiinţa amenajerării pădurilor.

(Extras din *Lasu Polskiego*).

Intr'un volum de 70 de pagini, profesorul dela şcoala din Varşovia, expune evoluţia ideilor în materie de amenajament, dela originile lui şi dela formele cele mai simple până în ziua de azi, la aspectele complexe sub care se preconizează.

E interesant modul cum expune — la început — legătura cauzală între diversele idei economice şi metodele de amenajare cari au caracterizat diferitele epoci: în timpurile când lumea silvică nu se preocupa de cât de fiscalitate, au fost generalizate metodele pe suprafaţă (e cam stadiul în care ne găsim noi azi), preocuparea de un raport susţinut — care s'a ivit mai târziu — a făcut să nască ideia exploatabilităţii şi metodele bazate pe tipul pădurei normale, ideia rentabi-

lităţii maxime a fost aceia care a condus în urmă desvoltarea technicei amenajerii, caracterizată prin metoda saxonă, dar fiindcă rentabilitatea nu a fost permanent garantată întrucât metodele respective nu au avut în vedere şi asigurarea productivităţii, s'a trecut la noui metode—a lui Biolley, a lui Möller—cari urmăresc în primul rând menţinerea forţelor factorilor naturali de producţie ca mijloc pentru asigurarea şi a unei constante producţii maxime.

După această expunere asupra evoluţiei ideilor în materie, într'o a doua parte a studiului său, autorul se ocupă să fixeze scopul or cărui amenajament: «legând cât mai intim şi mai inteligent faptele culturale cu cele economice» să constituiască baza «sistematizării în spaţiu, să dea posibilitatea îngrijirei factorilor staţionali şi să organizeze o producţie intensivă dar sănătoasă».

Dar profesorul dela Varşovia găseşte că metodele, chiar cele mai moderne, cum este aceia a «controlului», legată strâns şi de ideia codrului grădinărit, nu merg destul de departe cu preocupările lor în ce priveşte factorii staţionali: îi menajează dar nu-i ameliorează.

Pornind dela aceste considerente autorul, preconizează o nouă serie de metode proprii, pe care le numeşte «metode staţionale» şi în care firul conducător este preocuparea de a «stabili echivalenţa sau diversitatea factorilor staţionali pe fiecare suprafaţă de pădure».

După cum această stabilire se face pe baza condiţiunilor geografico-botanice sau pe baza celor sociologico-botanice, metodele se împart în 2 grupe: «phytogeografice» şi «phytosociologice».

In cadrul fiecăruia este cazul să se distingă o cale analitică prin examinarea factorilor staţionali: temperatura, precipitatele, umiditatea, etc. sau una sintetică, care porneşte dela examinarea fenomenelor fenologice.

Ideile lui Mayr, Warming, Rubner, Cieslar, Jedliński, pot forma punctul de plecare pentru metodele phytogeografice analitice, pentru cele sintetice Jedliński a dat o bază în lucrările lui anterioare asupra «limitei zonei de detaliu a distribuţiei speciilor».

Pentru metodele phytosociologice se va porni dela teoriile lui Morosow asupra tipurilor de arborete, dela acele ale lui Cajander asupra tipurilor de păduri, etc.

V. N. S.

Forstliche Rundschau, herausgegeben von prof. dr. *Heinr. Weber, Freiburg i. B.*

Neumann — Neudamm, 1928.

Revistă forestieră editată de prof. *dr. H. Weber, Freiburg i. B.*

Faţă de sporirea tot crescândă a literaturei forestiere, încă de acum 40 de ani s'a simţit necesitatea unei reviste resumative care să înlesnească publicului forestier german orientarea în labirintul literar, greu accesibil chiar acelora cari au păstrat şi vor să păstreze contactul cu mişcarea forestieră teoretică şi practică.

Astfel s'a născut ca supliment al revistei Allg. Forst-und Jagdzeitung, aşa numitul «Forstliche Jahresbericht» (darea de seamă a mişcării forestiere). Această dare de seamă, întreruptă prin războiul mondial, din cauza dificultăţilor financiare n'a putut fi continuată decât pentru ani 1924 şi 1925. Dată fiind utilitatea, ba chiar necesitatea unei asemenea reviste, s'a ajuns astăzi, prin stăruinţa multora, la închegarea unui nou organ care îşi pune aceleaşi ţeluri ca cel din trecut: Forstliche Rundschau. Noua revistă va apare trimestrial şi este

concepută ca organ destinat a semnala — în câteva cuvinte sau mai pe larg — tot ce literatura forestieră mondială, în cursul trimestrului precedent, a dat publicității. Cuprinsul revistei este împărțit în două, după cum lucrările sunt scrise în limba germană sau într'un alt idiom.

Împărțirea materiei după disciplinele cunoscute ca cultura pădurilor, protective pădurilor, etc., precum și îndexul autorilor înlesnește consultarea și folosirea articolelor.

G.

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

Nr. 12, Décembre 1928.

Les forêts de pins à crochets dans les Pyrénées orientales.

Hotărît lucru, Francezii ţin să-şi facă bine cunoscute toate masivele forestiere mai de seamă, fie din metropolă, fie din colonii. Aşa se explică doar frecvenţa în «Revue de eaux et forêts» a atâtor monografii şi descripţii cu lux de amănunte a diverselor regiuni păduroase, descripţii, cari cel puţin din punctul de vedere francez au o importanţă deosebită.

Câţi dintre noi ne cunoaştem bine ţara, măcar sub raportul acesta silvic, sub raportul pregătirii şi specialităţii noastre.

Este încă o datorie a celor cari au luat-o pe drumul cel bun în meseria noastră, a celor, cari au acumulat destul, pentru ca să poată da şi altora, acelor, cari au citit şi au umblat mult să imite exemplul colegilor francezi, chiar dacă în marginele ţării noastre nu s'ar găsi prea multe lucrări de remarcat. Vor fi destule de îndreptat.

Aşa d-l F. de Falvelly se ocupa în articolul, cu titlul de mai sus, de pădurile de Pinus uncinata din Pirineii orientali.

Nu vom intra în amănuntele articolului, ci vom remarca numai, că deşi această esenţă populează 70—80% din pădurile muntoase ale Pirineilor orientali, totuşi multă vreme, fusese socotită ca o esenţă secundară şi nu i se dăduse nicio importanţă. Abia dacă botaniştii se interesau de acest pin, cu aptitudini de vegetaţie la altitudini mari. La 1200—1500 m, în terenuri accidentate, se părea că o exploatare raţională ar fi cel puţin riscantă.

Pe la 1890, serviciul forestier întocmi primele amenajamente în pădurile de Pinus uncinata din Pirineii orientali, aplicând metoda grădinăritului, amenajamente, lovite de un viciu iniţial, prin adoptarea unor revoluţii prea mari—180—240 ani.

Numeroşi arbori au început să se usuce şi până să se descopere pricina, faptul se atribuia relelor condiţii de vegetaţie. Abia târziu s'a găsit duşmanul, o ciupercă—Armillaria mellea—al cărei miceliu se întinde dela arbore la arbore prin rădăcini şi care avea o deosebită predilecţie pentru indivizii cu vegetaţia lâncezândă, pentru arborii îmbătrâniţi, din cauza prea marei revoluţii adoptate.

Când s'a bănuit cauza, s'a redus revoluţiile normale la maximum 140 de ani şi s'a aplicat mai departe grădinăritul, dar nu prin extragerea de arbori individual, ci prin largi ochiuri, pinul ce ne preocupă fiind o esenţă de lumină prin excelenţă.

Şi astfel uscătura a dispărut, Armil-

laria şi-a redus pretenţiile şi pădurea de «pin à crochets» a început să se întindă treptat peste luminişurile şi golurile de munte. Amestecul acestui pin cu molidul, laricea şi pinul silvestru încă a contribuit la dezarmarea ciupercii.

In ultimii ani 1924—1927, s'au făcut cercetări, găsindu-se că volumul la hectar al acestor păduri este de 190—280 m³, ajungând chiar la 300 m³ la ha, sau în mediu 200 m³ la hectar, de unde pentru întreaga regiune rezultă un volum de 3.500.000 m³, sau o producţie anuală de circa 35.000 m³. Exploatările au început, extrăgându-se mai întâi arbori uscaţi şi deperisanţi; o cale ferată electrică a înlesnit transportul lemnelor, comercianţii străini au fost atraşi spre aceste locuri, valoarea lemnului s'a ridicat şi astfel a căpătat o reală importanţă, una din regiunile cele mai păduroase din Pirineii francezi.

L'application du régime forestier en Savoie.

D-l J. Sornay se ocupă de pădurile din acea Savoie, care a ţinut şi va ţine mereu departe inima unui Italian de a unui Francez.

Dacă nici astăzi silvicultura italiană nu este de imitat, se poate imagina, ce putea să fie la 1860—când s'a anexat la Franţa în această provincie muntoasă de frontieră—Savoia.

Dacă mai adăugăm şi năzuinţa autorului francez de a face să reiasă proeminent diferenţa dintre cele două administraţii forestiere, apoi se explică tabloul degradant, sub care se înfăţişeau pădurile Savoiei la 1860, când au trecut sub administraţia franceză.

Nici vorbă de planuri şi amenajamente, de o administraţie şi exploatare raţională.

Oamenii se întreceau cu vitele la distrugerea pădurilor. Delicvenţi erau toţi locuitorii, inclusiv pădurarii, cari, ignoranţi, analfabeţi, cu nici un fel de cunoştinţe silvice, mai erau şi puţini, depinzând de comunele, proprietare de păduri.

Şi, în lipsă de conştiinţă de slujbaş, cu teama însă de a nu fi concediat, când s'ar fi purtat aspru cu locuitorii, pădurarul nu numai, că nu reprima delictele, dar el însuşi era un delicuent de mâna întâi «sans peur...».

Cei câţiva inspectori forestieri nu părăseau savoarea biurourilor tihnite, pentru a întreba şi sărmanele păduri, dacă sunt mulţumite.

Au venit francezii.

Au organizat imediat serviciul, numind agenţi superiori şi inferiori suficienţi şi, ca număr şi ca pregătire şi au pornit la lucru în plin.

Apoi au supus regimului silvic — nu fără mari greutăţi—120.630 hectare, după care s'a purces la delimitarea pădurilor, la măsurarea şi amenajarea lor. Revoluţiiie de crâng s'au prelungit dela 5—6 ani ‹cum erau înainte de 1860›, la minimum 20 de ani, cu restricţia, ca să se menţină în picioare toate răşinoasele din crânguri.

In ce priveşte pădurile de codru, s'au început tăeri de ameliorare, pe suprafaţă, fără a se fixa deocamdată o posibilitate pe volum.

S'a procedat apoi la reprimarea delictelor, la îngrădirea păşunatului, la împăduriri şi regenerări.

Şi astfel, o politică prudentă, însoţită de o înţeleaptă aplicare a regulelor de cultură forestieră, şi nu fără concursul timpului, aduse o îmbogăţire repede a masivelor forestiere din Savoia, împotriva plângerilor şi recriminărilor frecvente al comunelor, proprietare de păduri, cari găseau adesea prea grea tutela administraţiei franceze.

N. N. Car.

JOURNAL OF FORESTRY.

November, 1928.

Editorial: Converting authorizations into appropriations.

Să se treacă dela autorizări la fonduri.

Printr'o serie de legiuiri, începută dela 1891, s'au pus temeliile economii forestiere federale a U. S. A. îngrijindu-se în primul rând de constituirea unui domeniu forestier prin răscumpărarea pădurilor împărţite aproape pe nimic cetăţenilor sau diferitelor întreprinderi, în epoca anterioară.

Ultimele legiuiri, în primăvara anului trecut aprobă în principiu:

a) a se mări domeniul forestier federal în curs de 3 ani, cu o suprafaţă în valoare de 8 milioane dollari, adică 1,3 miliard lei — Mc Nary Woodraff Act, — şi

b) a se lărgi actualul program de cercetări forestiere pe deceniul 1928—1938 până la concurenţa sumei de 3,5 milioane de dollari, adică circa 6 miliarde lei. Număraţi bine: şase miliarde lei pentru cercetări forestiere federale (în afară de cheltuelile făcute în acelaş scop de şcoli, cu budget aparte, de diferitele state, cu budget aparte, de diferite instituţii private, cu budget aparte) pentru o perioadă de 10 ani. Am putea socoti că pentru deceniul ce urmează poporul din U. S. A. este dispus să cheltuiască minimum un miliard de lei anual pentru cercetări forestiere.

Cine cunoaşte numai din auzite, din citite, ştie că în U. S. A. sunt în economia forestieră americană şi lucruri cari nu merg bine. Aceasta este adevărat şi faptul are o explicaţie foarte firească — elementar de firească — asupra căreia nu insistăm aci. Dar, ceeace nu se ştie la noi este extraordinara îndârjire şi hotărâre cu care poporul american înţelege să lupte spre a se îndruma pe calea binelui, cale pe care acest popor — care are o credinţă fetişă în religie şi în şcoală — nu o vede decât în flacăra ştiinţei şi a cercetării.

In toate ţările trezite târziu la viaţă economia forestieră trece printr'o grea criză.

Americanii singuri au găsit calea cea bună spre a eşi din impas şi de aceea mişcarea forestieră din U. S. A. rămâne şcoală, în materie de orientarea economii forestiere, pentru toate ţările tinere cu o gospodărie silvică nouă, născândă, sau născută abia în ultimele câteva decenii.

Aprobările amintite, căci nu sunt de cât aprobări principiale în cadrul cărora se vor face bugetele anuale, pun două grele probleme forestierilor americani, grupaţi în «Society of american foresters», cari, graţie firii speciale a acestui popor şi tradiţiilor lor forestiere, îşi iau cu curaj şi hotărîre asupra lor povara progresului silvic:

a) să lupte ca sumele aprobate (autorizate) să se şi treacă efectiv în bugetele anuale şi *b)* să se facă toate sforţările ca aparatura omenească de cercetători să fie în scurt timp perfect adaptată mijloacelor largi pe care naţiunea înţelege să le sacrifice pentru investigaţiuni ştiinţifice. Căci la urma urmei, forestierii rămân responsabili, faţă de naţiune, de eficienţa sau de rodnicia sumelor cheltuite.

Iată gesturi de popor mare, ale cărui pilde şi fapte pot ridica moralul forestierului din toate colţurile lumii.

Tropical forests and tomorrow, by *Tom Gill.* — Pădurile tropicale şi ziua de mâine.

Europa este deja un ţinut deficitar în ce priveşte producţia şi consumul lemnului. Ochii îngrijoraţi ai industriei şi al omului de stat se îndreaptă de mult spre rezervele lemnoase mai mult sau mai puţin problematice, ale Siberiei ş

ale Caucazului, ţările din apus încă de mult timp au început a studia şi a elabora o «silvicultură tropicală» fiecare în coloniile sale. U. S. A., pentru încă 2—3 decenii nu numai că îşi poate satisface singură nevoile sale de lemn, dar poate încă şi exporta în Europa, în Japonia şi în America de sud. Totuşi, şi în acest ţinut creşte din ce în ce mai mult preocuparea pentru pădurile tropicale şi în special pentru cele din America centrală şi din America de sud ‹Ţinutul Orenocului şi al Amazonului›. Până acum cercetători izolaţi, mai mult sau mai puţin susţinuţi de iniţiativa particulară, animaţi şi de spiritul lor practic şi de pasiunea ştiinţifică şi de spiritul de aventură şi de explorare, au investigat misterele pădurilor tropicale, între aceştia numim întâi pe Samuel Record, dela Yale University, al cărui tratat clasic despre lemnele tropicale «Timbers of tropical America» este de sigur cunoscut multora.

Puterea unor asemenea cercetători izolaţi nu este suficientă pentru astfel de probleme uriaşe şi de aceea trustul forestier Charles Lethrop Pack—tot iniţiativă particulară! — întemeiază «Fundaţia pentru cercetarea plantelor tropicale» pusă sub conducerea celor mai preceputi forestieri cu experienţă în asemenea păduri, fundaţie care timp de trei ani îşi trimite cercetătorii săi pe câte şase luni anual pentru cercetări în pădurile tropicale.

Fundaţia, pentru identificarea şi studiul lemnelor de probă aduse — trunchiuri întregi din fiecare specie nou descoperită — îşi asociază pe prof. Record dela Yale University, pentru cercetarea însuşirilor lemnului, laboratoriile de technologie de pe lângă şcoala forestieră dela Universitatea din Michigan.

Autorul face un sumar al constatărilor făcute până acum asupra pădurilor tropicale, asupra perspectivelor pe cari acestea le deschid economiei forestiere mondiale ale viitorului apropiat. Aceste fapte se pot rezuma precum urmează. Pădurile tropicale, în generai foarte puţin cunoscute, au în adevăr o mare suprafaţă, însă sunt mult mai puţin bogate în lemne preţioase decât s'ar crede. Exploatarea este foarte grea şi foarte riscată. Regenerarea în specii de valoare este foarte nesigură şi mult mai grea de cât în pădurea din zonele temperate, întrucât condiţiile staţionale sunt în deosebi prielnice arbuştilor şi plantelor fără valoare comercială. Insuşirile lemnelor ce se pot exploata sunt cu totul necunoscute sau diferite de ale lemnelor cu a căror folosire suntem noi obicinuiţi. Totuşi, această ultimă perspectivă este mai puţin tristă, întrucât azi—cum ştim şi noi — «nu mai sunt lemne rele» şi laboratoriile pot găsi pentru fiecare lemn nou, technica manipulării lui şi genul pentru care este propriu.

Cercetările americanilor vor fi preţioase şi pentru noi în ziua — tristă dar inevitabilă — când vom începe să importăm lemne.

The hardwood problem of the Northeast by *Austin Cary*. Problema esenţelor forestiere foioase în N. Estul Statelor-Unite Newengland, colţul de N. E. al Statelor Unite a fost primul colonizat acum 2—3 secole şi primul în care s'au făcut exploatări mari forestiere. In ţinuturi inaccesibile şi azi se scot numai răşinoasele de preţ ‹pinus strobus, picea rubra› lăsându-se neexploatate foioasele ‹mesteacăn, acerinee›.

Sub adăpostul speciilor rămase s'au instalat din nou specii de valoare. Problema ce se pune este aceasta: trebuesc secuite foioasele spre a se da posibilitatea de dezvoltare tineretului sau se lasă aceste foioase să crească până ce se vor putea valorifica? Problema se pune şi la

noi, exact în aceiaşi, termeni în regiunea răşinoaselor.

Autorul arată că răspunsul depinde de situaţia locală, acolo unde se poate găsi curând o posibilitate de a exploata rentabil foioasele rezervate în trecut, acestea să nu se secuiască, în majoritatea cazurilor se hotărăşte pentru secuire, arătând cum se poate face aceasta cât mai eficient şi mai puţin costisitor.

Railway fire protection in Canada by *Clyde Leavitt.* Protecţia contra incendiilor provocate de calea ferată, în Canada. Autorul, «Inspector de focuri» în comitetul căilor ferate canadiene studiază chestiunea incendiilor forestiere în pădurile acelui ţinut şi arată rezultatele pozitive obţinute prin grija de a preveni sau de a purceda energic la stingerea incendiilor declarate. Putem găsi sugestii preţioase pentru o epocă foarte apropiată, când şi la noi incendiile vor căpăta... dezvoltarea... pe care o cere accessibilitatea crescândă a pădurilor noastre, abuzul de tăeri rase şi extensiunea crescândă a arboretelor pure de molift create în urma acestor tăeri.

Betula Cordifolia, awell marked species in the Lake Superior Region, by *C. O. Rosendhal.* B. C. nu este o varietate a lui B. papyrifera, ci o specie aparte.

Staining living trees on the stump, by *W. R. Brown.*

Incepând din 1924 societatea Brown ‹Brown Company› începe încercări de a colora lemnul arborilor în picioare, introducând, sub oarecare presiune, substanţa colorantă în soluţie prin găuri făcute în trunchiu, de preferinţă la partea inferioară a acestora. Asemenea încercări se fac mai de mult şi în U. S. A. şi în alte părţi ca de ex. în Germania.

Incercările făcute dau rezultate excelente pentru părţile trunchiului în care seva circulă abundent.

Autorul enumără în nouă puncte concluziile sale.

In laboratorul dela Madison scriitorul acestor rânduri a văzut lenme de fag, mesteacăn, paltin, etc., foarte frumos colorate în roşu, roz, verde sau albastru. Incercările promit rezultate foarte îmbucurătoare, cari pot fi curând aplicate în mare parte în pădure.

Interrelation of tree-killing bark-beetles (Dendroctonus) and blue stains, F. C. Craighead. Acelaş fenomen se observă şi la arborii noştri de molid, atacaţi de Bostrychus sau Tomicus. Prin galeriile săpate în coajă sau lemn pătrunde în aceştia specii de Ceratostomella ‹sau specii învecinate›, ciuperca. Desvoltându-se în lemn îl colorează în exterior, fără însă a-l deprecia, întrucât filamentele ciupercii în chestiune nu distrug chiar masa lemnoasă ‹pereţii celulelor lemnoase› decât în regiunea perforaţiunilor subţiri ale pereţilor celulelor. Literatura americană asupra chestiunii e de altfel foarte fragmentară. Literatura europeană, foarte bogată, nemenţionată.

A preliminary study of borer damage in stacked white pine lumber, by *N. W. Hosley.* Studii asupra pagubelor—foarte mari—cauzate de Callidium antenatum şi Monochamus scutellatus în depozitele de cherestea de pinus strobus. Concluziuni pentru practică, în special pentru epoca debitării şi stivuirii cherestelii respective. Literatură americană.

Relation of forest management to the control of white pine blister rust by *Ernest E. Hubert.* Europa a împrumutat din America Pinus strobus şi i-a dat—în schimb—pe Chronartium, cel mai periculos duşman al

acestei specii, de o deosebită valoare pentru economia forestieră americană. Duşmanul acesta a lucrat întâi în N. E., în regiunea marilor lacuri, patria Pinului strobus. El a fost însă de timpuriu introdus şi pe coasta de vest a U. S. A. prin Vancouver şi acum de curând (1927) prezenţa lui se semnalează adânc în interiorul continentului, în aşa zisul «Imperiu central» în statul Idaho, unde o nouă specie de pin — foarte preţioasă în acest ţinut — pinus monticola, îi cade victimă.

Autorul arată greutăţile mari de combatere faţă cu marea extensiune a ţinutului, cu inaccesibilitatea locală, cu numărul mare de specii de Ribes, enumără măsurile de combatere elaborate până acum şi alcătueşte un program pentru viitor.

Din cele 12 articole conţinute de numărul de faţă al revistei recenzate, trei se referă la pagubele pricinuite pădurii sau lemnului. Din acest fapt şi din recenziile numerilor anterioare ale jurnalului se vede importanţa deosebită pe care americanii o dau entomologiei şi patologiei vegetale cum şi aplicaţiilor ei în protecţia pădurilor şi a lemnului, — sugestia este limpede.

Signifiance of on observed range by *W. A. Shewhart*, un studiu asupra teorii erorilor şi aplicaţiile acesteia în cercetări forestiere.

Seedlings versus transplants on the Michigan sand plains by *R. G. Schreck.*

Effect of density on seedling development by Jay Higgins. Dintre lucrările mari de împădurire în U. S. A. amintim întâiu pe cele din terenurile nisipoase din Nebrasca — în condiţiuni staţionale asemănătoare întru câtva cu cele din ţinutul nostru nisipos dela Hanul Conaki — şi în terenurile de asemeni nisipoase din regiunea marilor lacuri, asemănătoare într'o oarecare măsură, cu cele din regiunile noastre nisipoase din sudul Olteniei (unde, însă terenul este ceva mai fertil şi clima ceva mai caldă). In primul caz se întrebuinţează pentru împăduriri Pinus ponderosa (care ar putea fi încercat, la noi, în nisipurile din sudul Moldovei sau din estul Munteniei), în al doilea caz împăduririle se fac cu pinus banksiana. Din cercetări, al căror program este foarte interesant şi se poate urmări şi la noi în studii similare, rezultă că din punct de vedere technic şi economic cei mai buni puieţi de întrebuinţat sunt cei de doui ani, nerepicaţi, crescuţi într'o densitate de 75 pe piciorul pătrat (9 dm^2) sau ca 825 bucăţi pe m^2. Puieţii crescuţi mai des sunt mai scumpi, dacă considerăm rezultatul final, pentru că procentul de prindere este mai mic şi creşterea lor mai înceată, puieţii crescuţi mai rar sunt în adevăr viguroşi însă prea scumpi. Pentru concepţiile noastre cifra dată mai sus (825 puieţi de 2 ani pe m^2 de pepinieră) este prea mare, fapt este însă că în pepinierele americane puieţi, sunt crescuţi mult mai des de cât la noi.

Studies of the board foot, cubic foot, and cord units of wood measurement, by the association of forest engineers for the province of Quebec. După părerea celor din Europa şi a celor mai mulţi dintre americani, una din cele mai mari slăbiciuni ale acestora din urmă rezultă din faptul că nu s'a admis încă sistemul metric de cât în anumite domenii, foarte restrânse, ale ştiinţei şi ale economii.

Sistemul unităţilor de măsură în practica forestieră sunt atât de complicate, încât în America este o ştiinţă a parte să ştii să măsori lemnul.

In afară de aceasta sistemele de măsură diferă dela regiune la regiune şi ca

atare cifrele nu sunt comparabile. Dacă mai ţinem seama că nici în ce priveşte suprafeţele, americanii nu au adoptat sistemul metric, se va înţelege uşor cu cât de mari greutăţi poate urmări un european lucrări de cubaj sau de statistică forestieră americană sau un american lucrări similare europene. Din lipsă de unitate în sistemele de măsuri, rezultă dificultăţi a căror gravitate nu o poate aprecia decât cel ce a încercat-o.

Se afirmă că războiul mondial a fost prelungit cu două luni din cauză că unităţile de măsură la aliaţi (francezi de o parte, englezi de alta şi în fine americani de alta) nu erau standardizate. S'au făcut în America numeroase încercări de a se adopta sistemul metric, dar cu rezultate, până acum relativ slabe. Mişcarea în favoarea standardizării creşte însă şi cu toate greutăţile nebănuit de mari pe care le prezintă, adoptarea sistemului metric, sunt speranţe că cu timpul acesta tot va fi adoptat. O mişcare puternică pentru standardizarea unităţilor de măsură este în timpul din urmă susţinută de secţia silvică a Institutului internaţional de agricultură dela Roma.

Studiul citat aci este de folos celui ce este interesat în chestiunea standardizării unităţilor de măsură în materie de lemne şi care vrea să cunoască unul din sistemele foarte complicate de măsură adoptate în Canada, unde haosul lor este tot aşa de mare ca şi în U. S. A.

M. Dr.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Nr. 23, Dez. 1.

Die Lage der europäischen Wald- und Holzwirtschaft nach dem Kriege, von prof. *Dr. Max Endres.*

Situaţia economiei forestiere şi a lemnului, în Europa, după războiu.

E un articol de mare valoare intrinsecă dar mai ales de o mare valoare pentru silvicultorul şi economistul român. Pentrucă autorul, bine informat de situaţia din răsăritul Europei, discută cu competinţă aspectele sub care se prezintă problema şi la noi, dar discuţia nu este numai o critică, — nu în aceasta stă valoarea deosebită a articolului — ci prezintă şi concluzii şi soluţii.

Ideile pe care le citim, profesorul Munchenez le-a expus într'o conferinţă ţinută în Suedia în cursul lunei Octombrie 1928. A voit, în rezumat, să spue suedezilor că ţările Orientului european risipesc lemnul — prin aceasta îi depreciază preţul şi face nerentabilă gospodăria îngrijită forestieră — şi să accentueze ca ţările fenoscandinave, cele mai bogate deţinătoare al acestui preţios material, trebue să facă o politică forestieră şi comercială sănătoasă, să constitue un centru de regulare şi de echilibrare a economiei lemnului european.

Cum printre ţările cari risipesc lemnul, România ocupă un loc de frunte în lista profesorului Endres, credinţa noastră este că articolul ar trebui cunoscut în extenso de cei chemaţi la noi să dea directive în materie.

Articolul e mare şi e împărţit în 8 părţi. El începe prin a constata că războiul, dacă a risipit mult din materia pădurilor noastre, le-a adus beneficiul că opinia publică a început a se ocupa şi a se îngriji mai mult de nevoile şi lipsurile economiei forestiere. Urmează apoi o altă constatare : preţul lemnului stă sub indicele general de scumpete în ţările cu valuta slabă şi deasupra acestuia în ţările cu valută aur.

Intr'o a treia parte mult dezvoltată discută politica de export cu orice preţ, pe care o fac economiştii Poloniei, Jugoslaviei, României. Austriei, etc., spre a-şi ameliora valuta—şi arată că aruncarea fără socoteală a unei prea mari

cantităţi de lemn pe piaţa vestică produce o scădere — o batjocorire — a preţului, or în aceste condiţiuni puţinul aur cât poate intra în ţara respectivă e obţibut cu preţul unor sacrificii economice cari întrec orice măsură. Urmează apoi o pledoarie convinsă pentru un raport susţinut mondial în producţia şi consumul lemnului, — cerinţă de mare importanţă şi care trebue să se realizeze cu toată opunerea negustorilor de lemne, cari în unilateralitatea judecăţii lor, ar voi să concureze chiar fierul în multe din întrebuinţările lui.

Al cincilea capitol cuprinde consideraţiuni asupra politicei de import a Germaniei, căreia autorul îi recomandă o taxă aproape prohibitivă pentru lemnul debitat. Articolul continuă cu 2 capitole asupra perspectivelor ce se deschid lemnului — şi deci industriei forestiere — prin ultimele inovaţiuni în prelucrarea lui chimică şi mecanică, ca material de furaj, ca celuloză şi ca contraplacaj şi termină cu un apel pentru «raţionalismul în silvicultură», pentru solidaritate forestieră internaţională care să conducă la economisirea lemnului, la ridicarea valorii lui şi prin aceasta la ameliorarea economiei silvice.

Eichenstandort und Bodeneigenschaften von Oberförster *Hans Barth.*

Staţiunea stejarului şi proprietăţile solului.

«O lucrare în care se încearcă să se cerceteze legătura cauzală între sol şi producţiune, care îşi găsesc expresia în bonitarea după înălţimea arborilor. E vorba de o cercetare fiziologică care supune unei consideraţiuni aparte fiecare din factorii creşterii». In opoziţie cu această metodă adoptată, există aceia a ecologiei experimentale, care chiar de la început contează cu un mare număr de momente paralele cari sunt date în natură. E vorba deci de o monografie exactă a unei staţiuni, în care deosebiri în producţie sunt considerate ca indiscutabile, dar li se caută cauza».

«Dacă se admite eă rasa plantelor şi modul de a le cultiva sunt aceleaşi în toată staţiunea cercetată, diferenţele între creşterile în înălţime ale stejarului pot fi considerate şi explicate ca funcţiune a modificării factorilor staţionali».

Studiul începe cu o amănunţită cercetare a constituţiei asociaţiei vegetale (arboret şi pătura solului) şi trece apoi la o meticuloasă analiză a solului.

In numărul 24 al revistei găsim sfârşitul articolului şi concluziile, cari nu sunt tocmai încurajătoare: «..... trebuie de aceia să se considere ca un lucru imposibil clarificarea unui proces biologic cu ajutorul unei metode analtice astfel alcătuită».

Nr. 24, Dez. 15.

Finische und Deutsche Forstwirtschaft, von *K. Vanselow.*

Silvicultura finlandeză şi germană.

Continuarea articolului pe care l-am recenzat din Nr. 22.

După deslușirea calităţilor factorilor staţionali în care se dezvoltă pădurea, acum urmează un studiu al factorilor culturali. Ni se detaliază cum s'a făcut cultura în trecut: ignicultura a fost un procedeu caracteristic în această ţară, unde, pentru a se câştiga agriculturei un petec de loc, se punea foc pădurei, se lăsa să ardă cel mai bun material pentru a avea în cenuşă un îngrăşământ.

Dar curând fertilitatea acestui sol se epuiza şi atunci agricultura îl părăsea pentru a veni în urmă pădurea să se instaleze singură. Aceste fapte explică în parte constituţia arboretelor de azi, cu anin şi molift.

După aceste consideraţiuni, autorul

trece să examineze modelul cum se face cultura forestieră în Finlanda pe care o compară cu cea germană.

Preocupările pentru regenerare nu sunt mari. Condiţiile de vegetaţie sunt aşa de favorabile că pădurea se instalează uşor, fie pe cale naturală fie pe cale artificială. Vânatul nu e vătămător (nu sunt cerbi şi căprioare în Finlanda) iar păşunatul este puţin vătămător acolo. Aşa fiind «economia forestieră nu e construită biologic ci mai mult orientată după technica exploatării». Se practică acolo un fel de grădinărit brut, care de altfel explică constituţia neuniformă a arboretelor, aspectul lor în buchete uneori. Dar găsim aplicat şi tratamentul codrului cu tăeri succesive, mai ales în arboretele crescute pe solurile incendiate. In special la pin suprafeţele destinate tăerii se rânduesc alternativ, în culise, iar tăerile se practică cu un caracter forte.

Pepinierele — rare şi puţine — servesc mai mult încercărilor de a introduce exotice.

In partea finală a articolului se arată că sub raportul producţiei şi rentabilităţii pădurea finlandeză nu stă prea bine. Capitalul lemnos normal şi repartiţia claselor de vârstă este departe de ceeace ar putea să fie. In schimb condiţiile de vegetaţie şi de regenerare se prezintă mult mai favorabil decât în Germania, nu numai ca consecinţă a climei dar şi ca urmare a constituţiei neuniforme a arboretelor.

V. N. S.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST-UND JAGDWESEN.

12 Heft, Dezember.

1. *An die Leser und Mitarbeiter* Prof. Dr. *Alfred Dengler.*

Către cititori şi colaboratori.

In urma morţii profesorului G. L. Schilling (30 Oct. 1928) redacţia revistei «Zeitschrift für Forst und Jagdwesen» a fost încredinţată d-lui profesor dr. Alfred Dengler.

In dorinţa de a promova ştiinţa şi practica silvică, d-sa face apel la colaboratori să se străduiască să facă accesibile pentru practică, chestiunile de ştiinţă, iar observaţiunile culese din practica silvică, să fie prezentate în aşa fel, încât să resiste criticei ştiinţifice şi să îndemne la noui cercetări.

Totdeodată face cunoscut, că revista va sta oricând la dispoziţia tuturor acelora, cari vor să-şi susţină păreri personale de specialitate.

In paginile următoare profesorul Wiedemann, face necrologul profesorului Schilling, fost director al Academiei silvice Hann.-Münden, director al staţiunei de experimentaţie dela Eberswalde şi profesor de Amenajament la şcoala de silvicultură Eberswalde

Schilling a fost cunoscător adânc al comerţului lemnului, în care ramură a lucrat şi a scris mult.

2. *Sollen wir noch fernerhin ausländische Holzarten anbauen ?* von *H. Baron Geyr.*

Să mai cultivăm specii exotice?

Referindu-se la cele discutate într'un congres de silvicultură ţinut de curând la Frankfurt a. Main, autorul arată, că în contra culturii exoticelor se aduc următoarele acuzaţiuni:

1) Exoticile strică estetica pădurilor. 2) Speciile indigene satisfac în largă măsură cerinţele culturei pădurilor: producerea de valori mari în timp scurt. 3) Exoticele sunt ameninţate de duşmani numeroşi din lumea ciupercilor şi insectelor.

Convins de importanţa speciilor exo-

tice în silvicultură, baronul Geyr se ridică contra acuzaţiilor semnalate.

Simţul estetic în cultura pădurilor e util să fie luat în seamă, dar numai după ce au fost satisfăcute cerinţele economice. Prin practicarea tăerilor rase din trecut şi crearea de masive curate de molift în afara zonei lui naturale de vegetaţie, în Germania s'a păcătuit mult mai mult contra esteticei, decât prin introducerea exoticelor.

Când se argumentează că speciile indigene satisfac în largă măsură cerinţele silviculturei privitor la producţie, se neglijează rezultatele obţinute prin cultura s a l c â m u l u i în Ungaria, n u c u l u i a m e r i c a n ‹Juglans nigra› în Jugoslavia, P s e u d o t s u g a D o u g l a s i i în Holanda şi Anglia pe terenuri turboase, p i n u l u i n e g r u ‹Pinus austriaca corsicana› întrebuinţat în Holanda la împădurirea dunelor, unde dă peste 1000 m³ la ha şi e u c a l i p t u l adus din Australia în ţările cu climat mediteranian, pentru împădurirea terenurilor mlăştinoase.

Pe vremuri Europa însăşi era populată cu specii mai numeroase ca azi. Multe din ele au pierit însă din cauza scoborârei gheţarilor din spre nord. Munţii Alpi fiind înalţi şi aşezaţi ca un prag în drumul lor, le-au împedecat să se retragă spre sud.

In America şi Asia, unde lanţurile de munţi au direcţia dela nord la sud, retragerea speciilor din faţa gheţarilor, cari înaintau, s'a făcut în voe.

Reluarea poziţiilor pierdute de anumite specii în Europa n'a mai fost posibilă după retragerea gheţarilor din cauza obstacolelor de neînvins: oceanul Atlantic între Europa şi America, pustiul cu platourile şi climatul arid dintre Europa şi Asia.

La acestea se adaugă rezistenţa fiecărei specii în parte în lupta cu celelalte specii.

Ca probă P i c e a o m o r i c a şi P i n u s p e u c e, care pe vremuri vegetau în Germania şi acum cresc cultivate în Germania, Finlanda şi Anglia pe terenuri turboase, nu se menţin în mod natural decât în peninsula Balcanică.

Silvicultorul e obligat să intervină pentru îndepărtarea piedicilor ce stau în calea întinderei ariei de vegetaţie a speciilor.

Cât priveşte faptul că speciile exotice sunt expuse atacului de insecte şi ciuperci, trebue să menţionăm, că nici speciile indigene nu scapă de aceste calamităţi.

N'avem de cât să ne gândim la ciuperca o i d i u m, care duce la pieire masivele de stejar din Slavonia şi îngreunează regenerarea pădurilor de stejar din Franţa şi Germania. Pe de altă parte speciile exotice, chiar în patria lor sunt expuse la atacul duşmanilor importaţi de aiurea. Aşa c a s t a n u l ‹Castanaea vesca› va fi eliminat din pădurile Americii de Nord din cauza unei ciuperci adusă din Japonia, iar o viespe adusă din Europa e pe cale să distrugă o specie de larice din Canada.

Astăzi cu perfecţionarea mijloacelor de transport pe apă şi în aer, posibilitatea ducerii germenilor răului dintr'un ţinut în altul e cu mult uşurată. Contra lor va trebui să se ia măsuri de protecţie.

Mai necesar ar fi însă, dacă s'ar face încercări pentru îmbogăţirea pădurilor europene cu specii noui, căci în Europa pierderea unei specii va fi cu mult mai puternic simţită ca în America şi Asia. In aceste două continente numărul speciilor rămase chiar în acest caz ar fi destul de bine reprezentat.

Metoda de întrebuinţat în încercările noastre va fi cea d e d u c t i v ă, care ne obligă să cultivăm speciile în ţinuturi cu condiţiuni staţionale similiare celor din cari au fost luate, cât şi cea i n d u c t i v ă, care ne permite să lucrăm şi în

condiţiuni în oarecare măsură deosebite de acelea.

Cunoaşterea factorilor principali ai climei, nu-i suficientă pentru determinarea unei regiuni proprii vegetaţiei unei specii. Sunt factori climaterici, cum ar fi repartizarea umidităţei în cursul anului, umiditatea relativă din atmosferă, vânturile şi evaporaţia etc., cari pot avea un rol covârşitor în procesul de desvoltare al ciupercilor şi insectelor.

In orice caz trebue ţinut seamă şi de puterea de diseminare a speciilor şi de rezistenţa lor în luptă cu alte specii.

Bazaţi pe aceste considerente, ne explicăm de ce în Europa reuşeşte cultura speciei Pseudotsuga Douglasii din America de Vest, pe când o specie de larice din acelaşi ţinut nu merge.

Cercetările să se facă pe suprafeţe mari şi numeroase în condiţiuni de climă cât mai variate, iar observaţiile fiecăruia să fie publicate.

3. *Naturverjüngung der Kiefer unter Umwandlung von reinen Kiefernbeständen in Mirschbestände in der Oberförsterei Uetze (Bez. Lüneburg)*, von *Oberförster Ritter.*

In ocolul silvic Uetze, ale cărui păduri sunt constituite în mare parte din pin ‹Pinus sylvestris›, s'a întrebuinţat în trecut regenerarea naturală prin tăere în bande late de 60 m şi lungi de 150 m, cu însămânţare laterală.

După tăere se scoteau tulpinele din pământ, se ridica litiera şi se mobiliza solul. Anul următor se aştepa însămânţarea. Rezultatul n'a fost prea mulţumitor. Trebuia să se facă complectări prin semănături sau plantaţiuni.

Astăzi bandele se fac de 25—30 m lăţime. Tulpinele se scot de asemenea din pamânt, iar litiera se ridică primăvara până la stratul mineral al solului. Mobilizarea solului nu se mai face. Primăvara următoare începe însămânţarea. Rezultatele sunt excelente.

Regenerarea merge mai greu, când solul e îmburuienit, sau nu se ridică litiera.

S'au făcut încercări pentru regenerare şi prin tăeri succesive şi s'au obţinut deasemenea rezultate bune.

La tăerea de însămânţare în acest caz e nevoe să se extragă $^2/_3$ din masiv, iar după 2 ani dela instalarea seminţişului să se dea din nou lumină.

Pentru crearea de masive amestecate şi însănătoşirea solului se introduce în bucheţe g o r u n, Q. r u b r a, f a g, m e s t e a c ă n, l a r i c e şi D o u g l a s.

Acestor specii li se dă avans de creştere, ca să nu fie copleşite de pin.

Costul introducerii speciilor de amestec se acopere din vânzarea litierei.

Autorul îndeamnă pentru încercări privitoare la regenerarea pinului pe cale naturală şi în alte părţi din Germania. E convins că se vor obţine rezultate favorabile.

4. *Die Gründüngung im Forstbetriebe.* Erwiderung, von *Prof. Wiedemann*, Eberswalde.

I n g r ă ş ă m i n t e l e v e r z i î n s i l v i c u l t u r ă.

Replică.

In cuprinsul articolului Wiedemann precizează afirmaţiunile făcute în lucrarea: «I n g r ă ş ă m i n t e c u l e g u m i n o a s e î n E b u a t h» pentru care i s'au adus acuzaţiuni de Süchting.

5. *Der Schlierbachswald und seine Zusammenlegung unter Berücksichtigung der Bildung kleinbäuerlichen Genossenschaften*, von Oberregierungs- u. Forstrat i. R. H u n g e r s h a u s e n Kassel.

Pădurea «Schlierbach» şi commasarea sa din punct de vedere al formării de obştii de ţărani proprietari de pădure.

Pădurea «Schlierbach», face parte din vestita pădure a Turingiei. E aşezată într'o regiune cu climă dulce. Specia principală care o populează e stejarul. Se exploatează pentru coajă de tăbăcii din timpuri străvechi. In decursul timpului a trecut din mână în mână şi a fost parcelată în numeroase rânduri.

Astăzi când coaja de stejar nu se mai caută atât de mult în tăbăcărie, exploatarea pădurei pentru coajă nu mai rentează.

Starea generală în care se găseşte pădurea din punctul de vedere al solului şi arboretului e destul de rea.

Pentru o mai bună administraţie s'a încercat comasarea numeroaselor parcele care o compun. Se expune detaliat metoda urmată în estimarea solului şi arboretului, întrucât legea prevede ca schimbul parcelelor să se facă pentru suprafeţe cam de aceiaşi întindere şi clasă de fertilitate. Din această cauză lucrarea este foarte anevoioasă.

Pentru păduri extrem de divizate, cum e «Schlierbachswald», autorul propune să se institue obştii forţate. Administrarea şi cultura pădurei s'ar face în acest caz în comun. Drepturile de proprietate ar exista numai ideal. N'ar mai fi nevoe de împărţiri pe teren.

Prin aceasta s'ar ridica cu 10.000.000 m^3 puterea de producţiune a pădurilor particulare mici şi foarte mici, din Prusia a căror suprafaţă totală trece de 5.000.000 ha.

In acelaş timp s'ar micşora importul lemnului şi s'ar preveni pentru viitor lipsa materiei prime pentru fabricele de hârtie.

Prusia importă azi lemn de 300 milioane mărci anual.

Se recomandă trecerea prin parlament a legilor pe baza cărora să se ridice puterea de producţiune a pădurilor ţăreneşti.

Problema ridicată de Hungershausen e de mare actualitate şi în România. Adesea pădurile moşneneşti din ţara noastră nu comptează decât ca suprafaţă păduroasă, şi nici de cum ca suprafaţă producătoare de lemn.

M. Răd.

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN.

Heft 12.

Bodenkündliche Untersuchungen im Aufforstungsgebiete des Marchfeldes, von *Dr. Getrud Schreckental.*

Cercetări pedologice în regiunea de împădurit din Marchfeld.

Cercetările se fac sub conducerea cabinetului pentru soluri forestiere de pe lângă şcoala superioară de silvicultură din Viena şi urmăresc să stabilească calităţile solului atât sub raportul bogăţiei în substanţe minerale cât şi sub acel al proprietăţilor fizice, inclusiv circulaţia apei, pentru ca să stabilească influenţa pe care a avut-o pădurea şi în special acumularea humusului asupra calităţilor solului în nisipurile zburătoare din regiunea împădurită din Marchfeld (Austria).

Studiul începe printr'un istoric al geologii acestei regiuni.

Solul variază mult dela un loc la altul. In multe locuri pietrişurile ies la suprafaţă; în alte părţi sunt acoperite de depozite secundare de lehm, humă sau loes. Ţinuturi întinse au fost inundate de nisipuri fluviale care au procurat material pentru dunele de nisipuri zburătoare care au luat naştere.

Precipitaţiile atmosferice care cad anual variază între 490 şi 500 m. Uscăciunea este sporită şi de marea permeabilitate a solului, ceeace a contribuit după părerea autorului la formaţiunea dunelor.

Lunile cele mai ploioase sunt Iunie şi Iulie, celelalte luni sunt foarte uscate. Permeabilitatea solului şi sărăcia de precipitaţii din timpul iernii fac ca vegetaţia să fie avizată numai la precipitaţiile din timpul perioadei de vegetaţie.

Vânturile dominante, în timpul lunilor calde, sunt cele din direcţia Sud-West.

Lipsa de productivitate a solului a atras de multă vreme atenţia cercurilor conducătoare asupra acestui ţinut. După multe studii şi cercetări, după ce sau făcut multe proecte între cari şi acel al irigaţiei cu apă din Dunăre, s'a ajuns la concluzia că îmbunătăţirea productivităţei acestei regiuni s'ar realiza numai prin crearea unor păduri de protecţie.

La 1880 adunarea regională a luat hotărârea de a se împăduri 1.400 ha. Independent de hotărârea oficialităţei la 1885 a început să ia fiinţă şi iniţiativa particulară aşa încât până la 1914 s'au plantat 1.757 ha între 1914 şi 1924 s'au plantat numai 2.500 ha — dela 1924 până la 1928 — s'au mai plantat 1.514 ha.

Analizele chimice făcute au dovedit că solurile regiunei împădurite — în care dealtfel s'au întins cercetările — sunt destul de bogate în substanţele minerale necesare plantelor — phosphor, potasiu, calciu — şi că bogăţia acestor substanţe este aproape aceeaşi în toată regiunea. Nu tot acelaş lucru constată autorul în ceeace priveşte proprietăţile fizice.

Sub acest raport autorul, pentru sistematizarea cercetărilor, împarte solurile acestei regiuni în trei grupe, având ca punct de plecare proporţia de pietriş.

După ce studiază cele 3 grupe, în concluzie autorul conchide:

Proprietăţile fizice ale solului care sunt în strânsă legătură cu circulaţia apei, influenţează mai mult vegetaţia ca proprietăţile chimice.

Acumularea humusului care aduce cu sine un plus de azot, poate să atenueze în mare parte lipsa proprietăţilor fizice; 3 procente de humus au asupra proprietăţilor fizice aceeaşi influenţă ca 7.5 procente de substanţe argiloase.

Sporirea humusului în sol se poate căpăta prin diferite măsuri de gospodărie.

In acest din urmă scop autorul propune:

a) Acoperirea solurilor, înainte de plantare, cu crăci; pentru a se evita incendiile, crăcile trebue să fie vechi, nu din exploatarea anului în curs; crăcile micşorează evaporaţia din sol şi prin putrezire sporesc cantitatea de humus ceeace ajută la formarea şi pătrunderea rădăcinilor în sol.

b) Să se amestece pinul — pinul austriac s'a dovedit mai bun ca cel silvestru — cu foioase, salcâmul şi mesteacănul s'au dovedit corespunzător acestui scop.

c) Deşi lemnul nu este de prea mare folos, ţinând însă seama că pădurile de aci au rol de păduri de protecţie, autorul recomandă plantaţiuni cu Ailantus glandulosa.

d) In solurile în care trebuesc fixate înainte de plantare, autorul recomandă Spartium scoparium care creşte bine în regiune şi are proprietatea de a îngrăşădi azot.

M. Petc.

ALLGEMEINE FORST-UND JAGD-ZEITUNG.

Decembrie, 1928.

Kritische Würdigung der natürlichen Verjungungssysteme vom Standpunkt des alpenländischen Forstmannes, von ***Ing. Hans Hufnagl.***

Apreciere critică a sistemelor de regenerare naturală, din punctul de vedere al silvicultorului din regiuni muntoase.

Hufnagl cercetează toate sistemele de regenerare naturală ce se pot aplica în

regiunile muntoase, pentru a stabili care este sistemul cel mai convenabil, atât din punctul de vedere al regenerării cât şi din acela al silvicultorului din aceste regiuni. El ajunge la concluziunea că alegerea unui sistem optim din aceste puncte de vedere, este foarte dificilă.

Codrul grădinărit este posibil şi favorabil în toate situaţiile. Este foarte recomandabil micului proprietar, asigurându-i anual produsele lemnoase necesare. Din punctul de vedere al posibilităţii cultivării diferitelor specii şi al realizării tuturor sortimentelor, Hufnagl consideră codrul grădinărit ca un sistem ideal,—căruia trebue să i se dea mai mare atenţie în proprietatea mare.

Codrul cu tăieri succesive e de mare importanţă în regiunile muntoase intensiv cultivate. In acest sistem, există metode — ca aceea a tăierilor în fâşii şi aceea a tăerilor în marginea masivului, dar mai ales cunoscutul «Blendersaumschlag» — care asigură regenerarea în toate cazurile.

Deasemenea, bune rezultate s'au obţinut prin tăierile jardinatori.

Tăierile rase în fâşii şi în marginea masivului conduc în spre o formă de gospodărie mai intensivă (decât în cazul tăierilor pe mari suprafeţe) şi oferă mari avantagii în proprietatea mare.

Gospodăria forestieră se desvoltă intensificându-se, prin aproprierea de codrul grădinărit a pădurii de protecţie, iar în cadrul acestui sistem, prin tendinţele către aşa numita «Baumwirtschaft», «economia arborelui».

Peste decenii, sistemele întrebuinţate azi, vor face posibile cercetări interesante şi rodnice în rezultate.

Theoretisches über Zeitfragen der praktischen Forsteinrichtung, von *C. Wagner*,

Consideraţiuni teoretice asupra unor probleme actuale de amenajament practic.

Unele publicaţiuni apărute în ultimul timp, îi dau lui Wagner prilejul de a combate concepţii (ce i se par eronate) cu privire la technica şi scopurile amenajamentului. Nu intrăm în studiul acestei expuneri, dar precizăm că din toată aceasta polemică, Wagner ne apare ca apărător al supremaţiei principiului cultural în gospodăria forestieră, neadmiţând neglijarea sau forţarea culturii după socotelile şi—mai ales—prevederile amenajistului.

Achtundzwanzig Jahre Bestandesverjungung im württembergischen Schwarzwald- Forstbezirk Calmbach von Dr. *S. Ramon*,

Douzeci şi opt de ani de regenerare în ocolul Calmbach din Schwarzwald, în Würtemberg.

După o activitate de 28 ani la ocolul Calmbach, dr. Ramon îşi examinează trecutul şi rezultatele acţiunii sale, cu atitudinea critică omenesc posibilă.

Despre regenerările ce a realizat este mulţumit şi le atribue trudei sale neobosite, sistemului întrebuinţat (al tăerilor în marginea masivului, după principiile «Blendersamschlag»-ului), îngrijirii date solului şi protecţiunii seminţişurilor în contra animalelor.

C. D. Ch.

SILVA.

Nr. 49, Dec. 1928.

Chestiuni de actualitate din domeniul politicei forestiere, de silvicultorul-şef *Köster din Gammertingen.*

Orientarea socialistă a societăţii de azi se simte şi în chestiuni de economie forestieră. Se cere ca pădurile, indife-

rent cu aparţin, să servească tot mai mult interesului general. Acest ideal poate fi uşor realizat în pădurile cari sunt proprietatea statului, ceva mai greu în acele cari aparţin celorlalte persoane morale, iar greu de tot în pădurile particulare, mai ales în cele de mică întindere pentru cari statul—autorul vorbeşte exclusiv de condiţiunile din Prusia — până în prezent nu a avut solicitudinea ce ar fi fost de dorit.

D-l Köster care ne apare ca partizan al autonomiei proprietăţii forestiere private, arată binele ce s'a putut face prin sindicalizarea proprietarilor mici şi prin organizaţiuni corespunzătoare camerelor noastre agricole, dar recunoaşte că rezultatele obţinute sunt modeste. Aşa fiind, preconizează şi tot de odată limitează sindicalizarea forţată a proprietăţii forestiere mici care, după cât mi se pare nu prea e simpatizată în cercurile vizate.

In ce priveşte grija ce a arătat statul pentru proprietatea colectivă, găseşte că ea a depăşit adesea ori obligaţiunea firească a statului, deoarece sacrificiile băneşti consimţite în interesul acestor persoane au fost mari, mai ales în comparaţie cu cele făcute pentru proprietatea privată.

Autorul se declară partizan al supravegherei technice a proprietăţii colective, iar nu a administraţiunii directe prin stat. In sfârşit, tot în interesul folosului cel mai mare pentru obştie, îşi desvoltă ideile asupra formării şi limitării unităţilor administrative mai ales ale statului. Intr'un post-scriptum d-l Köster ne arată că de curând în dieta prusiană s'a prezintat un proect care caută să realizeze în mod practic supravegherea proprietăţii particulare şi exprimă dorinţa ca lucrurile să evolueze astfel ca să nu se ajungă la o tutelarizare exagerată.

Nr. 49. Dec. 1928.

Silvicultura la adunarea Heidemaatschappy-ului (= societate anonimă pentru cultura bărăganelor) neerlandez in Arnhem. Raport al directorului silvic *W. Emeis, Marienholz de lângă Flensburg.*

Autorul a fost delegatul uniunii forestiere germane la congresul întrunit cu ocazia jubileului de 40 de ani al societăţii pomenite. Congresul a fost internaţional şi a strâns la un loc reprezentanţi ai Danemarcei, Suediei, Norvegiei. Franţei, Engliterei, Belgiei şi Cechoslovasiei. Acolo şi-au dat întâlnire economiştii, agricultori şi silvicultori. Autorul laudă organizaţiunea desăvârşită a acestei întruniri care, mijlocind tutulor cunoştinţe preţioase, trebue considerată ca un mijloc de apropiere şi de împăcare a naţiunilor. D-l Emeis insistă, cum e firesc, mai ales asupra chestiunilor silvice. In rândul întâi descrie lucrările ce au de obiect împădurirea a unei regiuni de bărăgane şi turbiere în întindere de 76.000 de ha şi relatează succesele şi insuccesele obţinute.

Cele din urmă au fost datorite faptului că s'a operat cu seminţe de provenienţă nepotrivită ‹Sudul Franţei, Belgia› şi cu specii ne la locul lor în ţinuturile vecinic bătute de vânturi ‹Douglas›; cele dintâi preparării judicioase a terenului, amendării lui, culturii premergătoare de lupini, în fine, în modul cel mai simplu, acoperirei solului cu vreascurile rămase în urma exploatărilor. Mai ales cultura premergătoare cu lupini dă rezultate excelente, deoarece prin produsele ei cheltuelile mari, făcute cu pregătirea terenului, sunt complect acoperite. Primejdia permanentă de incendii explică înălţarea turnurilor de observaţie cum

sunt de altfel uzitate şi în Franţa meridională, periclitată şi ea de acest flagel.

In ce priveşte provenienţa seminţelor, cele de Riga şi Norvegia pare că au dat rezultate excelente. Totuşi, faţă de complexitatea cestiunii, autorul crede că încă nu este destul de elucidată pentru a permite concluziuni definitive. Dealtfel, această cestiune a fost judecată destul de importantă, pentru a forma obiectul unei conferinţe, ţinută cu ocazia acestei adunări. Apoi urmează descrierea încercărilor ce s'au făcut pentru fixarea nisipurilor sburătoare şi a dunelor. La împădurirea acestor din urmă, graţie conţinutului bogat în calciu a solurilor, provenit din sfărâmarea scoicilor etc., se poate recurge—cel puţin în locurile adăpostite—chiar la foioase. De regulă însă s'a operat cu Pinus nigra corsicana şi chiar cu Pinus maritima.

In sfârşit d-nul Emeis rezumă o conferinţă asupra evoluţiunei silviculturei din Suedia.

Nr. 50 şi 51/52 Dec.

Creşterea arborilor lipsiţi de crăci, de Dr. M. Kienitz, insp. silvic în retr., cu 3 gravuri.

Faptul că lemnul de lucru este cu atât mai apreciat cu cât esîe lipsit de noduri ‹crăci› a fost determinant încă de multă vreme pentru educaţiunea arborilor în acest sens. Părerile silvicultorilor, dacă şi întrucât elagarea arborilor în acest scop este admisibilă, diferă foarte mult. Autorul ne face istoricul acestei mişcări care începe încă în evul mediu—în crângurile compuse—şi care poate fi urmărită în literatură, începând din secolul al 16-lea şi până în zilele noastre. Mai ales în deceniul al optulea din secolul trecut alegerea se bucură de mulţi partizani, iar administraţia pădurilor statului din Prusia dispune pe acea vreme experimentarea sistematică a cestiunei. Aceste încercări de fapt au fost conduse de autorul acestui articol, dar în urmă părăsite. Totuşi a urmărit desvoltarea arboretelor în care a experimentat, ceeace 'l pune astăzi în situaţie de a ne face comunicarea interesantă cuprinsă în articolul de faţă. Indemnul pentru aceasta a fost mai ales noua industrie a contra placajelor care are nevoe de lemne fără noduri, plătindu-le cu 40% mai scump decât pe cele noduroase.

Inainte de a reproduce concluziunile la care ajunge Kienitz, trebue remarcată aserţiunea lui că creşterea arborilor în masiv strâns nu poate să garanteze acel grad de netezire a elementelor de valoare care astăzi e cerut de tecnica progresată. Deci, conchide dânsul, trebue să recurgem la elagare şi chiar la emondare în ciuda dificultăţilor economice şi financiare cari s'ar opune dar cari, în limitele posibilului, pot fi înlăturate.

Autorul ne serveşte un material abundent — care însă pe dânsul încă nu-l mulţumeşte — adunat în zece locuri de experienţe ‹molift› în care a operat şi pe care le-a cercetat mai bine de 20 de ani. Rezultatul observaţiunilor lui pe scurt este următorul. Pentru a obţine efecte apreciabile, operaţiunile — cari nu exclud obicinuitele tăeri intermediare — trebuesc începute din vreme, cam la vârsta de 25 de ani şi în urmă repetate de 2 sau 3 ori, la epoci potrivite. Toate crăcile uscate trebuesc cât mai aproape de fus retezate cu instrumente bine ascuţite. Dintre verticilele încă verzi, pot fi îndepărtate până la trei. Mai mult ar însemna o încercare prea crudă a rezistenţei arborilor. Prin ridicarea verticilelor verzi, astfel limitată, arborii emondaţi nu perd organe cari iau parte activă la alimentarea lor. E vorba de crăci şi frunze crescute în umbră cari asimilează prea puţin. Dispariţiunea lor are însă înrâuriri funeste asupra elementelor dominate cari în urma acestei operaţiuni lâncezesc şi

chiar se usucă. Procedând în modul arătat, autorul a obţinut în cele 10 locuri de încercare fusuri cilindrice lipsite complect de crăci până la înălţimi de 10 metri şi mai bine. Fibrele lemnoase se desfăşură în linie dreaptă şi învălue partea centrală noduroasă — cam 15 cm grosime — care nu este aptă pentru întrebuinţări technice, cum sunt de ex. contraplacajele. Negreşit gradul de intervenţiune şi a determinat gradul de perfecţiune la care s'a ajuns. S'a demonstrat că elementele dominante cari au fost elagate profită de operaţiune în sensul desvoltării mai viguroase a straturilor anuale, pe când cele dominate se resimt în sensul opus. Dacă însă se ridică mai mult decât 3 verticile verzi sau aproape verzi, diminuarea creşterilor poate fi constatată şi la arborii dominanţi. Sunt de altfel o mulţime de învaţăminte ce pot fi deduse din studiul atent al cifrelor pe care autorul ni le prezintă, dar negreşit nu putem intra în toate amănuntele. Rămâne însă o chestiune importantă: cheltuelile ocazionate de migăloasele operaţiuni de elagare. Autorul recunoaşte că sunt mari, mai ales că materialul rezultat din operaţiuni nu poate fi desfăcut decât în cazuri prea rari. Dar, limitând elagările la acele elemente ‹dominante› ale arboretelor cari într'un viitor depărtat vor forma singure masivul, crede că, faţă de plus valuta ce arborii câştigă prin asemenea operaţiuni, ele sunt justificate şi trebuesc admise. Şi în această privinţă ne dă oarecari cifre care ilustrează bine afirmaţiunile sale. In sfârşit autorul repetă că a operat numai în arborete de molift dar opinează că şi alte arborete, compuse din orice esenţă, s'ar comporta la fel, presupus numai că operaţiunile să fie armonizate cu natura specifică a diverselor specii.

Nr. 51—52. Dec. 19.8.

Un atac de bostrychizi în păduri virgine, de profesorul Bernhard.

Autorul articolului, profesor la Academia forestieră din Tharandt şi fost şef al serviciului silvic din Saxonia, de câţiva ani este angajat de guvernul turcesc cu misiunea de a organiza serviciul silvic din Turcia. Vizitând pădurile de molift ‹Picea orientalis› ce se găsesc pe coasta estică a Mării negre, a constatat peste tot prezenţa unor bostrychizi. In primul rând pare a fi vorba de Tomicus amitinus sau de o specie ‹varietate› necunoscută în Europa. Atacurile s'au observat atât în arborete curate de molift, cât şi în pâlcurile de aceiaşi specie ce se găsesc diseminate în păduri de foioase. Ba, şi indivizii izolaţi nu sunt dispreţuiţi. Pagubele pricinuite sunt considerabile.

Pentru valorificarea cât mai convenabilă a materialului, se studiază exportarea lui în Europa. Climatul potrivit şi lipsa de îngrijire par a fi cauza înmulţirii enorme a bostrychizilor. Poate şi generaţiunea trienală care e probabilă, contribue la agravare situaţiunei. Se discută măsurile necesare pentru valorizarea lemnelor uscate şi cele de provenirea calamităţii în viitor. Un entomolog va fi angajat pentru a studia condiţiunile biologice speciale bostrychizilor din Asia mică.

***

INTERNATIONALER HOLZMARKT.

Wien, Noembrie 1928.

Nr. 131: *Preţul cherestelei* pentru Germania la graniţa Bucovinei era la finele lui Octombrie: Marfă îngustă 3—6 m lungime, 39—42 Mărci; lată 42—46 M. Marfă de tâmplărie ‹R şi HR› 90 M. pe m^3.

Nr. 132: *Consumul de hârtie* al Cehoslovaciei este în genere inferior altor ţări ale Europei. Pe cap de locuitor se socoteşte anual 10 kg, pe când în Anglia de ex. ajunge la 35, în Statele-Unite la 75 kg (în România numai 3 kg, N. R.). In genere industria hârtiei din această ţară lucrează încă după procedee vechi şi neraţionale, ceeace nu-i dă putinţa de a concura în comerţul internaţional.

Nr. 133: *Dela arbore la fierăstrău,* în America: Silvicultorul european îşi poate da seama cu greu de condiţiile forestiere ale Apalachian-Mountain, cu imensele-i păduri virgine.

In strânsă corelaţie s'a desvoltat şi industria forestieră: Să se remarce că un ha de pădure în acest ţinut dă ca 300 m^3, din care rezultă 180—200 m^3 cherestea.

Indată ce s'a construit fabrica şi instalaţiile de transport, începe doborîrea arborilor uriaşi, ce se face tot cu topoare. Mijloace mecanice nu s'au împământenit în această direcţiune. Scoaterea la căi ferate se face cu o mare varietate de procedee. Dela calea ferată lemnul este transportat, condus, debitat, rindeluit, stivuit, etc., numai prin foarte raţionalizate procedee mecanice, cari, cruţând munca manuală, asigură o desăvârşită execuţie a lucrului.

Nr. 135: *Das rumänische Holzgeschäft* im Sommer: Dela jum. Iulie până la 15 Octombrie s'au exportat din România ca 30.000 vagoane cherestea, din care 22—25 mii vagoane pe mare. In comparaţie cu anul precedent, exportul în primele 9 luni 1928 înseamnă un minus de 20 mii vagoane.

Preţurile—în urma încheierii cunoscutului cartel—s'au fixat precum urmează (pe baza 4 m lung. 24 mm, tombant, lată, pro m^3 fob: Grecia 65 Sh, Alexandria 65, Jaffa 73, Bulgaria 52, Italia 72—74, Franţa 18 dolari cif.

Pe ţări, s'au putut face bune afaceri în Grecia şi Bulgaria unde — în urma cutremurului de pământ — s'a simţit nevoe de mari cantităţi de lemn de construcţie. In Egipt importatorii reacţionează în contra preţurilor fixate de cartelul român, ţinându-se deocamdată în rezervă.

In Italia concurenţa jugoslavă, în Franţa importul din Germania în contul despăgubirilor, opun lemnului românesc simţitoare greutăţi. In Germania oferta ţărilor nordice a diminuat importul din Bucovina. Ungaria în schimb preia anual aproape întreaga producţie a Ardealului.

Preţul navlului s'a scumpit din cauza recoltei proaste din România, vapoarele fiind nevoite a încărca şi în hambare cherestea.

Nr. 138: *10 ani de comerţ de lemne în Cehoslovacia.* In primii ani de fiinţă ai statului cehoslovac comerţul de lemne a avut multe greutăţi de învins din cauza deprecierii monetare, dificultăţii transporturilor, etc. Dela 1922 el s'a îmbunătăţit simţitor, ajungând să reprezinte în 1923 ca 50% din excedentul exportului acelui an, asupra importului general. Anul 1924 a însemnat cea mai mare cifră a exportului, 6.5 mil. m^3, cifră care depăşeşte desigur capacitatea de producţie a pădurilor ţării, dacă se ţine seama de consumul intern. Excedentul acesta din 1924 se datorează în mare parte atacului catastrofal de Nonna în pădurile de pin, din combaterea căreia au rezultat nu mai puţin de 10 mil. m^3 lemn rotund. Reacţiunea în contra exploatărilor prea extinse s'a produs mai ales cu începere dela 1926, an în care s'au exportat numai 223 mii vagoane, iar în 1927, 319.614 vagoane, cifră, care după părerile comercianţilor cehi ar corespunde producţiei normale.

Nr. 139: *Die Folgen der Tariferhöhung für die österr. Sägeindustrie*, de Dr. Flatscher J.

Administraţia căilor ferate austriace intenţionează să ridice tariful cu 12—23% pentru parii de mină, cu 4—17% pentru buşteni şi cu 13—15% pentru cherestea, adică în medie generală cu 16%. Autorul demonstrează că — în starea ei actuală — industria austriacă nu poate suporta o sporire a tarifului mai mare de 5%, fără a fi periclitată în existenţa ei însăşi.

Nr. 141: *Die rumänischen Staatsforste*, de D. A. Sburlan: O privire generală asupra modului de organizare a serviciului silvic român.

Nr. 142: *Die Kistenerzengung im Sägebetrieb*, v. Franz Rusa: O descriere a modului în care se pot folosi cu câştig deşeurile rezultate din scurtarea, tivirea, refecarea scândurilor în fabricele de cherestea. Fabricarea cutiilor de împachetat poate mări în mod neaşteptat rentabilitatea.

Nr. 143: *Exportul de lemne al României* în primele 9 luni 1928 a fost de 1.317.440 tone faţă de 1.320.770 tone în timpul corespunzător 1927.

Decembrie.

Nr. 144: *Die ungarische Holzwirtschaft*: In nouile-i graniţe Ungaria e nevoită să-şi acopere trebuinţele-i de lemne din ţările vecine. In ultimii ani 1926 şi 1927 a importat:

Anul	Tone	In procente din
1926	26.297.921	România 38, Cehoslov. 32, Austria 12, Jugoslavia 10, Polonia 8.
1927	28.120.303	Cehoslov., 37, România 24, Polonia 16, Austria 14, Jugoslavia 9.

După cum se vede, în 1927 România a cedat primul loc Cehoslovaciei, Jugoslavia, pe al 4-lea Poloniei.

Din România s'au importat: în 1926, 12.764.382 tone, iar în 1927 numai 9.179.534 tone. In acest ultim an s'au cumpărat din ţara noastră: lemne de foc 6.892.872 tone, cherestea 1.657.493 tone, cioplitură de răşinoase 332.528 tone, lemn rotund 98.991 tone, pari de mină 61.626 tone, cherestea foioase 99.053 tone.

Exportul de lemne al României în Germania 1 Ianuarie—30 Septembrie 1928 a fost de 189.100 tone faţă de 131.300 tone în perioada corespunzătoare a anului 1927.

Nr. 145: *Über die Bedentung der wissenschaftlichen Betriebsführng in der Forstwirtschaft und Holzindustrie*, v. Alois Kubice. Autorul crede că numai printr'o armonioasă conlucrare a producţiunii — respectiv silviculturii — cu industria şi comerţul lemnului, se poate ajunge la ridicarea acestei ramuri a economiei cehe, în acest scop propune ca pe lângă staţiunea de experimentare forestieră dela Adamov să se înfiinţeze şi secţii pentru cercetarea celor mai potrivite metode de lucru în fabricarea de cherestea modul de folosire a deşeurilor, de uscare a materialului, etc. Rezultatele cercetărilor să fie apoi expuse şi producătorilor particulari, spre folosire.

Papelkultur in Bulgarien: Pentru nevoile fabricelor de chibrituri şi hârtie, ministerul de finanţe a cerut direcţiei forestiere să dea o mai mare atenţie culturii acestei specii, a cărei lipsă e foarte simţită.

Nr. 150: *10 jahre jugoslavisches Forstministerium:* Cu ocazia aniversării a 10 ani dela înfiinţarea ministerului pădurilor în regatul vecin s'a publicat o dare de seamă asupra activităţii

acestuia în deceniul expirat. S'au plantat 15.787 ha, s'au făcut amenajamenta, drumuri. Deasemenea s'a unificat legea silvică, s'au perfecţionat institutele de cultură silvică.

La Praga a avut loc în Decembrie 1928 un congres al proprietarilor de păduri ai micii antante (?), în scopul adoptării unei conduite comune, în ce priveşte politica forestieră.

Nr. 152: *In primele 3 quartale* 1928 Ungaria a importat din Ardeal 17.840 vagoane (faţă de 12.561 tone în 1927) cherestea răşinoase şi 42.368 vagoane (50.971 tone) lemn de foc.

Nr. 153/755: *Rumäniens Stellung zum internationalen Holzmarkt:* Piaţa de desfacere naturală a lemnelor româneşti sunt ţările levantine. Totuşi din cauza enormelor supra-exploatări din anii 1923—1926 producătorii au fost siliţi să caute şi alte debuşeuri, reuşind să plaseze materiale tocmai în Anglia şi Argentina. Mare greutate a însemnat în această direcţie diferenţa de dimensionare ce există între multiplele pieţe alimentate de România. O uşurare a exportului s'a obţinut prin încheerea cartelului între marii producători şi prin stabilizarea leului.

D. A. S.

INFORMAŢIUNI

Mişcări în Corpul silvic

D-l ing. silvic V. Vasiliu s'a transferat după cerere la ocolul Pogoanele, pe ziua de 10 Februarie 1929, în locul d-lui ing. silvic D. Podeanu, care trece ca şef al ocolului silvic Butoeşti.

D-l ing. silvic Ilie Dumitrescu se transferă pe ziua de 10 Februarie a. c., dela O. Slobozia în ad-ţia centrală a Casei Pădurilor, în locul d-lui ing. C. Călinescu, care trece în locul d-sale, ca şef al ocolului Slobozia.

D-l ing. Al. Chiţu se transferă după cerere, dela ocolul silvic Bacău, la ocolul Baia de Arieş, pe ziua de 15 Februarie 1929.

D-l ing. Mies Martin se transferă în interes de serviciu dela ocolul silvic Baia de Arieş, în centrala direcţiuni Cluj, pe ziua de 15 Februarie 1929.

D-l ing. silvic I. Ardeleanu a fost transferat dela ocolul silvic Balinţ, la ocolul silvic Moneasa pe ziua de 1 Ianuarie 1929, iar pe ziua de 1 Februarie 1929, ca conferenţiar al şcolii de conductori dela Casa Verde.

D-l ing. silvic I. Roşculeţ se transferă după cerere din serviciul central al Casei Pădurilor, ca şef al ocolului silvic Corund din Odorhei, pe ziua de 1 Februarie 1929.

D-l ing. silvic Ioan Păcurar a fost transferat după cerere din centrala direcţiunii Arad, ca şef al ocolului silvic Moneasa, pe ziua de 1 Februarie 1929.

D-l ing. silvic Ştefan Früstök a fost transferat după cerere dela ocolul silvic Sebeşul Săsesc, la direcţia Arad, pe ziua de 1 Februarie 1929.

D-l ing. silvic Coloman Wildmann se transferă după cerere, pe ziua de 15 Februarie a. c., dela ocolul silvic Dicio Sân Martin la ocolul silvic Mercurea Ciuc.

D-l ing. silvic Brâncus I. a fost transferat în interes de serviciu dela ocolul silvic Mercurea Ciuc, la ocolul silvic Dicio Sân Martin pe ziua de 15 Februarie 1929.

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

ADUNAREA GENERALĂ DIN MAI 1929

Problemele cari se vor discuta

I

Exploatarea şi valorificarea pădurilor, privite faţă cu diversele forme sub care s'ar putea comercializa bunurile Statului:

a) arendare sau închiriere
b) regie publică comercială
c) regie mixtă
d) regie cooperativă
e) concesiune
f) o combinaţie din 2 sau mai multe din aceste sisteme.

Care din aceste forme ar fi mai proprii pentru comercializarea pădurilor Statului şi a persoanelor juridice, ţinând seamă de rostul şi rolul pădurilor, precum şi de principiile fundamentale ale economiei forestiere?

II

Problema păşunatului în păduri

Este încă nevoe de a se mai afecta, pentru crearea de islazuri, porţiuni de păduri, ţinând seamă de suprafeţele deja afectate, în acest scop până acum, şi de numărul vitelor?

Este în interesul economiei generale a ţării să sacrificăm pădurile în folosul economiei vitelor?

Cum trebue organizată administrarea şi exploatarea islazurilor pentru a face posibilă creşterea unui număr cât mai mare de vite?

Prejudiciul enorm pe care îl aduce păşunatul caprelor în păduri, impune excluderea lor?

Păşunile de rezervă, cum trebuesc amenajate şi exploatate, în special golurile din munţi şi pădurile de baltă, în vederea desvoltărei economiei vitelor pentru comerţ şi industriei lăptăriei, în acest scop cum pot fi ameliorate aceste păşuni, precum şi acele denumite păşuni alpine?

III

Punerea în valoare a terenurilor neproductive.

* * *

D-nii membrii sunt rugaţi să redacteze din vreme şi să trimeată societăţii referatul lor.

Desbateri

PROCES-VERBAL Nr. 2

Şedinţa dela 4 Februarie 1929

Prezenţi d-nii: P. Antonescu, A. Atanasescu, M. Boldur, C. Bosoancă, M. Drăcea, Aurel Eliescu, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, P. Ioan, A. Nedelcovici, V. N. Stinghe, M. St. Suhăţeanu, D. Tomuţă.

Şedinţa se deschide sub preşedinţia d-lui C. P. Georgescu.

Se citeşte procesul-verbal Nr. 1 din 14 Ianuarie şi se aprobă.

Se pune în discuţie legea comercializărei. Se arată de către d-nii C. P. Georgescu, A. Eliescu şi M. P. Florescu, cum s'a adus în discuţie la Societatea noastră acest proect de lege.

D-l *Drăcea:* Punerea în valoare a avuţiilor Statului şi chiar a particularilor, este azi o problemă de actualitate. In acest scop se face apel la concursul capitalului străin. Legea actuală e o lege de principii generale. Pentru bunuri speciale se vor crea legi speciale, în cadrul legii de faţă, după cum rezultă din art. 2, pag. 54.

O altă problemă este *aportul capitalului strein.* Se prevăd ca sisteme de exploatare între altele, *regie publică de Stat* cu Consilii de Administraţie. contabilitate proprie, bilanţ propriu; apoi *concesiunea, regia mixtă,* etc. Toate convin pentru punerea în valoare a avuţiilor naţionale. In A. G. I. R. s'a discutat ca al şaselea loc de inginer în Consiliul superior al administrarei întreprinderilor şi avuţiilor publice, să fie pentru un inginer silvic, bineînţeles afară de administratorul Casei Pădurilor, care poate fi şi nesilvicultor. Pentru a pătrunde şi inginerii români în aceste întreprinderi, s'a cerut proporţia pe specialităţi, conform legii pentru încurajarea industriei naţionale, adică repartizarea

procentului pe grupe de funcţionari. Legea are o serie de îndrumări generale în funcţie de consideraţii economice, ceiace asigură pentru generaţia viitoare debuşeuri noui de lucru.

D-l *C. P. Georgescu* arată că la 1924 la vechea lege, s'a obiectat de A.G.I.R. chiar în congresul ţinut la Cluj (citeşte expunerea de atunci). Face spicuiri din vechea lege spre a o compara cu cea actuală. La legea nouă d-l ministru Madgearu însărcinându-l să-i facă obiecţiunile necesare, le citeşte în plenul şedinţei.

D-l *A. Eliescu:* Noua lege e o fabrică de funcţionari.

D-l *C. P. Georgescu* citeşte în continuare textul obiecţiunilor.

D-l *M. Drăcea:* Legea actuală promite legi speciale pentru orice bun.

D-l *V. Stinghe:* Să nu ne opunem la proectul legii comercializărei. Cred că această lege este un punct de onoare pentru guvern.

D-l *A. Eliescu,* cred că principiul participărei capitalului străin $^1/_2$ şi $^1/_2$ este discutabil.

D-l *C. P. Georgescu:* Să nu ne temem că avem atâtea sisteme de comercializare şi combinaţii. Capitalul va fi necesar pentru o mai bună rentabilitate, dar să avem şi grija de viitor.

D-l *Drăcea:* Legea comptabilităţei publice cu formalităţile ei greoae este înlăturată prin această lege.

D-l *P. Antonescu:* Preocuparea d-lui Georgescu este prea egoistă pentru păduri. Probabil că guvernul vrea să înlesnească şi exploatarea pădurilor. Lipsa de bani la timp a făcut ca să nu avem o rentabilitate mai bună. A venit timpul ca să scăpăm de acele neajunsuri. Cred că intenţia ministrului e bună.

In Polonia s'au reorganizat serviciile în vederea comercializărei. E bine ca şi la noi să se îmbunătăţească legiuirile comerciale, deci cred că e o îndrumare în bine.

D-l *M. St. Suhăţeanu:* Legea de comercializare face parte din programul economic al guvernului. Această lege era necesară chiar dacă nu se făcea împrumutul, căci trecem prin criza de faţă şi din lipsa de venit a bunurilor Statului. Pădurile nu pot fi nici ele sustrase dela legea comercializării pentru a mări veniturile Statului, cu o condiţie, să nu se atingă prea mult bunurile Statului. Să discutăm legea articol cu articol ca şi la A.G.I.R. şi să se facă un memoriu de către societatea Progresul Silvic, asupra modificărilor ce vom crede necesare.

D-l *A. Eliescu:* Această lege constitue un real progres faţă de legea anterioară, căci lărgeşte numărul sistemelor de punere în valoare a bunurilor Statului, permite intrarea capitalului strein.

Ceiace mă sperie ca membru în consiliul de administraţie al Progresului Silvic, este motivarea acestei legi, ca bunurile Statului *să renteze cât mai mult.* Cred că un desiderat ar trebui să se dea în sensul că *existenţa pădurei* e necesară ca un *bun naţional* şi că în comercializare să se ţină seamă mai mult de conservarea şi refacerea pădurilor. Chiar după întoarcerea dela război, Take Ionescu se gândia ca să ne exploatăm mai intens pădurile pentru satisfacerea nevoilor de moment. I-am explicat atunci rostul pădurilor. Să atragem deci atenţiunea celor ce vor legifera şi să înlăturăm relele legii contabilităţii publice, care

nu mai corespunde vremurilor de azi, dar să intrăm în detalii, cred că nu este necesar.

D-l *M. Boldur*, susţine că avizele consiliilor de administraţie în chestiunile economice la noi ca şi în alte ţări (Austria, Germania) etc., să nu fie consultative. Pădurile nu sunt numai un bun care să dea numai venituri comerciale. Sunt venituri ca ozon, cursuri de ape, fixarea terenurilor stâncoase etc., cari nu pot fi valorificate şi crede că trebuesc spuse, sub o formă, în moţiunea noastră.

D-l *Grozescu:* Legea comercializărei cu aplicare la păduri, poate avea o mare importanţă asupra viitorului pădurilor. De aceia trebue să dăm toată atenţiunea acestei chestiuni, căutând a nu lăsă să treacă această etapă în evoluţiunea culturii pădurilor, fără a ne spune cuvântul nostru de specialişti şi să nu lăsăm numai altor factori grija să se ocupe de păduri.

Trebue să accentuăm că punerea în valoare a pădurilor e unul din punctele urmărite de aproape în gospodăria noastră forestieră, şi măsurile ce se vor lua de legiuitor trebue să rămână în următorul cadru:

a) Să se lase toată latitudinea organelor pur technice asupra fixărei condiţiilor de exploatare.

b) Să se redea pădurilor o parte din beneficiul realizat prin exploatare, pentru înbunătăţirea şi valorificarea fondului pădurăresc, în special prin construcţii de drumuri.

D-l *Priboianu:* Arată că legiuitorul nu a înţeles şi nici din lege nu reese că pădurile vor putea fi exploatate afară de prescripţiunile technice şi că posibilităţile prescrise de amenajamente pot fi exploatate şi comercializate. In scopul ca Societatea să-şi dea avizul, propune să se institue o comisie din trei consilieri cari să formuleze o moţiune, care în urmă să se propună spre aprobarea Consiliului.

D-l *Stinghe:* Sunt două păreri:

a) Să intrăm în detalii asupra principiilor legii.

b) Să ne mărginim la consideraţiuni generale.

Pădurea e un bun pentru că dă un folos prin rentabilitate, iar legea actuală tinde să scoată din acest bun maximum de venit. Exploatarea prin regie publică cointeresată deschide ferestrele. Legea prevede controlul, deci siguranţa unei bune rentabilităţi. In această privinţă cred că n'am avea ce cere. Am cere ca cuvântul specialiştilor să fie luat în consideraţie. Cred că pe cale de amendament să ne spunem doleanţele, căci Statutul Societăţei ne impune să salvgardăm interesele corpului şi ale pădurilor.

Dacă intrăm în detalii să le formulăm precis şi motivate. De câţiva dintre noi să se alcătuiască o moţiune şi apoi după ce va fi ratificată de consiliu să se înainteze celor în drept.

D-l *Bosoancă:* Trebue societatea să intervină? Da. In ceiace priveşte exploatarea legea nu atinge pădurile decât pe baze de amenajament. Ea tinde însă ca pădurile să fie mai rentabile ca până acum.

D-l *Drăcea:* Parcă ne apropiem de concluzie. Propunem ca:

1. Societatea «Progresul silvic» să se ralieze la modificările propuse de A. G. I. R.

2. Să se facă o moţiune, care în fond e platonică, cu schiţarea rolului social al pădurei, despre raportul susţinut etc., cere să nu fie prea mult în desacord cu principiile comercializării.

D-l *Stinghe:* Să nu ne menţinem la formule vagi.

D-l *A. Eliescu:* Legea constitue un real progres şi perspective pe cari nu ştiu dacă le vom vedea cu toţii cei cari trăim azi. Pădurile nu produc suficient din cauza diversităţii proprietăţii. Să ne exprimăm totuşi şi grija de păduri, căci trebue să luptăm pentru perpetuarea pădurilor. Azi suntem legaţi. Legea nu ne interesează numai pe noi. Principiile comercializărei să nu tindă la distrugere şi să se respecte rolul specialiştilor.

D-l *P. Ioan* revine la propunerea de a se institui o comisie.

D-l *M. P. Florescu:* Am ascultat liniştit toate obiecţiunile făcute asupra proectului de lege. Pare-mi-se că se repetă cazul dela 1900, când ţara trecând prin criză, s'au vândut pe nimic cele mai frumoase şi valoroase păduri ale Statului pe termene de 20—25 ani, pe preţuri de robie, şi chiar astăzi se mai exploatează din acele păduri şi tot cu preţul din 1900. Sunt informat că consorţuri streine au şi descălecat în ţară şi au şi început a cerceta ultimile masive lemnoase ce mai are Statul. Chiar şi în spatele marilor Cooperative azi au început tratativele acelor consorţuri streine. Societatea noastră ne fiind o Societate comercială, ci sciinţifică, după cum spunea fostul preşedinte Kalinderu, avem datoria de a ne spune vederile clar, pentru a ne proteja pădurile. Cercetând statisticele aşa cum sunt întocmite, putem afirma că nu prea avem suficiente păduri în stare de a fi explotate, adică în vârstă de peste 60 ani.

Iată o mare întrebare ce ni se puna nouă. Şi când ne gândim că avem atâtea nevoi urgente şi de viitor de satisfăcut din rezerva de păduri, pare că o grijă mă cuprinde şi cu această lege.

Dela războiu încoace pădurile au fost greu încercate, mereu li s'au cerut sacrificii.

De aceia propun, întrucât şi timpul e înaintat, să amânăm discuţia pentru o şedinţă viitoare, astăzi fiind numai un schimb de vederi, dealtfel foarte utile. ceiace face cinste Societăţii noastre, că s'a apersevat ca şi colegii din A. G. I. R., cari ne-au susţinut loial.

D-l *C. P. Georgescu* se raliază în parte la cele spuse de d-l Florescu. Să amenajem pe viitor pădurile pe complexul forestier, acesta să fie punctul nostru de specialişti, şi să luptăm şi pentru conservarea pădurilor. Aceasta să o facă Societatea «Progresul silvic». Politica integrală a pădurilor este diferită de politica banului, mai ales că rezerve forestiere avem puţine. La amenaj. pe complexe să interesăm şi Statul şi particularii.

D-l *P. Antonescu,* crede că sunt mai puţine păduri la particulari ca la Stat, adică din cele cari ar mai fi apte de exploatat. Totuşi crede că şi puţinele masive ce au mai rămas, dacă ar veni în ajutor capitalul strein, în condiţiuni favorabile, n'ar fi un rău pentru o mai bună a lor valorificare.

Ora fiind înaintată şedinţa se amână în continuare pentru Mercuri 6 Februarie ora 9 seara, la ordinea zilei va fi aceiaşi chestiune.

p. Preşedinte, *C. P. Georgescu.*

Secretar general, *M. P. Florescu.*

PROCES-VERBAL Nr. 3

Şedinţa de la 6 Februarie 1929

Prezenţi d-nii: P. Antonescu, Marin Drăcea, C. Bosoancă, Aurel Eliescu, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, P. Ioan.

Şedinţa se deschide la ora 9 seara sub preşedinţia d-lui C. P. Georgescu.

D-l *Secretar General* roagă Consiliul că, întrucât nu e în număr, să se rezolve chestiunile administrative urgente ale Societăţii.

1. Se aprobă reducerea cotizaţiei anuale şi a abonamentului la Revistă, la jumătate din cost, pentru d-nii ingineri silvici pensionari I. Guguianu, George Spielhaupter, Ion Fekete, Iuliu Drăgan şi R. Schwartz.

2. Se resping demisiile din societate a inginerilor silvici Emeric Kolossy, George Spielhaupter şi R. Schwartz, societatea dorind a-i avea continuu ca membri activi.

3. Se aprobă rambursarea sumei de lei 7000 plus dobânzile statutare moştenitorilor defunctului inginer silvic Aurelian Ionescu, fost şef al ocolului sivic Niculiţel, sumă depusă pentru clădirea Căminului inginerilor silvici.

4. Scuteşte de plata sumei de lei 631 pe Societatea elevilor ingineri silvici dela Şcoala Politechnică pentru lumina electrică consumată în seara de 8 Decembrie 1928, cu prilejul festivalului artistic.

5. Se ia act de renunţarea d-lui inginer C. T. Constantinescu, în ce priveşte transferarea acţiunilor d-lui inginer Artur Koman asupra d-sale, rămânând astfel acţiunile tot ale d-lui Artur Koman.

6. Se aprobă ca restanţele ce le are la Societate d-l inginer Cornel Cinghiţa să le plătească în rate.

7. Se aprobă un ajutor de 200 lei liceului de fete din Dej.

8. Se aprobă plata a 2360 lei restul pentru coroana depusă la înmormântarea colegului Turneanu.

9. Se aprobă 500 lei gratificaţie celor trei factori postali.

10. Cererea majorării salariilor personalului pe 1929 cât şi rambursarea sumei de 4.099 lei opriţi de societate pe 1927 ca impozit, asupra salariilor, se amână.

11. Se scuteşte de plata căminului studentul Pană Gheorghe pe timpul cât a fost găzduit în cămin, înainte de a fi admis ca bursier.

12. Se aprobă gratuit pentru zilele de 3 şi 4 Martie sala de festivităţi a societăţii, pentru Adunarea generală a societăţii conductorilor silvici.

13. Se admit ca membri activi ai societăţii d-nii: inginer C. M. Tomescu, inginer Gh. Gh. Cioc, inginer V. D. Filip, inginer Eug. Fournaraki şi inginer Absolon Pop, pe ziua de 1 Ianuarie 1929.

14. Se aprobă inginerilor silvici C. Chiriţă şi Ilie C. Demetrescu, câte 20.000 lei ca împrumut pentru satisfacerea cheltuelilor de voiaj în misiunea de studii, cu obligaţia ca să-i restitue din salariile d-lor ce au a primi dela Casa Pădurilor pe lunile Martie şi Aprilie 1929, în care scop vor face o declaraţie în acest sens la direcţia personalului din Casa Pădurilor.

15. Se pune în discuţie principiile legei comercializării bunurilor statului

D-l *Drăcea* arată că prin acţiunea A. G. I. R. şi a colegului inginer Mihăescu care e deputat şi membru în secţia respectivă, s'a obţinut ca pe lângă

cei 5 ingineri, să se introducă în textul legii şi al 6-lea «inginer silvic». Aceasta se datoreşte în parte şi colegului nostru Florescu, care în şedinţa A. G. I. R. a reacţionat la timp. In colo restul deziderateloг cerute de A. G. I. R. aproape toate ne-au fost satisfăcute.

D-l *Aurel Eliescu:* Să ne unim şi noi cu dezideratele A. G. I. R. Insă în memoriul ce-l vom alcătui să cerem să nu se impue pădurilor un nou sacrificiu, căci pădurile interesează întreaga economie a ţării.

D-l *C. P. Georgescu* în continuare, arată că din discuţiunile avute cu d-l Ministru Madgearu, i s'a făcut declaraţia că pentru păduri se va veni cu o lege specială. Aşa că legea ţine cont de principiile technice.

D-l *Eliescu* crede necesar a se întocmi un memoriu şi să se trimeată Camerei şi Senatului.

D-l *Drăcea:* In acel memoriu trebue accentuată menţinerea principiului raportului susţinut de care factori politici nu sunt puşi în curent.

D-l *P. Antonescu:* Cred că e timpul ca să nu mai stăm indiferenţi. Să fim bucuroşi că s'a venit cu o asemenea lege, prin care ni se înlesneşte sursele pentru punerea în valoare a pădurilor, însă înainte de ideia rentabilităţii, să se ştie că avem nevoe imediată de ameliorări în păduri. Arată distrugerile de păduri în timpul războiului, lemnul acordat pentru şcoli din care mare parte s'a înstrăinat, lemnul acordat pentru I. O. V., lemnul acordat pe preţ de tarif cooperativelor, care apoi a doua zi trece în mâna speculanţilor, lemnul acordat pentru C. F. R., poduri, funcţionari la care se mai adaogă sacrificiul făcut pentru expropriere, pentru care ni s'a diminuat suprafaţa pădurilor cu peste 1.000.000 ha. Apoi exproprierea poenilor din mijlocul pădurilor, care periclitează existenţa pădurilor.

Azi mai mult ca oricând suntem ameninţaţi de o criză lemnoasă, căci de fapt nu toate cele 6.000.000 ha cât se spune după statistică că ar exista în România, au o valoare economică reală, decât maximum 3—400.000 ha care sunt mai bătrâne. Crede necesar a se lumina opina publică. *Să se facă deci pentru viitor o politică forestieră altfel ca până acum.*

Orele fiind înaintate, Consiliul hotărăşte:

O comisiune compusă din d-nii A. Eliescu, C. P. Georgescu, M. Drăcea, V. Stinghe şi M. P. Florescu să întocmească, în timpul liber, un memoriu în sensul celor discutate, pe care-l va prezenta Consiliului, în şedinţa viitoare, după care apoi se va tipări şi înainta factorilor politici ai ţărei.

Se hotărăşte ca şedinţa viitoare să aibă loc *Joi 14 Februarie orele 4 p. m.*, punându-se la ordinea zilei, pe lângă celelalte chestiuni ce urmează a se rezolvi şi chestiunea: Cooptarea unui membru în Consiliul de Administraţie în locul ce se află vacant conform statutelor şi discuţiuni în jurul Adunărei generale din Mai a. c.

p. Preşedinte, *C. P. Georgescu*

Secretar general, *M. P. Florescu*

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Casa pădurilor

Direcția amenajerilor

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi Domeniilor.

Asupra raportului d-lui administrator al Casei Pădurilor;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare a codului silvic publicată în «Monitorul Oficial» No. 131/920,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Isbiceni, pendinte de comuna Isbiceni, jud. Romanați. proprietatea d-lui Grig. Rioşanu, în suprafață de 301 ha 5.300 m² din care pădure 268 ha 6.300 m². Regimul crâng compus cu 120 rezerve la ha. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 25 ani şi cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Bălăneasa, pendinte de comuna Valea Rea, jud. Bacău, proprietatea d-lui Al. T. Nicolescu, în suprafață de 39 ha 7.400 m² din care se pune în tăere 12 ha 5.200 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea într'un an pentru suprafața ce se exploatează. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Poiana Râul Alb, pendinte de com. Perişani, județul Argeş, proprietatea d-lui N. T. Băbeanu, în suprafață de 240 ha. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 5 ani; nu se va tăia mai mult ca un parchet anual. Garanția de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Poiana Râul Alb, pendinte de comuna Perişani, județul Argeş, proprietatea d-nei Marieta locot.-colonel Pomponi, în suprafață de 100 ha. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 5 ani; nu se va tăia mai mult ca un parchet anual. Garanția de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Poiana Râul Alb, pendinte de comuna Perişani, județul Argeş, proprietatea d-lui Pompiliu Băbeanu, în suprafață de 294 ha. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 6 ani; nu se va tăia mai mult ca un parchet anual. Garanția de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Poiana Râul Alb, pendinte de comuna Perişani, judeţul Argeş, proprietatea d-lui Alex. Băbeanu, în suprafaţă de 276 ha. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani, exploatarea în 6 ani; nu se va tăia mai mult ca un parchet anual. Garanţia de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 şi ultimul. — Domnul administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 23 Februarie 1929 în cabinetul nostru.

Ministru, subsecretar de stat (ss) *V. Potârcă*

P. conformitate, *Nedescifrabil.*

Nr. 11.230/929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Marcoteţi, pendinte de com. Răcăciuni, Bacău, proprietatea d-lor Eugeniu A. Bunea, Ioan A. Bunea şi Maria A. Bunea, în suprafaţă de 111 ha 4.700 m² din care se pune în exploatare 107 ha 0.500 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 2.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Stăncească, pendinte de comuna Mărăcineni, jud. Muscel, proprietatea d-lui I. I. Vişoianu, în suprafaţă de 18 ha, din care se pune în exploatare 16 ha 3.800 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea într'un an şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exptoatare al pădurii Zăvoiul Văcăreşti de Răstoaca, pendinte de comuna Domniţa Bălaşa, jud. Dâmboviţa, proprietatea d-lui Ioan Bogdan, în suprafaţă de 44 ha 0.400 m² din care se pun în exploatare 33 ha 0.400 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 7 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1935.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Băleanca lotul No. 1, pendinte de comuna Băleni-Români, jud. Dâmboviţa proprietatea d-lui Barbu Catargi, în suprafaţă de 283 ha, din care se pun în exploatare 273 ha 1.000 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani, exploatarea în 15 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Păroaia, pendinte de comuna Fundeni-Frunzăneşti, jud. Ilfov, proprietatea Azilului Elena Oteteleşianu din Bucureşti, în suprafaţă de 83 ha 2.000 m² din care se pun în exploatare 81 ha 8.600 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 10 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurei Coşlegi, pendinte de comuna Coşlegi, jud. Prahova, proprietatea Azilului Elena Oteteleşeanu din Bucureşti, în suprafaţă de 93 ha 2.000 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 10 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Ticu, pendinte de comuna Danecu, jud. Mehedinţi, proprietatea d-nei Adina Ştirbei, în suprafaţă de 184 ha 9.900 m² din care se pun în exploatare 182 ha 4.400 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurei Rusca-Racea, pendinte de comuna Cârligaţi, jud Fălciu, proprietatea Statului, uzufructuară Sf. Episcopie a Huşilor, în suprafaţă de 300 ha, din care se pun în exploatare 291 ha 1200 m². Regimul crâng simplu; în parcela B. să se lase câte 60 arbori de rezervă la hectar, aleşi din cei mai groşi, de esenţă stejar şi pe cât posibil uniform repartizaţi. Revoluţia normală şi exploatarea în 26 ani. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Văcăreşti de Răstoacă, pendinte de comuna Domniţa Bălaşa, jud. Dâmboviţa, proprietatea d-lui G. Brebenel, în suprafaţă de 44 ha 8600 m² din care se pun în exploatare 34 ha 4600 m². Regimul crâng simplu. Revo-

luţia normală 7 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1935.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Popeni-Fruntişani, pendinte de comunele Popeni şi Fruntişani, jud. Tutova, proprietatea d-nei Sofia H. Zaphiratos, în suprafaţă de 498 ha 6.200 m², din care se pun în exploatare 279 ha 9.000 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

k) Regulamentul de exploatare al pădurei Samurcaş, pendinte de com. Gura-Sărăţii, jud. Buzău, proprietatea d-lui Laurenţiu Zara, în suprafaţă de 125 ha, din care se pun în exploatare 120 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 8 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

l) Regulamentul de exploatare al pădurei Strunga Criveşti, pendinte de comuna Strunga, jud. Roman, proprietatea d-lui Emanoil Manolescu, în suprafaţă de 54 ha 5.000 m². Regimul crâng simplu. Revolutia normală 25 ani, exploatarea în 4 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

m) Regulamentul de exploatare al pădurei Gâsca, pendinte de comuna Mirceşti, jud. Vaslui, proprietatea d-lui Raul Sculy Logothetidis, în suprafaţă de 31 ha 6.749 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 14 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi art. adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 3 şi ultimul. — Domnul administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 28 Februarie 1920 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) *I. Mihalache*

Pentru conformitate, *Nedescifrabil*
Nr. 12.214.929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Ioneşti, pendinte de comuna Ioneşti, jud. Vâlcea, proprietatea Maria şi Dumitru Scărlătescu, în suprafaţă de 35 ha 1920 m², din care se pun în exploatare 20 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiul respectiv şi articolul adiţional anexat lucrării sunt executorii.

Art. 3 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 2 Ianuarie în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) *I. Mihalache*

p. conformitate, *Nedescifrabil.*
No. 53 929

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Studiul sumar de exploatare al pădurii Arsura, pendinte de com. Ojdula, jud. Trei Scaune, proprietatea Soc. Transilvania, în suprafaţă de 9 ha 2.100 m². Regimul codru cu 2 tăieri succesive la interval de 20 ani. Revoluţia normală 60 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Studiul sumar de exploatare al pădurii Malnasfeje, pendinte de comunele Ghelinţa şi Zăbala, jud. Trei Scaune, proprietatea composesoratului din Harale în suprafaţă de 23 ha 9.400 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea într'un an şi cu garanţia de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Secu-Iod şi Rusu, pendinte de comunele Rastoliţă şi Filea, jud. Mureş, proprietatea familiei Eltettö din Reghin, în suprafaţă de 743 ha 6.400 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 18 ani şi cu garanţia de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Kevizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurei Ilişeşti, pendinte de comuna Ilişeşti jud. Câmpulung-Bucovina, proprietatea composesoratului Ilişeşti, în suprafaţă de 188 ha 8.000 m². Regimul codru cu tăeri succesive. Revoluţia normaiă 80 ani, exploatarea în 80 ani şi cu garanţia de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Făgetul, pendinte de comuna Hoghiz, jud Târnava Mare, proprietatea d-lui Ioan Haler, în suprafaţă de 579 ha. Regimul codru cu 2 tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 64 şi cu garanţia de împădurire 1.500 lei fiecare hectar pentru pădurea ce urmează a se pune în exploatare şi autorizaţia de tăere să nu se dea până nu se complectează garanţia la lei 1.000 de ha pentru cele 61 ha exploatate în periodul 1923 926 şi neregenerate complect. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurei Doboşani, pendinte de comuna Doboşeni şi Filia, jud. Odorhei, proprietatea composesoratului Doboşani, în suprafaţă de 2.287 ha 6.100 m² din care pădure 1.692—8.900 m². Regimul codru cu 2 tăeri succesive seria I-a şi a II-a şi seria III-a pădure de protecţie codru grădinărit. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani şi cu garanţia de împădurire 1.000 lei de ficare hectar.

Dispoziţiunile cuprinse în amenajament partea finală cap. 37 şi 41 se schimbă în felul ca tăerile să se facă numai la interval de 10 ani, iar prin aplicarea tăerilor de ameliorare se vor extrage numai arborii uscaţi în complectă depreciune şi din dominaţi cu condiţiune ca masivul să nu se deschidă. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajate, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silv, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicarea legii pentru reforma agrară

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere silvic, fie asupra proprietăţii, suprafeţei, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 28 Februarie 1929 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) *I. Mihalache*

p. conformitate, *Nedescifrabil.*

Nr. 12.212/929.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Drăganu, pendinte de comuna Drăganu, jud. Argeş, proprietatea d-lui D. C. Popescu, în suprafaţă de 23 ha 1.000 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani, exploatarea în 2 ani. Garanţia de reîmpădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Leşile Morteanca, pendinte de comuna Leşile Mozac, judeţul Argeş, proprietatea d-lui Badea Necşulescu, în suprafaţă de 107 ha 9.990 m² din care se pune în exploatare 32 ha 5.400 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 2 ani pentru suprafaţa ce se exploatează. Garanţia de reîmpădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Corbu Valea-Mică, pendinte de comuna Vlăduţi judeţul Muscel, proprietatea d-lui N. Marian, în suprafaţă de 42 ha 5.600 m², din care se pune în exploatare 18 ha 5.500 m². Regimul crâng cu 25 arbori de rezervă la hectar. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 1 an pentru suprafaţa de exploatat. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Cracul-Lupului, pendinte de comuna Ilovăţ, judeţul Mehedinţi, proprietatea d-lui N. V. Popescu, în suprafaţă de 47 ha 7.600 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e Regulamentul de exploatare al pădurei Teişul, pendinte de comuna Zloteşti, din

județul Teleorman, proprietatea moștenitorilor Const. Zlătescu, în suprafață de 15 ha 8.500 m², din care se pune în exploatare 6 ha 1.500 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 3 ani pentru suprafața ce se exploatează. Garanția de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurei Prilipca lotul Nr. 2, pendinte de comuna Văculești, județul Dorohoi, proprietatea d-rei Aglaia Dintevici, în suprafață de 43 ha 9.500 m². Regimul crâng cu 100 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 4 ani. Garanția de împădurire de 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurei Cărăpcești-Brătulești, pendinte de comuna Cărăpcești-Brătulești, jud. Tutova și Tecuci, proprietatea d-nei Smaranda Sculy în suprafață de 218 ha 6.500 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 6 ani, tăierea făcându-se numai cu toporul și numai între 15 Septembrie și 1 Aprille a fiecărui an. Garanția de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolului adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 28 Februarie 1929 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) *I. Mihalache*

p. conformitate. *Nedescifrabil*
Nr. 12.218/929.

Art. 1. — Se aprobă noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Batca, pendinte de comuna Feleac jud. Someș, proprietatea d lui Wächter Gheorghe și alți 47 locuitori din comuna Chirales din jud. Năsăud, în suprafață de 65 ha 9000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Seaca, pendinte de comuna Streza-Cârtișoara, jud. Făgăraș, proprietatea foștilor urbalialiști Streza-Cârtișoara în suprafață de 441 ha. 7000 m² în două serii: seria I-a 54 ha 8000 m². seria II-a 331 ha 1000 m², din care se pune în exploatare 385 ha 9000 m². Regimul codrul cu modalitatea de tratament, codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 140 ani, pentru seria I-a și 80 ani pentru seria II-a; exploatarea în seria I când arborii vor atinge vârsta de 140 ani, iar seria II-a în 80 ani. Clasa economică A. nu poate fi socotită ca pășune împădurită și nici nu poate fi dată pășunatului, decât numai în condițiunile prevăzute în art. 16 din Codul silvic, adică când va avea vârsta mai mare de 20 ani. Garanția de împădurire pentru seria II-a (clasa economică B.) unde se fac tăieri succesive lei 1000 la hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Studiul sumar de exploatare al pădurei Hödel și Pustie, pendinte de comuna Sinteriag, jud. Someș, proprietatea d-lui Leopold Goldstein, în suprafață de 17 ha 7100 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurtre 500 lei de fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentnl pădurei Roșiori, pendinte de comuna Sâniob, jud. Bihor, proprietatea comunei Roșiori, în suprafață de 95 ha 7300 m². Regimul crângul cu 60 rezerve la ha de esență stejar, din cele mai groase, bine conformate și uniform repartizate. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani, operațiunile culturale nu se vor face decât la vârsta de 12 ani și după un plan ce se va supune aprobărei Casei Pădurilor. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatarea pădurii Pustie, pendinte de comunele Sinterlag și Tăurc, jud. Someș proprietatea d-lui Moritz Blatt și Satir Fani Farcaș, în suprafață de 85 ha 4800 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurei Măgura, pendinte de comuna Hișina, jud. Someș proprietatea d-lui Eugen Hyl, în suprafață de 124 ha 0900 m² din care se pune în exploatare 96 ha 2200 m² în serii; seria I de 9 ha 7800 m² și seria II-a 86 ha 4400 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, seria I, exploatarea în 40 ani și seria II-a

revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar, Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurei Pârâul Lupei, pendinte de comuna Ojdula, judeţul Trei Scaune, proprietatea şcoalei rom. catolice Hatnica, în suprafaţă de 1100 m². Regimul codru de tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea într'un an şi garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Studiul sumar de exploatare al pădurei Pârâul Lupei, pendinte de comuna Ojdula, jud. Trei Scaune, proprietatea bisericei rom. catolice din Hatnica, în suprafaţă de 5 ha 6700 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea într'un an şi garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurei La Dosu, pendinte de comuna Almaş-Selişte, jud. Hunedoara, proprietatea bisericei ortodoxe Almaş-Selişie, în suprafaţă de 15 ha 8000 m². Regimul crâng simplu, în parcelele 1 şi 2 să se la e 80 rezerve la ha, iar în parcelele 3 şi 6 câte 40 arbori din cei mai groşi, bine conformaţi şi uniform repartizaţi. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurei Ghera Hibrand, pendinte de comuna Sângheorghe, jud. Mureş, proprie atea d-lui Adalbert Mariaffy, în suprafaţă de 57 ha 6.000 m². Regimul crâng cu 30 rezerve la hectar. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare ha. Exploatarea se va începe cu arboretele mai mici decât revoluţia normală, admisă de 20 ani. Aceasta impus de faptul că tăerile nu sunt continue. Se vor tăia arborete cu vârstă şi mai mare de 20 ani, iar în revoluţia II-a tăerile vor fi normale. Garanţia 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

k) Regulamentul de exploatare al pădurei Corlăţele, pendinte de comuna Naşfalău. jud. Sălaj, proprietatea d-lui Adalbert Banffy, în suprafaţă de 83 ha 8 500 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 5 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecar hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2, — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc., referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii, supraţeţei, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 28 Februarie 1929 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) *I. Mihalache*

p. conf., *Nedescifrabil.*

Nr. 12.216 1929.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: **Stinghe Vintilă**

Membrii:

Drăcea Marin **Tănăsescu Mihail**

Ioan Petre

Secretar de redacţie: **Ştefănescu-Suhăţeanu M.**

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1928:

Preşedinte: **M. Tănăsescu**

Vice-Preşedinte: **C. P. Georgescu**, **M. Drăcea**

Secretar general: **M. P. Florescu**

Casier: **Dem. Grozescu**

Secretari: **Victor Priboianu**, **M. Ştef.-Suhăţeanu**

Membrii:

Antonescu P.
Atanasescu A.
Boldur M.
Bosoancă C.
Eliescu A.
Ioan Petre
Ionescu Andrei
Lazăr Horia
Năstăsescu Gh.
Nedelcovici Ath.
Popescu Alex.
Popovici Gh. N.
Stinghe Vintilă
Tomuţa D.

Cenzori: **Cratero Ovid, Leon Vasiliu, Sculy Xenofon.**

Cenzori supleanţi: **Ioan Botescu, Ioan Florescu, Fonai I.**

Preţul abonamentului:

Pe un an	**300 lei**
» » » pentru membrii Societăţii	**200 »**
» » » pentru conductori şi brigadieri	**75 »**
Numărul	**25 »**

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

Institutul de Arte Grafice «EMINESCU» S. A., Str. Parlamentului, 2

Anul XLI | Martie 1929 | Nr. 3

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

FONDATĂ IN ANUL 1886

APARE LUNAR

BIBLIOTECA CENTRALĂ ... SIBIU

SUMARUL:

Studii-Referate: Asupra prezenței pinului silvestru în munții Vrancea . . **D. A. Sburlan**
Probleme administrative: Cadastrul și silvicultura . . . . . **C. P. Georgescu**
Bugetul Casei Pădurilor pe anul 1929 **P. A. Grunau**
Mișcarea silvică în străinătate: Din Suedia . . . . . **M. Drăcea**
Cronica.
Insemnări.
Recenzii.
Revista revistelor.
Informațiuni.
Soc. «Progresul Silvic»: Darea de seamă pe anul 1928. Procese-Verbale.
Publicații: Decizii ministeriale.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: B-DUL I. C. BRATIANU No. 57 bis
BUCUREȘTI

XLI-e Année | Mars 1929 | Nr. 3

REVUE DES FORÊTS

Publication mensuelle de la Société forestière roumaine „Progresul Silvic"

SOMMAIRE:

Etudes - Rapports: Sur la présence du pin sylvestre dans les montagnes de «Vrancea» . . . . . **D. A. Sburlan**

Problèmes administratifs: Le cadastre et la sylviculture . . . . . **C. P. Georgesco**

Le budget de l'administration forestière de l'Etat en 1929 . . . . . **P. A. Grunau**

Le mouvement silvique à l'étranger: En Suède . . . . . **M. Drăcea**

Chronique.

Notes.

Récensions.

Revue des revues.

Informations.

Soc. «Progresul Silvic»: Compte rendu sur l'année 1928. Débats.

Publications: Décisions ministerielles.

RÉDACTION ET ADMINISTRATION: Bd. I, C BRATIANO No. 57 bis
BUCAREST

Anul XLI Martie 1929 Nr. 3

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAȚII „PROGRESUL SILVIC“

STUDII REFERATE

ASUPRA PREZENȚEI PINULUI SILVESTRU IN MUNȚII VRANCEI [1]

de D. A. SBURLAN
Ing. silvic

Cunoașterea ariei și condițiunilor naturale de vegetație a speciilor forestiere și aprofundarea chestiunii de alternanță, de succesiune vegetală a dobândit în ultima vreme o importanță așa de mare în silvicultură, încât cea mai mare parte din cercetătorii mai noi ai fenomenelor naturale din pădure, le pun la baza culturii acestora. Probleme cari altădată nu'și găsiau o explicare plauzibilă, capătă în lumina nouilor cercetări o deslegare simplă și perfect verificată, lămurind deplin o serie de fenomene ce erau odinioară socotite drept «capricii ale naturii».

1) In timpul stagiului de lucrări practice, făcute în anul 1921 la Ocolul silvic Soveja, jud. Putna, mi-a fost atrasă atențiunea în mod deosebit de prezența și viguroasa creștere a acestei specii forestiere, puțin cunoscută în literatura forestieră românească. O parte din observațiunile mele le-am notat într'un memoriu depus la fosta Școală de silvicultură, ele au fost folosite de d-l G. P. Antonescu în lucrarea sa: «Contribuțiuni la studiul răspândirii rășinoaselor în România». Verificându-mi de atunci și în alte părți observațiunile făcute și studiind o parte din literatura străină asupra pinului, găsesc nimerit să redau aci o descriere succintă a condițiilor de vegetație și a importanței forestiere a acestei specii în regiunea Vrancei.

Natura nu cunoaşte însă arbitrarul, ea se guvernează după legi bine definite, pentru a căror complectă descoperire spiritul omenesc va trebui să desfăşoare încă multe străduinţe.

«Totul în natură este schimbător şi «curge», iar vremea atinge deopotrivă viu şi mort» spune Morosov. Iar pădurea — dacă lăsăm la o parte aparenta rezistenţă a formelor sale actuale — este supusă aceloraş legi: şi ea «curge», şi ea se găseşte în veci-nică schimbare şi nu reprezintă nimic fix, nici în timp, nici în spaţiu. Numai că, perioadele în care se produc în mod natural în pădure schimbări aparente pentru slabele noastre simţuri, sunt aşa de lungi, că nu numai viaţa limitată a omului, dar însuşi timpu-rile istorice ale omenirii sunt neînsemnate în comparaţie ele.

In mod practic vorbind, alternanţa speciilor forestiere este rezultatul luptei pentru existenţă a acestora. Rezultatul final al acestei lupte şi ca atare schimbările ce se produc în pădure sunt condiţionate de modul cum se comportă fiecare din specii faţă de condiţiunile edafice şi climaterice şi în fine de proprietăţi biologice specifice fiecărei specii, proprietăţi cari îi aduc acesteia anumite avantagii în lupta sa, ori o pun în inferioritate faţă de celelalte.

In genere lupta în pădure ia naştere în momentul în care condiţiunile staţionale oferă — sau încep a oferi — posibilităţi de desvoltare mai multor specii deodată. Invingătoare este aceea, care este mai adaptabilă la mediul respectiv: lumină, umiditate, hrană etc. Negreşit şi modul cum intervin în luptă factorii «sociali» ai vieţii în păduri, relaţiile vegetalelor între ele sau cu animalele, pot avea un rol hotărâtor în rezultatul final al luptei.

Morosov crede că mai ales amestecul omului, fie el ar-bitrar sau intenţionat, creator sau distrugător, direct sau indirect, influenţează foarte puternic desfăşurarea luptei. In această privinţă omul este în general factor regresiv, nu evolutiv. In lupta pentru existenţă din pădure, care în condiţiuni staţionale date se poate rezuma în aceea, că speciile uşor adaptabilela mediu, frugale, pio-niere sunt înlocuite treptat prin specii din ce în ce mai pretenţioase, intervenţia omului înseamnă aproape totdeauna un «salt înapoi» în evoluţia naturală a pădurii.

Consideraţiunile de mai sus ne vor înlesni să înţelegem o seamă de observaţiuni făcute în legătură cu condiţiunile de vege-taţie ale pinului în regiunea menţionată.

Inainte de toate trebuie să insistăm asupra faptului că pinul silvestru este în Vrancea o specie forestieră autochtonă. Anumite înrudiri cu pinul din N. Europei, ca portul, coroana, distribuţia acelor, ne îndreptăţesc să credem, ca şi R u b n e r, că patria pinului nostru ar fi fost Scandinavia, de unde în epoca glacială a emigrat peste câmpia Prusiei orientale, Polonia şi Galiţia, peste întreg lanţul Carpaţilor, mai departe, către Serbia, Croaţia, Dalmaţia. Pinul se găseşte astfel în Vrancea în zona sa naturală de vegetaţie, iar prezenţa sa actuală în Carpaţi numai în formă de insule, adesea fără legătură între ele, se datoreşte, cum am arătat mai sus, faptului că în evoluţia naturală a pădurilor din Carpaţi, pinul a fost învins în luptă şi înlocuit prin specii mai de umbră, mai «forestiere» (fag, molift).

Despre existenţa pinului în Vrancea sunt puţine menţiuni în literatura silvo-botanică. B r a n d z a şi G r e c e s c u îl citează numai la mânăstirea Caşinului, d-nii prof. I a c o b e s c u [1] şi ing. silvic I v a n o v i c i cari îl menţionează pentru prima oară în depresiunea vrânceană, deasupra satului Tulnici, nu indică întreaga sa arie, mult mai întinsă, din această regiune. In fine d-l G. P. A n t o n e s c u în menţionata sa lucrare, îl citează după subsemnatul. Spre nordul regiunii studiate de noi, pinul se găseşte dealungul depresiunii subcarpatice, pe la Mânăstirea Caşinului, Grozeşti, Dărmăneşti, valea Uzului, Taslău, Pângăraţi, spre Sud şi Vest, prin Vrancea de apus, pe dealul Grădiniţa, Faţa şi Dosul Alunului, Dealul Păstărei, versantul sudic al Cozei [2], continuându-se apoi spre Vest pe munţii Furul şi Muşa, spre Mânăstirea Găvanul, Goideşti, Păltineni şi Nehoiu [3]. Insule izolate de pin, departe de această linie sub-carpatină aproape continuă, apar la Pralea (jud. Bacău) şi Dealul lung (R.-Sărat). Toate aceste insule, legate desigur în trecut mult mai strâns între ele, ca şi prezenţa grupelor mai depărtate dela Pralea şi Dealul lung, ne îndreptăţesc a crede că pinul a avut odinioară—cel puţin în Carpaţii răsăriteni o arie de vegetaţie mult mai întinsă, din care a fost alungat de alte specii forestiere şi în special de fag.

Considerată în general regiunea în care pinul creşte astăzi în mod spontan în ţinutul Vrancei, ea se poate desena prin: p a n t e l e s u d i c e, s u d v e s t i c e (mai rar SE. sau V.) a l e p r i m u l u i l a n ţ a l m u n ţ i l o r C a r p a ţ i. Orografia acestor munţi în Vrancea este cu totul caracteristică: la vechea fron-

1) «Revista Pădurilor», No. 7—12, 1919.
2) După indicaţiile d-lui inginer G. Belinsky, fost şef al ocolului Soveja.
3) Citat de Gh. Ionescu.

tieră ‹M. Căpușa› se întinde lanțul continuu al Carpaților răsăriteni, numiți Munții Vrancei, cu mai multe ramificații. Aceea care interesează, Căpușa-Sboina verde-Sboina neagră-Coașa-Țiua-Locoteiul se termină aproape brusc în apa Putnei, în dreptul satului

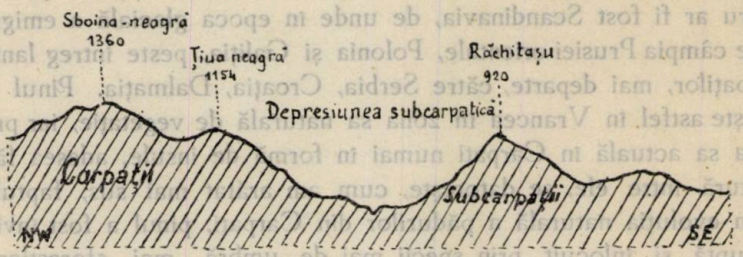

Fig. 1.

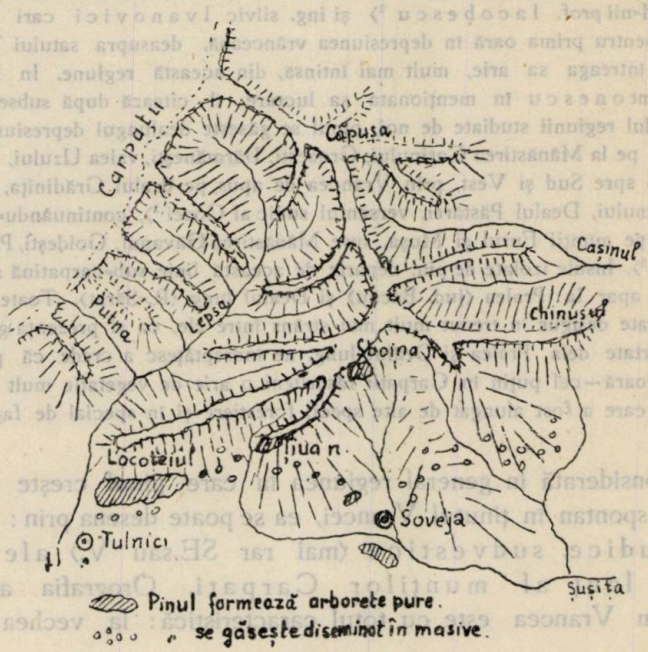

Fig. 2.

Tulnici. Acest masiv muntos are forma unui arc, mărginit spre

W de Lepşa şi Putna, spre E de Caşin, spre S de Şuşiţa şi fluenţii săi, legându-se spre nord, la Căpuşa, de lanţul orografic principal.

In acest lanţ muntos, care are înălţimi variind între 520 m (în depresiunea Tulnici-Rucăreni) şi 1.360 m (Sboina neagră), pinul se găseşte numai pe pantele sudice, uscate şi sărace, cari privesc către ulucul subcarpatin.

Climatul este aci destul de cald, adăpostit de vânturi, însă relativ uscat. (După datele serviciului meteorologic [1]), au căzut anual în media anilor 1895–1915 la Soveja 737 mm precipitate, iar la Tulnici numai 604 mm).

Pinul se localizează în acest ţinut pe pantele sudice şi uscate, sărace, nu fiindcă nu ar putea creşte în altele cu sol bogat şi mai umed, ci fiindcă acolo întâmpină cea mai mică concurenţă din partea speciilor mai de umbră. Acest lucru se poate vedea foarte clar pe dealul «Intre sate» de lângă Soveja unde pinul populează aproape singur pantele sudice, mai uscate şi dispare complet pe cele nordice, împădurite cu molift şi brad. Observaţiuni făcute peste tot în regiunea cu pin din Vrancea şi alte consideraţiuni de ordin anatomico-fiziologic şi morfologic făcute asupra acestei specii (desimea redusă a coronamentului, distribuţia acelor (cari durează numai 2–3 ani) la periferia acestuia, construcţia xerofită a acelor (în scopul de a evapora cât mai puţină apă, precum: forma, redusa lor suprafaţă superioară, epiderma şi hypoderma groasă şi lemnificată, lenticelele cufundate), în fine repedea curăţire de crăci şi profundul şi plasticul sistem radicelar, toate acestea denotă că pinul este o specie dublu xerofită. El poate, graţie profundei sale înrădăcinări să scoată apa necesară şi dintr'un sol mai uscat, iar această cantitate redusă de umezeală să o folosească îndelungat – transpirând puţin – chiar în condiţiuni climaterice secetoase.

Pentru vegetaţia pinului, propriu zis pentru capacitatea sa de a se menţine, acolo unde condiţiunile edafice şi climaterice i-au înlesnit instalarea, prezintă o importanţă specială zăpada şi modul cum ea cade. Zona zăpezilor moi şi lipicioase, coincide în Vrancea cu regiunea colinelor înalte (Răchitaş-Podul Radului), din sudul depresiunei. Ravagiile provocate de zăpadă se pot observa în

1) Buletinul lunar al Observatorului meteorologic din România, 1926 pag. 300.

toate pădurile din această regiune, dar în special în încercările de cultură cu pin, făcute mai la sud de zona sa naturală, schițată mai înainte. Astfel la plantația de pe dealul Boului, lângă apa Șușiței, unde s'a împădurit o poiană mare cu molift, larice și pin, pe când primele două specii vegetează în general mulțumitor, pinul e cu desăvârșire compromis: aproape toți arborii de pin, acum de

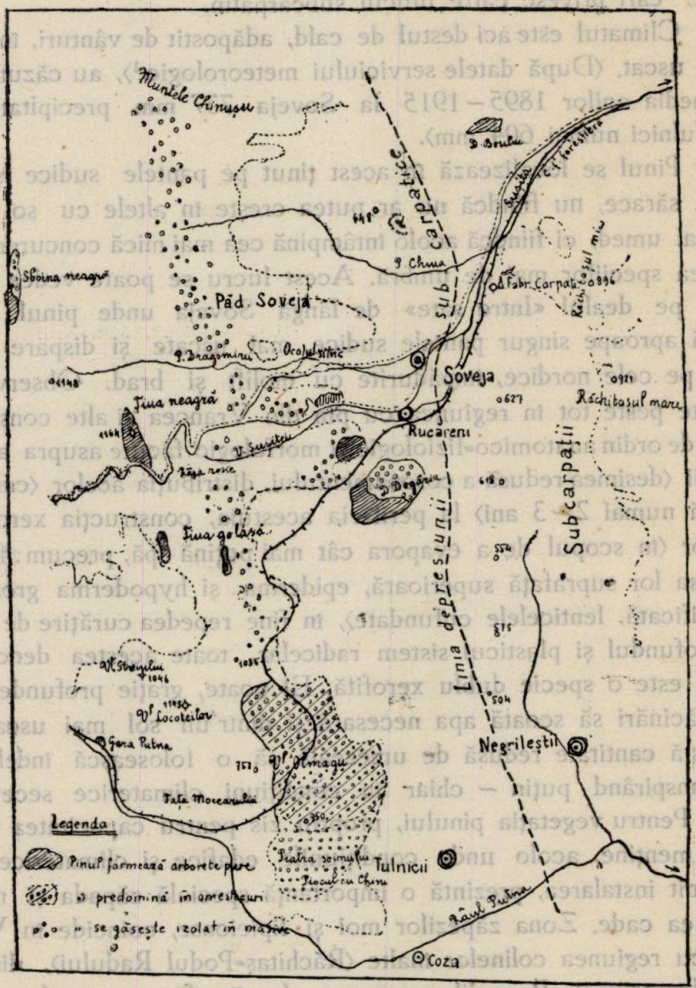

Fig. 3

10—15 ani sunt mutilați de zăpadă sau doborîți la pământ. Curenți aerieni continui pot atenua influența zăpezii, scuturând-o de pe

ramuri, pe măsură ce se depune și pinul se poate menține, în stare izolată. In masive însă, el nu poate avea nici un viitor.

In genere pinul e foarte puțin pretențios față de însușirile fizice și chimice ale solului. De aceea el poate prospera nu numai pe terenurile cele mai variate, în ce privește bogăția în subst. minerale, dar și pe soluri de cele mai felurite proprietăți fizice și chimice; astfel găsim pinul pe turbării, pe nisipuri spălate sau spulberate, pe lehmuri, pe depozite calcare, etc. Caracterul de specie «calcifugă» indicat de unii autori ⟨Chancerel: «Flore forestière du globe»⟩ nu e absolut verificat; se poate ca în terenuri calcaroase pinul să fie eliminat de alte specii. Cert este că pe toate terenurile mai bune și în condițiuni mai favorabile de vegetație, pinul este învins și eliminat de alte specii forestiere mai de umbră. Dacă la sărăcia solului pinul se adaptează ușor, el este însă foarte sensibil la o bogăție exagerată a acestuia în săruri, cum au cernoziomurile, sărăturile. ⟨Așa se poate explica într'o măsură oarecare nereușita plantațiilor de pini din câmpia noastră cu soluri prea bogate⟩.

Și în Vrancea pinul se găsește actualmente instalat numai pe terenurile cele mai svântate, abrupte, pe soluri sărace și spălate de ploi. Astfel deasupra satului Tulnici și pe versantul foarte abrupt dela Țiua neagră pinul se găsește în solurile nisipoase provenite din desagregarea greziei terțiare. La Sboina neagră ⟨pe culme⟩, îl găsim într'un grohotiș argilo-pietros; deasupra satului Rucăreni, pe un sol nisipo-argilos; la dealul Dogăriei, pe un sol nisipo-argilos cu mult pietriș.

Prezența pinului în Vrancea, aproape exclusiv pe terenurile cele mai sărace și uscate nu trebue să se explice numai prin frugalitatea acestei specii, ci după cum am spus și prin aceea că din terenurile mai bogate a fost eliminat de speciile mai de umbră. Pe versanții sudici și în solurile mai sărace, nisipoase, concurența acelor specii e mai mică și se produce numai după ce pinul a pregătit prealabil instalarea lor. Exemplarele izolate de pin ce se găsesc aproape în toate pădurile din nordul depresiunii vrâncene, în special în pădurea Soveja, atestă această «cedare» a pinului, în fața celorlalte specii.

Pinul e longeviv și își atinge curând maturitatea: când e izolat, fructifică deja la 15—20 ani, în masive închise la 50—60 ani. Frecvența fructificației ⟨la 2—3 ani odată⟩ și posibilitatea de dise-

minare a semințelor, apoi resistența tinerelor plante la geruri și repedea creștere, fac din pin o specie de primă instalare, un pionier al pădurii în terenuri desgolite, tăiate ras, în care alte esențe încet crescătoare și sensibile la ger nu se pot instala.

Masivul curat de pin se închide deja la 15–30 ani, când își atinge și maximum creșterii în înălțime. Numai după închiderea masivului se poate spune că pinul a pus stăpânire pe sol: pătura ierbacee dispare și începe a se forma o litieră. Peste 2–3 decenii, lupta pentru lumină conduce la o eliminare tranșantă a exemplarelor plăpânde și cu aceasta și la o rărire a masivului: acoperișul se «luminează» și din nou se ivește o pătură vie a solului. Acum apar și reprezentanții celorlalte specii forestiere sau arbuștii, cari – după felul solului și după modul cum vegetația de câteva decenii a pinului l'a transformat – fie că rămân pentru totdeauna la rolul de sub-arboret, fie că alcătuesc un al doilea etaj, care mai târziu să ajungă în creștere etajul dominant de pin și eventual să-l rărească sau să-l reducă la buchete.

Acesta trebuie să fie procesul, care face să întâlnim actualmente numai exemplare izolate de pin în masivele de rășinoase și fag, ce formează pădurile dela Soveja. ‹Se pare că în timpuri relativ recente pinul ar fi fost mai răspândit în aceasta regiune: nume de munți ca: muntele Chinușul, China mare, sau de pâraie, P. Pinului, în regiuni în cari el nu se mai găsește azi, îndreptățesc această presupunere›.

In regiunea sa de distribuție naturală dela Vrancea, pinul vegetează în condițiuni excelente. Pe dealul Dogăriei, la muntele Olmagu, la Rucăreni și în alte părți, creșteri anuale de 0,80–1 m înălțime nu sunt nici de cum o excepție, și creșterea în diametru e foarte viguroasă [la un pin tăiat la dealul Dogăriei, media creșterilor în grosime a fost de 7 mm ‹max. 12 mm, min. 4.5 mm› anual e rază]. Duramenificarea începe deja în al 7–10-lea an.

In genere pinul din regiunea Vrancea are un frumos port forestier: trunchiu înalt, plin, curățit de crăci, cu coronament redus.

După Rubner se deosebesc 2 rase de pin silvestru în Europa: *a)* Pinul de Nord și Nord-Est ‹Suedia–Norvegia, Prusia, Polonia›, cu coronament îngust, cu trunchiu drept, suplu, rezistent la umbrire ‹deci apt a se regenera pe cale naturală și a forma și arborete pure›; *b)* Pinul din centrul și Sud-Vestul Europei ‹Germania de Sud, Ungaria de Vest, Franța›, cu creșteri mari, coro-

nament desvoltat, trunchi strâmb, specie eminamente de lumină.

După toate probabilităţile pinul din Carpaţi face parte din prima rasă, fiind dealtfel — după cum am spus — în legătură directă cu centrul zonei sale de vegetaţie, situat azi în şesurile din sudul Balticei, ⟨Prusia orientală, Polonia⟩. Şi alte observaţiuni făcute în diverse regiuni ale ţării [1] întăresc această opinie.

Avem aşa dar în regiunea Vrancei rasa cea mai bună de pin, care poate prospera chiar în vitregile împrejurări, nu staţionale, ci sociale, în care pădurea îşi duce existenţa în acea regiune. Factorul antropeic, omul, în acţiunea lui directă sau indirectă, a făcut ca evoluţia naturală a pădurii să fie încetinită sau chiar dată înapoi, salvând pinul dela eliminarea definitivă. Regăsit pe vechile lui poziţii, în ciuda luptelor cu semenii săi vegetali şi cu omul, pinul trebue repus printr'o operă de cultură forestieră, la locul de mare cinste pe care îl merită şi pe care deja de mult şi l-a recâştigat în silvicultura altor ţări.

In Vrancea pinul trebue ajutat în lupta lui de a recuceri imensele întinderi devastate inconştient în decursul timpului.

Specie frugală şi robustă, cu creştere repede şi susţinută, pinul va fi fără îndoială esenţa de preferit în campania, ce nu va mai întârzia mult, de reîmpădurire a terenurilor degradate prin păşunat abuziv ⟨atât de întinse în Vrancea⟩. Şi aceasta cu atât mai mult, cu cât nu va fi vorba de o introducere a lui pe cale artificială, în ţinuturi noui, ci mai mult de o recucerire a vechei lui arii de vegetaţie.

LITERATURĂ

Prof. G. F. Morosov: Die Lehre vom Walde, Neudamm, 1928.

Dr. Konrad Rubner: Die pflanzengeographischen Grundlagen des Waldhaus, Neudamm, 1925.

1⟩ Vezi: Rubner: Die forstl. Verhältnisse Rumäniens, în Forstwiss. Centralblatt, 1925.

Sur la présence du pin sylvestre dans les montagnes de „Vrancea"

Le pin sylvestre croît spontanément dans plusieurs régions de la Roumanie, et surtout, dans la région des basses montagnes de la Moldavie.

L'auteur décrit les conditions de végétation de cette essence forestière, qui dans «Vrancea», se localise sur les pentes abruptes, sur les terrains sablonneux, secs, pauvres, où les autres espèces ne peuvent pas s'y maintenir. Le pin présente dans cette région un joli couronnement conique et un excellent fût, une croissance vigureuse, une rapide duraminification et une résistance, plus ou moins grande, aux intempéries ⟨à la sécheresse et au gel⟩. Ces propriétés montrent que le pin de Roumanie appartient à la race noble du NE de l'Europe et doit être introduit de nouveau, par culture, dans les régions d'où il a été éliminé par les autres espèces ⟨hêtre, bouleau⟩, ou par l'action de l'homme et des animaux ⟨pâturage⟩ et surtout dans les terrains dégradés.

PROBLEME ADMINISTRATIVE

CADASTRUL ŞI SILVICULTURA [1]

de C. P. GEORGESCU
Consilier silvic

Intocmirea Cadastrului în toate ţările a plecat din iniţiativa Ministerului de Finanţe, căci până mai eri scopul cadastrului era, n prima linie, aşezarea impozitului funciar pe baze cât mai echitabile. Această echitate s'a putut obţine:

1. Prin executarea planului cadastral, adică măsurarea precisă a suprafeţei.

2. Prin stabilirea drepturilor de proprietate asupra imobilului.

3. Prin evaluarea economică, adică a veniturilor imobilului, în funcţie de care se stabilea ulterior impozitul funciar.

Deşi în ţările din occident, cadastrul s'a început de peste 100 de ani, deşi în România veche era tot atât de necesar ca şi aiurea, totuşi el a întârziat până azi, amânarea lui an de an nu este greu de explicat: erau la putere, ca să zic aşa, — indiferent de partide politice — colegiile electorale censitare, adică tocmai acei cari prin facerea cadastrului nu s'ar mai fi putut sustrage unui impozit funciar raţional.

In ultima analiză, cadastrul este o operă de justiţie socială şi el în România întregită nu mai poate întârzia.

In cadastrul modern, scopul clasic, fixarea dreptului de proprietate şi aşezarea judicioasă a impozitului funciar a fost depăşit cu mult, sfera lui de activitate atinge astăzi cele mai subtile probleme ale politicei economice.

---

1) Idei expuse în cuvântarea ţinută în ziua de 17 Februarie 1929, la deschiderea Congresului Asociaţiei generale a thopometrilor, în numele societăţei «Progresul silvic».

Că scopul cadastrului a eșit din sfera dreptului și a fiscalității și a intrat în sfera politicei economice generale, dovadă este și faptul că inițiativa lui din ultimul timp a plecat dela un grup de economiști și technicieni din cercul Ministerului de Agricultură și Domenii, Ministerul economiei naționale rurale.

Aplicarea reformei agrare, ar fi fost prilejul cel mai bun pentru un început de cadastru și străduințele ultimilor 10 ani ar fi fost încoronate de succes, dacă vremurile n'ar fi fost năprasnic de nefavorabile.

Pentru inginerii silvici, dorința de a avea cât mai curând un cadastru, se datorește nu numai necesității de a fixa pe teren și în drept limitele proprietății imobiliare, în special limitele petecilor de pădure, sau a parcelelor de teren cultivabil, predate țăranilor în urma diferitelor reforme agrare ce s'au succedat dela 1864 și până azi, — dar și convingerii ferme pe care o avem că numai prin cadastru se vor putea rezolva și alte probleme mari ale economiei naționale, probleme cari pânză azi sunt încă de domeniul desideratelor, cu toată importanța lor covârșitoare.

Luptătorii de azi pentru cauza cadastrului nu mai sunt agenții fiscului, ca în trecut, ci technicienii și economiștii, cari văd în realizarea cadastrului putința de a rezolva problema economico-technică prin care să mărească producțiunea țărei, să facă poporul nostru mai fericit.

Uriașele sarcini financiare de după războiu, ce apasă și vor apăsa pe umerii generației noastre și a generațiilor de mâine, ne impune preocuparea de a face pământul țărei cât mai rodnic, să producă cât mai mult, altfel nu vom putea onora semănătura noastră și nici asigura — în acelaș timp — o viață prosperă populației noastre atât de harnice.

Se poate pune însă întrebarea: ce legătură poate fi între cadastru și mărirea producțiunei, adică în ce fel niște planuri și niște registre ar mări producțiunea țărei?

Voi căuta să explic.

Deși nu sunt agronom, ci numai silvicultor, întrucât o parte din relele de care sufăr aceste 2 ramuri de avuție națională sunt comune, voi ilustra afirmarea mea prin exemple, din fiecare câmp de activitate.

Este cunoscută divizarea pământurilor țărănești (de moșneni

şi clăcaşi) în sfori lungi, pe unele locuri de kilometri, din vale în deal ş. a. m. d., care, brăzdate cu plugul în sensul lungimei lor, căci nu e posibil altfel, s'au săcătuit: stratul bogat în materii hrănitoare de mult a fost spălat de apele ploilor repezi şi pe nesimţite ele au devenit terenuri puţin fertile, ba chiar în bună parte din ele s'au transformat în râpi şi terenuri neproductive.

Refertilizarea acestor terenuri, cari în regiunile de dealuri ocupau sute de mii de hectare, este o problemă economico-technică de rezolvat, numai după schimbarea sistemului de parcelare actual — din vale în deal — în altul în lungul dealului, sau mai bine zis perpendicular pe coastă.

Apele din ploi căzute pe asemenea parcele arate în lungul coastei vor stagna pe ele, nu se vor mai antrena spre vale materiile fertilizante şi cu încetul solul se va ameliora şi astfel producţiunea agricolă a ţărei va putea spori.

Această schimbare de parcelare, nu este posibilă însă decât dacă va fi precedată de cadastru, deci numai după ce se va fi stabilit în drept şi pe teren porţiunea fiecărui mic proprietar.

Ţăranul român e prea cuminte ca să nu consimtă la modificări în forma lotului său, când prin asta i se asigură o mai bună productivitate.

Să trec acum la silvicultură.

Incep cu o constatare ce nu este exagerată: până astăzi partidele politice — nici unul — n'au avut în programele lor vreo politică silvică definită, programatică, spre a fi urmărită în timp.

Nici un partid politic n'a remarcat sau nu s'a impresionat de enormele defrişeri ce se practică cu frenezie de peste 50 de ani, în vechiul Regat.

Numai Societatea noastră «*Progresul silvic*» de 44 ani dă alarma, fără mult succes însă, căci ea deşi este o societate ştiinţifică şi cu preocupări economice, nu are însă suprafaţă şi putere politică.

Dar dacă lucrurile au fost astfel până azi, cred că acum a sosit timpul ca cuvântul specialiştilor să fie în fine ascultat, căci truda şi lupta lor se dă pentru binele general.

Să revin la cadastru şi să arăt corelaţiunea lui cu pădurile.

Este fapt cunoscut că o mare parte din suprafeţele ocupate

odinioară de păduri, prin păşunat abuziv şi prin alte mijloace, au fost lipsite de vegetaţia lemnoasă, au fost defrişate.

Defrişerile nefiind făcute însă după un studiu prealabil, s'a defrişat şi acolo unde lucrul nu era admisibil în nici un caz, aşa că astăzi multe din fostele păduri sunt imense suprafeţe de terenuri degradate, torenţi, râpe şi ravene, cari nu numai că nu produc nimic, dar existenţa lor strică şi altor terenuri fertile din fundul văilor, prin depozitele ce lasă apele ce le străbat, mărite de ploi şi zăpezi.

Aceşti torenţi trebuesc stinşi şi perimetrul lor denudat trebue acoperit, lucru la care se poate ajunge prin anumite lucrări tehnice şi de împădurire. Mai întâi însă trebuesc cunoscuţi în mod precis: ne trebueşte o hartă a lor.

Cadastrul e menit să ridice în plan toată ţara, deci şi aceste terenuri, — câteva milioane de hectare, — a căror inventariere, după aceia, este o chestiune mai simplă, iar elaborarea proectelor de consolidare şi împădurire se va putea face apoi pe baza planurilor de situaţie precise.

Până aci am vorbit de fostele păduri, pe cari noi dorim să le refacem, cel puţin pe locurile degradate cari nu pot avea altă întrebuinţare. De sigur prin asta avuţia naţională va creşte considerabil, iar problemele regimului apelor, ale energiei şi chiar aceia a Dunărei, se vor putea rezolva mai uşor.

Dar dacă deplângem distrugerea atâtor milioane de hectare de păduri, nu avem motive să fim veseli nici de situaţia actuală a pădurilor ce ne-au mai rămas.

Silvicultorii numesc pădure orice teren acoperit cu arbori, al cărui principal venit este lemnul, dar nu este indiferent dacă lemnul este format din arbori mari, sau din nişte simple nuele sau tuferişuri. Or tocmai în năzuinţa de a face din aceste tuferişuri, păduri cu mulţumitoare producţie lemnoasă este nevoe de concursul cadastrului.

Se ştie că pădurea prin natura produselor ei nu poate fi un obiect economic, decât dacă are o suprafaţă destul de mare, care să îngădue parchetarea ei, pentru ca produsele lemnoase să poată fi recoltate anual.

Se întâmplă însă că o mare parte din proprietarii forestieri după ce au exploatat lemnul, nu au mai avut vreme sau răbdare să aştepte zeci de ani până ce pădurea să crească din nou şi pen-

tru a-şi creia noui încasări, dacă n'au distrus-o prin păşunat sau chiar prin scoaterea cioatelor — înfruntând rigurozitatea codului silvic — au vândut-o în mici loturi populaţiunei rurale, care la rândul său nu poate face o cultură raţională. Astfel pe calea divizării pădurilor, până la suprafeţe neînsemnate de 1—2 hectare şi chiar mai mici, cei mai frumoşi codri de odinioară, astăzi sunt reduşi la sute şi mii de mici petice, ce nu mai pot produce decât lemn foarte subţire, de lemn de lucru ca în trecut nu mai poate fi vorba, căci cine — afară de stat — mai poate aştepta uneori până la 100 ani sau chiar mai mult ca să-i crească pădurea?

Dar totuşi, populaţia şi ţara are nevoe de lemn de lucru, care cu orice preţ trebue produs.

Ce este de făcut?

Căci miile de petice şi chiar suprafeţele mai măricele, luate izolat, nu pot fi amenajate în acest scop, ce se poate face cu 1, 10, 20 sau chiar 50 hectare?

Fiindcă economia generală resimte tot mai mult nevoia de lemn, acum când suprafaţa pădurilor s'a redus în mod simţitor, când numai pentru nouile izlazuri comunale s'au sacrificat un milion de hectare, când nu mai avem de cap de locuitor decât 0 ha 24 arii — în loc de 0,35 strictul necesar — trebue neapărat să facem ca pădurile ce ne-au mai rămas, să producă maximum.

Pentru aceasta, respectând dreptul de proprietate ale celor câteva zeci de mii de proprietari de petice de păduri, dar restrângând exerciţiul lui, trebue să urmărim tratarea lor în comun — cel puţin din punctul de vedere al amenajerei — grupându-le pe văi după direcţia de scurgere a produselor, modalitatea distribuirei produselor pe diverşi proprietari, fiind o chestiune de altă natură care nu e cazul să fie discutată aici.

Operaţia aceasta a amenajării şi exploatării în comun — amintind pe aceia a comasării — are la bază mari ridicări topografice, pentru stabilirea precisă a suprafeţelor, pe proprietari.

Şi îi incumbă cadastrului să furnizeze datele necesare, cu ele în mână problema se va putea socoti pe jumătate rezolvată.

Şi iată cum, prin întocmirea cadastrului, între alţi beneficiari va fi şi silvicultura, iată pentru ce scopurile cadastrului modern nu mai sunt numai fiscalitatea cum era la originea lui.

Silvicultura doreşte să meargă cu cadastrul mână în mână. Ea doreşte, nu să refacăp ădurile peste tot unde au fost odinioară,

nici nu este cazul, ci numai acolo unde în mod direct vătămător au fost distruse. Dar în acelaș timp dorește celor actuale, o exploatare mai rațională.

In silvicultură produsele sunt recoltate periodic, deși pădurea în fiecare an crește și ea, prin urmare își dă produsul ei anual — creșterile fiecărui arbore în parte — creșteri cari însă se acumulează și rămân pe loc. Technica amenajamentului în special dă mijlocul de a lua dintr'o parte a pădurei, dintr'un parchet, creșterea anuală a întregei păduri.

Să extindem acest principiu întrebuințându-l prin politica de stat forestieră, la toate pădurile și să se facă să nu se exploateze anual decât creșterea lor anuală. Technicește aceasta este o problemă posibil de rezolvat, principalul este să se legifereze, — căci cadastrul ușurează mult calea.

De aceia să solicităm cel puțin guvernului de azi să facă începutul unei politici silvice solide, care să impună și care să poată fi respectată și urmărită apoi de toate guvernele țărei mai departe în curs de decenii, căci la ceeace se va stabili bine azi, rezultatele se vor vedea mai târziu, peste 40, 60 și chiar 100 de ani; silvicultura lucrează și pentru urmașii noștri și de aceia ea se va confundă cu interesele permanente ale Patriei.

Atât tratarea pădurilor în comun, cât și oprirea subdivizărilor sunt chestiuni de stat, le semnalăm și credem că guvernul va legifera înfăptuirea lor.

In or ce caz, începând cadastrul, țara se va apropia de realizarea problemelor silvice amintite.

La cadastre et la sylviculture.

Dans le congrès de cette année de l'association des topomètres, on a discuté la nécésité d'instituer un cadastre pour toute l'étendue du pays.

L'auteur a exposé, à l'occasion du dit congrès, et expose aussi dans cet article, le point de vue des sylviculteurs dans la matière. Il relève les avantages que la sylviculture peut en tirer, spécialement dans l'aménagement et dans les travaux de remembrement nécessaires là, où la propriété forestière est beaucoup divisée.

BUDGETUL CASEI PĂDURILOR PE ANUL 1929

de P. A. GRUNAU

Budgetul Casei Pădurilor pe anul 1929 se prezintă la venituri cu suma de lei 575 milioane, iar la cheltueli cu lei 306,5 milioane. Să examinăm pe rând aceste două cifre.

Veniturile. Suma de 575 milioane nu se justifică, nu se explică. Probabil a fost înscrisă în budget, fiindcă încasările efective din anul 1928 au întrecut prevederile budgetare pentru acel an, cari erau de 500 milioane.

Când examinăm veniturile brute din ultimii zece ani[1] (până la 1927, e vorba de venituri efective), vedem că ele au crescut din an în an şi au ajuns dela 66,3 milioane din anul 1920/21 la 575 milioane în anul 1929. E oare vorba de un spor efectiv? Nici de cum. Ţinând seamă de valuta noastră la cele două epoci, vedem că atât venitul din anul 1920/21 cât şi cel din 1929 se reduce sensibil la aceiaşi valoare, exprimată în valuta antebelică, adică la 16,57 milioane lei aur în primul caz, la 17,25 milioane în cel de al doilea. Cifra întâi reprezintă încasările efective, cea deadoua venitul ce se crede că va putea fi realizat.

Analizând mai amănunţit veniturile dela începutul decadei în curs şi cele ale anului 1927 (cele din anul 1929 nu le cunoaştem încă), vedem că la constituirea venitului brut al anului 1920/21, produsele accesorii (nelemnoase) participă cu 4,6%, iar amenzile provenite din delicte cu 1,3%, deci amândouă categorii de venituri cu 5,9%, pe când pentru anul 1927 acelaş raport este exprimat prin cifrele 14 / 2,9 / 16,9. Vedem deci că progresul aparent al gospodăriei noastre silvice din anul 1927, de fapt se reduce la un regres. In adevăr, exprimat tot în aceiaşi monedă, în anul 1920/21 s'au încasat pentru lemn 15,6 milioane, iar în anul 1927 numai 12,33 milioane.

Dacă pentru anul 1929 admitem aceiaşi constituire a venitului brut ca în anul 1927 — lucru mai mult ca probabil când ţinem seama de evoluţiunea veniturilor în cei din urmă 8 ani — atunci din suma de 575 milioane numai 478 (83,1%) milioane, sau, exprimat în valută aur, 14,34 milioane reprezintă valoarea produselor lemnoase. Cât pentru lemn, constatăm dar pentru anul 1929

1) Raport general al Casei Pădurilor pe 1927.

față de anul 1920/21 nu un progres ci un regres de 1,26 milioane lei aur.

Sporul aparent de 0,68 milioane lei aur e datorit fânului și altor produse accesorii, e urmarea activității mai rodnice a delicvenților! Faptul că produsele accesorii participă cu aprox. 17% la constituirea venitului brut al casei pădurilor, e un indiciu elocvent pentru inferioritatea gospodăriei noastre silvice, iar sporirea valorii delictelor în timp de 10 ani cu 100% și mai bine, denotă, în ce privește respectul dreptului de proprietatea forestieră, o stare destul de îngrijitoare. Aviz acelora cari periodic pledează pentru amnistierea delicvenților silvici!

Budgetul în curs, ca și toate budgetele precedente, ne lasă absolut nelămuriți asupra volumului lemnos, ce trebue exploatat, pentru a acoperi suma stabilită ca venit. Dacă am putea calcula cu o preciziune suficientă valoarea medie a unui m^3, loco pădure, indiferent de este vorba de lemn de lucru sau de foc, de lemne groase sau de crăci, atunci evident lacuna ar dispărea. Venitul pe an și pe ha în bani, împărțit prin valoarea medie a unui m^3, ne-ar da cantitatea de lemn extrasă de pe hectar ‹posibilitatea›. Am încercat a stabili valoarea în cestiune, utilizând raportul general menționat mai sus ‹tabloul de suprafețe exploatate în regie în 1927 etc., pag. 32 și 33› și am găsit ca valoare medie a unui m^3 loco pădure 135 lei. Verificând cifra, am constatat că pentru 11 direcțiuni ‹din cele 13› valoarea în cestiune în adevăr oscilează în jurul cifrei arătate și că numai pentru două ‹Constanța și Sebeșul Săsesc› există nepotriviri isbitoare ‹Constanța 325 lei, Sebeșul Săsesc 600 lei›. Posibilitatea dar, pe care se bazează budgetul nostru în curs, ar fi 1,7 m^3 pe ha, o cifră destul de modestă, care n'ar putea da loc la îngrijorări, dacă nu cumva această posibilitate se realizează de preferință din arboretele de valoare, reducându-se astfel valoarea medie a unui hectar de pădure. Se înțelege, că deslușirea complectă a cestiunei, nu o putem spera, decât atunci, când vom cunoaște și când vom respecta posibilitatea fiecărei păduri sau fiecărui ocol în parte. Pentru aceasta avem o cale lungă și anevoioasă de străbătut și nu știu, dacă n'ar fi preferabil a ne angaja deocamdată pe alte căi mai profitabile pentru țară și economia forestieră.

Venitul de 230 lei — 7 lei aur — pe an și pe hectar de pădure este minim. Posibilitatea sporirei lui nu o văd, decât în metode cât mai îngrijite de exploatare și de valorificare, pe cari însă nu le cred

realizabile, dacă păstrăm sistemul arhaic de vânzarea pădurilor în bloc și în picioare. Numai organizarea serioasă a exploatărilor în regie, cu introducerea treptată a acestui sistem în întreaga țară ne va permite a înscri pe viitor sume din ce în ce mai mari în bugetul nostru de venituri.

Cheltueli. S'au prevăzut 306,5 mil., adică 53 % din venitul bugetar ca și în cei 2 ani precedenți. Pare deci, că am ajuns la o oarecare stabilizare a cheltuelilor, față de perioada 1920/1921 – 1926 când ele oscilau între 88 % și 39 %, o stare de lucruri absolut incompatibilă cu dezvoltarea oricărei gospodării și mai ales a celei forestiere, care își bazează speculațiunile pe termene foarte depărtate.

Cheltuind 53 % din venitul brut, ne așezăm între rândurile națiunilor civilizate, cari de regulă sacrifică cam jumătatea din venitul brut pentru acoperirea cheltuelilor pricinuite prin administrația din toate punctele de vedere a domeniului forestier. Dar ceea ce acolo este suficient, la noi nu e de ajuns, pentru cuvântul, că la noi totul e de făcut, că noi avem de reparat greșelile trecutului când, în mod curent, înainte de război nu se cheltuia pentru păduri decât aproximativ 25 % din venitul brut.

Examinând mai de aproape bugetul cheltuelilor, vom vedea că, din sumele prevăzute la diversele articole, direct nu profită culturei și îngrijirei pădurilor decât prea puține. Drept este că este foarte greu, a ne face o idee clară asupra destinațiunei efective a sumelor, înscrise la diferite articole. La art. 155, de pildă, nu știm, ce sume vor fi afectate pentru cumpărări de instrumente, pentru apă și gunoi, pentru ajutorarea muncitorilor dela exploatările în regie – o sarcină care n'are ce căuta la acest articol, de oarece avem articolul special 158 care prevede cheltuelile ce se vor face cu regia – pentru stingerea incendiilor, etc. Ori cât e de dorit, ca autoritatea de execuțiune să aibă o anumită libertate de acțiune, amestecul în unul și acelaș articol budgetar al celor mai eterogene servicii constitue mai de grabă dezordine decât libertate. La articolul 158, la fel, nu se poate ști, dacă cele 45 milioane vor fi întrebuințate pentru tăerea și fasonarea lemnelor – pentru cari ar trebui în primul rând cheltuite – sau pentru cumpărări de căruțe, cai și automobile, sau pentru aplicarea faimoasei legi pentru satisfacerea trebuințelor normale, etc. In art. 161 vedem alăturate amenajamentele, măsurători, hotărnicii și combaterea insectelor în pă-

durile statului *și particulare* și iarăși rămânem nedumiriți, cum se va face repartizarea sumei de 4 milioane între diversele nevoi. Probabil pe apucate. Dacă amenajistul este mai priceput și vine mai de vreme, va rupe cât mai mult din suma prevăzută, iar insectele vor putea în liniște să invadeze pădurile amenajate..... din cauza lipsei de fonduri.

Pentru a reveni la afirmațiunea de mai sus, că nevoile directe ale economiei forestiere — acele care rezultă din îndatorirea, ce are Casa Pădurilor, a conserva, a spori, a regenera și a pune în valore pădurile Statului — în budgetul 1929 ca și în cele precedente nu sunt suficient prevăzute, voi zice că, din cele 16 articole, cari constitue budgetul cheltuelilor Casei Pădurilor, numai două au drept articol cultura și exploatarea propriu zisă a pădurilor: art. 158 și 159. Dar și aci vedem că sumele înscrise în budget sunt destinate a acoperi și alte necesități. In art. 159, consacrat lucrărilor de împădurire, se vorbește și de cheltueli pentru studiul torenților și corectarea lor, precum și pentru funcționarea stațiunilor de experiențe silvice. Așa dar, din cele 67 milioane prevăzute prin amândouă articolele, cultura și exploatarea pădurilor, în mod direct, vor fi folosite poate cu jumătatea sumei, adică cu 6% din venitul brut. Să o mărturisim, avem simțul gospodăresc prea puțin desvoltat. A cheltui 15 lei — am zis 45 bani — pe an și pe ha pentru cultura și exploatarea domeniului silvic al Statului însemnează poate că-l exploatăm, dar nu că-l cultivăm, că-l conservăm și că-l sporim.

Să spicuim acum diversele articole din budgetul cheluelilor. Articolul 154 prevede pentru cheltuelile de cancelarie etc. 4 milioane sporind suma alocată acestor nevoi în anul 1927 cu 100%. Aceasta este simptomatic. Părții formale a gestiunei pădurilor se dă mai mare importanță, decât celei de fond.

Art. 155 acuză un spor de 1 milion (17% față de anul precedent). Dacă acest spor va profita mai ales intensificării lucrărilor topografice (cumpărări de instrumente etc.), trebue considerat ca bine justificat, căci gestiunea bine ordonată nu este posibilă fără cunoașterea exactă, ca întindere și formă, a domeniului ce avem de administrat.

Art. 156. Delegațiuni, misii etc. sporit cu 1 milion (14%).

Art. 158. Cheltueli pentru exploatarea în regie a pădurilor, «modul cel mai ideal de exploatare, atât din

punctul de vedere cultural al pădurilor, cât și din punctul de vedere al rentabilității, cuvânt pentru care Casa Pădurilor pune mare stăruință a-l extinde cât mai mult» — am citat cuvintele din raportul general — în anul 1929 n'au fost sporite față de anul precent, deși în raportul menționat se invoacă lipsa de fonduri de care direcțiunea exploatărilor s'a resimțit. Nu văd stăruința mare de a realiza marele ideal, nu văd garantarea rentabilității. Acest articol ar trebui să ne spue limpede: avem de tăiat și fasonat în regie x m^3, lucrare care necesită suma y. Numai vorbind astfel, parlamentul va putea să se pronunțe în cauză. Refuzând suma cerută, știe că încasările vor fi periclitate. Răspunderile vor fi ale lui, Casa Pădurilor va fi degajată, dar nici lipsa de fonduri nu va mai putea să o invoace.

Art. 159. Pentru plantațiuni și pepiniere, dar și pentru studiul torenților și pentru funcționarea stațiunilor de experiențe — se vede că avem mai multe — s'a înscris importanta sumă de lei 22 milioane, cu un spor față de anul trecut de 8 milioane sau 57 %. Și în acest caz însă nu se poate ști pentru cari nevoi sporul va fi afectat: pentru stingerea torenților, pentru funcționarea stațiunilor de experiențe, sau pentru împăduriri? Și aci, pentru lămurirea parlamentului, pentru preîntâmpinarea fatalei lipse de fonduri, ar trebui înscrise în buget suprafețele, ce trebuesc neapărat împădurite în vederea asigurării raportului susținut, în vederea reparării greșelilor din trecut. In caz de nu se acordă suma cerută, responsabilitatea întreagă va fi a ministerului de finanțe, a Parlamentului, nu a Casei Pădurilor. Nu s'a procedat așa nici în anul 1929, nici în anii precedenți. Ba, cel ce se interesează de mersul Casei Pădurilor, citind darea de seamă asupra activității ei în anii 1920 — 1926 capătă o idee cu totul greșită asupra importanței covârșitoare a acestei cestiuni. Citez pasagiul cu care direcția împăduririlor își începe expunerea asupra activității sale: «Inainte de război, chestiunea regenerării pădurilor statului în vechiul regat preocupa în mică măsură Administrația Casei Pădurilor, întrucât ea făcea exploatări îngrijite și aplica pădurilor sale tratamente, ce aveau drept consecință imediata regenerare a lor pe cale naturală (tăerile succesive). Chiar acolo unde se făceau tăeri rase, întinderile de replantat fiind relativ reduse, regenerarea pădurilor se făcea neîntârziat pe cale artificială.

Așa fiind, lucrările de regenerare a pădurilor constau, în

acel timp, mai mult în lucrări de complectări şi plantaţiuni pe mici întinderi».

Cu alte cuvinte, înainte de războiu, trăiam în România într'un adevărat Eldorado forestier şi numai războiul este pricina stării ameninţătoare de desechilibrare între producţiunea şi consumaţiunea forestieră. Robust optimism sau aprecierea absolut eronată a situaţiunei. Totuşi, statistica, chiar aşa cum este, vorbeşte destul de clar. Până în anul 1922 s'au exploatat prin tăeri rase cam 125.000 hectare. Tăeri de felul acesta s'au practicat aproape exclusiv în pădurile de răşinoase. Statistica nu ne arată epoca iniţială a lor, dar o putem complecta, ştiind că exploatarea în mare a munţilor noştri a început cam pe la 1880, atât în vechiul Regat cât şi în Ardeal şi în Bucovina. Ar trebui dar, cutreerând regiunea muntoasă pe la Tarcău, pe la Muşa şi Lotru, în munţii Apuseni şi în Maramureş etc., să găsim întinse arborete de 1 – 50 de ani care să se apropie de suprafaţa arătată în statistică. Poate susţine cineva, că ele există?! Şi câte alte mii de hectare au rămas pleşuvite în urma războiului şi câte poeni şi goluri, câte arborete neîngrijite la timp aşteaptă să le vie rândul de împădurire şi de complectare.

Aceste amănunte nu le cunoaşte parlamentul şi nu le poate cunoaşte, dacă citeşte dări de seamă, ca cele de mai sus. Aşa dar, faţă de lipsa de fonduri endemică a Casei Pădurilor, situaţiunea se tot înrăutăţeşte, iar răspunderea corpului silvic se tot măreşte. Privită în această lumină, chiar suma considerabil sporită din acest an nu corespunde necesităţilor. Am zis mai sus, că nu se ştie în ce proporţie va fi afectată împăduririlor. De vom lua ca bază raportul pe 1927, vedem că din programul de împădurire pe acel an, lucrări în valoare de 18 milioane – din cauza lipsei de fonduri – au rămas neefectuate. Aceasta însemnează, aplicând preţul mediu pe hectar, dat tot din acest raport, 16.000 de hectare. Dacă pentru anul curent admitem acelaş program de lucrări ca cel pentru anul 1927 – de fapt ar trebui mărit faţă de restanţele din anul trecut – vedem că cele 22 milioane prevăzute în budget nu sunt suficiente nici pentru executarea pe jumătate a programului care în anul 1927 reprezintă suma de 52,9 milioane. Şi aşa mergem mai rău din an în an, iar situaţiunea, zugrăvită trandafirie pentru trecut în darea de seamă a anilor 1920/21 – 1926, ia aspecte sumbre de tot în anul 1929.

Pentru a eşi din acest impas, ne-ar trebui o statistică cin-

știută asupra necesităților reale de împădurire a solului nostru forestier. Autoritățile cu răspundere, șeful departamentului, ministerul de finanțe, parlamentul, trebuesc lămurite asupra nevoilor inexorabile ale Casei Pădurilor. Un program întocmit pentru zece, douăzeci sau mai mulți ani, trebue să stabilească lucrările și mijloacele bănești necesare. Dacă față de asemenea precizări oameni cu simțul răspunderii «vor găsi curajul a refuza sumele cerute, atunci noi» ne vom spăla mâinile ca Pilat, iar generațiunile viitoare vor ști cui se datorește lipsa de lemne, de cari vor suferi.

Art. 160 rămâne și acest an dotat cu 12 milioane ca și în anii din urmă. Aceasta însemnează 5—6 lei pe an și pe hectar, adică tot atât ca nimic, când ne gândim — având în vedere numai o singură necesitate — că pădurile noastre sunt absolut lipsite de drumuri de exploatare, fapt care determină inferioritatea procedeurilor noastre de exploatare.

In art. 161 se vorbește de întocmirea, de aplicarea și revizuirea amenajamentelor, de măsurători, hotărnicii și de ridicări în plan și..... de combaterea insectelor, fără nici o precizare. Se prevăd 4 milioane. Dece 4 și nu 3 sau 6 nu se știe. Dealtfel s'a aplicat acelaș sistem, ca la celelalte articole, capitole și deciziuni, sistem, care a intrat adânc în deprinderile noastre.

Trec peste celelalte articole, cari prezintă mai puțin interes, pentru a formula concluziunile, cari pentru mine se impun:

Sunt convins, că în darea de seamă a Casei Pădurilor pe anul 1929 lipsa de fonduri va fi invocată, cum a fost invocată, dealtfel cu drept cuvânt, de atâția ani încoace. Pentru acest motiv, poate se va renunța cu desăvârșire la «modul cel mai ideal de exploatare» — am zis la regie. In raportul pe anul 1927 am întâlnit această frază care la noi explică și scuză tot nu mai puțin decât de 4 ori. Cele două direcțiuni a împăduririlor și a exploatărilor, direcțiunile cele mai importante din Casa Pădurilor, recurg la «lipsa de fonduri», pentru a explica activitatea redusă, ce au desfășurat în cursul anului. De sigur, împrejurări extraordinare pot secătui pentru un moment isvorul fondurilor, chiar pentru activitatea curat productivă a Statului, dar la Casa Pădurilor — continuare a vechilor direcții și servicii silvice — este altceva: lipsa de fonduri este o boală cronică.

De când există un serviciu silvic, el n'a fost dotat cum trebue, pentru a asigura continuitatea folosinței pădurilor. Ne bucurăm de moștenirea pe care am găsit-o în patrimoniul nostru, nu

am făcut şi nu facem decât prea puţin pentru a-l lăsa neştirbit generaţiunilor viitoare. In parte suntem şi noi de vină, noi silvicultorii. Nu e destul a ne lamenta de dispariţiunea pădurilor şi de defrişări, lucruri până la un punct oarecare firesti în evoluţiunea normală a popoarelor, ci trebue să veghem, ca măcar acele pământuri, cari ne sunt lăsate ca proprii numai pentru cultura forestieră să fie intensiv utilizate, să nu rămâe sterpe decenii întregi. Intr'acest scop o activitate cât de sistematică şi cât de energică se impune, pentru a asigura împrospătarea avuţiei noastre forestiere. Trebue, pentru a putea lecui, să cunoaştem mai întâi şi să apreciem răul în toată întinderea lui. O revizuire serioasă a statisticei forestiere, măcar a pădurilor statului şi a acelor administrate de stat se impune. Bazat pe aceeastă statistică trebuesc întocmite programe de lucru, care să servească drept bază pentru întocmirea unor bugete reale şi convingătoare. Am convingerea, că cei în drept, când vor putea să judece gravitatea situaţiunei, nu vor putea refuza mijloacele pentru îndreptarea unei stări de lucruri, ce a durat prea mult.

Le budget de l'administration forestière de l'Etat

L'auteur donne les chiffres inscrits en 1929 dans le budget de l'Etat pour l'administration forestière, soit en total, revenus: 575.000.000, depenses: 306.500.000 lei, puis il en fait une analyse de détail des sommes destinées pour divers travaux forestiers nécessaires à l'administration à fin de mettre en évidence leur développement progressif.

En conclusion l'auteur exprime le désidérat que, pour l'avenir, l'administration donne une attention plus grande aux exploitations en régie, aux reboisements, aux constructions de moyens de transport et aux travaux de statistique forestière.

MIŞCAREA SILVICĂ IN STRĂINĂTATE

DIN SUEDIA

O serie de evenimente culturale şi economice ne-au apropiat mult în ultimul timp de Suedia, ţară care totdeauna a fost în fruntea civilizaţii şi care în deceniile din urmă tinde energic a se ridica în primul rând între ţările cu o puternică mişcare forestieră. Congresul internaţional al Uniunii staţiunilor de experimentaţie forestieră, ce se va ţine în această vară la Stockholm, va contribui într'o largă măsură la cunoaşterea şi ca atare la justa apreciere a condiţiilor forestiere ale Suediei şi a mişcării ei forestiere. Socotim ca bine venite câteva informaţiuni, chiar disparate, pentru aceia cari ar intenţiona să ia parte la congresul amintit, să viziteze Suedia, sau să urmărească ulterior mişcarea forestieră a acestei ţări.

* * *

Centenarul şcolii forestiere suedeze s'a serbat la Stockholm, cu un deosebit fast, la 15 Octombrie 1928,

Familia regală, şefii diferitelor instituţii şi forestierii suedezi, cum şi o delegaţie de reprezentanţi ai silviculturii din diferitele ţări din Europa şi America — Germania, Anglia, Danemarca, Estonia, U. S. A., Finlanda, Franţa, Ungaria, Letonia, Norvegia, Rusia, Cehoslovacia — au luat parte la această ceremonie, care a avut caracterul de eveniment naţional. Şi poporul suedez, în frunte cu capul Statului, şi străinătatea au înţeles să plătească un frumos tribut de recunoştinţă şcolii forestiere, care pregăteşte specialiştii uneia dintre cele mai preţuite cariere în Suedia.

Un anonim dăruieşte societăţii silvicultorilor 10.000 coroane suedeze, adică aproape 500.000 lei. Prof. Endres dela München

își desvoltă tema sa «Situația economiei forestiere și mișcarea lemnului, în Europa, după războiu».

Profesorul Fraser Story (Anglia) face o expunere asupra «Resurselor forestiere ale Imperiului Britanic», iar din partea profesorului Wahlgren, fost director al școlii suedeze de silvicultură, se face o comunicare privind «Trăsăturile caracteristice ale evoluției tratamentelor aplicate în pădurile Suedii dela începutul secolului actual».

Cu acelaș prilej s'a sărbătorit și împlinirea unui sfert de veac dela înființarea «*Societăți de silvicultură a Suediei*», care deși de dată recentă, a contribuit într'o foarte puternică măsură la progresul silvic al Suediei în ultimele decenii. In Suedia, ca în multe părți ale lumii civilizate, cetățenii interesați la bunul mers al treburilor silvice și în primul rând forestierii, au simțit nevoia să cheme la viață... «o societate, în sânul căreia să se poată schimba părerile, în care voințele și ideile să se manifesteze liber, spre a fi aprobate sau desaprobate, un loc, în fine, prielnic discuții libere și pe față a chestiunilor arzătoare la ordinea zilei», cum se exprimă președintele societății către participanții la evenimentul de care ne ocupăm [1].

După câte știm din alte izvoare, «Societatea de silvicultură a Suediei» este un organism foarte puternic, a cărui activitate se simte bine în îndrumarea gospodăriei silvice suedeze.

Dorim asemenea societăți și altor țări, cari nu le au încă, sau cari nu le au în factura foarte viguroasă a celei suedeze.

Ele sunt, — dacă au ființă reală, dacă sunt bine conduse și dacă își pot dobândi prestigiul necesar, — nu numai un colaborator al administrațiilor forestiere publice dar, în multe situații, un îndreptător al acestora.

Congresul internațional al stațiunilor de experimentație forestieră se va ține în acest an la Stockholm, în zilele de 22—27

1) Citatul și însemnările respective rezumate după articolul d-lui prof. H. Perrin, delegatul guvernului francez. Rev. des Eaux et Forêts, Ianuarie 1929.

Iulie. Uniunea internaţională a staţiunilor de experimentaţie forestieră a luat fiinţă în 1891.

Ultima adunare generală — a şasea — a avut loc la Bruxelles, în 1910. Al 7-lea congres, plănuit pentru August 1914 la Budapesta, a fost împiedecat de războiul mondial. Considerente de politică internaţională au împiedicat reluarea firului congreselor internaţionale până ce, într'o conferinţă la Zürich, la care au luat parte un număr de reprezentanţi ai experimentaţiei forestiere în Danemarca, Finlanda, Franţa, U. S. A., Norvegia, Elveţia, Suedia şi Germania, s'a luat hotărârea ca «Uniunea staţiunilor de experimentaţie forestieră» să fie din nou chemată la viaţă; Directorul experimentaţii forestiere suedeze, a fost ales ca preşedinte al Uniunii, cu delegaţiunea de a organiza un congres internaţional la Stockholm în 1928 sau 1929. Cu ocaziunea congresului internaţional agricol dela Roma au aderat la ideia reînfiinţării Uniunii şi Anglia, Olanda, Italia, Jugoslavia, Polonia, Cehoslovacia etc.

Guvernul suedez votând creditele necesare, institutul de cercetări forestiere al Suediei a luat măsuri pentru ca adunarea generală a uniunii internaţionale să se ţină în vara acestui an la Stockholm.

Congresiştii se vor întruni la 14 Iulie la Malmö şi apoi, până la 20 aceiaşi lună, vor face o excursie forestieră în Suedia de sud şi centrală, vizitându-se parcul naţional dela Dalbyhagè ‹stejar, fag, ulm, frasin›; pieţele de experienţă în pădurile parcului domenial dela Dalby, Ekeröd, cum şi pădurile particulare la Skäne ‹molift, fag, pin›; se vor cerceta apoi pădurile din ocoalele de stat Malingsbo, Dalarna, unde şcoala superioară de silvicultură suedeză îşi are centrul lucrărilor practice ale elevilor, cum şi pădurile de cercetare dela Siljansfors, puse, în toată întinderea lor, sub conducerea institutului de cercetări. Se vor vizita apoi împrejurimile lacului Siljan, centrul forestier Falun şi se va vedea plutăritul în regiunea Delälven.

Congresul se va ţine la Stockholm în zilele de 22—27 Iulie, la ordinea zilei fiind următoarele chestiuni:

1. Reorganizarea «Uniunii internaţionale a staţiunilor de cercetări forestiere» şi adoptarea statutelor acesteia».

2. Convenţie privind stabilirea unei bibliografii forestiere internaţionale.

3. Discuţiuni asupra normalizării ‹unificării sau standardizării› metodelor de măsură şi de investigaţie, în locurile de încercare.

4. Discuţiuni asupra metodelor şi terminologiei de adoptat în domeniul pedologiei forestiere.

5. Comunicări în vederea orientării viitoare a cercetărilor forestiere.

Cum se vede, chestiunile puse la ordinea zilei sunt puţin numeroase, dar de o importanţă fundamentală, întrucât se urmăreşte, pe de o parte reanimarea uniunei, iar pe de alta, orientarea unică şi standardizarea metodelor de cercetare, din lipsa cărora, oricât de preţioase ar fi rezultatele dobândite până acum, ştiinţa şi practica internaţională nu pot trage toate foloasele, fiindcă rezultatele nu sunt comparabile.

In timpul săptămânii congresului se va face o excursiune la Jönakar, într'un optimum al pinului silvestru.

După congres, între 28 Iulie şi 4 August se va face o a treia excursie forestieră în Nordul Suediei, spre a se vedea locuri de încercare, păduri afectate în întregime experimentaţii, practica forestieră în nord, plutărit, industrii forestiere, etc. Excursia se va termina la Äre, în munţii Jämtland, aproape de graniţa Norvegiană, la ca. 120 klm de Trondheim, situat pe malul oceanului.

Doamnele nu vor putea participa la excursie.

Cheltuelile necesitate numai în Suedia sunt la circa 585 coroane suedeze, la care se adaugă circa 25 coroane suedeze pe zi pentru săptămâna cât ţine congresul în Stockholm. In afară de acestea se vor plăti separat, bineînţeles, cheltuelile de drum până la Malmö şi dela punctul terminus Äre înapoi.

* * *

Literatură pentru orientare generală asupra Suediei şi în special asupra condiţiilor forestiere ale acesteia ‹după însemnări sau broşuri trimise de către d-l Sven Petrini, secretarul congresului, căruia îi mulţumim aci›.

Kekich, Emil, Forestry in Sweden. Washington 1927. ‹De-

partment of commerce. Bureau of foreign and domestic commerce. Trade promotion series No. 56). Vândut de the Superintendent of Documents. U. S. Government Printing Office. Washington, D. C. Prețul 10 cents.

Oxholm, Axel H., Swedish forests, lumber industry, and lumber export trade. Washington 1921. (Department of commerce. Bureau of. foreign and domestic commerce. Special agents series, No. 195). Vândut de the Superintendent of Documents, Government Printing Office. Washington, D. C. Prețul 75 cents.

Sweden, Historical and statistical handbook. By order of the Swedish Government ed. by J. Guinchard. 2 ed. 1–2. Stockholm 1914. Editor: P. A. Norstedt a. Söner. Price 15. swed. Kr. Nordiska Bokhandeln. Fredsgatan 7–9. Stockholm. Ediție engleză, germană și franceză.

Următoarele articole în: *Actes du 1-er congrès international de sylviculture, Rome 1926, Vol. 1–5.* (Institut international d'agriculture). Se găsesc și la Biblioteca Soc. «Progresul silvic», pot fi toate obținute dela «Statens Skogs forsöksaustalt, Experimentalfältet, Sweden» pe prețul de 80 lire it. pentru cei înscriși la congres.

Lindeberg, E., Statistique de la superficie forestière, du capital ligneux et de son accroisement, de la production, de la consommation et du commerce des produits de bois en Suède. Vol. 2. pp. 48–56.

Hesselmann, H., L'évaluation des ressources forestières de la Suède. Vol. 2, pp. 211–215.

Hermelin, Th., Organisation de l'administration forestière de l'Etat en Suède. Vol. 2, pp. 672–676.

Hedemann, Gade E., The object and methods on Swedish Forestry Legislation. Vol. 3, pp. 94–110.

Hesselman, H., The Forestry Experimental Service in Sweden. Vol. 3, pp. 250–253.

Wahlgren, A., Forestry education in Sweden. Vol. 3, pp. 268–273.

Jonson, T., The taxation of forestry in Sweden. Vol. 3, pp. 339–346.

Berg, C., Trade and industry in timber and other products. Vol. 3, pp. 588–593.

Lundgren, Th., The Swedish woodpulp and cellulose industry. Vol. 3, pp. 626–632.

Hermelin, Th., Exploitation et conditions de transport forestiers en Suède. Vol. 4, pp. 480–491.

Petrini, S., The thinning experiments of the Swedish Institute of Experimental Forestry. Vol. 4, pp. 511–524.

Romell, L. G., La question de la provenance en Suède. Vol. 4, pp. 682–694.

Lundberg, G., The draining of peat for forest production. Vol. 4, pp. 695–700.

Trägärdh, I., The main features of the Swedish forest insect fauna. Vol. 5, pp. 280–283.

Aminoff, F., Associations favorisant le développement de la sylviculture en Suède. Vol. 5. pp. 429–437.

Lagerberg, T., Rot in stored soft-woods. Vol. 5, pp. 565–572.

Sven Petrini. Les Forêts de la Suède et leur exploitation Publ.: Institut international d'Agriculture, Rome, 1922.

Le syndicat d'Initiative des voyages en Suède: Un livre sur la Suède–Stockholm, 1927.

Studiul al treilea în anexata listă, dă o orientare generală asupra geografiei, istoriei, etc. a Suediei.

Acelaș scop îl îndeplinește și ultimă broșură din listă, care are avantagiul de a fi și concisă (183 pag. cu fotografii, hărți etc.).

M. Drăcea.

CRONICA

EXCURSIUNEA STUDENŢILOR SILVICI

DELA

ŞCOALA POLITECHNICĂ DIN BUCUREŞTI IN POLONIA [1]

(9—26 Iulie 1928)

de Dr. C. C. GEORGESCU

Ca un răspuns la vizita făcută de studenţii silvici dela şcoala Politechnica din Lwow în vara anului 1927 în România [2], Societatea studenţilor silvici din Bucureşti a luat iniţiativa şi a reuşit graţie energiei harnicului ei preşedinte R. Dinu Voinea şi a colaboratorilor săi, să înjghebe excursia, asupra mersului căreia dorim a face aci o dare de seamă generală. Excursiunea a fost condusă de d-nii prof. N. Iacobescu şi V. Stinghe, Asist. C. Georgescu şi inginer N. Codru şi a avut un număr de 43 studenţi silvici din ultimii ani de studii ca participanţi [3].

Programul de excursiune,—care prevedea vizitarea alternativă a domeniilor şi stabilimentelor industriale forestiere, a principalelor localităţi de importanţă istorică, pitorească etc., a fost alcătuit de d-nii prof. Ladenberger, decanul Fac. silvice şi Vierdak dela Politechnica din Lwow ajutaţi fiind de Asist. Dr. F. Krzysik şi S. Lis, preşedintele Soc. studenţilor silvici din Lwow, cari ne-au însoţit în timpul excursiunei, înlăturând astfel mult greutăţile conducerei ei. Incă dela prima staţiune de cale ferată Sniatyn, unde d-nii menţionaţi ne-au urat bun sosit, am început să avem încredere în reuşita excursiei şi să bănuim că în primirea noastră se pune multă grijă şi prietenie.

---

1) Această descriere a fost redactată după notiţiţele amănunţite de excursie, pe care d-nul profesor N. Iacobescu a avut bunăvoinţa a ni le pune la dispoziţie; în acelaş scop s'au folosit memoriile prezentate şcoalei de d-nii absolvenţi I. Lungu şi Ştefănescu-Merei.

2) Studenţii polonezi au fost conduşi în România în timpul excursiunei lor pe rând de d-nii prof. P. Antonescu, P. Grunau şi V. Stinghe.

3) Fondurile, cu ajutorul cărora s'a putut face excursiunea au provenit din cotizaţiile participanţilor (2000—6000 lei de membru), dela Soc. studenţilor (100.000 lei), dela şcoala Politechnică (care a suportat toate cheltuelile de transport) şi în fine din donaţiunile făcute de Soc. «Progresul silvic» (30.000 lei) şi Administraţia «Casei pădurilor» (20.000 lei).

Dela graniță trenul traversează câmpia subcarpatică unde ochiul atent, care dorește încă din primele momente să recunoască schimbarea adusă de trecerea frontierei, cu greu poate distinge ceva mai deosebit de regiunile învecinate bucovinene. La Stanislawow, unde suntem primiți de notabilitățile orașului[1], luăm primele informațiuni asupra împărțirei administrative a Poloniei, și aflăm că ea este împărțită în 16 voivodate, fiecare voivodat apoi este subdivizat în districte, cari ar corespunde județelor noastre. Orașul Stanislawow este capitala unui voivodat cu acelaș nume. Tendința actuală este ca acestor voivodate să li se dea autonomie, urmând ca fiecare în parte să-și aibă organe de conducere din toate domeniile administrative și diete locale, până acum însă asemenea autonomie există în aplicare numai în Silezia. In fiecare din administrațiunile acestor voivodate există între altele și un serviciu de protecție a pădurilor, cari ajută Statul în supravegherea pădurilor particulare. Administrațiunea generală a pădurilor însă depinde ca și la noi de Ministerul de Agricultură și Domenii. Administrațiile silvice exterioare, ce sunt independente față de organizațiile locale, au deasemenea o largă descentralizare, cele 10 direcțiuni silvice păstrează în organizația și modul lor de lucru tradiția bună silvică austro-ungară.

Dela Stanislawow linia ferată către Stry, pe care pornim, urmează șirul Carpaților, Polonezii deosebesc culmea Carpaților, care formează linia de graniță pe o distanță de 600 km. în două grupe și anume Carpații Orientali, (Carpații păduroși), în dreptul cărora ne aflăm și Carpații Westici, din cari face parte și masivul Tatra. Aspectul general al regiunei, așa după cum ni se arată din tren este cu totul nou: întinse lanuri de secară, cartofi, dughie sau trifoi alternează cu pâlcuri de pădure, cu turbării, cu pășuni și fânețe. Ne frapează cultura agricolă în brazde boltite, printre cari se găsesc rigole puțin adâncite, și cari servesc să înlesnească scurgerea apelor din ploi și deci de a împedica inundarea terenurilor. Acest mod de cultură impus în această regiune de condițiunile speciale ale solurilor și bogăția de precipitate atmosferice, aduce mari prejudicii recoltei, astfel pe spinarea brazdei găsim secara bine desvoltată în timp ce pe laturi rămâne mică. Pe întinsele pășuni și fânețe se văd ochiuri de apă înconjurate de maci înfloriți și din cari răsar mușuroae acoperite cu mușchi. Pădurile sunt formate din stejar, gorun, mesteacăn, plop tremurător, cireș, etc. printre cari se găsesc zăvoae cu anini și sălcii. Pădurile fiind constituite din esențe de lumină ne apar rărite, multe păduri mai sunt rărite și din cauză, că au fost probabil în trecut brăcuite.

Prima etapă o facem la localitatea Broszniow, unde suntem pentru două zile găzduiți de firma Glesinger, Societate anonimă pentru cherestea și unde facem cunoștință cu industria particulară poloneză[1]. (Fig. 1). Fabrica aparține de mai

---

1) In cele câteva ceasuri cât am stat în acest oraș am fost primiți și însoțiți de d-nii St. Hendrychowski, reprezentantul primarului orașului, Zagaiewski, poliaiu și d-l ing. Scheletzchy din partea Direcțiunei căilor ferate. Tot aci ne iese n cale și d-l ing. Golcrewski, vice-directorul regional silvic din Lwow, care ne-a însoțit până la Lemberg.

1) In tot timpul cât am stat la Societatea Glesinger am fost însoțiți de d-nii directori generali Pöhl și Robinson, a căror amabilitate am avut prilejul a o prețui.

multe generaţii aceleiaşi familii, care şi-a câştigat în acest mod o tradiţie sui-generis în lumea industrială forestieră poloneză. Ea îşi furnizează materialul lemnos, pe care-l debitează, din proprietăţi particulare, ale Statului şi ale Fondului religionar greco-catolic din Lwow, de unde tae anual cam 150.000 ^{3}. Fabrica nu ne arată nimic deosebit, fiind o instalaţie destul de veche, la refacerea căreia se va lucra chiar în cursul acestei ierni; am admirat în schimb buna ordine şi chibzuinţă pusă în slujba economiei forestiere şi rentabilitatea fabricei, fapt care merită să fie relevat.

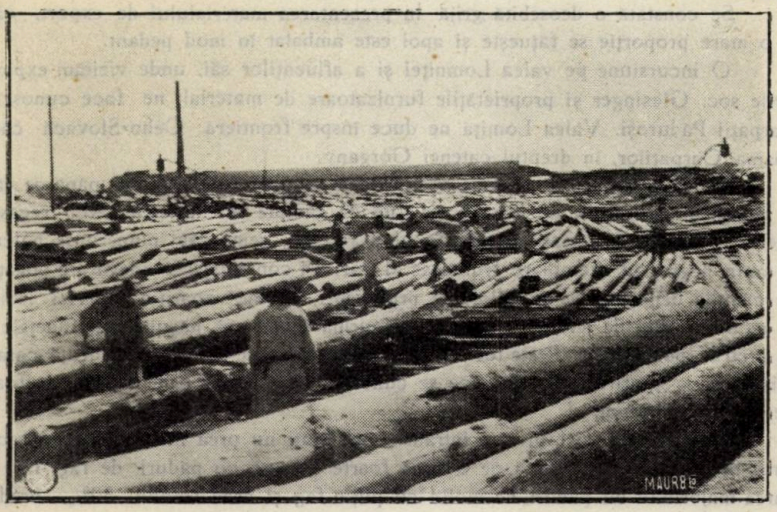

Fig. 1. — *Broszniow*
Locul de depozit al fabricei de cherestea Glesinger.

Fabrica dispune de 9 gatere, 5 circulare, ferestrae în bandă şi pendule. Pe lângă fabrica de debitat se mai găseşte o secţiune pentru confecţionatul de lăzi, o uscătorie, o presă pentru brichete de rumeguş şi în fine o maşină pentru producerea lânei de lemn. Forţa maşinilor motrice utilizate este de 700 C. P.

Fabrica este deservită de o cale forestieră îngustă în lungime totală de 105 km, pentru care Soc. posedă un bogat material rulant, ateliere de reparat şi în fine tot mecanismul necesar funcţionărei ei regulate. In fabrică lucrează aprox. 1200 lucrători în două serii de câte 8 ore, (dela ora 8 până la 2 şi dela 2 până la 10). Lucrătorii locuesc în apropierea fabricei într'o colonie stabilă, cu case spaţioase şi îngrijite, în sat remarcăm un spital monumental, clădit de fabrică, printre lucrători la diferitele maşini-unelte vedem un număr mare de femei, cari lucrează în aceleaşi condiţiuni ca şi bărbaţii.

Fabrica livrează în afară de material brut ca butuci, piloţi, stâlpi de telegraf, lemn rotund pentru celuloză, pari de mină şi traverse brute de stejar şi material prelucrat ca cherestea de diferite calităţi şi mărimi, lăzi pentru alimente, lână de lemn etc. Condiţiunile de lucru ale fabricei sunt foarte diferite faţă de

acelea dela noi, aci mâna de lucru este eftină, astfel un lucrător primeşte în medie 40—50 lei pe zi, iar gateristul 3000 lei pe lună (plus casă, luminat şi lemne).

Valoarea materialului lemnos procurat de fabrică este foarte ridicată, fapt care ne arată că proprietarii pădurilor au o rentă mare. In adevăr molidul în picioare se plăteşte cu aprox. 450 m^3, fără ca să mai vorbim de meterialul preţios cum ar fi paltinul creţ, al cărui preţ se urcă până la 6000—6500 lei m^3 în picioare.

Materialul se vinde mai mult în Occident, urmărindu-se câştigarea pieţei engleze, în Orient fiind concuraţi de industria română.

Se constată o deosebită grijă în prezentarea materialului de export, care în o mare proporţie se făţueşte şi apoi este ambalat în mod pedant.

O incursiune pe valea Lomniţei şi a afluenţilor săi, unde vizităm exploatările soc. Glesinger şi proprietăţile furnizatoare de material, ne face cunoscuţi Carpaţii Păduroşi. Valea Lomiţa ne duce înspre frontiera Ceho-Slovacă către coama Carpaţilor, în dreptul catenei Gorgany.

Calea ferată parcurge încă vreo 20 km câmpie subcarpatică, până ce dăm în munţi, a căror linie de demarcaţie faţă de câmpie este bruscă. Aci regăsim aceleaşi, masive de stejar, mesteacăn plop şi anin, remarcăm numeroase pâlcuri de anin negru cu exemplare frumoase şi cari aci constituesc o adevărată bogăţie. Pe câmpia dela poalele munţilor, pe prundişuri, îşi fac apariţia indivizi izolaţi de molid şi tufe de jenuper, aceştia din urmă invadează păşunele şi fâneţele şi cu greu se pot extirpa. Peste tot abundă umezeala, care aduce o verdeaţă caracteristică şi o sporire a turbelor, ce se cunosc din depărtări prin capetele stufoase ale lui Eryophorum.

Carpaţii păduroşi, în care intrăm sunt munţi nu prea înalţi (1800 m), acoperiţi în porţiunea inferioară pe o zonă foarte strâmtă cu păduri de fag, iar în marea majoritate cu păduri de molid cu puţin fag şi brad (molid 80%, brad şi fag 15 %).

Golurile munţilor sunt invadate de tufele de jneapăn, jenuper şi liliac de munte. In genere regăsim condiţiunile de vegetaţie ale munţilor Bistriţei, cu deosebirea că aci limitele diferitelor specii sunt mult mai scoborâte, astfel fagul abia se urcă până pe la 850 m, iar limita pădurei poate să fie chiar la 1300—1400 m.

Munţii sunt formaţi din gresii greu dezagreabile deobicei bogate în fer, din care cauză solul este foarte superficial şi coastele sunt pline de prăvălişuri. In această regiune avem de aface cu păduri propriu zise de protecţie prin defrişarea cărora se provoacă adevărate dezastre (chiar numele munţilor Gorgany = grohotişuri, ne indică aceasta), astfel în unele locuri de unde s'au scos pentru extracţia terpentinei jneapăni, grohotişurile lăsate libere s'au prăvălit odată cu avalanşele asupra pădurilor de mai jos, aducând pagube însemnate.

Cu surprindere aflăm aci o staţiune bogată în Pinus cembra, care se scoboară până în pădurile de molid (850 m), unde se poate găsi în câteva locuri în proporţie până la 20 %, fapt excepţional pentru restul Europei de Vest, este ştiut că în Alpi sau celalte culmi ale Carpaţilor, această esenţă nu se găseşte decât deasupra sau la limita pădurilor de molid. Exemplarele de Pinus

cembra sunt foarte frumoase putând ajunge până la 25 m şi dau un lemn foarte căutat şi bine plătit. (Fig. 2).

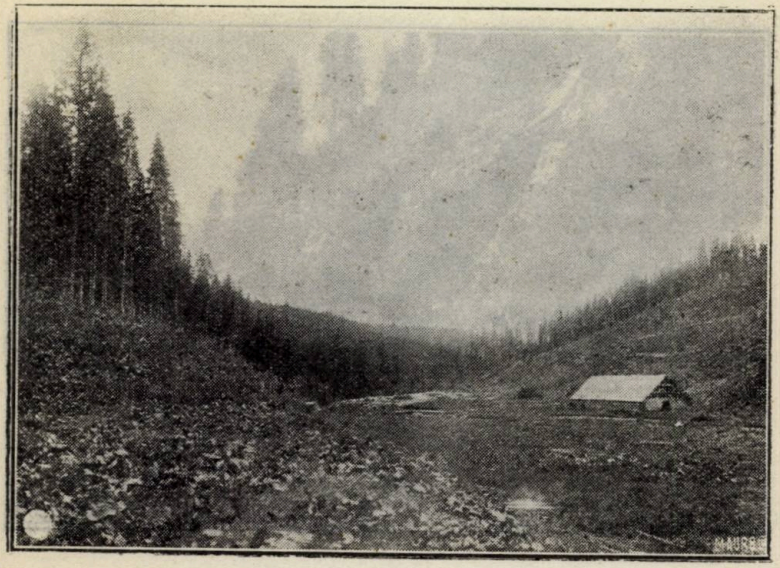

Fig. 2. — *Valea Lomnitza. Carpaţii păduroşi.*
Loc de depozit cu lemn de Pinus Cembra. In dreapta se vede o tăetură cu un sol superficial pietros, unde regenerarea nu se poate face decât artificial.

Suntem deasemenea frapaţi de numeroasele numiri româneşti toponimice ce abundă pe aci ca de ex. răul Pietros, muntele Vulcan (Wolkan), localitatea Angeluşa (Angielow) Zăvoiu, Cucul, etc.

Dintre proprietăţile vizitate o gospodărie intensivă ne arată aceea a fondului religionar greco-catolic din Lwow, unde găsim amenajamente bine întocmite, cu un mecanism al tăerilor adaptat condiţiunilor speciale ale locului. In adevăr terenul nepermiţând tăeri rase pe suprafeţe prea mari, parchetele anuale sunt risipite în tot masivul şi nu trec într'un loc anumit de 16 ha. După exploatări regenerarea naturală fiind foarte anevoioasă se fac imediat plantări şi mai ales semănături, cari se îngrijesc regulat. După cum am arătat, proprietatea îşi valorifică, graţie căei ferate, bine materialele obţinând pentru păduri un preţ ridicat şi are posibilitatea de a face în tot cuprinsul său, exploatări.

La această proprietate vizităm câteva plantaţiuni bine executate şi cari ne-au impresionat în mod plăcut. Din cauza solului pietros şi superficial lucrările de regenerare se fac cu multă greutate şi până acum nu s'a putut stabili, cari anume metoadă de însămânţare sau plantaţiune ar fi mai indicată.

La domeniul Statului condiţiunile de exploatare şi administrare nu sunt diferite de acelea dela noi; agenţi se străduesc să separe răul comis prin exploatările din trecut, pentru cari au mijloace suficiente şi găsesc un mediu prielnic

de lucru. La reîntoarcere ne oprim la staţiunea balneară Podlute de pe Valea Lomnitzei, unde vizităm nişte baraje importante construite pentru apărarea localităţei expusă viiturilor de apă (Fig. 3 şi 4) şi un fost castel de vânătoare al

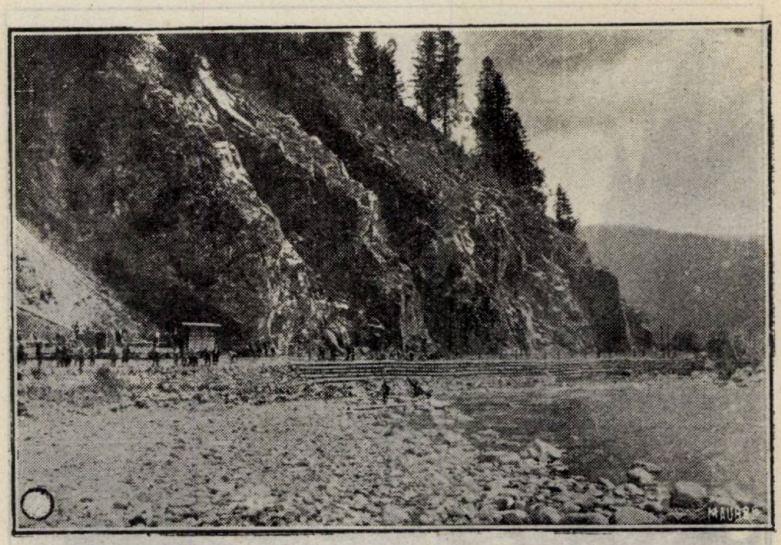

Fig. 3. — *Valea Lomnitza*
Baraj pentru apărarea contra viiturilor de apă a staţiunei climaterice Podlute.

Fig. 4. — *Valea Lomnitza.*
Baraje pentru apărarea terasamentului căei ferate forestiere.

decedatului prinţ Rudolf de Habsburg, construit din lemn de P. Cembra; construcţia ne arată frumuseţea lemnului, care păstrează admirabil suprafaţa netedă şi soliditatea îmbinărilor, amintind regularitatea construcţiunilor în zid.

* * *

In drumul nostru către Lemberg ne abatem prin renumitul centru istoric şi petrolifer Boryslaw, situat în mijlocul zonei din Galiţia şi care a deţinut multă vreme recordul mondial al extracţiunilor petrolifere. Regiunea este din cele mai romantice şi capătă un aspect bizar prin marea mulţime a sondelor, (în câmpia şi dealurile din faţă din cuprinsul comunei, se găsesc peste 20.000 sonde vechi, din cari astăzi numai 400—500 funcţionează) ce abundă peste tot şi cari au o formă arhitechtonică frrumoasă; priveliştea este cunoscută din reclamele puse prin gările din străinătate pentru atragerea vizitatorilor străini în Polonia. Oraşul ne aduce o mare decepţie, reamintind târgurile noastre ovreieşti din Nordul Moldovei.

Existenţa petrolului se cunoaşte aci încă din secolul al 16, exploatarea regulată se face abia de pe la 1857, odată cu începerea celor din America. Mersul crescând al exploatărilor petrolifere este în bună parte opera inginerilor polonezi, iar lucrătorii din această regiune şi-au dobândit în decursul vremurilor un mare renume, din care cauză erau căutaţi peste tot.

Din regiunea de aci au pornit în restul lumei mari descoperiri, din care cea mai importantă este găsirea petroleului lampant (1854), iar multe realizări technice de sondaje au rămas renumite. La Boryslaw se extrăgea înainte de războiu 90 % din producţia Galiţiei, care în 1909 întrecea 2 mil. de tone şi constituea 3 % din producţia lumei. Multe zăcăminte de petrol de aci sunt la adâncimi considerabile şi anume în medie cam între 1000—1200 m.

Dela 1909 producţia începe să scadă treptat, apoi ea a suferit o mare lovitură în timpul războiului, când sondele au fost complectamente distruse; după războiu lipsa de capital a întârziat mult refacerea. Astăzi la Boryslaw instalaţia este în parte refăcută, astfel se extrag cam 250.000 tone anual din sonde cu producţie mică, însă constantă.

* * *

Dela Boryslaw părăsim zona subcarpatică şi intrăm în câmpia, care formează aproape 80 % din suprafaţa Poloniei, îndreptându-ne către Lemberg.

Pe drum observăm din tren acelaş aspect ca dela Stanislawow spre Broszniow; apropierea Lembergului se anunţă printr'un şir de păduri de răşinoase şi foioase, ce dau regiunei un farmec ales şi unde orăşenii îşi găsesc un loc de reculegere. La Lemberg suntem primiţi cu un fast deosebit, iar tramwaye cu drapele româneşti, ne iau în primire şi ne duc la frumosul cămin studenţesc local. O plimbare cu automobilul prin Lemberg ne arată monumentalele clădiri publice, numeroasele instituţiuni culturale, cartierele vitelor şi parcurile, ce inundă oraşul cu verdeaţă. Seara se dă în cinstea noastră un prânz de mare gală, la cel mai mare hotel local, unde pe rând ni se aduce salutul Şcoalei Po-

litechnice, Direcţiunei silvice, Voivodatului, Societăţii inginerilor [1]) la cari au răspuns pe rând d-nii prof. N. Iacobescu, V. Stinghe, consulul României Galin şi studentul R. Dinu Voinea. In timpul banchetului a domnit o mare animaţie, la cari a contribuit mai ales corul studenţilor din Lwow, cari au dat o adevărată producţie muzicală.

Lwowul (Lembergul) este unul din oraşele cele mai vechi ale Poloniei, şi care astăzi încă este în plină prosperitate având aprox. 240.000 locuitori.

Oraşul este înconjurat de coline, cari pătrund chiar în interiorul său, împrejurimele, clădirile şi parcurilor sale îl fac unul din cele mai frmoase oraşe ale Poloniei.

El este un mare centru universitar având o universitate şi o politechnică, la politechnică găsim şi o facultate agro-silvică ai căror profesori joacă un mare rol în economia forestieră polonă, fiind în directă legătură cu administraţiunea publicând manuale şi redijând o bună revistă de specialitate (Sylvan).

In Polonia găsim învăţământul agricol alături de cel forestier înglobate în o aceiaş facultate, care este alipită, după cum am văzut, la Lemberg Politechnicei, formează o şcoală specială (Szkola Glówna Gospodarstwa Wiejskiego = Şcoala superioară de agricultură şi silvicultură) la Varşovia sau în fine este alipită universităţei la Poznán.

Prin alipirea învăţământului superior silvic la politechnică, universitate sau formând o academie specială, se împacă toate năzuinţele ştiinţei silvice şi anume se dă pe rând fiecărei subspecialităţi silvice (technică, economică şi culturală) după felul şcoalei respective, desvoltarea dorită.

Polonia are un corp profesoral numeros, cari a reuşit să creeze o ştiinţă naţională-silvică şi să dea la iveală manuale şi lucrări de specialitate apreciate.

Paralel cu acest învăţământ s'a desvoltat şi activitatea de cercetări ştiinţifice, care se întreprinde de staţiunile de experienţă alipite şcoalelor şi conduse de profesorii lor, lucrările ce se urmăresc de aceste staţiuni sunt coordonate de o comisiune centrală de cercetări ştiinţifice alipită Ministerului de Agricultură

In ziua următoare sosirei noastre în Lemberg suntem conduşi la localitatea mărginaşe Rzeana, unde vizităm fabrica de contraplacaje (Sperrplatte) «Oikos». Contraplacajele aci se confecţionează mai ales din anin şi mai puţin de mesteacăn, valorificându-se prin aceasta aceste două esenţe atât de răspândite în pădurile de câmpie ale Poloniei. Trunchiurile de anin sau mesteacăn se prelucrează înainte de a se fi uscat complect şi în care scop se păstrează până la debitare cu scoarţă sau se vâră sub apă. Furnirul în grosime de 0,5—4 mm se scoate prin derulare la nişte maşini asemănătoare celor întrebuinţate pentru fabricaţia chibriturilor, după o prealabilă fierbere a trunchiurilor în apă (24—48 ore la o temperatură sub 100°). Plăcile sunt tăiate şi confecţionate în dimensiuni stabilite, lipindu-se sau tăindu-se părţile în minus sau plus şi apoi se usucă în cuptoare speciale. Mai multe plăci, — de obicei 3 sau 5, după cum

---

1) Au vorbit d-nii Ladenberger, decanul facultăţii silvice dela Politechnică, inginer Alexander, reprezentantul oraşului, M. Chmielesoski preşedintele biroului agrlculturei, M. Dsuchowski reprezentantul guvernului, W. Golczewski, vice-director silvic, etc.

se doreşte a se avea contraplacaje de 6 mm gros sau mai groase — se aşează unele peste altele având direcţia fibrelor alternând perpendiculare şi apoi se lipesc cu cazeină la cald şi sub o mare presiune. Plăcile astfel lipite capătă între ele o aşa mare legătură, încât la linia lor de unire nu cedează niciodată la rupturi.

Pentru fabricaţia contraplacajelor se pot utiliza şi trunchiuri cu inima stricată, cu condiţie însă ca putregaiul să nu treacă $^1/_3$ din diametru, şi apoi ca trunchiurile să fie cât mai lipsite de crăci. Prin această prelucrare lemnul de anin şi mesteacăn îşi capătă în această stare de semifabricat o valoare apreciabilă, căci un m^3 de asemenea contraplacaje se plăteşte loco fabrică cu 65 — 105 dolari. Preţul contraplacajului nu este totdeauna invers proporţional cu grosimea.

Dela această fabrică suntem apoi conduşi la Muzăul de Istorie Naturală fondat prin dotaţia familiei Dzieduzcki, unde trecem repede în revistă numeroase colecţiuni de Istorie Naturală strânse exclusiv din Polonia.

De remarcat sunt colecţiunile ornitologice şi de mamifere, un exemplar împăiat ne arată zimbrul (Bison europacus) dela Bialoweza, astăzi complectamente dispărut în stare sălbatică[1] şi din care nu se mai găsesc în grădinile zoologice din lume decât vr'o 6 exemplare. Ni se atrage atenţiunea asupra unei plante rare Azalea pontica, care este specifică pentru munţii Caucaz şi se găseşte şi în Polonia într'o insulă cu totul izolată în apropierea Cracoviei. Intr'o cutie de petrol putem vedea resturile admirabil conservate având oase şi carne din corpul unui mamut găsite în o turbărie, din acest exemplar s'au luat piese pentru cercetări histologice.

In colecţiile preistorice se geseşte părţi din scheletul omului primitiv din neolit aflat la localitatea Zloty.

Tot în acest muzău găsim rondele cu diametre extraordinare ale esenţelor principale din Polonia, luate dela indivizii monumentali ai pădurilor virgine din Bialowcza şi alte complexe păduroase imense. Dela acest muzău condus de un cunoscut entomolog, d-l Kunze dela secţia silvică a politechnicei plecăm cu regretul, că nu am putut vizita mai pe îndelete şi nota tot ce este de interes pentru noi.

Cu tramwaye speciale, pe cari fâlfâe iarăş drapelele ţărei ne urcăm pe colina cea mai ridicată din regiune, ce se află în preajma oraşului la locul vechei cetăţi, astăzi distrusă, de unde putem admira perspectiva oraşului şi avem o privelişte îndepărtată asupra ţinutului. Din explicaţiunile d-lui profesor Vierdak, neobositul nostru însoţitor, aflăm că Lembergul se află pe linia de despărţire a apelor ce se scurg către Marea Neagră şi Baltică şi tot aci se întâlnesc 4 mari regiuni cu o floră forestieră diferită.

Luând direcţia Cracoviei ne oprim în drum la domeniul forestier Łancut proprietatea contelui Potocki, descendentul uneia din cele mai vechi familii aristorate poloneze.

In castelul aflat în acest domeniu au fost găzduiţi în timpul vizitei în

---

1) Nu se ştie încă precis însă, dacă nu se mai găseşte în această stare încă în Caucaz, ceeace este puţin probabil.

Polonia şi suveranii României, fapt care a făcut ca pentru noi aceste locuri să capete un farmec deosebit; de altfel trebue menţionat că însuşi proprietarul domeniului, a ţinut în mod expres să ne invite la domeniul său, invitaţie care ne-a onorat şi măgulit.

Câmpiile, pe cari le străbatem sunt acoperite cu lanuri de secară, hrişcă, sfeclă printre care se vede pământul nisipos, şuviţele mai mult sau mai puţin largi cultivate cu Lupin, dau prin florile lor galbene peisagiului o notă caracteristică. Dela un moment dat în drum spre castel părăsim şoseaua principală, de unde apoi automobilele nu mai pot înainta din cauza nisipurilor, pe cari apoi le străbatem în căruţe uşoare de vânătoare. Nisipurile sunt însă aci fixate şi nu ies în evidenţă decât în lungul drumurilor; în zilele călduroase căruţele sunt purtate cu greutate şi abia după o ploae potrivită, nisipurile întărindu-se, drumurile devin mai practicabile. Climatul regiunei este foarte aspru, vânturi puternice bat dinspre Rusia, iar ierni grele ţin din Octombrie până în Aprilie—Maiu, când uneori se poate încă merge cu sania. Pământul sărac şi climatul aspru aduce mari piedici agriculturei şi doar pădurea şi fâneţea sunt ceva mai uşor de condus.

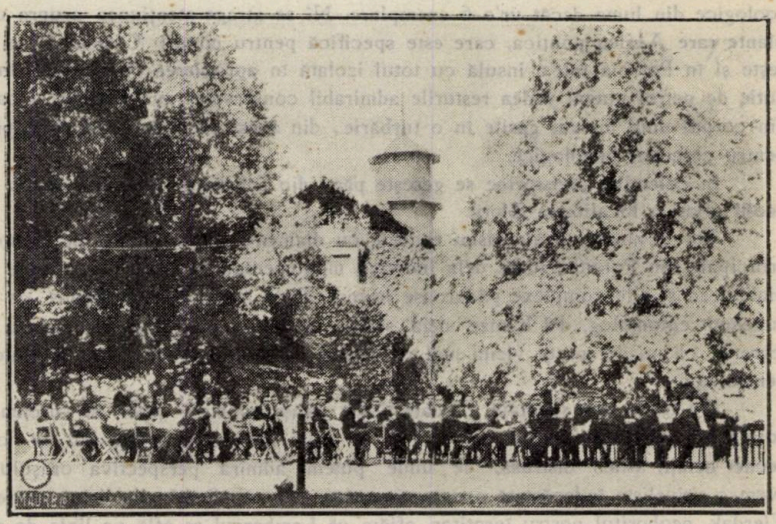

Fig. 5. — *Łancut.*
Castelul Iulien. Masa comună.

Ajunşi la castel, după o baie reconfortatoare suntem conduşi în parc, unde pe locul de tenis bine luminat cu becuri suspendate ne aşteaptă masa de seară, la cari suntem chemaţi prin bătaia în gongul ce stă spânzurat de un stejar alăturat. Primirea extrem de călduroasă, pe care ne-a pregătit-o d-l director al domeniilor contelui Potecki, Wieclaw Kraweryscki entuziasmează pe excursionişti, cari încep să se anime şi fac să răsune cântece poloneze şi române. (Fig. 5).

Din explicaţiile preliminare aflăm că domeniul contelui Potecki este situat o parte în regiunea subcarpatică şi o alta, în Polonia mică unde ne aflăm, cuprinsă între căile ferate Lemberg-Cracovia şi Lemberg-Varşovia. Suprafaţa pădurilor domeniului este de 13.000 ha şi acestea sunt administrate de 13 ingineri silvici, 2 conductori şi 85 pădurari, un ocol silvic are în medie aprox. 1000 ha, sunt însă şi ocoale de 600 ha. Suprafaţa redusă a ocoalelor se explică prin faptul, că aci cultura silvică se face în un mod extrem de intensiv, iar pe de altă parte personalul se ocupă şi cu ocrotirea vânatului.

Unitatea de suprafaţă cu care se lucrează în operaţiunile culturale este arul şi dacă de ex. o asemenea suprafaţă nu este perfect regenerată, atunci se procedează de urgenţă la complectări, în cursul excursiunei noastre am găsit un ochiu complectat, cu dimensiunile de 40/50 m, în curs de regenerare apărat cu gard contra atacului vânatului. Masivul este format din pin 70 % brad şi fag 20 %, iar restul molid, stejar, larice, carpin, anin, etc., posibilitatea anuală este aprox. 100 ha, creşterea medie pe an şi pe ha 3 m^3. Cheltuelile generale repartizate pe ha sunt socotite la aprox. 4000 lei.

Din convorbirea cu d-l director aflăm că proprietatea a avut multe de suferit de pe urma războiului, dat fiindcă frontul a fost foarte apropiat. Apoi după război s'a depăşit mult posibilitatea din cauza unei dispoziţii excepţionale, care obliga pe proprietarii de păduri a da 30 % din posibilitatea pe 10 ani în mod anticipativ ţăranilor în vederea refacerei gospodăriilor lor distruse în timpul războiului.

O preumblare prin pădurile domeniului ne-a desvăluit personalitatea directorului, conducătorul nostru, care ni se prezintă în acelaş timp ca un om desăvârşit de acţiune şi ca un cărturar cu vastă cunoaştere şi înţelegere a silviculturei, studenţii noştri, cari văd aci pentru prima dată o gospodărie silvică model nu mai găsesc cuvinte de admirare şi cu toţi atraşi de interesantele exemple culturale demonstrate sorb cu nesaţ explicaţiunile directorului tălmăcite lor de d-nul prof. Stinghe.

O schiţă de plan ne arată traectul drumului nostru, arboretele vizitate au o compoziţie variată. Staţiunea este proprie pinului, care are tendinţe de copleşire, totuşi nici pinul nu poate să pătrundă acolo, unde din cauza unei lucrări greşite s'a pierdut solul favorabil al pădurei şi aci numai cu greu prin lucrări costisitoare se poate reîntroduce. Este desigur o minune apariţia fagului şi bradului (în locurile cu mai multă argilă) în asemenea staţiune şi menţinerea lor aci nu se poate face decât prin lucrări greu de condus, (tăeri jardinatorii în ochiuri, semănătură submasiv etc.), molidul vegetează rău, aşa în cât, în deobşte, rămâne în subarboret ca şi carpenul, sorbul şi frasinul, ceva mai mult răspândiţi sunt mesteceni, anini şi plopi iar sporadic stejarul. Laricele a fost probabil adus prin cultură, astăzi se găsesc exemplare de lariee (în parc) având la un diametru la 1.30 de 30—50 o înălţime de 30 m.

Fiecare arboret în parte vizitat ne pune în faţa unei probleme de silvicultură, a căror rezolvare ne-o dau însăşi lucrările executate.

Tratamentul lor nu urmează regule rigide, fiecărui complex i se aplică metoda cea mai adequată.

In arboretele pure de pin găsim tăeri rase cu regenerări naturale (Fig. 6-a) sau

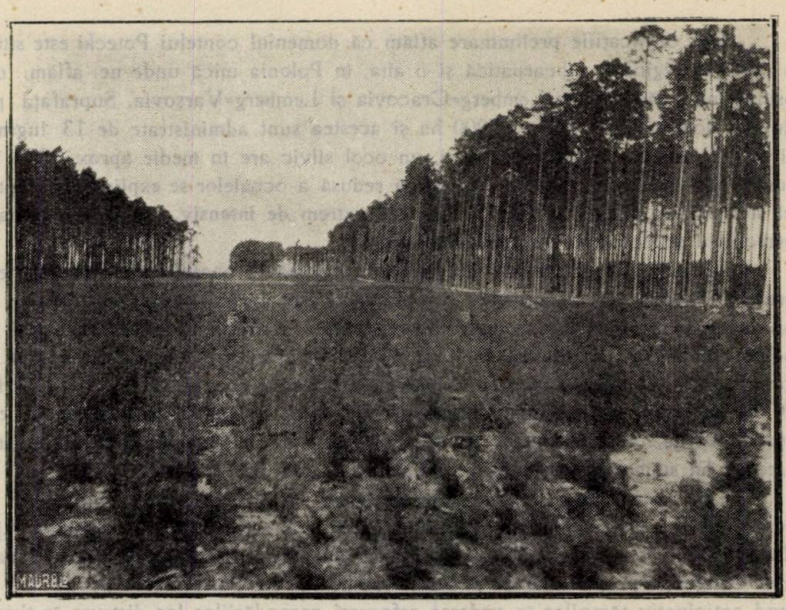

Fig. 6. — *Łancut.*

Parchete în arborete pure de pin tratate după metoda Wagner în curs de regenerare.

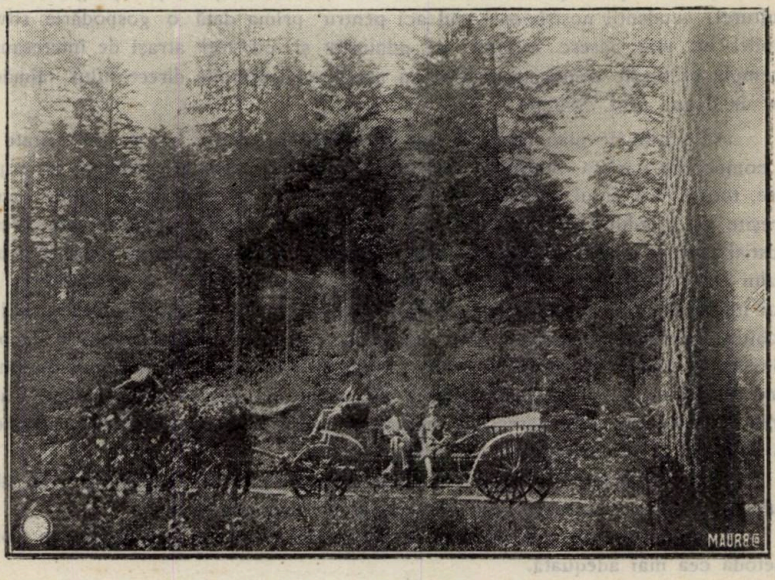

Fig. 7. — *Łancut.*

Arborete de brad, fag şi molid în curs de regenerare. ‹Tăeri jardinatorii› Amestec intim de vârste.

artificiale fie prin însămânțări, fie prin plantațiuni sau tăeri succesive cu admirabile regenerări naturale. Amestecul de brad cu fag, pin sau molid sunt conduse după metoada lui Geyer ⟨Fig. 7⟩ cu multă pricepere și acolo unde acestea nu ajută, se urmează după metoada lui Wagner. Ca principiu fundamental găsim favorizarea acelor metoade, cari asigură regenerarea naturală, dar acolo unde aceasta nu se iveşte în termenul fixat, se urmează imediat cu regenerarea artificială în total sau în complectări.

Aşa de ex. dacă după extragerea ultimilor seminceri însemânțarea lasă de dorit, nu se mai aşteaptă regenerarea naturală şi se procedează la complectări cu plantațiuni.

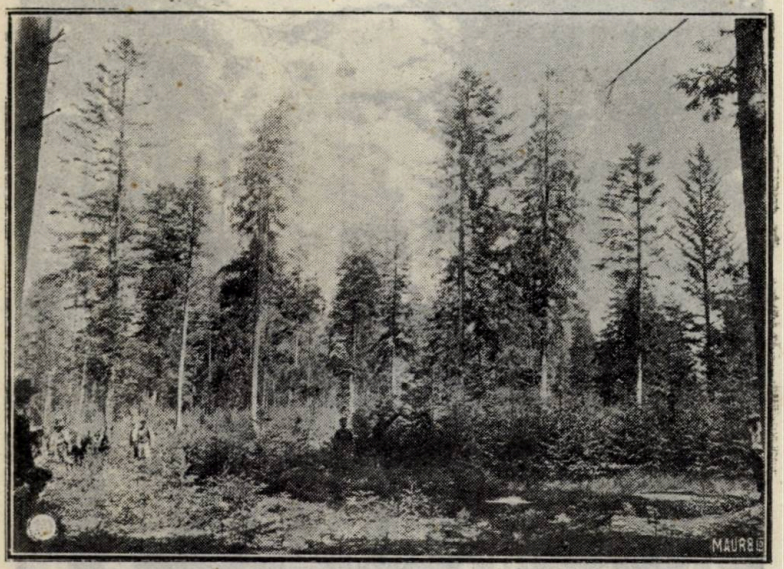

Fig. 8. — *Łancut.*

Rezultatele tăerilor de însămânțare în arborete de brad, molift şi fag.

Ne apare ca un paradox afirmația directorului, că regenerarea naturală prin complectări revine în regiunea respectivă ca mai costisitoare decât cea artificială, ea totuşi se preferă din considerente culturale. ⟨Fig. 8⟩.

Regenerarea trebue să dea o puezime cât de deasă, care apoi se aduce la starea datorită prin cât mai multe lucrări culturale. In majoritatea cazurilor se fac semănături de pin ⟨90%⟩ cu molid ⟨10%⟩; molidul este întrebuințat ca esențe accesorie pentru creare de subarboret. Se încearcă apoi plantațiuni de stejar, larice, frasin, etc. pure sau amestecate. Plantațiunile de stejar şi larice sau de stejar şi pin dau rezultate bune, aşa încât silvicultorul se află la o mare cumpănă atunci când trebue să procedeze, din considerațiuni culturale la eliminarea uneia din aceste specii. In vederea realizărei unui anumit scop cul-

tural se întrebuinţează mijloacele cele mai energice, aşa de ex. acolo unde carpenul are tendinţe de cotropire în timpul exploatărilor pentru estirparea lui se scot şi buturugile. In urma unor asemenea lucrări s'au născut arborete admirabile, având cele mai variate compoziţii cum ar fi pin curat—pin cu fag şi molid în subarboret—pin cu fag şi brad,—fag cu brad,—anin, molid şi brad,—la fiecare pas avem o nouă variaţie mai surprinzătoare decât cealalte şi toate adaptate condiţiunilor speciale de sol, în care vegetează.

Fig. 9. — *Łancut.*
Regenerare în ochiuri.

Pentru protecţia pădurei, deasemenea nu se cruţă mijloacele, aşa de ex. în pepiniere este combătut Pissodes notatus prin şanţuri adânci, cari reţin insecta, în plantaţii şi pepiniere se stropeşte contra lui Hysterium pinastri cu soluţia bordeleză, operaţie care ni se demonstrează, şi în fine arborii exploataţi

Fig. 10. — *Łancut.*
Masa de prânz la locul de întâlnire al vânătorilor.

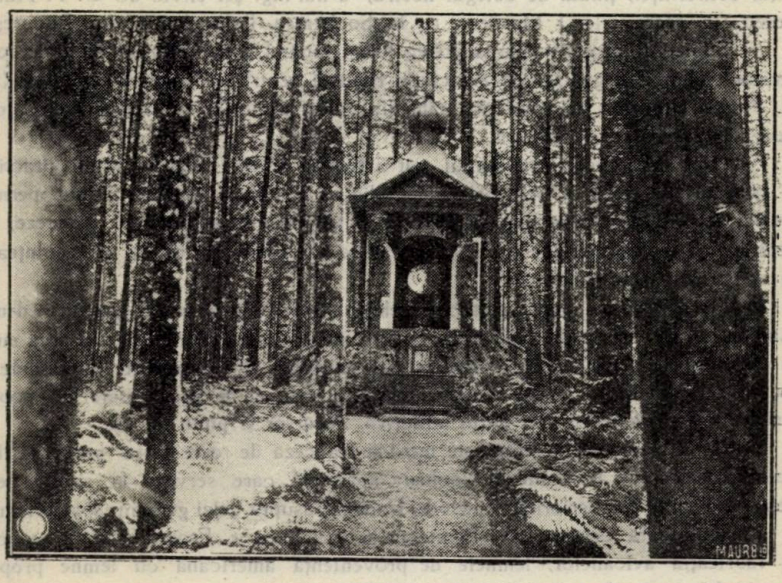

Fig. 11. — *Łancut.*
O capelă în pădure.

sunt folosiţi ca curse contra lui Ips sexdentatus la Pin şi Ips curvidens la brad. Deosebite pagube face vânatul, contra căruia se îngrădesc toate pepinierele şi porţiunile aflate în regenerare, operaţiune ce face regenerarea destul de costisitoare.

Programul primirei noastre a fost aranjat cu o deosebită grijă, până în cele mai mici amănunte şi toate decurg cu regularitate, ceeace evident frapează; aşa de ex. aflu că d-l director a ţinut să parcurgă în prealabil traectul fixat, personal şi să fixeze cu ceasul în mână etapele necesare. La ora 12 precis ajungem la locul de adunare al vânătorilor, unde găsim un mic squar şi unde ni se dau pacheţele cu sandwischuri şi ciocolată, iar la un bufet ad-hoc ni se oferă băuturi răcoritoare. (Fig. 10). Un mic accident la o căruţă este fără de nici o vorbă aşa de repede înlăturat, încât ne dăm seama că şi această eventualitate a fost prevăzută şi însoţitorii noştri îşi aveau în asemenea cazuri rolurile precis determinate.

După amiazi vizităm expoziţia uneltelor silvice utilizate în această gospodărie, păstrăvăria, o frumoasă capelă situată în un masiv de brad, castelul cu biblioteca lui, unde remarcăm manuale vechi silvice, pe care le răsfoim cu plăcere. (Fig. 11). După o masă prietenească părăsim cu regret acest domeniu luând din nou drumul cu căruţele şi autobuzul până la gara apropiată (25 km.) de unde apoi pornim spre Cracovia, unde ajungem în aceiaş seară.

(Va urma)

* * *

Lemnul ca materie primă în construcţia avioanelor. — Este titlul conferinţei, ţinută de colegul nostru, d-nul ing. şef silvic dr. G. P. Antonescu, în seara zilei 1 Martie a. c., la Societatea Politechnică din Bucureşti.

Subiectul, atractiv prin noutatea lui şi făcând parte dintr'un ciclu de conferinţe technice, organizat de Asociaţia română pentru propaganda aviaţiei (A. R. P. A.), a întrunit, în simpatica sală din calea Victoriei, un auditor select, din lumea inginerească şi militară.

D-nul Antonescu, în timpul cât a fost în Franţa pentru studii practice şi cercetări pe teren, a trecut şi pe la Chalais Meudon, unde a obţinut permisiunea autorităţilor respective, să lucreze în laboratorul aeronaticei franceze, la determinarea proprietăţilor fizice şi mecanice ale lemnelor, ce se întrebuinţează la construcţia avioanelor.

Inarmat cu un bogat material technic şi sprijinit pe multe gravuri, d-nul Antonescu şi-a dezvoltat conferinţa cu lux de amănunte, intrând totuşi prea mult în chestiuni de maşini şi de rezistenţa materialelor, cari — deşi foarte interesante — au răpit — până la un punct — conferinţei, caracterul ei de generalitate, de popularizare chiar, făcând-o mai puţin atractivă, decât ar fi putut să fie.

Astfel d-sa arată, care este metoda franceză de cercetarea proprietăţilor fizice şi mecanice ale lemnelor, inclusiv aparatele, care servesc la aceste cercetări, evidenţiind superioritatea metodei franceze asupra celei germane şi americane.

Mulţumită cercetărilor, făcute în acest laborator, Franţa a putut înlocui în fabricaţia avioanelor, lemnele de provenienţă americană cu lemne proprii acestei fabricaţii, din anumite păduri ale sale.

Se întrebuinţează astfel frasinul şi molidul, pentru părţile lungi şi piesele curbate ale aeroplanelor, molidul şi bradul, pentru stâlpii de susţinere, fagul pentru elice, iar pentru contraplacaje, mesteacănul şi plopul.

Debitarea materialului lemnos afectat construcţiei avionelor, se face în sensul razelor medulare, după ce mai întâi—la răşinoase—se elimină din trunchiuri partea centrală—în lăţime de 8—11 cm,—unde sunt localizate nodurile.

Având în vedere, că un m^3 de lemn, propriu la construcţia avioanelor, costă 36.000—40.000 lei şi pentru a nu rămâne multă vreme tributari străinătăţii, conferenţiarul e de părere să se înfiinţeze şi la noi un laborator ca cel dela Chalais Meudon, unde se va putea experimenta şi calităţile diverselor specii lemnoase din ţara noastră, găsindu-se de sigur acele, ce vor fi proprii construcţiei avioanelor.

Cu această ocazie, s'ar calcula şi umiditatea normală a lemnelor uscate la aer, care până acum nu este cunoscută la noi şi care este de mare importanţă, intrând aproape în toate calculele de rezistenţa lemnelor. Această umiditate normală variază dela o ţară la alta. Astfel în Franţa e de 15 %, în Germania de 20 %, în America de 12 %, iar în Mesopotamia de 6 %.

Mai departe, d-nul Antonescu face consideraţiuni chiar asupra modului, cum vor trebui să fie exploatate pădurile, unde se va găsi lemn bun pentru avioane.

Este prea recentă marea utilizare, ce s'a dat în războiu avioanelor, prea indispensabil rolul lor în desfăşurarea luptelor în apărarea ţării, pentru ca să nu se aprecieze în deajuns, de către oamenii noştri de Stat, nevoia imperioasă de a se creia şi la noi încă de pe acum un stabiliment tip, căruia în timp de războiu, să i se dea o dezvoltare cât mai mare.

S'ar face astfel şi un început de organizare pentru utilizarea resurselor noastre forestiere.

Ne mărginim numai la aceste consideraţii din interesanta conferinţă a d-lui G. P. Antonescu, conferinţă care—între altele—trebue să constitue şi un îndemn pentru atâţia din colegii noştri, mai mici sau mai mari, cari au călătorit şi au studiat prin ţări străine, dar cari se complac într'o discretă împărtăşire către ei înşi-şi.

N. N. Caragea

* * *

Adunarea Uniunii Camerilor de agricultură. — Prima dela constituirea ei după alegeri şi, cum e natural, aceia care a stabilit în linii clare concepţia nouă în conducere, cât şi în directiva de activitate.

Pentru cea d'întâi şi-au luat sarcina membrii uniunii cari alegând preşedinte pe d-l I. Rădulescu-Mehedinţi, au statuat că conducerea trebue să fie în asentimentul complet al guvernului, ca să poată exista conlucrare şi concurs reciproc.

Directiva a jalonat-o precis Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, d-l I. Mihalache, printr'un expozeu, în care a relevat cauzele adevărate ale crizei grozave prin care trece agricultura de azi şi cari au paralizat întreaga viaţă a economiei naţionale, dar în acelaş timp a formulat şi soluţiile de înlăturare a ei.

«Să ne concentrăm toate puterile în vederea măririi producţiei, căci cu

«calităţile speciale ale grâului nostru vom recâştiga pieţele pierdute şi vom re-«cuceri altele noi.

«Pentru aceasta: să dăm săteanului sfat luminat şi exemplu practic în «care direcţie se va organiza învăţământul agricol;

«Să-i dăm plug bun şi eftin, ori de unde ar fi, iar nu unul prost şi scump, «din ţara noastră în scop de a încuraja industria naţională;

«Să organizăm mica proprietate pe baze cooperative;

«Să înfiinţăm un credit agricol a cărui necesitate este de mult simţită;

«Să revizuim actualul tarif vamal, cu care ne-am pierdut debuşeurile, şi «la urmă după ce vom avea marfă, să facem standardizarea.

«Astfel se va rezolvi criza generală cu cele 3 feţe ale ei: criza de pro-«ducţie, de finanţare şi de desfacere».

* * *

Centralizarea şi descentralizarea învăţământului superior, conferinţa d-lui Vasilescu-Carpen. — In legătură cu viitoarea reformă a învăţământului superior, anunţată de actualul guvern, d-l prof. *N. Vasilescu-Carpen*, rectorul Şcolii Politechnice din Bucureşti, a venit cu contribuţiuni lămuritoare, din cari se desprind următoarele concluziuni:

1. «Concentrarea întregului învăţământ superior la ministerul instrucţiunii «sau al culturii naţionale;

2. «Organizarea armonică a acestui învăţământ, caracterizat în grupuri «destul de puternice;

3. «Diferenţiarea după grupuri şi specialităţi, fără a se aplica un model «unic şi păstrându-se organizaţiile actuale, cari au dat rezultate bune;

4. «Autonomia cât mai completă a fiecărei Universităţi sau şcoli su-«perioare.

5. «Definirea rolului fiecărei facultăţi sau şcoli superioare, în ce priveşte «categoria de profesionişti ce trebue să formeze;

6. «Intărirea autorităţii rectorilor şi decanilor prin dispoziţii legale şi pre-«lungirea mandatului lor, în vederea auto-controlului care trebue să însoţească autonomia».

Cum se vede din expunerea celui mai autorizat factor, învăţământul silvic — ca dealtfel tot învăţământul technic — încă nu este la locul lui definitiv.

Sperăm că printr'o discuţie largă ce se va produce la vreme, se vor lua garanţii sigure de bună funcţionare şi progres dacă o schimbare se va produce.

* * *

Adunarea generală a Societăţii naţionale de agricultură. — Să nu se confunde: este vorba de o a treia societate de profesionişti agricoli, pe lângă acea a agronomilor şi a inginerilor agronomi, şi lucrează sub preşedinţia d-lui G. Lucasievici, fost ministru.

Foştii mari proprietari, sângeros amputaţi în suprafaţa lor de cultură, caută printr'o activitate ştiinţifico-practică, să intensifice producţia atât calitativă cât şi cantitativă.

La adunarea generală din 2 Martie cor., d-l Lucasievici în darea de seamă anuală a accentuat asupra însemnătăţii experienţelor de selecţionare în

cultura porumbului, pe cari le-a făcut la ferma «Moara Domnească» — iar d-l A. Filipescu a conferenţiat cu proecţiuni — despre concursul internaţional de motocultură dela Haut-Buc (Franţa).

* * *

Adunarea generală a conductorilor silvici. — A avut loc Duminecă 3 Martie a. c. sub preşedinţia d-lui M. P. Florescu.

Două şcoli de conductori — Casa Verde şi Brăneşti — născute, nu se ştie precis, din ce nevoi, au scos câteva serii de absolvenţi, cari — se înţelege sunt hotăriţi să-şi lămurească rostul în viaţă.

S'a crezut şi li s'a spus continuu că «conductorul la stat este ajutorul şefului de ocol, — iar la particular esenţialul element de technică silvică».

Pentru motivul că cea d'întâi atribuţiune este neprecizată prin lege sau regulamente şi făcută elastică şi în funcţie de spiritul cu care şeful ocolului înţelege să-i acorde acest rol, iar a doua inoperantă pentru că proprietarii particulari de păduri continuă să se lipsească de concursul lor, era natural ca conductorii silvici să fie profund nemulţumiţi.

Le-a dat lămuriri binevoitoare şi asigurări de frumos viitor d-nii Opran şi Drăcea, pentru cari, conductorii silvici recunoscători, i-au proclamat membri de onoare, dar şi-au susţinut până la sfârşit, drepte şi precise doleanţe, formulate într'o moţiune pe care s'o înmâneze d-lui Ministru al Domeniilor şi d-lui Administrator al Casei Pădurilor.

In rezumat, susţin:

Dacă nu este nevoe de conductori silvici în mare număr, să se desfiinţeze una din şcolile care îi creiază. Pentru nevoile reduse ale statului şi până ce proprietarii particulari vor fi obligaţi prin lege să-şi angajeze conductori, o şcoală ar fi suficientă.

Absolvenţilor actuali să li se lămurească precis *atribuţiunile* lor în calitate de funcţionari la stat — ca ajutori de şefi de ocoale — şi în acelaş timp *drepturile* ce decurg din titlul ce le acordă şcoala.

Printre aceste din urmă socot redactarea regulamentelor de exploatare a pădurilor particulare şi administrate de stat, precum şi reglementarea exploatării technice administrative a islazurilor şi păşunelor comunale dela deal şi munte.

Pentru că vedem printre conducătorii acestei asociaţiuni, iniţiative şi energii hotărite să ţină mereu la ordinea zilei, chestia revendicărilor lor profesionale, este nădejde ca susţinerile legitime să le fie satisfăcute.

* * *

Administrarea islazurilor comunale. — La Ministerul de agricultură lucrează o comisiune la redactarea unui regulament de administrare a islazurilor comunale.

Este activitatea teoretică a specialiştilor din minister.

Din tabăra agronomilor practici, a acelor profesionişti ce iau contact intim cu realităţile vieţii, se ridică glasul d-lui Al. I. Florescu, proprietar în judeţul Olt şi inginer inspector agronom care constată că:

a) mai bine de 1.500.000 ha pământ de cultură s'a sustras dela agricultură şi s'a dat islazurilor;

b) prin aceasta, economia naţională este păgubită din taxe de export cu 12 miliarde anual, fără ca în schimb numărul vitelor să se mărească sau starea celor existente să se amelioreze.

Propune revenirea la sistemul zis al lui Carol Magnus, întrebuinţat şi la noi îndelungat timp şi dovedit eficace faţa de condiţiile de vegetaţie ale ţării noastre, adică rotaţie trienală între terenul islazurilor şi al proprietarilor mari.

Din sporul de producţie — spune autorul articolului publicat cu titlul de mai sus în «Adevărul» din 25.III 1929 — s'ar câştiga anual 7 miliarde.

* * *

Pueţii de brad, prohibiţi la export. — Tradiţionalii noştri vecini dinspre apus, au nevoe anual de un mare număr de pueţi de brad şi molid pentru pomul de Crăciun.

O parte îl satisfăceau din ţara noastră.

Comisiunea vamală, având de ales între a produce venituri şi a satisface cererea, sau a opri exportul, urmărind şi sugestiile consiliului technic al pădurilor, s'a hotărât pentru cea din urmă şi în acest scop Ministerul de Finanţe a dat ordin tuturor punctelor vamale.

* * *

Conflict de muncă în industria forestieră. — Un conflict de muncă, a isbucnit la întreprinderile forestiere din Dorna, Sadova-Ruşi, Moldaviţa şi Vatra Dornei, dar cu tendinţa de generalizare în toată Bucovina.

Pretutindeni, lucrătorii cer aplicarea regimului de 8 ore pe zi.

Bieţii oameni au obosit doborând la păduri. Sigur că are să se rezolve conflictul în sensul de a se face 3 echipe de lucrători zilnic, în loc de 2, ca până acum.

Iar cu puteri înmulţite şi mai des reînoite — condiţie principală de intensificare a producţiei, — industria forestieră speră să lichideze mai de grabă resturile pădurilor din ţara noastră.

INSEMNĂRI

«In Basarabia păduroasă» este titlul unei mici nuvele din cele douăsprezece cuprinse în «Caligraful Tertiu», ultima scriere a marelui nostru scriitor Gala Galaction. Intr'o țară, în a cărei literatură cultă pădurea este atât de des uitată, noi privim cu o deosebită mulțumire orice pagină, orice rând în care pădurea alcătuește cadrul de inspirație al scriitorului, întrucât o reapropiere de pădure a noastră a tuturor și—în special a celor rătăciți la orașe, nu poate fi decât spre binele neamului întreg. In mica nuvelă de care ne ocupăm este vorba de un ocol silvic în apropierea gării Bucovăț în Basarabia, ce era în marginea pădurii, dar printr'o potriveală neprevăzută, în ceasul sosirii noastre nu era nimeni la ocol, afară de nu știu ce persoană subalternă.

Era însă la locul lui, un heleșteu molcom în care se resfrângeau luna, câteva bărci și întunerecul ciuruit de amurg al pădurii de stejar. Ne-am aruncat în bărci și am adăstat, în cercurile apelor de sânge, căderea soarelui, dincolo de pădure».

Câte asemenea frumoase ocoale silvice avem noi în țară! Dar cine le cunoaște și mai cu seamă cine le apreciază frumusețea! Și câte alte minuni de frumusețe în fiecare ocol silvic!

Câmpul nostru și apele mari, liniștite ale Dunării și—au avut într'un fecior de pădurar, în Constantin Sandu Aldea—marele lor scriitor.

Când și unde se va naște scriitorul frumuseților pădurilor noastre, cu multe părți încă în starea lor virgină? Prea târziu nu va mai găsi—scriitorul—decât «plantații», «arborete pure», tinere, lipsite de măreția singurătății, a liniștii și a stării lor sălbatice.

M. Dr.

RECENZII

Th. Dimitroff. Contribution à l'étude de la faculté germinative de la graine du pin peuce. Sofia, 1928. Broşat, 36 pag.

Datele de mai jos sunt extrase din rezumatul francez, care încheie lucrarea.

Eşecurile, din ce în ce mai îngrijitoare în cultura *pinului strobus* au avut menirea de a pune într'o lumină deosebită pinul peoce (Pinus peuce Grsbch) care creşte în Balcani şi cu care primul are oarecari asemănări. Autorul, care urmăreşte de mai mulţi ani această esenţă, publică în lucrarea de faţă cercetările sale asupra germinaţii seminţelor.

In general sămânţa de *pinus peuce* are un mic procent de germinaţie şi o germinaţie înceată, anevoioasă. Cea mai precoce germinaţie se manifestă la 22 de zile, cea mai târzie la 190 zile dela începutul probei.

In ultimii 10 ani, pinul peuce din Munţii Pirinului şi din Rila a avut 8 ani de fructificaţie complectă, în doi ani germinaţia a lipsit. In acest interval de timp s'au cules 3.756 kgr. ceeace face circa 400 kgr. anual.

Lipsa de îngrijire în timpul operaţiunilor de recoltare şi de conservare poate fi, cel puţin în parte, cauza micului procent de germinaţie al acestei seminţe.

Dacă nu se pot mări cantităţile de seminţe culese anual, atunci numai cu greu s'ar putea intensifica cultura acestei specii în alte părţi ale Europei.

M. Dr.

Catalogul Presei din România.

Am primit la redacţie a IV-a ediţie (pe anul 1928) din Catalogul Presei din România, apărut în editura agenţiei de Publicitate «Rudolf Mosse» S. A. din Bucureşti.

Lucrarea îşi menţine acelaş caracter de preţioasă călăuză a celor ce au nevoie de propagandă prin presă. Catalogul dând indicaţii complect revizuite, asupra tendinţelor, tarifelor, dimensiunilor, etc., a vre-o 600 ziare şi reviste din ţară. In vremurile acestea de criză, când reclama comercială este un ajutor atât de sigur, Catalogul Presei din România pune tuturor la îndemână orientări perfecte în direcţia publicităţii prin presă.

Firmele comerciale şi industriale importante, obţin gratuit «Catalogul Presei din România» dela editură: Agenţia de publicitate «Rudolf Mosse» Soc. Anon. Bucureşti, Calea Victoriei 31.

Red.

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

Nr. 1 Janv.

I. *Voyage d'études en Tchécoslovaquie.*

Impresii de drum ale unui agent forestier francez, cu ocazia excursiei făcute de Soc. forestieră din Franche-Comté, în luna Iunie 1928.

Autorul descrie cele văzute în republica vecină, în excursia dealtfel destul de rapidă, din care însă caută să reţină cât mai multe date caracteristice.

Cehoslovacia posedă o mare întindere de păduri — 33 % din teritoriu — fiind întrecută în această privinţă numai de Finlanda, Suedia şi Austria.

Esenţa predominantă răşinoasele — tratate în marea majoritate în codru regulat — cu revoluţii în jurul vârstei medii de 90 ani.

Deosebit de interesant este faptul că — în genere — masivele sunt exploatate când arborii au dimensiuni nu prea mari, scopul fiind a recolta lemn de construcţii, de mină şi de celuloză. Cheresteaua este o excepţie.

Producţia medie la hectar s'a evaluat la 3,4 m^3.

Cele mai importante masive sunt în Boemia, apoi Moravia, Slovacia şi numai în urmă Silezia şi Rusia subcarpatină.

Pădurile sunt bine îngrijite — chiar cele particulare, care în majoritate aparţin marilor proprietari — datorită unei bune administraţii, cu tradiţie şi orientare germană.

Spre deosebire de Franţa şi desigur şi alte ţări — aici cercul de activitate teritorială ale fiecărui agent este relativ redus. Astfel un şef de ocol administrează în mediu 4350 ha.

Agenţii silvici au şi gestiunea terenurilor arabile, a lacurilor, a parcurilor etc., ce cad în raza pădurilor.

Ca metodă de exploatare este mult practicată regia, împinsă adesea până la completa industrializare cu mijloace proprii.

O notă de superioritate în organizaţia de Stat o constitue utilajul absolut complect al fiecărei autorităţi silvice.

Invăţământul superior silvic se predă în secţia dela şcoala Politechnică din Praga şi în şcoala din Brno (Brünn).

Cursurile predate sunt cele obişnuite, cu atenţie deosebită pentru vânătoare — orice forestier este şi vânător — şi fotografie aeriană în vederea ridicărei planurilor. Din bogatele colecţii, autorul remarcă o serie de secţiuni transversale în lemn, examinate microscopic la lumină polarizată.

Corpul didactic se bucură de multă independenţă de acţiune; este deajuns a spune că rectorul şcoalei este ales numai de către profesori, fără intervenţia oficialităţii. Caracteristic pentru profe-

sor este grija de a completa şi educaţia morală şi civică a elevilor săi, pe lângă cea specială.

Autorul nu pierde din vedere preocuparea de cultură profesională a forestierilor cehoslovaci, posibilă de altfel în cadrul organizaţiei administrative din acea ţară.

La fine, trece la descrierea unui vast domeniu forestier, aparţinând principelui de Schwarzenherg din Boemia—care cu toată rigoarea legii agrare, posedă încă un frumos domeniu de peste 40.000 ha pădure.

Articolul va urma.

II. *Simples notes sur les Pyrénées Ariégeoises.*

In legătură cu problema împăduririi întinselor ţinuturi sterile din regiunea Pirineilor orientali, care prezintă «tristul aspect al marelui vid vegetal», autorul constată rezultatele frumoase obţinute cu cultura artificială a laricelui, în acea regiune.

Această esenţă preţioasă pare a da rezultate din cele mai bune şi deci trebue încurajată în locurile proprii desvoltărei sale: altitudini potrivite, pe şisturi nu prea compacte, într'o atmosferă luminoasă, uscată, în ambianţa specifică marilor masive de munte.

III. *Comment arrêter le dessèchement de l'Afrique du Nord?*

Autorul pleacă dela constatarea că regiunea de nord a Africei prezintă o climă din ce în ce mai secetoasă.

Explicarea fenomenului trebue căutată în cauze locale, derivarea spre Atlantic a fluviilor din bazinul interior al Saharei şi acţiunea distrugătoare a omului.

Dar adevărata cauză generală este desechilibrul dintre precipitaţie şi evaporaţie.

In adevăr acest fenomen anormal s'a manifestat mereu crescând încă din epoca romană.

Autorul îl explică prin influenţa vânturilor uscate—în special alizeul de NE—cari parcurg aceste ţinuturi, după ce au trecut peste regiuni deasemeni secetoase, ca litoralul Mediteranean al Europei şi chiar regiunile îndepărtate de stepă şi deşerturi ale Turkestanului, Persiei, Siriei şi Arabiei.

De aici concluzia practică, formulată printr'un întreg program de împădurire a acestor regiuni vecine cu ţinutul Saharei, cu toate dificultăţile uşor de prevăzut în cazul unor ţinuturi ele însile secetoase şi cu o populaţie prea puţin preocupată de interese generale.

IV. *Le centenaire de l'École forestière suédoise.*

La 15 Octombrie 1928 s'a serbat cu importanţa cuvenită centenarul şcoalei superioare de silvicultură din Stockholm, înfiinţată de mareşalul Bernadotte. S'a serbat aproape un eveniment naţional, destul de explicabil în ţara cu 53 % păduri, constituind adevărata forţă economică a naţiunei.

Cu acea ocazie s'au ridicat toasturi şi s'au ţinut conferinţe de către unii din cei mai iluştri reprezentanţi ai silviculturei.

Din partea Suediei s'a evidenţiat printre altele tendinţa de a înlocui tăerile rase pe suprafeţe întinse prin metode de regenerare naturală, chiar tăeri jardinatorii precum şi practicarea de rărituri mai dese şi energice.

Deasemenea stabilirea unui control serios a gestiunei pădurilor particulare.

Autorul acestor rânduri — reprezentant al Franţei la această comemorare— descrie apoi aspectul unui masiv de fag cultivat artificial în regiunea de tip nordic, adică arborete de molid şi pin silvestru.

M. Gh.

BULLETIN DE LA «SOCIÉTÉ FORESTIÈRE DE FRANCHE-COMTÉ et des provinces de l'Est.

No. 8, Décembre 1928.

Ca de obiceiu, comitetul executiv al Societăţii, sub preşedenţia distinsului şi activului preşedinte d-l Bouvet, în şedinţa dela 12 Decembrie 1928, s'a ocupat de chestiuni interesante, justificându-şi cu prisosinţă existenţa.

Aşa de exemplu, s'a discutat chestiunea cumpărării locului, pe care în 1913, Societatea a ridicat un monument în memoria lui Charles Broilliard, în chiar locul său natal, Morey.

S'a reluat chestiunea traversării pădurilor prin linii electrce de mare tensiune.

Comitetul s'a asociat la mişcarea, ce s'a început pentru oprirea exodului populaţiei dela munte la câmpie, din cauza lipsei de păşune.

D-l Bouvet este împotriva împăduririi poenilor, cari mai înainte se coseau. Pădurea nu trebue să înlocuiască omul în regiunile ocupate de familii sănătoase şi viguroase de munteni, căci dacă Franţa are lipsă de lemn, ea are lipsă şi de oameni, ceeace e mai grav.

Intrucât Cehoslovacii şi-au anunţat întoarcerea vizitei, Comitetul a discutat şi chestiunea organizării congresului pe 1829, la care urmând a lua parte şi oaspeţii, se impune un program cât mai bine studiat.

Chestiunea plantaţiilor de toamnă, terenurilor improductive, a coastelor dealungul drumurilor, chestiunea drepturilor de suceesiune în materie forestieră etc., au făcut de asemenea obiectul discuţiunilor.

N'ar fi oare un exemplu şi un îndemn pentru societatea noastră, cu nume pretenţios, să evadeze odată din atmosfera obicinuită a şedinţelor sale?!

Intre noui membrii ai societăţilor franceze este trecut şi d-l inspector D. Grozescu, după recomandaţia d-lor Lachaussé şi Bourgeois,.... şi totuşi d-l Bouvet se plânge, că numărul membrilor societăţii scade şi că e mai mic decât înainte de război.

*

Congrès de Bourbonne-les-Bains, Haute-Marne.

Aproape întregul buletin este ocupat cu chestiunile dezbătute şi cu modul cum s'a desfaşurat congresul societăţii în Iunie, anul trecut.

Franţa este astăzi însufleţită de o mare mişcare forestieră. Gravele consecinţe ale războiului au evidenţiat şi pe acest tărâm marile nevoi ale Franţei şi poporul ei vioi, conştient, genial s'a găsit şi aci la datorie.

Congresele silvicultorilor francezi nu sunt doar prilej pentru noui alegeri, pentru partide, bisericuţe şi banchete, ci ele sunt dominate de ideia serioasă a îndreptării şi ridicării Franţii şi prin pădurile sale.

In 1927 la Millevaches, platoul de peste 150.000 hectare teren necultivat unde s'a început o viguroasă campanie de împădurire, în 1928 la Bourbonne-les-Bains, pentru studierea metoadelor celor mai proprii ameliorării cantităţii şi calităţii lemnului de lucru din vechile crânguri compuse, în 1929, la Saint Die, în Jura...

Şi la congresele noastre s'au desbătut chestiuni frumoase de interes forestier, dar ele au rămas în domeniul referatelor şi moţiunilor.

Cu prilejul congresului forestier din 1928, congresiştii francezi au vizitat mai bine de 40 păduri, văzând cu ochii, în mijlocul afectaţiei şi parcelei, punerea în practică a fiecăreia din metoadele întrebuinţate azi în Franţa, pentru ameliorarea masivelor de crâng compus şi anume: lăsarea de rezerve numeroase, conversiunea într'un fel de codru grădi-

nărit special ‹futaie claire›, transformarea în codru răşinos prin introducerea artificială a bradului.

Şi-au dat seama de greutăţile, ce se întâmpină şi au întrevăzut splendidele rezultate, ce nu vor întârzia să se arate cu puţină perseverenţă.

Nu intru în detalii. Citez numai ce înţelege M. Huffel prin «futaie claire», un tratament necunoscut la noi şi despre care avem o noţiune destul de vagă :

«O formă de exploatare forestieră, «imaginată în vederea producţiei de stejar «în codru, în climatele aspre din nordul «Franţei, unde conversiunea în codru «plin a crângurilor compuse existente «este grea şi periculoasă, prezentând di«ficultăţi practice excesive.

«In «futaie claire» ideal, solul este ocupat «pe toată întinderea de un arboret prin«cipal, acelaş peste tot, alcătuit din ste«jar, abia amestecat cu alte esenţe.

«Acest arboret comportă arbori de «toate dimensiunile, confuz amestecate, «dela seminţiş la arborele exploatabil.

«Coronamentele arborilor nu formează «un masiv închis, continuu. Intre arborii «cei mai mari se găsesc spaţii unde cresc «alţii mai mici şi unde se formează se«minţişuri, cari se desvoltă în amestec şi «cu unii lăstari.

«Tăerile se fac la intervale scurte, «revenind în acelaş loc din 15 în 15 ani. «Ele se practică asupra indivizilor ex«ploatabili, asupra celor supraabundenţi «şi celor rău conformaţi din etajul prin«cipal. In subetaj se recepează cu totul «pătura vie, pentru a se asigura pro«ducţia şi prosperitatea noului seminţiş «de stejar».

Adăugăm, că acest tratament special nu se poate aplica de altfel, cu succes, decât lui «quercus rubra».

*

In şedinţa adunării generale după ce d-nul Bouvet a făcut obicinuita expunere asupra activităţii Societăţii, s'au discutat diferite chestiuni, ca aceia a întrebuinţării Pinului strobus în fabricarea chibriturilor şi a cutiilor de vioară, a conversiunii crângurilor în codru, după cele două metode: clasică ‹cu 4 afectaţii› şi conversiunea în «futaie claire» sau grădinărit, lupta contra forestaţiei, ale cărei cauze le-am arătat într'un număr precedent, etc., etc.

Intre acestea, foarte interesantă este şi comunicarea d-lui Borel despre compasul forestier înregistrator.

Pentru a se uşura inventarierea arborilor, s'au imaginat două feluri de compase forestiere înregistratoare.

Unul invenţia d-lui Henry Jobez, imprimă în cifre diametrale măsurate pe o bandă de hârtie, ca la telegraf, recapitulându-se apoi numerile înscrise.

Celălalt înscrie fiecare arbore măsurat cu un punct, însemnat printr'un dispozitiv ascuţit, pe o bandă de hârtie întinsă pe metrul compasului. Şi astfel cel ce măsoară diametrul, în loc să-l mai strige, apasă pe dispozitiv şi înţeapă hârtia în dreptul numărului de centimetri respectiv de pe compas. Construindu-se cu 2—3 dispozitive, cu vârfuri diferite, se pot distinge pe hârtie şi esenţele.

Aceste compase au avantajul, că dispensează pe măsurător de serviciul altei persoane, mai ales când e vorba de un număr mai mic de arbori. Au însă dezavantajul, că sunt prea scumpe şi — adăugăm noi — presupun un operator rutinat şi foarte atent.

*

La banchet, d-nul Bouvet, între altele, salută pe colegii Elveţieni, amicii de totdeauna ai Franţii, cari propagă cultura franceză şi dragostea pentru Franţa, în ţara lor şi dincolo de ţara lor.

M'au impresionat cu deosebire cuvintele d-lui Bouvet către d-l Humbert, re-

prezentantul d-lui Carrier, directorul general al apelor şi pădurilor din Franţa. Am trăit câteva clipe o înviorare morală, socotindu-mă într'o atmosferă de străduinţi armonice, spre binele corpului, al breslei şi al ţării, atmosferă, pe care noi nici măcar n'o putem întrevedea la noi. Iată ce frumos cuvântă d-l Bouvet:

«Spuneţi d-lui Carrier, că-i suntem «recunoscători de tot ceeace face pentru «Societatea noastră şi că la rândul nos-«tru, noi continuăm din toată inima şi «cu toate puterile noastre, să menţinem «şi să mărim, dacă e cu putinţă, în a-«ceastă ţară, iubirea de păduri şi încre-«derea în inginerii d-voastră (silvicul-«tori), cari muncesc cu atâta ştiinţă şi «devotament la buna stare a bogăţiilor «noastre forestiere».

*

O bună parte din numărul de care vorbim al buletinului, se ocupă de «Al şaselea concurs de ameliorăţiuni pastorale şi forestiere din Nantua».

Este încă una din marile chestiuni ce preocupă pe silvicultorii francezi. La Nantua, s'a discutat amplu, ajungându-se la concluziuni practice şi judicioase.

Cu acest prilej s'a ţinut şi o conferinţă asupra «*Debitelor solide din cursurile de apă şi împădurirea*», inclusiv asupra barajelor.

*

D-nul J. Demorlaine în «*Les arbres et la route*», constată forma brutală sub care se curăţă arborii de pe căile de comunicaţie, fără nici un respect faţă de vârstă şi de majestatea acestor arbori.

Pentru ca arborii de pe aliniamente să trăiască mai multă vreme, trebuesc daţi în seama unor specialişti, cari să nu transforme elagajul în adevărate operaţii chirurgicale, ci să curăţe crengile din 5 în 5 ani, înainte deci, de a se îngroşa şi a produce răni mari prin tăerea lor.

Să nu se uite, că un arbore este o fiinţă vie, care respiră şi căreia nu i se poate scoate plămânii, respectiv ramurile şi frunzele sale.

Teiul şi platanul suportă mai uşor elagajul.

*

In «*Confidences et Conseiles aux jeunes camarades*». D-nul Roger Ducamp, din a 58-a promoţie dela Nancy (în 1926 s'a serbat centenarul) atrage atenţia generaţiei tinere, să nu se culce pe laurii bătrânilor, cari în graba de a salva munţii, au făcut împăduriri artificiale, cari azi suferă de uniformitate, de lipsa de esenţe proprii climei respective.

*

D-nul H. B. atinge în treacăt chestiunea «*Degenerescenţei bradului*», de care silvicultorii germani se ocupă serios.

N. N. Car.

JOURNAL OF FORESTRY.

December 1928. Washington D. C. in U. S. A.

Editorial: *Legislation, Politics, and Education.*

Legislaţie, politică şi educaţie.

De curând parlamentul U. S. A. a aprobat sume foarte mari pentru cumpărări de păduri şi mai cu seamă pentru cercetări, pentru acest din urmă scop, 6 miliarde lei pe o perioadă de timp de zece ani. Faptul acesta este luat ca punct de plecare de către Societatea forestierilor americani, spre a strânge şi mai mult rândurile membrilor săi în lupta pentru cauza forestieră. Articolul de faţă aruncă o lumină aşa de vie, de sinceră şi de clară asupra vieţii publice şi forestiere americane, încât ar trebui redat aci aproape în întregime, dar spaţiul ne opreşte. Rezumăm ideile principale:

Aprobarea dată principial, în ce priveşte fondurile, trebueşte pusă în practică, trecându-se în bugetele anuale cota respectivă. Liberalismul, aplicat fără restricţiune, este funest în materie de economie forestieră. Ca atare economia forestieră americană are nevoe de legiuiri care s'o îndrepte pe căile bune. In acest scop societatea, secţiunile provinciale ale acesteia, fiecare membru în parte au datoria de a crea atmosfera necesară unei serii de legiuiri în favoarea economii forestiere. Forestierul să facă politică constructivă, fără a se amesteca însă în mrejele maşinaţiilor politice obicinuite, cari îi pot anihila puterea. Dar chiar dacă se obţin cele mai bune legiuiri, forestierul nu şi-a împlinit datoria, căci eficienţa ilegilor se măsoară cu puterea suportuiui pe care opinia publică îl dă aplicării lor consecvente. Ca atare pe lângă politică, forestierul să continue şi opera începută mai de mult de a educa opinia publică şi pe cetăţean în materie de economie forestieră.

Tree «Seed-Forms», by *Carlos G. Bates*.

Ultimele decenii au arătat forestierului de ce mare importanţă este şi în silvicultură întrebuinţarea de seminţe selecţionate şi proprii regiunii în care se întrebuinţează; problema devine în deosebi gravă când în anumite regiuni pădurile se exploatează atât de radical în cât la un moment dat se poate întâmpla ca semincerii să lipsească. Autorul face propuneri cu privire la modul cum se poate asigura în America stocul de seminţe de bună calitate, necesare viitorului. Acolo unde exploatările au fost prea abuzive, să se pună în rezervă porţiunile de păduri ce au mai rămas şi arboretele să se supună la sistematice operaţiuni culturale, spre a se elimina din arboret arborii răi; în alte părţi să se întemeeze pe cale artificială arborete întinse de o anumită specie cu seminţe culese în diferite staţiuni, să se elimine treptat arborii răi prin operaţiuni culturale; la epoca maturităţii să se hotărască ce varietăţi se pot socoti ca mai adaptate regiunii respective şi numai din acestea să se culeagă pe viitor seminţele necesare lucrărilor de împădurire în localitate.

Some aspects of forest genetics, by *Perkins Coville*. Se studiază importanţa pe care o au cercetările asupra eredităţii în silvicultura raţională, subliniindu-se în deosebi greutăţile pe cari le întâmpină asemenea studii din pricina lungei lor durate, spre a fi concludente. Urmează o listă de 43 de referinţe aproape numai din literatura americană din ultimii opt ani.

The Soil protection problem, by *C. L. Forsling*. Eroziunea este unul din factorii cei mai puternici cari modifică coaja globului.

Micşorarea treptată a pantelor, nivelarea asperităţilor terenurilor fac treptat posibilă instalarea vegetaţii ierboase sau lemnoase, care potoleşte treptat fenomenul eroziunii şi permite formarea pe îndelete a solului. Distrugerea păturei vegetative prin exploatări greşite, prin tăeri rase, incendii, păşunat abuziv, etc., dezlănţue din nou puterea primitivă a eroziunii care, în unele cazuri poate distruge total «solul» format timp de milenii, lăsând în loc o «suprafaţă nudă» pentru cucerirea căreia vegetaţia —trecând succesiv prin diferite stadii — trebue să lucreze sute şi mii de ani, spre a forma din nou în punctul respectiv solul necesar unei vegetaţii superioare.

Autorul cercetează în deamănunt cauzele cari pot degrada solul şi confirmă o veche regulă de siivicultură: cultura naţională a pădurii şi conservarea permanentă a «*stării împădurite*» sunt sin-

gurele măsuri pentru protejarea solului. Fără aceste măsuri silvicultura nu se poate face căci «pământul ne fuge de sub picioare».

Grazing as a fire prevention messure for Douglas fir cut-over land, by *Douglas C. Ingram.*

D-l inginer silvic Precup ‹Domeniul Coroanei Dobrovăț› compara păşunatul în tăeri rase ‹Rev. Păd. 1912› cu strichnina, care în cantităţi mici este un tonic, în doze mari o otravă puternică. Acest adevăr se recunoaşte cu timpul din ce în ce mai clar, nu numai la noi, dar şi în alte părţi ale lumii, cum o dovedeşte studiul cu titlul de mai sus, din care rezultă că în tăerile rase făcute în pădurile de douglas, în Munţii Stâncoşi, o practică raţională a păşunatului, după un program bine definit, poate preveni sau reduce pericolul incendiilor.

Dacă în teorie, din punct de vedere cultural şi technic, păşunatul în tăeri rase — în anumite condiţiuni foarte bine definite—poate fi de un oarecare folos, în practică este întotdeauna periculos, fiindcă mai niciodată nu se poate practica numai în măsura în care ar putea fi folositor.

Effect off thinnings in sapling douglas fir in the central Rocky Mountain region, by *Iacob Roeser I. R.* Cercetări asupra efectelor răriturilor în arborete tânăr de douglas în munţii stâncoşi.

Restul revistei: recenzii, note, informaţii privitoare la afacerile societăţii etc.

Ianuary 1929. Washington D. C.

Editorial. The society progresses.

Ultima adunare generală a membrilor societăţii forestierilor americani ‹Decembrie 1928› le dă acestora prilejul să-şi recapituleze activitatea foarte rodnică a deceniului de după războiu şi să-şi încordeze şi mai mult puterile pentru probleme noi, cari sunt atacate cu o deosebită strategie şi putere de către organismul foarte viguros şi foarte combativ al societăţii. Discuţiile din ultima adunare s'au caracterizat prin *„seriozitate, francheţă, vigoare* şi *toleranţă“*, cari sunt un bun augur pentru îndeplinirea programului constructiv al societăţii.

Battle fronts of forestry, by *Ovid M. Butler;* Fronturile bătăliei forestiere.

Din adâncurile înţelepciunii popoarelor naşte firavă, alteori puternică, ideia forestieră, care la unele popoare şi în anumite timpuri piere sau se desvoltă foarte încet, în alte cazuri,—cum este de ex. în U. S. A.— creşte vertiginos de repede şi de puternic. In slujba acestei idei se înrolează în primul rând forestierii şi apoi, în număr crescând — toţi cetăţenii, cari înţeleg rostul pădurii. «Soldaţii» animaţi de «idee» alcătuesc un front de bătălie în contra duşmanilor pădurii.

Autorul — preşedinte al societăţii — schiţează bătălia ultimului deceniu, arată importanţa poziţiilor câştigate, întăreşte frontul, îi ridică moralul şi puterea agresivă şi fixează obiectivul atacului în acest an.

Căci societatea forestierilor americani, ca de altfel orice organizaţie americană, este un organism foarte dinamic.

The anachronism of forest destruction by *Ward Shepard.* Toată lumea luminată înţelege azi pericolul distrugerii pădurilor şi totuşi, în multe părţi, aceasta perzistă, ca un strident anachronism.

Liberalismul, politica de «laissez faire», arât de rodnică în domeniile vieţii în cari oscilaţiunile fenomenelor au o amplitudine de mică durată a dus —sau ameninţată să ducă — la faliment economia forestieră a ţărilor cari au

aplicat această dogmă şi în materie de politică forestieră.

Şi în U. S. A. îşi face drum din ce în ce mai stăruitor principiul, că în materie de politică forestieră principiul intervenţionismului de stat este cel mai sănătos, atâta timp cât nu răneşte prea puternic sufletul proprietarului de păduri şi cât timp păstrează la aceste în industrie şi în marele publice respectul de pădure.

Some of the principles involved in dealing with the present forest situation in the United States, by *Barrington Moore*.

Câteva din principiile economii forestiere în lumina situaţii forestiere actuale. Se documentează şi aci necesitatea controlului public pentru bunul mers al economii forestiere. «Chiar în Suedia, unde şi condiţiile staţionale şi opinia publică sunt prielnice economii forestiere, controlul public este necesar şi adeseaori se recurge şi la constrângere legală în materie de poliţie forestieră».

Some obstacles to industrial forestry by *F. W. Reed*. Câteva obstacole în calea «silviculturii industriale». «Industrial forestry», în accepţiunea pe care o dobândeşte această noţiune în ultimii 2—3 ani în U. S. A. este, din punct de vederê economic, o integrare a silviculturii cu exploatarea pădurilor, cari în multe părţi, formează întreprinderi aparte, unităţi economice distincte. Prin această integrare se avantajează «silvicultura» pe contul «exploatării», care trebue să să renunţe şi la o parte din câştig, şi la «barbariile» pe cari le comite în ţări tinere, în ţinuturi inaccesibile, în care capitalul vorbeşte mai puternic decât silvicultorul, decât simţul de conservare al pădurilor.

«Silvicultura industrială» nu se poate înfăptui decât prin potolirea conflictului între cultură şi exploatare.

Şi aci controlul public şi constrângerea legală sunt necesare.

Cum se vede din articolul de faţă — şi din cele ce urmează — U. S. A. trece dela «liberalismul forestier» la conservatismul şi interventionalismul, care a caracterizat peste tot evoluţia economii forestiere, în ţările cari au azi o bine rânduita gospodărie silvică.

An example of industrial forestry in the Adirondack's, by *Howard L. Churchill*. Un exemplu de silvicultură industrială în munţii Adirondack. Ideia silviculturii industriale trebue să nască şi să se pună întâi în aplicare în ţinuturile în cari evoluţia economii forestiere este mai avansată, în N. E. Statelor-Unite.

Forestry — a business, by *Charles W. Boyce*. Silvicultura ca o întreprindere. Desvoltă aceleaşi idei din studiile anterioare.

The spheres of federal, state and private foresters in industrial forestry, by *William L. Hall*. Se cercetează rolul forestierului în serviciile forestiere federale (ale uniunii), ale diferitelor state din uniune şi în gospodăria silvică particulară.

Some economic aspects of forestry from a banker's viewpoint, by *Sinclair A. Wilson*, preşedinte la «First National Bank» şi preşedinte al comitetului forestier din Portland, Oregon.

Vederile unui om de finanţe, care nu priveşte silvicultura numai prin prisma «dobânzilor compuse» a capitalurilor angajate, ci în lumina rolului pe care pădurea îl joacă în economia naturii şi în economia naţională a unei ţări.

Our idle land problem. What are we doing about it?, by *Nelson C.*

Brown. Se studiază problema locurilor sterile în U. S. A. ca 1 milion acre.

Se arată ce s'a făcut până acum şi se schiţează un program de lucru pentru viitorul apropiat.

Cost of blister rust control work, A „carrying charge" in the production of white pine, by *C. C. Perry.* Costul lucrărilor de combatere a lui chronartium, un cont curent în comptabilitatea culturii Pinului Strobus.

Se arată cheltuelile mari cauzate de ciuperce menţionată şi se schiţează modul cum se pot introduce cheltuelile curente de combatere în calculele de estimaţie în arborete de Pinus Strobus.

Factors affecting the reproduction of Hardwood forests in southern Connecticut, by *James L. Averrel.* Factori cari influenţează regenerarea pădurilor de specii foioase în sudul statului Connecticut.

O aplicaţie a metodelor ecologiei pentru cercetarea împrejurărilor cari condiţionează regenerarea în păduri de foioase asemănătoare—întru câtva—din punct de vedere ecologic, cu cele din podgoria noastră înaltă.

In partea finală a revistei sunt redate discuţiunile cu ocaziunea adunării generale din Decembrie 1928 şi moţiunile votate—moţiuni cari în America devin curând realităţi.

Din faptele relatate la informaţii reţinem următoarele:

1) Ca o încoronare a mişcării societăţii în ultimii 2—3 ani pentru intensificarea educaţii forestiere, mişcare condusă de d-l H. S. Graves, fost şef al serviciului forestier american şi decan al şcolii forestiere Yale, Comitetul corporaţiei Carnegie votează 30.000 de dolari (ca. 5 milioane lei), «Societăţii forestierilor americani în vederea studiului unui program de educaţie forestieră în America, cu condiţiunea ca societatea să prezinte fundaţii Carnegie «un plan de lucru satisfăcător».

2) Un prieten anonim al silviculturii institue două premii, unul de 1000 dolari, circa 165.000 lei şi altul de 250 dolari, circa 41.000 lei pentru «cele mai bune încercări de a descrie situaţia forestieră de azi din America şi de a propune un remediu pentru lecuirea răului». Scopul donatorului este «de a stimula studiul problemei forestiere în U. S. A. şi de a provoca sugestii pentru soluţionare radicală şi urgentă a acesteia».

Se schiţează condiţiile în cari trebueşte întocmită lucrarea.

M. D.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Ianuar 1929, Heft 1.

1. *Der Motorversläuber im Dienste der Forstschädlingsbekämpfung,* von *Prof. K. Escherich.*

In ultimii ani s'a încercat a se înlocui prăfuirea din aeroplan a arboretelor, prin pulverizatoare cu motor. Incercările au avut un succes continuu crescând, prin perfecţionările ce s'au adus aparatelor întrebuinţate.

Prima încercare a fost făcută în 1925 de către prof. Spieckermann, în Westfalia. Incercările au urmat, cu continuă perfecţionare.

In 1928 s'au introdus şi în Bavaria câteva asemenea pulverizatoare cu motor. Incercările s'au făcut în luna Septembrie. Pulverizatoarele întrebuinţate au fost produse de firma «Platz». Un asemenea aparat este constituit dintr'un cazan de 65 dm^3 capacitate, un dispozitiv ce asi-

gură pisarea şi amestecarea substanţei introdusă în cazan, un ventilator ce suflă pulberea printr'o deschidere de 100 mm diametru, un tub de cauciuc de 3 m lungime, fixat la deschiderea ventilatorului şi un tub de tablă de 4 m lungime, ce se îmbucă cu cel de cauciuc, formându-se astfel un tub de 7 m lungime. Ventilatorul funcţionează cu un motor de 5 c. v. Sunt necesari în total 5 oameni: 1 monteur, 2 manipulatori ai tuburilor şi cazanului şi 2 conducători (vizitii). S'au întrebuinţat pulberea cunoscută sub numele de «Esturnit». In pădure, aparatul se poate transporta uşor cu un cal pe sanie.

La primele încercări, aparatele s'au înfundat cu pulbere, de altfel şi după câtva timp de funcţionare, desfundarea lor a fost în repetate rânduri necesară. Prin întrebuinţarea unui singur tub (cel de 3 m), aparatele au funcţionat foarte bine.

Pulverizarea arboretelor se obţine în condiţiuni ce variază cu înălţimea arborilor, consistenţa, curenţii de aer, direcţiunea dată tubului, etc.

Vânturile uşoare şi cele moderate, curenţii uşori de aer de jos în sus mai ales, uşurează mult pulverizarea. Orele din preajma amiezii nu sunt favorabile pulverizării căci, de îndată ce stratele de aer de deasupra coronamentelor devin mai calde decât cele dedesubt şi din coronamente, pulberea nu se mai ridică, ci coboară ca adevăraţi nori de praf la pământ.

Experimentându-se pe un timp aproape liniştit, s'a constatat că norii de praf se întind pe o distanţă de 50 m, ceeace face suficientă aşezarea aparatelor la 50 m.

Cu lucrători experimentaţi, se poate pulveriza o întindere de 20 ha zilnic, cu 1 aparat. Se consumă cantităţi de pulbere mai mici de cât în cazul pulverizării din aeroplan (40—50 kgr., faţă de 70). Pulverizarea după acest sistem, costă—în condiţii favorabile de lucru—aproximativ 50 mărci. (In ocolul Waldsassen, a costat 52 mărci, din cari 40 mărci a costat numai pulberea).

Profesorul Escherich socoteşte acest sistem de combatere ca foarte eficace, în deosebi în faza iniţială a calamităţilor de insecte.

Studiul se încheie cu o descriere a aparatelor tip 1929, fabricate de casa Platz.

2. *Forstliche Versuche. Erkennung von Auslesestämmchen im Buchenjungwüchsen*, von *L. Fabricius*.

Fabricius şi-a pus problema: In semănişurile de fag de 3 ani, se pot recunoaşte puieţii cu formă frumoasă, cari mai târziu ar putea să dea trunchiurile cele mai bine formate? Pentru a se găsi un răspuns la această întrebare, s'a făcut următoare cercetare: S'au scos câteva sute de puieţi de fag, în vârstă de 3 ani, de toate categoriile de formă, dela cei mai bine, până la cei mai rău crescuţi şi s'au plantat într'o grădină. După 1 an, jumătate dintre cele mai bine crescute plante (160), au fost tunse cu foarfecele, dela 30 cm dela sol, jumătate dintre cei mai rău crescuţi puieţi au fost ajutaţi în desvoltarea lor, prin tunderea ramurilor laterale, dându-li-se o formă alungit piramidală.

După 4 ani, puieţii s'au desgropat, s'au făcut măsurători şi aprecieri, împărţindu-se puieţii în 4 categorii după: gradul de ramnificaţie, gradul de desvoltare şi după rectitudinea trunchiului. Iată câteva din concluziile la cari a ajuns Fabricius:

a) In totalitatea cazurilor, fagii de 3 ani bine conformaţi, sunt şi la 7 ani mai bine crescuţi—ca formă—decât cei ce la 3 ani erau rău conformaţi.

b) Cam $^1/_3$ dintre cei mai bine conformaţi, din clasa I de formă, trec—după 4 ani—în clasa III şi IV de formă.

c) Dintre cei rău conformaţi la început, 43,5% s'au ameliorat trecând

parte ⟨37%⟩ în clasa II şi parte ⟨6,5%⟩ în clasa I de formă.

d) Ingrijirea arboretelor va trebui să aibă în vedere atât îndreptarea indivizilor rău conformaţi, cât şi menţinerea în bune condiţiuni a celor bine conformaţi.

e) O singură intervenire în arboret nu este suficientă, căci puieţii bine conformaţi se pot uşor deforma.

f) In arboretele foarte tinere, va trebui să se aştepte ca intervenirea, până ce din luptă se desemnează arborii de valoare şi până ce, dintre cei de valoare inferioară, se arată acei cari ar putea, prin îngrijire, să ia forme frumoase.

Heft 2.

1. *Messung des Expositionsklimas,* von *Rudolf Geiger, München.*

Studiul de faţă este un capitol dintr'un amplu studiu întreprins de Geiger asupra măsurării climei caracteristice diferitelor expoziţii.

Preocupările cercetătorului se concentrează mai mult asupra unui strat de aer apropiat de sol, de o grosime de aproximativ 1 m, care are o climă caracteristică de mare însemnătate pentru mersul vegetaţiei.

In capitolul de faţă, autorul se ocupă mai întâiu de întocmirea hărţilor temperaturii de diferitele expoziţii ale coastelor înalte. Apoi, din cercetarea acestor grafice, scoate anumite concluzii, dintre cari, redăm câteva în mod foarte succint, fără citări de cifre:

1. Deosebirile de temperatură pe diferitele expoziţii sunt cu mult mai mari în timpul zilei decât noaptea.

2. Cu cât cerul e mai senin, cu atât aceste deosebiri sunt mai mari.

3. In timpul zilei, axa de simetrie a distribuţiei căldurii are o direcţie N—S, numai pe timp foarte noros. La o înnourare mică a cerului, această axă ia o direcţie NE—SV.

Ocupându-se de influenţa vegetaţiei asupra temperaturii diferitelor expoziţii, autorul arată că, vegetaţia împedicând circulaţia aerului, aduce o modificare a distribuţiei căldurii pe asemenea regiuni.

Variaţia zilnică a temperaturii pe diferitele expoziţii este diferită, amptitudinile variaţiilor fiind în genere mai mari pe expoziţiile SV şi mai mici pe expoziţiile NE.

Pe toate expoziţiile, între 0,25 cm şi 2 m dela sol, aplitudinile sunt cu atât mai mari, cu cât punctul considerat e mai aproape de sol.

Măsurarea climei diferitelor expoziţii a condus pe autor la un studiu minuţios şi rodnic în concluzii. Concluziile de până acum deschid autorului noi direcţiuni de cercetare.

2. *Waldbauliches aus den Roterdegebiet Süd-Frankreichs,* von *A. Aichinger.*

Constatări silvice din ţinutul de pământ roşu din sudul Franţei, ţinut străin de condiţiunile noastre

C. D. Ch.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 1, Ianuarie 1929.

Le centénaire de l'Institut forestier supérieur de la Suède, à Stockholm, par *H. Badoux.*

Centenarul Institutului forestier superior al Suediei, la Stockholm.

La 15 Octombrie 1928 Institutul forestier superior al Suediei şi-a serbat cu mult fast, 100 de ani dela înfiinţarea sa. Cu aceasta ocaziune s'a publicat o carte festivă ⟨Festskrift⟩, cuprinzând 22 studii, referitoare la silvicultură şi ştiinţele vecine. Unul din aceste studii este consacrat de M. A. Wahlgreen biografiei lui Israïl Adolphe Ström ⟨1778—1856⟩ întemeetorul institutului şi primul orga-

nizator al administraţiunei silvice în Suedia.

Chemins forestiers et camions, par *H. Barbey*.

Drumuri forestiere şi camioane.

Autorul pune problema construirei în scurt timp a unui drum forestier, vara, anotimp când mai toate animalele de transport sunt întrebuinţate la alte munci.

In urma unei experienţe făcută în munţii Jura, la 1050 m altitudine, şi la 7 km departe de cea mai apropiată localitate, găseşte că un bun mijloc pentru transportarea materialelor necesare construcţiei unui drum, este, autocamionul. Deşi terenul a fost destul de anevoios, metrul curent (2.80 m lăţime numai partea împietrită, fără acostamente) a revenit la 6.50 fr. elveţieni.

Pentru noi, cari avem atâta lipsă de drumuri forestiere, autocamionul ne poate fi de mare folos.

La restauration et l'aménagement des montagnes (Suite) par *Petitmermet*.

Restaurarea şi amenajamentul munţilor.

In continuarea de faţă, autorul aminteşte de buna înţelegere ce trebue să existe între agenţii forestieri şi locuitorii ţinuturilor unde se fac lucrări de restaurare. In acest scop când se întocmesc proiectele de împădurire, agenţii forestieri să caute a lua contact cu cei direct interesaţi, pentru ca astfel să se tranşeze dinainte, importanta chestiune a păşunatului, care este o puternică piedică atunci când este vorba de împădurire. De modul cum este soluţionată această chestiune, depinde în mare măsură reuşita lucrărilor.

Referindu-se la Elveţia, face câteva observaţiuni asupra modului cum trebuesc conduse lucrările de proiectare şi de execuţie. pentru ca mersul lor să fie cât mai lesnicios, fără a întâmpina piedici din partea serviciului lucrărilor publice al cantonului, care are în sarcina sa, execuţia lor.

L'oeuvre de reconstitution forestière en Angleterre, par *M. Noverraz*, ingénieur forestier.

Opera de reconstituire forestieră în Anglia.

Pentru Anglia, pădurea a jucat un rol neînsemnat până la războiul mondial. Imediat după război însă, s'a început o mişcare puternică pentru mărirea proprietăţii forestiere, făcându-se în 1919 o lege care urmărea :

1. Sporirea producţiei forestiere indigene.

2. Folosirea pe cât se va putea, a terenurilor sterile.

După această lege, trebuia ca în timp de 10 ani dela promulgaree ei, să se împădurească 1(5.215 ha, din care 60% să se facă direct de stat, iar restul de autorităţile locale şi particulari, subvenţionaţi de stat. S'a prevăzut 3.500.000 lire sterline pentru cheltueli.

Azi când se împlinesc cei 10 ani se poate spune că cifra prevăzută este atinsă cu foarte mici diferenţe.

Esenţele întrebuinţate sunt : Pinus sylvestris (Scotica şi Corsica) 37%, Picea excelsa şi sitkaensis 47%, Larix europaea şi leptolepsis 7%, Pseudotsuga Douglasi 5%, Fagus silvatica 1%, diverse 3%.

Ant. V. Răd.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FUR FÖRSTWESEN.

No. 1. Ianuarie 1929.

1. *Zum Rücktritt von Herren Bundesrat Chuard.*

La retragerea domnului consilier Chuard.

Timp de 9 ani (1920—1928), departamentul internelor din Elveţia, de care

ţin pădurile, pescuitul, vânătoarea, secţia silvică dela Şcoala politechnică şi staţia de experimentaţie forestieră, a fost condus de d-l consilier Chuard.

Datorită muncei şi priceperei sale în această perioadă dificilă de după războiu, s'a înlăturat criza lipsei de lucru prin construirea de drumuri forestiere, în valoare de 2 mil. frs., s'a făcut legea vânătoarei din 10 Iunie 1925, care poate servi de model şi altor ţări, s'a pregătit legea poliţiei pădurilor, din venitul căreia se vor construi şi întreţine drumuri forestiere în munţi şi s'a împlinit visul de mai bine de 50 ani al silvicultorilor prin afectarea pădurei «Albisrieder-waldung» învăţământului silvic.

Pentru modul cum a ştiut să servească interesele pădurilor i se aduc mulţumiri călduroase.

2. *Die Rolle und Bedeutung der Schutzholzarten im forstlichen Haushalt des Kantons Tessin*, von *H. Eiselm Kantonsoberförster in Bellinzona.*

Rolul şi însemnătatea speciilor protectoare în gospodăria forestieră a cantonului Tessin,

Cantonul Tessin, situat la sud de St. Gothard e populat în majoritate cu păduri de foioase. Castanul ‹C. vesca› se ridică până la 1.000 m altitudine.

Prin regularea cursurilor de apă şi îmbunătăţirile funciare aduse, în timpul din urmă, agricultura s'a concentrat mai mult pe văi. Din această cauză şi pentru că populaţia doreşte un trai mai lesnicios, multe păşuni din mijlocul pădurilor dela altitudini mari, au fost părăsite. In locul lor se instalează pădurea.

Intre speciile cari pun în primul rând stăpânire pe sol citãm:

1. Liliacul de munte ‹Alnus-vinidis›. Fixează terenul, împedecă scurgerea repede a apelor de ploae [1]), rezistă contra lavinelor, înlesneşte instalarea răşinoaselor sub adăpostul său şi procură lemn de foc pentru păşunile alpine.

2. Sorbus aucuparia. Rezistă contra lavinelor, procură lemn de foc şi frunzar la 2.000 m altitudine.

3. Pinus cembra. Cu toate că fructele îi sunt devorate de rozătoare, şi puieţii îi sunt călcaţi de vite, se regenerează lesne în buchetele de juniperus.

4. Rododendron-ul, mare duşman al păşunilor de munte, permite instalarea laricelui sub adăpostul său.

In regiunile mai joase, coastele sunt fixate prin mesteacăn. Sub adăpostul lui se instalează uşor specii de valoare.

Pe grohotişuri, în locuri mai reavene, un loc important îl ocupă alunul. E apreciat mult pentru protecţia contra rostogolirei pietrelor, dar şi pentru materialul, ce oferă agriculturei: araci, nuele, etc.

Adevărata specie, care împădureşte în timpul cel mai scurt grohotişurile, în special după prăvălirea lavinelor, e aninul alb. In locurile prea mult păşunate rezistă numai la adăpostul păducelului. Adesea aninul alb e amestecat cu drob ‹Spartium-scoparium›. Sub adăpostul lor se pot instala specii preţioase.

Faţă de trecut, populaţia înţelege astăzi mai lesne rolul protector al pădurii iar pentru împădurirea bazinelor de recepţie ale ravenelor stau mai multe mijloace la îndemână ‹stat, cantoane, cooperative›. In locurile unde păşunatul trebue să fie imperios oprit, se dau despăgubiri suficiente şi populaţia e mulţumită cu măsurile luate.

---

1) In Tessin cad peste 2000 mm precipitate anual.

In vederea atingerei scopului urmărit prin împădurirea terenurilor neproductive se recomandă atenţie deosebită asupra speciilor protectoare, fiindcă pun lesne stăpânire pe sol, sub adăpostul lor se instalează specii preţioase şi furnizează lemn de foc în locuri greu accesibile, economisind prin aceasta consumul lemnului de valoare.

Die Entvölkerung der Gebirgsgegenden, von *M. Petitmermet* eidgenössischen Oberfostinspector.

Despopularea regiunilor muntoase.

In vederea cunoaşterei stării populaţiei din munţii Elveţiei guvernul federal a dat chestiunea în studiul unei comisiuni.

Pentru ridicarea stării materiale a locuitorilor şi pentru împiedecarea depopulării munţilor în cursul desbaterilor s'a propus:

1. Ridicarea subvenţiunei pentru construcţiuni de drumuri forestiere dela 20% la 30—40 %.

2. Subvenţionarea păşunatului caprelor constituite în turme.

Elaborarea de instrucţiuni pentru personalul silvic cu privire la exploatări, transport, sortare şi întrebuinţarea lemnului.

4. Micşorarea importului de lemn rotund şi debitat.

5. Scăderea tarifului pentru transportul lemnului indigen.

6. Asigurări contra accidentelor.

7. Subvenţionarea ferăstraelor raţionale şi morilor, pentru pasta mecanică de hârtie.

Pe baza cercetărilor sale din timp de 50 ani d-l Bertoni arată că:

Prin păşunatul cu capre se asigură minimum de existenţă populaţiei din munţi. Păşunatul cu capre fiind însă un sistem extensiv de producţiune, va păstra mai departe pauperismul pe seama populaţiei nevoiaşe din munţi.

Dacă guvernul ţine neapărat să intensifice gospodăria din munţii înalţi, va trebui să aloce fondurile necesare pentru ameliorăţiuni şi să facă paşii necesari pentru îndrumarea populaţiei ca să crească vite mari, în loc de capre.

In cazul când e imperios necesar să se ţină şi capre, să se fixeze numărul lor pentru fiecare comună, iar proprietarilor bogaţi să nu li se permită să păşuneze turme de capre.

Articolul e în continuare.

M. Răd.

SILVA

Nr. 1, Ian. 1929.

Die Forstwirtschoft im Harz.

Silvicultura în munţii Harz.

O conferinţă de popularizare prin radiodifuziune. Conferenţiarul se adresează maselor mari ale poporului german «în dorinţa de a contribui la intensificarea interesului şi din punct de vedere forestier al cercurilor mari pentru acest ţinut».

Ni se dă o descriere amănunţită a regiunei care, adresându-se celor mulţi, cuprinde negreşit şi lucruri ce sunt cunoscute de mult specialiştilor. De reţinut este acest mijloc de propagandă silvică.

Nr. 2 şi 3, Ian. 1929.

Betriebswirtschaftliche Fragen zur Nutzungserhebung u. Nutzungsregelung, von dr. *Hermann Kimanz, Darmstadt.*

Cestiuni economice ce se leagă de normalizarea şi stabilirea posibilităţii.

O conferinţă ţinută la societatea forestieră din Hessa, pe care e excesiv de greu a o rezuma. Ea însăşi este un rezumat al unei vaste literaturi economice şi special forestiere, al unor lucrări urmate de 4 ani într'un ocol din Hessa

(Weiserflächen system: Sistemul suprafeţelor tip, vezi «Revista Pădurilor» Nr. 11/1928, pag. 869), iar autorul adeseaori operează cu cifre şi fapte şi se referă la lucrări pe cari le presupune cunoscute şi cari, poate, sunt cunoscute silvicultorilor din Hessa cu alte năzuinţi şi alte ţeluri decât cele ale silviculturului român.

In fond este vorba de aplicarea metodei lui Biolley şi acoliţilor lui, de posibilităţile practice ale sistemului lui de a afla capitalul lemnos şi creşterea curentă, iar pe de altă parte de necesitatea a nu se subordona în viitor, cum s'a obicinuit până acum, latura culturală a economiei forestiere celei de reglementarea ei în timp şi în spaţiu. Conferenţiarul respinge ideia de a reglementa gestiunea technică a viitorului îndepărtat după condiţiunile şi faptele cunoscute azi (concepţiunea statică), şi preconizează analiza continuă a fenomenelor biologice şi economice (concepţiunea dinamică), care singură ne permite a cunoaşte şi a utiliza perfect toate elementele de producţiune.

Nr. 3, Ian. 1929.

Zur kritischen Betrachtung des Schnellwuchsbetriebes (Nr. 116 des «Deutschen Forstwirts» von 1928) von prof. dr. *E. Gerhardt.*

Tratamentul creşterilor forţate şi critica lui.

Profesorul dr. Gerhardt a imaginat un tratament — în special o metodă de răriturî — pe care l-a botezat «Tratamentul creşterilor forţate». Criticele cari s'au ivit, l-au determinat a-şi apăra, în articolul de faţă, sistemul. Ideia fundamentală pe care o pune înainte este următoarea: «Creşterea arboretelor constituite din speciile noastre principale — autorul vorbeşte mai ales de fag, molid şi duglas — poate fi accelerată prin intervenţiunea omului». Intervenţiunea însă nu trebue limitată la vârstele tinere, ci trebue continuată până la vârsta de exploatabilitate. Şi încă o condiţiune: Tratamentul preconizat îşi are rostul lui numai pe solurile de fertilitate superioară (Clasa de fertilitate I—III).

Contradicţiunea între afirmările lui şi între rezultatele obţinute de Schwappach din cam 300 de locuri de experienţe, observate şi cercetate ani de-a rândul, autorul o lămureşte prin arătarea că Sch. n'a operat niciodată în arborete cari s'ar fi bucurat de tratamentul creşterilor forţate. In ce priveşte calitatea materialului provenit din arboretele, tratate după indicaţiunile lui, Gerhardt se arată foarte optimist. Curăţirea tulpinelor de crăci s'ar face în condiţiuni chiar mai avantajoase decât în arboretele tratate în mod obicinuit, iar spongiositatea lemnului — ca rezultat al creşterilor rapide — n'ar fi fost nicăeri observată, acolo unde ideile lui au fost înfăptuite.

Nr. 4, Ian. 1929.

Beiträge zur Kenntnis von Waldkrankheiten, von prof. dr. *Wiedemann*

Contribuţiuni pentru cunoaştererea boalelor arborilor forestieri.

I. Deperisarea laricelor. Deperisarea laricelui, constatată mai pretutindeni în acele părţi ale Germaniei unde a fost introdus artificial, a fost explicată ca o boală epidemică, necunoscută până în anul 1850, când şi-ar fi făcut prima apariţie, pentru a descreşte apoi dela anul 1900 încoace. Prof. Wiedemann, invocând nişte isvoare necunoscute până azi, opinează că cultura laricelui a hărăzit omenirei insuccese şi înaintea perioadei arătate, dar rămase necunoscute din cauza publicităţii reduse pe acele vremuri. Faptul că laricele, cultivat în afară de staţiunea lui firească, nu se comportă pretutindeni la fel, se explică

poate prin împrejurarea că ‹după Ciesler› anumite măsuri, precum răriturí potrivite şi eventual elagări îi măresc capacitatea de rezistenţă faţă de cancer ‹Peziza Willk›, cauza deperisării.

II. Deperisarea brazilor. Deperisarea brazilor nu este o boală caracteristică pentru anumite staţiuni, ci o stare maladivă ce poate fi observată în cele mai diverse condiţiuni. Cauza primară este prea probabil un purice lânos ‹Dreyfusia Nüsslini şi piceae›. Inrâuriri exterioare, precum fumul uzinelor, greşeli technice etc., cari până azi au fost considerate drept cauză principală a fenomenului, în anumite condiţiuni pot să-l agraveze, dar nu-l pot explica în toate cazurile.

Nr. 4, Ian. 1929.

Zum Anbau der Lärche auf mittlerem Buntsandstein, von Forstmeister *Brum Hersfeld.*

Cultura laricelui pe soluri provenite din degragarea gresiei vărgate ‹zona de mijloc›.

Autorul opinează că cultura laricelui — ca specie de amestec — trebue considerată ca foarte rentabilă în toate cazurile când exigenţele lui staţionale se respectă. Ca atari consideră: situaţiuni deschise accesibile curenţilor de aer, soluri fertile, profunde sau destul de profunde, fresce şi afânate. Mai ales umiditatea potrivită determină prosperarea lui, mai mult decât gradul de profunzime. Insuccesele câte odată semnalate, chiar acolo unde aceste condiţiuni au fost îndeplinite, autorul le explică prin greşeli technice ‹metode nepotrivite de cultură, lipsă de îngrijire› nu prin incapacitatea laricelui de a se menţine şi lupta cu pinul şi cu fagul, cu care de obicei a fost asociat. In ce priveşte felul amestecului, cel individual sau cel în buchete mici apare autorului ca ideal de urmărit. Nu ascunde dificultăţile ce se ivesc câte odată din punctul de vedere al conducerii şi îngrijirii unor astfel de arborete — de ex. când laricele se introduce în desişuri de fag — totuşi crede că experienţa trecutului îl îndreptăţeşte a recomanda acest procedeu ca cel mai nimerit.

LESNICKA PRACE.
Ianuarie 1929.

Ing. Th. Mokry: Opera literară a cons. silvic Ing. K. Knapp şi importanţa ei în literatura forestieră cehă.

Dr. Sergei Wilde: Principii fundamentale pentru diviziunea ecologică a unei suprafeţe forestiere, ‹va urma›.

Ing. Boh. Polansky: Construcţia unor noi termometre şi hygrometre submersibile: Prin îmbunătăţirea unora din termometrele şi hygrometrele existente, autorul poate face observaţiuni foarte interesante asupra variaţiei circonferinţei, căldurii şi unităţii în interiorul arborelui, în legătură cu căldura şi umiditatea atmosferii şi solului.

Ing. A. Nechleba: Studii asupra biologiei insectelor forestiere: Autorul se întreabă în ce împrejurări şi în succesiune se produce atacul insectelor din genul Yps, în pădurile absolut sănătoase, ‹cunoscut fiindcă ele se găsesc în pădure în permanenţă pe arborii bolnavi sau lâncezi›. El ajunge la concluzia următoare: Răşina fiind aceea care în mod normal apără arborele de atacul acestor insecte, orice împrejurări cari slăbeşte producerea de răşină, înlesneşte atacul. Rolul de atacator revine deci insectelor din acest gen, mai mari, mai robuste: pentru molift Yps tipographus şi Yps amifirmus, la pini, ambele specii de Hylesinus: Myelophulus piniperda şi M. minor. După ce arborele a slăbit în lupta lui contra acestor specii, poate fi

atacat şi de speciile mai mici. Autorul crede că atacul simultan al mai multor specii de insecte grăbeşte sfârşitul catastrofei, datorită faptului că în astfel de împrejurări se dezvoltă şi insecte parazite pe cele dintâi.

Jaroslav Ruzicka: Chrysomyxa abietis în anul 1928 şi influenţa climatului acelui an asupra răspândirii ei: Autorul descrie observaţiile asupra unei infecţiuni cu această ciupercă a unor semănişuri de molift la Milevsko în Boemia de sud. Ciuperca nu a mai fost observată aci înainte de 1928. Ea atacă de preferinţă molizii de 15—25 ani, în arboretele situate la 500—700 m altitudine. Tare atacate au fost porţiunile de pădure de lângă drumuri, apoi exemplarele dominate, ramurile inferioare mai tare ca vârfurile. Aserţiunea unor autori germani ‹Neger›, că arborii mai mici de 3 m înălţime nu sunt atacaţi nu s'a dovedit întemeiată. Luna Mai, umedă şi caldă a favorizat desvoltarea sporilor, un ger târziu ‹19 Mai› a slăbit rezistenţa acelor contra atacului. Atacul acesta demonstrează din nou, ce influenţă colosală au circumstanţele climatice asupra vegetaţiei forestiere şi asupra desvoltării inamicilor pădurii.

J. Fric: Lemnul pentru celuloză: *Cronica; Revista literară; Fapte diverse.* **D. A. S.**

SUMARSKI LIST.

Decembrie 1928.

Dr. Josip Balen: Factorii climaterici ai Karst-ului şi legătura lor cu vegetaţia forestieră:[1] Articolul acesta a fost publicat în monografia «Le Karst Jougoslave», Zagreb 1928, sub auspiciile ministerului pădurilor. Autorul se ocupă de condiţiunile climaterice ale regiunii karstice a Alpilor dinarici şi speciile forestiere ce mai subsistă şi cari s'ar putea folosi cu succes în lucrările de reîmpădurire. Această regiune cade în plin lauretum şi de aceea se propun împăduriri cu Pinus pinea, P. haleppensis, Cupresus, Sequoia, Cedrus, Taxodium apoi Eucalyptus, Quercus ilex, Laurus nobilis, Ceratonia, Acacia Casuariana, etc...

Ianuarie 1929.

Dr. Gj. Nenadici: Interzicerea exportului stâlpilor de stejar: E un raport al autorului către Uniunea forestieră jugoslavă, în care preconizează interzicerea exportului acestui sortiment din cauza neraţionalei utilizări ce se dă lemnului prin aceasta.

Ing. Ştefan Şurici: Asupra exactităţii estimaţiunii arboretelor cu ajutorul pieţelor de încercare. Autorul arată că metoda aceasta este exactă, dacă se ţine seama numai de suprafaţa terieră a arboretelor.

Comerţul lemnului. Ştiinţa şi învăţământul silvic. Chestiuni cu privire la asociaţia forestieră. Personal. Adjudecaţiuni.

D. A. S.

BULETINUL FACULTĂŢII DE ŞTIINŢE DIN CERNĂUŢI.

Anul II, Fasc. 1, 1928.

Dr. I. Cuculescu: Constantele analitice ale oleului din nuci de fag din Bucovina.

«Fagul, care formează în Bucovina imense păduri, dă toamna o cantitate imensă de nuci ‹jir, N. r.›. Aceste nuci conţin mult oleu, care s'ar putea întrebuinţa pentru diferite scopuri technice

1› N. R. In Nr. pe Noembrie al revistei jugoslave este recenzată la pag. 451 lucrarea d-lui Dr M. Drăcea: «Beitrage zur Kenntnis der Robinie, u. a.», şi se arată valoarea practică a concluziunilor autorului, pentru economia forestieră jugoslavă.

şi chiar ca aliment, după oarecare prelucrare». In literatura chimică autorul arată că n'a găsit examinarea complectă a acestui oleu şi ca atare a făcut determinările publicate în buletin.

Nucile se culeg de pe jos, îndată după căderea din arbore, toamna. In jirul cules la 15—30 Octombrie se găseşte 13.5—18 % apă. Din nucile pulverizate împreună cu coaja şi uscate la 100°—110° s'a extras cu eter etilic, în aparatul Soxlet 31—33 % oleu.

Oleul are culoare galbenă, frumoasă, miros şi gust caracteristic, plăcut ‹mai ales când e obţinut din nuci prăjite›. Greutatea specifică 0.9220 — 0.9226, Punctul de solidificare —15° până la —16°. Sicativitatea e mică: o picătură de oleu pusă pe geam, a stat 5 luni, fără a se solidifica şi a forma pieliţă ‹cum fac cele sicative›, ca atare ar putea fi folosit pentru ungere. Şi ca aliment poate fi folosit, după oarecare prelucrare.

Ibidem, Anul II, Fasc. 2.

Penecke K. A.: Die Curculioniden-(Rüsselkäfer-) Fauna der Bucovina.

Corespunzător condiţiilor topografice şi geografice, Bucovina se subdivide în 2 zone biogeografice şi anume a subcarpaţilor ‹Karpathenvorland› şi a Carpaţilor propriu zişi.

In Carpaţi se disting: zona fagului, a molidului şi a păşunilor alpine, în subcarpaţi ‹până în Prut şi Nistru›, a pădurilor de foioase şi a stepei.

Autorul dă o listă de curculionidelor găsite de dânsul pe teritoriul Bucovinei în 20 ani de cercetări: 562 specii, ceeace în comparaţie cu cele 851 specii ale întinsei Germanii, indicate de Reitter ‹Fauna Germaniae, V› şi ţinând seama de teritoriul restrâns al provinciei moldovene, e foarte mult. Pe de altă parte, autorul a citat numai acele specii ce le-a văzut şi determinat singur, lăsând la o parte pe cele ce probabil vor fi existând, dar nu au fost întâlnite. Marea mulţime a speciilor curculionide în Bucovina se explică prin varietatea condiţiilor de vegetaţie a plantelor ce aceste insecte preferă. Fauna bucovineană se compune astfel: *a)* dintr'o regiune palaearctică, *b)* o regiune baltică-sarmatică, *c)* una caspică-pontică, *d)* una mediteraneană, *e)* una carpatică, cunoscută numai în ţările carpatice, şi în fine una, *f)* specific bucovineană ‹Otiorynchus poianae, Pen., etc..., în total 14 specii determinate şi denumite de autor pentru prima oară›.

Existenţa acestor insecte depinde de aceea a plantelor ce le nutresc, dar şi de umiditatea solului şi a aerului ‹după autor, mai mult de ultima›.

După modul de asociere al plantelor, autorul distinge o floră a luncilor, alta a pădurilor, a tăerilor rase, a văilor înguste, a poienilor. In păduri distinge: o floră a pădurilor de răşinoase şi foioase, de fag, de stejar, zăvoaie şi tufărişuri. In stepă alte 6 formaţiuni biogeografice. Fiecare din aceste formaţiuni îşi are curculionidul caracteristic, condiţionat de existenţa plantei-doică, de insolaţie şi umiditate. P ă d u r e a d e f a g cu brad are pe Orchestes fagi şi Rhynchites betulae, etc..., cea de s t e j a r pe Phylobius şi Polydrosus, zăvoaiele pe Orchestes populi, etc.

D. A. S.

Dr. Anton Mühldorf. Physiologische Analyse der Frostlaubfalles.

Căderea frunzelor este un fenomen pe care ne-am obicinuit a-l remarca numai toamna, deşi el se poate întâmpla şi în timpul sezonului vegetaţiunei, din numeroase cauze.

Gerul de ex. poate provoca o cădere a frunzelor, care în mecanismul său se

aseamănă cu căderea de toamnă (care este denumită ca normală), prin aceia că desfacerea frunzelor de pe ramuri este ajutată de formarea unui strat de plută izolator, între celulele acestui strat se formează o lamelă de ghiață care grăbește și joacă un rol decisiv în desfacerea frunzelor de suportul lor. Acolo unde stratul de plută izolator nu s'a putut forma, gerul aduce o distrugere a conținutului și în special a membranei celulare pe anumite porțiuni ale pețiolului, pe unde apoi din cauze mecanice se poate produce mai târziu desfacerea frunzei.

Dr. C. G.

INFORMAŢIUNI

D-nii Ioan Molceanovschi, inginer silvic se transferă după cerere pe ziua de 1 Martie 1929 din direcţia Miercurea Ciuc la ocolul Prut.

Bratu Alexandru şi Popovici Valer se înaintează pe ziua de Octombrie 1928 subinspector silvic.

Scrima Nacu, Nettea Constantin, Szontag Iosif, Gelsinger L., Caminschi Grigore, Rech Eugen şi Ionescu Tudor se înaintează ingineri şefi pe ziua de 1 Octombrie 1928.

N. Falon, V. Priboianu şi G. Condrea înaintează inspectori pe ziua de 1 Ianuarie 1929.

Oprea Rădescu, Gh. Costea, Ioan Florescu, N. Bogdan, I. Petruţiu, N. Comănescu, V. Teofănescu, E. Henel şi M. Fiera se înaintează subinspectori pe ziua de 1 Ianuarie 1929.

Al. Gerecze, Ştefan Dumitrescu şi Pavel Zegreanu se înaintează ingineri şefi pe ziua de 1 Ianuarie 1929.

Ştefan Dumitrescu, inginer silvic se transferă după cerere pe ziua de 1 Aprilie 1929 din Casa Pădurilor la ocolul Jiblea.

V. Şuteu, inginer silvic se transferă după cerere pe ziua de 1 Aprilie 1929 dela Jiblea în serviciul central Casaa Pădurilor.

Emil Negoescu, subinspector transferat după cerere pe ziua de 1 Aprilie 1929 dela Chişinău la Piteşti.

P. Peca, inginer silvic a fost transferat după cerere pe ziua de 1 Martie dela ocolul Feldioara la ocolul Zărneşti.

Sabin Popovici, ajutor la ocolul Beliu transferat în interes de serviciu pe ziua de 1 Martie 1929, în Centrala Direcţiei Sighetul Marmaţiei.

Nicolae Ioan, inginer şef, a fost transferat după cerere pe ziua de 1 Martie 1929 dela Torenţi, în serviciul Central Casa Pădurilor şi se numeşte şef al serviciului statisticei.

Gh. Mihăilescu, subinspector, a fost numit pe ziua de 1 Martie 1929 ca şef al serviciului Ordonanţărilor şi veniturilor.

Vlad Bivol, inginer silvic, şef al ocolului Dorohoi transferat în interesul serviciului pe ziua de 1 Martie 1929 la ocolul Feldioara, tot pe aceiaşi zi d-l inginer silvic Iosif Vasilescu din serviciul Central al Direcţiei silvice Iaşi se transferă la ocolul Dorohoi.

Se numesc diurnişti, în grad echivalent cu inginer silvic stagiar, d-nii: Bozdoc Pavel, Adam Ioan, Cimonca Alex., Angelescu Constantin, Chelsoiu Nicolae, Gheorghieş Constantin, Leescu Vasile, Storosciuc Ioan, Rădulescu V. A., Stoian

M. Nicolae, Vulcan Gh., Anderco Vasile, Chiculiţă Constantin, Decei Ovidiu, Hristu Nicolae, Munteanu Victor, Mitan Constantin, Georgian Gh., Verşescu Nicolae, Păcurariu I. şi Alex. Bărbulescu.

* * *

Vernica Gh., conductor silvic ajutor a fost transferat după cerere pe ziua de 1 Martie 1929 dela ocolul Ciala în serviciul central Direcţiei Arad.

Mateis Franz şi Curteac Petre au fost numiţi pe ziua de 1 Martie în serviciul Direcţiei Bistriţa în gradul de conductori.

Simion Cujbă, conductor silvic ajutor se transferă după cerere pe ziua de 1 Martie 1929 dela ocolul Malovăţ la ocolul Moneasa.

Dumitru Cerbulenco, silvicultor ajutor se transferă după cerere pe ziua de 1 Martie 1929 dela ocolul Prut la ocolul Rădeni.

Se numesc diurnişti, în grad echivalent cu conductori silvici ajutori, d-nii Emil Sichet, Victor Simonca, Abagiu Constantin, Ioan Puchiu, Traian Uzică, Popescu, Dumitru, Naciu Vasile, Ştefan Petru, Cherloabă Ioachim, Oh. Buzdugan, Selegan Gh., Cunzel Adalbert, Ranea Pamfil, Răşinariu Nicolae, Matei Ioan, Wiliam Kerbe, Ardeleanu Ilie, Ceauşu Dumitru, Mircea Teodor, Şerban Nicolae, Iliescu Iosif, Bucşan Dumitru, Ioan Bârsan, Simionescu Gh., Roşca Ilie, Jude Mihai, Carol Szocrek, Gh. Cristea, Kelerman Felix, Ioan Niculescu, Theodor Constantin.

Octavian Mezei conductor silvic, se transferă după cerere pe ziua de 15 Aprilie 1929 dela ocolul Pogoanele la ocolul Pecica, din Direcţia Arad.

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

CONVOCARE

Membrii Societății «Progresul Silvic» sunt convocați în Adunare generală la sediul Societății din București, Bul. I. C. Brătianu No. 57 bis, pentru ziua de 1 Mai 1929, orele 11 dimineața.

Dacă la această dată nu se vor întruni 2/3 din numărul membrilor societății, conform art. 18 din Statute, Adunarea generală se amână în a 15-a zi, adică la 16, 17 și 18 Mai 1929, când se va ține irevocabil cu orice număr de membri vor fi prezenți.

Adunarea generală este chemată a delibera și decide asupra următoarei ordine de zi:

I

1. Darea de seamă a Consiliului de Administrație și raportul Cenzorilor pe 1928.

2. Aprobarea bilanțului și contului de Profit și Perdere încheiat la 31 Decembrie 1928 și descărcarea Consiliului de Administrație de gestiunea pe 1928.

3. Alegerea a 5 membri în Consiliul de Administrație pe termen de 4 ani cu începere dela 1 Ianuarie 1930, în locul celor eșiți la sorți conform art. 24 din statute.

4. Aprobarea cooptărei d-lor C. Bosoancă și G. Agapie în Consiliul de Administrație.

5. Alegerea a 3 cenzori și 3 cenzori supleanți pentru anul 1929.

6. Alegerea unui membru în Comitetul de Redacție al «Revistei Pădurilor» în locul decedatului G. Turneanu.

7. Aprobarea bugetului pe 1929.

8. Modificarea alin. ultim din art. 9; art. 22 și art. 32 din Statutele Societății.

9. Aprobarea Regulamentului Statutelor.

10. Aprobarea proectului Statutelor Casei de Credit, Economie și Ajutor.

II

Probleme de discutat la Adunarea generală din Mai 1929

A

Exploatarea și valorificarea pădurilor, privite față cu diversele forme sub care s'ar putea comercializa bunurile Statului și anume:

a) arendare sau închiriere;
b) regie publică comercială;
c) regie mixtă;
a) regie cooperativă;
e) concesiune;
f) o combinație din 2 sau mai multe din aceste sisteme.

Care din aceste forme ar fi mai proprii pentru comercializarea pădurilor Statului și a persoanelor juridice, ținând seamă de rostul și rolul pădurilor, precum și de principiile fundamentale ale economiei forestiere?

B

Problema păşunatului în păduri

Este încă nevoe de a se mai afecta, pentru crearea de islazuri, porțiuni de păduri, ținând seamă de suprafețele deja afectate, în acest scop, până acum, și de numărul vitelor?

Este în interesul economiei generale a țărei să sacrificăm pădurile în folosul economiei vitelor?

Cum trebue organizată administrarea și exploatarea izlazurilor, pentru a face posibil păşunatul unui număr cât mai mare de vite?

Prejudiciul enorm pe care îl aduce păşunatul caprelor în păduri, impune excluderea lor?

Păşunele de rezervă cum trebuesc menajate și exploatate, în special golurile de munți și pădurile de baltă, în vederea desvoltărei economiei vitelor pentru comerț și industria lăptăriei, și în acest scop cum pot fi ameliorate aceste păşuni, denumite păşuni alpine?

C

Punerea în valoare a terenurilor neproductive.

Consiliul de Administrație

DAREA DE SEAMĂ
A
CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE
PE ANUL 1928

Domnilor Colegi,

Societatea noastră a intrat în al 43-lea an al existenței sale. Cu acest an putem zice că suntem stăpâni definitiv pe localul Societății, întrucât am lichidat complect și cu antreprenorul clădirei.

Activitatea de ordin administrativ a Societății s'a putut urmări de d-nii membri în procese-verbale ale Consiliului de Administrație, cari s'au publicat regulat în «Revista Pădurilor».

Se poate constata din aceste procese-verbale că societatea a fost îndrumată pe o cale de așezare cât mai trainică, azi având un local propriu unde ne putem aduna și discuta chestiuni în legătură cu vitalitatea continuă a societății noastre.

Ca manifestare culturală, în cursul anului 1928, s'au ținut următoarele conferințe:

D-l *A. Eliescu* la 14 Martie la sediul societății «Progresul silvic» despre: Suferințele pădurilor.

D-l *M. P. Florescu: a)* la 5 Februarie, la Ateneul Român, despre Criza pădurilor din România.

b) la 6 Martie, la Fundația Regele Carol I, despre: Impreviziunea în alte țări și în România, o latură dureroasă a pădurilor.

c) la 25 Aprilie, la societatea Politechnică, despre: Rolul pozitiv al pădurilor în economia generală a țărei.

D-nii: D-r M. Drăcea și V. Stinghe, la 19 Mai 1928, cu prilejul Adunărei generale și-au desvoltat comunicările d-lor cu privire la «Organizarea internă a societății în vederea intensificărei muncii intelectuale» cari s'au publicat în extenso în Revistă.

La 8 Decembrie cu ocaziunea unui festival al «Societății studenților forestieri» d-l M. Drăcea a ținut o conferință despre Dobrogea, al cărei semicentenar a fost sărbătorit în luna Octombrie 1928.

Mulţi din camarazii noştri în conferinţe publice ţinute în diferite oraşe ale ţării au continuat a răspândi ideea conservatismului forestier.

Cu asociaţiile profesionale am păstrat, ca în totdeauna, strânse legături, astfel:

1. La Adunarea generală a Uniunii Camerilor de Agricultură din 4 Februarie 1928, Societatea noastră a fost reprezentată prin d-l M. Tănăsescu, preşedintele societăţii, care într'o documentata cuvântarea a apărat interesele pădurilor.

2. La Congresul Agronomilor din 1928, societatea noastră a fost reprezentată prin d-l M. Drăcea, care a enunţat problema interrelaţiunii forţelor de producţie şi rostul pădurilor ca scut al agriculturii.

3. Cu prilejul serbărei a 75 ani dela înfiinţarea Şcoalei Centrale de Agricultura dela Herăstrău, ce a avut loc la 24 Iunie a. c. Societatea noastră a fost reprezentată prin d-l preşedinte M. Tănăsescu şi prin d-nii P. Antonescu, I. Comanici, O. Crattero, M. P. Florescu, V. Stinghe şi M. Drăcea.

4. La congresul naturaliştilor, ce a avut loc la 18 Aprilie la Cluj, Societatea noastră a fost reprezentată prin d-nii prof. N. Iacobescu şi d-r C. G. Georgescu, cari au făcut şi câte o comunicare cu caracter ştiinţific.

5. La Congresul A. G. I. R. din Mai 1928, ce a avut loc la Constanţa, Societatea «Progresul silvic» a fost reprezentată prin d-l M. P. Florescu.

6. La serbarea desvelirei bustului lui Ion Ionescu dela Brad din judeţul Roman, Societatea noastră a fost reprezentată prin d-l M. P. Florescu.

Cu prilejul serbărei semicentenarului Dobrogei d-l Drăcea, fiind delegat de «Casa Pădurilor», a organizat, cu concursul colegilor din Direcţia Constanţa, secţia forestieră a expoziţiei, şi tot cu acest prilej d-sa a scris în volumul festiv un studiu asupra evoluţiei economiei forestiere dobrogene în ultima jumătate de secol.

Prin presă ca în totdeauna colegul M. P. Florescu a ţinut opinia publică atentă asupra problemelor curente ale economii noastre forestiere.

* * *

Din *fondul de subvenţii şi ajutoare* Societatea noastră a acordat anul expirat suma de 43.000 lei.

Din *fondul de propagandă forestieră* s'a acordat:

1. Ajutor elevilor Şcoalei Politechnice, secţia silvică pentru excursie de studii în Polonia suma de lei . 30.000,—
2. Pentru propaganda prin presă lei . . . . . 12.000,—

lei 42.000,—

Activitatea deosebită a Societăţii noastre este manifestarea ei în deosebi prin *Revista Pădurilor*, organul nostru de publicitate.

Revista s'a tipărit în 1928 în 1.100 de exemplare, din care membrilor Societăţii s'au trimes un număr de 763, iar restul abonaţilor particulari sau pentru schimbul de reviste în ţară şi străinătate.

Schimbul de reviste cu străinătatea este destul de activ şi am putut constata cu plăcere că publicaţiile străine urmăresc revista noastră cu un interes crescând şi cu bune aprecieri.

Repetăm şi de data aceasta mulţumirile noastre d-lui V. Stinghe, care, fără preget, se străduieşte să ne ţină la curent cu tot ce interesează literatura forestieră şi mişcarea silvică în general, făcând ca Revista noastră să devie din ce în ce mai originală şi mai interesantă ca fond, şi mai apreciată ca formă. Realizările importante din revistă sunt obţinute cu concursul unei pleiade de harnici muncitori, cari în dosul unor iniţiale îşi dau contribuţia lor cu o deosebită regularitate şi într'o formă şi fond care nu lasă nimic de dorit.

Biblioteca Societăţii noastre s'a îmbogăţit în cursul anului 1928 prin donaţiile d-nei Adam şi a d-lor I. Simionescu, N. C. Bossie şi P. A. Grunau. Sporul cel mai mare de cărţi în bibliotecă provine din cumpărările făcute în limita sumei înscrisă în buget pentru care s'a procurat în anul trecut un număr de 603 volume. La finele anului biblioteca avea în total un număr de 1286 volume şi peste 200 colecţii de reviste periodice.

Prin cumpărările făcute s'a căutat să se înzestreze biblioteca noastră în primul rând cu lucrările clasice în materie de economie forestieră sau în ştiinţele ajutătoare. O deosebită grijă s'a dat celor mai noi lucrări în diferitele specialităţi.

Desigur mai este încă mult de făcut pentru complectarea unei biblioteci forestiere, care să fie la înălţimea cerinţelor vremei. Totuşi ne putem mândri de pe acum că în biblioteca Societăţii

noastre orice cercetător, poate găsi literatura care să-l îndrumeze cu folos în cercetările sale privitoare la păduri.

Ocupaţiile intense profesionale ale membrilor corpului silvic, nu le dau acestora răgazul necesar să se ocupe prea mult cu cercetări de specialitate. Nu putem să vorbim de un număr prea mare de cercetători ai bibliotecii noastre, în schimb însă, acei pe cari îi avem, sunt asidui, merită a fi menţionat aci faptul că printre aceştia, sunt şi intelectuali de altă breaslă, cari îşi împlinesc cunoştinţele lor economice, fie pentru pregătirea unor lucrări de doctorat, fie pentru informaţie sau cultura lor personală.

* * *

Căminul nostru s'a organizat pe baze din ce în ce mai bune, datorită zelului colegului nostru V. Priboianu. Oricând colegii noştri din provincie au găsit aci un adăpost confortabil cu preţuri moderate. In căminul nostru se adăpostesc în mod permanent cinci studenţi ai Şcoalei Politechnice, fii de membri ai corpului silvic şi anume: d-nii G. Cojoc, N. Mateescu, Roman Berenţan, Al. Vendel şi Pană Gheorghe. Să sperăm că numărul acestor oaspeţi să crească.

Domnilor Colegi,

Dacă Societatea noastră a putut desfăşura o atât de rodnică activitate, aceasta se datoreşte şi domnului Ministru al Agriculturii şi Domeniilor, cât şi domnului Administrator al Casei Pădurilor, cari au continuat a ne acorda sprijinul, menţinând în buget suma de 300.000 lei, ca subvenţie pentru Societate.

Numărul membrilor activi mereu în creştere a fost de 763 la finele anului expirat.

* * *

Incheiem această dare de seamă cu durerea de a aminti aci numele bunilor noştri camarazi cari în anul expirat au trecut la vecinicie: Eugen Simionovici, Vasile Molescu, Adalbert Schalat, G. Turneanu, Theodor Chivulescu, precum şi foştii membrii fondatori ai Societăţii, Vasile Teodorescu şi C. I. Ionescu, pe cari Societatea noastră i-a însoţit până la locul eternei odihne.

Cu acest prilej Consiliul de Administraţie ţine a mulţumi

tuturor membrilor, cari, înţelegând rostul pe care Societatea noastră îl are şi mai cu seamă îl va avea într'un viitor apropiat, s'au hotărât să iasă încet încet, din ce în ce mai hotăriţi şi în număr mai mare, dintr'o rezervă neexplicabilă, susţinând din ce în ce mai puternic mişcarea condusă de Consiliu. Şi avem motive să sperăm că în curând, mai mult ca în trecut, vom reuşi să fim un organism puternic, care să-şi poată spune cu greutate cuvântul său desinteresat în marile probleme de economie forestieră la ordinea zilei.

Consiliul de Administraţie

Domnilor Membri,

Din bilanţul ce vă depunem spre aprobare, se vede clar situaţiunea Societăţii «Progresul Silvic» la 31 Decembrie 1928.

Pentru o mai bună edificare a d-v., expunem în rezumat principalele conturi.

Din examinarea activului se constată că averea Societăţii la 31 Decembrie 1928, este formată din:

1. Bunuri de fundaţiune, adică imobilul societăţii în valoare de lei: 16.355.908,80 la 31 Decembrie 1927.

In cursul anului 1928, ni s'a restituit de către «Intreprinderile Generale Technice Inginer T. Eremia», care a executat clădirea, suma de lei 50.000 spre a se complecta cu această sumă lipsurile găsite la recepţia definitivă a clădirei şi cari se execută în anul curent.

Rămâne deci valoarea imobilului la 31 Decembrie 1928: lei 16.305.908,80
după cum se vede în bilanţ.

Acest fond s'a mărit în cursul anilor 1927 şi 1928 cu următoarele sume:

a) Mobilier în valoare de lei: .	254.342,50	
b) Biblioteca (cărţi cumpărate) .	258.300,—	
Tolal . . .		16.818.751,30

2. Bunuri de rezervă, sub formă de:

a) Efecte publice în valoare nominală de 215.600 lei, cari socotite pe cursul real de circa 68,50 % avem valoarea reală de lei	147.600,—	
Transport . . .	147.600,—	16.818.751,30

Report . . .	147.600,—	16.818.751,30
b) Bani numerar în cassă la 31 Decembrie 1928	92.749,35	
c) Debitori	83.300,—	
d) Disponibil : La Bănci spre fructificare . . . . . 1.910.800,—		
și pentru sanatorul Govora 300.000,—	2.210.800,—	2.534.449,35
Total general la activ . . .		19.353.200,65

Din examinarea pasivului se constată următorele:

1. Capitalul subscris de d-nii membrii pentru construirea imobilului era la 1 Ianuarie 1927 de 3.569.505,25. Din această sumă s,a restituit, moștenitorilor membrilor decedați, în anii 1927 și 1928 suma de lei: 23.400.

S'a mai prevăzut pentru restituire și se află depusă în contul Casei de credit, ajutor și economie, conform statutelor, suma de lei. . . . . 183.600,—

Scăzând sumele de 23.400 lei restituită și 183.600 depusă pentru restituire, din totalul capitalului subscris de 3.569.505,25, rămâne de restituit la 31 Decembrie 1928, după cum se vede și în bilanț suma de lei. 3.362.505,25

Pe lângă acest capital subscris, se mai cuvine d-lor membri subscriitori, dividendele de 5% prevăzute în statute, art. 14, pe anii 1927 și 1928 în suma de lei 354.135,50
după cum se arată în bilanț.

Deci suma totală, capital plus dobânzi, ce se se cuvine membrilor subscriitori la 31 Decembrie 1928, este de lei 3.900.240,75

In ședința din 6 Februarie a. c., Consiliul de Administrație a hotărît să se mai destine pentru restituirea capitalului subscris ceeace societatea avea disponibil la 31 Decembrie 1928, suma de 1.335.600 care se află depusă la bănci.

Transport . . .	1.517.200,—	3.900.240,75

Report . . .	1.517.200,—	3.900.240,75

Deci la 1 Ianuarie 1929, se găsesc depuse pentru Casa de credit ajutor și economie următoarele sume:

a) In comptul capitalului de restituit lei . . . . . 1.517.200,—
sumă formată din 183.600 destinat a se restitui în 1927 și 1.333.600 destinat a se se restitui în 1928.

b) Dividendele de 5% la ca capitalul subscris 1927 și 1928 . . . . 354.135,50

c) Dobândă de 5% la dividendul pe 1927 de 176.830,25 . . . . . 18.567,—

d) Diferența de dobândă între cea statutară de 5 % și cea încasată dela bancă de 10,50 la capitalul de 183.600 destinat a se restitui . . . . . 10.098,—

Total . . . 1.906.000.50

Deci suma totală de 1.900.000,50 reprezintă o parte din capitalul subscris de membri împreună cu dobânzile respective care se află depozitat la bancă și formează primul fond al Casei de credit, ajutor și economie a Corpului silvic, căruia urmează să-i dăm ființă în această adunare generală.

Astfel dacă scădem din suma de 3.900.240,75 cât se cuvine membrilor subscriitori la 31 Decembrie 1928, suma de 1.900.000,50 ce s'a depus ca fond pentru Casa de credit, ajutor și economie, rămâne suma de lei 2.028.905,25, care urmează să se verse de către soc. «Progresul Silvic» la fondul Casei de credit, ajutor și economie, treptat după posibilități. . . . . .

2. Fondul social pentru bunuri de fondație era la 31 Decembrie 1927 de lei 11.601.644,—

Transport . . .	11.601.644,—	3.900.240,75

Report. . .	11.601.644,–	3.900.240,75
la care s'a mai adăogat: *a)* excedentele din anii 1927 şi 1928 conform arătărilor din Bilanţ	3.367.222,35	
b) Fondul de rezervă statutar .	413.685,55	
c) Donaţiuni în efecte publice cu venitul lor	47.925,–	
Diverse conturi	22.483,–	15.452.959,90
Total general, pasiv . . .		19.353.200,65

Contul de Profit şi Perdere

adică:

Veniturile şi Cheltuelile

la 31 Decembrie 1928

Cum se văd specificate în creditul contului de Profit şi Perdere totalul veniturilor la 31 Decembrie 1928 este de lei 2.688.783,25

Această sumă s'a întrebuinţat în modul următor:

Cheltueli propriu zise pe 1928, precum: cheltueli generale, salarii, imprimatul revistei, propaganda forestieră, subvenţii, ajutoare, întreţinerea imobilului etc. cum se văd specificate în debitul contului de profit şi perdere se ridică la suma de lei . .	874.819,10	
Dividendul pe 1928, de 5% la capitalul D-lor membri conf. statutelor	177.305,25	
Plăţi făcute în anul 1928 pentru mobilier, bibliotecă, precum şi banii în casă şi cei depuşi la Bănci etc., care sume sunt trecute la conturile respective ca avere la activul Societăţii în sumă de lei.	1.636.658,90	2.688.783,25

Prin urmare suma de lei *1.636.658,90* nefiind o cheltuială propriu zisă, ci mărindu-se averea Societăţii şi ca atare a trecut la activul Societăţii la conturile respective, reprezintă un excedent al anului 1928, care s'a adăogat la fondul social din pasivul societăţii.

BILANȚUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Activ — **Incheiat la 31 Decembrie 1928** — **Pasiv**

Imobilul		16.305.908,80	Capitalul subscris și vărsat de membrii până la 31 Deeemb. 1928		3.546.105,25
Efecte publice		147.600,—	Dividende pe 1927 și 1928 la capitalul subscris de mai sus		354.135,50
Mobilier		254.342,50			3.900.240,75
Biblioteca		258.500,—	Fond social (donațiuni și excedente)		14.968,866,35
Cassa		92.749,35	Fond rezervă statutar până la 1926		413.685,55
Chirii de încasat		83.300,—	Fond ef. publice (donațiuni).		45.600,—
Disponibil: B-ca Poporului .	1.910.800,—		Fond venit. ef. publice (donaț.).		2.325,—
Sanator. Govora	300.000,—	2.210,800,—	Abonam. și cotizații pe 1929.		4.500.—
			Conturi diverse		17.983,—
		19.353.200 65			19.353.200,65

CONTUL DE PROFIT & PERDERE

Debit — **încheiat la 31 Decembrie 1928** — **Credit**

Cheltueli g-rale	48.334,60		Chirii imobil	1.800.000,—
Salarii . .	253.300,—		Chirii sala spectacole . . .	75.800,—
Imprimat și exp. Revistei . .	380.962,—		Chirii camere cămin	66.172.—
Intreținerea imobilului (curățit, luminat) .	37.225,50		Subvenția Ministerul Domeniilor	300.000,—
Abonament telefon . . .	6.250,—		Abonamente și cotizații restanță	93.036,—
Abonamente reviste streine.	1.517,—		Abonament pe 1928	47.330,—
Subvenții și ajutoare . . .	43.000,—		Cotizațiii pe 1928	90.355,—
Propaganda forestieră, conferințe . . .	43.400,—		Taxe înscriere . .	550,—
Diurne	60.830,—	874.819,10	Publicații la revistă . . .	52.200,—
Dividend 5% a/ capit. subscris pe 1928 . . .		177.305,25	Dobânzi dela bani depuși la Bănci	136.880,—
Excedent pe anul 1928 .		1.636.658,90	Venitul cupoanelor efecte publice	9.110,—
		2.688.783,25	Diverse venituri	17.350,25
				2.688.783,25

Președinte, **M. Tănăsescu.**

Contabil-Expert, **I. Nițescu.**

Cenzori: **Leon C. Vasiliu, O. D. Crattero** și **X. H. Sculy.**

PROCES-VERBAL

Subsemnaţii Cenzori întrunindu-ne astăzi 31 Decembrie 1928, am procedat la verificarea şi controlarea operaţiunilor de vărsăminte, plăţi, restituiri, cheltueli etc., pe care le-am găsit regulat justificate.

Verificând bilanţul şi contul de Profit şi Perdere le-am găsit întocmite real şi exacte conform registrelor şi actelor justificative.

Aceasta fiind situaţie reală a Societăţii noastre la 31 Decembrie 1928, cu onoare vă rugăm să binevoiţi a da descărcare Consiliului de Administraţie de gestiunea pe anul expirat.

Cenzori: *Leon C. Vasiliu, O. D. Crattero, X. H. Sculy.*

* * *

Domnilor Membri,

Potrivit dispoziţiunilor art. 42 din statute s'a alcătuit bugetul Societăţii pe 1929, ce-l depunem spre aprobare d-v.

In alcătuirea acestui buget s'a urmărit realizarea veniturilor potrivit art. 15 din statut.

Venituri

1. Principalul venit al Societăţii îl formează chiriile imobilului, cari rămân aceleaşi până la expirarea contractului ce avem cu Administraţia Casei Pădurilor, care, cu începere dela 1 Mai c., rămâne aproape singurul chiriaş, în urma mutărei serviciilor Cadastrului rămânând numai serviciul arhitecturii Ministerului de Domenii, deci chiria pentru localul închiriat . . . . . 1.800.000.—

2. Din chiria ce se va încasa pentru locuirea în căminul Societăţii (etajul VII) dela membri, s'a prevăzut . . 70.000,—

3. Dela sala de festivităţi . . . 50.000,— 1.920.000,—

Chiriile dela Nr. 2 şi 3 s'au fixat în raport cu încasările din anul trecut.

4. Subvenţia Ministerului de Domenii ca şi anul trecut . . . . . 300.000,—

5. La încasări din publicaţii şi reclame în revistă s'au prevăzut . . . 50.000,—

Transport . . . 1.920.000,— 2,270.000,—

Report . . .	1.920.000,—	2.270.000,—
6. Din cupoane dela efectele publice proprietatea societăţii.		10.410,—
7. Din abonamente la «Revista Pădurilor» rămase în restanţă, care cu toate solicitările făcute până în prezent d-lor membri în cauză, nu s'au putut încasa la zi	70.000,—	
8. iar din abonamente pe anul în curs.	160.000,—	230.000,—
9. Dobânzi la capitalul de 1.900.000 depus la bancă pentru a fi vărsat la Casa de credit, ajutor şi economie, cu 12%	228.000,—	
10. Dobânzi la suma aproximativ 600.000 ce socotim că va rămâne depusă pe întregul an din veniturile curente .	72.000,—	300.000,—
11. Venituri dela efecte publice cari constituesc fondul «Donaţiuni» împreună cu dobânzile lor.		1.100,—
12. Diverse venituri neprevăzute (surplus probabil la chiria sălei de festivităţi, închirierea bufetului, cămin etc.)		50.000,—
13. Cotizaţiile ce se vor încasa în cursul anului din restanţe	100.000,—	
14. Cotizaţii pe anul 1929, . .	100.000,—	
15. Taxele de înscriere pe 1929.	500,—	200.500,—
Total la venituri . . .		3.062.010,—

Cheltueli

Cheltuelile de construcţia imobilului fiind complect achitate Consiliul de Administraţie este preocupat acum cu restituirea capitalului subscris pentru a se pune cât mai de grabă fondurile necesare, la dispoziţia Casei de Credit, ajutor şi economie.

Aceste sume se vor destina după acoperirea celorlalte cheltueii statutare cari s'au prevăzut, ţinând seamă şi de rezultatele anului trecut.

1. S'a prevăzut astfel pe anul curent pentru salariile personalului suma de lei . . . . . 280.000,—
după specificările de de mai jos :

1. Secretar, ajutor bibliotecar și ajutor casier a 9000 lei lunar anual			108.000,—
2. Contabil 2000	»	»	24.000,—
3. Intendent 2000	»	»	24.000,—
4. Curier 3000	»	»	36.000,—
5. 2 cameriste 5000 lei lunar, anual			60.400,—
Portar 600 lei lunar, anual . .			7.200,—
		lei	259.600,—

Cu diferența între suma prevăzută la salarii și statul de plată, se vor îmbunătăți salariile personalului în cursul anului curent.

2. Pentru mobilierul necesar în special la Cămin în vederea complectării cu confortul necesar și reparațiuni la imobil, lei . . . . . 150.000,—

3. Abonamentul și întreținerea telefonului . . 5.000,—

4. Curățitul și întreținerea imobilului, luminat . 50.000,—

5. Imprimarea «Revistei Pădurilor» în condițiuni technice cât mai bune, a necesitat sporirea sumei alocate în trecut, prevăzându-se pe anul curent . . 450.000,—

6. Complectarea bibliotecii și ținerea la curent cu lucrările de specialitate, lei . . . . . 150.000,—

7. Abonamente la reviste și ziare streine de specialitate, lei . . . . . 15.000,—

8. Pentru propaganda forestieră și conferințe conf. dispoz. art. 4 din statut alin. j. . . . . 100.000,—

9. Subvenții și ajutoore conf. al. *m* și *r* art. 4. 50.000,—

10. Premii pentru lucrări . . . . . 50.000,—

11. Cheltueli de administrație. . . . . 50.000,—

12. Pentru taxe comunale . . . . . 20.000,—

13. S'a prevăzut de asemenea suma de . . . 500.000,— pentru deschiderea unui credit extraordinar în scopul construirei unei scări principale la sala de festivități, întrucât actuala scară generală este foarte incomodă. Prin această modificare se va putea închiria sala de festivități mai ușor și mai avantajos.

Total 1.870.000,—

Report . . .	1.870.000,—
14. Venitul fondului cultural «V. A. Golescu» în valoare de 5000 lei, care se ridică până astăzi la suma de lei 2280	
15. Venitul «Fondul C. Dissescu» de 1000 lei care se ridică la suma de lei. 545	2825,—
Aceste fonduri și veniturile lor se întrebuințează conform dispozițiunilor donatorilor, ca premii pentru lucrări.	
16. Pentru plata dobânzii statutare de 5% la capitalul la 2.028.905 cât a mai rămas a se restitui, s'a prevăzut lei	101.445,—
17. Dobânda la capitalul restituit plus dobânzile capitalizate pe anii 1927 și 1928 în total suma de 1.900.000, adică fondul Casei de credit, ajutor și economie, cu 12% = 228.000 lei din care se scade impozitul legal de 11% (25.000)	203.000,—
18. Impozitul de 11% asupra dobânzilor dela art. 17 (228.000) în sumă de lei	25.000,—
19. Pentru constituirea fondului social conform art. 13 al, *b*, *c* din statut se va vărsa suma de lei .	200.500,—
Total cheltueli . . .	2.409.770,—
Scăzând cheltuelile din totalul veniturilor rămâne un excedent de lei	659.240,—
care se va restitui acționarilor conform prevederilor statutare vărsându-se la Casa de credit și ajutor.	
La această sumă se va adăoga și eventualele sume rămase necheltuite dela celelalte articole.	
Total general la cheltueli . . .	3.062.010,—

Astfel alcătuit bugetul cu 3.062.010,— lei la venituri și 3.062.010 lei la cheltueli, avem onoare a-l propune onoratei adunări spre aprobare.

Consiliul de Administrație

BUGETUL
SOCIETĂȚII «PROGRESUL SILVIC»
pe anul 1929

SOCIETATEA „PRO

Proect de

Art.	NATURA VENITURILOR	Suma Lei	Lei
	I		
1	Chiria imobilelor conform contractelor . . .	1.800.000,—	
2	» camerilor dela cămin	70.000,—	
3	» sălei de festivităţi	50.000,—	
4	Subvenţia Ministerului de Domenii	300.000,—	
5	Publicaţii şi reclame în Revistă	50.000,—	
6	Venituri dela cupoane efecte publice . . .	9.955,—	
7	» » » » » dubioase .	455,—	
8	Abonamente în restanţă 1923—1928 incl. . .	70.000,—	
9	» pe anul 1929	160.000,—	
10	Dobânzi la soldul rămas din 1928 şi depunerile pe 1929.	300.000,—	
11	Venit dela cupoanele efecte publice ‹donaţii›.	600,—	
12	Dobânzi la veniturile efect. publice ‹donaţii› .	500,—	2.811.510,—
	II		
	Venituri pentru Fondul social		
13	Cotizaţii restanţe ce se vor încasa în 1929 . .	100.000,—	
14	» pe anul 1929	100.000,—	
15	Taxe de înscriere pe 1929	500,—	200.500,—
	III		
16	Diverse venituri neprevăzute		50.000,—
			3.062.010,—

Preşedinte, **M. Tănăsescu.**

GRESUL SILVIC"

budget pe 1929

Art.	NATURA CHELTUELILOR	Suma Lei	Lei
	I		
1	Salariile personalului conform Statului	280,000,—	
2	Mobilier şi reparaţiuni la imobil	150.000,—	
3	Abonamentul telefonului	5.000,—	
4	Curăţitul, întreţinerea imobilului şi luminat .	50.000,—	
5	Imprimatul şi expediţia Revistei . . .	450.000,—	
6	Biblioteca pentru cumpărări de cărţi	150.000,—	
7	Abonamente la reviste şi ziare streine . .	15.000,—	
8	Propagandă forestieră şi conferinţe . . .	100.000,—	
9	Subvenţii şi ajutoare	50.000,—	
10	Premii pentru lucrări	50.000,—	
11	Cheltueli de administraţie	50.000,—	
12	Taxe comunale	20.000,—	
13	Fond pentru deschidere de credite extraordinare.	500.000,—	1.870.000—
	II		
14	Venitul Fondului cultural *V. A. Golescu* . .	2.280.—	
15	» » *C. Dissescu* . .	545,—	2.825,—
	III		
16	Dobânda statutară de 5% la capitalul subscris de membri şi rămas de restituit la 1 Ianuarie 1929 (Lei 2.028.905)	101.445.—	
17	Dobânda la capitalul restituit şi dividende (Lei 1.900.000) inclusiv impozitul asupra acestei dobânzi	228.000.—	329.445,—
	IV		
18	Fondul Social pe 1929		200.500,—
			2.402.770,—
	Excedent pe 1929		659.240,—
	Total . . .		3.062.010,—

Casier, *D. Grozescu*

Desbateri

PROCESV-ERBAL Nr. 4

Şedinţa de la 14 Februarie 1929

Prezenţii d-nii: P. Antonescu, A. Atanasescu, C. Bosoancă, M. P. Florescu, M. Drăcea, D. Grozescu, P. Ioan, Gh. Năstăsescu, A. Nedelcovici, N. G. Popovici, V. N. Priboianu, V. N. Stinghe, D. Tomuţă.

Şedinţa se deschide sub preşedenţia d-lui M. Drăcea.

Se citeşte procesul-verbal al şedinţei dela 4 Februarie ct.

D-l *P. Ioan* arată ca darea de seamă e prea amplă. Crede că trebue mai rezumată.

D-l *Priboianu* crede şi d-sa că trebue să fie mai concisă.

D-l *N. G. Popovici* din contră crede că e bine ca procesul-verbal să cuprindă un lux de date, redând amplu modul cum s'a exprimat fiecare.

D-l *Antonescu* în replică spune că d-sa a precizat că legea comercializărei dă toată libertatea de a pune cât mai bine în valoare pădurile Statului.

D-l *Drăcea* arată că procesul-verbal trebue redactat mai rezumat. Crede necesar ca fiecare vorbitor să-şi revadă textul din procesul-verbal şi cu modificările aduse să se ratifice.

Consiliul aprobă procesul-verbal cu această modificare.

Se citeşte procesul-verbal din 6 Februarie.

D-l *Popovici* luând cuvântul spune că chiar dacă Consiliul de Administraţie n'a fost în număr, crede că se pot lua măsuri urgente de bună administraţie. Pe viitor e necesar ca chestiunile mici să se rezolve de Comitetul de direcţie. Aşa cum e redactat procesul-verbal e de părere să se ratifice.

D-l *Priboianu.* Până acum toate chestiunile chiar şi cele mărunte s'au rezolvat de Consiliul de Administraţie, căci Comitetului de direcţie nu i s'a fixat rolul prin regulament. E de părere ca şedinţa dela 6 Februarie să se considere ca o şedinţă a Comitetului de direcţie.

D-l *Drăcea.* Se va stabili pe viitor competinţa şi a Comitetului de direcţie. Deocamdată ca şi d-l Popovici crede ca Consiliul să-şi însuşească hotărârile dela 6 Februarie.

D-l *P. Antonescu* crede necesar ca să se ia act de cele aprobate la 6 Februarie şi să se confirme prin procesul verbal de azi.

D-l *P. Ioan* crede necesar să se facă un regulament al statutului Societăţii în care să se stabilească şi atribuţiile precise ale Comitetului de direcţie, 2) chestia hotărîrilor luate fără prezenţa a 9 membri să fie valabile şi aduse în şedinţa următoare, dacă sunt luate în unanimitate şi deci s'ar exprima majoritatea în şedinţa când s'au luat acele hotăriri.

D-l *N. G. Popovici* este de părere să se dea în competinţa Comitetului de direcţie de a rezolvi lucrările urgente, urmând să se ratifice în prima şedinţă a Consiliului de Administraţie.

D-l *Bosoancă* e de părere că ceeace s'a aprobat în şedinţa trecută să se aprobe şi astăzi când Consiliul este în număr.

D=l *Stinghe.* Mai nimerit şi de dorit ar fi ca membrii să vină cât mai regulat la şedinţe.

D=l *Grozescu,* în susţinerea ideii că Consiliul poate să dea o competinţă Comitetului de direcţie, citeşte al. g din art. 29, unde se prevede că Consiliul de Administraţie în caz de urgenţă, poate lua deciziuni, urmând a da seamă de actele sale la cea dintâi adunare generală ordinară sau extraordinară.

D=l *N. G. Popovici* se raliază.

D=l *Drăcea* să ne însuşim cele hotărîte în şedinţa dela 6 Februarie întrucât azi suntem în număr. Să instituim o comisie care să elaboreze un regulament în care să se aprecieze şi să se definească atribuţiile Comitetului de direcţie.

Consiliul îşi însuşeşte cele hotărîte la 6 Februarie şi se trece la ordinea zilei.

D=l *Grozescu* cere intervertirea ordinei de zi şi se aprobă.

D=sa depune proectul de buget pe 1929 examinat de Consiliu în şedinţa dela 14 Ianuarie. Propune ca disponibilul în bani al Societăţii conform bilanţului încheiat la 31 Decembrie 1928, să fie considerat ca sumă de restituit ‹capital şi dobânzi›, în comptul subscrierilor inginerilor silvici pentru clădirea Societăţii potrivit art. 14 din statute.

Propune deasemenea ca diferenţa între dobânda de 5% ce s'a hotărît prin statute să se dea subscriitorilor şi dobânda ce ne calculează banca la sumele depuse, să se treacă în comptul subscriitorilor.

D=l *Priboianu* crede că Societatea nu are drept la această diferenţă. Propune ca suma rezultată din diferenţa de dobândă să se afecteze Casei de Credit ca prim fond de rezervă.

D=l *P. Antonescu.* Să se dea membrilor dobânda integrală ce ne calculează banca la sumele depuse, sau să întrebăm la adunarea generală pe toţi membrii ce destinaţie să=i dăm diferenţei de dobândă fiind un drept al lor, căci alt cum cu ce le=am putea veni în ajutor. La majorarea abonamentului pe 1929, ţin să accentuez şi acum, că am fost de părere să se menţină acelaş ca şi în 1928.

D=l *P. Ioan* crede că la capitalul subscris să se calculeze dobânda de 5% conform prevederilor statutare, căci dobânda ce ne dă azi banca se calculează numai la suma ce avem depusă efectiv la bancă, adică 1.910.800 lei.

D=l *V. Stinghe* susţine că Societatea să înscrie în buget 5% pentru capitalul integral, iar diferenţa să o vărsăm pentru fiecare membru la Casa de Credit.

D=l *Năstăsescu* crede că venitul integral la sumele depuse la bancă să se repartizeze membrilor. Cu ocazia modificărei statutelor să se precizeze şi această chestie.

D=l *Drăcea* roagă pe d=l Grozescu să formuleze definitiv modalitatea pentru a fi introdusă în buget.

D=l *Grozescu* precizează ca disponibilul de 1.910.800 lei .ce=l avem la bancă să se considere ca fond de restituit împreună cu dobânda de 5% pe anii 1927 şi 1928 la întreg capitalul subscris, precum şi surplusul de dobândă acordat de bancă, la suma de 200.000 lei prevăzută pentru restituire în bugetul pe 1927.

Consiliul aprobă.

D-l *Grozescu* arată că art. 13 din statute prevede că Societatea să-şi constitue un fond social, în care, pe lângă alte venituri intră şi cotizaţiile şi taxele de înscriere. Propune să se rectifice proectul de buget pe 1929 în sensul ca taxele de înscriere şi cotizaţiile să nu fie trecute la venituri ordinare, ci să se treacă la fondul socal a cărui întrebuinţare este condiţionată în aliniatul final al art. 13 din statut. Pentru anii trecuţi se va menţine situaţia încheiată conform bilanţurilor anuale.

Intervin în discuţie d-nii P. Ioan, V. Stinghe, P. Antonescu, V. Priboianu, D. Grozescu, după care Consiliul, luând act de propunerea d-lui Casier aprobă ca începând cu anul 1929, să se constitue un fond social al Societăţi conform prevederilor statutare.

* * *

Se pune în discuţie Legea comarcializărei bunurilor Statului.

D-l *Drăcea.* Intrucât legea este în secţiuni la Cameră şi un memoriu al Societăţii ar fi tardiv, să facem sub auspiciile Societăţii «Progresul silvic» să apară un memoriu prin care să arătăm atitudinea ce trebue luată. De fapt primele 2 articole modificate în textul legii, le considerăm ca un succes:

1) inginer silvic în Consiliul de Administraţie.

2) pentru păduri, mine etc., când va fi a se face comercializerea se vor alcătui legi speciale.

Ce am face acum, n'am mai putea face decât să trezim atenţia vreunui deputat, atâta tot.

D-l *N. G. Popovici.* Legea se discută acum în Parlament aşa că e tardiv a se mai interveni. Analizând proectul de lege, cred că concesiunea e foarte periculoasă, chiar şi celelalte sisteme combinate sunt periculoase, căci Consiliul de Administraţie nu are vot *conform.*

Constată echivocuri în expunerea generală. Ce înseamnă condiţiuni tehnice prevăzute în legi speciale? Condiţiunile technice la păduri depind de amenajamente. Aci e alt echivoc. Dacă din păduri văd numai venituri, atunci se schimbă principiul care stă la baza existenţei pădurilor. Nici la petrol nu s'ar putea aplica principiul comercializărei. Atitudinea noastră să fie propagandă şi deslușirea *opiniei publice* de modul cum trebue văzută pădurea şi deci pădurei nu i se poate aplica formula comercializărei, adică de a produce numai venituri, că pădurea nu aparţine unei generaţii.

«Progresul silvic» să-şi spună hotărît vederile sale pornind dela aceste principii fundamentale.

D-l *P. Antonescu.* S'a stabilit ca o comisie să întocmească un memoriu prin care Societatea »Progresul silvic» să-şi spună cuvântul. Să nu ne înfricoşăm de comercializare. In Finlanda, Polonia, Austria, exploatările, se fac pe baze de comercializare, fără ca să se fi distrus pădurile. Are dreptate d-l Popovici că trebue să se respecte principiile noastre silvice, să nu tăem mai mult cum se obicinueşte cu deprinderea noastră. Deprinderea noastră a fost să nu ne respectăm legile. Să ne aducem aminte de conferinţa d-lui Manoilescu care ne acuza că nu prea produc pădurile. Acum e momentul să ne spunem cuvântul ca şi lumea să asculte.

D-l *Drăcea*. E întrebarea: Facem acel raport cu care am fost delegați sau d-nii membri separat pot scrie articole, cari, înainte de a se publica urmează să se citească la Consiliul de Administrație?

D-l *N. G. Popovici*: cred că mai bine este să se elaboreze memoriul de Comisie și să fie adus la ședința viitoare spre ratificare, iar apoi să se publice în «Revista Pădurilor» ca articol de fond, și în toate ziarele.

D-l *Drăcea* fiind nevoit să părăsească ședința, d-l *P. Antonescu* ia președinția.

D-l *Bosoancă* e de părere ca memoriul să se facă. Să facem să apară și articole independente în presă, după ce mai înainte au fost văzute de Consiliul de Administrație.

D-l *Tomuță* crede că sub condițiuni technice se înțelege să se comercializeze numai posibilitățile anuale. S'a dat material gratuit pentru comitetele școlare de milioane și mulți fruntași ai Comitetelor școlare azi sunt la parchet. Deasemenea prin cooperativele forestiere Statul perde milioane. La o cooperativă din Satu Mare sunt țărani semnați în actul de constituire al cooperativei care nici nu știu că sunt în cooperativă. Avem un complex de păduri de 90.000 Ha la Orșova...

Să le comercializăm, să le asigurăm posibilități anuale. Să se facă amenajamente pe complexe. Nu consideră un pericol comercializarea, dar să se facă un proect de modul cum ar trebui să se comercializeze pădurile, adică să dăm sfaturi, iar nu să facem o moțiune, căci e tardivă.

D-l *Stinghe*. Joi a fost Consiliul de Administrație și Sâmbătă ședința Comisiunei speciale. In acel moment legea era depusă în parlament. Deci era tardivă orice intervenție. Și s'a hotărît a se lumina opinia publică pe alte căi, conferințe, articole de propagandă. Societatea are facultatea de a hotărî fie de a se desărcina comisia, fie de a se face un memoriu dacă e cazul.

D-l *Grozescu* crede că memoriul ar fi fost bun chiar în timpul discuțiunilor la Cameră, pentru a provoca discuțiuni spre a lumina pe cei în drept, în special de a se creia un curent în sensul de a se da *ceva* și pădurilor pentru îmbunătățiri. Un memoriu cât de sumar ar fi bine să fie adus la Senat chiar în ultimul moment. Iar acei ce vor vorbi în numele Societății să ia contact cu Societatea pentru ca să fie întocmai cu vederile comisiunei.

D-l *Popovici*. Trebuia ca și Casa Pădurilor și «Progresul Silvic» să fi luat contact cu ministerul respectiv, pentru a-i sugera anume ce trebuia să introducă pentru a satisface interesele pădurilor. Nu s'a făcut. O putem face acum? Modificări nu se mai pot aduce acum. De aceea memoriul n'ar mai putea aduce nici un folos. Totuși e momentul de a dezmetici opinia publică. Deci acest memoriu să aibă caracter de deslușire a problemei forestiere, chiar sub forma de un articol de fond în «Revista Pădurilor». Paralel să se țină conferințe, să se publice articole cari să convergă către acelaș punct. După articolul de fond să vină și articole de detaliu.

D-l *P. Ioan*. Acum nu mai avem decât calea propagandei. Să se întocmească o serie de subiecte pentru pregătirea materialului, care să înlesnească elaborarea legei speciale.

D-l *V. Stinghe*. Camaradul C. P. Georgescu a adresat ministrului un pro-

test, cerând să fie ascultat şi glasul societăţii «Progresul silvic». Deci ministrul a luat cunoştinţă de părerea unui membru al Societăţii. Am câştigat totuşi 2 puncte: Al 6-lea inginer în Consiliul de Administraţie să fie un silvicultor şi legea specială pentru păduri cari să se facă până la 1 Ianuarie 1930.

D-l *Bosoancă* îşi menţine părererea ca să se redacteze memoriul şi să se publice articole în «Revista Pădurilor» şi în ziare, căci ne vor servi la alcătuirea legei speciale, deci să ne mişcăm.

D-l *Tomuţă* crede că această lege să fie studiată de Soc. «Progresul silvic». Nici o pădure să nu se comercializeze fără referatul Casei Pădurilor special pentru fiecare pădure comercializată.

D-l *P. Antonescu* cere ca mandatul dat Comisiei să se prelungească şi deci să nu facem opoziţie legei. In *Economia Naţională*, cu prilejul jubileului de 50 ani am publicat o dare de seamă arătând ce s'a făcut şi ce a rămas să facem în comparaţie cu alte ţări. Face aluzie la vederile miniştrilor de finanţe.

D-l *N. G. Popovici.* E necesar să începem cu:

1. Un articol de fond în «Revista Pădurilor» fără a lua atitudine ostilă faţă de guvern, tratând chestiunea obiectiv, care articol apoi să apară în toate ziarele politice.

2. Memoriul să fie scurt şi să atingă întreaga concepţie a existenţei pădurei, fiscalitatea să fie o consecinţă, iar nu un scop. Valorificarea fondului prin comercializare să obţină maximum de folos, fără să atace *fondul.*

3. Şi a se pune problema ca prin lucrările de ameliorare, drumuri etc., să se ridice valoarea pădurilor.

Să nu uităm că noi suntem încă sub imperiul fiscalităţii.

D-l *Stinghe* cere ca în afară de memoriul redacţional să purceadă o serie de articole sub egida soc. «Progresul silvic», şi de altă natură afară de memoriul pentru comercializare.

D-l *P. Antonescu.* Articolele ar trebui să fie recompensate. Propun premii pentru autorii celor trei articole mai bune pentru problema comercializării scrise în cadrul vederilor societăţii. Titlurile articolelor vor fi chiar acele din cuprinsul memoriului ce-l vom redacta.

D-l *Grozescu* cere ca toate articolele să fie revăzute de Consiliul de Administraţie.

D-l *Stinghe* propune premii în bani după calitatea lucrărilor.

D-l *Popovici.* Să nu se institue premii speciale numai pentru articole de comercializare, ci şi articole pentru probleme cu titlu general al căror coprins să aibă aerul că discutăm legea numai din punctul de vedere al intereselor silvice, pentru că socotesc că politica nu are ce căuta în sânul societăţii «Progresul silvic».

D-l *P. Antonescu.* După cum fostul preşedinte Al. Constantinescu a făcut parte dintr'un partid politic, însă la noi la societate a fost totdeauna de o obiectivitate rară, aşa constat că şi d-l *Popovici* care e om politic a dat dovadă azi de obiectivitate, îl felicit şi doresc ca şi pe viitor să nu fie urmă de politică în societatea noastră. Acest gest îi face cinste d-iui Popovici pentru interesul ce-l poartă Societăţii.

D-l *Popovici.* Mulţumeşte d-lui Antonescu. Arată că politica de egoism naţional şi dragoste de păduri l'au călăuzit toată viaţa.

* * *

Se deleagă d-l C. P. Georgescu sau în lipsă d-sale d-l M. P. Florescu de a reprezenta Societatea la Congresul Topometrilor dela 17 Februarie.

Se admit membri în Societatea d-nii ingineri Pamfil Popescu şi Eug. Pătraşcu

Se alcătuesc următoarele comisii:

I. Pentru redactarea Regulamentului statutelor societăţii şi stabilirea atribuţiiilor Comitetului de direcţie, d-nii: V. Priboianu, D. Grozescu, P. Ioan şi M. P. Florescu.

II. Pentru modificerea statutelor Societăţii d-nii: M. Tănăsescu, M. Drăcea, N. G. Popovici. A. Nedelcovici şi M. P. Florescu.

III. Pentru Casa de Credit şi Ajutor, d-nii: C. P. Georgescu, Gh. Năstăsescu, D. Grozeseu, V. Priboianu şi P. Ioan.

IV. Pentru programul Adunărei Generale din Mai curent: d-nii M Tănăsescu, P, Antonescu, N. G. Popovici, M. Drăcea şi V. Stinghe.

Pentru ciclul de conferinţe d-l Popovici roagă să i se acorde o zi în luna Aprilie cu subiectul rezervat.

Se cooptează cu unanimitate membru în consiliul de Administraţie în locul vacant d-l *G. Agapie.*

Se pune în discuţie acordarea de ajutoare inginerilcr silvici Demetrescu şi Chiriţă care pleacă la studii în străinătate.

D-l *N. G. Popovici.* Societatea noastră înţelegând să ajute efectiv şi pentru a încuraja pe absolvenţii distinşi ai Şcoalei noastre, cu credinţa că acolo vor ridica prestigiul ţărei şi vor deveni elemente distinse şi de valoare pentru corp şi cariera didactică, sunt de părere a li se acorda câte 10.000 lei.

Cu acest prilej se acordă şi d-lui Inginer şef d-r G. Antonescu pentru acelaş scop 10.000 lei.

Până la şedinţa viitoare vor fi convocate de către Biuroul societăţii comisiile respective în vederea accelerărei lucrărilor.

p. Preşedinte, *C. P. Georgescu.*

Secretar General, *M. P. Florescu.*

PROCES-VERBAL Nr. 5

Şedinţa dela 27 Februarie 1929

Prezenţi D-nii: P. Antonescu, A. Atanasescu, C. Bosoancă, M. P. Florescu, G. P. Georgescu, D. Grozescu, P. Ioan, N. G. Popovici, V. N. Priboianu, V. N. Stinghe, D. Tomuţă.

Şedinţa se deschide sub preşedinţia d-lui C. P. Georgescu.

Se citeşte procesul-verbal No. 4 din 14 Februarie.

D-l *Tomuţă* cere ca acele discutate în şedinţele Societăţii să fie cât mai rezumate.

D-l *P. Ioan* e şi d-sa de părere că e mai practic un rezumat însoţit de concluzii.

D-l *N. G. Popovici*, nu e o vină că se dă mai amplu. Cere şi d-sa un rezumat în sensul ca să se menţioneze cine a luat parte la şedinţă şi ce s'a hotărât de Consiliu. Pe viitor rezumatele şedinţelor să fie revăzute şi de membrii respectivi.

D-l *C. P. Georgescu*. In probleme vitale ca aceste ale comercializărei e de părere să se treacă în rezumat părerea fiecăruia, cât şi concluzia lor. In chestii mai mici, desbaterile să se redea cât mai rezumat. La A. G. I. R. desbaterile se redau amplu. In Consiliul de Administraţie al societăţii «Progresul silvic» azi sunt şi profesori şi funcţionari, cari poate n'ar avea curajul să-şi vadă desbaterile date mai amplu. Totuşi cer ca şi colegii funcţionari să-şi spună cuvântul lor.

D-l *N. G. Popovici*. Părerile spuse de fiecare se respectă. Cum părerea majorităţei e a societăţii, cred că lumea trebue să ştie ce crede societatea «Progresul silvic», neinteresând-o părerea unuia sau altuia.

D-l *P. Antonescu*. E de părere ca ideile fiecăruia să fie respectate şi deci consemnate, dar cât mai scurt. Cum părerea majorităţii decide, la fine, se arată hotărârea luată de Consiliu. Aceasta ar fi o linie de mijloc.

D-l *C. Bosoancă* şi d-sa e de părere ca pentru chestii mari să se dea o atenţie mai deosebită redactărei proceselor verbale, iar pentru chestii mici, numai rezumate.

Consiliul hotăraşte ca pe viitor procesul-verbal al şedinţei să fie dat cât mai rezumat, ratificând procesul-verbal Nr. 4 aşa cum este redactat.

D-l *P. Antonescu* aduce la cunoştinţa Consiliului de Administraţie aportul adus de colegul P. Ioan în comisia pentru punerea în valoare a terenurilor inundabile.

D-l *P. Ioan* mulţumeşte d-lui P. Antonescu şi roagă Consiliul ca pentru şedinţa viitoare la ordinea de zi să se pună şi această chestie.

Consiliul aprobă.

D-l *N. G. Popovici* se raliază la felicitările d-lui P. Antonescu pentru d-l P. Ioan, care face parte din Comisia terenurilor inundabile. Elogiile se resfrâng şi asupra societăţii, şi doresc ca d-l P. Ioan să aibă cât mai mulţi imitatori.

D-l *Grozescu* cere intervertirea ordinei de zi.

Consiliul aprobă.

D-l *Grozescu* citeşte atribuţiile Comitetului de Direcţie, elaborate de comisia specială.

Consiliul aprobă atribuţiile aşa cum au fost redactate cu eliminarea aliniatelor e şi j dela art. 2 din proect, adică aprobându-se textul următor:

1. Comitetul de Direcţie, compus conform art. 32 din Statutele societăţii «Progresul silvic», poate lucra cu minimum 4 membri dintre cari unul să fie preşedintele sau vicepreşedintele.

2. In afară de atribuţiile preşedintelui dela art. 35 al. b, d şi e, pe care le poate rezolva, mai are şi următoarele atribuţiuni:

a) la toate măsurile de ordine şi disciplină stabilind atribuţiuni şi aplicând sancţiuni personalului administrativ.

b) Aprobă înscrierile de membri sub rezerva ratificărei Consiliului de Administraţie.

c) la toate măsurile de administraţie în ce priveşte casa societăţii pentru aplicarea regulamentului şi hotărârilor Consiliului de Administraţie. Aprobă lucrări până la suma de 20.000 lei, în limita sumelor prevăzute în buget, în afară de premii, reduceri şi gratuităţi.

d) Hotărăşte asupra măsurilor de luat referitor la strângerea veniturilor şi facerea de plăţi prevăzute în buget, după propunerea Consiliului.

e) Face o dare de seamă trimestrială de toate lucrările executate până la zi de care Consiliul să ia act

f) Comitetul se socoteşte întrunit de regulă în fiecare Luni sau altă zi, ori de câte ori va fi nevoe, convocat de preşedinte, vicepreşedinte sau de doi membri ai Comitetului.

g) Comitetul pregăteşte şi prezintă Consiliului propuneri în diverse chestiuni de o importanţă imediată, asupra cărora Consiliul va decide în prima şedinţă.

h) Toate aceste atribuţiuni ale Comitetului de Direcţie se pot lărgi sau eventual reduce de Consiliul de Administraţie, potrivit rezultatelor ce se vor obţine după o funcţionare de cel puţin un an.

1. Toate hotărârile Comitetului de Direcţie se vor consemna în procese-verbale trecute într'un registru şi semnate de toţi cei cari au luat parte. Aceste procese-verbale se vor aduce la cunoştinţa Consiliului de Administraţie lunar, pentru descărcarea Comitetului.

Până la şedinţa viitoare se vor convoca comisiile cari nu şi-au depus lucrările în termen.

p. Preşedinte, *M. Drăcea.*

Secretar-General, *M. P. Florescu.*

PROCES-VERBAL Nr. 6

Şedinţa dela 18 Martie 1929.

Prezenţi D-nii: A. Atanasescu, M. Drăcea, A. Eliescu, M. P. Florescu P. Ioan, H. Lazăr, A. Nedelcovici, N. G. Popovici, V. N. Priboianu, V. N. Stinghe, M. St. Suhăţeanu, D. Tomuţa.

Şedinţa se deschide sub preşedinţia d-lui M. Drăcea, vice-preşedinte.

D-l *P. Ioan* fiind absent chestia d-sale prevăzută în ordinea de azi se amână.

D-l *M. Drăcea:* Redactarea memoriului în chestia comercializărei se va discuta de Consiliu atunci când se va depune de Comisia respectivă.

D-l *Stinghe.* Comisia încă nu şi-a terminat memoriul. Insă crede necesar să profităm de oricare sugestiuni din o dare de seamă a d-lui Endres cu prilejul unui congres din Suedia, în care critică ţările din răsărit cari fac o risipă din lemnul pădurilor, vorbind şi de România.

Consiliul aprobă să se citească textul tradus în românește datorit d-lui Endres și anume: *Situația economiei forestiere după războiu în România.*

D-l *Eliescu* crede că Comisia noastră în redactarea memoriului să țină seamă de cele relatate de d-l Endres.

D-l *Drăcea* e de părere ca articolul să fie publicat integral cu autorizația editorului, chiar și cu comentarii și pe el să ne brodăm chestia noastră de actualitate a comercializărei.

D-l *N. G. Popovici.* Oamenii de Stat nu s'au ocupat cu privire la păduri ca venitul ce-l luăm din ele să fie real, adică să fie în funcție numai de producție. Trebue deci deșteptată opinia publică. Din acest articol care e bun venit s'ar putea lua ceiace ar fi necesar problemei noastre în raport cu fiscalitatea, cât și pentru a asigura o rezervă de Stat și pentru generațiile viitoare.

D-l *M. Suhăleanu* e de părere a se adăoga și note biografice despre Endres.

D-l *Drăcea* enumără părte din calitățile d-lui Endres.

D-l *Priboianu.* In conferința sa d-l Endres atinge mai mult chestiunea fiscală decât ideia de conservare, întrucât arată că va fi cazul când se poate deroga și dela raportul susținut, încât în memoriul nostru să se treacă numai citate din această conferință, dacă voim să dovedim că prin legea comercializărei să se țină seama de principiile silvice.

D-l *Stinghe* e de părere a se publica conferința d-lui Endres în broșură spre a se răspândi parlamentarilor, economiștilor etc.

D-l *Grozescu.* Să se facă comentarii în jurul acestui articol atrăgând atenția celor în drept și cu un rezumat pentru ziare și reviste economice spre a lua cunoștință de cuprinsul acestei broșuri.

D-l *P. Ioan,* venind la ședință, ia parte la discuțiune și spune că articolul d-lui Endres să se publice întocmai și acei ce doresc să răspundă să complecteze cu articole speciale.

D-l *N. G. Popovici,* e de părere ca colegul Stinghe să facă un rezumat din articolul lui Endres pentru ziare și reviste economice. Aduce exemplul agronomilor cari pentru răspândirea agriculturii au pagini speciale în ziare.

Consiliul hotărăște a se publica articoiul lui Endres în «Revista Pădurilor» cu comentarii, și să se facă extrase în comptul Societății, cari să se distribue parlamentarilor, societăților științifice, factorilor economici, ziarelor, etc.

D-l *P. Ioan.* Timpul fiind scurt, cere a se amâna chestia d-sale pusă azi la ordinea zilei, pentru ședința viitoare.

Consiliul aprobă.

Consiliul hotărăște ca programul de detalii pentru adunarea generală din Mai a. c., să se alcătuiască de secretariat și să se supună aprobărei Consiliului la ședința viitoare. Iar pentru problemele de specialitate ce urmează a se discuta la adunarea generală, se aprobă textul elaborat de Comisia specială, care să se publice în «Revista Pădurilor» în numărul pe Februarie, pentru ca membrii să poată lua cunoștință din timp.

In chestia modificărilor articolelor din Statute, ce urmează a se desbate în adunarea generală, Consiliul hotărăște ca Comisia specială, pe baza materialului documentar găsit la Societate, să depună la secretariat proectul de modificare în

prima şedinţă de după Paşte, pentru ca astfel să poată fi adus la cunoştinţa membrilor din timp conform statutelor.

Se aprobă văduvei ing. N. Marinescu suma de 5.000 lei ca ajutor pe 1929, pentru cei 5 copii minori.

Asupra majorării salariilor personalului, d-l Grozescu este rugat să facă un referat pentru şedinţa viitoare.

Se hotărăşte ca în ciclul de conferinţe de după Paşte, d-l N. G. Popovici să ţină o conferinţă (subiect rezervat) cât şi d-nul Daniel Clain (pensionar) căruia Societatea îi va suporta cheltuelile de transport până la Bucureşti şi înapoi a P. Neamţ.

Şedinţa viitoare se fixează după Paşte.

p. Preşedinte, *C. P. Georgescu.*

Secretar General, *M. P. Florescu*

PROCES-VERBAL Nr. 7

Şedinţa dela 8 Aprilie 1929

Prezenţi D-nii: P. Antonescu, A. Atanasescu, C. Bosoancă, M. Drăcea, A. Eliescu, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, Andrei Ionescu, P. Ioan, Gh. Năstăsescu, A. Nedelcovici, N. G. Popovici, V. N. Priboianu, V. N. Stinghe, D. Tomuţă.

D-nii A. Popescu şi M. Boldur îşi motivează absenţa telegrafic.

Şedinţa se deschide sub preşedenţia d-lui C. P. Georgescu.

Se citeşte procesul-verbal Nr. 6 al şedinţei dela 18 Martie şi se aprobă.

Se pune în discuţie recomandarea unei liste de specialişti silvici din care urmează să numească Ministerul de Industrie şi Comerţ un reprezentant în Consiliul Superior al administrării întreprinderilor şi avuţiilor publice, în conformitate cu legea pentru organizarea şi administrarea pe baze comerciale a întreprinderilor şi avuţiilor publice. Se citeşte paragraful din textul de lege al comercializării privitor la reprezentarea specialităţilor.

Intervin în discuţie d-nii V. Stinghe, N. G. Popovici, A. Eliescu, M. Drăcea şi se hotărăşte a se comunica atât Ministerului de Industrie şi Comerţ cât şi A. G. I. R. o listă de 3 membri.

D-l *P. Antonescu* crede că e prudent să ne gândim şi la membri din afară.

D-l *A. Eliescu* propune pe d-nii Drăcea şi M. P. Florescu.

D-l *Drăcea* se raliază la propunerea d-lui Antonescu şi mulţumeşte d-lui Eliescu pentru propunerea făcută în persoana d-sale.

D-l *Popovici* propune să se facă o listă din care să se aleagă 3 candidaţi.

D-l *Stinghe* propune şi d-sa să se întocmească o listă din care să se aleagă 3 colegi.

D-l *N. G. Popovici* crede că intenţiunea legiuitorului a fost ca cei 6 ingineri specialişti să nu fie funcţionari de Stat, adică sub dependenţa Ministe-

rului respectiv. Să ţinem seamă şi de posibilitatea şi poziţia socială a persoanei care poate lua parte la acest Consiliu.

D-l *Drăcea* crede că teama d-lui Popovici, minează existenţa Societăţii; orice membru din Societatea trebue să fie independent, indiferent dacă e particular sau funcţionar de Stat.

D-l *C. P. Georgescu* în replică crede că rolul celor 6 ingineri specialişti este de referenzi. Propune a se face o listă şi din această listă să se aleagă trei.

D-l *N. G. Popovici* complectează pe d-l Drăcea şi spune că independenţa este absolut necesară, pentru a nu depinde de autorităţi.

D-l *V. Priboianu* propune ca alegerea să nu se facă pe listă, întrucât se poate omite să se înscrie toţi candidaţii şi mai practic a considera ca fiecare să voteze din memorie trei persoane care crede că ar îndeplini condiţiunile cerute.

D-l *Antonescu* se raliază la cele spuse de d-l Drăcea.

Mai intervin din nou în discuţie d-nii Priboianu, Eliescu, A. Ionescu, V. Stinghe şi P. Ioan asupra compunerei listei din care să se aleagă 3 membri.

D-l *M. P. Florescu* doreşte ca lupta care se dă azi în sânul Societăţii pentru alegerea a celor 3 delegaţi, aceiaşi luptă să o dea reprezentantul nostru şi în Consiliul Superior atunci când interesele reale ale pădurilor vor fi periclitate. Suntem la o răspântie când pădurile au şi început a fi studiate pentru aport. Se cuvine ca reprezentanţii noştri să fie aleşi din elita Corpului silvic, şi noi Consiliul o putem face căci ne cunoaştem cei mai bine.

D-l *Antonescu* trebue ca alesul nostru să mai aibă darul de a convinge de realitate autoritatea oridecâte ori interesele pădurilor ar cere-o.

D-l *Eliescu* propune pe d-l C. P. Georgescu pe lângă ceilalţi 2 membri.

D-l *C. P. Georgescu*, rezumând propune a se face alegerea, fiecare membru indicând 3 persoane.

Consiliul aprobă propunerea şi cu vot secret.

Se procedează la despuierea votului.

Rezultatul: întrunesc majoritate d-nii D-r Drăcea, C. P. Georgescu şi V. N. Stinghe. Au mai întrunit voturi d-nii: N. G. Popovici, M. P. Florescu, P. Antonescu, M. Tănăsescu, G. Năstăsescu, C. Bosoancă, L. Marţian, M. Boldur, P. Ioan şi D. Grozescu.

D-l *Andrei Ionescu* citeşte o întâmpinare în sensul de a se pune la ordinea de zi proectul de regulament pentru apărarea intereselor profesionale.

Se hotărăşte ca o comisie compusă din d-nii N. G. Popovici, Petre Ioan, şi Andrei Ionescu să studieze şi să se aducă în discuţie în una din şedinţele viitoare înainte de Adunarea generală.

Se admite ca membru al Societăţii d-l Inginer silvic G. Ţiţinia pe ziua de 1 Ianuarie 1929.

Se aprobă d-lor ingineri silvici C. Dragu şi N. Nedelcovici, câte 5000 (cinci mii) lei ajutor pentru studii în străinătate.

Se ia act de donaţia făcută de către d-na Elena C. Ionescu, a portretului soţului său C. I. Ionescu, consilier silvic şi fost membru fondator al Societăţii

«Progresul silvic», hotărându-se a i se adresa o scrisoare de mulţumire, iar portretul să se aşeze în sala de festivităţi a Societăţii.

p. Preşedinte, *C. P. Georgescu.*

Secretar-General, *M. P. Florescu.*

* * *

D-nii membri ai Societăţii «Progresul silvic», în conformitate cu alin. f din art. 8 din statutele Societăţii, sunt rugaţi a se pune la curent cu plata cotizaţiei şi abonamentului la revistă, pentru ca să poată participa în mod regulat la adunarea generală ce urmează a se ţine pe ziua de 1 Mai 1929.

* * *

Domnii membri ai Societăţii «Progresul silvic» sunt rugaţi a semnala Secretariatului societăţii lipsurile sau erorile ce eventual ar observa la Anuarul membrilor pe 1929, trimes cu numărul pe Februarie al Revistei, spre a putea face îndreptările cuvenite.

Deasemenea sunt rugaţi să comunice orice schimbare de adresă spre a li se putea trimite regulat revista şi corespondenţa.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Casa pădurilor

Direcția amenajerilor

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei și Domeniilor.
Asupra raportului d-lui administrator al Casei Pădurilor;
Având în vedere art. 2 din codul silvic
Având în vedere art. 2 din legea modificatoare a codului silvic publicată în «Monitorul Oficial» No. 131/920,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurei Alparea-Sarand, pendinte de comuna Alparea, jud. Bihor, proprietatea comunei Sarand, în suprafață de 101 ha 9.700 m². Regimul crângul cu 80 rezerve la ha esență gorun aleși din cei mai groși, bine conformați și uniform repartizați. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani și cu garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei domeniul Secueni, pendinte de comunele Secueni, Cristuri și Albiș, jud. Bihor, proprietatea d-lui Iosef Stubenberg, în suprafață de 1.111 ha 2.100 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 40 ani și regenerarea pe cale artificială. Garanția de împădurire 2.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Din sus de sat și Muerani, pendinte de comuna Bald, jud. Cluj, proprietatea d-lui Coloman Beldi, în suprafață de 35 ha 0.700 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Pădurea Mare, pendinte de comuna Marghita jud. Bihor, proprietatea Abației de Melc, în suprafață de 570 ha 7.100 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani și cu garanția de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau

orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 20 Martie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *A. Dobrescu*

P. conformitate, *Nedescifrabil.*

Nr. 17.577 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Dosul Stănişoarei, pendinte de comuna Cârlibaba Nouă, judeţul Câmpulungul Moldovenesc, proprietatea comunei Carlibaba Nouă, în suprafaţă de 355 ha 9.500 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 90 ani. Garanţia de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani. Exploatarea în 90 ani.

b) Amenajamentul pădurii Pancu, pendinte de comuna Pancu, judeţul Storojineţ, proprietatea d-lui Isidor de Ianoş, în suprafaţă de 587 ha 0.900 m². Regimul codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 90 ani, exploatarea în 90 ani. La prima tăere se va ridica numai $^1/_2$ din material, iar tăerea definitivă să nu se facă până nu se va constata de organele silvice că regenerarea este asigurată. Garanţia de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar, Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste amenajamente se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicarea legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste amenajamente referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii, suprafeţei etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 20 Martie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *A. Dobrescu*

Pentru conformitate, *Nedescifrabil*

Nr. 17.575 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Isbiceni, pendinte de comuna Isbiceni, jud. Romanaţi, proprietatea d-lui Gr. Rioşeanu, în suprafaţă de 251 ha 9.000 m², din care se pun în exploatare 227,04 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 10 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de ha. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Corcova, pendinte de com. Corcova, Carciu şi Văjuleşti, jud. Mehedinţi, proprietatea d-lui Anton Bibescu, în suprafaţă de 1.298 ha 5.000 m². Regimul crâng cu 50 arbori de rezervă la ha, din esenţă de stejar din cei mai groşi şi bine conformaţi. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani; tăerea va începe în fiecare an la 15 Septembrie şi se va termina la 31 Martie. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Ludeşti, pendinte de com. Ludeşti, jud. Dâmboviţa, proprietatea d-nei Alina D. Micescu, în suprafaţă de 200 ha 6500 m² din care se pun în exploatare 196,65 ha. Regimul crâng cu cincizeci arbori de rezervă la hectar. Revoluţia normală 12 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoaele Bratoştiţa şi Răcarii de jos pendinte de com. Bratoştiţa şi Răcari, jud. Dolj, proprietatea d-lui Gh. D. Popescu, în suprafaţă de 143 ha 5.900 m² din care se pun în exploatare 131,90 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 7 ani, exploatarea în 7 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de ha. Revizuirea după 7 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Schitu şi Gugu, pendinte de com. Boţeşti. jud. Fălciu, proprietatea a 206 locuitori din com. Boţeşti, în suprafaţă de 48 ha 3.600 m². Regimul crâng simplu Revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 4 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Viişoara, pendinte de comuna Lacu Rezi, jud. Brăila, proprietatea d-lui T. Ionescu şi alţi 60 tovarăşi, în suprafaţă de 62 ha 4.400 m² din care se pun în exploatare 52,28 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 5 ani şi cu garanţia de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Cerviceşti-Beleca, pendinte de comuna Leorda, jud. Botoşani, proprietatea d-lui Gh. Sumanarin, în suprafaţă de 95 ha 2.000 m² din care se pun în exploatare 84,25 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 8 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 20 Martie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *A. Dobrescu*

p. conformitate, *Nedescifrabil.*

Nr. 17.573,929.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Milcu, pendinte de comuna Taga, judeţul Someş, proprietatea văduvei Irma Waşş, în suprafaţă de 86 ha 3.200 m². Regimul crângul cu 60 rezerve la ha în parcela 6 şi cu 30 rezerve la ha în celelalte parcele de esenţă de gorun aleşi din cei mai groşi şi bine conformaţi. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii bisericii ort. române «Bruiu» seria I, pendinte de comuna Bruiu, jud. Făgăraş proprietatea bisericii ort. române Bruiu, în suprafaţă de 9 ha 7.800 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 70 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar: Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Pârâul Plopilor, pendinte de comuna Budila, jud. Braşov, proprietatea d-nei Ioan Nemş văduvă, în suprafaţă de 549 ha 9.600 m². Regimul codru cu tăeri succesive seria I şi codru grădinărit seria II-a. Revoluţia normală 90 ani pentru seria I cu exploatarea în 10 ani şi 90 ani pentru seria II-a cu exploatarea în 90 ani. Garanţia de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar pentru seria I a şi 500 lei pentru seria II-a. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurei Govojdia, pendinte de comuna Govojdia, judeţul Arad, proprietatea comunei Govojdia, în suprafaţă de 122 ha 5 800 m². Regimul codru cu 150 rezerve la ha aleşi din cei mai groşi, bine conformaţi din esenţele de valoare. Revoluţia normală 35 ani, exploatarea în 35 ani şi cu garanţia de împădurfre 2.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Pătrăuţi, pendinte de comunele Pătrăuţi, pe Suceava, Mitocul, Dragomirnei, Lipoveni, Mihoveni şi Costâna, jud. Suceava, proprietatea Fondului bisericii ort. române din Bucovina, în suprafaţă de 3.909 ha 2.400 m². Regimul codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 110 ani, exploatarea în 110 ani seria I, iar pentru seria II-a revoluţia normală 90 ani cu exploatarea în 90 ani. Garanţia de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar în cazul când exploatarea se va face prin antrepriză. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Ciudeiu, pendinte de comunele Crasna Putnei, Ciudeiu,

Crasna Soara Veche şi Nouă şi Cupca Iordăneşti, jud. Storojineţ, proprietatea Fondului religionar ortodox român din Bucovina, în suprafaţă de 3.536 ha 8.500 m². Regimul codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 110 ani, exploatarea în 110 ani şi cu garanţia de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar în cazul când exploatarea se face prin antrepriză. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Ciungi Balasineşi, pendinte de comuna Borşa, jud. Maramur ş, proprietatea d-lui Maier Ellenbogen şi Iosif Brokciner, în suprafaţă de 429 ha din care se pun în exploatare 249 ha. Regimul codru grădinărit seria II-a, iar seria I se vor face numai extrageri de arbori uscaţi şi căzuţi pe jos. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 5 ani şi cu g ranţia de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar. Revivizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii Pietrele Popii, pendinte de comuna Berivoii Mici, jud. Făgăraş, proprietatea d-lui Socol Alexe şi 41 de tovarăşi, în suprafaţă de 44 ha 8.500 m². Regimul codru cu tăeri rase Seria I şi seria II a pădure de protecţie. Revoluţia normală 80 ani şi exploatarea într'un an pentru seria I, iar în seria II-a pădure de protecţie se vor extrage numai arborii uscaţi, căzuţi pe jos. Garanţia de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar numai pentru seria I. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Chicoş-Lupchianu, pendinte de comuna Breţcu, jud. Trei Scaune, proprietatea d-lui şi d-nei Samoilă Caşineanu, în suprafaţă de 76 ha 0.800 m². Regimul codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 5 ani. Tăerea a doua nu se va face până ce nu se va constata că regenerarea s'a făcut. Garanţia de împădurire 1000 lei de ha. Revizuirea după 10 ani.

j) Amenajamentul pădurii Hula, pendinte de comuna Hendorf, jud. Târnava Mare, proprietatea bisericii Luterană din comuna Hendorf, în suprafaţă de 51 ha 7.900 m². Regimul crângul cu 50 arbori de rezervă de esenţă stejar din cei mai groşi şi bine conformaţi. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani şi cu garanţia de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

k) Amenajamentul pădurii Cordău, pendinte de comuna Seleuş, jud. Bihor, proprietatea comunei Seleuş, în suprafaţă de 109 ha 8.100 m². Regimul crâng cu 60 arbori de rezervă la hectar. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani şi cu garanţia de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc., referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii, suprafeţei, ete.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată azi 20 Martie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss.) *A. Dobescu*

No. 17.511 929.

p. conf. *Nedescifrabil.*

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Godeştin, pendinte de comuna Rachitova, judeţul Hunedoara, proprietatea bisericei greco-catolice din comuna Rachitova, în suprafaţă de 50 ha 3.000 m². Regimul codrului cu 30 arbori rezervă la ha din cei mai frumoşi, bine conformaţi şi uniform repartizaţi. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 5 ani. Garanţia de împădurire 3 000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Lampotoc, pendinte de comuna Mintia, jud. Hunedoara, proprietatea composesoratului Mintia, în suprafaţă de 122 ha 0.800 m². Regimul crâng

simplu. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Hartopul peadinte de comuna Dejani, jud. Făgăraş, proprietatea familiei Irimie Bucur Coman şi soţii în suprafaţă de 102 ha 0.100 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 5 ani. Garanţia de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Drăuşeni, pendinte de comuna Drăuşeni, judeţul Odorhei, proprietatea comunei Drăuşeni, în suprafaţă de 679 ha 0.900 m². Regimul codru cu 2 tăeri succesive. Revoluţia normală 120 ani, exploatarea în 120 ani. Garanţia de împădurire 1000 lei de fieoare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Blânduţa-Glodişoru, pendinte de comuna Pârteştii de jos, jud. Suceava, proprietatea obştei locuitorilor din comuoa Pârteştii de Jos, în suprataţă de 300 ha 3.100 m². Regimul codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanţia de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Seleuş, pendinte de comuna Seleuş, judeţul Bihor, proprietatea composesoratului de păduri Seleuş, în suprafaţă de 30 ha 2.500 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanţia de împăduri:e 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Tămăşoiu, pendinte de comuna Zagon, judeţul Trei Scaune, proprietatea d-lui Gheorghe Lubienischi, în suprafaţă de 251 ha 9.500 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 90 ani, exploatarea în 6 ani, pe suprafaţa exploatată se va planta minimum 4.000 ha de molid la hectar în vârstă de 3–4 ani, odată repicaţi, iar în fiecăre an nu se va putea exploata decât posibilitatea prevăzută în regulamentul de exploatare. Garanţia de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Gropile, pendinte de comuna Berivoli Mici, judeţul Făgăraş, proprietatea d lui Socol Petru şi soţii, în suprafaţă de 78 ha 8.500 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 2 ani Garanţia de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dosza, pendinte de comuna Turia, judeţul Trei Scaune, proprietatea d-lui Alex. Szabo, în suprafaţă de 33 ha 0.300 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar, tăerea pentru coaje se va face numai până la 1 Iunie. Revizuirea după 10 ani.

j) Amenajamentul pădurii Valea Boului, pendinte de comuna Valea Boului, judeţul Severin, proprietatea d-nei Magdalena Bosz şi fiul, în suprafaţă de 628 ha 3.000 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

In ce priveşte însă fondul de rezervă fixat în parcela 2 nu se poate exploata, decât pe baza unui nou studiu de amenajare în care să se arate cum se face regenerarea, până la întocmir a studiului pentru acest fond, se vor face în el numai operaţiuni culturale prin extragere de arbori uscaţi şi din cărpinişi care ar împiedica desvoltarea stejarului. Revizuirea după 10 ani.

k) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cvaşniţa, pendinte de comuna Poenile de sub Munte, judeţul Maramureş, proprietatea moştenitorilor defuncţilor Fuchs Chain, Fuchs Fredo şi Lempert Ianchel în suprafaţă de 1.050 ha din care se pune în exploatare 690 ha 9.900 m². Regimul codru cu tăeri rase pentru amândouă seriile de exploatare. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 7 ani fiecare serie. Garanţia de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulameute de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc. au fost date eronate sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere techn'c silvic, fie asupra proprietăţii, suprafeţei etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ul imul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 18 Martie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *A. Dobrescu*

p. conformitate, *Nedescifrabil.*
No. 17 664 929

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Pădurani, pendinte de comunele Dubeşti, Pădurani, Topla, Iesenic şi Lencuşeşti, judeţul Severin, proprietatea Statului, în suprafaţă de 4.793 ha 3.900 m² pădure. Regimul codru cu tăieri succesive seria I-a şi III-a şi codru cu tăeri rase în seria II-a. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Valea Alunişiului şi Vucăteşti, pendinte de comuna Mogoşeşti, judeţul Vaslui, proprietatea Statului uzufruct. Mitropolia Iaşi, în suprafaţă de 386 ha 0.500 m². Regimul crângul cu 100 rezerve la hectar în parcelele A şi B şi cu 60 rezerve în restul parcelelor. Rezervele vor fi alese din arborii cei mai bine conformaţi groşi de esenţă gorun, frasin şi ulm. Revoluţia normală 35 ani, exploatarea în 85 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Luncani, pendinte de comuna Luncani, judeţul Severin, proprietatea Statului, în suprafaţă de 7 677 ha 4 800 m². Regimul codru cu tăieri succesive secţia A seria I-a codru cu tăeri rase, secţia B seria I-a şi II-a şi codru grădinăr.t, secţia C seria I a pădure de protecţie. Revoluţia normală 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 19 Martie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *A. Dobrescu*

p. conformitate, *Nedescifrabil*
Nr. 17.364,929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădu ii Serbeşti, pendinte de comuna Ciorteşti, jud. Vaslui, proprietatea d-lui D. Hernia, în suprafaţă de 273 ha 2.958 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 18 ani şi cu garanţia de împădurire 1.500 lei de fiecare hectar pentru parcelele A şi C şi 500 lei de hectar pentru restul parcelelor. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Faraoanele, lotul Limbarului, pendinte de comuna Faraoani, jud. Bacău, proprietatea d-lor Max Michel, Frederic Goldhamer şi Solomon Smilovici, în suprafaţă de 492 ha 3.900 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 10 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii lotul No. 157 «Pe Solintaru», pendinte de comuna Goioasa, jud. Bacău, proprietatea d-lui Ion D. Muscă zis Nicu, în suprafaţă de 12 ha 6.900 m². Regimul codru cu 60 arbori de rezervă de esenţă brad la hectar, aleşi din cei mai groşi, sănătoşi şi bine conformaţi. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea într'un an şi cu garanţia de împădurire 2.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Desa, pendinte de comuna Desa, jud. Dolj, proprietatea d-nei Elisabeta I. Marincu, în suprafaţă de 135 ha 5.200 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani, exploatarea în 15 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Operaţiunile de amelioraţiune prevăzute la art. 34 şi 35 din acest regulament de exploatare nu sunt permise. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Dospina-Cursa-Valea Seacă, pendinte de comuna Budeşteni, jud. Muscel, proprietatea d-lui N. Ibric, în suprafaţă de 13 ha 6.800 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Seacă, pendinte de comuna Rucăr, jud. Muscel, proprietatea d-nei Elena I. A. Ghika, Gh. Pr. Anastase, Iancu Gh. Pr. Anastase, Ghica Anastase, I. Gh. Pr. Anastase şi Costică Teodorescu, în suprafaţă de 110 ha 3.000 m² din care se pun în exploatare 87 ha 6.000 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 4 ani şi cu garanţia de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Muntele Frumoasele, pendinte de comuna Nerej, jud. Putna, proprietatea Obştei moşnenilor din comuna Vasinu, în suprafaţă de 1.400 ha din care se pun în tăere 740 ha. Regimul codru grădinărit. Revoluţia normală 120 ani, exploatarea în 120 ani. Cele 280 ha exploatate în trecut şi rămase neregenerate se vor împăduri pe cale artificială în timp de 7 ani. Garanţia de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Ţibăneşti, pendinte de comuna Ţibăneşti jud. Vaslui, proprietatea d-lui Ioan P. Carp, în suprafaţă de 405 ha. Regimul codru regulat seria I-a şi crâng simplu seria II-a. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 10 ani seria I a şi revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 12 ani seria II-a. Garanţia de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar seria de codru şi 500 lei de hectar seria de crâng. Revizuirea după 10 ani.

In seria de codru la prima tăere de regenerare — tăerile de însămânţare — se va lua numai jumătate din volumul materialului lemnos existent. Parchetele Nr. 14—19 din seria de crâng se vor exploata în periodul 1944—1950. Se va înfiinţa o pepinieră, în care se vor creşte puieţi de stejar pentru împădurirea artificială.

Se suprimă alin. 4, 7 şi 9 dela cap. VII din regulamentul de exploatare al acestei păduri.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi art. adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 19 Martie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *A. Dobrescu*

p. conf., *Nedescifrabil.*
Nr. 17.360 1929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Lunca Mare, Ilişoara Mică şi Chetag, pendinte de comuna Stânceni, judeţul Mureş, proprietatea d-lor Francisc şi Ioan Banffy, în suprafaţă de 824 ha 5.500 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani exploatarea în 6 ani în fiecare din cele 3 serii de exploatare. Garanţia de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Obştea Solca, pendinte de comuna Solca, judeţul Suceava-Bucovina, proprietatea Obştei Solca, în suprafaţă de 251 ha 9.200 m². Regimul codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani şi cu garanţia de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar. Tăerea definitivă se va executa numai după constatare regenerării depline. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurei la Poiana Focşei, pendinte de comuna Sâmboiciu, jud. Someş, proprietatea d-lor dr. A. Macovei şi dr. I. Macovei Gherla în suprafaţă de 73 ha 1.000 m². Regimul crângul cu 40 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurei Sf. Ana, pendinte de comunele Lăzureşti şi Tuşnad, jud. Ciuc, proprietatea composesorat lui Lăzăreşti, în suprafaţă de 392 ha 1.500 m². Regimul codru cu tăeri rase pentru seria A., codru grădinărit pentru seria B, pădure de protecţie seria C, şi păşune împădurită în seria D. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80

ani şi cu garanţia de împădurire 3.000 lei de ha pentru seria I şi 1.000 lei seria II-a. Revizuirea după 10 ani.

Seria D fiind păşune împădurită nu se va face nici o exploatare, menţinându-se starea de astăzi.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Verşicior, pendinte de comuna Vărădia, jud. Caraş, proprietatea d-lui Petre Uzelac, în suprafaţă de 57 ha 5.500 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurei Pârâul Lupei, pendinte de comuna Ojdula, jud. Trei Scaune, proprietatea preotului roman catolic din Haţiuca, în suprafaţă de 8 ha 3.000 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea într'un an şi cu garanţia de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) R gulamentul de exploatare al pădurei Pârâul Lupei, pendinte de comuna Ojdula, jud. Trei Scaune, proprietatea cantorului roman catolic din Haţiuca, în suprafaţă de 1 ha 6.500 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea într'un an şi cu garanţia de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare şi amenajamente, se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că aceste regulamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii, suprafeţii, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi art. adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 18 Martie 1920 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *A. Dobrescu*

p. conformitate, *Nedescifrabil.*

Nr. 17.068 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi anularea regulamentelor de exploatare ale pădurilor Neguleşti în suprafaţă de 70 ha proprietatea Cooperativei Agricole «Românca» din comuna Seliştea jud. Neamţ, publicat în «Monitorul Oficial» No. 29 928 şi pădurea Neguleşti în suprafaţă de 50 ha proprietatea d-lor D. C. Timotei domiciliat în oraşul Piatra Neamţ şi Preotul Econom Ştefan Romanescu, domiciliat în comuna Siliştea jud. Neamţ, publicaiă în «Monitorul Oficial» Nr. 145 927, ambele păduri pendinte de comuna Calu Iapa.

Aceste păduri făceau parte din complexul Neguleşti, proprietatea M. şi B. Weissengrün al cărui regulament publicat în «Monitorul Oficial» Nr. 253 922 este valabil până la epoca revizuirei din anul 1946.

Art. 2 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 18 Martie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *A. Dobrescu*

p. conformitate, *Nedescifrabil*

No. 17.066 929.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

SOCIETATEA

„PROGRESUL SILVIC“

Închiriază pentru conferințe, adunări, concerte, etc., Sala mare a locaș-lului său din

B-DUL I. C. BRĂTIANU No. 57 bis

unde doritorii se pot adresa.

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: **Stinghe Vintilă**

Membrii:

Drăcea Marin **Tănăsescu Mihail**

Ioan Petre

Secretar de redacţie: **Ştefănescu-Suhăţeanu M.**

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1906

Consiliul de Administraţie pe 1928:

Preşedinte: **M. Tănăsescu**

Vice-Preşedinte: **C. P. Georgescu**, **M. Drăcea**

Secretar general: **M. P. Florescu**

Casier: **Dem. Grozescu**

Secretari: **Victor Priboianu**, **M. Ştef.-Suhăţeanu**

Membrii:

Antonescu P. — **Lazăr Horia**
Atanasescu A. — **Năstăsescu Gh.**
Boldur M. — **Nedelcovici Ath.**
Bosoancă C. — **Popescu Alex.**
Eliescu A. — **Popovici Gh. N.**
Ioan Petre — **Stinghe Vintilă**
Ionescu Andrei — **Tomuţa D.**

Cenzori: **Cratero Ovid, Leon Vasiliu, Sculy Xenofon.**
Cenzori supleanţi: **Ioan Botescu, Ioan Florescu, Fonai I.**

Preţul abonamentului:

Pe un an	300 lei
» » » pentru membrii Societăţii	200 »
» » » pentru conductori şi brigadieri	75 »
Numărul	25 »

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

Institutul de Arte Grafice «EMINESCU» S. A., Str. Parlamentului, 2

Anul XLI | Aprilie 1929 | Nr. 4

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

FONDATĂ IN ANUL 1886

BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAȚIUNEA SIBIU

APARE LUNAR

SUMARUL:

Studii-Referate: Epiblema tedella? . **P. A. Grunau**

Probleme administrative: Noua lege a cooperației și moșnenii . . . . . Ioan D. Neagu-Negrilești

Cooperativele forestiere în cadrele nouei legi . . . . . **George Minescu**

Din străinătate. Cum se face administrația în Franța . . . . . **George P. Antonescu**

Mișcarea silvică în străinătate: Actualități despre silvicultură și industria lemnului în Austria . . . . . **Iulius Fröhlich**

Comerțul lemnului: Comerțul de cherestea cu Italia . . . . . **I. Dumitrescu**

Cronica.

Recenzii.

Revista revistelor.

Informațiuni.

Publicații: Decizii ministeriale.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: B-DUL I. C. BRATIANU No. 57 bis
BUCUREȘTI

XLI-e Année | Avril 1929 | Nr. 4

REVUE DES FORÊTS

Publication mensuelle de la Société forestière roumaine „Progresul Silvic"

SOMMAIRE:

Etudes - Rapports: Epiblema tedella? **P. A. Grunau**
Problèmes administratifs: Le nouveau code de la coopération . . . **I. D. Neagu-Negrileşti**
Les coopératives forestière et le nouveau code de la coopération . . . . **George Minesco**
De l'étranger. L'administration en France . . . . . **George P. Antonesco**
Le mouvement silvique à l'étranger: Actualités sur la sylviculture et l'industrie du bois en Autriche . . . **Iulius Fröhlich**
Le commerce du bois: Le commerce du bois de charpente en Italie . . . **I. Dumitresco**
Chronique.
Récensions.
Revue des revues.
Informations.
Publications: Décisions ministérielles.

RÉDACTION ET ADMINISTRATION: Bd. I. C BRATIANO No. 57 bis
BUCAREST

Anul XLI Aprilie 1929 Nr. 4

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAŢII „PROGRESUL SILVIC“

STUDII REFERATE

EPIBLEMA TEDELLA ?

de P. A. GRUNAU

In anul 1924, luna August, am găsit în pădurile din jurul Borsecului două cuiburi de omizi de forma caracteristică a aceluia, — din nefericire nu tocmai bine reprodus — din figura 1. Le-am păstrat şi le-am observat, iar la finele lunii a eşit din ele un fluture de mărimea fluturilor lui Liparis chrysorrhoea şi de culoare în general albicioasă. Am adus totul — cuibul, omizile şi fluturele — la Bucureşti, pentru a determina genul şi specia. Din nebăgare de seamă, atât insecta perfectă cât şi omizile s'au perdut, rămânând numai cuibul. Aşa dar determinarea nu s'a putut face. Doi ani în urmă, în timpul iernei, am găsit acelaşi cuib în pădurile de molid de pe domeniul regal Broşteni (jud. Neamţ). Aceiaşi formă caracteristică, cum rezultă din fig. 2. Este evident că e vorba de o omidă care defoliează molidul şi care din rumeguşul frunzelor şi din excrementele ei îşi alcătueşte cuibul atât de caracteristic.

Deoarece până acum n'am întâlnit niciodată pe molid omizi cari îşi croesc asemenea căsuţă, am consultat literatura, dar fără a întâlni în uvrajele de cari dispun, descrieri sau figuri cari s'ar asemăna cu cele reproduse aci. Ar putea fi vorba de Phycis abietella S. V. din familia Pyralidelor. Aceasta însă de regulă atacă conurile şi se găseşte exclusiv numai pe lugerii terminali ai mo-

lidului. O altă nepotrivire consistă în faptul că Phycis abietella trece, pentru a se metamorfoza în nimfă şi în insecta perfectă, în pământ, unde iernează, pe când în cazul nostru, insecta perfectă s'a ivit încă din luna August.

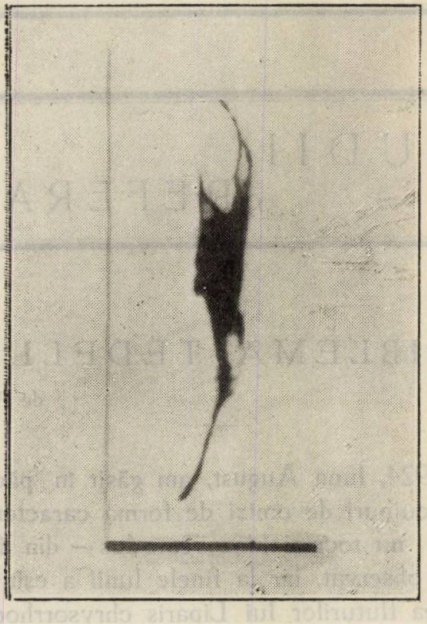

Fig. 1.

Dar se semnalează neregularităţi de desvoltare în acest sens că, în cazul verilor calde, generaţiunea simplă face câte odată loc celei duble. Astfel rămâne o nedumerire.

Dealtfel, ca vrăjmaşi ai frunzişului de molid, între lepidoptere sunt cunoscute ‹vezi Hess-Beck, ediţia X-a› numai Lymantria monacha, Epiblema tedella, Phycis abietella şi Grapholitha strobilella.

De Lymantria monacha, natural nu poate fi vorba. Dar şi descrierea morfologică şi biologică dată pentru Epiblema tedella şi Grapholitha strobilella, nu se potrivesc de loc pentru cazul de faţă.

Dacă pentru Epiblema tedella se spune că îşi croieşte cuiburile din ‹cel mult› 16 ace, căptuşite cu resturi de excremente şi cu rumeguş de ace, în care rămâne până în luna Septembrie şi dacă se adaugă că acest cuib toamna se colorează cafeniu, contrastând

viu cu frunzișul verde dimprejur, — cazul dela Broșteni — apoi descinderea omizilor din coronament, pentru a se metamorfoza, și ivirea insectei perfecte deabia primăvara anului următor, nu coroborează cu obsevațiunile mele. Insă ar putea fi vorba de o grăbire a evoluțiunei, din cauza captivității. Deci altă nedumerire. Fapt însă este că, descrierea morfologică și mai ales colorațiunea, nu se potrivesc de loc cu impresia — în adevăr foarte sumară — ce mi-a rămas de fluturele ce a eșit din cuibul găsit la Borsec. Și apoi, este o altă împrejurare, care mă face să cred că nu poate fi vorba de Epiblema tedella.

Fig. 2.

La Broșteni, atacul acestui lepidopter poate fi observat în multe părți. Acolo, unde e violent, frunzișul molidului pare a fi opărit cu apă fiartă. Totuși, nu am putut găsi decât un singur cuib, deși ele, prin forma lor caracteristică, se impun imediat vederii. Așa dar, este destul de dubios, dacă cuibul găsit de mine aparține speciei Epiblema tedella.

Și acum, pentru a lămuri acest caz oarecum problematic,

rog pe acei cari cutreeră pădurile noastre de molift și mai ales acelea din regiunile mai sus amintite, a se osteni și a căuta «cuiburi vii» de acele descrise de mine și a le trimete spre determinare Școalei Politecnice din București.

L'auteur signale la présence dans les forêts d'epicéa du département de Neamtz d'un lépidoptère assez énigmatique — Epiblema tedella? — qu'il se propose à poursuivre, aussitôt qu'il aura à la disposition des nouveaux et bons exemplaires.

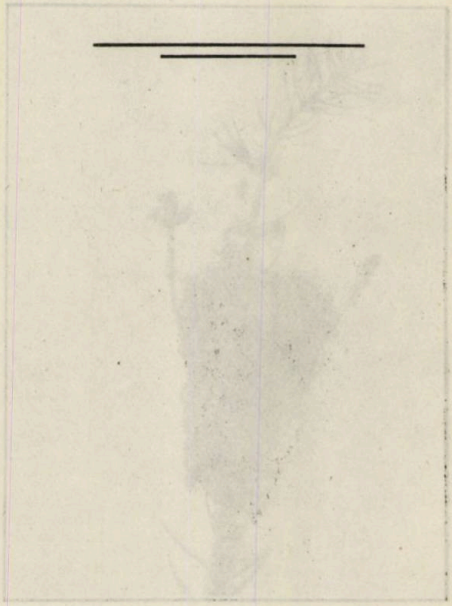

PROBLEME ADMINISTRATIVE

NOUA LEGE A COOPERAŢIEI ŞI MOŞNENII

de IOAN D. NEAGU-NEGRILEŞTI
Avocat

In art. 113 din noua lege pentru organizarea Cooperaţiei, din Martie 1929, legiuitorul cooperaţiei a căutat să prevadă anumite îndulciri, în ceeace priveşte regimul înstrăinării drepturilor moşneneşti. In alin. 1 din acest text, se prevede că la vânzarea spre exploatare a pădurilor, cari fac parte din domeniul public sau privat al colectivităţilor publice, cum ar fi Statul, Eforiile, Academia Română, etc., cooperativele forestiere vor fi preferate la cumpărare, chiar dacă vor oferi un preţ cu 5% mai mic decât preţul cel mai avantajos ce s'ar obţine.

In al. 2 din acelaş articol, se mai prevede că colectivităţile publice pot vinde chiar prin bună învoială, bunurile lor, societăţei Cooperative, sub o dublă condiţiune: facerea unei expertize şi adeziunea Oficiului Naţional al Cooperaţiei române, în ceeace priveşte capabilitatea Societăţei Cooperative de a se angaja în lucrări de asemenea natură.

Era de aşteptat ca în noţiunea de colectivităţi publice de drept privat, să intre şi obştiile moşneneşti şi composesoratele.

Legiuitorul Cooperaţiei însă, mai trece în aliniatul următor de sub acelaş articol, dispoziţiunile că «Societăţile Cooperative vor fi preferate în aceleaşi condiţiuni, la vânzarea spre exploatare a pădurilor de moşneni sau răzeşi, cât şi la vânzarea pădurilor composesoratelor, cu respectarea prescripţiunilor art. 48 Codul silvic».

Din apropierea dispoziţiunilor acestui aliniat, de dispoziţiunile primului aliniat, precum şi a acestora de dispoziţiunile art. 48 Codul silvic, reese clar şi indubitabil că legiuitorul cooperatist a înţeles că, atunci când o obşte sau un composesorat, a scos în vânzare sau exploatare vre-o pădure prin licitaţie şi când între licitatori ar fi şi o cooperativă forestieră, Casa Pădurilor, care prezidează licitaţiunea, are facultatea ex lege, a preferi cooperativa şi a respinge pe ceilalţi licitatori, chiar când cooperativa ar oferi cu 5% mai puţin decât cel mai mare preţ obţinut.

In fapt va fi posibil aşa ceva?

In drept are sancţiune această dispoziţie?

Spre a putea da răspuns la prima întrebare, trebue să precizăm: 1) ce rol îndeplineşte Casa Pădurilor în situaţiunea prezidării licitaţiunilor de vânzarea spre exploatare a pădurilor moşneneşti şi ale composesorilor şi 2) ce se va întâmpla când reprezentanţii ar refuza contractarea cu cooperativa forestieră indicată şi preferită de Casa Pădurilor.

Casa Pădurilor, nu-i decât o instituţie tutelară de controlul administrării şi folosinţei bunurilor moşneneşti.

In ipoteza vânzărei pădurilor moşneneşti prin licitaţie, ea joacă numai un rol obiectiv de arbitru. Nu devine niciodată stăpână a dreptului moşnenesc şi deci, facultatea de a prefera un amator cu preţ redus este iluzorie, deoarece facultatea acceptărei preţului — facultate mai mare decât platonica preferinţă din alin. 3 de mai sus — o are obştea sau composesoratul.

Art. 48 în al. 4 şi 5 Codul silvic ne spune clar că:

«După ce se va cunoaşte rezultatul licitaţiunei, Ministerul Agriculturei şi Domeniilor va fi obligat să comunice cel mult în 15 zile dela ţinerea licitaţiunei, administratorilor cetei de moşneni, preţul cel mai mare obţinut la licitaţiune.

Ei sunt datori să comunice ministerului până în 15 zile de la comunicarea ce ministerul le-a făcut-o de rezultatul licitaţiunei, dacă se mulţumesc sau nu de preţul obţinut».

Se va găsi oare vre-o obşte sau vre un composesorat atât de năuc, încât să accepte preţul cel mai mic, numai de dragul aplicaţiunei legei cooperaţiei? Cum se împacă alin. 5 din art. 48 Codul silvic, cu preferinţa recomandată de legiuitorul cooperatist, Ministerului de Domenii, prin primele aliniate din art. 113? Se vor găsi oare obştii atât de orbite, încât să abdice dela drepturile

lor și administratori atât de slabi de fire, încât să facă danii, ciuntind drepturile moșnenești?!

Statul și celelalte colectivități din domeniul public, pot consimți la asemenea vânzări în minus, obștile însă niciodată, căci aceasta ar fi nu numai expropriere, ci și o spoliațiune, lucru nepermis de legi și neîngăduit de morală.

Dar pe lângă acest lux de considerațiuni mai este unul.

Facultatea Ministerului de Domenii de a preferi cooperativele la cumpărare cu preț scăzut, n'are nici o sancțiune, iar articolul 113, este o normă legală, lipsită nu numai de temei, ci chiar de sancțiune.

Dacă legiuitorul cooperației din Martie 1929 a fost confuz, neprecis și nepractic, în prima parte a aliniatului penultim din art. 113 Cod. coop., a fost însă și clar și complect în a doua parte a aceluiaș aliniat.

Până la Septembrie 1920, nu erau permise înstrăinările drepturilor moșnenești, decât între obșteni.

Prin legea d-lui Cudalbu, s'a închis și acest robinet.

Nu se mai admit vânzări decât prin licitație sau fără licitație, însă autorizate prealabil de minister, cu îndeplinirea cerințelor art. 18 din regulamentul legei modificatoare a Codului silvic.

Dela promulgarea legei cooperației, se poate ocoli licitația, în ipoteză când obștea, stăpână pe voința ei, hotărăște să vândă pădurea ei spre exploatare, unei cooperative forestiere.

E un început spre reîntoarcere la reconsfințirea obiceiului pământului.

Obștea — prin voința ei, care nu-i altceva decât voința unui infim număr de fruntași de avere sau fruntași de vorbărie — hotărăște vânzarea pe preț de estimație, către Cooperativa cutare și Ministerul, prin Casa Pădurilor, nu-i în acest caz decât un birou de înregistrare.

Dacă și în acest articol s'ar fi prevăzut sancțiunea din art. 112, ridicându-se, în mod formal, posibilitatea cooperativelor de a cesiona altor societăți comerciale de mai mari capitaluri, drepturile cumpărate dela obștii și composesorate, ar fi fost mult mai bine.

Le nouveau code de la coopération

L'auteur, un spécialiste dans la matière, commente l'article 113 du nouveau code de la coopération qui établit un droit de préférence en faveur des coopératives forestières: un rabais de 5 % sur le prix obtenu aux enchères publiques pour la vente de bois, elles même n'étant pas obligées toujours d'y participer.

Mais, dans la pratique — nous assure l'auteur — cette disposition sera irréalisable.

COOPERATIVELE FORESTIERE IN CADRELE NOUEI LEGI

de GEORCE MINESCU
Ing. silvic

Până în luna Martie a. c. funcţionarea cooperativelor de orice gen a fost reglementată de Codul cooperaţiei din 7/VII/928.

La 28 Martie 1929, publicându-se în «Monitorul Oficial» noua ege a cooperaţiei, toate cooperativele şi deci şi cele forestiere, urmează a se conforma noilor dispoziţiuni legale, sub sancţiunea pierderei tuturor avantajelor stabilite şi însăşi a dreptului, «ca aceste societăţi să mai poarte titlul de cooperaţie» (Art. 3).

Legea în vigoare se divide în patru părţi şi anume:

I. Despre societăţi cooperative şi federale.

II. Despre instituţiunile de îndrumare şi control.

III. Banca Centrală cooperativă.

IV. Dispoziţiuni finale şi tranzitorii.

* * *

Nu se defineşte ce este o cooperativă, însă se arată (Art. 4) că, «pot avea ca obiect orice activitate în legătură cu nevoile economice» şi culturale comune, ale asociaţilor lor.

Exploatarea pădurilor, organizarea lucrului în comun, utilizarea în comun de maşini şi instalaţiuni etc., fiind «nevoi economice» în sensul cerut de lege, existenţa cooperativelor forestiere îşi are deci consfinţirea legală necesară.

Pentru înfiinţarea unei cooperative forestiere sunt necesari minimum 15 membrii, capitalul este format din părţi sociale în valoare de minimum 500 lei fiecare, un asociat neputând avea însă mai mult de 100 părţi sociale.

Prin dreptul de majorare a părţei sociale, la o sumă mai mare decât 500 lei, se poate permite asociaţilor a depune un capital mai însemnat în cooperativă, reuşindu-se astfel, a se creea fondurile proprii atât de necesare oricăror întreprinderi de felul celor forestiere.

Este locul a aminti aci, că până în anul 1926, nu se permitea nici unui membru a avea un capital mai mare de 5.000 lei la o cooperativă.

A contribuit şi aceasta, nu în mică măsură, la dificultăţile ce au avut de învins.

Art. 5, oprind a face parte din cooperative «pe cei cari prin ocupaţia lor au interese contrarii celor ale cooperativei respective», rezultă deci, că exploatatorii de păduri, fabricanţii, etc. nu pot figura între membrii cooperativelor forestiere.

S'a prevăzut că din beneficii, Consiliul de Administraţie, cenzorii şi funcţionarii să nu poată lua mai mult ca 12%, distribuindu-se o cotă de 50% ca primă de muncă la asociaţi, în raport cu participarea fiecăruia, la obţinerea excedentului.

Pentru a lua fiinţă legală, statutul oricărei cooperative trebue în prealabil vizat de «Oficiul Naţional al Cooperaţiei» sau «o Uniune de control».

Principiile acestei legi fiind pentru o autonomie cât mai largă a cooperativelor, iar din experienţa de până în prezent constatându-se că în special, la cooperativele mari forestiere, autonomia, în general a fost, în detrimentul lor, este cazul că în statutele tip ce se întocmesc pentru cooperativele forestiere, să se introducă neapărat clauze, prin care toate dezavantajele autonomiei să fie înlăturate.

Altfel, toată existenţa technică ce i s'ar da, ar fi zadarnică, căci spre exemplu, la ce ar folosi unei cooperative numeroasele indicaţii pentru respectarea unui plan cât mai economic, de exploatare a pădurei, a debitărei produselor cele mai căutate, etc., dacă atunci când ea urmează să culeagă fructul acestei îndrumări, *la comercializare*, este lăsată în spiritul autonomiei

să-şi vândă produsele, cu ignorarea voită şi nevoită a pieţei şi condiţiunilor cele mai avantajoase.

Care ar fi rezultatul unor excelente planuri economice de exploatare, dacă bugetul cu salariile conducătorilor (în cazul când n'ar fi supus cenzurei obligatorii a unui for competinte, fără legături strânse cu membrii cooperaţiei) ar înghiţi mai mult decât beneficiile realizate, graţie acelor judicioase planuri?

Instituţia superioară de control şi îndrumare a tuturor cooperativelor, afară de cele de credit, era, după legea anterioară, «Centrala Cooperativelor» şi în ordine inferioară «Uniunile de control» care nu luaseră însă fiinţă.

In prezent, locul Centralei Cooperativelor l'a luat «Oficiul Naţional al Cooperaţiei Române» care în plus are sub îndrumarea şi controlul său toate cooperativele, inclusiv cele de credit (Bănci populare).

Uniunile de control, cooperative fără capital social, cu menirea de a controla cooperativele afiliate, se pot constitui şi după legea actuală,

Intre rolurile Oficiului Naţional al Cooperaţiei, figurează şi organizarea asistenţei technice forestiere a societăţilor cooperative. El este condus de «Consiliul General al Cooperaţiei» ce se compune din 5 delegaţi ai Ministerelor, unul al Băncei Centrale Cooperative şi 9 delegaţi reprezentanţi ai mişcărei cooperatiste.

Oficiul, este Instituţie de Stat, alipită Ministerului Muncii. Consiliul General, se subîmparte în 3 comitete, pe specialităţi, dintre care un «Comitet technic» se ocupă cu chestiunile cooperativelor forestiere şi agricole.

Finanţarea cooperativelor, ce se făcea înainte de către «Centrala Băncilor Populare» desfiinţată pe ziua promulgărei nouei legi, a trecut asupra «Băncei Centrale Cooperative», instituţie autonomă dotată de Stat cu un capital iniţial de cinci sute milioane lei, complectându-se până la un miliard lei, prin subscrierile cooperativelor.

Se conduce de un Consiliu format din 3 delegaţi ai Ministerelor, unul al Băncei Naţionale şi 5 reprezentanţi aleşi ai mişcării.

Un Comisar al Ministerului Muncii, poate suspenda orice dispoziţie a Băncei i s'ar părea neconformă cu interesele Statului,

deferind cazul Ministerului, iar în caz de neînţelegere şi cu acesta o comisiune de 3, decide în ultima instanţă.

Organizându-se pe baze pure comerciale finanţarea cooperaţiei, s'a crezut că se va înlătura biurocratismul greoi, reuşindu-se a se efteni dobânzile la credit.

Faţă de procentele reduse cu cari lucrează societăţile străine forestiere, cooperativele sperau mult că vor fi puse pe picior de egalitate cu acestea, cel puţin la dobânzile împrumuturilor.

Până în prezent însă, scăderea nu s'a produs, ci din contră.

* * *

Dreptul de a lua păduri prin bună învoială sub orice formă ‹vânzare spre exploatare, concesiuni, etc., s'a extins ‹art. 113› în favoarea cooperativelor pentru toate colectivităţile publice ‹stat, eforii, comune, etc.›, chiar când oferta lor ar fi cu 5% mai mică decât oferta cea mai favorabilă.

Mai mult, cooperativele au acelaş drept de mai sus şi la vânzarea pădurilor obştiilor de moşneni sau răzeşi şi composesoratelor pe baza evaluărei agenţilor silvici ai Ministerului de domenii, evaluare aprobată neapărat şi de ceata moşnenilor, răzeşilor sau composesorilor.

Ţinându-se seama că fără această aprobare, vânzarea pădurilor sau materialelor lemnoase către cooperative nu se poate efectua, se exclude posibilitatea ca obştiile moşnenilor să fie păgubite, luându-li-se bunurile cu 5% mai eftin decât ofertele cele mai avantajoase ‹în cazuri de licitaţii› ceeace ar constitui de altfel o expropriere a unui bun privat, nepermis de legile fundamentale.

Cetele, statuând definitiv asupra preţului, vor decide desigur că vânzările nu se vor face decât cu preţul maxim rezultat.

* * *

Răzeşii, în numeroase cazuri, dorind a-şi exploata singuri — pe baze comerciale — pădurile lor, fără însă a-şi fi putut ajunge ţelul, datorită Codului silvic care îi oprea dela acestea, vor putea de aci înainte, organizându-se în cooperative, deosebite de obştii, să-şi poată plasa munca, chiar la pădurile lor, fără a fi nevoiţi să se supună oricăror societăţi, de cele mai multe ori răuvoitoare.

Dispoziţiunile de mai sus din lege s'au întrodus în special pentru cazurile când cooperativele sunt compuse din membrii obştei, şi datorită cererei a numeroşi obşteni din toată ţara.

Ajutate de înlesniri la plata materialelor, se speră că acest fel de cooperative vor lua o însemnată desvoltare, în prezent ele aproape neexistând.

Plasarea produselor cooperativelor forestiere la autorităţi ‹în special lemne de foc› putându-se face ‹art. 112› prin bună învoială, până la valoarea de un milion lei, va folosi mult cooperativelor fiind multe posibilităţi că autorităţile vor prefera calea «bunei învoeli», licitaţiei cu formalităţi greoae.

Privitor la garanţiile, pentru toate operaţiunile, prevăzute mai sus ‹vânzări şi cumpărări prin bună învoială, etc.› art. 114› arată că societăţile cooperative vor depune numai jumătate din garanţia cerută, iar această garanţie poate fi dată şi sub formă de «scrisoare de garanţie a Băncei Centrale Cooperative».

Când în prezent garanţiile fixate ating 50% din valoarea materialelor, iar dobânzile mari investite în ele absorb o bună parte din beneficiile exploatatorilor, înlesnirea făcută va fi de un real folos cooperativelor.

Privitor la obştiile de moşneni este de observat că depunerea şi distribuirea sumelor rezultate din vânzarea materialelor, care potrivit codului silvic se făcea de Casa Centrală a Băncilor Populare — ulterior de Centrala Cooperativelor, se efectuează în prezent de «Banca Centrală Cooperativă» după indicaţiile Oficiului Cooperaţiei ‹art. 160›.

Dispoziţiile penale drastice de altfel contra Administratorilor de rea credinţă, s'a păstrat în întregime.

S'a dat însă dreptul celor acuzaţi, ca înainte de a fi îndepărtaţi din cooperative, să se prezinte în faţa Consiliului «Uniunei» sau «Oficiului» spre a se apăra de învinuirile aduse.

Acest drept întărind credinţa conducătorilor că îndepărtarea lor fără motive nu se va putea decide, va da posibilitate şi încredere celor destoinici şi cinstiţi, ca să se dedice cât mai mult intereselor cooperativelor.

De aceste elemente, cooperativele forestiere au nevoe şi orice pas făcut pentru înmulţirea cât mai mare a lor, duce în special

către românizarea exploatărilor şi industriei forestiere, fără a intra în discuţia avantajelor şi defectelor organizaţiei cooperaţiei forestiere.

Les coopératives forestières dans le nouveau code de la coopération.

On expose les principes fondamentaux de la nouvelle loi de la coopération, en reliéfant les avantages, en comparaison avec l'ancienne loi, se referant spécialement aux coopératives forestières.

DIN STRAINATATE

CUM SE FACE ADMINISTRAŢIA IN FRANŢA

de dr. GEORGE P. ANTONESCU
Ing. şef silvic

1. *Modul cum se rezolvă corespondenţa* [1].

Din cauza lipsei de funcţionari, lipsă simţită în urma războiului mondial, s'a căutat în Franţa a se simplifica pe cât a fost posibil funcţionarea serviciilor.

Rezolvarea hârtiilor se face actualmente în modul următor:

Toată corespondenţa ce sosește la adresa direcţiei generale de ape şi păduri, se desface de către secretarul directorului, care o repartizează celor patru biurouri, fără însă a fi înregistrată.

Ea este primită de către unul din impiegaţii însărcinaţi cu această operaţiune, numit impiegat de ordine. La rândul său, acesta deschide corespondenţa secţiunilor biuroului.

După ce hârtia a fost rezolvată de către şeful de secţiune respectiv, ea se înregistrează de impiegatul de ordine, care îi dă un număr de eşire. Şeful de secţiune o prezintă apoi cu un rezumat şefului biuroului, de care ţine secţiunea. După ce şefu biuroului a constatat că ea a fost bine rezolvată, este dusă spre a fi semnată de director. Cele cari se pot rezolva repede, sunt expediate imediat. Fiecare birou are arhiva sa proprie. Toate hâr-

---

1) Cele ce urmează sunt o complectare a unei expuneri detaliate asupra «Organizării direcţiunii generale de ape şi păduri din Franţa», publicată în «Economia naţională» Nr. 2 din 1929.

tiile ce se înaintează ministrului, sau cari se prezintă directorului general sunt însoţite de câte un rezumat al chestiunilor.

Registrul de eşire, căci unul de intrare nu există, este compus din următoarele coloane:

1) Nr. de ordine. 2) Departamentul de unde a venit hârtia. 3) Natura hârtii, adică dacă este raport, adresă, ordin, borderou, etc. 4) Conţinutul său. 5) Destinaţia sau către cine se trimite. 6) Semnătura directorului. Se arată ziua când acesta a semnat. 7) Semnătura ministrului. Se arată data numai la hârtiile, cari au nevoe de a fi semnate şi de ministru. 8. Data expedierii corespondenţei.

Hârtia care a fost semnată de directorul general, sau de directorul general şi de ministru, se expediază cel mai târziu a doua zi.

Toată corespondenţa ce se trimite altor ministere, se mai înregistrează odată de către secretarul directorului general, într'un registru de eşire, după care se expediază.

Cu toate că nu există un registru de intrare, nici o hârtie nu se pierde, rezolvându-se foarte uşor şi repede toată corespondenţa.

Particularii nu au voe a intra în birourile serviciilor; ei sunt primiţi numai de directori, astfel că toată lumea lucrează în linişte.

2. *Vânzarea produselor lemnoase din pădurile Statului, ale comunelor şi ale stabilimentelor publice.*

In Franţa, vânzarea posibilităţilor anuale ale pădurilor Statutului, ale comunelor şi ale stabilimentelor publice, precum şi a arborilor doborâţi de vânt, uscaţi în picioare şi a celor ce trebuesc extraşi în vederea operaţiunilor culturale, se face prin licitaţie publică, afară de Alsacia şi Lorena, unde exploatarea, fasonarea prin debitarea lemnelor se face în regie de către Stat, după care se predă material lemnos Ministerului de Răsboi sau celui al Marinei, iar restul disponibil se vinde de asemenea prin licitaţie publică.

Vânzarea lemnelor ce constitue tăerile anuale, a arborilor uscaţi în picioare, preeum şi produsele răriturilor, se face pe unitatea de produse. De exemplu: se vinde posibilitatea pădurei X în suprafaţă de..... compusă din 100 de arbori din care s'a socotit că rezultă 60 m^3 lemn de lucru a 90 franci m^3 şi 50 m^3 lemn de fag a 5 franci m^3.

Statul nu garantează suprafaţa, numărul arborilor, volumul, esenţa, vânzarea şi calitatea.

Inventarierea produselor lemnoase şi estimarea lor se face de către brigadieri ajutaţi de guarzi ‹pădurari›, trecându-se rezultatul într'un caet special. Operaţiunea în chestiune se începe din luna Noembrie şi se continuă până în Martie anul viitor. După ce lucrarea a fost verificată de şeful de ocol, toate actele sunt înaintate la inspecţiunea respectivă. Aceasta din urmă, după ce le verifică la rândul său, le înaintează Conservaţiunii care, după ce le mai verifică odată, trimite anunţuri tipărite de ţinerea licitaţiilor, pe care le distribue, cu începerea din luna Iunie, spre a fi afişate în toată ţara.

Preţurile ce se strigă la licitaţie, sunt de circa $1^1/_2$ mai mari decât valoarea de estimare a produselor destinate vânzării. După cazuri, dacă cererea este mică, se micşorează preţul până când se apropie de valoarea estimativă. Dacă nu s'a obţinut un preţ mai mare decât cel estimativ, când este vorba de arbori în picioare, licitaţia se amână pentru anul viitor, iar dacă arborii sunt doborâţi şi ameninţaţi a-şi pierde din valoare dacă s'ar mai aştepta un an, se vând cu preţul ce s'a obţinut la licitaţie, chiar dacă este mai mic ca cel de estimare. In caz de arbori răşinoşi doborâţi de vânt, ei se descojesc mai întâi şi numai după aceasta se scot în licitaţie.

Ţinerea licitaţiilor pentru toate Conservaţiunile se face numai odată pe an şi anume în luna Octombrie.

Dacă mai mulţi concurenţi au oferit la licitaţie aceleaş preţ, se face tragerea la sorţ dacă ei se învoesc la aceasta, dacă nu, se ţine o nouă licitaţie, însă numai între concurenţi.

Preţul cu care au fost estimate produsele, se ţine secret şi dacă se constată că el a fost divulgat de vre-un funcţionar, acesta este aspru pedepsit.

Persoanele care fac parte din Comisiunea de licitaţie sunt:

Prefectul judeţului ‹departamentul›, sau un reprezentant al său, ca Preşedinte; un reprezentant al Serviciului silvic, unul al comunelor sau stabilimentelor publice, dacă se vinde o pădure comunală sau a unui stabiliment public, precum şi un reprezentant al fiscului.

La licitaţie sunt primiţi să ia parte numai persoane recunos-

cute ca solvabile, sau cele ce pot dovedi cu depozite de bani la Bănci, că sunt solvabili.

Adjudecatarii produselor pădurilor Statului sunt datori a vărsa la casieria percepţiilor Statului, — termenul fiind de cinci zile după adjudecare, — o cauţiune şi un certificat de cauţiune, recunoscându-se solvabilitatea celui căruia i s'a aprobat oferta şi prin care certificatorul se obligă în mod solidar cu adjudecatarul la toate sarcinile şi condiţiunile vânzării.

Intr'un termen care este fixat în condiţiunile speciale şi care nu poate să treacă peste 6 luni, se achită preţul principal al adjudecării astfel după cum este trecut în procesul-verbal de predarea materialului dresat de către reprezentantul silvic şi adjudecatar şi aprobat de către şeful Conservaţiunii respective.

Intr'un termen de 10 zile dela vânzare se plăteşte 9% din totalul sumei adjudecate pentru cheltueli de vânzare şi de garanţie, plus 5% din această valoare pentru constituirea şi întreţinerea drumurilor şi a caselor forestiere etc.

Surplusul cheltuelilor şi dreptul de vânzare, în caz de scadenţă, rămâne în sarcina Statului.

In cât priveşte adjudecatarii produselor lemnoase din pădurile comunale şi cele ale stabilimentelor publice, ei sunt obligaţi a plăti la perceptoratele comunale sau ale stabilimentelor publice :

1. Preţul principal stabilit prin procesul-verbal de predare, după ce el a fost aprobat de Conservaţiunea respectivă.

2. 9% din totalul adjudecării în care intră, pe lângă preţ, şi 5% pentru întreţinerea, repararea de drumuri etc. şi impozitul pentru toate cheltuelile de vânzare şi de cauţiune. Surplusul cheltuelilor şi a drepturilor de vânzare în caz de scadenţă, rămân în sarcina comunelor sau a stabilimentelor publice.

MIŞCAREA SILVICĂ IN STRĂINĂTATE

ACTUALITĂŢI DESPRE SILVICULTURA ŞI INDUSTRIA LEMNULUI IN AUSTRIA

de ing. silv. IULIUS FRÖHLICH

La şcoala superioară de silvicultură din Viena, s'au ţinut dela 3–7 Decembrie 1928, conferinţe pentru silvicultori, «având de scop ca, în conformitate cu programul, să pună pe specialişti în curent cu ultimele rezultate ale cercetărilor ştiinţifice precum şi cu cele mai noi metode practice din întreg domeniul silvic». Conferinţele au fost ţinute în special de profesorii şi docenţii şcoalei, afară de aceştia au conferit şi câţiva specialişti cu practică. Întrucât eu am avut plăcerea să ascult aceste cursuri, îmi iau permisiunea să expun pe scurt, în cele ce urmează, chestiunile cari interesează în special pe colegii mei din România Mare.

I. *Silvicultura.*

Doresc să încep cu acest subiect despre care au conferit prof. dr. Tschermak şi doc. dr. Schreiber. Mai întâiu de toate s'a vorbit despre seminţe, în special despre recoltarea şi păstrarea seminţelor de molift şi pin. Punctul de vedere actual al ştiinţei în chestiunea procurării seminţelor forestiere este ca fiecare proprietar de pădure mai mare să se străduiască pentru a-şi aduna şi usca în regie proprie toate seminţele necesare pentru regenerarea pădurilor sale. Numai pe această cale va fi posibil să obţinem o sămânţă de calitate superioară, selecţionată, aclimatizată şi cu un mare procent de germinaţie. Cu cât sămânţa are o putere de germinaţie mai mare, cu atât ne trebue pe ha o cantitate mai mică. Un kg de sămânţă cu procentul de germinaţie 85 %, corespunde la

1,4 kg de 75% sau la 1,7 kg de 70%. Sămânță superioară este considerată aceea care are procentul de germinație între 90–95%.

In ce privește termenul pentru adunarea semințelor, la molift putem începe la 1 Octombrie, deoarece în zilele călduroase din lunile Octombrie și Noembrie conurile se deschid și se risipesc multe semințe. Conurile adunate trebuesc întinse în camere uscate în straturi groase de 20 cm. Conurile de pin nu trebuesc adunate înainte de 1 Decembrie, deoarece aceste semințe, pentru a putea fi desaripate mai ușor, e necesar să rămână pe arbori câteva nopți în ger. Uscarea semințelor se face astăzi numai în fabrici și cu ajutorul mașinelor. In fabricație are un rol important ventilația precum și faptul că semințele sunt supuse succesiv la temperaturi mai înalte și numai după o oarecare încălzire prealabilă. La uscătoriile sistematice, sămânța este complect uscată și vânturată în 9–10 ore, pe când aceeaș operație necesita mai înainte 4 ore.

Conurile de pin și larice, mai ales cele desfăcute pe jumătate, sunt înmuiate pentru scurt timp în apă, pe urmă sunt date iarăș la uscătorie și astfel se desfac complect.

Intrucât nu putem conta totdeauna pe un an bun de sămânță, păstrarea semințelor forestiere pentru mai mulți ani devine foarte importantă. Cea mai bună metodă de păstrare, experimentată ani dearândul de prof. dr. Cieslar, este aceea de a păstra semințele în sticle înfundate hermetic și în camere cu temperatura constanta și răcoroasă. Experiențele făcute pe această cale cu sămânța de molift, de 90% putere de germinație, au dovedit că sămânța astfel păstrată avea în al treilea an 86% capacitate germinativă, iar la 6 ani după recoltă 62%, pe câtă vreme aceeași sămânță păstrată în mod obișnuit, după 6 ani n'are decât 28% putere de germinație.

După aceasta, s'a demonstrat importanța pe care o are în silvicultură geografia esențelor forestiere. Inainte de a cultiva esențe mai prețioase, trebuesc cercetate elementele climaterice. De asemenea s'a arătat – după dr. H. Mayr – repartizarea arborilor pe zone de vegetație, resp. de pădure, și s'a descris fiecare zonă: palmetum, lauretum, castanetum, fagetum, picetum și alpinetum. S'a făcut mult rău de ex. cultivându-se moliftul care-și are optimul său climateric în picetum, în castanetum și în jumătatea mai caldă a fagetumului, în masive pure și de aceeași vârstă.

Moliftul în această clímă, care nu-i priește, ori capătă putrezire roșie, ori cade victimă atacului de insecte.

Astăzi, unui silvicultor modern, nu-i este permis să ignoreze biologia tuturor arborilor. Atât în sol, cât și în arboret, trebue să domnească o astfel de stare de lucruri, care să satisfacă în cea mai mare măsură toate necesitățile esențelor respective. Un capitol special de studiu în cultura pădurilor îl formează astăzi îngrijirea și îmbunătățirea solului: ultima se execută astăzi cu îngrășăminte provenite din putrezirea ramurilor subțiri ‹vreascuri› și cultura leguminoaselor. Amendarea solului cu vreascuri se face în urma exploatărilor, lăsându-se nescoase afară din pădure toate crăcile mai subțiri și așchiile. Acestea sunt întinse uniform pe pământ, lăsându-se să putrezească. Prin acest proces chimic, care durează mai mulți ani, solul pădurei devine mai afânat și mai bogat în acid carbonic.

In ce privește regenerarea pădurilor, după concepțiile de astăzi, toate arboretele în amestec de molift, brad și fag, în orice împrejurări, trebuesc regenerate numai pe cale naturală, căci numai pe această cale putem ajunge la o producție forestieréa susținută. Este chestie cu totul secundară dacă regenerarea se face după metoda lui Ch. Wagner prin însămânțări în bande înguste, sau după metoda lui Eberbach în ochiuri. Lucrul principal este ca solul să fie acoperit în permanență, iar nu expus influențelor dăunătoare ale intemperiilor atmosferice.

II. *Ingrijirea pădurilor.*

La acest capitol s'a vorbit în special despre rărituri. Este de constatat că părerile specialiștilor, în privința timpului când trebuesc începute rărițurile și a modului cum trebuesc conduse, sunt încă și astăzi împărțite. Un lucru este însă sigur: prin rărituri slabe, când sunt extrași numai arborii dominați și deperisanți, nu aducem nici un folos arborilor rămași în picioare. De aceea se aplică astăzi în vestul Europei metoda de rărituri libere a lui Heck. Prin această metodă se extrag arborii cei mai buni din clasele I și II, iar pentru apărarea solului se lasă în picioare o parte din arboretul secundar. Se extrag deci și arbori izolați din arboretul principal, mai ales dacă acești arbori sunt defectuoși și împedică în creștere pe cei buni. S'a accentuat, mai departe, că prin rări-

turi nu se poate mări cantitatea produselor lemnoase Din contra, cu ocazia răriturilor, obţinem o cantitate mai mică de material, însă drept compensaţie obţinem arbori mai groşi şi mai bine desvoltaţi, adică de o calitate superioară. Cu revoluţiile de 80—100 de ani, adoptate astăzi pentru pădurile de răşinoase, numai prin rărituri puternice putem obţine materiale de dimensiuni mari.

In ce priveşte cultivarea esenţelor exotice, s'a spus, că numai acele specii de arbori străini trebuesc cultivate la noi, cu cari s'au făcut experienţe timp îndelungat. Se recomandă: Pinus murryana, Pinus peuke şi Pseudotsuga Douglasii, esenţe cari îşi au optimul lor climateric în picetum şi cari se mulţumesc cu o fertilitate mijlocie a solului. Cu Pinus strobus, cultivat în Europa, şi în special în Germania. s'au făcut, în ultimii ani, experienţe rele, deoarece o ciupercă numită: Cronartium ribicolum, i-a atacat scoarţa, distrugând masive întinse. In unele locuri atacul acestei ciuperci a fost atât de puternic, încât cultivarea pinului strobus pentru păduri sau parcuri a devenit problematică.

III. *Exploatarea pădurilor.*

In domeniul exploatărei pădurilor se tinde astăzi la micşorarea costului, necesitat de tăierea şi fasonarea arborilor, prin întrebuinţarea motorilor. Ferăstraele cu motor, întrebuinţate în anii din urmă, nu s'au dovedit bune pentru regiunile muntoase, deoarece acestea trebuiau aşezate prea aproape de arborele care urma a fi tăiat, ceeace era în legătură cu multe greutăţi. Astăzi există un ferăstrău cu motor numit «Ringo», care nu trebue aşezat prea aproape de arbore şi este pus în funcţiune prin mişcări libere fiind ţinut de 2 oameni. După plac se pot face tăeturi orizontale şi verticale. Motorul are o greutate abia de 30 kg, ferăstrăul propriu zis este un lanţ, care este fixat pe o şină.

Acest motor este des întrebuinţat în Cehoslovacia şi Jugoslavia, costă cca 50.000 lei şi ar fi de dorit să fie introdus şi în ţara noastră.

IV. *Raţionalizarea.*

In ultimele două prelegeri s'a vorbit despre străduinţele de raţionalizare în economia şi industria forestieră. Raţionalizarea urmăreşte scopul de a mări, îmbunătăţi şi a ieftini prin orice mijloace producţia. Unul dintre scopurile principale ale sforţărilor

respective este scurtarea diferitelor faze de lucru. In special la fabricele de cherestea sunt de remarcat succese enorme. In intervalul 1914—1928 producţia fabricelor de cherestea s'a dublat, pe când numărul lucrătorilor a scăzut la jumătate. Pentru a se putea menţine a trebuit ca să se efteneasca produsele şi acest lucru a fost obţinut prin mecanizare. Conferenţiarul ne-a arătat, în fotografii, gaterile cele mai moderne, cari debitează pe oră *14 m*^{3} lemn brut de răşinoase. Locul vagonetelor, cari atât în depozitul de butuci cât şi în cel de cherestea erau împinse de oameni, le-au ocupat transportoarele cari expediază automat orice material în direcţia dorită. Intrebuinţarea transportoarelor presupune linii drepte şi cere spaţii dispuse în formă de terase. La o fabrică modernă de cherestea gatterile sunt aşezate în etajul întâiu, unde materialul cade mecanic şi se ocoleşte orice mişcare de prisos. La lungimea halei gaterilor, într'o fabrică modernă nu trebue făcută nici un fel de economie; mişcarea trebue să fie liberă, însă trebuesc evitate orice mişcări de prisos, ca împinsul şi căratul materialului. Astfel într'o instalaţie modernă n'au ce căuta plăcile turnante, de oarece prin întrebuinţarea acestora se pierde prea mult timp. Gatterile cari debitează prisme nu trebuesc dispuse într'un singur rând, de oarece prin transportul materialului dintr'un loc într'altul s'ar pierde mult timp preţios. Producţia fiecărei maşini în raport cu cealaltă (d. e. gater şi circular) trebue calculată cu precizie. Astăzi numai prin muncă mecanizată se poate obţine o producţie mare. Se va avea în vedere şi acest principiu, ca fiecărui lucrător să i se răsplătească sub formă de premiu, orice muncă suplimentară.

Utilizarea rămăşiţelor de cherestea a ajuns astăzi, în vestul Europei, la o mare desvoltare. Rămăşiţele găsesc întrebuinţare în industria hârtiei, iar din rumeguş se fac brichete pentru încălzit. Fabricele de cherestea cele mai perfecţionate se găsesc astăzi în Suedia, unde mecanizarea a ajuns la cel mai înalt grad al perfecţiunei.

Cele mai multe fabrici de cherestea cari se găsesc astăzi în funcţiune în Europa vestică şi centrală, — între cari sunt şi ale noastre din România, — nu corespund cerinţelor unei fabrici moderne şi după părerea conferenţiarului, locul lor ar fi într'un muzeu de arheologie.

V. *Dendrometrie şi protecţia pădurilor.*

O oră a cursurilor a fost dedicată dendrometriei şi mai ales

s'a vorbit despre măsurarea diametrului la arbori în picioare și doborîți. In introducere, conferențiarul a vorbit despre forma excentrică a trunchiurilor, care — orice s'ar zice — nu trebue pusă totdeauna în socoteala vântului. Excentricitatea provine de multe ori și din cauza nerepartizărei uniforme a organelor de asimilare, în special pe coastele repezi ale munților. La cubarea arborilor, pentru a putea obține adevăratul diametru, trebue să așezăm compasul, la înălțimea pieptului, sub un unghiu de 45° față de diametrul cel mai mare, iar diametrul astfel găsit îl trecem în carnet.

La arbori doborîți se pot lua ambele diametre, numai în cazul când lemnul se întoarce, ceeace este destul de costisitor prin multa pierdere de timp. Conferențiarul a arătat desavantajele sistemului întrebuințat până în prezent, de a măsura diametrul în centimetri întregi și de a rotunji cifrele totdeauna în mod unilateral prin scădere. Prin acest sistem vânzătorul pierde totdeauna 1 — 3 cm, după grosime și excentricitatea arborelui. S'a calculat că de pe urma acestui sistem, în anul 1927 vânzătorii de lemn rotund din Germania au suferit o pagubă de 16.000.000 mărci aur. Pentru a evita acest lucru în viitor, s'au luat măsuri pentru a întocmi tabele de cubaj în cari diametrul este exprimat în centimetri întregi și jumătăți de cm.

Foarte interesantă a fost prelegerea despre protecția pădurilor. S'a schițat în linii generale lupta modernă în contra tuturor dușmanilor pădurei. Este știut că în cursul ultimului secol s'au ivit multe atacuri de insecte pustiitoare, în special în masivele pure de pin și molift din Germania. Aceste atacuri au fost cauzate mai ales de Liparis monacha la molift, de Bombyx pini și Panolis piniperda la pin. Deoarece prin mijloacele obișnuite de combatere, până în prezent nu s'au obținut decât rezultate neînsemnate, în Germania s'a trecut astăzi la lupta prin mijloace chimice. Se întrebuințează substanțe toxice cari au efect asupra respirației, stomacului și organelor tactile. Otrava pulverizată — un preparat cu 10 — 20% arsenic — este împrăștiată, prin dispozitive speciale, dintr'un avion, care sboară 5 — 6 m deasupra coroanei arborilor. Astfel, toate omizile cari se găsesc pe ramurile arborilor, mor în câteva ore. S'a constatat că și rășinoasele bătrâne suportă ușor toxicele tari, pe când foioasele suferă de pe urma acestora. In special, față de larvele fluturelui Liparis monacha, s'au obținut rezultate foarte favorabile, căci au fost distruse în proporție de 100% în câteva ore. Nu-

este permis a întrebuința soluțiuni mai puternice de 10 — 20%, fiindcă atunci nu s'ar distruge numai insectele vătămătoare ci și animalele folositoare ale pădurei. In tot cazul, în Germania astăzi nu se mai teme nimenea de atacurile insectelor, pentrucă din anul 1924 orice atac a fost înăbușit în germen cu ajutorul aviației.

Metoda de a combate atacurile insectelor cu ajutorul aviației nu se poate practica în munți, deoarece neregularitatea terenului ‹stânci proeminente› împiedică o stropire uniformă. Mulțumită însă lui D-zeu, în munți n'avem a ne teme, de cât foarte rar, de atacurile insectelor. Verile răcoroase și umede, lipsa unor masive pure întinse, nu oferă insectelor vătămătoare prilej de prea mare înmulțire.

VI. *Tipurile de pădure (flora ce formează pătura vie în pădure).*

La una din aceste conferințe s'a vorbit și despre știința cea nouă a tipurilor de pădure ‹în limba germană: Waldtyp›. Despre această știință, întemeiată de Cajander, tratează detailat bar. de Kruedener în cartea sa «Tipurile forestiere». Prin această denumire, silvicultorul are de înțeles: o anumită comunitate de plante, care s'a format într'o stațiune oarecare, în anumite condițiuni ale solului și subsolului și care, fără intervenția omului, prezintă un caracter mai mult sau mai puțin constant. Se poate spune și mai simplu: tipurile de pădure sunt comunități de plante pentru stațiunile cu biologie identică. Noțiunea «tipuri forestiere» ‹determinant de pădure› a fost creiată pentru a putea caracteriza o anumită fracțiune a pădurei. Pe când mai înainte clasele de fertilitate erau o noțiune restrânsă, pur forestieră, și aveau de scop a ne reda un efect cantitativ, exprimat în volum și dimensiuni, adică o caracterizare a mersului creșterei unei anumite esențe din masiv în funcțiune de vârstă, fără a cerceta mai de aproape condițiunile de creștere ale solului, în prezent tipurile forestiere au de scop să ne dea un tablou al tuturor condițiunilor de vegetație precum și al întregei biologii a arboretelor și a solului. Tipurile forestiere ne dau posibilitatea să însemnăm cu aceleași numiri, condițiunile de creștere identice. Fiecare tip forestier este caracterizat prin anumite plânte de fond, după numele cărora sunt numite și tipurile respective de pădure. Astfel sunt tipurile de pădure numite: Sanicula, Oxalis, Myrtillus, Calluna și

Cladonia. Tipul Sanicula este cel mai bun tip forestier, pe când Cladonia este cel mai rău. Cu cât tipul de pădure este mai bun, cu atât mai gros este diametrul mediu și mai mare înălțimea medie a arboretului. Așa dară tipurile forestiere au fost creiate pentru ca prin ajutorul lor să putem face o clasificare exactă a stațiunilor în vederea cultivărei pădurilor. De tipurile forestiere ne putem servi numai în pădurile în cari n'a intervenit mâna omului.

VII. *Economia alpină.*

Cursurile s'au încheiat cu o conferință despre economia alpină și anume despre pășunile din golurile munților (deasupra limitei de vegetație forestieră). La această conferință s'a putut vedea ce se poate obține printr'o economie alpină reglementată, cum este în Austria și Elveția. In prezent, în aceste două țări, pentru economiile alpine mai întinse, sunt obligatorii amenajamentele. La fiecare amenajament este alăturată o hartă exactă, pe care sunt arătate cu precizie hotarele dintre pădure și pășune. In aceste planuri de amenajament se prevede ordinea în care trebuesc pășunate parcelele alpine. Afară de acestea, amenajamentul mai conține prescripțiuni pentru îmbunătățirea solului, arată de unde și cât material lemnos trebue scos din pădure, ce suprafețe trebuesc reîmpădurite, cum trebuesc întreținute drumurile, etc. In privința zonei alpine, s'a enunțat — în principiu — părerea de a separa pădurea de pășune și unele amenajamente sunt întocmite pe această bază. Chestiunea aceasta prezintă o deosebită importanță pentru România, mai ales acum când s'a hotărât înființarea a sute de mii de ha pășune din păduri. Pe baza experiențelor reale, făcute în Alpi cu pășunile din păduri, ne putem aștepta ca în vre-o câțiva ani să nu mai avem pe aceste suprafețe nici pădure nici pășune.

Firește că acolo întreaga economie alpină este reglementată prin legi speciale, ale căror dispozițiuni adeseori merg foarte departe. Așa de ex. proprietarul unei pășuni alpine poate fi constrâns să facă anumite lucrări de îmbunătățire, dacă acestea ar fi cerute de interesul general. De asemenea și întreținerea acestor lucrări este obligatorie și ordonată de lege. Dacă proprietarul vreunei pășuni alpine n'are pădure proprie, proprietarul celei mai apropriate păduri este obligat a-i vinde *contra cost* tot materialul lemnos, care-i trebue pentru foc și pentru construcții. Prin urmare vedem,

că în Elveția și Austria Statul a manifestat un interes deosebit față de chestiunea pășunilor alpine.

Ce ar fi dacă și în țara noastră s'ar arăta vre-un interes oarecare față de această chestiune, de o apreciabilă importanță economică, și dacă aceste chestiuni ar fi legiferate? Binele și fericirea locuitorilor din munți depinde în mare parte de modul cum va fi soluționată chestiunea pășunilor alpine.

In cele de mai sus mi-am dat silința să expun — din ceea ce mi s'a oferit cu prisosință — unele chestiuni cari după părerea mea ar fi mai importante. Dat fiind spațiul restrâns, care mi-a fost pus la dispoziție în această revistă, am fost silit să expun unele chestiuni pe scurt. Totuși cred că cetitorul va recunoaște, că la școala superioară de silvicultură din Viena ni s'au oferit într'un scurt timp, multe lucruri interesante.

Actualités sur la sylviculture et l'industrie du bois en Autriche

On expose, en resumé, les sujets traités dans les lections de perfection tenues a Vienne le 3—7 Décembre 1928 pour les sylviculteurs autrichiens.

COMERȚUL LEMNULUI

COMERȚUL DE CHERESTEA CU ITALIA

de I. DUMITRESCU
Ing. şef silvic

Comerțul de cherestea cu Italia, se face mai ales în regiunea Siciliei și a Neapolului.

Sicilia cumpără din România, circa 2000 de vagoane anual.

Porturile sale pentru importul cherestelei, sunt: Palermo, Catania Licata, Siracuza. etc.

Firme mai principale de import de cherestea dela noi sunt: Firma Sganapiecco și Sicula Legnami la Catania, Firma Fratelli Liotta la Palermo, Licata, etc.

Sicilia cumpără cherestea de calitate bună, asortiment grecesc, cu adăogirea că se admite și un procent însemnat de brad, dacă acesta e de bună calitate.

Asortimentul de dimensiuni este următorul:

Lungime	4 m.	
Grosime	5 – 10%	12 mm.
»	35%	18 »
»	40%	24 »
Grosime	15 – 20%	38,48 și 58 mm.
Lățime	19 – 30 cm cu circa 5%	de 12 – 17 mm.

Pentru asemenea marfă, se poate obține circa 62 shillingi englezi fob Galați.

Moralli și semi-moralli se caută separat în aceiaș lungime și în secțiunea: 43/86, 86/86, 78/78, 38/76, 53/106 și ceva 33/66.

Prețul ce se poate obține pe moralli e de 52 – 53 shillingi fob Galați.

Sicilia mai cumpără cherestea de clasa V, adică sare dela o extremitaie la alta, — dela o calitate foarte bună la una foarte slabă. Se poate spune că e singura regiune care importă clasa V-a.

Sortimentul de dimensiuni ce se cere este de 4 m lungime, 12 — 30 cm lățime, 22, 18 și 24 mm grosime. Prețul ce se poate obține este de circa 35 shillingi englezi fob.

Regiunea Neapoli, cumpără circa 1500 vagoane anual.

Calitativ, această regiune cere circa 50% cherestea tombantă (clasa I, II și III cu cel puțin jumătate clasa I și II-a asortiment calitativ, similar celui din Grecia).

Restul de 50% se cere în asortiment de Alexandria, clasa IV-a, scânduri scurte de $1 - 3\,^1/_2$ m de 12, 18 și 24 mm pentru lăzi de portocale.

Moralii se cer în dimensiuni de Alexandria în partizi separate.

Asortimentul de dimensiuni la cheresteaua tombantă, din prima categorie, este:

Lungime 4 m.

Grosime:	12%	12 m/m	lățime 19 — 30 cm
	25%	18 m/m	
	28 — 33%	24 m/m	
	5%	12 m/m	lățime 10 — 17 cm
	2%	18 m/m	
	3%	24 m/m	

20 — 25% 28 — 58 m/m astfel:

15% 28 m/m, 5% 32 m/m, 25% 38 m/m, 5% 48 m/m, 5% de 58 m/m sau raportat de ex. la procentul general de 20% revine 3% 28 m/m, 1% 32 m/m, 5% 38 m/m, 10% 48 m/m și 1% 58 m/m.

Lățimea dulapilor (28 — 58 m/m) este numai de 19 — 30 cm.

Esența: brad și molid. Se preferă bradul.

La cheresteaua tombantă în asortimentul calitativ de Alexandria, se preferă molidul.

Cheresteaua de clasa IV se ia în grosimile arătate mai sus.

Această cherestea se ia adesea, sub numele de «asortiment de cofraje».

Scurtătura pentru lăzi trebue să se livreze din calitatea specială acestei întrebuinţări: adică să nu aibă noduri căzătoare şi să nu aibă crăpături transversale pe muchea scândurei.

Preţuri ce se obţin pentru asortimentul tombant de Neapoli este de circa 58 shilingi englezi fob Galaţi, iar pentru cel de Alexandria, circa 53 shilingi fob Galaţi.

Firme principale în Neapoli se pot cita:

Fratelli Alfano, Mario dal Primo, Fratelli Lizzio, Carlo Fermariello & Figli, etc., etc.

Alte porturi consumatoare de asemenea cherestea din Italia sunt Milazzo în apropiere de Neapoli, Catanigetta, Brindisi, etc.

Concurenta noastră cea mai mare pe această piaţă este tot Jugoslavia, în special pentru regiunea Neapoli.

In anul curent a fost la Galaţi o afluenţă specială de cereri petru Italia. Unele cercuri afirmă că această afluenţă s'ar datora stării de nesiguranţă ce a creiat la început, noul regim stabilit în regatul vecin.

Le commerce du bois de charpente en Italie

L'auteur donne des details sur les assortiments, la qualité et le prix du bois de charpente que la Roumanie exporte en Italie.

CRONICA

Liga Agrară. — D=l Garoflid, fost ministru al Agriculturii şi Domeniilor, a ridicat steagul intereselor agrare.

Socoteala este foarte simplă: o ligă agrară, sprijinită pe ideia apărării intereselor profesionale, trebue să îmbrăţişeze—cel puţin teoretic—întreaga masă a plugarilor. Şi pentrucă plugăria în ţara românească cuprinde 80 % din populaţie, în această proporţie ar trebui să fie reprezentată în Parlament, nu ca până acum, numai cu 11—13 %, faţă de 50 % avocaţi.

Liga nu face politică, dar... va susţine în alegeri pe prietenii agriculturii, aderenţi ai unui program de revendicări şi năzuinţi comune.

Pe când vorbea aşa d=l Garoflid, mă întrebam: cum s'a impus d=sa în viaţa politică a ţărei româneşti? Şi găseam explicarea în faptul, că a intrat în curentul marilor prefaceri de după războiu, iar prin muncă încordată a biruit.

Acum, simţind, că curentul vremii răscoleşte până la fund nevoile agrare, s'a pus iară în serviciul lor, a îmbrăcat haina de şieac maron, a făcut apel la cei ce au nădejdi în el şi a găsit destui cu cari să umple sala Dacia în ziua de 10 Martie a. c., ca să constitue Liga Agrară.

Sunt aşa de multe şi aşa de variate ramurile de cultură legate de pământ, că e greu numai să le enumeri pe toate, dar să le aprofundezi sau să le cuprinzi cu mintea misterele fiecăreia!

Se ştie doar, că toate intră în Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, iar când este cazul să se pomenească de ele, se spune: agricultură cu... anexele ei. — ‹?!›.

Şi printre aceste anexe, este socotită şi s i l v i c u l t u r a.

Nu este nici o mirare, că apărătorii dârzi ai diverselor specialităţi agrare să caute—chiar acolo unde trebue să existe condiţii de armonioasă desvoltare a tuturor factorilor de economie naţională—să=şi extindă domeniul activităţii respective, în dauna altora.

In ţara «eminamente agricolă», în care se organizează «ofensiva agricolă», pe vremea «votului universal», cu slabă reprezentanţă silvică, faţă de cea agricolă, «anexa» silvicultură este tratată cu atâta vitregie, că Liga Agrară nu a onorat=o cu nici unul din cele 25 puncte şi 12 aliniate ale programului.

Aceasta se întâmplă cu ocazia constituirii unei asociaţii agrare, interesate în cel mai înalt grad, să cuprindă în cercul activităţi sale, toate... anexele.

D=l Garoflid este însă consequent. D=sa când avea în mână situaţia şi a pădurilor, a spus: «în foloasele imateriale ale pădurilor ‹adică tocmai acelea

«despre cari noi susţinem, că fac indisolubilă legătura între agricultură şi silvi-«cultură» nu cred, iar despre cele materiale, nu m'am putut ocupa încă».

Am adăogat aceasta, pentruca să ştim mai dinainte, pe cât să comptăm în Liga, în care este d-sa conducător şi animator.

*

Dacă acesta ar fi primul caz de desconsiderare a pădurilor, n'am avea nici un drept să ne alarmăm.

Când însă vine curând după expropierea de păduri pentru împroprietă-rire şi constituire de islazuri, după repetate aprobări de defrişeri de păduri pen-tru transformare în alte feluri de culturi, după constituirea Camerilor agricole, în cari despre păduri se vorbeşte numai la capitolul producător de venituri şi când se dovedeşte, că ramurile de activitate agrară sunt prea vaste ca să mai poată cuprinde în ele şi silvicultura, nu este cazul să ne gândim a nu mai aştepta mântuirea dela alţii, ci s'o organizăm din lăuntrul nostru?

* * *

Intensificarea producţiei solului şi apelor ţării. Pe lângă ministe-rul de agricultură şi domenii, s'a înfiinţat un consiliu de îndrumare şi intensi-ficare a producţiei solului şi apelor ţării, cu caracter de organ technic şi consultativ.

El are de scop:

1. Să contribue la stimularea şi coordonarea activităţii diferitelor servicii din minister, cum şi a tuturor instituţiunilor publice sau organizaţiunilor profe-sionale legate de agricultură cu ramurile ei, propunând mijloacele necesare pen-tru a facilita atingerea acestui scop.

2. Să studieze şi propună măsurile necesare pentru exploatarea şi punerea în valoare intensivă a solului şi apelor ţării.

3. Să alcătuiască prin serviciile ministerului, inventarul enumerator complet al averei statului.

4. Să propună mijloace pentru o eficace supraveghere şi controlul acti-vităţii diverselor exploataţiuni şi instituţiuni pendinte de acest minister şi

5. să-şi dea avizul în orice chestiuni cerute de ministru.

Acest consiliu se compune din 17 şefi de instituţiuni—printre cari şi administratorul Casei Pădurilor—şi 6—10 specialişti în chestiuni privitoare la agricultură şi ramurile de producţie ale solului şi apelor ţării.

Preşedinte al consiliului este ministrul Agriculturii şi Domeniilor, care convoacă consiliul ori când crede necesar.

*

E drept să recunoaştem, că activitatea fărămiţită a diverselor servicii, ce se ocupă cu apele, trebue înmănunchiată.

Acum sunt împărţite la Ministerul Lucrărilor Publice, Ministerul de Răs-boiu, C. E. D., iar în Ministerul Agriculturii şi Domenii: la Casa Pădurilor, Direcţia Imbunătăţirii Fonciare, Serviciul Hidrologic şi Direcţia Pescăriilor.

Deocamdată o lege şi o administraţie nouă, va aduna la o laltă serviciile referitoare la apele şi terenurile din regiunea inundabilă.

De aci, până a se creia administraţia generală (indiferent cum i-o zice), care să le strângă pe toate la un loc, sunt paşi număraţi.

* * *

Organizarea Direcţiunii generale de ape şi păduri din Franţa. — Desigur ar putea constitui un sprijin puternic pentru îndrumarea organizării adţiei silvice româneşti — căreia credem că-i va veni rândul pe curând — cunoaşterea modului cum este organizată Direcţiunea generală de ape şi păduri din Franţa.

In vedere, că legile, ce tind să normalizeze cursurile de apă, pentru o cât mai largă folosire a lor, trebue să cuprindă şi dispoziţiuni, cari să se întindă asupra întreg bazinului râurilor, fatal se ating de păduri.

Şi cum în ţara noastră nu ne găsim cu apele într'un stadiu de posibilă folosire, fără prealabile lucrări, ci din contră într'o stare de accentuat dezechilibru, care în cea mai mare parte se corectează prin lucrări silvice, înfrăţirea apelor cu pădurile, apare clară şi evidentă.

Franţa, este una din ţările, care şi-a făcut o strălucită reputaţie din corectarea cursurilor şi folosirea apelor, pentrucă de mai bine de 100 ani are o lege şi un serviciu al apelor şi pădurilor.

Din acest punct de vedere, fireşte, că ne bucură apariţia în No. 2 (Februarie 1929) al revistei «Economia Naţională» a articolului d-lui Dr. G. P. Antonescu intitulat: «Organizarea Direcţiunei g-le de ape şi păduri din Franţa» trimis de d-sa direct dela Paris, într'o corespondenţă din 8 Maiu 1928.

D-l Antonescu cată să ajungă un explorator al ştiinţei şi administraţiei silvice. De pe unde umblă, ne aduce câte o dovadă de trecerea sa prin serviciile pe cari le vizitează.

Articolul însă referitor la organizarea Direcţiei generale de ape şi păduri din Franţa, constitue o excepţie şi printr'un accident de consultare al anuarului francez — căci după el este reprodus — în loc să facă un serviciu cauzei, din potrivă o deserveşte.

Direcţia de *ape* şi *păduri* din Franţa cuprinde cele 2 servicii mari corespunzătoare la: I) păduri, şi II) ape şi geniu rural.

D-l Antonescu, reproduce din anuar numai prima parte, referitoare la păduri şi prin omisiunea esenţială a celei de a II-a părţi, privitoare la ape, care se găseşte mai la coada anuarului, lasă pe cetitor nedumerit de ce i-o fi zicând Direcţiei generale din Franţa: *ape* şi *păduri*.

Cetitorii revistei noastre, sperăm, că se vor lămuri sumar asupra întregii organizări a Direcţiei generale de ape şi păduri din Franţa, din expunerea schematică ce o facem asupra serviciului central şi exterior.

Pentru cetitorii însă ai răspânditei reviste «Economia naţională», faţă de cari apariţia scindată a articolului d-lui Antonescu, poate avea consecinţi, cari să atingă interese, peste cari nici noi, nici d-l Antonescu nu poate trece cu tăcerea, îl rugăm să completeze articolul, cu o continuare a celei de a II-a părţi, privitoare la ape.

Direcţia Generală de Ape şi Păduri din Franţa.

CENTRAL

I. PĂDURI

- Biurou Personalului
  - Secţia I. Organizare şi personal
  - » II. Învăţământ silvic. Pensiuni. Lucrări diverse.
- Biurou I.
  - Secţia I. Contencios şi legislaţie.
  - » II. Material şi poliţia vânatului.
  - » III. Peştele şi piscicultura.
- Biurou II.
  - Secţia I. Amenajamnnte, exploatări în comptul Statului.
  - » II. Regim silvic, gestiune, buget şi comptabilitate.
- Biurou III.
  - Secţia I. Impăduriri, corecţiuni şi ameliorări pastorale
  - » II. Lucrări în pădurile Statului. Construcţiuni. Dune. Defrişeri. Turism.
- Serviciul refacerii pădurilor în regiunile liberate.

II. APE şi GENIU RURAL

- Biurou I.
  - A. Intreţinerea şi conservarea cursurilor de apă nedomeniale. Protecţia împotriva apelor vătămătoare.
  - B. Lucrări comunale de alimentare cu apă potabilă.
- Biurou II
  - A. Amenajarea agricolă a cursurilor cu apă nedomeniale. Canale de irigaţie. Personal de hidraulică agricolă. Comptabilitate.
  - B. Forţe hidraulice.
- Biurou III.
  - A. Personal. Învăţământ.
  - B. Ameliorăţiuni fonciare şi agricole.
- Biurou IV. A. Electrificarea satelor.
- Serviciul tehnic de ape şi geniu rural
  - Secţia I. Hidraulică agricolă.
  - » II. Distribuirea apei potabile.
  - » III. Geniu rural

EXTERIOR

I. PĂDURI

- 35 Conservaţiuni
  - Inspecţiuni. —
  - Circumscripţiuni —
  - Grupe. —

  } ocoale, brigăzi, cantoane

II. APE Geniu Rural

- I. Hidraulica
  - I. Serviciul amenajerii agricole a apelor — pe regiuni —.
  - II. Serviciul forţelor hidraulice — pe regiuni —.
- II. Geniu rural. Inspecţie generală. Circumscripţii.

* * *

Consiliul superior al administrării întreprinderilor şi avuţiilor publice. — Prin «Legea pentru organizarea şi administrarea pe baze comerciale a întreprinderilor şi avuţiilor publice» la art. 3, se înfiinţează un consiliu superior al administrării întreprinderilor şi avuţiilor publice compus din:

1. Un membru al Comitetului executiv al Băncii Naţionale, desemnat de Consiliul său de administraţie.

2. Un delegat al asociaţiunii băncilor, desemnat de Consiliul de Miniştri, după o listă de prezentare de 3, fixată de Consiliul de administraţie al acelei societăţi.

3. Un delegat al Uniunii Camerilor de comerţ şi industrie.

4. Un delegat al Uniunii Camerilor de agricultură.

5. Directorul general al Centralei Cooperativelor.

6. Administratorul Casei Pădurilor.

7. Administratorul Pescăriilor Statului.

8. Un delegat al Ministerului de Finanţe.

9. Un delegat al Consiliului Superior al Muncii.

10. Preşedintele Uniunii oraşelor.

11. Patru specialişti în chestiunile economice şi financiare, doi jurisconsulţi.

12. Şease ingineri din următoarele specialităţi: mine, electricitate, construcţii civile, hedraulică, mecanică şi silvicultură, numiţi de Consiliul de Miniştri.

In vedere că pentru numirea inginerilor de diverse specialităţi, trebuia să ia avizul corpurilor profesionale, constituite pe bază de lege, consiliul de administraţie al Societăţii «Progresul Silvic», a desemnat pe d-nii: M. Drăcea, C. P. Georgescu şi V. Stinghe, din cari Consiliul de Miniştri a numit pe d-l M. Drăcea.

Noi vom urmări cu viu interes activitatea celor 2 reprezentanţi ai intereselor silvice, pentru ca să le putem mulţumi la vreme, după merit.

Dacă se va putea inaugura de acum înainte, conlucrarea — care până acum n'a existat — putem nădăjdui, că dela sforţări îndoite se vor obţine — în ce priveşte organizarea şi administraţia pe baze comerciale a pădurilor — rezultate satisfăcătoare.

* * *

O interesnntă polemică în ţara Moţilor. — Dela 14 Martie până la 11 Aprilie 1929, un loc de cinste depe prima pagină a ziarului «Cuvântul» a fost ocupat — cu întreruperi — de lămurirea problemei Moţilor.

La articolele «Munţii Apuseni» semnate de ing. A. Lazurianu, răspunde cu «Moţii şi pădurile», ing. I. Zeicu.

Ambii autori, ingineri silvici cu origine comună — transilvăneni —, cu instrucţie comună — absolvenţi ai Şcolii superioare silvice Chemnitz, cu tendinţe şi însufleţire comună — soluţionarea cât mai grabnică şi cât mai inteligentă, a problemei moţilor, — ne-au adus contribuţii preţioase într'o chestie, spre care, — perfect justificat, — s'a îndreptat atenţia tuturor guvernelor dela războiu încoace.

Pornind dela constatări identice: bogăţia munţilor Apuseni—aur şi păduri—nu mai poate satisface nici cele mai imperioase nevoi de traiu ale populaţiei locale, autorii se diferenţiază la stabilirea cauzelor şi a măsurilor de îndreptare.

Era şi natural.

D-l ing. A. Lazurianu, un bătrân pensionar, erudit, doctrinar, apologist al vremurilor mai de mult trecute, după ce face în mod lămurit expunerea *situaţiei generale din ţara moţilor*, atribue rezultatele dezastruoase, lipsei de solicitudine pentru acest ţinut, de către guvernele trecute şi se aşteaptă dela cel prezent — al cărui partizan se vede că este —, la măsuri energice de ameliorare.

Celalt,—d-l I. Zeicu—în serviciul activ, şi conducător al trebilor păduräreşti din ţara moţilor de după răsboiu, deci posesor al unui bogat material de realităţi trăite, prinzând defectele concepţiei A. Lazurianu,—lipsită pe alocuri de preciziuni,—stabileşte raporturi de mai riguroasă dependenţă între cauză şi efect.

Asemenea contribuţii, la o chestiune în care, până acum, numai nepriceputii şi interesaţii îşi spusese cuvântul, negreşit că putea să onoreze şi revista noastră, dar au făcut mai util serviciu cauzei, lămurind opinia publică şi sugerând măsuri serioase, asemenea unor pârghii, cari susţin şi consolidează naţia·

*

Din amândouă expunerile s'ar putea desprinde un tot unitar.

O analiză mai accentuată a diferitelor fenomene biologice, duce nu numai la explicarea modului lor de producere, ci şi la descoperirea cauzelor.

Fenomenele evoluţioniste—printre cari şi situaţia moţilor—sunt cu manifestări identice, în tot locul şi în toate timpurile unde sunt condiţii identice.

Unde pădurea creşte şi se desvoltă mai încet decât acţionează omul la distrugerea ei prin mijloace, din ce în ce mai multe şi mai isteţe, fatal se ajunge la o situaţie deficitară.

In munţii Apuseni, cu toată lipsa mijloacelor de transport, într'o regiune excepţional de accidentată, pădurea a fost sistematic tăiată de populaţiunea mereu în creştere, întrucât a fost avizată numai la exploatare de păduri şi industrializare de lemn. Se explică dar, de ce Moţii, atât în exploatare cât şi în industrializare s'au specializat până la perfecţiune, adoptând mijloace ingenioase, după nevoi şi posibilităţi.

Când *bradul* s'a îndepărtat de vale şi debitul micşorat al apelor n'a mai putut acţionă un mare număr de ferestrae, au plutit material mărunt spre fabrici de celuloză şi apoi s'au fixat la industrializarea pe loc a lemnului.

Dela ceeace constituia singurul lor mijloc de traiu, moţii n'au putut fi împiedicaţi prin oricât de asupritoare măsuri administrative.

Fagul a luat drumul topitoriilor imperiale, şi cel puţin pe urma tăerilor n'a mai rămas pădure, ci s'a transformat în păşune.

Acum, lipsa de lemn dintr'o regiune devastată nu mai poate constitui exclusiva ocupaţiune a populaţiei, coastele desgolite aduc mai multă ruină, decât posibilităţi de creştere a vitelor, iar extragerea materialelor nobile încetată, din lipsa de lemn pentru topitorii.

Ceeace nu s'a făcut dela început — armonizarea forţelor de producţiune ale regiunii — cată să se facă acum şi se înţelege cu mult mai greu.

Către exploatarea numai a ce poate să dea pădurea şi utilizarea cât mai raţională a produselor (reşinoasele la industrializare şi fagul la topitorii) se îndreaptă gândul cunoscătorilor de situaţie — autorii articolelor mai sus pomenite.

Iar parte din populaţia, ce nu-şi mai găseşte aci posibilitate de traiu, să se colonizeze.

Alte măsuri: şcoli profesionale, legături de căi ferate cu centrele importante apropiate, etc. întregesc un program de ansamblu, care să redea viaţă unei regiuni muribunde şi să facă din ea un centru de productivitate specială.

P. I.

* * *

Din sihăstria lui dela Piatra Neamţ, bătrânul nostru pensionar, d-l ing. insp. general silvic D. C l a i n ne trimite un apel trimis şi d-lui Prim-Ministru I. Maniu şi d-lui N. Iorga, Rectorul universităţii din Bucureşti, pe care îl publicăm cu plăcere şi cu nădejdea, că sămânţa svârlită de aşa convinşi propovăduitori ai «Sădiri pomilor» va cădea şi se va prinde în terenuri cât mai fertile.

Serbarea sădirii pomilor. — Comuniştii şi socialiştii vor să sărbătorească ziua de 1 Mai, desfăşurând flamura roşie a destrăbălării sovietice în anul când se împlinesc 70 de ani dela unirea dela 1859 şi 10 ani dela unirea tuturor românilor.

Unirea dela 1859 s'a făcut de tinerimea română, care la 1848 la Paris a arborat întâia oară drapelul tricolor, simbolul Unirii Moldovei cu Muntenia.

Unirea dela 1918 este cea mai mare parte rezultatul pregătirii sufleteşti al tinerimii universitare, care la 1880 a pus bazele celui dintâiu congres la Focşani.

Sub tricolorul nostru la Griviţa, Plevna, Prahova, Smârdan, Mărăşeşti, Mărăşti, Mânăstirea Caşin, Cireşoaia, Oituz au luptat şi au căzut câteva sute de mii de Români, care ne-au adus Nearârnarea, o mândră coroană de oţel şi întregirea Neamului.

Pentru nimic în lume acest mândru tricolor nu-l vom înlocui cu flamura roşie a destrăbălării sovietice.

El ne este scump, pentrucă pe el s'a ţesut visul înaintaşilor noştri şi fiindcă pe el este scris — Unire — taina vieţii Neamului Românesc.

La serbarea socialiştilor, comuniştilor, cari voesc desfiinţarea scumpei noastre Patrii, să răspundem cu serbarea sădirii arborilor, care trebue să se facă anul acesta cu o deosebită pompă în cele mai apropiate sărbători.

Studenţii universităţilor, şcoalelor speciale, elevii şcoalelor publice din toate comunele urbane şi rurale să meargă împreună, având în frunte steagul tricolor şi să planteze arbori.

Studenţii şi elevii şcoalelor publice să poarte pe umerii lor unelte de plantat şi să dea bunul exemplu, că cultura superioară nu disprefuieşte, ci preţuieşte munca pământului, care ne hrăneşte.

La serbarea sădirii pomilor, să ia parte şi armata Ţării, ca un simbol, că în timp de pace Românii muncesc pământul, cruţă şi refac pădurile devastate.

Românii nu trebue să uite, că falnicii codrii ai Ţării în veacurile trecute au fost aliaţii naturali ai marilor Voevozi ai Neamului.

Fiindcă în ţările înaintate în civilizaţie, serbarea sădirii pomilor se face de tot poporul, având în frunte pe Şeful Statului, — un bătrân păzitor al codrilor, care dela 1880 a luptat pentru Intregirea Neamului, pentru înălţarea culturală şi economică a Ţării vă roagă să faceţi cuvenitul demers pe lângă D-nii Miniştri de Instrucţie Publică, Domenii şi Război, pentru ca serbarea sădirii pomilor să se facă anul acesta de studenţii şi elevii şcoalelor împreună cu armata.

Prin serbarea sădirii pomilor, generaţia de mâine va da pildă, că pătura cultă a acestei Ţări ştie să aprecieze foloasele ce isvorăsc din munca pământului.

Daniel Clain
Inginer inspector g-l silvic
Piatra-Neamţ

RECENZII

B. Lavergue. *Les régies coopératives.* (Ed. F. Alcau, Paris, 1928).

Am ţinut să scriu câteva rânduri asupra valoroasei lucrări a profesorului dela facultatea de drept din Lille şi s'o recomand colegilor, pe care i-ar ispiti programul adunării generale a «Progresului silvic» din 1929.

Pornită la 1844, din acea admirabilă societate a «echitabililor pionieri» din Rochdale (Anglia), mişcarea cooperatistă este într'un remarcabil progres (în alte ţări, nu la noi), cu toate diatribele învierşunate, pe care i le adresa în 1890 Leroy-Beaulieu, fără însă, să fi putut ajunge la «republica cooperativă» preconizată de vizionarul Gide.

Exemplul englez nu satisfăcea, însă, nevoi complexe şi trebuia găsită formula de gestiune, care să unească avantagiile sociale ale întreprinderii de stat, cu valoarea comercială şi technică a întreprinderii private, formulă, care se impune în urma falimentului dat de experienţa întreprinderilor conduse de puterile publice.

Spontan, ca orice idee, ce naşte din bunul simţ, formula a fost găsită la 1860 de un ministru belgian, prin creiarea Creditului comunal al Belgiei, credit, care constitue prima regie cooperativă din lume, admirabilă formulă de tranzacţie între ordinul capitalist şi încercările de socialism de stat sau socialism sindicalist, făcându-se astfel dovada, că socializarea se poate face şi fără etatizare.

D-l Lavergue studiază organizaţia primelor exemplare de regie cooperativă belgiene: Creditul comunal al Belgiei, care numără astăzi, pentru acţionarii lui 2484 comune, din cele 2636 câte are statul belgian, societatea naţională de căi ferate vicinale, care a făcut ca Belgia să aibă cea mai deasă reţea de căi ferate din lume, societatea naţională de distribuţia apei, care alimentează cu apă potabilă toate satele şi oraşele şi în fine societatea naţională de case şi locuinţe eftine, care numai în 1923 a clădit 18.409 imobile, conţinând 21.892 locuinţe.

Din studiul acestor instituţiuni, autorul reliefează caracteristicile regiei cooperative şi care sunt:

1. Regia cooperativa îşi datorează creaţia unei decizii a puterilor publice (stat, judeţ, comună).

2. Independenţa, aproape desăvârşită, a regiei cooperative, faţă de puterile publice, acţionării ei. (O caracteristică neconvenabilă politicianilor noştri!)

3. Acţionarii regiei cooperative sunt consumatorii direcţi sau indirecţi ai produselor ei.

4. Principiul porţii deschise.

5. Principiul vărsământului la fondul de rezervă.

Şi sfârşind capitolul acestor instituţii

belgiene, autorul încheie cu următoarele rânduri:

«Astfel Belgii, prin înţelepciune şi bun simţ instinctiv, au ajuns să asocieze puterea financiară şi capacitatea de control, foarte de preţ, a statului şi puterilor publice, cu activitatea şi iniţiativa, ades remarcabilă, a particularilor desinteresaţi, reprezentanţii intereselor consumatorilor.

Adaog, că d-l Lavergue studiază şi câteva instituţii similare celor belgiene, create în Franţa şi ale căror rezultate sunt asemănătoare modelelor.

Fiindcă la noi s'a redeschis chestiunea comercializărilor, (alte măşti, aceiaşi gamă) cei pe care-i interesează mecanismul regiilor cooperative, pot găsi, în lucrarea d-lui Lavergue, detalii preţioase.

Modestul recenzent al lucrării menţionate, regretă, că nu poate încheia aceste rânduri, cu aceleaşi cuvinte entuziaste pentru bunele noastre instituţii, pe care diletantismul politic le duce la faliment.

Şi regretul este dublat de acela al imposibilităţii materiale de a transcri formula magică, prin care legile noastre să se lase de prostul gust de a rămâne literă moartă şi mai ales, acea formulă, după care s'ar putea găsi oamenii, de care avem mare nevoe: «corecţi în viaţa privată şi desinteresaţi în viaţa politică».

Al. Ştefanopol

Station de Recherches Forestières de l'État danois.

(Stateus forstlige Forsogsvoesen).

Compte rendu sur travaux 1901—1926.

Édité par la commission d'expériences.

Copenhague 1927.

O lucrare tipărită cu multă îngrijire, într'o ediţie de lux, de 14 pagini text format mare şi 66 fotografii 4 planuri, conţine ceeace însuşi titlul anunţă darea de seamă asupra lucrărilor staţiunii de cercetări forestiere a statului danez dela 1901—1926.

Faţă cu ţara noastră, cari nici în 1929, nu s'a putut convinge de necesitatea unei staţiuni de cercetări forestiere, activitatea Danemarcei, în această direcţie, este în adevăr, pentru noi, surprinzătoare.

Încă din 1793, contele C. D. F. de Reventlow, creatorul silviculturei daneze, a început cercetările ştiinţifice asupra creşterei arborilor, dând la iveală în 1801 şi 1816, lucrări de valoare, însoţite de table de producţie relative la stejar şi fag.

Aceste cercetări, fură continuate apoi de forestierul C. V. Opperman, care stabili pieţe de experienţe permanente, pentru culegerea datelor.

In 1870, guvernul începu a se interesa de aceste lucrări însărcinând pe amenagistul Lütken cu conducerea lor, iar în 1882, înfiinţă o secţiune specială pe lângă serviciul de amenajeri.

In 1901 ia fiinţă «Staţiunea de cercetări forestiere a Statului danez» având sediul la început în Copenhaga, iar dela 1919, fu mutată în clădirile noi, construite la Möllevangen, afectându-i-se pentru cercetări, o parte din pădurea Dyrehaven şi un teren de pepinieră, în afară de pepiniera de 5,50 ha înfiinţată în 1911 la Egelund.

Staţiunea e condusă de un director (experimentator şef) şi o comisie onorifică compusă din: 2 reprezentanţi ai exploataţiunei pădurilor statului, 2 ai pădurilor particulare, şi unul din partea învăţământului silvic. Din 1921 s'a acordat un post de colaborator ştiinţific pentru studiul solului forestier şi botanicei forestiere.

Creditul acordat staţiunei a fost în anul 1902—1903 de 8.300 coroane daneze, 1908—1909 se măreşte la 11.300

coroane, iar în 1926–1927 se ridică la 69.169 cor. (196.144 fr. aur sau circa 3.070.000 lei de ai noştri).

Activitatea acestei staţiuni până în prezent e demnă de remarcat:

3500 pagini de publicaţie din 1905—1926, în afară de o mare cantitate de material, ce nu a putut fi încă editat.

Incercări întinse şi variate, făcute în cele două pepiniere de experimentaţie cu diferite rase de specii forestiere, culegându-se date preţioase cu privire la modul lor de desvoltare şi a transmisiei caracterelor hereditare prin sămânţă.

120 pieţe de experienţă permanente datând de 50—100 ani din care: 21 pentru stejar, 27 pentru fag; 10 pentru frasin, 13 pentru molid, 6 pentru pin silvestru, 2 pentru brad, 5 pentru larice, 7 pentru abies duglasii, 8 pentru picea sitkensis, 21 pentru alte diverse specii.

69 din aceste pieţe sunt situate în pădurile statului, iar 51 în cele particulare. In Iutlanda sunt 27 pieţe, în insule 74, iar 19 în plantaţiile din lande şi dune.

Culegerea datelor din aceste pieţe, nu s'ar putea face fără concursul onorific al agenţilor silvici de toate gradele.

Tot în activitatea staţiunei intră: Stabilirea a 50 de arborete de experienţă în diferite părţi ale ţării, în scopul de a se compara speciile şi rasele, ce ocupă aceiaşi staţiune, precum şi aceiaşi specie sau rasă pe staţiuni diferite, încercări în arborete bătrâne de foioase şi răşinoase, cu scopul de a găsi procedeele de regenerare cele mai puţin costisitoare şi cele mai naturale, studii asupra solurilor forestiere, în care scop staţiunea dispune de un laborator special amenajat, încercări pentru îngrăşarea artificială a solului landelor, care în timpul din urmă s'au împădurit cu stejar.

Numeroase şi variate probleme preocupă această staţiune, ce-şi închee darea de seamă făcând un apel la toate staţiunile altor ţări, de a strânge relaţiunile între ele, în vederea adoptărei unui mod comun, de a lucra, în vederea schimbului de publicaţiuni şi pentru crearea unei biblografii internaţionale.

Numai că, deocamdată România, prin glasul staţiunei ei de experimentaţie forestieră, nu prea poate să răspundă.

Cea daneză însă, are 81 publicaţiuni deja tipărite din 1905—1926, reunite în 9 volume, ce se pot procura pe preţul de 5 coroane fiecare volum dela: Station de Recherches a Möllevangen.

Springforbi, Danemark.

Vasile Petrescu

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

No. 2, Février 1929.

I. *Voyage d'études en Tchécoslovaquie.*

In Nr. 12, din Decembrie 1928, al «Revistei Pădurilor», recenzând Nr. 7, din Septembrie 1928, al «Buletinului Societăţii Forestiere din Franche-Comté», pomeneam despre darea de seamă publicată în acest număr, pe 40 de pagini, asupra excursiei făcută de societate în Cehoslovacia, în Iunie 1928.

Arătam atunci, cum a luat naştere ideia excursiei, cum s'a organizat, cum s'a desfăşurat, cu impresii mai mult asupra locurilor şi oamenilor şi cu mai puţine studii adâncite şi amănunţite asupra pădurilor şi culturii lor.

Revue des Eaux et Forêts la rându-i, se simte obligată să se ocupe de această excursie şi în Nr. 1, din Ianuarie a. c., începe publicarea articolului «*Voyage d'études en Tchécoslovaquie*».

Colegul nostru d-l M. G. s'a ocupat în Nr. 3 al «Revistei Pădurilor» din anul acesta, cu prima parte a acestui articol.

Lăsând la o parte banchetele, discursurile, călătoriile cu trăsuri «Victoria» entuziasmul şi înălţarea sufletească în locurile istorice (Austerlitz), autorul articolului din Revue des eaux... priveşte numai Cehoslovacia forestieră, o studiază şi o apreciază, fără a mai fi influenţat de banchete pantagruelice, de discursuri ciceronice şi de legăturile politice, aşa de puternice dintre Franţa şi Cehoslovacia.

După Finlanda, Suedia şi Austria, Cehoslovacia e ţara cu cel mai mare procent păduros 33 %, predomină răşinoasele, tratate în codru regulat, cu revoluţii în jurul lui 90 de ani, producţia la ha 3,4 m³, nu se dă prea mare extensiune industriei de cherestea, suprafaţa de administrat a ocoalelor silvice este în mediu *4350 ha*, inginerii silvici au şi administrarea vânatului, a lacurilor şi bălţilor, a parcurilor, etc., din raza pădurilor, etc , etc.

In urmă autorul se ocupă de vastul domeniu forestier al principelui de Schwartzenberg, din Boemia, cu o suprafaţă de peste 10-000 ha.

Principalele esenţe, cari populează acest domeniu, sunt: molidul în foarte mare majoritate, apoi deşi mai puţin răspândit, totuşi cu mult mai important decât celelalte esenţe este pinul silvesru, vin apoi fagul şi bradul cu o importanţă aproape egală, stejarul, laricea.

Majoritatea suprafeţei păduroase este populată cu arborete pure, obţinute în cea mai mare parte prin repopulări artificiale, cu molid, mai ales în secolul trecut, tendinţele actuale fiind hotărît către arboretele amestecate, aşa cum au existat în secolul al XVIII-lea, în stare naturală.

Autorul francez studiază amănunţit şi în mod special fiecare din esenţele principale şi întrebuinţările lor industriale, amănunte, în cari nu putem intra.

Reamintim numai, ceeace am mai spus şi cu altă ocazie, că molidul se găseşte aci în staţiunea lui optimă.

Vorbind despre fabrica de lemn de rezonanţă din Tusset, care în secolul trecut era singura de acest fel în Europa, se menţionează, că de vreo 40 ani, concurenţa românească a oferit amatorilor lemn de rezonanţă mai eftin, (deşi nu mai bun).

Interesantă este industrializarea fagului prin impregnare şi vopsire, imitând şi înlocuind lemnele exotice.

Prin vidare la rece şi sub presiune în sensul axei, se scoate circa **150** litri de sevă şi apă dintr'un m^3 de fag, apoi se injectează vopselele de culoarea şi intensitatea corespunzând lemnului de imitat.

Trecând la modalităţile de tratament în vigoare în pădurile Pr. Schwartzenberg, autorul are impresia, că răriturile sunt slabe şi insuficiente, când de ex. într'un arboret de molid (codru) în vârstă de 100 de ani şi având circa 600 m^3 la ha, se extrage printr'o răritură făcută în 1927, numai 30 m^3 la ha, sau într'un prăjiniş tot de molid, în vârstă de 80 ani, numai 10 m^3.

Se aplică de altfel aci principiul german, de a nu întrerupe niciodată masivul.

In ce priveşte tăerile de regenerare, este în vigoare principiul regenerării naturale de mai bine de 50 ani, nerecurgându-se la regenerarea artificială, decât acolo, unde condiţiunile solului şi arboretului nu îngăduesc succesul regenerării naturale.

Nu se face însă regenerarea prin clasicele tăeri succesive, atât de scumpe francezilor, ci se aplică un sistem tipic german, prin ochiuri — «*bayerischer Femelschlag*» de 50—100 ^{2}, repartizate pe toată suprafaţa de regenerat, unde tăerea se face ras, lărgindu-se treptat şi obţinându-se astfel buchete de regenerare.

După ce aminteşte şi de celalt sistem de regenerare al lui Wagner, «Wagners Blendersaumschlag», unde regenerarea se face dela exterior, utilizându-se mai ales lumina laterală, sistem aplicat aci de vreo 10 ani, autorul francez conchide: «In general se pare, că principiul regenerării naturale aci este încă vizibil influenţat de silvicultura germană, în sensul, că tăerile sunt prea complicate deoparte, prea compartimentate de alta, ajungându-se, fără o necesitate absolută, la o îmbucătăţire a pădurii, poate excesivă şi prejudiciabilă arboretelor».

Un mare duşman al repopulărilor naturale şi artificiale este vânatul: cerbul şi căprioara. Cerbul, care dispăruse în secolul trecut, a fost reintrodus şi s'a înmulţit repede, ajungând astăzi un cap la 10 ha, ceiace e foarte mult. Mijloc de apărare, numai îngrădirea arboretelor de regenerat, cari devansează cu circa 15 ani în creştere, arboretele neînchise şi lăsate pradă vânatului.

(Articolul va urma)

II. *Après la note de 1883.*

O punere la punct şi un răspuns al d-lui A. d'Alverny, dat d-lui de Coincy cu privire la observaţiunile aeestuia asupra articolelor publicate în «Revue des Eaux et Forêts», referitor la nota din 1883, respectiv la «metoda controlului», care la noi nu se obicinueşte.

III. *Histoire des Forêts Françaises*, de l'origine jusqu'à la supression des maîtrises des Eaux et Forêts.

D-l A. Grauger se ocupă de ma-

nualul autografiat, cu acest titlu, al d-lui G. Huffel.

Bine documentat, d-l Huffel face istoricul pădurilor Franţei începând cu perioada galică, vreme când pădurile erau un bun fără stăpân.

După comentariile lui Cezar, $^2/_3$ din Galia, circa 50 milioane ha, erau acoperite cu pădure (Azi Franţa are 10 milioane ha). Romanii, cucerind Galia, au întreprins o cadastrare, care a durat 150 ani. Pădurile au început să capete stăpâni şi circa 30 milioane ha, care n'aveau stăpân, au trecut prin operaţiile cadastrale în proprietatea fiscului imperial — origina pădurilor Statului.

In perioada francă au început defrişerile. Totuşi prin legea salică şi legea Vizigoţilor se impuneau amenzi pentru delictele forestiere şi de vânătoare, iar legea Burgunzilor consacra unele drepturi de uzufruct. Aceste legi sunt de altfel origina «obiceiului pământului» în Franţa.

Interesant în epoca aceasta, că suprafaţa pădurilor nu se indica, decât pentru pădurile mici, la cele mari dându-se numai lungimea liniei perimetrale. Adesea pădurile se caracterizau prin numărul de porci, ce puteau hrăni şi care era de un porc la hectar.

In perioada feudală defrişerile ajung la 40 milioane ha, pădurile rămânând numai pe 13 milioane ha. Origina pădurilor particulare se află în această perioadă, prin vânzarea unor porţiuni de pădure de către seniorii laici şi eclesiastici, păduri, cari prin actul de vânzare deveneau «de rând» şi nu mai puteau reintra în stăpânirea seniorilor.

Pădurile se tratau în crâng la margine şi în codru grădinărit, în interior.

Cel mai vechiu regulament de exploatare în codru îl constitue ordonanţa lui Carol V-lea din 1376, pentru pădurea Rounuare, considerată ca cel mai vechiu cod forestier francez.

Se trece apoi la timpurile moderne până la Colbert şi după acesta până la codul forestier.

Se vorbeşte de acele «maîtrises» conduse de maîtres şi grands maîtres, cari aveau şi puteri jurisdicţionale, pe lângă cele de cultura şi administrarea pădurilor. Când-va ne-am ocupat în mod special de aceste «maîtrises» desfiinţate de Revoluţia dela 1789. Cartea dreptului forestier francez, care n'a uitat nimic din regulele de cultura, administrarea şi paza păduri or, inspiratoarea codului silvic dela 1827 este ordonanţa lui Colbert dela 1669, care conţine un preambul şi 32 capitole.

Autorul dă apoi o mulţime de relaţiuni statistice, ocupându-se şi de technica forestieră, care deşi se stabilise bine în secolul al XVII-lea, totuşi tradiţia ei se vede în timpul revoluţiei.

Şi... d-l Grauger încheie: «Nu se ştie chiar în mediurile cele mai iniţiate, că ţara noastră posedă un lung trecut de istorie forestieră şi că regulamentele şi metodele noastre, în materie de păduri purced dintr'o îndelungă adaptare, care s'a făcut prin practică şi observaţie, la legile naturii şi la progresul omenesc».

N. N. Car.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Februar, 1929. Heft 3.

Das Vorkommen forstschädlicher Insekten in Bayern, I. Bericht: Das Jahr 1927, von *K. Escherich.*

Prezenţa insectelor forestiere vătămătoare în Bavaria. I. Comunicat: anul 1927.

Un comunicat asupra apariţiei, evoluţiei şi combaterii insectelor vătămă-

toare în pădurile Bavariei. Materialul necesar acestui comunicat s'a strâns de către institutul de cercetări forestiere din München prin legăturile strânse ale institutului cu silvicultorii din administrație.

După o introducere, în care autorul accentuiază asupra folosului isvorât din acordarea științei cu practica, se trece la comunicatul în sine, în care se urmăresc, după familii, toate insectele vătămătoare a căror prezență s'a constatat în pădurile Bavariei în 1927. In cazul combaterii, se specifică încercările făcute și rezultatele obținute.

O deosebită importanță se dă calamităților datorite lepidopterei Bupalus piniarius L. și celor datorite Lemipterelor Dreyfusia Nüsslini B. și piceae.

Beitrage zur Kenntnis der chemischen Vorgänge bei der Humuszersetzung im Walde, von *Antonin Němec.*

Contribuții la cunoașterea fenomenelor chimice în cazul descompunerii Humusului în pădure.

Descompunerea elementelor litierei și fenomenele de humificare din stratele de humus sunt de o deosebită însemnătate pentru fertilitatea solurilor forestiere și aprovizionarea lor în substanțe nutritive.

Compoziția chimică a humusului nu s'a stabilit cu precizie până acum, și azi încă, stabilirea acestei compoziții este o grea problemă.

Cercetările se pot însă îndrepta, cu sigure rezultate prețioase, asupra determinării anumitor grupe de compuși, cari prezintă importanță pentru biologia plantelor și asupra fenomenelor de descompunere.

In studiul de față, Němec își propune să determine cantitățile de pentosane și de extract în alcool-benzol, din diferite serii de humus, luate din soluri foarte diferite și în deosebi, cu intensități de humificare deosebite.

Pentosanele formează un element important al membranei celulare, în deosebi în țesuturile de susținere ale plantei.

Molidul conține 6,16 — 6,97% pentosane în lemn ‹în substanța uscată›, 10,32 — 11,0% în coajă și 4,40—6,70% în ace. Foioasele sunt mai bogate: lemnul de fag conține 19,95 — 23,57%, coaje 15,84—16,89%, frunzele 15,18—20,50%, în subsatanțe uscate.

Aceste substanțe se vor găsi deci în cantități variabile și în stratele de humus. Němec expune diferitele cazuri studiate de el, cu lux de cifre și tabele și ajunge la concluziile următoare:

Pentosanele întârzie în general descompunerile organice. Conținutul în pentosane, în stratele de humus, depinde de cantitatea de resturi de țesuturi de frunze ‹ace› nedescompuse.

Cu cât gradul de humificare al humusului solului e mai mare, cu atât conținutul în pentosane este mai mic. Pentosanele trebuesc considerate, nu ca substanțe humice, ci — din contra — ca substanțe alcătuind în mare proporție țesuturile nedescompuse. In țesuturile nedescompuse, conținutul în pentosane e mai mare la litiera de fag și brad și mai mic la molid și pin.

O altă serie de corpi, ce întârzie humificarea în solurile forestiere, o formează taninurile, rășinele, terpenele, ș. a. Cercetările de până acum au stabilit, că acești corpi se află în frunze ‹ace› și în litieră în cantități variabile după specie, vârsta acelor, anotimp, etc.

In cercetările sale, Antonin Němec și-a propus să stabilească relațiunile dintre descompunerea humusului și cantitățile de asemenea corpi, conținute în diferite feluri de humus. Cantitățile corpilor citați mai sus, le-a obținut într'un

amestec de alcool şi benzol, într'un aparat special de extracţie. Prin urmare, s'au obţinut diferite extracte în alcool şi benzol.

Studiul continua.

Heft 4.

Die Abräumung der Holzschläge, ihre Beziehung zur Naturverjüngung und ihre Abhängigkeit von den Wald- und Standortsverhältnissen, von Prof. *M. Tkatschenko,* Leningrad.

Curăţirea suprafeţelor forestiere exploatate, relaţia acesteia cu regenerarea naturală şi dependenţa sa de condiţiunile pădurii şi staţiunii.

In cele mai multe cazuri, s'a atribuit, insuficientă însemnătate atitudinei de luat faţă de resturile şi uscăturile depe suprafeţele forestiere exploatate. In genere se consideră aceste resturi ca un constant pericol de incendii şi atacuri de insecte. Autorul acestui studiu socoteşte, că tratarea suprafeţelor exploatate trebue să fie deosebită, după condiţiunile de staţiune, arboret, mod de culturi, etc. Căci dacă, pe deoparte, resturile dela exploatare constituesc pericolul amintit, ele pot pe dealtă parte, contribui mult la ameliorarea proprietăţilor solului şi la ajutarea regegenerării.

In orice caz, resturile dela exploatare trebuesc să rămână pe loc. După cum condiţiunile de staţiune şi arboret impun, ele trebuesc arse în grămezi sau tăiate scurt şi împrăşiiatc pe toată suprafaţa.

Arderea în grămezi este indicată pe soluri lehmoase şi humoase, pe soluri acide, îmburuenite, prea umede.

Este de mare importanţă numărul grămezilor, ce se fac. Un număr mic de grămezi provoacă o ardere îndelungată pe locul grămezii, deci o încălzire prea mare a solului, care, în soluri nisipoase, poate duce la o vitrificare a stratului superficiai. In genere, se obişnueşte în ţinuturile Rusiei de Nord a se face cam 50 grămezi la ha.

Anotimpul indicat pentru ardere, variază cu staţiunea şi regenerarea. In genere, e bine ca arderea să se facă primăvara, când încă mai există resturi de zăpadă.

O ardere într'o oră poate provocà incendierea arboretelor, apoi arderea seminţelor căzute pe sol şi a seminţişuiui, etc.

In cazul acumulărilor de humus brut şi a îmburuenirii solurilor umede, arderea ameliorează mult solul ‹aciditatea scade, buruenile se distrug, iar însemânţarea şi creşterea tinerelor plante se uşurează foarte mult. In multe cazuri, s'a observat acumularea de seminţis numai pe suprafeţele ocupate mai înainte de grămezile incendiate›.

Pe soluri uscate, pietroase, sărace în humus, incendierea resturilor trebue esclusă, căci ar provocà o degradare şi mai mare a proprietăţilor solului. In asemenea cazuri, se recomandă scurtarea resturilor, la 0,5 m, şi împrăştierea lor pe toată suprafeţe. Astfel, se reduce evaporaţia, se măreşte cantitatea de humus şi azot din sol, se apără seminţişul de extremele de temperatură şi de năvălirea vitelor.

Studiul continuă.

Beiträge zur Kenntnis der chemischen Vorgänge bei der Humuszersetzung im Walde, von *Antonin Nemec.*

Contribuţii la cunoşterea fenomenelor chimice în cazul descompunerii humusului în pădure.

Luându-se probe de humus din diferite arborete ‹răsinoase, foioase, amestecate›, de vârse diferite. cu vegetaţii ierbacee diferite şi căutându-se cantităţile de substanţe solubile în amestecul de alcol şi benzol, s'a stabiiit că:

Humosul din arborete de pin dă cea

mai mare cantitate de extract (ceace se se explică prin bogăţia pinului în răşină).

Humosul din arborete de molid dă în general o cantitate de extract mai mică, decât cel din arborete de pin.

Humusul din arborete de fag, şi alte foioase, precum şi cel din arborete amestecate, dau cele mai mici cantităţi de extract.

In arboreie de fag, prezenţa unei vegetaţii ierbucce de Lycopodium şi Festuca ridică conţinutul în substanţe solubile în alcol-benzol, deci de extract.

Concluzia generală este, că există o relaţie nedesmînţită între gradul de humificare şi cantitatea de extract în alcol-banzol: cu cât gradul de humificare este mai mare, cu atât conţinutul în extract este mai mare şi—invers.

Studiul continuă.

C. D. Ch.

SCHWEIZERISCHER ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

Februar, 1929.

Erste Stadien der Walderneuerung nach Waldbränden, von *M. Rikli.*

Primele stadii de reînnoirea pădurei după incendii.

In ţinuturile mediteraniene, către finele perioadelor de secetă, pădurile sunt expuse la incendii foarte frequente. Cauza lor se datoreşte în primul rând uscăciunei excesive şi în al doilea neprevederei.

Sunt însă cazuri, când cu bună ştiinţă se dă foc vegetaţiei lemnoase, ca să se procure păşune pentru vite şi uneori chiar teren de cultură agricolă.

Arboretele cari «ard» mai des sunt tuferişurile, cunoscute sub numele de «macchia». Se refac însă imediat. După 2—3 săptămâni speciile, cari le constituiesc (Arbutus, Erica arborea, Citisus monspeliensis, Pistacia lentiscus etc.) dau lăstari.

Acesta e şi motivul, pentru care li se dă foc, căci lăstarii şi iarba, care se instalează, servesc la hrana vitelor (oi şi în special capre).

In munţi pădurile de Pinus Pinaster ard deasemenea pe kilometri întregi. Din pâlcurile de arbori scăpaţi de incendiu, şi din conurile arborilor neatinse de foc, se răspândeşte cu încetul sămânţa împrejur.

In pădurile de stejar de plută, (Q. suber) refacerea arboretului se face din mugurii proventivi, cari se desvoltă printre crăpăturile ritidomului.

Dacă focul ia naştere curând după exploatarea coajei pentru pluta, arborii pier.

2. *Wald und Wasserhaushalt*, von *Hans Burger.*

Pădurea şi regimul apelor.

Relaţiunile dintre apă şi pădure, până în prezent au fcst studiate amănunţit în Elveţia de Engler şi în America de Beates & Henry. Rezultatele cercetărilor lui Engler s'au publicat în 1919 în lucrarea sa: «Einfluss des Waldes auf den Stand der Gewässer», iar datele pentru America se găsesc în suplimentul numărului 30 al revistei: Monthly Weater Review U. S. A. 1928

Cercetările din Elveţia s'au făcut într'un ţinut cu climat oceanic, la 1000 m. altitudine şi 1500 mm. precipitaţiuni (Emmental), iar în America în munţii Stâncoşi la 3000 m. altitudine şi 530 mm. umiditate în climat continental.

Solul, pe care s'au făcut experienţele în Elveţia, era aşezat pe substrat puţin permeabil, pe când în America era aşezat pe grohotiş.

Pentru compararea datelor atât în pri-

mul, cât şi în al doilea caz, s'au ales locuri acoperite şi neacoperite cu pădure.

Din datele obţinute se observă, că pe solurile acoperite cu pădure, apa se scurge mai încet. In America solul şi subsolul fiind permeabile, lasă să se scurgă apa timp îndelungat sub forma de isvoare şi pârae.

In Elveţia, unde precipitaţiunile atmosferice sunt de 3 ori mai mari, iar subsolul impermeabil, 80% din cantitatea de apă, ce cade din atmosferă, se scurge îndată după ploae.

Cât priveşte apa eliminată de pădure prin transpiraţie, nu comptează, căci locurile goale evaporă cu mult mai multă apă.

Asupra climei pădurea influenţează puţin. Are mare înrâurire însă asupra apei, prin intermediul solului, căci îl afânează, mărindu-i prin aceasta puterea de absorbţie. — Solul acoperit cu iarbă şi burueni e destul de afânat. Are totuşi putere mică de absorbţie, când e cosit sau păşunat.

Acţiunea pădurei asupra apei se exercită favorabil faţă de echilibrul scurgerei sale. Cu cât solul e mai profund, cu atât importanţa pădurei e mai mare. — Pădurea influenţează favorabil asupra scurgerei apelor şi prin umbra sa, căci înceteneşte şi întârzie topirea zăpezilor.

Foarte mare influenţă are pădurea însă asupra gradului de limpezire a apelor. In terenuri desgolite, cantitatea de substanţe lavigaliile e de 7—8 ori mai mare, ca atunci când avea pe el pădure.

Burger ajunge la concluzia, că cercetările americane, nu schimbă cu nimic rezultatul cercetărilor lui Engler, întrucât au fost făcute în condiţiuni de climă şi sol diferite. Sfătueşte, ca datele obţinute într'un ţinut să nu fie aplicate fără o analiză serioasă în altul.

Asemenea cercetări ar fi de mare însemnătate pentru economia generală a ţării noastre, astăzi când atâtea probleme mari, ca: electrificarea reţelei căilor ferate, îndiguirea terenurilor inundabile, irigarea câmpiei, etc., aşteaptă soluţionarea.

Die Entvölkerung der Gebirgsgegenden, von *E. Petitmermet*. (Schluss).

Depopularea regiunilor muntoase: (sfârşit).

In cursul discuţiunilor privitoare la depopularea munţilor, s'a adus învinuirea, că din cauza măsurilor riguroase ale serviciului silvic, numărul caprelor din munţi s'ar fi împuţinat. Pentru înlăturarea acestei acuzaţiuni se aminteşte că în lucrarea: «Die Bedeutung der Ziegenhaltung für die schweizertschen Gabirgsgegenden in forstlichen und volkswirtschaftlicher Hinsicht», de Dr. Fr. Frankhauser din 1887 se precizează, că numărul caprelor este în scădere de mai bine de 60—70 ani în munţii Elveţiei. Cauza principală ar fi creşterea raţională a vitelor, care pune preţ pe vitele mari de rasă superioară.

Pe viitor capra va trebui să fie considerată «vaca săracului». Din nefericire azi numărul cel mai mare de capre îl ţin oamenii cu stare, cari prăpădesc averea comunelor cu vitele lor.

Din desbaterile urmate rezultă, că nevoile pădurilor au fost susţinute cu căldură atât de silvicultori, cât şi de nesilvicultori. In acest scop s'a cerut: 1) Sporirea subvenţiei statului pentru construcţiuni de drumuri forestiere în munţi; 2) să se reglementeze păşunatul caprelor; 3) personalul silvic să depună interes deosebit pentru satisfacerea nevoilor populaţiei de munte, cu condiţia că ea însăşi să stărue pentru obţinerea unor condiţiuni de trai mai bune.

Die Weymouthföhre in der Schweiz.

Pinus strobus în Elveţia.

In caetul prim din vol. XV al analelor staţiunei federale pentru cercetări forestiere [1]), apărut în 1929, profesorul H. Badoux publică rezultatul cercetărilor sale cu privire la vegetaţia lui Pinus strobus în Elveţia.

Ca să înlesnească cunoaşterea acestor rezultate cetitorilor revistei, d-l Knuchel, printr'o dare de seamă însoţită de fotografii de masive de P. Strobus şi diagrame de creşteri şi de preţuri medii în raport cu speciile indigene, arată:

1. Pinus strobus, arbore adus din America de Nord, merită să fie introdus în Elveţia pe soluri profunde, afânate şi reavene. Pe soluri turboase creşte mai bine ca orice specie.

2. In aceste staţiuni nu e atacat ciuperca: *Peridetermínum strobi* (Kleb).

3. Pe alte soluri să nu fie cultivat.

4. In masive să fie introdus diseminat.

5. Intrece în creştere moliftul.

6. Ameliorează solurile sărăcite.

7. Are trunchi drept, elagat de timpuriu, cu mult lemn de lucru.

8. E foarte căutat în industrie.

9. Lemnul său e mai scump ca cel de brad şi molift. **M. R.**

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 2, Februarie 1929.

De la sylve primitive de jadis à la forêt cultivée de nos jours. Par *R. Ducamp.*

Dela pădurea primitivă de odinioară la pădurea cultivată din zilele noastre.

Pentru satisfacerea nevoilor sale, omul s'a îngrijit de selecţionarea animalelor şi plantelor, ca astfel să aibă dela ele maximum de profit. Dintre plante l-a preocupat mai mult acele, cari îi procurau fructe hrănitoare cărora prin butăşire şi hibridaţiune le-a adus îmbunătăţiri radicale. Numai de arborii forestieri nu s'a preocupat, deoarece, din timpurile primitive şi până de curând, pădurea era aproape o piedică în aşezarea omului. Apoi, durata lungă a evoluţiei arborilor forestieri în raport cu viaţa omului, este o a doua cauză a neputinţei de ameliorare.

După ce dă câteva sugestii pentru un plan viitor de ameliorare a câteva esenţe forestiere, autorul se ridică contra arboretelor pure, despre cari spune, că ar aparţine mai ales timpurilor contimporane, ele fiind un rezultat al acţiunii omului.

Un conifère de grande allure (Abies grandis Lindl). Par *A. Barbey.*

Un conifer de mari proporţii.

Arbore originar din America de Nord, unde atinge 90 m. înălţime, cunoscut sub numele de «great silver fir». Cu pretenţiuni foarte mari faţă de umiditatea solului, acest arbore are o creştere foarte repede în diametru şi înălţime, concurând prin aceasta duglasul verde şi pinul Weymouth. In urma experienţelor făcute în Vorgi, cari au pus în evidenţă creşterea repede, şi bunele calităţi ale lemnului, s'ar putea extinde cât mai mult cultura lui în Europa, dacă n'ar exista piedicele, scumpetea seminţei, greutatea procurării şi plantarea cu pueţi de trei ani.

Se recomandă încercări îngrijite

---

1) «Mitteilungen der Schweizerisehcn Zentralanstalt für das forstliche Versuchswesen», sau

«Annales de la station fédérale de recherches forestières», Zürich. Kommissionsverlag Beer & Co., 1929.

La restauration et l'aménagement des montagnes. (Suite et fin). Par *A. Petitmermet.*

Restaurarea şi amenajamentul munţilor.

Terminând analiza amănunţită a importantei probleme de restaurare a munţilor, în Elveţia, ale cărei regiuni muntoase au fost simţitor încercate în lunile August şi Septembrie 1927 din cauza apelor mari, autorul formulează mai multe concluziuni, dintre cari câteva cu caracter general. In aceste concluziuni se cere, ca ochii acelor, ce au astăzi însărcinarea remedierii stricăciunilor cauzate de ploile mari, să se îndrepte către bazinele de recepţie, pentru ca astfel răul să fie prevenit dela origine.

Ant. V. Răd.

SILVA

Nr. 5, Februarie 1929.

Forstliche Hieroglyphenschrift, von *Arthur Frhr. von Kruedener.*

Hieroglife forestiere.

Autorul o figură reprezentativă a vechiului imperiu ţarist, care în timpul din urmă s'a manifestat adeseaori în literatura forestieră germană, de astădată face propapandă pentru o scriere imaginată de dânsul de care se serveşte şi de care — după dânsul — orice silvicultor s'ar servi cu folos în condiţiunile adesea foarte dificile în care lucrează în pădure. Scrierea obicinuită — îi zice subiectiv caracteristică — vrea să o înlocuiască — când e vorba de lucru pe teren — cu nişte semne hieroglifice — obiectiv caracteristic. Articolul este însoţit de un tablou care cuprinde 142 semne, tălmăcind condiţiunile de lumină, de aer, de precipitaţiuni, de sol, arboret, tratament etc., şi cari în nenumăratele combinaţiuni posibile îi servesc a fixa cu câteva trăsături de condei imagina pădurii, pe care o vizitează. Autorul termină cu rugămintea a nu respinge propunerea, fără a încerca în prealabil. Va face oare mulţi prozeliţi ? Nu cred. Alfabetul nostru are 22 semne, Kruedener propune 142. Adevărat este, că ele nu reprezintă sunete ci cuvinte, dar adeseaori nu se deosebesc, decât prin sunete neînsemnate şi deci reclamă aproape mână de artist, pentru a nu produce confuzii.

No. 6 şi 7, Februarie 1929.

Wege zur Rationalisierung, von *Landforstmeiter. Hesse*-Darmstadt.

Căi spre raţionalizare.

După război s'a introdus în nomenclatura silvică o serie de cuvinte de cari, înainte vreme, nu prea s'a auzit. Sistematizarea, caracterizarea, raţionalizarea şi altele sunt la ordinea zilei. Conferenţiarul — căci e vorba de o conferinţă — şi-a ales ca obiect raţionalizarea şi o defineşte ca tendinţă de a spori producţiunea, fără a perde din vedere rentabilitatea. Din capul locului declară că raţionalizarea în producţiunea forestieră nu va avea nici odată aceleaşi efecte uimitoare pe cari le-a determinat câteodată în industria propriu zisă. Cererile de raţionalizare sunt în genere motivate prin faptul, că preţul produsului principal al pădurilor — lemnul — numai este în raport cu cheltuelile sporite de producţiune.

Propunerile de asanare sunt de două feluri: sporirea veniturilor, reducţiunea cheltuelilor. Veniturile s'ar putea spori prin dispoziţiuni de technică şi de administraţia silvică. Conferenţiarul, după ce examinează posibilităţile de sporirea şi mărirea productivităţii fondului forestier, trece la măsurile de technică silvică desvoltându-şi în prealabil părerile asupra cestiunii libertăţii de acţiune a agen-

ţilor de execuţiune. Măsurile cele mai importante pentru el sunt: îngrijirea raţională a solului şi a arboretelor, amestecul judicios al speciilor, în fine respectarea minuţioasă a condiţiunilor staţionale cu ocazia împăduririlor (provenienţa seminţelor şi plantelor). In ce priveşte technica împăduririi şi a recoltei materialului, insistă asupra necesităţii de a profita cât mai mult de instrumentele practice, cări pot înlocui cu folos mâna omului.

Sporirea veniturilor apoi îi pare prea posibilă prin părăsirea sistemului postbelic de a acorda populaţiunei o sumă de înlesniri de viaţă pe socoteala pădurilor şi prin stăvilirea risipei de lemne. Ca concluziune generală, conferenţiarul crede, că sporirea producţiunei din punctul de vedere technic în primul rând este în funcţiune de soluţionarea judicioasă a pregătirii profesionale.

Trecând la măsurile de ordin administrativ, cari ar putea să sporească *imediat* veniturile pădurilor, înşiră ca atari şi supune unui studiu critic: sporirea posibilităţii şi punerea în valoare mai raţională a materialului. Din acest din urmă punct de vedere, cere a se acorda mai mare atenţie cerinţelor pieţei, părăsind punctul de vedere prea strimt al respectării rigide a raportului susţinut. In aceiaşi ordine de ideî atinge cestiunea politicei tarifare şi vamale, iar la sfârşit insistă asupra importanţei, ce are pentru sporirea veniturilor clasificarea îngrijită a lemnului

In ce priveşte sporirea rentabilităţii prin reducţiunea cheltuelilor se declară hotărît contra reducţiunei mai departe a numărului unităţilor administrative, cu alte cuvinte contra micşorării progresive a cheltuelilor pentru personal şi — lucru firesc într'o ţară unde pădurile se exploatează exclusiv în regie — îşi desvoltă ideile asupra politicei salarizării muncitorilor silvici.

In rezumat, cere o mentalitate mai economică a tutulor organelor din ierarhia silvică. Ar trebui, zice conferenţiarul, ca şefii tutulor unităţilor administrative sa fie obligaţi a evidenţia anual venitul net, ce au ştiut să obţie, din pădurile, ce le au fost încredinţate ca obiect de gestiune. Silvicultorul ca representant al suveranităţii naţionale să facă loc silviculturului gospodar.

Alte cestiuni, care, în legătură cu sporirea productivităţii pădurilor, se ventilează în literatura forestrieră ca de ex. transformarea serviciilor silvice ale statului într'un fel de societăţi pe acţiuni (comercializarea), introducerea comptabilităţii comerciale în locul celei administrative etc., conferenţiarul nu le crede încă destul de limpezite, pentru a discuta traducerea lor în practică.

No. 8, Februarie 1929.

Biologie des Waldbodens, von Prof. Dr. *H. Süchting*, Hann. Münden.

Biologia solului forestier.

Conferenţiarul cercetează condiţiunile de vieţuire ale vegetaţiunei forestiere. Comparându-le cu cele ale vegetaţiei agricole găseşte mari diferenţe în detrimentul celei dintâi. Desagregarea minereurilor din solul forestier, producându-se foarte încet, vegetaţiunea forestieră, în ce priveşte alimentaţiunea, în primul rând este avizată la substanţele nutritive rezultate din descompunerea normală a păturei solului. Aceasta este mai ales datorită activităţii biologice a solului.

Cercetând condiţiunile biologice ale solului forestier — aşa zisul climat al solului — găseşte, că extreme de umiditate, degradarea fizică şi chimică (aciditare) a suprafeţei îl desavantajează faţă de solul agricol, care pe deasupra este susţinut în activitatea lui prin amendarea

artificială, necunoscută în cultura silvică. Aciditatea, mai mult ori mai puţin caracteristică pentru multe soluri forestiere, are învinuiri nu numai asupra încetinirii sau chiar opririi, descompunerii substanţei organice, dar şi asupra fenomenelor de altă natură, cum este putrezirea, nitrificarea şi denitrificarea. In general se poate zice, că aceste fenomene, din cauza acidităţii solului, se produc în mod redus. Apoi şi toate acele organisme — diverse bacterii, eumycete, micorrhize — cari s'au constatat a fi acumulatoare de azot acţionează altfel şi deocamdată oarecum enigmatic în solul forestier decât în cel agricol.

Din fericire soluri forestiere normale, cari se comportă aproape la fel cu solurile agricole există încă destule, dar şi cele anormale sunt numeroase. In ce priveşte acestea din urmă, teoreticeşte ele pot fi corectate. Lipsesc până azi încercări de ameliorare în stil mare, care să demonstreze rentabilitatea economică a unor asemenea lucrări.

* * *

INFORMAȚIUNI

† Wilhelm Aschner

Inginer inspector silvic pensionar, încetat din viață în ziua de 28 Aprilie a. c. la Orșova, în vârstă de 64 ani.

Născut în 1866, studiile forestiere le-a făcut la Academia din Semnitz.

Fie-i amintirea veșnică.

* * *

Congresul A. G. I. R. a anunțat pentru 19 Mai la Arad ca și excursiunea din Cehoslovacia, s'a amânat către sfârșitul lunei August. Data se va fixa și anunța la timp.

* * *

D-nii inginer subinspector silvic Victor Horvath dela Direcția Cluj, inginer șef Armand Kelleny dela Direcția Pitești, inginer silvic Terențiu Cucer din Administrația Centrala a Casei Pădurilor, Ant. Toth din Direcția Constanța și Ion Galleriu din Direcția Cluj, au fost transferați în interes de serviciu la Direcția Torenților din Cluj, pe ziua de 1 Aprilie 1929.

D-l inginer silvic Iancu Poclitaru a fost transferat pe ziua de 1 Mai a. c. după cerere dela ocolul Ianăuți, în Direcția silvică Cernăuți.

Au fost transferați după cerere pe ziua de 15 Mai a. c. d-nul inginer silvic Dem. Podeanu dela ocolul silvic Butoești, la ocolul Nehoiași și d-l inginer silvic I. Constantinescu dela ocolul Valea Mare la ocolul Butoești.

* * *

D-nii ingineri silvici stagiari: S. Cononenco, A. Pfandler, Terențiu Cucer, I. Molceanovschi, V. Sabău, Miron Gheorghiu și N. Avram se înaintează la gradul de ingineri silvici, primii doi pe ziua de 1 Ianuarie 1929, ultimul pe 1 Martie, iar cellalți pe ziua de 15 Februarie 1929.

* * *

D-l inginer silvic Vasile Lazăr a fost numit provizoriu diurnist pe ziua prezentării la serviciu, la Direcția Torenților Cluj.

D-l inginer Dan Homoceanu se primește în Corpul silvic la Ministerul Industriei și Comerțului pe ziua de 1 Ianuarie 1929 cu gradul de inginer silvic stagiar.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Casa pădurilor

Direcția amenajerilor

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei și Domeniilor.
Asupra raportului d-lui administrator al Casei Pădurilor;
Având în vedere art. 2 din codul silvic
Având în vedere art. 2 din legea modificatoare a codului silvic publicată în «Monitorul Oficial» No. 131/920,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Prod, pendinte de comuna Prod, județul Târnava Mică, proprietatea Comuna Politică Prod, în suprafață de 439 ha 2,600 m² în două serii. Regimul codru cu 2 tăeri succesive în codru grădinărit în seria II-a. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Husăsău, pendinte de comuna Husăsău de Criș, jud. Bihor, proprietatea comunei Husăsău de Criș, în suprafață de 170 ha 9700 m². Regimul crâng compus cu 60 rezerve la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii La Vetea-Intre Căi-Pădurea de Sus și Teiu, pendinte de comuna Ward, jud. Târnava Mare, proprietatea comunei Ward, în suprafață de 259 ha 0.700 m². Regimul crângul cu 40 arbori de rezerve la ha din specii prețioase. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Nu se va tăia anual o suprafață mai mare de 6 ha 4.120 m². Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Fața Cornișului pendinte de comuna Varghiș, jud. Odorhei, proprietatea d-nei Mathe Maria și Kovacs Reveca, în suprafață de 55 ha 5.400 m². Regimul crâng cu 180 rezerve la hectar în parcelele 1, 2, 3, 5 și 7 și 120 rezerve la hectar în restul păduri alese din stejari aleși din cei mai groși bine conformați. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 70 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Seria Ineu, pendinte de comuna Ineu, jud. Bihor, proprietatea comunei Ineu, în suprafață de 514 ha 6000 m². Regimul codru cu 60 rezerve la fiecare hectar din stejarii cei mai groși. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai

din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc, referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze regulamentul au amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii, suprafeţei, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 7 Mai 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *A. Dobrescu*

p. conformitate, *Nedescifrabil.*

Nr. 26.782/929.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Ghermăneşti formată din şase trupuri, pendinte de comunele Buneşti, Dolheşti, Bohotiu, Cosmeşii, Podoleni, Răducăneni, Scopoşeni, Răseşti şi Drânceni jud. Fălciu şi comuna Ciorteşti jud. Vaslui, proprietatea Statului în suprafaţă totală de 6.709 ha 2 290 m², împărţită în 9 serii de exploatare. Regimul şi tratamentul în seria I-a şi II-a: codru regulat cu trei tăieri succesive; în seria III, V, şi IX crâng simplu ; şi în seria IV, VI, VII, şi VIII crâng compus. Revoluţia normală pentru seriile de codru : 120 ani; pentru seriile de crâng trupul la Zăvoaie : 5 ani ; pentru seriile de crâag simplu la păduri propune tix : 30 ani iar pentru seriile de crâ g compus revoluţia normală este 40 ani la seria IV, de 30 ani în seria VII, şi de 25 ani la seria VI şi VIII. Exploatarea se va face în conformitate cu planurile speciale din acest amenajament şi în cadrul revoluţiei normale. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studuil respectiv şi articolul adiţional introdus în el sunt executorii.

Art. 3 şi ultimul. — Domnul administrator al Casei Pădurilor est' însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 7 Mai 1920 în cabinetul nostru

p. Ministru, (ss) *A. Dobrescu*

p conformitate, *Nedescifrabil.*

Nr. 26.788.929.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Darat-Ghiopul şi Esteraia, pendinte de comuna Unguraş, Judeţul Someş, proprietatea Bis. Rom. Cat. din Unguraş, în suprafaţă de 13 ha 7500 m². Regimul crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Fagul Inalt, pendinte de comuna Tulgheş, judeţul Ciuc, proprietatea Bis. Gr. Cat. din Vaslobeni, în suprafaţă de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Fagul Inalt, pendinte de comuna Gheorghieni, judeţul Ciuc, proprietatea Bis. Rom. Cat. din Valea Sirâmba în suprafaţă de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Iederiş Dosul Socodatului şi Mat i, pendinte de comuna Eremitul, judeţul Mureş, proprietatea comunei Eremitul, în suprafaţă de 433 ha 1000 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Petroasa, pendinte de comuna Tartaria de Jos, județul Alba, proprietatea preot Maxim Vulca, Dimitru Pană și Nicolae Gavrilă în suprafață de 51 ha 0.400 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea 2 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Urbarială Oșand, pendinte de comuna Oșand, județul Bihor, proprietatea composesoratului Oșand, în suprafață de 43 ha. 1600 m p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Ciheiu, pendinte de comuna Ciheiu, județul Bihor, proprietatea Composesoratului Ciheiu, în suprafață de 57 ha 1400 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii Piatra, pendinte de comuna Sighet județul Maramureș, proprietatea Composesoratului de păduri Sighet, în suprafață de 1751 ha 1600 m p în două serii. Regimul codru cu două tăeri succesive. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 100 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Amenajamentul pădurii Bolvanioș, pendinte de comuna Turia județul Trei Scaune, proprietatea Soc. pentru profilaxarea tuberculozei, în suprafață de 262 ha 7000 m² în două serii. Regimul crâng cu 60 arbori de rezerve la hectar, aleși din cei mai groși în seria I și codru grădinărit în seria II-a. Revoluția normală 40 ani în seria I și 80 ani în seria II-a, exploatarea în 40 ani la seria I și 80 ani la seria II-a. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

j) Amenajamentul pădurii Poiana Micului, pendinte de comuna Poiana Micului, județul Câmpulung, proprietatea Obștea Poiana Micului, în suprafață de 221 ha 8700 m². Regimul codru cu două tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. A doua tăere să nu se facă până nu se constată că s'a făcut regenerarea. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. II.— Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. III.— Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV și ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 7 Mai 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *A. Dobrescu*

Pentru conformitate, *Nedescifrabil*

Nr. 26 790,929.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Bungur, pendinte de comuna Strugureiu, jud. Someș, proprietatea Bisericei Reformate din Strugureiu, în suprafață de 8 ha 9200 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani posibilitatea se modifică în sensul, că tăerea să se facă în fiecare an. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pădurea Mare trupul Mesteacău, pendinte de comuna Ojdula, jud. Trei Scaune, proprietatea Școalei din comuna Ojdula, în suprafață de 57 ha 5500 m². Regimul codru cu tăere rasă. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în curs de 5 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bekanyalas, pendinte de comuna Fotos,

d. Trei Scaune, proprietatea D-nei Nagy Kàlmànnè născută Benkö Rozalia în suprafaţă de 23 ha 9000 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 2 ani, tăerea se va face până la 15 Aprilie al fiecărui an. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Vithavas, pendinte de comuna Gheorghieni, jud. Ciuc, proprietatea Bisericei Rom. Cat. din comuna Lazarea, în suprafaţă de 3 ha 2700 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 90 ani, exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Reteag Urbarială, pendinte de comuna Reteag, jud. Someş, proprietatea Composesoratului Urbarial Reteag, în suprafaţă de 163 ha 2200 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani, primul an se va exploata parchetul No. 1 în suprafaţă de 71 ha 1200 m p. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Caloea, pendinte de comuna Vânţu de Jos, jud. Alba, proprietatea văduvei Szöcs Maria în suprafaţă de 63 ha 0.800 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 6 ani. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii După Peatră, pendinte de comuna Câmpeni, jud. Turda, proprietatea comunei Câmpeni, în suprafaţă de 485 ha 3600 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 100 ani. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii Valea Osorheinului, pendinte de comuna Rotbav, jud. Braşov, proprietatea comunei Rotbav, în suprafaţă de 807 ha 8867 m². Regimul codru cu 2 tăeri succesive. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 100 ani. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiectare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Horodnicul de Jos pendinte de comuna Vicovul de Jos, jud. Rădăuţi, proprietatea comunei Horodnicul de Jos, în suprafaţă de 287 ha. Regimul codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Rodineţi Părăul Caldărei, pendinte de comuna Budila, jud. Braşov, proprietatea d-lui Dr. Vasile Beldi, în suprafaţa de 454 ha 1600 m². Regimul crâng compus cu 100 rezerve la hectar esenţă stejar în seria I-a şi codru cu tăeri rase în seria II-a. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani în seria I-a şi 80 ani cu exploatarea în 6 ani în seria II-a. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar, S. I şi 2500 S. II. Revizuirea după 10 ani.

k) Regulamentul pentru exploatare al pădurii La Varaticu şi Gruiţa Ierei, pendinte de comuna Măgura-Ierei. jud. Turda, proprietatea D-lui Francisc Czupvr şi soţii din Trescău, în suprafaţă de 145 ha din care se pun în exploatare 69 ha 2500 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. II.— Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc., se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicarea legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc., referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte c uze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii, suprafeţei, etc.

Art. III.— Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultimul.— Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 6 Mai 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *A. Dobrescu*

p. conf., *Nedescifrabil.*
Nr. 26.786 1929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Busagu, pendinte de comuna Curtea de Argeş, jud. Argeş, proprietatea I. Pandele, în suprafaţă de 555 ha 5000 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 5 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Lespezile Lot. No. 4, pendinte de comuna Nucşoara, jud. Muscel, proprietatea D-lui N. N. Iorgulescu, în suprafaţă de 166 ha. Regimul codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani, exploatarea în 9 ani Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bălţaţi, pendinte de comuna Bălţaţi, jud. Teleorman, proprietatea D-lui Radu Rădulescu în suprafaţă de 13 ha 0.500 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Rpgulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Baciului, pendinte de comuna Mangu, jud. Dâmboviţa, proprietatea D-lui Petre M. Dilescu, în suprafaţă de 24 ha 5400 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Capu Pădurei, pendinte de comuna Albeşti, jud. Botoşani, proprietatea D lui I. Popovici Băznoşeanu, în suprafaţă de 49 ha 6000 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 3 ani. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Mogoşani, pendinte de comuna Chitila, jud. Ilfov, proprietatea D-lui Gh V. Ştirbei, în suprafaţă de 74 ha 1774 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 25 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiul Potlogi, pendinte de comuna Potlogi, jud. Dâmboviţa, proprietatea d-nelor Jeana N. Ghika şi Elisabeta G. Ştirbei, în suprafaţă de 66 ha 5500 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani. exploatarea în 6 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 6 ani.

Art, II. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. III şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 7 Mai 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *A. Dobrescu*

p. conformitate, *Nedescifrabil*
No. 26.784 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cheşchebecul, pendinte de comuna Vetrişoaia, jud. Fălciu, proprietatea D lui D. Miclescu din Botoşani, în suprafaţă de 42 ha 3100 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani, exploatarea în 3 ani. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 6 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Secueni, pendinte de comuna Secueni jud. Roman, proprietatea d-nei E. şi I. Brumă, în suprafaţă de 10 ha 0.500 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Gîştei, pendinte de comuna Homorăciu, jud. Prahova, proprietatea d-lui Stere Spirea Niculescu, în suprafaţă de 43 ha 1500 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 8 ani, tăindu-se anual numai câte un parchet. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiul Văcăreşti, pendinte de comuna Văcăreşti, jud. Dâmboviţa, proprietatea Moştenitorilor I. Văcărescu, în suprafaţă de 178 ha din care se pune în tăere 34 ha 7000 m p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani,

exploatarea într'un an pentru suprafaţa ce se pune în tăere. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 5 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiul Braniştea-Negoeşti, pendinte de comuna Negoeşti, jud. Prahova, proprietatea d-lui Constantin Turnescu, în suprafaţă de 200 ha din care se pun în exploatare 20 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani, exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 6 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Făgetul, pendinte de comuna Podoleni, jud. Neamţ, proprietatea d-lui N. Krupenschi, în suprafaţă de 72 ha 1300 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dosul Dragşinului, pendinte de comuna Rucăr, jud. Muscel, proprietatea d-lui Ion I. Băjan, în suprafaţă de 357 ha din care se pune în exploatare 127 ha. Regimul codru cu două tăeri succesive. Revoluţia normală 70 ani, exploatarea în 9 ani pentru suprafaţa ce se expropriază. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiul Cojasca, pendinte de comuna Cojasca, jud. Dâmboviţa, proprietatea d-nei Elena Ractivanu, în suprafaţă de 23 ha 7500 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani, exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Sărbinu, pendinte de comuna Câineni, jud. Vâlcea, proprietatea Moştenitorilor Gh. şi M. Popescu, în suprafaţă de 230 ha 6000 m² din care se pun în exploatare 134 ha 5000 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 3 ani nu se va tăia decât un parchet anual. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

j) Regulamentul pentru exploptare al pădurii Verseşti, pendinte de comuna Bereşti Tazlău, jud. Bacău, proprietatea d-nei Elena B. Sturza, în suprafaţă de 275 ha 2300 m² Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 6 ani. Garanţia de împădurire 1500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. – Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. III şi ultimul. – Domnul Administrator al Casei pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 7 Mai 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *A. Dobrescu*

P. conformitate, *Nedescifrabil.*
Nr. 26.780 929.

Art. 1. – Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurei Arhiepiscopiei Romano-catolică din Bucureşti, pendinte de com. Făget, jud. Severin, proprietatea Statului, dată în uzufruct Arhiepiscopiei rom. cat. din Bucureşti, în suprafaţă de 500 ha din care în primii 10 ani să se exploateze 125 ha, adică câte 12,50 anual. Regimul codru cu 2 tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Operaţiunile culturale se vor face cu toată grija ca solul să nu se desvelească. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Galu, pendinte de comunele Călugăreni, Galu şi Farcaşa. jud. Neamţ, proprietatea Statului, în suprafaţă de 9990 ha. 3100 m p împărţită în 4 serii de exploatare. Regimul codru cu tăeri succesive. Secuirea fagilor este oprită. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi art. adiţionial anexat lor sunt executorii.

Art. III şi ultimul. – D-l Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 18 Aprilie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *A. Dobrescu*

p. conformitate, *Nedescifrabil*
Nr. 22.461,929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

Amenajamentul pădurilor «Domeniul forestier Rucăr», compus din şeapte trupuri în suprafaţă de 5356 ha 5800 m p, proprietatea Obştei moşnenilor Rucăreni din comuna Rucăr, jud. Muscel. Regimul: codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 72 ani. Exploatarea în 72 ani. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Exploatarea începe în anul 1929. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în acest amenajament şi articolul adiţional, anexat lui, sunt executorii.

Art. III şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 19 Aprilie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *A. Dobrescu*

p. conformitate, *Nedescifrabil.*

No. 21.532 929

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Vatra Dornei, pendinte de comunele Vatra Dornei, Câmpulung, Pojorâta şi Dorna Giumalău, jud. Câmpulungul Moldovenesc, proprietatea Fondului Bis. Ort. Român din Bucovina, în suprafaţă de 8195 ha 5700 m p din care goluri interne 144 ha 2500 m p. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 120 ani, exploatarea în 120 ani. Se vor planta câte 4000 (patru mii) puieţi pe ha Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar în cazul când exploatarea se va face prin antrepriză. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Dorna Candrenilor, pendinte de comunele Dorna Candrenilor şi Poiana Stompei, jud. Câmpulung, proprietatea Fondului Bisericesc Ort. Rom. din Bucovina, în supratată de 10505 ha 4400 m p din care goluri interne 509 ha 5800 m p. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 120 ani, exploatarea în 130 ani. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar în cazul când exploatarea se va face prin antreprenori. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. — Aceste amenajamente se aprobă numai din punct de vedere technic silvic luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste amenajamente referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, amenajamentul se va revizui imediat, din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii, suprafeţei, etc.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea deciziunei.

Dată astăzi 19 Martie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *A. Dobrescu*

p. conformitate, *Nedescifrabil*

No. 17.362 929.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

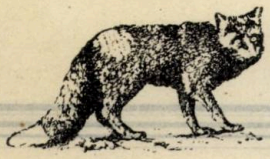

MOȘIER — AGRICULTOR

Măriți venitul d-v.

Ocupați-vă cu creșterea animalelor cari dau blănuri prețioase ca:

Vulpi argintii, Minx, Nutria, Skong, Opossum și altele

Vă vom instrui, vă vom ajuta și vă asigurăm succesul. Avem posibilitatea de a vă livra animale, a căror blănuri sunt de o calitate superioară.

Inmulțirea animalelor sunt neîntrecute. Informațiuni obțineți dela: Mr. **L. Timmerhans**, Administrateur Délégué dela S=té A=me pour l'Elevage et le commerce des Animaux à Fourrure ‹S. E. C. A. F.› Boulevard d'Avrey 71, *Liège* ‹Belgique›.

SOCIETATEA

„PROGRESUL SILVIC“

Inchiriază pentru conferințe, adunări, concerte, etc., Sala mare a locașului său din

B-DUL I. C. BRĂTIANU No. 57 bis

unde doritorii se pot adresa.

Este

în interesul Societăţilor Forestiere şi tuturor aşezămintelor industriale să facă reclamă prin REVISTA PĂDURILOR

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: **Stinghe Vintilă**

Membrii:

Drăcea Marin **Tănăsescu Mihail**
Ioan Petre

Secretar de redacţie: **Ştefănescu-Suhăţeanu M.**

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1929:

Preşedinte: **M. Tănăsescu**

Vice-Preşedinte: **C. P. Georgescu**, **M. Drăcea**

Secretar general: **M. P. Florescu**

Casier: **Dem. Grozescu**

Secretari: **Victor Priboianu**, **M. Ştef.-Suhăţeanu**

Membrii:

Antonescu P. — **Lazăr Horia**
Atanasescu A. — **Năstăsescu Gh.**
Boldur M. — **Nedelcovici Ath.**
Bosoancă C. — **Popescu Alex.**
Eliescu A. — **Popovici Gh. N.**
Ioan Petre — **Stinghe Vintilă**
Ionescu Andrei — **Tomuţa D.**

Cenzori: **Cratero Ovid, Leon Vasiliu, Sculy Xenofon.**
Cenzori supleanţi: **Ioan Botescu, Ioan Florescu, Fonai I.**

Preţul abonamentului:

Pe un an	**300 lei**
» » » pentru membrii Societăţii	**200 »**
» » » pentru conductori şi brigadieri	**75 »**
Numărul	**25 »**

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

Institutul de Arte Grafice «EMINESCU» S. A., Str. Parlamentului, 2

Anul XLI — Mai 1929 — Nr. 5

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

FONDATĂ IN ANUL 1886

APARE LUNAR

SUMARUL:

Necrolog: Mihail Tănăsescu . . . . Red.
Milan Tănăsescu . . . . . A. M. Eliescu
Mihail Tănăsescu, note biografice şi de activitate . . . . . • • •

Societatea «Progresul Silvic»: A 43-a Adunare Generală a Societăţii ţinută în zilele de 16, 17 şi 18 Mai 1929 . . . . . • • •

Referate: Exploatarea şi administrarea pădurilor Statului pe baze comerciale şi industriale . . . . . A. Ionescu
Exploatarea şi valorificarea pădurilor privite faţă de diversele forme sub care s'ar putea comercializa bunurile Statului . . . . . I. Dumitrescu
Exploatarea pădurilor Statului în funcţie de noua lege pentru organizarea şi administrarea pe baze comerciale a întreprinderilor şi avuţiilor publice . . V. Precup
Propuneri pentru o mai bună utilizare a păşunelor din păduri . . . . . N. Mateescu

Soc. «Progresul Silvic» şi Casa de de Credit şi Ajutor: Publicaţiune. Apel către cei mai tineri decât mine. A. M. Eliescu

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: B-DUL I. C. BRATIANU No. 57 bis
BUCUREŞTI

XLI-e Année | Mai 1929 | Nr. 5

REVUE DES FORÊTS

Publication mensuelle de la Société forestière roumaine „Progresul Silvic"

SOMMAIRE:

Nécrologe: Mihail Tanasesco . . . **Réd.**
Milan Tanasesco . . . . . **A. M. Eliesco**
Mihail Tanasesco, notes biographiques et d'activité . . . . . • • •
La Société «Progresul Silvic»: Sa 43-ème assemblée générale du 16, 17 et 18 Mai 1929 . . . . . • • •
Rapports: L'exploitation et l'administration des forêts de l'Etat du point de vue commercial et industriel . . . . **A. Ionesco**
L'exploitation et la mise en valeur des forêts d'après la nouvelle loi pour l'organisation et l'administration commerciale des entreprises et des biens publics. **I. Dumitresco**
L'exploitation des forêts de l'Etat d'après la nouvelle loi pour l'organisation et l'administration commerciale des entreprises et biens publics . . . . **V. Precup**
Pour la meilleure utilisation des près-bois. . . . . **N. Mateesco**
Soc. «Progresul Silvic» et Caisse de Crédit et d'Epargne: Publication. Appel . . . . . **A. M. Eliesco**

RÉDACTION ET ADMINISTRATION: Bd. I. C BRATIANO No. 57 bis
BUCAREST

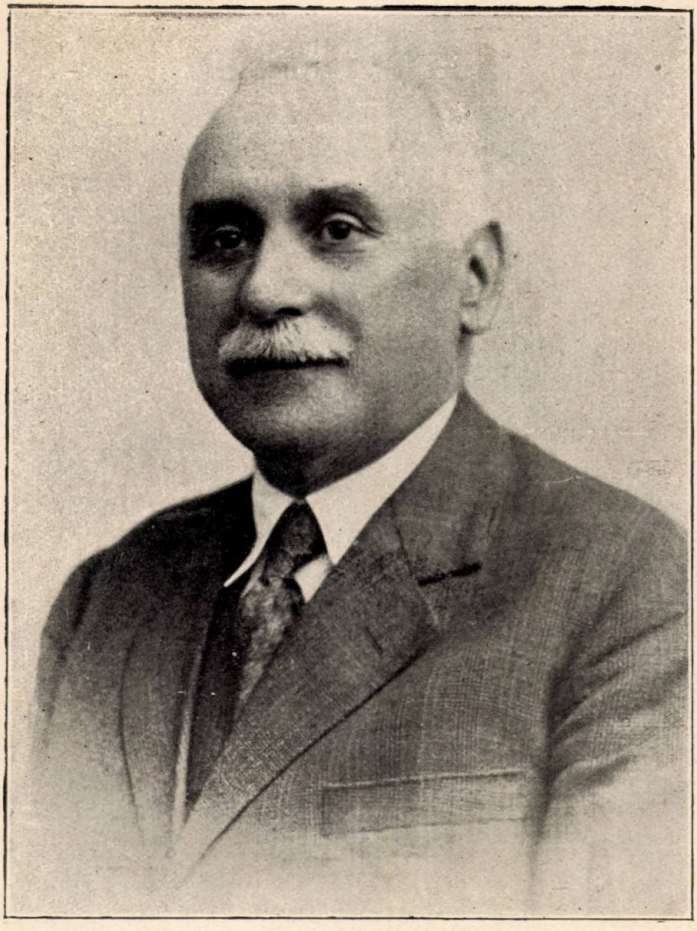

† **M. TĂNĂSESCU**
Preşedintele Societăţii «Progresul Silvic»

Anul XLI Mai 1929 Nr. 5

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAȚII „PROGRESUL SILVIC“

† MIHAIL TĂNĂSESCU

S'a stins din viață, la Paris, unde se dusese tocmai să-și caute sănătatea, consilierul silvic Mihail Tănăsescu, una din figurile cele mai reprezentative ale corpului silvic.

Multe din realizările administrației pădurilor poartă, de multă vreme, pecetia contribuției sale de bun și energic organizator. Din locul său de consilier al administrației Casei Pădurilor a continuat până în ultimul timp să servească cu sfatul și luminile sale nevoile silvice ale țării.

Mintea sa luminată, cunoștințele sale întinse, puternicul său simț al realității ne îndreptățeau să așteptăm de la el — și de acum în colo — realizări de mare valoare pentru întreaga mișcare forestieră românească.

Dacă pierderea sa încearcă, așa dar, greu administrația silvică, nu mai puțin greu este încercată societatea «Progresul Silvic». In Mihail Tănăsescu, societatea noastră pierde pe președintele său stimat, pe președintele care la rândul său o stima și o iubea. Ea se pleacă, deci, cu pietate înaintea memoriei sale care va rămâne eternă și-i aduce prinosul de recunoștință pentru toate marile înfăptuiri care în ultimii ani au fost continuu legate de numele său.

Societatea noastră care grupează în jurul său pe toți inginerii silvici și stă santinelă trează ca să sprijine, să îndrumeze și să ocrotească interesele silviculturii țării, a simțit încă dela început și apoi în tot decursul existenței sale, că una din condițiunile care să-i asigure buna propășire era aceia ca să aibă un cămin propriu.

Mihail Tănăsescu a fost unul din aceia dela care a pornit de multă vreme această idee și care în urmă a contribuit în largă măsură la înfăptuirea ei. Un ministru binevoitor, care i-a precedat la presidenția societății, a făcut acesteia toate înlesnirile prin care să ajungă a-și realiza doleanța.

Dar atât nu era destul. Trebuia să fie un om, de energia, seriozitatea și greutatea aceluia, a cărui perdere o deplângem, care să ia asupra-și traducerea în fapt a ideei. Ajutat de 2 valoroși colegi, Mihail Tănăsescu s'a agitat, s'a luptat cu lipsurile și greutățiie și ne-a dat căminul care nu ne asigură numai un adăpost liniștit, sub acoperișul căruia să ne putem urmări interesele și idealuriie noastre, el ne asigură mai mult: independența, căci ne aduce și mijloacele materiale indispensabile unei existențe liniștite și unei activități fructuoase.

De aceia numele lui Tănăsescu va fi pe veci legat de acela al societății «Progresul Silvic».

Dar în cartea de aur a realizărilor societății noastre, Mihail Tănăsescu a ilustrat și o altă pagină luminoasă. In persoana lui s'a înfăptuit vechea dorință, de câtea ori exprimată, a unei conduceri printr'o personalitate din breasla pădurărească. După o foarte lungă — și dealtfel foarte profitabilă — prezidare, de către figuri mari, amice ale silviculturei și silvicultorilor, dar îndepărtate de profesiunea lor, Mihail Tănăsescu, este cel dintâi care vine din lumea noastră să ia presidința societății, ca să-i îndrumeze calea pe drumurile cari corespund mai de aproape intereselor și aspirațiilor unei silviculturi românești.

Firea sa blajină, dar plină de energie în acelaș timp, sufletul său cu încredere în viitor, dar ponderat și realist în acțiune, tactul său în raporturile cu colegii ca și cu lumea din afară, au caracterizat activitatea-i — prea scurtă dealtfel — de președinte și l-au așezat în rândul personalităților cu eminente calități de conducere.

Deși în timpul din urmă sănătatea lui lăsa de dorit, el a găsit totuși totdeauna putere destulă să se ocupe de aproape de societatea pe care o iubea cu adâncă convingere și pentru binele căreia nu găsea nici odată prea mare orice sacrificiu i s'ar fi cerut.

Desigur, numai sentimentul de îndoială că boala îl va împiedica să pue în interesul societății toată puterea care era necesară, l-a determinat acum recent, înainte de plecarea din țară, să încerce

să părăsească presidinţia «Progresului Silvic». In adâncul sufletului lui însă toată dragostea care i-o purta nu suferise nici cea mai mică scădere. Lucrul ni la probat făcând darul regesc de un milion lei în folosul societăţii. In ce măsură a fost un om de cultură şi progres se poate vedea şi din destinaţia pe care a dat-o fondului dăruit: din produsul lui să se instruească în străinătate viitori silvicultori.

Mihail Tănăsescu părăsindu-ne lasă un mare gol în urma sa: ne privează de sfatul lui bun, de imboldul lui energic, de cântarul drept al minţei lui, de o vastă experienţă şi de exemplul unui mare tact, ne va lipsi pe viitor de dragostea lui caldă, a cărei amintire o vom păstra însă mereu.

† MILAN TĂNĂSESCU

de AURELIU M. ELIESCU

Scriu cu inima strânsă de durere, Milan Tănăsescu a murit, bunul nostru preşedinte nu mai este.

Sâmbătă 8 Iunie, pe la 10 dimineaţa mă duceam la «Casa Pădurilor» ca să încredinţez casierului Grozescu actele de danie făcute de Tănăsescu.

Văd «Casa Progresul Silvic» cernită, în doliu mare. Nedumerit căutam pe cineva care să mă lămurească, când la intrare, mă întâlnesc cu colegul N. G. Popovici, fostul meu profesor şi inspector,

Nici n'a aşteptat întrebarea mea vorbită, a înţeles din atitudinea mea, şi-mi spune: «A murit bietul Milan».

Firește am rămas trăsnit de această veste neaşteptată.

Cu câteva zile mai înainte îl petrecusem la gară, şi atât eu cât şi ceilalţi nu puteau să creadă că el se duce pentru o gravă operaţiune.

Era liniştit ca totdeauna, întreaga lui făptură şi mai ales figura, nu te făcea să bănueşti o racilă primejdioasă. Şi, până în momentul plecărei, n'a încetat de a ne face recomandaţiuni de ce trebuia să facem pentru interesul superior al societăţei şi al corpului silvic.

Milan n'a fost un expansiv, niciodată mari şi frumoase

discursuri, dar o muncă continuă și conștientă, un spirit creator și având simțul realităților.

El adună primele fonduri pentru construcția palatului, și când fondurile au început să ne dea putința realizării, dânsul muncește fără preget timp de trei ani pentru a realiza opera.

Aș fi nedrept ca scriind despre Milan Tănăsescu să nu aduc un pios omagiu fostului nostru președinte Al. Constantinescu, care rămâne, fără îndoială, acel care a asigurat existența societății «Progresul silvic».

Deasemeni trebue să mă plec înaintea colegilor C. P. Georgescu și Sava Goiu, cari împreună cu Milan, s'au străduit ca să aducă la bun sfârșit opera începută.

Ca toți muncitorii și ca toți creatorii, Milan era un modest. Perspectiva de a i se aduce laude și mulțumiri îl intimida. Și când după moartea mult regretatului Constantinescu i-am sugerat ideia președinției, m'a rugat cu insistență să renunț la această idee.

«Sunt prea ocupat, noi ne-am făcut datoria, să mai vie și alții, este timp ca generațiile cari vin după noi să arate ce știu și ce pot».

Și atunci ajutat de aproape de colegul Florescu a trebuit să lupt pas cu pas pentru a-l face să cedeze.

«In interesul superior al Societății, și al considerațiunei pe care trebue să ne-o dea generațiile viitoare, trebue să primești, spuneam eu».

«Dacă cei cari muncesc desinteresat pentru Societate, și îi aduc reale servicii, nu sunt considerați, viitorimea va avea dreptul ca pe noi, cei de acum, să ne judece cu asprime».

Iar ultimul lui gest este încoronarea unei vieți de om, pune pecetea acestei vieți, stabilind pentru totdeauna că Milan Tănăsescu a fost o conștiință luminată și adânc înțelegătoare al marilor interese ale țării și neamului.

Desigur congresele Societății noastre, prin fastul cu care se desfășoară, erau menite să impresioneze. Sunt în Societate dela fondarea ei, dar n'am trăit minut de mai adâncă emoțiune ca atunci când am citit adresa prin care Milan aduce la cunoștința societății dania pe care vrea s'o facă.

Și am putut să constat că emoția era generală.

Popovici cel dintâiu, pe care divergințe de păreri și concepții îl ținuse departe, printr'un gest spontan a îmbrățișat pe Milan în

mod public şi a mărturisit admiraţia pentru omul care se relevă în mod definitiv.

Iar Milan însuşi, de obiceiu puţin susceptibil la emoţiuni, în ceasul acela solemn, cu vocea tremurândă îmi spunea: «Şi acum să-i împăcăm pe toţi».

Este ultima dorinţă a unui om care prin puterea lui de muncă şi prin spiritul lui creator a dat dovadă că merită să fie în capul nostru.

Iar atunci când ne spune prin actul de danie conservarea şi îmbunătăţirea fondului păduresc prin cultura franceză, continuă opera lui de creaţiune pentru binele general.

Actul de danie este testamentul lui moral, şi toţi acei care-l vor citi, vor constata, sunt sigur, că dispoziţiile luate de dânsul sunt adevărate îndrumări cari să asigure viitorul şi propăşirea ţărei.

Desigur ştiinţa în general a îndrumat omenirea spre bine, dar şi ştiinţa ca tot ce este omenesc, are scăderile ei faţă cu interesele acelora care o profesează. Şi când Milan vorbeşte de propăşirea pădurilor şi leagă această propăşire de ştiinţa franceză, el ne lasă cu limbă de moarte un adevărat simbol.

Să nu uitaţi, ne spune el, prin această dispoziţie, că Franţa şi România sunt două ţări strâns legate, şi pe vecie fiindcă, interesele lor superioare sunt aceleaşi.

Milan s'a dus, dar ne-a lăsat acest simbol şi un sfat: «Împăcaţi-vă». Pădurea trece printr'o criză dintre cele mai primejdioase, şi dacă toţi slujitorii pădurei ar fi solidari şi încă nu se ştie dacă acţiunea lor ar putea să oprească tendinţa de distrugere.

Dar dacă se împart în tabere duşmane, soarta pădurei e pecetluită.

De aceea în memoria dispărutului care ne onorează, la groapa deschisă a aceluia prin fapta căruia ne înălţăm cu toţii, ca un omagiu sincer, să ne prezentăm absolut solidari.

Să nu mai fie bătrâni şi tineri, să nu mai fie cei mari şi cei mici, să nu mai fie asupriţi şi asupritori, toţi deopotrivă cu inimile plecate în faţa mormântului care stă deschis, să jurăm cu toţii că am gonit din sufletele noastre toată ura, toată duşmănia, toată invidia, că ne considerăm cu toţii soldaţi ai aceleiaşi cauze sfinte: apărarea pădurei. Şi având totdeauna înainte imaginea luptătorului aprig, dar modest, gândindu-ne totdeauna la sfaturile înţelepte şi la îmbolul pe care ni-l lasă moştenire, să lucrăm neîncetat, necău-

tând în viaţă altceva decât ce a căutat Milan Tănăsescu, nu onoruri, nu demnităţi, dar totdeauna conştiinţa datoriei împlinite.

Să jurăm că vom căuta să ne îndeplinim toată datoria, şi cred că dacă sufletul lui mai are putinţă să ne urmărească, ne va binecuvânta fiindcă îi continuăm opera.

Iar cel Atot-puternic când va vedea că din sufletele noastre s'a dus toată răutatea şi că graţie exemplului lăsat de Milan Tănăsescu, sufletele noastre nu mai au altă dorinţă decât împlinirea datoriei, cel Atot-puternic, care ştie toate va asculta glasul nostru când noi cu frunţile plecate vom zice: «Dumnezeu să-l ierte».

MIHAIL TĂNĂSESCU

Notiţe biografice şi de activitate

Născut la 1864, Decembrie 4, în oraşul Turnu-Măgurele din părinţi de negustori, dar cari au fost, împreună cu alţi câţiva, întemeitorii oraşului de azi, Turnu-Măgurele.

Cursul primar l-a făcut în oraşul T.-Măgurele, după terminarea căruia în timpul războiului din 1877–78 a venit prin Giurgiu la Bucureşti, înscriindu-se la Liceul Sf. Sava pe care l-a terminat la 1884, luând bacalaureatul în litere şi ştiinţe.

Student la Facultatea de Ştiinţe Matematice şi Drept în 1884–85, timp în cari a făcut şi voluntariatul în Reg. 2 Artilerie, unde a rămas în rezervă până la scoaterea din cadrele armatei. In toamna 1885 a plecat la Nancy, unde a urmat cursurile Şcoalei de ape şi păduri, fiind şeful promoţiei străinilor în amândoi ani.

Intrat în Corpul silvic la 1 Septembrie 1887, cu gradul de guard general cl. I, a fost trecut în Comisia de Amenajament dela pădurea Tarcău.

La 1 Decembrie 1887, a fost numit şef al ocolului silvic Tulcea, unde a stat până la 15 Aprilie 1888, când a fost trecut în Comisia de Amenajament dela Seaca Optăşani (Olt), în 1889 şef al Comisiei de Amenajament dela Lucăceşti, iar în 1890 şeful Comisiei de Amenajament din Căldăruşani.

In 1891 a fost numit şeful circumscripţiei silvice Slatina, de

unde a fost permutat în acelaș an în aceiași calitate la Câmpulung în locul răposatului Țânțăreanu.

S'a căsătorit în 1895 în Câmpulung, iar la 1 Aprilie acelaș an, a primit o misie de studii pentru amenajarea pădurilor în Austria, de unde s'a înapoiat la 1 Aprilie 1896.

Fiind încă în misie în Austria, printr'un raport documentat a propus Ministerului Agriculturei, Industriei, Comerțului și Domeniilor o nouă organizare a serviciului silvic român, după sistemul austriac, și chiar înainte de terminarea misiunei sale în Austria, propunerea sa în parte, a și fost transformată în fapt, creindu-se Regiunile silvice în 1896, care au durat până în 1924, când în fine s'au creiat Direcțiunile silvice, așa cum erau propuse de dânsul încă din 1896 (deci după 28 ani).

Intorcându-se din misie a fost trecut ca agent de control la Regiunea silvică Pitești, apoi agént de control la Regiunea Brănești pe vremea mult regretatului Th. Petraru, șeful regiunei și profesor de Amenajament la Școala dela Brănești înființată numai de câțiva ani.

In 1900 a fost numit șeful Biuroului Amenajărilor și exploatărilor din serviciul pădurilor din Minister, după ce în 2 ani, în comisiune cu colegii: Bontaș, Nădejde și Marinzeler a alcătuit prima hartă silvică și prima statistică a pădurilor României, în vederea Congresului Internațional de silvicultură ținut la Paris cu ocaziunea expoziției din 1900.

Tot atunci a scris și o broșură intitulată «Notice sur les forêts de la Roumanie» al cărui text complect este lucrarea sa personală, tradusă în franțuzește de d-l Eug. Furnarachy. Toate aceste 3 mari lucrări de specialitate au fost prezentate și distribuite la Congresul forestier din 1900 dela Paris, congresiștilor, de dânsul ca din partea Administrației Pădurilor. Fiind membru al Congresului a făcut și o dare de seamă orală într'una din ședințe asupra pădurilor României, al cărui text s'a publicat în volumul publicat de Congres.

In 1900 a fost numit șef al regiunei silvice Craiova, unde a rămas puțin timp, dar unde s'a ocupat cu aplicarea vânzărilor de stejar către firmele Gross și Schlesinger, o consecință a marei crize din 1899.

La 1901 a fost trecut șef al regiunei Pitești, unde a rămas

până în 1905, când a fost însărcinat de Minister ca să organizeze serviciul silvic și Domenial al Eforiei, în care scop a fost detașat la Eforia Spitalelor Civile. La Eforie a rămas până la 1912, timp în care a alcătuit o statistică a proprietăților Eforiei, însoțită de o hartă topografică. A organizat serviciul domenial, formând în serviciul exterior circumscripții silvico-domeniale conduse numai de silvicultori destoinici în baza regulamentului de atribuțuri ce întocmise. In 1906 a întocmit proectul de lege de organizare a serviciului și personalului silvic al Eforiei, care este prima lege de organizare a personalului silvic din țară, căci până la această dată serviciul silvic al Statului, nu se bucura de o asemenea legiuire deși o cerea încă din 1890.

După reorganizarea serviciului Eforiei, în 1912 a fost rechemat la Casa Pădurilor, cu care ocazie a cerut ca locul său de inspector general să fie prevăzut în plus în budget, ceeace s'a satisfăcut, încât prin reîntoarcerea sa nu a stânjenit nici un camarad la avansare, din contră pentru viitor s'a creiat un loc mai mult.

In Casa Pădurilor i s'a încredințat Serviciul Amenajărilor căruia a lucrat să-i dea extinderea și importanța ce i se cuvenea Astfel, înțeles de d-l Cudalbu i s'a dat mână liberă, și a organizat cu ajutorul eficace al d-lui căpitan Gr. Popescu Serviciul Ridicărilor în plan și Amenajărilor, care a durat până în 1912, căci în 1913 am avut campania în Bulgaria, apoi în 1914, 1915 și 1916 greutăți, căci erau marile concentrări, consecință a marelui război european.

A fost numit Subadministrator al Casei Pădurilor în 1913, iar când d-l Cudalbu a trecut la Ministerul Agriculturei, a fost delegat în mod provizoriu ca Administrator al Casei Pădurilor, în care funcție a stat până la 15 Aprilie 1920, când a demisionat pentru a-și regula drepturile la pensie. A demisionat pentrucă având mai multe lucrări mari particulare de natură silvică nu putea să fie și administrator și să-și treacă și aprobe și lucrările sale particulare, căci el totdeauna a semnat singur lucrările ce a făcut.

Inaintea sa nu a fost *nici un specialist* ca Subadministrator la Casa Pădurilor.

A eșit la pensie în 1920 după 32 de ani de serviciu, deși ar fi avut dreptul să mai rămână în Corp până la 1933, când împlinea

vârsta de 66 de ani cerută de lege pentru regularea drepturilor la pensie. Gradul de Consilier silvic i s'a conferit în 1923, deşi nu mai era în Corp.

Insărcinări speciale mai principale

1. In 1895–96 a avut o misie pentru studiul amenajărei pădurilor în Austria ⟨1 Aprilie 1895–1 Aprilie 1896⟩.

2. A participat pe propriile sale spese în 1900 la Congresul Internaţional de silvicultură dela Paris.

3. In 1913, a fost delegat oficial, singurul, la Congresul Internaţional de silvicultură dela Paris.

4. A participat pe propriile sale spese la Congresul Internaţional de silvicultură dela Gand ⟨Belgia⟩, cu ocaziunea marei expoziţii Belgiene din 1913.

5. A apărat interesele Statului, înaintea Comisiuni mixte de reparaţiuni dela Paris, în Ianuarie 1925, ca delegat al guvernului, cu câştig de cauză.

6. A participat ca şef al misiunei Române la Serbarea Centenarului Şcoalei de ape şi păduri dela Nancy din Iunie 1925.

7. A participat ca delegat oficial la Congresul Internaţional de silvicultură ⟨cu alţi colegi⟩ dela Grenoble din 1925.

8. In 1913, cu ordinul No. 51,995 din 6 Octombrie 1913 a fost delegat să reprezinte ţara în Comisiunea permanentă de silvicultură dela Paris.

9. In 1921, a fost delegat să reprezinte Societatea «Progresul Silvic» în comitetul Federalei asociaţiei muncitorilor intelectuali, etc., etc.

Lucrări tipărite

In afară de numeroase articole prin reviste şi jurnale a scris următoarele broşuri:

1. Studiu forestier asupra judeţelor Muscel şi Dâmboviţa.

2. Despre regimul silvic şi aplicarea lui.

3. Studiul asupra administraţiei, exploatărei şi amenajărei pădurilor statului austriac ⟨raport de misie 1896⟩ publicat şi în «Buletinul Ministerului de Agricultură» din 1896.

4. Paralele din punct de vedere silvic între Austria şi România în 1897.

5. Studiu asupra păşunatului în pădurile Statului.

6. Darea de seamă asupra lucrărilor Congresului Internaţional de silvicultură din 1900 dela Paris 1901.

7. Valea Lotrului din punct de vedere silvic 1903.

8. Silvicultura la Expoziţia Societăţei Agrare din Bucureşti, 1905.

9. Corpul silvicultorilor Statului 1906.

10. Politica de Stat în economia forestieră a României 1928 publicat în revista «Democraţia».

A fost membru în Societăţile: «Progresul Silvic», «A. G. I. R.», «Turing Club de France». «Dendrologia din Franţa».

Decoraţii: Ofiţer al Stelei, Ofiţer al Coroanei, Benemerenti. Bărbăţie şi Credinţă, şi Comandor al Meritului Agricol Francez, Membru corespondent al Academiei de agricultură, secţia forestieră din Paris.

* * *

Rămăşiţele pământeşti ale defunctului au fost aduse dela Paris şi depuse în Biserica Visarion din Bucureşti. Inhumarea a avut loc în ziua de 23 Iunie la cimitirul Belu. La ceremonia înmormântării au luat parte un număr însemnat de colegi silvicultori din Bucureşti şi delegaţi din provincie.

Au vorbit la Biserică în numele Consiliului de Administraţie al Casei Pădurilor, d-l Golgoteanu, în numele Administraţiei Casei Pădurilor, d-l subadministrator I. Comaniciu, în numele Eforiei Spitalelor Civile, d-l C. Bosoancă, în faţa casei Societăţii «Progresul Silvic», d-l Prof. V. N. Stinghe, în numele Societăţii şi d-l M. P. Florescu la cimitir în numele Asociaţiei Generale a Inginerilor din România (A. G. I. R.).

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

A 43-a ADUNARE GENERALĂ

A SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

16, 17, 18 Mai 1929

ZIUA I-a

Ședința de dimineață

Ședința se deschide sub președenția d-lui M. Tănăsescu asistat de d-nii I. Mihalache, Ministrul Agriculturii și Domeniilor și membru de onoare al Societății „Progresul Silvic", Aureliu M. Eliescu, Petre Antonescu.

Cuvântarea d-lui M. Tănăsescu, Președintele Societăței «Progresul Silvic»

Domnule Ministru,
Domnilor și
Iubiți colegi,

Cu o mulțumire adâncă, vă salut la cea de a 43-a adunare a Societăței noastre, unde ați venit să participați în număr așa de mare, dovedind prin aceasta interesul deosebit ce purtați, ca silvicultori, chestiunilor ce sunt la ordinea zilei, cum și Societăței «Progresul Silvic... **alma mater** a noastră... inginerii silvici.

Mulțumesc călduros și în mod special Domnului Ministru al Agriculturii și Domeniilor care a binevoit să onoreze cu prezența Domniei Sale adunarea generală din acest an.

Această întrunire este şi ca o sărbătoare sufletească a Corpului Silvic, căci azi ne-am adunat în casa noastră, ca să zic aşa... cu mic cu mare, din toate ungherele ţărei, pentru a face schimb de idei în ceeace priveşte domeniul nostru forestier, căutând a propune soluţiunile cele mai practice pentru protejarea şi conservarea lui, cum şi pentru a ne strânge rândurile în spirit de solidaritate de vederi.

Domnul Mihalache, Ministru al Agriculturei, este un admirator al naturei şi un bine-voitor convins al pădurilor, astfel că Corpul Silvic este îndreptăţit să nădăjduiască dela D-sa ca să pue o barieră, în contra abuzurilor ce se fac cu pădurile de atâta amar de vreme, — unde şi prin gratuităţile ce se practică sub o formă sau alta, bietul domeniu forestier, a ajuns să fie tocmai ca oaia de smuls... din zicătoare.

Izlazurile comunale au rupt, pentru satisfacerea unei aşa zise imperioase nevoi sociale, peste 1 milion hectare din domeniul forestier al ţărei, când în fapt, dacă chestiunea s'ar fi studiat la timp, mai amănunţit, şi cu consultarea oamenilor cari cunosc cerinţele şi viaţa pădurilor, s'ar fi putut găsi soluţiuni cari să îngădue şi creşterea vitelor, ce constitue fără îndoială o avuţie a ţărei, — dar şi conservarea pădurilor, cari după agricultură, este cea mai mare avuţie inepuisabilă a ţărei... dacă e bine gospodărită, aceasta în afară de rolul imens economic şi climateric ce are în viaţa noastră, căci fără păduri, ţara noastră nu ar fi nici eminamente agricolă... nici uşor locuibilă, ar fi mai degrabă un dezert... o ponoară

La noi s'a procedat prea simplist în legiuirea agrară.

S'a zis: îmi trebue iarbă ca să pască vitele sătenilor, nimic mai uşor... pentru aceasta tai pădurea şi din humusul ei bogat, va creşte iarba din belşug.

Aceasta socotesc că dacă va fi fost o soluţiune în regiunile de colonizare ale Americei... nu putea fi totuşi o soluţiune în ţara noastră în secolul al XX-lea.

S'au constituit izlazuri, din păduri în regiunea de câmpie, unde procentul păduros este foarte redus. Sunt judeţe cari nu au nici 2 % din suprafaţa lor acoperite cu păduri... aceasta este o nenorocire, căci după ce erau puţine păduri, ele s'au împuţinat şi mai mult, ştiut fiind cu toate acestea, că lemnul este un element de viaţă şi absolut indispensabil omului.

Dar dacă în regiunea de câmpie asemenea exproprieri constitue astăzi o nenorocire, în regiunea de coline şi munte ele sunt adevărate crime economice. Fără o îngrijire specială, peste 30—40 de ani... dacă nu şi mai curând, izlazurile astfel constituite astăzi, vor fi ponoare, cum sunt şi islazurile cari au fost constituite la 1864 din păduri... pe coastele repezi, dar cel puţin, procentul păduros al ţărei trecea atunci de 40 %, pe câtă vreme astăzi este redus realmente sub 18 %.

Valea Topologului şi alte asemenea văi din ţară sunt exemple vii, pentru cei ce voesc să vadă: este torentul, ce cotropeşte locurile de cultură în urma despădurirei coastelor, este sărăcia.

Acum se agită chestiunea constituirei de izlazuri comunale la munte, în golurile alpine, pentru satele dela poalele munţilor, de altfel şi ele depărtate la zeci de kilometri de locul de păşune, iar păşunele la altitudini de peste 1400 m.

Din nenorocire sunt chiar şi câteva precedente înfăptuite şi altele pe cale de a se înfăptui.

Aceste precedente însă sunt săvârşite cu călcarea legei, care prevede ca păşunele alpine să rămână sub administrarea statului... totuşi au fost expropiate şi păşunele alpine şi declarate izlazuri comunale, graţie unor comisiuni de expropriere cari s'au lăsat a fi influenţate de interesele politicianilor şi cari satisfăcând cerinţele sătenilor de azi, la această licitaţie de popularitate, nu s'au gândit că prepară astfel cosciugul agriculturei generaţiunilor viitoare, ale aceloraş săteni.

Societatea noastră, consecinţă tradiţii... a dezbătut totdeauna la timp chestiunile arzătoare cu privire la păduri, a formulat moţiuni, pe cari le-a supus factorilor respunzători, dar de cele mai multe ori, trebue să o spunem, fără rezultat... alte interese, se vede, primând asupra interesului general.

D-l Ministru al Agriculturei de astăzi, este un profund cunoscător al intereselor reale, ale sătenilor, ceeace ne îndreptăţeşte să avem toată încrederea că pădurile vor fi ocrotite şi apreciate la justa lor valoare... mai ales că au rămas relativ şi aşa puţine... De altfel se ştie că d-l Ministru de îndată ce a luat în primire departamentul Agriculturei, a şi dat o circulară prin care stabileşte, că pădurile ce se mai găsesc pe izlazurile comunale, să nu mai fie tăiate ci să li se întocmească amenajamente silvo-pastorale. *Măsură nu se poate mai înţeleaptă.*

Nădăjduim dar, că şi în chestiunea păşunelor alpine d-sa va lua măsuri ca să se lase îngrijirea golurilor de munţi în seama Statului, singur în măsură astăzi ca să le administreze fără a le mina.

De rândul acesta avem, d-le Ministru, la ordinea zilei 2 chestiuni de mare importanţă :

1. *Exploatarea şi valorificarea pădurilor faţă cu Legea de Comercializare în vigoare.*

2. *Dacă mai este nevoe a se mai afecta porţiuni de păduri din domeniul forestier al ţărei pentru creearea de izlazuri comunale.*

Ne-am simţi foarte onoraţi, d-le Ministru, dacă multiplele d-v. ocupaţiuni v'ar lăsa totuşi timpul necesar ca să asistaţi şi la şedinţele în cari se vor desbate aceste chestiuni.

Şi cu acestea spuse, domnilor, declar deschisă cea de a 43-a Adunare Generală anuală a Societăţei «Progresul Silvic».

D-l *I. Mihalache*, Ministrul agriculturei, primit cu aplauze îndelungate, spune următoarele :

Domnule Preşedinte,
Domnilor silvicultori,

Nu pot decât să mă simt onorat, că am prilejul să fiu între d-voastră în al 43-lea an de existenţă a societăţii d-voastră şi din toată inima vă doresc spor în activitatea şi în scopurile pe cari le urmăriţi. Aş fi şi mai fericit să-mi îngăduе ocupaţiunile mele, ca să asist la discuţiunile cu un caracter general,

care în prezent mă interesează atât de aproape: la punctul al doilea pus la ordinea zilei, unde mă voiu sili din răsputeri să fiu faţă.

Problema pădurilor va fi supusă din nou unui examen cât mai complect. Statul ca proprietar are interesul să-şi valorifice la maximum avuţia sa şi pădurile în viaţa Statului nu joacă un rol secundar. Cele aproximativ două milioane hectare constituesc o avuţie şi, ca orice particular, Statul e obligat să examineze dacă această avuţie îi aduce tot venitul necesar şi posibil şi ca un gospodar înţelept—Statul dacă n'a fost trebue să devină cel mai înţelept gospodar — trebue să-şi facă socoteala a avea un maximum de venit fără să distrugă capitalul şi rezervele generaţiunilor viitoare (aplauze). Din acest punct de vedere va trebui examinată chestiunea în ceeace priveşte Statul ca proprietar. Or, în prezent Statul are un venit total de 600 milioane pe an (venitul brut), şi cheltueşte peste 300 milioane pe an. Inseamnă că statul nu are un venit mai mare ca 300 milioane lei, ceeace ar însemna cam o sută lei de hectar. Veniturile actuale sunt explicabile; Statul nu şi-a pus în valoare în ultimul timp toate posibilităţile sale anuale şi Statul n'a putut să angajeze, mai ales pădurile, din pricina instabilităţii valutei noastre şi bine a făcut că n'a angajat pentru lungi ani în asemenea condiţiuni financiare. Dar a venit momentul ca odată moneda stabilizată, Statul să se gândească să-şi pună în valoare toate posibilităţile şi va fi întrebarea care sunt aceste posibilităţi, la ce venit poate angaja Statul pădurile fără să vatăme capitalul, fără să vatăme rezervele.

Acesta e un punct de vedere.

Şi mai e un punct de vedere: ca exploatările pe cari le va face Statul să fie în aşa fel conduse din punct de vedere economic şi social, încât ele să nu serve la îmbogăţirea sau numai la îmbogăţirea capitaliştilor străini şi a societăţilor internaţionale cari voiajează pe tot globul, lăsând în urma lor păduri ruinate, ci mai ales spre folosul populaţiunei locale prin a cărei muncă se valorifică aceste păduri (aplauze). Iată al doilea punct de vedere pe care trebue să-l examineze de aproape Statul.

In sfârşit, Statul ca proprietar al celui mai mare masiv de păduri e dator să dea exemplu nelăsând în ruină pădurile sale cari n'au fost regenerate. A recupera în termenul cel mai scurt ceeace s'a pierdut până azi şi a exploata masivul pădurilor punând în valoare terenurile sterpe, iată o mare datorie la care a sosit momentul să ne gândim (aplauze).

O altă datorie, din alt punct de vedere, e aceia de a fi reprezentanţii intereselor generale. De când s'a făcut în mod conştient o economie publică, s'a observat lupta care există între agricultură şi între pădure. O luptă aparentă în fond, pentrucă în realitate ele se condiţionează una pe alta. Numai interesele cele imediate vin în conflict. Cele permanente cari trebuesc descoperite, evidenţiate, se complectează. Dar interesele zilnice cari ies la suprafaţă, se pare că sunt în conflict şi aici e dificultatea problemei; aci e datoria şi meritul ştiinţei, şi îndrăznesc a crede şi a zice, şi a artei. Cred că silvicultura e şi o artă, nu numai o ştiinţă. A găsi şi a asigura acel echilibru firesc, nu este atât de greu cum ar fi să împaci apa cu focul, pentru că spuneam adineauri, că odată făcuţi conştienţi asupra rostului fiecăreia, înţelegem că ele se complectează una pe alta, şi domnilor înainte de toate, este o datorie de educaţie

obştească aceia de a înţelege folosul pădurilor. Dar nu e mai puţin adevărat că trebue să facem şi o sforţare, care e foarte grea pentru specialist, spre a înţelege şi interesele celeilalte părţi.

Silvicultorul e conservator; e un mare merit că e conservator şi ar fi o mare primejdie când nici silvicultorul nu ar mai rămânea conservator, ‹aplauze›. Insă Statul are datoria de a împăca toate interesele. Drag îmi este copacul care stoarce seva pământului şi se ridică cu mândrie spre cer şi spre soare, dar mi se rupe inima şi de omul care, când copacul creşte, el se ofileşte şi eu am datoria de a îngriji şi de copac, dar şi de omul care trăeşte la rădăcina lui. Unei ţări îi trebue şi agricultură, unei ţări îi trebuesc şi vite. Nu poate trăi fără astea. Şi precum e o sălbătecie a înţelege numai interesele imediate şi a distruge pădurea cu vita, nu e o gospodărie a face imposibilă viaţa unor oameni, numai de dragul pădurei. Aci e arta: a şti să distingi locul bun pentru agricultură şi cel bun pentru pădure. Ne trebue şi agricultură şi pădure. Eu am credinţa că jertfele cari s'au făcut pentru islazuri au fost necesităţi dureroase, dar au fost necesităţi. Eu am fost acela împotriva căruia s'a dus campanie, spunându-se că am făcut demagogie pe seama pădurilor. Imprejurările au făcut ca nu eu să fiu acela care să toc pădurile. Imprejurările au făcut ca, venind la minister, eu care trăind între ţărani mi-am dat seama ce dezastru e să pierzi vita, dar şi să salvezi vita distrugând pădurea, ‹aplauze›, în ajunul alegerilor să opresc tăerea pădurilor de pe islazurile comunale. Poate că am fost chiar arbitrar. Cele mai multe erau scoase la licitaţie. Le-am suspendat. De ce să tăiem pădurea ca să cheltuim mâine zeci de milioane pentru refacerea ei? ‹aplauze›. Aceasta nu însemnează că am lipsit şi că voi lipsi pe ţărani de islazuri când e o necesitate. Cred că precum alte ţări s'au putut echilibra, vom putea şi noi. Se poate asigura şi interesul pădurilor şi interesul vitelor. Ţările cele mai înaintate sub raportul creşterei vitelor nu sunt acele în cari pădurile sunt cele mai rele. Se vede că şi ştiinţa creşterei vitelor şi ştiinţa silvică au găsit linia de conduită, linia de complectare şi e mai de grabă, şi mai mult, un secret pentru mine decât pentru d-v. că amenajamentele silvo-pastorale au scopul de a împăca interesele creşterei vitelor cu acelea ale pădurilor. Numai la noi nu s'a ţinut socoteală şi s'au tăiat pădurile de pe pante de munţi şi de pe dealuri. Fac apel la d-v. să înţelegeţi ce e strict necesar şi să faceţi aşa ca să se asigure un echilibru, căci nu e posibil ca ţăranul să nu poată avea în regiunea de munte iarba pentru vaca de lapte ‹aplauze›. Şi Statul şi silvicultorul trebue să lupte pentru a împăca aceste interese şi a se menţine acel echilibru atât de necesar între agricultura propriu zisă şi silvicultură, asigurându-se creşterea vitelor, dar şi rezervele atât de necesare pentru climat, vânturi, ploi, etc., pentru asigurarea izvoarelor şi albiilor râurilor, cari în starea de azi duc la ruină întinderi de zeci dacă nu sute de mii de hectare şi fac cu neputinţă întrebuinţarea energiei pe care o reprezintă apa munţilor, cum şi spre a pune în mişcare atâtea industrii şi spre a asigura cantitatea de apă de care e nevoe în timpul secetei ‹aplauze›.

Iată, domnilor, câtă importanţă prezintă problema pădurilor în timpurile de azi şi pentru aceia am spus că ea va face obiectul unui examen minuţios. Veţi fi chemaţi cu ştiinţa d-v. la contribuţie, chiar în această vară. Eu însă pentru a mă fixa cu curaj asupra unui punct de vedere am crezut că nu este păgubi-

toare confruntarea punctului de vedere românesc cu acela al unui specialist străin care nu poate fi bănuit că-i pătimaş. Vom aduce deci un silvicultor german, şi e vorba şi de un silvicultor francez, şi în cele din urmă vom ajunge la acel punct de vedere care garantează mai mult interesele gospodăriei noastre naţionale, punct de vedere pe care îl vom formula în cele din urmă noi cu toţii (aplauze). Înţelegeţi pentru ce socotesc atât de preţios concursul d-vs. şi ca corp şi individual.

Ca corp, pentru că din schimbul de vederi, din colaborarea intelectuală şi morală, să fixăm acele linii mari de conduită în politica pădurilor, linii cari să ţină socoteală de cele două interese de care vorbirăm adineauri. Şi pentru aceasta e necesar să lucrăm iar eu vă urez spirit larg de înţelegere şi a nevoilor Statului şi a nevoilor pădurilor, şi nevoilor exploatărilor generale silvice (aplauze). De aceia e necesară şi colaborarea fiecăruia în parte. Orice măsuri s'ar lua dela centru, valoarea lor practică, dar mai ales valoarea lor morală, atârnă foarte mult şi de momentul, de tragerea de inimă, de îndemânarea cu care sunt realizate. Cred că în gospodăria de stat trebue să domnească un principiu: cea mai largă iniţiativă a omului de specialitate căruia i s'a dat să conducă o gospodărie şi cea mai severă responsabilitate (aplauze). Birocratismul ucigător de iniţiativă, ucigător de conştiinţă, de demnitate, trebue să înceteze (aplauze). De exemplu e cazul gratuităţilor şi a hatârurilor. Cunoaşteţi că pe cât am putut şi sper că am putut mai mult de 90 la sută, le-am suprimat. Ca să nu stric valoarea morală a unei măsuri, n-am dat lemne nici măcar la şcoli. Până acum aveai impresia că dacă dai cuiva lemne ca să-i faci un hatăr, erai obligat să-i dai, iar el trebuia să-ţi rămână personal obligat pentru averea Statului, ceeace e o imoralitate scandaloasă (aplauze). N'am făcut acest lucru, nici pentru a nu deschide uşile prin care jefuitorul să poată pătrunde în codru, căci pentru un lemn aprobat poate lua zece. N'am făcut acest hatăr şi pentru a nu lua răspunderea silvicultorului, care să poată spune: ce stric eu? A venit cu aprobarea dela centru (aplauze).

Când am venit aci, am fost scandalizat de sistemul aşa numitelor ţidule din Maramureş. Toţi invalizii şi toţi neinvalizii, veneau cu formulare tipărite deagata pentru lemne în valoare de cinci mii lei. Permite legea să dai prin bună învoială, dar în dosul lor erau totdeauna oameni din cafenele. In felul acesta păduri întregi din Maramureş s'au distrus Cred că specialistul care învaţă atâţi ani cum să gospodărească, trebue lăsat acolo în cercul său, pentru ca în cadrul general pe care îl fixează legea şi regulamentul, să pună la contribuţie acea ştiinţă căpătată în şcolile unde Statul a cheltuit atâtea parale cu el (aplauze). Pentru aceasta, odată cu iniţiativa trebue să atârne şi responsabilitatea. «Nu dau voe silvicultorului şi şefului de birou să aprobe căci mi-e teamă că fură», s'a zis. Dar sistemul de a se fura dela centru spre periferie e mai bun? In ceeace mă priveşte, voi face toate sforţările pentru stârpirea vechiului sistem (aplauze). E o chestiune care atârnă şi de d-v. Nu cumva sistemul şi practica de până acum să fi ucis în fiecare spiritul de iniţiativă pe care chiar legile de până acum i-l puteau îngădui! Chiar în război, unde ordinul şefului se execută şi nu se discută, o iniţiativă care duce la un bun rezultat nu se pedepseşte, ci din potrivă se distinge. Mă gândesc la unele lucruri cari s'au petrecut în Basarabia. A fost un ger ne mai pomenit, nu

numai la noi în România, dar şi în America. A fost un ger pe tot emisferul nostru şi au murit oameni—literalmente—de frig. S'au întâmplat sate unde ţăranii au eşit din case şi au tăiat pădurile. Ca întotdeauna, elementele rele caută să folosească astfel de împrejurări. Chiar când mor oamenii în accident de tren se găsesc totdeauna spirite perverse, jefuitori, cari fură obiectele victimelor. Au fost oameni cari s'au dus şi au distrus pădurile. Tâlharii trebuesc pedepsiţi, dar nu cred că se va găsi o conştiinţă care să pedepsească pe omul, căruia murindu-i copilul de frig în casă, a doborît un copac în pădure. Silvicultorul însă nu i-a dat copacul, nu l-am pedepsit pe silvicultor ci l-am cercetat numai pentru că l-am considerat victima unui sistem. Fiecare trebue să facă o sforţare de spirit pentru a face acte de iniţiativă. Era cazul să nu fie împedicaţi oamenii morţi aproape de frig să ridice un copac. Eu şi d-v. de câte ori nu ne-am împedicat în pădure de copaci răsturnaţi. Se întâmplă să fie un asemenea copac şi alături de casa unui sărac.

Să luăm ca exemplu chestiunea invalizilor. Nu ştiu dacă s'a generalizat practica, dar când am venit la guvern invalizii erau deprinşi să vină la minister să-şi ia lemnele cari li se cuveneau. Acest lucru nu cade în competinţa ministrului, a secretarului general, a subsecretarilor de stat, ci a şefilor de ocoale. Prin urmare iniţiativă, alături de cea mai largă responsabilitate.

Fac apel la conştiinţa şi spiritul d-v. de iniţiativă să eşiţi cât se poate de des din birouri, să staţi cât se poate mai mult în păduri, pentru că silvicultorul prea stă mult în birouri între hârtii şi prea puţin în pădure. Iată de ce am spus că e nevoe de o colaborare a tuturor, de sus în jos, dela guvern spre silvicultori şi de jos în sus, de la silvicultori spre guvern. (Aplauze puternice).

Răspunsul d-lui Aurel Eliescu

Domnule Ministru,

Aţi spus, cu bună dreptate, că silvicultorul e conservator. Aţi aprobat, d-v. om de stat, această calitate a silvicultorului şi când aţi făcut această constatare v'aţi şi întrebat de ce silvicultorul e conservator. Păstrează el pădurea pentru el? O păstrează pentru binele general, pentru binele permanent al ţării şi al românismului. Cuvintele d-v. atât de înţelepte, cari dovedesc o atât de adâncă înţelegere a problemelor care interesează politica silvică, sunt pentru silvicultori un balsam şi în numele colegilor mei mulţumesc pentru cuvintele înţelepte şi adânc înţelegătoare ale problemei. Vă asigurăm domnule Ministru că oricând, dela cel mai tânăr până la cel mai bătrân, veţi găsi un concurs absolut, pentru desăvârşirea programului schiţat. Dumnezeu să vă ajute să realizaţi programul d-v. (aplauze).

Şedinţa de azi dimineaţă se ridică.

Şedinţa de după amiază

Se deschide sub preşedinţia d-lui M. Tănăsescu asistat de d-nii C. P. Georgescu, P. Antonescu, A. Eliescu şi M. P. Florescu.

D-l *M. P. Florescu*, secretarul general al Societăţii citeşte următoarea telegrama a organizaţiei silvice dela Cernăuţi.

Societăţii «Progresul silvic», Casa Pădurilor

Bulevardul I. C. Brătianu, Bucureşti

Inginerii silvici din Admnistraţia Fondului Bisericesc din Bucovina, întruniţi în adunare generală ordinară azi 11 Mai 1929. vă roagă să primiţi cele mai cordiale salutări şi declaraţiuni de solidaritate cu întregul corp silvic.

Cernăuţi. Preşedinte, **T. Ivanovici**

Apoi citeşte Darea de Seamă a Consiliului de Administraţie (publicată în «Revista Pădurilor» No. 3, 1929). Adunarea aprobă.

D-l *Xenofon Sculy* citeşte raportul censorilor (publicat în «Revista Pădurilor No. 3,1929) Adunarea aprobă. D-sa mai spune: «cu ocaziunea verificărei gestiunei am constatat, deşi nu era în atribuţia noastră, că întreg Consiliul de Administraţie în frunte cu preşedintele şi cu harnicul secretar d-l Mihail Florescu a pus multă bunăvoinţă pentru prosperitatea societăţii noastre şi vă rog să-i exprimaţi mulţumirile d-v.». (Aplauze).

D-l *M. Tănăsescu:* are cuvântul d-l Popovici.

D-l *Prof. N. G. Popovici,* cred că ar fi bine să vină la ordinea zilei aprobarea bugetului pe 1929

D-l *M. Tănăsescu.* Tocmai aceasta voiam să spun şi eu.

D-l *Xenofon Sculy* citeşte proectul de buget al Societăţii pe 1929 (publicat în «Revista Pădurilor» No. 3, 1929).

D-l *C. Ivanovici.* Proectul de buget prevede pentru ajutoare 50.000 lei ceeace e prea puţin. Aceste ajutoare sunt pentru inginerii invalizi şi bolnavi, văduvele şi orfanii lipsiţi de mijloace. Deasemenea şi fondul de 50.000 lei pentru premii e prea mic şi s'ar putea majora, dându-se premii mai multe şi mai mari pentru diferite lucrări şi scrieri de silvicultură, pentru lucrări practice în păduri etc. Găsesc deasemenea de remarcat că cheltuelile pentru imprimatul revistei, 450.000 lei, sunt prea mari cu toate că revista e într'o formă excelentă, dar vorbesc faţă de abonamente. Găsesc că ar fi bine să ni se dea în viitor şi un extras al sumelor cari sunt la diverşi, aproape 2.000.000 pentru ca să avem şi noi situaţia asestor sume. Ar fi de dorit ca d-nii cenzori să poată desvolta o activitate mai intensă, să ia parte la verificările casei, la verificarea registrelor şi la desbaterile Consiliului de Administraţie.

D-l *D. Grozescu.* Asupra deziderateloe d-lui Ivanovici, referitor la repartizarea sumelor din proectul de buget ce s'a supus aprobărei d-v., ţin să dau următoarele lămuriri:

1. La distribuirea sumelor, s'a avut în vedere în primul rând, achitarea datoriilor, pe care societatea le-a avut contractate pentru construcţia imobilului.

Aceste datorii au grevat asupra societăţii până în anul trecut, rămânând, ca sold debitor al societăţii dela clădirea imobilului, numai sumele subscrise de membri.

Această chestiune, a preocupat de aproape Consiliul societăţii care a hotărît ca tot disponibilul la 31 Decembrie 1928 să-l aloce pentru restituirea acestor sume.

Distribuirea la celelalte articole, s'a făcut, avându-se în vedere şi chel-

tuelile din anii trecuţi, dintre cari unele s'au mărit în marginile posibilităţilor, cum este de ex.:

Fondul pentru propaganda forestieră care s'a mărit la 100.000 lei dela 50.000 lei cât era în trecut.

Cât priveşte, fondul pentru premii, s'a menţinut aceiaşi sumă, ca în anul trecut, întrucât societatea n'a fost sesizată, prin nici o lucrare. Dorim ca lucrările şi scrierile de specialitate să fie cât mai numeroase, şi atunci societatea va lua toate măsurile, pentru recompensarea autorilor.

Suma de 450.000 pentru imprimatul revistei, s'a prevăzut, având în vedere cheltuelile din anul trecut, precum şi tendinţa unei îmbunătăţiri a acestui organ de publicitate, în specialitatea noastră.

Tot în ... sus, se cuprinde şi suma de 30.000 lei, un rest din costul imprimărei numărului pe Decembrie anul trecut, care a apărut în cursul lunei Ianuarie a. c.

Cu aceste consideraţiuni, de a se ţine seamă de toate nevoile, atât de ordin cultural cât şi material, la care societatea este obligată, s'a întocmit bugetul pe a. c. şi rog Adunarea să-l voteze, în felul cum este alcătuit.

D-l *Ioan Dumitrescu.* S'ar putea spune că bugetul e ideal întocmit, că ţine seamă de toate cerinţele pentru asigurarea propăşirei Societăţii. Dacă aşi putea spune că ar trebui hotărîtă o mică modificare, apoi aceia ar fi mărirea fondului de ajutoare dela 50.000 la 100.000. Acei cari se prăpădesc muncind, cari fac sacrificiul vieţei lor pentru ideia silvică, lasă femeile lor şi copiii cu greutăţi enorme şi unul din rostul principal al Societăţii noastre e să le venim în ajutor pentru că ei sunt necăjiţii Societăţii noastre şi de aceia rog adunarea să accepte majorarea fondului la 100.000 lei, luând fie din fondul social pe 1929 fie din alt excedent sau fond. Să mă ierte camaradul care a vorbit despre prea mari cheltueli ce se fac cu revista. Revista e fala Societăţii noastre ‹aplauze›. Dacă am cerceta revistele celorlalte corpuri de specialitate eu cred că, lăsând la o parte orice modestie, ar trebui să rămânem cu constatarea că revista noastră e cea mai bine redactată, cea mai completă cu tot ce se scrie în materie silvică, cu o evidenţă absolută a tuturor lucrărilor Societăţii, o redactare îngrijită şi o formă care ne face cinste, iar cei cari muncesc pentru revistă, cum a accentuat şi raportorul, o fac cu multă râvnă. Vreţi să faceţi o revistă mai rea? Nu este în interesul nostru. Suma hotărîtă pentru revistă să o dăm cu toată inima căci revista ne face cinste. ‹Aplauze›.

D-l *N. G. Popovici.* Nu am multe obiecţiuni de făcut asupra acestui buget, care e foarte bine alcătuit. Am însă o dorinţă de exprimat. Adunarea generală trebue să urmărească modul cum evoluează bugetul şi ar fi fost bine să ştim: ce s'a acordat la fiecare articol în trecut şi ce se cere pentru viitor, spre a vedea dacă e o sporire, sau o reducere. Dacă ne raportăm la cifra relativă la încurajări, care s'a ridicat dela 50.000 la 100.000 lei, vedem clar cât a evoluat această sumă. Vreau să vorbesc despre cele spuse de d-l Ivanovici. Ori cât se cheltueşte, pentru revistă, nu e deajuns. Ea apare în condiţiuni foarte bune şi orice cheltuială e justificată. In privinţa sporului, celui de al doilea articol, relativ la ajutoare, desigur că Societatea noastră e o «*Societate ştiinţifică*»,— cum spunea regretatul nostru Preşedinte Kalinderu—, dar ea are şi un scop de asistenţă. Că, s'a introdus însă, un aliniat: «că Societatea are şi scopul de a ajuta pe

membrii ei», aceasta nu nseamnă, că numai acesta e scopul Societăţii, cum vrea să înţeleagă d-l Ivanovici. Că ar fi bine să se sporească această sumă, e drept, dar dacă există posibilitate. După ce ne vom scăpa de datorii, vom putea fi mai largi. Acolo, unde se vorbeşte de propagandă, s'a sporit suma dela 50—100.000 lei. Eu rog adunarea generală să voteze bugetul, aşa cum s'a întocmit, pentru că orice schimbare poate să producă, în executarea bugetului, oarecari inconveniente şi pentru orice alte nevoi să se recurgă apoi la deschideri de credite. Cu cât un buget e mai timid, cu atât dovedeşte o cuminţenie, din partea acelora cari l-au întocmit. Vă rog deci să-l aprobaţi, căci e bine alcătuit, după ce s'au analizat toate posibilităţile, însă cu dorinţa ca în viitor să se treacă şi sumele cheltuite în trecut şi cele prevăzute pentru viitor ca să putem şti cum au evoluat cifrele. (Aplauze).

D-l *Vintilă Stinghe*. Vreau să explic adunărei ce e cu 450.000 lei daţi pentru revistă. Nu e suma prea exagerată, dar se poate întâmpla să nu cheltuim întreaga sumă. In bugetul anului trecut au fost numai 350.000 lei şi experienţa a arătat că e prea puţin. Un număr de revistă ne costă 30.000 lei şi ar trebui să înscriem 360.000 lei pe an. Am înscris însă mai mult pentru că e posibil să publicăm oarecari fotografii pe hârtie cretă şi să prezentăm revista aşa cum se prezintă unele reviste străine, de specialitate, adăugând o sumă oarecare. Credinţa noastră e că nu vom cheltui toată suma. Apoi din suma aceasta o parte se rambursează, circa 70.000—80.000 lei, ce încasează revista din publicaţiuni.

D-l *M. Tănăsescu*. Cred că d-l Ivanovici n'a vrut să spună că suma e prea mare, ci numai că e prea mare faţă de plata abonamentelor. Membrii Societăţei să ne plătească revista atât cât costă.

D-l *Marin Drăcea*. In legătură cu revista vreau să vă spun şi eu ceva. Se desluseşte în mintea d-v., foarte clar, gândul că revista noastră e azi un puternic organ care ne ajută făcându-ne cunoscuţi lumii. S'a ajuns la aceasta. E acum necesară, o rugăminte faţă de d-vs. Sunteţi toţi membrii ai acestei Societăţi. Să considerăm revista şi ca un mijloc de a ne redobândi o parte din cheltueli. Eu cred că fiecare dintre d-v., aveţi posibilitatea să plasaţi cel puţin un abonament. Revista noastră începe să fie căutată. Vin dela librării şi o cer. Fără a face o reclamă pur comercială, care aci nu îşi are locul, fără a recurge la cerşit, fiecare puteţi face sacrificiul să ne aduceţi cel puţin un abonament. Revista să scoate cu mare greutate. Aceasta o ştie numai câţiva dintre d-v. E nevoie să ne încordăm foarte puternic ca această revistă să poată ieşi şi sunt convins că dacă d-v., urmăriţi revista şi înţelegeţi rostul mare pe care îl are, ne veţi da sprijinul d-v. (Aplauze).

D-l *M. Tănăsescu*. Pun la vot aprobarea bugetului pe 1929. Se aprobă cu aplauze.

Trecem la alegerea a 5 membri în Consiliul de Administraţie. Au eşit la sorţi următorii: Horia Lazăr, M. P. Florescu, Andrei Ionescu, G. Agapie şi Nedelcovici Ath.

Membrii ieşiţi la sorţi pot fi aleşi din nou.

D-l *N. G. Popovici*. Eu cred, că e şi drept şi cuviincios şi delicat să realegeţi pe acei, cari au lucrat până acum. Doi dintre cei ieşiţi la sorţi, de abia au fost cooptaţi Despre ceilalţi, nu ştiu ce s'ar putea spune rău. Ce s'ar

putea spune de d-l Horia Lazăr, despre d-l Andrei Ionescu, sau despre secretarul general d-l Florescu, care se ocupă cu bucătăria societăţii, care mai arde câteodată sosurile, mai greşeşte un fel de mâncare, aşa ca să capete câte unul indigestie, dar eu cred că e şi drept şi firesc şi delicat, din partea noastră, ca să-i realegem pe toţi cei, cari au eşit la sorţ. Cuvântarea mea trebue s-o egalaţi cu afişarea, dacă credeţi, aşa cum prevăd statutele.

D-l *A. Eliescu.* Dacă nu există aclamaţiuni.

D-l *N. G. Popovici.* Aclamaţiuni nu există. Se opune statutul.

D-l *M. Tănăsescu.* Dacă nimeni nu e împotriva propunerii d-lui Popovici înseamnă că realegeţi pe vechii membri.

D-l *Ioan Dumitrescu.* E în discuţie alegerea celor cari au aşit la sorţi sau a tuturor?

D-l *A. Eliescu.* A celor cari au eşit la sorţ.

D-l *Tănăsescu.* E drept că prin demisia d-lui Sburlan nu mai avem în consiliu tineretul şi cred că e bine să alegem iar un tânăr în locul d-sale. Apoi Turneanu reprezenta în consiliul de administraţie cooperativele şi care, prin incetarea sa din viaţă, au rămas fără un reprezentant şi cred că ar fi bine să avem unul. Nu e nevoe să fim numai noi dela Casa Pădurilor. Să fie reprezentată toată lumea, ca să putem lua contact cu toate interesele. Doriţi să facem vot secret sau aprobaţi propunerea d-lui Popovici?

Voci. O aprobăm.

D-l *M. Tănăsescu.* S'a aprobat propunerea d-lui Popovici ca să rămână ca membrii în consiliu toţi cei cari au eşit la sorţi. (Aplauze). Şi pe d-l Agapie care a fost cooptat l'aţi ales. (Aplauze).

Mai e alegerea a trei cenzori şi a trei cenzori supleanţi pe anul 1929. Se aprobă prin aclamaţiuni aceiaşi cenzori şi cenzori supleanţi.

D-l *M. Florescu* citeşte numele cenzorilor.

D-l *M. Tănăsescu.* Avem acum alegerea unui membru în comitetul de redacţie al Revistei Pădurilor în locul lui Turneanu.

D-l *N. G. Popovici.* Propun pe d-l Marin Rădulescu, (aplauze).

D-l *V. N. Stinghe.* Am luat cuvântul pentru a spune că alegerea unui membru în comitetul de redacţie trebue făcută cu atenţie. Trebue că căutăm pe acela care poate să lucreze efectiv. Redacţia nu trăeşte din sfaturi cari se dau odată pe săptămână sau pe lună, ci prin contribuţia acelora cari pun punctul pe i şi căciula la ă. Revista trăeşte dintr'o muncă asiduă şi obositoare şi alegerea d-v. trebue să găsească un om muncitor care primeşte să se înhame la muncă. Eu mă asociez la propunerea d-lui Popovici şi vă rog să alegeţi în comitetul de redacţie pe d-l Marin Rădulescu. (Aplauze îndelungate).

D-l *M. Tănăsescu.* Aplauzele d-v. mă autorizâ să felicit pe d. Rădulescu pentru alegerea sa şi să-l rog să fie la înălţime.

D-l *Aurel Eliescu.* D-lor, am în mâna mea o petiţie pe care sunt dator să o aduc la cunoştinţa d-v. şi vă rog să o ascultaţi cu atenţiune, pentru că e contribuţia sufletească a unuia dintre noi, care a contribuit mai mult ca toţi la olaltă, pentru realizarea vechiului nostru ideal, de a ne găsi în această casă. Fondurile au fost adunate cu multă greutate. A trebuit ca cineva să alerge de dimineaţa până seara şi să strângă aceşti bani şi iată ce ne scrie acum acest om:

Către Adunarea generală a Soc. «Progresul silvic» din 16 Mai 1929.

Domnilor şi iubiţi colegi,

Din motive de boală, cu mare părere de rău, m'am văzut nevoit, să nu mai pot participa la nici o şedinţă a Consiliului de administraţie a Societăţii noastre, încă dela 9 Ianuarie 1929 şi până în prezent pe de o parte, iar pe de alta, cum nu voesc să stânjenesc în nici un fel acele lucrări, şi nici nu doresc ca să rămân ca simplu figurant pe coperta Revistei noastre, vă aduc la cunoştinţă, că demisionez din Preşedinte al Societăţii «Progresul silvic» ca şi din membru în Comitetul de redacţie al Revistei.

Am depus pentru Societatea noastră, cu multă râvnă şi îndârjită energie, o bună parte din activitatea mea, timp de 42 de ani. Nu am alergat după deşărtăciunile popularităţei, dar am luptat neîntrerupt în toate împrejurările, şi prin scris, şi prin grai, pentru revendicările corpului nostru, ca şi pentru ridicarea lui cât mai sus şi dacă Dumnezeu îmi va ajuta să mă restabilesc, voi fi cel mai fericit, deşi bătrân, să reviu printre colegii mei iubiţi, ca umăr la umăr, în mod leal, ca simplu soldat, să ducem şi mai departe, carul gospodăriei silvice, ameninţat serios dela o vreme cu reforme care zdruncină între altele şi echilibrul economic al ţării, prin reducerea sub normal a suprafeţei împădurite. Până atunci, sufletul meu rămâne nedesiipit de suflarea silvică a ţării, căci fac parte dintre aceia cari şi-au iubit şi s'au cinstit cu cariera de silvicultor. Cu această ocaziune, şi ca semn al dragostei mele profunde pentru Corp, şi pentru cultura franceză, vă aduc la cunoştinţă, că dăruesc Societăţii «Progresul silvic» suma de 1 milion în rentă a Statului, care va constitui un fond inalienabil, şi din venitul căruia, să se trimeată un bursier la Şcoala de ape şi păduri dela Nancy, pentru desăvârşirea studiilor forestiere. Detaliile acestei donaţiuni, le voi trece într'o deosebită adresă ce voi trimite Consiliului de Administraţie al Societăţii, cât de curând.

Incheind, iubiţi colegi, vă doresc restabilirea armoniei celei mai desăvârşite, singura care poate da putere şi respect corpului, lăsând uitării animozităţile şi privind numai interesul de corp, atât în prezent cât şi în viitor.

Preşedintele Soc. «Progresul silvic»
Consilier silvic onorar
⟨ss⟩ **M. Tănăsescu**

Citind această petiţie, sunt cuprins de o profundă emoţie şi socotesc că e o datorie pentru mine să vă rog, nu în mod obicinuit, dar cu toţii în picioare să aducem elogii acestui generos donator şi gândindu-ne la munca depusă de acest adevărat stejar al corpului silvic, ⟨lumea se ridică în picioare⟩, să ne manifestăm recunoştinţa noastră. E de datoria noastră să-i urăm să se întoarcă cât de curând în mijlocul nostru, unde îl vom primi cu aceiaşi dragoste. Să respingem deci demisia d-sale. Domnule preşedinte, demisia d-tale nu se primeşte, ci se înregistrează, şi rugăm pe Dumnezeu să facă aşa ca să te întorci în mijlocul nostru cât mai repede, sănătos.

⟨Aplauze îndelungate⟩.

D=l *A. Eliescu*..... pentru a ne face fericiţi cu mintea, activitatea şi sufletul d=tale.

(D=l Eliescu sărută pe d. Tănăsescu).

D=l *N. G. Popovici.* Profund emoţionat şi copleşit, în adâncul sufletului meu, de gestul nobil, frumos şi înălţător al colegului nostru Mihail Tănăsescu, în numele meu, care n'am fost întotdeauna în termeni buni, de armonie, sunt dator să=i aduc viile şi călduroasele mele mulţumiri (aplauze) şi să rog pe Dumnezeu să=i dea sănătate, pentru a sta, cât mai mult, în mijlocul nostru, cu sufletul său înălţat, de gestul nobil făcut, în această clipă. Din cuvântarea mea trebue să se desprindă: că atunci când interesele superioare ale Societăţii noastre o cer, atunci când sufletele se deschid, armonia e perfectă între noi, oricare ar fi resentimentele trecutului. Rog pe d. Tănăsescu să încredinţeze comitetului societăţii fotografia sa, *pentru ca să ilustreze*, totdeauna, această societate, la a cărei ridicare şi întărire a lucrat şi dânsul, cu tot sufletul.

D=l Popovici sărută pe d=l Tănăsescu. (Momente de mare emoţie). Toată lumea se scoală în picioare şi aplaudă furtunos!

D=l *N. G. Popovici.* Tineretul să ia exemplu: că, dacă între noi bătrânii au existat frecări—, şi sunt fireşti aceste frecări—, în momentele mari şi înălţătoare, cei cari fac parte, din generaţia mai veche, sunt toţi laolaltă. Când a fost vorba să se lovească corpul silvic, când unii dintre oamenii de stat, au încercat să dea lovituri, am fost toţi uniţi şi trebue să luaţi pilda aceasta, dacă vreţi întărirea şi propăşirea corpului. (Aplauze).

D=l *C. P. Georgescu.* Domnule Preşedinte, iubiţi colegi, a fost hărăzită meseriei noastre ca veşnic să fim în luptă, veşnic să animăm o idee, pentru salvarea pădurilor, pentru binele superior al ţării. In lupta aceasta dusă pentru frumos au fost şi resentimente. Intr'o adunare a Consiliului de Administraţie de acum trei ani am făcut un apel la bătrânii noştri să ne dea acest exemplu unic. Acel exemplu s'a petrecut când îl aşteptam mai puţin pentru că între d=l N. G. Popovici şi Tănăsescu au fost resentimente de timp îndelungat. Exemplul acesta de azi trebue să ne călăuzească. Unirea noastră a făcut minuni. Acum ambele tabere şi=au dat mâna cum au făcut şi acum 7—8 ani. Dintre acei cari au luptat pentru unire sunt şi eu. Exemplul d=lor Tănăsescu şi Popovici trebue să ne servească. (Aplauze).

D=l *N. G. Popovici.* Am o propunere: să ridicăm şedina şi să continuăm mâine, iar mâine seară, sau poimâine seară, să dăm o agapă în cinstea colegului nostru Tănăsescu. (Aplauze).

D=l *M. Drăcea.* Sunt între noi oameni cari trăesc poate mai mult cu gândul în viitor decât în prezent. Desigur că mulţi dintre d=voastră, dacă vă analizaţi gândurile, căutaţi raţiunea vieţii. In convingerea mea, Societatea noastră, care împlineşte 43 de ani, e chemată să joace un rol atât de mare, încât s'ar putea întâmpla ca nici noi să nu putem înţelege măreţia rolului la care suntem chemaţi. Desigur că frecăturile din ultimul timp, cari sunt o realitate foarte palpabilă, au făcut pe unii să=şi scadă entuziasmul şi poate şi credinţa în realizarea acestui gând frumos de viitor. Azi, vedem clar că năzuim pentru viitor. Ideia aceasta începe să se întrevadă şi gestul produs azi în faţa d=voastră, trebue să ne ridice

moralul şi să credem în misiunea sfântă pe care o are Societatea noastră, să credem în viitorul ei. (Aplauze).

D-l *Andrei Boldescu*. D-le Preşedinte. Am simţit necesitatea de a formula şi eu o formulă omagială la adresa d-voastră. Dar e cu neputinţă. E cu neputinţă s'o înghebez la înălţimea gestului d-voastră. In toate câte voiu concentra tot strigătul sincer de admiraţie şi de respect al sufletului meu nu fac decât funcţia să leg trecutul cu viitorul. Cât eroism, câtă trudă se cere, câtă energie se cheltue, e greu de lămurit şi când ne ridicăm la înălţimi grozave totuşi nu putem să apreciem nici măreţia, nici valoarea faptelor eroice. Sunt mângâiat că Societatea nu vă pierde din fruntea ei. Vă dau aci asigurarea, d-le Preşedinte, că stejarul cu care e frumos să vă aseamăn, duce povara lui de mii de ani. Şi stejarul e încă verde. Nu am nici o teamă că veţi reveni în curând sănătos în mijlocul nostru. Gestul pe care l-aţi făcut, darul împărătesc făcut Societăţii nu găseşte destule laude şi destule cuvinte de recunoştinţă din partea Societăţii noastre. Nu vreau să vă scad nimic dar cred că traduc sentimentele unanime ale camarazilor mei urându-vă grabnică însănătoşire şi să reveniţi în mijlocul nostru pentru a face în comun eforturi pentru triumful cauzei noastre. Să trăiţi. (Aplauze).

D-l *Petre Antonescu*. Odată cu exprimarea sentimentelor mele de admiraţie pentru acest mărinimos dar făcut Societăţii «Progresul silvic» de camaradul şi vechiul meu prieten Tănăsescu, am o mică rugăminte personală în calitatea mea de profesor la secţiunea silvică din şcoala politechnică. Aş dori dacă e posibil ca acei bursieri trimişi la şcoala dela Nancy să treacă şi prin şcoala noastră cel puţin doi ani de zile, atâta timp cât se fac studii generale. De altfel sunt şi în asentimentul d-lui Tănăsescu, care are această intenţie. Şcoala dela Nancy în timpul din urmă graţie fondurilor căpătate dela guvernul francez e înzestrată atât de bine, încât merită ca şi copiii noştri să înveţe la acest institut. Sperăm şi noi că şi şcoala noastră ca şi cea dela Nancy, unde mi-am făcut şi eu studiile, va putea avea o asemenea dotaţie. Numai oarecare bunavoinţă s'ar cere ca ea să fie dotată ca şi alte instituţii din străinătate cu câteva păduri unde să se poată aplica silvicultura noastră românească, iar nu franceză şi germană (aplauze). E necesar pentru noi acest lucru. Toţi bătrânaşii pe cari din nefericire politicianii noştri îi cam desconsideră, vor putea căpăta cunoştinţele necesare. Străinii pot să vină, pot să recomande, dar multe lucruri din cele recomandate nu se vor potrivi deloc cu starea noastră reală. Am avut pe germanul Adolf dela Fântânele, care a stat la noi 40 ani şi a făcut o silvicultură foarte frumoasă, dar a făcut greşeli, mai cu seamă la început, cu toate că în fiecare an ne sfătuiam asupra ameliorăţiunilor. A făcut greşeli, dar ca om cu minte a recunoscut fără să se ruşineze şi a declarat că a făcut acele greşeli pentru că avea ideile germane şi şi-a dat acum seama că în ţara românească e o altă climă şi alte împrejurări economice. Pe lângă cei cari ni se aduc din străinătate, trebue să facem apel şi la silvicultorii cari aparţin statului nostru. Experienţa ultimului războiu ne-a dovedit că nu e bine să lăsăm pe străini să cutreere munţii noştri, căci odată cu schiţe relative la trebuinţele silvice, pot aduna date cari nu sunt tocmai în folosul nostru. Aşa încât felicit pe bunul meu camarad

care fără să umble după popularitate şi sub o aparenţă rece a avut totdeauna dorinţa de a ridica prestigiul corpului silvic în interesul obştesc. (Aplauze).

D-l *Ion Dumitrescu.* Am fost emoţionat de conţinutul scrisorii citită de d-l A. Eliescu. Vin din partea tineretului emoţionat la auzirea vestei şi mă fac ecoul sentimentelor lor de admiraţie pentru activitatea d-v. şi pentru gestul făcut. Şi dacă, d-le preşedinte, v'aţi fi uitat în ochii noştri când d-l A. Eliescu citea scrisoarea, aţi fi văzut lăcrămile noastre de admiraţie şi de dragoste. Să trăiţi d-le Tănăsescu. (Aplauze).

D-l *M. Tănăsescu.* Sunt foarte emoţionat de sentimentele pe care mi le arătaţi într'un moment foarte greu pentru mine, pentru că sunt bolnav (Lumea se ridică în picioare). Dacă, câte odată, împrejurările au făcut ca unii din colegii mei să aibă oarecari resentimente, aceasta nu era, din resentimente personale, ci pentru că nu ne întâlneam pe acelaş drum. Impotriva d-lui Popovici n'am avut nici un fel de resentiment. Vă rog să renunţaţi la acea agapă pentru că sunt supus la un regim foarte sever şi ar fi să absentez sau să vin să iau numai un scaun. Vă mulţumesc foarte mult.

D-l *Eliescu.* Ca să plecăm sub impresia acestei emoţiuni, propun să ridicăm şedinţa.

(Şedinţa se ridică).

ZIUA II-a

Şedinţa de dimineaţă (Vineri 17 Mai)

Se deschide sub preşedinţia d-lui C. P. Georgescu asistat de d-nii A. Eliescu şi M. P. Florescu.

D-l *Georgescu.* Declar şedinţa deschisă. La ordinea de zi e modificarea statutelor: Consiliul a aprobat modificarea aliniatului ultim dela art. 9 (citeşte articolul).

Art. în redactarea veche

Art. 9 alin. ultim:

Membrii excluşi sau retraşi nu pot avea nici un drept asupra cotizaţiilor sau asupra fondului social, ci numai la rambursarea valorii obligaţiunilor subscrise pentru clădirea casei Societăţii şi la dividende până la amortizarea lor care se va face cu precădere din primele fonduri alocate ale anului ce urmează.

Art. cum se propune să fie modificat

Membrii excluşi sau retraşi *precum şi văduvele, orfanii sau moştenitorii membrilor decedaţi,* nu pot avea nici un drept asupra cotizaţiilor sau asupra fondului social, ci numai la rambursarea valorii obligaţiunilor subscrise pentru clădirea casei Societăţii şi la dividende până la amortizarea lor care se va face cu precădere din primele fonduri alocate ale anului ce urmează.

Cine doreşte să ia cuvântul?

D-l *Andrei Boldescu.* Vor fi printre dv. şi acei cari au asistat anul trecut la adunarea generală şi cred că vă amintiţi că s'a dezbătut cu oarecare pasiune problema pusă azi la ordinea zilei. A rămas atunci hotărât ca onoratul Consiliu de Administraţie să consulte printr'o carte poştală simplă pe toţi titularii cari se văd trecuţi la sfârşitul proectului de statut cu diferite sume şi urma să răspundă fiecare dacă înţelege ca suma cu care e înscris să contribuie la crearea unei case de ajutor, sau vor să li se restituie pur şi simplu sumele. Am aşteptat un an de zile şi văzând că se apropie acest anotimp al reînvierii, ne-am bucurat că ne vom îmbrăţişa camaradereşte şi frăţeşte şi am aşteptat să vedem dacă se realizează ceeace s'a propus în adunarea generală din anul trecut. Văzând, că lucrul s'a uitat mi-am permis să adresez un chip de jalbă onoratului Consiliu, dar rezoluţia pusă pe această jalbă e a d-lui Mihail Tănăsescu, preşedintele nostru, care mi-a declarat că într'un an de zile a semnat hârtiile fără să adauge cuvântul preşedinte, lucru pe care l'a făcut însă pe petiţia mea. Confirmă d-sa că am dreptate şi roagă Consiliul să dea curs cererii mele. Spuneam în cerere că statutul nostru cel vechi din 1926 dă acest drept. Vă declar că eu însumi n'am dat nici o atenţiune, nici la fond, nici la formă. Statutul era propus de mult regretatul şi ilustrul defunct Alexandru Constantinescu şi autoritatea şi prestigiul lui covârşitor nu-mi îngăduia nici mie care mi-am permis de multe ori o sumă de îngăduinţe să mă împotrivesc. Căpătasem convingerea că problemele puse de el nu comportau nici o împotrivire. Crearea casei de ajutor era un deziderat ca atâtea altele. Nimeni nu i-a dat atenţiune mai ales din pricină că aveam convingerea că acea tutelă părintească ne este folositoare. A murit Alexandru Constantinescu şi atunci am început să ne gândim. «Progresul Silvic» e o societate culturală, cu interese culturale şi când mi-a căzut în mână un proect de statut am văzut că are intenţiunea să creeze o întreprindere care comportă riscuri multe. Pentrucă nu vreau să lungesc intervenţia mea...

Voci: Nu eşti în chestiune.

D-l *A. Boldescu.* Sunt în chestiune. Titularii n'au dreptul să ceară să li se restitue banii. Mie mi s'a reţinut suma la Casa de credit. Vreau o altă redactare a statutelor. E un sacrificiu absurd să mi se ceară să contribui când nu vreau, la o casă de credit şi o bancă. (Citeşte articolul respectiv). Unii din deponenţi sunt măcelari sau tăetori de lemne la Timişoara şi d-v. vreţi să-i faceţi să colaboreze la casa de credit şi să-i numiţi membri fondatori când ei tae lemne. Propuneţi orice redactare însă care să nu ceară ca un membru al «Progresului silvic» să trebuiască să se retragă din societate dacă vrea să-şi recapete banii.

D-l *A. Eliescu.* După şedinţa înălţătoare de eri socotese că în sufletele tuturor a rămas dorinţa şi credinţa că discuţiunile dintre noi oricât ar fi ele contradictorii şi oricât s'ar ciocni, nu sunt vătămătoare, căci ele pornesc din intenţiuni bune. Cu această călăuză vă rog să ascultaţi cu îngăduinţă pe unul din fondatorii societăţii care timp de 43 de ani n'a dezmintit dragostea şi interesul ce-l poartă «Propresului silvic». Eu văd în viitor posibilitate de realizare în linii largi datorită «Progresului silvic» şi tocmai pentru că avem această credinţă, când s'a pus chestiunea băncii şi casei de ajutor în consiliul de administraţie am avut o atitudine ostilă. Eri, plecând de aci cu d-l Drăcea d-sa spunea: trebue s'o facem. I-am spus: gândeşte-te bine. Nu băgaţi Societatea în

afaceri bănești. După părerea mea—și am curajul să susțin cu tărie—veacul al 19-lea va fi caracterizat prin două mari excrocherii, cari au turburat adânc viața socială a omenirii. Regimul reprezentativ și societățile anonime. Regimul reprezentativ a făcut ca în fruntea popoarelor să iasă toți excrocii și toți bălbăiții, iar societățile anonime au pricopsit pe câțiva din sprijinitorii acestora. Priviți în jurul d-v. și veți vedea directori cari sfidează pe clienți. Am încercat și eu și am obținut același rezultat. Iată de exemplu Cooperativa «Mercur» care a ajuns să i se fure 17 milioane jumătate. Societatea discută dacă s'au furat 17 milioane sau 17 milioane jumătate. Ce cârciumar din țara românească n'a adunat parale ? Când s'a făcut Banca viticolă am avut o bancă în care directorii mâncau foarte multe parale, iar noi acționarii a trebuit să ne vindem acțiunile. Gândiți-vă că o bancă poate să ajungă și la faliment și nu faceți nici un fel de legătură între societatea «Progresul silvic» și întreprinderea bancară. Am spus apoi că propunerea are șanse de realizare. Înțeleg bancă, dar nu cu sila. Eu ministru îți opresc d-tale din leafă ca să se poată bucura generațiunile viitoare. Restituirile sunt benevole sau nu ?

Aceasta e chestiunea. Lăsați să discutăm chestiunea în complexul ei, fiindcă consiliul nostru de administrație a neglijat să execute o dorință a adunării generale trecute. In adunarea generală s'a pus această problemă și s'a spus : se vor face scrisori. D-nii membrii din consiliu să spună dacă n'am insistat la fiecare ședință să se facă acest lucru și azi vine un membru, spunându-ne că d-l Boldescu nu este în chestiune în această discuție. S'au luat bani cu sila din leafă din ordinul ministrului și trebue să știm care e voința titularilor. Mi s'a spus : că trebue să facem și noi ceva. Foarte frumos sentiment. Să facă și generația de azi mai mult decât am făcut noi. Fiecare e dator să cheltuiască și entuziasmul și credința și puterea de muncă. Să facem, dar să facem pe socoteala acelora care plătesc din convingere. Nu cu subtilități trebue să ajungem la asemenea rezultate. Trebue pusă problema în întregul ei. Să dăm libertate fiecărui membru ca în termen de șease luni să răspundă dacă vor să mai țină banii la societate sau nu. Ca să faci o bancă trebue să ai bani. V'ați gândit d-voastră că această bancă de ajutor urmând calea tuturor băncilor din lume se va constitui cu un consiliu de administrație și funcționari ? In al treilea rând nu avem experiența necesară. V'ați gândit la dificultatea juridică la cei 25 membri pe cari trebue să-i duci la tribunal pentru autorizație, la cele 25 la sută din capitalul subscris, depus efectiv la Casa de depuneri ? Gândiți-vă la toate acestea. Firește că entuziasmul tinereții trebue admirat, dar să ne dați voe și nouă bătrânilor cu experiență să vă arătăm calea. In orice caz dacă unii sunt de o părere și alții de alta, eu îmi plec capul. Cer însă un lucru dela oamenii conștienți : să privească problema în față și să spună dacă vor sau nu. Să nu fie nimeni silit să contribue. Prin urmare să se introducă în statut că cei cari vor să-și retragă banii în timp de șease luni etc., etc. Incă câteva cuvinte : mândria de libertate, de conștiință, de independență pe care a arătat-o această societate timp de 43 de ani, trebue să rămână. Nu înțeleg azi când sunt pe pragul vieții veșnice să văd această societate târâtă în cine știe ce afaceri. Trebue să lămuriți printr'un vot dacă siliți sau liberi voiți să intrați în această societate. In

timp de şease luni fondurile destinate pentru restituiri vor merge la casa de ajutor: altmintrelea fiecare şi-l poate retrage pe timp de şease luni. (Aplauze).

D-l *Petre Ioan.* Am două regrete: unul că nu e d. Tănăsescu aci şi am obligaţia să răspund în locul d-sale. Toate modificările din statute sunt făcute la insistenţa d-lui Tănăsescu care a obligat consiliul să le accepte. Ar fi fost d-sa obligat să răspundă şi în cazul acesta s'ar fi potolit entuziasmul d-lui Boldescu care are ca şi mine respect faţă de d-l Tănăsescu.

Al doilea regret. Nu pot răspunde nimic antevorbitorului, pentrucă n'a fost în chestiune. E vorba de art. 9 din statut. In curs de un an s'au prezentat o sumă de cereri ale moştenitorilor foştilor noştri camarazi şi n'am avut posibilitatea să le dăm banii înapoi, pentru că statutul ne împiedecă dela acest lucru. Dându-ne seama că nu se pot restitui banii, am făcut chete între noi şi am restituit banii numai ca să putem satisface aceste cereri. Ca să scăpăm pe viitor de obligaţiunea de a reţine banii am hotărît să modificăm art. 9. Iată prima redacţiune:

Membrii excluşi sau retraşi *precum şi văduvile, orfanii sau moşteniforii membrilor decedaţi,* nu pot avea nici un drept asupra cotizaţiilor sau asupra fondului social, ci numai la rambursarea valorii obligaţiunilor subscrise pentru clădirea casei Societăţii şi la dividende până la amortizarea lor care se va face cu precădere din primele fonduri alocate ale anului ce urmează.

E limpede şi cred că nu comportă atâtea discuţii câte s'au angajat de d-l Boldescu cât şi d-l Aurel Eliescu. Dacă nu se crede necesar să se modifice art. 14, noi suntem obligaţi să facem casă de credit şi ajutor cu acei cari au votat Statutul în 1926. Să daţi voe, deci raportorilor să citească expunerea de motive.

D-l *N. G. Popovici.* Vă mărturisesc, că am fost viu surprins, când bătrânul nostru coleg, d-l Eliescu, a emis o notă de un nefiresc pesimism, spunând: că «secolul al 19-lea se remarcă prin două mari excrocherii». Sunt convins, că în forul său interior, nici Eliescu nu poate primi formula excrocheriei, pentru aceste două mari progrese, pe cari omenirea le-a realizat. Prin sistemul reprezentativ s'a făcut ca, la mersul treburilor publice, să ia parte, dacă nu efectiv, cel puţin prin reprezentanţii lui, întreg poporul. Că, poate aceşti reprezentanţi, n'au fost totdeauna cei mai selecţi, e altă chestiune. Dar, ca să susţii la începutul secolului al 20-lea, că sistemul Mussolini, sau Primo de Rivera, or Lenin e superior şi poate contribui, în mai mare măsură, la fericirea omenirii socotesc, că nici d-l Eliescu nu o crede. (Aplauze). Evident, după războiu, a survenit scăderi în regimul reprezentativ, precum au survenit scăderi în multe ca: în îndeplinirea datoriei, în cultura generală a tineretului, în educaţia sufletului etc., etc. Un doctor francez, pe care-l cunoscusem în timpul refugiului la Iaşi, dr. de Coljac, îmi spunea: «Crezi, oare că lumea ieşită din acest războiu e sănătoasă? Nu! Nu poate să fia sănătos acel, care a văzut mii de morţi în jurul său şi care a auzit atâtea bubuituri de tunuri». Nu! Nu poate să fie normal tatăl, or mama care şi-au pierdut copilul. Nervii lor sunt agitaţi, cum e agitată apa când arunci o piatră în ea, sau după furtună. Liniştea vine, încetul, cu încetul. Să susţii însă, că societăţile anonime sunt o mare excrocherie, este o mare exagerare pesimistă

Societăţile anonime, d-lor au făcut şi fac, că şi contribuţia micului capitalist să intervină la punerea în valoare a bogăţiilor ţării. Aceasta face, ca fiecare şi cei mulţi, să fie cointeresaţi în producţie şi propăşirea economică. Văd că d-l Boldescu pleacă. Nu e nici o pagubă. Mă grăbesc să spun, că nu e nici o pagubă, mai ales după scrisoarea, mai puţin decât urbană, pe care a adresat-o comitetului societăţei. L'aş ruga pe d-l Stinghe să citească pasagii din ea. Desigur, scopul principal al societăţi noastre e ştiinţa. Rostul societăţii noastre e de a interesa pe oamenii de stat şi întreaga lumea românească, despre rosturile şi rolul pădurilor. Evident, scopul societăţii noastre e, de a răspândi în cercuri cât mai largi, noţiunea despre folosul acestor imense bogăţii, ce sunt pădurile şi cari nu trebuesc privite, numai din punctul de vedere al fiscalităţei. Dar, societatea noastră e constituită din membri cu nevoile lor, cu exigenţele lor, cari se pot găsi la strâmtoare, la un moment dat. Şi atunci întreb: E bine ca un membru, căruia i-a murit copilul, sau nevasta, ori care are cine ştie ce nevoi materiale, să se adreseze pieţii şi să împrumute bani cu 30—40 la sută? Nu e oare mai frumos ca, fiecare din noi, să ajutăm pe cel în nevoe? Acest gest de colaborare, de cointeresare sufletească, nu e bine oare să aibe şi această faţadă a spiritului de ajutorare? D-l Boldescu face însă caz mare şi zice: «cum, să mă obligi pe mine să ies din societate?» dacă nu vreau să fiu acţionar în Bancă»? Dar, unde e scris acest lucru, mă rog? Şi îl întreb pe d-l Boldescu: dacă nu fera bietul Constantinescu să vină cu câteva milioane, se putea construi oare acest local, cu care ne mândrim? S'au cheltuit fondurile date de regretatul Constantinescu! Şi atunci care e formula? Am construit un local nu numai cu propriile noastre mijloace. Acest local face fala noastră. Ne-a creat şi venituri noui. Societatea şi-a creat venituri, de care beneficiem în mod indirect cu toţii. Credeţi oare că revista noastră cu frumoasa ei acţiune de propagandă, se susţine numai din banii d-v.? Vă înşelaţi. Aceştia nu reprezintă nici o pătrime. De unde se acoperă cheltuelile? Din ce fond? Şi atunci întreb: Oare cei câţiva lei pe care i-aţi depus, pentru construirea localului şi care au rămas prisos, ca economie rezultând din mărinimia, celui care ne-a dat milioane, pentru construirea localului, poate constitui un drept de a fi restituiţi, după cum reclamă d-l Boldescu? Pe lângă punctul de vedere *cultural*, admiteţi oare, că societatea noastră nu are şi un rost material, bănesc? Nimeni nu te obligă pe d-ta să dai bani. Dacă însă ar reclama fiecare, presupusul său drept bănesc, societatea s'ar duce. Dacă fiecare ar cere înapoi banii depuşi n'ar mai putea exista societatea. Acest local care produce venituri şi ne pune în posibilitate să facem propagandă, nu e creat numai cu banii d-tale. Te înşeli. Cotizaţia d-tale nu reprezintă nici un sfert din suma dată de cel de colo. ⟨Arată bustul lui Alexandru Constantinescu⟩. Eu, care sunt unul din puţinii nematerialişti şi care mi-am îngăduit să fac adesea ori declaraţia că: «doresc să trăesc, mai mult prin suflet, decât prin stomac», eu, care am propovăduit, mai mult viaţa sufletească, decât viaţa stomacală, îmi dau totuşi seama, că sunt nevoi materiale, cari reclamă câte odată ajutorarea colegilor şi ar fi să lipsim tocmai dela o datorie colegială când am cere înapoi banii, cu cari s'ar putea constitui un fond, din care să poată fi ajutaţi colegii, ce s'ar găsi în nevoie. Banca şi societatea de credit n'au nici o legătură cu societatea noastră. Că, membri ai societăţii noastre culturale, vor face parte din societatea de credit, aceasta e altceva. Câţi intelectuali, câţi

profesori universitari nu fac parte din societăţile anonime exploatatoare de bunuri ale statului? Să-i împiedicăm? Pentru ce? Găsesc, că e tocmai o datorie a noastră, ca din sumele pe cari le avem, ca prisos, să constituim fondul acestei societăţi de credit, în scopul colegial şi umanitar de ajutorare a colegilor în cazuri de nevoie.

D-l *Petre Ioan.* Eu cunosc societăţi care au luat fiinţă cu mai nimica toată şi au ajuns la o desvoltare mare.

Articolul va avea deci următoarea formă:

Membrii excluşi sau retraşi *precum şi văduvele, orfanii sau moştenitorii membrilor decedaţi,* nu pot avea nici un drept asupra cotizaţiilor sau asupra fondului social, ci numai la rambursarea valorii obligaţiunilor subscrise pentru clădirea casei Societăţii şi la dividende până la amortizarea lor care se va face cu precădere din primele fonduri alocate ale anului ce urmează.

Au de asemenea dreptul la rambursarea sumelor vărsate la Casa Progresului silvic şi toţi acei membrii, cari nu vor să participe la constituirea Casei de Credi Ajutor şi Economie.

Restituirea se va face prin derogarea dela art. 14 în timp de 6 luni, pe baza unor cereri formulate în cel mult o lună.

Voci: Foarte bine, foarte bine.

D-l *Ion Dumitrescu.* Vă rog să spuneţi: sumele vărsate. Prin această modificare am modificat şi art. 14 din statut care n'a fost pus la ordinea zilei.

D-l *Popovici.* Se modifică dela sine.

D-l *Eliescu.* Se vede că suntem în seria cea bună. Să dea Dumnezeu să continue. Bătrânul tatăl meu spunea: Oricât aţi fi de tari şi de buni tot o să vă ajungă blestemul călugărilor, căci le-aţi luat pădurile. Socot că sacrificiile de 43 de ani au îmblânzit urgia cerească. Doresc corpului silvic să devină sănătos. (Aplauze).

D-l *C. Ivanovici.* Se discută art. 9 în care se pune în discuţie dreptul moşteniiorilor noştri, al văduvelor şi al orfanilor. Acest drept nu-l putem menţine mai departe pentru că statutul societăţii spune că nu poate fi membru al societăţii decât inginerul silvic, proprietarul sau exploatatorul de păduri. Nu putem impune moştenitorilor noştri să rămână mai departe în societate şi drepturile lor ar trebui lichidate.

D-l *Dr. Marin Drăcea.* Chestiunea aceasta a casei de Credit şi ajutor a fost vreme îndelungată discutată în Consiliul de Administraţie şi formula de azi e formula la care ar trebui să se oprească adunarea generală. Ieri într'o convorbire cu d-l Eliescu i-am făcut o rugăminte: să vorbească cât mai convins contra Casei de credit şi ajutor. Sunt informat că s'a mai vorbit şi din alte părţi împotriva Casei de ajutor. Rămâne să hotărâţi liberi conform unei vorbe a poporului că: dragostea cu sila nu se poate. Înfiinţaţi sau nu casa de ajutor? Prin hotărârea pe care o veţi lua să daţi dovadă că sunteţi animaţi şi de credinţa în soliditatea societăţii şi de idealurile pe care le urmăreşte societatea. Numărul acelora cari rămân la Casa de credit e numărul celor mulţi şi cari doresc să contribue la progresul acestei instituţii.

D-l *Aurel Eliescu.* Pe vremuri s'a adunat cu căciula câte 5 lei şi ar putea să se adune şi acum. E o chestiune şi de cinste şi de cavalerism şi de

onoare ca să dovediți că cei mulți sunteți hotărâți să sacrificați ceva pentru societate. Acei cari calculează fiecare centimă sunt cei puțini.

D-l *C. P. Georgescu.* Declar discuția închisă. Să fac un mic rezumat. Era pus în discuție art. 9 din statut. Nu aprobarea casei de, Credit și ajutor cum a început discuția. Regret că s'a pus chestiunea așa. D-l Eliescu nu putea să aibe interese comune cu marea massă a funcționarilor. Casa de credit și ajutor e cerută de art. 14 și Consiliul de Administrație a căutat să se conformeze statutului. Sunt încântat că s'a găsit și formula. D-l secretar general Florescu va citi articolul sub ultima formă pe care îl supun votării d-v.

D-l *M. P. Florescu.* Citește modificarea art. 9 din statut:

Membrii excluși sau retrași *precum și văduvele, orfanii sau moștenitorii mebrilor decedați,* nu pot avea nici un drept asupra cotizațiilor sau asupra fondului social, ci numai la rambursarea valorii obligațiunilor subscrise pentru clădirea casei Societății și la dividente până la amortizarea lor care se fa face cu precădere din primele fonduri alocate ale anului ce urmează.

Au deasemenea dreptul la rambursarea sumelor vărsate la casa „Progresului Silvic" și toți acei membri, cari nu vor să participe la constituirea Casei de Credit și Ajutor.

Restituirea se va face prin derogare dela art. 14 în timp de 6 luni, pe baza unor cereri formulate în cel mult o lună.

D-l *C. P. Georgescu.* Cine e contra acestui articol?

O voce. Dacă s'ar cere două milioane în timp de șase luni de unde le luăm?

D-l *C. P. Georgescu.* Bani există. Pentrucă nimeni nu e contra, se aprobă modificarea.

D-l *I. Botescu.* Termenul fatal de o lună de când începe?

D-l *C. P. Georgescu.* Din ziua publicării în «Revista Pădurilor».

Voci. Dar dacă întârzie apariția revistei cu două săptămâni, întârzie și termenul.

O voce. Orice modificare a statutului se publică în «Monitorul Oficial». Să fie dela data publicării în «Monitorul Oficial». (Protestări).

Voci. Să se facă o circulară.

D-l *N. G. Popovici.* Se vede, că sunt colegi de ai noștri, cari nu citesc «Revista Pădurilor». Cum se poate cere oare o circulară personală, când prin publicarea în revistă lesne poate lua cunoștință toată lumea?

D-l *Vintilă Stinghe.* Să se facă o circulară.

D-l *N. G. Popovici.* Pentru ce să încărcăm bugetul societății? Vă plângeați eri de biurocratism și aplaudați când ministrul Mihalache terfelea acest biurocratism și acum d-v. cereți o circulară, când aveți «Revista Pădurilor».

D-l *C. P. Georgescu.* S'a aprobat data publicării în revistă. Trecem la cealaltă parte.

* * *

Art. 22 din statutul vechiu prevede:

«Administraţia Societăţii este încredinţată unui preşedinte ales de Adunarea generală pe timp de 4 ani şi unui Consiliu de Administraţie compus din 21 membri».

Art. 22 noua redactare:

Societatea este condusă de un preşedinte şi un Consiliu de Admtnistraţie. Consiliul este compus din 21 membri, iar preşedintele este ales, de Consiliul de Administraţie din sânul său.

D=l *N. G. Popovici.* In adevăr, în marea majoritate a societăţilor preşedintele se alege de către Consiliul de Administraţie. Sunt unele societăţi anonime cari obişnuesc să lase acest lucru adunării generale. In vechiul nostru statut aşa era scris. Bine înţeles, că e o simplă uzanţă, ca toţi membri comitetului ca şi preşedintele să fie aleşi prin vot secret. Aş propune însă ca, precum membrii consiliului se aleg prin vot secret, tot aşa să fie ales şi preşedintele. De ce sunt pentru desemnarea preşedintelui de către adunarea generală? Trei argumente am pentru aceasta. 1) E, dacă vreţi un argument de fast, el are un mai mare prestigiu, se prezintă cu o mai mare autoritate, când e ales de plenul adunării generale, decât dacă e desemnat de cei 21 de membri din Consiliul de Administraţie. 2) E un inconvenient, când lăsăm ca preşedintele să fie ales de Consiliul de Administraţie. Se poate, ca din cei 21 membri ai Consiliului, să fie bunăoară trei candidaţi pentru preşedinţie. Ei bine, în acest caz, cei doi cari au căzut, rămân cu o mică durere în sufleltul lor, din care naşte o stare sufletească, care nu e bună. Când preşedintele vine desemnat de adunarea generală nu se mai rupe această armonie, care trebue să existe în sânul Consiliului! Nu e bine. Sunt de părere să nu lăsăm Consiliului de Administraţie să desemneze pe preşedinte, pentru a evita acest lucru. Mai e şi o chestiune de ordin personal. Legenda spune că Dumnezeu a coborât şi îngeri pe pământ. Dar ei nu prea se văd. Poate a coborât mai mulţi draci, cari se văd adesea ori. 3) Al treilea argument şi mai puternic, în baza căruia susţin ca preşedintele să fie desemnat de adunarea generală, e şi acela pe care l=aţi putea, cu drept cuvânt, invoca: cum, tocmai pe acela, care are cel mai însemnat rol în conducerea soeietăţii să nu avem dreptul de a=l desemna. Şi se poate întâmpla, ca în mintea d=v. să se fi statornicit dorinţa ca cutare să fie preşedinte. Şi când veţi vedea, că s'a ales un altul, veţi avea desigur, o deziluzie, o nemulţumire. In acest caz preşedintele nu s'ar mai bucura de tot prestigiul, de toată autoritatea, faţă de d=v. care aţi fi vrut un altul. De aceia cred, că e bine să lăsăm dreptul de a fi desemnat preşedintele, prin vot secret, de adunarea generală, în afară de consiliul de administraţie pe care tot adunarea generală îl desemnează, conform statutelor, tot prin vot secret. Preşedintele să fie ales dar, printr'un vot aparte şi anume, prin vot secret, astfel numai, înlăturându=se posibilitatea ca unii să fie influenţaţi. Acestea, sunt cuvintele, pe care aveam să le expun în susţinerea părerei mele şi cred că şi în interesul Consiliului de Administraţie şi pentru prestigiul de care trebue să se bucure preşedintele, veţi aproba modul meu de a vedea. (Aplauze).

D=l *Aurel Eliescu.* Plecând ieri de aci d=l Tănăsescu bolnav mi=a spus că e foarte posibil să nu vină azi la şedinţă. Să iei cuvântul—mi=a spus—la re=

dactarea acestui articol. Să spui ce s'a petrecut în Consiliul de Administraţie la redactarea lui. Omul acesta modest şi delicat a vrut ca preşedintele să fie ales de Consiliul de Administraţie. Iată raţionamentul care l'a determinat pe el: în conformitate cu statutul, alegerea se face de Consiliul de administraţie. Membrii Consiliului de Administraţie trebue să fie egali. Mult regretatul nostru preşedinte Al. Constantinescu ştia ce face. Ştia ce i se datoreşte. Ştia ce era hotărît să facă. Cunoaşteţi dragostea lui pentru silvicultori. «Pe mine să mă aclame toată lumea». S'a introdus această modificare. Persoana avea autoritatea morală prin situaţia şi prin sacrificiile pe care le făcuse. D. Popovici se înşeală amarnic. Poate să fie un om ales de unanimitatea unei ţări şi să fie o puşlama.

D=l *N. G. Popovici.* Se poate şi invers. Mai de grabă invers.

D=l *Aurel Eliescu.* Ce se face în momentul când preşedintele e de o părere şi Consiliul de administraţie de alta. Preşedintele e emanaţiunea congresului. Părerile lui nu pot fi discutate. Ce mai caută atunci cei 21 membri. Fac apel din nou la spiritul d=v. de împăciuire şi la credinţa d=v. Fiecare părere, oricât ar părea de ascuţită nu trebue să vă impresioneze. Gândi=ţi=vă că cel care vrea ce vreau eu, e animat de aceiaşi dragoste ca societatea să meargă din ce în ce mai spre bine. Aveţi să hotăriţi, dacă preşedintele trebue să fie ales de congres sau de Consiliul de Administraţie. Se poate ca d=v. când votaţi pe cei 21, să vedeţi pe preşedinte fie în Popescu, fie în Dumitrescu. Dacă consiliul va alege pe altul, o să vă simţiţi jigniţi? E posibil?

D=l *N. G. Popovici.* E o nuanţă.

D=l *Aurel Eliescu.* In consiliu chiar, de ce să se nască această animozitate? S'au făcut de atâtea ori alegeri. Aţi văzut d=v. un Preşedinte care să nu se bucure de consideraţia noastră? Am lucrat uniţi. Pe d=v. trebue să vă preocupe organismul. In aceste organisme se prevede că administraţia o face Consiliul de Administraţie. Eu, consiliu, dacă îl trimet undeva pe preşedinte, trebue să se ducă. Dacă spune: fac donaţie Palatul Progresului Silvic. Acest act e nul. Creaţi două autorităţi: O autoritate care emană dela congres şi una dela Consiliul de Administraţie.

O voce: Amândouă emană dela congres.

D=l *Aurel Eliescu.* Lăsaţi ca această modificare să fie primită. Constantinescu era atât de înţelept, încât trebuia să cazi de acord cu el. Dece să creiem un alt conu Alecu prin aclamaţii de către congres. Singurul care ar fi avut acest drept era Tănăseseu.

D=l *N. G. Popovici.* După gestul de eri, poate!

D=l *Aurel Eliescu.* Eu care l-am cunoscut de aproape 50 ani, de când a lucrat la acest palat, îl stimez şi mai mult. Gestul de eri e o urmare firească a acestui om plin de modestie şi de muncă.

D=l *Andrei Boldescu.* Voi fi foarte scurt şi voiu avea succes. Voiu avea succes pentru că societatea noastră şi inima şi creerul societăţii noastre cer să onorăm pe toţi preşedinţii noştri şi pe cei de azi şi pe cei din viitor. Să alegem noi adunarea generală pe preşedinte. Aceasta pentru a intra în normal.

D=l *Petre Ioan.* Formula maestrului nostru Popovici e foarte bună.

Vă rog să primiţi această formulă care stă la jumătate şi e de aur. Se cuvine ca orice preşedinte al nostru să fie la aceiaş înălţime. Să se pună la vot.

D-l *Andrei Ionescu.* De sigur că d-l Eliescu ca jurist a văzut lucrurile numai prin prisma d-sale. Avem legea persoanelor morale. In această lege intrăm şi noi şi ea prevede că întreaga activitate a unei societăţi e îndrumată de Consiliul ei de Administraţie. Unitatea în conducerea unei societăţi, a fost întotdeauna consideraţiunea principală care a făcut pe legiuitori să dispozeze aşa. Nici odată nu va înţelege ca o colectivitate să aibe două conduceri. Unitatea de conducere a fost aceia care a primat şi care a dus la propăşirea colectivităţilor. Din acest punct de vedere propun ca Consiliul de Administraţie să-şi păstreze puterile lui depline de conducere, de îndrumare. Sunteţi mulţi cari ţineţi la prestigiul d-v. de membri şi de aceia ţineţi ca preşedintele să fie emanaţiunea d-v. Pentru că s'a făcut apel la raţiunea noastră, să punem la vot această chestiune. Sunt de părere să închidem discuţia şi după ce discuţia va fi închisă s'o lămurim prin vot secret.

D-l *N. G. Popovici.* Am ascultat toate părerile, dar d-l Andrei Ionescu, să mă ierte, nu are dreptate. Consiliul nostru de administraţie are puteri limitate. El nu poate să coopteze definitiv, nici măcar un membru în consiliu, ci confirmarea o dă Adunarea generală. Tot ce face Consiliul trebue să fie supus adunării generale; atunci, când nu are asemenea puteri, care sunt relativ mici, cum să îi dăm pe aceasta aşa de mare, de a alege preşedinte, care trebuie să fie expresiunea a sute de membri, iar nu a cel mult două zecimi de membri. Evident, o societate, o adunare obştească, nu trebue să fie în funcţiune de un om. Nu trebue să fie legată existenţa ei, de existenţa unui om; dar în interesul superior al ei trebue, ca în capul ei, să stea un om cu un mare prestigiu, un om de multă suprafaţă. S'a întâmplat şi se întâmplă adesea, ca consiliile de administraţie să aleagă ca preşedinţi, oameni de mâna a doua, oameri mai şterşi, mai inofensivi etc., ceiace nu e bine. O societate trebue să fie reprezentată printr'un om de mare suprafaţă, cu multă greutate, — căci adesea ori survin ocaziuni, — când personalitatea lui are influenţe covârşitoare, faţă de autorităţi, la festivităţi, etc.

Dar, D-lor, astăzi toate societăţile sunt reprezentate la festivităţile oficiale, numai societatea «Progresul silvic» nu! De ce mă rog? nu vă întrebaţi?

Dacă Constantinescu a fost un om de mare suprafaţă, dorim să avem şi acuma unul, care să ne reprezinte tot atât de bine. Preşedintele să fie ales deci aparte de adunarea generală, ca să-i dăm acestui preşedinte toată aureola şi să vă rămână şi d-v. mulţumirea sufletească de a-l fi ales! (Aplauze).

D-l *Ion Dumitrescu.* Eu cred că e necesar să cităm articolul care fixează atribuţiile Consiliului de Administraţie şi cele ale preşedintelui. Aci se prevede precis că administraţia societăţii e încredinţată Consiliului de Administraţie care e emanaţiunea hotărârii adunărilor generale. La art. 35 se prevede cari sunt atribuţiile preşedintelui. Se spune: conduce cu concursul Consiliului de Administraţie toate afacerile societăţii, reprezintă societatea faţă de autorităţi, particulari, asociaţiuni, etc. Din aceasta rezultă că preşedintele trebue să conducă societatea aşa cum îi dictează Consiliul de Administraţie. Altfel nu se poate. El e reprezentantul Consiliului de Administraţie care e reprezentantul adunării generale. (Aplauze). Se întâmplă un lucru: preşedintele când e ales de Adunarea Generală să vină în contradicţie cu Consiliul de Administraţie. Pe cine reprezintă el? E un cerc vitios în care o societate formată de oameni de cul-

tura noastră nu trebue să se învârtească. E absolut necesar ca președintele să fie emanațiunea Consiliului de Administrație, căci așa cere și prestigiul nostru și autoritatea hotărîrilor noastre. Acum să vin la chestiunea frecăturilor (întreruperi). Pentru acest motiv sunt de părere să se aprobe modificarea cerută de Consiliul de Administrație ca să intrăm în legalitate și în normal.

D-l *C. P. Georgescu* declar discuțiunea închisă. Sunt două păreri: o părere a majorității Consiliului de Administrație prin care se cere modificarea statutului și a doua părere să se mențină statutul cu o singură adaugire: *prin vot secret.* Pun la vot aceste două chestiuni.

D-l *Andrei Ionescu.* Acest Consiliu de Administrație să aibe o majoritate de două treimi.

Voci, Dar dacă nu are?

D-l *Eugen Vălceanu.* Adunarea generală să aleagă Consiliul de Administrație și tot din sânul Consiliului de Administrație, Adunarea Generală să aleagă pe președinte.

Voci. Tot aia e.

D-l *C. P. Georgescu.* Se pune întâiu întrebarea: cine e pentru alegerea generală și cine e pentru alegerea de către Consiliu. Cine vrea ca alegerea să se facă de către Consiliu.

Voci. Vot secret.

D-l *C. P. Georgescu.* Suspend ședința.

Se procedează la vot.

D-l *C. P. Georgescu* E în discuție art. 44. Această formalitate a fost îndeplinită de Consiliu. Hotărîrea de modificare se va da cu două treimi. Iată rezultatul votului: votanți 117. Pentru Adunarea Generală majoritatea de două treimi este 78. Au votat 54 pentru adunarea generală, iar pentru Consiliu 63. Rămâne Statutul în forma lui actuală.

D-l *Andrei Ionescu.* Nu rămâne asta.

D-l *Focșeneanu.* Aceasta înseamnă că votul e nul.

D-l *Andrei Ionescu.* Majoritatea e pentru modificarea statutelor.

D-l *N. G. Popovici.* Nu înseamnă, că votul este nul. Inseamnă, că propunerea de modificare a statutelor, nu a fost admisă. Statutul rămâne în forma lui actuală. Dacă în viitor se va crede, că trebue să se revină din nou asupra acestei chestiuni, e altă socoteală.

D-l *C. P. Georgescu.* Statutul rămâne în actuala lui formă.

D-l *Andrei Ionescu.* Suntem sau nu pentru modificarea statutului?

Voci. S'a respins.

D-l *N. G. Popovici.* Consiliul de Administrație a propus modificarea. D-v. trebue să spuneți, prin votul d-v., dacă trebue sau nu să se facă această modificare. Nu trebue să umblăm cu subtilități juridice. Ce spune articolul din Statutul societății «că Statutele nu pot fi modificate decât în urma propunerii a 50 de membri sau în urma deciziunii Consiliului, Consiliu care a propus modificarea». S'a îndeplinit formalitatea cerută de alin. I al art. 44. «modificările propuse se vor studia în prealabil de Consiliu care va face un raport către Adunarea Generală», etc. «Hotărîrea de modificare se va da însă cu două treimi din membrii adunării generale». Din moment, ce nu s'a

obţinut cele două treimi, însemnează că Adunarea Generală nu a admis modificările propuse.

D-l *Andrei Ionescu.* In statut se spune că statutul nu poate fi modificat

Voci. Nu se poate. Nu e adevărat.

D-l *C. P. Georgescu.* Trecem la modificarea art. 32. Rămâne să se adauge ceeace nu există.

Art. 32: vechi.

Comitetul de Direcţie este condus de preşedintele Societăţii, care prezidează de drept.

El se compune din: 2 vice-preşedinţi, 1 casier, 3 secretari.

Acest comitet se alege pe fiecare an din sânul Consiliului de Administraţie prin vot secret şi cu majoritate de voturi.

Membrii Comitetului sunt reeligibili.

Art. 32 în noua redactare:

Comitetul de Direcţie este condus de preşedintele Societăţii care prezidează de drept.

El se compune din 2 vice-preşedinţi, 1 casier, 3 secretari.

Acest comitet se alege pe fiecare an din sânul Consiliului de Administraţie prin vot secret şi cu majoritate de voturi.

Membrii Comitetului sunt reeligibili.

Comitetul de direcţie ia toate măsurile necesare pentru aplicarea statutelor, regulamentului şi hotărîrilor Consiliului de Administraţie.

Aprobă lucrări până la suma de 20.000 lei în limita articolelor bugetare, în afară de premii, reduceri şi gratuităţi, cari sunt rezervate Consiliului de Administraţie.

D-l *C. P. Georgescu.* Cine e contra acestei adaogiri să ridice mâna.

D-l *C. Ivanovici.* Pentru noi, Consiliul de Administraţie e răspunzător în limita mandatului care îi este dat. Nu putem da răspunderea şi competinţa altor persoane decât Consiliului de Administraţie. Comitetul de direcţie e ales anual de către Consiliul de Administraţie. Urmează ca Consiliul de Administraţie dă încredere Comitetului de direcţie în limita statutului şi aprobării Adunării generale.

D-l *C. P. Georgescu.* Propun la vot articolul în forma care s'a mai citit odată.

(Citeşte din nou articolul).

Cine e contra acestei redactări?

D-l *Ion Dumitrescu.* Comitetul de direcţie e mandatarul Consiliului de Administraţie. Lucrează pe baza mandatului pe care Consiliul i-l dă. Cred că nu e cazul ca Adunarea generală să admită modificările. Intrucât Consiliul de Administraţie e organul legal care răspunde de gestiunea administraţiei şi răspunderea lui e precis stabilită în statut, nu mai e necesar să stabilim alte norme. Comitetul de direcţie lucrează pe baza mandatului Consiliului. Poate suma de 20.000 să fie prea mare sau prea mică. Consiliul va stabili modalităţile şi atribuţiile şi hotărîrile Comitetului de direcţie trebue să fie aprobate la prima adu-

nare a Consiliului. Consiliul trebuie să ratifice procesele verbale ale Comitetului de direcţie şi de aceia cred că nu mai trebue modificat statutul şi să lăsăm ca Consiliul de Administraţie să-şi delege mandatarul pe care îl crede de cuviinţă şi să verifice la intervale dacă Comitetul a lucrat pe baza mandatului dat.

D-l *N. G. Popovici.* Nu e o modificare de statut, ci e o simplă complectare a articolului respectiv. In adevăr, art. 32 spune: «Comitetul de direcţie», etc. etc.

Dar, nu se spune ce face acest Comitet! Socotiţi oare că e suficient să se spună, că există Comitet fără să se spună ce face el? Prin complectarea, pe care o propunem, noi venim şi spunem cari sunt atribuţiile acestui Comitet. Domnilor, Consiliul de Administraţie, care se întruneşte la două, sau la trei săptămâni, nu poate rezolva chestiunile urgente. Consiliul, format din 21 membri, nu se poate aduna atât de uşor, ca Comitetul, format din cinci oameni. E deci necesar, ca acestui Comitet de direcţie, să i se stabilească şi competinţa. Să nu lăsăm lucrurile nelămurite! Cred că trebue să se stabilească anumite îngrădiri. Nu se modifică nimic. Se complectează o idee. Se spune ce trebue să facă acest Comitet. Vă rog dar, să aprobaţi acest lucru, pentru că el înlesneşte Consiliul de Administraţie, pe care nu-l poţi convoca oricând. Până acum s'a enunţat numai principial necesitatea unui Comitet de direcţie, dar nu s'a spus ce e acest Comitet şi care sunt atribuţiile lui. Vă rog să credeţi că această complectare e în folosul bunului mers al Societăţii.

D-l *M. P. Florescu.* Când s'a cerut îndreptarea acestui articol s'a cerut dintr'o necesitate pe care am simţit-o noi. Vin în Consiliul de Administraţie, care e forul suprem, şi chestiuni mărunte. S'a dat Comitetului de direcţie competinţa să rezolve chestiunile mici pentru ca Consiliului să-i rămână numai problemele mari. Vă rog deci să aprobaţi acest lucru. (Aplauze).

D-l *Vintilă Stinghe.* D-l Popovici a remarcat foarte bine că statutul nostru creează ua organ, dar a scăpat din vedere să spună ce oficiu îndeplineşte şi ca o complectare ne-a arătat d-l Florescu rostul lui. Statutul e perfectibil.

Dacă trebue să se complecteze, până la ce sumă sau nu, aceasta rămâne de văzut. Ar putea să fie suficient ca Comitetul de direcţie să expedieze toate chestiunile mai mici ale administraţiei în limita competenţelor pe cari i le fixează Adunarea generală.

D-l *N. G. Popovici.* «Chestiunile mici», e un termen foarte elastic.

Voci: Sub răspunderea Consiliului.

D-l *Vintilă Stinghe.* D-l Dumitrescu spune că nu poate să fie absolut independent acest Comitet de direcţie, să lucreze numai în limita competenţei. ci pe răspunderea Consiliului de Administraţie.

D-l *N. G. Popovici.* E evident că acest Comitet de direcţie lucrează pe răspunderea Consiliului de Administraţie. Termenul, «*afaceri mai mici*» e elastic. Suntem oameni cu păcatele noastre şi poate, de, vine o chestiune asupra căreia am vrea să lărgim competinţa comitetului de direcţie şi peste trei luni ne vine pofta s'o strâmtăm. Aceasta nu e bine. Trebue să stabilim o limită. Pentru mine poate să fie afacere mică cea de 20.000 lei, iar pentru altul o afacere enormă.

D-l *I. Focşeneanu.* In meseria mea, în cooperaţie, toată ziua mă ciocnesc de Consiliu de Administraţie, Adunarea generală, etc. Mi se pare că s'a făcut o mică greşală la noi. Consiliul de Administraţie are toată răspunderea după

statut. I s'a ciupit ceva prin hotărârea luată ca președintele să fie ales de Adunarea generală și prin urmare îi mai ciupim acum încă ceva. E nevoie să se fixeze atribuțiile comitetului de direcție? Să o facă Consiliul. El poartă răspunderea. El având răspunderea trebue să-și limiteze atribuțiile. Propun amendamentul acesta: atribuțiile și puterile Comitetului de direcție vor fi acelea pe care le va delega Consiliul de Administrație și sub răspunderea acestuia.

D-l *Ion Dumitrescu.* Avem gestionar simplu: Consiliul de Administrație. Dacă investim pe președinte ca organ de gestiune, vom avea la adunările generale trei raporturi pentru gestiunea președintelui, a Consiliului și a Comitetului de direcție. E un haos. Trebue să lăsăm consiliului toată răspunderea. Altfel nu văd de ce să ieșim din rândurile societăților persoane morale și juridice.

D-l *C. P. Georgescu.* Inainte de a trece la vot spun că amendamentul d-lui Focșeneanu nu are sens. Consiliul de Administrație poate să dea mandat sau nu. Este chestiunea dacă avem o majoritate sau nu. Cine e pentru admitere?

D-l *N. G. Popovici.* Sunt trei chestiuni. Sunt trei propuneri. Propunerile bune sunt cea a d-lui Dumitrescu și cea a noastră; e nevoe de o complectare a statutului și de limitarea competinței, pe care o poate delega Consiliul de Administrație acelui comitet. Cred, că este util să se spună rolul acestui organ, care e Comitetul de direcție. E formula d-lui Stinghe, care spune, că se creiază un organ, dar nu i se stabilește funcțiunea.

D-l *C. P. Georgescu.* Se admite complectarea art. 32?

D-l *M. Florescu* citește textul:

Comitetul de direcție ia toate măsurile necesare pentru aplicarea statutelor, regulamentului și hotărîrilor Consiliului de Administrație.

Aprobă lucrări până la suma de 20.000 lei în limita articolelor bugetare, în afară de premii, reduceri și gratuități, care sunt rezervate Consiliului de Administrație.

D-l *C. P. Georgescu.* Cine aprobă acest supliment de text?

Se aprobă propunerea. (Aplauze). Ridicăm ședința.

Ședința de după amiază

Sub președinția D-lui C. P. Georgescu, asistat de D-l A. Eliescu și M. P. Florescu.

D-l *C. P. Georgescu.* Declar ședința deschisă. La ordinea de zi ar fi aprobarea regulamentului statutului. Acest regulament rămâne să fie aprobat de d-v. în Adunarea generală viitoare. Urmează Casa de credit și ajutor. Aș fi de părere să facem o intervertire a ordinei de zi și să punem în discuție legea comercializării. Consiliul m'a însărcinat să fac un mic rezumat asupra legii ca după aceia să putem intra în discuția chestiunii. Așa fiind părerea mea e să-mi lăsați cuvântul ca să fac acest rezumat. Dorește însă altcineva să vorbească?

D-l *Victor Priboianu.* Aș dori să se urmeze ordinea de zi.

D-l *C. P. Georgescu.* Care e pentru intervertirea ordinei de zi?

Se aprobă intervertirea prin aclamații.

D-l *C. P. Georgescu.* Noua lege a comercializării comportă mai multe discuțiuni. Pentru d-v. se pune chestiunea întrucât principiile acestei legi se

aplică la păduri. Consiliul a pus la ordinea de zi chestiunea comercializării pădurilor, o chestiune foarte vitală pentru viaţa economică a Statului, mai ales acum când bugetul Statului e atât de sleit. Noua lege e o lege de doctrină şi care sintetizează sub forma precisă modalitatea de aplicare a celor cinci metode de exploatare. După art. 2 metodele pot fi aplicate după propunerea ministrului cu avizul consiliului superior la toate bunurile afară de Căile ferate, Poşta şi Regia monopolurilor statului, care se vor exploata pe baza unor legi speciale ce se vor elabora. Pentru căile ferate s'a şi elaborat proectul şi e acum în discuţia Camerei. Pentru păduri se va ţine seama concomitent de toate aceste modalităţi. Rămâne să vedeţi care se pot aplica. In partea doua a legii se înfiinţează un consiliu superior Legea arată din cine se compune şi care sunt atribuţiile acestui consiliu.

In partea treia dela art. 11 la 14 se vorbeşte despre arendări şi închirieri. Ele se fac pe baza legii contabilităţii şi prin licitaţii publice, pe baza condiţiunilor speciale ce formează caetul de sarcini. Arenda însă nu poate fi mai mare de cinci ani afară de cazuri excepţionale pentru care se cere avizul până la 10 ani. Arenda trebue să fie în medie de cinci ani. Noi care cunoaştem situaţia ştim că nu se va putea aplica această metodă.

A doua modalitate e concesiunea: ea se face pe termen limitat şi în condiţiunile technice pe baza licitaţiei publice sau pe baza unor legi speciale. O pădure nu poate fi acordată după metoda beneficiilor din registru în ultimii cinci ani.

O altă modalitate e regia publică comercială, care, după cum am spus e pentru poştă, telefon, etc. Regiile au o gestiune autonomă. Se organizează pe bază de legi în urma unui jurnal al consiliului de miniştri. Se face o derogare dela legea contabilităţii publice. Sunt principii noui de o importanţă foarte mare pentru viitor. Cu alte cuvinte guvernul e liber să numească un director prin contract. Ar fi tocmai metoda «Casei Pădurilor» care n'ar fi decât să se armonizeze cu dispoziţiunile legii comercializării. Registrele de contabilitate dublă sunt necesare. Acestea ar fi dispoziţiunile generale ale regiilor, cari urmează a fi aplicate Poştelor şi R. M. S.-ului şi rămâne să hotărâţi d-v. în ce măsură şi «Casei Pădurilor».

Trecem la regia mixtă. Cu alte cuvinte statul ar putea să pună în exploatare în regie mixtă unul din marile domenii cu o societate oarecare. Ar mai fi trebuit încă un drum pe care îl descopăr eu că lipseşte în cazul că statul se asociază. Dece nu se poate asocia şi cu particularul în regie mixtă ?

Părerile d-v. au mare importanţă pentru că d-l ministru va ţine socoteală de ele în nouile legi ce se vor elabora.

D-l *N. G. Popovici.* Iubiţi colegi, chestiunea, care se pune în faţa noastră şi asupra căreia se cere, ca în urma discuţiunilor, să facem propuneri concrete e, după mine, de o importanţă covârşitoare şi nu prea simplă. Insă, înainte de a ne pronunţa, sau de a discuta această parte, care e pornită din consideraţiuni fiscale, cu privire la păduri, cred că e trebuitor, tocmai pentru a ne edifica mai bine asupra normelor celor mai potrivite de exploatare şi comercializare a pădurilor să stabilim oarecari principii, pentru că numai pornind dela principii, putem

ajunge la concluziuni practice, aplicabile şi serioase. Când e vorba de exploatarea, în genere a bunurilor şi bogăţiilor unei ţări, sunt trei principii fundamentale, care trebuie să ne ghideze: Produsele bogăţiilor naţionale, sau bunurilor naţionale, trebue să servească în prima linie, spre a îndestula pe conaţionali şi numai prisosul să formeze obiectul exportului. Acesta este un principiu fundamental, când e vorba de exploatarea bunurilor, cari nu aparţin indivizilor, ci colectivităţii, şi de care trebue să beneficieze şi generaţiile viitoare. Aceste bogăţii constituesc un patrimoniu naţional şi constituind un asemenea patrimoniu se cuvine ca de ele să beneficieze, în prima linie, naţionalii. Al doilea principiu fundamental, care trebue să prezideze, când e vorba de exploatarea şi valorificarea bogăţiilor naţionale, e ca produsul exploatării bunurilor sa fie valorificat prin munca, priceperea şi capacitatea naţionalilor. Pentru ca, trecerea dela produsul brut. la produsul industrializat, să se facă în folosul conaţionalilor, iar nu a străinilor. Să nu se întâmple, cum se întâmpla în trecut, când exportam produsele noastre pădurăreşti cu preţul de 28 lei metrul cub, spre a le importa apoi peste trei, patru ani, cu preţul de 3 şi 4000 lei metrul cub. In buzunarul cui a intrat, acest beneficiu, mă rog, acest salariu de transformare, de industrializare? In buzunarul străinilor Or aceasta nu poate să fie o politică, de stat, naţională. Al treilea principiu, care trebue să prezideze, e ca produsul brut rezultând din exploatarea pădurilor, şi mă refer în special la lemn, să fie astfel industrializat încât, trecerea dela brut la net, să se facă cu cât mai puţin deşeu, sau pierdere ! Azi trebue să constatăm, din nefericire că, trecerea aceasta se face cu un deşeu de 20—30 la sută, pentru că rămăşiţele mici, ale industriilor mari forestiere, rămân neutilizate, de oarece nu am creat încă mijloace de industrializare, a unor asemenăa produse mărunte.

Acestea ar fi principiile fundamentale, care trebue să domine politica economică a Statului. Dacă ne raportăm însă, la păduri, chestiunea devine mai serioasă, mai complicată. Chestiunea devine, — după părerea mea, — mult mai grea şi nu toată lumea o poate, uşor înţelege. In deosebi: Oamenii de Stat, de finanţe şi chiar economiştii, — dacă nu sunt dublaţi, cu o cultură forestieră, dacă nu au o apreciere justă a rostului şi rolului pădurii, în propăşirea economică a Statului, — cu greu o pot înţelege. Concepţia lor e greşită, pentru că nu-i preocupă caracterul dublu, pe care îl are exploatarea pădurilor : acela şi de a realiza venituri, dar şi de a asigura regenerarea lor. Pe deoparte trebue să vedem, ce formă de exploatare, e mai bună, pentru o cât mai mare valorificare a produselor, iar pe de alta, să ne gândim la regenerarea pădurilor, în esenţe, cât mai preţioase, pentru a nu slăbi valoarea fondului forestier, pentru a nu ştirbi acest preţios patrimoniu, care nu aparţine numai generaţiei actuale, ci de care trebue să se folosească şi au drept să se folosească şi generaţiile viitoare, *fiecare generaţie fiind o simplă uzufructuară, faţă cu pădurile.*

Desigur, această problemă nu poate fi văzută de toţi, sub forma, sub care o vedem noi.

* * *

Domnilor, nouă ni se aducea şi ni se aduce, pe nedrept, acuzaţiunea, că suntem *«prea conservatori», că nu vrem să ţinem socoteală, că pădurile*

trebue să dea şi venituri. Fundamental greşit! Că suntem conservatori e bine şi «trebuie să fim conservatori». Şi una din probele, cele mai plastice, că aşa trebuie să fim, e faptul, că în Occident, în Franţa, funcţiunea cea mai înaltă, în erarchia forestieră, este aceia de «*Conservateur*». Prima noastră datorie este, dar Domnilor, să conservăm acest patrimoniu, pe care ni l-au transmis predecesorii noştri. Trebue să se ţină socoteală de faptul, că pădurea este o bogăţie a cărei valoare nu rezultă, numai din foloasele materiale, pe care ni le procură produsul lor, «*lemnul*», dar, mai ales, din cele imateriale, ca: influenţa pe care o exercită, asupra altor ramuri de producţiune, (agricultura în prima linie), asupra regimului ploilor, asupra debitului gârlelor şi râurilor, asupra vânturilor, asupra purificării aerului, asupra sănătăţii populaţiei, etc.

Exploatarea nu trebue să slăbească fondul producător care, în ceeace priveşte pădurea, este generator, spre deosebire de alte bogăţii, cari prin exploatare se epuizează, cum sunt: Mina de cărbuni, Mina de aur, Zăcământul de petrol etc. Pădurea are posibilitatea să se refacă, ea se reproduce încontinuu, şi de aceea exploatarea ei nu trebue să fie văzută, numai sub prizma şi forma exploatării, ca a acelor bogăţii. Deci, trebue să facem o deosebire fundamentală, între chestiunea exploatării şi comercializării, căci exploatarea este intim legată de regenerare, sau mai bine zis, regenerarea trebue să fie consecinţa exploatării, pe când comercializarea e legată de capacitatea şi posibilitatea de a mări valoarea produselor, prin industrializarea lor. Şi desigur, mărind valoarea produselor, mărim valoarea funciară a patrimoniului silvic.

Dar domnilor, dacă ne atârnă ceva greu de picioare, e tocmai greşeala, de a fi fost văzute pădurile, de unii, şi multă vreme, numai sub prizma fiscalităţii. In adevăr, cum administraţia silvieă a depins, un îndelungat timp, de ministerul de finanţe, era firesc, ca acesta să vază pădurile, numai sub prizma veniturilor, pe care ele le pot produce. Şi se pare, că în virtutea inerţiei, această concepţie de fiscalitate, a dăinuit şi, din nefericire, încă dăinueşte. Probă sunt bugetele de acum 20, 25, 30 şi 40 ani, şi chiar de acum, din care puteţi uşor vedea, la cât se ridică sumele, care se dădeau şi se dau, pentru punerea în valoare a pădurilor, pentru regenerarea lor, pentru introducerea în masive de esenţe preţioase, pentru împădurirea golurilor şi poenilor, pentru drumuri de transport etc. *Nimic! Aproape nimic, sau în cel mai bun caz, sume cu totul neînsemnate*. Ţara noastră domnilor, nu cheltueşte astăzi nici 20% din venitul pădurilor pentru, regenerarea lor, pentru punerea lor în valoare etc.; — pe când alte ţări înaintate şi cu păduri, deja cultivate, dau până la 60% din venitul pădurilor, pentru punerea lor în valoare şi pentru sporirea puterii de producţiune a fondului forestier. *Această problemă a sporirii valorii şi ameliorării fondului forestier, se pune şi trebue să se pună, ca un imperativ hotărâtor*; căci, de bună seamă, dacă nu se dă nimic, fondul forestier se slăbeşte şi fatal şi producţiunea scade. E tocmai povestea individului, care are o vacă cu lapte şi care face economie la hrana ei! Dar se spune, că venitul pădurilor, este mic, că el nu este în raport cu suprafaţa pădurilor şi cu puterea lor de producţiune! *Eroare! Nesocotită eroare!* Cei ce afirmă aceasta nu ştiu, sau nu vor să ştie, or se fac că nu ştiu, că pădurile sunt tributare anual

cu zecimi de milioane, ca să nu zic sute, în gratuităţi: pentru şcoli, invalizi orfani, văduve de război etc., etc.

Dar domnilor, despre rostul şi rolul pădurilor, nu numai în ceeace priveşte economia naţională, a unei ţări, care trebue să preocupe, în prima linie pe oamenii de Stat şi pe economişti, dar în ceeace priveşte influenţa lor asupra altor ramuri de producţiune şi chiar asupra sufletului poporului, s'au scris şi se scriu multe.

Iată ce spune, între alţii, liricul poet francez André Theuriet: «*In profunzimea pădurii stă sufletul patriei, un popor fără păduri, e un popor care moare*».

Istoria popoarelor, din extremul Orient, cred că poate îndeajuns să ilustreze faptul că: «*cele care şi-au distrus pădurile, în exodul lor de emigrare către Apus, au dispărut şi ele odată cu pădurile, pe cari le-au distrus*».

Iată ce spunea un deputat francez, când în 1924, se discuta în Cameră Codul forestier: «*Vreţi să ştiţi ce sunt păaurile? Ei bine eu v'o pot spune, eu, care am văzut şi noul Continent, în care natura pare că naşte şi vechiul continent, în care natura, îţi lasă impresia, că-şi dă sfârşitul*». Da domnilor, *distrugerea pădurilor e moartea; existenţa lor e viaţa.* Şi până ce oamenii, cari sunt chemaţi să prezideze la destinele acestei ţări şi la acelea ale acestui neam, nu vor vedea, sub adevărata prizmă, rostul şi rolul pădurilor, multe rele vor decurge şi pentru economia noastră naţională, şi îndrăznesc a spune şi pentru sufletul poporului nostru. Ei domnilor, socotesc, că vă aduceţi cu toţii aminte, ce spunea bietul Eminescu când, pentru prima oară, a auzit fluerul maşinelor de drum de fier pe valea Bistriţei.

Să nu ne ameţim domnilor, ca înainte de războiu, când exportam, pentru aproape 25.000.000 lei lemn de brad şi ne făceam o fală, că suntem ţară exportatoare de lemn, pe când noi, nu făceam decât să mâncăm anticipat posibilităţile de producţiune ale pădurilor, la care aveau drept generaţiile viitoare. Ştiţi domnilor când trebuie să ne bucurăm?: *Atunci, câna cerem păduri, numai ceea ce ea poate produce şi când în locul pădurii tăiate a crescut alta, cu o valoare mai mare, de cât cea tăiată. In această ordine de idei domnilor, trebue să vedem problema, ce ni se pune acum în faţă.* Vreau să se dea mijloace, pentru ca pădurile să-şi asigure existenţa lor şi buna lor regenerare şi pentru ca valoarea fondului forestier să crească, zi cu zi. Pornind dela această concepţie dar, eu fac o separaţiune fundamentală, după cum spuneam, între chestiunea exploatării şi chestiunea comercializării.

Care este, domnilor, mijlocul cel mai potrivit, pentru ca exploatarea şi comercializarea să se facă astfel, încât principiile fundamentale de economie forestieră să fie strict păzite?

Desigur, domnilor, dacă ne-am raporta la metodele cele mai simpliste, apoi acestea sunt de bună seamă exploatările prin antrepriză, fie cu licitaţie publică, sau cu bună învoială, pe un număr fix de ani. Dar, făcând astfel satisfacem oare principiile fundamentale de care vorbeam: adică exploatarea va avea ca

consecinţă, regenerarea pe cale naturală şi se va face în aşa chip, încât valoarea fondului forestier să sporească, necontenit? *Nu... Am credinţa domnilor că nu.* Se ştie domnilor, că tot venitul pădurilor exploatate de noi, în trecut, după formulele, mai sus expuse, a fost înscris în bugetul Statului şi din el nu s'a rezervat nimic, nu s'a dat aproape nimic, pentru ameliorarea fondului. Aşa se explică domnilor faptul, că avem astăzi: crânguri simple şi compuse, prin care te poţi plimba, — după cum spunea, odinioară, marele forestier francez Broillard, — cu trăsura, cu 6 cai. Aceasta nu e pădure domnilor, ci, cel mult, o suprafaţă de teren acoperită, cu arbori. Cari este astăzi starea reală a crângurilor compuse dela noi? Rezervele acoperite de crăci lacome, vârfurile lor uscate, semeţişurile ivite, ici colea, copleşite de lăstăriş, tulpini uscate, goluri nenumărate etc. De ce? Pentru că mijloace de ameliorare nu s'au dat. La munte şi podgorii, procentul esenţelor preţioase a scăzut, fagul predomină, în detrimentul bradului la munte şi în detrimentul gorunului la podgorii. Deci, valoarea fondului nostru forestier, nu numai că nu s'a menţinut, ba, *ce este mai grav, a scăzut şi scade continuu. Iată tristul tablou al bogăţii noastre forestiere.*

Dar, eu mi-aşi permite să pun, încă o întrebare: mai avem oare astăzi bogăţia forestieră de acum 60—70 ani? *Desigur că nu!* Şi, dacă n'ar fi venit Ardealul, Bucovina şi Banatul, cu pădurile lor imense, vechiul regat, ar fi astăzi, o ţară mai mult de cât săracă în păduri. Cu toate datele statistice optimiste, cari ni se dau, eu cred că procentul păduros al ţării, al României Mari, nu trece astăzi de 20 %, bine înţeles, dacă socotim numai suprafeţele producătoare de lemn, iar nu şi poenile, golurile, tuferişurile, mărăcineturile şi marile suprafeţe de meşelicuri din Dobrogea etc. Nu avem astăzi domnilor, mai mult ca 2.800 m. p. de pădure, pe cap de locuitor, pe când ar trebui să avem, cam 5.000 m. p. de cap de locuitor, şi, cel puţin 25 %, din teritoriul ţării, acoperit de pădure, pe când noi nu avem, decât 20 % şi, ceea ce este mai grav, chiar acest procent, insuficient dealtfel, este foarte rău repartizat, căci în unele judeţe, — şi nu puţine, — procentul se scoboară chiar la 1 %.

In adevăr, dacă bogăţia noastră forestieră s'a întregit, în parte, prin întregirea ţării, nu trebue să uităm însă, că lemnul este o materie, care, sub un volum mare, are un preţ relativ mic, că este astfel o materie încombrantă şi că cheltuelile de transport sunt atât de covârşitoare încât, prea dese ori, te împiedică să transporţi lemnul la distanţe mari, mai ales când nu ai mijloace eftine de transport, cum sunt cele pe apă, care nouă, ne lipsesc încă.

Când râurile noastre vor putea deveni navigabile, sau cel puţin plutibile, săteanul dela câmp va putea să aibă, în condiţiuni acceptabile, lemnul produs de podgorii şi de munte. Până atunci însă nu.

N'am să discut domnilor aci, legea comercializării, care este deja votată, pentrucă ar însemna să iau atitudine contra actualului guvern, eu mai ales, care fac politică liberală şi nu acesta este scopul meu. Aci, în mijlocul d-v. fac, după cum de atâtea ori am dat dovezi, numai un singur fel de politică: *politică forestieră.* Nu vreau să ştiu, dacă există, sau nu, o lege, care să comercializeze pădurile. Ca silvicultor, sunt chemat, să mă pronunţ, asupra metoadei sau mijloacelor celor mai bune de exploatare, ameliorare şi regenerare a

pădurilor. Trebuind să ţinem seamă de principiile economiei forestiere naţionale şi apoi urmând să ne gândim, că produsele bogăţiilor noastre, în genere, trebue să îndestuleze, în prima linie, pe conaţionali; şi că ele trebue să fie exploatate, valorificate, iar produsele lor industrializate, prin munca acestora, în aşa chip încât trecerea dela brut la utilizabil să se facă, cu cât mai redusă pierdere ‹deşeu›, mă întreb: exploatarea, prin antrepriză, cu licitaţie publică, sau prin bună învoială, satisface aceste dorinţe, aceste imperative? *Răspund categoric nu!* Concesiunea le satisface? *şi mai puţin!* Dar, comercializarea cointeresată? *într'o anumită măsură, da!* Pe când, comercializarea mixtă, *într'o măsură mai apreciabilă.* După mine însă, singura care poate să satisfacă aceste deziderate, într'un grad mai mare, să asigure buna regenerare a pădurilor, sub conducerea noastră a silvicultorilor, să contribue la industrializarea produselor, într'o cât mai largă măsură, pentru a valorifica, cât mai mult, pe deoparte munca conaţionalilor, prin trecerea produsului dela brut la utilizabil, de către braţele acestora, iar pe de altă parte, spre a se ajunge la industrializarea, cât mai intensă a produselor, prin prelucrarea şi a celor mai mici piese de lemn, este *Cooperaţia mixtă sau cointeresată.*

Viu la un principiu fundamental, şi îmi pare rău, că nu am fost la începutul cuvântării Domnului Ministru Mihalache. Noi Domnilor, nu vom putea ajunge la buna conservare, pază şi ameliorare a fondului forestier, decât în acea zi, în care vom reuşi să facem, din ţăranul nostru, un colaborator al nostru. *În ziua, în care vom convinge pe ţăranul, din preajma pădurilor şi a regiunilor păduroase, că el poate să trăiască şi e bine să trăiască, din pădure şi prin pădure, vom avea în el pe cel mai preţios colaborator al nostru, pe cel mai aprig apărător al pădurii,* etc. Toţi oamenii de Stat şi mai ales silvicultorii, trebue să înţeleagă acest lucru. De aceea eu văd, numai în Cooperativă mijlocul sigur, prin care se pot satisface principiile ce am enunţat, şi îndeplini dezideratele, ce am expus şi anume, «le repet»:

1. Bogăţiile ţării trebue să fie, astfel exploatate, încât să îndestuleze, în prima linie, pe conaţionali.

2. Produsele pădurii trebue să satisfacă, în prima linie, nevoile celor din preajma ei şi numai după aceea, prisosul, se poate duce, aiurea, acolo unde el ar fi mai bine plătit, fie pe piaţa internă, fie pe pieţele străine. *Ori, numai cooperativa satisface acest principiu, ea fiind constituită, tocmai din cei localnici, cari prin munca lor în pădure, îşi pot procura şi lemnul trebuitor lor.*

3. Ţăranul îşi va valorifica astfel munca lui, în pădure şi nu va mai năzui să emigreze la câmp, în goană după pământ de arătură, ca astăzi.

4. Apoi, prin organizarea adecuată cooperaţiei, se va putea creia şi o puternică unealtă, pentru intensificarea micilor industrii forestiere. Desigur, par un nesocotit idealist, mai ales pentru acei, cari sunt dominaţi, stăpâniţi, de meteahna fiscalităţii. Eu cred Domnilor, că în orice direcţie a activităţii lor: fie individul, fie colectivitatea, trebuie să-şi statornicească o linie de conduită, să aibă o idee dominantă-conducătoare, şi, când este vorba despre Stat, această linie de conduită, trebue să se rezume în: *„Totul prin români şi pentru român, românul înainte de alţii".*

* * *

Crearea de bogăţii în această ţară Domnilor, prosperitatea, celor existente şi sporirea valori lor, trebue să se facă, prin români şi în folosul românilor. Acestea sunt Domnilor, principiile fundamentale de politică naţională, care trebue să prezideze, când este vorba de exploatarea şi valorificarea bogăţiilor unei ţări. Cum putem ajunge aci, iată întrebarea? *Eu socotesc, că numai prin Cooperativă.* Dar eu Domnilor, nu vreau să văd, în Cooperativă, mai ales când ea e forestieră, o instituţie numai cu un simplu caracter fiscal; o instituţie, cu forma brutal comercială; ci o instituţie, cu un caracter complex şi anume: acela de a valorifica, pe deoparte produsele pădurilor; dar în acelaş timp şi de a spori necontenit valoarea codrilor noştri şi mai ales acela de a valorifica munca săteanului; acela de a creia noui industrii ale lemnului, spre a reduce, cât mai mult, quantumul importului produselor industrializate în alte ţări. Şi atunci, socotesc, că rolul cooperativelor forestiere trebueşte privit şi ele trebuesc organizate, nu la fel cu cele care vând ceapă sau usturoiu ori măslin e şi mălai, etc *Organizaţia lor şi funcţionarea lor trebuesc, cu totul altfe l concepute; ia conducerea lor dată unor organe pregătite, prin specializare şi experienţă. După părerea mea, dacă vreţi să daţi o viaţă acestor cooperative, dacă ţreţi să faceţi din ele institutii, care pe lângă rostul de a valorifica braele săteanului, trebue să aibe şi pe acela de a ajuta administraţia silvică în exploatarea şi cultura pădurilor, ca şi în comercializarea produselor lor, apoi cred, că locul cooperativelor forestiere e numai în Administraţia Casei Pădurilor, unde s'ar putea creea o Direcţie specială a cooperaţiei forestiere.* Pentru mine chestiunea e simplistă. Aveţi o direcţiune a exploatării pădurilor. Ce este ea? E Direcţiunea realizării posibilităţii pădurilor, e Direcţiunea recoltării produselor păduri'or; dar, în acelaş timp, ea trebue să fie şi direcţiunea ameliorării fondului forestier. Trebue ca, concomitent cu această recoltare de produse, să se facă şi valorificarea produselor, prin industrializare, dar mai ales şi regenerarea pădurilor, ca şi sporirea valorii fondului producător. Credeţi oare, că la: Tarcău, Tazlău şi alte părţi, cooperativa, în ce priveşte adevăratul ei rol, firescul ei rost şi-a îndeplinit menirea? *Îndrăsnesc a spune, că încă nu!* Rolul lor ar fi fost îndeplinit, când ar fi creat, pe lângă industria mare, a cherestelei şi industria mică a rămăşiţelor debitului mare; când ar fi valorificat astfel şi mai mult produsele pădurii şi mai rodnic munca săteanului. Cooperativele din Tirol, din Boemia, din Elveţia, etc., sunt exemple plastice şi sugestive, în această direcţiune. Să trimitem acolo echipe de băeţi, absolvenţi ai şcolilor practice de meserii, ‹secţia lemnului› sub conducerea de maeştri, în scopul mai sus expus. Am văzut, în împrejurimile Bernei, familii ţărăneşti cu 4—5 membri, cari fabricau acele mici bibelouri de lemn, acele mici nimicuri, pentru care noi eram şi suntem încă, tributari străinătăţii, cu multe zecimi de milioane, anual. In fiecare casă ţărănească se găseşte 5—6 mici unelte ‹ferăstrău, daltă, cuţitaş, scoabă, etc.›, de care se servesc, pentru a lucra piesele, şi apoi în centrul unei uliţe este un atelier comun, pentru vopsit, pentru lipit, pentru strunguit, etc. Toţi membri familiei muncesc în comun şi câştigul nu e despreţuit. Ce se face la noi în schimb? Deşeul debitului mare în cherestea, să ştie, că e de 30—40%. Capete butucilor se pierd, lăturoaele ‹şoricii› se pierd, etc. Rostul şi rolul cooperativelor ar fi, tocmai de a valorifica, prin industrializare

şi aceste deşeuri, aceste mici rămăşiţe ale debitului, prin care, sau cu care ocaziune s'ar valorifica, într'o măsură mai mare şi braţele, sau munca conaţionalilor, munca românilor. Pe copii, pe care nu-i poate băga în fabrici, în Elveţia, în Tirol, în Boemia îi întrebuinţează acasă la ei, pentru fabricarea acelor mici obiecte de lux, pe care le importăm, plătindu-le cu zecimi de milioane.

Iată, de ce spuneam, că părerea mea este, să adoptăm în exploatarea şi comercializarea pădurilor «Cooperaţia», şi mai ales «Cooperaţia mixtă sau cointeresată», în care Statul vine cu bunul pădurea, iar cooperatiştii cu munca lor. *Acesta este, după părerea mea cel mai bun şi cel mai drept sistem.* Eu Statul vin, cu pădurea, cu bunul, iar cooperativa, cu munca şi cu capacitatea ei de a transforma produsele şi apoi beneficiul se împarte, cum se cuvine, între capitalul-pădure, munca tehnică şi munca brută. Prin acest sistem silvicultorul, ca reprezentant al proprietarului bunului, pădure, face de drept parte din Consiliul conducător al cooperativei, în care are rolul şi de controlor, dar mai ales, pe acela de îndrumător şi conducător technic, ceeace este spre marele folos al însăşi cooperativei. Astfel, sub conducerea lui, se va face şi buna regenerare a pădurei, prin exploatarea ei raţională şi ştinţifică.

Rezumându-mă spun: Exploatarea pădurilor şi comercializarea lor, trebue să fie văzută din acest îndoit punct de vedere. Ea nu trebue privită, numai din punctul de vedere al valorificării produselor, al fiscalităţii, ci şi din punct de vedere şi mai ales din punct de vedere economic şi cultural silvic. Să faci în aşa chip, încât, pe deoparte să poţi valorifica munca conaţionalilor şi câştigul trecerii dela brut la utilizabil să intre în buzunarul lor, iar pe de altă parte să cultivi pădurea şi să sporeşti mereu valoarea ei funciară.

Când va fi vorba de legiferare, în ce priveşte comercializarea pădurilor, eu socotesc, că nu se poate face în condiţii mai bune decât prin «Cooperativa mixtă», sau «Cooperativa cointeresată», pe când direcţia acestor feluri de cooperative cred, că trebue să fie dată Administraţiei Casei Pădurilor.

In orice caz socotesc, că cei în drept, când va fi vorba de asemenea legiferări, nu vor ocoli competinţa şi experienţa silvicultorilor,—după cum, din nefericire, cu durere o spun —, s'a ocolit în trecut, prea de multe ori! (Aplauze prelungite).

D-l *Aurel Eliescu.* Poate că n'aşi fi luat cuvântul în această chestiune dacă n'ar fi fost nevoe să fixez ca să rămână un moment important şi din viaţa societăţii noastre şi din viaţa pădurilor dela noi. A venit eri ministrul (şi rog pe domnii gazetari să ia notă) şi ne-a spus: am venit în mijlocul d-voastră ca să vă spun dela început: voi cere sfatul tuturor şi al d-voastră şi individual voi chema pe alţii şi voi cere sfatul specialiştilor străini şi numai după ce voi căpăta convingerea, numai atunci voi lua măsura ca om de stat cum trebue administrată această bogăţie. Şi ne-a cerut nouă să-i dăm această îndrumare. Şi ne-a spus d-l ministru (şi iară rog pe domnii gazetari să noteze) că «existenţa pădurilor e o necesitate naţională». Problema pădurilor a ajuns să fie revizuită pentru că avem trei milioane hectare şi nu avem în bugetul Statului decât 300 milioane venit. Când ministrul vine şi spune, înţelegeţi că se cere dela păduri mai mult, dar înţelegeţi în acelaş timp că nu putem face proces de intenţii şi că singurul lucru la care trebue să ne gândim e să dăm o soluţie cuminte de specialişti. Pentru profani problema pădurilor e simplă. Toată lumea zice: Statul pierde, mun-

citorii cari lucrează la păduri mor de foame. Totuşi sunt oameni cari se îmbogăţesc. Să suprimăm pe intermediari: aşa e. Acei cari găsesc oarecari lipsuri în rentabilitatea pădurilor nu-şi pun o problemă: ce bogăţie agricolă produce singură? Pământul a produs până la un timp. Când au vrut să scoată mai mult din el a trebuit să-l scormonească din ce în ce mai bine, din ce în ce mai profund şi am ajuns să-i dăm îngrăşăminte artificială. Dar fiindcă nouă ni se cere o soluţie trebue s'o dăm. Să nu se creadă că dacă vrem ca românul să se bucure de produs, trebue să facem lucrurile numai prin români. D-l Popovici e cam pesimist. La noi la Craiova, nu era nici un spiţer român şi acum sunt toţi români. N'am pierdut nimic primind la început pe străini. Nu de ideia aceasta cu caracter general trebue să ne conducem, ci trebue să ţinem socoteală de realităţile economice. Ce au făcut împrejurările la noi din cooperative? A venit la mine un vechiu client al meu şi mi-a spus: am cerut ceva d-lui Opran. D-sa mi-a răspuns că nu poate să-mi dea, dar că mi-ar da dacă ar şti că există o cooperativă. I-am răspuns că în zece zile pot să formez o cooperativă. Totul depinde de aplicare. (Aplauze). Ideile sunt şi bune şi rele şi pentru că ni se cere o soluţie, să nu uităm că nu suntem legislatori, nu ni se cere să facem legi, ci să arătăm soluţia care satisface mai bine interesele generale şi în special interele pădurilor. Din acest punct de vedere cuvântarea d-lui Popovici e rezultatul unei vechi experienţe. D-sa e cam prea idealist. Statul vine cu pădurile şi ţăranul cu munca. Cine aduce capitalul? Să reflectăm asupra acestui punct. Orice s'ar zice şi orice s'ar face, dacă iei exploatarea pădurii din mâna silvicultorului nu mai poţi conta pe ea. Socotesc că corpul nostru silvic e destul de pregătit şi are destul suflet ca să-şi ia această răspundere. El va lucra cu folos dacă d. ministru va traduce în practică cuvintele pe care le-a rostit. Silvicultura nu e numai o ştiinţă, ci şi o artă. Am luat şi eu pe vremuri lecţie. Mă duceam să trag o linie prin pădure pe linia Craiova-Calafat şi am dat într'un hăţiş cu mărăcini. Il întreb pe pădurar ce e cu această pădure. El mi-a răspuns: toate lucrurile sunt bune cu măsura lor şi chiar pădurea dacă nimeni n'o curăţă nu poate să răsufle. L'am întrebat: dar dacă am chema oameni şi i-am pune să înlăture mărăcinii? Zis şi făcut. Pădurea a crescut. Acum e o frumuseţe. Nu am făcut deviz la minister pentru acest lucru. (Aplauze). Dacă d-l ministru va traduce în practică printr'o lege de reorganizare, independenţa absolută a silvicultorului în centrul lui de acţiune, cred că silvicultorul cu darul lui, cu cunoştinţele lui, ar face minuni într'un regim de regie cointeresată în care Statul să vină cu pădurea şi să facă şi un împrumut asupra pădurilor ca să aducă capitalul necesar pentru că fără acest capital, capacitatea simplă de a munci nu face doi bani. In această regie cointeresată munca să nu aducă decât muncă, iar nu consilii de administraţie. Nu primiţi pe silvicultori în consiliul de administraţie să spună când şi unde să tai? Dacă d-l ministru a vorbit cu convingere deplină că va reda independenţa silvicultorului şi dacă va avea curajul şi va avea încredere în corpul silvicultorilor, regia cointeresată în care Statul să aducă pădurile şi capitalul necesar, iar munca numai munca care să se facă sub conducerea silvicultorului, ar fi minunată. (Aplauze).

D-l *Andrei Ionescu*. (Citeşte referatul său).

D-l *Ion Dumitrescu*. Ţin să afirm dela început că aci vorbesc în nu-

mele meu personal, iar nu în numele vreunei instituţii. Vorbesc ca cunoscător al industriei lemnului şi ca atare trebue luat referatul meu. (Citeşte referatul).

In rezumat sistemul care rămâne pentru comercializarea pădurilor e: 1) Vânzarea prin bună învoială sau licitaţie la cooperative sau particulari. La cooperative unde se pot constitui sau există şi la particulari acolo unde nu există capacitatea de conducere. In afaceri mai mari e bine să se constitue regia mixtă cu cointeresare şi regia cooperativă combinată cu concesiunea în care Statul să aducă ca aport pădurile. Statul trebue să facă oarecari concesiuni acestui sistem de comercializare, garantând plata lemnelor înainte de a scoate lemnele din pădure, pentru că de când intră muncitorul cu toporul în pădure până când societatea convine cu cumpărătorul Statul nu e prejudiciat. Parchetele trebue să fie precis stabilite. Venitul Statului trebue să fie asigurat. Statul mai trebue să aibe beneficiul din câştigul societăţii dacă afacerea ar merge strălucit. Trebue multă chibzuială şi contabilitate. Ori câţi experţi ar veni cari nu ştiu ce înseamnă exploatarea, bilanţurile lucrate vor fi găsite bune. Ministerul de finanţe trimite experţi să verifice. Ele sunt găsite totdeauna bune.

D-l *M. Florescu.* Am fost ca deputat în multe comisiuni şi am avut ocaziunea să constat lucruri dureroase pe care le-am adus la cunoştinţa d-lui prim-ministru. A doua zi tot ce am constatat s'a distrus.

D-l *Ion Dumitrescu.* Dacă-l prinzi trebue să stabileşti sancţiuni pentru defalcarea conturilor. Totdeauna societatea va avea un venit mic. Trebue pus mare preţ pe organizarea contabilităţii ca Statul să-şi poată urmări repede veniturile sale.

D-l *C. Ivanovici.* Problema care se pune e punerea în valoare a marilor masive, cari, din lipsă de capital, nu sunt exploatate. Aceasta o cer cele două legi, cele două mari partide de guvernământ şi interesele poporului care nu mai poate suporta plata impozitelor. O mai cere şi nevoia exploatării pentru că nu trebue să contăm pe exploatările viitoare. Vom putea da lupta? Aci e întrebarea. Sunt de părere să analizăm scopurile legii şi interesele guvernului pentru ca să putem să ne apropiem mai uşor de un inamic şi să studiem situaţia. Motivul pentru care s'a făcut legea comercializării e că toate întreprinderile Statului au dat numai deficite, iar acolo unde s'au realizat beneficii acestea au fost neînsemnate. Deficite s'au dat la C. F. R., R. M. S. şi beneficii foarte mici au adus S. M. R.-ul, docurile, etc. In ceeace priveşte beneficiile aduse de Casa Pădurilor ele s'au publicat în dările de seamă anuale de Administraţia Casei Pădurilor.

Statul trebue se pună la dispoziţie bunurile sale, iar partea cealaltă: iniţiativa şi tehnica cari sunt de un mare folos în reuşita întreprinderii. Pentru noi ideia aceasta a comercializării e impresionantă. Ni se pare că se înstrăinează avutul Statului şi se distrug păduriie. Acesta e strigătul nostru. Insă dacă vom examina regia mixtă vom vedea că Statul îşi ia toate măsurile de garanţie ca patrimoniul să nu piară.

Statul are apoi o cotă de participare socotită la o treime. In Consiliul de Administraţie Statul are o treime, iar în adunarea generală la fel. In ceeace priveşte beneficiile, ele sunt calculate cu acţiuni şi se împart între Stat şi acţionari. Statul e părtaş la beneficii.

D-l *I. S. Ionescu.* In faţa faptului împlinit: necesitatea de a se desface produsul lemnos m'am întrebat: era oportună această lege? Pentru că s'a răspuns la această întrebare am început să fac o critică. Am constatat un defect. Avem noi o contabilitate propriu zisă în materie de exploatare? E contabilitatea regiilor. Toţi v'aţi convins că e foarte complicată şi foarte grea şi v'aţi lovit de lipsa de material şi de personal. Concesiunea sau antrepriza sau licitaţia nu-i nouă. Contabilitatea este foarte slabă şi aproximativă. Cum a spus colegul Dumitrescu dacă chiar la cooperative s'a găsit putinţa de a se mistifica rezultatul comercializării, cu atât mai mult aceste mistificări se practică acolo unde e un antreprenor sau o asociaţie. Deci contabilitatea pe care o avem e slabă. Ca rezultat ale acestei slăbiciuni, statisticile silvice sunt cu totul aproximative. Ocolul nu se călăuzeşte de datele obţinute, ci de cele cari depind de atâtea şi atâtea cauze. Datele sunt dincolo de limita permisă a aproximaţiei. Masivele pădurilor se amenajază de comisiuni formate din băeţi tineri, cari n'au încă experienţa reală a serviciului, după inspiraţie şi dacă parcurgi în lung şi în lat o aşa zisă parcelă, se întâmplă să găseşti păduri mai dese şi mai puţin dese şi poeni şi fatal concluzia pe care o tragi în descrierea parcelei va fi greşită. Intrebarea principală e: această lege e adaptabilă prin prevederile ei la necesităţile silvice? In cadrul în care s'a legiferat acum se împlinesc unele lipsuri foarte importante pe cari le avem. E natural ca producătorul când e negustor, trebue să aibe cunoştinţele necesare. Când porneşti la comercializarea propriu zisă, nu trebue să te călăuzeşti de principiu de comerţ? Toţi suntem de acord că pădurea nu e un bun menit să dea numai venituri fiscale, deşi ea dă. Prisosul trebue reglementat. Contabilitatea e sufletul tuturor afacerilor comerciale. Fără contabilitate, această lege generală care vâră pădurile printre celelalte bunuri, va fi ruinătoare. Eu cred că în compunerea Consiliului superior economic să se prevadă introducerea a cel puţin doi specialişti. Am fost noi până acum reprezentaţi în acest Consiliu? Legea cooperaţiei n'a fost pornită dintr'o inspiraţie momentană, ci dintr'o necesitate reală, urmare a relelor din trecut. Avem în Consiliul superior o putere care să apere pădurile de dezastru. Depinde de rolul efectiv al acestui Consiliu şi de puterea de convingere a celor chemaţi să ne reprezinte. Legea generală a comercializării a potrivit cadrul de detaliu în care se poate legifera. Ne-a lăsat putinţa să facem şi noi ceva. Deci legea nu este atât de grozavă. Ca să ne pronunţăm asupra sistemului celui mai potrivit trebue să analizăm toate sistemele. Toate au fost experimentate. Licitaţiile sau concesiunile integrale s'au practicat. O participare a capitalului ţărănesc, a muncii la exploatarea pădurii a fost, deşi incomplectă, pentru că i s'a dat o redevenţă, iar restul s'a trecut la Stat. Pentru ca să ne pronunţăm că un sistem e bun sau rău să enumărăm avantagiile. Se formează o categorie de antreprenori de păduri. Antreprenorii sunt oameni cari au spiritul realităţii şi al observaţiei. Creind o categorie de cetăţeni specialişti, e un bine social. Când se concentrează toate operaţiunile în mâinile unei singure persoane care are tot interesul ca această întreprindere să meargă bine, se naşte specializarea în utilizarea lemnului în cele mai mici amănunte. Dacă e o pagubă naţională mare apoi ea e în risipirea lemnului. Am văzut cooperative improvizate şi am vizitat fabrici de cherestea cărora nu le mai ajunge rumegătura şi mai cumpărau din altă parte lemne de foc pentru combustibilul necesar unui gater.

D-l *N. G. Popovici.* Eu cred că chestiunea e prea importantă şi socotesc

că e bine să dăm tuturor posibilitatea să-şi dezvolte cât mai amplu tezele, bine-înţeles cu rugămintea, de a concentra materialul, pe cât posibil.

D-l *I. S. Ionescu.* Antrepriza e foarte mult apreciată. Ea lasă în aparenţă liberă comercializarea lemnului. Acum să vedem cusururile acestui sistem de exploata e. El creiază beneficii de cele mai multe ori exagerate în dauna Statului şi pe spinarea consumatorului. Se dă putinţa îmbogăţirii străinilor. Cunoaşteţi cazul străinilor din munţii noştri cari în timpul războiului s'au transformat în spionii cei mai utili duşmanilor noştri. Înlătură apoi putinţa organelor de Stat de a aduna datele necesare în vederea statisticilor precise şi utile. Intrebuinţează tarife străine făcute după ţinuturi cu altă climă, etc. Ar fi de dorit ca să avem tarife locale. Dă putinţa abuzurilor prin corupere şi ameninţare, cari nu comportă cu interesul cultural.

In vederea atragerii capitalurilor serioase ar trebui să se angajeze pădurile pe termen lung. Dar aceasta creiază o situaţie vitregă populaţiunii care o lasă la discreţia antreprenorilor, cari o speculează pentru nevoile inevitabile de lemne de foc. Concesiunea după părerea mea trebue limitată. Sunt cazuri unde acest sistem este inevitabil. Acolo unde lemnul nu se poate transporta uşor sau unde materialul nu găseşte consumatori imediat, acolo se poate aplica concesiunea în mod izolat şi pe scurtă durată.

Să vedem acum cooperativele. Ideia înfiinţării cooperativelor a pornit dela constatarea dureroasă că exploatarea pădurilor a ajuns pe mâna străinilor. S'a ajuns însă la organizaţiuni hibride, cari nu şi-au atins scopul. Lipsa de experienţă a membrilor a făcut ca pădurile chiar cele mai frumoase să fie distruse. Lipsa de capital i-a făcut sau tributari străinilor, sau tributari Statului ceeace e şi ma ău, căci statul păgubeşte de două ori. Pădurile au suferit. Lipsa de sinceritate, de unitate de vederi şi de control sunt cauzele relelor. Din această cauză cooperativele servesc numai conducătorilor lor.

Voci. Nu e adevărat.

D-l *I. S. Ionescu.* Ele sapă o prăpastie adâncă în miilocul populaţiei. Gospodăresc rău cooperativele, risipesc lemnul şi munca, iar desfacerea se face în condiţiuni detestabile. In forma actuală ele constitue o adevărată povară pentru Stat. Să se refacă şi apoi vom vorbi altfel. E necesar, deci, ca cooperativele pentru care Statul face jertfe mari, să se îndrepte. Ele nu trebuesc însă înlăturate. In concluzie deci: trebue un sistem de muncă, de concesiune parţială. Sistemul de dijmă a fost bun. Rezultatele au fost bune. De ce s'au limitat aceste exploatări, nu ştiu. Văd însă că tind să dispară. Exploatarea în regie, exploatarea de Stat cred că a dat roade frumoase unde a fost bine aplicată. S'au exploatat în regie toate suprafeţele acolo unde necesitatea a făcut ca aceste produse să se desfacă complect. Exploatarea în regie însă a suferit foarte mult din cauza lipsei de stimulent şi personal. Acei cari au exploatat în regie şi-au creat încurcături extraordinare. Lipsa de personal a făcut ca în foarte multe locuri contabilitatea să fie încurcată. Ca să conchid, sunt de părere că în toate părţile unde desfacerea produselor găseşte debuşee imediate, adică în preajma localităţilor populate, cel mai bun sistem de exploatare e: regia publică comercială în forma în care înţelege legea să i-o dea. Imi închipui că această lege nu poate să fie modificată după placul nostru. Prin regia mixtă şi regia cooperativă se înţelege

o concesiune deghizată, o concesiune dată în condiţiuni excepţionale. Regia cooperativă e foarte utilă. Să se ceară ţăranilor muncă. Să fie interesaţi în producţie. În regia mixtă sunt două inconveniente: se cere ca aportul Statului să fie evaluat. Cu toţii ştim ce înseamnă evaluarea pădurii. Toate datele n'au decât o valoare aproximativă. Cu mijloacele de cari dispunem noi, aceste date sunt şi mai iluzorii. In privinţa preţului se ştie că el variază dela o zi la alta, dela o regiune la alta. Din această cauză nu se poate face nici măcar valoarea iniţială. Dar mai ales când concesiunea mixtă pretinde să i se dea posibilitatea să exploateze pe termeni lungi cum poţi să faci evaluarea. Deci, eu cred, sistemul de regie mixtă e imposibil în ţara noastră pentru că înseamnă să ne aservim din nou capitalului străin. Singurul sistem aplicabil în condiţiile de azi e regia publică comercială, apoi regia cooperativă şi regia mixtă cooperativă, şi concesiunea în situaţiunile în cari e imposibil un alt sistem.

D-l *Jianu* întrerupe.

D-l *N. G. Popovici.* Intreruperea d-lui Jianu îmi dă prilejul să spun două cuvinte. Nu numai că trebue să avem răbdarea de a asculta pe vorbitor, dar eu vă mărturisesc, că sunt nespus de mulţumit când văd, că vin tineri din afară cu chestiuni pregătite dinainte. E o dovadă că pe tineret îl interesează problemele puse la ordinea zilei. Când un tânăr vine cu o chestiune şi nu vrei să-l asculţi înseamnă că îi tai entuziasmul şi nu e bine să facem acest lucru. Cu riscul de a nu putea rezolva a doua chestiune trebue să-i ascultăm şi declar că ar fi de dorit să ia cât mai mulţi cuvântul. (Aplauze).

D-l *I. Focşeneanu.* Cred de datoria mea să protestez la unele acuzaţiuni cari s'au adus cooperaţiei pe nedrept. Pentru principiul pentru care lupt eu nu vreau să vă câştig. Nici pe mine nu m'au câştigat vorbele, ci experienţa de zece ani în mişcarea cooperatistă.

D-l *A. Tcaciuc.* Din cauza timpului înaintat voi face numai un scurt rezumat al raportului meu. Eu sunt pentru concesiunea cooperativă cointeresată. Doresc ca exploatarea să fie condusă de silvicultori, iar nu de popă şi învăţător.

Societatea inginerilor silvici din Bucovina m'a însărcinat să particip la această adunare şi să citesc referatul.

Vă voi arăta ce s'a petrecut la Fondul Bisericesc. Arendarea şi închirierea s'a dovedit defectuoasă. Pădurile noastre au fost exploatate pe întinse suprafeţe. Capitalul angajat în aceste întreprinderi a fost capital neromânesc. Intreprinzătorii care aveau singurul scop de a se îmbogăţi, au adus în ţară străini, şi n'au ţinut cont de interesul românesc.

De abia în 1928 când adunarea eparhială şi-a dat seama de rolul însemnat ce trebue să-l joace pădurile, cu avizul nostru, a decis ca exploatarea să se facă în regie proprie şi cu toate că licitaţiile s'au ţinut şi s'au obţinut 620 lei de mc., totuşi ele au fost respinse, căci nu avem nici un interes să îmbogăţim pe străini. Exploatările în regie proprie au dat bune rezultate şi fondul bisericesc a ajuns la un venit de 530 lei de metru cub, iar în alte ocoale chiar la 7—800 lei de metru cub.

D-l *N. G. Popovici.* Cât rămâne net?

D-l *A. Tcaciuc.* Rămâne 530 de metru cub la tulpină.

Restul comunicărei o voi desvolta într'un referat pe care îl voi depune la birou spre a fi publicat.

D=l *N. G. Popovici.* Trebue să facem o rectficare: La cele 200.000 hectare, câţi silvicultori sunt mă rog? Eu susţin sistemul de cooperativă cointeresată care e după mine şi cel mai bun şi cel mai drept!

D=l *A. Tcaciuc* răspunde în replică dând cifre.

D=l *M. Florescu.* D=l Tcaciuc a venit din partea colegilor bucovineni şi a acceptat formula noastră să ne facă un rezumat. Din partea Ardealului a venit colegul Precup care a consimţit şi d=sa să depună referatul său şi un rezumat.

D=l *C. P. Georgescu.* Din dezbaterile urmate reese până la evidenţă că majoritatea este pentru regia publică comercială combinată cu regia cooperativă. La elaborarea legii acesteia am contribuit şi eu şi chiar până la un punct articolul 6 din legea comercializării se datoreşte intervenţiei mele. Principiile trebuesc adaptate la situaţiunea noastră de fapt. Casa Pădurilor trebue să aibe un program. Găsesc că că e bine ca în propunerea ce o vom face noi să arătăm mijloacele prin care se poate face ţara noastră frumoasă ca odinioară. Să se găsească formule practice ca să se ajungă la realizarea acestui program. Afară de programul refacerii mai e încă un alt program. Una din cauza relelor e şi subdivizarea, care n'are remediu decât în comasare. Cum aceasta nu se poate face decât prin exploatare, ar putea să intre statul cu particularul ca să exploateze în comun. Dacă s'ar face aşa, poate ţara noastră ar fi cea mai frumoasă ţară din lume. In tot cazul pentru comasarea pădurilor regia mixtă e cea care se pretează. Ar rămânea de propus în moţiunea noastră regia cooperatistă şi regia mixtă cu anumite distincţii. Să susţinem că 60 la sută să fie afectat exlusiv pentru refacerea pădurilor noastre. Cu aceste consideraţiuni închei şi vă rog să numiţi o comisiune care să redacteze o moţiune până mâine după amiază pe care s'o prezentăm apoi domnului ministru. Cine vrea să facă parte din comisiune?

O voce. Profesorul Popovici, d=l Georgescu, d=l Dumitrescu, d=l Tcaciuc, d=l N. Mateescu, d=l Stinghe şi d=l Grozescu. Se aprobă. Şedinţa se suspendă.

ZIUA III-a

Şedinţa de dimineaţă

Sub preşedinţia d=lui M. Drăcea, asistat de d=nii A. Eliescu şi M. P. Florescu.

D=l *Marin Drăcea.* Declar şedinţa deschisă. Intrucât eri s'a intervertit ordinea de zi, intrăm în normal. Avem aprobarea statutelor Casei de credit, economie şi ajutor. E cineva care vrea să ia cuvântul în această chestiune? Să se înscrie de pe acum.

D=l *Andrei Ionescu.* Faceţi expunerea de motive, căci va veni d=l Botescu să spună că n'a luat cunoştinţă de expunerea de motive.

D=l *A. Eliescu.* E cineva contra sau are de făcut vre=o modificare? Noi care le cunoaştem le aprobăm. (Aplauze).

D=l *raportor Ioan Petre.* Să=mi daţi voie să citesc actul constitutiv

D=l *C. Ivanovici.* E vorba de o afacere comercială şi e vorba de răspun=dere din partea noastră. Intrăm deadreptul în discutarea articolelor?

D=l *A. Eliescu.* E o chestiune prealabilă. Această chestiune a preocupat foarte mult Consiliul de Administraţie şi după discuţiuni foarte largi am ajuns să precizăm principiul. Eu am ridicat obiecţiunea că această bancă nu poate să fie emanaţiunea «Progresului Silvic» pentrucă banca face afaceri şi Societatea noastră care are un caracter pur ştiinţific, nu poate fi pusă la riscuri. S'a spus: nici un fel de amestec al băncii cu «Progresul Silvic». Această bancă e crea=ţiunea unora dintre membrii «Progresului Silvic». Poate să fie o creaţiune a tu=turor mebrilor, însă «Progresul Silvic» e ceva cu totul deosebit. Admiţând acest principiu, normal e ca să se citească actul de subscripţie, să se vadă cari sunt sub=scriitorii şi aceştia să facă discuţiuni asupra Statutelor, iar nu Societatea «Pro=gresul Silvic». (Aplauze). Am arătat atunci toate temerile mele. Am spus tineretului care a pornit această acţiune că e frumos entuziasmul lui. Dumnezeu să vă dea norocul să reuşiţi, şi ca să=i blagoslovesc şi mai mult, am să subscriu şi eu. (Aplauze). Să fim însă înţeleşi. Subscriitorii să se adune şi să discute între ei formula cea mai bună. Aceste statute au fost discutate cu foarte multă băgare de seamă şi fără îndoială că numai la practică se va vedea dacă ele comportă sau nu unele modificări.

Când noi stabilisem chestiuni de principiu, când entuziasmul silvicultо=rilor spunea că toată lumea şi=a făcut bănci şi trebuie să ne facem şi noi, toţi eram de părere că dacă va înflori banca şi va deveni puternică, mândria va fi a noastră. Acum cred că cel mai bun lucru pe care îl avem de făcut e să citim actul de constituire, iar la urmă subscriitorii să se adune şi să discute statutele.

D=l *N. G. Popovici.* La aliniatul h. dela art. 4 capit. 2 «Scopul şi mij=loacele de acţiune ale societăţii» stă scris următorul lucru: «Să înfiinţeze Casa de Credit şi Ajutor».

Este dar, unul din scopurile, pe care le urmăreşte societatea «Progresul Silvic», pe lângă scopul de ordin cultural, de ordin ştiinţific, de propagandă a silviculturii. Vine dar chestiunea următoare: care e primul punct, pe care trebue să=l punem noi, în discuţie? Găsesc membrii societăţii, că e oportun şi bine, să se creeze o asemenea casă? După ce se va fi stabilit acest lucru, vine a doua chestiune şi anume: cum are să fie constituită această casă? Este ea o parte integrantă din Societatea «Progresul silvic», sau o organizaţiune aparte, care are numai un patronaj moral, din partea societăţii «Progresul Silvic»? Primul lucru pe care membrii Societăţii trebue să=l stabilească e: trebue să ia fiinţă acest deziderat, exprimat printr'un articol din statut? Dacă da, vine a doua chestiune: sub ce formă trebue să ia fiinţă şi ce legături va avea această casă, cu societatea «Progresul Silvic»? Imi reamintesc cum s'a con=struit acest local. Nu l'au construit membrii societăţii «Progesul Silvic», ci membrii au dat banii, ca să construiască un local. Iniţiativa a luat=o «Cercul silvicultorilor» care mai în urmă a fuzionat cu societatea «Progresul Silvic» şi astfel a dispărut. Azi chestiunea nu se prezintă tot aşa. Prin crearea Casei de credit şi ajutor nu se va desfiinţa societatea «Progresul Silvic», dar societatea «Progresul Silvic» nu va fi legată prin averea ei, de casa de credit. Ea e o creaţiune, în limita dis=poziţiunilor statutelor societăţii «Progresului Silvic». Se va şti că această casă de ajutor a luat naştere potrivit unui articol, care stabileşte între altele şi acest

scop al societăţii «Progresul silvic». Că această societate de credit şi ajutor nu trebue să atragă, prin operaţiunile ei, societatea «Progresul Silvic», e bine. Primul lucru dar, pe care avem să îl hotărâm este: dacă e trebuitor să ia fiinţă casa, despre care vorbeşte aliniatul h.?

O voce. Să se pună la vot.

D-l *N. G. Popovici.* Apoi vine a doua chestiune: cum va lua naştere această Casă de credit şi ajutor? Membrii sccietăţii «Progresului Silvic» vor avea să discuta statutele acestei case? Eu, răspund nu, ci numai acei din membrii, cari vor voi să participe la crearea acestei case! Acei, cari vor să-şi retragă capitalul, n'au dreptul să ia cuvântul. Cu aceste cuvinte termin declarând şi eu că găsesc, că e foarte oportună crearea acestei case. (Aplauze). Eu care sunt cel mai puţin materialist, ştiu că forţa materială ajută, într'o largă măsură, forţa morală. Independenţa economică îţi asigură şi independenţa politică. Independenţa materială, sau cum zice românul «*osânza la rinichi*» te face să te simţi mai tare. Prin crearea acestei case se va spori, în faţa opiniei publice, prestigiul şi autoritatea societăţii «Progresul Silvic».

D-l *Petre Ioan* citeşte actul constitutiv. (Aplauze).

D-l *I. Focşeneanu.* Cer cuvântul.

D-l *M Drăcea.* După ce se citeşte actul constitutiv fiecare poate să-şi facă observaţiunile în mod civilizat. Ar urma să suspend şedinţa ca să se semneze actul constitutiv de către membrli cari vor să adere la casa de ajutor.

D-l *Focşeneonu.* Să nu cumva să se creadă că eu iau cuvântul ca să-mi apăr ideia cooperaţiei. Sunt impresionat de un articol pe care l'am citit în «Adevărul» de aseară.

Citeşte articolul.

Am citit aceasta ca să vă previn să nu faceţi societate pe acţiuni. Acţiunea are o valoare azi şi mâine alta. Dacă luaţi forma cooperatistă, banul d-vs. e sfânt, mia e mie şi nu sunt fluctuaţiuni. In cooperativă avem un control riguros ca la Stat care se întinde şi asupra consiliului de administraţie. Aveţi siguranţa că funcţionarii vor fi corecţi. Dacă se vorbeşte de atâţi funcţionari publici cari au furat e că nici unul nu scapă, iar dacă nu se vorbeşte de prea mulţi funcţionari necinstiţi dela societăţile anonime, e că hoţii nu sunt daţi pe mâna parchetului pentru ca să nu scadă acţiunile societăţii. Direcţiunea societăţii Goetz a primit milioane pe când acţionarii n'au nici cel mai modest câştig. In cazuri de delapidări funcţionarii sunt consideraţi ca funcţionari publici. Dacă falşifică o situaţie poate să ia şease luni de puşcărie. De aceia vă sfătuesc să adoptaţi pentru societatea noastră forma cooperatistă. Sunt şi alţii cari mânuesc cu mai multă pricepere banii şi cari au adoptat totuşi forma cooperatistă. Iată o scrisoare deschisă a d-lui Cerchez, figura cea mai proeminentă a comerţului din Iaşi.

Dacă oamenii aceştia cari cunosc felul de a se mişca şi de a produce a banului adoptă această formă, nici noi nu putem face o societate anonimă. Consiliile de administraţie la societăţile anonime sunt formate din mandarini cari nu lucrează, ca şi comisiunea de cenzori şi v'a spus colegul Dumitrescu cât de greu e să pătrunzi într'un bilanţ şi să găseşti buzunăraşul ascuns unde e câştigul acţiunilor. Vă sfătuesc să adoptaţi forma unei societăţi cooperative de credit, economie şi ajutor a corpului silvic (aplauze).

D-l *C. Ivanovici.* Societatea de credit şi ajutor a corpului silvic e mai mult ca ori când necesară. In toate instituţiile funcţionarii şi-au făcut case de ajutor şi credit. Ar trebui să ne intereseze pe toţi. Acei care au o situaţiune materială asigurată nu se interesează. Dar e o chestiune de solidaritate şi camaraderie ca să dăm tot interesul acestei chestiuni. E drept, cum a spus d. Focşeneanu, că ar fi mai avantajos pentru noi să facem o societate cooperativă, am avea scăderi de impozite, egalitatea tuturor şi avantagii de credite la Banca centrală a Cooperaţiei, cu un şi un control sever. Ne izbim însă de un ineconvenient. Ca să ne constituim sub egida cooperaţiei trebue să avem domiciliul în Bucureşti.

D-l *I. Focşeneanu.* E inexact.

D-l *C. Ivanovici.* Cei din Muscel au vrut să facă o societate cooperativă, dar li s'a răspuns că nu se admite acest lucru, deoarece nu domiciliază în aceiaşi localitate.

D-l *A. Eliescu.* S'a întâmplat ca în corpuri mai bine organizate să se dea voturi şi răsvoturi. D-v. aţi aplaudat ideia înfiinţării acestei bănci şi în al doilea rând şi pe mine şi apoi pe d. Popovici. Banca noastră trebue să aibă un fel de legătură morală foarte îndepărtată, fără nici un fel de amestec cu Societatea «Progresul Silvic», care e o societate pur ştiinţifică şi care nu poate fi expusă la riscurile unei bănci.

Nu trebue să stabilim nici o legătură. Banca e un copil absolut independent. Intăi să se nască şi apoi să vedem drumul pe care trebuie să-l ia. Subscriitorii trebue să voteze statutul şi pe urmă să mi se dea voie să spun că şi cooperativele n'au dat rezultate mai bune. Această bancă se naşte dintr'un moment de entuziasm al unei generaţii care acum intră în viaţă şi care vrea să dea dovadă şi de pricepere în administraţie şi de posibilitate de organizare. Veniţi d-v. să-i puneţi un obstacol? Inţeleg să ne opunem noi bătrânii noi care am adunat în casa lui Stătescu 7,50 lei ca fond de construcţie şi am ajuns unde am ajuns. Să lăsăm să se subscrie. Subscriitorii să discute apoi în afară de Societatea «Progresul Silvic». Din moment ce «Progresul Silvic» a hotărît aşa, trebue să se adune numai subscritorii.

D-l *Ion Dumitrescu.* Chestiunea Casei noastre de credit nu trebue privită nici sub forma negării societăţii anonime şi nici sub forma societăţii cooperative. Administratorii suntem noi, iar deponenţii sunt oameni destul de inteligenţi şi destul de arţăgoşi ca să ceară socoteală asupra gestiunii. Suntem destul de capabili să controlăm gestiunea noastră. In privinţa asta nu am nici o teamă. Chestiunea avantajelor pe care le-ar avea Banca Populară se rezumă la faptul că am putea retrage capitalurile mai uşor. Noi nu putem să ne constituim cu un capital de circa 6 milioane fiindcă trebue să vărsăm două milioane. Trebue să ne constituim numai cu patru milioane pentru ca să putem vărsa întreaga sumă pentru societatea anonimă. Dar dacă ne constituim pe baza Băncilor Populare putem să subscriem treptat pe măsura sumelor ce le obţinem dela «Progresul Silvic». Nu mai intră nimeni în bancă, dacă ia forma societăţii anonime, decât cei care sunt la înfiinţarea ei. Trebue să se facă o nouă emisiune. Formalitatea e mult mai complicată. In rezumat singurul avantagiu şi marele avantagiu al Băncilor Populare e că subscrierile sunt mobile. Dacă cineva vrea să-şi retragă capitalul e liber. In ceeace priveşte administraţia ea poate fi tot atât de bună şi când e societate cooperativă şi când e societate anonimă. Vom şti să facem socoteala

şi să controlăm gestiunea băncii. Am putea să înscriem în statutele băncii că administratorii n'au voie nici să se împrumute şi nici să gireze. Dacă trebue să hotărîm asupra formei cooperative : poi o facem numai din cauza uşurinţei mişcării capitalului. E rolul d-v. să chibzuiţi. Insă banca trebue să ia fiinţă.

D-l *M. Drăcea.* Imi iau permisiunea să fiu ultimul vorbitor în ceeace priveşte înfiinţarea acestei Case de credit şi ajutor prin imboldul dat de societatea «Progresul Silvic». Când s'a pus chestiunea înfiinţării aţi aplaudat foarte uşor. Aceste aplauze au şi o explicaţie. Mulţi aţi aplaudat pentru că vă asiguraţi o retragere din această bancă. Fac apel la cei cari aveţi intenţiunea să rămâneţi aci, rugându-vă să decideţi dacă se face sau nu instituţia. Pe urmă să rămânem aci numai cei cari suntem interesaţi. E bine să se ştie că fondul de construcţie al acestei clădiri s'a înfiinţat în afară de societatea «Progresul Silvic». El s'a înfiinţat de către «Cercul silvicultorilor» din 1913. Tot aşa unii dintre noi, desprinzându-ne pentru moment de «Progresul Silvic» să decidem crearea băncii. Trebue să dăm dovadă că putem să facem şi noi un sacrificiu şi să ne asigurăm ziua de mâine Trebue să dăm apoi dovadă de curaj. Dacă ne-am gândi la toate nenorocirile care se pot întâmpla, n'am mai putea trăi. Cerem votul d-voastră pentru înfiinţarea casei de credit după care se va suspenda şedinţa, pentru ca cei care se hotărăsc să participe la înfiinţarea ei, să rămână. Pilda pe care a dat-o acum 15 ani Cercul silvicultorilor, să facă din Casa noastră de ajutor o instituţie puternică care trebue să ne asigure independenţa. Pun la vot dacă societatea «Progresul Silvic» înfiinţează Casa de credit şi ajutor potrivit alin. h, art. 4 din statute şi cine nu vrea să rămână între noi, e liber. Cine e contra să ridice mâna în sus.

D-l *A. Boldescu.* Eu sunt contra faptului ca «Progresul Silvic» să înfiinţeze această casă.

Din toţi membri prezenţi unul singur e contra: d-l M. Boldescu.

D-l *M. Drăcea. Va să zică s'a admis.* Inainte de a redeschide şedinţa societăţii «Progresul Silvic» să discutăm chestiunea Casei de credit sau celelalte chestiuni ?

Voci. Să continuăm şedinţa societăţii «Progresul Silvic».

Dacă e aşa să intrăm în ultima chestiune la ordinea zilei: *chestiunea păşunatului.* Şedinţa e suspendată pentru cinci minute.

D-l *M. Drăcea.* Intrăm în ordinea de zi: *problema păşunatului în păduri.*

D-l profesor *Petre Antonescu.* Această problemă nu e nouă pentru societatea «Progresul Silvic». S'a mai tratat în diferite rânduri. Dacă s'a introdus în ordinea de zi de către Consiliul de administraţie apoi a fost o raţiune bine justificată.

Am ţinut o conferinţă în 1921 care s'a publicat în «Revista Pădurilor».

A fost apreciată la Ministerul Domeniilor şi pentru că mi s'a cerut un exemplar, i l-am dat d-lui ministru Mihalache. In seria de conferinţe ţinute de Societatea Agronomilor în anul 1928 şi la congresul agricol între diferite comunicări s'a tratat şi chestiunea fâneţelor noastre de către d. Petrini care este şeful îndrumărilor agricole. D-sa are lucrări foarte importante. Din nenorocire recomandările judicioase nu folosesc la nimic pentrucă nu se aplică. Câte propuneri utile nu se fac de oameni competenţi ? Foarte multe. Din nenorocire —

cum spuneam — ele n'au nici un efect practic. După mine aceasta se datoreşte faptului că nu avem încă încredere în propriile noastre forţe, ci numai în tot ce vine de peste hotar. Ai noştri n'au cinstea să fie întrebaţi ca să-şi dea părerea. E o pierdere pentru ţară. Vă spun eu ca om bătrân că ţara pierde foarte mult din cauză că nu ne adresăm şi elementelor româneşti cari au dovedit în cariera lor că au studiat o chestiune oarecare în mod serios Iată ce spune d-sa despre soarta islazurilor comunale date nu numai la noi în vechiul regat, dar şi în Bucovina Basarabia şi Transilvania. In unele părţi din Transilvania răul n'a ajuns atât de mare. Nu e însă mai puţin adevărat că am făcut constatări în toamna anului 1927 pe baza însărcinărilor date de Consiliul de miniştri şi în urma rezoluţiunii d-lui prim ministru de atunci generalul Averescu, am vizitat în special terenurile improductive din regiunea bazinului central al Dunărei şi timp de 40 de zile de dimineaţa până seara am parcurs peste 5000 kilometri şi cu automobilul şi călare şi pe jos, ca să-mi dau seama de situaţia din culmea munţilor şi am arătat constatările mele într'un raport. La noi stăm rău. Am avut prilejul să trecem prin valea Prahovei şi m'am speriat de situaţia grozavă de acolo. Dealurile acelea sunt pline de râpi şi torenţi şi nimeni nu-şi dă seama de proporţiile răului. Sunt văi întregi neproductive. Toate islazurile date ţăranilor la 64 sunt râpi. Le ştiţi şi d-v. şi d. ministru care trăeşte la ţară. D. Petrini după ce ne arată situaţia din 1927 ne indică cum au variat suprafeţele în diferitele provincii din 1923—1926. Dela 2.836.000 terenurile au scăzut la 2.476.000. E o reducere însemnată dar aceasta nu joacă prea mare rol afară numai dacă ea reprezintă suprafaţa terenurilor improductive. După ce ne arată origina păşunelor în diferite provincii spune că toate aceste islazuri pot fi considerate ca terenuri improductive. Aceasta e starea de azi a păşunelor şi fâneţelor noastre.

E o descriere foarte interesantă. Cu ocaziunea vizitei mele în Ardeal am văzut suprafeţe imense de păşuni pline de muşuroaie de cârtiţe şi furnici şi am constatat întinderea răului. Am ajuns la 30—40 la sută cuiburi de cârtiţe şi furnici. Ingelegeţi că peste aceste muşuroaie nu creşte iarbă sau dacă creşte e o iarbă inutilă. Alături s'au creat islazuri comunale în păduri. N'ar fi atât de mare răul dacă păşunile s'ar fi făcut cu spirit de discernământ. Legea s'a făcut însă numai ca să se arunce praf în ochii lumii. Se zice în această lege că în ceeace priveşte crearea de islazuri comunale în păduri se va lua avizul consiliului technic. Islazurile nu se pot face decât cu aprobarea comitetului agrar. Am văzut în regiunea unde s'au dat terenuri inproductive, pe coaste foarte repezi, şi un teren pe care vegetaţia nu era mai mare ca o palmă.Vă vorbesc de Valea Arieşului. Intr'o parte e o şosea şi o cale ferată. In partea cealaltă s'au pus în timpul regimului ungar pini şi salcâmi. Când treci nu vezi râpa. Ei spun că au făcut aşa ca să nu se vadă râpa. Am mers însă mai departe şi am constatat situaţia. Vegetaţia făcea să nu se vadă râpa. Pietrele sunt târâte şi depuse pe şosele. In special şoselele acestea sunt acoperite de ape. La fiecare 200—300 metri e un raven. Serviciui technic ia pi trele cu roabele şi le pune la marginea şoselei. Aşa că abia poate trece cu căruţa sau cu automobilul. Dacă se continuă această situaţie e o nenorocire. Am căutat să stau de vorbă cu diferiţi miniştri şi a fost imposibil să schimb câteva cuvinte. Voiam să spun că nu

trebuia să se schimbe legea. E firesc când îndeplineşti o operă de mare anvergură ca legea agrară să se strecoare şi oarecari greşeli. Dacă se constată aceste greşeli se pot îndrepta. In loc să le dăm acolo terenuri le putem da în altă parte. Legiuitorul a spus: păşunile să se ia din rezerva ce hotărăşte comitetul agrar. După câte suntem informaţi s'a luat şi avizul serviciului silvic, dar chiar dacă a fost contrariu s'a aprobat pentru că legea spunea să se ia avizul. Avizul acesta poate să fie sau pentru sau contra. S'a îndeplinit formalitatea. E interesant să vedem ce vorbeşte autorul îslazurilor în pădure.

Să vedeţi ce lucruri pozitive. In vechiul regat putem să răsturnăm munţii cum vrem, dar în Transilvania şi în celelalte provincii ne-am asumat oarecari obligaţiuni faţă de dispoziţiunile tratatului dela Trianon. Suntem obligaţi să facem o asemenea gospodărie încât regimul apelor să nu fie compromis. Prin urmare avem o obligaţie internaţională. E just că în timpul din urmă a început să se dea chestiunilor acestora o importanţă mai mare. Pentru întâia oară s'a trecut în bugetul respectiv cinci milioane lei. E un început. Sunt oameni care îşi dau seama că avem obligaţiuni internaţionale. Vedeţi că totuşi s'au găsit oameni cari să scrie şi să ceară măsuri serioase de îndreptare. In păduri se păşunează nu numai cu vite mari dar şi cu capre care sunt demonii pădurilor. Nu trebue să cerem stârpirea lor. Nu se poate. Capra e vaca omului sărac dar în multe locuri săteanul are câte 20 capre în loc să aibă o singură capră-vacă. Am făcut o mică statistică în domeniul Reşiţa. Inainte de războiu era un număr neînsemnat de capre. După războiu s'au înmulţit cu 2—3000 capre numai în câteva comune. N'am la îndemână cifre ca să vă arăt numărul mare al caprelor. Şi în alte state mai civilizate se permite ca omul sărac să aibă o capră. Dar dacă mergi pe Valea Lotrului vezi pe tot drumul caprele colindând versantele pietroase. Cu ocaziunea congresului din 1926 am văzut situaţia din Italia. E un spectacol dureros. Sunt sute de capre cari distrug ce bruma a mai rămas. Să admitem o capră pentru omul sărac dar nu să-i dăm drumul să colinde suprafeţe mari şi să distrugă pădurile. Chestiunea caprelor trebue reglementată. Chestiunea păşunatului a venit în discuţie când trăia raposatul ministru Constantinescu care ne spunea: prea sunteţi d-voastră excesivi, prea ţineţi la păduri. Iată locuitorii dintr'o comună din judeţul Bacău mi-au trimis un memoriu că le mor vitele de foame şi silvicultorii nu le lasă să pască. Am luat un automobil şi m'am dus la faţa locului. Am hotărît să li se dea păşunea până la jumătatea muntelui şi am trasat linia. Am trecut peste d-voastră pentru că n'aţi avut dreptate. Cei cari au ascultat au tăcut. Erau funcţionari. Eu am spus: D-v. aţi dat până la jumătatea muntelui dar la anul va trebui să daţi până la culmea lui. Dacă vor mai trece cinci ani o să trecem peste culme. Ne vor blestema generaţiunile viitoare şi ţăranii. Ei vor spune: noi suntem oameni proşti de v'am cerut, dar d-v. procopsiţii, cari ştiţi toate, nu trebuia să ne daţi. Ţăranul găseşte argumente foarte judicioase. Sunt alte mijloace să facem ce s'a făcut în Elveţia şi în Franţa. In regiunea Savoia munţii sunt goi. Acum oamenii şi-au dat seama de situaţie şi au găsit metode cari să îmblânzească furia torentelor. In moţiunea noastră ar trebui să repetăm doleanţele atât de des repetate ale corpului silvic şi să aducem în sprijinul nostru şi mărturiile altora cari nu pot să fie bănuiţi ca văd lucrurile cum nu corespund cu realitatea şi că nu ţin seama de binele populaţie

rurale. Vrem ca țărănimea să fie satisfăcută. Dacă nu-i dai păşune în pădure țăranul dă foc pădurii ca să creeze păşunea. In chestiunea păşunelor alpine nu mă unesc cu d-l Petrini care spune că aceste păşuni trebuesc încredințate agronomilor. In toate părțile ele sunt pe seama silvicultorilor. La şcoa'a noastră e un curs pentru torenți. Nici un speciaiist dela nici o altă şcoală nu e mai bine pregătit Cine vine mai des în contact cu munții decât silvicultorul care e obişnuit cu intemperiile munților înalți şi are interesul să facă să dispară golurile. Trebue să ne silim să îmbunătățim soarta țăranului. Să dăm țăranului ceeace e rațional, ca el să nu ajungă în stare de disperare şi să se ducă în mijlocul iernii să tae pomii. Unele din poene sunt necesare pentru hrana vitelor. Nu orice poiană trebue s'o împădurim căci altfel nu mai pot trăi vitele. Cerem într'adevăr să se facă păduri, dar păduri cari să îmbunătățească situația țărănimii. Păstorii unde au văzut un arbore i-au dat foc. Se vede urme de colibe de stâne aproape de vârful munților ceeace dovedeşte că până acolo se întindeau pădurile. Acest atavism al ciobanului de a ataca masivele a lăsat urme. Dați silvicultorului misiunea aceasta grea căci cu ştiința lui, cu iubirea lui pentru pădure va face minuni. In Elveția şi în Franța sunt buchete de arbori La noi nu pot fi ținute vitele mai mult la munte decât până la 15 August şi de multe ori se coboară şi mai înainte căci n'au ce mânca din cauza arşiței soarelui. Dacă ar fi arbori ar găsi iarba verde. Ce se întâmplă însă azi? Avem foarte multe goluri dar marea lor majoritate nu sunt compuse decât din ierburi fără valoare. Ele se întind pe suprafețe mari şi la noi şi în Franța şi animalele le pot mânca numai primăvara. Nu sunt lăsate până la maturitate. Dacă azi s'ar alterna cultura, n'ar fi nici o pagubă ca să lași oarecari porțiuni din goluri să se înierbeze şi cu o oarecare cheltuială s'ar putea transforma golurile noastre. Broşura mea am dat-o fostului prim ministru Brătianu şi i-am spus e o lege după care toate poenile ne sunt luate, şi nu e lucru bun. El mi-a spus: într'adevăr nevasta mea care e puțin cam botanistă mi-a spus că s'au sălbătăcit munții. S'a înrăutățit flora munților. Lucrul acesta corespunde cu realitatea. Cunoaştem răul dar nu luăm nici o măsură. In moțiunea pe care o vom face să revenim cu rugămintea bine justificată ca să se aducă o îmbunătățire. (Aplauze).

D-l *N. G Popovici.* Prin înmulțirea omenirii şi treptat cu înaintarea către civilizație, din ce în ce mai desăvârşită, s'a născut conflictul dintre interesul agriculturii, interesul economiei vitelor şi interesul pădurii. Aceste interese pot fi armonizate. La noi însă, tot ce s'a făcut, a avut la bază o acțiune demagogică Agricultura trebue să fie şi are să fie, de bună seamă, ocupațiunea de căpetenie şi să constitue cea mai însemnată bogăție a țării, căci suntem, după curenta formulă o țară «*eminamente agricolă*». Economia vitelor e trebuitoare şi pentru munca câmpului şi pentru hrana omului, dar, mai presus de toate, existența pădurilor e o necesitate primordială. Conservarea lor e, un principiu fundamental de economie națională. Un fapt e cert. Păşunatul în păduri e prejudiciabil. Că, s'ar putea armoniza interesul economiei vitelor, cu interesul existenței, conservării şi cultivării pădurilor? E cert! Nu mai vorbesc de interesele agriculturii, pentru că ele au fost rezolvate Conflictul între păduri şi agricultură a fost rezolvat, prin determinarea a ceea ce e pădure şi a ceea ce trebue să rămână, pentru agricultură Că în această rezolvare s'au comis şi greşeli, e indiscutabil.

S'au dat culturei agricole terenuri, cari nu erau proprii acesteia! In multe localităţi ele nu remunerează munca depusă şi aceste terenuri vor fi redate, cândva pădurei. Chestiunea aceasta e rezolvată. A rămas în faţă economia vitelor şi existenţa, conservarea şi cultivarea pădurilor. Legea a stabilit principiile creării izlazurilor pentru hrana vitelor de muncă şi de lapte. Cum s'a rezolvat însă chestiunea izlazurilor? In unele locuri s'au dat drept islaz goluri de munte, cum am văzut la Penteleu: la 44 kilometri de sat, s'au afectat, în acest scop însemnate suprafeţe, sub denumirea de «*Islazuri comunale*». Greşelile comise sunt de trei categorii: unele terenuri s'au dat, sub denumirea de islazuri, pe când ele sunt păşuni alpine. S'au afectat apoi, pentru păşuni, locuri unde nu creşte nimic.

Şi, în sfârşit, multe din aceste păşuni s'au creiat, în detrimentul pădurilor, distrugându-se pădurile. Acolo se vor naşte ponoare şi torenţi. Dar, legea e lege. Ce s'a făcut e făcut. A se reveni nu se mai poate. Sunt însă regiuni ale ţării unde s'a pus şi încă se pune la ordinea zilei creiarea de noui islazuri, sau sporirea suprafeţei islazurilor existente. E nevoe să se mai afecteze încă, în acest scop terenuri acoperite de păduri? *Noi spunem că nu!* Pentru că, dacă am face catagrafarea vitelor, cari trebue să servească pentru muncă şi hrană am constata că faţă cu numărul actual de vite suprafaţa actuală a izlazurlor e suficientă. Dar izlazul e creat ad-hoc, pentru hrana vitei de muncă şi de lapte. Nu trebue socotesc să se ţină cont de numărul vitelor pe care îl are un sat, când ţăranul bogat are 100 de oi şi 30—40 boi, căci nu pentru hrana acestora s'au creiat izlazurile! Socotesc, că nu e nevoe să se mai afecteze terenuri pentru izlazuri, pentru că izlazurile, cari sunt date actualmente, sunt departe de a fi insuficiente. Mai mult, nouile exproprieri s'ar face tot în detrimentul pădurilor şi ar fi o mare pagubă, ar fi o adevărată crimă! Numărul vitelor trebuitoare pentru muncă şi hrana familiei ţăranilor trebue avut în vedere. Faţă cu numărul acesta de vite suprafeţele afectate sunt îndestulătoare şi chiar prisosesc, dacă aceste izlazuri ar fi cultivate cu plante furagere. Sacrificiile făcute de economia forestieră sunt prea dureroase, pentru a mai fi încă intensificate. Dacă e să punem faţă în faţă interesul economiei vitelor şi interesul pădurilor nu mai încape discuţie că interesul pădurilor trebue să primeze! Căci domnilor, dacă vitele ar pieri în ţara românească, în cinci şase ani, ele s'ar putea reface, dar dacă ar pieri pădurile ar trebui să treacă multe decenii şi să se cheltuiască sume enorme, pentru ca ele să se refacă. (Aplauze). Un islaz domnilor trebue să fie cultivat, pentru a putea hrăni vitele! Apoi, pe izlaz trebue să pască vitele printr'o rotaţie săptămânală împărţind izlazul în 7 parcele! Dacă s'ar face o asemenea rotaţie cu siguranţă că iarba s'ar reconstitui repede. Ar trebui apoi să se cultive plantele furagere, care pot spori puterea de hrană a izlazurilor. In sfârşit, nu trebuesc amestecate vitele mici cu cele mari, căci acolo unde paşte oaia, iarba se toacă. Calul e unul dintre animalele cele mai delicate şi curate. Unde iarba e murdărită el nu mai paşte. Asupra chestiunii caprelor cred, că discuţia nu mai poate încăpea. Capra e cel mai mare vrăjmaş al pădurii. Ea nici nu aduce măcar mare folos omului. Dispariţia caprelor nu e pagubă. In multe ţări şi în special în Franţa ele au dispărut! Ultima chestiune, a păşunelor de rezervă, poate să fie numai enunţată, pentru că nu e rezolvată. Legea agrară prevede studierea acestei chestiuni. Intrebarea este dacă păşunile de rezervă, care trebue să se înfiinţeze pentru a da o dezvoltare economiei vitelor în regiunile alpine şi de baltă

sunt necesare. Un punct trebue să fie stabilit. Aceste păşuni de rezervă trebue să servească pentru economia vitelor. Cum aceste păşuni se găsesc în regiunea care aparţine administraţiei silvice se pune în legătură cu această problemă a păşunelor de rezervă şi chestiunea improductivelor. Ele se găsesc sau în atingere cu păşunile alpine sau cu păşunile de baltă şi noi care avem la şcoală o catedră de ameliorăţiuni o putem amplifica pentru ameliorăţiunile silvico-pastorale. Socotesc că în dezideratele noastre trebue să se cuprindă şi această soluţiune care n'am pretenţia să spun că e literă de evanghelie, dar ea întrupează părerea noastră a multora. Să se ştie că vitele pot pieri într'o zi, dar că se pot reface. Când însă pier pădurile nu se mai pot reface decât într'un timp îndelungat. Aceasta trebue s'o priceapă oamenii noştri de stat. (Aplauze).

D-l *D. Grozescu*. Chestiunea păşunatului, în păduri, şi defrişarea pădurilor, pentru constituirea de islaz comunal, a fost pe larg desbătută, şi în congresele anterioare, în special în cel din 1927. Motivele cari au provocat discuţiunile de atunci, existând în mare parte şi astăzi, o fac încă de actualitate.

Fără a intra în amănunte, asupra acestei probleme, fiind prea cunoscută fiecăruia din noi, mă voi mărgini numai la câteva constatări şi observaţiuni, referitor la legiuirile existente, menite a rezolva această problemă de un aşa important interes economic şi social.

Păşunatul în păduri, faţa de cuceririle spiritului modern, nu mai poate constitui un auxiliar al vieţei agricole, ca în epoca medievală, iar foloasele obţinute de economia creşterii vitelor, pe această cale, sunt departe de a compensa sacrificiul, ce se cere pădurilor, prin astfel de folosire.

Reforma agrară care a pus în discuţie organizarea agriculturei naţionale, cuprinde, în complexul ei, şi creşterea, şi desvoltarea economiei vitelor, pentru care s'a cerut pădurilor, sacrificiul cunoscut.

Pentru ca rezultatele să fie cele aşteptate, era nevoe a stabili un acord între interesele acestor ramuri de producţiune.

Spre înfăptuirea acestui acord, se constată că unul din dezideratele congresului din 1927, cu privire la utilizarea raţională a suprafeţelor destinate pentru islazuri, şi de care am putea spune că depinde buna reuşită a satisfacerei intereselor, pentru cari s'au destinat, s'a înfăptuit prin legea pentru organizarea, administrarea şi exploatarea păşunilor din anul 1928.

Este necesar să insistăm asupra unor articole din această lege, fiindcă, nu vom putea apăra mai bine pădurile, decât prin o cultură intensivă şi o folosire raţională a actualelor izlazuri.

Când întinsa suprafaţă a păşunelor, va fi exploatatată la maximum, vor rămânea prea puţine nevoi, cari vor reclama satisfacerea lor din păduri.

Dispoziţiunile legei menţionate dau posibilitatea unei exploatări raţionale a păşunelor, asigurând şi conservarea lor în viitor.

In acest scop art. 4, prevede că fiecare păşune, va trebui să aibă un amenajament pastoral sau silvico-pastoral; în cazurile când păşunea are şi pădure

Aceste din urmă amenajamente se vor întocmi de Serviciul silvic al Statului.

Era necesar de altminteri un corectiv de felul acesta faţă de neluarea în seamă a multor din avizele Corpului silvic, la constituirea acestor păşunei.

Este o măsură bună, dar eficacitatea ei s'ar fi resimțit, așa cum este de dorit, dacă ar fi venit la timp. Astăzi prea puține sunt islazurile, cari au încă păduri pe ele, și pentru cari se vor întocmi amenajamente silvico-pastorale.

Este un prilej bine venit însă a se reface unele porțiuni din pădurile defrișate.

S'ar putea ameliora și aici răul, întocmindu-se amenajamente silvico-pastorale, și pentru islazurile de pe cari s'au tăiat păduri, dar cari au nevoe de crearea lor, pentru menținerea și folosirea pășunelor.

Este în deobște cunoscut, că bunele rezultate ale unei legi, nu depind numai de dispozițiunile ce cuprinde, ci în mare parte și de aplicarea ei.

In cazul, care ne preocupă, și conform art. 12 din lege și art. 22 din regulamentul acestei legi, executarea și aplicarea amenajamentelor silvico-pastorale, se face de către consiliul comunal sub supravegherea serviciului agricol județean.

Organele silvice din momentul ce au întocmit amenajamentul, nu mai au nici un amestec.

Se pot întrevedea de toți rezultatele ce se vor obține, dacă nu se dă toată atențiunea cuvenită și acestui element constitutiv al pășunii — près-bois, — pădurea, care condiționează de fapt, buna stare a pășunei.

Tot în legea pentru organizarea, administrarea și exploatarea pășunelor, se află și art. 43 referitor la «Pășunile de rezerve din munte și baltă», în care se face o enumerare a terenurilor socotite ca pășune de rezervă printre cari se enumără și «*toate pădurile pășunabile*».

Dacă ne gândim la dispozițiunile în vigoare referitor la condițiunile de pășunat în pădurile Statului, precum și la dispoozițiunile codului silvic, în ce privește pășunatul în pădurile particulare, putem constata că domeniul forestier, este încă expus la noui transformări în islazuri.

Inlăturarea acestei perspective, pentru afectarea din nou a pădurilor pentru pășuni, depinde, o repet, în mare parte, de valorificarea actualelor islazuri.

In acest scop propun ca în moțiunea ce se va vota asupra acestei chestiuni să se expune dezideratele.

1. Amenajamentele silvico-pastorale să fie întocmite și aplicate de organele silvice, pentru toate pășunele pe care se află păduri, și a tuturor pășunilor din regiunea alpină.

2. Să se întocmească astfel de amenajamente și pentru terenurile pe cari nu mai sunt păduri, dar a căror prezență este necesară în special în regiunea de coline și munte.

3. Să se modifice dispoziținn a din legea actuală referitor la *pădurile pășunabile*, considerate ca pășuni de rezervă. (Aplauze).

D-l *Andrei Boldescu.* Impărăția ierbii a încercat lupta contra împărăției pădurii de când încă nu se ține minte. Și în țara noastră bătălia a fost câștigată de iarbă. Nu de mult s'a asociat cu împărăția ierbii și grâul și pe urmă porumbul și biata pădure s'a retras mereu spre munte și se tot retrage pentrucă ofensiva teribilă condusă de om, oaie și capră e de neînfrânt și acest războiu nu are seamăn nici cu războiul punic, nici cu cel mondial, căci e grozav de tragic. Ce s'a întâmplat unde bătălia a fost câștigată de iarbă? Am experiență

de 30 de ani la câmp şi ştiu că fântânile din care beam apă în vremea copilăriei mele de aur, nu mai sunt decât cuiburi de broaşte. Problema e gravă. Aci s'a vorbit eri şi azi despre Abraham şi copilul lui şi alte asemenea lucruri, dar problema nu s'a pus din capul locului aşa cum trebuia să se pună. Trebuia să se spună că e timpul să se termine cu afirmaţiunea greşită că avem trei milioane hectare de pădure. Opinia publică trăeşte cu această iluzie că administrează trei milioane hectare şi când pune pe un technician să facă un calcul, contabilul spune că trebue să avem venituri de atâtea milioane pe an. Adevărul e că nu avem trei milioane hectare şi că problema trebue pusă în funcţie de geografie, în funcţie de crângurile şi golurile pădurilor. Germania calculează cu două jumătate la sută. E greşit deci când se spune că pădurile nu dau venituri. Când un inginer silvic trebue să vândă grămezile de crengi şi să dijmuiască fânul, ciuperca şi urzicile cine îi preţuieste activitatea lui? Să dărâmăm deci această eroare. Lumea să nu mai trăiască cu iluzia că avem trei milioane hectare când avem un milion şi jumătate fără această cunoştinţă se poate zice aşa cum a zis antivorbitorul meu: «opinia mea este, etc., cred că legiuitorul se va inspira din ceeace afirm eu din consideraţiunile enunţate de mine şi aşa mai departe». Acestea sunt numai vorbe. Dacă ne întrebăm care e bună: regia simplă sau cea compusă? Răspunsul trebue să fie aşa: la Rucăr e bună exploatarea simplă sau compusă, după geografia locului şi după numărul populaţiei. Când vine epoca porumbului sau a fasolei, ţăranii lasă treaba din păduri şi lucrurile s'au stricat. Pe mine m'a omorât modestia. Altfel mi-aş fi permis şi eu să apelez la legiuitor şi să enunţ că sunt tobă de carte şi să vă spun tot ce am învăţat la Brăneşti sau în viaţă. Dacă îmi cereţi să vă fac poezie despre păduri. eu vă pot spune că am văzut un animal care rupea un arbore. Am văzut şi alte animale. Dar am văzut şi unul care contempla arborele şi acela era omul Dacă nu facem însă poezie atunci trebue să constatăm că nu avem suprafaţa care se crede. Întrebarea e: e nevoie să se mai afecteze păduri? Răspunsul: Doamne fereşte. E în interesul economiei generale să mai sacrificăm pădurile? Doamne fereşte. Concluziunea mea e aceasta: De vre-o 30 de ani corpul silvic exprimă acest deziderat.

El n'a fost ascultat. Statul e cel mai mare barbar. Toate islazurile date sunt fantasme de ciulini. Corpul silvic e contra tuturor atacurilor cari se dau pădurilor. E un destin vrăjmaş care ne paşte aproape perpetuu. Am fost îngrozit când am văzut că se formează grupuri de parlamentari şi printre ele se afla şi un grup de agronomi şi silvicultori. Corpul silvic, când ar fi să aleagă pe reprezentanţii ei, n'ar alege pe cei cari întâmplător se aflau în parlament. Voi spune acestor reprezentanţi că ei reprezintă partidele politice şi au fost aleşi pe baza unei liste politice. Prefectul de Dolj mi-a spus într'o zi: d-v. silvicultorii sunteţi nişte îngeri, dar nu faceţi nici o mişcare. Noi silvicultorii ne inspirăm dela natură. Frunza zideşte şi lasă o fibră modestă, dar lasă trunchiul pentru la anul. Noi ne inspirăm dela frunză. Silvicultorul lasă un monument. Mă bucur când văd pădurea pusă de mine. Am plantat-o eu cu mâna mea. El lasă un monument ca să rămână pentru cei ce vor veni. În concluzie propun ca în noţiune să se arate că nu avem trei milioane de hectare şi că ce s'a dat a fost maximum ce s'a putut da. Atât s'a putut şi nimic mai mult. (Aplauze).

D-l *A. Teaciuc*. Problema aceasta e foarte însemnată. Ea atinge chestiunea

pădurilor şi noi nu putem admite că pădurea e o ştofă din care poţi tăia cât vrei. Trebue să aştepţi 120 de ani ca să se facă ce ai stricat.

Fondul Bisericesc a trimis în străinătate, în Elveţia şi în munţii Alpi specialişti şi a întocmit o păşune raţională pentru vite mari, pentru vite mici şi pentru oi. Aceste păşuni au fost îngrăşate. S'a calculat aşa numitul stos. Sunt de părerea d-lui Popovici care a cerut ca vitele să pască cu întrerupere. După 14 zile să revină pe aceiaşi porţiune. Aşa s'a făcut la noi şi sistemul a dat roade. S'au mai introdus apoi şi specii de graminee şi era o plăcere să vezi aceste slazuri. Acest sistem a ţinut până la 1924 când legea agrară a expropriat toate păşunile alpine şi islazurile. De zece ani nu s'a mai făcut nimic.

Pretutindeni sunt muşuroae de cârtiţe şi furnici. Aceste mari operaţiuni cari racordau interesele agriculturii cu ale pădurii nu mai sunt. Ele au fost neglijate, căci s'au dat în administraţia agronomilor şi agronomul nu poate administra ca specialistul. Inginerul agricol sau consilierul agricol face licitaţiuni din păşunile alpine şi la licitaţiuni se prezintă cei interesaţi cari au interesul să câştige cât mai mult şi cari aduc vite din altă parte. Ei vin cu o cerere către Fondul Bisericesc, către şeful de ocol, spunând că n'au iarbă şi că le mor vitele de foame. După o lună prin intervenţii politice se calcă legea, spunându-se că se face în mod excepţional pentru acel an păşunatul în pădure. Sistemul datează de 15 ani şi tot excepţional se numeşte. Se intră şi în parchete şi se distruge regenerarea. Toate plantaţiunile care au fost bune acum zece ani, sunt rele. Dacă s'ar ţine seama de părerile noastre ar fi bine, dar după cum a spus d. Boldescu noi cerem acest lucru de 30 de ani şi nu suntem satisfăcuţi. Cu aceste excepţiuni, se strică pădurile şi nici măcar vitele nu sunt satisfăcute. In loc să se întoarcă toamna grase, ele coboară jos cârlig. Căci nu sunt regulat păşunate. Nu e nevoe deci să se mai afecteze păduri, căci ar însemna să ajungem la dezastru. In comuna Gemeni e o pantă râpoasă care a fost dată şi ea pentru islaz. E imposibil ca acolo să se facă islaz. S'au născut torenţi. Nimeni nu ţine însă seamă de cuvintele noastre. Cerem ca problema pusă să se rezolve cât mai repede.

D-l *N. Mateescu.* Expune într'un scurt rezumat cele cuprinse în referatul pe care îl depune.

Ar trebui să se vină şi să se pună ordine în islazuri cari sunt suficiente, dar nu sunt bine administrate. Ceeace a spus colegul din Bucovina corespunde realităţii. Problema principală e amenajarea islazurilor. Trebue să se vină cu o lege care să creeze veniturile necesare pentru întreţinerea şi crearea izlazurilor bune. Acolo unde s'au tăiat pădurile, deşi nu e loc de islaz, trebue ca terenul să fie redat pădurilor. Trebue să se semene graminee. Personalul are mai puţin folos din poenele acordate. Nouă ni se scoate ochii că avem poeni. Nu s'a făcut absolut nici o lucrare şi părerea mea este să se stabilească măsuri coercitive pentru amenajarea islazurilor şi în regiunile forestiere să se ia din mâna agronomilor islazurile şi să se dea organelor silvice cari sunt acolo permanente. S'ar putea apoi stabili o colaborare între direcţiunea islazurilor şi direcţia pădurilor. Numai aşa vom putea ajunge la normal.

Se alege aceiaşi comisie pentru redactarea moţiunei.

D-l *C. P. Georgescu* declară desbaterile închise.

ZIUA III-a

Şedinţa de după amiază

Se deschide sub preşedinţia d-lui Dr. Drăcea, asistat de d-nii C. P. Georgescu, A. Eliescu şi M. P. Florescu, între timp soseşte şi d-l M. Tărăsescu.

D-l *Drăcea.* Şedinta e deschisă. In urma discuţiunilor care au avut loc am ajuns la moţiunea pe care o supunem aprobării d-v. (Se citeşte moţiunea I-a. Adunarea aplaudă).

MOŢIUNE

Adunarea generală a Societăţii «Progresul Silvic» întrunită în a 43-a sesiune, luând în desbatere *chestiunea exploatării şi valorizării pădurilor* în cadrul *legii pentru organizarea şi administrarea pe baze comerciale a întreprinderilor şi avuţiilor publice,* exprimă următoarele păreri şi deziderate:

1. Idealul pentru exploatarea şi comercializarea pădurilor colectivităţilor publice este *regia publică comercială,* care urmează să se generalizeze treptat cu perfecţionarea mijloacelor de exploatarea ale administraţiei pădurilor.

2. Pentru pădurile unde se necesită investiţiuni însemnate şi exploatări pe perioade—termene mai lungi—adunarea este de părere a se adopta un *sistem combinat între concesiune* şi *regia cooperatistă,* acolo unde fiinţează asemenea unităţi, sau *regie mixtă,* când nu există unităţi cooperative, stabilindu-se dela început un preţ ferm al aportului colectivităţii publice, cu participarea ei la beneficiile întreprinderii, colectivitatea publică aducând ca aport eventualele instalaţiuni şi plus valuta lemnului căpătată în cursul perioadei de exploatare.

3. In general Adunarea îşi exprimă dorinţa unei mai strânse *colaborări* a colectivităţilor publice, proprietari de păduri, *cu organizarea cooperatistă.*

4. In caz de sindicalizarea proprietarilor dintr'un bazin închis unde ar avea şi Statul păduri, trebue găsită o formă combinată între formele legii în scop de a asigura mai mult decât asigură regia mixtă venitul Statului.

5. Din venitul pădurilor, pentru refacere, investiţiuni şi în general pentru sporirea valorii fondului forestier, urmează *să se prevaleze anual un procent însemnat* (circa 50%) constituind un fond special.

6. In exploatarea pădurilor să se ţie strict seama de *posibilităţile lor normale.*

D-l *Drăcea.* Votul d-v. anticipat arată că moţiunea e în asentimentul tuturor.

(Se citeşte moţiunea a doua, care se aprobă în unanimitate.

MOŢIUNE

Adunarea generală a Societăţii «Progresul Silvic» întrunită în a 43-a sesiune în urma discuţiunilor cari au avut loc, referitor la chestiunea: *Problema păşunatului în păaure,* socoteşte că:

1. Suprafeţele afectate pentru constituire de islazuri sunt suficiente.

2. Pentru a asigura hrana vitelor trebue ca aceste islazuri să fie amenajate în conformitate cu legile în vigoare

3. Pentru a asigura această amenajare în regiunea dealurilor şi munţilor, aplicaţiunea legii se va încredinţa corpului silvic, ca şi amenajarea păşunilor de rezervă.

* * *

D-l *N. G. Popovici.* Pentrucă programul sau ordinea de zi a adunării generale din acest an e epuizată şi pentrucă d-v. o să plecaţi fiecare la căminurile d-v. eu, ca cel mai bătrân, am datoria să fac o declaraţiune solemnă. Am fost viu impresionat şi peste măsură de îndestulat sufleteşte de colaborarea tineretului în discutarea problemelor, ce au fost la ordinea zilei. Am constatat cu o vie satisfacţie, că mulţi dintre cei tineri au venit cu studii aprofundate, asupra chestiunilor ce ne-a fost puse în faţă. Nu putem să privim acest fapt, decât cu o mare încredere, în viitorul Corpului nostru. Noi care am trecut prin vremuri prea adesea ori vrăjmaşe, ne bucurăm azi când vedem că tineretul se mişcă! Avem credinţa, că d-v. veţi putea să faceţi dâre mai largi şi avem garanţia suficientă, că putem privi cu încredere viitorul Corpului silvic şi propăşirea pădurilor. Avem însă de formulat oarecare rugăminte: să vedem la revista noastră colaborând, într'o măsură cât mai mare, tineretul şi nu trebue să vă jenaţi sau să vă intimideze faptul că primele articole trimise la revistă au fost cenzurate şi puţin ciuntite, ci din contră să vă bucuraţi, că cei mai bătrâni v'au dat posibilitatea să le prezentaţi mai bine în coloanele revistei noastre.

Altă rugăminte a celor mai bătrâni şi a membrilor Consiliului de administraţie e să vă puneţi în curent cu cotizaţiile şi dacă se poate în cercul prietenilor d-v. să creaţi cât mai multe abonamente la revista societăţii noastre, căci în chipul acesta veţi lărgi cercul celor cari încep a se documenta asupra chestiunilor de ordin silvic. Înainte de a ne despărţi, în numele comitetului societăţii, în numele preşedintelui d-v. şi în numele meu, ca cel mai bătrân, vă mulţumesc că aţi venit atât de mulţi, că aţi pus atâta inimă, şi dacă câte odată cei mai tineri au fost puşi la punct de cei bătrâni, nu trebue să luaţi acest lucru, în nume de rău. Vă urez sănătate şi să veniţi voioşi la adunarea generală viitoare.

D-l *Drăcea.* D-l Mihail Manoilescu membru de onoare al societăţii noastre ne trimite următoarea telegramă: ‹Citeşte. Aplauze›.

D-lui Preşedinte al Congresului Soc. „Progresul Silvic"

Bulev. I. C. Brătianu, 57 bis
Loco

Plecând mâine în străinătate, am regretat de a nu putea urma dezbaterile congresului. Vă urez tot succesul şi vă rog să mă consideraţi acelaş vechi prieten al Corpului silvic.

Mihail Manoilescu

D-l *M. P. Florescu,* comunică:

D-l inspector silvic *Crăciunescu* a trimis o cerere de demisie, iar suma ce o are subscrisă pentru casă, o donează pentru premii.

Voci: Se respinge demisia şi se aprobă premiul.

D-l *M. Drăcea.* Inainte de a ne despărţi vreau să vă spun şi eu câteva cuvinte: Se petrec lucruri cari trebue să schimbe situaţia. Vremurile se schimbă simţitor. In locul sistemului vechi de lucru trebue să punem nouile sisteme pentru a spori capacitatea şi puterea pădurilor noastre. Din cuvântarea d-lui ministru Mihalache, d-v. aţi văzut că rezistenţa noastră n'a trecut ne luată în seamă. Această aprobare venită dintr'un for înalt are menirea să ţină vie în mintea noastră datoria pe care o avem faţă de cauza forestieră Să nu facem greutăţi evoluţiei, să înţelegem nevoile mari ale ţării care ne cere să ne încordăm puterile şi să facem sacrificii. Un ultim apel pe care îl fac e să înţelegeţi un lucru clar şi simplu că trebue să fim ferm uniţi, iar dacă unirea e posibilă, să avem în vedere totdeauna păstrarea fondului nostru forestier. (Aplauze).

D-l *M. Tănăsescu, preşedintele Societăţii.* Va mulţumesc călduros pentru concursul ce l-aţi dat Consiliului de Administraţie ca să poată duce la bun sfârşit propunerile cu cari a venit înaintea d-v. Noi silviculiorii avem fără îndoială o menire grea: menirea de a păstra, de a conserva cu cea mai mare râvnă în domeniul la care toţi râvnesc. Munca noastă nu trebue niciodată să ne descurajeze, ci ea trebue să ne întărească şi orice act şi orice greutate trebue să ne găsească uniţi. Izolaţi suntem distruşi. Dacă suntem uniţi când se discută chestiuni importante de ordin general unirea aceasta a noastră trebue să ne ţină puternici, ca răul să nu se întâmple şi dacă totuşi se întâmplă, cei ce-l făptuesc să vadă că Corpul silvic a arătat opunerea lui şi conştiinţa lui.

Şi acum cer voe tineretului ca din experienţa mea bătrână să dau un sfat şi anume, că atunci când în elanul său tineresc şi plin de ideal voeşte să o ia la dreapta, or la stânga să se gândească bine înainte de a face pasul şi să vadă care este trecutul celor cari îndeamnă într'o direcţie sau alta, şi ce urmăresc sincer prin acţiunea lor prezentă, căci numai aşa vor putea discerne, dacă cei înflăcăraţi sunt cu adevărat idealişti, doritori de binele Corpului, ori sunt numai nişte, pescuitori în apă turbure.

Mai presus de toate trebue să punem, nu interesul personal, ci interesul Corpului, să luptăm pentru solidaritatea lui, căci numai aşa putem face să răsară binele, patimile şi micimile nu au ce căuta în casa noastră, ci numai idealul şi dreptatea trebue să căutăm a le apropia: D-v. sunteţi mereu în contact cu natura, inspiraţi-vă dar dela caracterul ei special, dela felul ei de a fi, dela dreptăţile ei, iar asperităţile dintre câţiva de ai noştri trebue să facem totul pentru a le netezi, nu în interesul personal, ci în interesul superior al unităţei Corpului, calitate care îi aduce forţa şi respectul tuturor. Unirea noastră este puterea noastră şi pentru ea trebue să luptăm în orice împrejurare şi totdeauna pentru a o păstra. Şi cu acestea spuse declar închisă cea de a 43 Adunare Generală a societăţii noastre şi doresc să ne revedem cu bine la anul tot aici.

* * *

D-l *Aurel Eliescu.* S'a închis Congresul «Progresului Silvic» şi se deschide şedinţa viitoarei bănci şi fiindcă în urma subscrierii urmează să se facă alegerea viitorului Consiliu de administraţie vă propun urmatoarea listă:

Consiliul

M. Tănăsescu, At. Nedelcovici, C. P. Georgescu, Leon Vasiliu. C. Sava Goiu, D. Tomuţa, V. Stinghe, V. Priboianu, D. Grozescu, Petre Ioan, G. Constantinescu, cooperative, M. Ştefănescu Suhăţeanu.

Cenzori

M. Drăcea, Andrei Ionescu, I. Dumitreseu, cooperative.

Cenzori supleanţi

Anton Antonescu, Popescu-Salcie, D. Iliescu.

Vă rog să votaţi această listă ţinând seamă de personalităţile ce o compun. Mi s'a propus să fac parte din consiliul acestei bănci. Mulţumesc propunătorilor dar vă rog să rezervaţi altcuiva locul meu, pentru că eu când primesc o însărcinare mă achit de ea şi ocupaţiunile mele şi sănătatea mea şubredă nu-mi permit acum acest lucru. Puneţi acolo oameni cari să poată lucra.

D-l *N. G. Popovici.* In acest consiliu e o personalitate, un silvicultor care nu se mai ocupă de un timp îndelungat decât de bancă şi comerţ, e inginerul silvic Costică Alimănişteanu, care are o mare experienţă şi vă rog ca în locul unuia din membri, să-l punem pe d. Alimănişteanu a cărei prezenţă ne poate folosi mult. Mi-a declarat că cu toată dragostea îşi pune experienţa la dispoziţia noastră. (Aplauze).

D-l *Aurel Eliescu.* Văd că d-l Tănăsescu s'a şters de pe listă şi a pus pe d. Alimănişteanu. Probabil că el e împins de aceleaşi consideraţiuni ca şi mine. Incă odată vă spun că nu e loc de cinste, ci loc de muncă şi d. Alimănişteanu e om de muncă. E cineva contra?

Nu.

D-l *N. Jianu.* Ni s'a spus că în afară de Consiliul central din Bucureşti, Casa de Credit va avea legături cu Direcţiunile Regionale silvice cari vor fi şi în Consiliul de Administraţie sau sub formă de sucursale. La fiecare direcţiune va figura câte un reprezentant care să facă legătura cu centrala. Vă rog să se clarifice şi această chestiune.

D-l *A. Eliescu.* E o chestiune de viitor. Nu se poate preciza.

D-l *V. Priboianu.* Cred că e bine să se prevadă că societatea va alege 14 membri. După ce s'a strâns un capital suficient, să se poată coopta câte un membru dela Regionale. Aceasta ar trebui făcut. Dacă se amână e o greşeală în detrimentul băncii, prin faptul că aţi avea un delegat în fiecare regiune care să se ocupe cu aceste înscrieri, căci nu sunt toţi aci.

D-l *A. Eliescu.* Ideia e bună. Depinde de aplicarea ei. Consiliul de Administraţie ia act de această declaraţiune. El îi va da o formă concretă după organizarea definitivă a societăţii. Intâiu să se facă socoteala capitalului şi apoi urmează celelalte. Formalităţile juridice sunt foarte greoaie. Imi i-au angajamentul să o duc la capăt în cel mai scurt timp posibil.

D-l *Ion Dumitrescu.* Deşi dezbaterile au fost închise totuşi am simţit nevoia sufletească să iau cuvântul în numele tineretului şi să aducem mulţumirile şi elogiile noastre preşedintelui nostru care a condus dezbaterile cu atât tact şi

cu atâta înţelepciune şi care a ştiut să împace patimile şi să dea cel mai frumos moment pe care mărturisesc că l'am avut în ultimii zece ani, moment solemn de dragoste pentru Corpul nostru. Am avut ocaziunea să discutăm câte odată chestiuni ceva mai tari, dar au fost chestiuni de principii economice şi aceasta înseamnă că Corpul silvic e şi un Corp de economişti care se ocupă cu problemele economice ale ţării. Eu cred că acest Congres a fost unul din cele mai fructuoase şi mulţumesc pentru aceasta Consiliului de Administraţie care a ştiu să pună teme atât de interesante în discuţie.

REFERATE PREZENTATE ADUNĂREI GENERALE

Exploatarea şi administrarea pădurilor Statului, pe baze comerciale şi industriale

de Ing. ANDREI I. IONESCU

In studiul sistemelor juridico-economice pentru exploatarea şi administrarea pădurilor cari fac parte din domeniul privat al Statului, trebue să privim chestiunea din două puncte de vedere.

1. Punctul de vedere *financiar*, privind Statul ca pe orice antreprenor privat, cu deplina folosinţă a drepturilor sale patrimoniale.

2. Punctul de vedere *social-politic* şi *economic-naţional*, privind Statul ca pe o perfectă şi perpetuă personificare juridico-politică a intereselor generale ale societăţei omeneşti şi vieţei naţionale.

Din acest din urmă punct de vedere, exploatarea şi administrarea pădurilor Statului trebue judecată după efectele generale ce produce asupra ansamblului economiei naţionale, asupra stărei generale a populaţiei, asupra producţiunei şi repartiţiei venitului naţional, asupra consumaţiunei, şi în general asupra politicei sociale, al cărui îndrumător Statul apare din ce în ce factorul cel mai de seamă.

Nu se mai poate tăgădui astăzi caracterul de *proprietate publică* sau *socială* al proprietăţei forestiere, căci pădurile formează un element indispensabil pentru existenţa societăţei şi deţin un rol de o importanţă covârşitoare în economia publică generală şi naţională; aceasta se deduce până la evidenţă —pedeoparte—din marele rol pe care-l au pădurile în economia naturei ca *păduri de protecţie*, iar,—pedealtăparte—din locul important pe care-l ocupă pădurile în producţiunea şi consumaţiunea generală, ca isvoare de utilităţi de primul ordin pentru omenire.

Sunt adevăruri definitiv câştigate pentru ştiinţă, influenţa moderatoare şi binefăcătoare a pădurilor asupra climatului local, asupra repartiţiei precipitaţiunilor atmosferice, rolul lor în întreţinerea şi alimentarea isvoarelor subterane, acţiunea lor de apărare în contra torenţilor şi inundaţiilor, în contra distrugerei solurilor prin acţiunea vânturilor, rolul pe care-l au pădurile servind ca mijlocul cel mai sigur şi economic pentru punerea în valoare a terenurilor improductive, pentru asanarea şi valorificarea nisipurilor sburătoare, pentru asanarea

regiunilor insalubre, pentru protecţia şi ameliorarea păşunelor de deal şi de munte, influenţa lor din punct de vedere etic şi higienic asupra stării prospere a satelor. Dacă la aceste utilităţi de interes general cu caracter *material*, mai adăogăm cerinţele din ce în ce mai mari şi din ce în ce mai variate ale societăţei pentru *produsele materiale* ale pădurilor, lemnul de toate categoriile, care constitue materia primă de necesitate primordială pentru trebuinţele nelimitate ale diverselor industrii, trebuinţe a căror satisfacere trebue a fi asigurată pe viitor, am putut arăta pe scurt legătura indisolubilă ce există între interesele generale ale societăţei şi conservarea pădurilor. Agricultură, industrie, comerţ, higienă şi salubritate publică, etică socială, toate isvoarele de viaţă ale unei naţiuni, sunt strâns legate de soarta pădurilor.

Interesul pe care un popor îl acordă pădurilor sale, este dovada vie a gradului său de cultură şi-i indică locul pe care trebue să-l ocupe pe scara socială a civilizaţiei omeneşti.

Cu drept cuvânt s'a spus că pădurile proprietarilor cu caracter perpetuu, Statul, comunele şi stabilimentele publice «sunt patrimoniul comun al generaţiilor succesive, generaţia actuală neavând decât un drept de uzufruct asupra acestor păduri».

Conservarea patrimoniului forestier de Stat, ameliorarea lui continuă spre a produce maximum de utilităţi pentru Societate, *restaurarea* acestui patrimoniu acolo unde greşelile trecutului, împrejurările fortuite sau de forţă majoră i-au redus productivitatea, *mărirea domeniului forestier de Stat* prin împădurirea solurilor absolut forestiere sau condiţional forestiere şi prin noi cumpărări de păduri din proprietatea privată, iată cari sunt obligaţiunile statului modern în ceiace priveşte politica forestieră pe care trebue să o urmeze.

Interesul personal, sau căutarea maximului de avantaj pecuniar individual, care este mobilul psichic fundamental ce domină încă întreaga lume economică şi care, cu toate imnurile de slavă ce se ridică de aproape 50 de ani solidarismului social şi economic, stă încă la baza oricărei întreprinderi şi constitue aproape unica şi exclusiva forţă morală, căreia i se supune în mod absolut orice întreprinzător particular sau quasi-particular, a fost întotdeauna în conflict cu interesul general. Pădurea — după cum zice şi economistul Ch. Gide — serveşte de exemplu clasic, când cineva voeşte să arate antagonismul între interesul individual al proprietăţei private şi interesul general.

Intreprinzătorul de drept privat, fie el individual autonom, fie el colectiv sub forma societăţei anonime, constituită sau numai din acţionari particulari sau *din aceştia în unire cu statul* sau orice alt stabiliment public sau de utilitate publică, va continua orice s'ar spune şi orice control s'ar institui, să se conformeze legilor cari domină producţiunea şi repartiţia modernă capitalistă, ascultând de principiul hedonistic, «a obţine maximum de satisfacţie cu minimum de efort», o formulă savantă care în esenţă este *legea implacabilă a interesului personal*, şi care, *pentru întreprinzătorul forestier, în administrarea şi exploatarea pădurilor sale, va lua în realitate forme de aplicare, contrarii interesului general, realizând în timpul cel mai scurt posibil capitalul pe care pădurea îl reprezintă prin tăeri rase devastatoare, fie cerând proprietăţii*

sale venituri exagerate prin tăieri cari întrec cu mult posibilitatea normală a pădurei.

Legea permanenței pădurei și produselor sale trebue să fie ridicată la înălțimea unui principiu care domină întreaga gospodărie forestieră de stat și de care urmează să se ție riguros seama în orice acțiune silvică.

Pădurea este un bun național, pe care o vom păstra pentru toate timpurile, *nesfîrbită în forțele ei de producțiune* și de care ne vom folosi numai în limita veniturilor normale considerate în momentul realizării lor. «Hotărît, acela care va nesocoti acest principiu fundamental, se va încărca cu drept cuvânt, de blestemul posterității». (Dr Endres).

In lumina acestor principii generale ce guvernează politica producțiunei forestiere de stat care, în economia națională ia un caracter de economie publică obligatorie, iar funcțiunea economică a Statului, ia un caracter de funcțiune colectivă socială, vedem în mod evident că în exploatarea și administrarea pădurilor Statului, punctul de vedere pur financiar al economiei private trebue subordonat punctului de vedere social-politic și economic-național.

Pentru aceasta, *statul va menține în proprietatea sa exclusivă* și permanentă pădurile ce le are în domeniul său și sub nici o formă juridică, de drept public sau de drept privat, nu-și va aliena proprietatea acestor bunuri, atâta timp cât conservarea lor este de interes general, Statul în generalitatea cazurilor, își va administra și exploata pădurile sale în regie publică.

Pădurile statului sunt bunuri economice producătoare de venituri continue. Aceste bunuri, spre a răspunde adevăratei lor chemări și din punctul de vedere al randamentului, ca bogății private de mare importanță în patrimoniul privat al Statului, cât și din punctul de vedere al caracterului de funcțiune socială ce-l are în concepțiunea modernă proprietatea funciară, funcțiune cu atât mai evidentă cu cât este vorba de proprietatea statului, *trebue să dea maximul de randament*; acest maxim de randament trebue să fie realizat *atât din punct de vedere al maximului de venit sau de rentabilitate a întreprinderei*, cât și din punct de vedere *al maximului de utilități cerute în cel mai mare grad de societate, într'un timp dat.*

In economia forestieră de Stat, aplicată, s'a pus prea puțin preț pe acest principiu director al economiei politice, în cadrele căreia trebue să activeze și să se desvolte orice ramură de economie națională. *Imperativul economic în silvicultură ca și în orice sistem de punere în valoare a pământului, este ca fiecare metru pătrat din pământul național să fie în așa fel valorificat sau întrebuințat în cât* societatea să realizeze maximum de utilități pentru satisfacerea trebuințelor sale.

Necesitatea inexorabilă pentru State de a-și procura resurse de noi venituri spre a putea face față cheltuielilor ce iau din zi în zi proporții fantastice, nebănuite până în zilele noastre, imposibilitatea, aproape, în care s'au găsit guvernele și parlamentele de a mai putea cere noi sacrificii contribuabililor, prin ridicarea impozitelor existente sau fixarea altora noi, fără primejduirea însăși a forțelor producătoare de venituri, implicit a facultăților contributive ale cetăță-

nilor, scumpirea traiului din ce în ce mai pronunţată şi determinată în bună parte şi de fiscalitatea excesivă a impozitelor pe consumaţie, care apasă mai greu clasele numeroase şi puţin avute, toate acestea au făcut ca Statele să-şi caute venituri suplimentare într'o mai bună administrare şi exploatare a domeniului lor funciar, industrial şi comercial.

Dacă pentru pădurile Statului, părerile sunt aproape unanime că administrarea şi exploatarea lor să se facă în *regie publică*, după cum am arătat mai sus, nu tot aşa de unanime au fost părerile cu privire la modalitatea cea mai bună de aplicare a sistemului regiei publice. Criticile aduse acestui sistem, clasice prin precizarea şi obiectivitatea cu care au fost formulate, trebuiau înlăturate prin cea mai potrivită, cea mai raţională şi ştiinţifică modalitate de aplicare a sistemului, astfel că el să poată corespunde cerinţelor întreprinderilor private moderne.

Criticile aduse sistemului, sunt—pe scurt—următoarele:

1. *Incapacitatea Statului* de a exercita funcţiunile de întreprinzător, neavând nici un spirit de iniţiativă, de răspundere şi de prevedere, lipsindu-i stimulentul riscului şi concurenţei, nici o competinţă industrială şi comercială, nici un spirit de continuitate, pentrucă funcţionarii săi sunt supuşi tuturor vicisitudinilor politice şi arbitrarului *oligarhiei administrative*.

2. Statul *produce mai scump*, iar *calitativ, mai prost*, decât întreprinderile private. Nu se pune în deacord cu progresele realizate de întreprinderile private similare.

3. Statul *măreşte pericolul social al funcţionarismului* din ce în ce crescând. Creind o clasă de paraziţi ai bugetelor care vor fi înghiţite în cea mai mare parte de această clientelă a politicianismului.

4. Mersul greoi al aparatului administrativ de Stat, lipsa completă de culanţă, de elasticitate a practicei administrative şi industriale etatiste, empirismul şi rutina exasperantă de aci, sunt departe de a concorda cu punctualitatea, celeritatea, standardizarea uzanţelor economice-financiare din întreprinderile private.

5. *Biurocratismul centralist*, anonim şi iresponsabil.

6. *Formalismul excesiv*, impus de legea comptabilităţei publice, împiedică folosirea conjoncturilor favorabile ale pieţei la vânzări şi cumpărări.

7. Exploatările de Stat *nu pot rezista presiunilor politice* interventismului, favoritismului şi nepotismului, gratuităţile şi reducerile de preţuri de tot felul, compromit rentabilitatea exploatărei.

Cine, obiectiv judecând, nu găseşte toate aceste defecte ale regiei publice şi în administrarea şi exploatarea pădurilor statului nostru?

Dar, relele organice ale regiei de Stat în special pentru administrarea şi exploatarea pădurilor, vor fi în cea mai mare parte înlăturate *înlocuind regia publică etatistă prin regia publică autonomă pe baze comerciale şi industriale*; instituţia este nouă, ţinând în acelaş timp şi de economia publică şi economia privată aptă să reunească avantagiile şi ale uneia şi ale celeilalte, instituţie, *supusă unei responsabilităţi de drept comun*.

Principiile de organizare ale acestei noi forme de întreprindere colectivă, sunt următoarele:

1. *Autonomie deplină*, înţelegându-se prin aceasta: persoană morală distinctă, cu buget, organizare şi patrimoniu propriu.

2. Conducerea întreprinderei va fi încredinţată *unui consiliu de administraţie autonom*, care va avea răspunderea completă a mersului întreprinderei; în consiliul de administraţie Statul va fi reprezentat cu o majoritate calificată, restul membrilor din consiliu reprezentând interesele muncei şi consumatorilor şi fiind numiţi dintre specialiştii recunoscuţi în materie şi recomandaţi de asociaţiile profesionale constituite pe baze legale.

3. Administraţia întreprinderei, în care înglobăm toate funcţiunile de administraţie propriu zisă, financiare, comerciale şi comptabile, *va fi organizată şi condusă în mod absolut după principiile comerciale şi industriale.*

4. Funcţiunea tehnică a întreprinderei *să fie condusă exclusiv după principiile industriale.*

5. *Capitalul de investiţiune şi de rulment va fi acoperit numai din veniturile proprii ale întreprinderei şi din împrumuturi pe termene lungi.* Statul poate acorda întreprinderii numai avansuri rambursabile.

6. Funcţionarii trebue să aibă o solidă pregătire profesională şi culturală generală, să fie bine selecţionaţi, să se bucure de cele mai largi, mai bine precizate şi asigurate drepturi, toate acestea alăturate, desigur, *unei depline răspunderi în atribuţiunile ce au.*

Acestea sunt pe scurt principiile de organizarea şi administrarea întreprinderilor şi avuţiilor publice, după aceleaşi principii urmează să se organizeze şi administreze regia publică autonomă pentru administrarea şi exploatarea pădurilor Statului.

Dar, în economia socială, mai mult de cât în oricare alt domeniu de manifestare a spiritului omenesc, soluţiunile date, conceptele admise, trebuesc să aibă contact cu viaţa, trebusc bazate pe realităţile sociale. «Conceptele au a se adapta vieţei, iar nu viaţa să cedeze locul conceptelor» (Boutroux). Noi, inginerii silvici, cari deţinem o parte din răspunderea unei normale funcţionări a organismului economico-social naţional, trebue să ne punem de acord cu noile curente economice, politice şi sociale, să ne integrăm activitatea noastră administrativă, tehnică şi economică în mişcarea ascensională a progresului social. Să nu nesocotim realităţile sociale, căci ele se vor răsbuna îndreptându-se în contra noastră însăşi şi *vom fi acuzaţi, atunci, că n'am ştiut să fim la înălţimea vremurilor, n'am voit sau n'am putut să privim în faţă tendinţele noi ale viitorului, că în loc să servim cauza de interes general a pădurilor ţărei, mai degrabă am deservit-o.*

Statul, ca reprezentant legal al solidarităţei sociale, ca îndrumător al tuturor factorilor economici şi sociali cari condiţionează propăşirea naţiunei, ca supremul judecător al drepturilor de clasă puse în sluja echilibrului şi păcei sociale, în calitatea sa de mare proprietar de păduri, *trebue să inaugureze, cu colaborarea noastră efectivă şi sinceră,* o politică sănătoasă de cooperaţie forestieră, *în acele regiuni în care pădurea este singura bogăţie productivă, singurul mijloc de subsistenţă.*

Numai poate fi, însă vorba de cooperaţia forestieră de până astăzi, parazitară şi camuflată, creiată şi alimentată de Stat, instrument politic în

mâna tuturor nechemaţilor, mijloc de îmbogăţire nepermisă pentru profitorii democratismului şi speculatorii populaţiei rurale. Este vorba, exclusiv, de acel cooperatism forestier constructiv, economico-social şi ţâşnit, ca un isvor, din imensul rezervoriu al energiei noastre ţărăneşti. Printr'un astfel de cooperatism *se va valorifica în cel mai înalt grad, munca unei bune părţi din ţărănimea noastră*, care locueşte regiunile împădurite şi lipsite de sol arabil şi unde forţele muncitoare ţărăneşti formează unicul fundament social; *se va îmbunătăţi starea materială a acestor populaţiuni*, ale căror trebuinţe vor fi satisfăcute cât mai deplin prin însăşi cooperatizarea producţiunei şi consumaţiunei lemnului local; *se va ridica starea lor morală* prin desrobirea muncei de sub dominaţiunea vitregă a marilor întreprinderi capitaliste — societăţile anonime — cari ne exploatează într'un mod *colonial* şi bogăţia forestieră a munţilor noştri şi munca noastră naţională, *se va face şi o operă de dreptate socială* pentru acea parte din ţărănime, care, locuind regiunile muntoase şi deluroase împădurite, nu s'a putut bucura de binefacerile reformei agrare, din lipsă de pământ cultivabil.

Tot printr'o sănătoasă cooperaţie forestieră se va opri în parte *exodul rural* din regiunile împădurite, către oraşe, exod care ne pustieşte solul patriei şi ne subminează însăşi temeliile firesti ale existenţei noastre naţionale.

Pentru îndrumarea şi încurajarea cooperaţiei forestiere, Statul aco o unde condiţiuni şi împrejurări geografice şi social-economice, ca cele mai sus arătate, o impun, îşi va putea administra şi exploata pădurile sale *în regie cooperativă* sau *cooperative publice*, cu completă autonomie financiară şi economică. In această nouă formă de întreprindere colectivă, sau orice colectivitate publică proprietară de păduri, se asociază cu cooperativele forestiere, aducând ca aport în natură, *folosinţa normală* a pădurei pusă în exploatare.

Regia cooperativă, care, după Vandervelde, este o societate de drept public, s'a aplicat cu mult succes în Belgia şi Franţa, în exploatarea diferitelor servicii şi întreprinderi publice. La noi principiile de organizare abia s'au formulat, pentru prima oară, prin legea actuală pentru organizarea şi administrarea pe baze comerciale a întreprinderilor şi avuţiilor publice. Este o formă de exploatare intermediară între cooperaţia autonomă şi regia publică şi este chemată să joace un rol însemnat în administrarea şi exploatarea pădurilor Statului din regiunile muntoase, cu garantarea, ca şi prin regia publică autonomă, a intereselor generale în conservarea patrimoniului nostru forestier.

* * *

In concluziune, sistemele ce se impun ca cele mai potrivite pentru administrarearea şi exploatarea pădurilor noastre de stat, sunt :

1. *Regia publică autonomă*, organizată pe baze comerciale şi industriale, este forma ideală de exploatare şi constitue sistemul general comun în economia publică forestieră.

2. *Regia cooperativă publică autonomă*, sistem cu caracter special local în economia publică forestieră, aplicându-se numai acolo unde este imperios impusă de condiţiunile naturale, economice şi sociale.

Exploatarea şi valorificarea pădurilor, privite faţă de diversele forme sub care s'ar putea comercializa bunurile Statului.

de Ing. I. DUMITRESCU

I. *Cadrul legal al chestiunei*

Trecând în revistă, atât legea pentru administrarea şi organizarea pe baze comerciale a întreprinderilor şi avuţiilor publice, precum şi legea «Casei Pădurilor» din 30 Martie 1910, adică legile ce au guvernat şi urmează a guverna pădurile Statului, constatăm:

I. Legea pentru organizarea şi administrarea pe baze comerciale a avuţiilor publice din 16 Martie a. c. arată:

Art. 1. Toate întreprinderile, instituţiile, exploatările şi aşezămintele publice, (sau serviciile din care sunt compuse), cari n'au *atribuţii exclusiv administrative*, precum şi toate bunurile şi drepturile cari fac parte din domeniul public sau *privat* al Statului, judeţelor, comunelor sau din domeniul oricăror altor instituţiuni de utilitate publică aflate sub controlul acestora, se vor organiza şi administra după dispoziţiunile acestora în una din următoarele forme: 1) arendare sau închiriere, 2) concesiune, 3) regie publică comercială, 4) regie mixtă, 5) regie cooperativă, 6) o combinaţie din două sau mai multe din aceste sisteme.

Art. 2 arată că alegerea formei de organizare şi administrare, se va face de Consiliul de miniştri, după propunerea ministrului respectiv, cu avizul Consiliului superior instituit de lege.

Fac excepţie: C F. R., P. T. T., R. M. S., stabilimentele militare ca: Arsenalul, Pirotechnia şi Pulberăria, precum şi atelierele armatei, care se vor administra şi exploata în regie publică comercială.

Acest articol, în ultimul său aliniat, specifică:

Pentru exploatarea bunurilor miniere şi metalurgice, a staţiunilor balneare ale Statului, şi în genere oricărei industrii, a *pădurilor*, pescăriilor, generatorilor de energie: cărbuni, petrol, gaz metan şi căderi de apă, precum şi a terenurilor inundabile, în afară de prevederile legei de faţă, *se va ţine seamă de condiţiunile tehnice prevăzute în legile speciale.*

Art. 132 din lege stabileşte hotărât: Intreprinderile, instituţiile, exploatările şi aşezămintele publice administrate în regie de Stat, judeţ, comune sau orice alte instituţii publice aflate sub controlul acestora, *vor fi reorganizate până la 1 Ianuarie 1930* pe baza normelor prevăzute în partea V-a din prezenta lege.

Acest articol mai adaogă:

Pentru regiile de Stat care funcţionează pe baza unor legi speciale, *punerea de acord cu dispoziţiile legei de faţă se va face prin modificarea legilor respective de organizare.*

Art. 133 stabileşte în partea ultimă:

Toate dispoziţiunile legilor şi regulamentelor contrare dispoziţiunilor *prezentei legi, sunt şi rămân abrogate.*

Dispoziţiunile acestei legi sunt deci categorice:

In ramura forestieră, instituţiile cari n'au atribuţiuni exclusiv administrative, cum sunt: Casa Pădurilor, Eforia Spitalelor, Epitropia Sft. Spiridon, Composoratele, pădurile comunelor şi oricăror altor instituţiuni de utilitate publică aflate sub controlul Statului, se vor organiza după formele arătate mai sus, ţinându-se seamă de condiţiunile technice prevăzute în legile speciale.

Conform art. 132, urmează ca aceste instituţii să fie reorganizate pe baza normelor din partea V-a a legei, adică a normelor stabilite pentru regia publică comercială.

In ceiace priveşte pădurile Statului, urmează ca legea Casei Pădurilor din 1910, să fie pusă de acord cu această lege.

Legea din 1910 a Casei Pădurilor, dă Administraţiei pădurilor Statului, caracterul de regie publică, atât prin art. 1 unde i se stabileşte rostul înfiinţărei de a administra fondurile pentru conservarea, regenerarea şi *punerea în valoare a pădurilor existente,* împreună cu celelalte atribuţiuni, cât şi prin art. 2 şi 3 prin care se stabileşte caracterul de persoană juridică, administraţia prin Consiliul de administraţie, etc., precizându-i şi un oarecare caracter de autonomie, pe lângă acel de regie publică.

Nu e mai puţin adevărat, că art. 3 privitor la dotarea Casei Pădurilor cu fondurile prevăzute în lege, nu s'a aplicat. Casa Pădurilor, a administrat însă cu fondurile date de bugetul Statului, una din cele mai mari avuţii ale Statului.

II. *Organizarea administraţiilor generale forestiere în forma regiei publice comerciale*

Pădurile în general şi pădurile Statului în special, nu au un caracter pur comercial. S'ar putea spune chiar că principalul lor rost derivă din caracterul de protecţie, caracterul naţional de apărare, caracter social al procurărei de lucru şi lemn pentru o însemnată populaţie a ţărei şi atâtea altele cunoscute, cum sunt: cel de proteguire al agriculturei, al salubrităţei generale, al punerei în valoare a terenurilor sterile etc., etc.

Suprafaţa acestor păduri de circa 2.000.000 ha are iarăşi o valoare şi o importanţă, care nu poate fi încadrată sub nici un sistem, decât în acela al regiei publice comerciale.

Această formă, aduce Casei Pădurilor, reale posibilităţi de propăşire, asigurându-i mai întâi un caracter de autonomie şi de responsabilitate în gestiunea sa. Orice argumente s'ar aduce de cei în drept, critica ce se aduce Aministraţiei Casei Pădurilor eă realizează prea puţin din imensul fond ce administrează, *rămâne,* şi această problemă a venitului net al celor circa 2.000.000 ha pădure, a rămas până în prezent nerezolvată.

Intrucât pădurile Statului au fost considerate în largă măsură ca o zestre a partidelor politice, penuria veniturilor pădurilor Statului, trebue considerată în mare parte, ca o consecinţă a acestui fel de a le trata.

Casa Pădurilor a îndeplinit apoi şi rolul de executoare a codului silvic, în ceeace priveşte rolul de conservare şi regenerare a pădurilor, supuse regimului silvic, precum şi administraţia composesoratelor, pădurilor comunale, etc. cheltuind sume importante cu serviciile de protecţiune silvică generală, grevând veniturile suprafeţei păduroase a Statului.

Părerea mea este, că va fi necesară o defalcare a acestor atribuţiuni, prin trecerea consiliului technic şi a serviciilor de aplicarea codului silvic, ca direcţie separată la Minister, rămânând Casa Pădurilor, ca instituţie numai pentru organizarea şi administrarea comercială a pădurilor Statului, cu personalul aferent necesităţilor ei.

Numai atunci s'ar putea stabili venitul net real pe care-l dau pădurile Statului.

Cari vor fi avantajele încadrărei administraţiei generale a pădurilor Statului, în forma regiei publice comerciale?

1. Autonomia gestiunei.

Acest avantaj asigură instituţiei continuitatea necesară unei gospodării atât de mari. precum şi stabilirea unui program de exploatare, care să dea maximum de rendement.

2. Se stabileşte un inventar al acestei imense averi şi se dă posibilitatea unui control al gestiunei fiecărui domeniu în parte şi a aprecierei activităţei pozitive depusă de fiecare gestionar, — deci se poate, pe baza recompensărei meritelor, asigura o emulaţie între organele instituţiei.

3. Planul financiar pe care este obligată regia publică comercială să-l întocmească, va putea pune în evidenţă capacitatea financiară şi prevederea de care dispun conducătorii, iar executarea lui, va scoate în evidenţă capacitatea lor de conducere. Eventualele greşeli se vor evidenţia, şi vor constitui învăţăminte pentru viitor.

4. Elasticitatea de care se bucură operaţiile în sistemul regiei publice comerciale, faţă de ceiace a existat în trecut, dă posibilitatea luărei prompte a măsurilor necesare unei bune gospodării.

5. Un mare avantaj pe care îl are regia publică comercială, este acela al introducerei contabilităţei în partidă dublă. Incadrarea în detaliu a contabilităţei Casei Pădurilor, în contabilitatea generală a Ministerului, a constituit adesea un haos. Contabilitatea în partidă dublă, va da posibilitatea aprecierei juste şi la timp a tuturor operaţiunilor şi prin ţinerea în evidenţă promptă a lor, dă posibilitatea luărei la timp a măsurilor necesare de administraţie. Contabilitatea este cheia unei administraţii comerciale. S'a pus în trecut prea puţin preţ pe ea. Trebue să i se dea consideraţia necesară şi se va putea aprecia repede marele ei avantaje.

6. Fondurile pe care le creiază legea, dau posibilitatea înzestrărei acestei administraţii cu instalaţiile necesare unui mai mare rendement.

7. Un mare avantaj iarăşi pe care-l dă această lege, este instituirea controlului prin comisia instituită la art. 67.

Când un gestionar ştie că şi alţi ochi vor vedea, vor cântări şi vor comenta rezultatele gestiunei sale, altă grijă are şi altă teamă de răspundere.

De altfel, oricare ar fi organizarea ce se va da acestei administraţiuni, trebue să se dea o deosebită atenţiune controlului ce se exercită asupra gestio-

narilor pădurilor Statului. Va trebui să înceteze paradoxala situaţie ce astăzi există în Corpul silvic, ca acel ce controlează, să aibă o retribuţie mai rea de cât cel controlat. In adevăr, situaţia subinspectorilor de control, este astăzi inferioară celei a şefilor de ocoale silvice, prin simplul fapt că prin înaintare sunt mutaţi la oraş, unde chiria le atacă aproape întreg salariul, iar diurna şi spezele de transport sunt derizorii

Controlul într'o asemenea gestiune, nu costă niciodată prea mult.

Crearea fondurilor pentru construcţiunea de locuinţe pentru personalul de conducere şi de control, ataşat direcţiunilor silvice, este absolut necesară. S'ar putea aplica un sistem echivalent Casei Muncei C. F. R.

Pentru a avea un personal destoinic şi devotat instituţiei, trebue să i se dea acestui personal înlesnirile necesare unui trai omenesc.

Pentru o mai bună punere în valoare a pădurilor Statului, cred că ar mai fi necesar:

1) Să se stăruiască ca estimaţiile în volum să fie cât mai aproape de realitate. Formula: «Statul nu garantează cantitatea şi calitatea materialelor ce vinde», să devie o formulă de siguranţă juridică şi nu un motiv de neîncredere al exploatatorilor.

Cunosc destule cazuri, când estimaţia în volum s'a făcut mult mai mare decât în realitate şi, principiul: «Mai bine să n'ajungă decât să întreacă» prejudiciază asupra punerei în valoare, întrucât exploatatorii trebue să-şi calculeze coeficientul de risc necesar.

Din această cauză, chiar actele de foarte bună punere în valoare a pădurilor, apar ca acte criticate, cum cred că e cazul cu pădurea dela Valea Răului din Maramureş, unde s'a afirmat că faţă de preţul de desfacere a lemnului rotund, preţul obişnuit de 260 lei metrul cub în picioare în pădure este un preţ prea mic. Aceasta, pentru că actul de estimaţie în volum afirmă că s'ar afla în întregul masiv de circa 340 ha câte 480 m c lemn de lucru la ha, fapt pe care eu îl consider, după cât cunosc masivele din ţară, departe de realitate. Dacă se ţine socoteală că la preţul de circa 124.000 lei ha se adaugă impozitele şi sarcinele de plantaţie, etc. care însemnează circa 5[illegible].000 lei de ha şi dacă se socoteşte maximum 300 m c la ha volum mediu, se va vedea că Statul a vândut cu aproape 600 lei m c în picioare în pădure, preţ colosal, preţ cu care pe valea Bistriţei se vinde lemne în schelă la fabrică, şi că deci Statul a făcut o foarte bună valorificare a produselor sale.

2. E necesară apoi o mai de aproape urmărire a comerţului lemnului şi preţului muncei în diferitele regiuni. Un serviciu de informaţiuni comerciale, condus de un cunoscător, sau instituirea unor consilieri comerciali pentru a-şi da avizul asupra estimaţiunilor în valoare, cred că ar da reale rezultate.

Comerţul lemnului nu trebue dispreţuit.

El dă cheia, cu care se rezolvă chestiunea punerei în valoare a pădurilor, fără a cere dela ele sacrificiul posibilităţilor viitoare.

3. Trebuesc găsite modalităţile, ca studiile de estimaţie şi lucrările de punere în vânzare, să se facă în timp util, aşa fel ca licitaţiile sau vânzările, să se facă în perioada de maximă a curbei preţurilor, de exemplu: parchetele care se tae în perioada Septembrie-Martie, să se vândă în Iunie-August, anterior pe-

rioadei, pentru a nu ţine prea mult investite sumele ce se achită Statului şi pentru a da timpul necesar pentru exploatarea şi valorificarea la timp a lemnului Pentru lemnul rotund şi cherestea, perioda de vânzare trebue să fie: Ianuarie-Martie, pentru că atunci se cunosc preţurile pentru campania anului în curs şi coeficienţii de risc sunt minimi.

4. Trebue de asemenea rezolvată chestiunea garanţiilor prea mari ce se pretind şi unde trebue şi unde nu trebue. Faţă de dobânzile mari ce se plătesc astăzi, imobilizarea sumelor în garanţii mai mari decât trebue, se fac pe spinarea preţului pe care Statul îl obţine pentru lemn.

III. *Acordarea condiţiunilor technice speciale cu organizaţia comercială a administraţiilor forestiere*

In organizarea ce urmează a se da administraţiunei generale a pădurilor Statului, urmează a se ţine seamă conform prevederilor art. 2 alin. ultim şi de condiţiile technice prevăzute în legile speciale.

Asemenea condiţiuni technice în legile speciale, sunt prevăzute în art. 2 3 şi 6 din codul silvic astfel:

Art. 2 spune: «Pădurile supuse regimului silvic, — care de altfel sunt «ale instituţiunilor prevăzute în legea comercializărei, nu se pot exploata, decât «pe baza unui amenajament sau unui regulament de exploatare, aprobat prin «decizia ministerială (modificarea din art. 5 aliniatul ultim din legea din 1920). «Amenajamentul este obligatoriu pentru aceste păduri».

Art. 3. Amenajamentul va fi făcut în urma unui studiu amănunţit al circumstanţei fizice şi economice ale pădurei. El va avea de scop, fixarea condiţiunilor şi a modului de exploatare, stabilirea posibilităţei în vederea continuităţei exploatărei produselor principale, asigurarea regenerărei pădurei cu specii de valoare proprii regiunei şi producerea lemnului de lucru şi construcţiuni în locurile unde natura terenului şi a esenţelor va permite aceasta.

Iar art. 6 specifică: Până la facerea amenajamentului şi numai pentru pădurile Statului şi ale moşnenilor, ele se pot exploata pe baza unui anumit studiu făcut de ministr, pe bazele sale ce se vor determina prin regulamentul de aplicare ale legei şi ţinându-se seamă de principiile stabilite la art. 3.

Asigurarea continuităţii pădurei prin regenerarea sa, cu *esenţe de valoare* şi *exploatarea numai a posibilităţei*, adică a capacităţei de producţiune a pădurei, *constitue principiile fundamentale ale economiei forestiere*, principii legiferate în codul silvic.

Se pune întrebarea: Nu vor suferi aceste principii, prin organizarea comercială a administraţiei generale a pădurilor Statului? Pentru a se da un venit mai mare, nu se vor ataca oare posibilităţile viitoare?

Eu cred că nu. Din două motive:

Primul, că prin dobândirea unei oarecari autonomii şi mai ales al unui control în programul de lucru şi rezultatele obţinute, şi mai ales dacă la constituirea Consiliului de administraţie, se aleg oameni cu autoritate şi garanţii de capacitate, influenţele lăturalnice pentru depăşirea posibilităţiior, vor

fi fără efect. Ideal ar fi ca, în constituirea Consiliului de administraţie, să fie întrebuinţaţi economişti şi specialişti agreaţi de toate partidele.

Mai puţină politică, mai multă gospodărie şi control şi rezultatele nu vor fi decât ideale.

Al doilea, că Statul prin consiliul său technic şi organizaţia de aplicare a codului silvic, va veghia la executarea legei. Scoaterea consiliului technic de sub autoritatea administraţiei generale a pădurilor, îi va da independenţa necesară în hotărârile şi avizele lui, şi Ministrul care e responsabil de aplicarea legei, va putea decide în exactă cunoştinţă de cauză.

Nu e mai puţin adevărat că va trebui revizuit sistemul general de amenajare.

La noi, amenajamentele ce se întocmesc pentru pădurile Statului, suferă de un mare cusur.

Sunt prea bune şi pentru asta sunt în mare parte *inaplicabile*. Pentru valorizarea normală a pădurilor Statului, va fi necesar să se aibă în vedere şi condiţiunile de exploatare rentabilă a produselor, nu numai condiţiunile ideale culturale ale masivelor. Ar trebui ca amenajistul, să fi făcut o practică de câţiva ani într'o exploatare, pentru a găsi limita între soluţiile care să dea posibilitatea de exploatarea rentabilă a masivului şi aceia a asigurării regenerării pădurei.

In comisiile de amenajare, ar trebui să ia parte, cel puţin cu vot consultativ şi şeful de ocol, directorul şi şeful serviciului de amenajament dela Direcţia respectivă, cari să fie obligaţi, pe baza parcelarului, să-şi dea avizul lor asupra bazelor de amenajare.

IV. *Organizarea comercială de detaliu a domeniilor forestiere*

Cu o atare organizare a administraţiei generale a pădurilor Statului, să vedem acum în care sistem, preconizat de legea pentru organizarea şi administrarea pe baze comerciale a avuţiilor Statului, este n ai bine a se organiza fiecare domeniu forestier al Statului în parte.

Caracterul economic al pădurilor e în genere următorul:

Un capital investit într'un teren, care mai totdeauna nu e bun pentru altă cultură decât acea forestieră, şi care capital produce, drept dobândă, creşterea anuală a pădurei, iar realizarea acestei dobânzi nu se ia de obicei de pe suprafaţa întregului capital, ci numai de pe aceia ce reprezintă suprafaţa dobânzei în raport cu suprafaţa capitalului. Procentul sau scontul pe care îl produce capitalul «*pădure*» este *mult mai mic* decât scontul *Băncei Naţionale*. Inainte de războiu, pentru pădurile cele mai raţional cultivate ale Bavariei, era circa 3 %.

Şi dacă acesta e caracterul pădurei, atunci ce intră în discuţiunea organizărei comerciale de detaliu a acestei avuţii publice ? Insăşi avuţia, adică însăşi întreg domeniul, sau numai avuţia ce reprezintă produsul acestei avuţii, produs care în marea majoritate a cazurilor, este socotit în suprafeţe păduroase ajunse la termenul de exploatare?

Situaţia culturală a pădurilor Statului, cari nu prezintă structura normală

a masivelor cultivate şi cari sunt compuse, sau din masive prea bătrâne, sau din masive prea tinere, ori suprafeţe în cari sunt necesare lucrări pentru replantarea şi creiarea stării de masiv necesară unei păduri productive, nu permite altă administraţie a avuţiei propriu zisă, decât acea arătată la început, a regiei publice comerciale. Cred că n'a fost nici în intenţiunea celui ce a făurit legea şi nici a celor ce au votat-o, ca să poată fi organizate şi administrate ocoalele silvice ale Statului sub altă formă, decât aceea a regiei publice comerciale, în cadrul administraţiei generale a pădurilor Statului. Care proprietar mai mare din Europa, care Stat mai ales, s'a gândit să arendeze complexele sale forestiere, sau să le exploateze în regii mixte sau chiar cooperative? Pădurea e prin esenţa ei conservatoare, lucrează cu deceniile şi cu secolele, controlul gestiunei este prea greu şi valoarea ei prea mare, în raport cu capitalul necesar exploatării posibilităţei ei, ca să poată fi adusă aport în vreo regie mixtă sau cooperativă, sau ca să poată fi arendată integral. Ce garanţie enormă ar fi necesară din partea concesionarului, că va restitui pădurea în staré normală la expirarea termenului concesiunei sau pentru care s'a constituit regia. In practică chiar, realizarea acestor sisteme le cred imposibile.

Rămâne deci în discuţie, organizarea comercială a produsului domeniului forestier, adică a exploatării afectaţiilor, în rând de exploatare, sau a parchetelor anuale, acolo unde exploatarea individuală a acestora este posibilă.

Pentru aceasta, se poate afirma, că aproape toate sistemele prevăzute în lege, sunt aplicabile în gospodăria forestieră a Statului. Depinde în aplicarea lor, de circumstanţele economice locale, de mărimea acestor parchete sau afectaţii, de investiţiile ce sunt făcute la punerea în exploatare a acestor porţiuni de pădure şi de proprietarul acestor investiţii.

Trecând deci în revistă toate aceste sisteme şi analizând aplicarea lor în gospodăria de detaliu a domeniilor forestiere ale Statului, constatăm:

1. *Arendarea sau închirierea*, care conform legei urmează a se face pe baza legei contabilităţei publice şi a condiţiunilor speciale din caetul de sarcini. Arendarea e aplicabilă exploatărei produselor accesorii ale pădurei, precum şi a poenelor şi terenurilor arabile pendinte de domeniul forestier al Statului.

Arendarea comportă folosinţa anuală a unei suprafeţe pe toată întinderea ei. Producţia de răchită şi eventual şi alte produse principale de asemenea natură care se recoltează anual pe întreaga suprafaţă, urmează să constitue obiectul arendărilor prevăzute la art. 11—14 din lege.

2. *Concesiunea.* — Sub acest capitol, credem că trebue încadrată, vânzarea spre exploatare a pădurilor, care este aplicabilă celei mai mari părţi din exploatările forestiere ale Statului.

Concesiunile de păduri, urmează a se da pe baza licitaţiilor publice conform legei contabilităţei publice, afară de cazurile prevăzute în legile speciale, că se pot acorda şi după altă modalitate.

In acest sens, articolul 113 din legea pentru organizarea cooperaţie prevede:

«La acordarea de concesiuni, *la vânzarea spre exploatare a pădurilor* «precum şi la arendarea bunurilor şi drepturilor cari fac parte din domeniul «public sau privat al colectivităţei publice, societăţile cooperative vor fi pre-

«ferate, chiar dacă oferta lor va fi cu 5 % mai mică decât oferta cea mai fa-
«vorabilă».

«Colectivităţile publice, vor putea da şi prin bună învoială, acele bunuri
«societăţilor cooperative, recomandate de Oficiul Naţional al Cooperaţiei române,
«în urma unei cercetări făcute la nevoie prin experţi, spre a se stabili dacă so-
«cietatea cooperativă se poate angaja în lucrări de asemenea natură».

După ce arată că societăţile cooperative vor fi preferate în aceleaşi con-
diţiuni la vânzarea spre exploatare a pădurilor de moşneni, legea adaugă:

«In toate aceste cazuri, colectivitatea respectivă este datoare să înştiin-
«ţeze Oficiul Naţional al Coperaţiei române, cu cel puţin 30 de zile înainte
«de data fixată pentru oferte, *sub sancţiunea anulării actelor* la cererea
«Oficiului Naţional».

In ceiace priveşte concesiunea, urmează a se aduce legei oarecari mici modificări, astfel:

Art. 20, al legei de organizare şi administrare comercială a avuţiilor publice, pretinde că, concesiunile să se dea cu avizul Consiliului superior al administraţiei întreprinderilor şi avuţiilor publice. Intrucât această obligaţiune ar produce întârzieri în comercializarea posibilităţilor scoase în vânzare, credem, că prin legea ce ar urma să organizeze regia autonomă a pădurilor Statului, ar trebui să se prevadă ca aceste avize să se dea tot de Consiliul technic sau de Consiliul de Administraţie al regiei autonome, cel puţin până la o anumită valoare, rămânând ca, numai marile concesiuni să fie supuse avizului Consiliului superior.

In acest sens, ar urma să se aplice şi art. 23 asupra acordării concesiunilor, cari după importanţă, se pot acorda, prin decizie ministerială sau jurnalul Consiliului de Miniştri.

Vânzările pe termen scurt, a parchetelor mici şi a porţiunilor de pădure ce se pot exploata rentabil, fără a necesita mari instalaţiuni, sunt cele mai productive în acest sistem, cu o bună organizare a lor, conform celor arătate în partea I-a a referatului.

Singurul inconvenient pe care îl prezintă aceste vânzări spre exploatare, este acela al vânzărilor pe termen lung, în care Statul e păgubit cu plus valuta pe care o primeşte în acest timp, lemnul de construcţie în general. Este notoriu, că în ţările din Orient: Polonia, România, Jugoslavia, Rusia, lemnul de calitate bună, este încă prea eftin în raport cu cel ce se produce în ţările din Apus. Din aceeaşi cauză, şi pe măsura reducerei exploatărilor, lemnul de construcţie capătă continuu o creştere în valoare. Pentru aceia, va trebui găsit un sistem care să înlăture acest inconvenient.

Fiindcă în acest capitol intră şi vânzările făcute prin bună învoială cooperativelor forestiere, şi fiindcă s'au dus în ultimul timp campanii violente contra acestor cooperative, creindu-se o oarecare atmosferă defavorabilă lor, îmi voi permite a insista asupra acestei chestiuni, fiindcă, prin natura ocupaţiunilor mele, sunt în măsură să cunosc atât calităţile, cât şi defectele acestei mişcări.

Principial, mişcarea cooperativă forestieră, este o mişcare social-economică naţională şi, cu bunăvoinţă întrebuinţată, poate fi un puternic auxiliar al Statului, pentru punerea în valoare a pădurilor sale.

Cooperativele forestiere se pot împărți în două categorii: cooperative cari lucrează și cooperative cari nu lucrează.

Asupra cooperației forestiere în genere, administrația silvică a Statului, a avut un tratament cam aspru.

Contractele cooperativelor «Tazlău» și «Albina» ar putea servi de modele de asprime contractuală. Totuși cooperativele cari lucrează, își au fabricele și organizațiile lor, luptă în majoritatea cazurilor singure pentru a-și amortiza investițiile, achita datoriile și-și asigură existența.

Este drept că la început aceste unități, nu au avut personalul de industrializare și comercializare necesar pentru o bună punere în valoare a lemnului cumpărat. Dar, de unde se putea recruta?

Dintre străini, cari erau singurii depozitari ai acestei științe?

A fost greu până s'a putut forma personalul de conducere necesar, s'au făcut poate greșeli, a costat poate învățătura acestui meșteșug cam scump, dar ce era de făcut? Să fie la infinit în slujba străinilor? Să se declare incapabile?

Dacă s'ar găsi o cale de colaborare între cooperația forestieră *care lucrează*, oficială și ne oficială, cu personalul ce-l are, și administrația pădurilor Statului, cred că Statul nu va avea nimic de pierdut din această colaborare.

Din contra, s'ar putea organiza mai bine punerea în valoare a pădurilor sale.

A doua categorie, este a cooperativelor cari nu lucrează, din cari unele servesc de paravan celor interesați, pentru înlăturarea legei contabilității publice.

Aceste cooperative nu pătrund însă singure, ci puternic susținute, încât învinge adesea și rezistența organelor oficiale de recomandare și asprimea administrației silvice.

Dați paravanul la o parte, și veți descoperi pe acei ce spuneam că consideră pădurile Statului drept zestre, și veți mai vedea că cooperația nu se alege cu nimic după urma acestor cumpărări. Și dacă s'ar cerceta mai bine aceste aprobări și se va constata că la vreuna din ele Statul a fost prejudiciat printr'o estimație prea mică, veți avea ocazie să constatați și în această privință, că nu cooperația este de vină.

Ca să ilustrez că mișcarea cooperativă a suferit de pe urma acestui sistem, voi adăuga că, în 1920 am construit o fabrică cu 3 gatere și o linie ferată de 12 km pe valea Cracăului, ocolul silvic Văratec, pentru cooperativa «Cracăul Negru». Reușisem din cauza urcărei continui a lemnului să amortizez atât fabrica cât și linia ferată în primii trei ani. Fabrica este așezată la centrul masivului de circa 7000 ha gravitând tot lemnul către ea. Ce instrument mai bun și mai eftin pentru punerea în valoare a masivului său?

Ori, ce s'a întâmplat? Prin concursul celor ascultați s'au dat mari cantități de material pentru școli, cari a încăput pe mâna unor evrei sau a altor interpuși, și în doi ani s'au mai construit încă trei fabrici împrejurul fabricei cooperativei, care a rămas fără lemn, a lăsat linia în părăsire și abia a putut să cumpere 2 parchete cu lemn subțire din aval, aducând lemnele cu căruțele 5 km, la deal, iar cel cu fabrica din vale, aducea lemne dela deal cu căruța pe lângă linia și fabrica cooperativei.

Rezultatul: câţiva cârciumari, dascăli de biserică, etc., milionari îşi plimbă îndrăzneala în automobile «Crysler» iar cooperativa, cu toate instalaţiile şi fondurile sale, a vegetat aşteptând vremuri mai bune.

Cooperaţia forestieră trebue înfăptuită numai acolo unde permit condiţiunile economice şi mai ales unde există capacitatea de conducere necesară, făcând operaţii în raport cu această capacitate.

De altfel, legea creiază obligaţiuni în acest sens Oficiului Naţional al Cooperaţiei, şi prin măsurile ce s'au laut la acest Oficiu şi prin o mai binevoitoare colaborare, cred că se va putea curăţi şi cojocul Cooperaţiei forestiere, de paraziţii cari i-au făcut atâta rău.

3. *Regia publică comercială.* Acesta este sistemul clasic al exploatărei forestiere.

In acest sistem, sunt asigurate lucrările culturale ale pădurei, întrucât însuşi proprietarul exploatează şi atunci în aplicarea amenajamentelor, el îşi va găsi automat, limita între exploatarea rentabilă a pădurei şi lucrările culturale pentru promovarea şi regenerarea ei.

Prin desfacerea anuală a produselor sale, administraţia generală a pădurilor va putea, printr'o judicioasă organizare a desfacerei, obţine maximum de preţuri, beneficiind de urcările continui a lemnului în pădure.

Instalaţiile ce se fac, au un caracter permanent, amortismentele sunt pe termene lungi şi organizarea comercială a masivului este continuă şi perpetuă.

Ce trebue însă pentru această organizare?

Autonomie, continuitate, personal cu experienţa necesară în exploatări şi comercializare, control şi fonduri de investiţii şi rulment.

In situaţia noastră economică şi politică, sunt oare acestea posibile?

Putem să afirmăm că toate, dintr'odată nu sunt posibile.

Dacă se stabileşte că acest sistem să fie *idealul*, atunci trebue urmărit încetul cu încetul, a se obţine acolo unde va fi mai uşor de înfăptuit această organizare.

De aceia, regia publică comercială în administrarea domeniilor, trebue să rămână acolo unde e posibilă.

Administrarea legală a acestor regii, s'ar face prin administraţia generală a pădurilor Statului, cu direcţia locală însărcinată cu aceasta.

Programul de lucru, bilanţul şi controlul instituit de lege în acest sistem, vor da posibilitatea propăşirei lor, pe măsura pregătirei personalului şi obţinerei fondurilor necesare.

Ceeace trebue accentuat, este că aplicarea regiei publice comerciale în exploatarea masivelor, nu este posibilă decât dacă administrarea generală a pădurilor, este organizată în acest sistem. A constitui consilii, comisii, etc. pentru fiecare parchet sau posibilitate, nu e posibil.

4. *Regia mixtă.* Acest sistem stabileşte administraţia, sub forma societăţii anonime, prevăzute în codul de comerţ, cu dispoziţiunile prevăzute în legea comercializărei.

Conform acestei legi, ar urma ca Statul să ia parte în constituirea capitalului regiei mixte, (respectiv a societăţii ce se constitue în asociaţie cu Statul),

cu valoarea pădurei ce aduce aport, respectiv cu instalaţiile ce aduce. Particularii vor aduce restul de capital necesar investiţiilor şi rulementului.

Conform art. 83 aportul capitalului particularilor trebue să fie cel puţin jumătate din aportul evaluat al colectivităţilor publice.

Conform art. 85, se vor elibera acţiuni pentru aportul în natură al Statului. Aceste acţiuni sunt inalienabile.

Administraţia societăţii se face dintr'un consiliu, în care numai o treime reprezintă Statul, iar restul pe particulari, chiar dacă aporul Statului e pe jumătate din capitalul societăţii.

Comitetul de direcţie e compus din directorul general al întreprinderii şi doi delegaţi, din care unul, reprezentantul colectivităţei publice respective.

Cenzorii sunt numiţi în majoritate de guvern, iar art. 99 institue un comisar al guvernului, cu drept de a asista la şedinţe, şi a suspenda deciziile ce va crede, până la pronunţarea Consiliului de Miniştri, pe baza referatului Ministerului respectiv şi avizului Consiliului superior.

Beneficiile se împart astfel:

a) Se vor constitui fondurile de amortisment ale capitalului întrebuinţat în investiţii, pentru asigurarea existenţei capitalului particular.

b) Se va constitui fondul de rezervă statutar, care la lichidare se va împărţi în raport cu capitalul.

c) Se va acorda 1% pentru Consiliul superior, un prim dividend egal cu scontul Băncei Naţionale, tantieme consiliului, cenzorilor, procentul convenit pentru primă funcţionarilor şi muncitorilor şi restul se va împărţi proporţional cu capitalul.

Economia acestui sistem, este de a pune în valoare bogăţiile naturale ale Statului, prin atragerea capitalului străin. Avantajele mari ce se acordă capitalului particular, indică dorinţa legiuitorului de a organiza bogăţiile ce nu sunt încă puse în valoare, ca energia hydro-electrică, terenuri inundabile, bălţile Statului şi a altor bogăţii neproductive unde trebue mari capitaluri de investiţiune pentru valorificarea lor.

Pot intra pădurile în cadrul acestui sistem? Să examinăm:

Intăi trebue recunoscut că acest sistem este aplicabil numai marilor exploatări. Aparatul regiei mixte e prea complicat şi prea costisitor, ca să poată fi aplicat exploatărilor mici.

Am stabilit anterior, că în discuţie intră nu domeniile propriu zise, ci doar afecţiile sau parchete ce reprezintă posibilitatea periodică sau anuală a pădurilor. Dacă Statul ar aduce aport un mare complex forestier de circa 20.000 ha care ar fi valoarea lui? circa 1.000.000.000. Care ar trebui să fie suma adusă în numerar sau instalaţii de particulari? Cel puţin un miliard.

Care este posibilitatea normală a unei păduri de 10 mii hectare? circa 200 ha.

Este oare necesar un miliard pentru exploatarea unei atari posibilităţi? s'ar putea găsi asemenea sumă? De sigur că nu.

Capitalul Statului investit în păduri, produce cu ajutorul lui Dumnezeu şi cu paza şi îndrumarea Statului, dobânda pe care o poate produce. Ceiace urmează să intre în discuţie, este numai dobânda anuală a acestui capital, do-

bândă pe care Statul are interesul s'o facă să fie cât mai mare şi cât mai prom realizată.

Atunci ce poate aduce Statul aport?

Posibilitatea anuală sau periodică a pădurei.

Ce interes şi ce avantaje ar avea administraţia pădurilor, dacă ar organiza punerea în valoare a acestei posibilităţi în acest sistem?

Să luăm cazul cel mai favorabil:

Pentru o pădure de 20—30.000 ha o posibilitate anuală de circa 60—70.000 mc realizaţi din afectaţiile în curs pentru o perioadă de 20 ani, se constitue o regie mixtă.

Statul aduce aport circa 1.200.000 mc în valoare de minimum 120.000.000, lei, iar particularii ar aduce aceiaşi valoare pentru construirea de căi ferate, fabrici, instalaţii, capital de rulement, etc., etc.

Capitalul regiei va fi deci de circa 240.000.000 lei. Ce realizează Statul în această perioadă?

In primii ani, Statul nu realizează nimic până se fac investiţiile şi ajunge materialul pe piaţa de desfacere.

Intrând în producţie, să presupunem că cifra de vânzări ar fi circa 50.000.000. Din aceasta, trebue să se scadă circa 25.000.000 manoperă şi materiale de producţiune, transporturi, etc., circa 5.000.000 cheltueli de administraţie, amortismente, circa 3—4.000.000. Rămâne circa 16.000.000 pentru dividend, fonduri, etc., adică, un dividend de 6—7 %. Deci, Statul nu realizează drept dividend nici scontul Băncei Naţionale. Capitalul său, pădurea, adusă aport, dispare. După 20 ani, nu mai este şi dacă i s'ar aplica şi acestui capital cota de amortisment de circa 6.000.000, n'ar rămâne venit capitalului social, decât doar circa 10.000.000 şi atunci, dobânda va fi doar de circa 4 % şi pentru asta, capitalul particular nu găseşte convenienţă.

Aceasta, când se tratează chestiunea cu bună credinţă.

Şi dacă chestiunea nu e tratată cu bună credinţă şi bilanţul dă pierdere atunci cu ce se alege Statul? Nici cu pădure, nici cu arendă şi nici cu dobândă. Nu trebue neglijat faptul că una din problemele dificile ale contabilităţei, este încheerea unui bilanţ.

In puţinul timp ce am avut pentru pregătirea acestui referat, am constatat într'o statistică din 1926 pentru societăţi suficient de cunoscute, următoarele rezultate ale activităţei lor pe 1925.

Societatea «Ceahlăul» ce exploatează domeniul Hangu, 50.000 mc anual, cu preţ de cost de circa 60 lei mc în picioare în pădure, pierdere 66.551 lei.

Societatea «Goetz», ce exploatează la Tarcău circa 50.000 mc cu 20 lei mc luat dela Soc. «Letea» pădurile Ghica, de pe valea Trotoşului, achiziţionate în condiţiuni avantajoase, pădurile de pe valea Buzăului, cumpărate înainte de război, pierdere: 3.903.568. Societatea «Union» dela Mânăstirea Caşin ce exploatează păduri cumpărate cu circa 500 lei pe ha pierdere 741.046, Soc. «Eichler» din Piatra-Neamţ, cu exploatări identice la Bicaz, pierdere 637.617. Toate aceste întreprinderi făceau parte din concernul «Foresta».

Nu cunosc detaliile, dar pentru orice profan, această înşirare apare ca o exagerare a întocmirii bilanţurilor.

Apreciaţi acum, că acest concern a avut prestanţa de a cere 1.000.000 m c anual din cele mai bune păduri ale Statului pe timp de 20 ani, şi vedeţi dacă s'ar putea încadra exploatările marilor masive forestiere ale Statului, în cadrul regiei mixte.

Pădurile cu material bun de lucru împuţinându-se, astăzi foarte multe societăţi, lichidează din lipsă de obiect. Statul nu se poate plânge că nu are clienţi pentru masivele sale de valoare. Din contra, în concurenţa enormă ce este astăzi, toată arta marilor societăţi, e de a găsi mijlocul de a se înlătura adversarii, dela adjudecarea pentru exploatare a acestor masive.

In concluzie: regia mixtă pentru păduri nu este nici posibilă şi nici admisibilă.

5. *Regia cooperativă.* Regia cooperativă se constitue conform art. 119:

a) Când colectivităţile publice se asociază cu cooperativele de orice gen aducând un aport social şi *dând asociaţiei în concesie, bunurile şi dreptu-rile mai sus indicate.*

b) Când colectivităţile se asociază cu cooperativele de orice gen, fără a da vreo concesiune

c) Când mai multe colectivităţi publice se grupează între ele după sistemul cooperaţiei, fără asociarea cu cooperativele particulare.

Dacă în regia cooperativă, chestiunea camuflărei bilanţurilor nu ar fi posibilă, rămâne însă în picioare în ceeace priveşte încadrarea exploatărei pădurilor în acest sistem, imposibilitatea acestei încadrări, din pricina naturei acestor exploatări.

Cel mai bun sistem de comercializare, atât pentru Stat cât şi pentru celelalte colectivităţi publice, este vânzarea cu preţ ferm şi în condiţiuni precis stabilite.

Am arătat însă inconvenientul pentru colectivitate atunci când cerinţele exploatărei, cer vânzarea pe un termen lung, egal cu perioada de exploatare, — la pădurile tratate în codrul regulat —, inconvenient ce rezultă din aceia, că vânzătorul nu se bucură de fluctuaţiunile avantajoase preţului lemnului în pădure.

Pentru înlăturarea acestui inconvenient, cred că rămâne sistemul: *Combinărei a două sisteme preconizate de lege,* concesiunea şi regia mixtă sau cooperativă.

Prin această combinaţie, care va fi un fel de asociaţie cu participarea colectivităţilor la beneficiu, cu o cotă ce se va stabili, urmează ca colectivităţile, să-şi primească pentru materialul lemnos predat anual, preţul convenit, stabilit după modalităţile preconizate de lege, plus o cotă din beneficiul ce ar rezalta din exploatare.

Acest sistem ar fi aplicabil în special în cazul când asociaţiile anonime, particularii sau cooperativele, ar avea instalaţiile industriale făcute şi organizate, urmând ca prin constituirea unor societăţi pe această bază, să se poată armoniza punerea în valoare a pădurei, cu instalaţiile existente care sunt în mare parte amortizate, dând astfel o plus valoare masivelor forestiere puse în exploatare.

In aceste regii, Statul ar aduce aport posibilitatea de majorare a preţului lemnului ce se va estima la o cotă din capitalul de investiţie, eventual mai

aduce aport instalaţiile ce ar mai avea, iar particularii ar aduce aport investiţiile şi capitalul de rulement, precum şi organizaţia necesară pentru industrializare şi comercializare.

Beneficiul s'ar afecta: în primul rând, o dobândă de odată şi jumătate, scontul Băncei Naţionale capitalului particular şi la cel de investiţie a Statului, şi apoi, după satisfacerea celorlalte cote prevăzute în lege, s'ar împărţi cu anumite cote între Stat ca plus valută a lemnului şi între particulari ca dividend *suplimentar.*

Pentru aceasta, va trebui dată o grijă specială organizării contabilităţei şi repartiţiei cheltuelilor pe conturi, precum şi evaluării inventariului şi întocmirei bilanţului, pentru asigurarea sinceritătei bilanţurilor şi contului de «Profit şi Pierdere».

De asemenea, e necesar o nouă atenţiune la evaluarea aporturilor, când se constitue regia.

In orice caz, ar fi bine, dacă se încearcă acest sistem, ca el să fie introdus pe îndelete, făcându-se mai întâi oarecari experienţe şi apoi să se dea o extindere mai mare, în raport cu rezultatele obţinute şi cu personalul de control pe care îl are Statul, pregătit pentru aceste regii.

In rezumat:

1. Cea mai proprie formă pentru comercializarea pădurilor Statului şi a persoanelor juridice, ţinând seamă de rolul şi rostul pădurilor şi principiile fundamentale ale economiei forestiere, este regia publică comercială. Această formă nu este aplicabilă, decât dacă însuşi administraţiei generale a pădurilor Statului, nu i se dă forma regiei publice autonome.

2. Pentru comercializarea pădurilor colectivităţilor, altfel decât în regie publică comercială, sunt de recomandat:

a) Pentru pădurile dela câmp şi dela podgorii unde nu e necesară punerea în vânzare pe termen lung, precum şi pentru vânzarea în loturi mici, se recomandă concesiunea sau vânzarea spre exploatare, de preferinţă cooperativelor forestiere, acolo unde acestea există şi au capacitatea necesară.

b) Pentru pădurile ce sunt a se exploata în mare şi pe termene lungi (de perioade de exploatare), se recomandă o combinaţie între concesiune şi regia cooperativă, acolo unde sunt organizaţii cooperative şi între concesiune şi regia mixtă, acolo unde nu sunt organizaţii cooperative. In această combinaţie, Statul va primi anual preţul pieţei, din momentul contractării, plus o cotă din beneficiul ce ar reprezenta plus valuta lemnului în cursul perioadei de exploatare.

3. Regia mixtă, ca şi regia cooperativă, nu sunt de recomandat, din cauza naturei aportului în natură (a lemnului) care se epuizează, Statul alegându-se numai cu dobânda, care este variabilă şi nu asigură venitul Statului, nici cât asigură sistemul vânzărilor spre exploatare, practicat până în prezent.

* * *

Ceeace s'a discutat în prezentul referat, privitor la pădurile Statului, se aplică în total şi pentru celelalte colectivităţi publice prevăzute în legea pentru administrarea şi organizarea comercială a avuţiilor publice.

Exploatarea pădurilor Statului

în funcţie de noua lege pentru organizarea şi administrarea pe baze comerciale a întreprinderilor şi avuţiilor publice.

de VICTOR PRECUP
Inginer inspector general silvic
Director al direcţiunei torenţilor
Cluj

I. *Scopul ce trebue să ne preocupe*

O politică forestieră naţională sănătoasă cere, în funcţie de noua lege pentru organizarea şi administrarea pe baze comerciale a întreprinderilor şi avuţiilor publice, publicată în «Monitorul Oficial» No. 62 din 16 Martie 1929, să facem tot posibilul ca:

1. Industria şi comerţul lemnului să încapă pe mâini româneşti.

2. In această operă naţională corpul silvic român să-şi poată valorifica complect pregătirile sale.

Numai astfel ţara poate aştepta ca pădurile Statului să fie exploatate în modul cel mai economicos şi raţional posibil şi regenerările lor să se facă la timp şi în cele mai bune condiţiuni.

Numai astfel putem să facem din toate uzinele Statului de exploatare şi iadustrializarea lemnului adevărate centre culturale pentru muncitorii angajaţi şi pentru populaţia din acea regiune.

Numai astfel se poate aştepta din exploatarea, industrializarea şi comercializarea tuturor pădurilor ţării, cel mai mare randament naţional, beneficiu fiscal şi câştig moral pentru ţară şi pentru neam.

Şi numai astfel putem contribui la progresul economic şi cultural al ţărei şi a neamului, singurul scop care trebue să ne preocupe.

II. *Sistemul actual de exploatare a pădurilor Statului*

Posibilităţile anuale ale pădurilor Statului se exploatează:

1. Lemnul de construcţie aproape exclusiv, iar lemnul de foc în majoritatea cazurilor, prin vânzări în licitaţie publică, din cauza lipsei unor mijloace lesnicioase de transport.

Tocmai din cauza acestei lipse, preţurile rezultate sunt cele mai reduse posibile. Dar un procent cosiderabil al acestor posibilităţi, rămâne an de an nevândut la licitaţii, din cauza biurocratismului inerent administraţiei de azi a Statului, inadaptabil variaţiunilor dese ale pieţei, din cauza formelor rigide şi învechite ale Legei Contabilităţii şi poate şi din cauza poftei de câştiguri exagerate ale antreprenorilor localnici.

2. Acolo unde problema mijloacelor de transport se rezolvă lesnicios, exploatarea se face în regie prin dijmă — sistem eminamente primitiv — şi un procent foarte redus şi prin bani.

Preţurile obţinute în acest caz sunt bune fiindcă se satisfac necesităţile locale în lemne de foc (70—150 lei la m^3 lemn de foc).

3. O foarte mică parte a posibilităţilor pădurilor Statului cu lemn de construcţie se exploatează în regia Statului, făcându-se industrializarea şi comercializarea.

Rezultatele obţinute aci sunt din cele mai frumoase (300—350 lei mc lemn de construcţie şi lei 90—100 mc lemn de foc).

III. *Urmările acestui sistem de exploatare*

1. Conform raportului general al Casei Pădurilor pe anul 1927 venitul net a 2.000.000 ha păduri ale Statului este de lei 236.362.188 adică lei 118 la ha.

Socotind valoarea unui ha numai cu 10,000 rezultă un procent de 1,18 %, ceea ce este extraordinar de puţin.

Dacă calculăm cu o valoare de lei 20.000 la ha procentul se reduce la 0,59 %.

2. Profitul de cel puţin 1.000.000.000 în plus ce ar trebui să aducă pădurile Statului intră în beneficiul antreprenorilor, sărăcindu-se Statul cu această sumă.

3. Paguba Statului sporeşte din cauza contractelor oneroase de vânzare din trecut, după cari Statul încasează lei 200 la ha şi cheltueşte lei 2.000—3.000 la ha cu regenerarea. Exemplu pădurile Tarcăului.

4. Exploatarea pădurilor se găseşte exclusiv în mâinile străinilor, cari determină după bunul lor plac şi preţurile pieţei interne,—speculând şi pauperisând populaţia,—şi preţurile la tulpină păgubind Statul.

5. In urma lipsei complecte a sentimentelor de interese comune cu ţara şi populaţia ei, aceste firme străine:

a) Exploatează fără milă suprafeţe întinse, cu scopul de a dispune de capitaluri mari, spre a ne subjuga şi mai mult economiceşte şi a ne demoraliza ţara şi în acelaş timp, a ne lasă despăduriţi munţii, depe urma cărora ne sporesc terenele improductive, torenţii şi inundaţiile.

Prin urmare ne ruinează şi capitalul pădure al generaţiilor viitoare şi capitalul agricol prin inundaţii şi influenţarea regimului ploilor.

b) Angajează în intreprinderile lor numai elemente străine, cari, prin sentimentele lor străine de Ţară şi neam, nu numai că nu contribue cu nimic, la educaţia poporului nostru, dar prin felul lor de a trăi separat formează o castă cu efecte morale dezastruoase, în mijlocul populaţiei noastre şi în plus ei mănâncă pâinea ce s'ar cuveni atâtor elemente bune româneşti, cari din cauza lor sunt forţate a spori supra numărul funcţionarilor de Stat şi a proletariatului intelectual, în continua creştere.

c) Proprietăţile particulare de păduri fiind în mare parte, desfiinţate de pe urma Legei de reforma agrară, aceşti străini caută prin orice căi imorale să acapareze şi pădurile Statului, pe cari Corpul silvic, înarmat, cu Codul silvic, le-a putut salva până acuma de urgia lor.

Indrăsneala imoralităţei lor o dovedesc fabricele de cherestea, cari răsar, fără autorizaţiuni de exploatare, în diferite regiuni, îndemnând populaţia satelor să distrugă pădurile obţinute prin Legea reformei agrare şi să cumpere materiale din pădurile Statului şi să le vândă lor.

Perspectiva ce ni se deschide de pe urma acestei activităţi nefaste a acestor străini este din cele mai dezolante pentru viitorul ţărei.

Nu este suficient ceeace a pierdut fondul silvic al ţărei prin expropriera a unu şi jumătate milion hectare pentru păşuni comunale fără a fi fost nevoe de aceasta, mai trebue să ajungem să vedem pe aceşti duşmani ai ţărei, cum prin acţtunea lor subersivă pun la cale populaţia să-şi distrugă şi pădurile primite prin reforma agrară.

Un caz tipic am putut constata în Bihor unde societatea Sudrigiu-Pietroasa, având obligamentul a împăduri mii de hectare pădure exploatată de ea, a pus la cale populaţia de a cere acele suprafeţe ca păşuni comunale, pentru a scăpa astfel de obligativitatea împăduririlor şi economisind astfel vre-o câteva milioane pentru sine, şi cauzând ţărei imense pagube în viitor.

d) Aceşti duşmani ai neamului nu pot tolera nici unica exploatare în regie a Statului, acea dela Gurghiu, care lucrează cu cele mai frumoase rezultate, făcându-le concurenţa şi influenţând preţurile.

Sub fiecare guvern au dat asalt pentru cucerirea acestei singure citadele a prestigiului Corpului silvic.

e) Perspectiva ce ni se deschide este deadreptul revoltătoare când ne gândim că prin felul lor de a exploata regiuni întregi în termen scurt, fără ca populaţia să profite mai mult ca traiul zilnic, — şi numai atâta timp cât durează exploatarea, — şi prin moravurile cele mai rele ce le practică, distrug sufletul poporului nostru.

După ce vor fi exploatat totul, poporul neprevăzător, stricat de ei va rămâne fără posibilităţi de existenţă, rămânând să emigreze sau să fie avizat la ajutorul statului, el însuşi sărăcit de aceşti străini.

Durerea noastră, a Corpului silvic, este cu atât mai mare când ne gândim că strigătul nostru de disperare, alarma ce Corpul silvic, a dat de atâtea ori, a întâmpinat întotdeauna urechi surde din partea puternicilor zilei, cari conştient admit devastarea celui mai mare bun al ţărei: pădurile, pregătind astfel sicriul agriculturei, căci fără păduri regulatoare a unui bun regim al apelor, nu va mai putea prospera nici ea, ca să nu mai vorbim şi de materialul lemnos care în curând va trebui să fie importat, dacă continuă acest sistem barbar de distrugerea patrimoniului nostru silvic, distrugere care va avea ca urmare pauperizarea generală a ţărei.

6. Acest sistem de exploatare practicat până azi, a ursit la inactivitate o valoare intelectuală şi mai ales morală, ca acea reprezentată de cei 800 ingineri silvici ai ţării, reducându-le activitatea la acea a unor agenţi de forme şi abrutizându-i cu biurocratismul.

IV. *Sistemul de exploatare a pădurilor Statului reclamat de interesele superioare şi vitale ale ţării*

Din studiul «Legei pentru organizarea şi administrarea pe baze comerciale a întreprinderilor şi avuţiilor publice» publicat în «Monitorul Oficial Nr. 62 din 16 Martie 1929, constatăm că patru ar fi modalităţile, cari ar putea fi

luate în considerație în chestiunea organizării exploatării pădurilor Statului și anume:

1. Regia publică comercială.
2. Regia mixtă.
3. Cooperația.
4. O combinație a sistemelor precedente.

Aprofundând bine aceste patru sisteme, ținând seamă și de experiența făcută în trecut cu unele din ele, în vederea combaterei tuturor relelor ce decurg din sistemul de exploatare de până azi și în interesul de a contribui la ridicarea bunei stări a țării la un nivel încă nebănuit până azi, găsesc că modalitatea a patra este acea care ne va aduce salvarea și anume: *«regia publică comercială combinată cu cooperația muncitorească de exploatare, condusă de inginerii silvici ai Statului, sub controlul prevăzut de lege și cu admiterea în plus a controlului celui mai larg a populației respectivei regiuni»*

V. *Avantajele noului sistem*

1. Un corp întreg inginerese, Corpul silvic al Țării, ostracizat până azi, va fi pus la contribuție, fructificând valoarea intelectuală a sa în direcțiunea pentru care s'a pregătit, creindu-și prestigiul și situația cari i se cuvin, spre binele țărei și al neamului.

Prin această întrebuințare, se va lărgi orizontul nostru de ordin național, economic, sporind în mod însemnat valoarea productivă a ingenirilor silvici în interesul țării și al neamului, fapt care va avea o influență din cele mai bine cuvântate nu numai asupra introducerei unui regim normal pentru pădurile țării nu numai în creșterea progresivă a veniturilor pădurilor. nu numai în progresul științelor și literaturei silvice naționale, ci mai presus de toate Corpul silvic va forma un valoros colaborator al intelectualilor români în educația culturală și morală a populației de la sate, — cu care va avea cel mai des contact, — prin organizarea de conferințe, societăți de lectură, muzică, etc.

2. Noul sistem va produce o importantă deplasare fiscală în avantajul Statului:

a) Prin venituri cu 30 %—50 % și mai mult ce va rezulta pentru Stat de pe urma noului sistem de exploatare.

b) Prin bilanțuri conștiincioase și cinstite, rezultând astfel mult mai mult pentru fisc ca de pe urma bilanțurilor denaturate ale societăților de azi.

c) Prin vânzări directe, — și nu prin un șir de intermediari ca până acum, — către marile instituțiuni publice consumatoare de lemn ca C. F. R. R. M. S., serviciile technice publice, etc., Statul va putea economisi 50 % din cheltuelile ce este nevoit a face azi, diferență ce ar rezulta nu numai din preț mai mic, ci și din calitate superioară de material ce va livra Statul Statului și nu ca până azi când Statul cumpără calitate bună, dar i se livrează calitatea proastă. *Și apoi este o anomalie ca Statul să vândă lemnul ca pe urmă să-l cumpere iar scump, servit fiind prost.*

3. Va rezulta și o deplasare a elementelor intelectuale românești dela funcționarismul biurocrat spre aceste întreprinderi productive, descongestionându-se bugetul Statului și diminuându-se primejdia proletariatului intelectual. In

special absolvenţii şcolilor comerciale vor putea găsi plasament la aceste întreprinderi ale Statuiui.

Dar şi absolvenţii secţiei silvice ale Politechnicei din Bucureşti şi absolvenţii şcolilor medii din Brăneşti şi Casa verde, precum şi absolvenţii şcolilor de brigadieri îşi vor găsi plasamentul cel mai potrivit pregătirii lor, şi nu vor fi puşi şi ei în situaţia de a spori proletariatul intelectual al ţării, ca în anul trecut, când 30 de absolvenţi ai secţiei silvice dela Politechnică nu şi-au găsit plasament la Stat, aproape singura posibilitatea de plasare ce le oferă azi ţara noastră.

4. Muncitorimea cooperatistă la lucrul de pădure şi în fabrici, primind anual o tantiemă din venitul curat, ca o remuneraţie în plus pentru munca ce a depus, se va simţi complect ataşată întreprinderilor Statului, ca urmare va depune munca cea mai conştiincioasă şi cea mai cinstită în interesul celei mai bune rentabilităţi şi va denunţa dela sine pe răi făcători şi pe cei de rea credinţă, va înţelege însăşi marea însemnătate a pădurilor, evitând a le mai distruge prin incendiu şi păşunat nesăbuit.

Insuşi acest fapt de un efect atât de moralizator ar fi un argument suficient pentru câştigul de cauză a sistemului susţinut de noi.

5. Efectul moralizator se va putea mări prin un patronat ce Statul, prin aceste întreprinderi, va putea exercita asupra populaţiei, prin ajutoare date şcolilor, bisericilor, caselor culturale, diferitelor societăţi şi reuniunei, etc., din venitul în plus al pădurilor ce se va realiza prin noul sistem.

6. Intreprinderile Statului, contrar acelor ale străinilor având un caracter permanent, deci şi instalaţiunile şi toate construcţiile, se va putea creia tot ceeace este mai bun pentru igiena muncitorilor şi pentru ridicarea nivelului lor cultural şi moral, scoţându-i astfel de sub influenţa diferitelor agitaţiuni subversive.

Astfel, în afară de locuinţe confortabile, sănătoase şi higienice, se vor putea face băi, bucătării comune pentru o nutrire fortifiantă a muncitorilor, îngrijire medicală şi farmacia gratuită, ateliere de industrie casnică pentru femei, săli de cetire, muzică, cântări şi reprezentaţii pentru combaterea viciilor rele apoi instrucţii gratuite, cinematografe, terenuri sportive, radiofoane, etc.

Toate stabilimentele de această natură pot fi prefăcute în adevărate centre culturale pentru muncitorii şi populaţia din împrejurimi sub conducerea inteligentă şi conştientă a inginerilor silvici.

7. Controlul public îl înţeleg astfel ca toate comunele dintr'o anumită regiune, interesate prin orice împrejurări în exploatarea pădurilor Statului, să fie îndreptăţite a-şi trimite 2 delegaţi la adunarea pentru încheerea gestiunei şi aprobarea bilanţului, cu dreptul de a-şi face observaţiunile, cari le cred de cuviinţă şi cari în mod obligatoriu sunt a se cuprinde într'un proces-verbal care se va înainta autorităţii superioare spre decidere, fără însă ca aceşti delegaţi să aibă drept de vot.

Membrii comitetului administrativ vor avea datoria a da toate lămuririle necesare delegaţilor comunelor.

Acest control există şi azi însă nu s'a luat act de el în mod oficial. El se manifestă prin diferitele plângeri ale populaţiei către prefecturi şi prin

intervenţiile acestora şi a parlamentarilor pentru îndreptarea neajunsurilor, intervenţii, cari ating în mod simţitor prestigiul nostru. După mine este mult mai bine ca, prin modalitatea propusă, aceste plângeri să ni se adreseze direct nouă şi să le soluţionăm noi, făcându-se inutile orice intervenţii şi corespondenţa dăunătoare.

8. Gospodăria frumoasă şi cinstită ce va intra astfel în conştiinţa publică va avea drept rezultat că atât comunele, bisericile, şcoalele, etc., proprietare de păduri, precum şi proprietarii particulari de păduri nu vor mai voi să-şi exploateze pădurile decât prin Stat în regie mixtă, fapt care la rândul său va avea cea mai salutară influenţă asupra regimului silvic al ţării.

9. Inginerii silvici deveniţi astfel producători de bunuri pentru ţară şi venituri importante pentru Stat, nu-şi vor uita nici când de datoria ce le incumbă în interesul regenerării pădurilor şi vor conduce exploatările, astfel ca regenerarea să ţină pas cu ele, în toate pădurile, ce se vor exploata de ei. Ei nu vor fi niciodată în stare să exploateze ca străini hrăpăreţi, fără a regenera.

10. Inginerii silvici vor şti să pună în valoare toate posibilităţile oferite de natură pentru producerea de bunuri pentru ţară şi venituri pentru Stat. Astfel în locuri potrivite vor înfiinţa culturi de păstrăvi, apicultură, utilizarea fructelor silvice, culturi de păsări pentru carne şi producere de ouă, culturi de legume, organizaţiuni de culturi alpine, electrificări, etc., etc., prin cari veniturile pot fi urcate în mod considerabil, se ridică producţia ţării, deci bună starea ei şi ca urmare nivelul cultural şi moral al populaţiunei.

Ca să citez un singur exemplu. Domeniul Gurghiu este ideal pentru realizarea unui atare program.

In afară de captarea forţelor hidraulice ale acestui domeniu se va putea electrifica calea ferată industrială de o lungime de 80 km. care deserveşte şi circulaţia de persoane pe acea vale şi care consumă anual 12.000 m. st. lemne de foc reprezentând o valoare de lei 1.500.000—2.000.000 care astăzi este ca inexistentă pentru consumul ţării.

Prin această electrificare se va putea ţine în funcţiune continuă cu forţa electrică, fabrica de cherestea a Statului şi alte fabrici ce s'ar înfiinţa în viitor, va putea fi introdusă lumina electrică în toate casele din satele acelor comune, se va putea înfiinţa pentru populaţia acelei văi un sistem de irigaţie a terenurilor agricole cu ajutorul forţei electrice, etc., etc., menite toate a ridica o regiune la un grad de cultură economică nebănuită.

11. Cultura pădurei nu se poate face mai bine şi cu mai mult interes de cât de însuşi proprietarul ei şi, ca atare, Statul exploatându-şi el pădurile va putea să tae numai unde trebue, să respecte raportul susţinut, să schimbe când vrea modalitatea de tratament când constată nepotriviri, să şi-le menţină prin regenerări făcute la timp şi în bune condiţiuni

12. Statul exploatându-şi pădurile sale, nu este nevoit să-şi înstrăineze proprietatea în condiţiuni cari îl pun în imposibilitate de a-şi întrebuinţa această avere potrivit timpurilor şi intereselor generale dictate de împrejurări neprevăzute.

Comercializarea exploatărei pădurilor prin însuşi Statul, îi dă posibilitatea să aibă în pădurile sale o garanţie sigură pentru toate vremurile, putând astfel

dispune de ele ori când şi ori cum dictează interesele sale superioare, ne fiind grevate de contracte dureroase, inevitabile în orice altă formă de comercializare.

13. Prin regia publică comercială Statul va putea executa cea mai salutară influenţa asupra normalizării preţurilor materialelor lemnoase în general.

14. Prin înfiinţarea de depozite de desfacere în detaliu a produselor sale lemnoase industrializate, Statul va salva populaţia de specula comercianţilor detailişti, desfiinţându-se astfel una din cauzele pauperizării populaţiei şi deci a stării mizere a gospodăriilor.

VI. *Desavantajele celorlalte forme prevăzute de noua lege a comercializării*

Aplicarea ori cărei alte forme, din cele admise de legea comercializărei este desavantajoasă, atât pentru menţinerea unui bun regim silvic, cât şi faţă cu veniturile ce ar putea încasa Statul cu forma propusă de noi în, afară de motivele arătate la Cap. III încă şi pentru următoarele motive:

Aplicarea ori cărei alte forme de comercializare forţează Statul să facă vânzări pe termene lungi, iar contractele încheiate îi suprimă complect dreptu e a modifica vânzările faţă cu evenimentele vremurilor, îl forţează să determine obiectul vânzării pentru un şir de ani, în care nu ştim ce se poate întâmpla şi dacă s'ar întâmpla să aibă nevoe de aceste păduri, s'ar găsi în faţa unui contract neatacabil şi ca atare, ori nu s'ar putea servi de acele păduri pentru interesul general al ţării, ori dacă va trebui să se servească, aceasta îl va costa foarte scump.

Ne forţează să fixam preţul unui obiect cu mult înainte de epoca valorizărei lui de fapt, ceeace întotdeauna ne poate expune uşor la însemnate şi dăunătoare deplasări de valori, de pe urma cărora Statul întotdeauna pierde.

S'ar putea răspunde la aceasta că prin regia mixtă sau prin cea cooperatistă s'ar remedia desavantagiile acestea, întrucât Staul fiind şi el interesat, va lua toate beneficiile ce vor desurge în cursul unor vremuri mai bune. Dacă însă ne gândim la ce s'a expus Statul până astăzi, când a fost vorbă să aibă de a face şi cu capital strein, sunt evidente neplăcerile ce ar urma din o atare tovărăşie, din care întotdeauna Statul a eşit păgubit.

Dacă la cele mai sus mai adăugăm interminabilele intervenţii din partea conducătorilor celorlalte forme de comercializare, toate cu un substrat de câştig pentru societate şi de păgubirea Statului, ca grăbirea tăerilor, diferite concesiuni pentru cazurile când regenerările nu s'au făcut la timp sau au fost făcute în rele condiţiuni, diferite revendicări închipuite şi posibile, terorizarea şi demoralizarea agenţilor silvici, etc., etc., vedem clar că din toate acestea nu se desprinde altceva decât lipsirea Statului de bunurile sale fără niciun câştig propriu zis.

Aceste inconveniente păgubitoare pentru Stat, rezidă în mod fatal în natura celorlalte forme şi ele nu pot fi evitate prin niciun fel de clauză contractuală de siguranţă şi garanţie, cari oricum ar fi făcute, sunt totdeauna speculate în detrimentul Statului.

De asemenea clauzele, că toate investiţiunile făcute de cumpărători, vor

trece în proprietatea Statului după expirarea contractului, sunt ficţiuni, deoarece cumpărătorii n'au nici un interes de a da o durată mai mare investiţiunilor ce este nevoit a face, decât termenul contractului, deci construeşte uşor, superficial şi pe durată scurtă, iar în ultimii ani ne mai cheltuind nimic cu întreţinerea, se predă la finele contractului nişte instalaţiuni, cari nu valorează nimica, cri pentru a fi puse în stare de funcţiune, reclamă tot atâta cheltuială ca şi pentru o nouă instalaţie, în plus cheltuiala extraordinar de mare a acestor instalaţiuni în contra incendiilor, căci toate sunt adevărate cuiburi de incendii,—şi fără ca totuşi să se poată face din ele ceeace trebue să fie, instalaţiuni ireproşabile.

Dacă însă examinăm rezultatele obţinute până azi, trebue să constatăm că, din punct de vedere superior de Stat, sunt aproape zero.

Desigur legiuitorul cooperaţiei a avut cele mai frumoase intenţiuni prin această lege crezând că de binefacerile ei vor beneficia masele largi ale poporului care îşi va plasa pe această cale în mod rentabil micile lor economii şi braţele lor, rezultând astfel pentru ţară o prosperare naţională, culturală şi fiscală.

Practica însă a dovedit altceva. Capitalurile băneşti oferite de ţărănime au fost aşa de mici faţă cu acelea reclamate de întreprinderile forestiere, încât întotdeauna a fost nevoe să fie finanţată de centrala cooperativelor care la rândul ei a fost finanţată de Banca Naţională a Statului sau de diferite persoane străine de cooperaţie, care sub firma cooperativelor şi-au putut plasa capitalurile şi face afacerile, cooperativele fiind simpli figuranţi.

Majoritatea cooperativelor a luat fiinţă numai atunci când un oarecare X căutând să profite din o pădure a Statului s'a folosit de cooperativă ca figurant legal, cu scopul de a obţine prin ea pădurea cu un preţ derizoriu pentru a o trece a doua zi cu un câştig cât mai mare.

Cu acest chip de procedare ţărănimea nu şi-a putut câştiga încrederea în cooperativă şi s'a ferit de a-şi plasa în ele micile economii.

In urmă economiile ţărăneşti nu au profitat nimica de pe urma cooperativelor. Dar nu au profitat nici gospodăriile ţărăneşti deoarece aceste pretinse cooperative îşi vindeau produsele pentru export, iar în cazurile când se desfăceau pentru consumul intern s'a căutat a se realiza maximul de câştig în raport cu preţurile pieţii şi ca atare ţăranul nostru nu a putut beneficia nici cel puţin prin posibilitatea ce i s'ar fi putut da de a se aproviziona cu materialele lemnoase cu preţuri inferioare pieţii.

De asemenea nu au putut fi constatate nici avantajele de ordin fiscal ce ar fi rezultat pentru Stat, contrariul însă da.

Astfel fiind nimic din bunele intenţiuni ale legiuitorului cooperaţiei nu a putut fi realizat prin cooperative, iar lipsa de vitalitate la noi a sistemului cooperaţiei mai bine ca orice o dovedeşte centrala cooperativelor în lichidare.

Dacă faţă cu această situaţie ce ne prezintă activitatea cooperativelor forestiere, vom cerceta micile începuturi de regie de Stat, făcute până azi în condiţiunile cele mai grele din cauza unui plan de ansamblu şi a fondurilor de rulment necesare, ele vor putea face dovada oricând că ajutorarea efectivă a ţăranilor este o realitate prin întrebuinţarea lui la toate lucrările, cu excluderea specialiştilor străini, prin posibilitatea ce i s'a dat de a-şi creia gospodării fru-

moase de pe urma preţurilor mult inferioare pieţii, cu cari li se vând materialele şi în fine posibilitatea ce li s'a dat de a deveni ei însuşi comercianţi de lemne.

Este o plăcere să priveşti depozitul Statului din Someşeni, de unde ţăranii îşi pot procura materiale lemnoase cu circa 1000 lei la m^3 mai eftin ca depe piaţă şi e şi mai mare plăcere văzând locuitorii munţilor cumpărând materialele pe care ei le transportă cu căruţele lor în satele dela câmpie, vânzându-le fie pe bani, fie pe cereale, găsindu-şi astfel un mi loc bun şi sigur de existenţă, atât de lipsit în regiunile de munte.

Bilanţurile încheiate pentru exploatările din raza direcţiunei XI Regiunea silvică din Cluj pot face dovada oricând că, cu toată ajutorarea dată ţăranilor prin materialele date eftin, s'a respectat şi principiul rentabilităţii dând venituri frumoase, mărind valoarea pădurei cu 40—50%.

Pentru a lucra cu ajutorul împrumuturilor nu este nevoe de cooperative.

Dacă motivul principal care a dat naştere cooperativelor forestiere a fost rigiditatea legii comptabilităţii publice, acest motiv nu mai există astăzi când avem o lege a comercializării bunurilor Statului de un înalt nivel, căci în baza acestei legi va putea face şi Statul împrumuturi pentru finanţarea întreprinderilor sale. In plus Statul are avantajul că în fruntea întreprinderilor sale va putea plasa pe inginerii cei mai muncitori şi capabili, cu aplicarea celor mai sănătoase principii de selecţionare din corp cu disciplină tradiţională, condus unitar şi conştient, pe când cooperativele nu au această posibilitate. Dar chiar elementele cele mai bune la cooperative sunt puse în imposibilitate de a lucra conform intenţiunilor lor superioare naţionale şi idealiste din cauza consiliilor de administraţie şi a conducătorilor cooperativelor, stăpâniţi în majoritatea cazurilor de gânduri de îmbogăţire rapidă, adică de intenţiuni imorale din punct de vedere al ţărănimei şi al intereselor superioare de Stat, ceeace nu este şi nu poate fi cazul în o organizaţiune sănătoasă de Stat.

Şi afirm cu hotărîre că epoca cooperativelor forestiere pentru ţara noastră este încă a viitorului îndepărtat, dacă în general existenţa lor va putea fi justificată vreodată.

Până atunci se cere a se face timp îndelungat, educaţia cooperatistă elementară prin cooperative de consum, etc. şi numai când viaţa cooperatistă a intrat în conştiinţa maselor largi ale poporului va fi justificată a se trece la formele ei mai grele şi care reclamă şi capitaluri mai mari şi mai mare simţ de cinste, caracter şi corectitudine.

VII. *Comparaţia rezultatelor sistemului propus cu acelea ale cooperaţiei*

O comparaţie va ilustra mai bine ca orice afirmaţiunile noastre din cele precedente: Fabrica Statului dela Jerbuş a fost închiriată pe 3 ani cooperativei Gurghiu, condusă de un inginer silvic al Statului, deci simpatizată şi susţinută de Stat şi organele sale.

In toată durata contractului această cooperativă, care era avizată la materialul exploatat anual din pădurile Statului, n'a făcut altceva decât să speculeze preţurile cele mai reduse posibile prin fel de fel de intervenţii, reuşind în parte în această acţiune.

Din această cauză cooperativa n'a exploatat în 3 ani decât 35.000 mc iar Statul neputându-şi valoriza materialele lemnoase exploatate, s'a aglomerat în depozitul Jerbuş 52.000 mc lemne de lucru şi 22.000 m steri de lemne de foc, aproape putrede din cauza nevânzării la timp, cauzându-se pagube de milioane.

In chipul acesta fabrica Statului arendată, stătea în inactivitate, iar materialele exploatate se depreciau. Exploatările neputându-se face în măsura reclamată de calea ferată existentă cu un personal mare indispensabil, singură calea ferată dădea un deficit anual de 4—5.000.000 lei.

Din cauza nerespectării contractului de către cooperativă s'au incendiat atelierele Statului producându-se o pagubă de 500.000 lei.

In plus pentru a evita pierderea totală a materialului depreciat Statul e nevoit a construi o nouă fabrică cu 3 gattere în valoare de lei 2.000.000.

Cu ocaziunea expirării contractului se constată o pagubă de 1—5 milioane din reaua întreţinere a instalaţiunilor şi a maşinelor.

In concluziuni din arendarea fabricei către cooperativa Gurghiu cu un preţ derizoriu de lei 74.000 şi după ce i s'a vândut materialele cu preţuri infim de mici de lei 37.240.342 exploatat şi adus la depozitul Jerbuş (revenind loco pădure lei 60—162), Statul n'a avut nimic de înregistrat decât pierderi în valoare de 18 milioane în curs de 3 ani.

Faţă de această situaţie dezastruoasă, regia proprie a Statului, urmată după expirarea contractului de arendarea fabricei către cooperativă, a dat următoarele rezultate:

In anul 1925. S'au manipulat 69.700 mc de reşinoase şi 74.500 m steri de foc foioase rezultând o valoare netă loco pădure în picioare de lei 280 la mc lemn de lucru şi lei 90 mc de lemn de foc după scăderea şi amortizarea tuturor cheltuelilor de exploatare şi administraţie.

In anul 1926. S'au manipulat 42.500 m steri lemne de foc foioase, 400 mc foioase lemne de lucru şi 36.600 mc reşinoase lemne de lucru, rezultând după scăderea şi amortizarea tuturor cheltuelilor o valoare netă loco pădure în picioare de lei 300 la mc brut de lemne de lucru şi lei 100 la mc lemn de foc.

In anul 1927. S'au manipulat 35.000 m steri lemne de foc, 234 mc lemne de lucru, foioase şi 56.700 mc lemne de lucru răşinoase, obţinându-se lei 214 la mc lemn de lucru răşinoase şi 100 la mc lemn de foc foioase.

In mediu dar în aceşti 3 ani, când Casa Pădurilor a făcut o regie de Stat complectă, a obţinut ca valoare netă pe picior loco pădure lei 265 la mc de lucru şi lei 100 la mc lemn de foc deci cu lei 185—195 mai mult la mc lemn de lucru şi lei 70 mc lemn de foc faţă de preţurile tarifare şi acelea obţinute în timpul când fabrica era arendată cooperativei Gurghiu.

Dar câştigul rezultat pentru Stat în aceşti 3 ani este şi mai mare dacă considerăm complectările şi renovările ce s'au executat în acest timp la instalaţiunile Statului din Jerbuş şi anume:

a) Construirea unei fabrici de cherestea;

b) Renovarea şi modificarea atelierelor mecanice şi de tâmplărie;

c) O instalaţiune pentru fabricarea parchetelor;

d) O nouă instalaţie pentru fabricarea de obiecte casnice (perii, site).

e) Complectarea instalaţiei de industrializarea fagului;

f) Punerea în stare de funcţiune a fabricei preluată dela Cooperativa Gurghiu.

g) Construirea unui pod nou peste râul Gurghiu şi a unuia peste canalul Gurghiu.

h) Renovarea prin reparaţii radicale a parcului de maşini şi vagoane ale C. F. S. G,

i) Complectarea reţelei de cale ferată cu încă 10 km.

k) Amenajarea râului Gurghiu contra torenţilor,

l) Construirea celei mai frumoase păstrăvării la Lapuşna.

In plus de toate acestea în acest timp s'au regenerat suprafeţele exploatate în anii 1918—1928, fapt care nu s'a putut petrece nici când pe vremea realizărei posibilităţilor prin antreprenori.

In fine s'au realizat prin această regie o parte din avantajele de ordin naţional şi fiscal amintit în cele precedente.

Din toate aceste rezultă că balanţa înclină în mod hotărît şi absolut către regia publică de Stat.

In anul 1929 s'a realizat, până în prezent lei 485 de m^3 brut, loco păpădure în picioare, preţ pe care Statut nu l-a putut realiza nici când pe altă cale şi care se speră să atingă şi să treacă în acest an suma de lei 500.

VIII. *Propuneri concrete*

Motivele dela cap. III—V şi în deosebi tabloul oferit prin comparaţia dela cap. VII pledează atât de plauzibil, convingător, şi frapant pentru exploatarea comercializată a pădurilor Statului, încât putem trece deadreptul la acele propuneri cari credem că sunt indispensabile pentru complectarea acestui studiu.

In vederea realizării exploatărilor în regia publică comercială cu cooperaţia muncitorească:

1. Casa Pădurilor va trebui să fie organizată, scinzându-se din ea actuala Direcţiune a regiilor şi transformându-se în o Direcţiune Generală autonomă cu un administrator sau director general în frunte.

In felul acesta Casa Pădurilor va fi compusă în viitor din două mari secţiuni coordonate una alteia, acea de azi, fără Direcţiunea regiilor şi Direcţiunea generală a exploatărilor comercializate, condusă fiecare de un administrator.

Direcţiunea generală a exploatărilor în regie comercializată v'a cumpăra dela secţiunea cealaltă a Casei Pădurilor posibilităţile anuale spre exploatare.

In interesul coordonărei intereselor acestor două mari secţiuni Casa Pădurilor să fie condusă în viitor de un administrator general specialist.

2. Prin nucleul existent azi la Direcţiunea XI a. Regionala silvică Cluj se va forma în scurt timp personalul necesar exploatărilor în regie comercializată, admiţându-se aci numai elementele cele mai selecţionate ale Corpului silvic.

Direcţiunea generală a exploatărilor comercializată va avea grija a-şi desăvârşi personalul prin studii speciale de exploatare şi comerciale în ţară şi străinătate.

3. Pentru o cât mai sigură comercializare a produselor sale Direcţiunea

generală a exploatărilor comercializate îşi va forma o secţie comercială cu agenţii în ţară şi pe măsura necesităţii în străinătate.

4. De asemenea această Direcţiune va trebui să-şi formeze o gardă de estimatori experimentaţi ai posibilităţilor anuale ale pădurilor Statului.

5. In ce priveşte organizaţia, conducerea şi controlul intern al acestei secţii, apoi organizarea cooperativelor muncitoreşti şi controlul populaţiei ele se vor face în conformitate cu regulamentul de funcţionare întocmit conform legilor în vigoare.

6. In vederea reformării în timpul cel mai scurt posibil şi pe măsură formării personalului conştient şi priceput a exploatărilor statului în senzul propunerilor de faţă, va fi nevoe de un împrumut însemnat.

7. Realizarea bună şi până în cele mai mici detalii a acestei propuneri pretinde necondiţionat ca în fruntea Direcţiunei Generale a exploatărilor comercializate şi în postul de administrator general să fie puşi în totdeauna colegii specialişti cei mai capabili, cei mai devotaţi şi buni patrioţi.

Atunci reuşita cea mai frumoasă va fi complect asigurată şi soarta pădurilor ţării va intra în o epocă de progres nebănuită până azi.

Propuneri pentru o mai bună utilizare a păşunelor din păduri

de N. MATEESCU
Inginer inspector silvic

Ca urmare a alarmantei comunicări, ce am făcut la 30 August 1928, în şedinţa plenară a Camerei Agricole-Argeş, cu subiectul: «Cele mai urgente măsuri de luat în interesul unei mai bune aplicări a legii păşunelor în regiunea muntoasă şi deluroasă a judeţului Argeş», — comunicare prin care am criticat aspru activitatea acelei Camere pe terenul silvic în special şi economic în general, — sunt recunoscător Consiliului de administraţie al «Progresului Silvic», că şi în acest an a repus discuţiunii marea problemă a păşunatului în păduri.

Este o sfântă datorie a celor cari, mai ales la localitate, am constatat fapte de importanţă deosebită, să le aducem la cunoştinţa autorităţii superioare, Corpului silvic şi opiniei publice pentru a se lua măsurile cuvenite şi tocmai acum când se aşteaptă instrucţiunile relative la întocmirea amenajamentelor silvico-pastorale ale islazurilor cu păduri expropriate definitiv, ca şi a noilor porţiuni de păduri în curs de expropriere.

Mai ales, după salutara măsură luată de d-l Ministru Mihalache prin oprirea la 8 Decembrie 1928, a exploatării şi defrişării pădurilor din islazuri, ca şi avizul Consiliului technic al pădurilor Nr. 24/929, — aprobat prin decizia d-lui ministru din 30 Ianuarie 1929, — prin care se prevede: «Să se lase în întregime netăiată pădurea unde panta este mai mare de 25°», măsură care de s'ar fi luat dela începutul aplicării legi de exproprierea islazurilor, întinse

suprafeţe de păduri costoase expropriate pentru islazuri, de mult sătenii le-ar fi refuzat şi restituit Casei Pădurilor. Da, aşa de multe exproprieri au fost făcute, nu atât pentru că s'ar satisface nevoia de păşune, ci prin stăruinţa celor interesaţi la exploatarea pădurei din islaz, zic, cred necesar din nou să semnalez şi alte fapte în cestiunea relei aplicări a legei de exproprierea islazurilor şi a legei administrărei păşunelor şi anume:

1. Asupra întrebuinţării sumelor de bani rezultate din venitul islazurilor din păduri, s'a constatat prin procesul verbal din 4 Februarie 1929, dresat nu de organele Casei Pădurilor, ci chiar de d-l Inspector general C. Filipescu al Ministerului Domeniilor cu membrii Camerei Agricole de Argeş, între alte fapte rele şi următoarele:

«Dar conducerea Camerei s'a făcut vinovată şi de rea voinţă în îndeplinirea obligaţiunilor legale, după cum se constată că atât bugetul anului 1928, cât şi al celui în curs 1929, este întocmit pe baze biurocratice, având afectate sume colosale la cheltueli improductive, în comparaţie cu cele folositoare. Aşa pentru 1928, aceste cifre însumează la salarii, diurne, jetoane şi cheltueli generale suma de lei 704.072, pe când la secţia agricolă nu este afectată decât suma de lei 458.180 şi la cea silvică şi mai puţin, 50.000 lei».

«Acelaş lucru pe 1929, la primul capitol 870.696 lei, iar la secţia agricolă 359.000 lei şi la cea silvică care ar fi trebuit să se bucure de o desvoltare atât de amplă într'un judeţ cu torenţi atât de puternici, cu eroziuni şi cursuri de apă atât de repezi şi periculoase, din potrivă a stagnat aproape complect din lipsă de iniţiativă şi mai ales de fonduri care mergeau să alimenteze atâtea cheltueli neproductive».

Dealtfel şi eu menţionam prin referatul înregistrat la Casa Pădurilor la Nr. 477 din 1 Februarie 1928, slaba activitate a acelei Camere Agricole, accentuând reaua faptă a repartizărei numai de 50.000 lei secţiei silvice pe 1928.

2. Că din imensa suprafaţă a terenurilor improductive din întreaga ţară şi în anul 1928, nu s'a plantat decât 1450 ha din care nu se ştie ce suprataţă poate fi considerată ca salvată, judecând şi după cazul dela Richiţelele de Sus-Argeş, unde pentru plantaţia executată de şeful ocolului Cotmeana, cu bani daţi de Camera Agricolă, pădurarul la 3 Maiu a. c, raporta ocolului cele ce urmează: «La punctul Ghibirdei unde s'au plantat pueţi de salcâm, o parte din locuitori pe a căror terene se plantase, fac o sumă de neajunsuri, introduc vitele cu dinadinsul, au tras pueţii din pământ şi prinşi, parte i-a frânt cu mâna, este o jale!!...».

3. Cu ocazia inspecţiilor la ocoale, am constatat mari suprafeţe de terenuri improductive încă neplantate, chiar în pădurile Statului şi tocmai în regiune ca cea a ocoalelor silvice Stoiceni, Cotmeana şi Jiblea, ba încă că s'au învoit vite la păşune în pădurile Statului din acele ocoale şi după ce s'au constituit islazurile. Nu era de ajuns că au fost sacrificate mari suprafeţe de păduri situate pe teren surpător şi încă exploatate ras, că dar acolo unde arboretul fiind tânăr de s'a produs lăstar, acesta să fie imediat ros de vitele învoite şi deci noul islaz trebuind să treacă în categoria terenurilor improductive, deodată cu lunca din josul islazului, luncă peste care să depun prundişurile ce pornesc din noul islaz costes defrişat, mărindu-se deci aşa de răpede suprafaţa terenurilor improductive.

4. Prin legea pentru administrarea păşunelor, prevăzându-se întocmirea de amenajamente silvico-pastorale şi pentru păşunele din pădurile Obştei moşnenilor devălmaşi, mă aşteptam că ceeace prin aplicarea codului silvic nu s'a putut împiedica,—adică continua defrişare a mare parte din asemeanea păduri, prin practicarea unui păşunat abuziv, să se înceapă repararea răului prin imediata aplicare a legei păşunelor. Dar cum până în prezent nu cunosc vre-o măsură luată relativ la întocmirea acelor regulamente prevăzute de legea păşunelor din 12 Aprilie 1928, deşi prin acte oficiale am constatat că la păduri ale obştei devălmaşe din judeţele Vâlcea, Argeş şi chiar Muscel, domneşte dezordinea şi asemenea mari păduri sunt în curs de a fi trecute în categoria terenurilor improductive, reviu şi asupra celor propuse la Nr. 2, 3 şi 4 din referatul înregistrat la Nr. 1229 din 3 Martie 1928, şi anume:

5. «Pentru îngrijirea pădurilor costoase ale moşnenilor devălmaşi, unde din cauza păşunatului abuziv, s'au produs râpi şi torenţi ca cele de care tratează anexata copie a procesului verbal de inspecţie dela 15—17 Noembrie 1927, a pădurei Obştei moşnenilor Slănic-Muşcel, paza să se facă prin pădurarii Statului, continuând a se libera gratuit puieţii de plantat pe râpi şi se va da gratuit şi sămânţa de lucernă locuitorilor săraci, ce n'au islaz şi acceptă a semăna cu lucernă locurile cultivate acum cu porumb.» Unde Statul are în apropiere loc de păşune sau pădure proprie de islaz, să se reglementeze schimbul luărei la Stat a acelor părţi din pădurea Obştei, porţiuni cari sunt improprii pentru păşunat, dar situate lângă pădurea Statului,—spre a se reîmpăduri imediat de Stat».

«*Art. 3.* — Revizuirea expropriérilor islazurilor din pădurile costoase, înlesnindu-se comasările, aşa ca să rămână islaz definitiv, numai ceeace se poate utiliza cu folos pentru păşunat, soluţionându-se şi chestiunea acelora din golurile alpine ce au fost definitiv expropriate ca islazuri comunale».

Art. 4. — Se necesită organizarea controlului islazului din păduri prin inginerii silvici, înfiinţându-se la Casa Pădurilor un serviciul special al islazurilor din păduri pentru administrarea păşunelor alpine şi al controlului islazurilor comunale din regiunea muntoasă şi deluroasă a ţării». Propunerile dela art. 3 şi 4 de mai sus le făcusem spre a se avea în vedere la modificarile de adus unor articole ale proectului legei păşunelor.

De altfel, mai târziu şi anume în Martie 1929, prin moţiunea congresului, conductorilor silvici, s'a cerut:

«Reglementarea exploatării technice şi administrarea islazurilor şi păşunelor de deal şi munte să se facă de conductorii silvici».

Ei bine, prin îndeplinirea acestui deziderat, Statul are avantajul că utilizează specialist, deşi plătit cu 3896 lei, în timp ce agronomului regional, tot absolvent al unei şcoli medii de agricultură i se plăteşte 7000 lei salariul şi 2500 diurnă pe lună, în plus conductorul silvic fără altă diurnă execută în acelaş timp şi alte lucrări technice sau controlul pazei pădurilor Statului şi a celor supuse regimului silvic, fiind îndrumat şi controlat imediat de inginerul silvic titular al ocolului silvic respectiv.

5. Prin regulamentul publicat în «Monitorul Oficial» din 11 Aprilie a. c., relativ la întocmirea amenajamentelor silvico-pastorale, cerute de legea păşunelor din 12 Aprilie 1928, pentru islazurile cu păduri, s'a prevăzut

la art. 3, pentru cele rămase definitive făcute în termen de un an dela promulgarea regulamentului că, «neîntocmirea studiilor de cei anume însărcinaţi cu această operaţiune, atrage după sine pedepse disciplinare şi răspunderea materială faţă de comună şi proprietar».

Prin ordinul circular Nr. 16.932/929, se cere ca aceste lucrări să se facă de către şeful ocolului în colaborare cu inginerul agronom şi să se înainteze direct Casei Pădurilor.

Dar prin intervenţiile politice din anii trecuţi locuitorii au fost puşi în posesia islazurilor fără ca şeful de ocol să fie chemat şi s'au predat suprafeţe mult mai mari decât se prevăd prin hotărîrile de expropriere.

In interesul luării măsurilor urgente de soluţionarea litigiilor dintre şefii de ocoale şi agronomii regionali, cred necesar a semnala ca exemple de acte arbitrare ale organelor agricole, faptele raportate şi încă nesoluţionate despre cari tratează adresele repetitoare ale Casei Pădurilor Nr. 23.312 din 25 Mai şi Nr. 23.881—23.883 din 29 Maiu 1928, către Direcţia islazurilor. Anchetele s'au ordonat de către d-l Ministru Argetoianu, iar referinţele a doi Inspectori generali ai Direcţiei islazurilor, au confirmat prin actele dela jurnal Nr. 8.080 din 24 Iulie 1928, că ceeace raportasem era întemeiat,—cu prejudicii enorme pentru Stat în general şi cauza pădurilor în special,—totuşi după rezoluţia d-lui Director al islazurilor dela menţionatul jurnal în cuprindere: «Din ordinul d-lui Subsecretar de Stat se va aştepta până la noi dispoziţiuni», nu s'a mai luat nici o măsură. Am continuat a mă interesa din iniţiativă proprie provocând rap. Direţiei repetitor Nr. 9.832 din 13 Maiu 1929, înaintat de Casa Pădurilor cu adresa repetitoare Nr. 24.038 din 14 Maiu 1929, şi înregistrat la jurnal 6.417 din 15 Maiu 1929, al Direcţiei islazurilor.

La 14 August 1928, când s'a predat ocolul Vâlsan actualului titular, i s'a atras atenţia ca să se opună la orice alte noi exproprieri şi că în Comisia consultativă, spre a-şi da avizul pentru asemenea noi exproprieri este numit, prin osebită decizie Ministerială, un ing. inspector silvic. Totuşi noul şef de ocol numai în a 14 zi dela instalarea în serviciu,—adică la 29 August 1928,—semnează cu fostul Prefect şi Consilier Agricol acceptarea altor sute de hectare pădure a se expropria ca islaz, chiar fără a raporta nimic Direcţiei.

A trebuit ca iarăşi din iniţiativă proprie să refer Direcţiei şi s'au făcut apeluri, etc., delegându-mă a le susţine, deşi n'aveam ocolul în control, alegându-mă iarăşi cu prejudicii morale şi materiale.

Pentru 3 exproprieri acceptate de noul şef de ocol la 17 Noembrie 1927, în Comisia locală de expropriere, am cerut Direcţiei care a intervenit cu Nr. 3437 din 18 Februarie 1929, la Direcţia islazurilor, care a dat Consilieratului Agricol Arges ordinul Nr. 6880 din 20 Februarie 1929 «că de către Comisiunea judeţeană de expropriere să nu se pronunţe hotărîri în procesele de expropiere de păduri pentru islazurile comunale Bradet, Brătieni şi Zărneşti, decât după ce se vor face de Comisie cercetări locale».

Ei bine acea Comisie judeţeană prin jurnalul Nr. 1533 şi 1534 din 21 Februarie 1929, pentru noile exproprieri dela Brădet şi Brătieni n'a menţionat de cererea persistentă ce în numele Statului făcusem în instanţă, că potrivit ordinului sus menţionat să se admită acele cercetări locale,—eu declarând solemn

că membrii Comisiunei consultative n'au mers în pădure în ziua de 28 August 1928, ci numai la Primărie, totuşi s'a hotărît exproprierea, cu avizul consiliului technic, admiţând cercetarea locală numai pentru comuna Zărneşti.

Iată dece şi la art. V al concluziilor comunicărei făcute în Congresul din Mai 1927, repetam dezideratul :

«Pentru exproprierile ce s'ar mai face din păduri pentru islazuri, delegatul Ministerului Domeniilor în comisiunea centrală judeţeană de expropriere prevăzut de art. 31 din legea păşunelor comunale să fie un inginer silvic» (pag. 335, «Revista Pădurilor» din 1927).

A trebuit chiar sătenii să facă reclamaţiuni ca, în schimbul pădurei rău expropriate, să li se dea terenurile proprii rămase disponibile. Menţionez între alte exemple caracteristlce că, în timp ce la Direcţia VII silvică Piteşti se primeşte ordinul de aprobarea de către Comitetul Agrar, a schimbului unui asemenea islaz pentru comuna Capul Piscului judeţul Muscel, consiliul comunal al altei comuni, Leiceşti, acelaş judeţ, precizează prin procesul verbal din 14 Aprilie 1929, asupra propunerei şi nevoile schimbului, următoarei :

«... pentru islazul expropriat din pădurea Statului Coseşti, pentru satul Păcioiu pendinte de comuna Leiceşti, locuitorii au plătit arenda, fără ca să introducă vitele la islaz, din cauză că islazul ce s'a destinat în Dealul Turcului în suprafaţă de 21 ha era prea depărtat, fără iarba necesară şi vârât în interiorul pădurei; s'a expropriat numai pentru exploatarea stejarilor de doage din acel deal, iar nu pentru alegerea unui bun islaz, şi că în partea de Nord a pădurei Statului Coseşti se află poenile exterioare Goloceasca cu zăvoaele dintre ele până în Valea Păcurarului, care separă pădurea Statului Coseşti de proprietatea locuitorilor din satul Păcioiu.....»

Decidem .

«Aprobăm în totul schimbul de islaz din Dealul Turcului de 21 ha cu aceiaşi suprafaţă din poenile de pe valea Păcurarului cu zăvoaele dintre ele. Prin aceasta şi Statul poate îngriji de pădurea înconjurătoare, iar locuitorii scapă de a fi puşi pe drumul judecăţii pentru delicte siivice cu ocazia introducerii vitelor în islaz».

Din asemenea exemple rezultă în mod evident necesitatea unei revizuiri, atât cât este posibil, însă numai prin specialişti. De altfel atâtea exproprieri s'au făcut nu numai prin nesocotirea interesului general, dar chiar s'au nedreptăţit şi comunele între ele. In treacăt menţionez cum s'a rezolvat litigiul între comuna Muşeteşti şi comuna Galeş.

In urma ordinului ce am primit ca să retrag apelul Statului pentru că se aprobase comunei Muşeteşti 300, ha, care nu ceruse şi comisia locală nu expropriase decât 250 ha, comuna Galeş vecină, căreia i se expropriase din aceiaşi pădure Muşăteşti 60 ha — din care 15 ha poeni, restul pădure imposibil de exploatat, — cere comisiei judeţene ca poiana Dealul Galeş dela 12 ha situată imediat lângă comuna Galeş şi la 5 ha depărtare din comuna Muşăteşti, să se atribue comunei Galeş. Intrebat în instanţă de Preşedintele comisiei şi eu dând explicaţii că dreptatea este de partea comunei Galeş, apărătorul comunei Muşeteşti, recunoaşte că susţinerea reprzentantului Statului este

întemeiată, dar că poiana în litigiu trebuie să se atribuie tot comunei Muşeteşti, întrucât această comună a stăruit la minister pentru expropriere. Şi comisia judeţeană de expropriere a hotărît ca poiana externă, dealul Galeş să fie atribuită comunei Muşăteşti.

Am fost alarmat de primejdia ce ameninţă ţara numai judecând din cele ce am constat personal în jud. Argeş, Muscel şi Vâlcea, desigur că m'aşi îngrozi dacă aşi vizita şi celelalte localităţi similiare, despre cari şi ceilalţi colegi din restul ţărei au dat la timp şi continu alarma.

Ei bine, în ziua de 16 Mai 1929, ascultând cuvântarea d-lui Ministru Mihalache, am fost profund impresionat că în fine, se recunoaşte şi silvicultorului rolul ce trebuie să aibă şi în soluţionarea problemei păşunilor din păduri.

Dacă şi la elaborarea legei exproprierei păşunelor ar fi fost consultat şi Corpul silvic, acesta, în faţa problemei sociale, ar fi găsit mijloacele cele mai potrivite de urmat, fără a se fi făcut extraordinarele sacrificii prin exproprierea şi defrişarea pădurilor de pe coaste surpătoare şi nici cu enormele cheltueli, diurne, etc., delegaţilor de săteni, şi proprietari din comisiile de exproprieri şi nesfârşitele procese provocate mai ales din cauza politicianismului.

Da, Corpul silvic ar fi îmbrăţişat întreaga problemă a păşunatului vitelor ocuitorilor,—îndreptăţiţi,— din regiunea deluroasă şi muntoasă prin exproprierea a tot ceiace este propriu de păşunat, dar ar fi lucrat intensiv la îmbunătăţirea păşunelor existente, în special încurajându-se cât mai mult cultura lucernei, prin liberarea de sămânţă gratuit locuitorilor din comunele ce n'au islaz şi impunerea la mare impozit a terenurilor cultivate cu porumb sau pruni pentru fabricarea ţuicei în regiunea de munte şi colinele înalte.

In plus se vor recepa lăstarurile roase de vite din islazurile costoase şi din pădurile Obştiilor devălmaşe, lăstaruri cari împreună cu cele ce vor rezulta în urma exploatărei de arborete tinere conform studiilor speciale, se vor feri de păşunat până la vârsta de 15 ani, iar în terenurile răpoase din islazurile vechi şi noi şi din pădurile Obştiilor devălmaşe, să se reîmpădurească cât mai urgent.

In concluzie găsesc necesar ca măsuri urgente următoarele:

1. In regiunea deluroasă şi muntoasă, unde se află întinse păduri seculare, se vor afecta noui terenuri pentru păşunat, atât cât sunt proprii în acest scop, dar luându-se în schimb la Stat, pentru reîmpăduriri, porţiunile rău expropriate.

2. Pentru noile exproprieri în curs în păduri, delegatul Ministerului Domeniilor în Comisia centrală judeţeană de expropriere,—prevăzut de art. 31 din legea exproprierei păşunilor,—să fie inginer silvic.

3. Să se stabilească normele cu privire la noile exproprieri, spre a se evita,—cel puţin de acum înainte,—diferende ori nemulţumirea organelor administrative, când delegatul Casei Pădurilor nu admite exproprierea contrariu legei. Asemenea se va decide asupra avantajelor ce s'ar da comunelor rămase fără islaz, ca sămânţă de lucernă gratuit, fâneaţă din proprietăţile disponibile, dar mai depărtate, etc.

4. Inainte de întocmirea amenajamentelor silvico-pastorale ale islazurilor cu păduri, se vor studia, — de şeful ocolului cu agronomul regional, prezidaţi de inginerul silvic de control respectiv şi în asistenţa primarului comunei de care aparţine islazul—actele de predarea islazului, dacă sunt în conformitate cu ho-

tărîrea de expropriere, făcând propuneri de revizuiri posibile asupra schimburilor necesare comasărei, sau unei mai bune folosiri a islazurilor, cu prejudicii cât mai mici pentru pădurea înconjurătoare.

5. Controlul administrărei islazurilor comunale din regiunea muntoasă şi deluroasă să se facă de inginerii silvici, secundaţi de conducătorii silvici, brigadieri şi pădurari ai Statului.

6. De asemenea ocoalele silvice vor administra golurile de munţi, după cum s'a urmat cu asemenea păşuni în judeţul Muscel. Se vor aplica instrucţiunile referitoare la administrarea păşunilor de munte de pe proprietatea Statului, traduse şi adnotate de către d-l profesor Petre Antonescu.

7. In judeţele în cari majoritatea islazurilor sunt expropriate din păduri, delegatul Ministerului Domeniilor în comisia specială a păşunelor să fie inginer silvic.

8. In vederea urgentei lucrări de a stăvili defrişările nu numai în islazuri, dar şi în pădurile obştiilor devălmaşe sau celelalte particulare supuse regimului silvic şi chiar cele ale Statului — apoi, controlul aplicării legii păşunelor şi punerea în valoare a terenurilor neproductive, — se necesită deosebit acordarea fondurilor la timp, dar şi reorganizarea serviciului de pază, execuţie şi control, cu o mai omenească salarizare a personalului şi în special să plătească cheltuelile de transport ocazionate cu executarea şi controlul lucrărilor pe teren.

L'assemblée générale de la Société des forestiers roumains „Progresul Silvic"

La 43-ème assemblée générale annuelle de la Société «Progresul Silvic» a eu lieu cette année le 16, 17 et 18 Mai à Bucarest.

La séance est ouverte sous la présidence de Mr. M. Tănăsescu, ingénieur forestier conseiller, en présence de Mr. le Ministre de l'Agriculture et des Domaines, I. Mihalache.

Dans son discours d'ouverture, Mr. M. Tănăsescu, remerciant au Ministre pour l'attention accordée a notre Société, et souhaitant bonne arrivée aux membres présents, relève en quelques mots, la contribution de la Société «Progresul Silvic» dans ses 43 années, d'existance, à la protection et au développement du fond forestier du pays, par la participation active à l'élaboration des lois forestières et à leur application.

Ensuite parle Mr. I. Mihalache, le Ministre de l'Agriculture et des Domaines, qui à prouvé qu'il connaît les problèmes forestiers et qu'il s'y interesse beaucoup.

Il a énoncé un program de réorganisation de l'administration forestière roumaine, en assurant l'assistance qu'à l'élaboration des nouvelles lois, les spécialistes forestiers membres de la Société «Progresul Silvic» seront consultés et qu'on tiendra compte de leurs avis.

Dans la séance de l'après midi, consacrée aux questions administratives intéressant seulement la Société, Mr. M. Tănăsescu, le président annonce sa

démission, pour cause de maladie, et, à cette occasion, il donne à la Société la somme d'un million lei, le revenu du quel, servira a subventionner des jeunes forestiers roumains pour completer leur culture professionelle à l'Ecole des Eaux et Forêts de Nancy. L'assemblée à l'unanimité et par acclamations, a refusé la démission.

Parmis les questions administratives, figurait à l'ordre du jour, la création d'une Caisse de Crédit et d'Epargne du Corps forestier.

L'assemblée admet, et donne mandat au Conseil d'Administration de prendre les mesures nécéssaires afin que la nouvelle institution puisse être mise en fonction le plutôt possible.

*

Le deuxième jour on discute: *Le problème de la «commercialisation» des forêts.*

Après d'amples débats et des explications documentées. l'assemblée émet la suivante:

Motion

L'assemblée générale de la Société, «Progresul Silvic», réunie dans sa 43-ème session, en délibérant sur la question d'exploitation et de mise en valeur des forêts, d'après la nouvelle loi pour l'organisation et l'administration commerciale des entreprises et biens publics, exprime les opinions et désidératums suivants:

1. Le meilleur système pour l'exploitation et la «commercialisation» des forêts des collectivités publiques, est: *la regie commerciale publique* telle que la loi l'a conçue et qui doit se généraliser au fur et à mesure que permettra le perfectionnement des moyens d'exploitation de l'administration des forêts.

2. Pour les forêts dont l'exploitation nécéssite d'investitions importantes et engagements de longues périodes, l'assemblée est d'opinion de s'adopter un système combiné entre *la concession et la régie coopérative*, là où il existe des coopératives, ou *la regie mixte* si celles-ci n'y existe pas, en établissant un prix ferme de l'apport des collectivités publiques, avec leur participation en même temps aux bénéfices de l'entreprise, dans l'apport de la collectivité publique doivent être comprises non seulement les forêts, mais aussi les installations éventuelles et la «plus-value» du bois, gagnée dans le cours de la periode d'exploitation.

3. En général l'assemblée exprime le désir d'une collaboration plus resserrée entre les collectivités publiques, propriétaires des forêts et l'organisation coopérative.

4. En cas de sindicalisation des propriétaires d'un bassin clos où se trouvent aussi des forêts de l'Etat, on doit chercher un système combiné, dans le cadre de la loi, qui assurera mieux que la régie mixte, le revenu de l'Etat.

5. Pour la restauration des forêts, pour les investitions et en général pour augmenter la valeur du fonds forestier, on doit prévaler du revenu annuel un taux important (aprox. 50 %) qui formera un fonds spécial.

6. Dans l'exploitation des forêts il faut tenir compte strictement de leurs possibilités annuelles.

*

Le troisième jour on a discuté le problème du pâturage dans les forêts. Après des discutions animées et documentées, l'assemblée émet la suivante :

Motion

L'assemblée générale de la Société «Progresul Silvic» réunie en sa 43-ème session d'après les débats qui ont eu lieu concernant le problème du pâturage dans les forêts, émet l'opinion que :

1. Les surfaces destinées par l'application de la réforme agraire comme prairies communales sont suffisantes.

2. Pour assurer le fourage du bétail, on doit aménager les prairies conformément aux lois existentes.

3. Pour assurer l'aménagement dans les régions des collines et des montagnes, l'application de la loi doit être confiée au corps des forestiers, de même que l'aménagement des prairies de reserve.

Les deux motions ont été remises au Ministre de l'Agriculture et des Domaines.

L'assemblée générale a prit fin dans une chaude ambiance de collégialité et solidarité professionnelle.

•

Le texte roumain contient les débats d'après les notes sténographiques aussi que les rapports présentés à cette occasion.

„PROGRESUL SILVIC"
ŞI
CASA DE CREDIT, ECONOMIE ŞI AJUTOR

Pe această cale, indicată de Adunarea generală, se aduce la cunoştinţa tutulor membrilor societăţii, modificarea art. 9 din statutele societăţii «Progresul Silvic».

Redactarea nouă este următoarea:

Membrii excluşi sau retraşi precum şi văduvele, orfanii sau moştenitorii membrilor decedaţi, nu pot avea nici un drept asupra cotizaţiilor sau asupra fondului social, ci numai la rambursarea valorii obligaţiunilor subscrise pentru clădirea casei Societăţi şi la dividende până la amortizarea lor care se va face cu precădere din primele fonduri alocate ale anului ce urmează.

Au deasemenea dreptul la rambursarea sumelor vărsate la casa „Progresului Silvic" şi toţi acei membri, cari nu vor să participe la constituirea Casei de Credit şi Ajutor.

Restituirea se va face, prin derogare dela art. 14, în timp de 6 luni, pe baza unor cereri formulate în cel mult o lună.

Pentru membrii, cari potrivit aliniatului ultim al textului modificat, ar voi să ceară restituirea sumelor pe care le au vărsate la Societatea «Progresul Silvic», termenul de o lună curge dela data primirei acestei reviste, care dată, spre a evita eventuale discuţiuni, se fixează a fi 1 August.

APEL
CĂTRE CEI MAI TINERI DECÂT MINE

Mă adresez la cei mai tineri decât mine, și cred că mă adresez la imensa majoritate a membrilor «Progresului Silvic», fiindcă după știința mea nu au mai rămas în societate decât șapte care să fie mai bătrâni.

Și mă adresez cu rugăciunea să citească cu multă atențiune acest apel; — și iată de ce.

Ideea care a turburat mai mult «Progresul Silvic», în vremurile din urmă, a fost ideea înființării unei bănci a inginerilor forestieri.

Trecută în statutele modificate la Cluj, și după propunerea mult regretatului președinte, Constantinescu, această bancă trebuia să aibă ca prim fond sumele vărsate pentru construcția palatului societății.

Această dispoziție fusese introdusă în statute, după stăruința fostului președinte și cu știința și aprobarea a câtorva dintre acei cari trăiau în intimitatea fostului președinte.

Majoritatea, ca toată majoritățile din lume, nu numai că nu luase parte la votare, dar nici nu știa despre ea.

Și, la înfăptuire, s'au ivit divergințe de păreri

Unii susțineau să se înființeze banca și nu numai fiindcă este o creațiune folositoare, dar fiindcă este prevăzută în statut și statutul nu se discută, dar se execută.

Alții, și printre aceștia, mărturisesc, eram și eu, susțineau că statutul nu este ceva rigid care nu se poate modifica. Și că banca fiind o creațiune greu de înfăptuit, plină de riscuri, ar fi bine, ca înainte de a se lua o hotărîre definitivă, fiecare membru în parte să aibă putința de a-și da votul în cunoștință de cauză.

Prin urmare, propuneam eu, ca și părerea unora ca și părerea altora, și cu argumentele cu cari o susțineau, să se trimită membrilor cari, în plină cunoștință de cauză, și absolut liber, să decidă dacă sumele adunate și cari le aparțineau, să li se restitue sau să se verse ca fond pentru înființarea băncii.

Pentru ce acest apel nu a fost făcut, nu importă; fapt este

că am ajuns la adunarea generală cu spiritele foarte agitate din cauza acestei chestiuni.

Inainte de adunarea generală, Milan Tănăsescu, președintele îmi spune: dar dacă tinerii vor să creeze și ei ceva, de ce să-i împiedicăm?

Vârsta ne-a făcut, poate, pesimiști, și vedem lucrurile mai în negru de cum sunt, poate au ei dreptate — nu este bine să ne punem în calea lor.

Și când am văzut entuziasmul, unanimitatea, cu care s'a votat crearea băncii, am aderat și eu. A rămas numai singur Boldescu de părere contrarie.

Ceeace a făcut Boldescu până la votul adunării generale, era ceva normal și nimeni nu putea să zică nimic. Era o părere, și discutabilă ca toate părerile.

A creia o bancă, mai ales în vremuri de neagră criză cum este acum, este o foarte grea întreprindere.

Să faci o bancă cu bani dela oameni săraci cari muncesc din greu, să ai cheltueli mari, prin urmare să ai nevoe de un capital foarte mare, și apoi banul e ochiul dracului, poate distrage atenția societății dela scopurile sale culturale, și câte, și câte se mai pot spune în contra înființării băncii, dar toate astea până în momentul votului adunării generale. S'a votat, toți suntem datori să plecăm capul, altfel suntem trădători față de societate.

Pentru ca toți să mă priceapă, și mai ales bunul și vechiul meu prieten, Boldescu, a cărui operă de sabotare, nu am priceput-o dela un cavaler ca el, un exemplu:

România era la o cotitură însemnată a istoriei sale, războiul mondial se desfășura la granițele sale. Și instinctul național care aștepta de 1000 de ani momentul oportun pentru întregirea neamului, îmboldește pe oamenii geniali ai țării și îi împinge la acțiune.

Să intrăm în război, a sosit ceasul dezrobirii, datoria noastră este să jertfim tot pentru a putea trăi cu toții, uniți laolaltă.

Dar la acest strigăt al celor entuziaști, oameni cari credeau că văd realitățile practice, și cunoșteau vicisitudinile istoriei, spuneau la rândul lor:

«Nu vedeți că Germania este pregătită, că este o putere militară invincibilă? Vă izbiți de o stâncă și veți zdrobi Statul ro-

mân liber — flacăra la care se uită cu nădejde întreg neamul, și prin ea așteaptă realizare idealului național.

Veți stinge flacăra și cu asta veți face să piară din Istorie neamul românesc».

Și erau oameni de bună credință cari judecau așa; și acești oameni au făcut tot ce au putut pentru a zădărnici intrarea în acțiune. Dar odată acțiunea hotărîtă, dânșii și-au făcut datoria.

Prototipul unor astfel de oameni a fost Petrache Carp.

La cele două consilii de coroană și prin presă a susținut ideea că și interesul nostru și iscălitura dată ne obliga să mergem împreună cu Germania și Austria.

Dar din moment ce s'a proclamat intrarea în acțiune, Carp a spus: «Am o gazetă și doi copii; gazeta o închid și pe copii vi-i dau să meargă la război».

Așa fac oamenii cari au nu numai conștiință, dar și sentimentul datoriei.

Ceilalți, cari s'au dat cu nemții după intrarea în acțiune, nu se pot numi altfel decât trădători.

«Progresul Silvic», cu unanimitate, a votat înființarea băncii, acei cari lucrează contra, astăzi, sunt trădători.

Și este cu atât mai regretabilă această acțiune de sabotare, cu cât banca înființată și prosperândă, ar fi un ideal.

Este bună cultura și acțiunea științifică, dar ce bine este când te devotezi culturii să știi că atunci când îți faci datoria, loviturile cari ți-ar veni din invidie sau răutate, nu te pot doborâ fiindcă ai un adăpost. Și ce adăpost mai sigur decât o bancă mare.

Este drept că banca pare un ideal foarte îndepărtat și greu de realizat; dar cine se gândea acum patruzeci și trei de ani, când o mână de tineri abia eșiți de pe băncile școalei și cu câțiva profesori, aproape tot așa de tineri ca și noi elevii, cine credea, că vom trăi ceasurile de acum?

«Progresul Silvic» consultat și colaborând la cele mai importante legi referitoare la păduri; «Progresul Silvic» primind în casa sa personalitățile cele mai distinse ale țării și chiar pe Suverani; «Progresul Silvic» solicitat să-și dea părerea în chestii de Stat; «Progresul Silvic» trăind prin el, ajutând pe cei cari elaborează tratate silvice și pe acei cari se destină carierii silvice, pentru a-și îmbogăți cunoștințele.

N'ar fi crezut nimeni atunci, și totuși le trăim astăzi.

N'a trebuit decât credință, entuziasm, și..... nițel noroc.

Ce zici, frate Boldescule, oare tinerimea de acum n'o fi și ea capabilă de entuziasm și de muncă dezinteresată?

Eu am îmbătrânit, am rămas entuziastul de altădată, de aceea mă adresez celor mai tineri decât mine și le spui: Greutățile sunt mari, dar, înainte!

Cea mai mare fericire este să ai un ideal care să-ți ducă pașii vieții, și să poți trăi acest ideal.

Munciți și fiți fericiți.

Aureliu M. Eliescu
Inginer silvic, fost deputat și senator

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: **Stinghe Vintilă**

Membrii:

Drăcea Marin **Tănăsescu Mihail**

Ioan Petre

Secretar de redacţie: **Ştefănescu-Suhăţeanu M.**

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1929:

Preşedinte: **M. Tănăsescu**

Vice-Preşedinte: **C. P. Georgescu**, **M. Drăcea**

Secretar general: **M. P. Florescu**

Casier: **Dem. Grozescu**

Secretari: **Victor Priboianu**, **M. Ştef.-Suhăţeanu**

Membrii:

Agapie G.
Antonescu P.
Atanasescu A.
Boldur M.
Bosoancă C.
Eliescu A.
Ioan Petre
Ionescu Andrei
Lazăr Horia
Năstăsescu Gh.
Nedelcovici Ath.
Popescu Alex.
Popovici Gh. N.
Stinghe Vintilă
Tomuţa D.

Cenzori: **Cratero Ovid, Leon Vasiliu, Sculy Xenofon.**

Cenzori supleanţi: **Ioan Botescu, Ioan Florescu, Fonai I.**

Preţul abonamentului:

Pe un an	**300 lei**
» » » pentru membrii Societăţii	**200 »**
» » » pentru conductori şi brigadieri	**75 »**
Numărul	**25 »**

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

Institutul de Arte Grafice «EMINESCU» S. A., Str. Parlamentului, 2

Anul XLI | Iunie 1929 | Nr. 6

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

FONDATĂ IN ANUL 1886

APARE LUNAR

BIBLIOTECA CENTRALĂ

SUMARUL:

Probleme administrative: Programul de lucru . . . . . P. A. Grunau

Comerțul lemnului: Comerțul de lemn rotund în basinul Tisei din Cehoslovacia . . . . . I. Dumitrescu

Cronica: Excursiunea studenților silvici dela Școala politechnică din București în Polonia (urmare) . . . . . D-r C. Georgescu

Congresul Ligii agrare la Iași. Curiozități silvice . . . . . Cezar Gr. Cristea

Insemnări: Din «Carra. Histoire de la Moldavie et de la Valachie avec une disertation sur l'état de ces deux provinces» . . . . . Cezar Gr. Cristea

Recenzii.

Revista revistelor.

Soc. «Progresul Silvic»: Dezbateri.

Informațiuni.

Publicații: Decizii ministeriale.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: B-DUL I. C. BRATIANU No. 57 bis
BUCUREȘTI

XLI-e Année | Juin 1929 | Nr. 6

REVUE DES FORÊTS

Publication mensuelle de la Société forestière roumaine „Progresul Silvic"

SOMMAIRE:

Problèmes administratifs: Le Programme annuel de travail . . . . . P. A. Grunau

Le commerce du bois: Commerce du bois rond dans la bassin de la Tissa . . . . . I. Dumitrescu

Chronique: L'excursion des étudiants forestiers de l'Ecole polytechnique dans la Pologne (suite) . . . . . D-r C. Georgescu

Congrès de la «Ligue agraire» à Iassy. Cesar Gr. Cristea

Curiosités forestières . . . . . » »

Notes: Extraits de «Carra, Histoire de la Moldavie et de la Valachie avec une dissertation sur l'état de ces deux provinces". . . . . Cesar Gr. Cristea

Récensions.

Revue des revues.

Informations.

Soc. «Progresul Silvic»: Debats.

Publications: Décisions ministérielles.

RÉDACTION ET ADMINISTRATION: Bd. I. C. BRATIANO No. 17 bis
BUCAREST

Anul XLI Iunie 1929 Nr. 6

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAȚII „PROGRESUL SILVIC“

PROBLEME ADMINISTRATIVE

PROGRAMUL DE LUCRU

de P. A. GRUNAU

Până în anul 1924, necesitatea unui program de lucru în administrația pădurilor Statului, n'a fost simțită. Era firesc. Lucrările, cari se executau în păduri erau prea puține. In general aveau de obiect realizarea prin antreprenori mari sau mici a produselor exploatabile. Preocupări culturale în sensul creării sau regenerării arboretelor, în sensul îngrijirii și ocrotirei lor, în sensul facilitării exploatărilor, etc. aproape nu existau. Numai necesități inexorabile, sau zelul și stăruința apostolică a unora a reușit ici și colo a imprima activității silvicultorilor români caracterul de cultură silvică, în sensul propriu al cuvântului. Dar pentru satisfacerea celor dintâi și pentru înfăptuirea ideilor celor din urmă, inspirația momentului, sprijinită de bunăvoința distribuitorului bugetar, era de ajuns. Un program de lucru, pregătit de mai înainte, nu era necesar. Intensificarea însă a economiei noastre forestiere — de altfel cu totul firească — ne-a impus și nouă rânduială în lucrări, și iată că regulamentul serviciului silvic exterior din 1924, introduce ca bază a activității silvicultorului, în tot cursul anului, ideia programului de lucru.

Când zicem program de lucru, atunci înțelegem, că începerea și continuarea lucrului în tot cursul timpului, pentru care

s'a întocmit programul, să fie fixată și asigurată. Felul cum această chestiune a fost soluționată prin regulament, nu îndeplinește această condițiune prealabilă.

Este foarte greu a se face o idee clară asupra intențiunilor regulamentare. Multiplele articole, cari se ocupă cu această chestiune se contrazic, în loc să se complecteze. Termenele stabilite adesea ori se exclud. Cestiuni, cari sunt legate intim una de alta, sunt tratate fără a ține seamă de această legătură. Așa de ex. budgetul și programul de lucru, budgetul și tarifele de vânzarea lemnului; altele se omit cu totul: fixarea salariilor. Dar idea conducătoare pare a fi fost următoarea. Direcțiunile pe baza propunerilor ocoalelor ‹termen 1 Octombrie› întocmesc și înaintează Casei Pădurilor programul de lucru pentru anul următor. După aprobare, Direcțiunile dispun ‹măsurile?› pentru executarea tutulor lucrărilor ‹ultimul termen de prezentare spre aprobare la Casa Pădurilor 1 Septembrie›. Din examinarea altor articole rezultă, că prin «măsuri» urmează a se înțelege elaborarea amănunțită a programului aprobat ‹devize, memorii›, după care ar urma — în caz de aprobare — executarea propriu zisă pe teren. Așa dar, executarea pentru unele puncte din program este amânată tocmai la finele anului. Explicația finală a art. 5 al. 7 că «toate aceste lucrări se vor face cu un an înainte» n'are nici un înțeles, fiindcă nu concordă cu termenele stabilite de aliniatul 6. Apoi, faptul. că art. 11 al. 3 pune îndatorirea serviciului plantațiunilor de a lua măsuri, ca planurite și devizele pentru lucrările, ce trebuesc executate în anul următor să fie primite dela ocoale până la 1 Octombrie, pentru a fi înscrise în programul de lucru și prevăzute în budget, la rândul lui nu este în concordanță cu art. 68, care inversează lucrările, stabilind, că pentru lucrările de plantațiuni, etc., prevăzute în propramul de lucrări aprobat, se vor întocmi memorii și devize, etc.

Rămâne deci stabilit că, după concepția aceluia, care a întocmit Regulamentul, programul de lucru pentru anul următor se întocmește în liniile mari la stârșitul anului premergător, iar elaborarea lui se face treptat în cursul anului, pentru care s'a întocmit programul.

Aceasta soluționare dă loc la mari neajunsuri. Executarea lucrărilor întârziază. Un singur exemplu. O însemânțare, plănuită pentru primăvara nu va putea fi efectuată la timp, din cauza în-

târzierilor inevitabile, inerente organizațiunei noastre supracentralizate. Chiar dacă — prin imposibil — am admite că «măsurile» pentru executarea lucrărilor au fost luate și aprobate, că fondurile, au fost puse la dispoziție la timp — să zicem până la 15 Martie — totuși nu trebue să uităm că, într'o gospodărie ordonată, multe lucrări pregătitoare, precum comanda semințelor, pregătirea solului, pot fi executate în mod util înaintea acestui termen, avantaj de care ne privăm prin modul de rânduială admis de regulament. Și trebue notat, că am admis cazul cel mai favorabil, care nu adesea ori va fi realizat: Doar este știut de toată lumea, ce greutăți întâmpină șefii de ocoale, însărcinați cu așa zisele lucrări în regie, din cauză, că nu li se pun la dispoziție, când trebue fondurile de cari au nevoe și este știut așișderea cum încetineala executării lucrărilor — datorită centralizării — se simte de muncitorimea, care nu e plătită la timp și de publicul cel mare, care nu e servit cu promptitudine. Toate aceste inconveniente ar dispare, dacă întocmirea programului de lucru s'ar organiza altfel. Șeful de ocol, care în spiritul regulamentului are «conducerea și executarea tutulor lucrărilor» în mod firesc este acela, care trebue să întocmească programul de lucru în toate amănuntele lui. El cunoaște sau ar trebui să cunoască condițiunile locale, sociale și economice, el este sau ar trebui să fie în contact continuu cu pădurea, el în fine poate să-și dea mai bine seamă, ca ori care altul de lucrările, ce se impun pentru anul viitor. Așa dar, șeful de de ocol, în cursul verei premergătoare, va aduna toate datele, de care are nevoe, pentru a'și susține propunerile, pe cari le va face. Bazat pe aceste date, ca și pe dispositiunile amenajamentelor sau a studiilor generale, dacă există, întocmește programul definitiv, detaliându-l din punctul de vedere technic și financiar — mai practic în formă tabelară — și îl prezintă direției — inspectorului de control — pentru a-l examina. Examinarea pe teren este de prima importență, daci trebue încredințată aceluia, care are cunoștința terenului, inspectorului local. Pentru acest cuvânt, întrunirea în consiliu a direcțiunei în complectul ei pentru stabilirea programului de lucru — prevăzută prin art. 5 al. b — nu este prin nimic justificată. Șefii de serviciu, pironiți prin dispozițiunile regulamentare la birourile lor, înstrăinați terenului și pădurii, nu sunt nici decum indicați a-și da avizul asupra chestiunilor, a căror soluționare judicioase este strâns legată de cunoașterea terenului și a condițiu-

nilor locale. Şi apoi încă un lucru. Programul — aş zice desideratul — întocmit şi aprobat de elemente, cari nu cunosc condiţiunile locale, poate va fi dovedit ca irealizabil, cu ocazia elaborării amănunţită. Cu alte cuvinte o nouă perdere de timp.

Programul de lucru, întocmit de şeful de ocol, examinat, aprobat sau modificat de inspectorul de control, va fi înaintat prin direcţia serviciului central, unde trebue să ajungă destul de vreme pentru a fi luat în consideraţie la întocmirea bugetului. (Termen 30 Septembrie).

Căci legătura între programul de lucru şi budget este evidentă. Fără program de lucru bine studiat, nu poate exista buget, care să oglindească nevoile reale ale serviciului silvic, iar fără buget corespunzător programul de lucru rămâne desiderat. Poate că chiar consideraţiunea din urmă a determinat pe autorul regulamentului a soluţiona chestiunea în modul arătat mai sus Şi o fi zis, că este inutil a face programe detailate, până ce nu se cunosc sumele disponibile, pentru punerea lor în executare.

Acest raţionament este justificat înrucâtva, dar nu trebue exagerat.

Nimeni nu va alcătui program, ce nu sunt în raport cu sumele, ce *probabil* vor fi înscrise în buget. Chiar de s'ar întâmpla, că unele puncte ale programului ar trebui rezervate pentru un alt an bugetar, munca nu e perdută, ci va putea fi utilizată în urmă. Hotărâtor este, că alcătuirea raţională a bugetului, nu este posibilă fără a cunoaşte în prealabil nevoile reale ale serviciului. Aceasta nu e posibil, dacă ne mulţumim cu programe cum le propune regulamentui nostru.

Aşa cum s'a rânduit lucrările astăzi, procedura e greoaie, întârzierile sunt inevitabile, neexecutarea la timpul oportun al lucrărilor are urmări desagreabile pentru toată lumea, aşa cum le propunem mai sus, procedura este simplificată, întârzierile nu sunt probabile, executarea la timp a lucrărilor spre mulţumirea pentru toţi, este garantată. Căci îndată după votarea bugetului, programul aprobat sau modificat, potrivit cu sumele înscrise în buget, se înapoiază ocolului, iar fondurile corespunzătoare, i se pun la dispoziţie, astfel încât să fie pus în posibilitatea de a începe imediat executarea programului.

Rămâne o mare întrebare. Ce va zice comptabilitatea? Ce va zice comptabilul, dacă nu îi voi justifica dinainte toate sumele imagi-

nar plătite, așa cum este obiceiul în ziua de azi. Pentru simplul cuvânt, că comptabilitatea, ori cât de necesară și salutară ar fi, în ierarhia lucrărilor, ce urmează după producțiunea și interesele ei, comptabilul trebue să cedeze. Comptabilitatea să ajute producțiunea, să nu o stânjenească. Adevărata comercializare stă aci: a introduce procedeuri comerciale în gestiunea silvică a Statului. In gestiunile particulare nu s'a gândit încă nimenea a pretinde compturi achitate, înainte să se fi fost făcută plata. Comptabilitatea este necesară, nu o tăgăduște nimenea, dar trebue să fie raționalizată și... moralizată. Resolvarea chestiunilor referitoare la programul de lucru deșteaptă procesul, care există de multă vreme între producțiune și comptabilitate.

Im Vorstehenden wird die Frage des jährlichen Wirtschaftsplanes aufgerollt. Die Lösung, welche dieselbe in der Dienstinstruktion von 1924 gefunden hat, wird beanstandet und eine andere vorgeschlagen, welche die prompte Dienstverfüllung besser sicher stellt.

COMERŢUL LEMNULUI

COMERŢUL DE LEMN ROTUND IN BAZINUL TISEI DIN CEHOSLOVACIA

de Ing. I. DUMITRESCU

Prin tratatul dela Trianon, bazinul de origină al Tisei s'a atribuit Cehoslovaciei, iar Isa şi Vişeul, au intrat în Maramureşul românesc.

In bazinul Tisei, majoritatea pădurilor aparţin Statului Cehoslovac. Din punctul de vedere al esenţelor, pădurile sunt în majoritate reşinoase.

Exploatarea acestor păduri, o face Statul în regie, până la piaţa de desfacere a lemnului plutit sau până la fabricele de cherestea, ce sunt în acel bazin.

In mod excepţional, se dă în exploatare porţiuni de masive cooperativelor forestiere, ce s'au constituit în ultimul timp.

Ceeace interesează în aceste exploatări, este concepţia economică şi culanţa comercială, cu care lucrează serviciul silvic al Republicei vecine.

Lemnul se exploatează în pădure cu personalul silvic al Statului, ce-şi face instalaţiile de scoatere, defalcând din venituri, sumele necesare în acest scop.

Lemnul se vinde prin bună învoială, de preferinţă fabricelor de cherestea din acest bazin, dându-se preferinţă celor naţionale (cehe) şi apoi celor minoritare.

Se mai dă preferinţă fabricilor mici, principiul de vânzare fiind:

Pentru o fabrică cu 1 gater . .	3 – 4.000 mc.
» » » » 2 » . .	6 – 8.000 »
» » » » 3 » . .	9 – 12.000 »
Cu mai mult de 3 gatere oricât de mari ar fi fabricele, maximum .	15.000 »

Lemnul se clasează pe categorii de calităţi şi diametru.

Categoriile de calităţi sunt:

Clasa I. – Mai lung de 20 metri şi mai gros de 35 cm diametru la mijloc, fără noduri la trunchi şi cu noduri mici către vârf.

Clasa II. – 8–20 m lungime 25–35 cm diametru la mijloc, sau mai gros, însă cu noduri mari şi dese.

Clasa III. – Mai scurt de 8 metri, orice diametru sau în lungimea lemnului, cu diametru de 12–25 cm inclusiv, cu eventuale crăpături, fără putregai însă.

Categoriile de diametru sunt din 10–10 cm. Preţul de vânzare este astfel calculat, ca să poată da existenţă întreprinderilor existente, în raport cu piaţa de desfacere a cherestelei, cu tarifele de transport, etc.

Preţul mediu la fabrici, revine la circa 150 cor. cehe loco fabrică, adică 750 lei de m c.

Se fac mari înlesniri de plată cumpărătorilor.

Restul lemnului rotund, Statul îl plutăreşte pe Tisa 60–80 km. până la Bocicoiul Mare şi Buştina şi-l vinde legat în plute măsurat după uzul Statului, adică dela gaura ultimei chingi, la gaura legăturei dela coada plutei. Pentru lemnul rotund, nu există vamă la export, din contra este o vamă de circa 130 lei la metru cub, pentru import.

La noi din contră, e vama la export de 250 lei mc, de aceia nu putem suporta concurenţa cehoslovacă pe piaţa ungară.

Pentru a aprecia culanţa comercială, vom arăta, că uzul pentru plata materialului adjudecat la licitaţie, este următorul:

a) Se plăteşte 10% ad valorem în numerar la ţinerea licitaţiilor.

b) După adjudecare, se mai plăteşte încă 10% ad valorem şi materialul se eliberează luându-se pentru rest o scrisoare de garanţie bancară, dela băncile acceptate de Administrarea silvică, plătibilă fără dobândă după 6 luni

c) După ce expiră termenul, se mai dă de obicei pentru jumătate din restul de plată, prelungire de trei luni, iarăşi fără dobândă.

In aceste condiţiuni, se explică pentru ce Administraţia silvică obţine preţuri aşa de avantajoase pentru lemne.

1. Statul garantează calitatea și cantitatea materialului.

2. Se dau însemnate avantaje de plată, care îngădue elasticitatea comercială.

La licitația ținută în primăvară, s'a obținut pentru schela Bocicoiul:

240 cor. cehe adică 1.200 lei m c lemn rotund cl. I.
180 » » » 900 » » » » » II.
140 » » » 700 » » » » » III.

Nu e mai puțin adevărat, că a survenit o criză pe piața lemnului, atât în Ungaria, cât și în Germania și adjudecatarii n'au putut plasa lemnul, cerând anularea licitației.

Ce a făcut Statul Ceh?

A obligat pe adjudecatari să primească pentru garantarea depusă de 10%, materialul lemnos la prețul respectiv, iar restul l-a oferit cu o reducere de 20% coroane la cl. I și 30% coroane cl. II și III.

Cumpărătorii au declarat însă, că nici așa nu se pot angaja, și acum se țin noui licitații. Se crede că se va obține circa:

180 cor. pentru cl. I adică 900 lei.
160 » » » II » 800 »
110 » » » III » 550 »

Această culanță, ce nu urmărește distrugerea cumpărătorului, stabilește un regim de încredere și de colaborare direct între Administrația silvică și comerciant, înlătură intermediarul și dă mijlocul de a se obține maximul de preț.

Ce s'ar fi întâmplat la noi într'o împrejurare similară?

Es wird dargestellt wie die Holzverwertung im Theisgebiet auf Tschechoslovachischem Boden gemacht wird. Das Holz wird im Eigenbetrieb durch das Statliche Forstpersonal genutzt und transportiert bis zu den örtlichen Sägewerken. Das Material wird freihändig verkauft. Der Staat macht den verschiedenen örtlichen Sägewerken Zahlungserleichterungen.

CRONICA

EXCURSIUNEA STUDENŢILOR SILVICI
DELA
ŞCOALA POLITECHNICĂ DIN BUCUREŞTI IN POLONIA
(9—26 Iulie 1928)

de Dr. C. C. GEORGESCU

(Urmare)

Intrarea în Cracovia este impresionantă. Acest oraş vechiu, fosta capitală a Poloniei până în secolul 16-lea, pe lângă monumente bogate în tradiţii, are şi clădiri moderne frumoase, cari îi dau aspect occidental. Dintre monumente remarcăm castelul regesc Wawel-ul, ce domină oraşul, reconstruit cu bani adunaţi prin subscripţie publică încă de pe vremea Austriacilor. In curtea castelului se află catedrala cu mormintele regilor Polonezi şi în care sunt îngrămădite comori ariistice de nepreţuit.

Polonezii se dovedesc a fi foarte iubitori de tot ceeace le aminteşte trecutul lor glorios. După războiu se refac cu febrilitate monumentele naţionale în vechiul stil, pentru care reconstituire nu se cruţă nici un sacrificiu. Monumentele mari, între cari contează şi Wawel-ul sunt apoi obiect de adevărate pelerinaje. Cracovia abundă de vizitatori din toate cuprinsurile Poloniei, cari cercetează colţurile cu amintiri istorice şi nu se mai satură la privelişlea lor, fapt ce merită să fie relevat şi care ne arată marea lor dragoste pentru ţară. Tot cu această ocazie mai menţionăm şi înverşunarea cu care îşi vorbesc limba lor. In colindul nostru prin Polonia, chiar în oraşe cu străini rareori auzim o altă limbă răsunând decât cea polonă.

Cracovia este un mare centru universitar şi artistic, el are pe lângă o universitate, ce fiinţa chiar sub dominaţia austriacă o şcoală superioară de mine, o academie comercială, o şcoală superioară de agricultură şi o şcoală de Bele-Arte. Academia de ştiinţe, fundată în anul 1846 are grupaţi pe cei mai mari savanţi polonezi. Ea publică un buletin cu cercetări, care a ajuns în 5 ani la 200 volume şi scoate o enciclopedie poloneză. Tot aci au trăit marii pictori

polonezi şi în viaţa şi tradiţia oraşului aceştia au jucat un rol preponderat, lăsând în urmă o avalanşă de lucrări.

După vizitarea primăriei oraşului, suntem conduşi cu automobilele la parcul Ludovic, unde ni se prezintă o frumoasă problemă, pe care d-l inginer Wabr caută să o rezolve. Oraşul Cracovia este situat în plină stepă şi nu are în împrejurimi un loc de refugiu cu verdeaţă pentru orăşeni. Pe dealurile din apropiere cam la 4—5 klm depărtare de oraş se află o pădurice de 300 ha de fag şi stejar, pe care Casa de Economie cu ocazia jubileului său de 50 ani a cumpărat-o şi a dăruito- oraşului, cu obligaţia să o transforme într'un parc. Pentru această lucrare primăria jertfeşte anual cam 8 milioane lei. Ni se arată lucrările deja întreprinse, şi cari au ca scop să creeze peisaje cu perspective şi boschete variate. Lucrările de introducere a esenţelor exotice şi ornamentale sunt foarte grele, date fiind uscăciunea şi lipsa de apă, ce domneşte în regiune.

Tot în apropierea Cracoviei vizităm şi renumitele uzini dela Wieliczka, unde cu greu putem să ne facem loc prin puhoiul de excursionişti, ce se duc zi de zi în aceeaş direcţiune. Minele dela Wieliczka se bucură de un renume mondial; exploatările se fac dela 1045. Până acum s'au săpat 200 km de galerii. Numai într'un singur tunel s'a exploatat un bloc de sare înalt de 36 m, din care până acum în 50 ani s'a extras 1 milion de tone. Pentru vizitare nu sunt accesibile decât galeriile vechi, din cari nu se mai extrage nimic şi cari acum sunt bogate în ornamentaţii şi sculpturi în sare, ce se păstrează cu o grije deosebită şi unele cu becuri dibaci aranjate ce dau efecte de lumini neaşteptate, aşa încât vizitatorul rămâne fermecat. Muzica lucrătorilor ne ese mereu înainte şi ne primeşte în fiecare sală cu sunete de fanfară. După intonarea imnului român şi la care noi răspundem cu cel polonez, urmează o despărţire cordială.

Excursia noastră se îndreaptă înspre Zakopane, staţiunea climatérică cea mai importantă a Poloniei din Carpaţi. Aci admirăm arta în lemn poloneză. Sunt de remarcat mai ales păpuşile, incrustaţiunile şi mozaicurile de lemn în executarea cărora locuitorii de aci sunt renumiţi în toată Polonia. Zakopane se află la mijlocul zonei pădurilor de molid (850 m altitudine), cari aci se întind pe o zonă foarte largă începând dela poalele Carpaţilor şi până la limita vegetaţiei. Cu două autobuze mari pe un drum minunat şi cu numeroase serpentine parcurgem în mai puţin de un ceas cei 35 km, cari ne despărţea de masivul Tatra, pe care îi avem în faţă. Acest masiv, care are cele mai înalte vârfuri din tot lanţul Carpaţilor (până la aproximativ 2700 m), răsare brusc pe o lungime de aproximativ 60 km din mijlocul unor munţi mijlocii, ce abia se ridică peste 1800 m. Autobuzele ne lasă la limita superioară a pădurei, — unde ni se deschide o privelişte măreaţă. In faţă avem o parte din culmea dantelată şi cu vârfuri ascuţite cari se înalţă de pe la 1500 m abrupt. In mijlocul unei căldări mărginite de un arc al Tatrei şi o barieră, formată din o veche morenă frontală, aflăm pitorescul lac «Ochiul Mării» (Morskie Oko) [1] la a cărei privelişte nu ne mai săturăm a ne desfăta.

Munţii Tatrei au un aspect dezolant, pereţii lor închişi coloraţi, ce stau

1) Lacul are o suprafaţă de 35 ha.

descoperiţi de verdeaţă contrastează puternic cu pădurea dela poalele sale. Ei sunt în parte granitici, în parte calcaroşi şi au o flora foarte variată, cari îl face din punct de vedere botanic să fie extrem de interesanţi. Zonele climaterice au ca limite superioare, după cum urmează:

Subzona sub nivală ‹Distichetum nivale› 2663 m = regiunea alpină superioară.

Subzona alpină ‹Yuniperetum trifidus› 2100—2300 m.

Subzona alpină inferioară ‹Pinetum mughii› 1700—1800 m.

Subzona subalpină ‹Picetum excelsa› 1450—1600 m. In multe locuri molifţul are limite mult mai scoborâte.

Subzona montană ‹Abieto-Fagetum› 1200 m.

Subzona montană ‹păduri de foioase› 500—700 m.

Dacă comparăm datele de mai sus cu acelea ale munţilor noştri, constatăm o mare asemănare cu condiţiunile din părţile nordice ale ţărei. Inălţimile, pe care le ajung în anumite locuri diferite, trec cu mult valorile minime observate la noi, fapt care însă nu se poate vedea din cifrele de mai sus.

Se proectează crearea unui parc al naturei, care să cuprindă şi partea dinspre Ceho-Slovacia a acestui masiv, în care caz vom avea aci cel mai mare parc de acest gen din Europa, asemănător cu parcurile naturale renumite din America de Nord.

Dela Zakapane urmărim mai departe şirul Carpaţilor dinspre catena Babia-gora, lăsând în urmă grupa. Penine, una din cele mai interesante părţi ale Carpaţilor polonezi prin flora lor specifică. Aci se găseşte în mod sporadic Juniperus sabina, Daphne cneorum, etc., precum şi o mulţime de endesnusme. Deasemenea prin trecătoarea Peninelor au avut loc în decursul epocilor geologice invaziunile şi retragerile speciilor dinspre şi înspre West. Pădurile regiunilor, pe cari le străbătem cu trenul, fiind supuse de o vreme îndelungată culturei silvice, nu lasă să se recunoască flora forestieră spontană, în locul careia s'au creiat masive de molid, şi pin. La Zywiec vizităm domeniul prinţului Carol Stefan de Habsburg, un membru al fostei case domnitoare Austro-Ungare, care însă stabilindu-se în Polonia a devenit cetăţean şi a rămas cu proprietatea neexpropriată. Domeniul are o suprafaţă astăzi de 45.000 ha şi este împărţit în 13 ocoale silvice a căror suprafaţă variază 1.700—4.500 ha. Conducerea este încredinţată la 23 ingineri silvici şi 144 pădurari. Ca şi la proprietatea contelui Putocki nu se utilizează personal mediu. Administratorul general d-l ing. Cehar este o personalitate cu cultură silvică desăvârşită, este dotat cu o energie rară, care încă dela primul contact se impune şi ne câştigă. In cursul preumblărilor noastre prin domeniu, d-sa ne arată arboretele actuale, modul cum ele au fost realizate şi proectele de viitor. Studenţii noştri au din nou posibilitatea să cerceteze la faţa locului multiple probleme de silvicultură şi să vadă o gospodărie silvică intensivă din regiunea de coline. Arboretele vizitate sunt rezultatul culturei silvice, care aci se conduce de vreme îndelungată şi în consecinţă observaţiunile făcute sunt cu atât mai de folos, ele fiind rezultatul muncei, mai multor generaţii de silvicultori luminaţi.

Cu hărţile şi descrierile parcelare distribuite, fiecare poate să urmărească explicaţiunile date. Toate pădurile sunt amenajate, iar amenajamentele se revizuesc din 10 în 10 ani de serviciul special ataşat la Centrala Administraţiunei

Domeniului condus de d-l ing. Maceynski. Posibilitatea se calculează pentru arboretele neexploatabile pe suprafaţă, iar pentru cele exploatabile pe volum. Planurile generale pe scara 1/20.000 ne arată pe lângă alte detalii prin culori diferite clasa de vârstă a arboretelor, arboretele în curs de regenerare şi provenienţa lor anume prin regenerări naturale sau artificiale. Compoziţia arboretelor o găsim numai în descripţia parcelară. Ca principiu general conductor s'au avut regenerările artificiale şi crearea de masive pure de molid, pin sau amestecate de pin, larice, molid şi brad, etc. Această cultură artificială a avut însă urmări, aşa de exemplu în cursul ultimilor ani, vânturile au cauzat mari dezastre doborând peste 25.000 m³. Atacurile de insecte sunt destul de frequente, nu au luat însă un caracter pronunţat, din cauza măsurilor luate la timp. Insectele de temut sunt: Lyda stellata, Liparis monacha, Noctua piniperda, Hyloburis abietis. Ne miră faptul că B. Typographus nu se arată de loc în masivele de molid, fapt care desigur trebue atribuit bunei higiene a masivelor.

In fine în momentul, când s'au conceput aceste regenerări artificiale şi creare de masive pure, s'a trecut cu vederea marele consum al lemnului de fag. Această esenţă a fost parte scoasă din masive pentru nevoile destilăriei, ce funcţionează pe lângă acest domeniu, precum şi prin cultură. Astăzi se simte o mare lipsă a lemnului de fag şi în curând destilăria nu va mai avea material la îndemână.

Vizităm pe rând:

Un arboret de molid pur (450 m deasupra mărei) provenit din plantaţii (1,5/1,5 m distanţa) de 40—60 ani cu un volum lemnos de 350 m³. Aci rezultatele sunt admirabile şi prin rărituri executate după necesităţi se speră sporirea masei lemnoase.

Regenerări naturale în fag şi brad prin tăeri succesive şi complectări cu molid după ridicarea semincerilor fără ca să se mai aştepte regenerarea naturală prin seminţe dela arboretele vecine.

Regenerări în arborete de amestec de brad, molid şi pin după tăere rasă cu plantaţiuni de brad şi molid şi însămânţare simultană de pin şi larice. Se încearcă crearea unui amestec variat de brad, molid, pin şi larice, în a cărei reuşită se speră.

Frumoase plantaţiuni de anin în locurile apătoase din păduri. Aninul a început a deveni o esenţă preţuită din cauza întrebuinţărei ei la furnieruri şi cultura sa începe să se extindă. Arboret exploatabil de brad, larice şi pin ne arată solul foarte inerbat cu toată consistenţa sa ridicată. Origina lui a fost din semănături şi anume s'au semănat esenţele de mai sus cu ovăz. După recoltarea cu atenţie a ovăzului, au rămas pueţii, cari au dat apoi acest arboret. O bună stare de vegetaţie şi o mare masă lemnoasă dau amestecurile brad, molid şi pin, cari s'au împământenit aci şi se crează mai departe.

Conducătorii Administraţiunei se par că încep a părăsi singurele reguli ale culturei artificiale şi creare de masive pure. Acum se caută să se obţină cât mai multe regenerări naturale şi arborete amestecată, pe cari apoi însă le complectează în mod artificial. Ni se arată tăeri succesive, aplicarea metoadei lui Wagner etc., cari urmăresc obţinerea asemenea regenerări şi amestecurile cele mai variate.

După discutarea pe larg a unor multiple asemenea chestiuni de silvicul-

tură în faţa fiecărui caz, studenţii noştri încep să fie mai siguri pe răspunsuri şi dau soluţiuni, cari uimesc pe conducătorii noştri.

Ni se arată pepiniere volante mici, pe cari administraţiunea le preferă celor centrale, dorindu-se ca pueeţii să se obişnuiască cât mai bine cu staţiunea, în cari vor fi cultivaţi. In tot cuprinsul domeniului găsim frumoase corecţiuni de torenţi cu baraje simple de lemn sau de piatră, cari au dat rezultate frumoase. In fine se mai vizitează construirea unui mare baraj pe răul Sota (un afluent al Vistulei), care va forma un lac imens de 8 klm lung şi $1^1/_2$ klm lăţime. In dreptul barajului se construeşte o mare uzină generatoare electrică, cu o forţă de 4500 C. P. şi c are ne produce până la 28 K W ore/an, lucrare a cărei valoare de construcţie e apreciată la 300 milioane lei.

Drumul către Poznań ne conduce prin Silezia polonă, unde remarcăm o înşiruire nesfârşită de centre populate, legate prin multiple căi ferate, cărora fabricile le dau un aspect de mare sobrietate. Partea din Polonia, fostă sub impe-

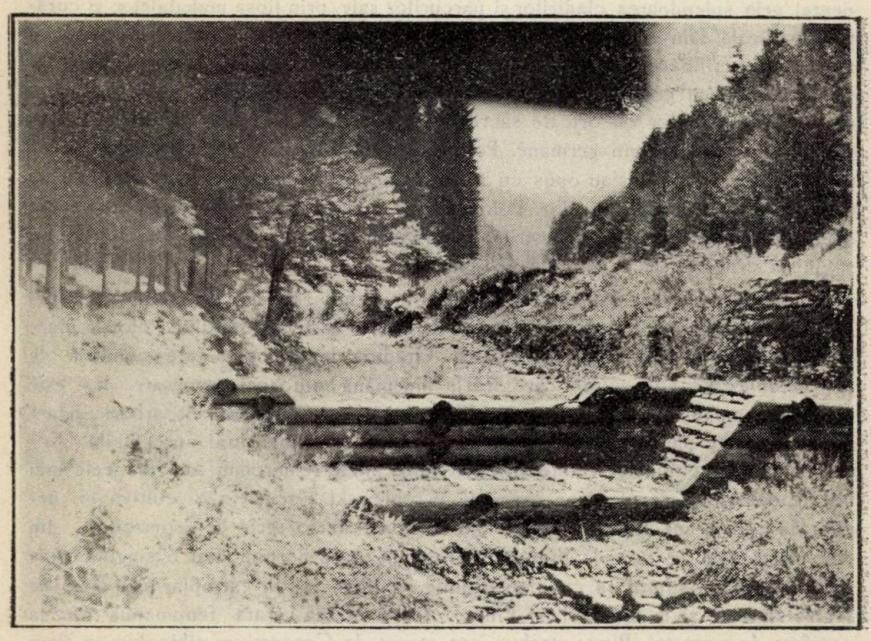

Fig. 12.—O corectură de torenţi.

riul german, este incontestabil mult mai progresată în civilizaţie, decât cea stăpânită de Austria sau de Rusia. Se remarcă mai ales ordinea, bogăţia imobiliară, bogata desvoltare a gospodăriilor rurale, modul de prezentare al oamenilor etc., cari îţi dau impresia, că te afli în Germania. Ţinuturile sunt destul de sărace. Ele sunt acoperite pe tot cuprinsul numai de nisipuri, cari fac ca chiar trenul în urma sa să lase pe timp de secetă nouri de praf. Pe aceste nisipuri se face

însă o agricultură intensivă, cu toate că ea se rezumă din cauza sărăciei terenurilor numai la cultura cartofului şi secarei.

Pădurile sunt formate aproape exclusiv din masive curate de pin.

Poznań, unde facem o nouă etapă, este un oraş foarte vechi polonez. El a fost capitala ţărei înaintea Cracoviei şi Varşoviei. Pe timpul ocupaţiei germane, aci se aflau instituţiile centrale administrative ale Poloniei germane. Oraşul este aşezat pe fluviul Warta într'o regiune ondulată şi este înconjurat de întinse regiuni păduroase. Actualmente aci este sediul unui voivodat şi tot aci se mai găsesc o Universitate, o grădină zologică renumită, precum şi alte instituţii culturale, cari îl pun în fruntea oraşelor poloneze. El a căpătat în genere un aspect de oraş german, mai ales în partea sa centrală, unde nemţii au înşirămădit o serie de clădiri monumentale pentru instituţiunile de Stat, din care se remarcă prin masivitatea sa, fostul palat imperial.

Din toate oraşele Poloniei vizitate, Poznańul are aspectul cel mai occidental prin splendoarea clădirilor şi parcurilor sale, prin lipsa mahalalelor şi curăţirea generală. Din acest oraş s'a pornit desnaţionalizarea polonezilor, în care scop nu se cruţau mijloacele. In Poznań exista o Comisiune centrală,— care îşi avea sediul într'un palat grandios, astăzi cedat Facultăţei de Medicină,—şi care avea ca scop să cumpere cu oricâte sacrifici terenuri dela Polonezi, pentru ca apoi pe ele să creeze colonii germane. Polonezii fiind însă bine organizaţi din punctul de vedere bancar, s'au opus cu îndârjire acestei tendinţe şi germanii nu au putut să realizeze planurile lor. Polonezii din teritoriul fost german se deosebesc de cei din foste ale imperii austriac şi rus prin o mare putere de muncă, un şovinism exagerat, şi o mândrie neasemuită.

In apropiere de Poznań vizităm într'un grup restrâns Castelul Familiei Zamoyski şi parcul dela Kornik dăruit de fostul castelan Statului Polonez, care l-a transformat în grădină dendrologică. Grădina dendrologică este condusă de d-l Wroblewski, horticultor, care are la îndemână mijloacele necesare. Ea este înfiinţată cam pe la 1820 şi astăzi posedă o colecţie minunată de arbori şi arbuşti din toate părţile lumei, din cari unii au ajuns dimensiuni apreciabilă. Actualmente însă culturile se intensifică şi între altele remarcăm una din cele mai bogate colecţiuni de plopi pe care d-l Wroblewski a reuşit a o cultiva în decurs da câţiva ani, La exemplarele vechi, remarcăm o serie de curiozităţi, din cari menţionăm: o tufă de Juniperus prostrata, care pornim deşi o singură tulpină acoperă o suprafaţă cu dimensiunile 35/10 m la un exemplar majistos de Abies siberica şi la un altul de Pinus excelsa ni se arată fenomenul rar la conifere de marcotaj. Pinus strobus este atacat de Cronartium sibicolum în timp ce Pinus monticala, care este asemănător cu el, stă neatins; la un exemplar de pinus rigide observăm o abundentă desvoltare de crăci lacome în lungul tulpinei, ca şi la stejarii noştri etc.

In apropiere de Poznań la Goluchów se mai află încă un asemenea arboretum, provenit dintr'o donaţie particulară şi care este deasemenea întreţinut de Stat.

In Poznań vizităm Universitatea, care este instalată parte în oraş în clădirile lăsate de germani, în altă parte cum e de ex. Facultatea agro-silvică la una din extremităţile oraşului. Facultatea agro-silvică a fost construită după

modelul Universităţilor americane, creându-se un cartier universitar, care cuprinde pavilioanele cu institutele de învăţământ, căminul şi cantina studenţilor şi în fine un cartier de vile cu locuinţele profesorilor. In pavilioanele vizitate ni se arată săli de cursuri, cabinete pentru profesori şi laboratorii şi muzee cum ar fi de ex. laboratorul de tehnologia lemnului, etc., alături de aceste pavilioane, ni se arată pepiniera de demonstraţiuni, îngrijită de studenţi şi grădina dendrologică, unde găsim mai toate esenţele principale din Europa şi unele din America. Toate instalaţiunile sunt abia în curs de construire şi se crede, că cu timpul se vor putea complecta.

Invăţământul silvic se predă în 4 ani, din cari primii doi ani sunt comuni pentru ambele specialităţi agricultură şi silvicultură; ceilalţi doi ani sunt destinaţi pentru specializare. Din conversaţiunile avute, se desprinde faptul, că în Polonia, din cauza marelui număr de şcoli, s'a creat un proletariat silvic, care nu-şi găseşte debuşeu şi că forurile competinte se preocupă cu ideia să reducă numărul şcoalelor superioare.

Tot în Poznań mai vizităm şi o parte din instalaţiunile viitoarei expoziţii, care se va deschide aci în anul acesta pentru comemorarea a 10 ani dela reînfiinţare Statului polon şi pentru care se fac pregătiri grandioase.

După un banchet dat de Universitatea locală, la care s'au schimbat toasturi călduroase, pornim cu autobuzele la ocolul silvic Zielonka, aflat la aproximativ 24 km depărtare de Poznań, unde ni se face o primire pădurărească fastuoasă. Ocolul Zielonka este afectat Facultăţei silvice, iar lucrările se fac sub conducerea profesorilor respectivi şi la executarea lor iau parte studenţii şcoalei.

Vizitarea pădurilor ocolului din cauza puţinului timp, pe care l-am avut la dispoziţie s'a făcut spre regretul nostru în grabă; ni s'au afirmat, că aci ar exista frumoase arborete, mai ales de exotice, create de multă vreme şi cu instalarea cărora s'a ocupat în special Schwappach.

Suntem în zona pinului, după cum ne indică şi profilurile solurilor, cari sunt nisipoase roşu feruginoase. Acolo însă, unde orizontul este argilos, pinul cedează locul gorunului. In asemenea soluri pinul vegetează bine până ce rădăcinile sale se dezvoltă în orizonturile nisipoase, iar când dă în cel argilos lâncezeşte. Vechea cultură germană a adus cu sine crearea de masive întinse de pin. Cultura aplicată însă dela o dată mai recentă, puţin înaintea războiului tinde spre formarea de arborete amestecate, cari să ţină cont de preferinţele speciale ale solului. Din această epocă găsim amestecuri frumoase de pin cu gorun, în cari după sol una sau alta pot căpăta preponderenţă, pin în arboretul principal cu molid în subarboret, etc.

In tratamentul actual al pădurei, trebue să se ţină cont de starea actuală a masivelor. Astfel, în masivele pure de pin, unde regenerarea naturală se face foarte greu, se aplică tăeri rase cu regenerări artificiale, pentru necesităţile cursurilor. Apoi se aplică tăerile rase în unele arborete amestecate, mai ales acolo unde regenerarea naturală este îngreuiată de rara fructificaţie a esenţelor. In mare parte a pădurei se aplică codru cu tăeri jardinatorii în forma de «Dauerwald», aşa cum a fost preconizată de Möller, cari aci asigură o bună vegetaţie a masivelor şi aduce cu sine o sporire a rentei (venitul net la ha este apreciat la 3.000 lei).

Ni se arată o frumoasă pepinieră de exotice, condusă de prof. Biehler, un cunoscut silvicultor, autorul unui tratat de silvicultură în limba polonă, care se preocupă de introducerea lor în pădure sub formă de pâlcuri. După o masă copioasă, dată la ocolul silvic, pornim prin nisipuri cu căruţa până la autobuzele, care ne aştepta la capătul şoselei pietruite. Ca un divertisment plăcut la reîntoarcere am fost prin pădure, aşa încât abia pe la 2 noaptea am ajuns din nou în oraş.

In aceiaşi noapte ne-am continuat drumul cu un rapid, ce ne ducea cu 100 km pe oră, pe nisipurile din nordul Poloniei, lăsând în urmă nori de praf. Câmpurile au aspect monoton şi ne arată ondulaţiuni de dune fixate, pe cari sunt instalate ici colea păduri de pin. Aproape de Danzig peisagiul se schimbă. In faţă ni se arată un şir de dealuri, pe cari regăsim alături de răşinoase fagul.

Ne scoborâm în noul port Gdynia, pe care polonezii îl construesc cu repeziciune, cu scopul de a se elibera de tutela Danzigului şi care prin aceasta primeşte o lovitură de moarte.

Dela Gdynia, unde aflăm totul în plină activitate de construcţie şi prin care se tinde dintr'un simplu sat de pescari să se facă un port european, pornim spre peninsula Hel'I. Aceasta peninsulă aflată la extremitatea nordică a Poloniei este o limbă de pământ lungă de câteva zeci de klm. şi lată dela $^1/_2-1^1/_2$ klm. Ea este acoperită de dune maritime formate din nisipuri sburătoare la fixarea, cărora se lucrează cu zel. Vizităm aceste lucrări interesante cu d-l profesor Biehler şi suntem uimiţi de marile sacrificii materiale, cari se fac cu fixarea acestor dune. Astfel un ha fixat poate costa 15.000—38.000 lei. Esenţele întrebuinţate pentru fixat sunt P. Silv. austriaca, banksiana, montana var. uncineta, P. strobus, mai puţin molid, mesteacăn şi anin. Experimentele se fac aci de peste 50 de ani şi s'au realizat multe rezultate frumoase, mai ales în depresiunile dintre dune. Pentru locurile mai înalte, lipsite de apă se întrebuinţează mai ales P. montana, ca o esenţă de tranziţie şi care prin tufele sale cucereşte repede terenul. Fixarea nisipurilor se face exclusiv prin plantare după o prealabilă fixare cu gărduleţe, cu diferite grminee (Elymus amienaria etc.) sau cu brazde de muşchi. In fiecare groapă de puet, se aduce nămol argilos, dela gura Vistulei.

La reîntoarcere către ţară, ne oprim o zi în Varşovia, unde suntem frapaţi în special de activitatea de reconstruire a monumentelor istorice, în partea veche a oraşului. Mai toate casele sunt în curs de refacere, iar palatul regal este de asemeni reconstituit şi transformat gradat în muzău naţional. In afara acestei opere de reconstruire după o dominaţie streină protivnică, polonezii au trebuit să muncească din răsputeri pentru repararea devastărilor pricinuite de războiu. Din statisticile publicate aflăm, că aproximativ 1.700.000 case au fost dărâmate în timpul luptelor, fără ca să mai vorbim de enormele pagube suferite de proprietatea şi economia naţională de pe urma stagnărei generale a oricărei activităţi omeneşti, fapte cari au adus desigur mari piedici la consolidarea noului Stat.

Pentru ca opera de reconstruire să poată da roade, a fost nevoe ca Statul să intervină şi să pună la dispoziţie fondurile şi materialele necesare. O lege

specială prevede în acest scop între altele un impozit în natură pe păduri, de pe urma căruia se procură 7.500.000 m³, care material se pune apoi la dispoziția locuitorilor în vederea construcțiunilor.

(Va urma)

* * *

Congresul «Ligii agrare» Iași, 26 Mai 2929. — Cu prilejul acestui congres, d-l C. Garoflid, — în calitate de conducător al Ligei agrare — a avut ocazia să înlăture un echivoc.

Deși tinde, ca programul Ligei agrare să se confunde cu doleanțele tuturor ramurilor agricole, printre cari trece și silvicultura, totuși la constituire nu s'a auzit un cuvânt și despre păduri.

De astă dată, însă Societatea «Progresul Silvic» a fost invitată și cuvântul ei s'a rostit scurt, dar cuprinzător și astfel plăcut congresiștilor prin glasul autorizat al camaradului nostru Andrei Ionescu dela Direcția Iași, în cuprinsul următor:

Onorați congresiști,

Societatea «Progresul Silvic» mi-a dat deosebit de plăcuta însărcinare, să aduc salutul ei omagial, primului Congres al Ligii Agrare.

Societatea «Progresul Silvic» înțelege să îmbrățișeze călduros orice acțiune, care urmărește prosperarea agriculturei românești și ridicarea ei la locul de frunte, ce trebue să-l aibă între celelalte ramuri ale producțiunei și economiei naționale.

Agricultura, dă viață națiunei și-i asigură în viitor libera și deplina ei desvoltare, spre a putea fi factor de propășire și pace socială în societatea omenească.

Agricultura, este temelia noastră firească, sigură și neperitoare, nesupusă viccisitudinilor vremurilor, pe care putem înălța, încrezători în desăvârșirea operei, impunătorul edificiu al economiei noastre naționale.

Numai la adăpostul unei agriculturi înfloritoare. poate lua naștere și se poate desvolta normal orice altă ramură industrială.

Agricultura științifică, agricultura intensificată și raționalizată, valorifică în cel mai mare grad munca noastră națională și mai ales munca clasei cea mai numeroasă, clasa țărănească, în care rezidă adevăratul și realul reazim social al poporului românesc.

Pădurile țărei ale căror interese vitale, Societatea «Progresul Silvic» de 44 ani neîntrerupți, le apără cu îndârjire, servesc de scut ocrotitor agriculturei. Soarta acesteia este strâns legată de soarta pădueilor,

Interesul, pe care un popor agricol, îl acordă pădurilor sale, este cea mai vie dovadă a gradului de perfecțiune, în care acest popor își are agricultura, și-i consfințește locul, pe care trebue să-l ocupe pe scara socială a civilizației omenești.

Societatea «Progresul Silvic», salutând Congresul Ligei agrare, Congresul acestei importante și libere asociațiuni de energii morale, de voințe și con-

ştiinţe româneşti, are convingerea, că salută în acelaş timp şi pe un sincer şi valoros prieten al pădurilor ţărei.

Sigur fiind, că cel mai cald patriotism însufleţeşte această adunare, în numele Societăţei, ce reprezint, urez Congresului, desăvârşit succes în lucrările sale, de pe urma cărora Agricultura, Naţiunea întreagă, vor folosi.

* * *

Curiozităţi silvice. — Ziarul «*L'Oeuvre*» din 22 Iulie oferă o rubrică unde găsim multe curiozităţi silvice. In o asemenea notiţă se dă un semnal de alarmă contra incendiilor pădurilor, ce iau proporţii înspăimântătoare.

Mai întâi semnalează marile incendii de păduri, cari au distrus *mii de ha* în regiunea Roussillon, Éclus, etc., trecând şi în Spania.

Localizarea şi stingerea acestui uriaş flagel, s'a făcut în deosebi de jandarmerie şi trupe. Obişnuim a crede, că incendiile pădurilor sunt provocate de imprudenţa unui fumător, de focurile ciobanilor, iar altă dată de scânteile locomotivelor. Nu vor putea fi împiedecaţi oamenii să fumeze, ori să facă focuri în păduri, precum e greu să eviţi la trecerea trenurilor scăparea scânteilor. Dar nimic nu e mai puţin sigur, decât să le atribui acestor cauze. Totuşi prin fapte verificate în cursul carierei sale, d-l Péjois vechi comisar de poliţie găseşte o nouă cauză — probabilă — a incendiilor în păduri, constând din următorul fapt:

Un simpiu ciob de sticlă aruncat neglijent, un rest de pahar, sunt transformate în lupă şi prin concentrarea razelor solare, ce au lovit sticla au aprins repede câteva fire de iarbă uscată sau ace de pin, ori alte răşinoase din preajma ei. D-sa ajunge la această convingere, prin aceste tipice exemple, pe cari le citează: O bucată de postav a fost arsă într'o zi în vitrina unui croitor şi după îndelungi cercetări s'a ajuns la concluzia, că sticla galantarului avea un defect de fabricaţie, care a înlesnit concentrarea razelor solare într'un punct, aprinzând stofa. Altă dată un copilaş a fost ars foarte grav la gât prin refacţiile razelor solare cari traversau prin biberonul său.

Dacă explicaţia dată este verosemilă, ne îngăduim să atragem atenţiunea turiştilor (sport, ce a început să fie cunoscut de altfel şi la noi), precum şi amatorilor de petrecere şi odihnă pe iarbă verde, cu speranţa, că pe viitor vor veghia să nu-şi mai părăsească sticlele, iar voiajorii să nu se mai amuze aruncând pahare prin uşa cupeurilor, întrucât pot avea şi urmări funeste.

Datori a face educaţia marelui public, difuzăm aceste «*curiozităţi*», cari arată până unde poate merge «obsesia» descoperitorului poliţist, care a trecut la generalizări cam riscante.

Iaşi, 1 August **Cezar Gr. Cristea**

INSEMNĂRI

CARRA

«HISTOIRE DE LA MOLDAVIE ET DE VALACHIE»

AVEC

UNE DISERTATION SUR L'ÉTAT ACTUEL
DE CES DEUX PROVINCES

A. NEUCHATEL

De l'imprimérie de la Société Typographique, MICCLXXXI

Mémoires historiques et géographiques sur la Valachie publié par M. de B***

Extrait: ⟨Mémoires sur la Valachie⟩ page 221:

« BOIS »

— *„La Valachie ne manque point de bois!*. Les montagnes sont couverts des *vastes et belles forêts* et une partie du plat pays en est garnie. Il faut en excepter toutes la plaine qui côtoie la Danube; à *la distance de quatre on cinq lieues de ce fleure, on trouve rarement de bois!*

Le bois la plus commun est: *le chêne, le hêtre, l'orme*, etc.

Le chêne surtout est d'une grandeur et d'une bonté particulierès et fort recherché pour la construction des vaisseaux et des toutes sortes de bâtiments. Il y a très peu des bonbaux en Valachie et point *des sapins* dans les plaines; mais il y en a dans les montagnes d'une éspèce plus noble que le sapin ordinaire, Son écorce est blanchâtre, l'arbre fort haut, fort droit, et presque sans noeuds; il donne des mâts excellens et il est très propre à faire des bâtimens de mer.

Les forêts et les montagnes fourmillent *des chevreuiles* ⟨daims⟩ bouquetins, saugliers et les plaines surtout des lièvres. Les bêtes *carnassières* qu'on y trouve sont: les renards, les ours, les loups, les loups cerriers etc.

Il y a encore une espèce particulière de loups de plaine, de moindre grandeur, que les montagnards.

⟨pag. 223⟩: J'ai remarqué dans les forêts une variété agréables des pigeons sauvages et une espèce de pie noire à tête rouge, de la grandeur d'un

poulet: sa chaire est délicieuse, mais elle connaît toutes les finesses du chasseur et on ne l'ettrape que très difficilement.

Les oiseaux de proie: les aigles, les fançons, etc., y abondent.

‹pag. 244›: Les bois remplis d'arbres de toute espèce, dont la commodité, le luxe et la navigation ont diversifié l'usage et qui pour ces raissons sont partout recherchés, ne servent presqu'ici, que de refuge aux bêtes sauvages.

Plusieurs arbres fruitiers et surtout le *noyer*, fournissent un excellent bois de meuniserie.

L'orme et l'hêtre sont d'un usage commun, et le *chêne* et surtout d'une *qualité supérieure* en Valachie, tout pour la charpente que pour la navigation, on sait que le *poys septentrionaux* font de leur bois, quoique d'une espèce inférieure, une des branches les plus riches de leur commerce, *mais rien ne peut exciter l'industrie* de *valaques! Je n'ai pas trouvé aans tout le pays un seul moulin à scier!*

‹pag. 151›: Le climat est à peu près le *même qu'en Bourgogne et en Champagne*. La quantité de marais et d'eaux stagnantes, l'épaisseur et la profondeur des forêts, sont la cause d'un climat plus sude, et insain, qu'en Bourgogne.

‹pag. 154›: On y voit très peu de pins et sapins, ornements continuel des campagnes de Russie ‹et Moscovie›, ou la nature a une phisionomie lugubre et sauvage.

Les bois sont remplis des fraises, de violettes, des noisettièrs d'épines-vinettes, on y trouve quantité d'arbre de haute-futaie propres à la construction des nouires, l'aune, l'errable, l'orme, le cornier et la chêne y sont très communs, la plus part des forêts qui sont en plaine ont distance en distance des lieux on *habitênt les Cygains.*

‹pag. 155›t Les villages sont éparses çà et là dans un vallon ou dans un bois.

‹pag. 167›: Plusieurs milliers de cygains habitent les forêts et s'occupe à faire des assiettes et des cuillers de bois, dont ils fournissent les magasins des marchands. Il tricotent leurs chaussons avec un croc de bois.

‹pag. 168›: Les forêts *y sont remplies de bois renversés par le vent* et malgré cela *personne ne paraît avoir pensé à l'établissement d'une fabrique.* Le bois propre à la construction des vaisseaux, ne est communément qu'à faire du *charbon* qu'on porte à Constantinople.

Et l'auteur y adjoint.

J'ai fait lever par des officiers de l'etat majeur des cartes aussi justes et précise, que les troubles de la guerre me l'ont permis, et pour en constater l'exactitude je les ai confrontées avec les éclaircissemens fournis par les gouverneurs au «ispravniks» de chaque canton. ‹Credem: «ispravnicii!»›.

Cu ajutorul dat de Academia de ştiinţe a stabilit *longitudinea şi latitudinea* pentru Bucureşti: lat.: 44 26 45.

long: 23 48 ‹merid. Paris›,
43 48 ‹primul meridian›.

In bună parte datele le-a luat din cercetarea arhivelor, făcută de *Principele Cantacuzen şi logofătul de atunci al Valahiei*, mărginindu-se la rolul specialităţii sale de *geograf*, ne reţinând decât ceeace îl interesa mai curând.

Istoricul Moldo-Vlahiei, scris de un savant străin, — vizitator pe la 1780, — *merită tot* **interesul** *iar pentru silvici,* **în deosebi** — prin *lumina, ce o proectează asupra trecutului pădurilor noastre... de odinioară!* vaste şi frumoase la munte, lipsind în stepă şi preajma Dunărei, — alcătuite din aceleaşi specii, cu aceiaşi floră şi faună, — în ce priveşte animalele de vânat şi păserile specifice ţinutului nostru, lemnul întrebuinţat mai ales la facerea vaselor, — ca tributari ai Turciei, şi cărbuni, — decorate *de aceiaşi ţigani lingurari* adăpostiţi veşnic sub «*cortul pădurei*», — avuţii imense părăginite în arborii doboriţi de vânt ai codrilor seculari neexploataţi atunci... şi pe alocuri *chiar astăzi* menţinându-se aceasta, — (deşi mai peste tot, din contra s'au prea exploatat vandalic), — lipsa de fabrici, neindustrializarea lemnului, — (cum *încă şi azi,* nu prea am progresat mult în acest sens), am rechemat la viaţă aceste pagini *atât de instructive.*

Cezar Gr. Cristea

RECENZII

Hrazeni bystrin v Republice Ceskoslovenské, Prof. Ing. Voitech Kaisler.

Corecţiunea torenţilor în Cehoslovacia.

Pisek: 1928. Knihtiskárna Frautisek Podhajsky a spol. ⟨dr Th. Kopeky⟩ v. Pisku.

Intr'o lucrare de 27 pagini, în care se coprind zece fotografii foarte bine reuşite, privitoare la corecţiunea torenţilor din Cehoslovacia şi un rezumat în limba franceză, autorul arată, că silvicultorul fiind chemat să lucreze în regiunile muntoase la amenajarea şi exploatarea pădurilor, pentru care e nevoe să construiască drumuri de scoaterea lemnului, a fost forţat să studieze regimul apelor şi fixarea solului, ca să-şi asigure mijloacele de comunicaţie.

Din cercetările cele mai noui ⟨D=r Engler şi D=r Burger⟩ rezultă că singură amenajarea raţională a pădurilor e suficientă pentru micşorarea puterei scurgerei apelor din munte.

Aminteşte influenţele asupra extensiunei torenţilor în diversele părţi ale Cehoslovaciei, semnalând, că lucrările cele mai importante de făcut sunt în părţile joase ale ţării.

Opera făcută de silvicultori timp de o jumătate de secol pe acest tărâm, s'a extins nu numai asupra lucrărilor technice, cât şi asupra celor silvice şi economice. Sfătueşte ca în viitor să nu se ţină seamă numai de cerinţele technice, după cum se pare, că s'ar fi format curentul în timpul din urmă.

M. Răd.

Zajistovani dna pri upravach a Zahrazkach bystrin, Prof. Ing. Vojtech Kaisler.

Fixarea albiei la amenajarea şi corecţiunea torenţilor.

V. Praze 1928.

Nakladem ministerstva zemedelstvi republiky Ceskoslovenské. Tiskem Statni tiskaruy v. Praze.

In lucrarea de faţă, autorul studiază amănunţit puterea de eroziune a apei, încărcată cu materiale, în raport cu panta generală a torentului, cantitatea şi felul materialelor transportate, sinuositatea traseului torentului şi mărimea barajelor.

Dă indicaţiuni asupra dimensionării barajelor, în raport cu elementele de mai sus şi asupra folosirei apărărei malurilor prin lucrări longitudinale.

In afară de text, în cele 43 de pagini, lucrarea coprinde şi 20 fotografii privitoare la corecţiunea torenţilor.

La fine sunt ataşate cinci planşe cu profile longitudinale şi transversale.

M. Răd.

REVISTA REVISTELOR

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Heft 5, März 1929.

Die Flechten des Spessarts, von *G. Endres.*

Stejarii din Spessart.

Un istoric al pădurilor din regiunea Spessart, din evul mediu până în zilele noastre. Stejarul şi fagul vegetează aici atât de viguros, încât dau pădurii un aspect de măreţie cu totul specific.

Dar aceste măreţe păduri de azi au trecut prin crize grele, fiind cu crudă vitregie tratate în trecut. Această primă parte a studiului se referă în deosebi la evoluţia acestor păduri până azi.

Die Abräummung der Holzschläge, ihre Beziehung zur Naturverjungung und ihre Abhängigkeit von den wald- und Standortsverhältnissen, von Prof *M. Tkatschenko*, Leningrad.

Curăţirea suprafeţelor exploatate, relaţia acesteia cu regenerarea naturală şi dependenţa sa de condiţiunile pădurii şi de cele staţionale.

Continuarea studiului început în caetul 4 al revistei.

In această parte a studiului său, autorul se ocupă de relaţiile curăţirii suprafeţelor exploatate cu condiţiunile de arboret, sol, umiditate şi alte condiţiuni staţionale. In deosebi, studiază problema în legătură cu arboretele de pin, molid şi amestecate.

Cercetările făcute înainte de războiu la Eberswalde au stabilit că pe solurile acoperite cu ramuri, pinul creşte în tinereţe mai bine chiar decât pe cele tratate cu îngrăşăminte de lupin.

Cercetările întreprinse de Naumann (în Germania) arată, că pe soluri sărace, nisipoase, acoperite cu ramuri provoacă la pin formare de lungi rădăcini laterale şi reducerea pivotului, ceeace asigură producerea de trunchiuri frumoase. Studii asemănătoare întreprinse în Rusia au condus la aceleaşi concluziuni.

In deosebi în regiunile de stepă cu «silvicultură uscată», acoperirea cu resturi dela exploatare este de mare valoare, reducând evaporarea apei. In asemenea regiuni, unde e pericol de incendii autorul recomandă izolarea suprafeţe, astfel acoperite, printr'o zonă de protecţie, de pe care se va ridica continuu pătura solului.

In ceeace priveşte arboretele de molid, se pot prezinta din acest punct de vedere, două cazuri: arborete pe podsol lehmos şi arborete pe sol uşor, nisipo-lehmos.

Pe soluri grele, lehmoase seminţişul se desvoltă în deosebi pe porţiunile cât de puţin mai ridicate ale solului, în depresiuni, din cauza umidităţii ridicate din

sol, plantele suferă de ger şi putrezirea rădăcinilor. Pericolul gerului este cu atât mai mare, cu cât solul e mai greu şi mai sărac în substanţe organice. De aceea, pe soluri grele pe cari regenerea rea se face greu, autorul recomandă împrăştierea pe sol a resturilor. Arderea ar aduce apoi prejudicii semînţişului, cari deobiceiu se află în arboretele de molid—graţie caracterului de umbră al speciei—şi rădăcinilor superficiale ale arborilor, în cazul grădinăritului.

Cercetările întreprinse de Hesselman au stabilit, că în solurile astfel acoperite cantităţile de azot cresc în mod simţitor.

In cazul, când în arborete de molid cantitatea de resturi e atât de mare în cât stratul ar deveni prea gros, se recomandă strângerea parţială în grămezi —ce nu trebuesc arse—şi răspândirea pe sol numai a unei porţiuni din resturi, cari vor fi bine mărunţite.

Pe soluri uşoare, nisipo-lehmoase, autorul admite arderea în grămezi a resturilor.

In arborete de foioase recomandă arderea resturilor de soluri bogate şi mărunţirea şi răspândirea lor în soluri sărace sau în pantă uşoară.

Autorul acordă mare importanţă raţionalei întrebuinţări a resturilor dela exploatare în gospodăria silvică, făcându-se economic posibilă ameliorarea proprietăţilor solului.

Beiträge zur kenntnis der chemischen Vorgänge bei der Humus-zersetzung im Walde, von *A. Nemec*.

Contribuţii la cunoaşterea fenomenelor chimice, ce au loc la descompunerea humusului în pădure.

Continuarea şi încheerea studiului început în caetul anterior.

In această parte a studiului se tratează relaţiile dintre conţinutul în extract în alcool-benzol al solurilor humoase, puterea lor de nitrificare şi cantităţile lor de nitrificare şi cantităţile lor de acid fosforic solubil. Concluziunile sunt următoarele :

Puterea de nitrificare a straturilor de humus forestier pare a depinde de conţinutul în extract. La straturile de humus de răşinoase, un conţinut de 5% în extractul de alcool-benzol indică garanţia de toxicitate pentru puterea de formare a azoţilor. Cele mai mari cantităţi de azotaţi s'au aflat în solurile humoase cele mai sărace cu conţinutul în extract. In probele de humus de gaz, puterea de nitrificare variază în mod invers cu conţinutul în extract

Cantitatea de acid fosforic solubil din straturile solului poate fi deasemenea influenţată de conţinutul de substanţe răşinoase în extractul în alcool-benzol.

Die forstwirtschaftiche Bodenbenutzung Bayerns im Jahre 1927, von *Dr Reinhold-München*.

Utilizarea forestieră a solului în Bavaria, în anul 1927.

Comentarii asupra statisticei privitoare la utilizarea forestieră a solului în Bavaria, în 1927. Nu putem da aci de cât câteva generalităţi.

Suprafaţa ocupată de păduri în Bavaria era în 1927 de 2.479.227 ha, cu un procent de împădurire de 32,62 şi cu 0,34 ha pe cap de locuitor. Din aceste păduri, statul posedă 33,4%, comunele 12,9%, particularii 49,7%.

O privire retrospectivă asupra statisticelor anterioare, denotă o continuă tendinţă de întindere a răşinoaselor în paguba foioaselor şi—ca o consecinţă—reducerea regimului crâng. Tendinţa s'a manifestat şi în 1927. Statistica se mai ocupă de clasele de vârste în cadru şi

de produsele lemnoase realizate în 1927 (8.960.841 st.) în comparaţie cu anii trecuţi.

Die Eichen des Spessarts, von *G. Endres*.

Stejarii din Spessart.

Se continuă studiul anterior început, tratându-se despre starea actuală a arboretelor de stejar din Spessart.

Arbeitsgeräte bei der Holzhauerei und ihre Instandhaltung, von *F. Ernst*.

Unelte necesare la doborîrea arborilor şi menţinerea lor în bună stare.

O conferinţă ţinută lucrătorilor forestieri la Schwabach. Nu este aşa dar un studiu propriu zis, ci o expunere didactică, ce nu aduce ceva nou.

C. D. Ch.

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN.

Heft 1 Ian., 1928.

1. *Moderne Bekämpfung forstlicher Schädlinge*, von inginer *Ervin Schimitschek*.

Combaterea modernă a insectelor vătămătoare.

Articolul redă o conferinţă ţinută de autor în 5 Decembrie 1928, la cursurile de pregătire ţinute pentru forestierii practicieni la Şcoala superioară de silvicultură din Viena.

Autorul începe expunerea arătând avântul pe care l-a luat combaterea insectelor după războiu, nu atât datorită sporirei atacurilor de insecte, cât mai ales tendinţei tot mai evidente de a se evita orice pierdere a bogăţiilor naţionale, pierderi din ce în ce mai numeroase.

In Austria aceste pierderi se cifrează la 575.000 lei.

Procedeele chimice pentru combaterea insectelor, care au luat mare desvoltare în agricultură înainte de războiu, sunt aplicate în silvicultură, abia după războiu.

Procedeele chimice utilizează substanţe chimice, sub formă de gaze, de lichide sau praf, care omoară insectele fie direct prin simplă atingere — ardere — fie atacându-le căile respiratorii, fie asfixiindu-le tubul digestiv.

După ce pomeneşte în treacăt, de încercările de combatere prin îmbibarea solului cu anumite substanţe, pe care seva arborelui le ridică în coronament şi de acelea, prin care se injectează în arbore unele preparate, care omoară anumite ciuperci, autorul discută rând pe rând otrăvurile întrebuinţate la combaterea insectelor. In gospodăria forestieră, cele mai întrebuinţate otrăvuri sunt acelea sub forma de praf. Arseniatul de calciu pur sau în amestec cu nicotina, se întrebuinţează pentru combaterea insectelor cu mandibule sau cu trombă, iar amestecat cu cupru, se întrebuinţează împotriva ciupercilor.

Pentru împrăştierea prafului (substanţa otrăvitoare), autorul recomandă pentru arborete de mici întinderi şi nu prea înalte, pompe cu motor — Motorverstäuber — care-l împrăştie la 20 metri înălţime şi cu care se pot trata în medie 10 hectare pe zi.

Pentru combaterea insectelor pe suprafeţe mari se întrebuinţează cu succes aeroplanul, special construit, cu care se poate trata 25—50 ha pe zi.

O parte însemnată a expunerii autorului se ocupă de condiţiunile, pe care trebue să le împlinească substanţa chimică, care se întrebuinţează la combatere, de acţiunea sărurilor de arsenic

asupra insectelor în general şi în special de acţiunea acestor săruri asupra fiecăruia dintre insectele mai obicinuite. Aceste săruri au dat rezultate îndoelnice la combaterea cărăbuşului şi a lui Hilobius, mulţumitoare, 80—100 %, la combaterea insectelor Strophosomus obesus şi Coryli în atacurile la brad şi molift, Bupalus piniarius şi Limautria dispar şi foarte bune în combaterea larvelor de Limantria monacha, Tortrix Viridana şi Lophyrus pini.

In încheere autorul discută costul, rentabilitatea combaterii şi pericolele, care ar naşte din combaterea pentru sol şi celelalte vieţuitoare din pădure.

Combaterea insectelor cu ajutorul substanţelor chimice se urcă la 1400—2200 lei pe ha, sumă acoperită cu prisosinţă de valoarea creşterilor arboretelor începând dela starea de prăjiniş şi chiar a acelora care se găsesc în ultima clasă de vârstă.

Pericolele pentru degradarea solului inexistente, iar acelea pentru vieţuitoarele pădurilor sunt înlăturate întrebuinţând substanţe cu concentraţia 12—18 %, restul fiind complectat cu substanţe de umplutură afară de albine, care trebuesc mutate din jurul pădurei atacate, sau cel puţin închise câtăva vreme.

2. *Bodenwert, Bestandeswerte und Weiserprozente der Bodenreinertragslehre und ihre Wirtschaftstheoretische Bedeutung*, von Ing. D-r *A. Lohwasser*, Busovača (Bosnien).

Valoarea solului, valoarea arboretelui şi procentul indicator în teoria celei mai mari rente a solului şi însemnătatea lor în gospodăria forestieră.

Articolul este în continuare, autorul analizează pe fiecare din valorile de mai sus în raport cu teoria celei mai mari rente.

In concluzie spune:

a) Teoria celei mai mari rente a solului pentru calculele de statistisă forestieră întrebuinţează, în afară de valoarea solului în raport cu venitul şi valoarea de aşteptare a arboretelui şi formula procentului indicator;

b) Toate aceste volume se bazează pe valoarea arboretelui;

c) Profesorul Endres, în tratatul său «Waldwertechnung» ediţia IV la pag. 231, greşeşte când deduce procentul indicator din formula valorei solului în raport cu venitul. Această deducţie este reală numai când Ax. reprezintă produsul normal de exploatare.

Die Berechnung des Holzgehaltes von Bestände mit Hilfe von zwei Mittelstämme, von *Wolfgang Hohenadl.*

Calculul volumului lemnos al arboretelor cu ajutorul a doi arbori medii.

Articolul completează lucrarea «Vergleichversuche und Produktionsstatistik» publicat de autor în Forstwirtschaftliches Centralblat din 1927 şi în acelaş timp răspunde la obiecţiile, pe care le aduce d-r Tischendorf în Nr. din 1928, al aceleiaşi reviste.

Autorul calculează volumul arboretelor cu ajutorul a doi arbori medii, unul pentru clasele de diametri cele mai mici ⟨v —⟩ şi al doilea ⟨v +⟩ pentru cele mai mari. Media acestor doi arbori o înmulţeşte cu numărul total al arborilor din arboret — $V = \frac{v - + v +}{2} \cdot N$

Autorul îşi sprijină procedeul pe observaţia cunoscută şi verificată în practică: «In arboretele omogene cu număr mijlociu de arbori, numărul indivizilor se repartizează, în clasele de diametre

după reguli determinate, şi valorile mijlocii, rezultate din înălţimea şi coeficienţii de formă ai arborilor aproximativ cu aceeaş grosime, raportate ca ordonate la diametrele respective luate pe abcise. dau curbe mai mult sau mai puţin continui».

Particularitatea procedeului stă în felul cum se calculează diametrele arborilor medii.

Autorul determină după carnetul de inventariere:

1. Diametrul mediu al arboretelui cu ajutorul mediei aritmetice.

$$da = \langle n_1 d_1 + n_2 d_2 + \ldots \rangle : N,$$

2. Suma pătratelor diferenţelor între diametrul mediu şi diametrele respective $\xi = d - da$.

$$n_1 \xi^2 + n_2 \xi^2 \ldots = [\xi \xi]$$

3. Patratul mediei diferenţelor:

$$\mu^2 = \frac{[\xi \xi]}{\nu}$$

4. diferenţa medie $\mu = \sqrt{\mu^2}$

Cu da şi μ calculează diametrele: celui mai mic arbore mediu $d - = da - \mu$ şi celui mai mare arbore mediu $d + = da + \mu$.

Arborii sunt căutaţi masiv, doboraţi şi curbaţi exact.

Intrebuinţând acest procedeu la curbarea unui arboret, autorul obţine un volum de 548.840 mc faţă de 547.760 mc obţinuţi de procedeul Urich, împărţind arboretul în 5 clase de diametre şi luând pentru fiecare clasă doi arbori medii.

Pentru cubarea arborilor medii, autorul secţionează arborii în 5 trunchiuri cu lungimi egale şi sprijinit pe calcule aplicate la exemple practice, crede că volumul obţinut e suficient de exact.

In concluzie autorul afirmă:

a) Procedeul citat e mai simplu ca toate cele cunoscute până acum;

b) Cei doi arbori medii, rezultaţi din media diferenţelor între diametrul mediu şi diametrele respective, pot fi cu succes întrebuinţaţi numai la calculul volumelor, dar dacă în loc de volumele $v -$ şi $v +$ se pun valorile arboretelor medii $w -$ şi $w +$ prin formula: $W = \frac{w - + w +}{2} \cdot N$ se obţine valoarea arboretului;

c) Analog cu volumul şi valoarea arboretelor se poate obţine şi creşterea în volum şi în valoare.

Datorită acestor proprietăţi, autorul crede că procedeul ne dă posibilitatea să facem oricând inventarul arboretelor şi ca urmare bilanţul gospodăriei.

M. Petcuţ

Wien 1929, Heft 2.

Die walder Rumäniens deren Holzindustrie und Holzhandel, von *Dr A. Sburlan*.

Pădurile României, industria forestieră şi comerţul ei lemnos.

Sub titlul de mai sus, revista vieneză consacră numărul său din Februarie a. c., în întregime unui extras din lucrarea de doctorat a tânărului nostru coleg D. Sburlan, care-şi desăvârşeşte studiile în ţările germane.

Lucrarea începe cu consideraţiuni generale asupra datelor statistice relative la suprafaţa ţării—agricolă, forestieră şi neproductivă—şi la forţa motrice necesară industriei, înainte şi după războiu.

In capitolul: «Pădurile României» autorul, după o succintă expunere a ţării noastre, din punct de vedere geografic, după ce schiţează întinderea, pe care o ocupau pădurile în trecut şi indică cauze, care au împins această bogăţie aproape numai în regiunile de munte şi de coline, caracterizează cele 6 zone de vegetaţie—stepa rece, reşinoase, fag, stejar, stepă şi zona inundabilă—pe care climatul

continental le imprimă vegetaţiei din ţara noastră şi enumără suprafeţele pe care le ocupă azi pădurile, repartizate pe provincii, pe specii, pe naturi de proprietari şi pe cap de locuitor, stabilind procentul păduros al fiecărei zone.

Deşi datele ne sunt în întregime cunoscute, capitolul capătă chiar pentru noi un interes deosebit prin tabloul claselor de vârstă, care ne pune sub ochi realitatea, dovedind şi celor, ce nu vor să vadă că în ultimele decenii au exploatat mereu mai mult ca puterea de producţie a pădurilor, apogeul fiind atins în ultimii 20 ani, când s'a exploatat de două ori mai mult decât posibilitatea normală.

In capitolul al II-lea «Legislaţia silvică în România», autorul face istoricul legislaţiilor în ţările române dela regulamentul organic până la Codul silvic din 1910, ocupându-se de principiile, ce au stat la baza acestor legiuiri şi de efectul lor asupra gospodăriei noastre pădureşti.

Capitolul III, «Pădurile Statului», este rezervat după cum indică şi titlul, pădurilor Statului. Aci autorul se ocupă de organele de conducere şi administrare a acestor păduri, de mersul împăduririlor şi al exploatărilor, accentuând pe de o parte, venitul net pe ha al pădurilor, care începe cu 3,49 lei hârtie în 1920/1921, ajunge la 91,25 lei în 1925 şi la 147,46 în 1926 şi pe de altă parte, sforţările care se fac, ca prin împădurirea locurilor neproductive să se recâştige suprafaţa păduroasă pierdută prin exproprierile în vederea izlazurilor comunale.

Cea mai mare dezvoltare, cum dealtfel era şi natural, o atribue colegul nostru, industriei şi comerţului de lemn de care se ocupă în ultimele capitole.

In capitolul «Industria lemnoasă», după-ce se expun condiţiile prielnice, care au favorizat dezvoltarea acestei industrii şi se discută comparativ calitatea, respectiv reputaţia, pe care o au în comerţul mondial, produsele lemnoase din diferitele provincii ale ţărei, se precizează în cifre, diferitele stadii de dezvoltare a industriei noastre lemnoase care începe cu 94 de fierăstrae de apă pe valea Bistriţei în 1840, lucrând pentru acoperirea cotei din tributul turcesc, care trebuia achitat în lemn, ajunge în 1913 la 98 fabrici de cherestea cu 21.473 P. S., 70 de fabrici de tâmplărie şi mobilă cu 13.000 P. S. şi 8 fabrici de hârtie, pentru ca în 1925 această industrie să numere 848 de instalaţiuni pentru prelucrarea lemnului (fără fabrici de hârtie) cu 74.714 P. S. şi 87.270 milioane lei aur capital întrebuinţând 4.020 funcţionari şi 56.618 lucrători, plus 473 cooperative forestiere cu 56.938 membrii, cea mai mare parte săteni.

Capitolul ultim «Comerţul lemnos în România» se ocupă cu fazele de desvoltare ale acestui comerţ în vechile principate reliefând efectele salutare, pe care le-a avut, asupra industriei noastre lemnoase, războiul vamal dintre Austria şi mica ţărişoară dela 1886, războiu care ne-a dat posibilitatea că începând dela 1896 industria noastră lemnoasă să fie capabilă nu numai să acopere necesităţile interne, dar să-şi trimeată pe pieţele streine, produse, care ating în anul 1904 cifra de 420.000 t. După discuţia cifrelor de export şi import din ultimii ani, capitolul se închee cu consideraţiuni de politică forestieră plasate în jurul întrebărei, pe care şi-o pune autorul:

Va putea suporta România, multă vreme, acest export însemnat de produse forestiere, sau trebue să se teamă de o sleire a posibilităţilor?

Pornind dela consideraţiunea, că puterea de producţiune a pădurilor noastre este de 4.755.108 m³ şi consumul intern de 3.400.000 m³ răspunsul la această întrebare este uşor de întrevăzut, când cifra exportului din ultimii ani se ridică

la 2.211.870 tone deci 3.594.300 m^3 adică cu 2.294.300 m^3 mai mult decât rămâne disponibil pentru export.

Deşi avem în faţă numai un extras al lucrărei tânărului şi valorosului nostru coleg, trebue să subliniem documentarea şi importanţa acestei lucrări chemată să pună capăt legendei create de industriaşii interesaţi «că ţara românească are încă bogăţii nesecate în păduri».

M. P.

SCHWEIZERISCHER ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

März, 1929.

1. *Die Rationalisierung unserer Forstwirtschaft als Mittel zur Verbilligung und Verbesserung der Produktion*, von Oberförster *B. Barier*.

Raţionalizarea economiei noastre forestiere ca mijloc pentru eftinirea şi îmbunătăţirea producţiei.

Raţionalizarea muncei, aplicată la început în industrie de inginerul american Taylor, preocupă în timpul din urmă cercuri de activitate tot mai largi şi mai variate.

Ea interesează astăzi atât pe lucrătorul simplu, cât şi pe directorul de uzină, pe mica industrie, cât şi pe marile întreprinderi particulare sau de Stat.

Prin raţionalizare, după Dr. Waldsburger, se înţelege totalitatea măsurilor, ce trebuesc luate ca să mărim efectul util al muncii, pe când după A. Walter lupta contra risipei inconştiente de muncă, forţă şi capital.

Chestiunea, ce-şi pune autorul, e să cerceteze în ce măsură poate fi aplicată raţionalizarea în economia forestieră. In pădure însă condiţiunile de lucru sunt mult mai variate ca în industrie.

Când ne gândim, că salariile în economia forestieră ating 50—70 % din totalul cheltuelilor, pe când în industrie nu trec de 30 %, şi când în concepţia modernă îşi face loc pe zi ce trece ideia, că pădurile trebuesc să rentează, problema îmbunătăţirei metodelor de lucru şi organizarea muncei devine tot mai imperioasă.

Inceputuri de raţionalizare s'au făcut în Germania şi Danemarca.

Trecând în revistă lucrările specific forestiere şi ţinând seamă de principiul, că personalul de conducere trebue să lucreze numai ceiace nu poate face personalul în subordine, în vederea economisirei timpului pentru lucrări mai delicate, îşi aduce aminte cât timp preţios pierde personalul silvic superior cu verificarea carnetelor de cubaj, listelor de plată etc. Telefonul şi maşina de scris sunt încă puţrn utilizate în serviciul pădurilor.

Apoi cât timp e nevoit să umble pe jos şeful de ocol? Competinţa diferitelor organe silvice e de multe ori neraţional fixată. Să ne gândim cât balast întâlnim la întocmirea lucrărilor de amenajare, care s'ar putea lăsa deoparte.

Pentru pădure, e de părere să se formeze echipe de lucrători destoinici, bine pregătiţi şi bine plătiţi, care executând la timp şi bine lucrările, economisesc salarii, ce s'ar da la personal numeros şi nepregătit.

(Articolul continuă).

2. *Zur Besteurung von Gemeindewaldungen*, von *Wanger*.

Impunerea pădurilor comunale.

Articolul de faţă constitue continuarea polemicei dintre un silvicultor d-l Wanger şi secretarul comunal din Aarau d-l Gautschi.

3. *Zur Verdrängung des Holzes als Heizstoff.*
D-r. H. Knuchel.

Indepărtarea lemnului, ca material de încălzit.

Datorită înlesnirilor puse la îndemâna societăţei de technica modernă, lemnul pierde continuu teren, ca material de încălzit.

Casele mari se construesc azi cu încălziri centrale, la care se utilizează cărbunii, iar tendinţa cea mai nouă este să întrebuinţeze pentru încălzit gaz aerian sau electricitate, care se aduc dela mari depărtări. Şi aprinsul focului cu cărbuni se face în unele părţi cu gaz.

Populaţia e drept c'a sporit şi urmăreşte un trai mai lesnicios ca în trecut. Consumul lemnului de foc deci e încă pentru mult timp asigurat.

Conjunctura pieţei e însă din ce în ce mai rea. De aceia se simte nevoia să se facă înlesniri pentru desfacerea lui, pentrucă în gospodăria forestieră lemnul de foc, reprezintă o parte însemnată din ceiace produc pădurile.

4. *Die Privatwaldkorporation Dürrenbach (Kt. St. Gallen)*, von *Hch. Tanner.*

Cooperativa forestieră Dürrenbach (Canton St. Gallen).

Dürrenbach se găseşte într'un ţinut muntos, cu numeroase blocuri eratice şi grohotiş, expus viiturilor unui pârâu, cu caracter torenţial.

In 1900 s'au luat măsuri să i se facă lucrări de corecţiune. Acestea s'au executat în trei perioade: 1901—1905 în partea inferioară şi mijlocie a albiei, în 1906—1910 în partea superioară. După aceia şi până în 1926 s'au făcut lucrări de completare.

Cheltuelile au fost suportate 50%, de stat, 30% de cantonul St. Gallen, 10% de comună, 10% de proprietarii riverani.

Bazinul de recepţie fiind format din proprietăţile puternic divizate ale locuitorilor, ca să înlesnească împădurirea lui şi să se păstreze pentru viitor starea împădurită, aceştia s'au constituit în cooperativă.

Autorul salută iniţiativa întocmirei proprietăţei forestiere elveţiene în unităţi mai mari, pentru o mai bună utilizare a puterei de producţiune a solului.

5. *Notizen aus der Schweiz. forstl. Versuchsanstalt.*

Ein hochgelegener Buchenbestand in der Zentralschweiz, von D-r *Philipp Flury.*

Notiţe dela staţiunea de experimentaţie. Un masiv de fag din munţii Elveţiei centrale.

Lângă Engelberg, pe muntele Herrenrute se găsea la 1200 m altitudine un masiv de fag, proprietatea mânăstirei Engelberg, în care staţiunea de experimentaţie a fixat un loc de încercare în 1895.

In urma operaţiunilor culturale executate s'au îmbunătăţit simţitor creşterile şi s'a obţinut regenerarea naturală a pădurii. La 4/5 Ianuarie 1919, un uragan puternic l-a doborât la pământ însă. La această dată masivul avea 155 ani. In tabela anexată se dau date cu privire la numărul arborilor, dimensiunile lor volumul şi creşterea masivului, atât pentru arborii, cari rămân în picioare, cât şi pe cei care le extrag.

Datele culese timp de 24 ani, pot fi folosite pentru cercetări în păduri de munte.

Forstliche nachrichten.

Ştiri forestiere.

Association forestière vaudoise. In cantonul Waad, 154 comune

şi 61 proprietari particulari au format o asociaţie cu 51.257 ha pădure şi cu o posibilitate anuală de 159.411 m³.

Scopul asociaţiei este vânzarea lemnului în comun, îmbunătăţirea mijloacelor de exploatare, orientarea proprietarilor de pădure asupra preţurilor pieţii şi procurarea de capital eftin.

Grossbritannien. In Anglia, care n'are decât 4 % păduri s'au împădurit din 1920 circa 32.000 ha terenuri neproductive. Pe viitor se vor împăduri anual 8000 ha. Paralel cu împădurirea se construesc drumuri şi locuinţe pentru personalul silvic. Prin aceasta se dă de lucru şomeurilor.

Speciile utilizate la împădurire sunt cele indigene plus Pseudotsuga Douglasii şi Picea sitchensis.

M. Rădulescu

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 3, Martie 1929.

La question forestière dans la République Argentine, par *M. Noveiraz,* ingénieur forestier.

Chestiunea forestieră în Argentina.

In statistica universală a pădurilor, Argentina ocupă al patrulea loc, având 108 milioane ha pădure. Abundenţa aceasta, a făcut ca până în zilele noastre să nu aibă încă o lege silvică, care să pună ordine în exploatare, în conservarea fondului forestier.

La al doilea congres forestier, organizat în 1928 de «Socedad forestal Argentina», s'a cerut creiarea unei legi forestiere moderne, adoptată condiţiunilor actuale, lege care să creeze un serviciu forestier, dotat cu personal competent. Cu acest congres se crede că s'a făcut primul pas către o raţională folosire a pădurilor.

De la sylve primitive de jadis à la forêt cultivée de nos jours (suite et fin), par *Roger Ducamp,* fost directorul serviciului forestier din Indochina.

Dela pădurea primitivă de odinioară la pădurea cultivată din zilele noastre (urmare şi sfârşit).

O pledoarie strălucită, pentru pădurea naturală-climatică, este întreagă această a doua parte a articolului, început în numărul trecut.

Vechea axiomă a lui Parade: «imiter la nature, hater son oeuvre.....» o găsim aci explicată cu multă convingere.

In concluzie, autorul spune: «pădurea este din toate punctele de vedere un organism foarte complex, şi pentru scopurile noastre s'o tratăm respectând adevăratele şi propriile sale aspiraţiuni; — amestec de vârste, amestec de esenţe, iar mai departe, face un călduros apel, pentru formarea unui bloc: amicii pădurei, — ca astfel să se realizeze mai uşor selecţionarea arborilor forestieri, pentru cari până azi s'a făcut prea puţin.

Communications de la station fédérale de recherches forestières, par *H. Badoux.*

Comunicările staţiunii federale de cercetări forestiere.

Se dă rezultatele culese de pe două pieţe de experienţă în perioada 1908—1928, din care una tratată grădinărit, cealaltă prin tăeri rase.

Prima populată cu brad (76 %), şi molift (24 %), a doua numai molift.

In această perioadă creşterea curentă este: pentru grădinărit 14,95 m³ şi pentru tăeri rase 14,28 m³. Se deduce astfel că tratamentul grădinărit este mai avantajos din punct de vedere al cre-

şterii. Aceasta explică într'o măsură de ce azi grădinăritul a început să fie la modă.

Nr. 4, Aprilie 1929.

Notes forestières sur les Abruzzes, par *W. Nagele*, traduit par *H. B.*

Note forestiere despre Abruzz.

Munţii Abruzzi sunt o porţiune din Apenini, ocupând 12.600 km². Pentru silvicultor, prezintă o mulţime de particularităţi, din cari se poate învăţa multe. Aproape întreagă această regiune, odinioară era acoperită cu păduri, cari azi printr'un barbar tratament, în mare parte au dispărut, lăsând solul incult.

Conducătorii Italiei dându-şi seama, că aceste vaste suprafeţe nu pot rămâne neproductive, au început încă din 1890 marea operă de împădurire. Greoaie la început, din cauza uscăciunei solului, până s'a găsit esenţa cea mai potrivită, care să se mulţumească cu apă mai puţină. După încercări cu pin de Alep, maritim şi silvestru s'a găsit că cea mai bună, este, pinul negru ⟨pinus austriaca⟩,

In fiecare an se împăduresc câte 120—160 ha. Rezultatele obţinute cu pinul negru sunt excelente, reamintind astfel întrebuinţarea cu succes în terenurile uscate.

Apropos du chêne à la vallée de Joux, par *Sam. Aubert.*

Despre stejarul din valea Joux.

In urma descoperirii a două exemplare de quercus sessiliflora, pe valea Joux la 1120 m altitudine, exemplare crescute relativ bine, autorul crede, că se poate vorbi aci despre un indigenat.

Ant. V. Răd.

SILVA

Martie No. 9

Forstliche Pflanzenzuchtung, Aus der Waldsamenprüf- u. Forschungsanstalt Eberswalde, von *Prof. D-r Werner Schmidt.* ⟨Mit 4 graphischen Darstellungen u. 1 Tafel⟩.

Selecţionarea speciilor forestiere.

Selecţionarea, care în agricultură, pomi şi horticultură a dat rezultate surprinzătoare, în cultura forestieră întâmpină dificultăţi din cauza longevităţii indivizilor. Trebue observat însă, că de multe ori anumite proprietăţi ale plantelor nu sunt dobândite ca rezultat al eredităţii, ci oglindesc mai degrabă înrîurirea condiţiunilor staţionale.

Faţă de dificultăţile semnalate, autorul opinează, că orice metodă similiară care poate să aducă lumină în aceste cestiuni trebue încercată. Aşa recomandă observarea paralelismului între anumite proprietăţi de creştere şi între condiţiunile staţionale. O altă cale, pentru a lămuri cât mai curând unele probleme presupuse că ţin de domeniul eredităţii, ar fi examinarea fiziologică a plantulei, a modului cum se comportă faţă de lumină, ger, căldură, umiditate etc. Autorul crede că, adoptând această metodă, am ajunge într'un timp relativ scurt a desluşi unele fenomene, care până azi nu sunt explicate.

In studiul de faţă, îl preocupă pe Schmidt în special cestiunea, dacă rezistenţa faţă de secetă este ereditară. După ce ne dă amănunte asupra recoltei conurilor cari au furnizat seminţe, cu care a operat—pinul şi molidul au fost în special studiaţi—asupra organizării uscătoriilor, asupra cantităţii şi calităţii de semânţă obţinută, în fine asupra metodei de experimentare în pepiniere, abordează

tema propriu zisă şi ajunge, în urma analizării, rezultatelor, la concluzia surprinzătoare, că rezistenţa faţa de secetă nu poate fi considerată ca fapt ereditar. Pe soluri, extrem de aride, a găsit de ex. pini a căror posteritate parte este rezistentă, parte din contra foarte susceptibilă faţă de secetă.

Martie No. 10.

Die Verbreitung der Rotbuche in Oesterreich u. die waldbaulichen Folgerungen daraus, von *Prof. D-r L. Tschermak, Mariabrunn bei Wien.*

Distribuirea fagului în Austria şi concluziile de ordin cultural forestier.

Importanţa cercetărilor fitogeografice pentru cultura raţională a pădurilor în timpul din urmă a fost din ce în ce mai mult recunoscută. Profesorul Tsch. şi-a ales fagul ca obiect de studiu, deoarece el este specia cea mai răspândită din zona climaterică a Europei de mijloc şi apoi pentru cuvântul, că el merită interesul silvicultorului din punctul de vedere cultural în gradul cel mai înalt. In studiul său în mod principial s'a călăuzit de normele stabilite de Uniunea internaţională a staţiunilor de cercetări forestiere pentru stabilirea limitelor de distribuire a speciilor forestiere, complectându-le totuşi, acolo unde i s'a părut necesar. Autorul studiază în mod amănunţit distribuirea orizontală şi verticală a fagului din toate ţinuturile Austriei. Distingând între ivirea sporadică a specii, între arborete pure şi cele amestecate, între portul caracteristic pe care îl înfăţişează după condiţiunile staţionale, în care se găseşte, ajunge la concluziuni interesante nu numai pentru Austria, ci şi pentru orice altă ţară unde fagul este autohton.

In rândul întâi afirmă, că ideia în general acreditată cum, că fagul îşi găseşte condiţiunile optime de existenţă numai pe soluri calcaroase trebue rectificată. Cel mult în regiuni cu altitudini mai mari decât 1000 de metri fagul preferă solurile calcaroase, fapt care îşi găseşte însă explicaţia nu în constituţia chimică a acelor soluri, ci în natura lor fizică. Ceeace determină mai ales distribuirea fagului sunt condiţiunile climaterice. Fagul—aşa susţine autorul—agreează climatele oceanice şi abhorează cele continentale. In ce priveşte relaţiunea între natura solului şi distribuirea fagului, autorul este de părere, că în situaţiuni mai joase, acolo unde fagetum-ul se vecineşte cu castanetum-ul, fagul alege solurilă profunde şi fresce. pe când, în cazul altitudinilor mai mari, în vecinătatea picetum-ului preferă solurile mai uscate.

Formându-şi în sfârşit concluziunile, Tsch. revine asupra însemnătăţii, ce are pentru cultura pădurilor cunoaşterea condiţiunilor fitogeografice. Ne vorbeşte de legea de aramă a localităţii, de greşelile mari la cari ne expunem, dacă imităm pur şi simplu tratamente, cari în alte condiţiuni staţionale au dat — poate rezultate excelente, dacă, în fine, vrem să instalăm fagul acolo unde nu-şi găseşte condiţiuni prielnice de existenţă.

Martie Nr. 11.

Begründung u. Verjüngung der standortsgemässen Hauptholzarten im Anwald, insbesondere der Rheininsel Kühkopf, von Oberforstmeister *Petith zu Gernsheim* a. Rh.

Instalarea şi regenerarea speciilor lemnoase principale, ce găsesc condiţiuni staţionale potrivite în pădurile de luncă, în special pe insula Kühkopf din fluviul Rhin.

Un studiu de interes cu totul local. Totuşi, pare că există oarecari asemănări între luncile şi insulele Rhinului cu

cele ale Dunării noastre. Iată descrierea rezumativă a vegetaţiunei de pe Kühkopf: creşteri luxuriante de plante agăţătoare ca curpen, hamei sălbatec şi chiar viţă de vie, deşişuri aproape inextricabile, ce ne amintesc tablouri de păduri din regiunile tropice! Nu avem aceiaşi impresiune, când colindăm zăvoaele şi insulele rîurilor noastre şi mai ales ale Dunării? Apoi gerurile târzii, arşiţa estivală prelungită, creşterea neobicinuit de viguroasă a gramineelor şi buruenilor de tot felul, caracteristice pentru insula în cestiune... toate acestea nu ne amintesc condiţiunile staţionale din valea Dunării?!

Faţă de aceste asemănări, se naşte întrebarea dacă arboretele uniforme de salcie, presărate poate ici şi colo de pâlcuri de plop şi anin, cum le cunoaştem din valea Dunării şi din cursul inferior al afluenţelor ei, sunt necesităţi staţionale, sau dacă nu cumva sunt urmarea exploatărilor abuzive din trecutul îndepărtat, cari au avut ca obiect mai ales speciile forestiere ca stejar, frasin, ulm, palten?

Autorul articolului enumeră aceste specii ca potrivite din punctul de vedere staţional pentru luncile şi insulele Rhinului şi ne dă amănunte interesante despre cultura şi despre productivitatea lor

Martie Nr. 12.

Leistungskontrolle, von Prof. *Vanselow-Giessen.*

Controlul rendementului.

Aplicabilitatea metodei de control a lui Biolley, — adaptată condiţiunilor existente în Elveţia, unde starea grădinărită a arboretelor este aproape peste tot realizată, a fost contestată pentru pădurile uniforme, equiene sau aproape equiene ale Germaniei. Autorul articolului distinge, dacă e vorba de transplantarea metodei în cestiune, ca sistem de amenajare, dânsul e de acord: ea nu se potriveşte pentru pădurile din Germania.

Dacă din contră, în metoda lui Biolley — vedem mijlocul a ne da seamă, la intervale scurte, de mersul evolutiv al arboretelor, a judeca pe baza creşterilor constatate de oportunitatea şi efectele operaţiunilor culturale, ce a avut loc, atunci crede că în controlul rendementului s'a găsit cheia progresului cultural în păduri.

S'a zis, că inventarierea tuturor arboretelor la intervale scurte de 6, 8 sau 10 ani, ar împovăra prea mult budgetul. Autorul crede, că uniformitatea arboretelor va scuti pe silvicultorii germani de a întinde asemenea operaţiuni costisitoare asupra tuturor pădurilor şi asupra tuturor arboretelor. Scopul, pe care l-a urmărit Biolley în pădurile elveţiene, în Germania va putea fi realizat prin adoptarea ideilor lui Weber şi Künanz, cari vor să concentreze controlul în aşa numitele Weiserflächen (vezi «Revista Pădurilor» Nr. 11 din 1928, pag. 869).

In sfârşit autorul respinge obiecţiunea posibilă, că tablele de producţiune cu amplele lor amănunte, cum sunt cunoscute în Germania, ar prezenta instrumentul ideal pentru aprecierea mersului evolutiv al arboretelor. Recunoscând valoarea acestor tabie şi serviciile, ce pot aduce technicianului silvic priceput, totuşi le consideră ca insuficiente pentru a baza pe ele necesitatea unor anumite operaţiuni culturale. Aceasta pentru cuvântul, că ele sunt rezultatul generalizărilor prea absolute şi nu oglindesc deosibirile individuale ale diverselor arborete.

* * *

SUMARSKI LIST.

Nr. 2.

1. Speranţa renaşterii economiei noastre forestiere, Dr. A. Petračić, Zagreb.

2. Exactitatea estimării arboretelor cu ajutorul locurilor de încercare, Ing. Stjepan Šuric, Zagreb.

3. Despre rentabilitatea fagului, Ing. A. Perušic, Ogulin.

LESNICKA PRACE.

Nr. 2.

1. Tendința și metoda studiilor forestiere la școala superioară. Prof. Jos. Opletalem.

Autorul profesor și rector la o școală superioară de agricultură, ajunge la concluzia:

a) Școala superioară de silvicultură se ocupă mai mult de științele naturale, decât de technică.

Din această cauză se apropie mai mult de universitate, decât de politechnică.

b) Absolvenții școalei superioare de silvicultură, după terminarea celor 8 semestre de studii teoretice, să facă un an practică la un domeniu silvic atașat școalei.

2. Noțiuni fundamentale, privitor la diviziunea oecologică a unei suprafețe forestiere, Dr. Sargěj Wilde.

In vederea cunoașteri puterei de producțiune a unei stațiuni e necesar studiul factorilor oecologici. Pentru aceasta se întocmesc hărți oecologice pe baza datelor climatice, orografice, petrografice, pedogenetice și higrometrice ale ținutului.

Independent de acestea, se ține seama de starea pădurii în raport cu factorii biotici, de starea humusului, de compoziția vegetației solului și starea sa fizică.

Autorul studiază problema și din punct de vedere financiar, arătând că cheltuelile cu studiul factorilor oecologici, într'o pădure sunt neînsemnate, în raport cu rezultatele obținute.

Privitor la amenajist, menționează, că el trebue să fie un sociolog al vegetației și technician al oecologiei forestiere, nu un simplu bilanțier al inventarului silvic.

3. Importanța înălțimii pentru evaluarea materiei lemnoase a unui arboret, Karel Texel Kuřim.

4. Contribuțiuni la soluția definitivă a chestiunei cum să procurăm semințele forestiere, A. Freudl.

M. Răd.

INFORMAȚIUNI

D=l inginer inspector silvic M. P. Florescu pe ziua de 20 Aprilie a. c., a fost însărcinat de Eforia Spitalelor civile din București, ca consilier technic al pădurilor acestei Instituții.

— Potrivit art. 4 din legea pentru înființarea Casei Pădurilor, prin Inaltul Decret Regal No. 2408 din 19 Iulie 1929 a fost numit membru în Consiliul de Administrație al Casei Pădurilor pe termen de 5 ani.

* * *

Pe ziua de 1 Iunie a. c.

D=l inginer subinspector M. Fiera, șeful ocolului silvic Silistra, în serviciul de control al Direcției Constanța, însărcinat cu controlul ocoalelor din Cadrilater afară de ocolul Silistra.

D=l inginer șef A. Chiriţescu șeful ocolului silvic Măcin, în serviciul Direcției Constanța.

D=l inginer silvic Th. Theodorescu din serviciul central al Casei Pădurilor la ocolul silvic Silistra.

D=l inginer silvic I. Mihăescu dela ocolul silvic Cerna la ocolul silvic Măcin.

D=l inginer silvic stagiar G. Petcu se deleagă ca girant provizor al ocolului Murfatlar.

D=l inginer silvic C. Vasiliu dela ocolul silvic Ciucurova, la ocolul silvic Griviţa în locul d=lui inginer I. Baltă, care trece la ocolul Ciucurova.

D=l inginer silvic Bruno Herţog dela ocolul silvic Murfatlar la ocolul Cerna.

D=l inginer subinspector Dionisie Bucur dela ocolul Băbeni, în serviciul central al Casei Pădurilor.

D=l inginer șef D. Bozdoc, șeful ocolului Bistra, în serviciul central al Direcției Sebeșul săsesc, iar la ocolul Bistra se transferă ca girant d=l inginer silvic stagiar Traian Roman.

D=l inginer silvic Iancu Marinescu dela ocolul silvic Novaci la ocolul Horez

Pe ziua de 15 Iunie.

D=l inginer silvic E. Fixek, șeful ocolului Câmpeni, trece pe ziua de 15 Iunie a. c. la conducerea fabricei Câmpeni, iar ocolul îl va gira d=l inginer silvic Șt. Sofalvi dela ocolul Abrud ajutat de d=l inginer V. Leescu.

D=l inginer silvic Eug. Maximovici dela Direcția Iași, se transferă în interes de serviciu pe ziua de 15 Iunie ca titular al ocolului silvic Ianăuți.

D=l inginer Traian Stan dela ocolul Băbeni la ocolul Novaci, iar la Băbeni se numește șef de ocol d=l inginer Al. Georgescu.

D=l inginer silvic C. Nițescu dela ocolul silvic Cluj se transferă în interes de serviciu la ocolul silvic Groși și d=l inginer subinspector silvic A. Daum va gira ocolul silvic Cluj până la numirea unui titular.

Pe ziua de 1 Iulie.

D=nii ingineri stagiari Andrei Alexandru şi V. Negoiţă din Direcţia Buzău se transferă pe ziua de 1 Iulie primul la ocolul silvic Verbila, iar al doilea la ocolul Moreni; şi d=nii ingineri Gh. H. Tarhon dela Bacău, la ocolul Pauleşti şi I. D. Preoţescu dela Piteşti la ocolul Târgovişte, tot pe ziua de 1 Iulie a. c.

D=l inginer Dem. Antonescu dela Direcţia Buzău a fost transferat pe ziua de 1 Iunie, după cerere, în administraţia centrala a Casei Pădurilor, serviciul Ridicărilor în plan.

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

DESBATERI

PROCES-VERBAL Nr. 8

Şedinţa de la 15 Aprilie 1929

Prezenţi d-nii: P. Antonescu, Gh. Agapie, M. Drăcea, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, V. N. Stinghe, M. St. Suhăţeanu şi D. Tomuţă.

Şedinţa se deschide sub preşedinţia d-lui C. P. Georgescu.

D-l *C. P. Georgescu* recomandă cu căldură pe d-l G. Agapie, noul membru în Consiliu, şi speră, că va aduce aportul său pentru interesul Societăţii. Îi urează sănătate şi spor la muncă.

D-l *G. Agapie* răspunde: ‹a se vedea textul la finele procesului-verbal›.

«Sunt aproape 8 ani de când nu mai figurez în cadrele active ale Corpului silvic.

In acest interval am desfăşurat toată puterea mea de muncă într'o ramură de activitate, care interesează silvicultura ca ceva accesoriu, în lucrări cadastrale.

Pot să vă aduc vestea îmbucurătoare, că în ramura de activitate unde lucrez, inginerii silvici ocupă locul întâi de onoare. Ei au cucerit această poziţie, în primul rând prin pregătirea, ce au avut-o din şcoală pentru această carieră şi în al doilea rând prin activitatea lor cu caracter ştiinţific.

Azi, printr'un act al d-v., a cărei însemnătate o voi arăta mai la urmă, reviu de odată în cea mai înaltă situaţie, la care poate aspira un technician silvic.

Acest titlu îmi este oferit de d-v., care constituiţi nu numai un organ de administrarea unei averi însemnate, ci mai ales un for academic, în care se emit, se desvoltă şi iau viaţă toate ideile de progres pe terenul silviculturii noastre naţionale.

Oricărei alte persoane şi mie chiar nu-mi este uşor să justific o atare onoare. Dar mi-am zis, de vreme ce mi s'a dat trebue să existe motivarea. Efectul trebue să aibă cauză.

Şi cauza am găsit-o în idee nu în persoană. d-v. găsiţi, că trebue să subordonaţi persoanele ideilor.

Un observator din afară al activităţii d-v. este impresionat de atmosfera de intelectualitate şi de idealism în care d-v. lucraţi.

Idealul d=v. că pădurile ţărei noastre să nu mai fie stoarse de puteri şi îndrumate către ruină, ci reîmprospătate, regenerate pentru a produce constant şi la infinit; idealul d=v. este ca patrimoniul ţărei noastre să fie sporit cu acele întinderi imense neproductive, cari au devenit astfel prin nechibzuirea omului sau au fost astfel prin vitregia naturei lor; idealul d=v. este ca să se creeze prin păduri acel echilibru în natură, care asigură un regim constant al apelor şi prosperitatea agriculturii, industriei şi comerţului; idealul d=v. mai ales şi mai esenţial este ca să creaţi o opinie publică înţelegătoare a problemei silvice, adică a acelei probleme de viaţă şi de prosperitate a unei naţiuni şi să pregătiţi astfel trecerea la fapte.

Considerându=mă afiliat gândurilor şi idealului d=v. nu aţi avut o iluzie falsă.

In măsura priceperei voi căuta să răspund în împrejurările, în cari mă voi găsi, îndatoririlor, cari îmi incumbă calitatea, ce mi=aţi dat.

Oricare ar fi fost gândul meu, eu vă exprim profunda mea recunoştinţă pentru onoarea, ce mi=aţi făcut

Mai exprim bucuria, ce simt găsindu=vă constituiţi într'un Corp technic stimat, iar aci într'o Societate cu mare prestigiu, rezultând din însemnata ei va= loare materială şi morală».

* * *

Se citeşte şi se aprobă procesul=verbal Nr. 7 al şedinţei dela 8 Aprilie 1929.

In urma discuţiunilor urmate *Consiliul* aprobă, ca Adunarea generală a Societăţii să aibă loc la 1 Mai a. c. şi în caz când nu ar fi prezenţi 2/3 din numărul membrilor se amână pentru zilele de 16, 17 şi 18 Mai a. c.

Aceasţa în vedere pentru acei din d=nii membri cari ar dori să participe şi la congresul A. G. I. R. ce va avea loc la 19 Mai la Arad şi apoi excursia din Ceho=Slovacia.

Se va interveni din timp la Administraţia Casei Pădurilor şi la alte in= stituţii pentru acordarea concediilor membrilor Societăţii.

Se citeşte şi se aprobă ordinea de zi pentru Adunarea generală, iar cu pri= vire la modificarea Statutelor Consiliul, în urma discuţiunilor avute, aprobă pentru anul acesta numai modificarea alin. ultim din art. 9, art. 22 şi 23.

Se hotărăşte ca în şedinţa viitoare să se aprobe şi darea de seamă de activitate a Societăţii pe 1928, precum şi celelalte chestiuni în legătură cu Adunarea generală.

p. Preşedinte, *M. Drăcea*

Secretar Geneneral, *M. P. Florescu*

PROCES-VERBAL Nr. 9

Şedinţa dela 22 Aprilie 1929

Prezenţi d-nii : Agapie G., Atanasescu A., Boldur M., Bosoancă C., Drăcea M., Eliescu A., Florescu P. M., Grozescu D., Priboianu N. V., Stinghe N. V.

Şedinţa se deschide sub preşedinţia d-lui M. Drăcea.

Se citeşte procesul-verbal al şedinţei dela 15 Aprilie 1929 şi se aprobă. Se citeşte Darea de seamă a Consiliului de Administraţie pe 1928 şi în urma discuţiunilor avute între membri, s'a aprobat cu modificările admise.

Se procedează la tragerea la sorţ pentru schimbarea a 5 membri din Consiliul de Administraţie conform prevederilor statutare.

Au eşit la sorţi d-nii: Horia Lazăr, G. Agapie, M. P. Florescu, A. Nedelcovici, Andrei Ionescu.

Se ia act de adresa d-lui inginer Daniel Clain cu propunerea pentru serbarea sădirii pomilor la 1 Mai. Intrucât serbarea sădirii arborilor anul acesta depinde de localitate, sezonul fiind întârziat, se vor avea în vedere propunerile pentru alţi ani.

Se ia act de cererea d-lui inginer D. Clain pentru conferinţa anunţată cu prilejul Adunărei generale, întrucât cererea a venit prea târziu, programul fiind deja aprobat, i se va comunica, că dacă va fi posibil se va ţine conferinţa în una din serile zilelor Adunărei generale.

Se aprobă reducerea de preţ cu 500 lei dela închirierea sălei pentru Asociaţia generală a licenţ. Universităţii din România.

Se aprobă 5000 (cinci mii) lei Societăţii elevilor ingineri silvici pentru cheltueli necesare la serbarea sădirii arborilor ce va avea loc în ziua de 23 Aprilie ct. la Brăneşti. Se decide a participa la această serbare şi membri din Consiliu, iar d-l A. Eliescu se deleagă a reprezinta Societatea.

Se decide a se interveni la Casa Pădurilor şi alte autorităţi pentru acordarea de concedii membrilor, cari vor participa la Adunarea generală dela 17 Mai.

Se admite ca membru în Societatea «Progresul Silvic» d-l inginer Vasile Sabău pe ziua de 1 Ianuarie 1929.

Darea de seamă a gestiunei financiare pe 1928 în vederea Adunărei generale se va întocmi de d-l Grozescu. Celelalte chestiuni se amână pentru altă şedinţă ce va avea loc după Adunarea generală.

p. Preşedinte, *C. P. Georgescu.*

Secretar General, *M. P. Florescu*

PROCES-VERBAL Nr. 10

Şedinţa de la 23 Mai 1929

Prezenţi d-nii: A. Atanasescu, M. Drăcea, A. Eliescu, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, P. Ioan, Gh. Năstăsescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, V. N. Stinghe, D. Tomuţă.

Şedinţa se deschide sub preşedenţia d-lui C. P. Georgescu.

1. Se citeşte procesul-verbal al şedinţei dela 22 Aprilie şi se aprobă.

2. Se ia act cu mulţumire de adresa prin care se donează un milion (1.000.000) lei în favoarea Societăţii «Progresul Silvic» de către d-l M. Tănăsescu, preşedintele Societăţii, cu prilejul Adunărei generale din 16 Mai a. c.

Se ia act de testamentul anexat la adresă, precum şi de statutul instituit pentru donaţia făcută.

Se deleagă d=nii Aureliu M. Eliescu şi C. P. Goorgescu, ca în numele Societăţii să meargă la Tribunalul Ilfov pentru autentificarea actului de donaţie şi să facă cuvenita declaraţie, că Societate acceptă această donaţie. Toate actele cu privire la această donaţie vor forma un dosar în archiva Societăţii.

3. Se deleagă d=l inginer Andrei Ionescu să reprezinte Societate «Progresul Silvic» la congresul Ligii Agrare ce va avea loc la Iaşi în ziua de 26 Mai c. Se va comunica telegrafic d=lui A. Ionescu, iar Ligii Agrare i se va comunica numele delegatului nostru.

4. D=l *P. Ioan* citeşte Legea ameliorăţiunilor regiunei inundabile a Dunărei, cu privire la protecţia pădurilor din această regiune.

Se hotărăşte ca Societatea «Progresul Silvic» să formuleze un memoriu către d=l Ministru al Domeniilor, prin care să se ceară protejarea pădurilor din această regiune, şi să se înmâneze de urgenţă acest memoriu.

p. Preşedinte, *A. M. Eliescu.*

Secretar General, *M. P. Florescu.*

PROCES-VERBAL Nr. 11

Şedinţa de la 3 Iunie 1929

Prezenţi d-nii: C. Bosoancă, M. Drăcea, A. Eliescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, V. N. Priboianu, M. Suhăţeanu, V. Stinghe, D. Tomuţă.

Şedinţa se deschide sub prdşedinţia d=lui A. Eliescu.

Se citeşte procesul=verbal Nr. 10 al şedinţei dela 23 Mai a. c. şi se aprobă.

1. Se aprobă o reducere de 50 % asupra datoriei provenită din cotizaţii şi abonament atât pentru restanţe cât şi pentru viitor, d=lor ingineri inspectori silvici pensionari Petre Ionescu şi Augustin Berian.

2. Se scuteşte de 50 % din datoria de 2250 lei ce o are d=l inginer N. Gheorghiu pentru timpul cât a locuit în Cămin, rugându=l a ne achita imediat restul de jumătate adică 1125 lei.

3. D=l Casier D. Grozescu citeşte actul cu numerile titlurilor donate de către d=l M. Tănăsescu. Se ia act cu mulţumiri.

4. Se ia act de mulţumirile aduse de către Societatea elevilor ingineri silvici dela Şcoala Politechnică, pentru donaţia de 5000 lei făcută de Societatea «Progresul Silvic» pentru serbarea sădirii arborilor.

5. Asupra referatului d=lui Stinghe cu privire la alocarea pentru bibliotecă a sumei de 20.000 lei rămasă din anul 1928, Consiliul hotărăşte a se avea în vederea la deschidere de credite noui pe 1929.

6. In privinţa închirierii camerii bufetului, se aprobă oferta răspuns a d=lui Gh. Creţu şi condiţiunile cerute. Inchirierea se aprobă de Consiliu până la 1 Septembrie 1929, pe preţul stabilit în scrisoarea noastră către d=l Gh. Creţu Nr. 68 din 16 Martie 1929, adică 18.500 pe an, în care se cuprinde şi costul consumaţiei de lumină electrică. Se va invita d=l Creţu să achite ime=

diat chiria în restanţă, iar ratele lunare viitoare, să le achite anticipat la 1 ale fiecărei luni. D-l Secretar general este autorizat a încheia contractul.

Inainte de 1 Septembrie 1929 se va ţine licitaţie publică pentru închirierea bufetului pe un an.

7. Luându-se în discuţiune chestia construirei scărei la saia de festivităţi, se hotărăşte:

a) Planul şi executarea se aprobă în principiu.

b) Se deleagă d-l arhitect al Casei Pădurilor, pentru a ne referi atât asupra planului cât şi asupra devizului de preţuri şi se însărcinează cu supravegherea lucrărilor în schimbul unui onorar.

8. Se aprobă a se plăti d-lui Em. Samoilă stenograf încă 1.800 lei diferenţa cerută pentru stenografierea dezbaterilor Adunării generale din Mai ct.

9. Se aprobă înscrierea ca membri activi în Societatea «Progresul Silvic» a d-lor ingineri: D. I. Bordea, Al D. Russu, Al. Bulancea, Const G. Tarhon, Const. Căpitanu şi Iosif Mureşan, pe ziua de 1 Ianuarie 1929.

Preşedinte, *C. P. Georgescu*

Secretar General, *M. P. Florescu*

PROCES-VERBAL Nr. 12

Şedinţa de la 10 Iunie 1929

Prezenţii d-nii: A. Atanasescu, M. Drăcea, A. Eliescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, C. P. Georgescu, P. Ioan, V. N. Priboianu, V. Stinghe, D. Tomuţa.

Şedinţa se deschide sub preşedinţia d-lui C. P. Georgescu.

Se citeşte procesul-verbal Nr. 11 al şedinţei dela 3 Iunie şi se aprobă.

D-l *C. P. Georgescu.* Onorat Consiliu de Administraţie, Societatea noastă încearcă azi o nouă perdere, care se resimte adânc, prin moartea lui M. Tănăsescu, la scurt interval după Al. Constantinescu. Societatea noastră ia parte cu durere atât la doliul Corpului silvic, cât şi al familiei lui. De aceia propun ca membrii Consiliului de Administraţie să prezentăm în persoană Doamnei Tănăsescu condoleanţe din partea Societăţii.

In semn de doliu propun ridicarea şedinţei.

Un minut de reculegere.

D-l *Aurel Eliescu.* Propun ca o manifestare a şedinţei de azi, că Duminecă ora 10½ Consiliul de Administraţie să prezinte Doamnei Tănăsescu condoleanţe din partea Societăţii «Progresul Silvic», cât şi pentru a lua contact cu familia asupra dispozitivelor şi participării la înmormântare a unui cât mai mare număr de colegi şi admiratori. Consider aceasta nu numai ca o datorie faţă de familie, dar şi de Corp ca să putem cât mai cu fast a ne manifesta sentimentele noastre de profund regret.

D-l *V. Stinghe.* Consiliul de Administraţie al Casei Pădurilor a hotărît a i se face D-nei Tănăsescu o adresă omagială. Administraţia Casei Pădurilor

la fel, şi cred necesar ca înainte de a merge în corpore la D-na Tănăsescu să i se facă adresă şi din partea «Progresului Silvic».

D-l *M. Drăcea.* Fiind forţat a lipsi din Bucureşti timp de două săptămâni şi în numele acelora, cari pleacă în diferite delegaţii şi nu pot participa la înmormântare, exprim profundul regret pentru dispariţia dintre noi a preşedintelui nostru.

D-l *M. P. Florescu.* In calitate de secretar general al Societăţii, cât şi ca cel mai vechi, care am luat parte activă la viaţa Societăţii noastre cu încă 2 preşedinţi, daţi-mi voe să exprim profundul regret pentru perderea neaşteptată a vrednicului nostru preşedinte M. Tănosescu. Acei dintre d-v. cari sunteţi mai bătrâni, l-aţi cunoscut şi mai bine. Noi mai tineri l-am cunoscut mai în urmă. Vecinic ocupat numai de binele corpului şi al Societăţii, a muncit cu râvnă şi în mod ordonat până la ultimul moment al vieţii sale.

Chiar în ziua plecării din ţară Luni, a ţinut să fie prezent la şedinţa Consiliului de Administraţie al Casei Padurilor (şi ultima pentru el) şi apoi coborându-se jos la biroul Societăţii noastre s'a despărţit profund emoţionat, de acei dintre noi, cari în acel moment ne aflam în birou. La eşire din birou l-am condus până la eşire din palatul Societăţii, şi, în ultimul moment despărţindu-ne, m'a îmbrăţişat spunându-mi:

«Mişule, vezi mă duc la Paris, chiar astă seară plec, nu ştiu dacă mă mai întorc. Vezi de ai grije de Societate, fii totdeauna neutru şi nepărtinitor, căci numai aşa va putea trăi Societate noastră, Sper ca dorinţa mea ultimă va fi înţeleasă şi respectată de tine».

Şi după aceasta ne-am sărutat, ambii având ochii plini de lacrimi.

Aşa dar promit solem, aci, în acest altar sfânt al Societăţii, şi care în parte se datoreşte şi lui că voi respecta cu sfinţenie testamentul lui, şi ca o supremă mângâere şi conform datinilor creştrneşti, şi în chiar localul unde a muncit ultimii săi ani, să-i zicem: Dumnezeu să-l erte!

Consiliul hotărăşte să se facă o adresă pentru d-na Tănăsescu, iar mâine întreg Consiliul să fie prezent la Societate la ora 5 p. m. pentru ca la 5 1/2 să prezentăm d-nei Tănăsescu condoleanţele Societăţii.

* * *

Chestinea construirei scărei la sala de festivităţi se amână.

Se aprobă d-lui Şt. Chiriţescu suma de 7.000 lei din fondul de 500.000 lei din buget pentru lucrarea proectului scărei.

Cererile de restituirea capitalului subscris de membri pentru clădirea Societăţii, se vor soluţiona după o lună dela publicarea hotărîrei Adunărei generale din Mai a. c. în «Revisia Pădurilor», şi în sensul celor hotărîte de Adunarea generală.

Consiliul hotărăşte cu acest prilej să se reţină membrilor din sumele ce au la societate, toate restanţele, ce datoresc drept cotizaţie la societate şi abonament la revistă.

Pentru constituirea Casei de Credit se hotărăşte ca Societatea «Progresul Silvic» să depună la Casa de Depuneri, Economie şi Consemnaţiuni şi la dis-

poziția d=lui C. P. Georgescu, președintele Casei de Credit, suma de lei 1.000.000.000 (un milion) din fondurile alocate în acest scop în buget.

Se hotărăște ca semnătura Societății, în locul regretatului M. Tănăsescu, să se treacă asupra d=lui vice=președinte C. P. Georgescu împreună cu d=l D. Grozescu, casierul Societății sau cu d=l M. P. Florescu, secretarul general.

Se admite ca membru al Societății d=l inginer V. Leescu pe ziua de 1 Ianuarie 1929.

p. Președinte, *C. P. Georgescu*

Secretar general, *M. P. Florescu*

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Casa pădurilor

Direcția amenajerilor

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi Domeniilor.

Asupra raportului d-lui administrator al Casei Pădurilor;

Având în vedere art. 2 din codul silvic

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare a codului silvic publicată în «Monitorul Oficial» No. 131/92

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Salard, Jirca şi Gudea, pendinte de comunele Stânceni şi Lunca Bradului, jud. Mureş, proprietatea d-lor Francisc şi Ion Banffy senior, minorii lui Andrei Banffy şi alții, vândută spre exploatare societății Gudea-mesterhaza, în suprafață de 2831 ha 7445 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 9 ani. Garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Bugur, județul Năsăud, pendinte de comuna Chintelnic, proprietatea d-lui Theis Martin şi alții 6, în suprafață de 10 ha 7957 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fieoare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei comunei Bilca, județul Rădăuți, proprietatea comunei Bilca, în suprafață de 259 ha 9400 m². Regimul codru cu 2 tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă, că arătările din aceste regulamente, referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective şi articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 30 Iulie 1929 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) *I. Mihalache*

Pentru conformitate, *Nedescifrabil*

Nr. 42 952 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurei Sauaieu, pendinte de com. Sauaieu, jud. Bihor, proprietatea Capitlului rom. catolic din Oradea, în suprafaţă de 525 ha 9700 m². Regimul crâng cu 40 arbori de rezervă la hectar de esenţă gorun din cei mai groşi şi mai bine conformaţi. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Boboştia, pendinte de comuna Sititelec, jud. Bihor proprietatea Capitlului rom.-catolic din Oradea, în suprafaţă de 911 ha 600 m². Regimul crâng cu 40 arborî de rezervă la ha de esenţă gorun, aleşi din cei mai groşi şi mai bine conformaţi. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurei comunale Jamul Mare 6 trupuri, pendinte de comuna Jamul Mare, judeţul Timiş Torontal, proprietatea comunelor Jamul Mare, Clapodia, Ferendia, Chermanul şi Laţimaş, în suprafaţă de 516 ha 9800 m². Regimul crâng cu 80 rezerve la ha aleşi din cei mai groşi şi bine conformaţi în parcelele 6 şi 7; în rest crângul simplu. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurei Sălacea, pendinte de comuna Sălacea, judeţul Sălaj, proprietatea Capitlului romano-catolic din Oradea, în suprafaţă de 272 ha 6000 m². Regimul crâng cu 40 rezerve la hectar de esenţă gorun aleşi din cei mai groşi şi mai bine conformaţi. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurei Brădăţel Drecaj, pendinte de comuna Fildul de sus, jud. Cluj, proprietatea bisericei greco-catolică din com. Fildul de sus, în suprafaţă de 234 ha 4500 m², Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Studiul sumar al pădurei Dealul Dracului, pendinte de com. Criţ, jud. Târnava Mare, proprietatea Bisericei evanghelice-luterană din Criţ, în suprafaţă de 28 ha 7800 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste amenajamente şi studiu sumar se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă, că arătările din aceste amenajamente referitoare la suprafaţa pădurei la numele proprietarului, etc. au fost date eronat, sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, amenajamentul sau studiul sumar se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, suprafeţei, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi art. adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 23 Iulie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *Aurel Dobrescu*

p. conformitate, *Nedescifrabil*

No. 42.800 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurei oraşului Aiud, formată din 5 trupuri, pendinte de comuna Păgida, judeţul Alba, proprietatea oraşului Aiud, în suprafaţă de 1.232 ha 0.600 m². Regimul crâng seria I cu 30 rezerve la hectar, iar în parcela 19, parchetul 9, 10 şi 11 să se oprească câte 100 rezerve la hectar, şi seria II-a codru cu 3 tăeri succesive. Revoluţia normală 30 ani seria I, şi 100 ani seria II-a. Exploatarea în 30 ani seria I şi 100 ani seria II-a. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar peutru seria I şi 1000 lei de ha seria II-a. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei composesoratului Almaş-Seliştea 2 trupuri, pendinte de comuna Almaş Seliştea, jud. Hunedoara, proprietatea composesoratului Almaş-Seliştea, în suprafaţă de 77 ha 7.400 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanţia de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Tomnatica Valea Zmilului, pendinte de comunele Rişculiţa, Liauţ, Dobroţ, Obârşa şi Baldovin, jud. Hunedoara. proprietatea d-nei văduve Constantin Serban, născută Berta Hetterich, Elena Hetterich şi Emilia Hetterich, în suprafaţă de 845 ha 1.300 m². Regimul codru cu 2 tăeri succesive seria I şi codru cu tăeri rase seria II-a. In seria I la prima tăere se vor lua din arborii de toate dimenstunile numai cei groşi, iar a doua tăere să nu se facă, decât, dacă se va constata existenţa unui seminţiş abudent şi viguros. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea seria II-a în 5 ani. Garanţia de împădurire 1.500 lei de fiecare ha seria I şi 3.000 lei scrie II-a. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamnntul de exploatare al pădurei Către Saeş, pendinte de com. Apold, jud. Târnava Mare, proprietatea bisericei ort. rom. din Apold, în suprafaţă de 40 ha 2.850 m². Regimul codru cu 2 tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. La prima tăere se va extrage $^1/_2$ din volumul materialului lemnos, iar a doua tăere nu se va face până nu se va constata, că regenerarea s'a asigurat. Garanţia de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Studiul sumar al pădurii Asău! Pietros, pendinte de comuna Suseni, jud. Ciuc, proprietatea bisericei rom. cat. din Suseni, în suprafaţă de 18 ha 8.700 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădutire 3.000 lei de fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurei Simlăul, Seria Betfia, pendinte de com. Betfia, jud Bihor proprietatea com. Betfia, în suprafaţă de 134 ha 2 600 m². Regimul crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire 800 lei de fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurei Valea Cufundoase, pendinte de com. Săpânţa, jud. Maramureş, proprietatea fondului şcolar com. oraşul Sighet, în suprafaţă de 30 ha 3 100 m², Regimul codru cu 2 tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanţia de împădurire 1.000 lei de tiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente, amenajamente etc , se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, etc., au fost date eronat, sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze regulamentul, etc., se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei. suprufeţei, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi art. adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 30 Iulie 1929 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) *I. Mihalache*

p. conformitate, *Nedescifrabil.*

Nr. 42.950/929.

Art. 1. — Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Muntele Huluzu, pendinte de comuna Novaci, jud. Gorjiu, proprietatea moşnenilor din comuna Novaci, în suprafaţă de 298 ha, din care 85 ha 5000 m² pădure. Regimul odru cu tăeri rase. Revoluţia normală 100 ani, exploatare în 6 ani. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Mihăleasca, pendinte de comuna Izvoarele, jud. Dâmboviţa, proprietatea d-nei Floarea Pr. Andrei Marinescu, în suprafaţă de 32 ha 9000 m². Regimul crâng simplu Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 2 ani; exploatarea pentru coaje până la 15 Iunie şi numai stejarul se poate tăia după 1 Aprilie. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Buta-Bârlog, pendinete d comuna Bârlog, jud. Argeş, proprietatea d-nei Fulvia N. Penescu, în suprafaţă de 34 ha 3300 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar cu obligaţiunea de a efectua în termen de maximum 3 ani dela exploatare plantaţiuni sau semănături în cuiburi cu ghindă de stejar pentru complectare. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Valea Mare, pendinte de comuna Coseşti, jud. Vaslui, proprietatea moştenitorilor defunctului Lascar Cihodăriu, în suprafaţă de 50 ha 0050 m². Regimul crâng simplu în parcelele B, C, D şi E şi crâng cu rezerve în parcela A (13 ha). Revoluţia normală 35 ani, exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar şi cu obligaţiunea, ca în parcela A de 13 ha să se lase câte 50 arbori la hectar aleşi din cei mai groşi de esenţă stejar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi art. adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 3 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni,

Dată astăzi 23 Iulie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *Aurel Dobrescu*

p. conformitate, *Nedescifrabil*
Nr. 42.080,929.

Art. 1. — Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Sâniob, pendinte de comuna Sâniob, jud. Bihor, proprietatea Composesoratului de păduri Sâniob, în suprafaţă de 59 ha 7200 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Bistra, pendinte de comunele Deda şi Dumbrava, jud. Mureş, proprietatea Mendel Farcaş fii, în suprafaţă de 2753 ha 2400 m² din care se pune în exploatare 636,34 ha. Regimul codru cu tăeri succesive în seria I-a de 294,30 ha şi tăeri de ameliorafiune în seria II-a de 342,04 ha. Revoluţia normală 90 ani, exploatarea în 6 ani în seria I-a şi în 5 ani în seria II-a. Garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar pentru seria I şi 1000 lei pentru seria I-a Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Zizin, pendinte de comuna Zizin, jud. Braşov, proprietatea comunei Zizin, în suprafaţă de 1342 ha 8200 m². Regimul codru cu două tăeri succesive în seria I şi a II-a şi codru grădinărit în seria III-a. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 80 ani pentru seria I-a şi în 100 ani pentru seria II-a şi a III-a. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar pentru seria I şi a II-a, Revizuirea după 10 ani

d) Amenajamentul pădurei Coroeşti, pendinte de comuna Coroeşti, jud. Hunedoara, proprietatea composesoratului urbarial din comuna Coreeşti, în suprafaţă de 511 ha 5000 m². Regimul codru cu tăeri seria I-a şi codru grădinărit seria II-a «pădure de protecţie». Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar pentru seria I-a. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurei Brebi, pendinte de comunele Negreşti şi Certeza, jud. Satu Mare, proprietatea comunei Remetea-Oaş, în suprafaţă de 538 ha 9400 m². Regimul codru cu 35 rezerve la hectar. Revoluţia normală 60 ani, exploatarea în 60. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurei Gherenduș Poiana, pendinte de comuna Ghimeș Făget, jud. Ciuc, proprietatea bisericei rom. catolică din Nicolești, în suprafață de 63 ha 3000 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurei Agnita formată din cinci trupuri, pendinte de comuna Agnita, jud. Târnava Mare, proprietatea comunei Agnita, în suprafață de 1565 ha 1800 m². Regimul codrucu 2 tăeri succesive la interval de 10 ani între ele în seria I-a și crâng simplu pentru seria II-a. Revoluția normală pentru seria I-a 90 ani, pentru seria II-a 40 ani, exploatarea în 90 ani pentru seria I-a și 40 ani pentru seria II-a. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar din seria I-a și 500 lei de hectar din seria II a. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurei Dobrota, pendinte de com. Filea, jud. Odorhei, proprietatea d-lui Otroban Nandor, în suprafață de 132 ha 3800 m². Regimul codru cu 3 tăeri succesive. Revoluția normală 60 ani, exploatarea în 15 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare și amenajamente se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamante de exploatare și amenajamente, referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și art. adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultimu. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 12 Iulie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *Aurel Dobrescu*

p. conformitate, *Nedescifrabil*

No. 39.815 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Obnujul pendinte de comuna Poenile de sub Munte, jud. Maramureș, proprietatea d-lui Flaviu Jurca, în suprafață de 284 ha 5.300 m². Regimul codru cu tăeri rase în seria I și codru grădinărit în seria II-a. Revolutia normală 90 ani în seria I și 80 ani în seria II-a, exploatarea în 5 ani în seria I și 4 ani în seria II-a. In seria II-a tratată în codru grădinărit, nu se vor putea extrage decât arborii cu diametru mai mare de 0,30 m la 1,30 dela sol. Garanția de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar din seria I și 1.000 lei de hectar din seria II-a. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Gruiu Lung, pendinte de comuna Zărnești, jud. Brașov, proprietatea comunei Tohanul-Vechi în suprafață de 352 ha 6.657 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurei Cârța, pendinte de comuna Cârța, jud. Făgăraș, proprietatea comunei Cârța, în suprafață de 614.000 m². Regimul codru cu 2 tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani, a doua tăere să nu se facă până ce nu se constată că regenerarea s'a făcut complect. Garanția de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurei Merești, pendinte de comuna Merești, jud. Odorhei, proprietatea composesoratului Merești, în suprafață de 4.403 ha 6.700 m². Regimul codru cu tăeri rase în seria II-a, codru cu 2 tăeri succesive în seria III, IV și V. codru grădinărit în seria VI-a «pădure de protecție» și pentru seria I se va întocmi separat conform legii, cuvenitul amenajament silvo-pastoral. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani în toate seriile. Garanția de împădurire 3 000 lei de fiecare hectar din seria II-a și 1.000 lei pentru seria III, IV, V și VI-a. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare şi amenajamente se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându se însă în urmă că aceste regulamente şi amenajamente, referiloare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat, sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii, suprafeţei, etc.

Art 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi art. adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 19 Iunie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *A. Dobrescu*

P. conformitate, *Nedescifrabil*.

Nr. 35.299/929.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: **Stinghe Vintilă**

Membrii:

Drăcea Marin **Ioan Petre**

M. Rădulescu

Secretar de redacţie: **Ştefănescu-Suhăţeanu M.**

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1929:

Preşedinte:

Vice-Preşedinte: **C. P. Georgescu** / **M. Drăcea**

Secretar general: **M. P. Florescu**

Casier: **Dem. Grozescu**

Secretari: **Victor Priboianu** / **M. Ştef.-Suhăţeanu**

Membrii:

Agapie G.
Antonescu P.
Atanasescu A.
Boldur M.
Bosoancă C.
Eliescu A.
Ioan Petre
Ionescu Andrei
Lazăr Horia
Năstăsescu Gh.
Nedelcovici Ath.
Popescu Alex.
Popovici Gh. N.
Stinghe Vintilă
Tomuţa D.

Cenzori: **Cratero Ovid, Leon Vasiliu, Sculy Xenofon.**

Cenzori supleanţi: **Ioan Botescu, Ioan Florescu, Fonai I.**

Preţul abonamentului:

Pe un an	**300 lei**
» » pentru membrii Societăţii	**200 »**
» » pentru conductori şi brigadieri	**75 »**
Numărul	**25 »**

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

Institutul de Arte Grafice «EMINESCU» S. A., Str. Parlamentului, 2

Anul XLI — Iulie 1929 — Nr. 7

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

FONDATĂ IN ANUL 1886

APARE LUNAR

SUMARUL:

Studii: Observațiuni din cultura stejarului pedunculat ⟨Q pedunculata⟩ în câmpia Română. ⟨Regiunea Țigănești-Periș, jud. Ilfov⟩ . . . . . **M. Rădulescu**

Probleme administrative: Contabilitatea întreprinderilor forestiere . . **I. Dumitrescu**

Însemnări: Regimul proprietății particulare forestiere în noua legislație silvică a Poloniei . . . . . **D. A. Sburlan**

Material pentru istoria pădurilor țării. **Cezar Cristea**

Cronica.

Recenzii.

Revista revistelor.

Informațiuni.

Publicații: Decizii ministeriale.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: B-DUL I. C. BRATIANU No. 57 bis
BUCUREȘTI

39730

XLI-e Année | Juillet 1929 | Nr. 7

REVUE DES FORÊTS

Publication mensuelle de la Société forestière roumaine „Progresul Silvic"

SOMMAIRE:

Études: Observations sur la culture du chêne pédonculé dans la plaine de Roumanie (La région Ţigăneşti-Periş). **M. Rădulescu**

Problèmes administratifs: La comptabilité des exploitations forestières . **I. Dumitrescu**

Notes: Régime des propriétés forestières privées dans la nouvelle législation forestière de Pologne . . . . . **D. A. Sburlan**

Matériel pour l'histoire des forêts du pays . . . . . **Cezar Cristea**

Chronique.

Récensions.

Revue des revues.

Informations.

Publications: Décisions ministérielles.

RÉDACTION ET ADMINISTRATION: Bd. I. C. BRATIANO No. 57 bis
BUCAREST

Anul XLI Iulie 1929 Nr. 7

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAŢII „PROGRESUL SILVIC“

STUDII REFERATE

OBSERVAŢIUNI DIN CULTURA STEJARULUI PEDUNCULAT ‹Q PEDUNCULATA› IN CÂMPIA ROMÂNĂ

‹REGIUNEA ŢIGĂNEŞTI-PERIŞ, JUD. ILFOV›

de M. RĂDULESCU

In partea sa centrală, câmpia română posedă încă păduri întinse în bazinul râului Ialomiţa, din care citãm: Snagovul, Radu-Vodă, Gherghiţa, Ciolpani, Barboşi-Ghermănești, Lipia-Bojdani, Brânzeasca etc.

Sunt resturi din faimosul «Codru Vlăsiei», ce acoperea pe vremuri o bună parte din regiunea de şes a Ţării în jurul Capitalei.

Ţinutul în care cresc e şes sau aproape şes, cu altitudine mijlocie de 100 m şi cu o uşoară înclinare dela NV spre SE. Spre Sud e presărat de lacurile Bălteni, Snagov [1] şi Căldărușani, vechi afluenţi ai Ialomiţei anastomozaţi la gură prin viiturile mari ale acesteia.

Climatul lor e cel danubian [2] caracterizat prin ierni frigu-

1› Lacul Snagov are peste 1000 ha suprafaţă, 12 km lungime, 600—800 m. lăţime şi 8—9 adâncime.

2› Em. de Martone. La Valachie, pg. 220,

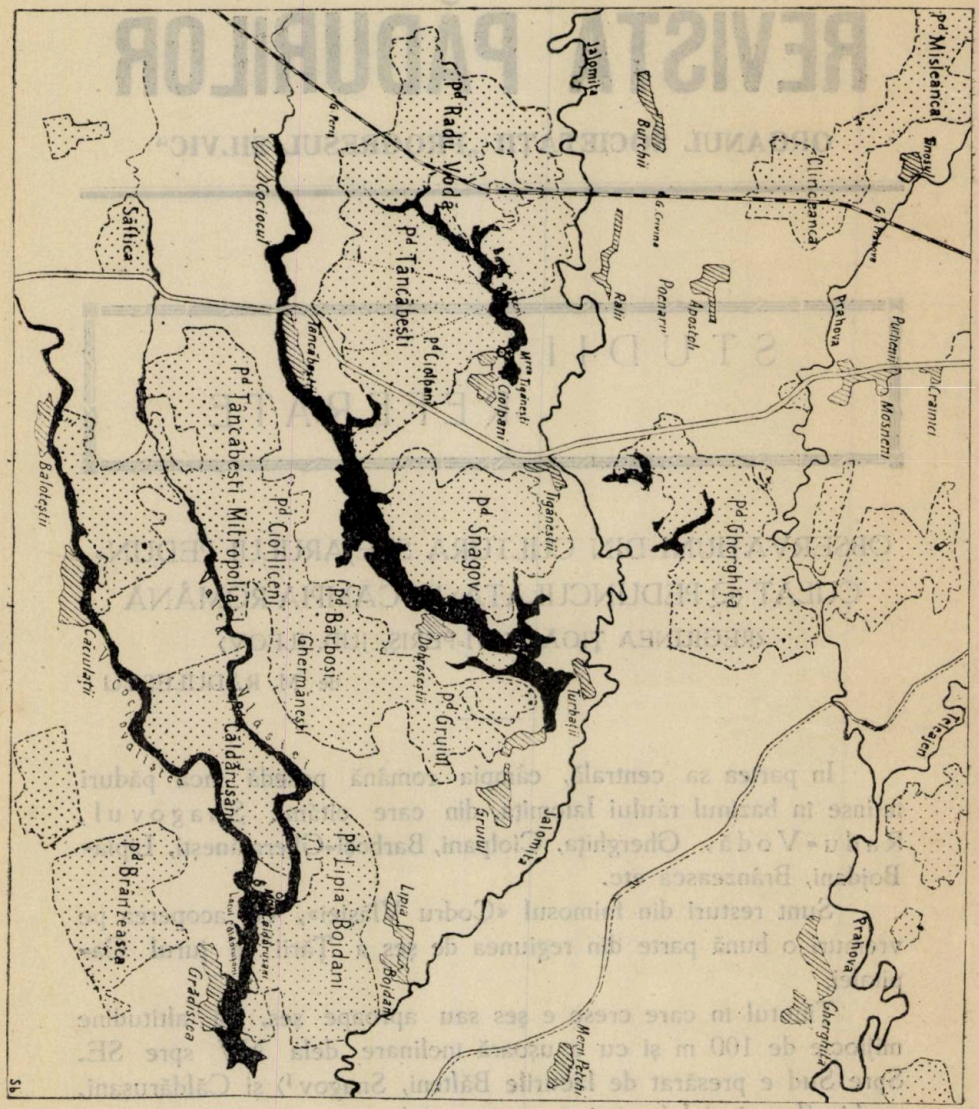

Harta pădurilor din regiunea Țigănești—Periș.

roase și veri calde și secetoase, primăveri scurte și lipsite de umezeală în prima jumătate și toamne destul de lungi și ploioase.

Din spre nord sunt expuse «Crivățului», care suflă cu putere iarna din spre stepele rusești, iar vara «Austrului», care bate din spre vest, ca rezultat al acțiunii celor două centre de înaltă presiune atmosferică: Anticiclonul siberian la est și cel din insulele Azore la vest [1].

Primul aduce ploi și ninsoare, pe când al doilea secetă. Căci în mișcarea de ascensiune a Alpilor în drumul său spre noi, austrul își lasă în drum umezeala, cu care se încărcaseră masele de aer deasupra Atlanticului.

Temperatura [2] mijlocie e de 10,°4. Frigul cel mai pronunțat e în Ianuarie, iar căldura cea mai mare în Iulie.

Mersul temperaturei mijlocii anuale în Regiunea Țigănești-Periș.

Localitatea	Media lunară												Media anuală
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	
București	−4,°3	−0°,8	4°,4	10°,6	16°,7	20°,1	22°,7	22°,5	17°,6	12°,0	4°,2	−1°,0	10°,4
Ploești	−3,°3	−0°,5	4°,4	10°,3	16°,2	19°,6	22°,0	22°,0	17°,1	11°,6	1°,1	−0°,5	10°,3

Temperatura maximă absolută atinge + 40°,8, iar cea minimă absolută — 30°,5, ceeace dă o amplitudine de 71°c,3.

Umiditatea [3] mijlocie anuală e cuprinsă între 552 mm și 681 mm, cea maximă între 914 mm și 768 mm, iar cea minimă între 298 și 365.

1) E. Otetelișanu: Die temperaturverhältnise von Rumänien, pg. 36. Memoriile Institutului Meteorologic, 1920

2) Idem, idem, pg. 25 și 69.

3) St. Hepites: Régime pluviometrique de Roumanie, pag. 25 și 43.

Mersul precipitaţiunilor căzute în cursul anului în regiunea Ţigăneşti-Periş.

Localitatea	Media lunară în mm												Media anuală mm
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	
Bucureşti	34	31	50	60	57	109	60	38	39	38	43	49	608
Ţigăneşti	32	29	47	57	50	94	54	35	37	34	37	46	552
Pucheni	33	30	46	55	54	110	60	38	42	41	43	49	601
Ploeşti	32	25	36	48	55	118	62	38	44	41	44	51	594
Balta Doamnei . . .	35	30	44	53	49	100	56	36	39	38	39	46	565
Bilciureşti	43	38	56	65	60	117	63	34	39	49	56	61	681

Cele mai bogate precipitaţiuni în cursul anului, cad în lunile Mai şi Iunie, pe când cele mai puţine în Februarie.

Precipitaţiunile anuale mijlocii, maxime şi minime în regiunea Ţigăneşti-Periş

Localitatea	Cantitatea de precipitaţiuni			Observaţiuni
	mijlocie mm	maximă mm	minimă mm	
Bucureşti	608	860	342	
Ţigăneşti.	552	768	346	
Pucheni	601	858	357	
Ploeşti	594	873	298	
Balta Doamnei . .	565	735	305	
Bilciureşti	681	914	365	

După studiul d-lui E. Otetelişanu «Regiunile climaterice ale României» [1] întocmit pe baza teoriilor clasificaţiei climaterice de W. Köppen, regiunea Ţigăneşti-Periş e caracterizată prin următoarele elemente:

Temperatura mijlocie a lunei celei mai reci sub -3^0 ⟨D⟩, temperatura lunei celei mai calde peste $+22^0$ C ⟨a⟩, precipitaţiunile cad în tot cursul anului, ⟨f⟩ având maximum în Iunie ⟨x⟩, de unde stabileşte formula climatică D. f. a. x. — corespunzătoare regiunilor de antestepă favorabile agriculturei — cu trecere spre zona favora-

1) E Otetelişanu: Regiunile climaterice ale României. Buletinul Meteorologic Nr. 6, 1928.

bilă pădurilor ⟨D f b x⟩, ⟨b = temperatura lunei celei mai calde sub + 22° C., cel puțin în cursul a 4 luni temperatura mijlocie este peste + 10° C⟩.

Solul[1]⟩ e brun roșcat de pădure, destul de compact, profund, neutru, foarte fertil și reavăn. Peste tot prezintă depresiuni de mică întindere sub formă de fund de farfurie, numite «*băşici*» în cari se strâng apele din precipitațiuni, încărcate cu săruri de sodiu și potasiu și cari sunt lipsite de orice vegetație lemnoasă. Singure Juncaceele, dintre vegetale, pot crește pe ele.

Arboretele, ce constituesc pădurea, sunt formate din «*șleau*», nume generic adoptat pentru pădurea constituită din stejar ⟨Q. pedunculata⟩, carpin ⟨Carpinus betulus⟩, frasin ⟨Fraxinus excelsior⟩, teiu ⟨Tilia argentea și foarte rar T. parvifolia⟩, ulm ⟨Ulmus campestris⟩, jugastru ⟨Acer campestre⟩, arțar ⟨Acer tartaricum⟩, paltin ⟨Acer platanoides⟩, sorb ⟨Sorbus torminalis⟩, cu păducel ⟨Crataegus monogina⟩ salbă moale ⟨Evonymus europaeus⟩, salbă râioasă ⟨E. verucosus⟩, lemn câinesc ⟨Lygustrum vulgarae⟩ etc.

In pădurile Snagov, Hereasca și Gherghița se găsesc diseminați în masive și câțiva fagi cu diametrul la 1,30 m trecut de 35–40 cm și înalți de 25–30 m, cari sunt elementele cele mai înaintate spre Sud din zona fagului.

Pătura vie specifică acestor arborete este reprezentată prin speciile: Dentaria bulbifera, Asperula odorata, Asarum europaeum, Arum maculatum, Convalaria majalis, Poligonatum, Euphorbia etc., iar dintre cele ce cresc primăvara înainte de a înfrunzi pădurea Galanthus nivallis Scila bifolia, Anemone nemorosa, Viola odorata, Corydallis, etc

Locurile desemnate prin prezența acestor plante arată stațiunile de stejar cele mai fertile. Stejarul obține aci 40–60 cm diametru la 1,30 m și 28–32 m înălțime în 100–120 ani.

Anii de fructificație abundentă ai stejarului sunt rari ⟨la 10–12 ani⟩ în acest ținut. Carpinul în schimb, fiind într'un optimum de vegetație, fructifică abundent și des ⟨la 2 ani⟩. Intru cât e specie de umbră la deschideri puțin pronunțate ale masivului, se instalează «ca peria».

1⟩ P. Enculescu: Zonele de vegetație lemnoasă din România etc. pag. 135. Memoriile Institutului Geologic al României, 1924.

Din această cauză stejarul, specie eminamente de lumină, cu creșterea înceată în prima tinerețe, se regenerează greu, dacă nu extrem de greu, în codru cu tăieri succesive.

Până acum aproape regulat acolo, unde s'au aplicat asemenea tăieri, fără să se fi luat și măsuri severe, pentru instalarea și menținerea lui în amestec, din păduri vestite de stejar, au rezultat păduri de carpin, cu ceva teiu. ulm și frasin. Exemple tipice de asemenea natură se găsesc în pădurile Ciolpani, Herească din ocolul silvic Țigănești, Domeniul Coroanei Gherghița și în toată regiunea de șleau din jurul Bucureștilor.

De asemenea teiul, care în Europa centrală, împreună cu stejarul, frasinul și paltinul e considerat drept specie nobilă, deci protejată în lucrările de ameliorarea masivelor [1], aci crește ca o buruiană [2]. Căci se regenerează foarte ușor, atât din lăstar cât și din sămânță. Cât privește lăstarii de tei, aceștia în primii ani după tăerea tulpinei mame, au o creștere luxuriantă, iar facultatea de a drajona puternic pe o pe o rază de 1 – 1,50 m în jurul tulpinei îi sporește într'un grad nebănuit puterea de înăbușire a celorlalte specii de amestec, dintre care face parte și stejarul.

Frasinul și ulmul, specii de amestec, caracteristice pădurilor de șleau, dispunând în această regiune de sol fertil și reavăn, întâlnesc condițiuni normale de regenerare.

* * *

In trecutul îndepărtat, când pădurea ocupa suprafețe considerabile, exploatarea se făcea sub formă de tăieri neregulate.

Populația era rară și cu nevoi de material lemnos restrânse. Din pădure folosea pentru lucru numai arbori cu dimensiunile proprii întrebuințărilor dorite, iar pentru foc ridica în general din lemnul căzut, pentrucă era uscat gata.

Regenerarea pădurilor se făcea natural, fără ca omul să simtă nevoia să se preocupe special de ea.

Mai târziu, când cerințele pentru lemn s'au intensificat, ex-

1) In pădurile Prințului Schwarzenberg din Bohemia am văzut plantațiuni pe sute de hectare, făcute cu teiu introdus în amestec.

2) *Teiu* pe slavonește se spune *lipa*. De aci se pare, că vine denumirea comunei Lipia-Bojdani.

ploatările s'au făcut în crâng compus, crâng simplu și în codru cu tăeri succesive.

Atât în primul, cât și în al doilea caz, masivele fiind bătrâne, stejarul n'a mai lăstărit, sau dacă a lăstărit, a lăstărit puțin.

Rezervele din crângul compus, cari ar fi trebuit să fie alese din speciile prețioase și longevive, au fost aproape regulat lăsate din carpin, tei și jugastru, chestiunea fiind socotită rezolvată, dacă rămânea la hectar numărul de rezerve prescris de regulamente.

In codru s'a aplicat exclusiv tăerile succesive, fără să se țină seama de instalarea și menținerea stejarului în amestec, după cum am mai amintit. Din aceste cauze, stejarul a pierdut continuu teren.

* * *

In timpurile mai noui, odată cu grija pentru o pază mai bună a pădurilor și regenerarea masivelor exploatate, s'a urmărit și întregirea lor prin împădurirea poenilor.

In acest scop s'a utilizat aproape exclusiv semănătura de stejar. In anii abundenți de ghindă, terenul cultivat până aci agricol, se arà de cu toamnă și se semăna prin împrăștiere cu *ghindă multă* (peste 7—8 hl la hectar). Deasupra se semăna grâu și se grăpa cu îngrijire. Primăvara următoare se secera grâul mai de sus, ca să se ferească puieții, după care lucrare, timp de 7—8 ani semințișul instalat avea să ducă lupta grea cu ierburile — în special gramineele — și păşunatul.

Semănătura fiind deasă dela început, cu toate greutățile întâmpinate reușea să închidă masivul. Automat din acel moment noul arboret intrà într'o nouă fază de desvoltare, caracterizată prin eliminarea viguroasă a firelor de sămânța de stejar dominate, desemnarea elementelor de viitor, formarea unui strat de litieră, împedecarea desvoltărei gramineelor și totdeodată îndepărtarea dela sine a păşunatului.

Cu închiderea masivului începe și eliminarea porumbarului (Prunus spinosa). Exemple clasice de împădurire cu ghindă prin împrăștiere găsim în pădurea Ciofliceni la «Curături», unde pe o suprafață de 30—35 ha s'a semănat în toamna anului 1913 ghindă cu lopata din căruță, în Snagov la «Viișoara», «Vărzărie», în «Ciocănari» etc.

Lucrările au fost făcute cu deosebită grije de foștii șefi ai ocolului N. Dragoteanu, A. Cristu și T. Trifănescu.

Intervenția silvicultorului pentru înlesnirea închiderii masivului în acest caz se limitează la extragerea porumbarului, secerarea ierbei și mai ales oprirea pășunatului.

Când semințișul e mai revărsat, greutățile întâmpinate din partea ierburilor și pășunatului sunt și mai mari. O prașilă ușoară în acest caz e salutară. De unde la început, impresia lăsată de semănătură asupra vizitatorului nefamiliarizat în tainele culturii stejarului, ar fi fost, că lucrarea trebue refăcută [1], sau în cel mai bun caz completată, dacă o revede după 2—3 ani, o găsește pe cale de a închide masivul [2].

In anii cu ghindă puțină, pentru asigurarea executării programului de împădurire, s'a dat preferință semănăturilor în rânduri, combinate cu cultură intermediară agricolă. Ghinda se seamănă în acest caz în rânduri la 1,50—1,75 m în amestec cu grâu. După seceratul grâului, intervalele dintre rândurile de pueți se cultivă 3—4 ani agricol cu plante prășitoare. Mai mult nu se poate, fiindcă începe să se închidă masivul.

Cu acest procedeu se economisește sămânța, se înlătură lupta cu buruienile, se grăbește considerabil creșterea pueților în înălțime și cu ea închiderea masivului.

In pădurea Radu-Vodă a Domeniului Coroanei s'a împădurit cu foarte bună reușită suprafețe întinse după această metodă la «Hărăboc», în fața castelului de vânătoare dela Scroviște.

Lucrarea s'a executat aci cu titlul de operațiune de regenerare. După exploatarea masivelor existente s'au scos tulpinele și s'a cultivat terenul agricol timp de 3—4 ani, până s'a mobilizat bine solul. După aceia s'a făcut semănătura.

In alte parcele tot la «Hărăboc», în loc de semănături s'au făcut plantațiuni de stejar în rânduri, cu cultură intermediară agricolă.

---

1) Poiana Blidivu de 100 ha din pădurea Barboși-Ghermănești, împădurită în 1913 la fel cu poiana «Curături» din pădurea Ciofliceni, a fost întoarsă cu plugul, fiindcă s'a părut că e rară. Resturile de 2—3 ha semănătură, rămase nedefrișate până în momentul exproprierei sale, închiseseră masivul și creștea viguros ca și cea din Ciofliceni.

1) Rezultatul aplicării acestei măsuri, se poate urmări la «Comoară» și Valea Vlăsiei din pădurea Ciofliceni.

Deși asigură regenerarea în stejar a pădurilor, această metodă nu trebue generalizată, pentrucă descoperă solul în întregime timp de 3—4 ani înlăturând avantagiile necontestate, legate de starea de masiv perpetuu și totdeodată expune domeniul forestier al țării să fie micșorat prin *expropriere*.

In toate cazurile amintite, masivele nou create au fost curate sau aproape curate. Practic ar fi fost, ca după încetarea lucrărilor agricole, să se fi introdus carpin și tei în cuiburi, pe intervalele dintre rândurile de pueți, însoțite de plantațiuni în ochiuri mai mari cu frasin, ca să le apropiem de *facies*-ul masivelor de șleau naturale.

In puținele locuri, unde s'au încercat *amestecul de stejar cu carpin* prin semănătură, rezultatele au fost excelente. Exemple foarte frumoase de amestec de stejar cu carpin și ceva ulm, găsim în pădurea Ciolpani la «Comoară», în fața cantoanelor de pădurar, făcute de T. Pietraru și la Viișoară în pădurea Snagov, făcută de d-l N. Dragoteanu.

Oridecâte ori însă în apropierea semănăturilor de stejar s'au găsit *ulmi*, capabili să poarte sămânță, totdeauna s'a putut introduce prin însămânțare naturală laterală un număr suficient de exemplare din această specie. Mulți dintre ulmi sunt proveniți însă și din drajoni.

Astăzi majoritatea masivelor de stejat, create pe cale artificială prin semănături sau plantațiuni în regiunea Țigănești-Periș sunt în stare de *nueliș*. Altele ating *prăjinișul* și sunt bine închise. O intervenție în vederea favorizării amestecului în accepțiunea curentă a cuvântului nu mai poate avea loc.

Introducerea carpinului în cuiburi sau chiar prin împrăștiere nu se mai poate face decât în vederea creerei de *subetaj*.

* * *

Ca să rămână în cadrul regenerărilor naturale și să asigure totdeodată un procent însemnat de stejar din sămânță, în pădurea de șleau, șeful ocolului silvic Țigănești din 1920 a propus să se facă tăeri *quasi grădinărite* în arborete de crâng compus de șleau, bine închise, cu solul neînierbat, cu rezerve numeroase de carpin și jugastru, însoțite de *regenerare în ochiuri*.

In acest scop pe întreaga suprafață a arboretului s'au deschis ochiuri, prin tăere rasă, în diametru de 15—30 m, în formă

de cerc sau elipsă, având suprafaţa totală ‹a tuturor ochiurilor› egală cu $^1/_3$ din suprafaţa arboretului.

Locul ochiului s'a ales de preferinţă în jurul rezervelor de carpin, în dorinţa, ca prin aplicarea tăerilor, să se extragă cât mai mulţi arbori producători de sămânţă din această specie.

S'a mobilizat apoi solul la 7—8 cm adâncime cu sapa şi s'a semănat ghindă în rânduri depărtate între ele la 0,75—1 m în toamna anului 1921. După un an de vegetaţie, ochiurile au fost lărgite cu un metru de jur împrejur, în vederea punerei la dispoziţiunea puieţilor de stejar a unei cantităţi mai mare de lumină şi mai cu seamă umezeală din precipitaţiuni, fie prin mărirea proporţiei precipitatelor, ce cad la sol, fără să fie reţinute de acoperiş, fie prin sporirea umezelei de condensaţie ‹răcire în timpul nopţii›, fie în fine prin reducerea concurenţei rădăcinilor, fie prin mobilizarea solului, ale cărei efecte sunt surprinzător de favorabile asupra creşterei puieţilor în prima tinereţe.

O lărgire mai pronunţată a ochiurilor, nu numai că nu e recomandabilă, dar e chiar vătămătoare, căci permite instalarea buruienilor ‹în special graminee›, cari bătătoresc solul, sug umezeala din sol a puieţilor şi-i înăbuşe.

Puieţii fiind expuşi apoi la prea multă lumină solară, cresc mai încet în înălţime [1], decât ar fi cazul când sunt parţial umbriţi.

La timpul oportun urmează să se facă noui lărgiri ale ochiurilor, până ce întreg masivul bătrân va fi exploatat. In orice caz mersul tăerilor trebue regulat după acela al desvoltărei semiţişului.

Intre timp semiţişurile din ochiuri şi acelea născute pe cale naturală şi puse în condiţiuni de desvoltare în intervalele dintre ochiuri, se racordează, constituind la olaltă viitorul arboret de şleau.

La început semiţişul, care de fapt prezintă oarecare diferenţe de vârstă. prezintă şi înălţimi diferite, aşa că arboretu are în prima tinereţe un profil neregulat ‹Gayerische Linie›.

Dar cum aceste diferenţe nu sunt prea mari, pe măsură, ce se închide masivul, forma pe care o ia, este aceia a arboretelor uniforme.

1› W. B. Mc. Dougal, Plant ecology, 1927, Lea & Febiger, Philadelphia, pag. 148.

Ideia călăuzitoare în alegerea acestei metode a fost, ca stejarul, ce se va instala în buchete prin semănătură în ochiuri, să fie pus în situaţia să reziste în lupta cu carpinul. Căci carpinul, ce răsare în ochiuri după introducerea stejarului, e sortit, — după cum de altfel e necesar să fie — să rămână diseminat, ca element preţios de amestec. Puţinele fire de seminţiş preexistent de carpin, ce eventual s'ar fi găsit în cuprinsul ochiului au fost înlăturate în majoritate prin mobilizarea solului.

In afară de acestea, numărul de buchete de stejar s'a stabilit în aşa mod, ca la exploatabilitate, arboretul să aibe factura unui arboret de şleau, în care predomină stejarul.

Aceasta se obţine în primul rând prin faptul, că în cursul dezvoltării seminţişului, buchetele de stejar primesc mai mulţi ani dearândul sămânţă dela arborii din masivul înconjurător, devenind astfel mici arborete amestecate.

Pe de altă parte prin operaţiunile culturale, ce se fac în seminţişul instalat pe cale naturală între buchetele de stejar, se vor extrage de preferinţă speciile puţin longevive şi de mai mică valoare: carpinul şi jugastrul. Stejarul cruţându-se, creşte în proporţie, ajungând să fie predominant în masiv. Când intervalele dintre ochiuri au stejar prea puţin, el se introduce prin semănătură în cuiburi. Frasinul se introduce ceva mai târziu prin plantaţiuni.

Marile avantagii ale acestei metode se pot rezuma în cele ce urmează:

1. Se obţin uşor arborete de şleau, cu procent însemnat de stejar.

2. Seminţişul primeşte aproape întreaga cantitate de precipitaţiuni, ce cade din atmosferă.

3. Rădăcinile pueţilor scapă de concurenţa rădăcinilor arborilor bătrâni.

4. Arboretul fiind deschis puţin, nu permite instalarea buruenilor, în special a gramineelor [1].

5. Seminţişul se bucură de adăpostul masivului înconjurător contra arşiţei, evaporaţiei şi gerului târziu.

---

1) Chiar dacă se instalează ceva burueni, sunt din cele cu tulpina grasă şi cu foaia lată, cari umbresc solul, îl ţin afânat şi reavăn.

6. Stând la adăpostul arboretului bătrân, semințișul crește la început mai repede în înălțime, decât în cazul când ar fi expus în întregime razelor solare [1].

7. Se folosesc mai mulți ani de sămânță ai arboretului vecin, pentru a se obține arborete amestecate.

8. Stejarul fiind grupat în buchete și având un avans de creștere, se poate îngriji mai ușor în lupta cu celelalte specii.

9. Masivul înconjurător dispunând de mai multă lumină, are posibilitatea să crească puternic în volum pe marginea ochiurilor. ‹Lichtungszuwachs›.

10. Lucrările de regenerare sunt mai ușor de condus și duc la rezultate sigure față de codrul cu tăeri succesive.

Arborete în curs de de regenerare pe mai bine de 150 ha, se găsesc în diverse stadii de desvoltare în pădurile statului Snagov și Ciolpani din ocolul Țigănești. Stejarul semănat în ochiuri în toamna anului 1921, trece astăzi de 2 m înălțime, iar racordarea lui cu semințișurile din intervale e desăvârșită. Intregul arboret se poate considera de pe acum regenerat în cele mai bune condițiuni.

* * *

In strădunța pentru asigurarea regenerării speciilor prețioase în pădure, s'a văzut, că aplicarea metoadelor generale de regenerare, fără cunoașterea în deaproape a condițiilor naturale de vegetație locale, nu dă rezultatele așteptate. De aceia pentru fiecare caz în parte trebuesc găsite procedeele de lucru cele noi potrivite.

In această ordine de idei să citâm un exemplu:

In 1918, potrivit amenajamentului, o parcelă de șleau ‹E_4› din pădurea Ciolpani, în suprafață de 25 ha, tratată până aci în crâng compus, a fost tăiată ras. După o perioadă de timp, arboretul trebuia să fie convertit în codru.

Parcela fiind așezată în vecinătatea izlazului comunal, era adesea invadată de vitele locuitorilor. Din această cauză, lăstarul nu se putea desvolta în voe.

Cum rezervele de stejar fuseseră în vârstă de peste 90—100 ani, n'au mai lăstărit. Stejarul era deci pe cale să fie eliminat în întregime. Sub acoperișul lor în schimb se instalase în buchete cu 3—4 ani înaintea tăerei, un semințiș de stejar, destul de bine re-

1› W. B. Mc. Dougal: Plant ecology.

prezentat, care din cauză că solul se înierbase și bătătorise, avea creșteri foarte mici. Lăsat în voia soartei acest semințiș ar fi fost eopleșit de lăstari și eliminat.

Ca să li se vină în ajutor, puieții au fost prășiți primăvara prin Maiu, în locurile în cari au fost întâlniți. Până la închiderea perioadei de vegetație în acel an, și-au desvoltat un aparat foliaceu bogat. Al doilea an, au crescut 20—30 cm în înălțime, iar prin Iunie au fost degajați prin frângerea lăstarilor dinprejur sub nivelul vârfului puieților.

Al treilea an puieții au crescut de asemenea cu 20—30 cm. Intre timp izlazul fusese despărțit de pădure cu șanț perimetral, larg și adânc. Vitele locuitorilor nu mai puteau «scăpa» deci în parcelă.

Din această cauză lăstarul creștea viguros și amenința puieții de stejar cu copleșirea.

In toamna anului 1923 s'a propus și aprobat, ca lăstarul să fie receptat prin tăere în dijmă. Puieții de stejar și frasin [1] trebuiau să fie lăsați neatinși.

Astăzi semințișul de stejar, care a trecut de perioada critică a creșterii încete din prima tinerețe, are peste 2,50 m înălțime, e bine reprezentat în masiv și ține piept lăstarului. Lăstarul în schimb păstrând masivul bine închis, îi activează creșterea în înălțime și elagajul natural.

Astfel cu sacrificii minime [2], s'a făcut din timp conversiunea în codru, cu asigurarea unui însemnat procent de stejar (0,5—0,6) și frasin.

Concluziuni

Din cele expuse rezultă:

1. In câmpia română, stejarul pedunculat se regenerează greu în pădurea de șleau pentru că:

a) Are fructificația rară din cauza gerului târziu și atacului de insecte, în special în anii secetoși.

b) Crește încet în prima tinerețe, din cauza lipsei de ume-

1) Puieții de frasin, cari erau destul de numeroși, fuseseră prășiți odată cu cei de stejar,

1) Prășitul puieților s'a făcut cu femei în schimbul adunării surcelelor din urma exploatărei.

zeală (reținerea apei de coronament), compacității solului, concurenței rădăcinilor și a lipsei de lumină.

c) Întâmpină concurență vie din partea carpinului și a altor specii, cari sau fructifică mult și des, sau dau drajoni și lăstari viguroși.

2. Ca să-i asigurăm cu orice chip regenerarea și menținerea în masive va trebui:

a) Să se ia măsuri severe contra acțiunei cotropitoare a carpinului, căruia în pădure trebue să i se păstreze numai rolul unei specii, de amestec. Aceasta din cauză că la Țigănești carpinul se găsește într'un optimum de vegetație, pe câtă vreme stejarul pedunculat, care crește în condițiuni excelente numai pe luncă, în acest ținut este la limita zonei sale naturale de vegetație, în pragul stepei.

b) Să folosim orice împrejurare favorabilă instalării sale între care citãm: semințișurile preexistente de stejar, anii intermediari de sămânță fie ei cât de săraci, degajările îngrijite și des repetate, etc., deoarece stejarul fructificând rar, nu ne-ar permite să executăm în mod susținut operațiunile de regenerare și n'am avea elasticitatea necesară în gospodărie, iar pe de altă parte stejarul crescând încet în prima tinerețe e amenințat continuu să fie cotropit de speciile de mai mică valoare, repede crescătoare.

3. Metoda regenerării în ochiuri dă rezultate excelente, căci dă semințișului de stejar avans de creștere.

4. In cultură să se dea preferință semănăturilor cu ghindă multă la hectar. Oridecâteori va fi cu putință să se folosească semănăturile în rânduri însoțite de cultura intermediară agricolă cu plante prășitoare, căci prin mobilizarea solului favorizează creșterea puieților în prima tinerețe, când în mod natural ei se desvoltă foarte încet și-i scapă totdeodată de pericolul buruenilor. După terminarea lucrărilor agricole să se semene între rânduri carpin în vederea închiderei cât de curând a masivului și a obținerii de masive amestecate.

5. Plantațiunile să se limiteze numai la completări, — căci sunt scumpe și expuse secetelor.

6. Lucrările de regenerarea stejarului pedunculat în câmpia română nu cer atât muncă multă, cât stăruință continuă din partea silvicultorului, unită cu inițiativă și libertate de acțiune din partea serviciului. Ele se pot executa ușor cu personalul silvic inferior, des controlat.

Observations sur la culture du chêne pédonculé dans la plaine de Roumanie. (La région Țigănești-Periș)

La partie plaine de la Roumanie qui se trouve dans le bassin du fleuve Ialomița — la région Țigănești-Periș, — est couverte par de grandes forêts, constituées d'un mélange intime de chêne pédonculé, charme, tilleul, frêne, orme, érable, sorbier, etc., connus dans le pays sous le nom générique de «Șleau».

Ces forêts son situées sur un sol brun-rougeâtre, profond, asssez compact, neutre et très fertil, dans la zone d'antésteppe ‹D f a x d'après la clasification de Köppen›, favorable pour la culture agricole et formant une transition vers la zone des forêts ‹D f b x d'après Köppen›.

Le chêne pédonculé a une végétation lente, pendant les premières années ; la glandée est rare ‹10—12 ans› mais abondante.

Etant concuré par le charme et le tilleul, qui se trouvent dans un optimum de végétation, on obtient avec difficulté la régénération naturelle du chêne pédonculé, par des coupes successives. On a du prendre toujours de mesures sévères pour assurer son installation et son maintient dans des peuplements mélangés ; sans cela, on a eu chaquefois des régénérations en charme, tilleul, érable, orme et forêts.

En 1921 on a fait des beaux travaux de régénération par trouées, pratiquées dans le massif, ‹ayant un diamètre de 15—30 m› ; elles ont été ensemencées artificiellement avec des glandes, après avoir été mobilisé le sol. A l'abri des grands arbres, qui les entourent, les jeunes plantes se développent dans des conditions meilleures à celles *qui se trouvent* dans les régénérations par coupes successives.

Dans ces peuplements purs de chêne, s'installent ensuite les autres expèces, le charme, le tilleul, etc., avec le temps on obtient, de cette manière, des beaux peuplements mélangés.

L'article finit par un exposé sur les opérations qu'on a effectuées pour améliorer les peuplements résultés des coupes de taillis.

PROBLEME ADMINISTRATIVE

CONTABILITATEA INTREPRINDERILOR FORESTIERE

de I. DUMITRESCU
Ing. şef silvic

Pentru buna conducere a unei întreprinderi, e necesară o bună organizare a contabilităţei.

Cu cât întreprinderea este mai mare, cu atât mai mare atenţiune trebue dată bunului mers al contabilităţei. Un conducător priceput şi destoinic, trebue să cunoască în amănunţime, atât organizarea contabilităţei sale, cât şi felul cum ea este condusă.

Una din cele mai complicate contabilităţi, este aceia a întreprinderilor forestiere, atât din pricina varietăţei de operaţiuni, cât mai ales din pricina timpului lung, necesar dela exploatarea materialului până la comercializarea lui.

In general, în contabilitatea unei întreprinderi, sunt următoarele categorii de conturi:

a) Conturi de capital.
b) » » valori.
c) » » persoane.
d) » » ordine şi tranzitorii.
e) » » rezultate.

Vom analiza fiecare categorie în parte:

a) Conturile de capital.

Acestea sunt: 1. Capital social.

2. Fonduri div.
- Fond de rezervă.
- » cultural.
- » filantropic.
- » bibliotecă.
- » reîmpădurire.
- » îmbunătăţiri.
- » asist. funcţionarilor.

3. Fonduri amort.
- Fond amort. debit dubioşi.
- » » instalaţiilor.

1. Capital social reprezintă capitalul pus în întreprindere de proprietarul întreprinderii, sau de asociaţi.

In cazul societăţilor anonime, el reprezintă valoarea nominală a acţiunilor emise şi subscrise de acţionari. In cazul societăţilor cooperative, reprezintă capitalul subscris al membrilor. Atât la Societăţi în nume colectiv, cât şi la cele Cooperative, contul capital are un cont auxiliar sau cont de detaliu, în care se arată numele şi pronumele asociatului şi capitalul subscris de fiecare.

In cazul când asociaţii n'au achitat toate sumele subscrise, se constitue un cont de persoane numit: «Asociaţi» ai cărui sold arată sumele, ce trebue să depună asociaţii, până la complectarea capitalului subscris.

In acest caz, capitalul vărsat este egal cu capitalul social, minus soldul contului asociaţi.

2. Fondurile diverse. Dintre acestea, fondul de rezervă este admis de legea contribuţiilor directe, în limitele prevăzute în ea.

Acest fond, se constitue conform prevederilor statutare în general, pentru acoperirea pierderilor eventuale, ce nu pot fi acoperite de veniturile curente ale întreprinderei, şi pentru asigurarea capitalului social. El se constitue din veniturile anuale ale întreprinderei, prin contul de «profit şi pierdere», odată cu încheerea bilanţului.

Fondul cultural se găseşte de obicei în contabilitatea cooperativelor forestiere, fiind un cont impus de statutele acestora. Celelalte întreprinderi, în general, nu constituesc asemenea fond prin faptul, că el este socotit ca venit impozabil şi urmează

să plătească și impozit la un fond constituit în vederea scopurilor culturale. Cheltuelile, ce le fac aceste întreprinderi în acest scop, (acele ce le fac) se fac din veniturile anului curent și, elle sunt acceptate de fisc, ca cheltueli, dacă se dau pe baze de acte emanate dela reprezentanți autorizații ai instituțiilor culturale, etc.

Acelaș lucru se poate spune despre fondurile filantropice și de bibliotecă.

Aceste fonduri se constitue tot pe bază de bilanț, sau sunt alimentate în cursul anului cu amenzile ce se aplică personalului sau cu alte venituri extraordinare.

Fondul de reîmpădurire, figurează între conturile societăților obligate să reîmpădurească suprafețe, ce exploatează. El reprezintă suma, ce urmează a se cheltui cu curățirea, replantarea și întreținerea plantațiunei la parchetele exploatate în anul pentru care se închee bilanțul, până în anul când începe plantația, când de obicei, cheltuelile se fac din veniturile ordinare, rămânând ca fondul să acopere cheltuelile, ce urmează a se face cu suprafețele exploatate în ultimii trei ani.

Acest fond se constitue prin debitul contului de exploatarea pădurei, sau chiar a contului de valoare «pădure» întrucât este o sumă, ce se adaugă la valoarea de cumpărare a pădurei, ca o obligație contractuală, ce constitue un adaos de preț. Acest fond, nu poate fi constituit pe bază de bilanț, prin contul de «Profit și Pierdere» de oarece, nefiind prevăzut în legea contribuțiilor directe, este considerat ca venit și impus la impozitul comercial și complimentar, ceeace constitue o enormitate, provenită dintr'o omisiune la redactarea legei și din interpretarea excesiv de strictă a organelor fiscale.

Fondul îmbunătățirii, ce se constitue în vederea refacerei instalațiunilor industriale sau a modernizărei lor, este scutit de impozit, numai dacă intră în prevederile de modificarea legei contribuțiilor directe din «Monitorul Oficial» No. 72 din 28 Martie 1926, adică, dacă suma alocată anual nu e mai mare ca de 5 ori amortismentul legal pentru instalațiile făcute până la 1916, de 4 ori pentru cele făcute dela 1916–1918, de 3 ori pentru cele din 1919 și de 2 ori pentru cele din 1920 și 1921. Aceste fonduri se pot constitui cu scutiri de impozite numai până la 1930.

Fondul de asistență și pensiuni al funcționarilor, se poate constitui cu scutiri de impozit comercial până

la 10% din salariul anual al funcționarilor. Toate întreprinderile bine organizate au acest fond.

3. Fonduri de amortismente.

Dintre acestea, fondul de amortizarea debitorilor dubioși e scutit de impunere, dacă nu este mai mare în total decât 3% din valoarea creanțelor întreprinderei.

Intreprinderile sunt însă nevoite să creeze asemenea fond mai mare, din cauza riscului, ce are cu clienții debitori, pentru comerțul de cherestea, în special în interior.

Fondul de amortizarea instalațiilor, se constitue pentru recuperarea cheltuelilor făcute în instalațiile de exploatare a lemnului, — căi ferate, funiculare, opusturi, etc., cheltueli ce în întreprinderile forestiere se ridică la sume enorme, mai ales la noi, unde pădurile bune de exploatat s'au depărtat în văgăunile greu accesibile ale munților. Asemenea pentru istalațiile industriale, clădiri, locuințe conform punctului 6 art. 31 din legea contribuțiilor directe, se admit anual amortismente neimpozabile, maximum 5% pentru clădiri, maximum 8% pentru fabrica propriu zisă, și maximum 15% pentru instalațiile mobiliare sau imobile prin destinație.

Amortizarea instalațiunilor și clădirilor, ce se face în concesiunile de exploatare ⟨în speță forestieră⟩ și cari la expirarea concesiunilor rămân proprietarilor, se face repartizându-se anual o cotă pentru amottizarea complectă până la expirarea concesiunei ⟨punct. 8 art. 31⟩.

b) Conturile de valori.

Acestea sunt de obicei următoarele:

1. Cassa.
2. Efecte Publice.
3. Imprimate și timbre muncitorești.
4. Alimente și Materiale
   - Mag. Centrală.
   - » din centru exp.
   - Cantina Centrală
   - » din centru expl.
   - » eventual din alt centru.
5. Mobilier și Unelte.
6. Animale și Vehicule.
7. Clădirj și Instalații.

8. Calea ferată.
9. Pepiniere.
10. Pădure.
11. Material lemnos
    - Lemn rotund în pădure în diferite stadii.
    - Lemn de foc în pădure.
    - » rotund la fabrică.
    - Cherestea dep. fabrică.
    - » » expediție.

Contul Cassa se debitează cu încasările și se creditează cu plățile în numerar, pe care le face întreprinderea.

Contul Efecte Publice, se debitează cu efectele publice cumpărate și se creditează cu cele vândute cu prețul de cumpărare și cu vânzare.

Acest cont urmează să aibă un auxiliar, în care să se specifice felul efectelor, valoarea nominală și valoarea de cumpărare, respectiv de vânzare.

Contul imprimate și timbre muncitorești, se debitează cu valoarea imprimatelor necesare întreprinderei pe măsura cumpărării lor și se creditează pe măsura distribuirei lor la servicii.

In ceeace privește timbrele muncitorești, acest cont se debitează cu valoarea cărților-chitanțe, cărților de lucrător, a tuturor cărților, ce lucrătorii sau ucenicii sunt obligați să aibă după Legea Asigurărilor Sociale, precum și cu valoarea timbrelor de boală și invaliditate sau de ucenici, pe care patronul le cumpără pentru a le aplica pe cărțile-chitanță respective.

Acest cont, se creditează cu borderourile de consumarea lor, sau prin listele de plată, când se reține lucrătorilor cota cuvenită pentru plata lor.

4. Contul Alimente și Materiale.

Acest cont, cuprinde manipulația materialelor de întreținere necesare exploatărei forestiere, fabricei de cherestea și căilor de scoatere. El mai cuprinde și manipulația alimentărei lucrătorilor și funcționarilor întreprinderei, mai ales în exploatările izolate.

Acest cont este de mare importanță. El are două categorii de conturi auxiliare: «Conturile Magaziilor» și «Conturile Cantinelor».

Conturile de magazii, se debitează cu cantitatea și valoarea tuturor categoriilor de materiale și alimente, ce intră într'un centru de exploatare.

De obiceiu la sediul societății este Magazia centrală a întreprinderei, prin care trece întreaga gestiune cantitativă și valorifică a tuturor materialelor și alimentelor, ce se aprovizionează și distribue de întreprindere.

Magazia centrală se debitează pe baza notei de intrare în Magazie, ce trebue să însoțească orice factură sau notă de materiale.

Magazia Centrală se creeitează, apoi cu materialele de întreținere distribuite direct serviciilor, pe bază de bonuri emise de cei autorizați, cari se trec în borderouri lunare, operându-se de contabilitate lunar.

Magazia Centrală se mai creditează cu cantitatea și valoarea materialelor de întreținere, predate celorlalte magazii, ce eventual se găsesc la centrele de exploatare. Această creditare se face pe baze de note de eșire din Magazie, semnate de cei ce le primesc.

Creditarea materialelor de întreținere, se face cu prețul de cost, preț cu care a fost debitată.

Alimentele și materialele necesare lucrătorilor și funcționarilor întreprinderei, se desfac prin Cantine. Magazia centrală se creditează cu prețul de vânzare, pe baze de note de eșire din magazie, semnate de cantinieri și cari servesc și drept acte de debitarea cantinei respective.

Cantineie se încarcă numai valorific. Conturile lor sunt mai mult conturi personale ale gestionarilor, cari răspund pentru valoarea mărfurilor primite spre desfacere.

5. Contul mobilier și unelte se debitează cu valoarea edecurilor și mobilierului afectat clădirilor pentru administrație și personal.

El este un cont de inventar, ținând o evidență strictă a obiectelor cu o descriere a lor.

El se creditează numai atunci când obiectele s'ar vinde sau s'ar strica, sau epuiza, necesitând astfel prin debitul contului de «Profit și Pierdere» scoaterea din inventar.

Uzajul mobilierului este acoperit prin fondul de amortisment, ce se creiază anual.

6. Contul animale și vehicule, cuprinde valoarea animalelor și vehiculelor, proprietatea întreprinderei, necesare în exploatare și administrație. Pentru animale se ține și un registru special, cu datele din biletele de cumpărare și cu numărul de control al fiecăreia.

Pentru vehicule se ține un inventar special.

Amortizarea animalelor se face, fie pe măsura scoaterei lor din inventar, — prin vindere tăere sau prin moarte, — în care caz diferența dintre prețul realizat și cel de cost, se trece fie în debitul contului de exploatare respectiv, fie prin fond de amortisment anual.

7. Contul clădirii și instalații.

Acest cont se debitează cu valoarea imobilelor, sau instalațiilor cumpărate, sau construite de întreprindere, după ce construcția lor este terminată. După aceasta, el se mai debitează cu adausurile de clădiri și mașini, și se creditează cu imobilele sau instalațiile ce eventual s'ar vinde sau cu daune, ce s'ar obține dela societatea de asigurare în caz de incendiu.

Amortizarea acestui cont se face prin fondul de amortisment, ce se constitue conform arătărei noastre anterioare.

Reparația și întreținerea clădirilor și instalațiilor, se face prin subcontul «Întreținerea clădirilor» dela contul cheltueli de administrație sau prin contul de exploatarea fabricei, ce intră între conturile de rezultate.

Asemenea și cheltuelile cu instalațiile de scoaterea lemnului, drumuri, plănci, uluce, variante, etc., cari servesc parchetelor anuale, se trec în subcontul instalațiunii forestiere din contul «Exploatarea pădurei».

8. Contul Calea ferată, se debitează cu valoarea instalațiilor de cale ferată, terasament, poduri material de cale precum și cu materialul rulant cumpărat de întreprindere. Acest cont se comportă ca și contul «Clădiri și instalații».

Întreținerea și exploatarea căei ferate și a meterialului rulant se face prin cont separat, la conturile de rezultate.

Alte întreprinderi au în locul căei ferate alte feluri de instalații de scoatere: funiculare, planuri inclinate, instalații de plutire cu caracter permanent, etc. Conturile de valoare, ce reprezintă aceste instalații, urmează acelaș regim, ca și contul de cale ferată.

9. Pepiniere.

Acest cont se debitează cu cheltuelile de instalație a pepinierelor și cu cele de întreținere, stabilindu-se anual prețul de cost al puieților.

Creditarea contului, începe cu valoarea de cost a puieților, ce se scot pentru plantare. In această valoare de cost intră și amortizarea cheltuelilor făcute cu instalația pepinierei.

10. Contul Pădure este contul ce se debitează cu valoarea pădurii cumpărate, inclusiv taxele de înregistrare, comisioanele plătite la cumpărare, etc.

El se creditează cu valoarea de cost a suprafeței, sau cantității exploatate anual.

Contul «Pădure» se creiază, creditând cu valoarea sa, contul vânzătorului, pentru valoarea propriu zisă a pădurei și contul cassa, cu taxele și comisioanele plătite.

In valoarea pădurei, intră suma de plată în numerar, plus toate sarcinele aferente proprietății, inclusiv impozitul agricol plătit fiscului, în cazul când contractul prevede, că e plătit de cumpărător.

Cu valoarea acestui impozit, se debitează contul pădure pe baza procesului verbal de împunere prin creditul contului «Diverși».

11. Contul Material lemnos.

La întreprinderile, ce au exploatări de păduri și de ferăstrău, acest cont este în primul rând un cont de inventar. El se debitează cu prețul de cost sau de inventar la încheerea bilanțului, având un cont de detaliu, care arată cantitativ și valorific fiecare categorie de material lemnos, la pădure, la fabrică, în diverse depozite, atât pentru produse principale, cât și pentru cele secundare.

De obiceiu, auxiliarul acestui cont cuprinde:

a) Material lemnos pădure, material lemnos fabrică, material lemnos în alte depozite.

Subcontul material lemnos pădure are subdiviziuni:

a) Lemn de lucru . . . brad și molid sau altă esență.

b) » » foc . . . . fag sau altă esență.

c) Produse secundare.

La fiecare catogorie se arată cantitatea și valoarea în fiecare stadiu de exploatare.

Subcontul «material lemnos fabrică» va avea subdiviziuni

pentru lemn de lucru rotund și cherestea pe calitate și categorii de prețuri, pentru lemnul de foc la fel, etc.

In timpul anului, se lucrează cu acest cont, numai dacă se cumpără material lemnos în diferite stadii de exploatare.

Intreprinderile, cari au numai fabrici de cherestea, cumpărând lemnul rotund, lucrează numai cu acest cont, «lemn rotund fabrică» debitându-l cu prețul de cost al materialului în stadiile de cumpărare.

c) Conturile de persoane.

Acestea sunt de obicei următoarele:

1. Diverși.
2. Avansuri asupra salariilor.
3. Salarii neridicate.
4. Conturi curente.
5. Participații.
6. Arendă (furnizori de material lemnos).
7. Impozit asupra salariilor.
8. Debitori dubioși.
9. Garanții.

Contul Diverși, coprinde operațiunile cu terții clienții și furnizorii intreprinderei. Fiecare persoană are contul său în auxiliarul acestui cont. Orice sumă încasată dela clienții intreprinderei, se trece în creditul lor prin debitul cassa. Cu valoarea facturei se debitează clientul prin creditul contului general de vânzori.

De asemenea, cu valoarea oricărui material, furnizat, se debitează contul de material respectiv, arătat în conturile de valori și se creditează furnizorul, iar la plată se debitează furnizorul prin creditul contului cassa.

Cu ocazia încheerei bilanțului, se separă soldurile clienților debitori de a clienților creditori.

Contul de diverși, trebue ținut cu mare atențiune, întrucât orice eroare supune întreprinderea la riscul de a rămâne neacoperită cu valoarea materialelor livrate, etc.

Contul avansuri asupra salariilor, cuprinde avansurile, ce se dau funcționarilor și lucrătorilor în contul salariului și lucrului efectuat.

Tot la acest cont, se înregistrează și listele de plată, care se încheie mai înainte de terminarea unei lucrări și deci când nu se poate cunoaște situația lucrului efectuat.

Pentru ușurință se subdivide acest cont în:

a) Avaasuri lucrători dela păduri.

b) » » » fabrică.

c) Liste de plată fără situație.

Se debitează contul cu toate sumele avansate lucrătorilor și funcționarilor, precum și cu totalul iistelor de plată fără situație și se creditează cu reținerile făcute pe state sau pe listele de plată, precum și cu situația lucrărilor efectuate pentru listele de plată, ce nu avuseseră situații.

Contul salarii neridicate, cuprinde toate sumele ce li se cuvin lucrătorilor, pentru lucrul efectuat, dar care nu s'au prezentat la plată pentru ridicarea acestor drepturi.

Se creditează cu sumele rămase neachitate pentru a se debita cu plăți făcute.

Contul «Conturi curente» cuprinde operațiunile făcute de obicei cu băncile, cari au la bază un credit și pentru care operațiuni se percep dobânzi, debitându-se cu sumele avansate și creditânduse cu încasările făcute dela aceste bănci. Dobânda se calculează trimestrial având adesea un procent pentru solduri debitoare și alt procent pentru solduri creditoare.

Contul participațiuni, cuprind participațiile de capital la alte întreprinderi debitându-se cu sumele retrase.

Cont «Arendă», cuprinde arenda neexigibilă încă, pe care se datorează proprietarului pădurei în exploatare, (fie particular sau Stat) creditând cu valoarea arenzeii ce datorăm și debitând pe măsură, ce achităm arenda devenită exigibilă.

In cazul când o parte din arendă devine exigibilă (o rată) și nu se poate plăti în întregime, este de preferat a se stabili (și înregistra calitatea de creditor a proprietarului, debitând contul «arendă» și creditând proprietarul la contul «Diverși» cu valoarea ratei devenită exigibilă, iar pentru plățile parțiale făcute în contul acestei rate debitând contul diverși prin creditul contului care a efectuat plățile.

Cont impozit asupra salariilor, cuprinde reținerile făcute funcționarilor și lucrătorilor pentru impozitul pe salarii, creditându-se cu aceste reținere și debitându-se cu sumele depuse fiscului.

Contul debitori dubioși, cuprinde sumele ce datorează terții deveniți insolvabili, sau care nu se pot urmări din

cauza sumei prea mici în raport cu cheltuelile de judecată, sau pentru care nu posedăm acte perfecte, pentru punerea în valoare a drepturilor noastre.

Se debitează cu ceeace ni se datorează, creditându-se cu eventualele încasări, sau cu amortismentele făcute. Aceste amortizări se fac prin fondul de amortismentul debitorilor dubioși, dar trebuesc făcute în minus cu 1 leu, care rămâne pentru evidență. In cazul când unul din acești debitori amortizați, ar mai avea de primit oarecari drepturi, i se va reține datoria, ce o are, restituindu-i-se numai restul. Aceste rețineri făcute se înregistrează la un cont de rezultate.

Contul Garanții, cuprinde garanțiile depuse în numerar pentru diversele angajamente, debitându-se cu sumele depuse și creditându-se cu sumele restituite.

Conturile de ordine și cele tranzitorii.

Denumim conturi de ordine sau evidență, acele conturi, de cari ne servim pentru diverse înregistrări în vederea ținererei în evidență a diverselor valori, acte, etc.

Iar conturi tranzitorii acele, cari servesc la înregistrările provizorii de acte, valori, fapte, etc., iar dela aceste conturi tranzitorii, se face virimentul operațiunei după ce a rămas definitivă.

Printre primele sunt:

1. Terenuri arendate.

Diverse terenuri arendate, cu ajutorul cărora se ține în evidență terenurile, ce întreprinderea le are în folosință prin arendare și arenda neexigibilă încă pentru aceste terenuri.

2. Contracte și convenții.

Diverși contracte și convenții, cu ajutorul cărora se ține în evidență diversele contracte sau convenții, ce sunt încheiate cu terțele persoane și din care decurg obligațiuni de executat într'un timp mai îndelungat.

3. Impuneri.

Impozite de plată, cu ajutorul cărora se ține în evidență impunerile, ce se fac pe baza legiior fiscale și ceeace mai datorează din aceste impozite.

Printre conturile tranzitorii sunt:

1. Construcții și instalațiuni, la care cont se înregistrează provizoriu plățile făcute pentru manoperă, materiale, etc., în vederea construirilor sau instalărilor, ce ne sunt necesare. După ce s'a ter-

minat lucrarea, se face situaţia lucrărei executate, virând totalul costului clădirei sau a instalaţiei, în contul respectiv «Imobile, Clădiri, Instalaţii, etc.».

2. Dispoziţii de plată, la care cont se înregistrează dispoziţia dată de întreprindere unui client debitor sau unei bănci de a face o plată oarecare, creditând în acest cont banca sau clientul, căruia s'a dat dispoziţia de plată.

La efectuarea plăţei, se va credita definitiv contul clientului sau a băncei în contul «Clienţi sau Cont curent», cu care se lucrează.

Cheltueli cuvenite anilor viitori, la care cont, se înregistrează provizoriu plăţile făcute în cursul anului curent şi pentru cheltueli, ce privesc gestiunea anilor viitori.

4. Conturile de rezultate sunt acele, ce oglindesc gestiunea anului în curs. Ele sunt acele pe cari le manevrează administratorul întreprinderei, acele asupra cărora el acţionează zi de zi în vederea minimului de cheltueli pentru producţie şi maximului de preţ pentru desfacere.

Despre ele vom trata într'un număr viitor.

La comptabilité des exploitations forestières

L'auteur décrit l'organisation des comptes dans la comptabilité des exploitations forestières. Il examine le compte capital, les comptes des valeurs, les comptes individuels et les comptes transitoires, en accentuant sur leur rôle et leur nécéssité pour le controle des opérations.

INSEMNĂRI

Regimul proprietăţii particulare forestiere în noua legislaţie silvică a Poloniei [1]

La 1 Iulie 1927 a intrat în vigoare în Polonia, ordonanţa Preşedintelui Republicei asupra regimului de aplicat tuturor pădurilor, altele decât proprietatea Statului. Ministerul Agriculturii însărcinat cu aplicarea acestei legi, a dispozat că se poate schimba felul de folosinţă al solului, respectiv se pot defrişa numai acele păduri ce nu sunt calificate drept păduri de protecţie, sau cari nu sunt legate de vreo servitute şi a căror suprafaţă nu trece de 5 ha în voivodatele (judeţele) vestice, centrele şi sudice şi de 10 ha în cele estice.

Cele mai de seamă prevederi ale acestei legi în privinţa defrişării sunt următoarele:

Defrişarea pădurilor, cari nu sunt clasificate drept păduri de protecţie este permisă cu aprobarea autorităţilor silvice în următoarele cazuri:

a) când prin defrişare urmează a se da o mai favorabilă utilizare terenului

b) dacă în decurs de 3 ani se reîmpădureşte o altă suprafaţă cel puţin tot aşa de mare;

c) dacă defrisarea este necesară pentru operaţii agrare şi anume pentru comasare;

d) dacă defrişarea este cerută de interese publice.

Când regenerarea nu se face pe cale naturală, trebue să se facă în mod artificial într'un interval de 3 ani socotit dela 1 Iunie al anului ce urmează tăierii, sau de la epoca la care autorităţile socotese că o regenerare pe cale naturală nu mai e posibilă, nu e terminată sau e insuficientă. Pe terenurile forestiere, pe cari la punerea în aplicare a legii nu se găseşte nici un fel de vegetaţie forestieră, termenul de reîmpădurire e de max. 5 ani. Când proprietarul care era dator să facă împădurirea, nu o execută în termenul fixat, atunci pot face aceasta autorităţile forestiere, pe socoteala propr. respectiv. In cazuri bine determinate, termenul de împădurire poate fi prelungit.

Toate pădurile trebuesc exploatate după amenajamente aprobate de autorităţile silvice şi întocmite pe principiul obţinerii unui raport susţinut (Nachhaltigkeit). Amenajamentul se bazează pe un plan cartografic exact,

---

[1] Dintr'un articol publicat de D-l Jan Vogtman în «Internationale Holzmarkt», Viena, 23—XII—1927.

pe o precisă parcelare şi descriere a pădurii şi conţine prescripţii privitoare la tratamentul ce trebuie aplicat pădurii şi eventualele lucrări de executat în vederea unei bune administraţii a ei.

Pentru pădurile mici, cu suprafeţe cuprinse între 30—100 ha (după regiuni), amenajamentul poate fi înlocuit printr'un regulament de exploatare, care este supus aprobării autorităţilor forestiere; aceasta poate face în regulament schimbările ce le crede de cuviinţă, din punct de vedere economic sau technic. Când proprietarul care a depus regulamentul spre aprobare nu'l primeşte înapoi în termen de 2 luni, poate începe lucrările de exploatare, potrivit regulamentului depus şi cu respectarea dispoziţiilor generale ale legii. Dacă autoritatea forestieră nu dă nici-un fel de rezultat cererii de aprobare a reg. de exploatare timp de un an, atunci regulamentul poate fi considerat ca aprobat. In caz de devastare sau de însemnată păgubire a pădurii, autorităţile au dreptul de a opri mai departe exploatarea până se aprobă regulamentul.

Păşunatul în păduri este interzis, dacă ele n'au atins înălţ. de 3 metri, resp. 15 ani.

Prop. de păduri sunt datori să anunţe îndată autoritatea forestieră despre apariţia de insecte vătămătoare şi să ia măsurile de combatere, ce eventual aceasta ar prescrie; în caz contrar ele se vor face de Stat, pe socoteala respectivului proprietar nesupus.

Intr'un alt capitol legea se ocupă de pădurile «oprite» (Bannwälder) şi cele de protecţie.

Autorităţile forestiere pot în anumite cazuri să declare unele păduri ca fiind «de protecţie» şi anume pe acelea cari protejează coaste de munţi, maluri de râuri şi isvoare sau nisipuri sburătoare, sau să oprească tăierea acelora cari au o deosebită însemnătate pentru apărarea ţării sau pentru şt. naturale.

In pădurile declarate ca «păduri de protecţie», nu se poate schimba modul de folosinţă al solului: ele nu se pot defrişa, sub nici o condiţiune. In asemenea păduri autorităţile forestiere au dreptul să oprească tăierile rase, defrişările, păşunatul vitelor şi strângerea de nutreţ sau litieră, iar termenul de reînpădurire să'l restrângă la un an.

Autorităţile însărcinate cu supravegherea gospodăriei forestiere private sunt şefii de ocoale forestiere şi voevozii, cari au ca ajutor funcţionari technici silvici. Directa supraveghere o exercită şeful de ocol, învoirile pentru defrişări, aprobarea de regulamente de exploatare şi amenajamente şi declararea de păduri de protecţie aparţine autorităţilor silvice ataşate voivodatelor.

Legea mai conţine o serie de prescripţiuni asupra procedurii, care să asigure o urgentă deslegare a unor chestiuni determinate, pe de alta oferă proprietarilor posibilitatea de a'şi impune autorităţilor punctul lor de vedere. Ca pedepse, sunt prevăzute pentru toate călcările de lege, arestul sau amenda; la cererea celui pedepsit, chestiunea se poate înfăţişa tribunalului respectiv. In fine legea mai conţine o serie de dispoziţiuni tranzitorii, din cari cea mai de seamă se referă la defrişarea pădurilor, a căror transformare în teren arabil fusese obţinută înainte de 1917.

Legea silvică poloneză, ale cărei principale dispoziţiuni s'au arătat mai

sus, unifică în fine administraţia forestieră a Poloniei — după aproape 10 ani de la crearea republicei.

Observaţiune: Până la războiu, legea silvică românească era considerată drept cea mai «draconică» din Europa, prin restrângerea dreptului de liberă folosinţă a pădurilor particulare. Războiul, care a sguduit cumplit toate aşezările sociale şi a creat mentalităţi deosebite asupra dreptului de a uza de bunuri (de ex. închirierea forţată, prelungiri de contr. de exploatare), a «ratificat» în bună parte procedeele legiuitorului silvic român din 1910. Faptul că legea poloneză conţine dispoziţii aproape analoage cu ale legii noastre — poate mai aspre încă — ne dau satisfacţia unei clar-viziuni şi îndreptăţeşte oarecum legislatura noastră foarte intervenţionistă.

D. A. S.

Material pentru istoria pădurilor ţării: Extras din «Voyage en Valachie et en Moldavie» 1782—1785), traduit de l'italien par M-r Lejeune, prof. de littérature, ex-professeur de son Altesse le Prince de Moldavie, Paris, 1822, (chez Masson, fils, rue de Tournon 6).

Pag. 17: «**Arbres**»:

«On rencontre partout, tant dans les plaines que dans les vallées et les montagnes d'immenses forêts, des arbres très hauts et qui sont de la plus grande utilité pour les usages de la société. Le plus distingué est le chêne, de la plus belle espèce qui sont pour la construction des navires et pour tout qui demande un bois dur et compact. Il y a des chênes qui ont deux ou trois pieds de diamètre, droits et d'une hauteur démésurée.

Les rues de Bucarest et d'Iassy ne sont qu'une forêt continue formée des madriers ou travées de chêne. Quand ce pont est bien construit et bien entretenu, il est fort commode pour les piétons, mais, au contraire il de vient dangereux, surtout pour les chevaux, quand il est vieux et qu'on néglige de l'entretenir.

A tous égards l'usage de ces ponts est déraisonnable, dispendieux et déstructif par l'immense quantité des pièces de bois dont il est composé, attendu qu'il doit être renouvelé tous en cinq ou six ans.

Les forêts de la Moldavie quelques nombreuses et épaisses qu'elles soient, seraient bientôt dépouillés, si l'usage de cette espèce de pavement continue encore longtemps.

Les sapins qui se trouvent en grand quantité dans les montagnes, pourraient être employés pour les travées de ce pont.

«On y trouve encore des hêtres et des charmes excellents pour la construction des voitures, des ormes et de frênes des différentes espèces. Les tilleuls, les peupliers et le noyer y deviennent très grands et très beaux, ainsi

---

Nota traducătoruiui: «Je ne partage pas l'avis de l'auteur sur la possibilité d'employer aux constructions des ponts les sapins pour épargner les chênes. Tout le monde sait que ce bois, qui est fort poreux, est de peu de durée et ne peut être employé que dans les constructions légères.

que le mûrier blanc dont on a fait ensuite beaucoup de plantations pour nourrir les vers à soie, mais dont la culture n'est pas introduite, ‹répandue et comprise !›.

«Dans plusieurs endroits de la Moldavie et du Banat de Craiova, on trouve un très grand arbre appelé: «tissa».

«Le bois qui est de couleur rouge, est très dur; il est très propre à la confection des meubles, et peut être employé avec autant de succès que les bois d'Amérique.

Les paysans en font des petits barils et quelques autres vases pour la conservation des liqueurs; ces vases sont aussi bons que ceux de verre et d'argile, et sont surtout d'une grande utilité en voyage.

«C'est la seule production que j'ai vue sortir de l'industrie des valaques; on peut encore ajouter qu'il font aux sapins des incisions pour en recueillir le goudron, dans tous les lieux où cet enduit ne découle pas de lui même.

«Quoique les deux provinces abondent aujourd'hui en bois touffus, cependant les nationaux jaloux de l'honneur de leur patrie, assurent que c'est fort peu de choses en comparaison de ceux qui existaient anciennement et qu'ils formaient des forteresses naturelles et impénétrables aux ennemis; c'est à ces avantages qui'ils atribuent le mauvais succès qu'eurent souvent les armes ottomanes et ungares, ‹hongrois› dans ces contrées. Si l'on refléchit à l'enorme consommation de bois que se fait pour le pavage des villes et celle que la Porte ottomane continue d'employer pour la construction des ponts sur le Danube à chaque bruit de guerre, indépendamment de la quantité qui s'exporte à Constantinople, on ne doutera pas de la diminution actuelle des forêts.

Les Valaques ont coutume d'arracher et de faire sécher les racines des arbres qu'ils employent très bien, comme bois à brûler; ce bois est de plus longue durée et produit un feu plus vif que celui du tronc.

«Après la paix de 1774 des coupes de bois ont été commandées presque tous les ans aux deux princes pour la construction du pont à Isaccea, ainsi que pour celle des barques.

«On pourra facilement se faire une idée de cette exportation dès qu'on saura qu'indépendamment de la quantité exigée par la Porte pour la marine, et pour ces ponts, la plupart des matériaux des maison bâties sur le Bosphore, et qui sont renouvelées souvent à cause des fréquents incendies, sont tous tirés des forêts de la Moldavie! On les taille sur les lieux et on les apporte sur des chariots à Galatz où l'on fait des radeaux, que l'on conduit ainsi par la mer Noire jusqu'à Constantinople.

‹p. 31›: «Une race des bohémiens moldaves, appelée «lingurari», parce qu'il fabriquent des cuillers et d'autres ustensiles de bois, nourissent et propagent la meilleur espèce des boeufs qu'ils vendent à raison de 60 piastres chaque.

p. 37: «La cire de Moldavie est à quelques égards supé-

rieure en qualité à celle de Valachie, et particulièrement dans les districts où se trouvent des forêts des tilleuls qui donnent une fleur odoriférante, nouriture très recherchée de ces nobles insectes.

p. 38: «Les abeilles récueillent sur les tilleuls, la cire verte qui est fort vantée pour son odeur agréable et balsamique, c'est plutôt une résine, qu'une cire.

p. 39: «Les rossignols y sont si nombreux, qu'on pourrait regarder les forêts de ce pays. comme leur terre natale, ceux de Valachie sont fort estimés pour la douceur de leur chant. C'est en effet un des plus doux plaisir que l'on puisse éprouver.»

Ne par poveşti, ce încep cu: «a fost odată», istoricul pădurilor noastre de odinioară!

E de remarcat că un vizitator străin care a stat puţină vreme în ţară, profetizează despoierea codrilor — dacă va mai continua sistemul pavajelor în lemn a oraşelor noastre, — adăugat imensului tribut, pe care cele 2 principate îl plăteau imperiului otoman, pentru cetăţile, porturile şi podurile Dunărene, şi pentru clădirile de pe ţărmul Bosforului.

Autorul remarcă plantaţiile de nuc — dud ‹agud› pentru viermii de mătase, — cari încă nu erau introduşi, neînţelegându-se nici azi îndeajuns foloasele practice ale cultivării lor şi produsului acestor fini artişti ţesători, — deasemeni frequenţa tisei ‹Taxus baccata›, — pe care azi o aflăm sporadic, fiind aproape exterminată sau brăcuită — şi nici nu e «arbore foarte mare», — ci arbust, arbore de a III-a mărime abia.

Ca industrii — unice, ale timpului acela, se menţionează doar: facerea de mobile de nuc, şi tisă, — dar mai ales vase pentru conservare de liqueururi egal lemnului american, şi folosirea răşinei, a gudronului coniferelor noastre, în mod foarte rudimentar fireşte!

Iertu-mi-se aceste mici comentarii adăugate, ce nu ar vrea să strice nimic din frumuseţea originalului şi traducerii profesorului particular al Alteţei Salei Prinţului Moldovei făcută acum un veac!

Ing. silvic **Cezar Cristea**

Iaşi, 30 Maiu 1929.

CRONICA

Societatea Inginerilor silvici din Serviciul Fondului Religionar, din Bucovina, în dorința legitimă de a se face cunoscută, organizează o serie de conferințe cu caracter forestier.

Prima s'a ținut la 11 Iunie 1929 de către d-l inginer silvic Anton Tcaciuc în sala Palatului Național din Cernăuți.

După ce vorbește de echilibrul, ce ar trebui să existe între pădure și terenurile de cultură agricolă, conferențiarul se ocupă de foloasele materiale și imateriale ale pădurilor. Comparând datele statistice, privitoare la suprafața pădurilor Fondului Religionar, rezultă, că acestea reprezintă 51 % din suprafața totală a pădurilor Bucovinei.

Servindu-se apoi de datele statistice, obținute la întocmirea amenajamentelor pădurilor Fondului religionar din ultimii ani, conferențiarul găsește, că arboretele au o gradație de vârste favorabilă unei exploatări susținute. Ca măsură de prudență și prevedere prin proectele de tăere din prezent se propune în general a se exploata mai puțin, decât ar fi posibilitatea pe volum și creșterea medie a masivelor forestiere.

Din spicuirea câtorva date istorice, cu privire la fazele, prin care a trecut gospodăria pădurilor fondului religionar dela anul 1883, de când au fost luate în administrația statului și până la prăbușirea imperiului Habsburgic, cum și din arătarea veniturilor medii în perioada de timp amintită, vedem, cum au devenit pădurile seculare și inaccesibile să fie cunoscute încetul cu încetul, și să-și câștige pe piața mondială a lemnului renumele de care se bucură azi.

Anul 1908 este anul renașterei gospodăriei silvice a Fondului religionar, fiindcă la acea dată se introduc exploatările în regie. Inginerii silvici încep din acel moment să refacă instalațiunile de transport, construite pe vremuri de antreprenori, numai pentru durata contractelor.

Antrepriza, ce se practicase mai înainte și în timpul căreia s'au tăiat ras întinse suprafețe, e considerată ca o eră funestă în istoria pădurilor Fondului.

Nu trebue însă să se treacă cu vederea, că epoca construcțiilor monumentelor de rară valoare arhitectonică, cum sunt: reședința metropolitană și catedrala, coincide cu concesionarea acelor exploatări în mare.

Tot sumar au fost amintite decretele primului guvern din Bucovina în 1919 cu privire la anularea contractelor oneroase, ce se încheiaseră de către

guvernul austriac în 1918, cu câteva societăţi şi al doilea din 1920, prin care s'a recunoscut din nou valabilitatea lor.

Aceste contracte au expirat însă treptat. După aceia s'a început să se valorizeze produsele în regie proprie. Pe alocurea s'a intodus şi exploatarea prin cooperative. Un moment de mare importanţă pentru inginerii silvici ai fondului, îl constitue şedinţa Consiliului eparhial din 7 Septembrie 1928, în care s'a hotărât să se introducă exploatarea în regie proprie pe toată linia.

După arătarea acestor fapte, conferenţiarul descrie foloasele indirecte ale pădurilor şi încheie analizând acţiunea binefăcătoare, ce o exercită pădurile asupra agenţilor atmosferici.

Trebue să recunoaştem colegului nostru meritul de a fi scormonit şi redat în cadrele conferinţei sale interesante, date din trecutul gospodăriei silvice, cum şi să remarcăm avântul tineresc, cu care s'a înfăţişat în faţa publicului, arătând marea grije şi interesul, ce poartă inginerii silvici ai Fondului, pentru o cât mai prosperă economie forestieră a Bucovinei.

I. Zeicu

In cursul lunei Iulie a avut loc la Stokholm **corgresul internaţional al «Uniunei staţiunilor de experimentaţie forestieră»**, la care au participat un număr de peste 300 delegaţi din toate părţile lumei.

In săptămâna dela 13—21 Iulie, congresiştii, sub conducerea D-lui A. Hesselman şeful staţiunei de experimentaţie suedeză şi profesor la şcoala forestieră din Stokholm, au făcut o excursiune forestieră în partea sudică şi centrală a ţării (Scania şi Dalekarlia). Intre altele s'a vizitat întinsele domenii forestiere dela Malingbo afectate şcoalei superioare pentru studii şi domeniul forestier dela Siliamfors, afectat în întregime institutului de experimentaţie forestieră.

In săptămâna de la 21—29 Iulie au avut loc în Stokholm, lucrările congresului.

Dintre rezoluţiunile importante luate cu această ocaziune menţionăm: reînfinţarea uniunei staţiunilor de experimentaţie forestieră şi acordul încheiat cu privire la bibliografia forestieră internaţională.

In săptămâna 28 Iulie — 4 August, congresiştii au vizitat partea de nord a Suediei şi s'au despărţit la Arc în munţi, la graniţa Norvegiei.

La acest congres România a fost reprezintată prin D-l prof. Dr. Drăcea delegat oficial.

* * *

In vederea reorganizării administraţiei şi a modificării legiuirilor silvice, guvernul a invitat în ţară—spre a studia condiţiile forestiere—pe D-l Friederich Gernlein, consilier ministerial în Prusia,

D-sa a sosit în România la 17 Maĭ şi a rămas până în luna August.

In acest interval de timp D-sa, după ce a luat cunoştiinţă de legiuirile noastre silvice şi de modul de funcţionare al administraţiei centrale a Casei pădurilor, a întreprins cu mici întreruperi, o călătorie de studii vizitând următoarele puncte: (în ordinea succesiunei): ocolul Ţigăneşti, ocol. Comana, ocol. Ciuperceni, domeniile Reşiţa, domeniile Bistriţa Năsăud, păd. fondului bisericesc din Cernăuţi, domeniul Gurghiu, dir. reg. Cluj, ocol. Sinaia, dir. reg. Constanţa cu perimetrele de salcâm şi pădurile din nord, dir. Piteşti cu valea Topologului şi

exploatările Carpatinei, Direcţia Chişinău cu oc. Tighina, ocol. Tarcău şi exploatările cooperativei Albina, ocol. Soveja şi Caşin.

Despre cele văzute şi constatate urmează să depună un memoriu, insoţit de propuneri.

Red.

* * *

O nouă şcoală politechnică a fost creată în Cehoslovacia şi anume în Kosice, capitala Slovaciei. In primii ani vor funcţiona numai 3 secţiuni: silvică, agricolă şi chimică-technologică. Aceasta este a 5-a şcoală technică superioară a republicei vecine: 2 sunt cehe, 2 germane şi cea înfiinţată acum slovaeă.

La **Congresul profesorilor în geografie** ţinut în Mai la Tg. Mureş sub preşedinţia d-lui prof. univ. S. Mehedinţi s'a relevat reaua gospodărie agricolă şi silvică, ce se face în unele judeţe. D-l Prof. Bujor, în conferinţa d-sale asupra «Reliefului şi vegetaţiei oraşului Tg. Mureş şi a imprejurimilor» spune acest lucru despre pădurile din jud. Mureş. E bine să remarcăm constatările acestei asociaţiuni şi să ştim că se mai găsesc în ţară şi alte societăţi, cari deplâng împreună cu noi jalea pădurilor din Ardeal, devastate de exploatări iraţonale şi prăpădite prin păşunat.

Cez Cr.

Ziarul «Curentul» din 18 Mai a. c. publică un inspirat articol «Ziua arborilor», datorit harnicului nostru coleg, d-l Ştefan Demetrescu—Gârbovi, în care autorul, arătând în cuvinte alese rolul şi frumuseţea pădurilor, îndeamnă tineretul ţării să înveţe a iubi arborele şi să redea peisagiilor ţării splendoarea de altă dată, plantând şi îngrijind arborii.

D. A. S.

RECENZII

Handbuch der haufmännischen Holzverwertung, des Holzhandels und Sägebetriebes, von Ing. D=r h. c. Leopold Hufnagl und Ing. D=r J. H. Flatscher, editura Paul Parey, Berlin, 1929.

Cea de a 10=a ediţiune a renumitei cărţi a lui Haufnagl apare acum într'o prelucrare cu totul nouă, corespunzătoare situaţiei recent creată în ţările din centrul Europei, de care se ocupă în special acest tratat. Materia studiată în ediţiunile precedente într'un singur volum este împărţită de data aceasta pe 2 volume şi tratată în parte, de fiecare din cei doui autori: Primul se ocupă în volumul I de comerţul lemnului, cel de al doilea, în volumul II, de industria cherestelei.

I. *Handbuch der kaufm. Holzverwertung und des Holzhandels*, von Ing. Dr. h. c. Leopold Hufnagl, ‹Manual de valorificare comercială şi negoţul lemnului›. Ediţia X, 1929, cu 388 pag. şi 19 figuri în text.

Cartea d=lui H. a fost prima, ce s'a scris în domeniul valorificării lemnului, rămânând şi astăzi singura, ce îmbrăţişează întreagă această ramură de producţiune şi dovadă că ea era foarte necesară se vede din marele succes avut ‹10 ediţiuni în 25 ani›.

Noua ediţiune aduce relativ puţine schimbări, faţă de precedenta, de aceea nu vom mai insista în detaliu asupra cuprinsului, ci vom arăta numai prefacerile survenite. Astfel, sunt redate într'o formă nouă — pe bază de cifre recente —, informaţiuni asupra condiţiilor forestiere ale principalelor ţări ale Europei, insistându=se bineînţeles mai mult asupra celor germane. ‹Referinţele ce autorul dă asupra României sunt bazate pe date vechi, deşi între timp au apărut multe lucrări, din care se putea informa; recenzentul îi pusese deasemenea la dispoziţie o serie de date, cari însă n'au fost utilizate›. S'au mai complectat şi pus la curent acele capitole ale cărţii, ce tratează despre uzanţe comerciale ‹în nouile ţări din Europa centrală›, prescripţiuni de sortare ‹germane›, etc.

Capitolul al IV=lea, care trata în vechile ediţiuni despre fabricarea cherestelei, a fost redus la câteva titluri numai, întrucât materia acestui capitol formează obiectul celui de al II=lea volum al uvrajului.

In capitolul V autorul dă şi denumirea botanică franceză, engleză şi italiană — pe lângă cea germană şi latină — a principalelor specii forestiere, spre a fi folosită de comercianţii ce au legături cu străinătatea.

Deasemenea s'au înoit datele privitoare la tarifele de transport pe c. f. germane austriace, cehoslovace, şi jugoslave ‹asupra României nu se dau cifre›.

Innoirile şi prefacerile aduse acestei noui ediţiuni vor îndemna desigur pe mulţi din cei ce cunosc valoroasele ediţii anterioare să şi-o procure şi pe aceasta.

II. *Handbuch des Sägebetriebs: Anlage, Einrichtung und Betriebstechnik der Sägeindustrie*, von Ing. D-r J. H. Flatscher. (Manual de fierăstraie, instalarea, amenajarea şi technica funcţionării industriei de cherestea).

Manualul d-lui Flatscher impune dela prima vedere prin mărimea lui (486 pag.), prin impozantul Nr. de figuri şi planşe (253) şi prin considerabilul număr de lucrări germane şi străine, ce autorul a consultat la alcătuirea acestuia (77).

Cercetând cu amănunţime cuprinsul acestei cărţi, cel ce se ocupă cu industria cherestelei, găseşte o mare mulţumire: pentru prima oară apare în domeniul technologiei mecanice a lemnului —părăsit atâta vreme pe seama rutinalor— un studiu serios, metodic şi complet, asupra acestei importante ramuri de activitate industrială. Tratatele anterior apărute păcătuiau prin aceea, că autorii lor se puneau de obiceiu numai din punctul de vedere al fabricanţilor de maşini pentru prelucrarea lemnului, cari dădeau în cărţile lor o mulţime de detalii technice asupra acestor maşini şi perfecţionărilor ce neîncetat li s'au adus. Proprietarului de pădure, silvicultorului, industriaşului sau comerciantului de lemne îi lipsea posibilitatea de a vedea întrucât maşinile noui create sau perfecţionate răspund unei reale nevoi sau înlesnesc o prelucrare mai raţională şi mai economică a lemnului. Iar mulţimea de cărţi «practice» scrise de obiceiu de oameni formaţi prin tr'o îndelungată practică în industria lemnului, dar lipsiţi de obiceiu de o pregătire ştiinţifică anterioară, aveau cusurul că se mărgineau la descrierea unor lucruri împământenite în această industrie, fără discernământ critic şi fără încercări de sinteză.

Cartea d-lui F., —pe care d-sa o numeşte modest «manual», —cuprinde 6 mari capitole. In primul, Instalaţia fabricelor de cherestea, autorul face un scurt istoric asupra desvoltării industriei lemnului în decursul timpului şi măsura în care ea este răspândită actualmente în principalele State ale Europei (România : 600 fabrici mari de cherestea, cu 1690 gatere şi 320 joagăre de apă). După aceasta, F. studiază instalaţia raţională unei fabrici de cherestea, începând cu locul unde trebue aşezată fabrica, spre a avea avantagii la transport, aprovizionare, forţă motrice; alegerea locului depozitului de buşteni şi a celui de cherestea, ca şi amenajarea acestora; modul cel mai convenabil de construcţie a clădirilor (casa maşinilor, hala, etc.); forţa motrice de utilizat în diverse circumstanţe; transmisiuni; ungerea, curăţirea şi întreţinerea maşinilor şi instalaţiei; iluminat.

In cel de al doilea şi cel mai mare capitol se descriu amănunţit principalele maşini-unelte utilizate în industria cherestelei: gaterul şi părţile sale componente; pânzele (lamele) de ferăstrău şi manipularea lor (ascuţirea, întinderea, aşezarea, etc.); diversele tipuri de gatere: simple (veneţiene), rapide, orizontale, de fournier); apoi diferitele fierăstrae cu panglică, circulare, etc.

Capitolul al III-lea tratează despre technica funcţionării fabricelor de cherestea: modalităţi de fabricaţiune; executarea comenzilor (aşezarea pânzelor în rame, în vederea obţinerii sortimentelor voite), randament în cherestea (de diferite calităţi); calcule de rentabilitate (studiul costului de producţiune, în funcţiune de cheltueli, cu indicarea detaliată a acestora şi importanţa lor).

Intr'un subtitlu aparte («Das rationa-

lisierte Sägewerk» pag. 304), autorul tratează cu multă competinţă chestiunea la ordinea zilei, a raţionalizării industriei de cherestea şi enunţă foarte interesante principii, pe baza cărora se poate ajunge la o reducere a cheltuelilor, la sporirea cantitativă şi calitativă a producţiei şi la mărirea beneficiului întreprinderii. La acest studiu autorul anexează scheme lămuritoare, cari arată aşezarea diverselor secţiuni ale fabricii într'o întreprindere raţionalizată.

Capitolul al IV-lea este rezervat descrierii instalaţiunilor anexe ale industriei cherestelei, precum: uscătorii (pe cari autorul le tratează, cunoscând şi foarte avansatele procedee americane), tâmplării, fabrici de lăzi şi cutii de împachetat, transportoare mecanice pentru deşeuri şi rumeguş.

Intr'al V-lea capitol autorul vorbeşte despre industria nouă şi foarte rentabilă a fournier-ului şi placajelor de lemn, descriind diversele metode de obţinere şi manipulare a acestora (tăiere prin ferăstruire, decupare, derulare, uscare, lipire, cercetarea rezistenţei la diverse eforturi, la umiditate, etc.).

Ultimul capitol arată diversele accidente de muncă, ce pot surveni în fabricile de cherestea şi măsurile de prevenire a lor.

Prin expunerea metodică şi clară a materiei aşa de bogate şi variate, cartea d-lui Flatscher poate fi un preţios ajutor pentru practicianul dornic de înnoiri sau pentru cel ce vrea să se iniţieze în tainele producţiei raţionale a cherestelei. Ea este însă în acelaş timp o foarte serioasă lucrare ştiinţifică, menită a deschide perspective noui acestei ramuri de activitate industrială.

Industriaşul şi comerciantul de lemne vor privi cu interes în special indicaţiunile practice din cel de al 3-lea capitol ca şi numeroasele date practice, formulare şi tabele, ce abundă în întreaga carte.

Inginerul, constructorul de maşini, cercetătorul cu pregătire technică mai avansată va aprecia deasemenea serioasele studii, pe cari autorul le face după o metodă riguros ştiinţifică asupra formei dinţilor, asupra procesului mecanic al tăierii lemnului, de către dinţi (pag. 111—117), efectului ceaprazului şi ascuţirii dinţiior, influenţei avansului buşteanului şi înclinării pânzei asupra tăerii (pag. 118—124), apoi studiul puterii necesare pentru funcţionarea gaterului (pag. 167—177), studiul tăierii şi puterea cerută de fierăstrăul cu panglică (pag. 218—220), de fierăstrăul circular (pag. 242—246), studiul exhaustorilor pneumatici, etc. Toate aceste cercetări, autorul le face după o metodă originală şi unitară, care permite generalizări şi conduce la foarte interesante concluziuni, atât în ce priveşte procesul mecanic al tăierii (forma dinţilor, avansul buşteanului, etc.), cât şi construcţia maşinilor.

Cadrul restrâns al unei recenzii nu ne permite să relevăm toate calităţile lucrării apărute, dar valoarea ei se poate vedea din cele expuse mai sus. Excelentele calităţi ce posedă această carte, unite cu stilul concis şi clar al expunerii — o recomandă dela sine şi suntem convinşi că ea va avea succesul meritat.

Pentru industria de cherestea din România — unde limba germană este în deobşte cunoscută —, sperăm că prin această carte se vor arăta înnoiri, perfecţionări ale sistemelor de lucru — în mare parte învechite — şi prevedem că ea va găsi şi la noi o largă răspândire.

O deosebită menţiune merită şi remarcabila formă, în care editura berlineză bine cunoscută, Parey, prezintă lucrarea.

D. A S.

Realizările sociale, economice şi financiare ale Italiei fasciste de prof. Eugen Porn. Bucureşti, Socec 1929. 120 pag. lei 30.

Autorul în calitate de consilier economic al României în Italia, silit să se ţină în contact intim cu realităţile, a adunat cu zel şi fără osteneală şi ne-a redat un studiu obiectiv a ceeace în 6 ani, regimul fascist a reuşit să atingă în toate domeniile financiare, economice şi comerciale, atât ca metode, cât şi ca realizări practice.

Acest regim, venit la guvern într'o vreme, în care dezagregarea Statului italian era ameninţată, după ce mai întâi — în perioada negativă a politicii sale— a înlăturat toate piedicele, ce i s'ar fi putut pune în cale, prin nemulţumirea sau neastâmpărul grupărilor politico-sociale, afirmând puternic principiul, că interesele superioare ale Statului sunt deasupra indivizilor şi grupărilor, apoi — în a doua perioadă pozitivă — a purces la opera de legiferare constructivă, îndrumând toate forţele producătoare ale naţiunii, în cadrul concepţiei sale de întărire a colectivităţii.

*

Să încercăm a cunoaşte mai de aproape, problema producţiunii.

Concomitent cu însănătoşirea finanţelor publice şi a monetei naţionale, regimul fascist, pentru disciplinarea întregei economii naţionale şi încadrarea ei în directive, pe care le socoteşte cele mai utile propăşirii ţării, a concentrat în organe unitare forţele răzleţe ale producţiunii.

Astfel, *la centru*, în locul celor 3 ministere: agricultură, muncă şi comerţ, a creiat *Ministerul Economiei Naţionale*, iar *în provincii* a instituit *Consiliile economice provinciale* în locul Camerelor de agricultură, comerţ, industrie, muncă.

*

Noile îndrumări ale economiei naţionale se pot rezuma în următorul program: desvoltarea la maximum a forţelor de producţiune naţionale, spre a nu se mai recurge la nici un fel de import.

Se înţelege, că agricultura formează preocuparea de căpetenie şi în favoarea ei guvernul fascist, a luat 2 serii de măsuri, cărora li se poate atribui o importanţă istorică:

a) Prin bătălia grâului, anunţetă în mod solemn de d-l Musolini în 1925—1926 şi continuată cu asiduitate, de atunci încoace, s'a avut de scop intensificarea culturii grâului pe cele 5 milioane ha de terenuri proprii acestei culturi, atingând producţia medie de 12 quintale pe ha.

Mijloacele, prin cari s'a ajuns la acest rezultat sunt: reintroducerea taxei vamale pe grâul importat, intensificarea procedeelor tehnico-mecanice şi obligativitatea îngrăşămintelor.

b) Prin programul de îmbunătăţire funciară integrală, se urmăreşte mărirea producţiunii prin valorificarea a 2 milioane ha terenuri sustrase până acum culturii.

Este interesant a releva faptul că această operă este contimporană cu legea de îmbunătăţiri funciare a Statului român şi că prin amândouă se impun proprietarilor particulari obligaţiuni şi nu se admit sustrageri dela îmbunătăţirile hotărite de un consiliu de ameliorăţiuni.

Problema silvică a fost examinată şi soluţionată din 2 puncte de vedere:

1. Ca o problemă a lemnului procedându-se la o intensă şi raţională reîmpădurire, pentru ca să se asigure combustibilul şi materia primă, reducându-se în aceeaş măsură importul, şi

2. pădurea ca mijloc de valorificare a terenurilor degradate din munţi şi dealuri

şi ca regulatoare a apelor în interesul agriculturii şi industriei.

O lege nouă, înlocueşte legislaţia veche silvică, cuprinsă în 19 legi şi 34 proecte. Pentru apărarea şi respectarea dispoziţiunilor ei, împotriva oamenilor şi animalelor, se institue o miliție silvică, care îşi îndeplineşte complet datoria.

Simţindu-se nevoia de a se ataca imediat, energic şi în chip integral problema refacerii pădurilor, s'a creiat pentru pădurile domeniale o administraţia silvică autonomă, cu organe administrative înzestrate cu atribuţiuni largi.

Nici o iniţiativă n'a fost înlăturată, ba din contra toate speculate, nici un sacrificiu n'a fost cruţat, ci din potrivă tuturora li s'a impus, ca printr'un program de intensă şi variată împădurire să se asigure într'un viitor apropiat o mare productivitate şi o totală acoperire a nevoilor.

Italia este ţara, în care din lipsa de altfel de combustibil, gazul din lemn se întrebuinţează în largă măsură pentru tracţiunea cu autocare în terenurile muntoase.

*

La suprafaţa totală de 31 milioane ha Italia are 5 milioane ha păduri, adică aproximativ 16%.

Este o ţară importatoare de lemn, dar îşi acopere nevoile, pentru regiunea de Nord, din ţările vecine exportatoare, Austria şi Jugoslavia.

Lemnul nostru este căutat în Sudul Italiei, în special în Sicilia şi la epoci intermitente, când aceste regiuni sunt devastate de cutremure.

In afară însă de lemnul pentru construcţii se mai caută în Italia traverse româneşti lemn pentru doage pentru butoae şi scânduri pentru lăzi de ambalaj.

*

Pe piaţa italiană, produsele lemnoase se vând acum cu următoatele preţuri medii:

Lemne de foc esenţă tare, tona Lire 190—195.

Lemne de foc esenţă moale, tona Lire 180—185.

Cărbune de lemn, tona Lire 450—470.

Brad în trunchiuri, tona Lire 210—220.

» » scânduri, » » 480—520.

Plop » » » » 280—320.

Nuc în scânduri, tona Lire 1100—1500.

Fag » » » » 350—380.

Ulm » » » » 460—500.

Sunt scutite de taxa vamală de import:

Lemnul brut din Cehoslovacia şi Rusia.

Lemnul în beţişoare pentru chibrituri din Rusia.

Lemnul fin în trunchiuri din Rusia.

Lemnele de foc şi cărbunii din Albania.

Doagele pentru butoae din Rusia, iar pentru următoarele se plăteşte:

Lemn debitat, 0.30 lire aur pe Quintal.

Scânduri până la 3 mm, 4.50 lire aur pe Quintal.

Scânduri sub 1 mm, lire aur pe Quintal.

Lemn fin debitat, 3 lire aur pe Quintal.

In scânduri până la 3 mm, 7.20 lire aur pe Quintal.

In scânduri sub 1 mm, 9.50 aur pe Quintal.

Butoae cu cercuri de lemn, 0.20 lire aur pe hl.

Butoae cu cercuri de fer, 0.30 lire aur pe hl.

Mobile de lemn, 30 lire aur pe Quintall

*

Din totalul importului italian de lemn brut pe 1928, de 1.413.546 tone,

Jugoslavia	reprezintă . . .	688.711
Austria	» . . .	479.419
Statele-Unite	» . . .	111.356
şi România	» . . .	50.619

cu o valoare de 30.325.834 lire.

*

Pentru mărirea procentului de lemn românesc în importul italian d-l Porn ne dă amănuntul preţios, că de către cercul importatorilor i s'a sugerat oportunitatea ca societăţile noastre forestiere să organizeze depozite permanente de lemn în zonele libere ale unor porturi italiene.

*

Din ceeace constitue specialitatea silvică am redat o parte din datele cuprinse în cartea d-lui Porn. In celelte ramuri de activitate, expunerea este tot atât de completă.

Reese de aci folosul necontestat, pe care asemenea raportări le aduce amboor ţări servite de asemenea consilieri economici.

P. I.

Problema ieftenirii traiului în România de *Dumitrescu Procop.* Broşură 24 pag. — Bucureşti. Tipografia ziarului «Universul». 1929.

Pentru cel, ce urmăreşte acum sau — mai cu seamă — va urmări în viitor evoluţia şi închegarea unei «gândiri silvice» menţionăm aci, cu titlul de document, broşura citată, în care se vorbeşte şi de economia forestieră. Autorul, un jurist cu pregătirea economică dintr'o epocă în care economia politică — la noi — era numai o neînsemnată codiţă a cursurilor de drept, iar «gândirea forestieră» confinată în şcoli izolate şi concentrată mai mult asupra «technicii» decât asupra «economie» forestiere, necesară a desluşi, din realităţile vieţii câteva principii de economie şi politică forestieră, expuse în pag. 11—19.

Lucrarea are ceva din aerul lucrărilor, ce se scriau acum un secol, la începuturile economiei forestiere franceze sau germane, când gânditori însufleţiţi de binele societăţii, căutau să desluşească rosturile pădurii în viaţa popoarelor şi în economia naţională. In acelaş timp lucrarea este în factura ei inegală şi adeseaori cu lipsuri de documentare, animată de foarte avansate gânduri de socializare a forţelor naturale de producţiune. Şi prin stăruinţa autorului de a înţelege rostul pădurilor în economia naţională. D-sa ajunge singur, pe căi directe şi desigur prin nimic sugestionat de întreaga literatură forestieră la formularea unor principii cari, sau au fost de mult admise ca fundamentale în politica forestieră, sau recunoscute ca atare după o experienţă de peste un secol şi jumătate în toate ţările civilizate din lume. Ideea fundamentală a autorului este că proprietatea forestieră, oricare ar fi natura proprietarului, este o funcţiune socială, care îndreptăţeşte un intervenţionism de Stat, care poate merge până la socializare a domeniului forestier. Acest adevăr nu este nou, dar ceeace este extrem de interesant în stabilirea lui *este tocmai* faptul, că autorul îl descoperă singur. Şi de sigur, orice cugetător, chiar fără cunoştinţa literaturii de specialitate, ajunge la aceeaş concluziune dacă analizează bine realităţile vieţii şi tocmai acest fapt dă tărie deosebită adevărului amintit. Lucrarea, are cum e şi firesc, şi slăbiciuni şi se pare, că autorul voeşte să înceteze greutăţile mari pe cari le suscită aplicarea oricărei măsuri, care tinde la socializarea unor bunuri de importanţa şi de extensiunea, pe care o au pădurile, dar slăbiciunile sunt atenuate de spontanietatea gândirii.

Broşura face parte din acelea, pe cari autorul le scrie după matură gândire, pentru imprimarea şi distribuirea careia cheltueşte singur din puţinul său avut şi cari apoi dispar prin colţurile de bibleoteci şi tocmai pentru acest motiv amintim aci pentru cel ce va cerceta înceata evoluţie a gândirii româneşti în materie de economie forestieră.

Insemnări din pribegia războiului 1916—1918 de *Petre Grigorescu.* Broşura 324 pag. Albania, institut de arte grafice. Constanţa 1929.

Autorul, unul din primii silvicultori români, cari au luat în primire pădurile Dobrogii în toamna anului 1878 şi care apoi şi-a legat întreaga sa viaţă de Dobrogea, îşi înseamnă în volumul menţionat amintirile din pribegia războiului. In «nostalgicele» prezente, ici şi colo în volum, revin cu stăruinţă amintirile silvicultorului dobrogean despre pădurile, pentru a căror bună stare luptase în anii cei mai tineri ai carierei sale. In scrisoarea dela pag. 293 se redă o icoană din primele zile ale Dobrogii după anexare, insistându-se în deosebi asupra pădurilor.

Scriind aceste amintiri, în încheere autorul zice: «socotesc..... m'am achitat poate de cea din urmă a mea datorie de publicist către patria dobrogeană, ce am adoptat-o încă din anul 1880 şi pentru propăşirea căreia mi-am închinat aproape toată viaţa de muncă ziaristică».

Noi dorim d-lui Grigorescu să poată continua să fie de folos, cu experienţa sa îndelungată, unui ţinut al cărui rost la mare, este de mare importanţă, în viaţa poporului nostru.

M. Drăcea

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

No. 3, Martie 1929.

Voyage d'études en Tchécoslovaquie (Urmare).

Se continuă articolul publicat în No. 1 şi 2 din Revue des Eaux et Forêts, de data aceasta autorul ocupându-se de metodele de amenajament în pădurile prinţului Schwarzenberg.

După ce arată, cum s'au succedat şi desvoltat diferitele metode de amenajament, începând prin secolul al XVIII-lea, cu metoda pe suprafaţă, cum au început de altfel mai toate ţările, pentruca în prima jumătate a secolului al XIX-lea să se introducă un alt sistem, dacă i se poate zice aşa. Anume, s'a lăsat agenţilor de execuţie grija de a fixa ei înşişi, în împrejurările cele mai bune, după aprecierea lor, posibilitatea, cum şi locul de unde urmează a se recolta.

După aceia s'a practicat metoda germană pe compartimente şi volum, fără nici o prescripţie pentru aşezarea tăerilor, lăsate complect la libera dispoziţie a agenţilor de execuţie.

Mai târziu s'a aplicat o metodă prin clase de vârstă, metodă, care ţinea foarte mult socoteala de necesităţile arboretelor şi de oportunităţile culturale.

Actualmente s'a stabilit o doctrină de amenajament specială pentru aceste păduri, de care autorul se ocupă pe larg, arătând ceia ce i se pare demn de reţinut, în privinţa execuţiei lucrării de amenajament, a modului de tratament adoptat, a revoluţiei, a parcelarului, a determinării posibilităţii, a regulelor de cultură, lucrărilor de ameliorare şi controlului.

Autorul se ocupă apoi de exploatarea comercială în aceste păduri, de vânzările şi transportul lemnului.

Articolul va urma.

Les ventes de coupes de bois en 1928.

D-nul C. Géneau arată, că vânzările de lemn pe 1928 sunt interesante, pentrucă pentru prima dată dela războiu se poate trage din ele o învăţătură limpede, prin compararea lor cu cele din anii precedenţi. Se constată o urcare neprevăzută, care a depăşit pronosticurile vânzătorilor şi cumpărătorilor, preţurile anului 1928 fiind preţuri record.

Cauzele acestei mari urcări de preţuri le găseşte autorul în stabilizarea francului, epuizarea stocurilor de lemne, în creşterea concurenţei, prin înmulţirea numărului comercianţilor de lemne, la cari cauze se adaugă de sigur şi influenţele locale sau regionale.

Étude comparative de deux coupes.

Autorul — d-l Dumas — face reflecţi

asupra îmbogăţirii sferturilor de rezervă, în pădurile de codru.

Încă din anul 1926, d-sa a publicat în Revue des Eaux et Forêts, istoricul cuponului VI din pădurea Jallerange, arătând, cum a evoluat acest cupon sub influenţa balivajului şi făcând aprecieri asupra măsurilor, ce trebuiau luate, pentru a se obţine un bun randament.

De data aceasta se ocupă de două cupoane reunite din pădurea Ruffey, ajungând la concluzia — faţă cu datele culese, — că solul forestier din Jallerange este favorabil regenerării stegarilor prin sămânţă, pe când cel din Ruffey nu este.

Autorul studiază amănunţit şi comparativ cupoanele din cele două păduri, spre a preciza această diferenţă de temperament a solului.

Nr. 4, Aprilie 1929.

Voyage d'études en Tchécoslovaquie (sfârşit).

Domeniul dela Adamov al Şcoalei forestiere din Brno.

Se continuă şi se sfârşeşte articolul publicat în No. 1, 2 şi 3 din Revue des Eaux et Forêts, de data aceasta autorul ocupându-se de domeniul afectat şcoalei silvice din Brno, în suprafaţă de 7113 ha.

Aci la Adamov se găseşte castelul Krtiny, unde s'au creiat locuinţe şi instalaţii pentru profesori şi elevi cari-şi petrec aci ultimul semestru din cei 4 ani de studiu.

Acest domeniu, independent de situaţia sa în apropierea şcoalei, se pretează foarte bine la scopurile învăţământului silvic prin varietatea solurilor, a esenţelor şi arboretelor. Sunt aci şi instalaţii pentru aplicaţii practice, ca de ex. un herăstrău (al şcoalei), care debitează anual 6000 ^{3}; o răchitărie, unde se cultivă comparativ 30 feluri de saicie şi un stabilimeni de vânătoare.

Autorul dă indicaţii amănunţite asupra solului, altitudinii, esenţelor, modului de tratament, creşterii şi regenerării naturale, complectată — cu un exces de grabă şi generozitate — prin plantaţii făcute cu prea multă grijă şicheltuială, aşa cum nu se poate practica decât într'o pădure de studii.

•

Autorul trece apoi la descrierea domeniului Lichtenstein, din Sud-Estul Moraviei, în suprafaţă de circa 12.000 ha. Se atrage atenţia mai ales asupra colecţi.lor de esenţe forestiere exotice, din parcul castelului dela Lednice şi asupra organizaţiei industriale.

Cea mai mare parte din lemnul de lucru se debitează într'un fierăstrău electric al domeniului, aproape de gara Berclava, care este — poate — cel mai frumos din toată Europa. Francezii au trebuit să recunoască excelenţa acestui fierăstrău, eare nu are seamăn în Franţa, nici ca organizaţie mecanică de utilaj, nici ca spaţiu liber în întindere.

Nu se uită nici descrierea pădurilor din Tatra, importante prin frumuseţea lor din punct de vedere turistic, încheindu-se cu necesitatea unei legi pastorale, pentru curmarea abuzurilor păşunatului.

Les cordons boisés dans la pratique.

In complectarea articolului scris într'unul din numerele precedente de d-l Granger, în Nr. de faţă d-l Duplaquet arată, că în domeniul Chantilly s'a dat o mare extensiune cordoanelor împădurite încă de acum 50 de ani. D-sa insistă asupra utilităţii acestor cordoane, în special în cazuri de incendii, dacă în spatele lor se face un şanţ larg de 2 m. şi adânc de 1 m.

Le mouvement forestier à l'étranger.

D-nul Huffel analizează fascicula III-a

din al 14 lea volum de publicaţie al staţiunii de cercetări forestiere din Elveţia şi memoriul d-rului Flury asupra bazelor numerice ale calculului posibilităţii în amenajamente.

Rezumă apoi aprecierile d-lui Oppelman, directorul staţiunii de cercetări din Danemarca. după vizitarca mai multor regiuni din Franţa. Reţinem: «In Franţa principiile pădurăriei stau pe tradiţii vechi şi poartă pecetea unui conservatism sănătos, armonizându-se cu simţul măsurii şi al sobrietăţii, ce constitue o trăsătură caracteristică a spiritului naţional».

*

D-nul Huffel dă o atenţie deosebită broşurei d-lui dr. Drăcea «*Les plantations de robinier en Roumanie*» 1928. După ce rezumă pe aproape 3 pagini conţinutul broşurei, autorul a ţinut să arate, că d-nul Drăcea a utilizat şi rapoartele sale făcute Ministerului de Agricultură din Bucureşti, asupra fixării dunelor din România (prin plantaţii de salcâm, în 1888 şi 1889, memoriul său asupra pădurilor din România publicat în Buletinul Ministerului de Agricultură din Paris şi tomul I din Economia Forestieră a sa, primele, cari au menţionat şi descris lucrările de împădurirea nisipurilor din România prin plantaţii de salcâm.

Cu această ocazie d-l Huffel îşi aminteşte cu plăcere de anii din tinereţe, petrecuţi în România.

*

Se mai vorbeşte ceva despre centenarul şcoalei forestiere din Suedia şi despre şcoala dela Tharandt, unde Parade şi-a făcut studiile la 1817—1819, sub direcţia lui Cotta.

Este cea mai veche şcoală silvică din Europa şi de curând — 1928 — decerne titlul de doctor-inginer-forestier.

Nr. 5, Mai 1929.

I. Cursurile de apă din ţara noastră (Franţa), considerate în raport cu suişul somonului, *raport prezentat Ministrului de Agricultură de d-l d-r Roule, profesor la Muzeu.*

Din consideraţiuni politice. administraţia noastră silvică a pierdut din familia ei doi copii: vânătoarea şi pescuitul.

Silvicultorii francezi au încă sub tutela lor şi aceste două ramuri ale economiei naţionale, în mod firesc legate de păduri, şi de aceia chestiunile, ce privesc pescuitul şi vânatul, îi interesează mai de aproape şi sunt primite în coloanele revistei.

Raportul d-lui d-r Roule, documentat şi de pură specialitate ne interesează mai puţin pe noi, decât pe francezi, pentru cari somonul constituia una din speciile cele mai de seamă de peşte şi o notabilă resursă economică. Astăzi numărul şi suprafaţa râurilor frequentate de somon e în scădere şi de aceia se caută remedlu.

Menţionăm că somonul e un peşte, care se reproduce în apele dulci curgătoare, la un loc cu păstrăvii, după care se reîntoarce la mase, unde găseşte mai multă pradă, spre a se alimenta. Somonul nu frequentează, decât apele, unde găseşte suficient oxigen în disoluţie şi anume aproape de limita de solubilitate la diferitele temperaturi (după sezon). Aerul infectat şi diferitele murdării şi reziduri, cari micşorează cantitatea de oxigen a apei, o fac irespirabilă pentru somon şi se opun la suişul său.

Prin urmare, înafară de obstacolele me-

canice—baragele,—somonii mai întâlnesc în calea lor şi obstacole biologice, cel puţin tot aşa de rău făcătoare.

Astăzi Franţa nu mai are, decât câteva râuri, ce se varsă spre Atlantic şi canalul Mânecei, unde somonii nu întâlnesc obstacole mecanice şi biologice, şi se pot urca în susul lor, pentru a se reproduce.

Raportul insistă pentru menajarea acestor râuri, păstrându-l e în starea actuală, ca să se poată pescui somon.

II. Normalizarea şi standardizarea în comerţul internaţional al lemnului. *de A. Arnould.*

O chestiune de mare actualitate, care preocupă Societatea Naţiunilor. Nu este însă aşa de uşoară, pentru că este mult mai complicată, decât pentru celelalte produse.

Pe câtă vreme pentru produsele agricole şi industriale consumaţia determină producţia, pentru lemn dimpotrivă producţia trebue să reguleze consumaţia. Afară de aceasta, produsele agricole şi chiar cele industriale sufăr puţine transformări, prin intervenţia omului pe când lemnul se întrebuinţează sub diferite forme din cari la unele intervenţia omului n'are niciun rol, pe când la altele are. De aci o mare dificultate pentru o clasificare raţională.

Chestiunea comerţului internaţional trebue privită sub trei aspecte:

1) Vama, cu subdiviziunile *nomenclatura* şi *tariful*;

2) Comerţul care cuprinde *standardizarea* (uniformizarea măsurilor şi normalizarea contractelor).

3) Statistica sub cele 4 forme: *a producţiei, consumaţiei, importului şi exportului.*

Nomenclatura vamală. Conferinţa economică internaţională, întrunită la Geneva, sub auspiciile Societăţii Naţiunilor, a cerut Comitetului Economic al acestei Societăţi să studieze chestiunea unei nomenclaturi simple, care ar putea fi luată ca *tip* pantru toate ţările. Comitetul a grupat în 21 secţiuni şi 86 capitole, toate produsele, cari comportă o nomenclatură vamală, căutând apoi să claseze în interiorul fiecărui capitol produsele, cari trebuiesc să figureze acolo. Pentru această clasificare era necesar să se ţină seamă de taxele, ce urma să se înscrie ulterior faţă cu rubricele nomenclaturii, condiţiune, care a îngreuiat cu totul stabilirea nomenclaturii.

Tariful vamal. Este dela sine înţeles că această chestiune nu va putea fi abordată decât după ce se va rezolvi chestiunea nomenclaturii vamale.

O soluţie în aceastâ privinţă, pentru a fi totuşi acceptată de toate Statele, va trebui să ţină seamă în mod egal de interesele producătorilor (exportatorilor) şi ale consumatorilor (importatorilor), cari vor trebui să facă concesii reciproce în interes general.

Menţionăm, că o convenţie internaţională în această privinţă va trebui să conţină o clauză, prin care să se interzică modificarea indirectă a taxelor vamale, prin scăderea sau ridicarea tarifelor drumului de fer.

Uniformizarea măsurilor şi standardizarea produselor.

Institutul iniernaţional de agricultură, ţinând seama de părerea emisă de Congresul internaţional de silvicultură dela Roma, din 1926, a întreprins o anchetă în toate ţările cu privire la uniformizarea măsurilor, propunându-şi, ca după terminarea anchetei, să întruneaseă o conferinţă internaţională, să stabilească bazele unei înţelegeri pentru adoptarea generală a sistemului metric în silvicultură şi comerţul lemnului.

Dacă această măsură, ce ar constitui un mare progres pentru uşurarea rela-

țiunilor comerciale, este ușor realizabilă în statisticele internaționale de producție, în schimb standardizarea produselor și uniformizarea măsurilor lor nu vor fi tot așa de ușoare.

Această standardizare va atinge obiceiuri învechite, greu de părăsit, întâlnind rezistența nu atât a comercianților și industriașilor de lemn, cât mai ales a arhitecților și antreprenorilor de construcții.

Această rezistență din partea arhitecților și constructorilor se explică prin faptul că timp de 10 ani sunt făcuți responsabili de Codul civil pentru vicii de construcție, responsabilitate de care se degajă, aplicând lemnăriei dimensiunile consacrate de experiență, pe când — modificându-se aceste dimensiuni — ar trebui să calculeze rezistența cherestelei, de fiecare dată, fiind expuși la erori, pline de consecințe neplăcute.

Oricum, standardizarea nu se poate face fără un acord între proprietarii de păduri, fabricanții de cherestea și consumatori, acord ce s'a putut stabili în Elveția.

Normalizarea contractelor. Principalele puncte, ce trebuesc considerate la normalizarea contractelor sunt: 1) *Competința în caz de proces*, 2) *Condițiunile de plată* și 3) *Transmiterea proprietății.*

Greutatea de a se ajunge la o regulare a litigiilor, în caz de conflict pentru interpretarea contractelor, este o piedică la dezvoltarea relațiunilor comerciale internaționale. Recurgerea la justiție cere și timp și bani mulți pentru un rezultat nesigur, de aceia contractul-tip la care se va ajunge, va trebui să conțină o clauză de arbitraj foarte precisă, fixându-se arbitrul fiecărei părți, condițiunile și timpul în care — de va fi nevoe — să se designeze un al treilea arbitru, care să decidă.

In privința *condițiunilor de plată*, 80% din lemnul importat de Statele Europei e adus din țările nordice, va trebui să se adopte condițiunile obicinuite din contractele acestora, modificându-se — la nevoe — numai condițiunile cu totul speciale, referitoare la transportul pe mare.

Transmiterea proprietății lemnului vândut, de mare importanță în caz de faliment a uneia din părți, sau în caz de distrugerea mărfii este regulată în mod diferit de legislațiile diferitelor State și dă naștere adesea la litigii, greu de rezolvat.

Momentul, când are loc transmiterea proprietății, este atunci când marfa trece din riscurile vânzătorului în ale cumpărătorului, ceeace se întâmplă după efectuarea plății, sau după recepția mărfii. S'au emis diferite păreri, pentru a se găsi o soluție. O bază de discuție, atât în ce privește uzajele și obiceiurile pieții, cât și regularea litigiilor, s'ar putea lua fie acordul recent dintre Camera sindicală a lemnului din Strasburg și comerțul Germaniei de Sud, fie acordul asupra borderourilor de vânzare, încheiat între importatorii germani, exportatorii suedezi și fabricanții de cherestea din Finlanda.

Statistica. In stabilirea statisticelor forestiere, este de cel mai mare interes de a da volumele în aceleași unități ale sistemului metric. De asemenea ar fi de dorit să se ajungă la un clasament uniform al lemnului nedebitat, cel puțin după grosime, dacă nu și după calitate.

In orice caz, atât statistica producției, cât și a consumației trebue să fie comparabilă cu acea a exporturilor și importurilor.

E vorba așa dar de o muncă de mare importanță, ce nu se va sfârși curând. Chestiunea normalizării și standardizării în comerțul internațional al lemnului nu se va soluționa definitiv, decât atunci, când toate statele interesate, înțelegând că interesele lor sunt solidare, va re-

nunţa la interesele particulariste şi vor lucra cu o egală bunăvoinţă, în perfectă lealitate şi reciprocă încredere.

La Jugoslavie forestière, conferinţă ţinută la şcoala dela Nancy în ziua de 22 Noembrie 1929, de d-l L. Marcovitch inspector silvic la Belgrad, fost elev al şcoalei din Nancy.

Jugoslavia are 13 mil. locuitori pe o suprafaţă de 248.987 km², din care *pădurea ocupă 7.039.383 ha*, reprezentând un procent de 28,3% sau 0,54 ha de cap locuitor, faţă cu 18% la noi. Foioasele ocupă aproape 89% din suprafaţa păduroasă, iar răşinoasele restul de 11%. *Pe esenţe*, fagul ocupă 23%, stejarul 10%, restul diverse.

Pe proprietari, pădurile Statului 47,7%, comunale şi stabilimente publice 19%, particulare 33,3%.

Producţia totală anuală 15 mil. m³. Exportul se măreşte din an în an, în 1924 atingând 24% din exportul total al ţării. Regenerarea pădurilor se face pe cale naturală, cea artificială rezervându-se numai pentru luminişuri, goluri şi terenuri necultivate.

După acest succint tablou al pădurilor Jugoslaviei în general, d-nul Marcovitch se ocupă în mod special de pădurile Slavoniei, recte de stejarul cu reputaţie europeană de aci, pe cale de dispariţie şi de lupta ce se duce pentru salvarea lui, chestiune de foarte mare interes şi pentru noi, găsindu-ne aproape în aceiaş situaţie cu stejarul nostru.

Pădurile Slavoniei ocupă circa 210 mii ha, pe un sol bogat şi inundat aproape în fiecare an de râul Sava. Stejarul găseşte aci condiţiuni favorabile şi de aceia s'au găsit aci exemplare, având 40 m înălţime, şi 9 m în circonferinţă.

Arboretele bătrâne au 5—600 m³ la ha, arborii având în mijlociu 10—12 m³.

Preţul pe m³ în picioare a atins în 1924, 1300 dinari, adică peste 4000 lei m³.

Exploatarea intensivă a pădurilor Slavoniei s'a făcut sub regimul austro-ungar, începând pe la 1850, astăzi faimosul stejar fiind pe cale să dispară, din cauza acestei abuzive exploatări. Chestiunea dispariţiei stejarului s'a pus în 1909, când după o invazie de Lymantria dispar, însoţită de Lym. chrysorhea, Bombix neustria etc., a urmat un atac de Oidium, provocând grave turburări fiziologice, prin reducerea aproape totală a aparatului foliaceu.

Flagelul s'a repetat în anii următori, depericiunea stejarului luând proporţii neliniştitoare. Dela 1909—1925 s'au extras 1.731.000 m³ stejari deperisanţi. Faţă cu acest dezastru, Direcţiunea generală a pădurilor a organizat în 1924, cercetări, cu concursul profesorilor din Zagreb şi Belgrad şi al silvicultorilor din Slavonia. Rezultatele sunt încă nesigure, emiţându-se mai multe ipoteze.

Unii socotesc drept cauză Armillaria mellea, alţii omizile de Lymautria dispar s. a.; un profesor admite drept cauză aceste omizi, dar crede că tăerea rasă are un rol considerabil în dispariţia stejarului, pe când altul vede cauza în atacul combinat al Oidium-ului cu Armillaria mellea. Un profesor de la Belgrad acuză solul şi un conservator de păduri, numai oidium-ul. Toate măsurile luate au fost puţin eficace, agenţii destructori intrând dela sine într'o perioadă de repaus. In aşteptarea reînoirii atacului, silvicultorii jugoslavi sunt mereu îngrijoraţi, de a nu fi găsit factorul principal asupra căruia să reacţioneze, pentru a opri progresul dispariţiei stejarului.

Conferenţiarul, d-l L. Marcovitch găseşte cauza principală în metoda culturală germană aplicată, de a se creia ar-

borete pure de stejar, fie prin degajări de semințișuri, curățiri și rărituri, practicate în prăjinișuri de 30—60 ani, fie prin regenerare artificială. După metoda germană, răriturile consistau în: *a)* Ridicarea mărăcinișului; *b)* Suprimarea tuturor arborilor dominați și a celor ce jenau stejarul; *c)* Tăerea stejarilor defectuoși și deprisanți din etajul principal. Cu câteva rărituri de acestea s'a ajuns la arborete pure, deci la origina răului. D-l Marcovitch recomandă, acolo unde se mai poate, aplicarea rărituri clasice franceze răritura pe sus, dându-se aer și lumină arborilor de elită care până acum au fost rău educați și sufocați din prea multă dragoste.

A fortifica stejarul, prin metode culturale apropriate și a menține pe lângă el pe cei doi tovarăși de totdeauna, frasinul și ulmul și cei doi servitori de altădată carpinul și jugastrul, trebue să fie ținta silvicultorului, care urmărește salvarea stejarului.

N. N. Caragea

BULLETIN DE LA «SOCIÉTÉ FORESTIÈRE DE FRANCHE-COMTÉ et des provinces de l'Est.

No. 1, Mars 1929.

1. In ședința dela 19 Februarie 1929, comitetul executiv al Societății s'a ocupat cu regularea compturilor de cheltueli făcute cu ocazia congresului din 1928. Și... lucru, ce nu se prea întâmplă, congresul s'a soldat cu un beneficiu bănesc de 150 franci, de unde, binemeritate felicitări pentru organizator.

S'a stabilit apoi programul congresului din 1929.

2. Deziderateле societății în ce privește liniile electrice de mare tensiune, ce străbat pădurile, n'au fost agreate de Ministerul respectiv, totuși comitetul executiv stărue, ca la întocmirea de către comisia legislativă a unui contract tip să se prevadă neapărat:

a) Că pentru ocuparea terenului să se plătească o indemnitate, egală cu valoarea de vânzare a acestuia, plus arboretul;

b) Că dacă linia deschisă în pădure de societate nu este destul de largă, pentru a se evita orice fel de pagube, pricinuite prin căderea arborilor, indemnitatea, ce urmează a se vărsa proprietarului, să fie mărită cu suma corespunzătoare valorii terenului, ce va trebui să se mai lase pentru evitarea prejudiciilor.

3. S'a discutat vecinic la ordinea zilei chestiunea taxelor fiscale oneroase, puse pe păduri, taxe, cari au condus la defrișarea și devastarea pădurilor.

Asociația Națională și Industrială a Lemnului, prin comisia de legislație a sa, a început o mișcare puternică, alături de societatea din Franché-Comté, căutând să convingă guvernul, de vitregia fiscalității asupra pădurilor, cărora ar trebui să li se aplice un tratament special.

Taxele de succesiune între vii, aplicabile proprietăților împădurite, ar trebui să se stabilească, deoparte pentru valoarea solului și a tulpinelor (din pământ) și pe de alta pentru valoarea arborilor exploatabili și pentru cei în creștere.

Asociația a rămas să studieze chestiunea, dacă n'ar fi mai echitabil, ca impozitul fonciar să fie înlocuit printr'un impozit asupra tăerilor.

D-l dr Duschek din Cehoslovacia, fiind numit membru onorific al societății franceze, conform uzanțelor din țara sa, spre a răspunde onoarei, ce i s'a făcut, a cerut aprobarea să se publice în buletin unul din cele trei studii, indicate de d-sa. Comitetul a ales subiectul: «Ideile economice moderne în Europa Centrală».

5. Chestiunea protecţiunii păsărelelor, a punerii în valoarea a viilor părăsite, a încurajării pepinieriştilor, s'a dezbătut încă în şedinţa dela 19 Februarie.

*

Impădurirea locurilor neproductive calcaroase în Haute-Saône.

Acum 140 de ani, pe vremea Revoluţiei, Franţa avea 16 milioane hectare de pădure. Şease miiioane ha s'au defrişat şi distrus prin exploatare, aşa că astăzi Franţa mai are numai circa 10 milioane ha, din cari marea majoritate, circa 6 milioane ha sunt păduri particulare, tratate în crâng simplu.

Cele 2 milioane ha ale Statului care-s tratate în codru, nu reuşesc să satisfacă toate nevoile în lemn de lucru ale Franţei şi atunci lipsa se împlineşte prin import. Franţa este tributară străinătăţii pentru o însemnată cantitate de lemn de lucru. Pentru a scăpa de acest tribut, i-ar mai trebui producţia a încă 1 milion ha.

Toate străduinţele Statului, comunelor, instituţiunilor şi particularilor nu reuşesc să redea solului Franţei astăzi mai mult de 10.000 ha pădure anual, ceiace este prea puţin şi atunci nicio osteneală, niciun îndemn, nicio încurajare nu este de prisos pentru extinderea împăduririlor. O adevărată campanie se duce de pretutindeni.

Şi în această înaltă preocupare, trebue considerat micul studiu al d-lui A. Jolyet, asupra împăduririlor părăginilor calcaroase din Haute-Saône.

E vorba de nişte coline, al căror sol a provenit din descompunerea rocelor calcare prin apa ploilor, formându-se aşa zisa «argilă a platourilor», amestecată cu puţină silice, bogată în substanţe chimice şi foarte higroscopică. Marele inconvenient al acestor platouri calcaroase este uscăciunea lor în timpul verii, când prind o crustă tare, cum e cărămida, în care rădăcinile puieţilor, cari n'au putut să pătrundă mai adânc, se usucă.

Din cauză, că roca se găseşte prea la suprafaţă, nu se poate face uz de plug, atât de folositor în lucrări de împădurire.

Pe de altă parte, bogăţia din punct de vedere chimic a argilei roşii, îngădue utilizarea de esenţe forestiere cât de pretenţioase faţă de fertilitatea solului, iar marea cantitate de carbonat de calciu înlătură formaţia humusului acid.

De altfel păraginile au o tendinţă manifestă spre împădurire naturală, prin ajutorul tufişurilor de merişor, de jenuper etc., — primele insule de verdeaţă în aceste pusturi.

Deşi pentru împădurire, conîferele se impun din primul moment, totuşi grija de a se stăvili eventuale atacuri de insecte, de a se preîntâmpina dezastrele focului şi zăpezii, impune în amestec şi foioasele.

Arătând calităţile şi lipsurile fiecărei esenţe, d-nul Jolyet indică de bune în ordinea preferinţelor pentru împădurirea păraginelor calcaroase: pinul negru (austriac), molidul, Pseudotsouga Douglasii, pinul silvestru, laricele, bradul, carpinul (cel mai potrivit pentru complectări între conifere), aninul alb, salcâmul, jugastrul, paltinii de câmp şi de munte şi mesteacănul, bine înţeles alegerea uneia sau alteia din aceste esenţe depinzând de condiţiunile locale şi de scopul urmărit de proprietar.

Excluzând dela început semănătura, autorul recomandă plantaţia în rânduri 1,50/1,50, adică 4444 pueţi la hectar.

După cum profunzimea solului e mai mare sau mai mică de 25, cm se va planta molidul şi laricele sau pinul negru, în amestec pe jumătate cu carpinul sau aninul alb.

D-nul Jolyet intră apoi în technica plantaţiei, precedată de facerea gropilor, operaţie în deobşte cunoscută silvicultorilor.

Preferă plantaţia de toamnă, cea de primăvară admiţând-o numai, dacă gropile se fac de cu toamnă şi plantaţia se termină înainte de 1 Aprilie.

Studiul se sfârşeşte cu recomandaţiuni pentru î pădurirea păraginelor cu deosebire aride, unde nu se poate utiliza decât p i n u l n e g r u, în amestec cu d r o b u ş o r u l şi c o r n u l, (plantaţie cu pământ la rădăcină) şi a terenurilor arabile, părăsite de agricultură, bineînţeles puţin profunde, cari se plantează de obiceiu ca şi celelalte păragini calcare, iar când sunt ceva mai profunde se pot semăna cu ghindă (de quercus rubra).

*

P ă d u r e a p i e r e. E titlul sugestiv al unui interesant studiu publicat în «L'Ilustration» asupra comunicării făcută presei de d-nul M. Elbel, directorul acordurilor comerciale din Ministerul de comerţ.

Se reeditează strigătul de alarmă al lui Colbert. Franţa suferă de lipsa lemnului, cu toate cele 80—90 milioane ha din colonii, din cari numai 8—9 milioane se exploatează, prin extrageri de arbori preţioşi diseminaţi.

Remedierea se poate găsi tot în Franţa, prin păstrarea capitalului lemnos, ce există azi, prin utilizarea cât mai raţională a acestui capital şi prin creşterea lui pentru viitor.

Trebuesc luate măsuri pentru combaterea incendiilor, cari distrug în fiecare an pădurile din sudul Franţei, pentru combaterea paraziţilor şi a insectelor. Trebuesc protejate pădurile în contra omului şi în special a fiscului, care este cel mai nou şi mai mare duşman al pădurilor Franţei.

Cum am arătat mai sus, pentru acoperirea deficitului reducţiei lemnoase faţă de consumaţie, Franţa are nevoe de 1 milion ha pădure, ce va trebui să iasă din pământ cel mult în 25 de ani, împădurindu-se câte 40.000 ha anual, cifră departe de a fi atinsă, cu toate lăudabilele sforţări ale Franţei.

Şi când încurajările băneşti, ajutoarele în natură, conferinţele, exemplele frumoase etc. nu ajung, Franţa face apel la inima şi sufletul cetăţenilor săi, organizând cu mai mult fast sărbătoarea arborelui.

*

R ă r i t u r ă à l a H o l l a n d a i s e. Francezii nu pierd ocazia să persifleze.

Un german, d-nul von Kalitsch a «i n v e n t a t» un sistem de a lăsa pe loc în pădure ramurile, provenite din răritură într'o pădure de pin, practică ce ar favoriza descompunerea litierii, — care în terenuri nisipoase şi uscate nu se descompune decât greu, din cauza aciditătii sale şi se transformă în humus brut, aşa de rău făcător vegetaţiei forestiere — şi deci ar permite regenerarea naturală a pinului silvestru. — Procedeul s'a generalizat în toată Olanda, unde silvicultorii s'au arătat mai grăbiţi să-l aplice, decât în Germania. Se găsesc totuşi şi silvicultori olandezi, cari se tem, că o îngrămădire de substanţe organice să nu mărească aciditatea solului.

*

H â r t i e l o g a r i t m i c ă.

D-nul Leon Schaeffer descrie această hârtie alcătuită dintr'o combinaţie de linii orizontale şi verticale, astfel gradate, că permit înlocuirea printr'o operaţie grafică simplă, a unor calcule destul de grele, cari ar necesita întrebuinţarea tablelor de logaritmi, sau de a trage diagrame, pe cari să se citească direct procentele de variaţie sau raporturile diferitelor mărimi.

*

Din «Cronica» buletinului, remarcăm chestiunea obţinerii de noui arbori prin încrucişare hibrizi, cari sunt mai viguroşi decât părinţii.

Important este să obţinem arbori rustici, rezistenţi contra boalelor şi cu creşterea repede. Sămânţa hibrizilor este de obicei sterilă. Reproducerea lor nu se poate face, decât pe cale asexuată ‹butaşi, marcotaj etc.›.

Notăm de asemenea, că incendiile sunt mai frequente în terenurile nisipoase şi că .. ilustrul poet clasic Pierre Corneille a fost magistrat forestier acum 300 de ani şi că chiar Racine prin mama sa se lega de magistratura forestieră.

Şi să mai spunem, că meseria noastră n'a fost ilustrată!?

N. N. Caragea

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

April, 1929. Heft 7.

Die Eichen des Spessarts, von *G. Endres, Lohr a. M.*

Stejarii din regiunea Spessart.

Se continuă studiul început într'un caet anterior al revistei. In această parte a studiului său, autorul se ocupă de variaţiile ce au suferit preţurile lemnului de stejar de Spessart. Preţurile au mers — cu mici excepţii — continuu crescând. In ultima sută de ani valoarea lemnului de stejar de Spessart s'a ridicat dela 10—100 M. şi chiar peste 1.000 M. pentru m^3.

Autorul studiază în mod minuţios această problemă a valorificării în decursul timpului a stejarului de Spessart. Asupra detaliilor nu e locul să insistăm aci.

Arbeitsgeräte bei der Holzhauere, und ihre Instandhaltung, von *Fr Ernest.*

Unelte întrebuinţate la doborârea lemnului şi menţinerea lor în bună stare.

Continuarea conferinţei a cărei publicare s'a început în caetul anterior. Am precizat mai înainte că nu e aci vorba de un studiu propriu zis, conferinţa având un caracter pur didactic. Se expun lucruri în cea mai mare parte cunoscute.

Untersuchungen über die thermische Schutzwirkung von Deckgittern im Pflanzgarten, von *H. Amann.*

Cercetări asupra influenţei protectoare, termice a gratiilor în pepinieră.

Se citează rezultatele unor observaţiuni făcute sub conducerea prof. Schmauss.

Aceste rezultate se pot rezuma astfel:

Gratiile de sârmă ‹reţele› — atât cu ochiuri mari, cât şi cu ochiuri mici — n'au cauzat nici o coborâre a maximului temperaturii şi nici o ridicare a minimului acesteia.

O acoperire cu ramuri a reţelelor a adus o influenţă protectoare sensibilă.

Gratiile de lemn exercită o influenţă evidentă asupra condiţiunilor de temperatură. Sub acestea, maximul temperaturii diurne este coborât cu 1,4°, iar minimul ‹noaptea› e ridicat cu 1,0°.

In perioada de geruri — târzii în deosebi — această influenţă e foarte binefăcătoare. Astfel, s'au constatat următoarele: pe suprafeţele dintr'o pepinieră, care, numai parţial este acoperită cu gratii de lemn, a suferit influenţele unei nopţi ‹10—11 Maiu› cu un ger de—2,3° ‹sub gratii— 1,0°›.

Plantele aflate sub adăpostul gratiilor de lemn au crescut mai mult în înălţime şi au arătat o culoare verde, în contrast

cu plantele neacoperite, de culoare gălbue. Graniţele dintre suprafeţele acoperite şi cele libere erau toate evidente. Urmele gerului (roşirea acelor) s'au observat numai pe suprafeţele neacoperite,

Heft 8.

Forstliche Versuche. Die Einwirkung von Waldbrandasche auf Samenkeimung und erste Pflanzenentwicklung, von L. Fabricius.

Cercetări forestiere. Influenţa cenuşei provenite din incendiile din păduri, asupra germinaţiei seminţelor şi primei desvoltări a plantelor.

Pentru a se studia influenţa incendiilor asupra vegetaţiei noilor arborete ce se creează pe suprafeţele incendiate, Institutul bavarez de silvicultură din München a urmărit pe suprafeţe precis determinate şi suficient de întinse şi în cercetări de laborator, desvoltarea plantelor forestiere în cazul prezenţei unui strat de cenuşă provenită prin arderea substanţelor incendiabile din arborete (lemn, ramuri, litieră, humus, etc.) In comunicarea de care ne ocupăm, se arată rezultatele cercetărilor de laborator, cari au constat din însămânţări în vase cu medii de cultură diferite: nisip, moder, pământ fin f. humos şi cenuşă de lemn. Aceste medii s'au acoperit apoi cu un strat de cenuşă, analog celui rezultat din incendierea unui arboret de pin de vârstă mijlocie. (S'a ars: lemn plin, crăci, ramuri, ace, coajă, pătură vegetală, humus, etc.). Cercetările s'au făcut cu seminţe de pin, molid, brad, larice, fag şi mesteacăn. Dăm aci concluziile generale ale cercetărilor:

In culturile mai sus citate nu s'a putut constata, la vreuna din speciile însămânţate vreo influenţă favorabilă asupra germinaţiei seminţelor şi primei desvoltări a plantelor. Din contră, cenuşa exercită o influenţă răufăcătoare asupra germinaţiei (reduce procentul de germinaţie) şi desvoltării plantelor.

Pe nisip, cenuşa a influenţat în rău, mult mai puţin decât pe pământul humos, în care, după 66 zile toate plantele pieriseră. Pe nisip, cenuşa nu nimiceşte toate plantele. Plantele ce mai rămăseseră dupa 47 zile (larice, molid, pin austriac) nu arătau nici un semn de maladie, ceeace se poate explica, fie prin variaţiuni individuale în susceptibilitatea faţă de influenţa cenuşei, fie prin scăderea, sub acţiunea apei dată mediului de cultură, a concentraţiei sărurilor în anumite porţiuni ale mediului de cultură.

Pot germină şi se pot menţine pe soluri nisipoase acoperite cu cenuşă proaspătă în primul rând pinul şi molidul, urmează apoi laricele şi pinul austriac; în asemenea soluri, mesteacănul dispare aproape cu totul.

Die Eichen des Spessarts, von *G. Endres*

Stejarii din regiunea Spessart.

In această penultimă parte a aceestui studiu, se arată modul de utilizare a ghindei ca îngrăşământ şi se descrie, în mod amănunţit şi cu priviri retrospective în trecut, metodele întrebuinţate pentru asigurarea regenerării şi viguroasei desvoltări a acestor masive. Este acesta unul dintre cele mai interesante capitole ale studiului, depăşind valoarea mai mult locală a celorlalte capitole. Recomandăm acest capitol îndeosebi celor preocupaţi de problema regenerării stejarului la noi.

C. D. Ch.

Heft 9. 1 Mai.

Teil VIII. *Messung des Exposition klimas*, von *Rudolf Geiger, München.*

Măsurarea climei de expoziţie.

Cap. 26. *Die Zähigkeit der Lufthaut auf den Hängen.*

Constanţa păturii de aer pe pante.

In capitolele precedente ale studiului, s'a arătat cum se formează imediat deasupra solului, chiar pe pantele cele mai repezi ale ridicăturilor muntoase, noaptea şi mai cu seamă ziua, o pătură de aer ‹Lufthaut› de o grosime sub un metru, cu anumite însuşiri de temperatură, deosebite de restul aerului.

In capitolul de faţă, autorul studiază raporturile dintre temperatura acestei pături de aer şi iuţeala vântului, ajungând la rezultatul, că în mijlociu temperatura scade cu circa 9% pentru vânturile temperate ‹3,4 m./sec.› şi 19% pentru cele tari ‹5,9 m./sec.›, sau în concluzie, că şi faţă de vânt, această pătură îşi păstrează relativ constanţa sa.

Cap. 27 şi 28. *Das Gewitter vom 16 Mai 1926.*

Furtuna dela 16 Mai 1926.

Ca încheiere a studiului, autorul se ocupă de fenomenele ploioase din prima jumătate a verii 1926 şi influenţa lor asupra locului de observaţie. In capitolele de mai sus se descrie furtuna din punct de vedere meteorologic ‹mişcarea curenţilor de aer, întâlnirea lor, schimburile de temperatură, etc.› şi repartizarea locală a cantităţii de precipitate.

Die Eichen des Spessarts, von *G. Endres*, Oberforstmeister—Lohr a. Main

Pădurea de stejar Spessart.

Cap. VI. *Die Pflege.*

Ingrijirea.

Autorul, în acest capitol, îşi propune să discute, cari ar fi măsurile de ordin cultural în stare să mărească creşterea stejarului—esenţa principală şi aproape exclusivă—în proporţie, încât urmărind aceiaş producţie să se scurteze vârsta exploatabilităţii ‹300 ani›. O creştere mai bună se poate obţine prin luminarea coronamentului indivizilor de viitor. In cazul de faţă avem a ne teme la superlativ de apariţia crăcilor lacome, cari, se ştie, reduc valoarea stejarului de Spessart într'o proporţie necunoscută în ţara românească: lemn pentru furnir, lemn de lucru mediocru sau de foc. Deci luminarea coronamentului se va face prin operaţiuni moderate şi des repetate, spre a se ţine totdeodată trunchiul indivizilor de viitor acoperit şi obţine regularitatea inelului anual.

In general, articolul tratează aplicarea teorii clasice a curăţirilor şi răriturii în etajul dominant, asupra unui caz concret, cu un grad de perfecţiune demn de celebra pădure Spessart, totul concurând la desăvârşirea din punctul nostru de vedere utilitar, a 250 bucăţi stejar la hectar.

Cap. VII. *Naturschutzparke.*

Parcuri pentru protecţia naturii.

In acest capitol se descriu sumar câteva mici porţiuni caracteristice şi originale din pădurea Spessart, izolat şi păstrate fără nicio îngrijire culturală.

Beiträge zur Kiefernspannerbekämpfung, von Obberregierungsrat *Hellwig*, Regensburg.

Contribuţiuni la combaterea insectei Geometra piniaria.

Deşi după subiect, articolul ar trebui să aibă un caracter restrâns, autorul trece mai mult în revistă măsurile de ordin general, pe cari trebue să le ia silvicultorul spre a păstra în pădure o bună stare sanitară.

Creiarea de arborete amestecate, cu deosebire foioase şi răşinoase, nu numai în ceeace priveşte arboretul principal,

dar şi cel ajutător şi arbuşti, permite o viaţă colectivă intensă şi diversă de mamifere, păsări şi insecte, unele vătămătoare, altele folositoare, dar al căror tot formează un complex relativ inofensiv.

In arboretele des bântuite de insecte în chestiune se recomandă scormonirea litierii, sau mai bine săparea solului, ceeace, pe lângă o mai bună creştere a arboretelor, împiedică normala desvoltare a pupelor şi le face mai accesibile duşmanilou lor naturali: viezurile, vulpea, mistreţul, ursul, diversele păsări insective şi insecte parazitare (Ichneumonide, etc.).

Numai în cazurile extraordinare se va uza de mijloacele moderne de combatere, cum este pulverizarea cu substanţe toxice (arsenioase) din aeroplan sau pompe-motoare, cari sunt costisitoare şi nu se pot aplica decât la marea proprietate.

Şi în acest articol se oglindeşte spiritul de orientare «spre Natură», ce anină în prezent silvicultura germană.

Die Entwicklung des Forsteinrichtungswesens in Bulgarien und seine Bedeutung tür die Forst- und Holzwirtschaft des Landes, von *Alexi Rueff*.

Desvoltarea amenajărei pădurilor în Bulgaria, însemnătatea sa pentru gospodăria forestieră şi problema lemnului din ţară.

Până după războiul mondial, încercările de regulamentarea exploatării pădurilor în Bulgaria n'au dat rezultate pozitive, din cauza deprinderii moştenite din timpul stăpânirii turceşti,—populaţiunea socote pădurea ca un bun al nimănui,—apoi din cauza posibilităţilor foarte reduse de rentabilă comercializare a produselor lor şi a lipsei unui serviciu silvic bine organizat. Din 1922, a început să se lucreze serios pe acest teren, reuşindu-se ca până în 1927 să se amenejeze şi verifice reglementări mai vechi pentru circa 25% din suprafaţa totală a pădurilor.

Socotim folositor pentru lumea silvică românească cunoaşterea câtorva date caracteristice ale gospodării forestiere din ţara vecină, atât pentru asemănarea problemelor, ce se pun tinerii silviculturi bulgare şi celei româneşti, cât şi pentru explicarea raporturilor de schimb în comerţul lemnului dintre ambele ţări, cât şi concurenţa reciprocă, ce-şi pot face pe pieţele învecinate (Turcia, Grecia, etc.). După statistica din 1924, suprafaţa pădurilor este 2.880.000 ha din care 87% este pădure curată, iar restul goluri ş păşune împădurită.

Raportate la totalul suprafeţii ţării, pădurile ocupă 28%, deci mai mult ca la noi. Calitativ însă nu ne subordonează.

Flora acestor păduri, oarecum deosebită de a celor noastre, determinată de climatul mai dulce, este caracterizată prin predominarea foioaselor (85% din care stejarii ocupă 50% iar fagul 30%). Răşinoasele ocupă 15% din total, din care 50% molid şi 35% diferite specii de pin (P. silvestris, lancio-austriaca, Pence leucordermis).

Proprietatea pădurilor este repartizată astfel: 27% stat, 52% diverse comunităţi, 2% bisericei şi mânăstiri şi 19% particulari.

Regimul aplicat pădurilor este: Crângul simplu 57%, codrul cu 38% şi crângul compus cu 5%.

Heft 10, 15 Mai 1929.

Larix europaea (D. C.) Larix decidua (Mill.) und ihre Anbau im Harz, von d-r *Klamroth*.

Larix europaea şi cultura sa în Harz.

Articolul de faţă, extras din lucrarea mai dezvoltată de dizertaţie a autorului, dă o privire asupra rezultatelor culturii în decurs de 200 ani, a laricelui în munţii Harz, în afara zonii sale naturale de vegetaţie.

Cu excepţia câtorva incursiuni în probleme cu caracter mai general, ce stau în legătură cu chestiunea de faţă: boala şi depericiunea laricelui, îndoirea în formă de sabie, rasele locale şi selecţiunea laricelui, lucrarea nu aduce rezultate prea concludente şi de interes mai larg, materialul de studiu fiind prea localizat.

Metoda întrebuinţată poate însă, servi ca exemplu în studiile de monografii ale arborilor.

Die Entwickelung des Forsteinrichtunswesens in Bulgarien und seine Bedeutung für Forst und Holzwirtschaft des Landes von Alexi Kueff.

Desvoltarea amenajării pădurilor în Bulgaria şi însemnătatea sa pentru gospodăria forestieră şi problema lemnului din ţară.

In continuarea art. din Nr. 9 al revistei, se dau date din gospodăria silvică bulgară.

Astfel producţia pădurilor în anul 1925 a fost circa 3 milioane m³, ceace revine la 1,250 m³ ha. Din aceasta, circa 30% este lemn de lucru şi 70% lemn de foc.

Comerţul cu lemne se ridică pentru acelaş an la circa 130.000 m³ la export şi 200.000 m³ la import. Exportul bulgar e format cu deosebire din mangal, lemn de foc şi puţin lemn prelucrat. Turcia ocupă locul întâi cu 90% din totalul exportului bulgăresc. Urmează apoi pentru restul de 10%: Grecia, România şi Serbia.

Se importă cherestea şi lemn rotund moale. Aproape singurul furnizor al Bulgariei este România cu 99,3% din totalul importului.

Consumul intern e de circa 3.200.000 m³ sau 0,634 m³ de cap de locuitor — după statistici — ceeace este sub realitate.

In partea a doua a studiului se expun problemele cele mai importante de politică forestieră, ce se pun silviculturii bulgare şi a căror asemănare cu cele ale ţării româneşti fac studiul respectiv interesant şi pentru cetitorii noştri.

Ceea ce se remarcă din situaţia forestieră a ţării vecine, aşa cum este descrisă de autor, este clarificarea drumului, ce se deschide silviculturii bulgare şi munca intensă, ce se depune după războiul mondial pentru refacerea pădurilor publice. **I. C. Dem.**

SILVA.

Nr. 14—15, 5/12 Aprilie.

Forsteinrichtung u. Systembildung von dr G. Baader, Darmstadt. Mit einer Übersicht.

Amenajarea pădurilor şi formularea sistemelor.

Dr Baader îşi propune a discuta unele chestiuni principale din domeniul amenajerii pădurilor, insistând mai ales asupra formulării sistemelor. Un cuvânt nou în literatura forestieră, care — după propria declaraţie a autorului — azi pentru mulţi nu însemnează nimic, dar care pentru dânsul — inspirat de cartea lui Wagner «Teoria amenajerii pădurilor» — este sau va fi cheia soluţionării — armonice şi mulţumitoare a tutulor problemelor de ordin organizatoriu cum se prezintă cu ocaziunea amenajerii pădurilor. Cine vrea să citească cu folos articolul, pe care-l semnalăm, ar trebui mai întâi să studieze cartea lui Wagner şi să se familiarizeze cu o terminologie, adeseaori cu distincţiuni subtile. Baader distinge de ex. între Betriebssystem şi între Betriebsart.

Pentru Wagner şi Baader amenajarea pădurilor se reduc la soluţionarea următoarelor trei probleme: 1) Organizarea economică, 2) Organizarea technică, 3) Determinarea posibilităţii. In partea întâia, Baader ajunge la concluziunea, că pe viitor ideia de revoluţiune — dominantă până azi — va perde din însemnătatea ei. Stabilirea capitalului economic şi a crrşterilor, sporirea acestor din urmă, nu prin mărirea capitalului, ci prin stimularea lor, va fi preocuparea principală a amenajistului. Pe de altă parte relevează corelaţiunea intimă, ce există între sistemul economic ales şi între procedura technică şi modalităţile de determinarea posibilităţii. In partea a doua, care are drept obiect organizarea technică, Baader îşi desvoltă ideile asupra sistemelor de exploatare în genere şi în special asupra sistemului de tăere în margine de masiv şi ajunge la concluziuni, cari nu sunt în deplină concordanţă cu cele la cari a ajuns Wagner. Baader, în contradicţie cu Wagner, crede, că alegerea procedeurilor culturale, în genere, trebue lasată în grija aceluia, care aplică amenajamentul, nu a aceluia, care îl întocmeşte, cu alte cuvinte pledează pentru libertatea de acţiune a celui dintâi. In partea III-a, am subliniat afirmaţiunea lui Wagner, citită de Baader, că din toate metodele de determinarea posibilităţii numai acelea pot fi considerate, ca riguros exacte, care se sprijină pe aflarea precisă a creşterilor. Din nenorocire, acest adevăr teoretic nu poate avea o aplicaţiune practică, pentru cuvântul, că până azi creşterile sunt mărimi cari nu sunt direct mensurabile. Deaceea, pentru asigurarea continuităţii nu vom putea renunţa nici de acum înainte a lua în considerare pe lângă capital şi creşteri — două mărimi greu sesisabile — şi suprafaţa şi vârsta, cari poate fi mai facil şi mai exact stabilite.

Nr. 16, 19 Aprilie.

Von Deutschlande bester Vogelzugstrase, von prof. dr. I. Thienemann.

Calea cea mai preferată a păsărilor călătoare din ţinuturile Germaniei.

Pentru a putea face observaţiuni sistematice asupra vieţei şi mai ales asupra locomoţiunei păsărilor, s'a creat în apropierea satului Rositten de pe «Kurische Nehrung» (Marea Baltică) o staţiune ornitologică, unde autorul articolului trăeşte de peste 30 de ani în singurătate, observând tot anul mişcarea lumei înaripate. Sistemul lui de a trimite păsările în lumea largă, marcate cu câte un inel fixat de picioare, i-a permis a stabili cu certitudine calea, ce o iau de regulă stolurile în migraţiunile lor perioodice şi apoi faptul foarte interesant, că generaţia, care a văzut lumina zilei într'o anumită localitate, de obicei, după petrecerea iernei în ţările calde, tot acolo se înapoiază. D-r Thienemann crede, că va desluşi însă multe lucruri interesante graţie înlesnirilor create prin mijloacele modern de comunicaţiune (Telefon, Radio, Avion). Deocamdată a putut stabili, că iuţelile vertiginoase, de care până acum păsările au fost crezute capabile, sunt mai mult, ori mai puţin, datorite, fanteziei populare. Iuţeala cea mai mare, ce s'a putut observa până acum, este acea a graurelui (sturnus), care parcurge maximum 74 km pe oră.

Nr. 17, 26 Aprilie.

Das Auftreten der Kiefernbuschhornblatwespe (Lophyrus pini L.) in Baden 1928.

Ivirea lui Lophyrus pini în Baden 1928. (Continuarea).

După ce în anul 1927 Loph. pini îşi făcu apariţiunea în mod neobicinuit în unele păduri din Baden, lumea forestieră se aştepta pentru anul următor la o recrudescenţă şi mai mare a calamităţii. Aşa fiind, servicii regulate de cercetări şi de observaţiuni au fost organizate în regiunile bântuite. S'a putut constata, că păsări, mai ales diversele specii de piţigoi ‹Parus›, au făcut ravagii între larve în cursul iernei 1927—1928. In rândul al doilea, cercetând prin diverse institute zoologice ‹Berlin, Münche, Karlsruhe› starea sanitară a pseudoomizilor s'a ajuns la rezultatele edificatoare, dar foarte puţin omogene. In pădurile de luncă s'au găsit infectate, mai ales de ichneumonizi dar şi de tachine, până la 50% din larve, în altele de deal numai câteva procente. Aşa fiind, agravarea situaţiunei în cursul anului 1928 era mai mult decât probabilă. Agravarea însă nu s'a produs în pădurile de luncă şi s'a simţit foarte târziu ‹Iunie, Iulie› în cele de deal, unde progresa dela Vest spre Est. Insectele perfecte s'au ivit mai ales în acele arborete, cari în anul precedent au fost menajate de invazie. Prăfuirea din avion sau cu torpile de mână a larvelor de primăvară ‹a celor iernate în 1927—1928›, care de altfel a dat rezultate bune, a fost abandonată, din cauza configuraţiunei defavorabilă a terenului, care a fost fatală avionului angajat. Apoi şi trecerea rapidă a larvelor întârziate în chrysalide a făcut combaterea inoportună. De aceea s'a hotărît a concentra toate forţele asupra combaterii generaţiunei a doua, care trebuia să apară la sfârşitul verei. In prealabil însă s'au examinat primele larve ale acestei generaţiuni şi s'a putut constata, că acolo unde la prima examinare nu s'au găsit decât puţine larve parazitate, acum 50% şi mai bine erau infectate. O dovadă de înmulţirea rapidă a paraziţilor. Aşa dar situaţiunea se prezintă mai favorabilă şi se putea renunţa la distrugerea plănuită a larvelor din generaţiunea a 2-a.

Această generaţiune însă nici n'a ajuns la complecta desvoltare, fiindcă, cum s'a constatat în urmă majoritatea larvelor a fost parazitată. Aşa fiind, calamitatea poate fi considerată ca stinsă. Interesant este, că şi la noi s'a semnalat ‹Rev. Păd. 1899› încetarea bruscă a unui atac de Liparis dispar, care şi ea prea probabil trebuc pusă în socoteala paraziţilor tipici pentru această specie. Autorul îşi termină expunerea prin consideraţiuni, cari pun virulenţa unui atac şi urmările lui în legătură şi cu condiţiunile atmosferice.

* * *

Nr. 18, 3 Mai.

Beiträge zur Kenntnis von Waldkrankheiten (Fortsetzung) von *Prof. Dr Wiedemann.*

III. *Der Einfluss der Harznutzung auf den Zuwachs de Kiefer.*

Contribuţiuni la cunoaşterea maladiilor forestiere. ‹Continuare›,

III. Inrâurirea resinajului asupra creşterilor la pin.

De oarece resinajul întotdeauna implică oarecari vătămări ale coajei, autorul, vorbind despre maladiile arborilor forestieri, cuprinde în expunerea sa şi această folosinţă, presupusă de unii ca vătămătoare producţiunei lemnoase, de alţii ca indiferentă, de alţii chiar ca stimulatoare de creştere. Dr Wiedemann a întreprins lucrările, de care ne vorbeşte tocmai pentru cuvântul, că cercetătorii precedenţi n'au putut lămuri cestiunea în mod definitiv. Rezultatele, la care a ajuns, ni le serveşte ca contribuţiune numai la rezolvarea problemei, condiţionată

de climă şi de o anumită metodă de resinaj (procedeu Bark) şi reclamă valabilitatea lor cel mult pentru o perioadă de 3—6 ani după efectuarea folosinţei. Autorul îşi descrie metodele riguroase pentru determinarea cât mai obiectivă a creşterilor. Analizând arbori întregi şi operând pe de altă parte şi cu tariera Pressler a ajuns la rezultatul că resinarea pinului după procedeul Bark, cel puţin în primii ani după folosinţă, nu execită nici o înrâurire asupra creşterilor. Cel mult poate fi constatată o oarecare concentrare a lor în părţile inferioare ale fusului şi — poate — o diminuare neînsemnată a creşterilor în înălţime. Chiar dacă folosinţa se exercită 5 ani de-a-rândul, diminuarea creşterilor nu este perceptibilă.

IV. Inrâurirea vătămărilor corticale, datorite jupuirii de către cerbi sau resinajului, asupra ivirei putrezirei roşii la molift.

După aceleaşi metode preconizate pentru pin au fost cercetate în cifră rotundă 1300 molizi. Cercetările au avut drept obiect numai zona aflată la 2,2 m d'asupra solului, adică 50 cm d'asupra locului vătămat. Cercetările plănuite pentru înălţimi mai mari nu s'au putut face. Rezultatele însă, găsite pentru partea inferioară a tulpinei, nu pot fi generalizate pentru tulpina întreagă, astfel încât cercetări ulterioare sunt necesare. Interesant este, că toţi molizii resinaţi în timpul războiului acuză fără excepţiuni creşteri mai mari decât cei neresinaţi. Rezultatul prealabil este următorul. Creşterea în grosime — în zona arătată — chiar dacă arborii, după jupuire sau resinare rămân mai mult timp în picioare, nu este de loc influenţată. Din contră, valoarea arboretelor dacă nu se exploatează curând după vătămare, perde intens din cauza ivirei şi lăţirei a putrezirei roşii. Din practică se ştie, că putrezirea roşie nu se limitează la zona cercetată în cazul de faţă, ci cuprinde, cam 10 ani după vătămare, şi părţi situate la înălţimi mai mari (4—6 m).

Nr. 19, 10 Mai.

Der Nachweiss von schädlichen Rauchsäuren im Walde, mittels dreier hierfür gefertigter Apparate, von *Forstrat i. R Gerlach, Trarnost. (Mit 3 Abbildungen).*

Determinarea în pădure cu ajutorul a 3 aparate speciale, construite în acest scop a acizilor vătămători, cuprinşi în fumul uzinelor.

E cunoscută polemica, ce s'a ivit în ţările germane asupra cauzelor, ce pricinuesc peirea brazilor. Gerlach persistă în ideia lui, că vina iniţiabă este afumarea prelungită a arborilor cu vapori de So_2 şi So_3. Pentru a determina cât mai sigur cantităţile de gaze cuprinse în fumul uzinelor a construit 3 aparate, pe cari le-a descris anterior în alte reviste de specialitate. In articolul dé faţă arată cum a operat cu aceste aparate pe teren, în apropierea unui important punct de încrucişare a mai multor linii ferate, sorginte de fum, provenit din uzine şi din mişcarea locomotivelor. A putut demonstra, că acest fum cuprinde cantităţi mari de So_3, variabile după condiţiuni (depărtarea aparatului dela sorgintea producătoare de fum, mişcarea aerului). Pentru a demonstra efectele acelor acizi produse asupra vegetaţiunei a analizat solul şi frunzişul. Rezultatul: In sol s'au găsit pretutindeni urme de So_2. Conţinutul în So_3, comparat cu conţinutul normal, a sporit cu 27 %, reducându-se simultan conţinutul în calce cu 50 %. Aceste schimbări în compoziţia chimică a solurilor n'a scăzut vitalitatea germenilor de ciuperci răs-

până te printr'ânsul, dar a redus considerabil (cu 60%) numărul bacteriilor. Şi analiza frunzişului (pin, molid) a dovedit sporul anormal de So_3 în regiunile expuse fumului uzinelor. Gerlach ne mai dă şi rezultatele obţinute de el, cu altă ocaziune, în apropierea unei fabrici de celuloză şi de hârtie, cari şi ele pun în evidenţă înrăurirea vătămătoare a gazelor de So_2 şi So_3. Autorul termină arătând că cercetările lui asupra conţinutului în So_3 a apelor, ce se scurg dealungul tulpinelor n'au avut până acum drept obiect decât pinul şi molidul, nu se îndoeşte însă, că pentru brad va obţine rezultate şi mai concludente.

Nr. 20—21, 17 Mai.

Die sächsische Forsteinrichtung im schlesischen Gebirgswalde, von *Oberförster Dr Alfred Wobst.*

Metoda saxonă de amenajare (a lui Judeich) în munţii Sileziei.

Serviciul de amenajare din Saxonia (Forsteinrichtungsamt) se bucură de o deosebită solicitudine din partea celor în drept: un serviciu autonom, care are o singură chemare principală, aceea de a amenaja pădurile Statului. Cum însă păduri neamenajate în Saxonia, nici nu există, s'ar putea crede, că acest serviciu, cu personalul lui destul de numeros, constitue o uriaşă sinecură. Ar fi o greşeală. Amenajamentele după sistemul lui Judeich nu se întocmesc decât pentru un timp de zece ani, după care urmează o nouă lucrare (noi am zice reviziune), concepută ca continuare a celei premergătoare. Afară de aceste revizuiri quinquinale caută a rectifica mai ales posibilităţile supra sau sub evaluate. Aşa fiind, sarcina amenajistului saxon nu este nici de cum uşoară. Pe lângă obligaţiunea principală, de a ţine la curent opera de amenajare a pădurilor Statului, serviciul în chestiune se mai ocupă şi cu amenajarea pădurilor particulare, indiferent dacă sunt situate dincoace sau dincolo de hotarele ţării. Proprietatea forestieră din Silezia mai ales a apelat adeseaori la serviciile institutului din Dresda. O dovadă, că opinia publică forestieră nu s'a lăsat impresionată de atacurile, ce s'a dat în timpul din urmă instituţiunei şi sistemului pe care-l reprezintă. Articolul de faţă relatează despre ultimile două lucrări ale serviciului în chestiune angajate în Silezia. In 1927 s'a amenajat un domeniu forestier cu o întindere de 6000 de hectare, iar în 1928 s'au început lucrările pentru un alt domeniu mai mare de — 30.000 hectare — pentru desăvârşirea cărora probabil va fi nevoe de 4 campanii de lucru. In anul 1928 şi în anul curent jumătate din suprafaţă a fost sau va fi amenajată. Acest amănunt ne dă o idee de felul cum se concep şi cum se execută lucrările de acest ordin, în Saxonia. Şi trebue de notat, că o secţiune întreagă a institutului s'a deplasat în acest scop, că personalul local a participat şi el la lucrare, ca unele din lucrări pregătitoare (planuri topografice) au existat! — Dr Wobst, care a conferenţiat asupra cestiunei institutului din Drezda, ca introducere, ne dă o descriere sumară a condiţiunilor de ordin silvic — cum o prezintă în cuprinsul celor două proprietăţi — şi apoi desvoltă principiile generale, cari călăuzesc institutul, când acceptă şi când execută lucrări pentru proprietarii forestieri particulari. După această introducere arată calea, ce s'a urmat pentru rezolvarea diferitelor chestiuni, ce se prezintă în chip deosebit după cum este vorba de cutare sau cutare sistem de amenajare.

Fără a renunţa la principiile generale ale sistemului lui Judeich, institutul, ori de câte ori era vorba de chestiuni formale, a cedat cerinţelor şi pretenţiunilor personaluiui local — reprezentant al vechiu-

lui sistem de amenajare, bazat pe perioade şi afectaţiuni — pentru a înlătura turburări inutile cum sunt inevitabile la trecerea prea bruscă dela un sistem la altul. Diviziunea pădurii — constituirea parcelarului de gestiune — ca o parte caracteristică a sistemului — ocrotirea arboretelor contra vijeliilor — a prezentat mai ales dificultăţi.

Dar şi rezolvarea celorlalte chestiuni, a separaţiunei arboretelor — constituirea parcelarului de studiu — a taxaţiunii, a calificării solului şi a arboretului ‹Bonitierung›, a stabilirei planului special de exploatare, a formării seriilor ‹Betriebsklasse› şi a determinării revoluţiunilor câteodată a fost foarte îngreunată, tocmai din cauză, că faţă în faţă se găseau două concepţiuni diametral opuse.

Un articol foarte interesant, care va fi citit cu mult folos mai ales de acei cari au a amenaja păduri de molift situate în regiuni muntoase.

Nr. 22, 31 Mai.

Auf nach Ostpreussen.

Să mergem în Prusia de Est.

Un apel, adresat silvicultorilor germani, să participe la întrunirea uniunei forestiere germane, care anul acesta a avut loc la Danzig şi Koenigsberg din Prusia de Est.

Nr. 22, 31 Mai.

Benutzung von Waldrandstreifen, von *Dr M. Kienitz, Forstmeister i. R.*

Utilizarea fâşiilor din marginea pădurei.

Dr Kienitz studiază situaţiunea reciprocă a proprietarilor forestieri şi agricoli, acolo unde se învecinesc. Examinând dispoziţiunile legale, vatabile în ţările germanice — cari sunt cam aceleaş ca şi la noi — nu găseşte nimic — care ar obliga unilateral pe proprietarul forestier în favoarea celui agricol. Acest lucru îl găseşte drept pentru cuvântul că nici vătămarea nu este unilaterală, ci că unul şi altul au câte odată de pătimit de consecinţele neplăcute ale vecinătăţii. Aşa dar este de părere ca fiecare să-şi apere cum poate mai bine, dar negreşit în limita legii, interesele lui. De o potrivă de folositoare pentru amândouă părţi găseşte construirea la marginea pădurii de drumuri, ce deservesc interesele comune şi ce înlătură vătămările inerente vecinătăţii imediate. Apoi — regularea perimetrului pădurii — prin concesiuni şi schimbări reciproce. Cât priveşte pe proprietarul agricol — fie că e vorba de livezi, fie culturi de cereale sau altele îl sfătueşte a face uz de dreptul său de a tăia rădăcinile — condiţionat — şi crăcile, cari trec dincolo de linia de hotar şi a pune astfel la adăpost de concurenţa rădăcinelor şi de umbrirea crăcilor plantele, pe cari le cultivă. In acest scop recomandă a se construi şănţuleţe mici de-a lungul hotarului, cari negreşit trebuesc mereu curăţate. Cu ocazia facerii şi întreţinerii acestor şănţuleţe rădăcinile concurente ale arborilor de pădure se tae şi se distrug tot mereu pe măsură, ce se produc. Acest procedeu a dat autorului rezultate excelente şi i-a permis a crea de-a lungul pădurii livezi florisante. In ce priveşte pe proprietarul pădurii, îi reaminteşte, pentru a nu veni în conflict cu vecinul său agricol, care eventual ar putea să îi impue contra intereselor lui a tăia nişte arbori, ce îi pricinuesc pagube, distanţele prescrise de lege, pentru a preveni neînţelegerile între vecini.

* * *

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 5, Mai 1929.

Penser d'abord, agir ensuite et la Méthode du contrôle, par *H. By.*

Intâi să cugetăm apoi să lucrăm şi metoda controlului.

O polemică cu profesorul dr. Borgmann pe chestia metodei controlului. Dr. Borgmann a publicat în Algemeine Forst- und Jagdzeitung un articol ce cuprindea aprecieri nefavorabile asupra metodei controlului şi tratamentului grădinărit aplicat pădurilor comunei Couvet. Aprecieri ce căutau să scoată în evidenţă nerentabilitatea tratamentului grădinărit apiicat metodei controlului.

Autorul arată cu date statistice, că aprecierile sunt cu totul eronate, de oarece nu poate fi vorba de nerentabilitate, căci posibilitatea anuală în intervalul care s'a aplicat metoda controlului (36 ani), a crescut dela 2,5 la 9,6 m c, iar procentul forestier s'a urcat dela 1,89 % la 2,23 %.

La révision de la loi fédérale sur la police des forêts, par *M. P.*

Revizuirea legei federale asupra poliţiei pădurilor.

La 14 Martie 1929 Camerile au modificat două paragrafe din legea poliţiei pădurilor după cum urmează:

1. Indemnizarea pentru despăgubirea proprietarului, pe ale cărui terenuri se creiază o pădure de protecţie, se ridică dela 5 ori, la 10 ori venitul anual, astfel cum rezultă din calcularea mediei pe ultimii 20 ani, nu pe 10 ani cum a fost până acum.

2. Subvenţia acordată de confederaţie pentru construirea de drumuri forestiere în regiunea muntoasă, se sporeşte dela 20% la 30% şi chiar 40%, dacă condiţiunile sunt dificile şi cu condiţia ca şi cantonul să acorde aceiaş sumă.

Nr. 6, Iunie 1929.

Progrès forestiers dans le canton du Valais, par *H.*

Progrese forestiere în cantonul Valais.

Măsurile cu caracter forestier luate de cantonul Valais în ultimii ani, sunt din cele mai salutare pentru economia silvică.

In 1924 s'a admis pentru amenajarea pădurilor, principiul metodei controlului. Pentru o cât mai repede aplicare a acestei metode cantonul a angajat opt amenajişti. Pentru a se împrospăta cunoştinţele personalului technic s'a făcut în 1928 un curs de perfecţionare.

In legea drumurilor din 1927, cantonul se preocupă foarte mult de chestiunea drumurilor forestiere. Subvenţiunile acordate de canton acelora, ce construesc drumuri în terenuri accidentate, se ridică până la 20 % din totalul cheltuelilor.

In domeniul restaurării pădurilor se dezvoltă deasemenea o mare activitate.

Numărul pepinierelor s'a înmulţit foarte mult. Pentru fiecare comună s'a întocmit un plan de ameliorare, ce se va aduce la îndeplinire în timp de 10 ani.

Locul măsurilor de poliţie de până eri, a fost luat de cele culturale, măsuri prin care se speră o sporire a producţiei forestiere.

La rationalisation forestière, un moyen d'améliorer la production, par *B. Bavier.*

Raţionalizarea forestieră, un mijloc de îmbunătăţire a producţiei.

(A se vedea «Revista Pădurilor» pe Iunie, 1929, pag. 459). **Ant. V. Răd.**

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT für FORSTWESEN.

Heft 4, Aprilie 1299.

1. *Die Rationalisierung unserer Forstwirtschaft als Mittel zur Verbilligung und Verbesserung der Produktion*, von *Oberförster B. Bavier.*

Raţionaizarea economiei noastre forestiere ca mijloc pentru eftinirea şi îmbunătăţirea producţiei.

In continuarea articolului din Nr. 3 al revistei, se expune rezultatul cercetărilor privitoare la organizarea muncei în pădure, la ocolul silvic Schlangengrube din Germania. Cu ajutorul cronometrului s'a studiat amănunţit modul de executarea lucrărilor, căutându-se să se înlăture orice mişcare de prisos.

S'au întocmit apoi tabele cu date privitoare la timpul necesar executării lucrărilor pe teren accidentat or şes, pe căldură, pe frig, pe timp ploios, cu cete de lucrători mai mari sau mai mici, etc.

S'a ajuns la concluzia că cetele mici, de 4 şi mai ales de 2 lucrători dau cel mai mare rendement la lucru, fără ca lucrătorii să fie istoviţi cu lucrul.

Căci raţionalizarea muncii urmăreşte numai îndepărtarea mişcărilor inutile, iar nicidecum grăbirea lucrătorilor la muncă.

Cunoaşterea precisă a timpului, în care se pot executa lucrările sunt, utile atât patronului cât şi lucrătorului, căci le înlesneşte fixarea preţurilor. In afară de organizarea muncii, trebue ţinut seamă ca lucrătorii să aibe instrumente de cea mai bună calitate, pe care va trebui să le ascută în fiecare zi.

Datele favorabile gospodăriei, obţinute într'un ocol, vor trebui să fie folosite şi de celelalte ocoale vecine.

Pe lângă acestea trebue urmărită organizarea muncii în streinătate şi instruirea personalului silvic din ţară. Cu alte cuvinte, dacă vrem să economisim munca manuală, va trebui să întrebuinţăm în schimb munca intelectuală.

Incheind, autorul face apel la silvicultorii elveţieni să dea atenţie deosebită problemei desfacerei lemnului, întrucât lemnul de foc pierde continuu teren, de când cu întrebuinţarea cărbunelui şi a sobelor de construcţie modernă în gospodăria casnică, iar lemnul de lucru e înlocuit prin fier şi beton.

2. *Die Revision des eidgenössischen Forstpolizeigesetzes.*

Rvizuirea legei poliţiei silvice.

Articolul fiind publicat şi în «Journal Forestier Suisse», a recenzat la acea revistă.

3. *Die Fortsetzung der Untersuchungen über den Einfluss des Waldes auf den Stand der Wasserläufe. Dr Frankhauser.*

Continuarea cercetărilor cu privire la influenţa pădurei asupra scurgerei apelor.

Intr'un număr precedent dr Burger a comparat rezultatele obţinute în cercetările asupra scurgerei apelor.

In America şi în Elveţia, dr Frankhauser atrage atenţia că felul luării datelor diferă. In America terenul cel gol a fost până în ultimul moment acoperit cu pădure, deci cu solul nebătătorit, pe când în Elveţia el fusese gol din timpuri îndepărtate.

Intru cât sunt destule experienţe obţinute în urma executării lucrărilor de corecţiunea torenţilor şi se cunosc rezultatele, n'ar mai trebui să se facă cercetări exacte.

Ar fi necesar însă să se urmărească

rezultatul reconstituirei covorului de verdeaţă naturală în bazinul de recepţie al torenţilor.

Forstwirtschaft in Litauen, von *Prof. Matulionis Paulius*. Dotnuva ‹Dünaburg›.

Economia silvică în Lituania.

Se descrie condiţiile forestiere şi organizaţia serviciului silvic în Lituania.

M Răd.

OESTERREICHISCHE VIERTELJAHRESSCHRIFT für FORSTWESEN.

Heft I. (1829).

Forstliche Bibliographie, von *Ing. Josef Klimesch.*

Bibliografie forestieră.

De mult timp se simte nevoia unor criterii clare şi a unei technici uşoare pentru clasificarea vastei literaturi forestiere internaţionale. Chestiunea este atât de urgentă şi importantă în cât a preocupat şi congresul internaţional dela Stockholm.

S'a preconizat—ca şi pentru alte bibliografii ştiinţifice—sistemul aşa zis «zecimal». Toate chestiunile ce pot interesa pe intelectual sunt clasificate mai întâi în 10 mari grupe purtând numerotaţia dela 0 la 9; ştiinţele aplicata vor purta, de ex. Nr. 6. Aceste grupe se subdivid fiecare în alte 10: silvicultura, ca ştiinţa aplicată va purta Nr. 2, care se alătură celui precedent şi va forma Nr. 62. La rândul său, silvicultura în general se va redivide în alte zece grupe cu zece numere: grupa culturei pădurei va fi numerotată cu 1, cifră care se adaugă la precedentele şi dă 621. Şi iar cultura pădurei se va subîmpărţi în zece mici grupe numerotate: 6216 va însemna împăduriri. Subîmpărţirea merge până la 5 cifre: de ex. 62163 înseamnă împăduriri artificiale, etc.

Autorul expune proectul acestei bibliografii, întocmit de Flury, cu modificările preconizate între timp de alţii şi în urmă de d-sa: pentru că—deşi găseşte bune în principiu ideile lui Flury—socoteşte că la aplicarea în practică ele trebue să sufere multe modificări de detaliu.

V. S.

INTERNATIONALER HOLZMARKT.

Viena, Ianuarie 1929.

Nr. 2: Reîmpădurirea Italiei ar necesita 200 milioane pueţi‹?›, cari se vor cumpăra în parte din străinătate ‹Jugoslavia, Albania, Elveţia›.

Comerţul de lemn moale în Franţa în 1928 a fost animat. Lemnele ce vin pe mare — din cauza frachtului ridicat, sosesc în Franţa prea scumpe, ceeace constitue un avantaj pentru exportul Austriei şi Germaniei.

Nr. 3: Revizuirea contractelor de exploatare de păduri cu termene lungi în Jugoslavia. După cum am arătat în repetate rânduri, Statul vecin intenţionează să revizuiască contractele de exploatare încheiate pentru termene lungi, la pădurile sale. După «Politika» Statul ar pierde din această sub-estimare a avutului său circa 40 milioane dinari anual. Pierderea totală ar fi — dacă nu se revizuesc aceste contracte — de 700 milioane dinari. Comisiunea însărcinată cu cercetarea contractelor a găsit vinovat de acesie pierderi şi pe un fost ministru.

Nr 5: Exportul de lemne al României către Elveţia se activează: In Noembrie 1928 s'au exportat 2914 tone în valoare de 51.650 fr.

Nr. 9: Situaţia pieţei lemnului în România. Noul guvern Maniu a luat măsuri pe baza avizului comisiunei economice, să se reducă taxele de export pe lemn, deasemenea pentru a combate stagnarea din timpul iernei (din cauza înghețului Dunării), să se îndrumeze exportul prin porturile de mare (Constanţa), acordând şi reduceri de tarif pe C. F. R. Direcţiunea căilor ferate a încheiat un acord cu c. f. ale ţărilor balcanice, pentru stabilirea unor legături directe cu estul apropiat.

Pe piaţa internă erau următoarele preţuri (sfârşitul lui Decembrie): tombant IV excl. 2750 lei, marfă de Alexandria, molift 2100, şi brad 1900, Românească IV molift 1800, şi brad 1650, a V-a 1500, Nut şi Feder, tombant, IV excl. 2300, laţi şi lănţişori, 1450—1750, tombantă de 3—3.5 m, 1900, grinzi idem 1700, scurtături diverse 650—1200, marfă curată şi semi, circa, 3500, lăturoaie, între 2 şi 3.80, bile şi stâlpi, 7.50—8.50.

Nr. 12: Noua clasificare a mărfei lemnoase şi urcarea preţului în România. Din cauza scumpetei lemnului brut, s'a produs o scumpire de 2—4% a cherestelei. Producenţii români au hotărît să nu mai dea pe piaţă grindărie curată (Qualität Bauware), ci în locul ei să scoată «românească III», care nu va conţine însă marfă de tâmplărie. Această nouă marfă e destinată şi pieţei ungare, care nu vrea să cumpere marfă de Alexandria.

D. A. S.

Nr. 15, Februarie 1929.

Silvicultura finlandeză, de Hannes Kunkanen.

Prin cele aproape $^3/_4$ de suprafaţă împădurită din întinderea totală a Finlandei, gospodăria forestieră deţine în Finlanda un rol prependerant, iar printr'o covârşitoare predominare, a proprietăţii cu caracter colectiv, se asigură o exploatare intensivă, a pădurilor.

Exportul Finlandei este dominat de produsele forestiere ale industriei lemnului şi hârtiei, cari deţin $^9/_{10}$ din exportul total al ţării.

Pentru intensificarea şi raţionaliaarea producţiunei s'a trecut prin toate formele moderne, de concentraţie şi integraţie. Au luat fiinţă concerne şi trusturi, munca şi lucrătorii s'au organizat în asociaţii profesionale regionale şi locale.

Exportul total de lemne al Jugoslaviei în ultimul deceniu.

Dăm numai ultimii doi ani:

Anul	Vag. (à 10 tone)	Mill. dinari
1927	168.035	1148.8
1928	180.000	1500.0

Nr. 17: Dare de seamă asupra situaţiei internaţionale 6. II. 1929.

Situaţiunea pieţei internaţionale a lemnului e neclară: lipsa de capital, numărul din ce în ce crescând al şomerilor, majorările tarifare deja decretate sau pe cale de decretare, constituesc elementele cari contribuesc la slăbirea afacerilor. Pretutindeni predomină o pronunţată atitudine de abţinere şi rezervă fie că privim situaţia din Germania sau România sau pe cea din Italia sau Austria. Chiar în Cehoslovacia, care a avut o piaţă activă în cursul anului trecut, se evidenţiază o necontestabilă rezervă în dispoziţiunile pieţei.

Regularea intereselor generale ale economiei lemnului se face prin acorduri internaţionale, cum sunt: tribunalul arbitral al lemnului din răsăritul Franţei şi Germania de Sud, care este şi primul Tribunal arbitral al lemnului între aceste două ţări.

Apoi statutul de normalizare (standardizare), avânzărilor şi cumpărărilor,

creiat de importatorii de lemn din Germania şi exportatorii de lemn din Suedia.

Noul acord al lemnului dintre Germania şi Polonia, de ing. Vladyslaw Baranski. La 4 Decembrie 1928 a expirat convenţiunea comercială a lemnului între Polonia şi Germania încheiată la 30 Noembrie 1927. Autorul face o dare de seamă despre influenţa acestei convenţiuni, asupra situaţiei internaţionale a lemnului şi arată foloasele reciproce.

La 19 Ianuarie 1929 s'a încheiat un nou acord comercial între aceste state, valabil până la 31 Decembrie 1929.

Acesta, pe lângă regularea comerţului de lemn dintre Germania şi Polonia va înlătura şi nesiguranţa care începuse să ameninţe serios întregul comerţ internaţional al lemnului.

Nr. 18: O nouă tranzacţie de păduri a Soc. «Ofa».

Aceasta a încheiat o tranzacţie prin care şi-a mărit capitalul lemnos cu circa 6 milioane m^3 lemn de pin, cu puţin molid şi brad. Masivul se va exploata în 20 ani, deci anual 300.000 m^3. Domeniul păduros este situat în Bosnia şi aparţine Soc. «Sipad» şi «Varda».

Nr. 19: Noul tarif german excepţional de tranzit.

Traficul spre Franţa, a fost majorat cu 32 %, spre Elveţia cu 56,6 %. Noulle tarife sunt deosebit de simţite în expediţiile de lemne. Cumpărătorii francezi vor fi siliţi a aduce lemn din ţările unde nu s'au ridicat tarifele.

— Sforţările de raţionalizare în gospodăria forestieră şi industria cherestelei, de Prof. Iulius Marchet.

Taylorizarea singură nu putea realiza o totală îmbunătăţire a economiei forestiere, la acest scop s'ar ajunge numai printr'o acţiune susţinută şi generalizată, care să ducă la raţionalizarea economiei generale. In ultimul timp s'a creiat o serie de organizaţiuni, cari au să studieze problemele, pentru fiecare ramură industrială aparte. In Germania aceste organizaţiuni au fost reunite în anul 1921 în «Institutul Imperial al Economiei». (Reichskuratorium für Wirtschaftlickeit), prescurtat R. K. W. I., o instituţiune cu caracter quasi-public şi are de scop: ridicarea bunei stări a poporului, prin ieftenirea, înmulţirea şi îmbunătăţirea bunurilor.

In munţi raţionaiizarea — fie prin introducerea maşinilor, fie prin normalizarea lucrului — se va aplica mai greu şi cu mai puţin succes decât în câmpie.

Nr. 22: Consecinţele gerului pentru gospodăria forestieră austriacă.

Temperatura excepţional de scăzută din iarna trecută, a cauzat mult rău întregei gospodării silvice din Austria. Fabricele de eherestea au încetat lucrul, transportul lemnului rotund, redus în cea mai mare parte. Lemnul de foc aproape dispăruse de pe piaţă şi stocuri noui nu se mai puteau aduce. Deasemeni au stagnat şi industria hârtiei etc.

Nr. 24: Contractele de păduri prelungite în Jugoslavia.

De mai bine de un an întreaga industrie a lemnului din Jugoslavia şi capitalul strein, care direct sau indirect, este interesat cu miliarde în diversele întreprinderi forestiere din Jugoslavia, se menţine într'o neîntreruptă agitaţie din cauza chestiunilor, ce se pun în legătură cu prelungirea contractelor de pădure.

Noul minister al pădurilor, prezidând comisiunea de anchetă instituită de Parlament, a făcut propunerea de a se anula cea mai mare parte din aceste contracte.

Este dela sine înţeles că, în cazul

acesta s'ar prejudicia colosal industria lemnului. In afară de aceasta siguranța drepturilor jugoslavilor — atât în țară cât și în streinătate — ar avea de suferit o simțitoare vătămare.

Andrei Ionescu

JOURNAL OF FORESTRY.

Februarie 1929.

Editorial. Asupra pădurilor naționale: Problema refacerii fondului forestier, prin cumpărare de păduri particulare.

F. W. Besley: Achiziționarea de terenuri forestiere de către Uniune și diverse State din Est.

Ph. W. Ayres: Să se achiziționeze terenuri desgolite sau împădurite?

E. A. Scherman: Idem.

R. M. Evans: Chestiunea Waterville, problema cumpărării de păduri în White Mountain.

A. Hopkins: Emisiuni de bonuri pentru pădurile ce se vor cumpăra de către diferitele State.

J. S. Boyce: Viitorul paraziților forestieri în pădurile St.-Unite.

F. Morell. Nevoia apărării pădurilor din partea centrală a Uniunii.

L. Coyle: O bază pentru determinarea cheltuelilor de adequat pentru apărarea pădurilor contra focului.

Ch. Dunwoody: Cine ar trebui să poarte responsabilitatea pentru a prevedea măsuri de protecție contra focului în teritorii altele decât pădurile naționale.

W. G. Durbin: Cooperația în soluționarea problemelor forestiere.

M. A. Benedict: Valoarea locală a amenajamentelor definitive.

S. R. Black: Sunt silvicultorii la înălțimea problemelor actuale?

W. Mulford: Recrutarea forestierilor.

W. R. Schofield: Lucrări de împădurire în regiunea de Sequoia, numită «Humbold».

N. T. Mirov. Analiza oleo-resinelor ca criteriu pentru a distinge pe Pinus Jeffreyi de P. ponderosa.

LESNICKA PRACE.

Nr. 3.

Din pădurile Suediei, de *Dr. Vincent:* descrierea unei călătorii făcute de autor în Suedia, arătând preocupările silvicultorilor suedezi în ce privește cultura molidului și pinului.

Câteva observațiuni asupra conduitei unor specii de pasări, față de omizile, bolnave, de Nona, (călugăriță) de *D-r O. Fasky.*

Vechi documente, asupra avantajelor ce decurg din dirijarea tăierilor dela N la S. de *Al. Nechleba.*

Nr. 4.

Humusul de pădure, *D-r J. Sigmond:* Desavantajele acumulării de materii organice în pădure, sub forma de humus de pădure.

Influența vânturilor de aceeaș direcțiune asupra arborilor, de *D-r Ed. Baudyš.*

Observațiuni phenologice într'o stepă, un stejăret și

făget din regiunea Brezina, de *Jan Smir.*

Societăţile cooperative forestiere, de *J. Frik.*

N-r 5.

Apărarea larvei Saperda carcharias L. contra duşmanilor săi animali, de *A. Nechleba.*

Orthopterele în gospodăria forestieră, de *A. Schneeberg.*

Reflexul razelor solare şi concurenţa rădăcinilor şi a coroanelor arborilor în păduре de *Jar. Ruzicka.*

Auximetrele ‹măsurătoar de creşteri›. de *B. Polansky.*

Societăţile cooperative forestiere. de *J. Frik.*

SYLWAN ‹publicaţiune mensuală a soc. forestiere din Polonia. anul XLVII).

Nr 1: ‹1929›.

Organizarea modernă a producţiunii seminţelor forestiere. bazată pe principiile geneticei şi cercet. experimentale, de *K. Pilat.*

Primul manual forestier polonez ‹a 150-a aniversare a apariţiei sale, 1778—1928›, de *Kolodziejczyk.*

Pădurile ca factor regulator al refluxului apelor de ploae, de *Jan Kosina.*

Nr. 2

Asupra influenţei microreliefului şi a diferitelor tipuri de soluri asupra formării înălţimei medii a arboretului de *Wl. Plonsky.*

Cynips calyeis şi Phycis splendidella în păd. Goluchow de *J. Goetz.*

Influenţa preparatelor de arsenic asupra omizelor de Bupalus piniarius, de *E. Czerwinsky.*

Nr. 3:

Observaţiuni asupra degerării arborilor din Poznan şi împrejurimi, în iarna 1928/29 de *J. Goetz.* Au suferit din cauza gerului în special platanii, castanii porceşti. stejarii, ulmii (campestre›, frasinii şi douglas-ul. Gerul a marcat într'o singură zi ‹10 Febr. 1929› o amplitudine de 26.5°C, ceeace a cauzat gelivuri până la 4—5 m. lungime.

Asupra metodelor moderne de lucru, din fabricile de cherestea, de *Dr. Fr. Krzysik*: Autorul, care a studiat şi condiţiunile din România în vara 1928, dă o descriere detaliată asupra metodelor moderne de lucru în fabr. de cherestea şi perfecţionării aduse maşinilor şi instalaţiunilor pentru prelucrarea lemnului.

ESPAÑA FORESTAL.

Nr. 1, Ianuarie.

E. González Vázquez: Silvicultorii nu se pensionează.

Xenon de Criptana: Frumuseţi din provincia Leon, Lacul Ausente.

Antonio Garrido: Metodă pentru a mări exactitatea în determinarea posibilităţii unei păduri, cu ajutorul metodei lui Pressler, fără a spori timpul de lucru pe teren, faţă de cel necesar în aplicarea metodei obişnuite.

Timoteo de Antonio y Gil: Guadarrama parc naţional.

P. de Cañizal: Parcuri provinciale. Pădurea de pin dela Zuera.

Notiţe.

Nr. 2, Februarie.

Vicente de Pereda: Eucaliptul şi problema sa.

Antonio Garrido: Metodă pentru a mări exactitatea în de-

terminarea posibilităţii unei păduri. (continuare şi fine).

Parcuri şi grădini.

Notiţe şi comentarii.

Nr. 3, Martie.

J. Lillo Sanz: Eucaliptul şi problema sa.

Victoriano Rivera: O mare industrie piscicolă: carpicultura.

Timoteo de Antonio y Gil: Parcul naţional din Guadarrama.

Nicasi o Mira: Plăgile pădurilor şi plăgile câmpurilor.

Notiţe şi comentarii.

V. S.

SUMARSKI LIST.

Martie.

L. Petrovic: Asupra protecţiei legale a terenurilor împădurite, cu ocazia revizuirei segregaţiilor;

A. Perusic; Economia metoadelor «par peuplements» moderate, la comunităţile noastre de avere;

R. Kolibas: Economia forestieră de după război, pe teritoriul direcţiei silvice Zagreb;

S. Suric: Exactitatea estimării arboretelor prin locuri de încercare (continuare);

Aprilie.

M. Dereta: Hotărnicia pădurilor pe baza hărţilor cadastrale;

K. Franek: Lytta vesicatoria în pădurile domeniului Vukovar;

R. Kolibas: Economia forestieră de după război, pe teritoriul direcţiei silvice Zagreb (continuare);

D-r J. Balen: Technica reîmpăduririi Karst-ului.

Mai.

G. Brizgaljin: Păsările, sunt ele oare, în general, utile sau vătămătoare, pădurilor?

S. Osmanovici: Probleme amenajării păşunatului în Bosnia şi Herzegovina;

D-r J. Bàlens: Technica reîmpăduririi Karst-ului (continuare).

SWENKA SKOGSVÅRDSFÖRENINGENS TIDSKRIFT (Buletinul societăţii de silvicultură din Suedia).

Häft I, 1929.

Harald Sjöström: Observaţiuni asupra pinului, producţiei şi regenerării sale în zona gresiilor şi porfirelor din Dalekarlia de Nord.

Max Endres: Situaţia postbelică a economiei forestiere şi a industriei lemnului în Europa.

Fraser Story. Rezervele lemnoase ale imperiului britanic cu consideraţiuni speciale asupra lemnului de răşinoase.

D. A. S.

INFORMAȚIUNI

D=l inginer silvic Dimitrie A. Sburlan, căruia i s'a acordat de către Casa Pădurilor un concediu de 2 ani, pentru studii în străinătate, şi=a trecut la 6 Martie a. c. examenul de doctorat în Şt. silvice la şcoala superioară agro=silvică din Viena. Subiectul tezei a fost «Holzproduktion, Holzindustrie und Holzhandel von Rumänien» (Producţiunea, industria şi comerţul lemnului în România). Lucrarea D=sale, conţinând numeroase date statistice, hărţi, diagrame, a fost elogios apreciată de juriul examinator, care i=a acordat diploma «cu distincţiune».

* * *

Se transferă pe ziua de 15 Iulie:

D=l ing. şef silvic I. Diaconescu dela Dir. Piteşti la ocolul silvic Cotmeana.

D=l ing. silvic M. Böhm după cerere, dela Cotmeana la Băiţa (Satmar) iar D=l ing. şef silvic Tudor Ionescu dela Băiţa în centrul Dir. Piteşti.

D=l ing. silvic I. Constantinescu, după cerere, dela ocolul silvic Nehoiaşi la Ierbuş, iar D=l O. Mihălcescu în interes de serviciu dela Ierbuş la Nehcoiaşi.

D=l ing. silvic I. Galeriu, după cerere, dela Dir. Cluj la ocolul silvic Cluj.

D=l ing. silvic A. Nagy este mutat, după cerere, dela ocolul silvic Tarcău la ocolul silvic Groşi.

* * *

Pe ziua de 1 August:

D=l ing. silvic Lud. Markaly de la Dir. Vânătoarei la ocolul silvic Valea Izei, în mod provizoriu.

D=l ing. silvic D. Bârzan dela ocolul Creţeşti la ocolul silvic Tătaruşi, în interes de serviciu iar D=l D. R. Marinescu, după cerere, dela Tătaruşi la Creţeşti.

D=l ing. silvic E. Leondarie dela Furceni în interes de serviciu, la ocolul silvic Tulucești.

D=l ing. silvic D. Bordea dela ocolul silvic Tulucești, în interes de serviciu, la ocolul Furceni,

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Casa Pădurilor

Direcția amenajerilor

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor.

Asupra raportului d-lui administrator al Casei Pădurilor;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare a codului silvic publicată în «Monitorul Oficial» No. 131/920,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Bărcuț seria I, pendinte de comuna Bărcuț, județul Târnava Mare, proprietatea comunei Bărcuț, în suprafață de 534 ha 5670 m², cu trei serii: Regimul codru cu 3 tăieri succesive seria I-a, codru grădinărit, seria II-a şi crâng simplu seria III-a. Revoluția normală 100 ani, seria I-a, 120 ani seria II-a şi 40 ani seria III-a exploatarea conform planului special din amenajament. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar din seria I-a şi 500 lei de fiecare hectar din seria II-a şi seria III-a fără fără garanție de regenerare, fiindcă tăerile încep în anul 1955. Revizuirea după ani.

b) Amenajamentul pădurii Măgura, pendinte de comuna Simleul Silvaniei, județu Sălaj, proprietatea comunei Uiloc, în suprafață de 80 ha 6300 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani tăindu-se anual câte 2,63 ha. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Pocâltău, pendinte de comuna Mălin județul Someş, proprietatea Composesoratului urbarial din Mălin, în suprafață de 68 ha 5770 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Larga şi Făget, pendinte de comuna Laslea, județul Târnava Mare, proprietatea Bisericei Evanghelice Lutherană din Laslea, în suprafață de 37 ha 2900 m². Regimul crâng cu 50 arbori de rezervă. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii «Fot» seria Episcopia, pendinte de comuna Uileacul de Munte, județul Bihor, proprietatea comunei Episcopia, în suprafață de 310 ha 6900 m². Regimul crâng compus; în parcelele din parchetul Nr. 1 se vor opri câte 200 rezerve la

hectar iar în rest câte 80 rezerve. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Lunca, pendinte de comuna Lunca, judeţul Bihor, proprietatea comunei Lunca, în suprafaţă de 276 ha 4900 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Studiul sumar al pădurii Avaş, pendinte de comuna Sâncel, judeţul Târnava Mică, proprietatea Fondul Mitropolitan al Archidiecezei gr. cat. de Alba Iulia şi Făgăraş în Blaj în suprafaţă de 127 ha 0100 m². Regimul codru cu 2 tăeri succesive. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 100 ani. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Lopata, pendinte de comuna Chinteluia, jud. Năsăud, proprietatea Eclezia Ort. Rom. din Chinteluia, în suprafaţă de 3 ha 3900 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani, exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii, suprafeţei, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 29 Mai 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *Aurel Dobrescu*

p. conformitate, *Nedescifrabil.*
No. 30.543 929

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Fagul Inalt, pendinte de comuna Tulgheş, jud. Nemţ, proprietatea filialei Ditrău Hodosa al bisericei gr. catolice Sub Cetate, în suprafaţă de 5 ha 7750 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Fagul Inalt, pendinte de comuna Tulgheş, jud. Neamţ, proprietatea bisericei gr. cat. Sub Cetate filiala Tulgheş, în suprafaţă de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Fagul Inalt, pendinte de comuna Tulgheş, jud. Neamţ, proprietatea bisericei reformate din Gheorghieni, în suprafaţă de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Fagul Inalt, pendinte de comuna Tulgheş, jud. Neamţ, proprietatea bisericei gr. cat. sub Cetate, filiala Remetea, în suprafaţă de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Dealul Pietrei, pendinte de comuna Daia, jud. Târnava Mare, proprietatea bisericei ort. rom. din Daia, în suprafaţă de 51 ha 8000 m². Regimul codru cu 2 tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în patru perioade a câte 20 ani fiecare şi conform planului special de exploatare din amenajament Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădur'i Valea Rusului, pendinte de comuna Beclean, jud. Someş' proprietatea Ecleziei reformate din Beclean, în suprafaţă de 23 ha 7400 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Gedeboda, pendinte de comuna Varghiş, jud. Odorhei, proprietatea d-lui Szabo Guilon, în suprafaţă de 20 ha 0200 m². Regimul codru cu 3 tăeri succesive. Ultima tăere nu se va putea efectua până nu se constată de organele silvice că s'a făcut regenerarea. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 11 ani. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani,

h) Amenajamentul pădurii Dobron Căraba, pendinte de comuna Filipişul Mare, jud. Mureş Turda, proprietatea moştenitorilor Carol Huszar, în suprafaţă de 185 ha 5900 m². Regimul crâng cu 60 rezerve la hectar. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani. exploatarea începe în anul 1928—29. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare ha. Operaţiuni culturale vor face în arboretele care au vârsta de 10 ani, odată cu timpul revoluţiei admise. Revizuirea după 10 ani.

i) Amenajamentul pădurii Cetan, pendinte de comuna Cetan jud. Someş, proprietatea oraşului Dej, în suprafaţă de 330 ha 3600 m². Regimul crâng cu 60 rezerve la hectar aleşi din cei din categoria de 20—30 cm diametru cu esenţa gorun şi din cei mai bine conformaţi. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

j) Amenajamentul pădurii Zapodia Şipotului, pendinte de comuna Loslea, jud. Târnava Mare, proprietatea bisericei ort. rom. din Loslea, în suprafaţă de 28 ha 9000 m². Regimul codru cu 50 rezerve la hectar alese din cele mai groase şi bine conformate. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicarea legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii suprafeţei, etc.

Art. 3 — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 29 Mai 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *Aurel Dobrescu*

p. conformitate, *Nedescifrabil.*

Nr. 30.545/929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al păduril Scrioştea, pendinte de com. Scrioştea, jud. Teleorman, proprietatea d-lui I. G. Manu, în suprafaţă de 171 ha 2400 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani, exploatarea în 6 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Sihastru, pendinte de comuna Buciumeni judeţul Tecuci, proprietatea mânăstirei de călugări Sihastrul, în suprafaţă de 38 ha 8000 m² din care se pune în exploatare 8 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 6 ani pentru suprafaţa de 8 ha. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 6 ani.

Operaţiunile culturale vor consta numai din extragerea arborilor uscaţi şi esenţele moi şi în acest din urmă caz consistenţa să nu scadă sub 0.8.

c) Studiul sumar al pădurii Zăvoiul «La Coşere» pendinte de comuna Păuceşti, judeţul Roman, proprietatea bisericei Păuceşti Fund. Ion Stroiu în suprafaţă de 3 ha. Re-

gimul crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani, exploatarea în 3 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 5 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Vatan, pendinte de comuna Stârpoaia, judeţul Gorj, proprietatea d-nei Ruxandra Iscrulescu, în suprafaţă de 22 ha 0600 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 550 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bisoca, pendinte de comuna Bisoca, judeţul R.-Sărat, proprietatea d-nei şi d-lui Lascar L. Catargi, în suprafaţă de 2566 ha 2800 m² în două serii. Regimul codru cu tăeri rase seria I-a şi codru cu 2—3 tăeri succesive seria II-a şi a III-a. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 12 ani. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar pentru seria I-a şi 1000 lei de hectar seria II-a şi III-a. Revizuirea după 10 ani.

Seria II-a şi III-a să se parcurgă în anii 1928 929—1939 40 cu o singură tăere de însămânţare putând extrage cel mult jumătate din material.

Mersul tăerilor va fi cel din planul general.

f) Amenajamentul pădurii Zăvoiu Gighera, pendinte de comuna Gighera, judeţul Dolj, proprietatea Epitropiei Aşezămintelor Brâncoveneşti, în suprafaţă de 498 ha 3000 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani, exploatare în 15 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Neamţul Muncelul Chibartu, pendinte de comuna Avereşti, judeţul Fălciu, proprietatea d-lui Ştefan A. Negruţi, în suprafaţă de 94 ha 9600 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia nomală 25 ani, exploatarea în 25 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 29 Mai 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *Aurel Dobrescu*

p. conf., *Nedescifrabil.*

Nr. 30.547 1929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii La Cracii Solintarului, pendinte de comuna Goioasa, jud. Bacău, proprietatea d-lui Constantin Pădureanu, în suprafaţă de 12 ha 6289 m². Regimul codru cu 60 rezerve la hectar alese din arborii cei mai bine conformaţi, uniform repartizaţi şi cu diametru în jurul a 0,30 cm. Revoluţia normală 90 ani, exploatarea într'un an şi cu garanţia de împădurire 1500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Urecheşti, pendinte de comuna Urecheşti, jud. Gorj, proprietatea d-lor Ilinca zisă Maria N. Urechescu zis şi Barbu Urechescu şi alţi doi, în suprafaţă de 20 ha 4876 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Doba, pendinte de comuna Doba, jud. Romanaţi, proprietatea d-nei Maria Matturi, în suprafaţă de 28 ha 1800 m². Regimu crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Faţa Draxinului, pendinte de comuna Rucăr, jud. Muscel, proprietatea d-lui Ilie I. Bajan, în suprafaţă de 404 ha din care exploatabile 125 ha. Regimul codru cu 2 tăeri succesive la interval de 5 ani. Revoluţia normală 70 ani, exploatarea în 9 ani pentru suprafaţa exploatabilă în conformitate cu planul general de exploatare şi cu garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Jianca No. 2, pendinte de comuna Buneşti, jud. Argeş, proprietatea d-lui Alex. Chinie, în suprafaţă de 61 ha 6600 m². din care

pădure 49 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 15 ani, exploatarea în 3 ani. Numai stejarul se va putea tăia după 15 Aprilie—1 Iunie și numai dacă exploatarea se va face pentru coaje de tăbăcărie. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 3 Iunie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *Aurel Dobrescu*

p. conformitate, *Nedescifrabil.*

Nr. 31.104 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Dumbrava, pendinte de comuna Jadăra, jud. Satu Mare, proprietatea d-lui Iuliu Vasile Teleki, în suprafață de 238 ha 9900 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Panca Vasilco, pendinte de comuna Panca, jud. Storojineț, proprietatea d-nelor Elena și Ruxandra Vasilco, în suprafață de 349 ha 3700 m². Regimul codru grădinărit. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 100 ani. Anual se va realiza numai 228 m³. reprezentând creșterea anuală a acestei păduri și numai din arbori cu diametru dela 0,30 cm la 1.30 dela sol. Posibilitatea anuală se va realiza cu precădere din extragerea plopului, fagului și numai în complectare din extragerea rășinoaselor. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Borgo-Bistricioara, pendinte de comunele Bistrița-Bârgăului și Mureșeni-Bârgăului, jud. Năsăud, proprietatea celor 44 comuni din fostul regiment 2 românesc de graniță, în suprafață de 13797 ha 4810 m² pădure exploatabilă, împărțită în 3 secții de codru, din care primele 2 secții A și B cuprind 8 serii de exploatare în codru cu tăeri rase, iar ultima secție C. constituind o serie de codru grădinărit din care se vor extrage numai arborii cu diametru de 35—40 cm. Revoluția normală 120 ani, exploatarea în 120 ani. Revizulrea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare și amenajamente se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii de reformă agrară.

Constatându-se însă în urmă că aceste regulamente de exploatare și amenajamente, referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat, sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății, suprafeții, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 3 Iunie 1929 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) *Aurel Dobrescu*

p. conformitate, *Nedescifrabil.*

Nr. 31.106 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Remetea, pendinte de comuna Vechea, jud. Cluj, proprietatea în indiviziune a moștenitorilor defunctului Dănilă Varga, în suprafață de 278 ha 3100 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatându-se

în primii zece ani 94 ha 8600 m². conform planului special de tăere. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Vadaspusta şi Dosul, pendinte de comuna Hidişeul de sus şi Hidişeul de jos, jud. Bihor, proprietatea Prepoziturei Premontratenze din Oradea în suprafaţă de 874 ha 5400 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurei Bucşoaia cu 2 trupuri pendinte de comunele Bucşoaia şi Vama, jud. Câmpulung, proprietatea Composesoratului de păduri Bucşoaia, în suprafaţă de 294 ha 1600 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 100 şi ani cu garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurei Fughiu, pendinte de comuna Hususău de Criş, judeţul Bihor, proprietatea comunei Fughiu, în suprafaţă de 103 ha 9500 m². Regimul codru cu 60 rezerve la hectar. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani, posibilitatea anuală fiind de 1 ha 5000 m². Garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare şi amenajamente se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că aceste regulamente de exploatare şi amenajamente, referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat, sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, suprafeţei, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 3 Iunie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *Aurel Dobrescu*

p. conformitate, *Nedescifrabil*
Nr. 31.108/929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Beciu, trupurile Slănicul şi Negosina, pendinte de comuna Beciu, judeţul Buzău, proprietatea d-lui d-r C. Anghelescu, în suprafaţă de 60 ha 5900 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani, exploatarea în 6 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Tamaşu, pendinte de comuna Siseşti jud. Mehedinţi, proprietatea d-lui Gh. C. Vălimărescu, în suprafaţă de 49 ha 3200 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în anii 1928/929 şi 1929/930. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei la Pârâul Jghiabului, lotul No. 175, pendinte de comuna Goioasa, judeţul Bacău, proprietatea d-lui Dumitru Pădureanu, în suprafaţă de 24 ha 8898 m². Regimul codru cu 60 arbori la ha aleşi din cei mai groşi, bine conformaţi şi uniform repartizaţi. Revoluţia normală 90 ani, exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Ezerul Mare, lotul No. 1 pendinte de comuna Lereşti, judeţul Muscel, proprietatea moştenitorului def. d-r I. Vişoiu Cornăţeanu, în suprafaţă de 340 ha 8200 m² din care se pune în exploatare 132 ha. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 4 ani. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi art. adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 3 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 19 Iunie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *Aurel Dobrescu*

p. conformitate, *Nedescifrabil*

No. 35.301,929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Pietriş, pendinte de comuna Rusul de sus, jud. Someş, proprietatea d-lui Francisc Banffy, în suprafaţă de 57 ha 5500 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Seria Salard, pendinte de comunele Uilacul de Munte, Hususeu şi Jantelec, jud. Bihor, proprietatea comunei Salard, în suprafaţă de 162 ha 0400m² Regimul crâng cu 80 rezerve la ha de esenţă gorun, aleşi din cei mai groşi, bine conformaţi şi uniform repartizaţi. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Fagul Inalt, pendinte de comuna Tulgheş, jud. Neamţ, proprietatea bisericii armeană catolică din Gheorghieni, în suprafaţă de 5 ha. 7550 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurei Cupan, pendinte de comuna Covasna, judeţul Trei Scaune, proprietatea Societăţii anonime Ardeleană pentru industria forestieră, în suprafaţă de 1628 ha. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 54 ani, exploatarea în 54 ani cu sancţiunea de a se anula acest amenajament, în cazul când materialul, ce se va exploata, nu se va întrebuinţa pentru fabricarea celulozei. Garanţia de împădurire 4000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Uloc, pendinte de comuna Belin, jud. Trei Scaune, proprietatea d-lui Adalbert şi Andrei Tană, în suprafaţă de 23 ha 5500 m². Regimul codru cu 30 rezerve la hectar. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc., se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. au fost date eronat, sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii, suprafeţei, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 21 Iunie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *Aurel Dobrescu*

p. conformitate, *Nedescifrabil*

No. 35.787,929.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

SOCIETATEA

„PROGRESUL SILVIC"

Închiriază pentru conferinţe, adunări, concerte, etc., Sala mare a locaşului său din

B-DUL I. C. BRĂTIANU No. 57 bis

unde doritorii se pot adresa.

ARHITECȚI, INGINERI MINIERI, SILVICI ȘI CADASTRALI

Pot cumpăra cu preț de ocazie din cauza plecărei un **APARAT** topografic, complect și în perfectă stare, cu cerc și busolă marca **OTTO FEMMEL**, 2 mire, compas Richter, scară, planimetru etc., în cutiile lor, Strada Precupeții Noi, Nr. 21

ARHITECȚI, INGINERI MINIERI,
SILVICI ȘI CADASTRALI

Pot cumpăra cu preț de ocazie din cauza plecării un
APARAT topografic, complect și în perfectă stare,
cu cerc și busolă, marca OTTO FEMMEL, 2 mire,
compas Richter, scară, planimetru etc., în
cutiile lor, Strada Precupeții Noi, Nr. 21

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: **Stinghe Vintilă**

Membrii:

Drăcea Marin **Ioan Petre**
M. Rădulescu

Secretar de redacţie: **Ştefănescu-Suhăţeanu M.**

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1929:

Preşedinte:
Vice-Preşedinte: C. P. Georgescu, M. Drăcea
Secretar general: M. P. Florescu
Casier: Dem. Grozescu
Secretari: Victor Priboianu, M. Ştef.-Suhăţeanu

Membrii:

Agapie G.
Antonescu P.
Atanasescu A.
Boldur M.
Bosoancă C.
Eliescu A.
Ioan Petre
Ionescu Andrei
Lazăr Horia
Năstăsescu Gh.
Nedelcovici Ath.
Popescu Alex.
Popovici Gh. N.
Stinghe Vintilă
Tomuţa D.

Cenzori: **Cratero Ovid, Leon Vasiliu, Sculy Xenofon.**
Cenzori supleanţi: **Ioan Botescu, Ioan Florescu, Fonai I.**

Preţul abonamentului:

Pe un an	300 lei
» » » pentru membrii Societăţii	200 »
» » » pentru conductori şi brigadieri	75 »
Numărul	25 »

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

Institutul de Arte Grafice «EMINESCU» S. A., Str. Parlamentului, 7

Anul XLI | August 1929 | Nr. 8

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

FONDATĂ IN ANUL 1886

APARE LUNAR

SUMARUL:

Studii: Prelucrarea lemnului prin încovoiere. Date din Basarabia . . . . **I. S. Ionescu**

Juridice: Jurisprudența la art. 5 Cod. Silvic . . . . . **Ion Florescu**

Fixarea domiciliului obștiilor de moșneni. . . . . **Ion D. Neagu-Negrilești**

Comerțul lemnului: Comerțul de cherestea din țară . . . . . **Ion Dumitrescu**

Recenzii.

Revista revistelor.

Informațiuni.

Publicații: Decizii ministeriale.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: B-DUL I. C. BRATIANU No. 57 bis
BUCUREȘTI

XLI-e Année | Août 1929 | Nr. 8

REVUE DES FORÊTS

Publication mensuelle de la Société forestière roumaine „Progresul Silvic"

SOMMAIRE:

Études: Le travail du bois courbé . . **I. S. Ionesco**

Jurisprudence: Sur l'art 5 du Code forestier . . . . . **Ion Floresco**

Le domicile des associations des propriétaires forestiers paysans nondivisés. Ion D. Neagu-Negrileşti

Commerce du bois: Le commerce intérieur du bois de charpente . . . **Ion Dimitresco**

Récensions.

Revue des revues.

Informations.

Publications: Décisions ministérielles.

RÉDACTION ET ADMINISTRATION: Bd. I. C. BRATIANO No. 57 bis
BUCAREST

Anul XLI August 1929 Nr. 8

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAŢII „PROGRESUL SILVIC“

STUDII REFERATE

PRELUCRAREA LEMNULUI PRIN INCOVOIERE DATE DIN BASARABIA

de I. S. IONESCU
ing. subinsp. silv.

Aproape în toată ţara, cu excepţia Basarabiei, a unor localităţi izolate din vechiul Regat (Brăila, o parte din Prahova, etc.) şi unele părţi din Transilvania, se întrebuinţează obezi fracţionate cunoscute de obicei sub denumirea de ciolane.

Asemenea obezi, deşi nu necesită instalaţiuni costisitoare pentru fabricaţie, se obţin prin lepădarea unei prea mari cantităţi de lemn, sub forma de surcele sau spărturi, bune numai pentru foc.

Din această cauză nu convine a se fabrica decât în regiunile unde lemnul trebuitor abundă, de unde apoi sunt expediate în toate părţile.

Orcât de bine însă ar fi lucrate şi aşezate la roate, aceste obezi sunt expuse deteriorărei în foarte scurt interval de funcţionare, aşa încât prin înlocuirea lor se măresc cheltuelile de întreţinerea vehiculului respectiv.

Ciolanele fiind în aparenţă mai ieftine şi mai uşor de aşezat la roată, continuă a fi preferite nu numai de populaţiunea neştiutoare, dar chiar de către unii specialişti, cari nu aprofundează în deajuns chestiunea.

De fapt însă întrebuinţarea obezilor dintr'o singură bucată ‹a colacilor de roată› ar trebui să se generalizeze pentru motivele cari vedem că se vor evidenţia dintr'o sumară comparaţie între unele din calităţile şi defectele mai importante ale fiecărui fel de obezi în parte, astfel:

Obezile fracţionate ‹ciolane›:	Obezile întregi ‹colaci de roate›.
1. Cele 9—12 bucăţi cari compun o roată se obţin din circa 100 kgr lemn de lucru ‹buştean›.	1. O bucată necesară pentru o roată, se obţine în mediu din 40 kgr lemn de lucru de aceiaşi calitate.
2. Se lucrează uşor de orce meşter fără să necesite instalaţiuni costisitoare.	2. Se lucrează numai de către specialişti şi necesită instalaţiuni speciale. Totuşi în comerţ abia cu puţin întrec costul ciolanelor, iar generalizarea întrebuinţării lor le-ar face mai ieftine.
3. In condiţiuni normale durează cam un an, după care se schimbă, deci în fiecare an se repetă cheltuiala iniţială.	3. In aceleaşi condiţiuni durează minimum 4 ani, iar costul aşezării la roată, este aproape acelaşi ca şi pentru ciolane.
4. Lemnul lor fiind uscat numai în aer îşi păstrează greutatea normală, şi îşi modifică normal dimensiunile sub influenţa variaţiunilor de umiditate. Totuşi, vara e necesar a se strânge şinile pe roată cel puţin odată.	4. Fiind uscat prin fierbere în vapori de apă lemnul pierde o parte din sărurile solubile, din care cauză se uşurează simţitor şi devine mai puţin sensibil la variaţiunile de umiditate. E necesar a se strânge şinele pe roată numai odată pe vară.
5. Sunt expuse a li se sparge cele două extremităţi ale curburei, unde fibrele lemnoase sunt scurtate, iar în anotimpurile umede, apa şi noroiul pătrunzând la încheeturi, ele putrezesc de grabă.	5. Sunt rezistente la tot felul de isbituri, având fibrele lemnoase aproape intacte, iar lipsa încheieturilor numeroase micşorează pericolul putrezirei.
6. Cea mai mică deplasare a ciolanelor dela punctul de intersecţie, strică spiţele, deteriorând în acelaş timp butucul roţei, prin lărgirea scobiturei, în care sunt prinse spiţele.	6. Atât spiţele cât şi butucul sunt cruţate, neputându-se deplasa obada decât cu totul odată.

Din compararea acestor proprietăţi ale celor două feluri de obezi, dar mai cu seamă din observaţiuni practice suficiente şi obiective, se poate deduce incontestabila superioritate technică şi economică a obezilor încovoiate ‹colacii de roată› faţă de cele fracţionate ‹ciolane›.

I. Modul de fabricaţiune al colacilor de roată

a) *Alegerea esenţelor*

Experienţele au dovedit, că orce specie lemnoasă poate fi încolăcită sub influenţa căldurei, umede.

Pentru colaci, flexibilitatea (însuşirea de a se îndoi fără a se rupe) nu e suficientă. Lemnul întrebuinţat în acest scop trebue să mai îndeplinească următoarele condiţiuni:

1. Să fie rezistent la compresiune perpendiculară pe direcţia fibrelor;

2. Fibrele lemnoase să nu se dezagrege (defectul acesta îl prezintă de ex. ulmul).

3. Lemnul să fie trainic;

4 Lemnul să se umfle sau să strângă cât mai puţin sub influenţa variaţiilor de umezeală.

5. Lemnul să se poată încolăci uşor.

Faţă cu aceste condiţiuni indispensabile, se exclud dela asemenea întrebuinţări:

esenţele moi şi reşinoasele;

esenţele cu fibre scurte şi cassante: carpinul, arţarul tătăresc, cireşul, pomaceele etc.;

esenţele cari se îndoesc greu, sau cari sunt grele şi împovărează vehiculul, ca de ex. gârniţa.

esenţele al căror lemn e lipsit de trăinicie: mesteacănul, glădiţa, (alburn) paltin, jugastru, etc.

Specia cea mai preferată în asemenea industrie este *frasinul* care întruneşte majoritatea calităţilor technice enumerate ca necesare. Cum însă, din cauza cererilor exagerate, această specie a devenit extrem de rară, tinzând chiar a dispărea, s'a recurs şi se recurge pe o scară din ce în ce mai mare la fag.

S'a încercat însă şi cu alte specii:

Stejarul pedunculat şi sessiliflor, de asemenea serveşte la fabricarea colacilor de roate, superiori ca rezistenţă faţă de cei de fag, dar mai scumpi, din cauza multiplelor întrebuinţări ce se se dau acestor specii;

Ulmul de asemenea e foarte apreciat în această industrie; singurul său cusur fiind acela că «se macină», fibrele lemnoase se desagregă cu înlesnire.

Salcâmul cultivat în masiv, astfel încât să aibă trunchiul

quasi cilindric şi cât mai bine crescut, fără defecte, oferă un lemn superior frasinului în această industrie, din punct de vedere al rezistenţei şi trăiniciei obezilor; se lucrează însă greu când e uscat, aşa încât aşezarea obezilor de salcâm la roate, costă ceva mai scump ca cele de alte specii.

Faţă cu împuţinarea progresivă a frasinului şi chiar a stejarului, salcâmul, ulmul, dar mai cu seamă fagul, tind a le lua locul în industria obezilor încolăcite; dacă astăzi se preferă cele de frasin, se explică prin restrânsul număr al celor cari s'au deprins a se servi de obezi încolăcite, majoritatea populaţiunei dela ţară, servindu-se tot de ciolane, pe cari în mare parte şi le confecţionează singuri, sau li se par mai ieftine.

b) *Alegerea buştenilor*

După doborîrea arborilor, specialistul procedează la alegerea trunchiurilor de lucru.

Pentru confecţionarea colacilor, se aleg buştenii cari întrunesc următoarele condiţiuni:

1. Se aleg numai una (prima) sau cel mult două lungimi de buştean începând dela secţiunea inferioară, întrucât restul tulpinei şi mai cu seamă vârful şi crăcile dau un lemn mult mai neapt aşa încât obezile confecţionate din asemenea lemn au valoarea submediocră. Un fabricant conştiincios nu utilizează părţile infurciturilor.

2. Lemnul să fie drept, să aibă creşteri uniforme şi regulate, iar trunchiul să aibă formă cât mai apropiată de cea cilindrică.

3. Să nu aibă cioturi profunde, nici răni cicatrizate.

4. Să nu aibă crăpături longitudinale, datorite gerului sau altor accidente.

5. Să aibă lungimea potrivită pentru obţinerea obezilor, corespunzătoare mărimii roatelor cerute în comerţ. Lungimea unui buştean variază între 3 m pentru colaci de roate mici şi 4,50 m pentru roate mari.

6. Să aibă grosimea în diametru la mijloc între 0, m 24 — 0, m 34 corespunzând vârstei între 40 — 60 ani, la arbori crescuţi în condiţiuni normale; arborii mai bătrâni dau un lemn uşor alterabil (puţin trainic) şi puţin rezistent, iar cei mai tineri (mai subţiri de 0, m 24 în diametru) chiar dacă dau un lemn bun pentru

obezi, din punct de vedere al calităţilor technice, nu se întrebuinţează fiindcă pierderile cu ocaziunea debitului sunt prea mari.

c) *Secţionarea, transportul şi despicarea buştenilor aleşi*

1) Secţionarea buştenilor

Odată aleşi, buştenii se secţionează pe măsurile uzuale cerute în comerţ, pe piaţa locală, sau pieţele ce se au în vedere.

Intrucât lungimele trunchiurilor apte pentru industria obezilor încolăcite nu sunt niciodată potrivite cu dimensiunile cerute de piaţă, lucrătorul însărcinat cu însemnarea locului de unde se tae supralungimile, trebue să aibă în vedere economia de lemn în primul rând.

Astfel scurtăturile ce rămân dela obezi, pot fi aşa fel potrivite, încât dintr'ânsele să se poată confecţiona unul, două sau mai multe rânduri de spiţe, furci de lemn, lopeţi sau orce alte utensile.

Reuşita întreprinderii depinde deci foarte mult de priceperea cu care se face prima sortare.

O sortare făcută fără pricepere măreşte considerabil risipa de lemn şi poate ruina lesne o întreprindere.

2. Transportul buştenilor aleşi

Butucii aleşi pentru colaci se transportă cu îngrijire adesea ori pe distanţe mari până la 50 — 60 km, la locul instalaţiunei. La scoaterea din pădure se evită alunecarea pe scocuri de orce fel, care poate sparge sau detuna lemnul; chiar târârea pe pământ, cu boii, se evită, spre a se cruţa capetele trunchiurilor cari s'ar deteriora.

Semitârîrea pe distanţe mici — dacă nu se poate evita — şi apoi transportul cu carul sunt cele mai indicate din punct de vedere technic.

Ajunşi la depozit (lângă instalaţiunile de prelucrare), buştenii destinaţi pentru confecţionarea obezilor trebuesc despicaţi înainte de a se usca (încă verzi) spre a se evita crăpăturile neregulate foarte frequente la frasin datorită uscărei în aer liber şi cu acţiunea vânturilor şi soarelui.

3. Despicarea bușteniIor

După cum am anunțat deja, această operațiune trebue efectuată, avându-se în vedere următoarele condițiuni:

1. Să se elimine din prisme partea centrală a trunchiului «să se scoată inima lemnului» — spre a se exclude inegalitățile de țesut lemnos și deci a se evita diformarea sau distrugerea prin crăpare a obezilor, chiar la un oarecare interval de timp după întrebuințare.

2. Să se respecte direcțiunea fibrelor lemnoase «să nu se taie ațele lemnului», așa fel ca, pe cât va fi posibil, nici una din acestea să nu fie secționată sau ruptă în structura obezei.

3. Să se obțină maximum de economie de lemn și de cheltuială cu ocazia efectuărei acestei operațiuni.

4. Prismele ce se obțin să poată fi îndoite spre o latură perpendiculară pe raza mediană a fiecărei prisme ⟨linia ce trece prin axa medulară și desparte prisma în două jumătăți⟩ v. figurele 1, *a* și *b*.

4. Prismele să aibă o secțiune patrată cu latura de 7—9 cm, cu două fețe tangențiale. La îndoire fața tangențială internă rămâne în partea internă a colacului.

In privința modului cum bușteniI se despică spre a se obține prismele, putem deosebi două procedee:

Procedeul primitiv, crăparea lemnului cu ajutorul toporului și al penelor de lemn; și

Procedeul industrial, care consistă în debitarea bușteanului și cu ajutorul ferăstrăului de mână sau cu ferăstrăul panglică.

Procedeul primitiv.

Nu toată lumea posedă mijloacele și priceperea necesară, pentru a spinteca bușteanul cu ferăstrăul. Fie din această cauză, fie din cauză că rapiditatea și înlesnirea procedeului îi tentează, aproape toți fabricanții de obezi încovoiate din țara noastră obișnuesc a crăpa lemnul cu toporul în vederea confecționării obezilor.

Această crăpare se execută de specialist, ajutat de unul sau doi lucrători, în modul următor:

In mijlocul secțiunei prime dela tulpină, se așează un topor lat, astfel ca tăișul lui să treacă prin axa trunchiului. In muchea acestui topor se bate cu maiul de lemn, provocându-se astfel în-

ceputul despicărei în două a bușteanului, prin axa medulară. In crăpătura laterală superioară, se bate o pană de lemn, care continuând a promova despicătura mai departe, degajează toporul. Această primă pană se degajează printr'o a doua pană, ce se bate în continuarea crăpăturei pornite și așa mai departe, până ce crăpătura a ajuns la capătul opus al bușteanului, despicându-l astfel în două jumătăți ‹felii› prin axa medulară.

Fiecare din aceste felii se crapă în acelaș mod, tot prin axa medulară respectivă, care în cele din urmă ajunge a fi eliminată cu totul.

Se obțin astfel primele patru sferturi de buștean, cari dacă grosimea acestuia a fost mai mare de 0, m 24 în diametru, se mai pot despica fiecare în două bucăți, ce constituesc prismele gata de prelucrare. ‹v. fig. 1 a și 1 b›

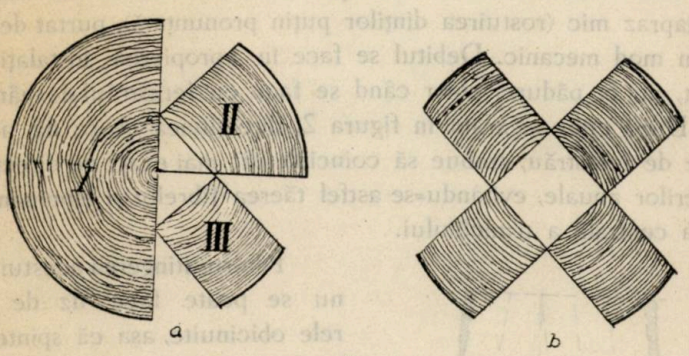

Fig 1

Prelucrarea acestor bucăți, se face întâi cu toporul sau barda prin cioplire în lungul fibrelor lemnoase. îndreptându-se ușor în părțile unde din cauza defectelor de creșterea lemnului, sau greșelilor comise cu ocazia crăpărei, se simte nevoe.

După aceia se netezește cu cuțitoaia sau strungul, cu care se dă forma definitivă de încolăcire.

Prin acest procedeu operațiunea e foarte simplificată în teorie, direcțiunea fibrelor fiind indicată de însăși direcția crăpăturei provocată.

In practică însă e prea rar cazul lemnelor cari se pot despica în mod ideal prin acest procedeu, fie din cauza imposibilității de a se găsi lemne perfect crescute, ‹fără nici un fel de viciu›,

fie din cauză că oricât de iscusit și experimentat ar fi lucrătorul care execută operațiunea, greșește de foarte multe ori depreciind astfel ușor valoarea technică a bușteanului.

Dacă la aceste inconveniente mai adăogăm și faptul că resturile dela crăpare cu toporul sunt astfel fărâmițate în cât numai pot fi utilizabile decât pentru foc, precum și că lucrătorii specialiști în această operațiune devin foarte pretențioși, putem cu drept cuvânt taxa acest procedeu nu numai de primitiv, dar și de barbar.

Procedeul industrial.

In statele civilizate ale Occidentului, în America și pe alocurea sporadic chiar în țara noastră, specialiștii au început a spinteca bușteanul cu ferăstrăul în lungul fibrelor pentru producerea prismelor necesare confecționărei obezilor.

Pentru efectuarea acestei operațiuni se face uz de ferăstrăul cu ciapraz mic ‹rostuirea dinților puțin pronunțată›, purtat de mână sau în mod mecanic. Debitul se face în apropierea instalației de aburit, nu la pădure, chiar când se face cu ferăstrăul de mână.

După cum se arată în figura 2, direcțiunea ce se dă acestor pânze de ferăstrău, trebue să coincidă cât mai exact cu direcțiunea creșterilor anuale, evitându-se astfel tăerea fibrelor și eliminându-se partea centrală a trunchiului.

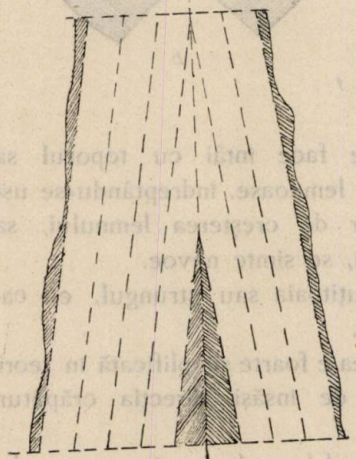

Fig 2

Pentru atingerea acestui scop, nu se poate face uz de gaterele obicinuite, așa că spintecarea se face cu ajutorul ferăstrăului panglică ‹Bandsäge› cu una sau două pânze, de oarece se poate mai ușor mânui în direcțiunea fibrelor, obținându-se rezultate mai mulțumitoare.

Astfel, după ce bușteanul a fost secționat, se taie din ambele părți lăturoaele inutilizabile, după care se procedează la spintecarea în pătru și apoi în dulapi de dimensiunile voite, ‹ca în figurile 1 a, 1 b și 2›.

Fiecare dulap astfel obținut se poate spinteca cu înlesnire

în lungime, debitându-se în prisme dreptunghiulare, din care se pot apoi confecţiona colacii de roată.

In modul acesta se obţine cel mai mare număr de prisme din buştean, lemnul nu s'a detunat prin loviri cu maiul sau cu toporul, iar resturile dela spintecare, având marginile intacte, se pot utiliza cu mult folos pentru producerea de: furci, greble, lopeţi, mănunchiuri de coase, sape, etc.

Cheltuiala în plus ocazionată prin o asemenea spintecare mai migăloasă a lemnului este cu prisosinţă compensată prin marea economie de lemn obţinută, cum şi prin calitatea superioară a produselor confecţionate dintr'însul,

Acesta este deci cel mai indicat procedeu pentru spintecarea lemnului, procedeu ce trebue recomandat tuturor intreprinzătorilor căci sunt dese cazurile când întreprinderi bine închegate şi îndrumate au ajuns la ruină din cauza risipei de lemn şi a producerei obezilor şi altor produse de proastă calitate.

d) *Fierberea prismelor de lemn în vapori de apă (aburirea) spre a se putea încolăci*

După ce au fost debitate şi sortate, prismele de lemn trebuesc supuse acţiunei vaporilor de apă, spre a se putea înmuia şi deci încolăci.

In acest scop se construesc instalaţiuni speciale, cari principial se pot rezuma la:

1. Un cuptor pentru producerea căldurei necesară fierberei apei şi încălzirei camerei de aburit,
2. Un cazan generator de aburi, şi
3. Camera de aburit.

După importanţa întreprinderei şi mijloacele materiale de care se dispune, instalaţiunile de aburit se construesc după două procedee.

Instalaţiuni primitive şi

Instalaţiuni perfecţionate.

Majoritatea întreprinderilor de acest fel, fiind nevoite a se instala în situaţiuni dificile pentru instalarea de maşinării grele şi complicate, recurg la sistemul primitiv de fierbere în vapori de apă sub presiunea normală.

1. Instalaţia primitivă.

Aceasta consistă dintr'un cuptor primitiv, săpat sub nivelul solului ⟨f⟩ şi prevăzut cu un coş ⟨g⟩ pentru eliminarea fumului şi

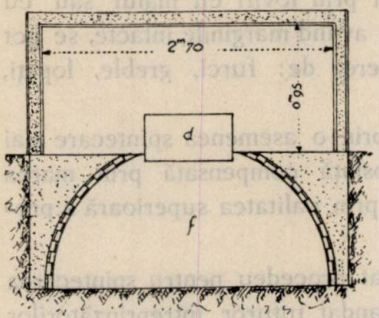

Fig 3a

tirajul aerului indispensabil combustiunei. La partea superioară a acestui cuptor se înţepeneşte în zidărie prin şini de fer ce nu vin în contact cu focul, un cazan de fer ⟨d⟩ de secţiune dreptunghiulară. Acest cazan prin fundul său vine în contact cu focul, iar în interior se umple cu apă, rămânând deschis la partea superioară.

Deasupra cazanului se construeşte instalaţia de aburit ⟨figura 4⟩, consistând dintr'o cameră alcătuită din buşteni de lemn bine

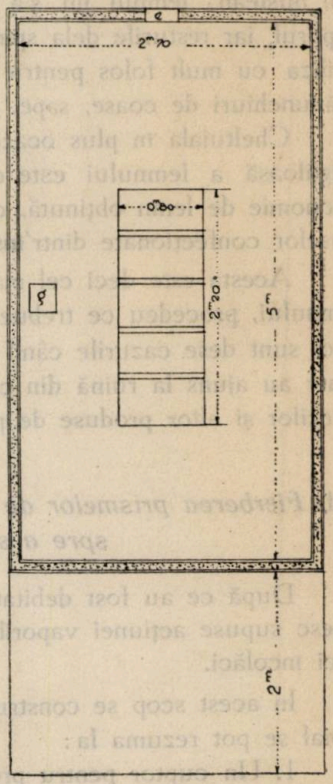

Fig 3b

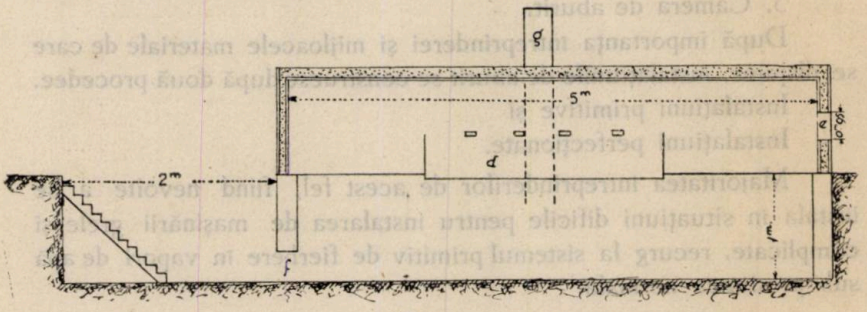

Fig 3c

încheiați și acoperită cu un strat destul de gros de pământ, pentru ca vaporii de apă și căldura să nu se piardă.

In interiorul acestei camere, d'asupra cazanului se așează

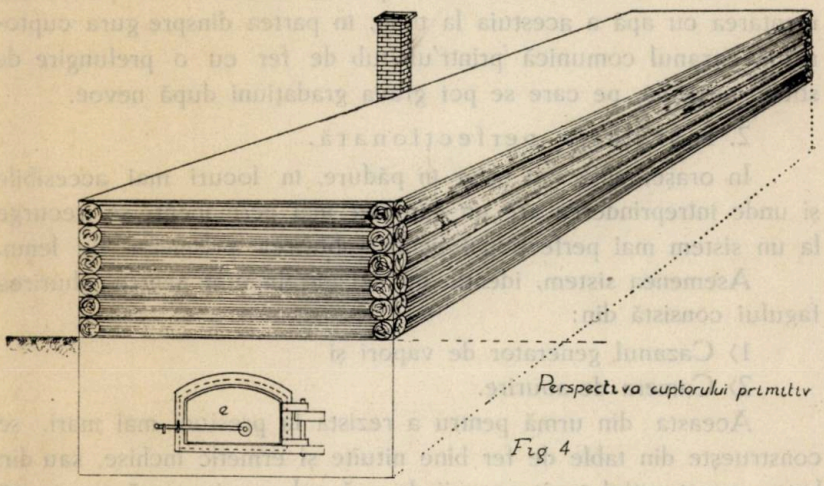

Perspectiva cuptorului primitiv

Fig 4

curmeziș grinzi de lemn, pe cari se sprijină prismele ce se pun la fert.

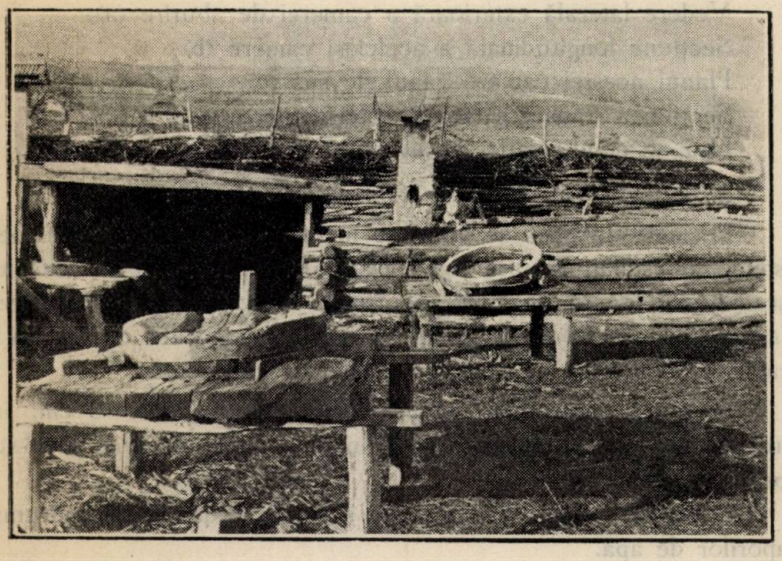

Instalație primitivă.

In partea opusă gurei cuptorului, sau lateral, camera de

aburit e prevăzută cu o ușă ⟨e din fig. 3 b, 3 c și 4⟩, prin care se introduc și se scot prismele, ce se aburesc.

Pentru verificarea nivelului apei din cazan și deci pentru alimentarea cu apă a acestuia la timp, în partea dinspre gura cuptorului, cazanul comunică printr'un tub de fer cu o prelungire de sticlă verticală, pe care se pot grava gradațiuni după nevoe.

2. Instalația perfecționată.

In orașe, sate sau chiar în pădure, în locuri mai accesibile și unde întreprinderea are un caracter mai permanent, se recurge la un sistem mai perfecționat pentru aburirea prismelor de lemn.

Asemenea sistem, identic cu cel întrebuințat pentru aburirea fagului consistă din:

1⟩ Cazanul generator de vapori și

2⟩ Camera de aburire.

Aceasta din urmă pentru a rezista la presiuni mai mari, se construește din table de fer bine nituite și ermetic închise, sau din beton armat astfel încât vaporii de apă sub presiune, să nu poată țâșni în afară.

In figura 5 se arată:

Vedere laterală exterioară a camerei de aburire ⟨a⟩;

Secțiune longitudinală a aceleiași camere ⟨b⟩;

Planul acestei camere văzut de sus ⟨c⟩;

Secțiunea transversală a acestei camere ⟨d⟩ și

Ușa de comunicație cu interiorul ei ⟨e⟩.

3. Operațiunea de fierbere ⟨aburire⟩.

Prismele de lemn se introduc în camera de aburit, la ambele sisteme de instalațiuni, prin ușa specială ⟨e depe figurile precedente⟩, așezându-se primul rând pe suporturile descrise, iar următoarele d'asupra, în așa fel încât să se lase putința vaporilor de apă să le scalde de o potrivă pe toată suprafața lor exterioară.

In acest scop între prisme se lasă spații de 2—3 cm, iar între rânduri aceiași distanță, separându-le între ele prin mici suporturi de lemn.

După ce camera s'a încărcat, se închide ușa și se dă drumul vaporilor de apă.

Durata fierberei ⟨aburirei⟩ variază după specii deci după însușirile specifice ale lemnului folosit și după metoda de fierbere.

Piesele trebuesc ţinute la aburit, cu atât mai îndelungat timp,

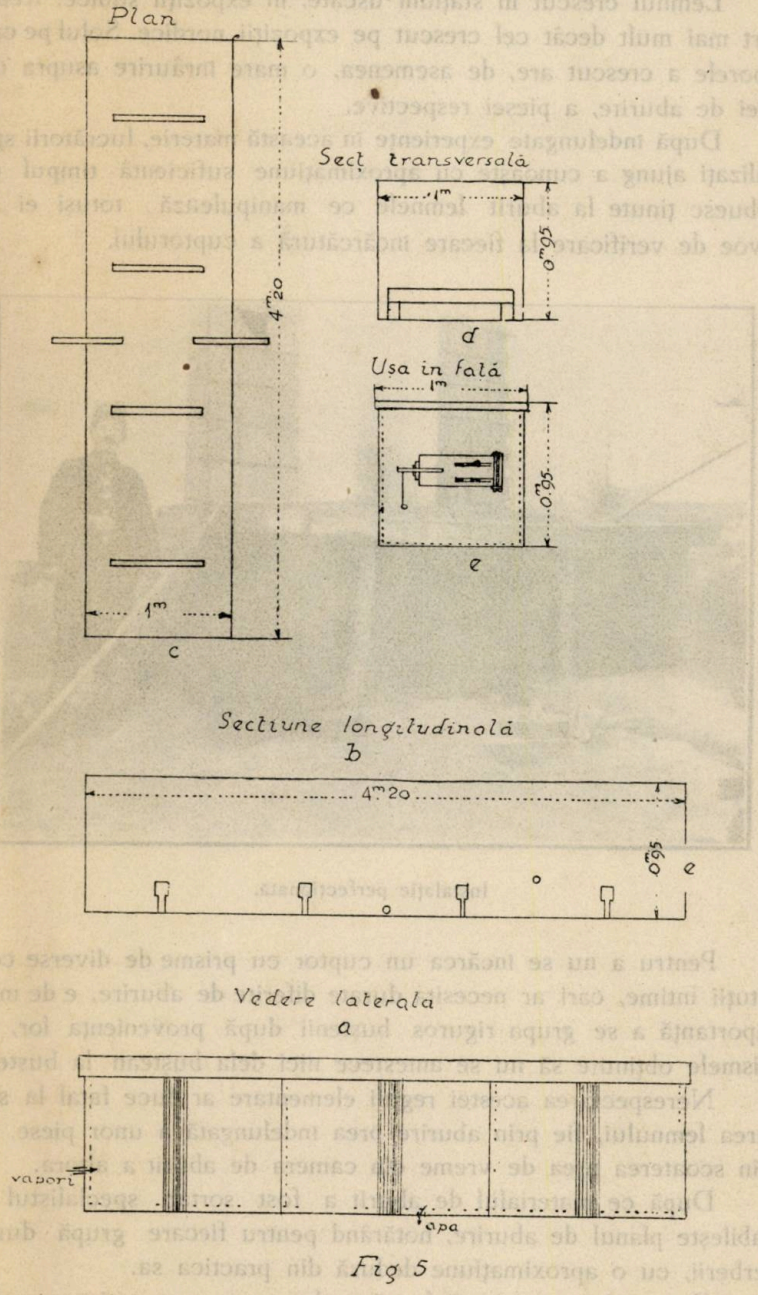

Fig 5

cu cât densitataea lemnului e mai mare.

Lemnul crescut în staţiuni uscate, în expoziţii sudice, trebue fiert mai mult decât cel crescut pe expoziţii nordice. Solul pe care arborele a crescut are, de asemenea, o mare înrâurire asupra duratei de aburire, a piesei respective.

După îndelungate experienţe în această materie, lucrătorii specializaţi ajung a cunoaşte cu aproximaţiune suficientă timpul cât trebuesc ţinute la aburit lemnele ce manipulează; totuşi ei au nevoe de verificare la fiecare încărcătură a cuptorului.

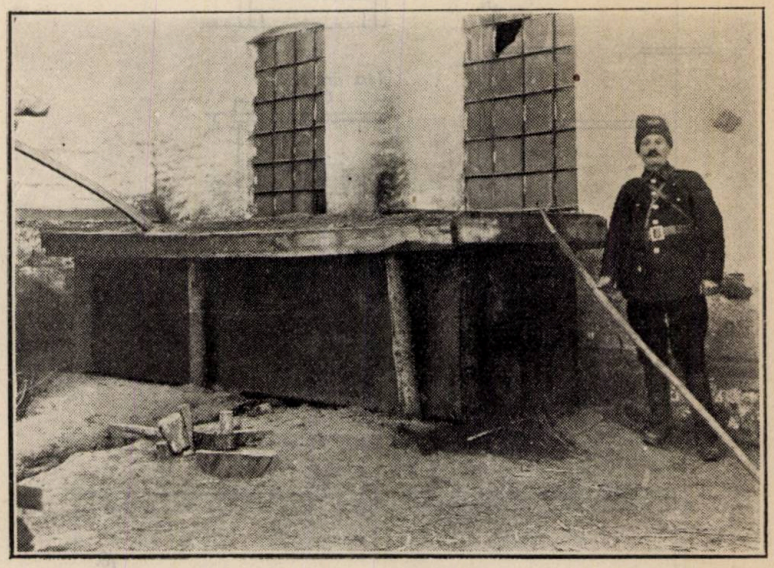

Instalaţie perfecţionată.

Pentru a nu se încărca un cuptor cu prisme de diverse constituţii intime, cari ar necesita durate diferite de aburire, e de mare importanţă a se grupa riguros buştenii după proveniența lor, iar prismele obţinute să nu se amestece nici dela buştean la buştean.

Nerespectarea acestei reguli elementare ar duce fatal la stricarea lemnului, fie prin aburire prea îndelungată a unor piese, fie prin scoaterea prea de vreme din camera de aburit a altora.

După ce materialul de aburit a fost sortat, specialistul îşi stabileşte planul de aburire, hotărând pentru fiecare grupă durata fierberii, cu o aproximaţiune dedusă din practica sa.

Cu oricâtă experienţă lucrătorul tot nu poate şti cu preci-

ziune cât trebue ţinut lemnul la aburit, de aceia are nevoe să încerce fiecare încărcătură.

In acest scop el aşează la fiecare încărcătură mai la îndemână, una, două sau trei prisme, cari prin felul cum au fost debitate şi prin structura lemnului, sunt indicate a produce colaci de calitatea cea mai inferioară.

Când se apropie timpul de fierbere apreciat de dânsul, servindu-se de prăjina prevăzută la cap cu cârligul bifurcat denumit «cance» (c din figura 6), — deschide repede uşa e şi extrage una din prismele de încercare, pe care o supune la încovoiere.

După rezultatele obţinute la această operaţiune, lucrătorul se fixează cu preciziune asupra duratei necesare de aburire, pentru întreaga încărcătură. Când prima apreciere a fost eronată, atunci încă una sau cel mult două prisme de acest fel servesc pentru edificarea completă asupra timpului cât mai trebueşte ţinută la aburit întreaga încărcătură.

Din practică s'a constatat că lemnul de frasin, stejar, ulm şi salcâm necesită următoarele durate de aburire:

24—48 ore în sistemul primitiv (sub presiune normală) şi 1—3 ore în sistemul perfecţionat (sub influenţa vaporilor de apă la presiuni de câteva atmosfere).

Aburirea sub presiune şi la temperaturi mai mari de 100° scurtează foarte mult operaţiunile aburitului, slăbeşte însă rezistenţa lemnului.

Cum însă, sub o asemenea presiune, verificarea prismelor din camera de aburire este aproape imposibilă, iar cu ocazia descărcărei şi reîncărcărei acestei camere se face o mare risipă de vapori şi de căldură, sistemul perfecţionat necesită specialişti prea încercaţi şi multă risipă de combustibil. Acţiunea vaporilor de apă asupra lemnului fiind mai rapidă, probabilitatea greşelilor e mai mare şi deci procedeul mai riscat.

Aceste considerente, cum şi costul instalaţiei, fac ca în practică în micile exploatări sistemul primitiv să fie preferat.

e) *Intoarcerea sau încolăcirea obezei*

Pentru încovoierea prismei de lemn, imediat ce s'a scos din camera de aburit, se face uz de «masa de întors» şi de accesoriile sale.

Masa, după cum se arată în figura 6 e formată din buşteni

solizi aşezaţi orizontal pe picioare solide înfipte în pământ şi este prevăzută d'asupra suprafeţei plane cu o proeminenţă circulară ⟨h⟩, — reliefată cu 0,06 m — 0,12 m, — cu diametru egal cu cel al cola-

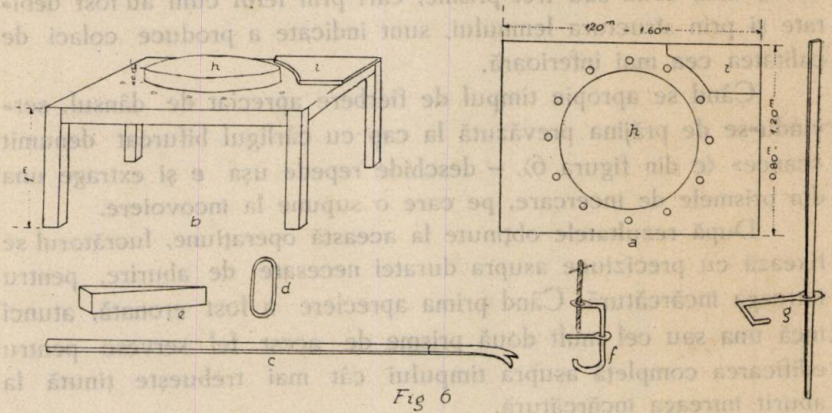

Fig 6

cului ce se urmăreşte a face şi cu o placă de înţepenire ⟨i⟩ care sprijină capătul prismei de încovoiat.

Intoarcerea lemnului.

In jurul proeminenţei circulare, masa e prevăzută cu găuri egal distanţate, prin care se trec cue de lemn cu ajutorul cărora

se înlătură neegalităţi în încovoierea colacului, datorite neomogenităţii lemnului.

Ca accesorii se întrebuinţează:

O şină de fer de lăţimea obezei şi groasă de 2—3 mm.

Această şină se aşează pe faţa exterioară a prismei de lemn în toată lungimea ei, fixându-se de aceasta printr'un inel de fer ⟨d⟩ înţepenit cu o pană de lemn ⟨e⟩ după cum se vede în figura 7.

Un cleşte de îndreptat obada ⟨g⟩, mai multe şuruburi ⟨f⟩ de presarea obezei în punctele unde fibrele sub presiune tind a se frânge, dând forma neregulată curburei obezei, şi în fine se mai întrebuinţează un ciocan de fer, cu care se bate în şină spre a ajuta la încovoiarea prismei.

Operaţiunea de încovoiare, denumită popular «întoarcerea obezilor», se execută în modul următor:

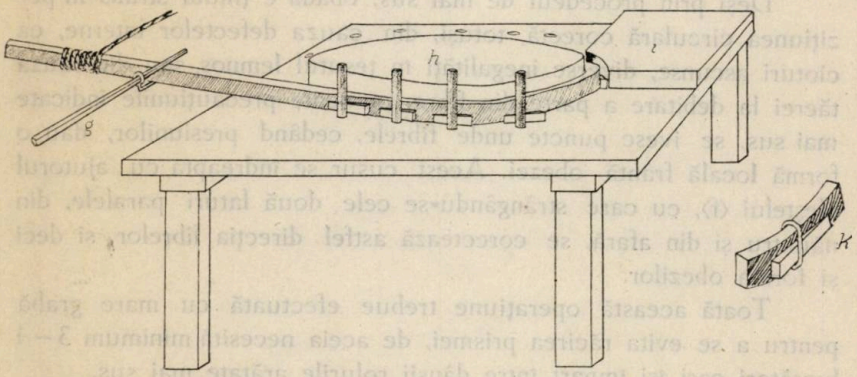

Fig 7

Prisma fierbinte, la a cărei parte din afară se fixează şina de fer, se înţepeneşte între proeminenţa circulară ⟨h⟩ şi placa de sprijin ⟨i⟩ ⟨după cum se arată în fig. 7⟩. Înţepenirea se face cu ajutorul penelor de lemn ⟨de felul celei însemnată cu *e* în figura 6⟩.

Odată înţepenită prisma, se leagă la cealaltă extremitate o frânghie solidă, de care trăgând unul, sau doi oameni, începe a se presa cu latura din năuntru în jurul proeminenţei circulare a cărei formă tinde să o capete. Pentru ca şina şi fibrele lemnoase să cedeze la încovoere, un lucrător bate cu ciocanul în şină în punctele unde trebue să se încovoae, până ce se aşterne pe latura verticală a proeminenţei circulare. In fiecare gaură din masă, rămasă în

afara obezei, se bate un cui, iar între acesta şi şina de fer se bate o pană de lemn, astfel încât obada cu şină cu tot se fixează în poziţiunea indicată de forma proeminenţei, ne mai îngăduindu-se nici o altă deplasare.

In acest mod s'ar putea merge până la complecta încovoere, din cauza comprimărei însă, fibrele lemnoase cearcă diverse eşiri în afara direcţiunilor ce li se dă.

Astfel fibrele interioare comprimate, imprimă o torsiune prismei de încovoiat, torsiune, care dacă n'ar fi remediată la timp, i-ar anula cu totul valoarea acesteia.

Acest defect se înlătură cu ajutorul cârligului ⟨g⟩ cu care, aşezându-se în poziţiunea arătată în figura 7 — un lucrător poate cu înlesnire corecta aceste torsiuni, reducând prisma în poziţiunea dorită.

Deşi prin procedeul de mai sus, obada e ţinută strâns în poziţiunea circulară corectă, totuşi, din cauza defectelor interne, ca cioturi ascunse, diverse inegalităţi în ţesutul lemnos, sau din cauza tăerei la debitare a parte din fibre, cu toate precauţiunile indicate mai sus, se ivesc puncte unde fibrele, cedând presiunilor, dau o formă locală frântă obezei. Acest cusur se îndreaptă cu ajutorul cleştelui ⟨f⟩, cu care strângându-se cele două laturi paralele, din năuntru şi din afară, se corectează astfel direcţia fibrelor şi deci şi forma obezilor.

Toată această operaţiune trebue efectuată cu mare grabă pentru a se evita răcirea prismei, de aceia necesită minimum 3—4 lucrători cari îşi împart între dânşii rolurile arătate mai sus.

De îndemânarea acestor lucrători, depinde calitatea obezilor ce se confecţionează, aşa încât trebuesc bine selecţionaţi şi bine supraveghiaţi.

Odată fixată astfel obada, se lasă în această poziţie până la complecta răcire, după care se leagă cele două extremităţi aşezate una peste alta cu o sârmă, ţinându-le astfel în poziţia în care le-a găsit răcirea, aceasta se chiamă o «obadă întoarsă».

II. **Comercializarea obezilor**

Obezile «întoarse» se păstrează în stive sub adăpostori închise, aşezându-se după calităţi.

Sortarea după calităţi se face de un specialist, cu care ocazie

se apreciază: rotunzimea obținută, modul cum s'a comprimat, fibrele interioare, etc. Se admit trei calități și anume:

Se așează în calitatea sau cl. I-a obezile cari au rotunzimea obținută fără nici un punct de frângerea fibrelor, nu au defecte de creșterea lemnului, au suprafețele laterale paralele adică, la întors nu s'au sucit din această poziție, cu un cuvânt obezile cărora nu li se poate găsi nici un cusur.

Celelalte două calități se înțelege că se apreciază după numărul defectelor și gradul în care aceste defecte pot scădea trăinicia sau aspectul obezei.

Peste aceste trei clase se califică «brac» obezile inutilizabile, datorită viciilor căpătate cu ocazia întoarcerii sau încovoerii lor.

Diferența de prețuri în comerț fiind mare între cele trei calități, rentabilitatea întreprinderei depinde de iscusința lucrătorilor, cari prin atențiunea cu care lucrează, pot scoate mai mult calitatea I-a de obezi, evitându-se stricarea inutilă a lemnului cu obezi de calități inferioare, a căror comercializare nu poate fi rentabilă.

Un lucrător conștiincios și priceput face triajul minuțios dela debitarea lemnului, astfel încât bucăților neapte scopului indicat mai sus, li se dă alte întrebuințări mai potrivite cu calitățile lor, și mai rentabile.

De aceia, o instalație pentru fabricarea colacilor de lemn nu se poate mărgini numai la această îndeletnicire, ci trebue să cuprindă paralele: secțiune pentru fabricarea «jugurilor» pentru atelaj, (ce se întrebuințează la înhămarea unui cal singur la un vehicul); fabricarea furcilor din lemn, întreprindere foarte rentabilă; de asemenea se confecționează: greble, mânere de coase, de sape, hârlețe. lopeți, și în genere orice piese din lemn, utilizându-se astfel toate bucățile improprii pentru obezi.

Numai cu chipul acesta întreprinderea poate fi rentabilă, dată fiind scumpetea treptată a lemnului de elită

III. Intrebuințarea colacilor de roate

Oricare ar fi calitățile obezilor întoarse ce se obțin, pentru ca această industrie să fie efectiv rentabilă, adică să producă maximum de câștig, trebue să fie, dacă nu precedată, cel puțin însoțită de o acțiune de educarea consumatorilor în sensul că, să prefere asemenea obezi celor fracționate, precum și inițierea mește-

rilor căruțași pe o rază cât mai largă, în așezarea unor asemenea obezi la roată.

Primul deziderat se obține prin reclamă inteligentă, la rigoare cu sacrificii, lansându-se pe piață pe prețuri mici (astfel ca câștigul să fie cât mai redus) și prin propagandă demonstrativă inteligent susținută. Se știe că sistemele noui tentează publicul, iar tentația va fi cu atât mai mare, cu cât rezultatele practice vor fi mai favorabile.

Fabricarea jugurilor.

De aceia, e de mare importanță să se lanseze în comerț, pentru prima dată numai marfa cea mai superioară calitativ și apoi se vor valorifica și celelalte calități cu prețuri abordabile celor mai nevoiași sau mai cumpătați.

Al doilea deziderat: inițierea lucrătorilor în meșteșugul de a se așeza asemenea obezi la roate, este mult mai ușor realizabil, căci procedeul e mult mai simplu și mai expeditiv decât la așezarea obezilor fracționate (ciolane).

Personal, am constatat, că din lipsă de pricepere la așezarea unor asemenea obezi, lucrătorii cei mai isteți le leapădă [1]), de

1) Am crezut necesar a expune aceste sumare detalii, întru cât am constatat, că un lucrător necunoscător pus în fața unei asemenea obezi, își închipue că pentru a fi așezată la roată trebue din nouă pusă la ferbere.

aceia cred necesar a descrie sumar modul practic cum trebuesc întrebuinţate la roată.

«Colacul» se măsoară dându-i-se exact lungimea corespunzătoare circomferenţei roatei ce se voeşte a se obţine, avându-se grijă ca direcţia tăeturei capetelor ce urmează a se împreuna, să fie ca şi la ciolane, în prelungirea diametrului roatei.

Ca şi la ciolane, aceste capete se unesc între ele printr'un cep de fer, care împedică deplasările lor laterale.

Ca şi la aşezarea obezilor fracţionate, găurile pentru sprijinirea spiţelor se fac după măsura distanţei dintre spiţe.

Inlăturarea supra dimensiunilor laterale, ‹curăţirea obezii› se face cu ajutorul ferăstrăului obişnuit, după prealabila însemnare exactă cu creionul.

Pentru a putea efectua această operaţiune, se serveşte de teşgheaua de tâmplărie, în care se fixează obada, după cum convine.

Lustruirea sau şlefuirea celor trei laturi aparente, se face cu instrumentele obişnuite: rindea dublă, pila de lemn, glasspapier. etc., bineînţeles, strângându-se obada tot în teşgheaua de tâmplărie

In unele localităţi «colacii» se întrebuinţează din două bucăţi, prin secţionarea în jumătate, pentru a se înlesni operaţiunea de curăţire şi aşezare.

Cred că procedeul acesta nu e avantajos, pentru motivul că slăbirea obezei provocată prin adăogarea unei intersecţii în plus, nu poate fi compensată prin mica înlesnire la aşezare ce se obţine prin această fracţionare; aşa se şi explică, dece în ţara noastră nu s'a adoptat asemenea procedeu.

Notă. — Pentru ca cei interesaţi, să poată cere informaţiuni directe—sau ajutor şi iniţiere în meserie dela cei pricepuţi — dau mai jos o listă de principalii meşteri în această ramură de industrie ce am cunoscut, din Basarabia.

In comuna Mândra, judeţul Lăpuşna, sunt următorii meşteri pricepuţi:

1. Ion Atamanciuc
2. Ion Bejenar
3. Simion Moşinschi
4. Mihail Cartoafă
5. Vasile Cvasiuc
6. Vasile Bejenar.

Se poate adresa prin oficiul Călăraşi-Basarabia, judeţul Lăpuşna.

Toţi aceşti locuitori au instalaţiunile lor primitive unde lucrează singuri obezi şi alte derivate de lemn.

In comuna Hârjauca-Palanca acelaş judeţ — se găsesc următorii lucrători specialişti în această meserie:

1. Alexandru Ciubotaru.

2. Fedosie Ambrosie.
3. Petre Sindor Bondar.
4. Ion Răileanu.
5. Ion Rotaru.

Aceştia pot fi mai uşor disponibili, neavând instalaţiunile lor proprii.

In comuna Lozova, judeţul Lăpuşna, se găsesc următorii meşteri specialişti în confecţionarea colacilor de roată:

1. Costache Pavăl ‹Ţapu›.
2. Gh. Ambroci ‹Coropcă›.
3. Gh. Vameş.

In comuna Ciuciuleni, judeţul Lăpuşna sunt de asemenea mai mulţi meşteri, dintre cari cel mai de seamă este Onofrei Chiriac.

In staţia Bucovăţ ‹între Iaşi-Chişinău› se află o instalaţie de fabricarea colacilor de roată — sub conducerea d-lui Herşcu Goldştein — care întrebuinţează câţiva lucrători specializaţi, cari lucrează cu bucata.

Din experienţele făcute s'a constatat că:

1. Pentru o obadă colac se întrebuinţează 30 kgr. lemn brut în mediu;

2. Despicatul cu toporul al unei obezi costă în mijlociu 3 lei de bucată, iar curăţirea ei cu cuţitoaia ‹strungul› costă în mijlociu 10 lei de fiecare bucată.

Angajat cu bucata, un maestru cu lucrătorii lui primeşte câte 30 lei de fiecare obadă complect încolăcită ‹toată lucrarea dela buşteanul din stivă, până la sfârşit›, cele stricate fiind paguba lui ‹nu i se plăteşte lucrul lor›.

Un maistru curăţă 10—12 prisme cu cuţitoaia pe zi, iar un maistru cu şase lucrători întoarce 100 obezi pe zi.

Un lemnar despică 20—25 bucăţi pe zi.

In figurile alăturate se văd:

Instalaţia primitivă a lui I. Atamaniuc din comuna Mândra şi instalaţia perfecţionată a Mânăstirei Hârjanca, cu toate accesoriile lor.

Le traval du bois curbé

‹Données de Bessarabie›

L'auteur s'occupe d'un aspect spécial du problème: le bois dans l'industrie de la carrosserie, particulièrement dans la fabrication des jantes de roues.

Il est d'avis que l'emploie des jantes confectionnées d'une seule pièce, en courbant le bois étuvé, doit se généraliser pour des motifs d'ordre technique et économique.

L'article donne des details intéressants sur la manière de la quelle, en Bessarabie—la région qui est la plus obligée à utiliser parcimonieusement le bois—les artisans des villages, avec des moyens relativement primitifs, travaillent les bois courbé, spécialement celui de frêne.

JURIDICE

JURISPRUDENȚĂ LA ART. 5 COD. SILVIC

de ION FLORESCU
Inginer silvic

Pădurea Lupoaia situată în jud. Buzău, proprietatea fraților Enache, George și Constantin M. Georgescu, în suprafață de circa 704 hectare a fost amenajată și regulamentul de exploatare s'a publicat în „Mon. Of." No. 73/922.

Este semnat de toți trei ca proprietari în indiviziune și revizuirea conform prevederilor regulamentului poate fi făcută la anul 1936.

In Ianuarie 1928 d-l George M. Georgescu, unul din cei trei proprietari a depus la Casa Pădurilor un act de partaj voluntar, autentificat de Trib. Buzău sub No. 162/928 și a cerut Casei Pădurilor să anuleze regulamentul în curs și să se autorizeze amenajarea fiecărui lot în parte.

Cererea fiind respinsă de Casa Pădurilor, d-l George M. Georgescu a intentat Statului acțiune în contencios, care s'a judecat de Curtea de Apel S. 4-a București, la 12 Ianuarie 1929; dându-se la 16 Ianuarie 1929 decizia din care publicăm următoarele:

Curtea

Asupra acțiunei în contencios administrativ, introdusă de George M. Georgescu, cu petiția înregistrată la Nr. 9838 din 13 Septembrie 1928, contra Ministerului de Agricultură și Domenii și a Casei Pădurilor, prin administratorul său, prin care cere să i se recunoască dreptul conform art. 5 din legea silvică și să i

se dea autorizaţie de a-şi exploata lotul său din pădurea Lupoaia din comuna Lupaşul, jud. Buzău, făcându-se un nou amenajament şi regulament de exploatare şi ambele instituţiuni să fie condamnate în mod solidar la plata sumei de două milioane lei despăgubiri pentru daunele suferite din imposibilitatea ce i s'a creiat de a exploata zisa pădure în cursul anilor 1927—1928 şi 1928—1929 şi la câte 20.000 lei daune civile pe fiecare zi până i se va acorda autorizaţia cerută.

Având în vedere actele dela dosar şi concluziunile orale şi scrise ale părţilor din care rezultă în fapt că în anul 1908 încetând din viaţă bătrânul Nicolae Georgescu, a lăsat ca avere între altele pădurea Lupoaia din com. Lupaşul jud. Buzău, pe care a exploatat-o cei trei fii ai săi în indiviziune în baza amenajamentului întocmit la 1922, cu ocaziunea revizuirei amenajamentelor după război, care are valabilitatea până la 1936; la 12 Ianuarie în 1928 prin actul de partaj voluntar autentificat de Tribunalul Buzău la Nr. 162 şi transcis la Nr. 335, fiii defunctului Nicolae Georgescu, Enache, Gheorghe şi Constantin N. Georgescu, s'au împărţit asupra averei rămasă dela părintele lor, căzând lui Enache N. Georgescu lotul din pădurea în curs de exploatare, iar ceilalţi doi fraţi primind pădure, care pentru moment nu se poate exploata, fie că a fost exploatată în trecut, fie că îi vine rândul în cursul anilor ce urmează până la 1936, când ia sfârşit amenajamentul şi regulamentul de exploatare în vigoare, reclamantul George N. Georgescu nemulţumit cu această situaţie a cerut Casei Pădurilor să-i facă un amenajament separat pentru lotul său, autorizare care i s'a refuzat şi în contra căreia se plânge prin acţiunea de faţă.

Având în vedere că legiuitorul alarmat de starea nenorocită a pădurilor, datorită exploatărilor abuzive ce se făceau, a fixat la 1910 măsurile cuvenite ca să asigure conservarea şi regenerarea pădurilor supuse regimului silvic, prin amenajeri şi regulamente de exploatare întocmite şi elaborate pentru fiecare pădure în parte, pe baze ştiinţifice în legătură cu economia forestieră a unei întregi regiuni, că prin art. 5 din Codul silvic a stabilit că amenajamentul sau regulamentul de exploatare odată decretat nu se poate modifica decât după aceleaşi reguli şi cu aceleaşi forme în care a fost făcut şi numai la epoca de revizuire ce neapărat se va fixa printr'însul.

Că deşi la prima vedere pare că moştenitorul obligat la împărţeala averei succesorale nu poate fi privat de a se folosi de proprietatea sa şi în asemenea cazuri amenajamentul unei păduri rămase în succesiune ar trebui modificat în sensul ca fiecare moştenitor să poată culege fructele averei sale, totuşi, întrucât regulamentul de exploatare nu se poate revizui decât la o anumită epocă, care s'a fixat în concordanţă cu diferitele cerinţi forestiere dictate de interesul general al protejuirei pădurilor, interesul particular trebue să cedeze şi să caute satisfacţie într'o altă direcţie, care să nu fie în contrazicere cu regulamentele de exploatare, care se fac pe păduri, indiferent de schimbările ivite în persoana proprietarilor.

Având în vedere că fraţii Georgeseu puteau să obvie inconvenientului acestuia, care le cauzează prejudicii, fie la 1922, cu ocazia revizuirei amenajamentutui, când s'ar fi putut împărţi şi cere atunci amenajarea pe fiecare lot în parte, fie la 1928 cu ocazia partajului voluntar ce au făcut, stabilind modalităţi cari să le asigure o egală folosire a averei succesorale.

Că întrucât din cele expuse rezultă că amenajamentul unei păduri se face într'un anumit şi unic scop, acela al proteguirei exploatărilor pădurilor, bazat pe anumite studii în legătură cu economia forestieră, fără nici un fel de preocupare asupra titularului dreptului de proprietate al pădurii, acţiunea de faţă devine nefondată şi urmează a fi respinsă ca atare.

Jurisprudence

Par laquelle on établit que le réglement d'exploitation d'une forêt, ne peut pas être revisé avant le terme admis, même si les conditions juridiques de la propriété ont changé entre temps.

FIXAREA DOMICILIULUI OBŞTIILOR DE MOŞNENI

de ION D. NEAGU-NEGRILEŞTI
Avocat

In articolul meu „Care-i domiciliul obştiilor de moşneni“ publicat în „Revista Pădurilor“ pagina 131 din 1924, am arătat pe larg motivele de fapt şi temeiurile de drept pe care-mi sprijin părerea că domiciliul juridic al obştiei de moşneni în vechiul regat şi domiciliul unui composesorat din Ardeal este la domiciliul moşnenilor ce compune obştea şi composesoratul —

deci în circumscripţia judecătoriei acestora, — iar nu la domiciliul imobilului ce face obiectul obştiei.

In 1922, la cererea mea — din partea obştiei Găuri — Casa Pădurilor, această onorată instanţă administrativă tutelară de control ne răspundea:

„.....Avem onoare a vă face cunoscut că judecătorul competent a prezida comisiunile prevăzute de Codul silvic precum şi adunările de moşneni, este judecătorul locului unde este situat imobilul iar nu acela dela reşedinţa moşnenilor".

In proectul Cod. silvic elaborat pe la 1925 de către defunctul Ministru Alexandru Constantinescu se trecuse text precis în sensul vederilor şi susţinerilor mele. Din nefericire însă proectul n'a ajuns lege nici azi.

Sub Ministeriatul actualului titlular al Domeniilor — D-l I. Mihalache — am sesizat Casa Pădurilor spre a ne lămuri exact modul de interpretare al art. 40 din C. S. în ceeace priveşte circumscripţia juridică a obştiilor.

In 1929 actualul Ministru al Domeniilor soluţionează această problemă în sensul alăturatei adrese No. 2266/21 Iunie 1929, comunicate judecătorilor Năruja şi Tulnici din Vrancea în 22 Iunie 1929:

„In ceeace priveşte domiciliul obştiilor de moşneni, vă rugăm ca în conformitate cu art. 40 şi 43 C. S. să dispuneţi ca adunările generale obicinuite sau extraordinare, să se ţină la comuna unde îşi are sediul obştea de moşneni şi sub prezidenţia judelui respectiv, iar nu la comuna unde se află muntele, căci în acest din urmă caz ar urma ca să se poarte pe drumuri sate întregi de moşneni cu femei şi minori, care în cea mai mare parte se lipsesc de dreptul lor în faţa acestor dificultăţi".

Acest ordin tranşează în mod complect şi definitiv divergenţa care se născuse în timpul celor 18 ani de viaţă a codului silvic în Aprilie 1910.

Pe viitor toţi prezidenţii de obştii şi composesorate vor fixa adunările ordinare şi extraordinare la judecătorii judecătoriei obştiilor iar nu la judecătoria în circumscripţia căreia cade muntele.

Le domicile des associations des propriétaires forestiers paysans non divisés.

COMERȚUL LEMNULUI

COMERȚUL DE CHERESTEA DIN ȚARĂ

de ION DUMITRESCU
Inginer șef silvic

In țară se desface în genere, cheresteaua care nu merge la export și numai în mică măsură mărfuri de calitate superioară. In ceiace privește dimensiunile, uzul în cuprinsul vechiului regat, în partea de nord a Basarabiei, în Bucovina și în parte din Ardeal, este următorul:

La lungime: Cheresteaua se socotește în metri și jumătăți de metru, începând dela 0,50 la 6 m. pentru scânduri și dela $1\frac{1}{2}$ la 8 m. pentru rigle și grinzi, în afară de dimensiuni speciale. Marfa până la 2,5 m inclusiv, se numește scurtătură.

La lățime: cheresteaua se socotește dela 8–40 cm la scânduri, în următoarele categorii socotite în cm: 8, 10, 12, 15, 17, 19, 22, 25, 28, 30, 32, 35, 38 și 40.

Categoriile dela 8–17 mm se numesc «îngustături», cele dela 19–30 mm se numesc «lățimi», iar cele dela 33–40 cm se numesc «supralățimi».

La grosime: uzul este pentru scânduri și dulapi de 12, 18, 24, 28, 38, 48, 58 și 68 mm.

Șipcile se fac socotite în mm de 18/18 18/40, 24/40, 24/45.

Laturile socotite în mm se fac de 28/50, 28/45, 38/60, 48/70,

Riglele socotite în mm se fac de 58/80, 68/90, 78/100, 88/110, 98/120, 118/150, iar grinzile 150/150, 150/180, 150/200, 120/250, etc. până la grinzile pentru sonde, cari ajung la 450/450.

In sudul Basarabiei, uzul este în arșini, dimensiunea cea mai căutată revenind la 6,50 lungime, 32 mm grosime, cu 32 și 35 cm lățime. Se consumă însă și importante cantități în dimensiunile ce am arătat că se consumă în restul țărei. Această regiune se

aprovizionează de dimensiunile speciale cari îi trebuesc dela fabricele dela Reni și Ismail ce debitează lemn rotund adus pe Bistrița și Siret.

In Transilvania, se caută în multe părți marfa tăiată în fuss-i ca lungime și în zolli austriaci, ca lățime și grosime.

Cheresteaua se vinde în țară pe categorii de calitate, lungime, lățime și grosimi.

Se disting următoarele clase de prețuri:

1. Marfa originală tombantă.

Calitativ, această cherestea e proprie pentru tâmplărie. Ea cuprinde circa 10% marfă fără noduri ‹R și HR› circa 40% cl. I și II și cel mult 50% cl. III, de preferință molid.

Prețurile netto cassa, franco vagon stația de încărcare, sunt aproximativ următoarele:

Pentru grosimea	12 mm		18 mm		24 mm		38–68 m
Pentru lățim. în cm	8–17	19–30	8–17	19–30	8–12	15–30	12–30
4–6 m lung. lei	1.800	2.200	1.700	2.100	1.600	2.000	2.150
3–3½ m lung. lei	1.300	1.800	1.400	1.700	1.350	1.650	1.700
Supralățimi de			33–40 cm		33–40 cm		33–40 cm
4–6 m lung. în lei	—	—	2.250		2.200		2.300
3–3,50 m lung. în lei	—	—	1.850		1.800		1.900

La calitățile superioare, sunt căutate în special sortimentele groase ‹dulapi›, ce se întrebuințează în tâmplărie, pentru frizuri, tocuri, dușumele. De aceia, deși la fabricație dau un procent de pierdere mai mic, prețul este în genere mai urcat.

Această marfă se caută mai mult la orașe, e căutată de tâmplari și se preferă după cum am arătat, molidul care se geluește mai frumos și mai ușor.

II. Marfa sortiment calitativ «Alexandria».

Pentru aceleași lungimi, calitatea zisă de «Alexandria» este un tombant mai slab, din care i s'a scos afară marfa curată și jumătate curată și în parte clasa doua, fiind formată din circa 20% cl. II și restul cl. III, cu majoritate brad.

Preţurile pentru astfel de marfă sunt în medie următoarele, franco vagon staţia de încărcare:

Pentru grosimea	12 mm		18 mm		24 mm		38 mm—68 mm
Pentru lăţim. în cm	8—17	19—30	8—17	19—30	8—17	19—30	12—30
4—6 m lung. lei	1.900	1.600	1.750	1.300	1.350	1.750	1.700
3—3 ½ m lung. lei	1.200	1.450	1.200	1.350	1.200	1.300	1.350
Supralăţimi de			33—40		33—40		33—40
4—6 m lung. în lei	—	—	1.850		1.850		1.900

Astfel de marfă se desface mai mult la depozitele dela ţară. La oraşe se întrebuinţează mai mult acolo unde se caută marfă eftină, sau unde o marfă bună poate fi înlocuită cu una mai slabă, — (edificiile publice, marile antreprize, acolo unde se fac mari înlesniri de plată, etc.).

III. Marfa de clasa IV.

Această marfă este sănătoasă, are însă noduri căzătoare, noduri mari şi are crăpături mai mari ca lăţimea scândurei, fără a fi detunate, are ceva găuri de cari, pete albastre, de mucegai, etc.

Se întrebuinţează la construcţiuni, la schele, la duşumele oarbe, la căptuşeli, la magazii, la construcţiuni de vagoane, în genere unde nu se gelueşte. Preţurile franco vagon staţia de încărcare sunt în medie următoarele:

Pentru gros.	12 m/m	18 mm		24 mm		38—68 mm
Pentru lăţ.	19—30 cm	8—17 cm	19—30 cm	8—17 cm	19—30 cm	12—30 cm
4—6 m lung. lei	1.600	1.200	1.450	1.100	1.350	1.350
3—5,50 m lei	1.350	1.000	1.200	1.100	1.150	1.150

Clasa IV-a se consumă mai ales la ţară, unde se întrebuinţează adesea chiar şi pentru tâmplăria locuinţelor rurale. In asemenea depozite în care cheresteaua se vinde cu bucata, se mai resortează marfa, se alege cea mai bună şi se vinde cu preţ ridicat. Ţăranul nu cunoaşte sortimentele, tâmplării iau adesea comisioane dela depozitari şi în acest fel marfa ce se vinde eftin de producător, ajunge scumpă la cumpărător.

IV. Cheresteaua de cl. V.

Această categorie de marfă, are pe lângă defectele arătate la marfa de cl. IV şi ceva putregai moale, crăpături mai mari, detunată, etc. Această marfă trebue să fie însă destul de rezistentă ca să ţină cuiul, să fie întreagă, adică să aibă cele trei dimensiuni complecte.

Clasa V-a se întrebuinţează: cea de 12 mm la lăzi mai slabe, cea de 18 mm la astreală sub tablă sau ţiglă, cea de 24 mm de obicei la cofraje, la asterială între grinzi, la tavane, pod mort, etc.

Clasa V-a se vinde de obiceiu de 3–6 m lung. şi 10–30 mm lăţime, în proporţia ce cade din fabricaţie, de oarece este o marfă ce nu se tae după comandă.

Preţurile sunt aproximativ următoarele:

Pentru	12 mm	1.350 lei mc.
»	18 »	1.250 » »
»	24 »	1.200 » »
»	38–48 mm	1.150 » »

Preţurile se înţeleg franco vagon staţia de încărcare.

Clasa V-a e căutată în deosebi de către depozitarii din oraşe, consumându-se în mari cantităţi la cofraje şi asterială, ce intră cu coeficient însemnat în construcţiile ce se fac astăzi.

V. Scurtătura.

Sub acest nume, se înţelege cheresteaua de 1–2,50 m lungime. Marile întreprinderi cari au fabrici de lăzi, aleg şi cheresteaua de 0,50–1 m lungime. Astfel de marfă se sortează de obiceiu în două clase: «sägefallend», adică: cl. I, II, III şi IV, în proporţiile cari cad din fabricaţie. Această sortare se mai cheamă «Faul-und Bruchfrei» adică fără putregai şi spărturi. A doua categorie de scurtătură e cl. V.

Acolo unde lemnul e de calitate superioară, se scoate marfa curată şi jumătate curată ⟨R & HR⟩.

Lăţimile sunt acelea ca la scânduri, în proporţiile cari cad la fabricaţie, iar grosimile ce găsesc uşor desfacere sunt: 12, 18 şi 24 mm. Din grosimi mai mari se caută numai în 2 şi $2^1/_1$ m lungime.

Scurtătura sănătoasă găseşte debuşeu şi la export pentru lăzi, în Orient şi în Italia în special.

Se cere 12, 18 și 24 mm în proporții cubice egale cu media lățimilor 13,50 cm.

De obiceiu scurtătura mai groasă se despică în ferăstrău panglică, pentru a i se da grosimea ce se necesită.

In țară, scurtătura de 12 mm e cerută în special pentru lăzi, cea de 18 mm se întrebuințează de 1,5 m lungime la garduri, iar cea de 2 și $2^1/_2$ m la pervazuri de uși și ferestre.

Scurtătura de 24 mm se caută: cea de 2 m în special pentru uși de vagoane, în epoca cerealelor, celelalte lungimi la împrejmuiri, la tăblii, cofraje, etc.

Prețurile pentru marfa curată și jumătate curată de 12, 18 și 24 mm sunt de circa 1.800 lei m c. franco vagon stația de încărcare.

Pentru scurtătura obișnuită, sănătoasă, fără cl. V se obțin în medie următoarele prețuri:

Pentru	12	mm	grosime	lei	1.350	mc	franco	vagon	stația	de încărcare.
»	18	»	»	»	1.100	»	»	»	»	»
»	24	»	»	»	1.050	»	»	»	»	»
»	38—68	»	»	»	1.000	»	»	»	»	»

Scurtătura de 1 m lungime se vinde cu circa 800 lei mc cea de 12 mm și 18 mm grosime și cu circa 700 lei mc cea mai groasă.

Scurtătura de cl. V se desface cu circa 250 lei la mc mai eftin ca cea sănătoasă.

Multe fabrici de cherestea au și mașini de geluit, cu accesorii de făcut «nut și feder», de fălțuit, etc.

Marfa geluită este de obicei de calitate mai aleasă ‹Hobelware› de preferință de molid și se vinde franco vagon stația de încărcare: cea de 28—48 mm grosime cu lei 2.200 mc.

» » 24 » » » » 2.100 »

Acest fel de marfă se gelueşte în genere pentru duşumele și se face cu «nut și feder» ‹lambă și uluc›.

Marfa de 18 mm de obiceiu se gelueşte cu «falț», se vinde sub numele de marfă fălțuită, cu circa 2.000 lei mc.

Dacă marfa este de calitate mai inferioară ‹cuprinzând mai

Astfel de marfă se exportă în Germania, Elveția, Austria, etc., obținându-se circa 52 Rm franco vagon stația Grigore Ghica Vodă.

mult cherestea de cl. III şi ceva cl. IV) se vinde cu 200 lei mai eftin la mc.

Marfa se vinde pe dimensiunile ce le-a avut scândura înainte de a se gelui. Pentru aceia în detaliu cheresteaua geluită se vinde pe metru pătrat.

VI. Şipcăria.

Şipcile ce obişnuit se desfac în ţară, sunt :

18/18 mm, 12/24 mm, 18/40 mm, 24/40 mm, 24/45 mm.

Primele două categorii servesc pentru bagdadie, 12/24 mm se caută şi la export sub numele de «cantinelli».

Cele de 24/40 şi mai ales 24/45, se caută pentru garnizuri la duşumele, de aceia, acele ce sunt fără noduri de obicei se aleg separat şi se vând cu preţ superior cu 2—300 la mc.

Şipcile au în genere acelaş preţ, diferenţiindu-se după lungimi.

Astfel cele de	1 m	se vând cu	circa	550 lei mc
»	1,5 m	»	»	800 » »
»	2 — 2,50 m	»	»	1.000 » »
»	3 şi $3\,^1/_2$ m	»	»	1.200 » »
»	4—6 m	»	»	1.500 » »

Preţurile se înţeleg franco vagon gara de încărcare.

Mai puţin căutate sunt şipcile de 18/18 şi 24/40 de 1,50 lungime.

7. Leţurile şi riglele.

Leţurile de 28/50 mm sau de 28/45 mm se întrebuinţează pentru susţinut şi legat ţigla pe acoperişuri şi se caută în cantităţi însemnate.

Leţurile de 38/60 mm se întrebuinţează: cele scurte pentru împrejmuiri şi cele lungi pentru leţuri, iar cele de 48/70 mm se întrebuinţează, cele de bună calitate pentru cercevele la ferestre, iar celelalte de asemenea pentru împrejmuiri propriu zise sau leţuri la împrejmuiri.

La ţară, şipcile mai groase de 40/18, 40/24 precum şi leţurile de 28/50 se întrebuinţează pentru coşare de porumb, etc.

Riglele servesc de obiceiu la acoperişuri, drept căpriori, după mărimea şi greutatea acoperişului, drept ferme la acoperiş, etc. Ele sunt obişnuit socotite în mm în dimensiunile următoare: 58/80,

68/90, 78/100, 88/110, 98/120, 118/150. Lungimea lor obișnuită este de 3—6 m. majoritatea dela 5—6 m.

Riglele se fac dintr'un lemn mai slab, cu creștere mai rară, mai nodoros, sănătos însă. Ele se fac de obiceiu din vârfuri și din lemn subțire.

Prețul ce se obține pe lețuri și rigle este în genere următorul

de 1,50	lung.	1.000 lei	mc.
» 2 și 2.5	»	1.200 »	»
» 3 și 3,5	»	1.350 »	»
» 4—6 m	»	1.500 »	»

Prețurile se înțeleg franco vagon stația de încărcare.

Riglele mai lungi de 6 m se plătesc cu 100 lei în plus.

Lețurile și riglele ce au defecte: n'au cele 4 muchii complete, au crăpături prea mari, sunt atacate de cari sau de putrigai, se socotesc rigle clasa V-a și se vând cu 20 % mai eftin.

8. Grindăria.

Materialul pentru grinzi se face de obiceiu în comenzi speciale. Grinzile se fac din lemn slab calitativ, sănătos însă.

Se fac de obiceiu din brad, crescut rar și cu noduri, din care ar rezulta doar scândura de cl. IV. Prețul grinzilor e în raport cu lungimea; de obiceiu cele până la 6 m lungime se plătesc cu circa 1.550 lei mc iar cele mai lungi cu 1.650—1.800 lei mc franco stația de încărcare.

Prețurile indicate, sunt considerate pentru întreprinderile ce sunt cu 250—350 km depărtare de centrele de consumație.

Intreprinderile ce sunt mai apropiate de centrele de consumație, au prețuri mai mari, cu diferența de fracht respectivă.

Am arătat că prețurile se înțeleg pentru plată, netto cassă, contra factură și consignație. Dacă se acordă înlesniri de plată și comerțul interior se bazează mai mult pe credit, se adaogă un scont de 2 % (doi) pe lună până la data plății.

Trebue de adăogat că prețurile indicate, sunt aplicabile mai mult angrosiștilor și instituțiilor ce fac comenzi mai mari. La detailiști se aplică un adaos de 3—4 % ad valorem.

După cum am arătat, grosimile se socotesc cu scăzământul de 2 mm adoptat de uzul comercial pentru revânzători.

La comerțul de detaliu, cherestеaua se vinde în dimensiuni

pline, adică grosimea va fi la scânduri: 15, 20, 25, 30, 40, 50, 60, 70 mm în loc de 12, 18, 24, 28, 38, 48, 58, 68 mm, etc.

De asemenea la șipci, țigle și lețuri, vânzarea se face, socotindu-se lățimea și grosimea în centimetri sau jumătăți de centimetri.

Aceasta dă o diferență medie de circa 7 % în favoarea vânzătorului care se adaogă la câștigul ce se calculează după factură.

* * *

Aceste uzanțe și prețuri nu se cunosc în genere, decât de către producători și de către comercianții intermediari.

Consumatorii, și mai ales marele consumator: Statul, cu diversele lui regii și antreprize, nu cunoaște aceste uzanțe, și de aceea atât în devize cât și în achiziția materialelor sale lemnoase plătește prețuri mai mari decât trebue.

Condițiile caetelor de sarcini ce se întocmesc de către Intreprinderile Statului, se fac cu ignorarea totală a uzanțelor și sortimentelor de fabrică.

Pentru orice fel de întrebuințare, se cere scânduri fără noduri, fără crăpaturi, etc.

Marfa se cere apoi foarte adesea în dimensiuni cu totul neuzuale, deși toate construcțiile și necesitățile se pot satisface în limita demersurilor cerute de uzul intern.

Pentru aceste considerente, întreprinderile industriale serioase nu se pot prezenta la licitațiile ce se țin de obiceiu de C. F. R., R. M. S., S. R. M,. etc. etc. Ele nu se pot prezenta să liciteze pentru o calitate și să se livreze alta.

Cunosc suficiente cazuri: O licitație la R. M. S. pentru scânduri de lăzi de 12 mm grosime. In caetul de sarcini, se prevede ca marfa să fie fără noduri, fără crăpături, etc. Aceasta e marfa de tâmplarie ce se vinde cu această grosime cu circa 3.500 lei mc la fabrică.

Licitația s'a adjudecat asupra unui comerciant, care a livrat cherestea mai eftină, de clasa IV și V, scurtătură, etc., care e proprie pentru lăzi și pe care fabricanții ar fi putut-o oferi mai eftin.

C. F. R. cumpără cherestea pentru magazii. In caetul de sarcini, iarăși se arată condițiuni proprii pentru marfa de tâmplărie.

I se livrează clasa IV, bună pentru magazie de către un comerciant asupra căruia s'a adjudecat și Statul cumpără mai scump, și câte odată marfă mai proastă chiar. La fabrică calitățile sunt

standardizate și prețurile au mici variațiuni. Dacă marfa trece prin alambicul chiristigiului, Dumnezeu știe ce clasă ajunge când se pune în operă.

Altă eroare ce se face de către cei ce întocmesc devizele pe baza cărora se fac licitațiile, este că se pun mari cantități de o singură lățime și o singură lungime, deși lucrarea se face foarte bine cu o clasă întreagă de lățimi. De exemplu, dușumelele ce trec de 15 cm lat, când pot fi bune, merg de 12 — 17 cm fără să aducă nici un prejudiciu, mai ales dacă într'o cameră se pune dușumea de 12, în alta de 15, în alta de 17, etc. Asteriala se trece 19 sau 25 cm lat, cu o singură lungime, 4 m de exemplu, când foarte bine se face asterială de 15—30 cm lățime și 3—6 m lungime.

In fapt, așa se pune în lucru, dar în caetul de sarcini așa scrie, și toate aceste lucruri, ce în aparență par mici, înlătură pe fabricanții serioși dela licitație, Statul cumpără material mai scump și mai prost.

Dacă inginerii și architecții s'ar ocupa mai de aproape cu uzanțele din industria și comerțul de cherestea, s'ar înlătura în largă măsură intermediarii și lemnul ar costa la o clădire cu cel puțin 12—20% mai puțin.

In ceeace privește nevoile Statului, cred că e necesar un birou, prin care să se facă verificarea devizelor și stabilirea caetelor de sarcini, stabilindu-se o conduită unitară pentru toate nevoile în materialele lemnoase de construcție, în acord cu sortimentele și uzanțele din industria și comerțul de cherestea din țară.

Acest birou ar avea și verificarea recepției acestor materiale lemnoase.

Un lucru însă: la acest birou să fie cel puțin și un om de meserie.

Ar dispare atunci dictonul că: «Statul cumpără scump».

Le commerce intérieur du bois de charpente

L'auteur, qui a une grande expérience dans la matière, nous informe d'abord sur les dimensions et les qualités du bois de charpente qu'on vend dans le pays.

Ensuite il insiste sur les erreurs qu'on fait dans les cahiers de charge des divers travaux publics, en fixant des dimensions inconnues dans le commerce.

RECENZII

Annales de la station fédérale de recherches forestières Tome XI fascicole 1.

Le sol et la forêt, par *E. Hess.*

Autorul tratează chestiunea complexă a relaţilor dintre sol şi pădure şi în deosebi influenţa ce exercită pădurea asupra solului ce-l ocupă.

Solurile se caracterizează după reacţiunea lor acidă, neutră sau alcalină. Indicatorul stărei fizice şi biologice a unui sol este factorul p H care exprimă conţinutul în ioni de hidrogen liber al acelui sol şi deci aciditatea sa — unitatea fiind gradul de ionizare a apei curate.

O apă este neutră când are un număr egali de ioni H şi ioni O H şi acest punct neutru se notează cu p H = 7. ‹Se justifică matematic›.

Adăugând unei soluţii neutre o cantitate de acid, aceasta se disociază sporind cantitatea de H, deci aciditatea soluţiei, iar p H scade sub 7.

Invers în cazul când adugăm baze, în acest caz sporeşte O H şi deci alcalinitatea, iar p H creşte deasemeni.

La soluri se poate constata întreaga gamă de aciditate sau alcalinitate, care dealtfel variază în timp pentru acelaş sol datorită mai multor cauze:

1. Solul încearcă influenţa directă a climei şi în deosebi a umidităţei, suferind desagregări şi descompuneri chimice.

Dacă precipitaţia este mai mare decât evaporaţia, se produce levigarea ‹şi decalicificarea› solului — apa antrenând în sub sol mineralele alcaline, K, Na, Ca şi Mg — producând astfel soluri cu reacţiune a c i d ă = podzoluri decolorate, nefavorabile vegetaţiei.

Când levigarea e foarte pronunţată, se antrenează şi ultimele minerale dintre alcaline — Fe şi Al.

In cazul când precipitaţia este mai mică decât evaporaţia, se petrece fenomenul invers: apa aduce la suprafaţă alcaliile, dând solului caracteristica net bazică sau numai uşor alcalină.

Din punct de vedere al umidităţii, staţiunile elveţiene se pot clasa în climatul perhumid, cu soluri puternic levigate.

2. Dar asupra solului influenţează şi vegetaţia — în mod indirect — prin formare de humus. Sunt esenţe cari produc humus ce se descompune greu şi dacă se mai adaogă şi influenţa frigului şi a umezelei — humusul devine net acid.

In acest sens orice asociaţie vegetală modifică întrucâtva calitatea solului, preparându-l pentru o altă asociaţie vegetală care în caz extrem poate fi arbustivă.

In Elveţia asociaţiile finale sunt în general păduri.

Esenţele ce produc materie acidă sunt în primul rând răşinoasele, cu excepţia laricelui — apoi arbuşti ca iarba neagră afinul, etc.

Cele mai pronunţate alcaline sunt foioasele şi în deosebi alunul. Din această

cauză se recomandă mult ca esenţă secundară, putând merge la altitudini destul de ridicate.

Din cele de mai sus, trebue de reţinut însă faptul că şi vegetaţia la rândul ei încearcă influenţa solurilor pe care se instalează şi anume solurile o influenţează prin gradul lor de aciditate. Se poate întocmi şi o scară a esenţelor acidifile, care ar fi următoarea în sens descrescător: pin, molid. brad şi fag.

In Elveţia majoritatea esenţelor fiind reşinoase, rezultă că sunt şi acidifile.

3. Asupra solurilor influenţează mult şi operaţiunile culturale şi tratamentul ce se aplică arboretelor. Practici rele sunt păşunatul abuziv, ridicarea litierei, răriturile prea puternice sau un arboret prea dens.

O caracteristică a humusului normal este contactul intim cu solul mineral, spre deosebire de cel anormal, cu totul distinct de solul mineral.

Humusul procură azotul plantelor, când este acid, nu are destul oxigen pentru desvoltarea bacteriilor nitrificante, în schimb favorizează desvoltarea ciupercilor cari măresc capacitatea solului.

Cel mai rău humus acid este turba.

In Elveţia, terenurile forestiere prezintă mult humus acid, din care cauză se recomandă introducerea în masivele de reşinoase a foioaselor, în special a fagului şi alunului.

In unele ţinuturi se practică cojirea păturei de humus acid, operaţie evident costisitoare. Tot scump este şi procedeul îngrăşămintelor artificiale.

4. Influenţa incendiilor asupra solurilor e foarte favorabilă, prin neutralizarea solurilor acide, solubilizarea alcaliilor şi modificarea structurei lor fizice.

Se recomandă deci arderea resturilor din exploatări.

Le pin Weymouth en Suisse, par *H. Badoux*.

Pinul Weymouth ‹strobus› originar din America de Nord, ocupă suprafeţe întinse, azi exploatate însă în mare parte, datorită calităţilor sale mult apreciate.

Adus în Europa de Lordul Weymouth în anul 1705, mai întâi în Anglia, apoi răspândit în mai toate ţările apusene, a fost cultivat cu oarecare entuziasm atât în arborete pure cât şi în amestec.

Un accident care a moderat întrucâtva tendinţa de cultivare a fost apariţia ciupercei Peridermium Strobi Kleb, o uredinee asemnătoare ruginei.

In stadiul actual al culturei sale este timpul a ne întreba dacă:

a) este bine să continuăm cultura lui în pădurile Europei?

b) este posibil a combate cu succes duşmanii săi?

c) în caz afirmativ, condiţiile de creştere în solurile noastre sunt atât de favorabile încât să ne îndreptăţească a-l asocia esenţelor indigene?

Autorul recunoaşte că problema este complexă şi nu se poate da un răspuns general, fiind mai raţional a examina cazurile particulare, ceiace şi-a propus staţiunea elveţiană de încercări forestiere, după ce silvicultura germană tratase aceiaşi chestiune în 1927.

In acest sens s'a făcut în Elveţia inventarierea arboretelor de Pinus strobus găsindu-se un volum total de circa 135.000 m^3. Prin ajutorul a 17 piete de experienţă s'a studiat, cu metodă ştiinţifică, condiţiile de creştere, comparativ cu esenţele indigene, valoarea lemnului, posibilităţi de desfacere în viitor, etc.

S'a precizat astfel că această esenţă preferă terenurile silico-argiloase, reavene, la altitudini în jurul a 1000 m.

Creşterea în înălţime culminează la vârste mici, se elaghează mai repede decât alte reşinoase, ceiace-l face propriu industrializărei, creşterea în volum este considerabilă, până la 70—80 ani fiind superioară oricărei esenţe reşinoase indigene

Greutate specifică redusă ⟨0,35⟩, coeficient de contragere, deasemenea redus, uşor de lucrat, îl fac propriu întrebuinţărei în mica tâmplărie, contraplacaje, sculptură, etc., unde este din ce în ce mai căutat.

Creşte şi în terenuri sărace, cultivate agricol, unde este recomandabil chiar, prin abundenţa producţiei de ace.

Datorită acestor însuşiri autorul ajunge la concluzia că pinul strobus poate fi cultivat rentabil în solurile proprii desvoltării sale ca esenţă de amestec, dar cu discernământ, fără exagerare şi fără a se uita că este o esenţă importată şi care nu poate avea pretenţia de a substitui esenţele indigene ale Elveţiei.

Miron Gh.

Physikalische Eigenschaften von Wald- u. Freilandböden; III Mitteilung: Aufforstungen, Eigenschaften der Böden und Hochwasser, von *Hans Burger.*

Proprietăţile fizice ale solurilor de pădure şi ale celor goale, a III-a comunicare: împăduriri, proprietăţile solurilor şi inundaţiile.

Marile pagube cauzate de inundaţiile din Septembrie 1927 în Elveţia au ocazionat aducerea din nou pe prim plan al cercetărilor, a vechei probleme «Pădurea şi inundaţiile».

In articolul citat se expune rezultatul cercetărilor făcute sub Engler şi următorii, la staţiunea de experimentaţie forestieră din Zürich, asupra influenţei pădurii asupra scurgerii apelor. Calea urmată a fost aceea a măsurătorilor directe a precipitatelor, prin pluviometre, combinată cu cercetarea solului, înainte şi după ploae în terenuri împădurite şi goale. Cercetările s'au făcut în 3 ţinuturi: într'un arboret creat artificial de 50 ani şi în păşunea vecină, la Hospental şi Andermatt ⟨Uri⟩; într'o pădure naturală de molift, poiană şi păşune la Peyer-Haltli ⟨Fribourg⟩; într'o plantaţiune de cembra şi molift şi păşunea vecină, în Piz Mundaun ⟨Grisons⟩.

Autorul arată detaliat situaţia, solul şi vegetaţia fiecărui ţinut şi modul cum s'a studiat proprietăţile fizice ale solului: extensiunea cercetărilor ⟨câte probe⟩ şi profunzimea solului, la care s'au făcut analizele. Apoi, precipitaţiile atmosferice locale; conţinutul de apă, înainte şi după saturare ⟨prin ploae⟩, volumul şi greutatea specifică a solului, volumul porilor şi capacitatea de apă şi aer, etc.; deasemenea permeabilitatea solului, în pădure şi poeni.

Pe baza acestor cercetări autorul, concbide următoarele:

Din studiul comparativ al solurilor rezultă că împădurirea modifică solul păşunilor, în chipul cel mai avantajos, din punctul de vedere al scurgerii apelor, în sensul că, pământul devenind mai afânat, reţine apa, care se infiltrează în sol, în loc să o lase să se scurgă pe pante. In reîmpăduririle făcute cu molift efectul menţionat se resimte mai târziu, şi începe cu păturile superioare ale solului, laricele şi mai ales foioasele fac ca acest efect să fie mai timpuriu şi mai pronunţat. Din cercetările făcute se pare că tocmai pădurile, cari dau permanent cea mai mare producţiune în materie sunt şi acelea cari exercită cea mai favorabilă influenţă asupra regimului apelor. In ce priveşte împădurirea terenurilor goale, autorul observă următoarele:

Studiul succesiunei în timp a asociaţiilor vegetale, combinat cu acela al solului, arată că ar fi iluzoriu să se încerce creearea dintr'odată pe terenuri goale sau păşuni, a unei păduri în toată regula, fără a observa mersul natural al lucrurilor. Practica este, în această privinţă, de acord cu rezultatele cercetărilor ştiinţifice; astfel, arboretele de reşinoase, creiate pe vechi terenuri de cultură şi pe păşuni de munte, au dat rareori rezultatul

sperat. Este deci indicat, în materie de reîmpăduriri, a se observa mersul natural al evenimentelor: sol desgolit, păşune, burueniş, tufăriş, pădure. In fiecare caz în parte, se va examina, dacă este posibil a scurta această evoluţie.

Multe păduri de munte, de astăzi, nu corespund aşteptărilor, din punct de vedere forestier şi hidrologic, ele au nevoie de însemnate investiţiuni, cu scopul de a le ameliora, în ce priveşte producţiunea şi deci şi rolul lor de reţinere a apelor.

O parte însemnată a bazinelor de recepţie a torenţilor alpini nu posedă de cât mici procente de împădurire, uneori abia 10 %, mare parte din aceste bazine sunt situate deasupra zonei pădurei, unde cursurile de apă sunt inofensive, dar pot deveni extrem de periculoase, când se deslănţuesc ploi torenţiale îndelungate sau rapide topiri de zăpezi.

Influenţa pădurii asupra scurgerii apelor depinde în bună parte de natura geologică a solului, în orice caz trebue ţinut seamă şi de aceasta, pe lângă procentul de împădurire. Impăduririle făcute până acum au avut de rezultat de a spori procentul de împădurire în bazinele de recepţie: ori, numai într'un singur canton acesta a fost sporit cu 1 %, în întreaga ţară sporul este de 0.4 %, ceiace este inoperant asupra creşterii fluviilor. Influenţa locală rămâne totuşi foarte simţită, mai ales în ce priveşte stăvilirea transportului de materiale de eroziune. Lucrările de corecţiune trebuesc aproape totdeauna combinate cu împăduriri.

D. A. S.

Problema haracilor în România.

Sub acest titlu, D-l I. C. Teodorescu directorul Viticulturei din Ministerul Agriculturei şi Domeniilor, publică în «Buletinul Agriculturei vol. III Nr. 5—6/928—cu figuri în text şi planşe fotografice—un studiu asupra haracilor [1] de vii din România.

După socotelile d-sale, pentru cele 72.976 ha vii din Transilvania şi Oltenia ar trebui 546.251.500 haraci, pentru 48.206 ha vii din Muntenia şi Dobrogea ar trebui 482.060.500 haraci, pentru 160.206 ha vii din Moldova şi Basarabia ar trebui 3.843.984.000 haraci, adică pentru 281.488 ha vii ar trebui 4.872.295.500 haraci.

Zicem «ar trebui», pentrucă în realitate ţinând seama că unele vii se ridică pe spalier, altele tinere ‹plantaţiuni noi› nu întrebuinţează numărul normal de haraci la ha şi că parte din ele sunt rărite, «pârloage» sau rezultate din producător direcţi, ce se mulţumesc numai cu jumătate din haracii întrebuinţaţi la viile americane, numărul haracilor ae reduce respectiv pentru fiecare regiune la

464.313.775 haraci
337.392.000 »
2.935.583.100 »

Total efectiv 3.737.288.875 haraci.

Mai ţinând seamă că: haracii rotunzi din nuele de div. esenţe costă 0,60—1,50 lei şi durează în mediu 3 ani, cei de salcâm costă 1,50—3,00 lei şi dureaza în mediu 7 ani, iar cei de stejar costă 3,00—5,00 lei şi durează în mediu 14 ani

înseamnă că

cei	464.313.375 haraci	din	Transivania şi Oltenia	ar costa total	1.950.140.358 lei
»	337.392.000 »	»	Muntenia şi Dobrogea	» »	1.383.307.200 lei
»	2.935.583.100 »	»	Moldova şi Basarabia	» »	2.281.856.053 lei
	3.737.288.875 haraci				5.615.203.611 lei

Dar se întrebuinţează anual numai 42.562.024 bucăţi cu 158.363.841 lei
37.755.771 » 119.693.827 »
838.738.029 » 597.601.844 »
919.055.824 bucăţi cu 875.659.512 lei.

[1] Se zice deopotrivă de corect: harac, harag, arac, arag.

Faţă de «asemenea situaţie», d-l C. Teodorescu este în drept să se alarmeze pe deoparte, de ruina la care sunt expuse pădurile, prin exploatarea pentru haraci, iar pe de alta de cheltuelile mari ale podgorenilor — 4.000 lei de ha la toate felurile de vii — şi să evidenţieze astfel concluzia la care ţintea: sunt necesare măsuri de lungirea durabilităţii haracilor şi sunt posibile aceste măsuri, în urma experienţelor ce s'au făcut în Germania şi Danemarca şi pe care autorul le citează.

* * *

Dacă informaţiile şi calculele d-lui I. C. Teodorescu sunt exacte — nouă ni se pare că n'ar fi făcut reducerile toate — atunci cei circa un miliard haraci ce se susţine că se întrebuinţează anual, presupuşi — cum arată d-l Teodorescu — în medie de 2 m lungime şi 2,5 cm, grosime, deci cu un volum de 1 dm^3, reprezintă 1.000.000 m^3, adică creşterea anuală la o suprafaţă de peste 300.000 ha pădure.

Aceasta înseamnă că pentru cultura a 280.000 ha vie, din care $^1/_2$ este americană, ar fi afectată o suprafaţă cel puţin egală de pădure, pentru exploatare, în vederea haragilor.

Şi dacă nu sunt exagerate nici preţurile lor, rezultă că 1 m^3 haraci, inclusiv cheltuelile de producţie, ajunge 875 lei, iar cele 875 milioane cât costă haracii dintr'un an, reprezintă îndoitul venit al Casei Pădurilor, la cele 2.000.000 ha păduri ale sale.

Chiar dacă aceste cifre nu ne inspiră suficientă încredere, totuşi unele concluziuni ni se impun:

1. Cultivatorii, adaptându-şi nevoile lor la disponibilităţile regiunii, n'au ridicat pe spalier decât 5 % din suprafaţa totală a viilor şi şi-au pus nădejdea tot numai în haraci, ca element de ridicare al marelui rest al viilor şi grădinăriilor.

2. Anual se întrebuinţează o cantitate mare de material lemnos ca haraci, reprezintând o sumă considerabilă de bani.

3. Pentru a asigurà satisfacerea acestei nevoi cât mai îndelungat timp, este necesar ca pe de o parte să se prelungească durabilitatea lor, iar pe de alta să se mărească producţia haracilor.

Rezolvirea pentru amândouă chestiunile se aşteaptă dela serviciul silvic.

Cea de a doua însă în mod mai direct, mai urgent.

Până acum, legea silvică, atât a prevăzut: (art. 8 al. 2 din regulamentul de aplicare) că pădurilor din vecinătatea podgoriilor să li se îngădue fixarea unui tratament, care să le asigure procurarea aracilor, în dimensiuni proprii acestei întrebuinţări, adică să se exploateze anual, ca produse principale, circa 30.000 ha păduri de 8—10 ani.

Pentrucă puterea de lăstărire a acestor crânguri nu este inepuizabilă şi deja teama împuţinării haracilor se afirmă, este nevoie pe viitor să se dea o mai mare atenţiune lucrărilor de cultură silvică (curăţiri, rărituri) în pădurile de coline şi plantaţiunilor de salcâm în mulţimea de terenuri degradate din regiunea viilor, pentru ca deodată, pe amândouă aceste căi, să se ajute procurarea haracilor necesari.

P. I.

O acţiune criminală contra ţării, de M. G. Georgescu, inginer silvic. Bucureşti 1929 cu 160 pag.

In anul de adâncă prefacere şi îndrumare nouă, ce se dă pădurilor ţării noastre, în anul 1929, în care era necesar să se pregătească formularea unor hotărâri importante, printr'o serie de publicaţii documentative, privitoare la organizarea, administrarea şi politica forestieră a Statului român, singura lucrare până acum apărută—în vederea scopului, dar nu să-l şi împlinească—este cartea d-lui inginer silvic M. G. Georgescu.

Temperament cercetător, își dă seama de ceea ce ne lipsește, prinde momentul și lansează când trebue contribuția sa, după cum a mai făcut și cu celelalte 4 publicații apărute.

Cum însă are mai multă inimă, decât timpul necesar desăvârșirii unor lucrări, pornite în cadru prea larg — căci d-sa are diverse ocupații — rezultatele nu sunt totdeauna satisfăcătoare.

In patru părți ale acestei lucrări intitulate:

1. Rolul pădurilor în natură și societate;

2. Problema silvică în România;

3. Cauzele unei probleme silvice în România și

4. Acțiunea silvică cu menirea de a creia, ameliora și spori fondul pădurăresc al țării,

schițează toată evoluția politicii silvice românești, descoperindu-se posesor de multe resurse, cu cari — mai sistematic înșirate — ar fi putut da o crestomație silvică de popularizare, sau un îndreptar sumar, pentru alți cercetători, cari să aprofundeze capitolele, numai enunțate de d-sa.

In ansamblu, vede just fazele esențiale ale evoluției politicei silvice și caracterizează bine unele situații și tendințe.

După 20 de ani de carieră, are avantajul că poate imprima scrierilor un caracter viu și real al lucrurilor văzute și trăite, iar relatările le face și mai sugestive, prin exemplificări comparative cu alte state.

Cartea cu asemenea conținut de port-pourri silvic, este intitulată: «O acțiune criminală contra țării»

Ca să-i poți atribui o explicație titlului, trebue să răsfoești mai atent și să descoperi la pag. 77 că în 1923 s'au exploatat 31 milioane m^3 în loc de 18 milioane, cât apreciază autorul că ar fi producția normală, la pag. 87 că venitul pădurilor Statului este derizoriu și în fine la pag. 127 că răspunzător de dezastrul pădurilor este Statul — recte Casa Pădurilor, — pentru că n'a îndrumat și n'a supraveghiat aplicarea strictă a amenajamentelor, cu continuitate de tăeri și simultaneitate în regenerare.

Sigur că d-l M. Georgescu a avut de gând să biciuiască mai puternic relele de cari suferă administrația silvică românească, dar — cu mai puțin curaj decât era nevoe pentru asemenea pornire — nu prin atingere directă, nici printr'o expunere strânsă, corespunzătoare titlului, ci printr'o depărtată ocolire și între capitolele în care vorbește de higiena pădurii și de cultul arborelui.

Expunerea este nu numai inconsequentă cu titlul, dar lipsită cu totul, de revolta ce-ți sugerează coperta cu litere mari îndoliate.

Pe deasupra, cartea este fără noroc de actualitate:

se tipărește în 1929 cu unele date și idei perimate,

titlul oarecum subversiv al lucrării, o ascunde de lumina zilei, nu este expusă și nu are prețuire, deși

ar putea avea oarecare preț.

Are în schimb enorm de multe greșeli de tipar, ce coboară valoarea cărții și prestigiul de bine informat autor și în sfârșit

nu se face cu ea suficientă răspândire.

Până și recenzia este din această cauză întârziată.

Toate acestea sunt păcate inutile dar remediabile, pe cari d-l M. Georgescu trebue să le îndrepte, printr'o serioasă revizuire, la a doua ediție, ca să ne dea abia atunci lucrarea pentru care a adunat atâta material și cu care în adevăr va umple un gol în literatura silvică.

P. I.

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

No. 6, Iunie 1929.

Plante exotice şi arborete, în Cevenii Meridionali. Istoricul şi rezultatul primelor încercări, de A. Flaugère.

E prima parte a unui studiu, în favoarea exoticelor, studiu închinat memoriei lui A. Georges Fabre, fost conservator de ape şi păduri, care după războiul dela 1870 — a continuat creiarea de masive forestiere — cu exotice în amestec, în a 27-a Conservaţiune, dându-i o mare extensiune.

Autorul face mai întâi consideraţii generale: Planta este reactivul natural, care înregistrează cu mai multă sensibilitate variaţiile mediului, căruia dacă nu se poate adapta, suferă sau moare.

In consecinţă vegetaţia spontanee trebue să fie — până la un punct — expresia precisă a condiţiunilor mediului şi traducţia sau suma posibilităţilor. Climatul creiază marile mase de vegetale, solul şi expoziţia nuanţează numai fel de a fi al vegetaţiei.

Flora actuală este urmaşa unei flore mai veche, pe cale de evoluţie, nereprezentând la rândul ei, decât un moment de echilibru.

... Intr'un mediu stabil, mantaua vegetală este abundent înzestrată cu specii variate, cari eşind victorioase din lupta pentru existenţă şi-a menţinut locul, realizând un tot în echilibru, mai mult sau mai puţin durabil. (In Columbia s'au găsit mai bine de 200 specii la hectar.

Fiecare specie trece printr'o perioadă optimă de desvoltare, corespunzând perioadei de utilizarea materiilor, pe cari le preferă şi pe cari solul i le oferă în cantitate şi calitate suficientă. Indată ce aceste elemente asimilabile se epuizează, specia regresează în favoarea altora, cari — la rândul lor — vor suferi aceiaşi fatalitate.

Omul poate restabili însă supremaţia speciilor, pe cari le consideră de valoare, prin amendamente şi irigaţii, având grijă în acelaş timp, ca pe acelaş loc să semene specii diferite, cari să-şi etajeze în adâncime rădăcinile, pentru a folosi cât mai bine toate straturile solului. (In această ordine de idei, în silvicultură se recomandă amestecul esenţelor cu rădăcina pivotantă cu altele, având înrădăcinare trasantă).

Din nenorocire nu toate ţările din lume sunt bogate în esenţe de valoare şi atunci spiritele luminate au căutat pe planetă esenţe recunoscute preţioase în ţinutul lor şi pe cari condiţiunile biologice actuale păreau că nu le exclud din regiunile noastre.

Şi astfel s'au întrodus mai întâi parcuri, din consideraţii estetice, esenţe aşa zise exotice (Pinus strobus, Tuya de Canada,

Robinia pseudoaccacia, Sequoia, Chamoecyparis Lawsoniana, Abies Douglasii, Abies Nordmanniana, A. cephalonica, Brandis, nobilis, Cedrus Atlantica şi Cedrus Libani). Şi dela experienţele făcute în parcuri, s'au extins experienţele la numeroase specii, interesante, prin valoarea lemnului lor, prin posibilitatea ce ofereau de a fi utilizate ca esenţe de amestec, de a înlocui esenţe indigene, în sensul alternanţei speciilor, sau pentru a pune în valoare terenurile greu de colonizat cu esenţe indigene.

Este însă dela sine înţeles, că introducerea oricărei specii exotice trebue să fie precedată de studiul general al condiţiunilor existenţii sale, în mediul, unde trăeşte în mod spontan.

*

Pe la 1865 — când mişcarea în favoarea exoticelor lua proporţii — şi după ce la 1860 se votase legea împăduririi munţilor, Serviciul forestier din Conservaţia 27a, negăsind în localitate esenţele potrivite împăduririi munţilor, a trebuit să recurgă la exotice — în sens larg esenţe străine de staţiunea de împădurit — (laricele de Europa, molidul, cedrii, pinul austriac, de Corsica etc.), creind mase mari păduroase în amestec mai mult sau mai puţin confuz.

Rezultatele, mai mult sau mai puţin fericite au îngăduit lui Georges Fabre la 1877, să alcătuiască un memorabil «Tablou sinoptic, — pentru Ceveni — al distribuţiei esenţelor, după altitudini soluri şi expoziţii», fixându-se astfel technica introducerii artificiale a esenţelor exotice.

Congresul Internaţional de Silvicultură din 1900 sprijini acţiunea lui G. Fabre, enunţând deziderat, ca pe suprafeţe mici, în diferite regiuni, în staţiuni diverse şi pe toate solurile, să se facă încercări de împăduriri cu principalele esenţe forestiere exotice, înregistrându-se rezultatele — bune sau rele — şi centrâlizându-le, spre a se aduce la cunoştinţa silvicultorilor.

G. Fabre făcu apel la serviciul silvic, spre a-l sprijini în acţiunea sa de împăduriri cu exotice a Cevenilor, dar — ca de obiceiu — Serviciul Central înţelege greu sau dea loc rostul acţiunilor mari şi utile. A trebuit G. Fabre să-şi realizeze gândul său cu ajutorul profesorului Flahault, dela Universitatea din Montpellier, creind grădina de încercare şi de observaţie botanico-meteorologică dela Hort-de-Dieu.

In urma experienţelor şi observaţiilor făcute în această grădină, şi cu sprijinul unui credit de 400 fr. acordat de Direcţia generală a pădurilor, s'au instalat alte 6 grădini de încercare şi 4 arboretum — bine delimitate şi ridicate în plan. D-nul Flahault, după ce încercase — fără succes să treacă la Ministerul Instrucţiei grădinile botanice a primit să conducă încercările şi experienţele, făcute în aceste grădini. Primele păduri noui creiate în Ceveni, au azi 60—65 ani şi au evoluat până acum, fără nici o intervenţie a omului, în modul cel mai natural.

Se poate deci aprecia, într'o oarecare măsură, capacitatea de aclimatizare a esenţelor exotice, încercându-se, atât pentru răuşita nouilor lucrări, ce s'ar mai întreprinde, cât şi pentru regularea — prin amenajament — a viitorului imediat al acestor «păduri noui», să se tragă concluziuni asupra valorii relative şi de viitor a fiecăreia din esenţele aoi experimentate.

*

La Forêt de Sillé, par *R. Po'el.*

In Nr. din Martie 1928, al revistei franceze s'au mai dat relaţiuni asupra acestei păduri, cumpărată de Stat în 1925. Mărindu-se suprafaţa cumpărată

cu încă 540 hectare, autorul adaugă unele date istorice, cari pentru noi nu prezintă importanţă şi altele asupra refacerii păduri prin plantaţii. S'a ales pinul maritim plantat în buchete, numai ca măsură de apărare contra iepurilor, cari nu se împacă bine cu mugurii ţeposi ai acestui pin şi cari atacă de predilecţie puieţii plantaţi izolaţi. Cu toate aceste precauţiuni, plantaţii întregi au fost distruse de iepuri şi ciute la scurt timp după plantare.

De altfel supra abundenţa de vânat, defavorabilă împăduririlor, este rezultatul exploatărilor abuzive. cari distrugând starea de codru, au favorizat dezvoltarea crângurilor, unde urmărirea vânatului se face foarte greu.

Un problème de météorologie forestière, par *A. Chaudey*.

Autorul se întreabă,—fără a rezolva problema,— cum se pot împăca următoarele două afirmaţii, cari par a se contrazice:

1. Pădurea favorizează izvoarele. Se vede foarte adesea dispărând izvoare, după exploatarea radicală a unui masiv, cari reapar, când masivul se reconstitueşte.

2. Pădurea coboară nivelul apelor freatice, usucă băltile şi însănătoşeşte regiunile, unde stagnează ape superficiale.

Chancerel afirmă—desigur exagerat,—că un ha, conţinând 200 m^3 stejari, aruncă în atmosferă, în timpul perioadei de vegetaţie, 448.000 m^3 de apă. Se admite totuşi, că în mediu, un hectar cu 200 m^3 stejar evaporează atâta apă, că ar forma un strat, gros de 2 m, 25. Pe de altă parte apa freatică n'ar putea singură să procure lichidul necesar, deoparte vieţii arborelui şi de alta izvoarelor şi evaporaţiei solului, dacă ea ar fi alimentată numai de precipitaţiile atmosferice vizibile ⟨ploae, zăpadă etc.⟩. Restul de apă necesară vegetaţiei forestiere, provine după d-l Chaptal, directorul staţiunii de fizică şi climatologie din Montpellier, din precipitaţiile secundare sau oculte. Intre acestea intră roua şi anume: 1⟩ roua propriu zisă, adică depozitul de vapori de apă din atmosferă pe corpi, a căror temperatură este inferioară aceleia a punctului de transformare în rouă şi 2⟩ absorbţia vaporilor de apă atmosferică de către pământ şi vegetale, un caz particular de atracţia şi fixarea gazelor de suprafeţele solide. Roua este un fenomen accidental, pe când absorbţia este un fenomen regulat şi zilnic, care procură o cantitate de apă incomparabil mai mare, decât cea procurată de rouă, chiar atunci când temperatura corpilor solizi este superioară aceleia a punctului de rouă, care cantitate ar fi de 9150 m^3 apă la hectar.

Acest aer saturat de vapori umezi se înfiltrează în humus, îşi lasă acolo umiditatea şi ese apoi pentru a se încărca din nou de vapori umezi. Acest ciclu de aeraţie a solului, pe adâncime de 19 cm se face odată pe oră. Acesta e fenomenul de absorbţia vaporilor de apă.

In rezumat, fenomenul de absorbţie, adăugat la precipitaţiile atmosferice, la ceaţă, chiciură şi rouă, ar aduce vegetalelor forestiere, cantitatea enormă de apă, necesară vegetaţie şi evaporaţiei solului. Rămâne de găsit, care e partea fiecăreia din aceste surse de umiditate.

Nos amis les oiseaux ⟨Amicii noştri pasărele⟩ par *P. Bufault*.

Atacurile de insecte, mai ales când constituesc invazii, pun în pericol chiar existenţa a întregi arborete. Cele mai multe insecte, cari atacă arborii pădurilor, aparţin celor patru ordine: coleoptere, hemiptere, himenoptere şi lepidoptere. Autorul le împarte pe grupe şi

genuri, menţionându-le aproape pe toate, cu esenţele ce atacă de predilecţie fiecare, aşa cum le cunoaştem cu toţii.

Intrebuinţarea produselor chimice, practicate în Germania, împotriva acestor insecte, este costisitoare şi nu îndeajuns de eficace. Unele mamifere, reptile, batraciene, arachnide, miriapode şi chiar unele insecte, distrug insectele vătămătoare pădurii. Dintre toate, duşmanii cei mai de temut ai insectelor sunt ichneumonizii, cari trăesc ca paraziţi în stare de larvă, de preferinţă pe corpul lepiodopterelor.

Când e vorba însă de insectele cari îşi sapă galeriile în lemn, sau cari se adăpostesc sub scoarţă, ele nu pot fi atinse, decât de păsări, dotate cu o vedere ageră, prevăzute cu un cioc subţire şi ascuţit, cu organe respiratorii admirabile, capabile de un zbor extrem de repede, căzând că un trăsnet asupra pradei.

Autorul arată detailat toate păsările răpitoare, păsărelele şi agăţătoarele cari distrug insectele, cu predilecţia fiecăreia.

Faţă cu serviciile importante, aduse agriculturii şi pădurilor de păşuni, trebue să mărim numărul lor, micşorat de despăduriri, de extenziunea oraşelor, de dezvoltarea industriei şi de distrugerea nesocotită dela ţară a păsărilor nocturne, a păsărelelor şi a păsărilor călătoare, căreia i-a corespuns înmulţirea insectelor vătămătoare.

Liga franceză pentru protecţia păsărilor ne arată, că se poate mări numărul păsărilor, luminând mai întâi populaţia asupra rolului lor, prin conferinţe, publicaţii, societăţi şcolare protectoare, educaţia copiilor şi suprimarea obiceiului de a strica cuiburile. Apoi trebue să distrugem duşmanii păsărilor, să creiem refugii, unde păsările să se poată înmulţi, fără să se teamă de vânători, şi să instalăm cuiburi unde să le atragem prin hrană.

In Franţa, Germania şi Elveţia s'au instalat mii de cuiburi, cari au fost complect ocupate de păsări.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA «SOCIÉTÉ FORESTIÈRE DE FRANCHE-COMTÉ et des provinces de l'Est.

No. 2, Iunie 1929.

In Franţa conştiinţa forestiera, în plină ascensiune în anii de după războiu, ia proporţii de conştiinţă naţională. Dela un capăt la altul al ţării, freamătă o voinţă neînfrântă de refacere a domeniului păduros, o hotărâre irezistibilă de a scutura jugul greu şi ruşinos al importului de lemn.

Societăţi forestiere, sindicate, grupuri economice, asociaţii forestiere etc., fie industriale şi comerciale, fie de împăduriri, fie pentru apărarea intereselor proprietarilor de păduri, concură la renaşterea forestieră a Franţei.

Aşa, în şedinţa dela 1 Iunie a. c. s'a adus la cunoştinţa comitetului executiv al Soc. Franché-Comté, că în 1928 s'a constituit la Besançon *a 20-a regiune economică*, cuprinzând le Doubs, la Haute-Saône, le Territoire de Belfort et la Haute-Alsace,—care prin secretarul său—şi-a exprimat intenţia de a merge în plin acord cu Soc. Franche-Comté —la care a aderat—pentru apărarea intereselor forestiere.

Şi astfel comitetul nouei grupări economice asociate Franché-Comté şi Haute Alsace, luând în discuţie chestiunea arzătoare a taxelor fiscale, cari nu cruţă pe proprietarii de păduri, deja supuşi la o mulţime de restricţiuni şi cari favorizează lemnul tăiat, lovind greu pe cel în picioare, împotriva interesului public, a hotărât:

1. Să ceară Parlamentului, să se pronunţe, în urma avizului Consiliului de Stat, asupra naturii cu totul specială a

a proprietății forestiere și asupra necesității de a-i aplica un regim a parte.

2. Să ceară votarea în Parlament a amendamentului, prezentat de d-l Sérot, în numele grupului parlamentar forestier, în care se prevede, că taxele asupra bunurilor transmise între vii, să se stabilească deoparte pentru valoarea solului și a tulpinilor (din pământ) și de alta pentru valoarea arborilor exploatabili și în creștere. Taxele de transmisiune pentru imobile, să se aplice numai valorii solului, valorii suprafeței (lemnului) urmând a i se aplica taxele recoltelor în picioare.

In altă ordine de idei, Comitetul grupului asociat a emis părerea, că personalul silvic și în special cel inginerese să fie imediat mărit, ca să nu sufere gestiunea pădurilor și de altă parte să se dea concurs eficace campaniei de împădurire a terenurilor sterpe și ameliorațiunilor silvo-pastorale.

De asemenea s'a propus deschiderea unei anchete cu concursul Administrației silvice, pentru a se stabili importanța terenurilor comunale improprii păşunatului și care ar trebui să fie împădurite. (Chestiune, de mare actualitate și la noi).

Tot în legătură cu fiscalitatea la păduri, «Le Touring-Club de France» a adoptat părerea, că pentru a se pune la adăpost pădurile particulare de exploatări abuzive, în momentul decedării proprietarului, să se revină la vechea legislație, după care pădurile erau impuse să lase rezerve.

Pe de altă parte Asociația Națională și Industrială a Lemnului se ocupă cu chestia constituirii în societate a pădurilor particulare, propunând, ca această formă de asociație să fie scutită de impozitul de constituire, de cel de mână moartă și de orice impozite asupra beneficiilor industriale și comerciale.

Prin această asociație s'ar ajunge la asigurarea unei gospodării silvice raționale cu caracter conservator, care ar feri pădurile de exploatări abuzive, la fiecate deces al proprietarilor lor.

La Sindicatul forestier al Uniunei Sindicatului de Sud-Est, constituit anul trecut în a XIII-a regiunea economică, s'a discutat apoi chestiunea statutului forestier familial, despre care, a mai fost vorba în această revistă.

Toate aceste chestiuni, concentrate într'un singur proect, au rămas să se discute într'o reuniune specială.

*

Comitetul executiv s'a mai ocupat și cu chestiunea congresului din anul acesta, la care se anunțaseră și 15 ingineri silvici cehoslovaci, printre cari d-l d-r inginer Opletal, rectorul Academiei agricole și forestiere din Brno, d-r Bayer și Farsky profesori.

*

Impădurirea terenurilor arabile, părăsite de cultură. In studiul de împădurirea păraginelor calcaroase din Haute-Saône, (vezi buletinul pe Martie) se amintea în treacăt de împădurirea terenurilor arabile, părăsite de cultură. In Nr. de față, d-l A. Jolyet tratează și chestiunea împăduririi acestor terenuri, complectând-o cu studiul împăduririi terenurilor mlăştinoase din Haute-Saône. Sfaturile, ce dă d-sa, nu sunt aplicabile numai în Haute-Saône. Astfel, când terenurile părăsite de agricultură, sunt împrăştiate în mijlocul păraginelor calcaroase și au o profunzime mică, metodele de împădurire sunt cele indicate în studiul privitor la păragini. Când terenurile arabile pă-

răsite din cauza lipsei mânei de lucru, sunt destul de profunde, că se pot ara, atunci împădurirea se poate face în modul următor:

La încrucişarea brazdelor paralele şi perpendiculare, distanţate la 1,50 m se plantează puieţi de salcâm, esenţa cea mai indicată, din punct de vedere ai creşterii şi rentabilităţi. Salcâmul se acomodează apoi în arborete de mică suprafaţă, izolate în mijlocul întinderilor descoperite, înlesnind mai târziu introducerea molidului, bradului şi duglasului sub acoperişul său uşor.

Împădurirea prin însămânţare se face cu steiar şi cu pin silvestru sau austriac.

Se munceşte pământul de cu toamnă. In a II-a jumătate a lunei Mai pe brazde paralele la 1,50 m se pune la adâncime de 5—6 cm, 1 litru de ghindă la decametru, sau 6,6 hl la hectar. Intre rânduri se cultivă cartofi, cari pe lângă recoltă, adăpostesc pământul contra razelor solare.

Coniferele se seamănă pe toată suprafaţa sau în bande, de 30 cm distanţate la 1,50 m. In ambele cazuri pământul se munceşte de cu toamnă, iar în Mai se seamănă cu orz sau ovăz, peste care apoi mai la suprafaţă se seamănă prin împrăştiere sămânţa de pin — 7 kg pin silvestru şi 12 kg de austriac la hectar.

Ca să se facă economie de sămânţă la semănatul în bande, pe fiecare bandă se seamănă lungimi de 1 m distanţate între ele cu 1,50 m.

Bandele de conifere pot alterna din 2 în 2 cu bande de stejar.

După însămânţare se poate planta carpin şi salcâm în cuiburi, distanţate la 3 m în ambele sensuri.

Impădurirea terenurilor mlăştinoase din Haute-Saône.

Triplu scop: lemn, pitoresc, hrană peştilor (insectele ce cad din arbori).

D-nul Jolyet indică esenţele, proprii pentru împădurirea acestor terenuri, Alnus glutinosa, salcia albă: cu lemn bun de sculptat şi foarte estetică, plopul alb (lemn excelent), plopul de Canada, şi alte specii de plop, exceptând pe cei de origină americană, cari cer un climat cald, iar dintre conifere Pinus strobus.

Se înţelege dela sine, că nici nu poate fi vorba, decât de plantaţie.

Când terenul e prea apos, plantaţia se face pe banchete, obţinute prin tragerea a două brazde una lângă alta în sens contrar. Distanţa, 1.50 m.

Puieţii de plop din comerţ fiind mari, gropile vor fi aşa de mari, că între rădăcini şi pereţi să rămână 15—20 cm pământ mobilizat.

Pe locurile copleşite de trestie şi ierburi înalte, se plantează puieţi de anin, sau de pinus strobus, înalţi de 60—75 cm.

Sălciile şi câteodată plopii se pot instala şi prin butaşi.

*

O metodă ingenioasă pentru introducerea răşinoaselor în crânguri, de *M. Noisette*.

Metoda nu e atât de ingenioasă, cât mijlocul care-i înlesneşte aplicarea.

Un proprietar din Haute-Marne—d-nul Doré a cumpărat 134 ha pădure tratată în crâng compus, cu rezervele exploatate în mod abuziv. Fiind greu să le refacă, şi-a pus în gând să introducă în pădure specii răşinoase. In ultimii 5 ani a plantat vreo sută de ha cu molid, brad, duglas pin silvestru, cât s'a putut mai regulat printre tulpinele crângului exploatat ras, pe linii distanţate la 2 m. După 3 ani dela plantare i-a degajat cu un aparat (invenţie proprie) pentru motivul că lăstarii tindeau să-i înăbuşe. Un motoraş tras de un cal învârteşte printr'o curea un sistem de două roate, pe care se află nişte lame ascuţite. Sistemul e fixat la un cadru, ce se poate ridica la înălţimea, unde urmează să se tae puieţii.

Când aparatul înaintează prin tracţiunea calului pe banda de 2 m, dintre cele două linii de pueţi, lamele cosesc lăstarii până la grosimea de 4 cm şi chiar mai mult, până la înălţime de 25—30 cm, pe toată suprafaţa de 2 m. Această operaţie se poate repeta la fiecare an sau 2 ani, până la 12 ani, când pueţii au scăpat de primejdie şi lăstarii, ce vor creşte de aici înainte vor fi utili pentru frescheţea solului şi pentru înlesnirea elagajului natural.

Cu aparatul în chestiune se degajează cel puţin 3 ha pe zi şi operaţia costă de 5 ori mai puţin, decât prin lucrători.

*

La 12 şi 13 Martie a. c. s'a organizat de către Staţiunea de Experienţe a Şcoalei dela Nancy, în pădurea Statului Haye o încercare de tăere mecanică. S'au prezentat numai două sisteme de aparate: «Taillie» al Soc. generale agricole şi «Outil-Serin».

Proba s'a făcut pe o suprafaţă de 25 arii din care $^1/_2$ pe teren plan şi $^1/_2$ înclinat, arboretul având 30 de ani. L'Outil Serin şi-a distrus aproape complet motorul, după ce a tăiat 7 arii în teren orizontal şi înclinat, iar celălalt, cu mai puţine stricăciuni, a tăiat 12 arii în teren plan şi nu s'a aventurat pe pantă.

In schimb tăetorii au pus repede jos cu toporul mica suprafaţă de 25 arii, lăsând în urma exploatării o priveliţte mult mai agreabilă, decât acea lăsată de maşini.

Totuşi concluzia, ce se trage nu e descurajatoare. Tăetura — secţiunea — făcută cu ferăstrăul mecanic este foarte netedă, iar motoarele sunt susceptibile de perfecţionare.

Gelivuri. După Mathey, explicaţia formării gelivurei este următoarea, Straturile lemnoase se contractă sub influenţa deshidratării ţesuturilor din cauza gerului

Intr'adevăr straturile externe, cu mai multă apă, se deshidratează prin fenomenul plasmolysei, contractându-se ca şi sub influenţa uscăciunii.

Straturile interne, mai puţin bogate în apă, nu urmează pas cu pas această mişcare de contracţiune şi deci zona externă trebue să explodeze şi să se crape.

Pe geruri mari aceste explozii se aud ca nişte detunături.

Teribila iarnă trecută a pus la ordinea zilei chestia gelivurilor. Intre alţii d-l Crahay, fostul director general al pădurilor din Belgia, a publicat în Buletinul Societăţii Centrale forestiere din Belgia un articol «Gelivurile şi iepurii» (de casă=lapin), în care arată, nici mai mult nici mai puţin, că aceşti iepuri sunt autorii gelivurilor, bineînţeles în mod indirect.

Dacă stejarii sunt bine protejaţi de un subarboret des şi solul e acoperit de un strat gros de terriciu şi pătură moartă, atunci gerul se resimte mai puţin, diferenţele de temperatură nu sunt aşa brusce şi—gelivurele nu au loc. Ori iepurii distrug subarboretul şi tot seminţişul natural, pe măsură, ce răsare, astfel că în urma lor dispare subarboretul, pătura moartă şi terriciul. Autorul afirmă, că a văzut multe cantoane de pădure ruinate pentru totdeauna prin gelivuri, în urma acţiunii nefaste a iepurilor.

D-nul Schaeffer, care se ocupă de acest articol, în buletinul ce recenzăm, nu e de aceeaş părere, înclinând să creadă, că adevărata pricină a gelivurilor rezidă în constituţia geologică a solurilor. Gelivuri s'au produs şi în păduri, unde n'au fost iepuri.

Ele nu sunt condiţionate nici de starea masivelor, ci se produc mai ales în pădurile, al căror sol silicios stă pe un substrat impermeabil. O explicaţie complect satisfăcătoare nu se poate da. Se poate afirma însă, că nu frigurile excesive sunt cauza absolută a gelivurilor

i mai repede schimbarea bruscă de temperatură dela frig la cald. (E părerea d-lui Schaeffer, noi socotind, că tot gerurile mari sunt adevărata cauză a gelivurilor. De altfel ne-o confirmă şi poporul: «E ger de crapă lemnele şi pietrele»).

N. N. Car.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Heft 11, 1 Iunie 1929.

Aus der Praxis der Spessartforstwirtschaft, von S. Kamp.

Din practica gospodăriei silvice din Spessart.

Autorul, încercat practician al Spessartului, dă publicităţii de specialitate observaţiile şi critica sa asupra diverselor metode culturale aplicate pădurii respective, în cadrul totalităţii condiţiunilor locale de vegetaţie, impresionant de bine cunoscute şi minuţios colecţionate. Remarcabilă este deasemenea marea cantitate de muncă ce se consacră creşterii şi educaţiunii arboretelor (ameliorarea solului, amestecuri de esenţe rărituri, etc.), surprinzătoare pentru noi, obişnuiţi să ne preocupăm mai mult cu recoltarea produselor pădurii, crescută sub influenţa liberă a elementelor staţionale, ceeace este desigur deocamdată scuzabil, date fiind condiţiunile în care se dezvoltă silvicultura românească. Articolul tratează o chestiune locală, conţine însă, sugestii foarte interesante cu caracter de principiu şi de aplicaţie particulară în cultura stejarului din regiunea colinelor.

Zur Methode der Bekämpfung der Forstschädlinge durch Bestäubung vom Flugzeug aus, von H. Voelkel.

Despre metoda combaterii insectelor prin prăfuirea din aeroplane.

In aplicaţia acestei metode se caută ca prăfuirea cu diverşi corpi arsenioşi să se facă în primele stadii de desvoltare ale larvelor insectelor. Cu cât se întârzie, insectele manifestă o oarecare rezistenţă, ceeace în mod obicinuit impune întrebuinţarea unei mai mari cantităţi de substanţă toxică — deci, cheltueli mai mari, complicarea metodei, pericolul otrăvirii celorlalte animale ale pădurii. Printr'o slaba prăfuire, deşi larvele respective nu sunt omorâte imediat, generaţia următoare prezintă semne evidente de degenerescenţă ca mărime şi putere de reproducere, ceeace atinge scopul urmărit deşi ceva mai încet.

Bazat pe această observaţie, autorul articolului propune în locul metodei obicinuite, o prăfuire uşoară peste tot ţinutul atacat, imediat după apariţia insectelor respective şi o repetire a sa în nouile apariţii de focare, pe o cale mai simplă cum ar fi cu ajutorul pompelor noastre.

Heft 12, 15 Iunie 1929.

Forstlicher Maschinenbetrieb, von Zechmeister.

Maşinile în exploatările forestiere.

Chestiunea introducerii maşinilor în exploatările silvice, aşa de greu de conciliat cu caracterul specific al vieţii forestiere, a format după războiu preocuparea de proape a industriei metalurgice germane, care îşi căuta noui debuşeuri pentru plasarea produselor sale în urma pierderii pieţelor externe şi a cercurilor pădureşti, din cauza scumpirii neîncetate a mâinii de lucru. Incercări s'au făcut în multe locuri şi de numeroase feluri. In articolul de faţă se publică rezultatele încercărilor făcute cu introducerea maşinii aşa zise «Automobilomidă» (Raupenschlepper) pentru scosul lemnului din ex-

ploatări, ajungându-se la încheerea că prin maşină această operaţiune se scumpeşte de 3—4 ori, faţă de modul normal al scoaterii cu ajutorul animalelor de tracţiune, deosebit de vătămările mult mai mari pe cari le provoacă substanţii vii forestiere (seminţişuri, arbori rezervaţi, sol, etc.). Interesant este modul cum se studiază apariţia acestui nou element «maşină» în mediul forestier şi mişcătoare căldura pe care autorul o pune în redeşteptarea iubirii de pădure.

Aus der Praxis der Spessartwirtschaft, von S. Kamp.

Din practica gospodării silvice Spessart.

In continuarea articolului început în numărul precedent al revistei, se tratează cu luxul de amănunte, pe care îl îngădue numeroasele studii făcute asupra Spessartului, chestiunea creerii arboretelor, amestecurilor, subarboretului, etc.

I. C. Dem.

SILVA.

Nr. 23, Iunie 7.

Forstliches Kartenlegen. Vergleichsweise Darstellung der Korngrossenverteilung verschiedener Böden, von *Arthur Freiherr von Kruedener.*

«Patienţe forestiere».

Este ştiut că structura solurilor, în special mărimea elementelor componente şi participarea procentuală a acestora în alcătuirea straturilor constitutive ale solurilor determină în bună parte calităţile lor productive. Solurile provenite chiar din aceiaşi rocă, după gradul de fărimiţare a elementelor constitutive, se pot comporta în modul cel mai diferit. Aşa dar studiul solurilor din acest punct de vedere atrage tot mai mult atenţiunea cercetătorilor. Baronul Kruedener, invocând dificultatea cunoscută, a reţine şi a aprecia numerele, mai ales cele compuse din mai mai multe cifre, propune, cum s'a propus şi în alte domenii de cercetări ştiinţifice, diagamatizarea lor, în cazul de faţă reprezentarea grafică a rezultatelor obţinute prin metoda de precipitare succesivă dintr'o soluţiune a elementelor solide, suspendate într'însa. In acest scop se serveşte de cartonaşe, având aceleaşi dimensiuni—cărţi, «de unde patienţe forestiere»—pe care raportează rezultatele obţinute prin analiza sedimentară. Iar pentru a înlesni şi mai bine studiul, mai ales comparativ, al solurilor, propune a rândui cărţile una lângă alta după aceiaşi linie de credinţă, de ex. după linia, care separă zona, cuprinzând elemente de 0,1—0,5 mm, de zona următoare cu elemente de 0,6—1,0 mm. Este evident că—aşezând cărţile în acest fel, aşezând, cum se exprimă Kruedener în mod figurativ, «patienţe forestiere» ni se desluşesc, în mod lămurit şi expeditiv, multe calităţi ale soluiui pe cari nu le-am putea afla de cât cu greu din studiul unei nesfârşite serii de numere şi se explică cu uşurinţă foarte multe fenomene biologice cari până acum păreau inexplicabile. Sub titlul cam obscurantist de «patienţe forestiere» Kruedener nu face altceva, decât a recomanda aplicarea în mod abil a reprezentării grafice în studiul solurilor.

Nr. 24, 25, 26 din 14 şi 21 Iunie.

I. *Die gemischten Bestände Ostpreussens. Gedanken u. Beobachtungen,* von *Oberregierungs- u. Forstrat Müller, Königsberg.* Mit 2 Abbildungen.

Arboretele amestecate din Prusia de Est.

II. *Das Elchwild in Ostpreussen,* von *Oberförster Schirrmacher.*

Cervus alces din Prusia de Est.

III. *Aus Ostpreussens Forstgeschichte. Eine Skizze*, von *Oberregierungs- u. Forstrat Müller, Koenigsberg.*

Din istoria forestieră a Prusiei de Est.

IV. *Der «Grosse Mocabruch» in Ostpreussen*, von *Oberregierurgs- u. Forstrat i. R., Geh. Regierungsrat Böhm-Koenigsberg i. Pr.* (Mit 1 Abbildung).

«Congresul» uniunei forestiere germane a avut loc anul acesta în Prusia de Est. Pentru orientarea prealabilă a acelora cari nu cunosc condiţiunile forestiere locale ale acestei părţi a «Reichului», trei numere consecutive ale «Silvei» au fost consacrate.

In primul articol, din cele 4 semnalate mai sus, se atrage atenţiunea asupra unei particularităţi caracteristice a pădurilor din Prusia de Est, asupra amestecului esenţelor. Acest amestec nu este acelaş peste tot. In primul rând şi în mod capital este influenţat de desfăşurarea celor două linii cari determină 1) limita vestică a molidului şi 2) limita estică a fagului şi apoi de natura solului, care în genere este nisipos sau lehmos, deci, implicit, uscat sau umed. Ţinând seama de aceste condiţiuni determinante, autorul grupează arboretele existente în Prusia de Est în patru tipuri, cari câteodată, se exclud, iar altădată se pătrund. Apoi îşi desvoltă ideile asupra tratamentelor ce le-au fost aplicate şi ce se aplică azi acestor arborete foarte variate şi cari, poate, nu totdeauna au corespuns dogmelor teoretice. In deosebi, având în vedere variaţiunea nesfârşită a amestecului, insistă asupra necesităţii de a lăsa cât mai multă libertate de acţiune girantului technic şi a nu-l stânjeni prin dispoziţiuni prea rigide ale amenajistului.

Al doilea articol ne dă amănunte despre un vânat din Prusia de Est, absolut necunoscut la noi şi în tot restul Europei, despre cervus alces, (a nu se confunda cu renul). Această specie de cerbi, care azi e tipică pentru părţile nordice ale Eurasiei (Lituania, Letonia, Estonia, Finlanda, Scandinavia, Siberia) şi Americei (Alasca şi Canada), a dispărut încă din secolul al 18-lea din Germania centrală şi s'a retras dincolo de Vistula, adică în Prusia de Est (un teritoriu de aproximativ 30,—40000 de km², cam ca Moldova noastră). Aci şi-a dus existenţa nesupărat până în anul 1848, când a fost redus, în urma libertinajului vânătoresc, până la câteva piese. Au intervenit apoi legislaţiunea şi ordonanţele de poliţia vânătoarei, şi treptat s'a mărit stocul vânatului în cestiune la 150 (1874, 300 (1895), în fine 600—800 (1905) piese. Ceeace n'a putut face războiul mondial, a reuşit braconajul de după război, când iarăşi stocul a fost redus la cam 200 capete. Treptat însă cu normalizarea condiţiunilor administrative şi sociale, numărul cerbilor s'a mărit şi el, iar azi se comptează cu un stoc de 600 capete, astfel încât—dată fiind perniciositatea lui «alces» pentru cultura forestieră, vânătoarea lui nu mai este absolut oprită. Anual se pot ucide cam 100 de capete, ceea ce permite a se păstra un stoc invariabil de aproximativ 600 piese. Urmează apoi amănunte zoologice şi vânătoreşti, din care rezultă că Cervus alces din Prusia de Est este un vânat nu mai puţin falnic decât confratele lui din America şi Siberia. Un cerb împuşcat, curăţat de măruntae şi fără coarne, care ele singure au o greutate de 75 kg, n'a cântărit mai puţin decât 550 kg. In sfârşit, autorul ne arată cum se poate preveni vătămările pricinuite culturei forestiere şi cum putem reuşi a păstra un stoc convenabil şi ameliora treptat calităţile fizice ale acestui vânat nepreţuit.

Al treilea articol ne dă istoria pădurilor din Prusia de Est, un şir de eve-

nimente cari au contribuit la reducţiunea neîntreruptă a bogăţiilor forestiere din acest ţinut. Despădurirea în interesul agriculturei a fost începută de către locuitorii autohtoni — vechii Prusieni — încă înaintea descălicării cavalerilor Teutoni (la începutul secolului al 13-lea). Aceştia la rândul lor, prin colonizare şi mai în urmă prin export au decimat pădurile. Aşa s'au petrecut lucrurile în partea de vest a provinciei. In partea estică, în «marele pustiu» graţie, inaccesibilităţii regiunei, pădurea prin secole s'a păstrat neatinsă.

Numai târziu, odată cu drenarea sistematică a ţinutului, coloniştii au pătruns şi aci, iar molidul, în urma aceleiaşi operaţiuni, a găsit condiţiuni favorabile pentru dominaţiunea lui în detrimentul speciilor de mai înainte: anin, plop, mesteacăn, tei. Dar, ceeace pare paradoxal, după colonizarea şi a acestei părţi a provinciei, despădurirea, mai bine zis distrugerea pădurii, merge cu paşi mai repezi de cât în partea vestică. Servituţi multiple, stabilite în folosul coloniştilor nevoile oraşelor mari cari nu se puteau satisface din altă parte, cum aceasta era posibil în partea de vest, «refaceri» ale aşezămintelor pustiite după calamităţi catastrofale, ca de ex. ciuma din secolul al 18-lea şi ocupaţiunea rusească—toate acestea au avut ca urmare, nu reducţiunea ca suprafaţă a pădurilor, dar brăcuirea completă, datorită unui grădinărit desordonat. La începutul secolului trecut, timidele încercări a se introduce un regim mai raţional, deocamdată nu au dat roade, ba un uragan năprasnic din anul 1818 culcă la pământ toate arboretele exploatabile, sau aproape exploatabile. Numai răscumpărarea servituţilor dela începutul secolului trecut şi primele amenajamente din anul 1840 pun baza unei gospodării forestiere mai raţionale. Dar alte calamităţi intervin: un atac catastrofal al nonei, în partea de est şi sudest al regiunei, populată cu molid (pierderi 10 Mill. m^3), iar altul, pricinuit prin voracitatea geometrelor şi noctuidelor, în partea de sudest, populată cu pin. Un alt atac al nonei, în timpurile din urmă (1906—10), a pricinuit noui pierderi de 6 Mill. m^3. Ca concluziune autorul mai aminteşte şi piedicela economice din timpul şi în urma războiului mondial şi cere ca congresiştii, la aprecierile şi criticele lor, să aibă în vedere trecutul dureros al acestui ţinut forestier care explică îndeajuns, de ce sforţările silvicultorilor în ultimii 100 de ani n'au putut da aceleaşi roade, ca în centrul şi vestul Germaniei.

Articolul al patrulea se ocupă cu un ţinut al Prusiei de Est, interesant din multe puncte de vedere. E vorbă de o turbieră imensă (15000 km^2), situată în delta Niemenului. Ni se dă o descriere amănunţită din punctul de vedere topografic şi administrativ, se discută geneza probabilă şi ni se înfăţişează flora caracteristică, dar variabilă după natura turbierii. Stratul de turbă, în medie de 5 m, în unele locuri chiar de 12 m, constitue uneori dificultăţi mari pentru regularea nivelului apelor subterane, absolut necesară, înainte de a începe orice lucrare de punere în valoare a acestor terenuri. Pe alocurea se găsesc elevaţiuni de teren, constituite din nisipuri diluviene, cari au servit pentru instalarea primelor aşezăminte şi pentru mijlocirea comunicaţiunilor între ele. Urmează amănunte despre climatul regiunei, în special asupra temperaturei medie anuale în comparaţie cu centrul şi apusul Germaniei (Colonia 10°—turbiera 6,3°). Insfârşit, datele acestea sunt complectate prin amănunte asupra faunei acelui ţinut. După această introducere, se relatează despre munca uriaşă, depusă timp de secole, pentru a câştiga culturei agricole aceste terenuri, muncă săvârşită sub conducerea, până în zilele noastre, a corpului silvic, azi

deferită specialiştilor agricoli. Negreşit s'au comis şi greşeli atât din partea administraţiei cât şi din partea celor împroprietăriţi Aceştia din urmă n'au înţeles întotdeauna interesele lor şi de multe ori n'au ştiut să folosească bunele îndrumări, ce li s'a dat de către oficialitate. Totuşi, rezultatele sunt mulţumitoare. Două mii de hectare teren improductiv au fost transformate în terenuri agricole de valoare foarte mare. Şease mii locuitori le cultivă, producând mai ales cartofi (anual cam 20.000 tone) şi crescând cam 6000 de capete de vite, în special vaci şi porci şi vr'o 7000 de pasări.

* * *

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT für FORSTWESEN.

Hett 5 Mai 1929.

Plenterung der Buchenniederwälder, (Fragen der Bewirtschaftung südtessinischer Niederwälder) von *Forstinspector Mansueto Pometto, Lugano.*

Grădinăritul crângurilor de fag.

Probleme din gospodăria crângurilor din Tessin.

Pădurile de pe versantul de sudic al Alpilor, în Cantonul Tessin, afară de mici excepţiuni, sunt constituite din fag. Din timpuri străvechi exploatarea lor se face în crâng simplu. Materialul se extrage însă grădinărit, adică numai cel cu dimensiunile cerute de piaţă. Diametrul inferior al arborilor extraşi nu trebuia să se scoboare sub 4 cm. In urma măsurilor noui — din cauză că terenul e foarte accidentat, plouă mult [1]), solul e expus spălării şi uscării de arşiţa soarelui puternic de sud — diametrul minim ce trebue să fie extras, s'a fixat la 6 cm. In loc de masive cu două etaje de vegetaţie se urmăreşte obţinerea de masive cu trei etaje de vegetaţie.

In trecut pădurile au suferit enorm de pe urma incendiilor şi păşunatului.

(Articolul va urma)

Zur Beurteilung der Wirtschaftsplan-Hauptrewisionen auf dem Wege vom gleichaltrigen zum ungleichaltrigen Hochwald, von Wanger.

Aprecieri asupra revizuirii amenajamentelor pentru pădurile în curs de transformare din codru regulat în codru neregulat.

Se discută felul cum se determină posibilitatea în codru regulat şi neregulat cu ajutorul tablelor de producţie. In concluzie se arată, că pentru epoca cât va dura trecerea dela codrul regulat la cel neregulat, tablele de producţie vor putea fi utilizate pentru acesta din urmă, dacă nu pentru datele absolut cuprinse într'însele cel puţin pentru proporţia acestor date.

Der finische Wald, D-r H. Grossmann.

Pădurile Finlandei.

Articolul este o dare de seamă asupra unei lucrări uriaşe: «Suomen metsät» = Pădurile Finlandei, de Yrjö Ylvessalo, Helsinki 1927, tipărită în limba finlandeză, cu un rezumat în limba engleză.

Lucrarea lui Ylvessalo cuprinde rezultatul estimărei tuturor pădurilor Finlandei, făcută în anii 1921—1924 după o metodă întrebuinţată şi aplicabilă numai în pădurile întinse, uniforme şi cu producţia mică la hectar din nordul Europei (Finlanda, Suedia şi Norvegia).

Estimaţia pădurilor s'a făcut după fâşii paralele cu direcţia SW.—NE. sub conducerea inginerilor cu experienţă suficientă în lucrări de estimaţie. Din 2 în

1) In Tessin la o singură ploae se înregistrează peste 200 mm.

2 km s'au făcut piețe de experiență, din care s'au luat datele cu preciziunea necesară. Pentru rest datele s'au luat din ochiu.

Din numeroasele date publicate, rezultă, că pădurile ocupă 74% din suprafața țării. Pe cap de locuitor revin 7,4 hectare, cu 476 m^3 capital lemnos de exploatare și 13 m^3 creștere anuală. Creșterea anuală a tuturor pădurilor este de circa 40 milioane m^3.

Exportul lemnului și al hârtiei reprezintă 86,1% din întreg exportul țării.

Autorul articolului uimit de bogăția datelor culese, iuțeala cu care au fost adunate și modul inteligent al prelucrării lor, sfătuește pe cei cari vor să cunoască date mai multe despre pădurile Finlandei, să consulte originalul.

Mitteilungen.

Die «Nationalen Betriebstoffe» an der Mailänder Messe (12—27 April 1929), von *Ch. Gut.*

Comunicări.

«Materiile prime naționale» la expoziția din Milano (12—27 Aprilie 1929).

Italia, Franța și Spania fac sforțări uriașe să scape de importul benzinei pentru aviație și automobile. Experiențe pline de succes s'au făcut cu gazele obținute din distilarea lemnului.

La expoziția din Milano, din primăvara acestui an s'au prezentat firme italiene și franceze cu motoare puse în mișcare cu gaz de lemn.

Autorul articolului prevede un mijloc nou de desfacere pentru lemnul de foc din țara sa și mărirea rentabilității pădurilor de munte.

Internationale Umfrage über die Vereinheitlichung der Holzmasse und der Holzhandelsgebräuche, von *Knuchel.*

Problema internațională a unificării măsurii lemnului și a uzanțelor în comerțul lemnului.

La congresul internațional de agricultură din Roma s'a pus problema unificării măsurii lemnului.

Greutățile cele mari în drumul unificării sunt din partea țărilor anglo-saxone și coloniilor lor. Se constată totuși un curent puternic de unificare peste tot globul.

Nr. 6, Iunie, 1929.

Die Plenterung der Buchenniederwälder. (Fragen der Bewirtschaftung südtessinischer Niederwälder), von *Forstmeister Mansueto Pometta, Lugano.*

Grădinăritul crângurilor de fag. (Probleme din gospodăria crângurilor din Tessin (fine).

In continuarea articolului din Nr. 5 al revistei, se arată, că din 1905, pădurile din Sottoceneri, divizându-se în două ocoale, au fost administrate mai bine. Din acel moment măsurile au fost bazate pe principii fiziologice, diametrul minim al arborilor extrași a fost ridicat dela 6 la 8 cm, iar controlul a crescut.

Autorul printr'o serie de curbe și alte reprezentări grafice arată rentabilitatea crângurilor grădinărite de fag. Arată apoi rolul mesteacănului în pădurile din Tessin: 1) completează golurile din pădurile de fag și 2) pune în valoare terenurile sărace.

Din 1919, staținea de experimentație din Zurich și-a făcut parcele de studii în acest ținut. Pe baza datelor ce se vor obține se așteaptă noui îmbunătățiri pentru pădurile din Tessin.

Die Unwetterkatastrophe vom 2 August 1927.

Uraganul din 2 August 1927.

Se descrie modul cum a luat naştere şi s'a desfăşurat vijelia din 2 August 1927, cu arătarea pagubelor cauzate gospodăriilor de tot felul din Cantonul Luzern. In primele pagini ale revistei sunt redate unele aspecte ale dezastrului în păduri şi asupra liniilor telegrafice.

Articolul este un extras dintr'un raport oficial al consilierului cantonului Luzern.

Notizen aus der Schweiz. forstl. Versuchsanstalt. Einfluss des Waldes auf den Wasserabfluss bei Landregen, von *H. Burger*.

Note dela staţiunea de experimentaţie forestieră elveţiană. — Influenţa pădurei asupra scurgerei apelor în timp de ploi generale.

Staţiunea de experimentaţie a fost încunoştiinţată, că inginerii civili n'au încredere în rolul binefăcător al pădurii asupra scurgerii apelor.

Ca să clarifice chestiunea, autorul aminteşte rezultatul cercetărilor profesorului Englez, care pe bază de date numeroase a stabilit, că pădurea fixează terenul şi reţine apa din precipitaţiuni.

In cazul ploilor generale şi de durată lungă însă, nu totdeauna pădurea poate opri viiturile mari.

Dar nici lucrările de corecţiune singure nu pot lupta contra lor. Solul de pădure înmagazinează cantităţi de apă cu mult mai mari, ca cele din câmp deschis. Când acesta e aşezat pe substrat permeabil (grohotiş, prundiş, nisip etc.) poate conduce întreaga cantitate de apă în adâncime la stratul de apă freatică, sau îi dă drumul după oarecare timp sub formă de isvoare.

In loc deschis, apa se scurge imediat la suprafaţa solului.

Atrage atenţia că împăduririle din basinul de recepţie prezintă o importanţă deosebită numai atunci când se fac pe scară întinsă. Dacă se fac şi lucrări de corecţiune odată cu ele, rezultatele ce se vor obţine sunt excelente.

M. Răd.

CENTRALBLATT FUER DAS GESAMTE FORSTWESEN.

Heft 3 Mart 1929.

Herrn Hofrat Prof. Dr. Ing. Gabrie Janka, zum 24 Märtz 1929.

Domnului prof. Dr. Ing. Gabriel Janka; omagiu pentru 24 Martie 2929.

Revista vieneză sărbătoreşte pe profesorul consilier Dr. Gabriel Janka, care împlineşte la 24 Martie a. c., 65 de ani, o viaţă de muncă, dar şi plină de rezultate.

Fiu de forestier şi născut într'un ţinut păduros — Rodenau în munţii Boemiei — Gabriel Janka dovedeşte încă din tinereţe înclinarea către studiul naturei. Intre anii 1885—1889 termină şcoala de silvicultură din Viena şi în anul 1890 intră în serviciul statului austriac, ca ataşat pe lângă direcţia din Tirol unde se remarcă prin colecţiile frumoase de plante şi insecte pe care le adună în timpul său liber.

Intre anii 1890 şi 1898 cât lucrează, când în Administraţie, când în comisiile de amenajări, i se aduc în două rânduri mulţumiri şi laude pentru munca şi priceperea cu care îşi execută îndatoririle şi în Februarie 1898, ca încoronare a meritelor sale, este trimis la staţiunea de experimentare dela Mariabrünn unde i se încredinţează cercetările cu privire la calităţile technice ale lemnului. In anul 1916 Gabriel Janka ocupă catedra de technologia lemnului de pe lângă şcoala superioară pentru cultura solului din Viena. In această calitate, publică numeroase lucrari în legătură cu calităţile technice

ale lemnelor. In 1919 lui Gabriel Janka i se încredinţează conducerea staţiunei dela Mariabrunn. Prof. Gabriel Janka contribue la publicarea ediţiei 3 şi 4 din enciclopedia silvică Lorey-Weber.

Die Donauauen, bei Wien, Studie anlässlich der Forstbetriebseinrichtung 1924 von *Zivilingenieur Dr. Wodera.*

Regiunea inundabilă a Dunării la Viena.

Autorul se ocupă de proprietatea «Ebersdorf» situată în stânga — Lobau de Sus — şi în dreapta Dunării — Cantonul Mannswärth — donat primăriei Viena de Maria Teresa la 1745, cu destinaţia ca din veniturile ei să se ajute săracii din oraş. Tratamentul aplicat în trecut pădurii de pe această proprietate, a fost crângul simplu, ici şi colo cu câte o rezervă. Prin plantaţiunea de pini şi de foioase — frasin şi arţar american — în poeni, atât pe stânga Dunării, în Lobau, cât şi pe dreapta în cantonul Mannswärth s'a făcut primul pas către codru.

Speciile cari alcătuesc arboretele sunt: plopul negru, plopul argintiu, salcia, aninul, ulmul, frasinul şi pinul pe stânga Dunării, pe dreapta sunt aceleaşi specii, mai puţin pinul şi plus arţarul american. Stânga Dunărei, după regularea cursului acestui fluviu, este lipsită de inundaţii, ca urmare şi de mâlul adus de ape, pe când dreapta Dunărei a rămas încă inundabilă. Lipsa inundaţiilor din atânga Dunărei a avut de rezultat schimbarea arboretului în Lobau. Aceasta este în stadiul de trecere dela arborete alcătuite din specii moi, la arborete cu specii tari.

Staţiunea în ambele părţi se schimbă brusc, de aceia speciile variază din loc în loc. Alături de soluri fresce şi bogate găsim bancuri de pietriş. Datorită acestui fapt, seriile nu pot alcătui un singur trup, ele se amestecă pe toată întinderea proprietăţei. Solul întregei regiuni este sol de aluviuni. Pădurea este împărţită în mai multe serii după speciile şi revoluţia proprie fiecărei specii.

Seria speciilor moi ⟨plop⟩ ⟨rev.=40 ani⟩
» » tari ⟨ulm, frasin⟩ ⟨rev.=50 ani⟩.
Seria aninului ⟨rev.=20 ani⟩.
» de salcie ⟨rev.=25 ani⟩.
» » răşinoase ⟨rev.=70 ani⟩.

Revoluţia fiecărei serii este determinată ţinând seamă de posibilitatea de lăstărire, de cea mai mare creştere medie şi mai ales după epoca, până la care lemnul fiecărei specii rămâne sănătos.

Observaţiuni interesante face autorul în legătură cu pretenţiile şi biologia speciilor din această regiune.

Aninul alb care se instalează în arborete mici pe soluri fresce, nu rămâne sănătos mai mult de 25 ani, vârstă la care atinge 13—14 m înălţime şi 12 cm. dia metru.

Aninul negru nu se întâlneşte decât foarte rar. Ceiace este surprinzător este afirmaţia, pe care o face, că stejarul este reprezentat aci prin trei specii — probabil Q. pedunculata, Q. sessiliflora şi Q. cerris.

Dintre Corylacee autorul întâlneşte C. avellana şi Carp. betulus.

Sălciile şi plopii, cari sunt şi speciile cele mai bine reprezentate, sunt primii ocupanţi pe terenurile născute din depozitele lăsate de apă.

S. purpurea se instalează pe nisipurile joase.

S. alba şi P. alba ocupă solurile umede şi bogate în mâl, iar P. nigra se instalează pe bancurile de pietriş.

Ulmii sunt reprezentaţi prin: Ulmus campestris şi câteva exemplare de U. effusa.

Dintre celelalte specii se mai găsesc: H. lupulus, C. vitalba, Berberis, A. campestre, Evonymus europaea şi verucosa, Hippophae rhamnoides ⟨pe nisipuri uscate⟩, etc.

Un rol important joacă familia Oleaceae care este reprezentată în largă măsură prin Fr. excelsior, Fr. ornus şi americana se găsesc în mai mic număr.

In general vorbind autorul constată că proprietatea Lobau se găseşte în stadiul de tranziţie, dela specii moi la specii tari; pe solurile cele mai tinere găsim arborete exclusiv de salcie şi pe cele mai vechi, arborete amestecate—specii moi cu tari—în procente variabile după cum terenul a luat naştere, de mai puţină sau de mai multă vreme.

(urmare)

Jäger und Jagdhunde in Alter Zeit. von *Adolf Pensch.*

Vânătorul şi câinele de vânat în timpurile vechi.

Autorul începe articoiul prin enunţarea calităţilor pe care trebue să le aibă vânătorul, citând în sprijinul afirmaţiei sale, părerile diferiţilor scriitori, din diverse timpuri. Mai departe se ocupă de vânatul preferat în diferitele legende, în egătură cu speciile de vânat, dintre care, căprioara pe care o socoteşte vânatul cel mai nobil, găseşte cea mai mare atenţie din partea autorului.

Heft 4 April.

Die Donauauen bei Wien.
Studie anlässlich der Forstbetriebseinrichtung 1924 von *Zivilingineur Dr Wodera.*

Regiunea inundabilă a Dunărei la Viena.

In numărul de faţă dr Wodera, în continuarea studiului regiunei inundabile a Dunărei, începută în numărul precedent, după ce stabileşte tablele de producţie pentru fiecare serie, se ocupă de producţiunea regiunei şi în încheere trage câteva concluzii.

In ceeace priveşte producţia, arboretele din seria speciilor moi ‹plop›, pe cari autorul le clasează în clasa III-a de fertilitate, produc la revoluţia de 40 de ani, 6—8 m^3 pe an şi hectar.

In seria II ‹specii tari›, deşi clasa I de fertilitate e mai bine reprezentată în cantonul Mannswörth—porţiunea neinundabilă din dreapta Dunărei—decât în Lobau—regiunea inundabilă din stânga—producţia medie pe an şi ha, în dreapta, este, la 50 ani, 4.1 m^3 şi în stânga 5·1 m^3. Această diferenţă, este explicată de autor, printr'o nefavorabilă repartizare a solului în cantonul Mannsvörth.

Aninul la vârsta de 25 de ani are o creştere medie de 3 m^3 pe an şi pe hectar pe când seria de salcie produce 6 m^3 pe an şi hectar. Procentul mare de goluri,—53 %—ocupată de mărăciniş, în seria B, alcătuită din specii tari, face pe autor să conchidă, că solul din dreapta Dunărei nu este încă pretutindeni pregătit pentru speciile tari.

In stânga Dunărei unde solul e propriu pentru sălcii, golurile se datoresc după autor, fie faptului că salciile n'au avut încă timpul să alcătuiască starea de masiv, fie că solul este încă prea umed.

Jäger und Jagdhunde in Alter Zeit, von *Adolf Pensch.*

In numărul precedent autorul s'a ocupat de vânător şi de vânat, în numărul de faţă se ocupă de câinii de vânătoare. Descrie calităţile, pe care trebue să le aibă un câine de vânătoare şi mai departe se ocupă de rasele de câini obişnuite în toate timpurile, în diferite ţări şi calităţile lor.

M. Petcuţ

Heft 5-6, Mai-Juni.

Chortophila laricicola Karl, die Lärchen-Zapfen und Samenfliege und ihre Feinde: Parasiten uud Räuber, von *Prof. M. Seitner.*

Chortophila laricicola Karl, musca conurilor şi seminţelor de larice şi duşmanii ei: parasiţi şi răpitoare.

Autorul descrie ciclul biologic al acestei insecte, care se poate rezuma după cum urmează: depune ouăle în Mai pe solzii conului încă tânăr. Larva pătrunde în interiorul conului şi distruge seminţele şi bracteele. In a doua jumătate a lui Iunie, larva crescută, părăseşte conul şi se lasă să cadă pe pământ, unde pătrunde în sol şi îşi formează o crustă. Iernează ca pupă în crusta descrisă. Sborul în Mai. Generaţia simplă.

Pagubele cauzate sunt colosale: din conurile cercetate în 1925 de autor, 94 % erau atacate de insectă, care distruge complect seminţele. Pentru aceasta e suficient să pătrundă o singură larvă în con. De obiceiu pătrund însă 2—4.

Atacul este extins — pe cât se pare — în toată zona laricelui din Austria de jos, de sus, Stiria şi Moravia. Se pare că insecta manifestă o preferinţă marcantă pentru laricele cu conuri roşii.

Mijloace de combatere nu există.

Dintre inamicii parasiţi se indică: din Cynipidae, Seitneria austriaca Tavares, descrisă pe larg, în limba latină, de Prof. Tavares din Ponteverda (Spania); din Braconidae, Phaenocarpa Seitneri, Fahringer şi din Ichneumanidae, Asyncrita rufipes, Förster. Dintre răpitoare (Räuber), Lonchaea inquilina Hendel, a cărui larvă pătrunde în aceia a Chortophilei şi o mănâncă.

Untersuchungen über die Schaftform der Waldbäume, von *Dr. Ing. R. Hampel.*

Cercetări asupra formei fusului arborilor forestieri.

Cunoaşterea formei fusului arborilor noştri forestieri ne dă baza calculului volumului lor. Incercările de a determina această formă, cu ajutorul unei singure formule, pentru întreaga lungime a fusului, s'au lovit de extraordinara variaţie a profiluiui trunchiului, după specii, situaţie în masiv, etc. S'a convenit atunci a se considera fusul secţionat şi fiecare bucată ca luând naştere din rotaţia unui segment de parabolă de forma generală $y = ax^n$ în jurul axei fusului. Formula era aplicabilă numai în cazul când n rămânea constant.

Teorii mai noui, cum e aceia a lui Pressler complectată de Jaccard, consideră fusul ca produs «fisiologic» al nevoei arborelui de a se aproviziona cu apă, în aparatul său foliceu. Această teorie nu explică însă lăbărţarea fusului la bază şi scăderea grosimii către vârf, atâta vreme cât pe trunchiu nu se inserează de loc ramuri cu frunze.

Se pare că explicaţia cea mai bună a formării fusului e cea întemeiată pe principii fizice, de Metzger. El pretinde că vântul este factorul determinant al formei fusului; acesta nu este decât un stâlp, solicitat la flexiune, de către greutatea coroanei şi presiunea vântului. Teoria se verifică lesne la porţiunea de trunchiu, lipsită de ramuri; diametrul fusului într'un punct oarecare este:

$$d = \sqrt[3]{\frac{32\,P}{\pi K_b}}\,S,$$

unde P peste greutatea coroanei (şi presiunea vântului), K_b, resistenţa maximă la flexiune: S distanţa

secţiunei considerată dela punctul de aplicare al forţei. Fracţiunea de sub radical, rămâne constantă pentru unul şi acelaş fus, însemnând-o cu 2 a_s, formula devine $a_s = 2\ a_s \sqrt[3]{S.}$ De remarcat, că formula lui Metzger a fost verificată de Janka şi găsită bună.

Autorul face apoi o serie întreagă de deducţiuni, în legătură cu metoda lui Metzger, spre a stabili o formulă generală pentru forma fusului. Cu ajutorul acestei formule determină profilul fusului, pe care îl compară cu rezultatele culese direct, apoi calculează coeficientul de formă, relativ şi absolut. Formulele la cari ajung sunt prea complicate şi nu pot fi redate aci. Remarcăm numai că pentru a determina forma fusului, acest procedeu reclamă determinarea formei, mărimei şi greutăţei coronamentului, ceea ce este mult mai greu, decât determinarea profilului fusului însăşi în mod direct. Autorul caută însă o formulă generală, care, credem noi, va fi lipsită de interes practic, de oarece sunt atâţia factori, ce au influenţă asupra formei fusului şi în formulă va fi greu să-i cuprindă pe toţi. (Articolul va continua).

Ueber die österreichische Schwarzkiefer, von *Schmied*.

Asupra pinului negru, austriac.

Numele de pin negru, i-a fost dat de Arnold la 1785, Poiret, la 1804 l'a descris sub numele de P. laricio, numele de P. austriaca i-a fost dat de fostul profesor dela Mariabrunn, Franz Höss, ca să-l deosebească de o specie de pin canadian, numit tot «negru». Aria sa de vegetaţie se extinde peste sudul Europei. Se cunosc 4 subspecii: austriaca, în Dalmaţia, Krain, Kärnten, Carpaţi, etc.; corsicana, în sudul Franţei, Corsica, Calabria, Sicilia; hispanica, în Spania; pallasiana, în împrejurimile M. negre (la noi în Munţii Cernei). Urmează o descriere silvo-botanică a acestei esenţe.

*

Inginer d-r W. Tischendorf, autorul cunoscutei cărţi «Lehrbuch der Holzmassenermittlung», a fost numit profesor de amenajament, administraţie şi comptabilitate forestieră al şcoalei superioare de silvicultură din Viena.

D. A. S.

OESTERREICHISCHE VIERTELJAHRESSCHRIFT für FORSTWESEN.

Martie—Iunie.

Anpflanzungsversuche mit Zirbe, von *d-r H. Schönwiese*.

Incercări de plantaţiuni cu pin cembra.

Silvicultorii austriaci au arătat totdeauna simpatie pentru acest arbore, iar adunările lor desbat cu plăcere chestiunea culturii sale. Articolul vorbeşte de cultura pinului cembra într'o pepinieră din Salzkammergut, ne dă date asupra recoltării şi conservării seminţei, asupra cantităţilor semănate, asupra pueţilor produşi, etc. Apoi discută exigenţele lui spre a explica faptul că, deşi la început merge bine, mai târziu, dacă e plantat pe sol calcaros, se usucă. Se vorbeşte şi despre inimicii săi din regnul animal.

Einige Daten über die Bewurzelung der Bäume, von *d-r agr. M. Gordienko*.

Câteva date asupra înrădăcinării arborilor.

După o tratare generală a chestiunei, autorul discută în parte pentru fiecare arbore, felul, forma, mărimea, etc. a rădăcinei. Arborii pe cari îi studiază sunt

moliftul, pinul, bradul, fagul, frasinul, stejarul şi arborii fructiferi.

Se vorbeşte de rolul micorrhizei, de raportul între coroană şi rădăcină, influenţa luminei asupra desvoltării sale, procentul de lemn pe care îl conţine, adâncimea la care pătrunde, etc.

Land- und Forstwirtschaft, von *A. Weder*.

Agricultură şi silvicultură.

Un mic articol de reportaj, dar foarte interesant. Ni se relateaza tensiunile ce există în Austria de sus, între agricultură şi silvicultură. Un confict a isbucnit cu ocazia înfiinţării unei camere de «agricultură» care are să se ocupe şi de chestiunile silvice; or silvicultorii cer să se menţioneze numele «silviculturei» şi să fie mai bine reprezentată. Divergenţe sunt apoi şi la repartiţia fondurilor.

Articolul reuşeşte să pună foarte bine în lumină diferenţele de concepţie, de metode, de scopuri, ce există între aceste două ramuri «surori» ale culturii pământului.

V. S.

JOURNAL OF FORESTRY.

Nr. 3, Martie.

Editorial. Un veto providenţial. E vorba de opoziţia făcută de preşedintele Coolidge la transformarea unei păduri federale şi de raport, în parc naţional.

Alfred Gaskil. De ce să creştem lemn? Se discută problema rentabilităţii creşterii lemnului şi se fac sugestii privitoare la surogarea lui.

D. M. Mathews. Folosirea diagramelor claselor de vârstă, pentru stabilirea posibilităţilor anuale.

H. R. Soderston. Câteva probleme de cubaj în exploatarea pădurilor. Articolul în cea maimare parte se ocupă de determinarea pierderilor în exploatarea pădurilor.

Perley Spaulding. Putrezirea restului exploatărilor în pădurile de foioase în regiunea New-England. Resturile exploatărilor constituesc o problemă importantă pentru pierderile pe care le marchează şi pericolul pe care-l constitue: se studiază condiţiile în care ajung a putrezi mai curând.

E. S. Keitley. Unchiul Sam, proprietar de pământ. Problema refacerii domeniului public agricol şi forestier.

E. W. Tinker. Pădurile federale, forestierii şi recreaţia. Silvicultorii urmăresc ca în amenajament să introducă dispoziţiuni cari să înlesnească ca pădurile să devie şi loc de recreaţie.

John. H. Hatton. Administrarea vieţii sălbatice. Autorul se ocupă de conservarea vieţii animalelor şi plantelor pădurei.

Theodore Krueger. Ne îndreptăm spre sisteme europene de a cruţa vânatul? Se răspunde afirmativ.

George A. Duthie. Relaţii între natura proprietăţii terenului şi proprietatea vânatului.

Wallace J. Pearce. Păşuni de iarnă pentru vânat.

Fred. B. Agee. Creşterea animalelor pentru producerea blănurilor.

Ray Peck. Măsuri pentru intensificarea culturei peştelui.

I. S. Hansen. Câteva rezultate obţinute prin practicarea răriturilor în arborete de Pinus Banksiana.

F. I. Righter. Adoptarea unora metode mai raţionale în experimentările privitoare la răriturí.

E. J. Hazlik. Câteva comentarii asupra întocmirii tabelelor de producţie.

Recenzii.

M. D. Dr.

ESPAÑA FORESTAL.

Aprilie.

Eucaliptul şi problema sa. Desbaterile adunării dela Santader a amicilor Eucaliptului.

E. González Vázquez. Eucalipţii. O lămurire a proprietăţilor, calităţilor şi a necesităţilor, pe care le satisfac. Aflăm aici că eucalipţii au creştere medie anuală de 12—15 mc, dar sunt priviţi numai ca o specie de primă împădurire, cu exigenţe foarte reduse, — fiindcă lemnul nu găseşte destulă utilizare.

Lorenzo I. Casado. Lucrările silvice la expoziţia din Sevilla. O apreciere ale celor expuse de serviciul silvic spaniol.

Standardizarea măsurilor şi a formelor de vânzare a cherestelei. O contribuţie la ancheta stabilită în congresul forestier din 1926 dela Roma.

P. de Cañizal. Arborele simbolul Spaniei. Proectul unei grădini-parc în Marbella care să servească cauza propagandei pentru împăduriri.

Mai.

Vicente de Pereda. O carte interesantă. Se analizează cartea lui Antonio Lleó: realităţile, posibilităţile şi nevoile forestiere ale Spaniei.

O săptămână forestieră la Barcelona. Programul unei întruniri forestiere a inginerilor silvici, proprietarilor de păduri, etc., care se va ţine în toamna aceasta la Barcelona.

Timoteo de Antonio y Gil. Parcul naţional din Guadarrama.

Standardizarea măsusilor şi a formelor de vânzare a cherestelei. Continuare.

Notiţe şi Comentarii.

V. S.

LESNICKA PRACE, No. 6.

Al. Nechleba. Culegere de date cu privire la istoria apariţiei insectelor păgubitoare pădurilor în Boemia, înainte de 1839.

Jar Ruzicka. Este sămânţa de pin din N. Germaniei mai rezistentă contra căderii acelor ‹Schütte› ca aceea indigenă, în Boemia?

J. Fric. Societăţile cooperative forestiere. In acest articol se vorbeşte şi de mişcarea cooperativă din România, după o publicaţie de J. Danha. «Lesni druzstevnictivi v Rumunku, 1926 ‹Pădurile cooperative în România›.

R. Kryl. Teritoriile rezervate în pădurile Rusiei subcarpatice.

F. Hauska. Pădurile şi impozitele.

SUMARSKI LIST.

Iunie-Iulie, 1929.

J. Sustersic: Câteva lucruri din silvicultură: Asupra celor

mai bune metode de regenerare şi tratare a pădurilcr de fag şi brad dela Gorski Kotar ţinutul muntos croat, de lângă coasta dalmatină).

St. Franciskovic: Problema obţinerii unui bun randament în pădurile Karstului superior.

H. Burlakov Metoda «culturilor uscate» în împădurirea Karst-ului şi a terenurilor desgolite din Muntenegru şi în Golful Cattaro: Autorul recomandă un sistem de cultură forestieră asemănătoare celei agricole, care urmăreşte utilizarea mai bună a precipitaţiunilor de iarnă, prin mobilizarea (arat, prăşit) terenului. Această metodă, de mult folosită în Rusia, a dat deja bune rezultate în Muntenegru, în anii 1926—1928.

D. A. S.

INFORMAȚIUNI

Se transferă după cerere pe ziua de 15 August a. c., d-nii ing. șefi silvici Tudor Ionescu dela dir. Pitești, la ocolul silvic Giurgiu și I. Demetrescu dela Giurgiu la ocolul silvic Șercaia.

Pe ziua de 1 Septembrie a. c., se fac următoatele numiri: D-l ing. subinsp. M. G. Georgescu director al școalei de brig. din Brănești. D-l ing. silvic C. Georgescu conferențiar la aceiași școală.

Se transferă pe aceeași zi dela școala din Brănești, d-l ing. subinsp. I. Sclavu, la dir. Constanța, d-l ing. subinsp. M. Petcuț la dir. Pitești. D-l ing. șef A. Ionescu la dir. Bacău și d-l ing. șef Al. Popescu la școala de conductori Casa Verde.

* * *

Se desființează școala de conductori silvici din Brănești și cea de brigadieri din Căiuți.

La Căiuți se înființează o școală de pădurari.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Casa Pădurilor

Direcția amenajerilor

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor.

Asupra raportului d-lui administrator al Casei Pădurilor;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare a codului silvic publicată în «Monitorul Oficial» No. 131/920,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurei Senced, pendinte de comuna Ulcani în hotarul II, jud. Odorhei, proprietatea composesoratului Tamasu, în suprafață de 70 ha 3800 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Râtul şi Veglab, pendinte de comuna Dej, jud. Someş, proprietatea oraşului Dej, în suprafață de 117 ha 6500 m². Regimul crâng cu 40 rezerve la hectar; iar în parchetele Nr. 5 -9 inclusiv se vor lăsa câte 100 arbori de rezervă la ha, sau pe parchet 288 arbori în total; în parchetele 23—40 inclusiv se vor opri tot câte 100 arbori la hectar sau pe parchet 288 arbori în total. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire pentru parchetele 5—9 inclusiv 2000 lei de hectar; în parchetele Nr. 23—40 inclusiv 1000 lei de hectar, iar pentru restul parchetelor 900 lei de hectar Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurei Fondul Bazilitan, pendinte de comunele Cenade şi Gergăul Mic, jud. Târnava Mică, proprietatea Fondului Bazilitan din Blaj, în suprafață de 222 ha 1000 m². Regimul crâng cu 40 arbori de rezervă la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani seria I-a. Revoluția normală 26 ani, exploatarea în 26 ani seria II-a. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurei Bocşa Română 7 trupuri, pendinte de comunele Ramna, Bărbosu, Bocşa Montană, Vasiova, Bocşa Română, Ocna de fier, Docnecea şi Biniş, jud. Caraş, proprietatea uzinelor de fier din Reşița S A., în suprafață de 4202 ha 6500 m². Regimul codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 100 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurei Coasta Banului, pendinte de comuna Mestecani, jud

Cluj, proprietatea Compos. din comuna Mestecani, în suprafaţă de 205 ha 4189 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanţia de împădurire 3000 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste amenajamente se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste amenajamente, referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau într e timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, suprafeţei, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi art. adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 3 Septembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *Aurel Dobrescu*

p. conf., *Nedescifrabil.*

Nr. 51.000 1929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Andreeşti, pedinte de comuna Andreeşti. jud. Gorj, proprietatea d-lui V. Vasiliu, în suprafaţă de 70 ha 7100 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Gavrileasca, pendinte de comuna Păuleşti, jud. Prahova, proprietatea d-nei Laetiţia N. Ghika, în suprafaţă de 86 ha 7100 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 13 ani, exploatarea în 3 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Andriaşul lotul Nr. 5 parchetul II, pendinte de comuna Andriaşul de Sus, jud. R.-Sărat, proprietatea d-nei Adela D. Anghelescu, în suprafaţă de 461 ha 3000 m². Regimul codru cu 3 tăieri succesive. Revoluţia normală 84 ani, exploatarea în 34 ani. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 10 Septembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *Aurel Dobrescu*

p. conformitate, *Nedescifrabil.*

Nr. 50.298 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi.

a) Amenajamentul pădurii Calu Iapa formată din 4 trupuri, pendinte de comunele: Dumbrava Roşie, Calu Iapa, Taslău, Mastacăni, Berleşti, Coloneşti jud. Neamţ şi Borgovani jud. Roman, proprietatea Statului în suprafaţă de 12.842 ha 9100 m² pădure şi 270,77 goluri. Regimul codru cu tăieri succesive seria I, II şi III. Crâng simplu seria IV şi codru grădinărit seria V. Revoluţia normală 120 ani seria I, exploatarea 100 ani. Revoluţia normală 100 ani seria II şi III, exploatarea în 100 ani. Revoluţia normală 40 ani seria IV, exploatarea în 40 ani. Posibilitatea la prima tăere se va aplica pe volumele existente în pădure, extrăgându-se $^1/_2$ din volum, în plus sau minus 10%. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Vaduri formată din 10 trupuri, pendinte de comunele

Vaduri, Bistriţa, Piatra Neamţ şi Pângăraţi, judeţul Neamţ, proprietatea Statului în suprafaţă de 13.390 ha 8000 m² pădure şi 671,75 goluri. Regimul codru cu modalitatea de tratament a tăerilor localizate progresive cu 5 serii. Revoluţia normală 100 ani, cu cinci perioade de exploatare a 20 ani fiecare. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Lucăceşti Schitu Frumoasa format din 4 trupuri, pendinte de comunele Asău, Lucăceşti şi Moineşti, jud. Bacău, proprietatea Statului, în suprafaţă de 17.999 ha 3300 m² din care pădure 17.5 2 ha 2900 m². Regimul codru cu tăeri rase seriile I, II şi IV şi codru cu 2 tăeri succesive seria III, iar pentru seria V codru grădinărit. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 10 Septembrie 1929 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) *Aurel Dobrescu*

p. conformitate, *Nedescifrabil.*

Nr. 50.300/929.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Dumbrava, pendinte de comuna Golda de Sus, judeţul Alba, proprietatea Episcopiei rom. cat. cu sediul în Alba, în suprafaţă de 3700 ha 700 m². Regimul crângul simplu; în parch. 1, 2 şi 3 se va lăsa câte una sută arbori de rezervă la hectar, iar în parch. 12—18 câte 40 arbori de rezervă la hectar. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Sic, pendinte de comuna Sic, jud. Someş, proprietatea Composesoratului din Sic, în suprafaţă de 640 ha 0400 m². Regimul crâng simplu. In parchetele din parcelele Nr. 5, 6, 7, 10 şi 11 se vor opri câte 40 arbori de rezervă la hectar de esenţă gorun din cei mai sănătoşi. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Dosul Mânăstierei, pendinte de comuna Răchiţele, judeţul Cluj, proprietate bisericei grec.-ortodox. din comuna Buteiu, în suprafaţă de 214 ha 7800 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Nista, pendinte de comuna Sieu-Odorhei şi Bretcu, judeţul Someş, proprietatea d-nei văd. Eugenia Appel, în suprafaţă de 98 ha 6.900 m², împărţită în 2 serii de exploatare. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani seria I. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 2 ani seria II, adică în anii 1929 şi 1939 după cum se prevede în planul special de exploatare. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Tăierile în seria I se vor face dela 15 Sepembrie la 1 Aprilie, iar în seria II-a pentru coaja de tăbăcit până la 1 Iunie. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc., se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat, sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii, suprafeţei, etc.

Art. 3 — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 10 Septembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *Aurel Dobrescu*

p. conformitate, *Nedescifrabil.*

Nr. 50.302/929.

Art. 1. — Se aprobă de noi.

a) Amenajamentul pădurei comunei Ruja formată din 5 trupuri, pendinte de comuna Ruja, județul Târnava Mare, proprietatea comunei Ruja, în suprafață de 617,54 ha. Regimul codru cu 2 tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Senced, pendinte de comuna Ulcani, jud. Odorhei, proprietatea composesoratului din comuna Ulcani, în suprafață de 287 ha 4000 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurei Spelneșul, pendinte de comuna Gâlgău, jud. Someș, proprietatea comunei Gâlgău, în suprafață de 115 ha 7000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Studiul sumar al pădurei Rotunda, pendinte de comuna Săpânța, jud. Maramureș, proprietatea d-lui Stan Ioan lui Ioan Mihail Ilie, în suprafață de 14 ha 1160 m². Regimul codru cu 60 seminceri aleși din arborii cei mai bine conformați cu diametrul în jurul a 0,30 m și uniform repartizați. Revoluția normală 90 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Studiul sumar al pădurei Săpâncioara, pendinte de comuna Săpânța, jud. Maramureș, proprietatea d-lui Holdiș Gh. a lui Grigorie și alți cinci, în suprafață de 12 ha 9800 m². Regimul codru cu șeasezeci arbori seminceri la hectar aleși din cei mai sănătoși, cu diametrul în jurul a 0.30 m și uniform repartizați. Revoluția normală 90 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani

Art. 2. — Aceste amenajamente și studii sumare se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste amenajamente și studii sumare referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat, sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, amenajamentul sau studiul sumar se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 13 Septembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *Aurel Dobrescu*

p. conformitate, *Nedescifrabil.*

No. 51.002 929

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurei Ghelelei, Coasta Călățelei, Sigheleti și Dâmbul Pietrelor, pendinte de comuna Călățele, jud. Cluj, proprietatea bisericei gr. ortodoxe din Călățele în suprafață de 158 ha 7100 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 100 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Lapis, pendinte de com. Nasfalău, jud. Sălaj, proprietatea d-lui Adalbert Banffy, în suprafață de 512 ha 7600 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 15 ani pentru 248,24 ha. Garanția de împădurire 4000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurei Hatod, pendinte de comuna Filia, jud. Odorhei, proprietatea comunei politică Sâncrăeni, în suprafață de 373 ha 3300 m². Regimul codru cu două tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 8 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurei Guderea, Dealul Mare, Braniștea, Dumbrăvița și Fața

Cheteli, pendinte de comunele Gledin şi Monor, jud. Năsăud, proprietatea comunei Gledin în suprafaţă de 161 ha. Regimul codru cu tăeri rase în trupurile Guderea, Braniştea şi Dumbrăviţa, şi crâng simplu în trupul Dealul Mare şi Faţa Cheteli. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani pentru seria de codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 35 ani, iar exploaiarea în 35 ani în seria de crâng simplu. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurei Bârcu, pendinte de comuna Rigmani, jud. Mureş, proprietatea composesoratului de pădure din Rigmani, în suprafaţă de 25 ha 3900 m². Regimul crâng cu 30 arbori de rezervă la hectar. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. – Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc., se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului etc., au fost date eronat' sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul, amenajamentul sau studiul sumar se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic, fie asupra proprietăţei, suprafeţei, etc.

Art. 3. – Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 13 Septembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *Aurel Dobrescu*

p. conformitate, *Nedescifrabil*
No. 51.004/929.

Art. 1. – Se aprobă de noi:

a) Studiul sumar de exploatare al pădurei Fagul Inalt, pendinte de comuna Tulgheş, jud. Neamţ, proprietatea bis. gr. cat. din Bicazul Ardelean, în suprafaţă de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Studiul sumar de exploatare al pădurei Fagul Inalt, pendinte de comuna Tulgheş, jud. Neamţ, proprietatea bisericei reformate din Miercurea Ciuc, în suprafaţă de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 50 ani, exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Studiul sumar de exploatare al pădurei Pârâul Lung, pendinte de comuna Corbu, jud. Neamţ, proprietatea Filiei «Cingheş» a bisericei gr. cat. din Ghimeş-Făget, în suprafaţă de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Studiul sumar de exploatare al pădurei Pârâul Lung, pendinte de comuna Corbu, jud. Neamţ, proprietatea Filiei «Făgetul» a bisericei gr. cat. din Frumoasa, în suprafaţă de 5 ha 7500 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Studiul sumar de exploatare al pădurei Pârâul Lung, pendinte de comuna Corbu, jud. Neamţ, proprietatea Filiei Băchiş» a bisericei gr. cat. din Ghimeş-Făget, în suprafaţă de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Studiul sumar de exploatare al pădurei Pârâul Barbanta, pendinte de comuna Corbu, jud. Neamţ, proprietatea Filiei «Lunca de jos» a bisericei gr. cat. din Ghimeş-Făget, în suprafaţă de 5 ha 7550 m² Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea într'un an Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hecta. Revizuirea după 10 ani.

g) Studiul sumar de exploatare al pădurei Pârâul Lung, pendinte de comuna Corbu, jud. Neamţ, propietatea Filiei «Livezi» a bisericei gr. cat. din Frumoasa, în suprafaţă de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Studiul sumar de exploatare al pădurei Pârâul Barbanța, pendinte de comuna Corbu, jud. Neamț, proprietatea bisericei gr. cat. din Ghimeș Făget, în suprafață de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Studiul sumar de exploatare al pădurei Fagul Inalt, pendinte de comuna Tulgheș, jud. Neamț, proprietatea Filiei Ditrău Cătuna 6» a bisericei gr. cat. din Sormaș-Mureș, în suprafață de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 13 Septembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *Aurel Dobrescu*

p. conformitate, *Nedescifrabil*

Nr. 51.006,929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Ciuruc, pendinte de comuna Câmpurile, jud. Putna, proprietatea d-lui Leon Moroianu, în suprafață de 122 ha 5000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 3 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Tapa-Mohorâtu, pendinte de comuna Zorlești, jud. Gorj, proprietatea d-lui I. F. Ioanițescu, în suprafață de 54 ha 7050 m². Regimul crâng cu 40 rezerve la hectar din cei mai groși. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 3 ani. Garanția de împădurire 1000 de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Baia-Cărbunești, pendinte de comuna Baia, jud. Fălticeni, proprietatea d-lor Tache Slăvescu și Maria Z. Teodosiu, în suprafață de 330 ha 7800 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 12 ani; tot bradul care există fie în pâlcuri, fie izolat, cum și rezervele de stejar să nu se tae pentru a ajuta la înmulțirea răștnoaselor și stejarului. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Studiul sumar de exploatare al pădurei Valea Seacă, pendinte de comuna Corbu, jud. Neamț, proprietatea Filia Valea Corbu a bisericii greco-catolică din Corbu, în suprafață de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Studiul sumar de exploatare al pădurei Fagul Inalt, pendinte de comuna Tulgheș, jud. Neamț, proprietatea bisericii româno catolică din Miercurea Ciuc, în suprafață de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 de lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Studiul sumar de exploatare al pădurei Pârâul Barbanta, pendinte de comuna Corbu, jud. Neamț, proprietatea bisericei greco-catolice din Frumoasa, în suprafață de 5 ha 7500 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Studiul sumar de exploatare al pădurei Fagul Inalt, pendinte de comuna Tulgheș, jud. Nemț, proprietatea bisericii greco-catolice din Gălăuțaș Mureș, în suprafață de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani,

h) Studiul sumar de exploatare al pădurei Pârâul Lung, pendinte de comuna Corbu, jud. Neamț, proprietatea Filiei Coșnea a bisericei greco-catolice din Frumoasa, în suprafață de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Studiul sumar de exploatare al pădurei Pârâul Barbanta, pendinte de comuna Corbu, jud. Neamț, proprietatea Filiei Lunca de sus a bisericii greco-catolice din Ghimeș-

Făget, în suprafață de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăere rasă. Revoluția normal 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

j) Studiul sumar de exploatare al pădurei Valea Seacă Fața Harlagiei, pendinte de comuna Corbu, jud. Neamț, proprietatea Filiei Bâtca a bisericii greco-catolice din Corbul în suprafață de 5 ha 5750 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

k) Studiul sumar de exploatare al pădurei Valea Pomilor Broasca, pendinte de comuna Drăghici, jud. Muscel, proprietatea d-lui I. Dragomirescu în suprafață de 30 ha 6100 m² din care pădure 20 ha 3900 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 35 ani, exploatarea în 2 ani. Tăerea se face numai cu toporul. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și art. adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 13 Septembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *Aurel Dobrescu*

p. conformitate, *Nedescifrabil*

No. 51.008 929.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

Este

în interesul Societăţilor Forestiere şi tuturor aşezămintelor industriale să facă reclamă prin

REVISTA PĂDURILOR

SOCIETATEA

„PROGRESUL SILVIC“

Închiriază pentru conferințe, adunări, concerte, etc., Sala mare a locaș-lului său din

B-DUL I. C. BRĂTIANU No. 57 bis

unde doritorii se pot adresa.

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: **Stinghe Vintilă**

Membrii:

Drăcea Marin **Ioan Petre**
M. Rădulescu

Secretar de redacţie: **Ştefănescu-Suhăţeanu M.**

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1929:

Preşedinte:
Vice-Preşedinte: **C. P. Georgescu**, **M. Drăcea**
Secretar general: **M. P. Florescu**
Casier: **Dem. Grozescu**
Secretari: **Victor Priboianu**, **M. Ştef.-Suhăţeanu**

Membrii:

Agapie G.
Antonescu P.
Atanasescu A.
Boldur M.
Bosoancă C.
Eliescu A.
Ioan Petre
Ionescu Andrei
Lazăr Horia
Năstăsescu Gh.
Nedelcovici Ath.
Popescu Alex.
Popovici Gh. N.
Stinghe Vintilă
Tomuţa D.

Cenzori: **Cratero Ovid, Leon Vasiliu, Sculy Xenofon.**
Cenzori supleanţi: **Ioan Botescu, Ioan Florescu, Fonai I.**

Preţul abonamentului:

Pe un an	300 lei
» » » pentru membrii Societăţii	200 »
» » » pentru conductori şi brigadieri	75 »
Numărul	25 »

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

Institutul de Arte Grafice «EMINESCU» S. A., Str. Parlamentului, 2

Anul XLI — Septembrie 1929 — Nr. 9

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

FONDATĂ IN ANUL 1886

APARE LUNAR

BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAȚIUNII

SUMARUL:

Studii: Conuri de molid. (Date din Bucovina) . . . . . **N. Pascovici**

Chestiuni administrative: Serviciul de control . . . . . **P. A. Grunau**

Insemnări: Pădurile Jugoslaviei . . **Al. Ştefanopol**

Legea administraţiei forestiere austriace . . . . . Trad. **D. A. Sburlan**

Cronica: Expoziţia naţională poloneză din Poznan şi silvicultura . . . . . **D. A. Sburlan**

Recenzii.

Revista revistelor.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : B-DUL I. C. BRATIANU No. 57 bis
BUCUREŞTI

XLI-e Année | Septembre 1929 | Nr. 9

REVUE DES FORÊTS

Publication mensuelle de la Société forestière roumaine „Progresul Silvic"

SOMMAIRE:

Études: Les cônes d'épicéa . . . . **N. Pascovici**

Questions administratives: Le service de contrôle . . . . . **P. A. Grunau**

Notes: Les forêts de la Jougoslavie . . **Al. Stefanopol**

La loi de l'administration forestière autrichienne . . . . . Trad. **D. A. Sburlan**

Chronique: L'exposition nationale polonaise de Poznan et la sylviculture . **D. A. Sburlan**

Récensions.

Revue des revues.

RÉDACTION ET ADMINISTRATION: Bd. I. C. BRATIANO No. 57 bis
BUCAREST

Anul XLI Septembrie 1929 Nr. 9

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAŢII „PROGRESUL SILVIC“

STUDII REFERATE

CONURI DE MOLID

(DATE DIN BUCOVINA)

de Ing. NIC. PASCOVICI

1. *Anii de sămânţă*

In Bucovina, molidul sănătos fructifică abundent la fiecare trei ani. Astfel am avut un an productiv în 1925, următorul în 1928.

Primăvara, până pe la 20 Iunie, versanţi întregi acoperiţi cu molid apar roşcaţi de floare; aerul miroase plăcut şi atâta polen se ridică în vânt, că acopere povârnişuri stâncoase, cărări şi drumuri cu un praf galben, pe care-l spală apele de ploaie. Românul cunoaşte acest praf sub numele de «mana florilor de molid». Pe vârful fiecărui molid se văd atâtea conuleţe de purpură, că dela distanţă mulţi necunoscători cred de bună seamă că molizii s'au uscat.

Toamna, când conurile sunt bine desvoltate, crengile împovărate se lasă în jos, iar zăpezile timpurii şi vânturile rup adeseori unele vârfuri prea încărcate, pricinuind mari daune arboretelor, cum s'a întâmplat în anul 1928 (14 Octombrie).

Iarna prin Ianuarie şi Februarie, în zile mai călduroase, din conurile ce se deschid la soare, sboară mii de seminţe, rotindu-se în văzduh, cu aripioarele lor fine. Pe fiecare m^2, pe zăpada albă,

se văd mii de semincioare și aripioare căzute, cari bucură pe silvicultor. De aceea amenajiștii au preconizat, ca în masive pure de molid, tăerile să se facă în culise, bande alterne și lungi, pentru a provoca regenerarea naturală din lături, ceeace reușește de minune la molid.

In ocoalele silvice de munte, unde molidul este în stațiunea sa optimă (peste 800 m altitudine), acest arbore se regenerează atât de frumos pe cale naturală, în arborete bătrâne și rărite, că nu mai e nevoe de completări ulterioare, silvicultorul se vede constrâns din contră, a extrage arborii din semințișurile dese ca peria, întocmai sa la manipularea unui parchet de fag.

Recoltarea conurilor se face în zilele cu soare, din Octombrie și până ce dă zăpada. In toamna anului 1925 conurile s'au deschis prea de timpuriu, din cauza secetei și a căldurilor mari, iar în toamna anului 1928 au dat înghețuri, friguri și zăpadă, deja pe la finele lunei Octombrie, din care cauză au rămas multele conuri verzi, necoapte. Seceta mare din vara anului 1928 a stânjenit mult buna desvoltare a conurilor, așa că multe din ele au rămas mici, subțiri, având semânță seacă, nedesvoltată, iar o mare parte au fost atacate de microlepidoptere: de Phycis abietella (fam. Pyralidina) și de Tortrix strobilella (fam. Tortricina). Conurile atacate sunt strâmbe, prezintă scurgeri de rășină, galerii și excremente de larve. Atacuri de ciuperci nu s'au observat, vara fiind secetoasă. Culoarea brună verzuie a multor conuri arată că maturitatea nu s'a făcut în bune condițiuni, căci a fost mult pripită. Cu toate acestea sămânța, deși mică (1580 boabe la 10 g), prezintă un procent de germinație satisfăcător (76 %) [1].

2. *Felurile conurilor.*

Natura prezintă atâtea variațiuni de formă că adeseori conurile unui molid nu se aseamănă cu cele ale arborelui vecin, deși au probabil aceiași proveniență. La conurile recoltate din ocoalele silvice Frasin, Vama, Ostra, Stulpicani, Gura-Humorului, Moldovița, Pojorâta și împrejurimi, după felul carpelelor distingem trei tipuri de conuri (figura 1 și 2). Conurile provenite din arbori

1) Este mai probabil că în regiunea respectivă, predomină conurile cu o culoare de nuanță verzuie (chlorocarpa), M. D.

bătrâni și crescuți în masiv strâns, au carpele mai înguste și cu vârful drept ⟨ca în a⟩, sunt mici, subțiri, ⟨7 – 10 cm⟩.

Conurile de pe arborii izolați de 30 – 100 ani au carpele mai groase și mai late, ascuțite spre vârf, cu vârf dublu, uneori răsfrânte în jos ⟨ca în b și c⟩. Conurile culese din masive tinere

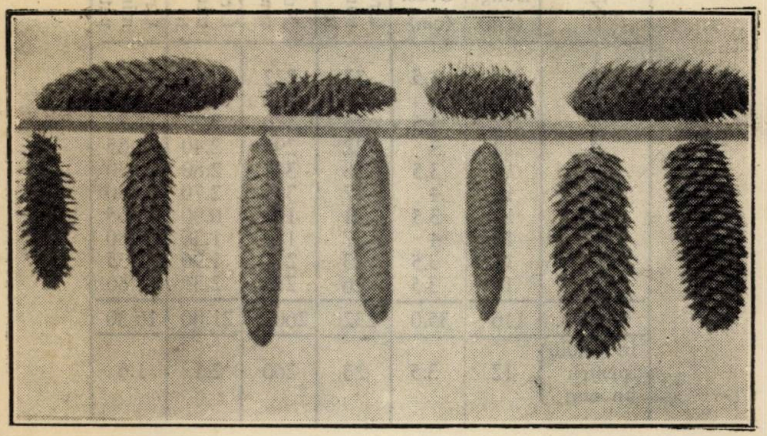

Fig. 1

⟨probabil provenite din semințe importate⟩ dela ocolul silvic Pojorâta și Ostra au carpele rotunjite la vârf, ce se aseamănă cu cele de brad ⟨ca în d, e și f⟩. Aceste conuri sunt mai mult cilindrice, au carpele late, la uscare se desfac ușor, prezintă o semânță mai mașcată, ca cele descrise mai sus.

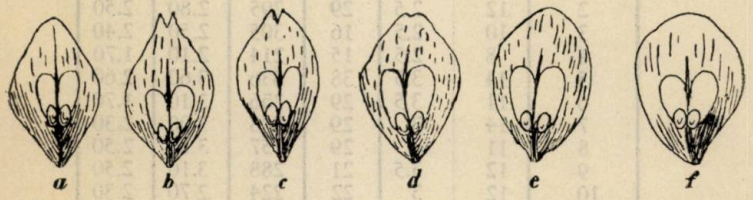

Fig. 2.

Pentru a putea arăta numărul semințelor și greutatea acestora, în funcțiune de felul și mărimea conurilor mai frecvente, am compus câte un tablou de conuri cu carpele ascuțite și rotunjite din ocolul silvic Frasin și Pojorâta, pe cari le redăm mai jos.

Date asupra semințelor recoltate din conuri cu carpelele ascuțite
Ocolul silvic: Frasin (1928—1929).

No. curent	Mărimea conurilor înainte de uscare		Greutatea conurilor uscate în grame	Numărul semințelor	Greutatea semințelor aripate în grame	Greutatea semințelor desaripate în grame
	Lung. (cm)	Gros. (cm)				
1	14	3.5	22	222	2.00	1.65
2	10	3	21	240	2.40	1.65
3	12	3.5	25	370	2.25	1.75
4	12	3	22	295	2.40	1.85
5	10	3.5	18	302	2.80	2.30
6	12	4	27	316	2.70	2.30
7	11	3.5	21	190	0.90	0.65
8	13	4	27	170	1.30	0.80
9	11	3.5	23	217	1.90	1.55
10	11	3.5	26	285	2.35	1.80
Total ...	116	35.0	232	2607	21.00	16 30
In mediu pentru un con	12	3.5	23	260	2.1	1.6

Date asupra semințelor recoltate din conuri cu carpelele rotunjite.
Ocolul silvic: Frasin (1928—1929).

No. curent	Mărimea conurilor înainte de uscare		Greutatea conurilor uscate în grame	Numărul semințelor aripate și desaripate	Greutatea semințelor aripate în grame	Greutatea semințelor desaripate în grame
	Lung. (cm)	Gros. (cm)				
1	9	3	20	222	2.60	2.20
2	12	2.5	29	295	2.80	2.50
3	10	2.5	16	305	2.50	2.40
4	8	2.5	15	214	2.10	1.70
5	14	3.5	38	336	3.60	2.60
6	11	3.5	29	256	2.10	1.70
7	14	3	29	308	3.00	2.30
8	11	3	29	257	3.10	2.50
9	12	3.5	21	288	3.10	2.50
10	12	3	22	224	2 70	2.30
11	11	3	22	210	2.60	2.10
12	11	3	24	304	3.60	3.00
13	11	3	20	263	2.50	2.10
14	11	3.2	19	334	3.00	2.60
15	8.5	3	18	208	2.30	1.90
Total...	165.5	45.2	351	4024	41.6	34.4
In mediu pentru un con	11	3	23	268	2 80	2.30

Date asupra semințelor recoltate din conuri cu carpele ascuțite, Ocolul silvic Pojorâta.

No. curent	Mărimea conurilor înainte de uscare		Greutatea conurilor uscate în grame	Numărul semințelor	Greutatea semințelor aripate în grame	Greutatea semințelor desaripate în grame
	Lung. (cm)	Gros. (cm)				
1	17	3.5	51	427	5.40	4.30
2	13	3.5	31	370	3 60	3 10
3	16	4	47	495	5 20	4.30
4	13	3.5	34	341	2.85	2.00
5	14.5	4	41	331	4.10	3.50
6	14	3	29	326	3.40	2.90
7	14	4	41	484	3 20	2.30
8	14	3.5	39	443	4.40	3.70
9	16	3	34	377	4.20	3.50
10	14	3	40	419	4.16	3.90
11	13	3	24	493	3.95	3.30
12	15	3	31	385	3.80	3.10
13	15	4	46	447	4.85	3.95
14	14	4	36	381	4	3.40
15	14	4	36	404	3.90	3.25
Total...	216.5	53.0	560	6123	61.00	50.50
In mediu pentru un con	14.4	3.5	37.3	408	4.00	3.40

Date asupra semințelor recoltate din conuri cu carpele rotunjite. Ocolul silvic Pojorâta.

No. curent	Mărimea conurilor înainte de uscare		Greutatea conurilor uscate în grame	Numărul semințelor	Greutatea semințelor aripate în grame	Greutatea semințelor desaripate în grame
	Lung. (cm)	Gros. (cm)				
1	9.5	3	12	153	0.80	0.70
2	10	3	15	246	2.—	1.70
3	10	2.5	17	265	2.—	1.50
4	16	3	32	536	4.50	3.70
5	13	3.5	33	325	4.50	3.40
6	14	3	25	424	4.20	3.40
7	13	3.5	30	270	2.60	2.10
8	14	3	23	330	2.70	2.10
9	13	3	23	449	3.80	3.20
10	11	3	23	335	2.40	1.80
11	16.5	3	33	571	4.90	4.30
12	12	3	31	300	2.40	1.75
13	10	3	16	242	2.20	1.75
14	14	3	33	375	3 40	3.10
Total...	176	42.5	346	4821	42.40	34.50
In mediu pentru un con	12.5	3.00	24.7	344	3	2.2

Asupra cifrelor date, se pot face următoarele observaţiuni

1. Conurile cu carpele rotunde prezintă un număr mai mare de seminţe, cari cântăresc mai greu, ca acele din conuri obicinuite.

2. Conurile din regiunea ocolului silvic Pojorâta ⟨900 – 1500 m altit.⟩, unde molidul formează arborete pure, sunt mai mari, prezintă seminţe mai numeroase şi mai maşcate, ca acele din ocolul silvic Frasin, situat în regiunea bradului ⟨la 700 – 800 m. altit.⟩.

3. Cu cât conurile sunt mai lungi, carpelele mai numeroase, cu atât numărul seminţelor va fi mai mare.

4. Conurile cu carpele late şi groase prezintă seminţe mai puţine, mari la grăunte şi sănătoase.

5. Molidul din regiunile calcaroase ⟨Pojorâta⟩ prezintă o semânţă cu bob mai mare.

6. Conurile provenite din arbori izolaţi, cu vârful în plin soare, între 40 – 48 ani, au conurile cele mai frumoase, mai mari şi mai bogate în sămânţă, pe când conurile provenite dela arborii bătrâni din masiv strâns, sunt mici, prezintă semânţă mică şi multă e sterilă.

3. *Recoltarea şi păstrarea conurilor*

Conurile se recoltează în zilele cu soare, începând cu data de 10 Octombrie. Recoltarea durează până pe la 15 Decembrie, adică până ce cade zăpada. De regulă aceasta este ocupaţia femeilor şi a copiilor de şcoală. Lucrătorul scutură crăcile dela vârful arborelui, sau culege conurile câte unul şi le lasă să cadă jos, de unde apoi se strâng în saci şi se transportă la uscătorie. Doi oameni culeg pe zi 4 – 5 hl, iar la uscătorie se plăteşte hl de conuri după distanţa de transport cu 40 – 60 lei ⟨în mediu cu 50 lei⟩.

La luarea în primire şi depozitare trebuesc să se observe următoarele regule:

1. Conurile să fie uscate, căci în caz contrar mucezesc în magazie.

2. Conurile să fie lungi, frumoase, curate, coapte ⟨brune-roşcate⟩; se elimină cele mici, necoapte, vechi, din anii trecuţi, ude şi mucegăite, atacate de insecte şi strâmbe.

3. Luarea în primire să se facă cu un coş larg la gură şi cu fundul întins, nu cu măsuri înalte ⟨pătrarea, baniţa, dublu dl⟩, căci conurile se aşează rău.

4. Conurile umede să se usuce mai întâi câteva zile la soare şi apoi să se introducă în magazie.

5. Să nu se păstreze conurile timp lung pe pământul gol, căci trag umiditatea din sol şi apoi numai cu greu se desfac în uscătorie, dau mult de lucru şi folos puţin.

6. Să nu se facă totuşi şicană lucrătorilor, căci se desgustă şi nu mai recoltează.

7. Cu cât se păstrează conurile mai bine, mai uscat, cu atâta se desfac mai uşor.

8. Magazia să fie pe un loc ridicat, expusă curenţilor de aer. O baracă provizorie bine podită, sau podul unei clădiri corespunde pe deplin acestui scop.

4. *Uscarea conurilor.*

Uscătoriile dela ocoalele silvice ale Fondului bisericesc din Bucovina sunt simple şi modeste, satisfac însă în totul cerinţele locale. In cele ce urmează voi descrie procedeul de uscare la ocoalele silvice Frasin şi Pojorâta.

a) Descrierea uscătoriei din Frasin.

Aceasta constă dintr'o cameră de 12 m/8 m şi înaltă de 3 m, ⟨fig. 3-a, a şi b⟩. Lesele de uscare sunt dispuse pe trei rânduri la stânga şi la dreapta ⟨fig. 3, a⟩, iar în mijlocul uscătoriei e spaţiu liber pentru trecerea şi transportul conurilor şi al seminţei, pe o lăţime de 3 m. Tot într'acest spaţiu se află şi soba, care constă dintr'un cazan mare de fontă, răsturnat, sub care arde focul din conuri uscate ⟨vezi secţiunea din schiţa alăturată⟩. Suprafaţa rotundă a cazanului dă o căldură puternică şi încălzeşte suficient tot spaţiul. Fumul e condus printr'un horn de cărămidă, care dă tiraj mare. Podeala e o platformă de cărămizi bine fixate în mortar. Lesele de uscare constau din rigle triunghiulare, de 7 cm lăţime şi aşezate în rânduri depărtate de 1,5 cm – 2 cm. ⟨fig. 3 b⟩. Plafonul de scânduri e pardosit pe deasupra cu un strat gros de pământ, pentru ca să nu treacă căldura. In faţa uscătoriei se află o mică cameră pentru lucrători, unde se odihnesc în timpul liber. Suprafaţa totală a leselor e de 100 m^2, pe care se aşează odată 35 – 50 hl de conuri.

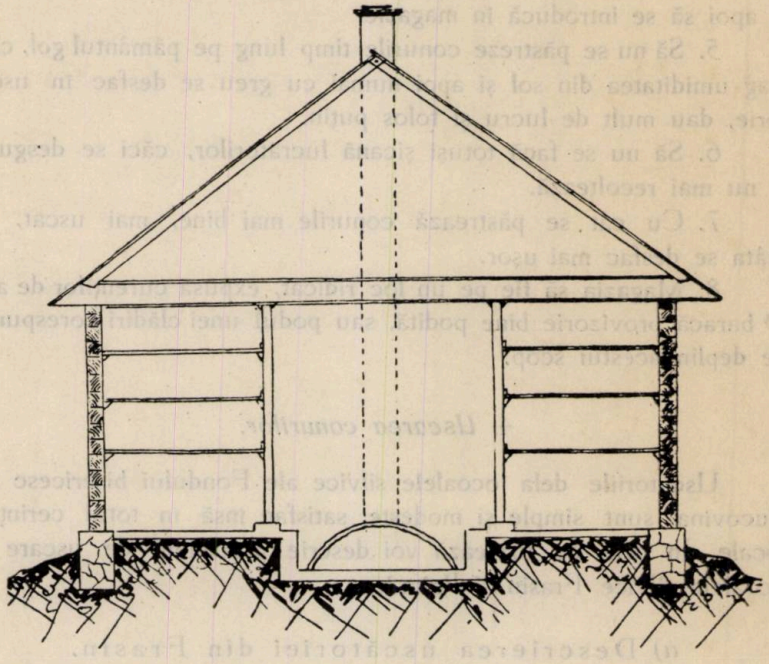

Fig. 3 a.

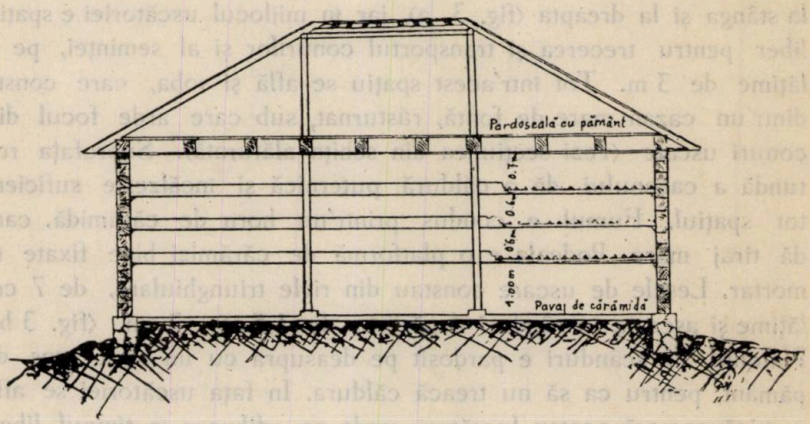

Fig. 3 b.

b) Procedeul uscării.

Se ridică temperatura până la 35° R. și apoi se așterne pe lese conurile cu grebla de lemn de fag, cu 5 colți puternici, cari corespund cu spațiile dintre riglele lesei. Dacă conurile sunt jilave se vor pune mai puține hl, căci se deschid mai greu, iar dacă conurile sunt mai uscate, se va pune pe lese un strat mai gros de conuri (15—20 cm), adică 35—50 l pe m^2. Se recomandă ca riglele leselor să fie cât mai subțiri (4—7 cm), pentru ca leasa să prezinte cât mai multe spații goale, prin cari să circule aerul cald.

După ce s'au întins conurile, temperatura se ridică treptat până la 40° R., peste care grad nu se trece. Uscarea unui cuptor durează 48 ore, în care timp conurile se întorc și se «sbat» de 4 ori. După primele 20 ore conurile se deschid, se umflă și încep să pârâie în carpele, «să cânte», întocmai ca semințele de cânepă pe plită. E timpul când trebue răscolite și întoarse cu grebla pe cealată parte, ca să iasă toată jilăveala din ele. Această operație durează 2 ore. După ce trec alte 5 ore, conurile se sbat cu greblele dela margine spre perete și înapoi, de 3 ori în șir, timp de 3 ceasuri. Sămânța cade abundent de pe o leasă pe alta până pe podeală. A treia întoarcere se face iarăși după 5 ore, când se sbat conurile iarăși de 3 ori timp de 3 ore, ca mai sus. Ultima întoarcere se face iarăși după 5 ore, când se deschid ușile și ferestrele și se sbat conurile de pe fiecare leasă de 5 ori spre perete și înapoi, operațiune, care împreună cu descărcarea și încărcarea conurilor, precum și strângerea semințelor durează cam 7 ore.

Uscarea conurilor, desariparea, vânturarea, conservarea și expedierea semințelor se face de către o echipă de 4 oameni, sub indicațiunile și controlul șefului de ocol, ajutat fiind de un brigadier silvic. Plata se face pe kgr de sămânță curată, care costă 30 lei.

Mai jos dăm un tablou, din care se vede durata uscării unui cuptor, cantitatea de hl și de sămânță ce rezultă, precum și costul manipuiării.

Date asupra uscării conurilor de molid din ocolul silvic Frasin.

Nr. curent	Data	Cantitatea: Conuri Hl	Cantitatea: Sămânță Kg	Prețul Unitar Lei	Prețul Total Lei
	1928				
1	17/XI	33	56	30	1.680
2	20/XI	33	61	30	1.830
3	22/XI	39	72	30	2.160
4	24/XI	35	80	30	2.400
5	26/XI	46	82	30	2.460
6	28/XI	44	86	30	2.580
7	1/XII	42	78	30	2.340
8	3/XII	44	82	30	2.460
9	5/XII	44	82	30	2.460
10	8/XII	50	85	30	2.550
11	11/XII	44	82	30	2.460
12	13/XII	49	86	30	2.580
13	15/XII	49	88	30	2.640
14	18/XII	49	87	30	2.610
15	20/XII	49	87	30	2 610
16	22/XII	46	83	30	2.490
17	28/XII	50	90	30	2.700
18	31/XII	55	100	30	3.000
	1929				
19	3/I	50	95	30	2.850
20	5/I	42	85	30	2.550
21	8/I	46	88	30	2.640
22	10/I	50	90	30	2.700
23	12/I	46	96	30	2.880
24	15/I	50	95	30	2.850
25	17/I	46	95	30	2.850
26	19/I	47	93	30	2.790
Total...		1.178	2.204	30	66.120
In mediu:		45	84	30	2.520
		1	1.87		

Cifrele de mai sus arată, că dintr'un hl de conuri rezultă în mediu 1.87 kg sămânță, din care scăzând 10% diferite impurități ca ace, fărămituri mici de carpele, rășină uscată, umiditatea ce pierde sămânța până la expediție, rămâne: $1.87 - 0.19 = 1.68$ kg sămânță curată.

c) Desaripare și vânturarea semințelor.

Pentru desaripare sămânța se toarnă într'o covată de 25 l, unde se stropește câte puțin cu apă caldă (14—16° C), întrebuințându-se la 25 l de sămânță 0.75 l de apă. Se amestecă apoi cu mâna cam 10 minute, până ce s'a umezit bine toată sămânța și apoi se toarnă într'un sac (de 1.2 m/0.70 m), care se fixează într'un clește, zis jug (fig. 4). Un lucrător mișcă sacul înainte și înapoi timp de un sfert de oră, până ce s'au desaripat toate cele 25 l, el desaripează astfel pe oră 1 hl de sămânță.

Sămânța se întinde apoi pe podeală și se lasă să se usuce timp de 8 ore, când se întoarce odată după primele 4 ore.

După uscare sămânța se vântură la o vânturătoare de cereale, care are un ciur de 3 mm/3 mm.

Un hl se vântură în 30 minute. După vânturare se întinde sămânța din nou pe podeală să se mai usuce încă 48 ore, în

care timp la fiecare 6 ore odată este învârtită, întoarsă, apoi se toarnă în lăzi de conservare (fig. 5).

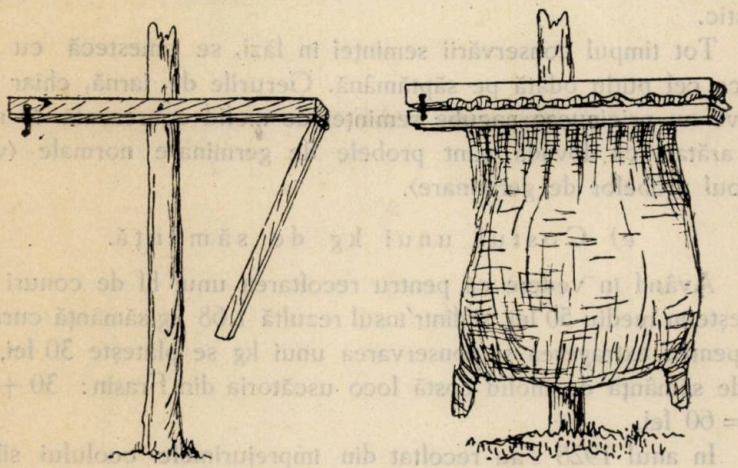

Fig. 4.

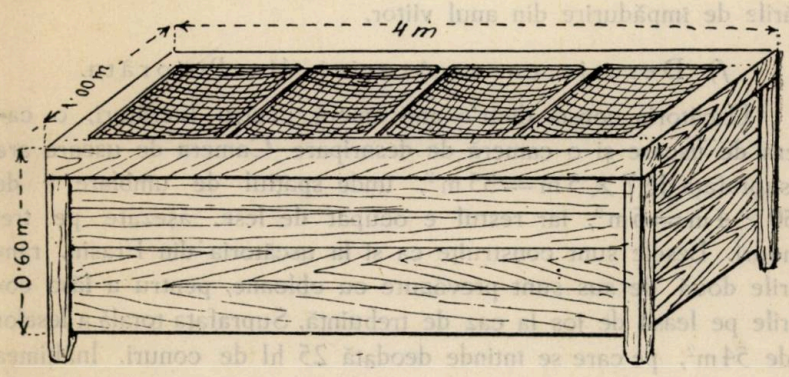

Fig. 5.

d) Conservarea seminţei până la expediţie.

Lăzile de conservare pot avea orice lungime, vor fi însă înguste (80 cm — 100 cm) şi joase (50—60 cm).

Capacul de închidere va fi alcătuit din obloane de sârmă, pentru aerisire.

In prima săptămână după vânturare sămânţa din ladă se amestecă la fiecare două zile odată cu o lopăţică. După 6—7

zile sămânța e bine uscată și se cunoaște prin aceia că aruncând o mână de sămânță în aer, se observă un praf alburiu, pe când sămânța care nu e uscată deajuns, nu degajă acel praf caracteristic.

Tot timpul conservării seminței în lăzi, se amestecă cu lopățica cel puțin odată pe săptămână. Gerurile de iarnă, chiar excesive nu pricinuesc pagube seminței de molid conservată în modul arătat, ca dovadă sunt probele de germinare normale (vezi tabloul probelor de germinare).

e) Costul unui kg de sămânță.

Având în vedere că pentru recoltarea unui hl de conuri se plătește în mediu 50 lei, și dintr'însul rezultă 1.68 kg sămânță curată, iar pentru extragerea și conservarea unui kg se plătește 30 lei, un kg de sămânță de molid costă loco uscătoria din Frasin: $30 + 30$ lei $= 60$ lei.

In anul 1928 s'au recoltat din împrejurimele ocolului silvic Frasin ca 4.600 hl de conuri, din cari rezultă aproximativ 7.730 kg. sămânță de molid. Din aceasta o mare parte va rămâne pentru lucrările de împădurire din anul viitor.

f) Descrierea uscătoriei din Pojorâta.

Uscătoria constă dintr'o anticameră pentru lucrători, o cameră de uscare și o cameră de desaripare. Camera de uscare are o suprafață de $7 \times 5\,m = 35\,m^2$, unde spațiul de umblare e de $1.50 \times 4\,m = 6\,m^2$, iar restul e ocupat de lese, așezate pe trei rânduri. Lesele sunt construite ca și la uscătoria din Frasin, rândurile două de sus sunt prevăzute cu obloane, pentru a lăsa conurile pe leasa de jos la caz de trebuință. Suprafața totală a leselor e de $54\,m^2$, pe care se întinde deodată 25 hl de conuri. Înălțimea între rândurile leselor e de 80 cm. Focul se face într'o sobă de fer, de 1.00 m înaltă și are împrejurul ei un paravan de zid pentru a opri dogoreala prea mare și a menține căldură timp mai îndelungat. Podeala e de ciment.

g) Procedeul uscării.

Un cuptor se usucă timp de 48 ore. Mai întâi se ridică temperatura până la 35^0 R, se întind apoi conurile pe lesele de mijloc și de sus și apoi se ridică temperatura treptat până la 40^0 R.

Conurile se întorc cu grebla de lemn, la fiecare 8 ore, în cursul celor 48 de ore de uscare. Apoi se slobod conurile prin obloane pe lesele de jos, unde se îmblătesc și se întorc cu greblele timp de 5–6 ore. Sămânța aripată, ce cade pe podeala de ciment se strânge cu mătura și se duce în camera de desaripare.

h) Desaripareа și vânturarea semințelor.

Sămânța aripată se întinde pe podeală, se stropește cu 4–5 stropitori de apă ⟨35–40 l⟩, după cum e și recolta mai bună sau mai slabă. Dacă din 25 hl conuri rezultă 4 hl sămânță aripată, care se udă cu 40 litri de apă pentru a se desaripa, apoi la 10 l de sămânță revine 1 l de apă, deci mai multă apă ca la uscătoria din Frasin, fiindcă aicea desariparea se face în palme. Udarea se face câte puțin, sămânța se întoarce pe toate părțile ca să se amestece bine. După udare se îngrămădește într'un colț, unde stă 8–10 ore, pentru a absorbi umiditatea ce i s'a sustras în timpul uscării. Se freacă apoi în palme câte puțină sământă până se desface complet de aripioare.

Vânturarea se face cu o morișcă de cereale, dându-se de 4 ori în șir.

Prima vânturare se face cu un ciur de 1 cm/1 cm pentru a scoate solzii desfăcuți la îmblătirea conurilor.

A doua vânturare se face cu un ciur de 7,5 mm/7,5 mm, pentru a scoate aripioarele semințelor. Sămânța aleasă astfel mai conține ace și sfărâmături de carpele.

Se vântură a treia oară la un ciur de 5 mm/5 mm, sub care se află un doilea ciur de 3 mm/3 mm. Acuma cad două calități de sămânță. Inaintea vânturătoarei cade sămânță obicinuită, curată, iar înapoia vânturătoarei, cade sămânța mare, cu ace și alte impurități.

Sămânța mare se vântură a patra oară, de două ori consecutiv la un ciur de 5 mm/5 mm, pentru a i se scoate toate acele.

In decursul vânturărilor, semințele goale sunt mânate afară de curentul de aer.

i) Conservarea semințelor până la expediție.

Sămânța curată se transportă la magazie, unde se întinde pe podeală, după calități, în straturi de 15 cm grosime. Aici sămânța se mai usucă și se pierde mult din umiditatea, ce a primit la desa-

ripare. După 48 ore se ridică în grămezi lângă perete, cari grămezi se tot prefac după fiecare 5 zile.

In timpul conservării până la expediție, sămânța pierde cam 15% din greutate. Mai jos dăm sub formă de tablou câteva date asupra uscării conurilor de molid la uscătoria din Pojorâta, unde se poate observa timpul uscării unui cuptor, temperatura, Nr. hl și cantitatea de sămânță desaripată, ce rezultă.

(A se vedea tabloul în pag. următoare).

Din cifrele arătate în tablou vedem, că la acest ocol un hl de conuri dă 1.90 kg de sămânță, din care, dacă scădem lipsuri până în momentul expediției de 10%, rămâne: 1.90 − 0.19 = 1.71 kg semânță curată, ce rezultă dintr'un hl de conuri.

j) Costul unui kg de sămânță.

Recoltarea și transportul unui hl de conuri, până la uscătorie, a costat în mediu 65 lei, din care rezultă 1.71 kg sămânță curată. Uscarea conurilor, desariparea și conservarea semințelor până la expediție, se face de către o echipă de 4 oameni, plătiți cu ziua și în acord, cu 440 lei pentru uscarea unui cuptor de 25 hl de conuri, din care rezultă în mediu 43 kg sămânță curată. Un kg de sămânță va costa deci loco uscătoria din Pojorâta: 38 + 11 lei = 49 lei.

5. *Observațiuni cu privire la uscarea conurilor de molid și păstrarea seminței.*

1. Temperatura de uscare a conurilor, să fie cât se poate mai constantă și să nu depășească 40° R sau 50° C, căci se micșorează vitalitatea embrionilor.

2. In cursul uscării nu e permis a se scădea temperatura în mod brusc, căci conurile se închid și carpelele cu rășină se deschid mai greu a doua oară, iar semințele nu se desfac ușor.

3. Cu cât conurile sunt mai jilave, cu atât se vor așterne în straturi mai subțiri, pe lese și cu cât conurile au fost mai bine conservate, cu atât se vor pune conurile în straturi mai groase pe lese. In genere pe m^2 să nu se întindă mai mult ca 40—50 l.

4. Temperatura de uscare se va măsura în rândul de sus al leselor, iar la caz de nedesfacere suficientă a conurilor din leasa de jos, nu se va urca temperatura peste maximul admis, ci rândul de jos al leselor va rămâne liber.

5. Desariparea se face mai ușor, iute și avantajos în saci

Date asupra uscării conurilor de molid la ocolul silvic Pojorâta.

Numărul cuptoarelor	DATA aşezării	DATA scoaterii	Temp. avută grad. R.	Numărul hl de conuri	Semănţa curată în kg	Observaţiuni
1	1/XII 1928	3/XII 1928 amiazi	36—39	25	49	
2	3/XII »	5/XII »	— » —	25	43	
3	5/XII »	7/XII » »	36—38	25	47	
4	7/XII »	9/XII » »	36—40	25	50	
5	10/XII » dim. ora 8	12/XII »	— » —	25	50	
6	12/XII » »	14/XII »	35—40	25	48	
7	14/XII » amiazi	16/XII »	36—40	25	44	
8	17/XII » »	19/XII » dim. 8 ore	— » —	25	44	
9	19/XII » dim. 8 ore	21°XII » dim.	— » —	25	44	
10	21/XII » »	23/XII » seara	35—40	25	42	
11	26/XII » seara	28/XII » amiazi	39—40	25	38	
12	28/XII »	31/XII » dim.	35—40	25	48	
13	31/XII » dim.	2/I 1929 dim. 9 ore	— » —	25	50	
14	2/I 1929 dim. 6 ore	4/I » dim.	36—40	25	49	
15	4/I » »	7/I » amiazi	— » —	25	45	
16	7/I » amiazi	9/I » 8 ore dim.	35—40	25	44	
17	9/I » dim. 8 ore	11/I » 8 » »	30—40	25	48	
18	11/I » » »	14/I » 7 » »	35—38	25	48	
19	14/I » dim. 7 ore	16/I » 9 » »	35—40	25	50	
20	16/I » » 9 »	18/I » 10 » »	— » —	25	50	
21	18/I » » 10 »	21/I » 6 » »	— » —	25	50	
22	21/I » » 6 »	23/I » 6 » »	— » —	25	45	
23	23/I » » 6 »	25/I » 5 » »	— » —	25	50	
24	25/I » » 5 »	28/I » 6 » »	— » —	25	50	
25	28/I » » 8 »	29/I » 24 » »	— » —	25	45	
26	29/I » amiazi 12 ore	1/II » 8 » »	— » —	25	48	
27	1/II » dim. 8 »	4/II » 6 » »	— » —	25	50	
28	4/II » » 6 »	6/II » 7 » »	— » —	25	47	
29	6/II » 7 ore dim.	8/II » 7 » »	35—40	25	45	
30	8/II » 7 » »	11/II » 8 » »	— » —	25	48	
31	11/II » 8 » »	13/II » 7 » »	35—38	25	50	
32	13/II » 7 » »	15/II » 7 » »	— » —	25	50	
33	15/II » 7 » »	18/II » 7 » »	35—39	25	48	
34	18/II » 8 » »	20/II » 7 » »	35—38	25	50	
35	20/II » 8 » »	22/II » 7 » »	— » —	25	50	
36	22/II » 8 » »	25/II » 6 » »	— » —	25	50	
37	25/II » 6 » »	27/II » 7 » »	— » —	25	50	
38	27/II » 7 » »	1/III » 8 » »	35—39	25	48	
39	1/III » 8 » »	4/III » 6 » »	35—40	25	45	
40	4/III » 6 » »	6/III » 8 » »	— » —	25	48	
		Total . . .		1000	1898	
		Din care se scade 10% . . .			190	
					1708	

deci un hl conuri dă 1,71 kg sămânţă

prinși în cleşti ‹juguri›, decât cu mâna, deşi se ruinează un sac la 30 hl de sămânţă aripată.

6. După vânturare, sămânţa se va întinde în straturi subţiri ‹10—15 cm grosime› pentru a se usca cel puţin timp de 10 ore.

7. Cea mai avantajoasă conservare a seminţei este pe podeală, într'o cameră bine uscată şi aerisită, ferită de şoareci.

8. Se va ţine seamă de perderea în greutate a seminţei în timpul conservării, care pierdere la molid e de 10—15%.

9. Uscarea conurilor se face mai avantajos cu lucrători cu ziua, dacă se dispune de lucrători pricepuţi, harnici şi dacă şeful de ocol are timpul necesar şi un bun organ de ajutor.

10. Pentru uscarea şi conservarea seminţelor este recomandabil să se ia lucrători conştiincioşi, pricepuţi şi harnici.

6. *Numărul seminţelor la 10 grame.*

Din cifrele tabloului ce urmează, putem deduce următoarele:

TABLOU

cuprinzând numărul seminţelor la 10 grame

Nr. curent	LOCALITATEA de proveniență	Anul recoltării	Felul seminţelor	Cantitatea în grame	Numărul seminţelor	Procentul de germinare
1	Ocolul silvic: Pojorâta	1928/29	Obicinuită	10	1.414	91
2	»	»	Mare	10	1.264	89
3	»	1925/26	Veche	10	1.586	42
4	Ocolul silvic: Frasin	1928/29	Aripată	10	1.346	74
5	»	»	Desaripată	10	1.592	
				media	1.339	

Sămânţa veche e mai uşoară, cuprinde multe hoabe la cântar, pe când sămânţa nouă e mai grea.

Seceta din anul 1928 a avut o mare influenţă asupra seminţelor. Astfel vedem, că 10 grame de seminţe desapripate dela uscătoria din Frasin numără 1592 boabe, ceeace s'ar putea compara cu sămânţa veche de 4 ani dela Pojorâta.

Sămânţa din Pojorâta e cu mult mai mare, mai sănătoasă şi mai grea la cântar, graţie staţiunii prielnice ce o are acolo molidul.

7. *Procentul de germinare*

Din tabloul probelor de germinare la ocolul silvic Frasin, se poate deduce următoarele :

Probele de germinare la semințele de molid din Ocolul silvic Frasin

Nr. curent	Luna	Așezare		Scoatere		Procentul	OBSERVAȚIUNI
		ziua	ora	ziua	ora		
1	Ian. 1929	14	15	25	15	69	Sămânță din lada I.
2	»	14	15	25	15	75	» » » II.
3	»	25	23	4/II	16	88	» » conuri.
4	»	25	23	4/II	16	87	» » »
5	Febr. 1929	5	11	15	10	81	» dela vânturătoare.
6	»	5	11	15	10	74	» din uscătorie.
7	»	6	18	16	11	71	» » lada III.
8	»	6	18	16	11	57	» » » IV.
9	»	6	18	16	11	66	» » » V.
10	»	15	20	26	8_{30}	74	» » » I.
11	»	16	13	26	8_{30}	71	» dela vânturătoare.
12	»	16	13	26	9	78	» din lada I. } expusă gerului de — 30° C. din 8-13 Febr.
13	»	16	13	26	9	75	» » » II. }
14	»	16	13	26	9	79	» » » III. }
15	»	26	9	8/III	9	85	» » » III mijloc,
16	»	26	9	8/III	9	81	» » » I »
17	»	26	9	8/III	9	75	» » » II »
18	»	26	9	8/III	9	84	» » uscătorie.
19	»	26	9	8/III	9	73	» dela vânturătoare.
20	Mart. 1929	8	15	18	10	77	» din lada III deasupra.
21	»	8	15	18	10	81	» » » I »
22	»	8	15	18	10	79	» » » V. »
23	»	8	15	18	10	70	» » » II din fund
24	»	8	15	18	10	82	» » vânturătoare.
25	»	19	18	29	7	72	» » »
26	»	19	18	29	7	76	» » lada II din fund.
				Total		1980	
				Media		76	

Probele de germinare la semințele de molid din Ocolul silvic Pojorâta

1	Martie	18	11	28	11	89	Semânță mare, din anul 1928.
2	»	18	11	28	11	91	» obicinuită din anul 1928.
3	»	18	11	29	11	42	» veche din anul 1925.

1. Sămânță expusă gerului din 8—13 Februarie 1929 n'a suferit de loc, fiind conservată în lăzi. Proba de germinare a dat rezultate normale.

2. Media probelor de germinare de 76% e satisfăcătoare, considerând secetele și căldurile mari din vara anului 1928.

3. Probele de germinare din ocolul silvic Pojorâta au dat rezultate mai frumoase, sămânța fiind de calitate mai bună.

4. Grație unei bune conservări (în saci) sămânța veche din anul 1925 prezintă un procent de germinare de 42%, ceeace înseamnă, că se poate întrebuința încă cu succes, chiar după 4 ani de conservare.

Tablou rezumativ

privitoare la recoltarea şi uscarea conurilor de molid,

Felurile conurilor	Un hectolitru de conuri cuprinde:	Un litru cuprinde:	10 grame conţin:
1. Conuri cu carpele rotunde: Se desfac mai lesne, au o semânţă mai mare şi mai grea. 2. Conuri cu carpele ascuţite, au o semânţă mai mărunţă, mai uşoară. 3. Conuri de pe arbori izolaţi sunt mari, au carpele mari şi conţin multă sămânţă mare. 4. Conurile de pe arborii din masiv strâns sunt mici, carpele mărunte, seminţe mici, puţine şi multe seci 5. Un con cu carpele rotunde de 11 cm lung. şi 3 cm gros. conţine 268 seminţe, cari cântăresc fiind desaripate 2.30 g. 6. Un con cu carpele ascuţite de 12 cm lg şi 3 cm grosime conţine 260 seminţe, cari fiind desaripate, cântăresc 1.6 grame. *Nota.* — La Pojorâta un con cu carpele rotunjite având 12 5 cm/3 cm, conţine în mediu 340 seminţe desaripate, cari cântăresc 2.5 gr. Un con cu carpele ascuţite de 14.4 3.5 cm conţine 408 seminţe cari cântăresc 3.4 grame.	1. *Conuri:* Inainte de uscare *a)* Bine conservate: 1.100 bucăţi = 80 kg; *b)* Umede, conservate pe pământ, bucăţi 1600 = 130 kg După uscare 700—750 bucăţi = 42 kg 2. *Sămânţă* *a)* Aripată, cu sfărămături de carpele, ace, etc. 20—25 l = 5—6 kg. *b)* Desaripată 3.30 l - 1 68 kg. 3. *Costul* Recoltarea: 50 = 50 %. Extragerea şi conservarea seminţelor: 50 lei = 50 %. *Notă.* — La Pojorâta. Recoltarea = 65 lei = 78 %. Extragerea seminţelor = 18 lei = 12 %.	1. *Seminţe aripate*: 220 g. 2. *Seminţe desaripate:* 490 g. 1,4 l = 1 kg.	1. *Seminţe desaripate:* 1592 boabe. 2. *Semlnţe aripate:* 1346 boabe. La Pojorâta: *a)* Sămânţă desaripată mare: 1264 boabe. *b)* Sămânţă desaripată obicinuită: 1414. *c)* Sămânţă veche din 1925, boabe: 1.586.

asupra datelor

la obţinerea şi păstrarea seminţei ‹Ocolul Frasin 1928—1929›

Recoltarea conurilor	Conservarea conurilor	Uscarea unui hl de conuri	Desaripărea şi vânturarea seminţelor	Conservarea seminţelor	Procentul de germinare
Intr'o zi recoltează doui oameni 4-5 hl. *Un hl conuri* recoltat se plăteşte 50 lei. *Se vor strânge:* conuri lungi, uscate, drepte, coapte ‹galbene roşcate› şi se vor elimina: conurile strâmbe, mici, vechi, verzi, moi şi necoapte. *Timpul recoltărei*: din 10 Octombrie până prin 15 Decembrie, în zile cu soare, când conurile sunt uscate. Bune sunt conurile de pe arborii de 30-100 ani.	Sub acoperiş: în podurile clădirilor, în magazii aerisite şi poditе, în barăci de scânduri podite. Se vor evita: locurile umede, expuse ploilor. Se păstrează până prin Mai când se vor usca la soare, dacă nu s'a terminat uscarea la căldură în uscătorii.	1. *Suprafaţa* ce ocupă pe lese: 2 — 2,5 m². 2. *Timpul* uscării: 48 ore. 3. *Temperatura*: 35-40° R. 4. *Intoarcerea*: de 5 ori la fiecare 8 ore, în răstimp de 40 ore, apoi după 3 ore, de 4-5 ori după olaltă, aruncându-se spre perete şi înapoi.	1. *Umezire.* La 25 l sămânţă aripată se toarnă 0,75 l de apă caldă de 14-17° C şi se amestecă cu mâna 10 minute. 2. *Desaripărea.* Intr'un sac se toarnă 25 l sămânţă umezită, sacul se strânge în jug şi se bate timp de 15 minute. 3. *Uscarea.* Se întinde pe podeală, spre uscare 8 ore, învârtindu-se de 3 ori, 4. *Vânturarea.* Un hl de sămânţă se vântură în 30 minute. 5. *Un sac fine* la desaripărea a 30 hl de sămânţă, luând de 12 ori câte 25 l.	1. *In lăzi* înguste şi joase ‹1 m/60 cm› cu capac de sârmă. 2. *In saci* în poduri sau camere, expuşi curenţilor de aer. 3. *In poduri* sau în cameră, pe podeală, întinse sau în movili. Se va întoarce odată la fiecare 5 zile. Inainte de conservare sămânţa se va usca bine timp de 48 ore, întinsă pe podeală în straturi subţiri ‹7-10 cm› şi se va întoarce la fiecare 3 ore. Când sămânţa e uscată şi aptă pentru conservare, aruncată în sus, degajă un praf alburiu.	La Pojorâta: 90 % Sămânţă veche din 1925 = 42 %. 76 %

Les cônes d'épicéa

On remarque en Roumanie, dans le dernier temps, un mouvement accentué en faveur de l'idée d'utiliser des semences indigènes, dans les régénerations artificielles.

Spécialement les semences d'épicéa sont recoltées dans des quantités si importantes, qu'elles ont pu faire quelquefois l'objet d'un export vers les pays de l'Europe centrale.

L'auteur de l'article ci-dessus fait une étude sur les diverses formes sous lesquelles se présentent les cônes de l'épicéa dans une région determinée du pays (Bucovine) afin d'établir le rapport, qui existe entre l'aspect de ceux-ci, la qualité de la semence et le rendement quantitatif au séchage.

A cette occasion, on nous donne des détails sur les procédés usités dans deux centres de Bucovine pour obtenir des cônes la semence desailée.

CHESTIUNI ADMINISTRATIVE

SERVICIUL DE CONTROL

de P. A. GRUNAU

Regulamentul serviciului silvic exterior din 1924 constitue de sigur un pas înainte în rânduirea activităţii acelora, cărora li s'a încredinţat gestiunea pădurilor Statului. Totuşi, felul cum au fost rezolvate unele chestiuni organizatorii, nu poate rezista totdeauna critice obiective.

Intr'un articol anterior al revistei noastre, am vorbit despre dispoziţiunile referitoare la întocmirea programului de lucru, dispoziţiuni neclare şi nepractice, cari nu sunt menite a călăuzi în mod folositor activitatea agentului de execuţiune.

Astăzi mi-am propus a analiza organizarea serviciului de control şi a cerceta, întrucât, prin dispoziţiunile înscrise în regulament, controlul util al serviciului de execuţiune este garantat. Zic control util şi înţeleg prin aceasta că serviciul în chestiune nu trebue să se mulţumească a constata anumite fapte, a înregistra oarecari inconveniente şi greşeli, ci trebue să aibă şi dreptul şi datoria a interveni imediat pentru îndreptarea lucrurilor. Relevez aceasta într'adins, fiindcă astăzi, după litera şi spiritul regulamentului, agentul de control nu are altceva de făcut decât a dresa procese-verbale cari vor fi trimise locului în drept spre decidere. Câtă pierdere de timp! Controlul — şi, lucrul trebue, spus dela început, mă gândesc mai ales la controlul gestiunei technice pe teren, nu al paperaseriei din cancelarie, nu al denunţurilor şi denigrărilor de tot felul — controlul este o necesitate atât pentru elementele bune, cari vor fi

încurajate prin recunoașterea meritelor, cât și pentru cele rele sau slabe, cari au nevoe a fi stimulate și eventual pedepsite.

Organizarea serviciului silvic la început a fost rudimentară. Așa dar și controlul aproape nu exista, iar de controlul technic nici nu era vorbă. Odată cu extinderea exploatărilor s'a simțit nevoia a se înmulți numărul ocoalelor ‹unități de gestiune› și a le grupa în circumscripțiuni ‹unități de control›.

S'a imitat pur și simplu organizarea din Franța: șeful circumscripțiunei se creiase după prototipul inspectorului francez, șeful de ocol, după acel al șefului de arondisment din Franța. Și șeful de circumscripție al nostru, întocmai ca și inspectorul francez, avea atribuțiuni și de control și de execuțiune.

In regulamentul din anul 1899 se spune lămurit că șeful de ocol «face administrație și poliție» este «guard general», iar șeful de circumscripție este acela care, în ocoalele din circumscripția lui, este însărcinat cu executarea lucrărilor de natură technică. Aceasta este un mod de a organiza lucrurile, cunoscut atât în țările latine cât și în cele germanice și corespunde în general unei intensități reduse a economiei forestiere. Deși ar fi de dorit, pentru stabilirea în mod cât mai neîndoios a atribuțiunilor diferitelor grade de serviciu, a păstra cu ocaziunea organizării serviciilor, împărțirea ierarhică în «dispoziție, control și execuțiune», totuși considerațiuni de oportunitate și de economie au determinat mai pretutindeni, călcarea principiului de separațiunea netă a atribuțiunilor și au admis ca serviciul central, să cedeze celui de control unele din drepturile și datoriile lui, iar cel de control să participe câte odată în mod efectiv la executarea lucrărilor.

Călăuzit de asemenea idei, poate și pentru alte motive, s'au înființat mai târziu și la noi inspecțiunile, corespunzătoare conservațiunilor din Franța, cu oarecari drepturi de dispoziție, foarte parcimonios acordate și cu obligațiunea principală de controlul suprem al întregului serviciu exterior.

Până aci lucrurile s'au desvoltat logic. Cum am zis, am imitat organizațiunea franceză.

La sfârșitul secolului trecut însă se simte în organizarea serviciului silvic românesc înrâurirea principiilor germane, iar din contopirea, fără spirit critic, a principiilor organizatorii din cele două țări, s'au născut forme de organizare neraționale.

Precum în unele țări germanice agenții de control sunt concentrați în jurul unui șef, constituind birouri regionale de direcțiune și control, așa se propune și la noi — strângerea șefilor de circumscripțiune în jurul inspectorului, cu obligațiunea pentru acest din urmă, a conducerii efective a întregului serviciu. Dintr'un personaj oarecum fără rost de până acum, inspectorul ajunge factorul principal în organizațiunea întregului serviciu exterior.

Concentrarea agenților de control în jurul directorului din organizațiile germane se putea face, fiindcă agentul de control nu avea nici un amestec în executarea lucrărilor, și se explică prin dorința de a asigura autorității astfel create, avantajele rezolvării colegiale a unor cestiuni mai delicate și mai importante și implicit ale rezolvării mai prompte a multor chestiuni, cari altă dată trebuiau supuse centrului. Dar tocmai acest avantaj al organizării colegiale, la noi, prin noua organizare, n'a fost realizat: inspectorul este și rămâne singurul responsabil pentru tot ce se petrece în inspecția lui, el negreșit poate, dar nu este obligat a consulta pe membrii regiunii. Și atunci mă întreb pentru ce dislocarea șefului de circumscripțiune din cercul lui de acțiune? Nă văd utilitatea concentrării regionale, care dincolo — în sistemul german — este evidentă, prin rezolvarea colegială și promptă a multitudini de chestiuni cari nu ajung până la centru.

Dar mai mult, această deplasare a fost vătămătoare pentru interesele serviciului, căci am depărtat pe acela, care conform regulamentului, era singurul însărcinat cu lucrările technice din întreaga circumscripție, din sfera lui de activitate, îngreunând astfel condițiunile de efectuare ale acestor lucrări.

Și de ce aceasta? Fiindcă n'am pătruns ideia călăuzitoare a diverselor sisteme de organizare, fiindcă ne-am oprit la caracterele lor exterioare, fără a căuta și a găsi explicațiunea logică a rânduelilor.

Așa ne-a găsit anul 1924 când, cu drept cuvânt, s'a crezut necesar a se da serviciului o nouă organizare, mai potrivită cu nouile condițiuni ale României întregite.

Și atunci vedem că șeful de ocol, «guardul general» de altă dată, agentul de administrație și poliție, cel care era socotit ca nepregătit pentru conceperea și executarea lucrărilor technice, ajunge agentul care conduce toate lucrările din ocolul său și agentul singur responsabil pentru tot ce se petrece în ocolul său.

O altă concepție de sigur mai frumoasă și mai nobilă a rolului unui șef de ocol.

Poate că organizarea după acest principiu a serviciului de execuțiune este cam prematură la noi, fiindcă azi nu avem personalul necesar, pentru a o și înfăptui în mod util. Căci se înțelege, pentru ca șeful de ocol să răspundă de tot și de toate ce se petrec în ocolul lui, acesta din urmă nu trebue să depășească anumite întinderi. Acestea însă sunt considerațiuni cari nu pot înlătura faptul existent : șeful de ocol, singurul conductor al tuturor lucrărilor din ocol și singurul responsabil.

De îndată, în mod automat s'a corectat o greșeală de organizare a serviciului de control. Luându-se din atribuțiunea agenților de control obligațiunea de a executa ei lucrările technice, îndepărtarea din circonscripția lor de control și concentrarea la o «regiune» numai este așa de reprobabilă. Negreșit necesitatea concentrării nici acum nu poate fi dovedită, fiindcă nici acum resolvarea colegială a unora din lucrări nu este admisă. Intr'un singur caz regulamentul prevede consultarea șefilor de servicii, dar numai consultarea. In articolul mai sus menționat am arătat că tocmai în cazul acesta ‹întocmirea programului de lucru› nu prea se vede utilitatea acestei consultări. Așa dar, organizația de până acum a serviciului de control putea dăinui mai înainte și trebuia chiar să dea roade mai bune, deoarece agentul de control nu mai era împovărat și cu executarea lucrărilor technice.

Dar iată că făuritorii nouii organizațiuni au fost de altă părere. Apare un nou personaj în alcătuirea direcțiunilor ‹vechilor regiuni›: inspectorul de control. Se vede că cei 5 șefi de servicii care se creează la fiecare direcțiune au fost considerați ca prea copleșiți cu lucrările de cancelarie și în imposibilitate de a'și împărți activitatea între lucrările de teren și cele de cancelarie. Aceasta în adevăr este un inconvenient al sistemului controlului regional care a fost simțit și aiurea, extensiunea quasi forțată ce se dă lucrărilor de cancelarie. Dar pentru a combate acest inconvenient, formalismul exagerat trebuia combătut nu sporit cum de fapt s'a întâmplat. Noul sistem de organizare este defectuos din două puncte de vedere. In rândul întâi, un număr considerabil de agenți, tocmai acei cărora li se încredințează conducerea supremă a serviciului, sunt înstrăinați terenului. Pironiți la birourile lor, perd contactul cu pădurea și cunoștința atât de necesară a condițiunilor

locale. Prin regulament, cu o singură excepţiune care constitue o anomalie şi un conflict de atribuţiuni, nu li se recunoaşte nici o atribuţiune pe teren. In adevăr, singur şeful serviciului plantaţiunilor are dreptul a se deplasa în vederea controlului lucrărilor, iar sfera lui de activitate faţă de acea a inspectorului de control nu e nicăeri limitată. Aşa dar, cei 5 şefi de serviciu — specialişti silvici — ajung funcţionari de birou şi sunt perduţi pentru specialitatea lor. Exagerare se va zice! Şefii de servicii nu sunt legaţi pe viaţă de birourile lor. Ei pot fi trecuţi în funcţiunile inspectorului de control. Dacă în adevăr aceasta ar fi obiecţiunea ce ni s'ar face, ea nu ar avea darul a ne convinge. «Mişcările» în serviciul silvic în principiu trebue să fie cât mai reduse. Intr'un serviciul în care cunoaşterea condiţiunilor locale de toate ordinile este premisa progresului şi unde agentul numai cu greu parvine a-şi însuşi aceste cunoştinţe, mutările în mod principal ar trebui să fie cât mai reduse şi nu ar trebui considerate ca un fel de corectiv al concepţiilor organizatorii.

Din cam 500 de specialişti, câţi avem în serviciul Statului, regulamentul din 1924 înstrăinează specialităţilor 70 de inşi sau 14%. Dacă adăogăm la acest număr pe celălalt care reprezintă pe agenţii imobilizaţi la centru şi cari şi ei cunosc pădurea mai mult din amintirile lor sau din povestirile altora, atunci vedem că graţie organizării defectuoase a serviciului nostru silvic cam 25% şi mai bine din toţi agenţii sunt condamnaţi la un fel de... emasculare silvică.

Situaţiunea inspectorului de control nu este nici ea de invidiat: un fel de commis-voyageur care are să relateze asupra celor văzute şi care după depunerea raportului, în mod principial numai are nici o înrâurire asupra evoluării cazurilor prezintate. Negreşit şeful de serviciu sau directorul nu sunt opriţi a-l consulta pe inspectorul de control, obligaţi însă, conform regulamentului, nu sunt. Şi aşa fiind, prin regulamentul nou s'a creat un element, care nu poate fi mulţumit cu situaţiunea lui, fiindcă n'are nici o înrâurire directă asupra mersului serviciului, fiindcă nu poate să-şi realizeze ideile, fiindcă e redus a aviza dar nu a înfăptui. Rezolvarea definitivă a diverselor chestiuni este dată în mâinile acelora cari sunt lipsiţi de prima condiţiune necesară într'aceasta, de cunoaşterea adâncă a condiţiunilor locale.

Acestea sunt reflexiunile, cari mi-au fost sugerate prin citirea

articolelor regulamentului care se ocupă cu organizarea serviciului de control și cred că logica lucrurilor îmi dă dreptate.

Pentru a înlătura inconvenientele semnalate, n'am avea decât a ne întoarce la vechea organizare a regiunilor de altă dată. La direcțiunea autorității de control și de conducere — ar fi atașați un număr de ingineri cu atribuțiuni de control și de conducere pe circumscripțiuni determinate, fără deosebire de natura lucrărilor. Aceștia ar avea în sarcina lor și rezolvirea tuturor lucrărilor de cancelarie privitoare la circumscripția lor.

Pentru a nu face iluzorie o astfel de organizare, două condițiuni trebuesc îndeplinite. Formalismul și paperaseria trebuesc reduse la minimum posibil, iar ocoalele, întrunite într'o circumscripție, nu ar trebui să fie prea numeroase.

Intreaga utilitate însă a acestei organizațiuni am avea-o atunci, când o bună parte a lucrărilor cari congestionează azi consiliul technic al pădurilor, s'ar da în sarcina consiliului agenților de control, prezidat de directorul respectiv. Prin aceasta desigur toate lucrările s'ar rezolvi nu numai cu mai mare promptitudine, dar de sigur și cu mai mare competință, fiindcă «consilierul» dela direcțiune ar avea acel simț local, asupra căruia nu se poate insista îndestul.

Repet ce am spus la început: cititorul ca și mine, reflectând asupra controlului, trebue să se gândească nu la controlul formalist de astăzi, ci la controlul activității technice d'abia schițat prin regulament.

Le service de contrôle

O discute le rôle que le réglement a attribué aux agents de contrôle du service forestier de l'état.

L'auteur fait ressortir les inconvénients de la disposition par laquelle ils sont obligés, dans beaucoups de cas, de constater seulement les faits et de les relater plus loin, sans pouvoir prendre des mesures.

Il en résulte, pour les agents de contrôle, une situation qui est loin de leur donner satisfaction professionnelle, et, en ce qui concerne les travaux, des retards et des solutions dictées par des personnes qui n'ont pas des convictions gagnées dans la forêt même.

INSEMNARI

Pădurile Jugoslaviei

Numărul din Septembrie a. c., al revistei F i d a c, organul federaţiei internaţionale a foştilor combatanţi, este închinat vecinei şi aliatei noastre Jugoslavia şi, vorbind despre bogăţiile acestei ţări, consacră câteva pagini pădurilor ei.

Suprafaţa acoperită de păduri reprezintă 30 %, aproape 7,5 milioane ha. Bosnia, care este centrul regiunilor forestiere, este aproape jumătate (45 % din suprafaţa ei) acoperită cu păduri. Regiunile forestiere, cari se întind din Bosnia către Sud-Est şi Nord-Vest, ating în Slovenia maximum de suprafaţă împădurită. In afară de aceste 7,5 milioane hectare împădurite, Jugoslavia mai are încă 6 milioane ha terenuri improprii oricărei culturi şi cari n'ar putea fi utilizate decât pentru împăduriri artificiale.

Din nefericire pentru vecinii noştri, nu toate pădurile lor pot fi afectate industriei lemnelor, fiindcă şi la ei, ca şi la noi, multe păduri sunt brăcuite, totuşi proporţia pădurilor lor — faţă de cele ale noastre — în care lemnul de lucru predomină, este mult mai ridicată ca la noi. Astfel din cele 7,5 milioane ha, 4 milioane ha sunt acoperite cu păduri, ce dau mari cantităţi de lemn de lucru, 1,5 milioane ha păduri de crâng compus, 1,5 crâng simplu, iar restul este acoperit de tuferişurile, ce se găsesc în Serbia de Sud şi districtul Mostar (Herzegovina).

Diferitele esenţe, ce compun pădurile Jugoslaviei, sunt repartizate astfel: 12 % conifere pure, 10 % stejar pur, 23 % fag. 37 % diverse foioase şi 18 % amestec de conifere şi foioase.

Bosnia şi Slovenia sunt cele mai bogate în conifere. Speciile cele mai renumite prin calitatea lor sunt: S m r c i a (molid) din Slovenia, bradul din Bosnia (cu înălţimi enorme) şi pinul din Bosnia şi Muntenegru. Cea mai mare valoare o are stejarul, care acoperea o d i n i o a r ă imense suprafeţe pe văile Savei şi Drinei. Astăzi această specie tinde să dispară, iar ceeace a mai rămas constitue o neînsemnată parte din vechea bogăţie. Deci şi pentru silvicultura jugoslavă, ca şi pentru cea românească, problema dispariţiei stejarului pedunculat rămâne t e r r a i n c o g n i t a.

Ca vârstă. pădurile se repartizează astfel: 45 % sub 40 ani, 25 % dela 41—80 ani, 30 % peste 80 ani.

Exploatările — ca şi la noi, deci putem găsi o consolare — nu sunt de loc la înălţimea principiilor ştiinţifice şi moderne. Posibilitatea este adesea întrecută. Creşterea medie anuală nu prea este cunoscută, ci este luată... aproximativ. Tot ca la noi! Statisticile — ce ar mai rămâne din toate ramurile economiei po-

litice, dacă n'ar interveni salvatoarele statistici! — spun, că răşinoasele dau o creştere medie anuală de 3—4 mc la ha, iar foioasele 1—2 mc la ha.

Cu toată bunăvoinţa statisticilor nu se poate şti, dacă «posibilităţile» exploatate anual întrec creşterile medii anuale.

Ceeace se poate spune despre pădurile Jugoslaviei, ca şi de cele ale noastre, este că foarte multe din ele, din pricina lipsei de capitaluri şi situaţiei inaccesibile, n'au exploatări propriu zise, ci simple «ciocăneli». Progresul industriei lemnului este strâns legat de desvoltarea reţelei de căi ferate, cari servesc de bază joncţiunilor liniilor secundare şi debuşeurilor pădurilor. Actuala reţea de căi ferate este cu totul neîndestulătoare, iar exploatările forestiere, fiind silite să se ţie de vecinătatea liniilor existente, fără să poată pătrunde în regiuni îndepărtate, sunt intense numai dealungul căilor ferate. De aci distrugerea stupidă a pădurilor de mare valoare, cari puteau servi drept isvor constant de produse forestiere.

Sistemul de vânzare cel mai uzitat este antrepriza pe termene lungi, cu nădejdea că exploatatorul va fi silit să construiască linii de comunicaţie şi cu obligaţia de a împăduri, în termen de cinci ani dela exploatare, suprafaţa exploatată. Rezultatul a fost tot ca la noi: nu s'au construit linii de comunicaţie, iar împăduririle au rămas pe seama Statului.

Industria forestieră în Serbia începe abia în 1900, în Bosnia şi Slovenia fiind mult mai veche. Intreprinderile forestiere se grupează în jurul a două centre, din cari unul este Bosnia, unde se industrializează lemnul moale şi altul Slovenia pentru industrializarea esenţelor tari. Slovenia singură posedă 1800 întreprinderi din 2650 cât numără întreaga ţară. In afară de aceste mari întreprinderi sunt multe altele mai mici, cari îşi au uzinele lor, pentru diverse industrializări ale lemnului. Industrii accesorii sunt: 5 fabrici de chibrituri, 5 fabrici de tanin şi 2 fabrici pentru distilatul lemnului.

Exportul dela 1919—1925 inclusiv a fost următorul:

1919	5.887	vagoane
1920	43.976	»
1921	43.443	»
1922	81.660	»
1923	133.278	»
1924	173.005	»
1925	157.032	»

Exportul a sporit simţitor în cei 7 ani, dar statistica nu ne spune în ce măsură a pătimit fondul forestier de pe urma acestui export.

Al. Ştefanopol

Legea administraţiei forestiere austriace

Problema reorganizării administraţiei silvice a ţării noastre va trece în curând în faza legiferării; de aceia găsim util să arătăm modul, cum este legiferată această administraţie în alte ţări. Redăm în cele ce urmează, legea din 1925 a administraţiei silvice austriace, publicată în «Bundesgesetzblatt» din 14

August 1925. Această lege ne-a fost transmisă — împreună cu alte dispoziţiuni şi regulamente de serviciu — de d-l Prof. Ing. Dr. J. H. Flatscher, dela Hoehschule für Bodenkultur din Viena, căruia îi adresăm mulţumiri.

Legea Nr. 282 din 28 Iulie 1925 asupra înfiinţării unei Instituţii economice „Pădurile federale[1] *austriace".*

Adunarea Naţională a hotărât:

§ 1. — 1. Se înfiinţează sub denumirea de «Pădurile federale austriace», ‹Ö. B. F.› o instituţiune proprie ‹autonomă›[2] pentru conducerea gestiunei pădurilor şi domeniilor aflate în proprietatea confederaţiei, cari erau până acum pendinte de Ministerul Agriculturei şi silviculturei şi administrate prin Direcţiunea forestieră federală.

2. Instituţiunea ‹Ö. B. F.› preia deasemenea şi conducerea gestiunei pădurilor şi domeniilor, proprietate a fundaţiunilor bisericeşti, ce erau administrate până acum de Ministerul de agricultură şi silvicultură, prin Direcţiunea forestieră federală.

3. Pe lângă pădurile şi domeniile arătate sub alin. ‹1›, mai pot fi date în admlnistraţia ‹Ö. B. F.› şi alte asemenea proprietăţi ale confederaţiei, deasemenea pot fi scoase păduri şi domenii de sub administraţia ‹Ö. B. F.›, pe baza acestui paragraf.

§ 2. Exploatarea pur forestieră a pădurilor se va face în regie proprie. Se admit arendări de produse forestiere secundare, de poeni şi alte terenuri, nevalorificabile din punct de vedere silvic.

§ 3. — 1. Administraţia se va face cu stricta satisfacere şi asigurare a intereselor generale publice, în legătură cu economia forestieră, în special a celor agricole, deasemenea conform dispoziţiunilor de poliţie forestieră şi cu asigurarea păstrărei substanţei pădurei ‹capitalul lemnos› şi a puterei ‹de fertilitate a› pământului. La punerea în valoare a produselor forestiere şi a tuturor produselor ‹Ö. B. F.› — cari sunt afectate ‹în prima linie› pentru asigurarea integrală a intereselor generale menţionate mai sus, conform dispoziţiunilor în vigoare ale confederaţiei şi provinciilor, — se vor observa principiile unor conduceri comerciale a întreprinderei. Toate avantagiile acordate şi contribuţiunile preluate de ‹Ö. B. F.› în interesul administraţiei confederaţiei, ca şi toate cele acordate în interesul întreprinderilor federale, se vor ţine în mod special în socoteală.

2. In proectul ‹de buget› al confederaţiei, se vor prevedea: excedentul încasărilor ca venit al confederaţiei, deficitul cassei ca şi investigaţiunile, drept cheltueli ale confederaţiei. Pe lângă aceasta, gestiunea ‹Ö. B. F.› va figura într'un proect de buget propriu şi anume deosebit pentru pădurile federale şi pentru cele ale fundaţiunilor bisericeşti.

3. O depăşire a cheltuelilor prevăzute în proectul de gestiune, până la cifra capitalului de exploatare ‹§ 4› disponibil la acea dată, nu necesită apro-

---

1› Noua republică austriacă este un stat confederal, compus din 8 provincii, fiecare având administraţie proprie.

2. Cuvintele în paranteză sunt adăogate pentru claritatea traducerii.

barea ministrului confederal de finanţe, dacă surplusul de cheltueli e necesar pentru obţinerea unui spor de încasări şi dacă acest spor de încasări îşi găseşte acoperirea, ‹se realizează› chiar în acelaş an. In cazurile, în cari este nevoe de aprobarea Ministerului de Finanţe, această aprobare se consideră ca dată, dacă în interval de 8 zile dela înaintarea adresei la Ministerul de Finanţe, nu se dă acesteia nici o rezolvare.

4. Excedentul bănesc al gestiunei se va vărsa pe măsura ‹împlinirei› nevoilor întreprinderei. In cazul unui deficit de gestiune, se va preda ‹Ö. B. F.› un supliment în măsura prevăzută de legea financiară a confederaţiei.

§ 4. Se va pune la dispoziţia ‹Ö. B. F.› un capital de exploatare de 3 milioane schillingi ‹71 mil. lei N. tr.›, care va fi cerut după nevoe dela Ministerul de Finanţe. Pentru sumele preluate se vor socoti procentele corespunzătoare.

§ 5. — 1. Funcţionarii direcţiunei federale forestiere, prevăzuţi în legea salariilor şi cari în ziua intrărei în vigoare a legei de faţă se vor fi găsind în serviciu, vor fi trecuţi în statele instituţiei economice ‹Ö. B. F.›. Prin aceasta nu se va modifica nimic din dispoziţiunile legale de serviciu şi salarizare în vigoare. Directorul general exercită, faţă de aceşti funcţionari federali, atribuţiunile unui şef al autorităţii serviciului.

2. Raportul de serviciu al funcţionarilor, cari vor fi angajaţi de acum înainte în serviciul ‹Ö. B. F.› se va regula pe baza prescripţiunilor legale ale întreprinderilor private de acest fel şi ţinând seama de necesităţile unei conduceri pur economice a întreprinderei.

3. Funcţionarilor atătaţi în alin. ‹1› le rămâne liber să treacă ‹dacă găsesc convenabil› în condiţiunile de serviciu amintite în alin. ‹2›.

4. Lucrătorii de pădure, îndreptăţiţi la provizion ‹înmatriculaţi›, ce se vor găsi în slujba direcţiunii federale forestiere, în ziua intrării în vigoare a acestei legi, vor fi trecuţi în statele ‹Ö. B. F.›. Prescripţiunile, privitoare la serviciul, plata şi provizionul acestora, nu se vor schimba prin aceasta. Nu se va mai face nici o nouă angajare de lucrători înmatriculaţi, în aceste condiţiuni de serviciu.

§ 6. — Pentru chestiunile de drept ‹juridice›, cari se referă la pădurile federale ‹art. 1›, poate acţiona sau poate fi trasă la răspundere confederaţiunea sub denumirea ‹Ö. B. F.› Pentru garanţie, rezultând din conducerea exploatărilor pădurilor federale, se afectează creditorilor mai întâiu bunurile confederaţiei administrate de ‹Ö B. F.› şi numai în a doua linie celelalte averi federale.

§ 7. — 1. Conducerea ‹Ö. B. F.› este încredinţată unei direcţiuni generale, pusă sub ordinele Ministrului de Agricultură şi silvicultură. Direcţiunea generală constă dintr'un director general şi cel mult 3 directori. Directorul general reprezintă juridiceşte şi nejuridiceşte ‹Ö. B. F.›. Dispoziţiuni mai detaliate asupra serviciului se vor da printr'o deciziune ministerială [1]›, sub forma de instrucţiuni de serviciu. Prescripţiunile articolelor 229 şi 231 ale codului de comerţ ‹H. G. B.› se aplică şi în ce priveşte relaţiunile juridico-comerciale ale

---

1› Aceasta s'a publicat deja în «Bundesgesetzblatt» Nr. 62, din 11 Septembrie 1928.

‹Ö. B. F.›. Doi din membrii direcţiunii generale sunt investiţi cu dreptul de a reprezenta ‹Ö. B. F.›. Pentru valabilitatea juridică a înstrăinării sau grevării proprietăţii federale, e nevoe totuşi de aprobarea Ministrului de Finanţe şi —când e vorba de imobile ale fundaţiilor bisericeşti— este nevoe şi de aprobarea Ministerului de Instrucţiune.

2. Membrii direcţiunii generale sunt îndatoraţi faţă de confederaţie, să aplice în conducerea serviciului lor, grija unui comerciant în toată regula.

§ 8. — 1. Membrii direcţiunii generale, trebue să fie cetăţeni austriaci şi sunt angajaţi cu contract de serviciu în numele întreprinderei ‹Ö. B. F.› de către guvernul federal, la propunerea Ministrului de Agricultură şi silvicultură.

2. Membrii direcţiunei generale trebue să-şi exercite funcţiunea lor ca pe o profesiune. Le este interzisă orice altă ocupaţiune aducătoare de câştig, în acest timp.

3› Membrii adunărei naţionale ale consiliului federal sau al vreunui consiliul provincial, nu pot fi în acelaş timp şi membri ai direcţiunei generale.

§ 9. — Membrii direcţiunei generale pot fi desărcinaţi de către guvernul federal. Prin desărcinare nu se ating pretenţiunile lor la despăgubire, reeşind din contractul de serviciu.

§ 10. — Prin dispoziţiunile acestei legi rămân neschimbate îndatoririle ce rees din protocolul dela Geneva din 4 Octombrie 1922 Bundesgesetzblatt Nr. 842›, în special toate drepturile consiliului Legei Naţiunilor ale comisarului general şi ale comitetului de control.

§ 11. — Ö. B. F. poate prelua spre conducere a gestiunei şi alte păduri şi domenii, cu aprobarea guvernului federal, pe socoteala proprietarului respectiv. Pentru administrarea acestor păduri şi domenii se vor ţine în seamă convenţiunile speciale.

§ 12. — Această lege intră în vigoare la 1 Ianuarie 1926, cu aplicarea sa este însărcinat guvernul federal.

‹Urmează semnăturile preşedintelui republicei şi ale membrilor guvernului confederal›.

‹Traducere de **D. A. S.**›

CRONICA

Expoziţia naţională poloneză din Poznan şi silvicultura. — Expoziţia generală poloneză, ce s'a ţinut la Poznan între 1 Martie şi 1 Octombrie a. c., este opera colectivă a întregului popor polonez. Ea a avut de scop să arate străinilor şi polonezilor, ce este şi ce poate fi republica vecină şi ce progrese a realizat ea pe toate tărâmurile, în primul său deceniu de libertate.

Au fost reprezintate aici toate ramurile de producţiune şi toate domeniile de activitate ale ţării: administraţia, agricultura, comerţul, meşteşugurile şi industriile, artele frumoase, sporturile, emigraţia, etc.

Pavilioanele şi standurile acestei expoziţii au ocupat o suprafaţă de 50 ha. Cele mai multe clădiri au un caracter permanent, urmând a fi utilizate după închiderea expoziţiei, pentru nevoile învăţământului (universitate, academie comercială). Expoziţia se împărţea în 7 secţiuni, grupate în 5 câmpuri, cari cuprindeau la un loc 111 pavilioane. Cea mai bine reprezintată a fost industria, apoi agricultura, cu diversele ei ramuri. Silvicultura ocupa un singur pavilion (Nr. 85), Vânătoarea deasemenea avea un pavilion separat (84). Industria lemnului ocupa 2 pavilioane, a mobilelor unul, a hârtiei deasemenea unul.

Pavilionul silviculturii era aşezat în câmpul E, — cam excentric — din care cauză cred că a fost puţin vizitat, deşi era foarte interesant. In acest pavilion s'a căutat a se arăta starea actuală a silviculturii în Polonia, constituţia pădurilor, ca specii şi clase de vârste, repartiţia proprietăţii forestiere, etc.

Pavilionul a fost împărţit în 2 secţiuni: într'una expunea Statul, diverse tablouri synoptice, diagrame, lucrări de statistică forestieră, cifre asupra comerţului de lemne, variaţia preţurilor după război, etc. (Dintre diversele publicaţiuni silvice, expuse în această sală, am remarcat un mare uvraj al d-lui Miklaszewski asupra pădurilor şi silviculturii în Polonia, apărut în 1927 în limba polonă. Deasemenea o lucrare a Prof. Jedlinsky (Varşovia): Über die Pflanzenassoziationen und Grenzen der Verbreitungsgebiete als naturwissensch. Grundlage der Forstbetriebseinrichtung, 1928, o alta: Le système typologique de l'aménagement des forêts, de d-nii Woszezynski şi Luczkiewicz. Pe lângă acestea, erau o mulţime de cărţi în limba polonă, editate în special de asociaţia silvicultorilor, grupaţi pe lângă revista Sylvan din Lemberg. Reviste forestiere

apar — în afară de cea citată — încă 2: «Las Polski» şi «Echa Lesne», ultima având caracter de popularizare).

In altă parte a pavilionului expuneau marii proprietari de păduri, diagrame, analize de arbori, amenajamente şi planuri de păduri. Universitatea din Poznan (secţia silvică) avea expuse lucrări de dendometrie ale studenţilor, colecţii patologice şi entomologice.

Erau deasemenea foarte instructive — pentru polonezi — diagrame şi tablouri synoptice, din nefericire numai în limba polonă, deci inaccesibile străinilor.

In curtea pavilionului se aranjaseră mai multe straturi de pepinieră, cu puieţi plantaţi, repicaţi, toţi prinşi şi în plină vegetaţie, apoi semănături, etc. Tot aci erau expuse şi principalele instrumente şi unelte utilizate în pepiniere. In fine, problema desecării turbăriilor şi a cultivării lor cu specii forestieră — problemă importantă în Polonia — expusă prin instructive lucrări, executate de asemenea cu multă grije.

Silvicultura poloneză s'a prezintat la expoziţia generală a ţării, pe aceeaş treaptă ridicată, ca şi celelalte ramuri de producţie. Din modestul său pavilion s'au putut vedea problemele şi realizările sale în ultimii 10 ani.

In pavilionul industriei lemnului se arăta starea actuală a acestei branşe, el a fost construit de marii industriaşi, într'un stil foarte interesant. Firma Glesinger din Cracovia expunea într'un pavilion propriu, produsele vastelor sale instalaţiuni pentru prelucrarea lemnului.

D. A. Sburlan

RECENZII

Das Holz, *Gemeinfassliche Darstellung seiner Erzeugung, Gewinnung und Verwendung* , Herausgegeben von D-r. J. A. v. Monroy, Berlin, 1929.

Lemnul, descriere generală a producţiunii, exploatării şi întrebuinţării sale.

Asociaţia inginerilor germani, în colaborare cu uniunea silvicultorilor, a decis în adunarea sa din anul acesta, să editeze o carte asupra lemnului, care să arate diferitele feţe ale producţiunii, exploatării şi întrebuinţării sale. Cartea are de scop să răspândească în cercuri cât mai largi, o cunoaştere mai bună a acestui material, întrebuinţat de când e lumea, dar cunoscut încă aşa de puţin!

Graţie colaborării a 19 persoane, din din cele mai proeminente, în ce priveşte cunoaşterea producţiunii şi întrebuinţării lemnului, acest tratat a apărut în interval de numai câteva luni, stabilind astfel şi un record—ca să zicem aşa—în materie de redacţiune, deşi are 318 pagini şi 308 figuri.

Cartea cuprinde o descriere succintă a tuturor chestiunilor privitoare la producţia, exploatarea şi întrebuinţarea lemnului. Dat fiind scopul, căruia este chemată să răspundă, ea se ocupă mai pe larg de chestiunile technice, privitoare la întrebuinţarea lemnului în diverse industrii şi descrie numai pe scurt, producţiunea şi exploatarea acestuia.

Lucrarea este împărţită, pentru mai multă sistemă, având în vedere marele număr de colaboratori, în 5 capitole: Primul, ‹12 pagini›, redactat de d-r Wappes, descrie producţia lemnului, în general şi în cadrul economiei naţionale germane; al II-lea capitol, exploatarea lemnului, este prelucrat de d-l F. Gernlein,, ‹consilier prusian, care a fost în ţara noastră, astă-vară›. D-sa arată în 10 pagini technica întemeierii şi educării arboretelor; doborârea, scoaterea şi transportul lemnelor. Cel de-al treilea capitol tratează despre îmbunătăţirea calităţilor lemnului ‹Veredelung des Holzes› şi anume: Prof. Rubner ‹Tharandt› descrie structura şi calităţile technologice ale lemnului; Prof. Stamer ‹Berlin-Dahlem›, arată cum se face cercetarea lemnului, ca material de construcţie ‹încercări privitoare la rezistenţa acestuia la presiune, încovoiere, forfecare, tracţiune, despicare, etc.›; D-r F. Moll ‹Berlin›, arată mijloacele de conservare, uscare, aburire, etc.

Capitolul al IV-lea, şi cel mai mare ‹203 pagini› tratează despre diversele întrebuinţări industriale ale lemnului şi anume ca material de lucru şi construcţiuni şi ca materie primă în industria chimică. Cei 14 autori, cari colaborează la redactarea acestui capitol arată în linii generale, mai întâi întrebuinţarea ce se dă lemnului rotund: traverse,

stâlpi de mine, material de schelărie, stâlpi de telegraf, telefon, apoi utilizările sale în construcţia de căi ferate, de străzi şi canale, de poduri, etc. Apoi se descrie utilizările lemnului prelucrat (grinzi, scânduri, despicături): în construcţiuni principale, (case, remise, magazii, etc.) în construirea de maşini şi vehicule, în construirea de corăbii şi vase, în industria mobilelor şi a interioarelor, apoi ca material de împachetat (lăzi, butoaie, lână de lemn, etc.

Un subtitlu special tratează despre fabricarea şi utilizarea furnirului şi placajelor.

In partea rezervată utilizării chimice a lemnului, se vorbeşte despre compoziţia sa chimică, apoi despre fabricarea hârtiei, distilarea lemnului şi produsele ei, despre obţinerea răşinelor şi a substanţelor tanante, etc.

La sfârşit se aminteşte deasemenea despre utilizarea lemnului ca material combustibil şi despre fabricarea mangalului.

Ultimului capitol (al V-lea) este rezervat descrierii gospodăriei forestiere şi şi a organizării producţiei lemnului în Germania (d-r. Monroy).

Din cele expuse mai sus, se poate vedea câte interesante cunoştinţe sunt îngrămădite în cadrul acestei cărţi, asupra valoarei şi utilităţii căreia, nu mai insistăm. In special, în lumea technicienilor noştri, cari fac încă mult uz de lemn, cartea aceasta poate aduce nu numai lămuriri şi informaţii, dar poate da preţioase sugestii şi indicaţiuni, pentru o mai raţională folosire a acestui material.

D. A. S.

Mitteilungen der schweizerischen Centralanstalt f. d. forstliche Versuchswesen, XV Band, 2 Heft, Zürich 1929.

Untersuchungen über die Weisstannenlaus Dreyfusia nüsslini C. B. in der Schweiz, von *Prof. O. Schneider-Orelli, C. Schaeffer* und *R. Wiesmann.*

Cercetări asupra păducheluí de brad, Dreyfusia nüsslini C. B. în Elveţia.

Chermes-ul acelor bradului, Dreyfusia nüsslini, apare de câţiva ani în mai multe regiuni ale platoului elveţian, făcând pagube destul de însemnate, constând din deformarea caracteristică a rămurelelor anuale şi din diminuarea creşterii, peirea ramurilor sau chiar a plantei întregi.

Din examenul microscopic al mai multor echantilloane, provenind din diverse focare de infecţie ale Elveţiei, s'a putut constata în mod definitiv existenţa a două specii pe bradul alb: Dreyfusia nüsslini, chermes-ul acelor bradului şi D. piceae, chermes-ul cortical al acestuia.

Autorii, făcând încercări de diseminare şi infectare a brazilor cu această insectă, au constatat ca şi P. Marchand, că pentru împlinirea ciclului său biologic complet, D. nüsslini are nevoe de o plantă — nursă principală — în cazul de faţă Picea orientalis şi de o gasdă intermediară, Abies nordmanniana sau A. pactinata.

Cum în Elveţia planta nursă lipseşte, ciclul biologic al insectei s'a redus la formele lui secundare, înmulţirea făcându-se exclusiv în mod partenogenetic, numai pe brad. Forma aripată lipseşte şi din această cauză atacul este şi mai grav, de oarece larvele devoră tot aparatul foliaceu şi provoacă umflăturile caracteristice ale ramurilor, nu numai pe vârfurile din ultimul an, ci chiar pe tije de 25 ani.

Acest păduche, care era necunoscut în Europa centrală a fost adus în Elveţia probabil în a doua jumătate a secolului 19, din Caucaz, unde P. o-

rientalis şi A. nordmanniana cresc alături, în stare spontană.

Ca măsură preventivă a atacului, autorii propun, ca bradul să fie cultivat totdeauna la adăpostul pădurii, sub acoperişul arborilor bătrâni, când atacul acestei insecte e foarte slab. Măsuri represive, ca îndepărtarea tulpinelor atacate, întrebuinţarea de substanţe chimice, nu dau decât rezultate insuficiente.

Holz, Blattmenge und Zuwachs, I. Mitteilung, *Die Weymouthsföhre*, von *Hans Burger*.

Lemnul, cantitatea de frunze şi creşterea, I-a comunicare: pinul Weymouth.

Autorul descrie metoda întrebuinţată şi rezultatele la cari au ajuns, într'o problemă interesantă, relativă la calitatea lemnului, cantitatea de ăce şi creşterea pinului Weymouth. Cercetările s'au făcut asupra a 24 tije de pin, luaţi din 8 staţiuni diferite, de 21—70 ani, cu grosimi de 9—47 cm diametru şi înălţimi variind între 10—34 m. Fiecare tijă a fost examinată din punct de vedere al creşterii, deasemenea s'au examinat 625 echantilloane de lemn, un număr convenabil de ramuri şi ace, pentru determinarea celorlalte date, cerute de problemă.

Din rezultatele obţinute, citâm pe cele mai de seamă (a se vedea în caet, rezumatul german şi francez, pentru detalii):

Greutatea specifică a lemnului de trunchi, în stare proaspătă, descreşte, pe măsură ce diametrul se măreşte (datorită faptului că procentul de duramen se măreşte). Este în mediu 0,57 pentru duramen şi 1,03 pentru alburn.

Greutatea specifică absolută a lemnului de trunchiu, descreşte dela centru către periferie. Lemnul cel mai greu a fost găsit nu la arborii crescând în stare izolată, nici la cei din masiv, ci la aceia ocupând o stare intermediară. Greutatea specifică a echantilloanelor cercetate variază între 0,28 şi 0,46, în medie 0,36.

Seva reprezintă în procente din greutatea lemnului absolut uscat, 91 % în duramen şi 209 % în alburn. Volumul substanţelor organice este în mijlociu de 21 % din volumul în stare proaspătă.

Proporţia constatată între substanţa solidă, apa şi aerul din lemnul weymouthului, permite să se deducă cum că substanţa solidă comportă 21 % şi porii umpluţi de aer şi apă, 79 %. In duramen sunt 20 % substanţă solidă, 29 % apă, 51 % aer; în alburn procentele acestea sunt 21, 68, 11.

Scăderea volumului prin uscare completă este de 9 % din volumul în stare proaspătă (7,5 duramen, 9,8 alburn).

Proporţia de lemn gros, ramuri şi ace se modifică mult cu vârsta: până la 50 ani proporţia celui dintâi creşte, de aci încolo, depinde de modul de desvoltare al coroanei. Proporţia greutăţilor ăcelor, faţă de greutatea totală a arborelui descreşte cu vârsta, fiind la 20, 30, 40, 50, 60, 70 ani, în %, 4,5—5,5; 4; 3,5; 3; 2,5. La hectar, ăcele cântăresc 16—20 mii kg.

Conţinutul în apă al lemnului gros, ramurilor şi ăcelor, descreşte în general cu vârsta. Un arboret de weymouth de 70 ani, cu 1031 m^3 la ha, poate avea 537 m^3 apă, adică răspândită uniform pe toată întinderea acelui ha, o pânză de apă de 54 mm grosime.

Numărul ăcelor de pin Weymouth la kg este de 50—120 mii (în stare proaspătă), cu o suprafaţă de 7—11,2 m^2 pe *kg*. La hectar suprafaţa foliacee variază între 140 şi 170 mii m^2, adică de 14—17 ori mai mare ca a solului respectiv.

Creşterea, considerată pentru o tijă singură, este—în oarecare măsură—proporţională cu numărul ăcelor. Pentru a produce 1 m^3 de lemn pe an, e nevoie de 600—1500 kg de ace proaspete (în

mediu 1000 kg). Pe măsură ce densitatea aparatului foliaceu al cimei creşte, acele îşi micşorează activitatea. Cele 1000 kg de ace verzi, necesare la producerea unui m^3 de lemn anual, au, în ciffră rotundă o suprafaţă de hectar.

Autorul este de părere să nu se tragă deocamdată concluziuni practice din datele culese, ci să se aştepte rezultatul cercetărilor ce se întreprind acum şi asupra altor specii,

Die Eiablage des grauen Lärchenwicklers (Grapholitha diniana, Gn), von *W. Nägeli.*

Depunerea ouălor, de către Grapholitha diniana, Gn.

Până acum, nu se ştia precis cum îşi depune ouăle această insectă. Cercetările făcute de Institutul elveţian, au constatat că depunerea ouălor acestei pyralidine, are loc la finele lui August sau începutul lui Septembrie, pe larice (probabil şi pe molift). Ouăle sunt depuse totdeauna sub licheni, (Parmelia aspidota, Ach), niciodată pe scoarţa goală a ramurilor. De obicei ouăle sunt grămădite la baza ramurilor scurte. Ouăle, de formă ovală, au 0.6—0.7 mm lungime şi sunt uşor turtite, de culoare galbenă cu reflexe verzui. Ele suntdepu se în pachete de 3—6 ouă, uneori chiar 14 laolaltă.

Ueber den Aufbau des Plenterwaldes, von *D-r. Ph. Flury.*

Asupra constituţiei codrului grădinărit.

In Elveţia s'au început dela 1906 cercetări întinse, asupra productivităţii moliftului şi fagului, în diverse metode de tratament.

Autorul expune aci proprietăţile codrului grădinărit, şi caracteristica acestuia, în comparaţie cu celelalte tratamente. S'a cercetat pe rând, modul cum se comportă arboretele tratate în grădinărit, în funcţie de bonitate, cum evoluiază creşterea şi se formează capitalul lemnos şi corelaţia dintre acest capital şi starea pădurii (respectiv sporirea sau scăderea capitalului, în funcţie de exploatări şi creşterea anuală).

Autorul ajunge la concluzia că, prin natura sa, codrul grădinărit este o entitate greu de cuprins în cifre, el arată modul cum trebue prelucrat şi interpretat materialul strâns de diverşi cercetători (Balsiger, Biolley), ca să se poată stabili comparaţiuni şi trage concluzii.

Coup d'oeil, sur l'activité de la Station de recherches forestières suisse, pendant les 40 dernières années, par *H. Badoux* directeur et *K. A. Meyer* secrétaire.

Scurtă privire asupra activităţii staţiunei elveţiene de cercetări forestiere, în ultimii 40 ani.

Această staţiune a luat naştere pe baza deciziei federale din 27 Martie 1885 şi şi-a început activitatea pe la 1888, la Zürich, sub conducerea cunoscutului profesor A. Bühler, care la 1896 trece la Universitatea din Tübingen. El este urmat la conducerea staţiunii, de Bourgeois, decedat în 1901, apoi de Arnold Engler până în 1923. La această dată este însărcinat provizoriu Ph. Flury, apoi actualul director, prof. Badoux. Asistenţi actuali ai staţiuni sunt, în afară deFlury, d-nii Hans Burger şi W. Nägeli.

Staţiunea mai dispune de un secretar şef de birou, de trei guarzi forestieri şi de 4 ajutoare de cancelarie şi dactilografe.

Costul instalaţiei acestei staţiuni, în 1888/89 a fost de 29.600 fr. Cheltuelile anuale, de atunci încoace, au variat între 25.000 şi 30.000 fr, ele au fost măriţe treptat, după război. Bugetul pe 1929 a prevăzut 138.000 fr. (4,5 milioane lei!),

sumă în care nu se cuprinde şi costul publicaţiilor (cam 9.000 fr. pe an).

Dintre subiectele cercetate până acum citäm studii de: dendrometrie creşteri şi amenajament, făcute de Flury; cultura pădurilor şi provenienţa seminţelor (Engler); specii forestiere exotice în Elveţia (Schellenberg, Badoux); etc., fiziologie vegetală (Engler, Badoux, Knuchel, Burger); lucrări de pepinieră şi plantaţiuni (Bühler, Henne, Badoux, Flury, etc.); influenţa pădurii asupra regimului apelor, studii pedologice (Bühler, Badoux, etc., în ultimul timp, Burger şi Hess); protecţia pădurilor, insecte forestiere (Keller Gäumann, Schneider-Orelli, Nägeli); observaţiuni meteorologice (Bühler, Zschokke, Henne, etc.); bibliografie forestieră (Flury).

Rezultatul acestor cercetări s'a publicat în 15 volume (28 caete) ce-au apărut între timp din «Analele (Mitteilungen) staţiunii».

S'au mai trimis diverse comunicări celor 2 reviste forestiere ale ţării («Journal forestier suisse» şi «Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen»).

Studiul arată programul de lucru în 1929, şi activitatea staţiunei în cadrul uniunei generale a staţiunilor de experimentaţie (al cărui congres s'a ţinut anul acesta la Stockholm, în Iulie), către care este dealtfel adresat.

D. A. Sburlan

Pădurile Transilvaniei, de V. N. Stinghe. Jubileul de 10 ani, dela unirea provinciilor de dincolo de Carpaţi cu patria mumă a fost nu numai prilej pentru însufleţitele serbări naţionale dela Alba Iulia şi Bucureşti, ci au însemnat şi o biruinţă în domeniul cărţii.

Graţie sforţării şi muncii perfect coordonate a unui select comitet de iniţiativă s'a alcătuit o impozantă monografie a provinciilor transcarpatine, intitulată: Transilvania, Banatul, Crişana, Maramureşul, 1918—1928».

Ea cuprinde în cele 2 volume ale sale, nu mai puţin de 1337 pagini şi 648 figuri şi planşe. Această lucrare apărută în tiparul ireproşabil al «Culturii Naţionale» se datoreşte colaborării personalităţilor celor mai reprezentative, în diferitele domenii de activitate ale ţării.

Economia forestieră a acestor provincii este descrisă de d-l Prof. V. N. Stinghe, într'un succint, dar substanţial articol de 15 pagini, conţinând numeroase tablouri statistice cu cifrele cele mai recente, hărţi şi fotografii. Dăm mai jos un scurt rezumat al acestei interesante scrieri:

Condiţiunile staţionale ale Ardealului sunt foarte favorabile culturii pădurilor, numai colţul S. V. al provinciei şi platoul din centrul ei («câmpia» Ardealului) sunt regiuni de stepă, cu prea puţine precipitate, pentru a permite desvoltarea vegetaţiei arborescente.

Intinderea totală a pădurilor este de 3.305.251 ha, care însemnează 32.3% din suprafaţa totală a provinciei şi 0,60 ha pădure pe cap de locuitor. Statul posedă 20.5% (681.744 ha) din suprafaţa pădurilor, comunele, composesoratele şi celelalte instituţiuni, ale căror păduri sunt puse sub administraţia Statului. 23% (764.694 ha), instituţiunile publice şi private, cu administraţie proprie, 22.5% (736.954 ha), proprietarii particulari 34% (1.121.859 ha).

Răşinoasele acoperă 25.1% (moliftul 21.6%), fagul 46.8%, speciile de stejar 21.8% din suprafaţa păduroasă.

Intinderea pădurilor a suferit după războiu importante diminuări, din cauza exproprierii şi defrişării a întinse suprafeţe, pentru crearea de păşuni comunale. Suprafaţa expropriată astfel este de 710.572 ha. Pe lângă aceasta s'au defrişat în timpul războiului, transformându-se în păşuni sau terenuri arabile, încă 195.956 ha pădure.

Creşterea anuală a pădurilor este evaluată la 2,6 m³ pe an şi hectar, ceeace dă, pentru întreaga provincie 8,5 mil. m³, din cari 2,3 mil. m³ sunt lemne de reşinoase, iar restul de foioase. Cantitatea de lemn de lucru şi construcţiune, de toate speciile, se cifrează la 3,6 mil. m³ restul e lemn de foc (4,9 mil. m³).

Industria lemnului a luat de câteva decenii, şi mai ales după războiu, o desvoltare uriaşă; existau în total, la finele anului 1926 un număr de 487 fabrici mari pentru prelucrarea lemnului, cu o putere motrice de 45.000 H. P., cu un capital investit de 47 milioane lei aur, cu 28.000 lucrători şi cu o producţiune anuală de aproximativ 3,1 mil. m³ cherestea (sau 5,2 mil. m³ lemn rotund), apoi produse de fabricaţie mai fină (mobile, tâmplărie, hârtie, etc.).

Fabrici de cherestea erau 274, din care cele mai multe cu 1—2 gatere; numai 26 aveau mai mult de 6 gatere (una din ele, la Tâlmaci, lângă Sibiu avea 27 gatere).

Marea desvoltare a industriei cherestelei a condus la o prea pripită — pe alocuri direct devastatoare — exploatare a pădurilor de răşinoase din munţi. Cantitatea ce se debitează actualmente în aceste fabrici întrece chiar dublul cantităţii produse în mod normal de păduri, fapt care va avea de consecinţă sleirea apropiată a rezervelor de lemn existente în aceste păduri.

Acest articol ponderat şi documentat înseamnă o hotărîtă spulberare a legendei, creată şi afişată — şi când era şi când nu era cazul — că Ardealul e foarte bogat în păduri, a căror punere în valoare aşteaptă doar capitalul şi investiţiile necesare! Bogăţia în păduri există numai în spusele unor cercuri, interesate să continue exploatările în măsura exagerată, în care le practică astăzi.

D. A. Sburlan

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

No. 7, Iulie 1929.

Plantes exotiques et arboretums dans les Cévennes méridionales, par *A. Flaugère.*

Se continuă şi sfârşeşte articolul publicat în numărul precedent. Autorul examinează pe rând toate exoticele, cu cari s'au făcut împăduriri în Ceveni, arătând locul unde s'au plantat, inclusiv altitudinea, rezultatele obţinute, din punct de vedere al masivului, al lemnului şi învăţămintele, ce se pot trage pentru viitor.

Apreciind în deajuns opera făcută, autorul afirmă totuşi, că ea va rămâne incomplectă, până ce se va găsi soluţia producţiei arborelui de cea mai mare valoare economică, care va fi acela, care într'un minim de timp, va da maximum de produse, de cea mai mare valoare.

G. Fabre pusese în evidenţă încă dela 1877 existenţa unei zone, ce ar fi corespuns pentru fiecare esenţă *la un optimum*, relativ la cele mai bune condiţii de vegetaţie. Problema trebue însă privită mai de aproape, determinându-se pentru fiecare esenţă, staţiunea optimă, unde lemnul său va avea cele mai bune calităţi, corespunzând la maximum de utilităţi.

Aşa dar este de mare interes să se determine condiţiunile, cari influenţează, accelerând, transformarea alburnului în lemn perfect.

Va trebui deasemenea să se caracterizeze marea influenţă a solului asupra calităţii lemnului, spre a se ajunge să se determine pentru fiecare sol esenţele, la cari această influenţă se traduce prin cea mai fină structură a lemnului şi cu cele mai puţine defecte.

Tot astfel se va determina influenţa altitudinii, a expoziţiei, a valorii cantităţii de apă, căzută în mod regulat a modului de tratament, asupra finetii, densităţii şi durităţii lemnului.

Şi, în cele din urmă, să nu se tragă din primele observaţii, concluzii prea grăbite, avându-se în vedere, că esenţele respective fiind primii colonişti, au avut de întâmpinat condiţiuni de existenţă, cât se poate de nefavorabile, pe cari i le oferea un sol, ce pierduse toate calităţile de sol forestier, în afară de ambianţa familială a pădurii, pe care n'au putut-o avea.

*

In *La forêt du Donon*, d-nul *G. Luneau* face monogarafia acestei păduri, arătând condiţiunile în cari a fost tratată şi exploatată sub ocupaţia germană, dela 1870 şi până azi, când a revenit la administraţia franceză.

Autorul vrea să evidenţieze, că dacă germanii au luat prin forţă în stăpânirea lor această pădure, n'au profitat totuşi

mare lucru, punându-o în serviciul intereselor fiscale ale lor.

*

La pêche et la pisciculture en Haute-Savoie, par *J Sornay*.

Cum arătam şi într'un număr precedent, la această rubrică, pe silvicultorii francezi îi preocupă serios chestiunea pisciculturii, de care noi ne-am înstreinat cu sau fără voea noastră.

Din cauza braconierilor, a industriilor instalate pe malul răurilor, cari, pe deoparte prin barajele de apă opresc suirea speciilor de peşte şi împiedecă deci reproducţia lor; iar pe de alta, prin vărsarea de substanţe toxice distrug mari cantităţi de peşte, cât şi din cauză, că pescarii, din ce în ce mai mulţi şi mai bine utilaţi, prind din an în an mai mult peşte, populaţia piscicolă a cursurilor de apă nu-şi mai păstrează consistenţa normală prin simplul joc al reproducerii naturale şi atunci a trebuit să intervină omul cu repopularea artificială.

Acest lucru s'ă practicat cu succes în Haute-Savoie, prin sforţările comune ale Serviciului de ape şi păduri şi ale Societăţilor de pescuit, în număr de 36, aproape toate active şi animate de o vie dorinţă, de a lucra cu folos.

Puişorii de păstrăv, cu cari s'au repopulat apele din Haute-Savoie, au fost oferiţi de Stat, ca subvenţie în natură sau produşi chiar de Societăţi în stabilimentele lor de piscicultură. Sunt societăţi, cari au produs 3—400.000 de peştişori anual. Statul are la Thonon un stabiliment, sub administraţia serviciului silvic, de unde expediează în diverse părţi al Franţei ouă embrionate de salmonizi.

Puişorii de păstravi se introduc în ape când sunt de 4—6 săptămâni, la început în pârâiaşe secundare, până se mai maturesc şi apoi în apele mari.

Deşi în 1928 s'au vărsat în apele ţinutului respectiv, 988.000 de peştişori, totuşi această cantitate va trebui mărită încă.

*

La *„Cronica Entomologică"*, d-nul *Et. Hubault* îşi propune să ţină în curent pe cititorii revistei cu mişcarea entomologică forestieră din străinătate, începând cu Anglia.

Autorul ţine însă dela început să mărturisească deschis, că actualmente, studiul metodic al insectelor răufăcătoare pădurilor şi lemnului de lucru, este aproape inexistent în Franţa, unde nu se practică procedee de distrugere, pe cari progresele ştiinţei, încep să ni le procure.

Staţiunile de experienţă, laboratoarele de entomologie aplicată, au fie mijloace prea restrânse şi personal insuficient fie preocupări prea diferite, pentru a putea trata complect aceste chestiuni.

In ce priveşte proprietarii de păduri şi silvicultorii se arată sceptici în ce priveşte utilitatea tratamentelor şi chiar a cercetărilor. Şi totuşi pădurile şi lemnele Franţei nu sunt scutite de atacul insectelor, dar — spune autorul — «noi nu suntem în curent cu ceeace se petrece în propria noastră ţară, adăugând ma departe: «Quant aux processionaires, qui vivent sur les pins du Midi dela France, il est probable, que si ces parasites peuplaient les forêts allemandes ou suedoises, ils seraient depuis longtemps l'objet d'une autre attention». ‹Noi... ne-am agăţat de Bostrichus şi de 10 ani nu mai terminăm cu combaterea lui. Nu putem spune, că nu ne preocupă chestiunea insectelor duşmane ale pădurii!!›

Anglia, cea mai mare importatoare de lemn din Europa, a importat şi vreo 3 feluri de *sirex* ‹sirex gigas, noctilio şi cyaneus›, cel din urmă din America. O specie, care nu s'a indentificat încă, s'a introdus şi în Noua-Zelandă, fără para-

ziţii corespunzători, care echilibrează atacul insectelor în Europa.

Chrystal s'a ocupat cu determinarea caracterelor distructive ale speciilor de Sirex, actualmente cunoscute în Anglia, bazându-se pe culorile diferitelor părţi ale corpului şi apendicelor pe nervaţia aripelor anterioare şi pe forma organului, cu care femeea găureşte lemnul, spre a depune oule.

Ciclul biologic la Sirex este de 2 ani. Chrystal confirmă observaţia curioasă a lui Buchner, că ar fi o simbioză între Sirex şi ciupercile basidiomicete. Femela de sirex poartă în abdomen la baza organului de ouat, două glande acoperite cu miceliu, ale cărui fragmente sunt date afară în timpul ouatului. Aceste ciuperci se desvoltă apoi în galeria larvară.

Ele nu servesc la alimentaţia larvei, ci graţie secreţiunii de diastaze, favorizează digestia fibrelor lemnoase, din cari larva îşi constitue hrana.

Impotriva sirex-ului, introdus în Noua-Zelandă Englezii s'au gândit să aducă doi paraziţi: Rhyssa persuasoria (dintre Ichneumonizi) şi Ibalia leucospoidés (din Himenoptere). Cel de-al doilea parazit pare mai expert, negreşindu-şi niciodată lovitura — îşi înfige organul de ouat exact unde se găseşte sirexul.

Partea interesantă este, că adulţii ambilor paraziţi se pot păstra multă vreme în captivitate, dacă sunt hrăniţi, unii cu apă mierată şi ceilalţi cu boabe de struguri sparte.

Larvele lor trec printr'o lungă perioadă de repaus, când ating maximul de dezvoltare şi atunci se pot expedia în Noua-Zelandă, în globule de gelatină, găurite la o extremitate şi ambalate în rumegătură de ferăstrău, uşor umezită.

N. N. Car.

SILVA

Iulie, Nr. 27.

Ueber das Wesen u. die zuwachsfördernde Wirkung angesparntester Durchforstung, von *Dr. Gehrhardt.*

Despre natura şi despre efectul din punctul de vedere al sporirii creşterilor, al răriturilor cât mai energice. (o conferinţă)

Cercetări asupra efectului răriturilor de diferite grade, prin decenii continuate, au avut ca rezultat aproape incontestat convingerea că metoda de rărire nu influenţează de loc sau prea puţin producţiunea totală, că creşterea arborilor în înălţime nu e mărită — şi altele. Conferenţiarul, un adept al lui Bodanack — acel care a imaginat o modalitate nouă de răriturî în arboretele de molid (Fichtenschnellwuchsbetrieb) — încă de mult s'a declarat contra concluziunilor în cestiune a staţiunilor de cercetări forestiere. Precum se vede a făcut proseliţi. Există azi în Germania o societate pentru stimularea creşterilor în pădure care numără până acum 54 membri, recrutaţi mai ales dintre practicieni Inaintea acestei societăţi Gehrhardt a ţinut o conferinţă prin care a căutat a demonstra că energia cu care se practică rărirea arboretelor, momentul când reîncep operaţiunile, continuarea lor până la limita posibilă a reducţiunei arborilor, variabilă după specii,... toate acestea pot să determine desvoltări mai rapide ale arboretelor astfel tratate. Dată fiind relaţiunea ce există între înălţimea arboretelor şi între producţiunea lor totală, caută a dovedi că sistemul lui de rărire poate spori tocmai desvoltarea în înălţime. Apoi constată că asupra înrîuririi calitative, datorite răriturilor, opiniunile sunt mai puţin împărţite. Eventualele de-

savant je—forme neiloidice ale arborilor, fusuri crăcănoase, calitatea inferioară a lemnului—sunt de regulă pe larg compensate prin avantajele ‹grosimi mai mari, roade anuale egale, prescurtarea revoluţiunilor. Conferenţiarul, drept vorbind, nu e partizan al unei anumite metode, ci preconisează adaptarea diverselor operaţiuni în orice moment la condiţiuniie sclului şi arboretului. Conformarea efectivă a coronamentelor, comparată cu cea ideală — iată ce trebue să călăuzească pe acela care practică răriturl. Şi încă ceva—şi aceasta în contradicţie cu teoria şi practica de până acuma—marcarea tăerilor de răriturl în arborete de frunzoase mai bine se face după căderea frunzelor. In fine, pentru a ajunge la formarea fusurilor cât mai netede, Gehrhard îşi însuşeşte propunerile de emondare şi elagare făcute mai de mult de Kienitz.

Iulie, Nr. 28.

Standortsklasse und Ertragsklasse, von *Prof. J. Oelkers, Stann. Münden.*

Clase staţionale şi clase de productivitate.

Pornind dela ideia că — într'o anumită măsură — situaţiunea climaterică şi natura terenului sunt hotărîtoare pentru randamentul diverselor specii lemnoase, autorul afirmă totuşi că clasarea terenurilor nu este necesar, nici raţional a se face cu privire la anumite specii. Anumite soluri produc anumite cantităţi de materii solide ‹substanţe uscate›, cantităţi cari variază între 500 şi 9500 kg pe an şi pe ha. Această producţiune poate fi mai bine realizată de cutare sau cutare specie sau de cutare sau cutare amestec de specii. Aşa se explică că cifrele înscrise în tabelele de producţiune a diverselor specii, de ex. pentru a doua clasă de productivitate, cifre indicând producţiunea medie anuală, când le transformăm — cu ajutorul greutăţilor specifice — în kilograme de materie solidă ‹substanţă uscată›, nu se clasează în aceleaşi clase staţionale. Ca exemplu se dă faptul că în a 7-a clasă staţională ‹producţiunea medie, 7500 kg materii solide› figurează fagul, a doua clasă de productivitate, dar şi molidul, întâia clasă de productivitate. Aşa dar, în anumite condiţiuni staţionale — pe cari autorul crede că le poate determina prin 4 cifre, exprimând temperatura, precipitatele, evaporarea şi raportul între cele două din urmă în timpul perioadei de vegetaţiune — anumite terenuri pot fi mai bine folosite prin cultura molidului decât prin aceia a fagului. Dacă deci un arboret dat, potrivit tablelor de producţiune întrebuinţate, urmează a fi clasat în cutare clasă de producţiune, aceasta nu însemnează că solul este folosit în modul cel mai convenabil, ci pur şi simplu că actualul arboret, compus dintr'o anumită specie, foloseşte solul într'o anumită măsură care nu e necesar să fie cea mai mulţumitoare. Productivitatea maximală, o vom avea numai atunci când specia cultivată este cea mai potrivită — fapt asupra căruia ne deslueşesc tabelele staţionale întocmite de autor — şi când arboretele au fost raţional rărite.

Am încercat a reda — întrucât aceasta e posibil într'un referat necesarmente limitat — ideile din conferinţa d-lui Oelkors. Cine vrea să pătrundă mai adânc în această nouă teorie, cine vrea să folosească tablele şi diagramele alăturate articolului, trebue să cunoască literatura la care se referă autorul prin nenumărate citate.

Julie, Nr. 29.

Die Erhaltung der Wälder, von *Schmitz-Lenders, Staatsforstmeister, Benvath* a Rhein.

Conservarea pădurilor.

Distribuirea raţională a culturilor, uti-

lizarea judicioasă a solurilor, sunt ţeluri cari în Germania nu sunt lăsate la aprecierea individului, ci cari sunt date în grija colectivităţilor rsprezintate prin ceia ce se chiamă acolo «Landesplanungverband». Aceste asociaţiuni ‹oficiale ?› se ocupă în mod firesc şi de păduri şi de conservarea lor. Asociaţiunea Düsseldorf, printr'o scriere «Conservarea pădurilor», atrage atenţiunea asupra acestei chestiuni, iar autorul articolului discută mai ales acele părţi din scrierea menţionată cari se ocupă cu conservarea pădurilor în interesul oraşelor mari. Aceste păduri, atât de necesare populaţiunei oraşelor din punctul de vedere etic, estetic şi higienic, sunt mult periclitate în existenţa lor tocmai din cauza proximităţii centrelor mari de populaţie şi deci trebue chibzuit, cum s'ar putea mai bine păstra destinaţiunei lor firești. Autorul înclină pentru măsuri coercitive, impuse particularilor prin lege, iar, în caz extrem, pentru expropriere în folosul comunelor interesate cari, negreşit, ele trebue să suporte cheltuelile. O altă chestiune este aceia, dacă acele păduri trebuesc păstrate ca atare, sau trebuesc trans ormate în parcuri, grădini, instalaţiuni de sport, etc. Pădurea bine îngrijită, indiferent cărui tratament este supusă, este totdeauna frumoasă şi oferă orăşeanului tocmai ceeace caută : liniște, odihnă, aer, etc. Pădurea păstrată ca atare produce venituri, din contra, parcuri, grădini pricinuesc cheltueli. Astfel fiind, autorul conchide că pădurile în chestiune să fie păstrate ca atare, să nu fie împestriţate cu instalaţiuni de diferite naturi. Aceastea din urmă, din contră, să fie relegate la distanţe rezonabile dela păduре, pentru a nu-i lua nimic din duioşia ei atât de fermecătoare.

Iulie, No. 30.

Zur Naturverjungung der Kiefer, von Forstmeister Brunn, Hersfeld.

In chestia regenerării naturale a pinului.

Faptul că însemânţarea pe cale naturală, chiar de există sămânţă destulă sau chiar din belşug, nu se produce în totdeauna şi pretutindeni, aşa cum glăsueşte teoria clasică, este cu prisosinţă cunoscut. Autorul articolului studiază acest fenomen cu privire numai la pin şi dă exemple de răuşită uşoară şi de insuccese descurajante. Căutând a-şi explica unele şi altele, crede a găsi cheia enigmei în rândul întâi în starea fizică a terenului. Pământul, pentru a se însemânţa, trebue să fie «ros». Lucrul poate fi obţinut, fie prin muncire profundă şi repetată a terenuiui, fie prin rărirea treptată a arboretului bătrân ‹tăeri pregătitoare ale teoriei›. Dar în cazul muncirii radicale a terenului perdem avantajul eftinătăţii ce se invoacă pentru sprijinirea metodei de regenerarea naturală a pădurilor. Pentru pin, insuccesele constatate poate îşi găsesc explicaţiunea şi în faptul că unele rase ale acestei specii se regenerează în mod natural foarte greu. Vânatul asemenea are partea lui de vină. Ca concluzie, autorul declară că, după entuziasmul stârnit acum câţiva ani prin teoria lui Wagner ‹tăeri în margine de masiv› şi după succesele în aparenţă fantastice din Barenthorn ‹Dauerwald› a venit azi desmeticirea. In vederea certitudinei succesului care trebue să fie determinat în viaţa practică, în concordanţă şi cu dispoziţiunile ministeriale, a renunţat la experienţa dubioasă şi s'a reîntors la vechia practică a tăerilor

rase cari pot fi aplicate cu succes şi mai departe, dacă se fac lucrările ce pot atenua inconvenientele ce le sunt inerente.

Iulie, Nr. 30.

Studienreise in schweizer Plenterwälder, de R. Iahn.

Călătorie de studiu în păduri grădinărite din Elveţia.

Uniunea silvicultorilor din Thuringia, o ţară în care în mod principial se practică tăerile rase cu regenerări artificiale şi unde deci pădurile sunt uniforme şi equiene, a întreprins o călătorie de studii în Elveţia, ţara clasică a grădinăritului. Se descriu excursiunile ce s'au făcut şi impresiile ce au fost căpătate.

Ultimile descinderi s'au făcut în munţii Jura din Elveţia sub conducerea chiar a lui d-r Biolley, propagatorul grădinărituiui modernizat şi care pare a fi obţinut în adevăr rezultate, remarcabile prin aplicarea sistemului de control. Un amănunt interesant şi caracteristic: în pădurile grădinărite din Elveţia nu se tae niciodată un arbore mai bun cât timp altul de mai proastă calitate se mai află în picioare.

Pe calea aceasta s'a ajuns la îmbunătăţirea progresivă a stării arboretelor.

O altă urmare a conservatismului tipic pentru grădinărit, observată în munţii Alpi în vestita localitate «Emmental» şi în alte păduri d'împrejur, este acumularea nejustificată a creşterilor care nu se împacă cu calcule de rentabilitate.

Participanţii s'au înapoiat din călătoria lor poate neconvertiţi, dar cu impresii noui şi puternice cari de sigur le vor fi folositoare şi în ţările unde lucrează totuşi în condiţiuni cu totul altele decât cele din Elveţia. Aceasta e avantajul călătoriilor de studii: lărgirea orizontului, debarasarea de idei unilaterale şi preconcepute.

* * *

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT für FORSTWESEN.

Heft 7/8 Iulie-August 1929.

Studienreise für Gebirgsforstbeamte 1929. Veranstaltete von der eidgen. Inspektion für Forstwesen, Jagd und Fischerei.

Excursie de studii pentru agenţii silvici de munte 1929

Organizată de Inspectoratul federal pentru păduri, vânătoare şi pescuit.

Inspectoratul federal pentru păduri, în dorinţa ca personalul silvic de munte, să-şi îmbogăţească cunoştinţele de specialitate prin vizitarea lucrărilor executate în regiunea de munte, a organizat o excursie de studii de şease zile în diverse părţi ale ţării.

Lucrările vizitate privesc în special corecţiunea lavinelor şi reţeaua de drumuri forestiere la munte.

Articolul de faţă constitue programul excursiei. In el se dau pe scurt referinţe de modul cum au fost întocmite proectele lucrărilor, cum au fost executate pe teren şi cum au fost finanţate de comune, cantoane şi guvernul federal.

Intrucât lucrările au fost executate timp îndelungat (4—5 decenii) permit urmărirea concepţiei de lucru în trecut şi în prezent.

La corecţiunea lavinelor pe vremuri se construiau ziduri înalte şi costisitoare cari de multe ori nu rezistau maselor de zăpadă în prăvălire. In timpurile mai noui zidurile sunt înlocuite prin terase late de 2—2,50 m, terminate de ziduri de susţinere înalte de 1 - 1,30 m. şi late de 1,50—1,80 m. la coroană.

La scoaterea lemnului în trecut se utilizau aproape peste tot jilipurile de lemn. Astăzi se construesc în schimb drumuri de alunecare pentru scosul cu sania de mână şi şosele.

Neue pedologische Untersuchungen und ihre Anwendbarkeit auf forstliche Probleme, von *Dr. E. Hess, eidgen. Forstinspektor, Bern.*

Cercetări pedologice noui şi folosirea lor în problemele silvice.

Datoria silvicultorului fiind să păstreze în cele mai bune condiţiuni puterea de producţiune a solului, va trebui să cunoască aprofundat schimbările ce se produc într'ânsul.

In trecut era suficient să se cunoască roca din care solul a luat naştere. In timpul din urmă însă s'a observat, că în afară de rocă, asupra solului influenţează în foarte largă măsură, clima şi vegetaţia de pe el.

In ţinuturi cu climă umedă, solul e spălat de săruri în stratele sale superficiale şi duse în profunzime, pe când la cele aride sărurile sunt aduse de jos în sus cu apa în care se găseau dizolvate, dar care se evaporă în contact cu căldura dela suprafaţă.

Datorită acestui proces, indiferent de roca din care a luat naştere, în raport cu clima se formează: soluri brune, podsol în diverse stadii de desvoltare şi humus alpin

Pentru determinarea condiţiunilor de formarea solului se studiază raportul dintre precipitaţiuni şi temperatură. Atenţie deosebită se da în timpul din urmă aciditătei solului prin stabilirea gradului de concentrarea ionilor de hidrogen. Limitele favorabile vegetaţiei forestiere se cuprind între $pH = 4{,}4$ şi $pH = 7{,}4$ din care prima cifră indică o aciditate foarte pronunţată. Solul răşinoaselor de regulă e mai acid pe când al foioaselor e neutru sau aproape neutru ⟨7⟩. Din această cauză amestecul foioaselor în masive de răşinoase e totdeauna recomandabil.

Paralel cu expunerea desvoltării studiului solului, se arată lucrările privitoare la Elveţia din acest domeniu, cu rezultatele obţinute.

⟨Articolul continuă⟩

Zurück zur Holzschwelle.

Inapoi la traversa de lemn.

In Germania, Direcţia căilor ferate a luat măsuri să înlocuiască cu traverse de lemn, traversele de fer de pe liniile principale, pe cari circulă trenuri rapide.

Motivul principal e că traversele de fer produc sgomot prea mare şi incomodează pe călători. Traversa de lemn în schimb se aşează mai bine pe balast şi e mai elastică.

Die Holzschwellen der Deutschen Reichsbahn.

Traversele de lemn ale drumului de fer german.

Căile ferate germane potrivit statisticei din 1926 aveau lungimea de 119.274 km cale normală. Din aceasta 60 % e dotată cu traverse de lemn al căror volum atinge 7.000.000 m^3 şi valoarea de 500.000.000 mărci. Pentru anul 1929, va fi nevoe de 5.900.000 traverse de lemn în volum de circa 590.000 m^3.

Cantitatea de lemn pentru traverse fiind mare, şi costul lor destul de însemnat, Direcţiunea Căilor ferate utilizează metoade speciale pentru mărirea duratei şi rezistenţei lor.

Aus den Vogesen, von *Charles Gut.*

Din Vosgi.

Se descriu condiţiunile de vegetaţie din Vosgi şi modul cum se realizează posibilitatea anuală din pădurile acestui ţinut.

M. Răd.

JOURNAL FORESTIER SUISSE. *Nr. 7—8. Iulie—August 1929.*

L'enseignement forestier supérieur en Turquie, par *H. Badoux.*

Învăţământul forestier în Turcia.

Despre Turcia forestieră se ştie prea puţin, deşi suprafaţa totală a pădurilor ajunge la 6—7 milioane ha.

In anul 1855 se creiază prima şcoală forestieră sub îndrumările silvicultorului franceez Tassy. După ce a fuzionat în 1880 cu «Şcoala superioară de agricultură» se separă în 1908, dată dela care a rămas independentă. Durata anilor de studii este de 3 ani. Numărul elevilor a crescut mereu, ajungând în 1929 la 60.

L'exploitation forèstiere au Paraguay, par *M. Noverraz.*

Exploatarea forestieră în Paraguay.

Paraguay-ul este divizat în două zone distincte, care corespund la două tipuri de exploatare forestieră, la vest «quebracho colorado», la est zona lemnului de construcţie. Prima zonă cu un climat foarte variabil, are o populaţie stabilă, care se ocupă cu creşterea vitelor şi exploatatul pădurilor.

Exploatarea «quebracho-lui» făcându-se fără a se preocupa de regenerarea sa, în curând această esenţă va fi exterminată.

Zona de est, cu un sol mai fertil, este acoperită de masive frumoase de cedru. ‹Cedrela tubiflora, Bertoni› esenţă foarte apreciată, ajungând m c la 300 fr. elveţieni. Se mai găsesc şi următoarele esenţe, lapacho, imputrescibil, ivirapita, livirara., etc., într'o proporţie foarte mică.

Dacă nu se vor lua măsuri de restricţie a exploatării, cedrul va fi complect epuizat.

Les effets de la sécheresse de 1928. dans la forêt du pied du Jura vaudois, par *A. Barbey.*

Efectele secetei din 1928 în pădurea dela poalele muntelui Jura vaudois.

Seceta din 1928 a fost foarte păgubitoare pentru pădurea Chassangne din Munţii Jura, pendinte de comuna Orbe. Peste 20 mii de puieţi s'au uscat, din plantaţiunile recente. Se remarcă mai ales uscarea moliftului din cauza sistemului său radicelar, care este numai pe două planuri, după explecaţiile date de Hilf. Fagul prin faptul că are sistemul radicelar pe mai multe planuri, a rezistat cel mai bine.

Un învăţământ ce trebue să tragem, este să se aleagă esenţa cea mai potrivită atunci când este vorba de împăduriri în ţinuturi geroase. Se recomandă în primul rând fagul.

Le Spessart par *F. Grivoz.*

Spessart-ul.

E vorba de ţinutul din partea de nord-est a Bavariei, ce ocupă 150.000 ha, din care 90.000 ha sunt numai pădure. Masivele păduroase erau odinioară ‹1700› compuse aproape exclusiv din stejar ‹gorun şi ceva pedunculat›. Azi în urma introducerii fagului şi răşinoaselor, stejarul se găseşte numai în proporţie de 15 %. Stejarul atinge la ha 500 m^3, iar fagul şi răşinoasele 300 350 m^3. Stejarul este căutat pentru placaje, ceiace face să fie plătit foarte bine.

Pădurile sunt ameninţate în existenţa lor din cauza multor servituţi, în beneficiul populaţiei ‹dreptul de a strânge litieră, trecerea vitelor, adunatul căzăturilor, etc.›. Se crede că în curând vor fi desfiinţate.

Ant. V. Răd.

INTERNATIONALER HOLZMARKT.

Preocupări de raţionalizare în gospodăria forestieră şi industria lemnului, de Prof. Julius Marchet. In continuarea articolelor publicate numărul dela 12, 19 şi 26 Februarie a. c., Prof. M. analizează în numărul din 5 şi 8 Martie problema raţionalizării muncii în hala de gatere. D-sa arată cum trebuesc aranjate instalaţiunile şi maşinile, aşa ca să nu se facă nicio manipulare de prisos a lemnului de debitat. Puterea de lucru a fiecărei maşini în mers normal, trebue cunoscută exact, aşa ca să nu rezulte nicio pierdere de timp. Uneltele tăetoare trebuesc ţinute în perfectă stare de ascuţire şi în bune condiţiuni de lucru. O influenţă însemnată asupre calităţii lucrului o are şi forma dinţilor, deasemenea modul cum înaintează buşteanul.

In manipularea cherestelei, o bună organizare a depozitelor, stivuirea mecanică a pieselor de uscat, uscarea artificială—deci rapidă—a sortimentelor valoroase, ce trebuesc vândute urgent, apoi, simplificarea şi generalizarea uzuanţelor în comerţul lemnelor, a sistemelor de expediţie internaţionale, etc., sunt tot atâtea chestiuni, a căror bună cunoaştere conduce la raţionalizarea producţiunii.

Nr. 36: Contractul unitar al exportatorilor de lemne din Bucovina: In chestiunea pusă în discuţiune de I. H. M., dacă trebue făcută o cartelare a exportatorilor sau numai o unificare a contractelor, s'a ajuns la concluziunea că ultima alternativă e mai recomandabilă. In articolul menţionat se dă în extenso, formularul contractului (Schlussbrief) şi condiţiunilor de livrare-primire, elaborate şi adoptate de Uniunea exportatorilor din Bucovina.

Nr. 57: Situaţia comerţului de lemne în România: La export se observă o vie activitate, atât pentru furnituri adresate ţărilor din Europa, cât şi livrărilor pentru Asia mică, Africa de N. In interior, tendinţă slabă din cauza restrângerii construcţiunilor în capitală şi oraşe. Chiar în primăvară, când lucrările de reparaţii din sate cer deobicei mari cantităţi de material, cererea a fost mică, din cauza crizei de numerar.

Exportul de lemne al Poloniei, 1925—1928.

In ultimii 4 ani s'au exportat în total (în mii tone): 3268, 4970, 6426, 4889, din cari lemn rotund: 1582, 2992, 4031, 3096, fabricate brute 1593, 1909, 2325, 1723, fabricate fine: 92, 69, 69, 71.

Principalele ţări de destinaţie au fost (% din total, în fiecare din cei 4 ani): Germania (62,9, 53,5, 61,2, 68,3), Anglia (16,2, 17,6, 18,0, 10,4), Cehoslovacia (4,4, 7,9, 3,5, 6,4), Olanda (4,1, 5,1, 4,6, 3,5), Belgia (3,5, 4,7, 4,3, 2,7), etc.

Nr. 62: Economia şi importul de lemne al Greciei în 1928: Acest an a însemnat pentru Grecia un pas înainte în ordinea stabilizării şi refacerii. Din cauza cutremurelor din anul precedent, s'a notat o sporire a importului. In primele 11 luni din 1928 s'au importat: 265.000 tone lemne şi derivate, în valoare de 491 mil. drahme (faţă de 250.000 tone în 1927). Lemnele importate în 1928 provin din (în 1000 t.): Jugoslavia 144, România 77, Suedia 13, Bulgaria 5, Italia 3, Turcia 2, etc. Principalul furnizor, Jugoslavia exportă mai ales lemn de foc, România şi Suedia, cherestea de răşinoase, Cehoslovacia şi celelalte ţări, mobilă şi fabricate fine.

Nr. 63: Zece ani de export de lemne în România. Incepând dela 1919 s'au exportat (în 1000 t.): Lemne de foc: 14, 23, 381, 1172, 1250, 1548, 1224, 983, 1033, 703, 648, lemne de fo-

ioase pentru construcţie: 05, 14, 92, 163, 296, 233, 196, 84, 103; cherestea de răşinoase: 5, 60, 144, 638, 729, 630, 983, 928, 981, 1034.

Exportul de lemn de foc a scăzut, cel de cherestea creşte.

Nr. 65 din 30 Mai: Aprovizionarea cu lemne a globului de dr. F. Mandl. Consumul anual de lemne al globului se cifrează la circa 1600 mil. m³ lemn rotund. Pe cap de locuitor consumul e diferit: cel mai mare e în ţările bogate în păduri, Finlanda 8,3 m³, Canada 8,0, U. S. A. 6,5, Suedia 3,5, Rusia 2,0, cel mai mic, în ţări cu industria redusă, în regiuni călduroase: Bulgaria 0,4, Turcia 0,4, China 0.16, etc. Lemn de lucru se consumă (anual pe cap de locuitor, în m³): Finlanda 5,1, U. S. A, 3,6, Canada 2,6, Suedia 1,8, Rusia 1,1, Belgia, Germania şi Cehoslovacia 0,5, Argentina, Chili, Anglia, Austria, Elveţia 0,4, Franţa, Olanda 0,3, România 0,2, Bulgaria, Spania, Italia, Turcia 0.1, etc.

Din totalul cantităţii de lemne, ce formează obiectul comerţului internaţional, sunt în medie 80% răşinoase, 18% foioase din zona temperată şi 2% foioase din zona toridă.

Cele mai de seamă ţări de import în 1927 au fost (cantităţile reprezintă excedentul importului asupra exportului, recalculate în lemn rotund, în mil. m³): Marea Britanie 22.8, Germania 15.8, Olanda 4.9, Italia 4.1, Belgia 2.9, Franţa 2.5, Ungaria 2.0: Spania 1.5, Danemarca 1.3. Ţări de export au fost (excedentul exportului, etc.): Finlanda 13.0, Polonia 10.7, Suedia 9.0, Rusia 5.5, Cehoslovacia 4.7, Austria 3.7, Jugoslavia 2.9, România 2.6,[1] Norvegia 1.0.

1) Cifra dată pentru România e prea mică. Recenzentul a calculat pentru 1923 (4.5), 1924 (4.1), 1925 (5.4).

Creşterea medie a pădurilor globului ar fi de 1110 mil. m³ lemn rotund, se consumă, aşa dar, 500 mil. m³ mai mult. Din această cauză autorul crede că într'un secol, pădurile vor fi nimicite. Se impune o restrângere a consumului de lemn de foc, înlăturarea risipei în construcţii şi hârtie, înlocuirea lemnului, acolo unde e posibil, cu alte materiale.

D. A. S.

OESTERREICHISCHE WIERTELJAHRESSCHRIFT für FORSTWESEN.

Iulie—Septembrie.

Număr închinat societăţii forestiere din Tirol şi Vorarlberg, cu ocazia împlinirei a 75 ani de existenţă, Ing. *R. Happak* face o dare de seamă asupra activităţii ei.

Urmează un articol ocazional:

Ing. *Johann Christian*: Tirolu şi pădurea sa. Un studiu monografic complect.

Apoi:

Prof. dr *L. Tschermak:* Adunarea generală a societăţii forestiere germane în Prusia de răsărit în 1929,

Ing. *Fr. Pamperl:* Expoziţia lemnului în «Casa technicei» la Königsberg.

V. S.

JOURNAL OF FORESTRY.

Aprilie.

H. T. F. Wohlenberg. Indemnuri pentru cei ce lucrează amenajamente particulare. Li se aminteşte că scopul final al oricărui amenajament este normalizarea pădurei şi realizarea unui raport susţinut: urmarea acestui principiu se impune cu atât mai mult, cu cât în multe părţi se face risipă de material lemnos, care când-va va lipsi.

H. T. Gisborne. Revoluţia in-

dustrială şi silvicultură. Industria se desvoltă cu paşi repezi şi aduce mereu inovaţii, silvicultura, care aşteaptă dela industrie valorificarea produselor ei, trebue să ţie la curent şi să se modeleze după exigenţele industriale.

George Banzhaf. Păreri ale unui expert asupra economiei forestiere. Economia forestieră, care de felul său e înceată şi greoaie, trebue să se adapteze la tempo rapid al mişcării economice în general.

E. H. Mac Daniels. Lemnul din vest şi silvicultura din est. In ultimul deceniu exploatările din vest, unde nu se face cultură forestieră, dau pe piaţă atât material lemnos în cât inundă estul Americei de nord, acesta e împiedicat din această cauză în practica unei silviculturi raţionale care acolo a prins de altfel rădăcini.

W. N. Sparhawk. Pădurile din nord-vest faţă cu silvicultura din New England. Pune în discuţiune aceiaşi problemă ca articolul precedent.

Julian E. Rothery. Rezervele de lemn celuloză din New England şi alte perspective forestiere. Se analizează nevoile specifice ale Nordestului Statelor Unite.

H. H. Chapman. O metodă pentru a determina suma care poate fi profitabil investită în arborete de exploatat în viitor cu raport susţinut. O aplicaţiune a formulelor de statică forestieră la rentabilitatea pădurilor.

J. O. Wilson. Aplicarea unui control intensiv în operaţiile de recoltarea lemnului pentru hârtie.

Fred Morell. Un studiu de organizare. Evoluţia organizării serviciului în unul din districtele serviciului forestier U. S. A.

E. G. Cheyney. Pagubele aduse pinului reşinosa şi banksiana de veverite.

Louis W. Rees. Studii de creştere la arbori ‹Picea rubra›.

M. D. Dr.

ESPAÑA FORESTAL.

Iunie-Iulie.

Francisco Mira. Dunele dela Guardamar. Se descriu nişte nisipuri mişcătoare din provincia Alicante.

Domingo Olazábal. Centenarul naşterei lui Lucas Olazábal. Se celebrează memoria celuia. care e considerat ca părintele mişcării forestiere Spaniole.

Almogavar. Terenurile mocirroase dela Argnis şi împădurirea lor.

Parcul naţional dela Guadarrama. Va fi inutil a se opune realizării sale.

Timoteo de Antonio y Gil. Să repopulăm silviceşte Spania: ceiace înseamnă a da culturei 20 milioane hectare neproductive.

Incendiile în păduri. Concluziunile formulate de institutul agricol catalan dela San Isidoro în şedinţa ţinută şi adresată excelenţei sale ministrului de agricultură.

Victoriano Rivera Gallo. Parcul naţional «Valea Ordesa». ‹fine›.

Standardizarea măsurilor şi a formelor de vânzare a cherestelei. Mişcarea în favoarea sistemului metric în Statele-Unite şi în Anglia. ‹Continuare›.

N. A. Hildén. Bogăţia forestieră a Finlandei.

Notiţe şi comentarii.

V. S.

LESNICKA PRACE

(Cehoslovacia), Nr. 7 — 8, Iulie — August.

Acest număr conţine o serie de conferinţe, ţinute la sediul Societăţii ing. silvici cehoslovaci din Praga, în primăvara 1929: Titlul acestor conferinţe e următorul:

V. Sevcik: Alocuţiune inaugurală.

G. Jirsik: Tendinţe noui în amenajarea pădurilor şi aplicaţiunea lor practică.

J. Fric: Raţionalizarea economiei forestiere a micilor păduri.

J. Racka. Diferite mijloace pentru punerea în vânzare a lemnului şi observaţiuni cu privire la contractele de vânzare.

Jos. Sigmond: Tendinţe moderne în cultura pădurilor şi experienţele practice câştigate.

W. Maresch. Experienţe şi rezultate în combaterea calamităţii cauzate de Lyparis monacha, cu aplicaţie la cultura pădurilor.

Al. Nechleba: Rolul vânatului în cultura forestieră.

J. Komarek; Proiect de asigurare a pădurilor contra calamităţilor.

Al. Kubice: Tendinţe de raţionalizare în cultura forestieră şi importanţa lor socială şi economică.

D. A. S.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

SOCIETATEA
„PROGRESUL SILVIC“
Inchiriază pentru conferințe, adunări, concerte, etc., Sala mare a locaiului său din
B-DUL I. C. BRĂTIANU No. 57 bis
unde doritorii se pot adresa.

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: Stinghe Vintilă

Membrii:

Drăcea Marin — Ioan Petre

M. Rădulescu

Secretar de redacţie: Ştefănescu-Suhăţeanu M.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1929:

Preşedinte:

Vice-Preşedinte: C. P. Georgescu, M. Drăcea

Secretar general: M. P. Florescu

Casier: Dem. Grozescu

Secretari: Victor Priboianu, M. Ştef.-Suhăţeanu

Membrii:

Agapie G.
Antonescu P.
Atanasescu A.
Boldur M.
Bosoancă C.
Eliescu A.
Ioan Petre
Ionescu Andrei
Lazăr Horia
Năstăsescu Gh.
Nedelcovici Ath.
Popescu Alex.
Popovici Gh. N.
Stinghe Vintilă
Tomuţa D.

Cenzori: Cratero Ovid, Leon Vasiliu, Sculy Xenofon.

Cenzori supleanţi: Ioan Botescu, Ioan Florescu, Fonai I.

Preţul abonamentului:

Pe un an . . . . . 300 lei
» » » pentru membrii Societăţii . . . . . 200 »
» » » pentru conductori şi brigadieri . . . . 75 »
Numărul . . . . . 25 »

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

Institutul de Arte Grafice «EMINESCU» S. A., Str. Parlamentului, 2

Anul XLI | Octombrie 1929 | Nr. 10

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

FONDATĂ IN ANUL 1886

APARE LUNAR

BIBLIOTECA CENTRALĂ A ACADEMIEI R.P.R.

SUMARUL:

Memoriu asupra condiţiunilor noastre forestiere. — **Fr. Gernlein**

Comerţul lemnului: Situaţia pieţei cherestelei în Europa . . . . . **Ernest Thomae**

Cronica: Expoziţia dela Barcelona . . **V. N. St.**

Viitoarea organizare a administraţiei pădurilor . . . . . **Red.**

Excursiunea studenţilor silvici dela Şcoala Politechnică din Bucureşti în Polonia (urmare şi sfârşit) . . . . **D-r C. Georgescu**

Recenzii.

Revista revistelor.

Necrolog: † I. D. Stătescu.

Informaţiuni.

Soc. «Progresul Silvic»: Desbateri.

Publicaţiuni: Decizii ministeriale.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: B-DUL I. C. BRATIANU No. 57 bis
BUCUREŞTI

XLI-e Année | Octobre 1929 | Nr. 10

REVUE DES FORÊTS

Publication mensuelle de la Société forestière roumaine „Progresul Silvic“

SOMMAIRE:

Compte-rendu sur les conditions forestières de la Roumanie . . . . . **Fr. Gernlein**
Le commerce du bois: La situation du commerce du bois de charpente en Europe . . . . . **Ernest Thomae**
Chronique: L'exposition de Barcelone. **V. N. St.**
La réorganisation de l'administration des forêts . . . . . **Red.**
Excursion des étudiants forestiers de l'Ecole Politechnique de Bucarest en Pologne (suite et fin) . . . . . **Dr C. Georgesco**
Récensions.
Revue des revues.
Nécrologe: I. D. Statesco
Informations.
Soc. «Progresul Silvic»: Débats.
Publications: Décisions ministerielles.

RÉDACTION ET ADMINISTRATION: Bd. I. C. BRATIANO No. 57 bis
BUCAREST

Anul XLI Octombrie 1929 Nr. 10

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAȚII „PROGRESUL SILVIC“

CHESTIUNI ADMINISTRATIVE

MEMORIU

ASUPRA

CONDIȚIUNILOR ȘI ORGANIZĂRII ADMINISTRAȚIEI NOASTRE FORESTIERE

Prezentat Domnului Ministru al Agriculturii și Domeniilor de d-l Consilier silvic **Fr. Gernlein**

I.

După statistica din 1922, circa 22% din suprafața României este acoperită cu păduri; după aceiaș statistică, pentru fiecare sută de locuitori revin 38 ha pădure.

Distribuțiunea pădurilor este foarte neuniformă. In regiunile de stepă, în afară de câteva pâlcuri artificiale, pădurea naturală lipsește: câmpiile sunt cele mai sărace: în regiunea colinelor procentul de împădurire crește, iar munții, în special munții înalți sunt foarte împăduriți până la limita pășunilor alpine. Cu toate că prin diferitele reforme agrare, mai cu seamă prin cele de după războiu, întinse suprafețe păduroase au fost transformate în locuri de cultură agricolă și pășune, (numai prin reformele agrare de după războiu s'ar fi expropriat în România Mare 869.531 ha pădure și 221.436 ha poeni din pădure, adică în total 1.090.967 ha din terenul forestier al țărei), totuși suprafața împădurită de astăzi a Ro-

Deoarece acest lung memoriu, ocupă un mare număr de pagini, suntem siliți a suprima articolul «studii». — *Red.*

mâniei este de 6.458.700 ha și produsul principal al pădurii, lemnul, stă în al treilea rând la export, într'o țară așa de bogată ca România. O mare parte a populațiunei își găsește în economia forestieră și în industria de cherestea isvorul său de venituri și principala sa ocupațiune și ca atare toate străduințele de a ameliora starea pădurilor, de a le spori producția și de a ameliora calitatea acestora merită cel mai mare sprijin.

Pădurile României se împart de obicei, după specie, într'o zonă a rășinoaselor, o zonă a fagului și o zonă a stejarului.

Rășinoasele, bradul și moliftul ocupă circa 25 % din suprafața păduroasă a țărei; fagul 40 %; speciile de stejar circa 20 %, restul de 15 % este acoperit de alte foioase, ca sălciile, salcâmul, carpenul, ulmul, etc.

Din întregul domeniu forestier Statul stăpânește 1.923.789 ha; persoanele morale 1.200.244 ha, iar restul de 3.334,667 ha sunt în stăpânirea proprietarilor particulari. In ce privește persoanele morale și proprietarii particulari, dispozițiunile legale nu sunt unitare și permit o oarecare libertate în ce privește gospodăria forestieră și dreptul de a dispune al proprietarilor respectivi. Acest fapt se explică prin aceia, că, statele în care se găseau pădurile, care formează astăzi domeniul forestier al României Mari, aveau legiuiri forestiere deosebite; în Ardeal, maghiare, în Bucovina, austriace, în Basarabia, rusești.

Starea pădurilor în diferite zone forestiere și în diferite categorii de proprietăți este foarte neuniformă. Pădurile de stejar ale Valahiei, renumite odinioară, când aprovizionau cu lemne de construcție întreg Orientul, au dispărut astăzi aproape în întregime și, dacă statistica spune că România mai are încă păduri de stejar pe 20 % din suprafața domeniului său forestier, acestea nu sunt decât crânguri sau crânguri compuse, în cari, cu cât înaintezi mai spre Sud, cu atât gorunul și stejarul pedunculat este în mai mare măsură înlocuit de cerul, care nu produce decât numai lemn de foc Cele mai bune păduri de stejar s'au transformat în loc de cultură agricolă. Numai stejarii de dimensiuni mari, cari se găsesc și astăzi pe lanurile de grâu sau de porumb, mai mărturisesc că pe aceste locuri, nu cu multă vreme înainte se găseau frumoase păduri de stejar. Din nefericire trebue să socotim ca și în viitor pădurea de stejar care crește pe un pământ excelent, va continua a face loc lanului de grâu sau de porumb. Această evoluțiune, față

cu marea rentabilitate a agriculturei pe asemenea terenuri, față cu cererea crescândă pentru pământ necesar agriculturei, față cu creșterea constantă a populațiunei, nu va putea fi împiedicată.

Cu toate acestea, în nici un caz nu trebuește trecută cu vederea importanța, pe cari o au pădurile de câmpii și de coline, în cea mai mare parte păduri de stejar cari, afară de lemnul pe care îl produc, contribuesc într'o mare măsură de ameliorarea climei și mai cu seamă la regularea regimuiui apelor, la consolidarea terenului pe coastă, pe malurile râurilor sau al cursurilor mai mici de apă.

Din pădurile de stejar de astăzi, cum am arătat deja, o importantă parte sunt tratate în crâng simplu cu o revoluție de 30—40 ani. Față cu marile prețuri ale lemnului de foc în regiunile puțin împădurite din România de Sud și de Est, nu se poate pretinde proprietarului particular, ca aceasta să-și convertească crângul său de stejar în codru, însă acestei exploatări, care așa cum se face acum este o devastare, trebue să i se pună sfârșit. Când se prescriu pentru asemenea păduri revoluțiuni de 30—40 ani, nu se mai poate îngădui ca arboretele să fie exploatate în vârstă de 10 ani sau chiar mai de vreme, căci, ca urmare firească a acestor revoluțiuni scurte, puterea de lăstărire a tulpinelor scade treptat și, ca atare, pădurea se defrișează de fapt pe îndelete.

Asemenea tablouri triste, din nefericire, nu sunt o raritate. In asemenea păduri trebuește cerut ca revoluțiunile fixate de amenajament să fie respectate și ca în urma fiecărei exploatări să se complecteze golurile în crânguri și ca pășunatul să se interzică, cel puțin atâta timp, până când lăstarii nu mai au a suferi din această cauză. In pădurile Statului, recunoscându-se importanța mare a producerii lemnului de stejar de mari dimensiuni pentru viitor, arboretele de crâng și de crâng compus de stejar se convertesc pe îndelete în codru. (De ex. ocolul silvic Țigănești, în ocolul silvic Hăncești în Basarabia, în pădurile Fântânele, lângă Bacău). Față cu calitățile excepționale ale solului, rezerve bine alese pot produce lemn de lucru și de construcție la o vârstă de 60—70 ani, iar timpuria fructificare a tuturor speciilor în România va favoriza regenerarea naturală și, ca atare, convertirea pădurilor în codru. Este desigur foarte regretabil că și astăzi în codrii de stejar, fără nici o încercare de a se obține o regenerare naturală, se fac tăeri rase; din această operațiune se pierd valori, cari prin

nimic nu se pot înlocui. Solul se usucă, se îmburuenește și, deoarece numai arareori se mai fac lucrări de împădurire pe asemenea suprafețe prin plantație sau prin semănătură, consecința inevitabilă a unor asemenea tăeri rase este o pădure provenită din lăstari, cu puțină vigoare de creștere.

In regiunea de tranziție, între zona stejarului și stepă, în așa numita antestepă, acolo unde puterea de creștere a speciilor de stejar se reduce, salcâmul este specia, care cu revoluțiuni relativ scurte, de circa 30 ani, poate produce mari cantități de lemn de lucru și de foc. Intensificarea culturei salcâmului în aceste regiuni cum și încercările de scară întinsă de a-l cultiva în stepă sunt măsuri, care se pot considera judicioase și care se pot intensifica pe viitor,

In timp ce pădurile de stejar ale României, în timpul celor din urmă 30 ani, au pierdut treptat și în întindere și în calitate, pădurile de fag, din contră, și-au păstrat în linii generale extensiunea lor din trecut, ba chiar, o statistică exactă ar putea dovedi că suprafața lor s'a mărit în ultimul timp, prin faptul că din arborele amestecate de rășinoase și de fag, s'au scos esențele prețioase lăsându-se numai fagul. Motivul pentru care pădurile din această esență au fost relativ puțin atacate, residă în faptul, că până acum lemnul de fag nu se valorifica decât pe o scară redusă, cum dovedesc estimațiunile din pădurile Statului, în care aproape tot lemnul de fag este estimat ca lemn de foc, cum și prin faptul că întinsele păduri alcătuite din această esență, se găsesc în ținuturile muntoase ale țărei, cari până astăzi nu au fost încă făcute accesibile, prin instalațiuni de scoaterea lemnului. Arboretele de fag sunt de multe ori prea bătrâne — cu vârste de peste 200 ani și, în consecință lemnul este de o calitate inferioară ⟨multă inimă roșie, putregai de cioturi⟩ încât și astăzi investițiunea costisitoare pentru exploatarea unor asemenea păduri rentează foarte puțin. Existența fagului chiar numai o proporție relativ mică în arboretele de rășinoase și măsura, cu totul îndreptățită a administrației silvice, de a exploata și fagul odată cu rășinoasele, poate câte odată să periclitеze rentabilitatea unor întreprinderi forestiere ⟨Cooperativa Taslău⟩.

Deși condițiunile de vegetație ale fagului sunt foarte prielnice, totuși arboretele tinere din această esență, provenite din regenerări naturale, lipsesc aproape complect. Arboretele mai tinere de fag, pe care le întâlnim câte odată, mai cu seamă în părțile

inferioare ale văilor, provin din arborete amestecate de fag și brad, din care rășinoasele s'au scos de un număr mai mare sau mai mic de ani.

Arborii rămași în urma exploatării, adeseori foarte puternic vătămați, și-au recăpătat, după o perioadă oarecare de timp, puterea lor de creștere, alcătuind arboretele pure de fag, cari însă nici odată nu vor putea furniza în viitor lemn prețios în mare cantitate, căci ele sunt alcătuite în cea mai mare parte din trunchiuri dominate în trecut, rănite cu ocazia exploatării, din lăstari sau câțiva fagi groși, de calitate inferioară, rămași în urma tăierilor. Dacă s'ar alcătui o tabelă a claselor de vârstă a tuturor arboretelor pure de fag, sau în care fagul predomină, luând ca criteriu vârsta medie a arboretului principal, atunci s'ar constata că, clasele de vârstă dela 1—20 și dela 20—40 ani aproape nu sunt reprezentate, că clasele de vârstă de 40—100 ani sunt puțin reprezentate și că marea majoritate a arboretelor de fag din România aparțin claselor de vârstă de peste 100 ani.

De oarece deprecierea arboretelor îmbătrânite se continuă repede, problema valorificării pădurilor de fag, care ocupă circa 40% din suprafața domeniului forestier al țărei, este una din cele mai de seamă probleme ale economiei forestiere române. Dacă unele întreprinderi chiar în condițiunile de astăzi, pot scoate din arboretele îmbătrânite de fag un procent de 20% și câte odată chiar de 25% lemn de lucru, este sigur că, din arboretele de fag din viitor, provenite din regenerări naturale și rațional rărite se va putea scoate o mult mai mare cantitate de lemn de lucru. Este necesar ca guvernul român, de pe acum, să creeze condițiuni prielnice de desvoltare industriilor pentru valorificarea lemnului de lucru de fag, cum ar fi fabricarea doagelor, a mobilelor, distilarea lemnului etc.

Cu totul o altă evoluțiune au avut până acum arboretele de rășinoase ale României. De mai bine de 60 ani a început exploatarea lor comercială. Lemnul de molid cu inele mărunte din Bucovina, din valea Bistriței, din valea Lotrului cum și din alte părți ale Carpaților și-a dobândit de timpuriu un renume mondial prin excelentele sale calități (lemn de resonanță). Exploatarea acestor păduri se începu prin mici ferăstrae de apă cari, curând fură înlocuite prin fabrici mari de cherestea cu o mare putere de fabricațiune.

Deja în 1913 erau în activitate în Vechiul regat 98 fabrii iar azi se găsesc în întreaga Românie mare 2500 de gatere, cari taie aproape exclusiv numai lemn de rășinoase. Intreprinderi bine dotate cu capital, înființau în punct judicios alese, în văi, o fabrică de cherestea, după ce bine înțeles în prealabil își asigurau cuantumul de lemn necesar pentru anii următori. Câte odată, după împrejurări, asemenea întreprinderi reușeau să cumpere lemnul din valea la gura căreia își instalase fabrica de cherestea. Țăranii proprietari de păduri obțineau prețuri ridicole pentru lemnul, pe care îl vindeau. Chiar persoanele morale și însăși statul obicinuiau să încheie cu cumpărătorii contracte cu termene lungi și cu prețuri foarte reduse, pentru lemnul vândut.

După ce întreprinzătorii construiau căi ferate forestiere, jilipuri, și alte instalațiuni pentru transportul lemnului, urma o barbară măcelărire a pădurilor. Se scotea cu ocazia exploatărilor, numai lemnul cu excelente calități, care se putea bine valorifica și în primul rând, numai arborii mai groși de 35 cm la piept, tot restul materialului rămânea în pădure, prăpădit în picioare sau doborât jos.

Cât de risipitoare au fost primele exploatări în asemenea păduri, se poate înțelege și astăzi din marile cantități de material lemnos depreciat sau putred care se poate găsi încă în părție superioare ale văilor. La o exploatare rațională, în conformitate cu principiile unei bune gospodării, forestiere, exploatatorii nu putea să se gândească, iar dispoziținuni asupra regenerării nu conțineau mai nici odată contractele de vânzare ale unor asemenea păduri.

Curând în locul măreților păduri virgine, de odinioară, rămăseseră întinse suprafețe goale. Când auzi că unele fabrici de cherestea tăiau anual într'un singur loc 200–300 ha, ba uneori până la 500 ha pădure și chiar mai mult, atunci nu te mai miri, că în munți, ținuturi întinse sunt astăzi goale, ca de pildă Valea Lotrului, Valea Putnei, Valea Rudoasa ș. a.

Abia acum de curând, mai mult printr'o presiune morală decât prin dispoziținuni legale, s'a reușit ca societățiie exploatatoare de păduri să ia măsuri pentru a împăduri suprafețele exploatate, sau să pună la dispoziția autorităților silvice fondurile necesare pentru împădurire. Urmările rele ale tăerilor rase, de fapt nu au fost înlăturate decât acolo, unde proprietarul însuși a putut să-și exploateze pădurea, sau în cazurile când contractele de exploatare

s'au încheiat, după ce se constatase și apreciase dezastrul tăerilor rase din trecut, adică abia în ultimii 6—8 ani. Azi, ca urmare a acestor tăeri rase pe suprafețe mari, în ținutul pădurilor de rășinoase, arboretele în vârstă de 30—60 ani lipsesc aproape cu desăvârșire, suprafețele goale s'au îmburuenit și împădurirea lor va necesita multă muncă și multe cheltueli. In afară de acestea, în foarte multe părți, s'au provocat eroziuni și alunecări de straturi, cari au adus mari pagube văilor respective (Valea Topologului).

Chiar acolo unde moliftul se găsește în optimul său de vegetație, pe întinsele suprafețe tăiate ras, nu se găsește decât relativ arareori pâlcuri de arborete provenite din semințișuri preexistente sau din însămânțări naturale ulterioare, unde se găsesc nsemenea arborete, ele au fost și sunt adeseori distruse de foc. Cauza acestei stări de lucruri este pășunatul.

Odată cu creșterea populațiunei rurale s'a intensificat și creșterea vitelor și deoarece în cele mai multe regiuni lipseau păsunile bune, iar țăranul nu știa, sau câte odată, din comoditate, nici nu vroia să-și îmbunătățească și să facă mai productive păsunile existente sau să treacă la cultura nutrețului artificial, vitele se introduceau la păsune în suprafețele tăiate ras. Oile și caprele distrugeau curând orice urmă de regenerare naturală. Pentru a satisface nevoile populațiunei rurale în teren de păsune, prin ultima reformă agrară s'au sacrificat întinse suprafețe de pădure pentru constituirea de păsuni comunale, însă, din nefericire, nici prin această măsură, pădurea rămasă nu a putut fi cruțată de calamitatea pașunatului.

Țăranii adeseori au transformat în ogoare locurile afectate ca păsune și continuă, ca și mai înainte, a-și duce vitele lor la păscut în pădure. Deja autorul codului silvic din 1910 recunoscuse corect marele pericol, pe care îl constitue pășunatul pentru pădure și în cap. II partea IV-a a legei îl interzice cu totul în pădurile Statului, ale comunelor și ale persoanelor morale (art. 15 «pășunatul în pădurile Statului este cu totul oprit»), iar în pădurile particulare, chiar în acele cari nu sunt supuse regimului silvic, pășunatul este numai atunci permis (art. 6 și 17) când arboretele tinere au atins o vârstă, la care lăstarii nu mai pot fi mâncați de vite.

Astăzi codul silvic s'a extins în întreaga Românie, însă bunele și salutarele sale dispoziții pentru cruțarea pădurilor, cuprinse în

cap. II partea IV-a, par a se fi uitat. Peste tot vezi vite în păduri și pagubele provocate de pășunat sunt pur și simplu extraordinare.

Dacă pădurea, și prețioasa avuție a întregului popor român trebuește să fie pe viitor cruțată de mari pagube, trebue ca imediat să se procedeze la o separațiune a domeniului forestier, de cel în care pășunatul poate fi permis. După părerea mea nu este de loc în interesul public, ca de exemplu, în munții Bihorului, Valea Drăganului, pentru o agricultură atât de primitivă cum se găsește acolo, să se sacrifice pentru pășune aproape 9000 jug. cad. de pădure de munte, de molid, brad și fag și anume păduri, cari se găsesc pe coaste cu un sol superficial, care poate însă produce lemn prețios. Pășunile create prin defrișarea arboretului vor fi de sigur de o calitate inferioară și se poate prevedea cu siguranță, că solul superficial al coastelor va fi curând spălat și rupt de ape, împrejurare cu foarte grave consecințe pentru văile din ținutul respectiv.

In timpul din urmă se încearcă a se înlătura, cel puțin în parte, urmările înființărei de pășuni prin defrișarea pădurilor, prin faptul că pe asemenea suprafețe se rezervă o parte din arboretul, pe care comuna proprietară este obligată a-l păstra intact (așa numitele pășuni împădurite).

Prin această măsură se face imposibilă fransformarea suprafețelor de pășune în ogoare. Măsura pare bine venită, însă nu se poate aplica decât acolo unde pădurea este constituită în întregime sau în cea mai mare parte din foioase.

Dorința populațiunei rurale de a avea la dispozițiune suprafețe pentru pășunatul vitelor a lucrat în timpul din urmă ca un șurub fără sfârșit, care, în fiecare an, a sacrificat din ce în ce mai multă pădure. Suntem nevoiți să arătăm foarte ritos, că acest procedeu trebue să înceteze și să se urmărească conservarea pădurilor ce au mai rămas, fiindcă astăzi, peste tot, se văd semnele atale ale unei despăduriri cu proporții uriașe.

In cele mai multe regiuni despădurite, în regiunea colinelor și a munților Carpați, se pot vedea eroziuni de coaste și începuturi de torenți, în diferite stadii de desvoltare cari, după fiecare ploaie grea, se măresc aruncând în vale pietriș, nisip și argilă.

Locuitorii din valea Topologului ar renunța desigur, la pășunile lor, dacă prin acestea ar putea să scape de pietrișurile cari au fost cărate de pe coastele despădurite, peste locurile de cultură și

peste grădinile lor, transformându-le în pustiuri acoperite cu pietriș Numai acolo s'ar mai putea în viitor transforma pădurea în pă-pune, unde se poate stabili cu destulă siguranță, că se poate creia prin această operațiune pășuni de o fertilitate permanentă, fără a se provoca spălarea și eroziunea solului. In această chestiune ul-timul cuvânt nu trebue să-l spună țăranul proprietar de vite, ci numai interesele generale ale țărei.

Educarea țăranilor și îndrumarea lor pentru a-și ameliora gospodăria, pentru a-și îngriji pășunile existente, sau pentru a-și creia asemenea noui pășuni pe terenul lor propriu, sau pe terenul stăpânit în comun, luminarea țăranului asupra rostului pădurei, ca bun producător de venituri, ca apărătoare a solului, ca regula-toare a cursului apelor și a condițiunilor climaterice ale țărei, iată măsuri cari vor fi, pentru producția totală a țărei, mult mai priel-nice decât neîncetata cedare a guvernului în fața dorințelor po-porului, de a dobândi mereu noui suprafețe pentru pășunatul vitelor.

II.

Forma și intensitatea gospodăriei silvice ro-mâne este foarte variată. Găsim aci toate treptele, dela forma cea mai primitivă a exploatării, până la gospodăria cea mai rațională, în care se aplică doctrinele silvice cele mai noui și în care se caută nu numai asigurarea, cu orice preț a raportului susținut, ci și sporirea producției în volum și în calitate, prin re-generări bine făcute și prin conducerea îngrijită a arboretelor.

Pădurile mici particulare și înainte de toate, pădurile de mică întindere, în special acelea pentru cari codul silvic nu prescrie altă restricțiune, decât acea privitoare la defrișări ⟨art. 12⟩ și la pășunat ⟨art. 17⟩ au înfățișarea cea mai tristă. Masivele au fost vândute îndată ce s'a găsit un cumpărător, ori s'au exploatat de proprietar, când lemnul a găsit o utilizare. De regenerare nu s'a îngrijit nimeni. Semințișul instalat pe cale naturală, acolo unde na-tura a fost darnică, a fost distrus prin pășunat sau prin foc, în credința că se va obține iarbă mai multă și mai bună. Așa au luat naștere, fie suprafețele sterpe din munți în urma exploatării pe suprafețe întinse ⟨Valea Lotrului, Putnei⟩, fie masivele poenite din câmpie.

Legile existente, nici prin prescripţiunile ce conţin, nici prin felul aplicării lor n'au fost suficiente, spre a putea preveni asemenea urmări rele.

Cea mai înaintată gospodărie o întâlnim la pădurile particulare mari şi foarte mari, unde s'a văzut din timp, ce importanţă au căile de comunicaţie pentru facerea lor accesibilă şi unde prin exploatarea în regie, la scoaterea lemnului din parchete s'a ţinut seama şi de regenerarea masivelor.

In aceste păduri se practică atât curăţiri şi lămuriri pentru arboretele tinere, cât şi răriturí pentru sporirea creşterei şi ameliorarea compoziţiei masivelor. Exemple de asemenea gospodării silvice raţionale se întâlnesc la Fondul Religionar din Bucovina, la Domeniile Reşiţa şi pe Domeniul Fântânele de lângă Bacău.

Aci raportul susţinut e păstrat în cea mai strictă acceptiune a cuvântului şi se poate spune cu certitudine, că masivele tinere, îngrijite şi rărite la timp, vor da la exploatabilitate lemn mult şi mai bun decât pot da azi masivele exploatabile. In prezent ocoalele silvice ale domeniului Reşiţa recoltează din păduri un volum de 4 m^3 lemn plin pe an şi pe hectar, iar administraţia fondului religionar din Bucovina la circa 230.600 ha calculează acelaş produs la 4.75 m^3. Acestea sunt cifre de trei ori mai mari ca cele obţinut de către administraţia silvică a Statului, ⟨1,05 m^3 pe an şi pe hectar, în motivarea «Legei pentru organizarea şi administrarea pe baze comerciale etc.»⟩. Ele lasă să se înţeleagă clar, ce ar putea să producă pădurea română, dacă ar fi bine gospodărită şi bine exploatată.

Intensitatea gospodăriei forestiere la pădurile Statului nu este aceiaşi peste tot. Şi în domeniul forestier al Statului sunt ocoale ⟨Ţigăneşti⟩, în care gospodăria se conduce după principii moderne şi unde se exploatează în regie întreaga posibilitate anuală. ⟨Gurghiul, Lăpuşna şi altele⟩. Aceste ocoale sunt aşezate în situaţiuni favorabile, în cât îşi pot valoriza singure întreaga cantitate de lemn ce exploatează ⟨Ţigăneşti⟩. In majoritatea ocoalelor silvice ale Statului gospodăria şi în special valorificarea pădurilor se desfăşoară după făgaşul vechi. Lemnul se estimează şi se exploatează pe suprafaţă — în tăerile rase de codru şi în crânguri — sau pe număr de arbori, acolo unde se aplică regenerarea naturală sau unde se fac extracţiuni. Cumpărătorul face exploatarea cu personalul său propriu; el trebue să predea suprafaţa curăţită de resturile exploa-

tărei, în stare de a fi reîmpădurită. Reîmpădurirea se face, fie de către cumpărător, fie de către Stat în schimbul unei garanţii depuse de către acesta din urmă.

Numai în mod sporadic se fac exploatări în regie. Ceva mai frecventă este tăerea în dijmă, care, într'o anumită măsură poate fi de asemenea socotită ca o exploatare în regie, deşi de cele mai multe ori dijmuirea vine în desavantajul Statului.

Atât exploatarea făcută de către cumpărător, cât şi reîmpădurirea efectuată de către acesta, nu pot fi socotite ca o formă ideală de gopodărie, căci interesele neguţătorului de lemne sunt opuse intereselor proprietarului de pădure. Primul tinde să scoată lemnul cu minimum de cheltueli, să tae şi să scoată numai ce este bun, lăsând netăiat şi nescos din parchete lemnul rău. Ca urmare, suprafaţa exploatată nu este gata pentru reîmpădurire, decât după ce se întreprind întinse lucrări de curăţire. Pretutindeni unde valorificarea lemnului este posibilă, după părerea mea, trebue să se treacă imediat la exploatarea în regie.

Rezistenţa ce pare că se întâlneşte la unii şefi de ocoale, trebue neapărat învinsă. Nu este admisibil, ca în ocoale, în cari se exploatase până la un moment dat în regie, să se treacă la vechiul sistem de valorificare (estimarea volumului în picioare şi exploatarea prin cumpărător) numai pentru motivul că s'a schimbat şeful. Toată experienţa trecutului militează pentru exploatarea în regie. Ea arată, că cheltuelile de exploatare se acoperă de mai multe ori prin preţul vânzării. După părerea mea, spre exemplu, nu este nici un motiv ca în Dobrogea şi în Basarabia, unde desfacerea posibilităţii pădurilor este asigurată, să nu se facă exploatarea în regie. Toţi şefii de ocoale trebue să înceapă chiar de acum tăeri de ameliorare, în special rărituri, pentru ca atât ei, cât şi personalul subaltern să înceapă a se obicinui cu efectuarea unor asemenea lucrări, spre a se face educaţia necesară a lucrătorilor de pădure şi spre a se da populaţiei rurale putinţa de a cumpăra lemn de dimensiuni mici. Dacă exploatarea se face în regie, toate lucrările greoaie, plictisitoare şi neprecise de estimaţie, ce se fac înaintea exploatării, devin de prisos.

Numai trecând la exploatarea în regie administraţia forestieră va fi în măsură să ştie ce cantitate de material lemnos se tae anual din pădurile Statului: numai pe această cale se va putea cunoaşte, ce cantitate de material lemnos se poate recolta după unitatea de

suprafață în diferite situațiuni și numai astfel se va putea ști cu destulă preciziune, proporția ce există între ceeace se tae anual și producția efectivă a pădurilor țărei.

Când oficial se stabilește, că în pădurile Statului se recoltează pe an și pe hectar un volum de 1.05 m^3, când experți sivici, din veniturile obținute prin vânzarea lemnului, calculează această cifră la 1.7 m^3, când în fine administrația silvică arată că în ce privește clasele de vârstă, pădurile Statului nu se găsesc într'o stare prea normală, nevoiți suntem să recunoaștem că actualmente din aceste păduri se recoltează anual o posibilitate foarte cumpătată. Fără îndoială această posibilitate trebue mărită, cu condiția ca să asigure regenerarea sau reîmpădurirea întregei suprafețe exploatate.

Cu toate că pentru realizarea posibilității anuale prin metode mai bune și mai fine și, în același timp, pentru mărirea veniturilor e neapărat necesar să se introducă exploatarea în regie, totuși în multe ocoale modul actual de vânzarea materialului nu poate fi părăsit, întrucât multe păduri sunt încă inaccesibile. Ca să se poată face cu succes exploatarea în regie și valorificarea lemnului, pădurile vor trebui să fie dotate cu o judicioasă și bună rețea de drumuri, sau va trebui să se pună la dispoziția cumpărătorilor în schimbul unor taxe convenabile, instalațiile necesare pentru scoaterea lemnului. Numai atunci se vor prezenta cumpărători, cari prin felul și numărul lor să poată asigura vânzarea lemnului în bune condițiuni. Aceste instalațiuni de transport și scos necesită însă sume așa de mari, că efectuarea lor nu se va putea face decât treptat. De aceea ni se pare de neînțeles ca azi să nu se facă nimic pentru întreținerea drumurilor bune existente, cari s'ar putea folosi ulterior la transportul lemnului, și cari se deteriorează cu încetul numai prin faptul că în momentul de față au o importanță mai mică, cum sunt spre exemplu șoselele construite de armată pe ambele părți ale văei Lotrului și în valea Putnei.

Acolo unde împrejurarea impune mai departe să se încheie contracte pe termen lung, ca în trecut, fie pentru motivul că instalațiunile de transport existente se găsesc în mâna unui antreprenor, fie pentrucă e nevoe să se construiască altele noui, cu foarte mari cheltueli, durata contractului în nici un caz nu trebue să treacă de 3 ani, acolo unde exploatatorul are în stăpânirea sa căile de transport și să nu fie mai mare de 10 ani, acolo unde el ar avea

să facă aceste instalaţiuni ulterior. In orice caz, toate aceste contracte trebue să conţină o clauză privitoare la devalorizarea monedei, la revizuirea preţurilor după scurgerea unei jumătăţi din durata contractului, potrivit unui indicator special ‹cum ar fi de ex. notarea preţului unui principal sortiment la bursa din Galaţi›. Ar fi foarte potrivit, ca antreprenorii să fie obligaţi în acelaş timp să ia asupră-le, pe preţuri fixe, cantităţi dinainte determinate din lemnul ce rezultă din operaţiunile anuale de răriturí, făcute în regie, în masivele aşezate la loc accesibil pentru căile de transport. Prin această clauză răriturile, azi neglijate, ar fi favorizate. Apoi antreprenorii să fie obligaţi să construiască drumurile de scoatere nu numai cum momentan le convine lor, ci şi în înţelegere cu şeful de ocol, astfel că instalaţiile odată făcute, să capete un caracter permanent şi să poată fi folosite şi ulterior pentru accesul în pădure. Antreprenorii să conducă lucrările de exploatare de aşa natură, ca după scoaterea lemnului să se poată face reîmpădurirea: semănătură sau plantaţie, fără greutate; lucrările de reîmpădurire în orice caz trebuesc făcute de către administraţia silvică, căci numai în acest fel se pot utiliza materialele bune de împădurire ‹sămânţă şi pueţi› şi se pot întemeia arborete trainice.

Mai departe, în ce priveşte vânzarea lemnului, trebueşte foarte serios cercetat, dacă nu cumva este posibil, cu ocaziunea valorificării lemnului obţinut din tăerile succesive de regenerare sau din extracţiuni, să se înlocuiască vânzarea pe număr de arbori prin vânzarea pe volum. Vânzarea pe m^3 este, fără îndoială, mai dreaptă, mai clară şi mai simplă, deşi trebue să recunoaştem că în acest ultim caz, cu ocazia sistării sau predării pot naşte uşor diferende între vânzător şi cumpărător, din greutatea de a face o separaţiune precisă între lemnul sănătos şi lemnul bolnav, care, aceasta din urmă, ar urma să se plătească cu un preţ mai mic.

Dacă la încheerea de contracte noui, sau la prelungirea celor vechi, antreprenorii nu vor să primească condiţiunile astfel înăsprite, oferă preţuri mici, sau fac greutăţi, atunci se pune cu deosebită stăruinţă problema exploatărei în regie de Stat. Experienţele dobândite prin exploatările în regie în domeniul Gurghiu de către Dir. reg. silvică din Cluj, îndreptăţesc a se face noui lucrări similare. De remarcat faptul că la Gurghiu comptabilitatea exploatării în pădure este separată de comptabilitatea fabricei. Tăerea,

fasonarea și măsurarea lemnului se fac de ocol, în regie, fabrica de cherestea preia lemnul în pădure pe prețul tarifar. Dacă prețurile tarifare sunt egale cu prețurile pieței, ocolul obține adevărata valoare a lemnului, riscul prelucrării și comercializării acestuia îl suportă administrația fabricei de cherestea. O asemenea gospodărie silvică de Stat, bine condusă, oferă cea mai bună posibilitate pentru punerea în valoare a pădurilor.

Din dorința, ca pe lângă valoarea deplină a bogatelor păduri din România, să se păstreze pentru economia internă și câștigul lucrărilor de exploatarea lemnului, au luat naștere cooperativele forestiere. Azi sunt în ființă circa cinci sute de asemenea Cooperative, cari, în cea mai mare parte, au luat naștere după războiu. Membrii sunt lucrători de pădure, țărani și alți locuitori din satele vecine, cari cu capital propriu, relativ restrâns, au înființat cooperativa și cu ajutorul unor împrumuturi însemnate dela Stat, au luat păduri în exploatare, au construit o fabrică de cherestea și căile necesare de transport și au început să facă comerț cu lemn. Membrii cooperatori lucrează aproape toți în pădure și fabrică, administrația e pe cât se poate de simplă, vânzarea se face de administrația cooperativă, care potrivit statutului are obligația să satisfacă cu lemn de bună calitate, pe deoparte și în primul rând nevoile populației vecine și pe de alta, nevoile cooperativelor de consum, din regiuni sărace în lemn. Membrii cari lucrează în pădure primesc, pe lângă salariul cuvenit pentru lucru, o anume primă de muncă din beneficiul net al întreprinderei, iar ceilalți membrii, dividende pentru capitalul depus. Când o asemenea întreprindere este bine condusă, aproape întregul venit din exploatarea pădurii rămâne în țară.

Cooperativele forestiere deși au fost în totdeauna favorizate de guvern prin cedarea lemnului din pădurile Statului pe prețuri avantajoase sau chiar reduse, numai în mică măsură s'au putut desvolta în bune condițiuni, unele au ajuns în încurcătură financiară și administrativă, câte odată membrii nu au nici un avantaj și pe deasupra, Statul, vânzând eftin materialul lemnos, a fost nevoit să-și reducă veniturile din păduri. Și din această împrejurare se vede că, în comerțul lemnului, fără cunoștințe speciale, nu se poate face nimic și că chiar pentru asemenea întreprinderi simple, e nevoe de un conștiincios calcul de rentabilitate înainte de a le da ființă.

Având în vedere buna intenţiune, care stă la baza înfiinţărei cooperativelor forestiere, astăzi, când avem la îndemână experienţă suficientă, nu trebue să ne temem de a creia asemenea întreprinderi pentru punerea în valoare a pădurilor încă inaccesibile. Statul, prin marea influenţă pe care o poate exercita asupra lor, va fi în stare să conducă exploatările de păduri prin cooperative în sensul principiilor de gospodărie silvică mai lesne decât ar putea-o face cu societăţile mari de exploatare, pur capitaliste.

După părerea mea, prin cooperativele forestiere s'ar putea întreprinde şi construirea unei reţele de drumuri pentru deschiderea pădurilor. In orice caz, rentabilitatea şi întreaga întreprindere trebue să stea vecinic sub controlul organelor competinte iar în contractul de arendă dintre Stat şi cooperativă să se stipuleze precis că tăerea lemnului din pădurile Statului se va face chiar de către cooperativă, vânzarea de cantităţi mari de lemn rotund, a întregului material debitat sau a unei mari părţi din aceasta, unei singure case comerciale sau unui singur mare comerciant să fie oprită, atrăgând după sine rezilierea contractului. Funcţionarilor superiori din administraţia silvică a Statului să le fie permis să cerceteze oricând registrele cooperativelor. Dacă asemenea clauze nu sunt stipulate în contracte sau nu se pun în aplicare, se poate întâmpla ca întreaga cooperativă să ajungă sub dependenţa unei mari întreprinderi forestiere sau comerciale, şi, în cele din urmă, să devină paravanul acesteia.

Ori care va fi calea pe care o va alege Administraţia silvică a Statului pentru punerea în valoare a masivelor bătrâne, lucru esenţial este ca marele complexe păduroase ale sale să fie făcute accesibile pe îndelete printr'o reţea permanentă de drumuri, pentru ca şi masivele tinere, ce vor lua treptat naştere, la rândul lor să se poată exploata în regie, pentru a se putea realiza prin exploatare un volum lemnos şi un venit cât mai mare.

Din cauza lipsei complecte de material statistic, nu este cu putinţă a se stabili cifre precise privitoare la cantitatea anuală de material lemnos tăiat din pădurile României. Dr D. Sburlan stabileşte consumul intern anual al României la 3,4 mil. m^3 lemn

rotund,[1]). După statistica oficială, exportul în 1925 a fost de 2.215.870 tone sau circa 3.686.450 m^3, așa că volumul lemnos ce s'ar recolta anual din pădurile Statului, dacă se acoper trebuințele consumului intern ar fi de 7.086.450 m^3. Acest volum la o suprafață păduroasă de 6.450.900 ha nu dau nici 1,1 m^3 pe an și pe ha, o posibilitate, care față cu marea putere de producțiune a solului nu poate fi considerată decât foarte modestă, mai ales când avem în vedere, că prin defrișarea unei suprafețe păduroase pentru a le transforma în pășune, cantitatea de material lemnos tăiat anual a fost întru câtva exagerată în plus. Chiar pentru posibilitatea anuală a pădurilor Statului lipsesc date sigure. In expunerea de motive a «legei pentru comercializare etc.», această posibilitate se calculeaz la 1,05 m^2 pe an și pe ha. D-l Prof. Grunau, într'un studiu asupra bugetului Casei Pădurilor stabilește acea cifră la 1,7 m^3.

Ambele cifre nu pot fi sigure, dar permit a recunoaște că și în pădurile Statului posibilitatea e foarte modestă și mult sub ceeace ele, față cu calitatea solului și cu speciile, ce le constituesc, ar putea produce, mai ales dacă ar fi administrate după principii silvice moderne. De aceia suntem îndreptățiți a afirma că pădurile României, în cazul unei gospodării forestiere raționale, chiar cu considerendul că pădurile mici moșnenești vor da încă multă vreme venituri foarte mici în comparație cu pădurile Statului și cele administrate de Stat, vor fi în situație să dea pentru mulți ani, dacă nu totdeauna, atâta lemn, ca o parte din el să se poată exporta. Exactitatea celor afirmate va fi cu atât mai mare, cu cât se va reuși, ca prin ameliorarea administrației actuale a pădurilor Statului să se treacă la o gospodărie forestieră mai rânduită și mai intensivă (exploatarea în regie, răriturí, regenerări naturale), iar pentru pădurile administrate de Stat și cele particulare se va putea face, imediat după tăere, reîmpădurirea suprafețelor exploatate, când suprafețele goale din trecut se vor fi regenerat treptat și când, în fine, exploatarea masivelor se va face numai la vârsta când lemnul este în adevăr utilizabil.

Cifra de 19.523.656 m^3 comunicată oficial în 1926 ca po-

1) Cifra de mai sus reprezintă numai consumul intern anual de lemn rășinos (nu consumul total) și nu este nici de cum mică, de oarece înseamnă aprox. 70% din producția totală a pădurilor de rășinoase.

D. A. S.

sibilitate anuală a pădurilor României, ceeace face 2.99 m^3 sau rotund 3 m^3 pe an și pe ha este desigur prea mare, însă îndreptățește, pe de altă parte, presupunerea că masivele păduroase ale României, în cazul când vor fi bine tratate, vor putea permite pentru multă vreme exportul unor cantități însemnate de lemn prețios.

IV

Principiile călăuzitoare în conducerea gospodăriilor tuturor pădurilor românești, privitoare la protecția și menținerea lor, sunt cuprinse în «Codul silvic» din 1910, care după întocmirea României Mari, a fost complectat și modificat prin legile din 1920, 1923 și 1924 și care astăzi se aplică în întreaga țară.

Codul silvic coprinde prescripțiuni destul de ample, în ce privește pădurile, cari nu sunt în proprietatea Statului și în special pentru pădurile diferitelor așezăminte, biserici, spitale și ale altor instituțiuni de binefacere, ale școalelor, comunelor, instituțiunilor publice, persoanelor juridice și pentru pădurile nedivizate, stăpânite de devălmășie.

Toate aceste păduri sunt puse sub controlul Statului și trebuesc exploatate numai în conformitate cu amenajamente sau regulamente de exploatare, întocmite de ingineri silvici recunoscuți de Stat, examinate și aprobate de Administrația silvică.

Dacă se va aplica prescripțiunile Codului silvic, în sensul gândit de legiuitor și după litera legii, nu există nici un pericol ca aceste păduri să cadă pradă jafului și pustiirei, din contră s'ar putea chiar îndruma o gospodărie îngrijită, bazată pe raportul susținut.

Cu totul altele sunt împrejurările, în ce privește pădurile particulare în sens restrâns, cari se găsesc în stăpânirea persoanelor fizice, adică în pădurile proprietarilor particulari mijlocii și mari și mai ales în pădurile țărănești, cari au luat naștere prin cumpărarea și divizarea pădurilor mari din trecut sau prin desființarea obștiilor. Dispoziținea cuprinsă în art. 8 din legea din 1920 că «pădurea moșnenească divizată rămâne supusă prescripțiunilor Codului silvic» se referă numai la pădurea moșnenească divizată după 1910, nu însă și la pădurile divizate anterior.

Pădurile particulare propriu zise, după prescripţiunile legale sub regimul cărora se găsesc, se pot clasifica în două grupe:

a) Păduri particulare, a căror gospodărie nu este supusă nici unei restricţiuni, în afară de prescripţiunile art. 12 ⟨interzicerea defrişărilor⟩ şi art. 17 ⟨limitarea păşunatului⟩ din Codul silvic, şi

b) Păduri particulare, cari pe baza art. 1 al. *e* din Codul silvic, sunt supuse la mult mai multe restricţiuni.

Pentru prima grupă, şi în aceasta se cuprind pădurile din câmpie şi regiunea dealurilor, e în vigoare numai prescripţiunea că nu trebuesc defrişate ⟨art. 12⟩, excepţiile dela această regulă sunt cuprinse detaliat la art. 13, în ce priveşte păşunatul, acesta nu este admis decât după ce arboretul are o vârstă de 10 ani, numai în crângurile de salcie şi alte specii moi se poate permite păşunatul, după ce arboretul a împlinit vârsta de 3 ani. Deci proprietarii acestor păduri nu se supun restricţiunilor de mai sus, Statului îi lipsesc mijloacele legale prin care le-ar putea influenţa atitudinea faţă de propria lor pădure. El nu-i poate forţa să reîmpădurească suprafeţele exploatate dar nedefrişate. Deasemenea nu poate prescri revoluţiuni minime pentru aceste păduri şi în special pentru crângurile simple. Aşa se şi explică pentru ce starea pădurilor din mica proprietate ţărănească, este adese foarte puţin bună, dacă nu chiar detestabilă.

Din grupa a doua de păduri particulare fac parte cele de m u n t e, care au o mare importanţă în ce priveşte regimul scurgerei apelor, pădurile de protecţie, pădurile de pe grohotişuri, aluviuni, pădurile a căror menţinere este necesară pentru apărarea căilor ferate, a şoselelor şi a malurilor, pentru fixarea nisipurilor sburătoare, precum şi pădurile a căror păstrare este trebuincioasă în interesul apărării ţării, şi în fine pădurile particulare ai căror proprietari cer de bună voe supunerea lor la regimul silvic ⟨art. 1⟩. Scopul supunerei de bună voe la regimul silvic este ca personalul subaltern, brigadierii şi pădurarii să aibă aceleaşi drepturi ca brigadierii şi pădurarii Statului, în ce priveşte poliţia silvică. Pentru pădurile particulare din grupa a doua, se prescrie că ele vor fi exploatate numai în conformitate cu un amenajament, regulament sau studiu de exploatare, recunoscut ca bun de către Consiliul technic. Inainte de exploatare se va depune o garanţie de regenerare fără de care exploatarea nu se poate termina. Călcarea acestor restricţiuni se pedepseşte cu însemnate amenzi băneşti. Pentru re-

împădurire se pot procura puieți și semințe din disponibilitățile Statului, iar pentru executarea lucrărilor și supravegherei se pune la dispoziție personal dela Stat. Prescripțiunile legale cu privire la pășunat sunt în această categorie de păduri mai accentuate decât în pădurile din prima caiitate (art. 17). Dar, nici aceste prescripțiuni nu au împiedicat ca o parte din pădurile particulare, să cadă prada jafului. Explicația, după părerea mea, stă în faptul că nu s'a trecut în lege obligația precisă de a împăduri și că pe baza legiuirilor, proprietarii porțiunilor de pădure, a căror suprafață exploatată era deja sterilă la 1910, nu au putut sau nu pot fi obligați la împădurirea acestora.

Față de însemnatele suprafețe pe cari le ocupă pădurile particulare din România, socotesc că este necesar o schimbare a legii și anume :

1. Din punct de vedere formal, toate prescripțiunile care se referă la pădurile ce nu aparțin Statului, să fie coordonate într'o singură lege, și

2. In această lege pe lângă părțile esențiale ale legiuirilor în vigoare, să se introducă dispoziții cu mult mai largi și mai severe, printre care cele mai importante ar trebui să fie următoarele :

a) Pentru toate pădurile, care nu aparțin Statului, în suprafață de peste 10 ha să se facă amenajamente, care pentru păduri de 10—100 ha vor putea avea o formă simplă, dar vor asigura păstrarea raportului susținut cel puțin pe suprafață. Pentru pădurile mai mari de 100 ha amenajamentul se va întocmi după norme prescrise de minister, cu respectarea raportului susținut și pe suprafață și pe volum. In aceste amenajamente se va face o descriere scurtă și a solului și a arboretului și pe baza acestora se va fixa revoluția în raport cu interesele private ale proprietarului respectiv.

Proprietarul să fie obligat a se conforma dispozițiunilor amenajamentului astfel întocmit.

b) Tăerile anuale vor trebui să fie aprobate, ca și până acum, de către Administrația silvică a Statului și numai dacă pe suprafețele exploatate anterior se vor fi făcut lucrările de reîmpădurire, sau, se vor fi luat măsurile care în mod neîndoios le asigură regenerarea pe cale naturală.

c) Pentru asigurarea reîmpăduririi se va depune ca garanție o sumă, care să permită în orice împrejurare efectuarea lucrării.

d) Proprietarii, cari stăpânesc o suprafață păduroasă mai mare de 300 ha, să fie obligați a-și angaja pădurari, care să aibă cel puțin aceiași pregătire și aceleași atribuțiuni polițienești, ca pădurarii dela pădurile Statului.

e) Supravegherea pădurilor, cari nu aparțin Statului, să fie dată în seama celui mai apropiat ocol silvic ; la nevoe se vor înființa ocoale noui cu însărcinarea de a supraveghea aceste păduri.

f) Ca despăgubire pentru acest sprijin, pe care Statul îl dă la paza pădurilor care nu-i aparțin, proprietarii vor fi obligați să verse anual o taxă socotită pe unitate de suprafață. Suma trebue să servească numai pentru acoperirea cheltuelilor făcute de Stat, cu paza și controlul acestor păduri. Din sumele încasate va trebui să se plătească cheltuelile făcute de ocoale în interesul acestor categorii de păduri, pentru ca ei să nu fie influențați de proprietari în hotărîrile ce vor lua. Această taxă s'ar putea fixa la 3 lei pe an și pe hectar pentru pădurile particulare în sensul restrâns al cuvântului și la dublu pentru pădurile administrate de Stat.

g) Se înțelege că noua lege va interzice defrișările și va conține prevederi clare, dacă și când se poate pășuna în pădurile, care nu aparțin Statului.

h) Pentru călcarea legei de către proprietari să se dea mari pedepse bănești, după ce se va fi urmat o procedură sumară în justiție. Cum în actualele legi nu se vorbește nimic cu privire la reîmpădurirea suprafețelor, cari au fost exploatate și pustiite în trecut, va fi neapărat nevoe să se cerceteze serios dacă nu cumva este posibil ca în noua legiuire să se introducă obligațiunea ca suprafețele devastate în trecut să se reîmpădurească treptat, în rate anuale, și în măsura veniturilor, pe cari proprietarul le încasează.

Pentru reîmpădurirea suprafețelor întinse din posesiunea moșnenilor și răzeșilor, această cale nu e practicabilă. Aci nu se va putea lucra decât prin creiarea legală a sindicatelor obligatorii de împădurire, asupra cărora vom reveni.

In anul 1924, s'a promulgat «legea pentru satisfacerea trebuințelor normale în lemn de foc etc.», care prevede ca din pădurile Statului și altor categorii de proprietari să se defalcheze și să se pună la dispoziția comunelor porțiuni de pădure, din care acestea să-și poată procura lemnul de lucru și de foc necesar. Mărimea acestor păduri comunale va trebui să fie calculată după

numărul locuitorilor din fiecare comună (art. 1 al. 2 din lege). Exploatarea unor asemenea păduri se face de comună, însă sub supravegherea Statului. S'a crezut că pe această cale se va putea satisface nevoile populaţiei cu lemne, menţinându-se în acelaş timp pădurea în bună stare de producţiune. Legea nu a fost pusă în aplicare, întrucât s'a văzut că această lucrare nu s'ar putea efectua decât prin întrebuinţarea unor fonduri extraordinare din partea Statului, ale căror procente, chiar modest socotite, nu s'ar putea acoperi decât dacă ar trebui să se ridice forţat preţul lemnului până la o limită, pe care abia dacă ar putea-o atinge puterea de cumpărare a populaţiei rurale şi care astfel va fi în mod implicit forţată să-şi caute lemnul necesar în altă parte, unde l-ar putea desigur obţine mai comod şi, poate şi mai eftin.

O singură recomandare avem de făcut:

Guvernul să se ferească de aplicarea acestei legi. Din experienţa făcută aproape în toată ţara, o bună şi permanentă gospodărie forestieră nu poate fi asigurată, decât dacă pădurea se găseşte în proprietatea Statului. Tocmai astăzi, când în România este o necesitate imperioasă a se menţine pădurea existentă şi a se ameliora gospodăria silvică spre a se spori producţia forestieră, transformarea pădurei de Stat în pădure comunală ar fi un vădit pas înapoi. Şi fără creiarea acestei păduri comunale se poate asigura populaţiei rurale procurarea lemnului de care are nevoe, dacă se autorizâ şeful de ocol să vândă locuitorilor lemnul necesar pentru trebuinţele proprii, fie prin bună învoială pe preţuri tarifare, pe baza unei adeverinţe eliberată de comună, fie prin licitaţiune publică orală, la care ar fi permis accesul numai pentru populaţia rurală, excluzându-se comercianţii şi mijlocitorii. Acest sistem de vânzare permite şefilor de ocol, nu numai a valorifica în bune condiţiuni lemnul din răriturí, care altfel numai cu greu se desface în comerţ, dar în acelaş timp să facă în regie lucrările culturale, în măsura în care aceste operaţiuni sunt reclamate de interesele pădurei.

(Va urma)

O LĂMURIRE

de DRĂCEA şi STINGHE

D=l Ion Mihalache, Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, a autorizat publicarea în «Revista Pădurilor» a referatului întocmit de d=l ing. consilier silvic (<«Landforstmeister»>) Fr. Gernlein, asupra condiţiilor forestiere ale României şi în special asupra reformelor, ce ar fi necesare în administraţia noastră silvică.

Pentru înţelegerea referatului şi cu titlu de document găsim bine venite câteva precizări asupra condiţiilor în cari el a fost întocmit.

Guvernul actual, chiar din momentul venirii sale la putere, a găsit nimerit ca pentru reorganizarea multora din serviciile noastre publice, să facă apel la cunoştinţele specialiştilor străini recunoscuţi, cari după ce ar fi luat contact cu stările de fapt dela noi, în domeniul respectiv, să facă propuneri concrete, cari bine înţeles, să se poată încadra şi aplica în structura, pe care viaţa noastră publică a dobândit-o în trecutul său, sau în noile concepţii pe cari guvernul a voit, dela început, să le introducă în întreaga noastră organizaţie de Stat. S'au adus astfel specialişti pentru finanţe şi comptabilitate, pentru C. F,, P. T. T., pentru cadastrarea ţării, etc. Pentru unele ramuri administrative au fost chemaţi simultan sau la intervale diferite, chiar mai mulţi specialişti din diferite ţări. Acestora li s'au pus în prealabil la dispoziţie toate mijloacele de informaţie, ce se puteau folosi în materie şi pentru timpul, pentru cari fuseseră chemaţi. Opinia publică, cum este şi firesc, nu a apreciat în acelaşi fel acest fapt al guvernului. Pentru unele cercuri aducerea specialiştilor constitue o rănire a amorului propriu naţional. Alte cercuri, trecând peste considerentele de amor propriu au apreciat folosul, ce poate rezulta din utilizarea şi a experienţelor streine.

D=l Ministru al Agriculturii şi Domeniilor, în seria de reforme ce intenţiona dela început a face la resortul respectiv, a înţeles să se ocupe temeinic şi să dea o deosebită importanţă reorganizării administraţiei forestiere şi legiuirilor noastre silvice.

In acest scop şi-a găsit un sfetnic în d=l ing. consilier silvic (<«Landforstmeister»>) Fr. Gernlein, care cu o experienţă de aproape treizeci de ani în administraţia forestieră prusiacă, ocupă un loc de seamă în centrala acestei administraţii, de pe lângă Ministerul de Domenii şi păduri al Prusiei, în Berlin.

Programul şi chestionarul elaborat de d=l Ministru şi propus d=lui Gernlein este următorul:

Scopul venirei domnului Gernlein

Urmăresc:

1. Reorganizarea administrării pădurilor Statului:

A) *Ca prin o exploatare mai potrivită să am maximum de venit anual, exploatând posibilităţile anuale, conservând capitalul, tinzând spre normalizare:*

B) *Să regenerez ceeace a rămas în întârziere sau degradare;*

C) *Să plantez terenurile sterpe, râpile şi tot ceeace nu este propriu agriculturei şi păşunilor.*

2. Reorganizarea personalului și serviciilor așa ca să facă cât mai puțin biurocratism și cât mai multă gospodărie.

3. Dată fiind necesitatea creerii de islazuri comunale și legile ce așteaptă a fi aplicate (cea din 1924 și golurile munților), mijloacele de întrebuințat pentru a face cât mai puține pagube pădurilor și a asigura fixarea pământului.

4. Eventual, modificări în legile cari privesc conservarea, administrarea și exploatarea pădurilor particulare — așa ca să se asigure cât mai mult conservarea acestora.

Toate cele de mai sus, pe baza unui studiu al pădurilor noastre — al actualei administrații — și al rezultatelor obținute până azi.

In studiu a se ține seamă și de cele din nota anexă.

Chestionar

Pentru domnul inspector superior forestier Gernlein asupra problemelor ce este rugat a studia și referi :

I.

1. Normele actuale de amenajare și exploatare ale diverselor categorii de proprietăți forestiere (pădurile Statului, instituțiunilor publice, persoanelor juridice și pădurile particulare), în ce măsură corespund interesele generale, și ce modificări ar urma să li se aducă?

2. Prin ce metode s'ar putea asigura un maximum de rentabilitate a pădurilor, tinzându-se în acelaș timp spre normalizarea lor ?

3. Dacă în exploatările viitoare s'ar respecta raportul susținut, am mai avea vreo rezervă lemnoasă, ce să poată fi lăsată liberă la export?

4. Prin ce mijloace practice s'ar putea ameliora starea pădurilor existente, mărindu-se în acelaș timp productivitatea lor? (pe regiuni : munte, coline, câmpie și baltă).

5. Ce principii ar trebui să conțină viitoarele legi, care să oblige la exploatarea în comun a pădurilor — indiferent de natura proprietarului — situate pe aceleași bazine de scurgere a materialelor?

II.

1. Dacă procentul păduros al României și repartiția lui pe diverse regiuni, asigură regimul normal al apelor sau comportă vreo modificare și în ce sens?

2. Ce politică trebue să adopte guvernul în privința reîmpăduririi suprafețelor exploatate, rămase în restanță pe diverse proprietăți, precum și în privința punerei în valoare a terenurilor neproductive?

3. Prin ce mijloace practice s'ar putea evita pe viitor restanțele de împădurire?

4. Intrucât de corecțiunea torenților și amenajarea apelor, se mai ocupă și direcția generală a apelor din ministerul lucrărilor publice, cum s'ar putea armoniza lucrările acestor două servicii?

5. Față de obligațiunile impuse Țării prin tratatul dela Trianon, și față de degradarea terenului multor suprafețe despădurite, este sau nu momentul să se organizeze la Casa Pădurilor un serviciu de corecțiunea torenților ?

III.

1. Cari sunt lipsurile de organizare ale actualei administrații a Casei Pădurilor, privită sub toate raporturile.

2. Dacă este bine sau nu ca într'o viitoare organizare a „Casei Pădurilor," să se facă baze autonome, sau să depindă de minister ca și până astăzi ?

3. Cari sunt, după părerea D-v. normele generale de organizare ale serviciului silvic, atât în centru cât și în exterior, nu numai spre a face față nevoilor actuale dar și în scopul realizării unui program de viitor.

4. Personalul silvic al Casei Pădurilor este el suficient și rațional utilizat ? Care este raportul ce trebue să existe între : ingineri, conductori și brigadieri silvici și la ce număr trebue să ajungem pentru realizarea programului vorbit ?

5. Bugetul Casei Pădurilor este el rațional întocmit și ce modificări urmează a i se aduce în viitor ? Dacă bugetul viitor prin o cotă anuală combinată cu un procent, sub formă de impozit, asupra veniturilor pădurilor particulare, ar putea suporta înfăptuirea unui mare program de refacerea pădurilor — acolo unde sunt necesare — și în ce termen s'ar putea realiza un asemenea program ?

6. Dată fiind legătura intimă dintre ape și păduri, este sau nu practic să se organizeze un serviciu mai mare (direcțiune generală, subsecretariat de Stat, administrație autonomă, sau chiar un nou minister) al apelor și pădurilor, care să adune la olaltă toate serviciile, legate de propășirea pădurilor, acum așa de disparate și pendinte de mai multe ministere ?

IV.

1. La formularea soluțiilor Domnul Inspector superior forestier Gernlein, este rugat a avea în vedere posibilitățile de înfăptuire, date fiind condițiile de vegetație ale țării noastre, cât și situația specială a țării sub toate raporturile.

D-l consilier Gernlein a sosit în țară la 17 Mai 1929 și a rămas la noi până la data de 2 Septemvrie, în care interval de timp d-sa și-a depus referatul d-sale și a avut mai multe și lungi consfătuiri cu d-l Ministru, asupra conținutului acestui referat, în cari ocaziuni, d-sa a dat și lămuriri suplimentare la chestiuni formulate de d-l Ministru, din studiul amănunțit al referatului.

Cei ce semnează aceste rânduri au avut sarcina de a mijloci d-lui Gernlein cunoașterea condițiilor noastre foresttere, pentru a fi în măsură să poată răspunde la chestionarul ce i s'a propus de minister. In acest scop a fost pus în situațiunea de a-și procura singur materialul și informațiunile de cari avea nevoe și și dela cât mai multe persoane, atât în diferitele birouri și oficii ale administra-

ţiei Casei Pădurilor cât şi în afară, pe teren, în păduri cât mai variate ca condiţiuni de vegetaţie şi de administraţie. Organele exterioare au fost sesizate în acest scop, prin alăturatul ordin circular emis dela cabinetul d-lui Ministru.

Ordin Circular către Organele Administraţiei Casei Pădurilor

Pentru studiul condiţiilor forestiere şi în special a organizaţiei şi administraţiei noastre silvice, Guvernul Român a chemat în ţară cu începere dela 15 Mai a. c., pe termen de circa 3 luni pe d-l Inginer inspector general silvic Friedrich Gernlein, Consilier Ministerial în administraţia Forestieră Prusiană. Conform temei pusă de d-l Ministru al Agriculturii şi Domeniilor, d-l expert este autorizat ca, după ce va fi luat cunoştinţă de legiuirile şi regulamentele noastre silvice sub conducerea generală a d-lor prof. M. Drăcea şi V. Stinghe şi sub conducerea în chestiuni speciale sau locale a d-lor ingineri silvici I. Pisso, V. Precup, I. Coşei, Zeicu, P. Ion. A. Nedelcovici şi M. Rădulescu să cerceteze în mod obiectiv, în linii generale şi în detalii, economia noastră forestieră şi în deosebi modul de funcţionare al organizaţiei şi administraţiei noastre silvice de toate treptele.

D-l consilier silvic Gernlein, are latitudinea de a-şi schiţa programul şi de a-şi alege punctele de investigat.

Spre a face cât mai rodnică cercetarea d-sale, toate organele pendinte de administraţia Casei Pădurilor sunt ţinute să ia cunoştinţă de însărcinarea dată d-lui consilier Gernlein, a-i pune la dispoziţie toate scriptele cerute şi a-i da, fie direct fie prin mijlocirea însoţitorilor d-sale, în cancelarie sau pe teren, toate informaţiunile şi toate explicaţiunile pe care d-sa le va cere. In afară de aceasta, organele Casei Pădurilor sunt rugate a face d-lui Gernlein toate înlesnirile posibile pentru ca d-sa să poate folosi cât mai raţional şi mai intensiv timpul, pentru care este angajat.

Localităţile sau unităţile administrative la care d-sa va face investigaţiuni vă vor fi făcute cunoscut în timp util.

Programul după care s'a desfăşurat vizitarea d-lui Gernlein se schiţează aci:

17—31 Maiu: Studiul legiuirilor silvice, ale regulamentelor şi instrucţiunilor de serviciu ale Casei Pădurilor, cercetarea modului de lucru în administraţia centrală a Casei Pădurilor, organizarea cooperaţiei forestiere şi modul de funcţionare al organelor centrale, ale acesteia. Cercetarea ocoalelor silvice Ţigăneşti şi Comana.

1—5 Iunie: Fântânele, cooperativele din Bacău, Pietrosul şi Dărmăneşti.

6—10 Iunie: Continuarea studiului asupra organizaţiei din administraţia centrală a Casei Pădurilor.

10 Iunie—10 August. Pe teren: Nisipurile sburătoare şi împăduririle cu salcâm din sudul Olteniei, Domeniul forestier Reşiţa, Domeniul forestier Bistriţa-Năsăud şi Soc. pentru exploatarea de păduri «Regna», Domeniul forestier al Fondului Bisericesc din Bucovina, Domeniul forestier al statului Gurghiu şi

exploatările în regie a fabricei dela Ierbuş; Organizaţia Direcţiei regionale silvice din Cluj; Ocolul silvic Sinaia şi în special regenerările dela Retivoiu, Susaiu, etc. Direcţia silvică Constanţa cu perimetrul de împădurire dela Comarova şi ocoalele Casimcea, Ciucurova şi Niculiţel. Portul pentru lemne dela Galaţi. Direcţia regională Chişinău cu pădurile dela Hânceşti, ocolul Tighina şi pădurile acelui ocol; Direcţia regională Piteşti cu Valea Topologului şi exploatările de pe Valea Lotrului; Direcţia silvică Bacău, în special exploatările vechi şi noi dela Tarcău; Ocoalele Soveja şi Mănăstirea Caşin, cu pădurile şi exploatările lor.

COMERȚUL LEMNULUI

SITUAȚIA PIEȚEI CHERESTELEI IN EUROPA

de Ing. ERNESTIN TOMAE
Șeful serv. comercial
Soc. «Regna», Bistrița.

Târgul internațional al cherestelei în Europa se poate împărți în trei mari piețe și anume:

1. Piața țărilor de Nord în frunte cu Anglia, cea mai mare importatoare, care își acopere necesitățile mai cu seamă din Finlanda, Suedia, Norvegia, în ultimul timp din Rusia și în parte din Letonia.

Tot din țările Scandinaviei își acoper necesitățile de cherestea și provinciile nordice și estice ale Franței, Belgiei și Olandei, situate în apropierea porturilor de mare.

Pe piața aceasta transportul se face pe mare.

2. A doua mare piață este Europa Centrală în frunte cu Germania, cea mai de seamă importatoare și acele provincii din Franța de Nord, Olanda și Belgia, depărtate de porturi, ce trebue să facă importul pe uscat.

Alte țări importatoare de cherestea în Europa Centrală sunt Ungaria și Elveția, cari sunt nevoite a importa cheresteaua numai pe uscat.

Țările din această regiune își acoperă în parte necesitățile lor de cherestea, din partea vestică a României. (Ardeal și Bucovina). Din Ardeal importă mai ales Ungaria, din Ardeal și Bucovina, Germania, Austria, Cehoslovacia și Polonia.

3. A treia piață însemnată este Mediterana în frunte

cu Italia și Franța de sud, apoi Grecia, Spania Palestina și țările din nordul Africei.

Țările din această ultimă regiune importă cheresteaua necesară din România, Jugoslavia și Austria, cea din urmă țară exporta mai ales în Italia de Nord.

Cea mai mare consumatoare de cherestea în Europa este Anglia, care în 1928 a cumpărat aproape întreaga producție a țărilor scandinave. In anul 1928 a consumat 1.610.000 standarzi (1 std. = 4,670 m^3) adică 7,5 milioane metri cubi.

O consumatoare aproape tot așa de însemnată ca și Anglia este Germania, cu toate că în anul 1928 a importat numai 4.300.000 m^3 cherestea.

Trebue să ținem în seamă însă că Germania are pădurile cele mai bine îngrijite din Europa, producând pe hectar de 2–3 ori mai mult decât pădurile celorlalte țări, ca atare ea își acoperă cea mai mare parte din nevoile de lemn de construcție, din producția pădurilor sale.

Mai puțin importă celelalte țări ale Europei și anume: Franța, în 1928 a importat 1.925.000 [1] m^3, Olanda 1.923.000 m^3, Belgia 1.255.000 m^3, Italia 2.267.000 m^3, Spania 635,000 m^3, Ungaria 587.380 m^3.

Țările exportatoare de cherestea sunt:

Finlanda cu un export anual de 1.141.000 std. adică 5.328.000 m^3, Suedia cu 1.068.000 std. adică 4.988.000 m^3, Rusia cu 560.000 std. adică 2.515.000 m^3. România a exportat în 1928 1.033.787 tone lemne de construcție și 648.227 tone lemne de foc.

Am schițat mai sus situația generală a târgului de cherestea în Europa, spre a avea puncte de plecare în judecarea situației pieței cherestelei din țară. România fiind o țară exportatoare de cherestea, situația pieței lemnului din țările peninsulei scandinavice și din Rusia pot avea o influență hotărîtoare asupra exportului de cherestea și prin urmare și asupra prețurilor, cari se pot obține pentru această marfă. Aceste împrejurări pot influența și prețul la tulpină a lemnului românesc.

---

1) Importul de lemne al Franței în ultimii ani, a fost ceva mai redus decât cel normal (aprox. 60.000 vag.) din cauza dificultăților financiare, prin care a trecut. D. A. S.

Este lucru cunoscut, că preţul grâului este dictat de piaţa americană. Recolta bună americană scade preţurile în ţara noastră chiar în cazul când aici producţia a fost slabă. Recolta slabă din America, majorează preţurile în România şi atunci, când aici recolta este excelentă.

Exact acelaş lucru se întâmplă şi cu preţul cherestelei, cu diferenţa, că America este înlocuită în materie de lemn prin ţările scandinavice şi Rusia.

In anul curent producţia cherestelei Finlandei a fost cu 400.000 standarzi mai mică decât în anul 1928 şi — cu toate că situaţia economică a Europei în anul în curs a fost foarte proastă, precum o vom arăta mai departe — preţul cherestelei nu a scăzut, cum trebuia să se întâmple negreşit, dacă producţia în ţările, cari interesează piaţa cherestelei din Europa, era normală.

Târgul, care interesează mai de aproape cheresteaua românească este piaţa a doua şi a treia, arătată mai sus, adică Europa centrală şi Mediterana.

Dela data când Rusia a început a exporta cherestea prin porturile sale ‹Kronstadt› către Anglia, această piaţă nu ne mai interesează, de oarece Anglia nu mai cumpăra aproape nimic dela noi.

Dacă Rusia, cum intenţionează, îşi va intensifica producţia şi va livra în sezonul navigaţiei, prin portul Leningrad, zilnic 800 vagoane, situaţia pieţei de cherestea în Europa se va schimba şi mai mult, şi aceasta va influenţa şi situaţia pieţei noastre, de oarece ţările din peninsula scandinavică, silite de Rusia, vor exporta produsele lor pe calea eftină, pe mare, chiar până în Egipt şi Grecia, unde am exportat până acum aproape numai noi şi în parte şi Jugoslavia.

Evoluţia intensificării exportului de cherestea din Rusia este foarte interesant de urmărit.

In anul 1923 exportul acestei ţări a fost neînsemnat, în anul 1924 exportează 330.000 std. = 1.541.100 m^3 şi până la 1928 exportul se intensifică ajungând la impozanta cantitate de 560.000 std. adică 2.615.200 m^3.

Cercurile comerciale din Anglia afirmă, că Rusia va exporta în 1929 cel puţin 850.000 std. adică 3.969.500 m^3. Cantitatea aceasta este foarte mare mai cu seamă, dacă avem în vedere, că Rusia înaintea războiului nu a exportat anual mai mult de 700.000 standarzi ‹3.269.000 m^3›.

Din datele statistice de mai sus putem vedea, că în viitor Rusia va juca un rol important pe piaţa cherestelei din Europa prin faptul, că ea singură va fi în stare să satisfacă jumătate din trebuinţele Angliei, înlăturând concurenţa ţărilor din peninsula scandinavică şi împingându-le pe acestea în sfera intereselor noastre adică în bazinul estic al Mediteranei şi pe piaţa Germaniei.

Industria cherestelei din nordul Ardealului şi din Bucovina este interesată mai cu seamă în Germania şi Ungaria.

Produsele industriei noastre forestiere se poate valoriza în special la export, situaţia economică internă fiind rea.

In lipsă de fonduri suficiente nimeni nu mai construeşte. Cea mai mare instituţie economică a Statului, C. F. R., nu dispune de fonduri suficiente nici pentru achitarea livrărilor efectuate în trecut.

Nordul Bucovinei fiind aproape de Polonia, cu care avem o convenţie comercială avantajoasă, prin trafic de transit, uşor poate exporta către Germania, piaţa cea mai mare a Europei centrale, întreaga sa producţie, pe când Ardealul de Nord nu are altă piaţă pentru export decât şesul Ungariei, piaţă cu mult mai mică decât a Germaniei.

Precum am arătat mai sus, Germania importă anual aprox. 4,3 milioane m^3 cherestea, din care cantitate 1.250.000 m^3 din Polonia, în baza convenţiei comerciale cu această ţară, iar restul din Austria, Cehoslovacia şi România.

Ungaria importă anual numai aprox. 587.380 m^3 cherestea şi pentru livrarea acestei cantităţi concurează Cehoslovacia, Austria, Jugoslavia, România şi Polonia.

Conjuctura pieţei din ţările importatoare de cherestea din Europa nu a fost similară în anul curent. Pe când ţările, ce furnizează cherestea pentru NW Europei au avut un an absolut bun, — fiincă Anglia, Franţa şi Olanda au consumat multă marfă, — pe de altă parte ţările, ce exportă în restul pieţelor europene au avut un an destul de slab, deoarece Germania s'a ţinut retrasă, având o situaţie financiară neclară, neştiind ce sarcini i se vor impune de conferinţa reparaţiunilor din Paris. Abia în Iulie, fiind cunoscute reparaţiunile şi sarcinile, cari le va avea de suportat această ţară timp de mai multe decenii, s'a născut speranţa, că situaţia acestei pieţe se va mai ameliora către toamnă.

Piaţa cherestelei în Ungaria a început în Ianuarie a. c., sub

auspicii bune, deoarece, afară de construcţiuni particulare s'a aşteptat, că «Faksz» va edifica 12.000 locuinţe.

Societatea «Faksz» este un institut finanţat de Statul Ungar, care împrumută materialele necesare tuturor, celor cari au loc de edificat şi îşi construesc locuinţe modeste.

Statul Ungar nedispunând însă de mijloace băneşti suficiente a redus creditul promis, până la suma necesară pentru construirea a 6.000 clădiri, iar pe de altă parte dorind a încuraja construcţiile în oraşe, a acordat clădirilor noui 30 de ani scutire de impozit.

Scutirea aceasta se poate considera totuşi ca o încurajare însemnată, dacă ţinem seama de faptul că în Ungaria venitul clădirilor din oraşe este impus cu 28% dări directe către stat.

Dar nici măsura aceasta nu a avut efectul dorit.

Banca de emisiune ungară a fost nevoită să ridice scontul dela 6 la 8%, din această cauză capitalul nu a putut fi plasat în investiţiuni sigure, şi puţin rentabile, cum sunt clădirile şi campania mult aşteptată, de construcţii la oraşe a fost mult sub speranţe.

Situaţia în comunele rurale din Ungaria a fost şi mai proastă, decât în comunele urbane.

Ţărănimea nu a putut construi în primăvară din cauza înzăpezirei neaşteptate a drumurilor, neputând face nici un transport, iar după topirea zăpezii sezonul fiind înaintat, locuitorii trebuiră să-şi vadă de lucrul câmpului. Cu toate că în Ungaria a fost şi în anul curent o recoltă bună, nu se ştie dacă acum va fi numerar suficient, fiindcă — după cum am spus — America uşor poate inunda pieţele Europei cu recolta sa abundentă şi ieftină şi poate scădea preţurile, deci reduce disponibilul de numerar în toate ţările agricole ale Europei.

Şi noi ne aflăm într'o situaţie poate mai rea ca Ungaria, de oarece la noi banul este şi mai scump iar grâul, cu toate, că avem o recoltă foarte bună, nu va avea preţ din cauzele arătate mai sus.

Efectul va fi acelaş, de oarece nici oraşele, nici populaţia rurală nu va dispune de numerar suficient pentru a putea clădi case noui şi cu toate că încă domneşte o accentuată criză de locuinţe, toată lumea se va mulţumi cu reparaţiuni mai mici şi absolut inevitabile.

Situaţia pieţii la Galaţi este ceva mai bună, preţurile sunt

mai mari decât în anii trecuţi, dar se exportă puţin. Italia cumpără cantităţi mai însemnate, dar numai marfă superioară.

In rezumat putem spune, că anul 1929 a început cu speranţe mari pentru industria cherestelei, speranţe cari nu s'au îndeplinit însă şi dacă nici toamna nu va aduce o ameliorare a conjuncturei, atunci multe industrii de cherestea, mai cu seamă cele mici, vor ajunge pe pragul falimentului.

La situation du commerce du bois de charpente en Europe

L'auteur passe en revue les principaux débouchés du bois de charpente en Europe et, en examinant les possibilités des pays exportateurs, donne des conclusions pour l'export roumain

CRONICA

Expoziţia dela Barcelona. — La 4 Octombrie a. c. s'a inaugurat la Barcelona, în prezenţa familiei regale spaniole, fiind şi d-l V. Madgearu, ministrul industriei şi comerţului, — pavilionul românesc: o construcţie nu prea mare, într'un stil inspirat de motive româneşti şi construit în lemn. Alegerea materialului de construcţie a căzut asupra lemnului, fiindcă s'a urmărit să se facă o reclamă acestui important produs românesc de export, o reclamă ce poate fi de folos, mai ales în Spania, care, lipsită aproape complect de păduri. este o mare importatoare de material lemnos.

Ziarele noastre au vorbit suficient de înfăţişarea generală a pavilionului, atât la exterior cât şi în interior: aici voim însă să dăm oarecari detalii asupra felului cum a fost prezentat lemnul românesc.

Concepţia generală a expunerii a fost să se prezinte România sub cele mai variate aspecte: artistic, cultural, intelectual şi economic.

Prezentării economice i s'a rezervat salonul cel mai mare, unde au fost adăpostite: agricultura, silvicultura, industria extractivă, precum şi industriile prelucrării produselor textile, alimentare, metalurgice şi de pielărie.

Industria în general a prezentat obiectele sale în şi sub numele fiecărui fabricant în parte, prin direcţia «târgului volant al României», agricultura şi silvicultura au fost prezentate de organele respective ale ministerului de domenii, cu produsele domeniilor sale — dar uneori şi cu produsele iniţiativei particulare; Regia Monopolurilor Statului a expus cu agriculura, unde figurau deci cerealele noastre selecţionate alături de vinurile alese ale podgoriilor româneşti, alături de tutun, de oarecari produse animale (piei, blănuri), etc.

Pădurile au avut un loc mic — de altfel toate «standurile» au fost mici — dar bine şi în loc de cinste aşezat. Fotografia pe care o dăm reprezintă o vedere (nu în întregime) a colţului silviculturei.

Tema desvoltată în expunere a fost «calitatea lemnului românesc». Piesele au fost alese cu îngrijire. In faţă se văd produsele pădurilor de răşinoase (excepţie face un frumos furnir de paltin creţ), mai ales lemn de rezonanţă şi în cherestea, aleasă după dimensiunile cerute de Spania. In dreapta (se vede incomplect) figurează stejarul cu câteva piese din alte specii tari (ulm, salcâm, etc.) iar în stânga fagul, pentru care spaniolii sunt mari amatori: piese îngrijite de fag aburit au atras atenţia cunoscătorilor.

Pereţii standului, până la înălţimea panourilor cu fotografii, au fost tapetaţi cu furnieruri de stejar, nuc, frasin, paltin, etc.

Fotografiile, reprezentând păduri şi industrii forestiere, au fost montate ca diapozitive luminate.

Şease diagrame mari, lucrate într'un stil modern (se vede una în stânga şi una în faţă sus) au furnizat cifre asupra suprafeţelor şi producţiei speciilor importante.

Câteva piese cinegetice cari au ornamentat standul, au dat un aer păduresc colţului rezervat lemnului.

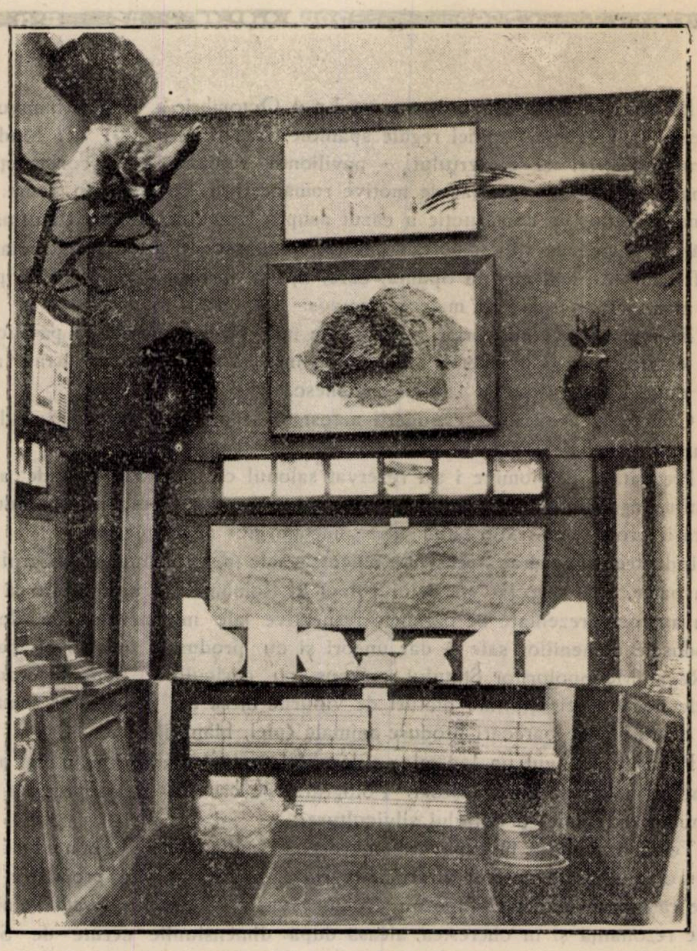

Juriul expoziţiei a decernat silviculturei româneşti «Grand prix» cea mai înaltă distincţie. Nu e lipsit de interes să arătăm că acordarea acestui premiu a nemulţumit Finlanda care stăpâneşte azi de fapt piaţa Spaniolă a lem-

nului şi care nu poate vedea cu ochi buni o concurentă: această ţară a făcut sacrificii mari ca să se prezinte bine lemnul său, nu numai calitativ ci şi cantitativ. De altfel sacrificii pentru câştigarea pieţii lemnului spaniol au făcut şi Jugoslavii: dar la dânşii aceste sacrificii le-au făcut industriile de lemn cari au suportat (în foarte mare măsură dacă nu chiar în total) cheltuelile întregului lor pavilion oficial (ceeace nu a fost cazul cu cheltuelile pavilionului românesc).

V. N. St.

* * *

Viitoarea organizare a administraţiei pădurilor. — La Ministerul de Agricultură şi Domenii s'a întrunit în timpul lunei Octombrie o comisie care să studieze principiile fundamentale de organizare ale administraţiei pădurilor, în cadrul legiuirilor economice votate de actualul guvern.

Au luat parte d-nii: Ministru I. Mihalache, Sub-secretari: A. Dobrescu şi V. Potârcă, Secretar general la domenii Armand Călinescu, Administrator-delegat al Casei Pădurilor, D. Anastasescu, Sub-administrator, I. Comanici, Consilierii silvici, C. P. Georgesou, C. Sava-Goiu, Director inspector general silvic, Coşei şi inginer subinspector silvic, P. Ioan.

Nu se pot prevedea concluziile definitive la care se va ajunge, totuşi putem anunţa că părerile înclină spre o administraţie bifurcată: 1) pe de o parte să se constitue o «Regie autonomă», conform legii comercializării, care să cuprindă toate pădurile Statului.

2) Pe de altă parte, aplicarea regimului silvic, cu toate restricţiunile ce decurg din lege, să se încredinţeze unei «Direcţiuni generale» care să facă parte din Minister şi care cu timpul să-şi creeze organe proprii şi în exterior.

In momentul de faţă, la Minister, sub preşedinţia d-lui Armand Călinescu, Secretar general, lucrează la redactarea legii următoarea comisiune: D. Anastasescu, Administrator-delegat, C. P. Georgescu, C. Sava-Goiu, Petre Ioan, consilieri technici, M. Ghelmegeanu, advocat-deputat şi Burueană, advocat la Ministerul de Industrie.

Red.

* * *

EXCURSIUNEA STUDENŢILOR SILVICI

DELA

ŞCOALA POLITECHNICĂ DIN BUCUREŞTI IN POLONIA

(9—26 Iulie 1928)

de Dr. C. C. GEORGESCU

(Urmare şi sfârşit)

Zilele din urmă ale excursiunei au fost consacrate vizitărei complexului păduros «Bialowieska Puszcza» care prin marea sa întindere şi curiozităţile sale geografico-botanice nu-şi găseşte asemănare în restul pădurilor Europei occidentale.

Nesfârşitele păduri, — ce se întind în aşa zisă câmpie lituană la N şi la o depărtare de 5 ore cu personalul de Varşovia, — au adăpostit turme sălbatice de zimbri (600 indivizi) până imediat după războiu, fapt pentru cari se găseau citate în manualele elementare de geografie.

Numele de Puszcza, care înseamnă în traducere o pădure de nepătruns ne făcea să credem că vom avea aci o imensă pădure virgină asemănătoare pădurilor tropicale. In starea actuală însă acest masiv nu are porţiuni cu adevărat virgine decât în locurile mlăştinoase, unde transportul materialului lemnos este în majoritatea anului imposibil. In restul pădurei s'au extras încă de foarte multă vreme material valoros, care a fost expediat pe calea apelor până la Danzig. Pădurea fiind folosită şi de regii polonezi ca domeniu de vânătoare (se mai păstrează o casă de vânătoare, — azi reşedinţa unui forestier — de pe vremea regelui August), exploatarea s'a făcut în totdeauna destul de restrânsă. Dela intrarea masivului în domeniul imperial rusesc (1888) a încetat orice folosinţă de material lemnos şi el a fost transformat în un imens parc de vânătoare, în care pe lângă alt vânat nobil se tindea să se păstreze ultimele exemplare de zimbri.

Datorită acestor împrejurări masivul, deşi nu este format din păduri virgine, în înţelesul absolut, totuşi lasă să se vadă destul de bine caracterul pădurilor nesfârşite, cari acopereau după retragerea gheţarilor mare parte a Europei Centrale şi din cari cea mai mare parte au fost transformate în păduri cultivate, în locuri de cultură sau păşuni.

In timpul războiului acest ţinut a fost ocupat de Germani, cari au istalat la Bialowieska un cartier general forestier, cu ajutorul căruia au exploatat multe arborete valoroase, devastându-le. După război domeniul a intrat în stăpânirea Administraţiunei forestiere a Statului Polonez formând o Direcţiune silvică şi sunt supuse unei folosinţe raţionale cu excepţia unei porţiuni de circa 4000 ha, care este păstrată intactă ca un parc naţional.

La sosirea Germanilor la Bialowieska s'a găsit o rezervă de vânat (zimbri, cerbi, căprioare, elani, cocoşi de munte, găinuşe, etc) uimitoare, în

porţiunile cu sol mai bogat la fiecare sută de metri se vedeau căprioare şi cerbi, iar bisonii erau aşa de domesticiţi încât se apropiau la câţiva paşi de paznici, spre a-şi lua hrana lor. In acest scop pădurea se prezintă, după descrierile arătate de d-r Voigt [1], admirabil amenajată cu linii parcelare carosabile, bine întreţinute, cu pajişti întinse, numeroase hambare de adăpost şi de hrană etc.

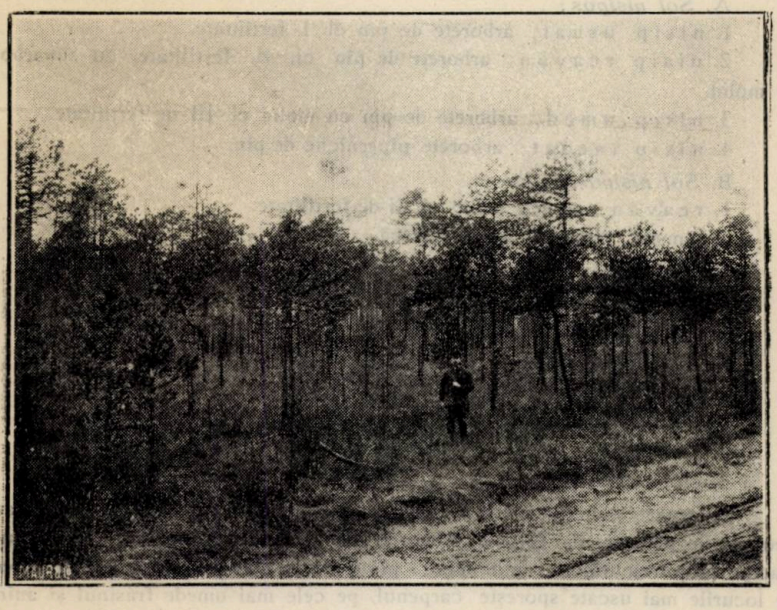

Fig. 13. — Arborete de pin chircite pe sol turbos (Pădure virgină).

In timpul războiului, ca şi în timpul marilor revoluţii şi lupte ce l-au urmat, mare parte din vânat a dispărut, astfel ultimele exemplare din zimbrii sălbatici au pierit şi astăzi nu au mai rămas în viaţă din acest frumos animal decât câteva exemplare (40 exemplare) în principalele grădini zoologice din lume.

Masivul amintit este situat pe un podiş (140—160 m), care este tăiat dela E spre West de o linie de ridicături (până la 208 m), care formează linia de despărţire a apelor şi de unde pleacă spre Nord şi Sud râuşoare ce se reunesc către Vistula. Scurgerea apelor se face destul de încet din cauza slabelor diferenţe de nivel, iar bogăţia de precipitaţiuni, climatul rece ce împiedică evaporaţia, nivelul apelor freatice destul de ridicat, au înlesnit formarea de întinse terenuri mlăştinoase cu turbării (Fig. 13). Solul este de origină diluvială dela nisipos, nisipo-argilos până la argilos, din sfărămăturile rocelor sau blocurile mai mari, ce se găsesc răspândite prin păduri, se constată că ele îşi au origina în Munţii Scandinaviei, de unde au fost aduse de gheţari.

---

1) Voigt. Bialowies in deutscher Verwaltung. Heft 1, pag. 7.

Distribuţia esenţelor în aceste păduri şi gruparea lor, urmează legile pedologiei şi ne exemplifică tipurile de pădure descrise de autorii ruşi.

Profesorul Romanow, şeful serviciului amenajărilor din Direcţia silvică respectivă ne demonstră cu fotografii 64 tipuri de arborete, clasificate după compoziţia şi umiditatea solului, din care extragem:

A. *Sol nisipos:*

1. nisip uscat, arborete de pin cl. I, fertilitate.
2. nisip reavăn, arborete de pin cl. II, fertilitate, cu subarboret de molid.
3. nisip umed, arborete de pin cu molid cl. III de fertilitate.
4. nisip înecat, arborete pipernicite de pin.

B. *Sol nisipo-argilos:*

1. reavăn, pin cu molid cl. II de fertilitate.
2. umed, molid, pinul încetează.

C. *Sol argilo-nisipos:*

1. reavăn, pin, molid, mesteacăn, anin.
2. umed, molid, anin, frasin.

D. *Sol argilos*, pădure de foioase cu răşinoase.

1. reavăn stejar, carpin cu puţin molid.
2. umed, stejar (proporţie mai mare), scade carpenul.
3. sol prea umed, stejar, frasin, anin.
4. tubiere, anin.

In genere solurile cele mai compacte şi bogate în substanţe nutritive sunt ocupate de pădurile de foioase, stejar, frasin, ulm, teiu, paltin de câmp, mesteacăn, plop tremurător şi anin negru; pinul şi mai ales molidul se găsesc rareori. Pe locurile mai uscate sporeşte carpenul, pe cele mai umede frasinul şi aninul.

Pădurile de amestec de foioase cu răşinoase sunt formate din pin, stejar, mesteacăn, plop tremurător, cele formate de molid curat au fost atacate în treacăt de nonă; pe soluri umede molidul tinde să le înlocuiască celelalte specii.

Cam 40 % din masiv este acoperit de pin curat sau cu amestec ca mesteacăn şi plop tremurător.

Arboretele de molid curat (7 %) sunt slab reprezentate şi fac tranziţia dela porţiunile mlăştinoase cu anin la cele uscate cu pin, întinzându-se ca o zonă, mai mult sau mai puţin lată şi la oarecare depărtare de turbării.

Arboretele de pin şi molid (20 %) pot fi uneori în amestec şi cu stejarul, mesteacănul şi plopul tremurător; în solurile nisipoase molidul este în subarboret, pinul având un avans de 40—100 ani; în solurile nisipo-argiloase reavăne ambele specii pot fi în aceiaş măsură reprezentate şi în aceiaş clasă de fertilitate.

Dacă cercetăm compoziţia arboretelor constatăm că lipsesc: fagul, bradul, care a dispărut chiar în timpurile istorice, laricele, paltinul de munte, sunt extrem de rari: gorunul, tisa, etc.

Speciile existente din cauza suficientei umidităţi în sol şi atmosferă arată o desvoltare neasemuită în înălţime şi grosime, ceiace face renumele regiunei; astfel se găsesc stejari înalţi de 36 m şi diametru dela 1,30 m până la 1,60 m, molifţi de peste 46 m înălţime, mesteacăni de 80—100 ani cu diametru de 50—75

cm, iar plopul tremurător poate ajunge la 60 ani o înălţime de 28 m şi un diametru de 58 cm. Arborii arată aci o longevitate ridicată, astfel se găsesc stejari

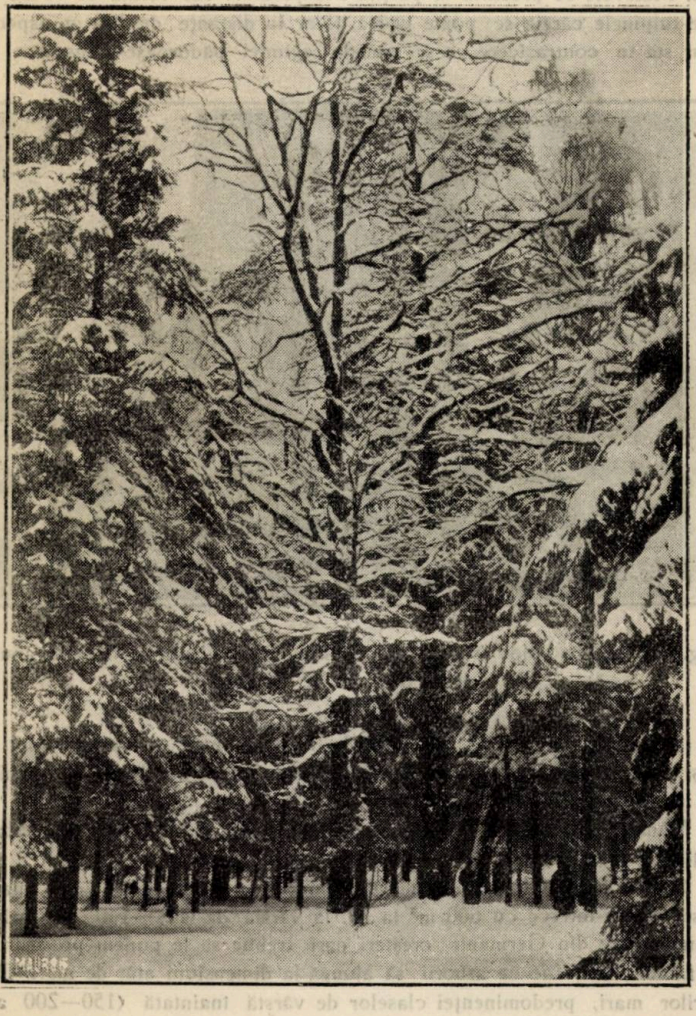

Fig. 14. — Arborete de pin, molid, stejar cu subetaj de mesteacăn, plop tremurator stejar.

de 300—600 ani, încă perfect sănătoşi. Starea de masiv încheiat face ca majoritatea arborilor să aibă trunchiuri foarte lungi, aşa găsim stejari cu tulpini de

20—24 m, mesteacăni cu tulpini până la 14 m (diametrul 40 cm), anini până la 17 m şi o grosime de 35—40 cm la capătul subţire,

In aceste masive călătorul căutător de aspecte tropicale are o mare deziluzie. Masivele se prezintă în părţile neexploatate sub formă de codru bătrân, printre tulpinele căreia se poate vedea chiar la distanţe de 100 m aspect, care desigur stă în contrazicere ca şi numele regiunei păduroase «Puszeza». Acest

Fig. 15. — Un colos (stejar) din pădurea Bialowieska. 400 inele anuale, de 1,30 diam. de 1,60 m.

aspect se datoreşte lipsei de subarbuşti [1], care domneşte în pădure, fapt remarcabil şi care se crede a fi pe de o parte o consecinţă a arboretelor închise bătrâne, iar pe de altă parte vânatului.

Vânatul, de altfel a împiedicat în bună parte şi instalarea unui subarboret împiedicând regenerarea.

Creşterile sunt foarte mari, astfel sunt parcele de pin în cari materialul lemnos existent întrece cu 600 m^3 la ha, la vârsta de 120—140 ani arboretele corespunzătoare din Germania, creşteri cari trebue să le punem pe seama aceloraşi factori, cari fac ca arborii să ajungă la dimensiuni atât de mari. Datorită creşterilor mari, predominenţei claselor de vârstă înaintată (150—200 ani) în aceste păduri s'au îngrămădit cantităţi imense de material apreciate în anul 1917 la aprox. 32 mil. m^3 pe o suprafaţă de 83,760 ha şi având o valoare socotită în valuta de astăzi până la 26 miliarde lei.

Trenul dela Warşovia ne-a lăsat la Hajnowka, la marginea dinspre Nord a masivului, singurul loc pe unde e accessibil, unde vedem unul din puţinele cen-

1) Dintre arbuşti lipsesc rugii şi trandafirii.

tre populate aflate în Bialowieska şi cari au ca toate celelalte un aspect de provizorat, ca şi o colonie de lucrători. Aci vizităm distilăriile, de unde se scot din rădăcinile de pin, răşina, terpentină, cleiu vâscos pentru inelarea arborilor contra insectelor etc., precum şi distilăria de foioase, cari ne dă acetat de alcool metilic, gudroane etc.

A doua zi cu trenul forestier construit de germani pătrundem în inima masivului către fostul castel imperial de vânătoare, parcurgând regiuni întregi devastate de nemţi, cari au lăsat numai arboretele pipernicite de pin din turbării. La castelul imperial care e situat într'o poiană de vr'o 10 km², dela care nu departe s'au desvoltat câteva centre populate, vizităm muzăul, unde avem prilejul să vedem bisoni împăiaţi, alături de toată fauna pădurei. De mare interes sunt numeroasele corcituri între mistreţi şi porci de casă, cari arată o mare varietate de forme ce se apropie când de unul, când de celălalt dintre părinţi.

In jurul castelului se află un mare parc de exotice bine întreţinut, iar nu departe începe parcul naţional unde vedem câţiva stegari, plopi tremurători eolaşi şi admirăm frumuseţea pădurei.

Cu această ultimă plimbare excursia noastră se sfârşeşte şi reîntorşi în ţară gândul nostru se poartă cu drag la acele locuri, unde am învăţat multe, unde am fost primiţi cu atâtă dragoste şi sacrificii pentru cari purtăm amicilor noştri polonezi o deosebită afecţiune şi recunoştiinţă şi pentru care aducem pe această cale viile noastre mulţumiri.

RECENZII

Le charbon de bois, carburant naţional: *Fabrication en forêt par les procédés ordinaires et avec les appareils actuels*, par *M. Ringelmann*; Librairie agricole, 1928, Paris, cu 124 pag. şi 32 fig., 8.60 frs.

Se ştie că Franţa este lipsită de un carburant naţional, petrolul, care domină astăzi viaţa economică a întregii lumi, îi lipseşte atât în metropolă, cât şi în vastele sale colonii. De aceia economia naţională franceză este în căutarea unui carburant indigen, uşor de obţinut şi ieftin. Alegerea pare a se fi fixat, în cele din urmă, asupra mangalului (cărbunelui de lemn). Prin fabricarea şi utilizarea acestuia ca generator de energie, Franţa va scăpa de tributul imens, plătit astăzi ţărilor producătoare de petrol, mărind în acelaş timp şi rentabilitatea întinselor sale păduri de crâng (6 mil. ha), cari azi produc doar lemn de foc.

In cadrul restrâns al cărţii, autorul descrie mai întâi (cap. I—V): istoricul utilizării cărbunelui de lemn la popoarele vechi şi în Franţa, modul de fabricare în decursul timpului, etc. In special insistă însă asupra procedeelor actuale de obţinere în pădure, prin ardere în bocşe mobile (orizontale, verticale, triunghiulare) sau în bocşe (cuptoare) fixe.

Din interesantele date practice, pe cari autorul le expune asupra mangalului, menţionăm următoarele: Greutatea hectolitrică variază, după specii, între 17 şi 20 kg, compoziţia chimică (în %) este: 5,4 apă 82,5 carbon, 3,7 hidrogen, 2,4 cenuşă. Puterea calorifică 7916 calorii la kg.

A. descrie apoi (cap. VI) diverse cuptoare pentru carbonizarea lemnului prin combustiune parţială. Funcţionarea acestor cuptoare nu diferă de altfel de aceea a bocşelor, s'a căutat numai să se înlocuiască acoperişul de pământ şi frunziş, cu carcasse speciale de metal. Negreşit şi forma cuptoarelor s'a modificat, în vederea obţinerii unui mai bun randament, astfel: cuptorul Magnein are pereţii şi acoperişul de tolă, demontabili, cuptorul Barbier are formă prismatică şi e tot de metal, cuptorul Delhommeau are pereţii de zid şi numai acoperişul de tolă, etc.

Interesant este aparatul descris în cap. VII, pentru tăiatul rămurelelor (couperamille), destinate a fi transformate direct, în mangal şi gaz sărac, în generatoare special construite.

In ultimul capitol al interesantei sale cărţi, A. arată modul de utilizare a cărbunelui de lemn în gazogene, încercările făcute în Franţa în ultimii 30 ani, rezultatele obţinute şi aplicaţiunile practice ale acestora. Se ocupă în special de gazogenele aplicate la tractoare mecanice, insistând asupra avantagiilor lor, faţă de motoarele cu benzină. Astfel, pe când la un autotractor cu benzină, chel-

tuelile totale pe km, se urcă la 4,70 frs, ele ating la tractoarele cu gazogene abia 3,33 frs. Un litru de benzină dă în mediu acelaş travaliu ca 1,325 kg mangal (45 kg mangal dau un travaliu echivalent cu 30 l benzină). Raportul de preţuri, în ce priveşte generatorul de forţă este aşa dar tranşant de partea mangalului şi dacă cheltuelile pe km sunt puţin diferite, aceasta se datoreşte costului încă urcat al motorului cu gazogen, al mecanicului, etc.

Problema tractoarelor cu gazogen este considerată actualmente în Franţa ca rezolvată complet. Societatea franco-belgă s'a fixat deja asupra sistemului celui mai avantajos şi produce deja autotractoare, foarte apreciate în agricultură, ce pot fi supuse probelor celor mai grele.

D. A. Sburlan

Lasy i lesnictwo w Polsce *(Les forêts et la sylviculture en Pologne).* de *Jan Miklaszewski,* Tom. I, Warszawa 1928.

Autorul, şef al administraţiei forestiere poloneze, publică o monumentală lucrare asupra pădurilor şi silviculturii poloneze, alcătuită pe baza unui bogat material statistic şi cuprinzând un mare număr de diagrame, hărţi de vegetaţie, planşe, analize de arbori, fotografii, etc.

Necunoseând limba polonă, ne mulţumim a reda aci, în traducere făcută de o persoană străină, numai tabla de materii a volumului I din această lucrare:

I. Isvoarele statisticei silvice poloneze şi critica valorii acesteia.

II. Privire generală asupra pădurilor poloneze.

III. Privire istorică asupra evoluţiei şi extensiunii pădurii poloneze.

IV. Distribuţia pădurilor în Polonia şi valoarea lor în bilanţul general al bogăţiilor silvice a lumii.

V. Clasificarea proprietăţii forestiere după întindere şi natura proprietarilor.

VI. Estimaţia solurilor forestiere şi a celor afectate culturii pastorale.

VII. Condiţiile de comunicaţie şi transport al produselor lemnoase.

VIII. Distribuţia generală a speciilor forestiere ale pădurii poloneze.

IX. Clasificarea pădurilor după speciile, cari le compun, distribuţia şi extensiunea arboretelor de diferite compoziţiuni.

X. Caracteristica desvoltării şi creşterii diferitelor esenţe forestiere.

XI. Tipuri de arborete în Polonia, descriere generală şi distribuţie.

Factura lucrării (629 pag.) bogata ei înzestrare cu fotografii şi planşe, şi prestigiul autorului ne impun cel puţin o recenzare amănunţită a acestei preţioase lucrări, în care scop apelăm la silvicultorii noştri, cunoscători ai limbei poloneze.

Condiţiile de vecinătate cu Polonia, fac ca această lucrare să fie pentru noi de un deosebit interes.

Un rezumat cât mai amplu, într'o altă limbă, ar face lucrarea accesibilă unui cât mai mare număr de silvicultori. Suntem convinşi că autorul nu va întârzia a o face cu ocazia editării tomurilor următoare.

M. D.

Gelsicoltura. *(Prof. Dott. D. Tamaro).*

(Cultura dudului). Manuali Hoepli, Milano.

Cultura dudului, necunoscută la noi, a ajuns în Italia la o foarte mare extensiune. Pe ea se întemeiază una din cele mai mari bogăţii şi una din cele mai înfloritoare industrii ale Italiei, industria

mătasei sau creşterea vermilor de mătase la ‹bachicoltura›. Italia încă de pe la 1860 este a 3-a ţară din lume ‹după Japonia şi China› şi prima din Europa în producţia gogoşilor de mătase. Celelalte ţări ‹Franţa, Ungaria, Bulgaria, Serbia şi România› sunt cu mult în urma Italiei în această industrie.

Dudul este o specie de un temperament mai debil şi prosperează admirabil în Italia, mai ales în Lombardia şi în Sud, unde se numără în afară de cele 3 specii obicinuite, cunoscute şi la noi, ‹dudul alb, negru şi roşu›, o mulţime de rase şi varietăţi, până la 40 feluri. O muncă serioasă de un secol a făcut din nordul Italiei o grădină de duzi, bine plantaţi, aliniaţi, altoiţi şi admirabil crescuţi, dând o mare cantitate de frunze, de cea mai bună calitate pentru hrana vermilor de mătase. O şcoală vestită de «bachicoltura» la Padova pregăteşte studenţi pentru această industrie a mătasei, atât de rentabilă. Italia produce pe an circa: 14.000.000 chintale de frunză de dud de prima calitate şi până la 500.000 chintale de gogoşi pentru filat.

Este de admirat deosebita grijă a italienilor în cultura dudului, în selecţionarea speciilor celor mai rentabile, în altoirea lor, în formarea coroanei, în combaterea bolilor dudului, în plantaţiunea lor cât se poate de îngrijită. Dudul nu e crescut numai pentru frunze, ci şi pentru lemn, pentru coaje şi pentru fructe. La noi în România acest arbore creşte sălbătăcit şi dacă în unele regiuni ale ţării, foile lui se culeg pentru creşterea gândacilor, apoi atunci este devastat în mod barbar. Fructele mai atrag atenţia copiilor sau se pun la cazanul de ţuică în unele părţi.

Autorul, un specialist în cultura dudului, tratează chestiunea cu toată competenţa necesară şi nu uită nimic din ce ne-ar privi chiar pe noi, aşa de nepăsători.

Partea culturală, ca şi cea economică, cuprinde multe amănunte preţioase pentru cultivatorul de duzi şi de gândacii dătători de mătase. In ţara noastră industria aceasta a decăzut, sătenii noştri cheltuesc vreme, oboseală şi frunze prea multe ca să producă aproape nimica toată. Se pare că de câţiva ani sunt încercări pentru a înviora iarăşi industria mătăsei.

Pentru silvicultori creşterea raţională a dudului, introducerea lui în pepiniere, cruţarea lui sunt preocupări pe mare cinste şi cu mare înrâurire asupra economiei generale a ţării.

Aur. I.

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

Nr. 8 August 1929.

Le parc national italien du Grand Paradis.

Parcul naţional italian de pe Marele Paradis.

Cu ajutorul datelor şi documentelor, ce i s'au pus la dispoziţie de d-l Pietro Fossa, consul al miliţiei naţionale forestiere italiene, d-l Pierre Buffault face pe 13 pagini un fel de rezumat al extrem de interesantei monografii italiene «Il parco nazionale del Gran Paradiso, publicaţia Comisiunei Regale a parcului.

Monografia pare a fi mai interesantă pentru autor, întrucât parcul se găseşte aproape de graniţa franceză, pe cel mai important din munţii Piemontului, Marele Paradis fiind în acelaş timp şi cel mai înalt vârf de munte din Italia (4061 m).

Pentru constituirea acestui parc Regele Italiei a cedat în 1919 proprietele sale terenuri de vânătoare, «spre a se conserva formele originale ale florei şi ale faunei alpine şi a se creia o rezervă, împiedecând dispariţia frumoasei specii a bouquetinului (ţap sălbatec cu coarne lungi până la 1 m), care îşi are ultimele sale specimene europene în aceşti munţi».

Instituirea parcului s'a făcut abia în 1922 printr'un decret al ducelui Mussolini, având ca scop primordial conservarea bouquetin-ului, de care autorul se ocupă pe larg în această monografie. Desigur autorul nu neglijează nici descrierea florei ierbacee şi arborescente, sfârşind cu o apropiere a caracteristicelor parcului italian de acelea ale parcului naţional francez dela Pelvoux.

Les sociétés coopératives de reboisement.

Societăţile cooperative de reîmpădurire.

Un articol interesant al d-lui Chaluleau, inspector principal de ape şi păduri, articol împărţit în patru mici capitole, tratând despre: 1) Noţiuni generale; 2) Regimul juridic şi constituirea cooperativelor agricole; 3) Constituirea şi funcţionarea unei cooperative de împădurire şi 4) Avantajele acordate societăţilor cooperative de împădurire.

Scopul cooperativelor de împădurire este de a executa împăduriri pe terenurile aduse ca aport de membrii cooperativelor. Cooperativa de împădurire va administra şi va întreţine pădurile astfel creiate. Ea

va putea vinde lemnul în picioare, sau doborât şi fasonat, în beneficiul societăţii.

Chestiunea va fi destul de actuală şi la noi, unde au luat un avânt nemeritat şi nejustificat numai cooperativele de exploatare. Cei în drept şi în măsură ar putea sugera guvernului ideia cooperativelor de împădurire, guvern, care în interesul economiei generale, ar trebui să consimtă la unele sacrificii ca: scutirea de impozite a acestor cooperative, încurajarea lor cu bani, cu seminţe şi puieţi, avansuri de sume pe termene lungi, scutirea de taxele de timbru şi înregistrare, etc.

Les quatre incendies de la forêt de Valbonne.

Cele patru incendii din pădurea Valbonne de *A. Joubert.*

Autorul descrie cele patru incendii pentru a putea ajunge la concluzii de ordin general,

Concepţiile asupra apărării pădurii contra focului sunt pe cale de evoluţie, problema fiind înainte de toate o problemă forestieră.

Trebue—spune autorul—să existe reguli, o doctrină, principii, cari convenabil cunoscute şi aplicate, sunt de natură a permite îndrumarea masivelor din zona mediteraneană (unde incendiile fac cele mai mari ravagii) spre o constituţie relativ insensibilă la incendii. Este aceasta cu totul altceva decât organizarea luptei contra focului (pompieri, armată, etc.). In lupta contra focului, este ca şi la război, o ştiinţă-strategia şi o technică-tactica. In materie de incendii, până acum nu s'a studiat decât technica adică tactica, neglijându-se strategia, care trebue să pornească din pura ştiinţă silvică.

La laie sommière. Etude de sémantique forestière.

Linia somieră. Studii asupra evoluţiei sensului cuvintelor forestiere.

Neobositul şi priceputul scormonitor al trecutului silviculturii franceze, d-l G. Huffel se ocupă de evoluţia cuvântului «laie».

Pornind dela germanicul «laha sau lacha», care în secolul al IV-lea şi al V-lea însemna o tăetură făcută cu securea într'un copac, pentru a-l însemna, ca arbore de limită, mai apoi cuvântul «laie» sau «lachus» a designat chiar arborele însemnat. Prin secolul al XI-lea cuvântul a luat înţelesul de linie deschisă în pădure; iar în secolul al XIII-lea şi al XIV-lea cuvântul «layer» însemna a împărţi o pădure în parchete. Mai apoi cuvântul «laie» a însemnat chiar porţiunea destinată a fi tăiată (parchet), de unde verbul «layer» a căpătat înţelesul de a tăia, a exploata, până ce cuvântul «laie» ajunse sinonim cu «forêt».

In cele din urmă cuvântul «laie» nu mai însemna în Franţa, decât un drum practicat în pădure, de unde «laie sommière».

Autorul sfârşeşte cu dorinţa, ca tinerii săi camarazi să nu dea uitării unul din cei mai vechi termeni ai limbii franceze, care a fluturat de atâtea ori pe buzele predecesorilor.

N. N. Car.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Nr. 13. Julie 1.

Neue Versuche zur Feststellung des Einflusses von Wurzelwettbewerb und Lichtentzug des Schirmstandes auf den Jungwuchs, von *Fabricius.*

Cercetări noi pentru stabilirea influenţei concurenţii rădăcinilor şi a retenţiei luminei de către acoperiş asupra plantelor tinere.

In anul 1927 p. 139 s'a mai vorbit despre aceasta chestiune în revistă, arătându-se că şi acoperişul, nu numai influenţa rădăcinilor cum s'a susţinut de Fricke în 1904, joacă un rol important în desvoltarea tinerelor plante.

In primăvară anului 1927 z'au făcut 2 plantaţiuni de încercare 1. Grafrath lângă München, 2. Schwabach lângă Nürnberg pentru a se determina întrucât fiecare din factorii menţionaţi influenţează producând lâncezirea creşterei puieţilor.

După rezultatele obţinute autorul stabileşte că influenţa reciprocă a rădăcinilor are rolul cel mai important, dar nu e mai puţin adevărat că şi lumina este absolut necesară şi cantitatea de care dispun puieţii influenţează asupra desvoltării lor.

Nr. 14, Iulie 15.

Die Entwickelung holzverkolender Betriebe, von *H. O. von Bonin-Panitz.*

Desvoltarea industriilor pentru carbonizarea lemnului.

O contribuţie la posibilităţile pentru administraţia silvică de a furniza sortimente mai inferioare industrii respective.

Autorul ne arată importanţa carbonizării lemnului în trecut şi crede că ea se va menţine şi în viitor.

Carbonizarea lemnelor în bocşe este tot atât de veche, ca şi industria metalurgică, care fără cărbuni nu ar fi putut face reducţiunile la fabricarea oţelului.

Prin carbonizarea în bocşe însă se pierdeau celelalte produse de destilare şi aceasta a condus la distilarea uscată a lemnelor

Industria carbonizării lemnelor e de mare utilitate pentru păduri întrucât se pot valorifica bine şi sortimente de material mai inferior.

Prin fabricarea însă pe cale sintetică a produselor ce rezultă dela distilarea lemnului (acid-acetic şi alcool-metilic) această industrie întâmpină noi greutăţi.

Dar în ultimi ani s'a găsit procedeul practic de transformare a mangalului în combustibil pentru motoarele cu explozie, sub formă de gaz, dând deci o nouă întrebuinţare cărbunelui de lemn.

Actualmente se întrebuinţează pe o scară destul de mare acest gaz pentru autocamioane, căci e cu mult mai economic decât benzina şi anume cu 63% mai eftin.

Ceeace este important în această chestiune e faptul că pentru gazificare, care în ultimul timp a devenit cea mai principală întrebuinţare a mangalului, n'are nici o importanţă calitatea lemnului, aşa că odată pusă la punct partea technică, se pot întrebuinţa aşchii chiar şi rumegătură de lemn.

Larix europaea (D. C.) L.-decidua (Mill.) und ihr Anbau im Harz, von *d-r Klamroth.*

Larix europaea (D. C.) şi plantarea lui în Harz.

Autorul trage concluzii, pe baza cercetărilor anterioare (şi continuate de d-sa), pe o perioadă de 200 ani într'o plantaţie de larice în Harz.

Pentru Harz limitele de înălţime, unde se constată o creştere activă, sunt 300 m pentru expoziţia N-V şi 450 m pe exp. sudice.

Aceste limite sunt determinate şi de căldură care e un factor important, ba chiar indispensabil pentru desvoltarea laricelui, dar în acelaş timp de umiditatea solului.

Autorul mai arată modul desvoltării laricelui în amestec cu alte specii, cu toate avantajele şi desavantajele.

Recomandă în Harz plantarea laricelui sub care ulterior se vor introduce alte specii. **Henn.**

Nr. 15, August 1.

Forstliche Versuche, von *L. Fabricius*. VIII. *Durchmesser-Unterschiede gefrorenen und aufgetauten Stammholzes von Fichten und Buchen.*

Cercetări forestiere: Diferenţe de diametre la trunchii de molift şi fag, înghеţaţi şi desghеţaţi.

La institutul de cercetări forestiere din München s'a pus problema importantă din punct de vedere practic, dacă prin îngheţ şi desgheţ diametrul arborilor suferă modificări importante. Din măsurătorile exacte făcute în iarna trecută, când temperatura scăzuse până la -30^0 C, s'a constatat că diferenţele între diametrul arborelui îngheţat şi desgheţat, sunt neînsemnate: astfel la trunchii de molift s'a constatat o diferenţă mijlocie de abia 0,16 mm, ceeace e mai puţin chiar decât limita erorii de măsurare (1 mm).

La trunchii de fag diferenţa a fost 0,76 mm de trunchiu, de asemenea fără importanţă practică.

Untersuchungen der Wälder. der Standortsverhältnisse und Forstwirtschaft Russlands. von *Prof. M. E. Tkatschenko*, Forstinstitut zu Leningrad.

Cercetări asupra pădurilor, condiţiilor staţionale şi economiei forestiere a Rusiei.

Autorul expune cercetările făcute de diferitele institute şi staţiuni de cercetări forestiere din republica sovietică, în ultimii 5 ani. Se arată problemele studiate în legătură cu silvicultura (chestiunea tipurilor de păduri, a provenienţii seminţelor, a regenerărilor naturale, a exoticelor, etc.); dendrometria (chestiunea tabelelor de cubaj); amenajarea pădurilor (conversiuni; economie forestieră generală (statistică, posibilităţi de comercializare, etc.); industria lemnului, comerţul produselor lemnoase, etc.

Nr. 16, August 15.

Untersuchungen der Wälder, u. s. w., von M. E. Tkatschenko.

Cercetări asupra pădurilor, etc. (continuare).

In continuarea acestui articol, Thacenko descrie cercetările întreprinse de institutele sovietice asupra calităţilor tehnologice ale lemnelor ruseşti; au fost cercetate în special lemnele de pin, larice, molid şi anin.

De asemenea s'au studiat mijloace pentru punerea în valoare a pădurilor din regiuni lipsite de căi de comunicaţie; metode pentru sporirea randamentului fabricelor de cherestea şi a celor de prelucrat lemnul pe alte căi (hârtie, gudroane, taninuri, etc.). S'au căutat de asemenea procedee şi mijloace raţionale pentru utilizarea lemnului ca materie primă pentru industriile chimice.

In ce priveşte entomologia forestieră, s'au executat întinse lucrări de combatere a cărăbuşului, a călugăriţei, a ţesătorului acelor de cembra, etc. Şi în materie de patologie s'au studiat diverse chestiuni privitoare la putrezirea lemnelor, etc. (Articolul va urma).

Moderne Terpentinölgewinnung in den Vereingten Staaten, von *R. Manschke.*

Obţinerea modernă a oleului de terpentină în Statele-Unite.

Se descrie modul cum se face extragerea oleului de terbentină din speciile răşinoase din Sudul Statelor-Unite prin destilarea sub presiune a bucăţilor de lemn macerate şi rafinarea oleului brut obţinut. **D. A. S.**

CENTRALBLATT f. d. GESAMTE FORSTWESEN.

Wien, Nr. $^{7}/_{8}$.

Untersuchungen über die Schaftform der Waldbäume, von Dr. ing. *R. Hampel.*

In continuarea articolului început în numărul precedent, se examinează coeficientul de formă adevărat, ca funcţiune a quotientului diametrului, apoi schimbarea formei trunchiului în cursul desvoltării arborelui, etc. şi se ajunge la următoarele concluziuni:

Fusul arborelui este un stâlp solicitat la flexiune. Dacă se neglijează îngroşarea dela baza trunchiului, coeficienţii de formă depind numai de forma coroanei şi de proporţia acesteia. Pentru determinarea coeficientului de formă este nevoe, teoretic, de măsurarea a cel puţin 3 diametre, mai sus de piciorul trunchiului. Dacă se ia numai un diametru, trebue să se compteze pe erori de $\pm$ 10%.

Quotientul diametrului, $q^{1}/_{1} = \frac{d^{1}/_{2}}{d^{1}/_{4}}$, dă erori de numai $\pm$ 3%, deşi de data aceasta se măsoară numai două diametre.

Hylobius abietis, schädlicher Larwenfrass.

Păgubitor atac de H. abietis, de *F. Seitschek.*

Autorul descrie un atac de H. abietis în plantaţiuni tinere de pin, în care puieţii erau decorticaţi inelar la bază, de larvele acestei insecte.

Fostliche Rundschau: Der Motorverstäuber in Dienste der Forstschädlingsbekämpfung, un articol al prof. Escherich, publicat în Forstwiss. Centralblatt, Nr. 1, despre care s'a scris deja în revista noastră.

Recenzii: Beiträge zur Kenntnis der Robinie in Rumänien.

Contribuţiuni la cunoaşterea salcâmului în România, o amplă recenzie a lucrării d-lui prof. Drăcea, datorită profesorului Tschermak. Se arată conţinutul acestei cărţi şi importanţa cercetărilor şi concluziuzinilor autorului, în problema foarte interesantă a culturii salcâmului la noi.

D. A. S.

ALLGEMEINE FORST-UND JAGD-ZEITUNG.

Iulie.

1. Sistemul enciclopediei silvice şi practica silvică, *C. Wagner.*

Cercetând disciplinele ştiinţelor silvice, cari au directă aplicaţiune în cultura pădurii şi anume: Silvicultura, protecţia pădurilor, technologia, amenajamentul, ştiinţa factorilor de producţiune, statica, etc., găsim încă multe lacune, de cari se isbeşte practica silvică. Aşa de ex.: oricine doreşte a aplica silvicultura observă lipsa de preciziune în justificarea technicei sale, alături de enunţarea diferitelor metode de exploatare nu ni se dau indicaţiuni suficiente de felul cum trebuesc aplicate şi mai ales nu vedem din exemple rezultatele lor.

In centrul enciclopediei trebue să rămână statica şi amenajamentul, nu numai în sistemul teoretic, ci şi în practica silvică, o economie forestieră cu principii sănătoase trebue să se aşeze pe baze solide pentru asigurarea producţiunei şi venitului. Datoria silvicultorului,—având în vedere sistemul astfel alcătuit,—este să ţină seamă deci în primul rând de factorii economici, iar technica şi biologia, să-i servească la mijloace pentru scop.

2. Valabilitatea tipurilor de pădure după Cajander în munţii Metalici ai Saxoniei, *E. Wiedemann.*

Tipurile de pădure ale lui Cajander nu sunt suficiente atunci când dorim a face o clasificaţie a claselor de producţiune a solului, în acest scop alături de pătura erbacee (formaţiunile tip Oxalis, Asperula, Rubus, Myrtillus) mai trebue să ne ajutăm şi de alţi factori, cum ar fi de ex.: umiditatea solului.

Metoda de control şi principiile economice, *H. Biolley.*

In acest articol, cunoscutul amenajist şi creatorul metodei de control, Biolley, răspunde unor afirmaţiuni ale prof. Borgmann, stabilind cu ajutorul datelor statistice că: producţiunea pădurii din punct de vedere financiar este subordonată putinţei de producere a culturilor. Creşterea în valoare a pădurei nu se judecă numai prin prisma rentelor financiare. Prin întrebuinţarea unui grădinărit bazat pe extracţiunea selecţionativă a tulpinelor şi observarea continuă, prin metode de control, a efectelor acestor extracţiuni asupra vieţei arboretelor, se sporeşte capitalul continuu.

August.

Studiul solului lăptos (Molkenboden) Prof. *Linstow.*

In cuprinsul ocolului silvic, dat pentru practica elevilor dela Academia silvică din Hann-Münden, se află un sol special «Molkenboden» asemănător cu podzolul nostru levigat, care este format din un loess complect decalcificat aşezat pe un strat permeabil din gresia vărgată mijlocie (mittlere Buntsandstein).

Chestiuni în legătură cu estimaţia forestieră, *Dr Abetz.*

Rentabilitatea pădurilor trebue judecată în mod diferit pentru *a)* pădurile ce formează singura avere a unei persoane sau instituţiuni şi dau un venit $\geqq$ decât limita inferioară a venitului raţional necesar; *b)* pădurile, ce au pentru proprietarii lor un caracter accesoriu şi dau venituri $\geqq$ decât limita inferioară venitului necesar; *c)* pădurile ce au un caracter de interes general.

Pentru aceste păduri se studiază apoi după formula:

$$p = \frac{Au + Da + \ldots . - c - uv}{W} . 10$$

procentul de capitalizare al capitalului pădurei reprezentat prin W. Din discuţia elementelor rezultă că nu trebue să aflăm numai renta solului şi pădurei, ci să căutăm să vedem cari sunt cerinţele de fructificare necesare diferiţilor proprietari ale categoriilor de păduri arătate mai sus.

Statul şi pădurile particulare, *V. Arnswaldt.*

După războiu s'a simţit în Germania, nevoia unei protecţiuni deosebite a pădurilor particulare şi în acest scop toate ţările germanice au venit cu noi legi, cari impun proprietarului, pe lângă altele:

1. Să aibă în serviciul pădurilor sale personal silvic instruit.
2. Ca micii proprietari de păduri să se constitue în cooperative pentru administrarea şi exploatarea pădurilor în comun.
3. Să împiedice parcelarea pădurei.
4. Obligaţia amenajamentelor.
5. Oprirea defrişărilor, etc.

Lombardul de lemne, *Dr. Vorkampff-Lane.*

Lemnul ca orice marfă ar putea fi supus ipotecilor. Pentru înfăptuirea acesteia trebuesc realizate:

a) Raţionalizarea, adică o cât mai

mare restrângere a formelor de producţiune a materialului lemnos;

b) Standardizarea, aducerea acestor forme de producţiune la unităţi universale comerciale;

c) Fungibilitatea, stampilarea materialului lemnos cu arătarea cantităţei şi a putinţei de întrebuinţare şi deci să se dea prin aceasta lemnului, ca şi oricărei mărfi, fluiditatea comercială.

Silvice, din Polonia de West, *Dr. Weiger.* (Din Nr. de Iulie şi August),

Se studiază pădurile Poloniei, arătându-se posibilităţile lor de producere în condiţiunile economiei silvice şi se arată concurenţa pe care o aduce materialul lemnos produs aci, celui din Germania.

Dr. C. G

SILVA

Nr. 31—32, August.

Die Lehrschau Holz und die Tagungen des Vereins Deutscher Ingenieure sowie des Deutschen Forstvereins in Koenigsberg. (Preussen).

Ein Ueberblick über den Stand der Holzforschung, von Prof. *Dr. Werner Schmidt, Eberswalde.*

Expoziţia instructivă «Lemnul» şi adunările uniunei inginerilor germani precum şi ale uniunei forestiere germane în Koenigsberg (Prusia).

Faptul că din toate materiile prime lemnul până acum nu s'a bucurat tocmai de solicitudinea stăruitoare a cercetătorilor, a fost determinant pentru cele două uniuni mai sus pomenite, a fixa printr'o expoziţie, starea actuală a studiului lemnului şi a da totdeodată un imbold puternic pentru continuarea şi aprofundarea cercetărilor în acest domeniu. Vizitatorii expoziţiei au putut afla în rândul întâi, că din suprafaţa cultivabilă a globului nostru astăzi încă jumătate şi mai bine este acoperită cu păduri. Apoi li s'a învederat că lemnul brut prin industrializare capătă plus valute cari în unele cazuri sunt considerabile. Aşa de ex. hârtia, fabricată din lemn, valorează de 32 de ori mai mult decât materia primă. Concluzia: Producţiunea lemnului de lucru în sensul cel mai larg al cuvântului trebue intensificată. Dacă desigur, prin modul de conducere al arboretelor, putem să exercităm anumite înrâuri asupra calităţii produselor, apoi tot aşa de sigur este că, în primul rând calităţile technice a lemnului sunt determinate prin condiţiunile staţionale. Acestea sunt foarte variabile. Aşa dar, studiul amănunţit al factorilor staţionali, al potenţialităţii lor din punctul de vedere al producţiunii cantitative şi mai ales al acelei calitative, trebue împins cât mai departe. Până astăzi ştiinţa nu ne dă decât deslusiri foarte sumare. Dar generalizarea în acest domeniu nu este permisă. Calităţile technice de ex. ale stejarului, chiar de a provenit de pe soluri de aceiaşi natură şi de aceiaşi clasă de fertilitate, nu sunt totdeauna aceleaşi. Rezistenţa în contra tracţiunei de pildă oscilează în limite destul de mari. Negustorii de lemne au darul instinctiv a descoperi şi a aprecia nuanţe calitative pe cari ştiinţa exactă n a ajuns încă a le explica. Expozanţii, printre cari, pe lângă industriaşi, figurează şi oameni de ştiinţă — de ex. autorul articolului — au învederat pedeoparte calităţile cerute de diversele industrii, pedealtă parte mijloace practice de examinarea materiei prime. Nu lipsesc nici încercări de a deslusi anumite calităţi technice prin metode ştiinţifice. Apoi ocupă un loc mare în expoziţie acele lucrări, cari au drept scop cercetarea materiei. Aşa de ex. prin compri-

marea mecanică a lemnului s'a ajuns a înlătură aproape complect cavităţile de orice fel din interiorul lui, egalând duritatea corpului lemnos, considerat ca întreg, cu aceea a fibrei lemnoase însăşi. Apoi se prezintă noui metode de conservarea lemnului prin injecţiune şi prin ferirea lui contra activităţii pernicioase a diverselor specii de Anobium. Dacă nodositatea lemnului, care descalifică anumite materiale pentru anumite întrebuinţări nu poate fi corectată, apoi se evidenţiază că pentru altele nu constitue niciun defect. Lemnului ca materie primă chimică i s'a făcut asemenea loc în expoziţie şi se insistă asupra necesităţii şi posibilităţii de a utiliza pentru fabricaţiunea hârtiei şi alte specii ‹fag, mesteacăn!› decât molidul. O parte specială a expoziţiunei în fine este exclusiv consacrată ţinutului «Prusia de Est».

Nr. 32, August.

Das Problem der Berufsauslese in der Forstwirtschaft, von *Forstrat Fuchs Zell a. H.*

Problema selecţionării profesionale în economia forestieră.

Autorul recomandă a supune pe aspiranţii la serviciul silvic, mai ales la serviciul inferior, pe lângă unui examen de specialitate silvică şi unei examinări psichotechnice cum aceasta se obicinueşte de mult şi cu mult succes în alte ramuri de activitate.

Nr. 32, August.

Ueber Pappelsaaten, Pop. alba, tremula, canadensis, von *Oberforstm. Hermann Richter, Dillingen a. D.*

Despre semănături de plop.

Autorul descrie încercările lui de a înmulţi plopul prin sămânţă, expune dificultăţile ce le-a întâmpinat şi rezultatele pe cari le-a obţinut.

No. 33—34, August.

Wildverluste und Massnahmen hiegegen, von *Oberförster Wezel, Stuttgart.*

Pierderi de vânat şi măsuri ocrotitoare.

Nr. 35, August.

Beitrage zur Kenntniss von Waldkrankheiten, von *Prof. Dr. E. Wiedemann. V. Nochmals das Tannensterben.*

V. Iarăşi deperisarea brazilor.

In discuţiunea cauzelor, cari în unele ţinuturi ale Germaniei şi în măsură tot crescândă determină deperisarea brazilor, Wiedemann aduce noui argumente polemizând cu Gerlach ‹vezi R. P. Nr. 1, 1929 pag. 57 şi Nr. 7 1929 pag. 539› în susţinerea tezei sale că cauza primară a fenomenului sunt nişte purici ‹păduchi› lânoşi: Dreyfusia nuesslini şi piceae. Cea dintâi specie ar fi imigrat din Caucaz şi ar fi ajuns a se aclimatiza în Germania, ceeace ar explica în modul cel mai natural cuprinderea de cercuri tot mai largi din domeniul forestier german.

* * *

INTERNATIONALER HOLZMARKT.

Wien, Iunie—August.

Nr. 69: *Rumänisches Holz auf dem Weltholzmarkt:* Lemnul românesc pe piaţa mondială de lemne: Articolul reprodus după ziarul berlinez: «Industrie und Handelszeitung», în care se arată situaţia comerţului românesc de lemne în primăvara acestui an. Din cauza iernii geroase, care a închis navigaţia pe Dunăre timp de peste 2 luni, depozitele de cherestea din Galaţi ajunseseră blocate de material. Când au început vânzările în bazinul mediteranean, aceste imense de-

pozite ⟨6.000 vag.⟩ nu ajunseră să facă faţă cererilor nici 2 luni. Din contră exportul către Ungaria şi Germania a fost ceva mai redus, din cauza nesiguranţei afacerilor în aceste ţări ⟨ca urmare a aplicării planului Young⟩.

Nr. 72: *Rumänischer Holzhandel und seine Beziehungen zum Orient:* Comerţul de lemn al României şi relaţiunile sale cu Orientul. In acest articol se reproduc trăsăturile principale ale art. publicate de D-l I. Dumitrescu în «Revista Pădurilor».

Nr. 77: *Die neue Direktive im rumänischen Schnittholzexport:* Noile directive în exportul românesc de cherestea, de H. Brauner: Se arată desvoltarea luată de comerţul exterior de lemn tare ⟨stejar, fag⟩ în urma reducerii taxelor quasi-prohibitive de export, din trecut. Autorul se ocupă de perspectivele industriei lemnului tare, în lumina situaţiei comerciale actuale, uită însă care a fost scopul prohibiţiei exportului de stejar şi cum prin aceasta au fost apărate pădurile noastre de secătuire.

Nr. 96: *Betrachtungen zur ungarischen Holzeinfuhr:* Consideraţiuni asupra importului ungar de lemn. Se face o cercetare critică a importului de lemne în prima jumătate a anului 1929. S'au importat materiale lemnoase brute, semi-sau deplin fabricate în valoare de 71 mil. pengö ⟨66 mil. pengö în prima $^1/_2$ a anului 1928⟩, din cari 10.5 % din Austria, 35.4 % din Cehoslovacia, 33 % din România 18.5 % din Jugoslavia, 2.6 % din Polonia şi alte ţări. In articol se insistă mult asupra sărăciei în păduri a acestei Ungarii «trunchiate» ⟨Rumpfungarn⟩ şi se condamnă importul de materiale lemnoase prelucrate.

Nr. 104 6 din 29 August este dedicat conferinţei internaţionale a lemnului, ce se ţine anul acesta la Bratislava. In el se arată punctul de vedere al producătorilor şi comercianţilor de lemne în problemele la ordinea zilei: normalizarea şi reglementarea producţiei, a măsurilor în comerţul produselor lemnoase, etc.

Pentru producătorii din România, a făcut un comunicat Uniunea exportatorilor de lemn din Bucovina, în care se cere normalizarea dimensiunilor, a uzanţelor şi a mijlocitorilor în comerţul de cherestea.

D. A. S.

SUMARSKI LIST, ⟨Jugolavia⟩.

Nr. 8, August.

A. Petracic: Vegetaţiunea vâscului pe arborii noştrii.

M. Strineka: Asupra extensiunei şi prosperităţei bradului în munţii de lângă Zagreb. Bradul se întâlneşte în aceşti munţi mai ales pe pantele şi văile septentrionale. Limita inferioară este la 200—390 m altitudine. El formează arborete amestecate, mai ales cu fagul, instalându-se în special ca sub-etaj în arborete bătrâne.

D. A. S.

INFORMAȚIUNI

Transferări în Corpul silvic

Ing. șef Aurelian Ionescu, conferențiar la școala silvică Brănești rămâne pe loc.

Pe ziua de 1 Octombrie 1929.

Ing. silvic Marcel Mihălescu, dela ocolul silvic Cârțișoara în serviciul de control al direcției Pitești.

Ing. silvic N. Dogaru, dela direcția amenajărilor, la ocolul Cârțișoara.

Ing. silvic Vasile Leescu, dela ocolul Câmpeni, la direcția silvică Buzău.

Ing. D. A. Sburlan la direcția exploatărilor în Administrația Centrală a Casei Pădurilor.

Ing. insp. G. Lupașcu, dela direcția silvică Sighet, la direcția Buzău.

Pe ziua de 16 Octombrie 1929.

Ing. E. Petrovici, dela ocolul Valea Râului, la ocolul Gura Galbenă jud. Tighina.

Pe ziua de 1 Noembrie 1929.

Ing. Francisc Imreh, dela ocolul Curtbunar, la ocolul Feldioara.

Ing. Gheorghe Petrescu, dela ocolul Țugurești, la ocolul Lipovăț.

Ing. stag. Andrei Alexandrescu, dela ocolul silvic Verbila, la direcția silvică Orșova.

D-lui ing. inspector g-ral silvic I. Simionescu i se rectifică vechimea în grad la 1 Ianuarie 1926 în loc de 1 Ianuarie 1927.

† I. D. Stătescu

Poporul nostru, care a pus multă înţelepciune în zicătorile sale, are consacrată o formulă de mângâerea celor ce rămân pe urma morţilor: «Şi lui D=zeu îi plac mai mult cei mai buni fii ai săi, de aceia îi alege pe aceştia întâi, când îşi recheamă sufletele»....

I. Stătescu, este printre aceştia. In puterea vârstei, ‹abia împlinise 45 ani›, când se aştepta mai mult dela el, de familie, societate, de Corpul silvic, al cărui ales între aleşi era, ne=a părăsit, pentru alte lumi mai bune.

A dispărut pentru totdeauna, tocmai într'o epocă când puterea lui de creaţie era mai mare; căci patul de suferinţă nu i=a putut atinge de cât trupul, sufletul lui fiind îndreptat spre a face binele, spre preocupări de intensă activitate.

Născut în anul 1884 luna Iunie 23, în Curtea de Argeş, şi=a făcut studiile liceale în Piteşti, iar pe cele superioare speciale, în şcoala superioară de silvicultură din Braneşti, absolvind în anul 1909.

Intrat în corpul silvic al Statului la 1 Aprilie 1909, e numit întâi ajutor

la ocolul Aninoasa şi apoi în Administraţia centrală a Casei Pădurilor în acelaş an. La 1910 e numit şef al ocolului silvic Lucieni, unde funcţionează până la 1911, când e rechemat în Administraţia centrală, apoi la ocolul silvic Butoiu, pe care-l conduce până la 1916, când pleacă spre a-şi îndeplini datoria de oştean în războiul întregirei neamului. A luat parte atât la războiul din 1913 cât şi la cel mare, din care s'a demobilizat cu gradul de căpitan în rezervă în regimentul 4 infanterie.

După demobilizare i s'a încredinţat spre conducere ocolul silvic Trivalea, al cărui şef rămâne până în 1924, când e numit inspector de control la Direcţiunea regională Piteşti. In fine în 1928, e numit în fruntea acestei instituţii ca director regional silvic, post din care l-a smuls moartea năpraznică, lăsând în urma sa o soţie îndurerată şi trei copilaşi, rămaşi astfel fără sprijinul patern.

A decedat la 25 Octombrie 1929 în Bucureşti şi a fost înhumat la mănăstirea Văleni jud. Argeş, în mijlocul codrului pe care atât l-a iubit şi îngrijit.

Din greaua luptă ce a purtat pentru cultura şi administrarea pădurei, îşi făcuse un al doilea simbol al credinţei. Puterile lui fizice însă în timpul din urmă s'au resimţit de boala care l-a minat cu încetul şi l-a răpus. A muncit totuşi până a căzut, spre cinstea lui şi a urmaşilor ce-i vor purta cu mândrie numele.

Bun camarad, muncitor modest şi liniştit, om civilizat, exemplu de cinste şi corectitudine, Stătescu plecând pentru totdeauna din mijlocul colegilor săi şi al familiei, lasă un gol ireparabil.

Memoria lui ne va fi scumpă totdeauna şi înaintea ei ne plecăm capetele.

Fie-i ţărână uşoară.

Rev. Păd.

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

DESBATERI

PROCES-VERBAL Nr. 13

Şedinţa dela 1 Iulie 1929

Prezenţi d-nii: P. Antonescu, C. Bosoancă, A. Eliescu, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, M. Drăcea şi V. N. Stinghe.

Şedinţa se deschide sub preşedinţia d-lui C. P. Georgescu.

Se citeşte procesul-verbal Nr. 12 al şedinţei dela 10 Iunie a. c. şi se aprobă.

1. La adresa Nr. 181 din 7 Iunie a. c. a Ministerului de Industrie şi Comerţ, Consiliul Superior al administrărei întreprinderilor şi avuţiilor publice, pentru a se recomanda specialişti pentru evaluări de aporturi, d-l C. P. Georgescu e de părere a se propune o listă din cei mai autorizaţi.

D-l *A. Eliescu* e de părere a se propune o listă care să cuprindă pe toţi directorii de serviciu, directorii regionali, şefii de serviciu, dela Cooperativă, Eforie, etc., începând dela gradul de inspector.

D-l *P. Antonescu* consideră o cinste pentru Societatea noastră că ni se adresează asemenea cereri. Cred că trebue să recomandăm specialiştii cei mai destoinici.

D-l *C. P. Georgescu* propune a se face mai întâi o grupare pe specialităţi şi pentru fiecare grupare să se recomande un număr oarecare de membri.

Mai mulţi membri din Consiliu propun în diferite comisiuni pe d-l Drăcea. D-l Drăcea arată că fiind deja în Consiliul superior de îndrumare, de mai sus, găseşte că nu este cazul să mai fie recomandat.

Consiliul recomandă:

1. *Ingineri specialişti în amenajamente de păduri:*

D-nii: P. Antonescu, C. M. Bunescu, M. Boldur, C. P. Georgescu, G. Năstăsescu şi V. Stinghe.

2. *Ingineri specialişti în construcţiuni de drumuri, C. F., industriale, iliuri, funiculare, etc.*

D-nii: Liviu Marţian, Pap Ladislau, V. Mihălcescu. D. Drâmbă şi I. Sângeorgian.

3. *Ingineri specialişti în construcţiuni de fabrici de cherestea şi funcţionarea lor.*

D-nii I. Aleman, I. Focşăneanu, Ladislau Pap, Aurel Mureşan şi D. Grozescu.

4. *Ingineri specialişti în estimaţii forestiere.*

D-nii: Prof. P. Antonescu, V. N. Stinghe, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu şi D. Tomuţă.

5. *Ingineri specialişti în împăduriri (plantaţiuni).*

D-nii I. Comaniciu, P. Ioan, D. Grozescu, I. Schorscher, Z. Przemiţchi.

6. *Ingineri specialişti în comerţul lemnelor.*

D-nii I. Dumitrescu, Gh. Avram, M. P. Florescu, C. M. Bunescu şi N. Brătescu.

7. *Ingineri specialişti în cooperaţie.*

D-nii: I. Gh. Anastase, Ion Dumitrescu, E. Vâlceanu, C. Bosoancă, M. P. Florescu şi C. Sava Goiu.

8. *Ingineri specialişti în legislaţiile forestiere.*

D-nii: Aurel Eliescu, V. N. Stinghe, P. A. Grunau, C. P. Georgescu şi prof. P. Antonescu.

9. *Ingineri specialişti în lucrări cadastrale şi topografice.*

D-nii: D. Ciurileanu, Paul Teodorescu, Gh. Agapie, M. St. Suhăţeanu şi Gună Ştefănescu.

10. *Ingineri specialişti în exploatări forestiere.*

D-nii: V. Mihălcescu, I. Aleman, Liviu Marţian, D. Anastasescu şi Liviu Eşanu.

2. Se pune în discuţie preîntâmpinarea d-lor profesori ai Şcoalei Medii de Silvicultură dela Brăneşti, prin care arată că în proectul de lege de reorganizarea învăţământului agricol, s'au înglobat şi şcolile de silvicultură medii şi inferioare, cerând sprijinul societăţii.

D-l *Drăcea* expune modul cum s'a căutat pantru moment a se încadra acest învăţământ în învăţământul agricol şi modul cum s'a putut elimina.

D-l *C. P. Georgescu* explică şi d-sa cum a luptat pentru a scoate acest pasaj din textul legii.

Consiliul hotărăşte a se face o intervenţie scrisă către d-l Ministru al Agriculturii, care se va redacta de către d-nii A. Eliescu, C. P. Georgescu, M. Drăcea şi P. Antonescu, prin care să se prevină d-l Ministru, cum se tinde a se îngloba multe din rosturile silvice în ale agriculturii, cerând ca pe viitor în orice chestie de legiuiri care interesează pădurile să se ceară şi avizul soc. «Progresul Silvic».

Cu acest prilej d-l C. P. Georgescu aduce la cunoştinţa Consiliului şi modul cum s'au pierdut pădurile din zona terenurilor inundabile cu prilejul votărei legii indiguirilor şi crede că numai prin regulament se vor putea ocroti aceste păduri.

* * *

Se acordă societăţii elevilor ingineri silvici dela Şcoala Politechnică suma de 30.000 lei ajutor pentru excursia de studii proectată în Cehoslovacia, din fondul de propagandă forestieră şi numai dacă se face excursia.

Consiliul ia act de preîntâmpinarea d-lui Andrei Ionescu cu privire la anunțul trimis colegilor de d-l Andrei Boldescu în chestiunea restituirei sumelor depuse pentru cămin, ia act și de declarația membrilor din Consiliu cari s'au însărcinat a răspunde printr'un contra apel care se va publica în cel mai apropiat număr din «Revista Pădurilor».

Se aprobă restituirea sumelor depuse pentru cămin: 1) Văduvei pensionarului inginer inspector silvic Wilhelm Aschner și 2) d-nei Sevastia Teodorescu, sora defunctului inginer consilier silvic Vasile Teodorescu și 3) d-nei Alexandrina Crețeanu, mama defunctului inginer sub-inspector silvic Victor Mihalescu.

Consiliul ia act de comunicarea făcută de colegul Drăcea că un grup de 15 ingineri silvici bulgari vor întreprinde o excursie de studii de 4—5 zile pentru a ne vizita exploatările pădurilor rășinoase din munții României și hotărăște ca d-l Drăcea să facă programul și să patroneze excursia.

Se resping cererile de ajutor a d-nelor Elena Trifanescu, și Elena Teodorescu, văduve de ingineri silvici, fondul fiind epuizat la capitolul respectiv.

Se ia act de adresa d-lui Andrei Ionescu care comunică că a reprezentat societatea «Progresul Silvic» la congresul Ligii Agrare din Iași ținut la 26 Mai a. c.

p. Președinte, *C. P. Georgescu.*

Secretar-general, *M. P. Florescu.*

PROCES-VERBAL Nr. 14

Ședința dela 14 Octombrie 1929.

Prezenți d-nii: P. Antonescu, A. Atanasescu, C. Bosoancă, M. Drăcea, A. Eliescu, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, Gh. Năstăsescu, V. N. Stinghe, și D. Tomuță.

Ședința se deschide sub președinția d-lui C. P. Georgescu.

D-l *C. P. Georgescu.* Inainte de a intra în discuția ordinei de zi, găsesc ca o datorie față de amintirea marelui dispărut Inaltul Regent Gh. Buzdugan și a doliului ce a încărcat țara, să avem un minut de reculegere.

Se citește procesul-verbal Nr. 13 al ședinței dela 1 Iulie a. c. și se aprobă.

Asupra achitărei sumelor provenite din subscrierile pentru clădirea palatului Soc. «Progresul Silvic», Consiliul hotărăște a se restitui numai acelor din membri cari au făcut cereri în termen, adică până la 10 Septembrie a. c., și anume cei prevăzuți în tabloul aci anexat. Cu acest prilej se vor reține și sumele ce datorează la Soc. «Progresul Silvic» din abonamente și cotizații.

Consiliul deleagă pe d-l casier al Societății să facă aceste plăți din sumele alocate în acest scop în buget, sub luare de dovezi.

Se pune în discuție chestia încadrării funcționarilor publici și deci și a specialiștilor, respectiv a inginerilor silvici.

D-l *C. P. Georgescu,* comunică Consiliului demersurile făcute de d-sa în acest sens, după care d-l secretar general citește memoriul prezentat Ministerului în acest scop de către d-l C. P. Georgescu.

Consiliul ia act de conţinutul memoriului şi de demersurile făcute.

D=l *Tomuţă* speră în soluţionarea favorabilă a cererii Corpului silvic.

D=l *Eliescu* crede că o acţiune comună cu AGIR ar fi mai de efect.

D=l *Bosoancă* crede că o intervenţie din partea Soc. «Progresul Silvic» ar fi necesară pentru a atrage atenţia celor în drept.

Consiliul hotărăşte că întrucât s'a atras atenţiunea de către d=l preşedinte al Societăţii şi încă nu putem şti precis ceeace se va hotărâ de cei în drept, să aşteptăm rezultatul definitiv.

Cu privire la pensionari întrucât s'a legiferat şi se intenţionează a se scoate la pensie acei din funcţionari cari au vârsta de 57 ani sau 30 ani de serviciu, şi cum serviciile de specialitate vor suferi din cauza lipsei cadrelor superioare cu experienţă, şi până să se redacteze un memoriu dacă va fi nevoe să se facă demersuri şi directe de către Societate la cei în drept spre a se afla intenţiunile precise.

Se admit membri în Societate d-nii ing. Vasile Magdas, Lucian P. Lugojeanu, Iosif Schrott, George Fuhrman, Oscar Jekeli, şi G. D. Petcu, pe ziua de 1 Ianuarie 1929.

In privinţa ofertei d=lui Mihail pentru reclame comerciale ce propune a însera în «Revista Pădurilor» se va deferi Comitetului de redacţie al revistei.

p. Preşedinte, *C. P. Georgescu*

Secretar=general, *M. P. Florescu.*

TABLOU

de membri Soc. «Progresul Silvic», cari au cerut restituirea sumelor subscrise pentru clădirea Societăţiii până la 10 Sept. 1929.

Nr. crt	Numele şi Pronumele	Suma Lei	B.
1	I. Dumitrescu	8.371	50
2	Al. Gostovici	12,885	60
3	Dem. I. Borş	9.304	10
4	D. Danielopol	9.212	—
5	Frederica Aschner, văduva ing. W. Aschner	8.290	80
6	Aurelian Ionescu	8.060	50
7	I. Gh. Protopopescu	7.344	25
8	Aureliu Eliescu	24.181	50
9	V. Harnagea	8.175	65
10	Adalbert Kovatz	7.487	75
11	St. Constantinescu	7.139	30
12	Nicolae Hell	7.876	25
13	Ioan Schiller	7.876	25
14	A. Boldescu	10.285	30
15	St. Dem. Olteanu	9.442	30
16	Zoltan Orosz	7.876	25
	Report . . .	153.809	30

(Urmare)

Nr. crt	Numele şi Pronumele	Suma Lei	B.
	Report . . .	153.809	30
17	I. N. Răpoţescu	6.354	—
18	Eremia Mavrodin	3.763	10
19	Virgil C. Iţoae	5.334	90
20	Ludovic Băcilă	8.290	80
21	Emil Paly	7.637	90
22	H. Haret	9.262	65
23	Ioan Moga	7.876	25
24	C. Popescu-Sinaia.	8.636	25
25	Iosif Vasilescu	8.802	—
26	C. Ivanovici	14.110	10
27	N. Cernescu	7.579	15
28	Valer Popovici	7.406	45
29	Al. Gerecze	6.260	90
30	Jean Deac	8.052	45
31	Narcis Economu	7.876	25
32	Géza Székély	7.876	25
33	Em. Mihalescu	10.197	70
34	C. D. Alboteanu	5.813	06
35	P. Georgescu	4.865	60
36	Enric Puchreimer	7.876	25
37	Z. Pszemetzki	6.385	99
38	Dezid. Balogh S-r	8.871	15
39	Iuliu Lagler	8.871	15
40	Moşten. Victor Mihalescu	1.151	50
41	C. Vasiliu	6,909	—
42	Nicolae Boboc	7.561	45
43	St. Ţurţuman	6.301	—
44	Dionisie Romanovschi	7.484	75
45	F. Enescu	7.556	70
46	C. Hurmuzache	13.127	10
47	Vasile Vasiliu	6.083	35
48	G. Dumitrescu	575	75
49	Moşten. Vasile Teodorescu	4.260	55
50	Gh. Avram	6.482	—
51	Emeric Kolossy	8.306	10
52	Pavel Pribnov	6.482	—
53	Iacob Petras	8.871	15
54	Ion Tomae	6.482	—
55	Pavel Zegreanu	7.876	25
56	Bittai Andrei	7.876	25
57	Ludovic Csizek	7.876	25
58	George Teodorovici	5.015	95
59	Mihail Weiss	4.944	55
60	Al. Bartha	6.736	25
61	Ladislau Gelsinger	7.219	90
62	Leo Zselesnyak	3.094	10
63	Ştefan Şandor	7.042	35
	De reportat . . .	487.225	85

(Urmare)

Nr. crt	Numele şi Pronumele	Suma Lei	B.
	Report . . .	487.225	85
64	Francis Imreh	8.706	10
65	Const. Criveanu	3.255	30
66	I. C. Ionescu	7.484	75
67	Gh. Nonuţa	4.450	55
68	Franicsc Tompa	8.290	80
69	Ludovic Stieber	7.876	25
70	M. Fiera	8.490	—
71	M. Niculescu	9.668	15
72	C. Pop Bancheriu	4.206	50
73	Amedeu Munteanu	8.871	15
74	C. T. Constantinescu	3.454	50
75	Gheorghe Fröhlich	6.466	80
76	Iuliu Urban	6.466	80
77	Toma Popescu	14.790	20
78	Otto Lukacs	6.909	—
79	Ladislau Gloş	6.793	85
80	Adolf Petrişek	3.035	35
81	Ştefan Kiss	6.689	80
82	Leontine Scholtz, moşt. ing. Scholtz	8.871	15
83	N. I. Breţcanu	2.303	—
84	C. Nettea	8.636	25
85	Moşt. D. Ionescu-Zane	2.993	90
86	Aurel Dumitrescu	8.636	25
87	Iulius Zachlinschi	7.484	75
88	Valentini Kadacsi	6.372	40
89	Petre Ionescu	9.006	10
90	Teofil Plachy	5.071	20
91	Francisc Nagy	7 876	25
92	Carol Dery	7.556	70
93	Eug. Hénel	6 793	85
94	Arpad Matavovschi	8.060	50
95	Szábo Coloman	7.374	20
96	Andrei Szábo	6.448	40
97	Ion Timoc	10 197	70
98	Rejtö Adolf	7.484	75
99	George Spielhaupter	6 418	45
100	Ion Guguianu	5.234	40
101	Vlad Bivol	7.325	85
102	Iuliu Förster	9.787	75
103	D. Baltă	4.208	75
104	H. Grumăzescu	9.027	80
105	A. Mureşan	3.319	75
106	Iuliu Drăgan	9.212	—
107	Z. Iavorsky	7 535	60
108	I. Voroneanu	9.883	30
109	Iosif Gombossy	9.212	—
110	N. N. Elefterescu	21.878	50
	De reportat . . .	837.344	20

(Urmare)

Nr. ord.	Numele şi pronumele	Suma Lei	B.
	Report . . .	837.344	20
111	Moşten. Mih. V. Popescu	14.368	65
112	Vasile Matyasovschy	8.060	50
113	Gh. Lupaşcu	15.084	60
114	N. Ionescu	8.910	90
115	I. Diaconescu	11.169	55
116	Em. Bondescu	4.606	—
117	Filoftei Stoica	7.876	25
118	Ignat Czeizel	7.042	35
119	N. Mateescu	10.018	—
120	Basile Stătescu	11.634	—
121	Moşten. M. Tănăsescu	12.666	—
	Total . . .	948.801	—

Notă. — Dintre cei prevăzuţi în tabloul de mai sus au retras cererile de a li se restitui sumele următorii:

1)	Ludovic Bacilă	Lei 8.290,80
2)	Valer Popovici	» 7.406,45
3)	Francisc Imreh	» 8.706,10
4)	N. I. Breţcanu	» 2 303,—
		26.706,35

PROCES-VERBAL Nr. 15

Şedinţa dela 28 Octombrie 1929.

Prezenţi d-nii: Antonescu P., Atanasescu A., Bosoancă C., Drăcea M., Florescu M. P., Georgescu C. P., Grozescu D., Ioan Petre, Ionescu Andrei, Lazăr Horia, Nedelcovici A., Priboianu N. V., Stinghe V. N., Tomuţă D.

Şedinţa se deschide sub preşedinţia d-lui C. P. Georgescu.

D-l *Preşedinte:* Inainte de a intra în discuţia ordinei de zi, credem de a noastră datorie ca faţă de pierderea ce încearcă azi Societatea noastră prin moartea colegului I. Stătescu, ca omagiu să avem un minut de reculegere, după care membri Consiliului s'au ridicat cu toţii în picioare.

Se aprobă procesul-verbal Nr. 14 al şedinţei dela 14 Octombrie a. c.

D-l *Preşedinte* comunică Consiliului că d-l Ministru a hotărît ca mai întâi să se legifereze proectul de lege al Casei Pădurilor şi pe baza acestei legi se va face bugetul. Face o expunere amplă asupra legii modificatoare a Casei Pădurilor şi pune în discuţia Consiliului care este forma cea mai bună pentru administraţia pădurilor: o administraţie technică şi una comercială, sau una singură care să cuprindă pe amândouă.

D-l *P. Antonescu* e de părere a fi o singură administraţie, însă trebue personal mai mult pentru exploatarea comercială. Exploatarea în regie n'a dat

rezultate din cauza lipsei de personal. Două administrații vor da rezultate rele. Părerea d-lui C. P. Georgescu o cred bună.

D-l *M. P. Florescu* insistă pentru separarea administrației Casei Pădurilor în 2 grupe: una numai pentru pădurile particulare și una numai pentru pădurile Statului, tocmai că vom crea legea pe baze comerciale.

D-l *Drăcea.* Sunt două probleme: a fondurilor și a personalului. Nu văd decât o singură administrație, pentru că nu avem mijloace de transport, personal, etc.

In ceeace privește administrația de Stat să fie una singură nu două cum propune d-l Florescu. Mă raliez la părerea d-lui Antonescu, adică să nu se scindeze administrația în două.

D-l *C. P. Georgescu* Regiile cari se propun prin comercializare, nu se propun decât la anumite păduri mai mari unde e nevoe de instalații mari.

D-l *Drăcea.* E o necesitate foarte gravă și anume aceia de a face mai multă gospodărie bazată pe un buget și o comptabilitate modernă spre a se dovedi că păduriie nu pot da veniturile așteptate de politicieni și unii economiști.

D-l *Andrei Ionescu* constată importanța lucrărilor și cere ca ședințele consiliului să se țină mai des.

Sunt pentru separarea pădurilor în două așa după cum a propus d-l M. P. Florescu.

D-l *D. Grozescu.* O administrație separată care ar merge dela ocol până la administrația centrală nu ar corespunde nevoilor de astăzi din lipsă de personal. Sunt pentru separare dacă ni se pune la dispoziție personalul necesar.

D-l *Tomuță.* Și acum sunt exploatări în regie și deci, se va face și fără separarea administrației, numai să se dea fonduri și personal. Cel puțin la direcții să se dea un personal special. Sunt de părere să rămână o singură administrație.

D-l *P. Antonescu.* In ceeace privește rentabilitatea nu trebue să ne așteptăm la o mare rentabilitate, ci în mod treptat să îmbunătățim fondul forestier care este decimat cu desăvârșire. Agenții silvici vor putea face exploatarea în regie după cum au dovedit-o, dar nu li s'a dat fonduri, să se organizeze controlul fondurilor astfel că nu din cauza economiei să ajungem la eșuări și risipă, și sunt sigur că încet încet exploatarea în regie va ajunge model. Sunt contra separației administrației una pentru exploatări și alta pentru cultură.

In ce privește separația în păduri particulare și ale Statului nu sunt de părere, dar s'ar putea conlucra cu secția silvică dela Camerile agricole și ar fi o asemănare cu administrația austriacă. Sunt de părere ca referatul d-lui C. P. Georgescu să fie publicat în «Revista Pădurilor».

D-l *Stinghe:* Problema e, să fie technica alături de comercializare. Faptul că ni se cere să facem regie, înseamnă că ni se cere să facem și technică silvică, cultură forestieră. Regia nu e tot una cu comercializarea care este o chestie delicată și se va vedea dacă noi vom putea face pe negustorul. Pentru industrializare cred că nu se poate face decât în câteva centre. Sunt pentru separarea administrației silvice a pădurilor particulare și ale Statului.

D-l *P. Ioan.* Constat că s'au emis atâtea propuneri relativ la organizarea pădurilor. D-l ministru și-a propus să facă organizarea Casei Pădurilor

în această toamnă, având ca surse o excursie în Ardeal, un memoriu al d-lui C. P. Georgescu şi unul al d-lui I. Coşei. Cred că acestea sunt puţine indicaţii pnntru o bună organizare a administraţiei. Apoi cred că rezultatul unei discuţii de o oră nu poate concretiza o propunere a societăţii «Progresul Silvic». D-l Coşei nu a pus chestiunea generală. Propun să se lucreze mai intens şi să se aleagă o comisie care să adune informaţii şi să se aducă în discuţia consiliului.

D-l *C. P. Georgescu.* Anumite legi, cum e acea a comercializărei ne duce pe o lature greşită ca să spunem că regia este una, iar comercializarea este alta. Eu cred că nu trebuesc separate şi că în legea care se va elabora să precizăm că un Consiliu al Casei Pădurilor să se ocupe de păduri. Faţă de situaţia pădurilor noastre este necesară o sindicalizare a tuturor proprietarilor cel puţin din o regiune sau pe bazine mari forestiere

D-l *Stinghe.* Pentru industriaşi lemnul este o materie primă dela care se caută să obţină maximum de rentabilitate prin comercializare, pe când pentru silvicultură rentabilitatea maximă rezultă pe altă cale.

D-l *C. P. Georgescu* propune consiliului să hotărască cum crede că trebue să fie organizaţia Casei Pădurilor: două administraţii sau una singură?

D-l *P. Ioan* este pentru o regie autonomă de Stat cu personal special. Pentru pădurile particulare o administraţie deosebită.

D-l *Tomuţă* crede necesar să fie cuprinse în aceste din urmă şi pădurile comunale.

D-l *Nedelcovici.* Sunt de părere să fie numai o administraţie a pădurilor. Să se dea însă o deosebită atenţie părţei financiare şi comptabilităţei. Inclină pentru o regie comercială. Pădurile particulare trebuesc luate din mâna organelor statului, cari sunt prea încărcate. In Austria administraţia de Stat nu se ocupă decât de Stat. Organele pentru pădurile particulare, sunt deosebite, pe judeţ.

D-l *Antonescu* este de părere ca aceste organe să inspecteze şi administraţia pădurilor Statului şi a celor particulare.

Intervin în discuţie d-nii: *P. Ioan* şi *Stinghe.*

D-l *C. Bosoancă.* Noi nu putem tăia decât ceeace se prevede în amenajament. Să fie un singur organism dela tăere şi până la comercializare. Dă exemplu cu pădurile de câmp podgorii, fabrici, şi putem să le executăm cu corpul nostru technic.

Pădurile particulare trebuesc separate, trebuind pentru ele un aparat aparte.

D-l *Andrei Ionescu* este de părere să fie o singură administraţie pentru aplicarea legii comercializărei.

D-l *C. P. Georgescu* crede că prin această lege să se atace politica integrală a pădurilor.

Mai intervin în discuţie d-nii: *Stinghe, P. Ioan, C. P. Georgescu, P. Antonescu.*

D-l *P. Ioan* citeşte articole din legea de comercializare.

D-l *Preşedinte,* faţă cu ora înaintată propune continuarea desbaterilor pentru Joi 31 Octombrie cor. ora 5 p. m. cu aceiaşi ordine de zi.

p. Preşedinte, *C. P. Georgescu.* Secretar-general, *M. P. Florescu*

Biblioteca Societăţii noastre a primit următoarele donaţiuni de cărţi:
D-l Subsecretar de Stat A. Dobrescu, 2 vol.
D-l Profesor P. A. Grunau, 11 vol.
D-l Inspector general D. Robănescu, 5 vol.
D-l Profesor V. N. Stinghe, 4 vol.
D-l Profesor M. D. Drăcea, 2 vol.
Institutul Geografic din Cluj, 2 vol.
D-l Inginer Zănescu prin A. G. I. R., 2 vol.
D-l Inspector pensionar Pop-Bancheriu, 1 vol.
D-l Inginer D-r D. A. Sburlan, 1 vol.
D-l Inginer V. Sabău, 2 vol.
Le aducem mulţumiri.

* * *

Rugăm insistent pe d-nii colegi, cari posedă numere răzleţe sau colecţii din «Revista Pădurilor», «Pădurea», «Monitorul Forestier», «Zigzaguri Forestiere» etc., şi sunt dispuşi a le ceda sau vinde, să binevoiască a ne înştiinţa, noi fiind dispuşi a le cumpăra, spre a completa colecţiile bibliotecii. In special ne lipsesc din «Revista Pădurilor» anii: 1889, 1899, 1913, 1914, 1915, 1916 şi numere din 1920, 1921, 1923 şi 1924. Primim şi numere izolate.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Casa Pădurilor

Direcția amenajamentelor

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor.

Asupra raportului d-lui administrator al Casei Pădurilor;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare a codului silvic publicată în «Monitorul Oficial» No. 131/920.

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Hilişeu Lot II, pendinte de comuna Hilişeu, judeţul Dorohoi, proprietatea d-nei şi d-lui Colonel Slomnescu, în suprafaţă de 100 ha 8739 m². din care pădure 57 ha 9142 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatare în 3 ani. Tăerile vor fi oprite, dacă răriturile se vor face în condiţiuni vătămătoare pădurii. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuire după 10 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pârâul Vamanului, pendinte de comuna Bilbor, judeţul Neamţ, proprietatea Filialei Ticos a Bisericei Greco-Catolice din Bicazul Ardelean, în suprafaţă de 5 ha 7550 m². p. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pârâul Strajei, pendinte de comuna Bilbor, judeţul Neamţ, proprietatea Bisericei Greco-Catolică din Lăzăreşti, în suprafaţă de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Pârâul Strajei, pendinte de com. Bilbor, judeţul Neamţ, proprietatea Filialei Cioboteni a Bisericei Greco-Catolice din Mercurea Ciucului, în suprafaţă de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani,

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pârâul Strajei, pendinte de comuna Bilbor, judeţul Neamţ, proprietatea Bisericei Greco-Catolice din Damuc, în suprafaţă de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pârâul Strajei, pendinte de comuna Bilbor, județul Neamț, proprietatea Filialei Ivanos a Bisericei Greco-Catolice din Bicaz, în suprafață de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Pârâul Braicului, pendinte de comuna Bilbor, județul Neamț, proprietatea Bisericei Greco-Catolice din Telec, în suprafață de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatare într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. - Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 22 Octombrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *V. Potârcă.*

p. conformitate, *Nedescifrabil*

No. 58.267/929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Tăut, pendinte de comuna Tinca, județul Bihor, proprietatea comunei Tăut, în suprafață de 207 ha 1700 m². Regimul crâng compus cu 60 arbori de rezervă la ha, din cei mai groși. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Valea Neagră, pendinte de comuna Baia Mare, județul Satu Mare, proprietatea comunei Valea Neagră, în suprafață de 142 ha 2900 m² p. Regimul codru cu 60 arbori de rezervă la ha din cei mai groși și bine conformați dela 0,25 m diametru în sus. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 1500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurei Ocland, trupurile: Rica, Munte Lung și Valea Șerpilor, pendinte de comuna Ocland, județul Odorhei, proprietatea composesoratului din Ocland cu proprietarii din comunele: Ocland, Sâmpuul și Rareș, în suprafață de 578 ha 4900 m² Regimul codru cu două tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Ameaajamentul pădurei Firiza, pendinte de com. Baia Mare, județul Satu Mare, proprietatea comunei Blidari, în suprafață de 274 ha 1700 m². Regimul codru cu 60 arbori de rezervă la ha aleși din cei mai groși, bine conformați cu diametru 0,25 m în sus. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 1500 lei de fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Crinț Scoroșeț, pendinte de comuna Săliștea, jud. Sibiu, proprietatea comunei Săliștea, în suprafață de 297 ha 100 m². Regimul codru cu tăeri rase în seria C și grădinărit în seria D. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de ha în seria C. In seria D de codru grădinărit se vor extrage numai arborii uscați și deperisanți. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurei Fag Curat, pendinte de comuna Zăbala, județul Trei Scaune, proprietatea d-lui Demeș Francisc, în suprafață de 36 ha 83 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare și amenajamente se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente de exploatare și amenajamente, etc., au fost date eronat, sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi art. adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 12 Octombrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *V. Potârcă*

p. conf., *Nedescifrabil.*

Nr. 58.269 1929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurei Matei şi Sugău, pendinte de comuna Eremitul, jud. Mureş, proprietatea composesoratului de pădure din Eremitul, în suprafaţă de 1342 ha 5600 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 120 ani. Exploatarea în 120 ani. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Mierlău, pendinte de comuna Mierlău, jud. Bihor, proprietatea comunei Mierlău, în suprafaţă de 60 ha 6800 m². Regimul crâng cu una sută arbori de rezervă la hectar. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurei Sesu şi Faţa Râului, pendinte de comuna Porumbacul de Sus şi Sărata, jud Făgăraş, proprietatea comunei Porumbacul de jos, în suprafaţă de 716 ha 1900 m². Regimul codru cu două tăieri succesive. Revoluţia normală 100 ani. Exploatarea în 100 ani cu începere din anul 1929. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurei Sântion, pendinte de comuna Saldobagiul de Munte, jud Bihor, proprietatea comunei Sântion, în suprafaţă de 123 ha 3600 m². Regimul crâng cu 60 arbori de rezervă la hectar. Rezervele arătate în planul general de exploatare a se lua din categoria I-a, se vor lua din categoria I-a, iar rezervele arătate a se lua din categoria II-a se vor lua din categoria III-a. Revoluţia normală va fi 40 ani. Exploatarea în 40 ani pentru rezerve, revoluţia normală va fi de 80 ani. Garanţia de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Verzariu, pendinte de comuna Verzariu jud. Bihor, proprietatea d-lui Alexandru Eichner, în suprafaţă de 763 ha 5556 m². Regimul codru cu 2 tăieri. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea în 10 ani. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare ha. La prima tăere se va extrage jumătate din volumul materialului lemnos, iar arborii ce se vor tăia să se însemneze în prealabil de ocolul silvic. A doua tăere să nu se facă până nu se constată de organele silvice că regenerarea e asigurată urmând ca pentru aceasta din timp să se facă revizuirea acelui regulament de exploatare.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare şi amenajamente, se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente de exploatare şi amenajamente referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat, sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii, suprafeţei, etc.

Art. 3 — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 22 Octombrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *V. Potârcă*

p. conformitate, *Nedescifrabil.*

Nr. 58.271/929.

Art. 1. — Se aprobă de noi.

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ciucereasa trupul Iuda, pendinte de comuna Valea Stânei, județul Muscel, proprietatea moștenitorilor I. Dobrovitz, în suprafață de 86 ha 5200 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pârâul Braicului, pendinte de comuna Bilbor, județul Neamț, proprietatea Filiei Bistra a bisericei greco-catolice din Telec, în suprafață de 5 ha 7550 m², Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Ga anția de împădurire 3000 lei d: tiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pârâul Vamanului, pendinte de comuna Bilbor, județul Neamț, proprietatea Filiei Poiana Mărului a bisericei greco-catolice din Bicazul Ardelean în suprafață de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revo luția normală 80 ani. Exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pârâul Vamanului pendinte de comuna Bilbor, județul Neamț, proprietatea Filiei Valea Jidanului a bisericei greco-catolice Bicazul Ardelean, în suprafață de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Faraoani, pendinte de comunele Cleja și Răcăciuni, județul Bacău, proprietatea fraților A. și M. Schuller, în suprafață de 166 ha 3700 m² din care se pune în exploatare 83 ha 7000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Studiul sumar pentru exploatarea pădurii Valea Robeștilor. pendinte de comuna Câineni, județul Vâlcea, proprietatea obștiilor de moșneni: Anghel Robescu, frații Robescu și Lăzureni Cârstoiu, în suprafață de 39 ha 4000 m². Regimul codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 100 ani. Garanția de împădurire 1500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani. Exploatarea în 3 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Paraipan-Arsache, pendinte de comuna Arsache, județul Vâlcea, proprietatea d-nei Ana Maria I. Calimachi, în suprafață de de 163 ha 3000 m² din care se pune în exploatare 117 ha 3315 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 5 ani, exploatarea în 5 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 5 an .

Art. 2. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile re pective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 22 Octombrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *V. Potârcă*

p. conformitate, *Nedescifrabil.*

Nr. 58.273 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi.

a) Regnlamentul de exploatare al pădurii Brătășani, pendinte de comuna Brătășani, județul Teleorman, proprietatea d-nei Eugenia L. Stătescu, în suprafață de 69 ha 8400 m p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea 2 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Muncelul Dărei, pendinte de comuna Gura Sărățel, județul Buzău, proprietatea d-lui Nicolae G. Mihăescu Nigrim, în suprafață de 54 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 3 ani pentru araci de vie și nuele ; exploatarea se va face numai până la 15 Aprilie. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Stârmina-Vârciorova, pendinte de comuna Rogova, județul Mehedinți, proprietatea d-lui I. C. Mihail, în suprafață de 854 ha 6000 m p, din care se pune în exploatare 474 ha 4800 m p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 35 ani, exploatarea în 11 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea lui Câine, pendinte de comuna Valea lui Câine, județul Gorj, proprietatea Bisericei Sf. Gheorghe Pârâu, în suprafață de 47 ha 2400 m p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 4 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 22 Octombrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *V. Potârcă*

p. conformitate, *Nedescifrabil.*

Nr. 58,275 929.

Art. 1 — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Stănceşti, Lotul Nr. 2, pendinte de comuna Stănceşti județul Botoşani, proprietatea d-nei Teodora Al. Callimachi, în suprafață de 128 ha 2409 m p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 19 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Puntea Oii, pendinte de com. Suici, jud. Argeş, proprietatea d-nei Anicuța Nicu Bogdan, în suprafață de 137 ha 425 m p. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluție normală 80 ani, exploatarea în 4 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hactar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Cibanul Mare, pendinte de comuna Novaci, județul Gorj, proprietatea moșnenilor Cibanul Mare din comuna Novaci, în suprafață de 318 ha, din care pădure curată 168 ha. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 3 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 22 Octombrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *V. Potârcă*

p. conformitate, *Nedescifrabil*

Nr. 58.277 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Purcăreni, pendinte de comuna Purcăreni, jud. Brașov, proprietatea comunei Purcăreni, în suprafață de 1734 ha 8801 m p din care pădure 1433 ha 5300 m p. Regimul codru cu două tăieri succesive în seria I și II și codru grădinărit în seria III și IV. Seria III și IV este pădure destinată protejării solului. Revoluția normală 100 ani. exploatarea în 100 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar pentru seriile I și II. Revizuirea după 10 ani

b) Amenajamentul sumar al pădurii Osoi, pendinte de c muna Răzoare, jud. Someș, proprietatea Bisericei Ortodoxe Române «Arhanghel Mihail» din comuna Răzoare, în suprafață de 12 ha 1400 m p. Regimul crâng cu 80 rezerve la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatar a într'un an. Garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurei Saeş, pendinte de comuna Saeş, judeţul Târnava Mare, proprietatea comunei Saeş, în suprafaţă de 981 ha 5600 m p formând 4 serii. Regimul codru cu două tăeri sucsesive sertile I, II şi III. Seria IV nu se exploatează fiind păşune. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar pentru seriile I, II şi III. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Gorunilor pendinte de com. Gâlgău, judeţul Sălaj, proprietatea d-lui Ioan Iojika, în suprafaţă d· 141 ha 7800 m p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Căpălnaş, pendinte de comuna Căpălnaş, judeţul Severin, proprietatea d-lui Ioan Mociony, în suprafaţă de 3032 ha 600 m p. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. In perioada I, în afecţeţia I-a nu se va tăia mai mult anual de 50 ha, iar afecţia 2-a, nu se va începe exploatarea până nu va expira termenul perioadei I-a, adică după 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc., se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă siiuaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc., referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc , aa fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii, suprafeţii, etc.

Art. 3 — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art, 4 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 22 Octombrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *V. Potârcă*

p. conformitate, *Nedescifrabil.*

No. 58.279 929

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Pârâul Braicului, pendinte de comuna Bilbor, jud. Neamţ, proprietatea biseric i greco-catolice din Pintec, jud Neamţ, în suprafaţă de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Fagul Inalt, pendinte de comuna Tulgheş, jud. Neamţ, proprietatea bisericei greco-catolice din Sarnaş, jud. Mureş, în suprafaţă de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea eupă 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Pârâul Straja, pendinte de comuna Bilbor, ud. Neamţ, proprietatea bisericei greco-catolice din Ciuc-Sângeorgiu, jud. Ciuc, în suprafaţă de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatăre al pădurei Pârâul Straja, pendinte de comnna Bilbor, jud. Neamţ, proprietatea Filiei Sânmartin a bisericei greco-catolice Sângeorgiu jud. Ciuc, în suprafaţă de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani. Explontarea într'un an. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurei Ciofrângeni-Poenari, Berislăveşti, Rădăcineşti şi Ciocoticiu, pendinte de comunele: Ciofrângeni, Poenari, Berislăveşti, Rădăcineşti, Sălătrucul şi Dângeşti, jud. Argeş, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, în suprafaţă de

2650 ha 5400 m². Regimul codru cu două tăeri succesive la interval de 10 ani. A doua tăere de regenerare nu se va putea face decât numai după ce regenerarea va fi asigurată, Revoluţia normală 100 ani. Exploatarea în 100 ani.

In prima perioadă de exploatare se va exploata deodată prima şi ultima afectaţie. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

Proprietara va înfiinţa o pepinieră chiar în primăvara anului 1930, pepinieră care să producă numărul de puieţi necesari complectărei regenerărei porţiunilor exploatate. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deceziuni.

Dată în cabinetul nostrn astăzi 29 Octombrie 1929.

p. Ministru, (ss) *V, Potârcă*

p. conformitate, *Nedescifrabil*

No. 59.370 929.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

SOCIETATEA

„PROGRESUL SILVIC“

Închiriază pentru conferințe, adunări, concerte, etc., Sala mare a locaș-lului său din

B-DUL I. C. BRĂTIANU No. 57 bis

unde doritorii se pot adresa.

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: **Stinghe Vintilă**

Membrii:

Drăcea Marin **Ioan Petre**
M. Rădulescu

Secretar de redacţie: **Ştefănescu-Suhăţeanu M.**

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1929:

Preşedinte:

Vice-Preşedinte: **C. P. Georgescu**, **M. Drăcea**

Secretar general: **M. P. Florescu**

Casier: **Dem. Grozescu**

Secretari: **Victor Priboianu**, **M. Ştef.-Suhăţeanu**

Membrii:

Agapie G.
Antonescu P.
Atanasescu A.
Boldur M.
Bosoancă C.
Eliescu A.
Ioan Petre
Ionescu Andrei
Lazăr Horia
Năstăsescu Gh.
Nedelcovici Ath.
Popescu Alex.
Popovici Gh. N.
Stinghe Vintilă
Tomuţa D.

Cenzori: **Cratero Ovid, Leon Vasiliu, Sculy Xenofon.**

Cenzori supleanţi: **Ioan Botescu, Ioan Florescu, Fonai I.**

Preţul abonamentului:

Pe un an	**300 lei**
» » » pentru membrii Societăţii	**200 »**
» » » pentru conductori şi brigadieri	**75 »**
Numărul	**25 »**

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

Institutul de Arte Grafice «EMINESCU» S. A., Str. Parlamentului, 2

BIBLIOTECA CENTRALĂ
BUCUREŞTI

Anul XLI — Noembrie 1929 — Nr. 11

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

FONDATĂ IN ANUL 1886

APARE LUNAR

SUMARUL:

Memoriu asupra condiţiunilor noastre forestiere . . . . . **Fr. Gernlein**

Cronica: Legea de organizare a Casei Pădurilor . . . . . **V. Dinu**
Frumoasa pădure a Snagovului . . .
Academia agronomică . . . . . .
Scrisorile d-lui I. Mihalache . . . .
La şcoala politechnică . . . . . .
Săptămâna raţionalizării muncii . . .

Insemnări: Rusia şi comerţul internaţional de cherestea . . . . . **D. A. S.**
Metoda pădurii continui . . . . .
Pădurile Poloniei . . . . . .

Recenzii.

Revista revistelor.

Informaţiuni.

Publicaţiuni: Decizii ministeriale.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: B-DUL I. C. BRATIANU No. 57 bis
BUCUREŞTI

XLI-e Année | Novembre 1929 | Nr. 11

REVUE DES FORÊTS

Publication mensuelle de la Société forestière roumaine „Progresul Silvic"

SOMMAIRE:

Compte-rendu sur les conditions forestières de la Roumanie . . . . . **Fr. Gernlein**

Chronique: La loi pour l'organisation de «L'administration des Forêts». . .
La belle forêt de Snagov . . . . .
L'Académie agronomique . . . . . **V. Dinu**
Les lettres de M-r I. Mihalache . .
A l'Ecole Politechnique . . . . .
La semaine de la rationalisation du travail . . . . . .

Notes: La Russie et le commerce international du bois de charpente . .
La methode de la forêt permanente . **D. A. S.**
Les forêts de la Pologne . . . . .

Récensions.

Revue des revues.

Informations.

Publications: Décisions ministerielles.

RÉDACTION ET ADMINISTRATION: Bd. I. C. BRATIANO No. 57 bis
BUCAREST

Anul XLI Noembrie 1929 Nr. 11

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAŢII „PROGRESUL SILVIC“

BIBLIOTECA CENTRALĂ A ASOCIAŢIEI SIBIU

CHESTIUNI ADMINISTRATIVE

MEMORIU

ASUPRA

CONDIŢIUNILOR ŞI ORGANIZĂRII ADMINISTRAŢIEI NOASTRE FORESTIERE

Prezentat Domnului Ministru al Agriculturii şi Domeniilor de d-l Consilier silvic **Fr. Gernlein**

(Urmare şi sfârşit)

V.

Codul silvic din 1910 şi legile complimentare cuprind deasemenea dispoziţiuni fundamentale pentru administrarea pădurilor Statului Român. Printr'o a doua lege din 1910 se institue «Casa Pădurilor» a cărei chemare este să facă administrarea pădurilor Statului.

Casa Pădurilor are însuşirea de persoană morală, fiind condusă de un administrator şi un consiliu de administraţie. Administratorul este numit pe zece ani, prin Decret Regal; nu este nevoe ca el să fie inginer silvic. Nici pentru membrii consiliului de administraţie nu se cer cunoştinţe de economie forestieră. Ideia fundamentală, care a călăuzit pe legiuitor la înfiinţarea Casei Pădurilor, era desigur, să se scoată administrarea pădurilor Statului din vechiul Regat din cadrele administraţiei generale, spre a o face mai liberă, mai mobilă, cu un mai pronunţat caracter comercial.

Din cauza extensiunii acestui memoriu suntem siliţi a suprima art. «Studii».
Red.

Casa Pădurilor ar fi urmat să fie înzestrată cu fonduri proprii, asupra cărora administratorul ar fi avut să dispună liber (art 3), aceasta pentru a face posibilă o gospodărie silvică de sine stătătoare.

In acelaș timp îi revenea Casei Pădurilor și dreptul de a supraveghea gospodăria și de a face poliția silvică în întregul domeniu forestier al țărei.

Casa Pădurilor nu a putut să lucreze și să se desvolte în felul cum o concepuse legiuitorul, o înzestrare cu fonduri speciale, asupra cărora să se dispună liber, nu a avut loc niciodată iar astăzi Casa Pădurilor nu este de fapt decât un oficiu al Ministeruiui de Agricuitură și Domenii, în care administratorul are, în orice caz, câteva prerogative și atribuțiuni speciale, pe care nu le au directorii celorlalte departamente. Lucrările Casei Pădurilor se fac însă în cadrele unei administrațiuni de Stat pur biurocratice ba chiar, se pare, că tendința biurocratică a fost și mai mult intensificată sub conducerea actualului administrator. In 1926 s'a întocmit un nou regulament despre funcționare al Casei Pădurilor (Regulamentul serviciului central al Casei Pădurilor), care însă până astăzi nu s'a pus complect în aplicare. Lipsește aci, înainte de toate, o delimitare precisă a competinței diferitelor servicii. Din această cauză rezultă frecări și turburări în efectuarea lucrărilor, împrejurare care este mult în desavantajul unei rezolvări repezi a lucrărilor curente. Pe lângă Casa Pădurilor funcționează un consiliu technic, creiat prin Codul silvic (Cap. III).

Acesta consistă din 9 membrii, cari toți trebue să fie funcționari silvici cu un grad superior; Consiliul technic are un caracter pur consultativ; el are obligațiunea să se pronunțe asupra tuturor lucrărilor technice, asupra tuturor propunerilor făcute Casei Pădurilor și mai cu seamă asupra estimărei produselor forestiere în vederea vânzărei, cum și asupra programelor și devizelor de împăduriri.

Controlul asupra domeniului silvic, prevăzut de către Codul silvic din 1910 și de către legile complimentare din 1920 și 1923, se exercită de către Casa Pădurilor; în orice caz însă, după cât se pare, în totdeauna prin folosirea mijloacelor legale căci altfel, desigur, s'ar fi putut evita multe grele pagube, pe cari dela 1919 a avut să le sufere pădurile, cari nu sunt proprietatea Statului.

In ce privește organele exterioare, administrația fo-

restieră este complet separată de administrația generală a țării. In exterior funcționează direcțiuni silvice independente, conduse de un director. Existența acestor direcțiuni silvice, independente de administrația generală a țării, o considerăm cu totul în interesul unei raționale gospodării silvice, de oarece aceasta din urmă poate ieși astfel, în bună parte, din zona de influență a șovăitoarei politici de toate zilele, adeseori neprielnică unei bune gospodării silvice. Modul de a lucra al direcției, atribuțiunile acestora, ale directorului și ale diferitelor servicii din direcție sunt cuprinse în «Regulamentul Serviciului silvic exterior» din 1920. Impărțirea în servicii se face după materie și ca atare referatele se întocmesc pe natură de lucrări, pentru întregul cuprins al direcțiunei, iar nu după circumscripțiuni teritoriale. Pe lângă direcțiuni funcționează un serviciu al personalului, al amenajărilor, al exploatărilor, al împăduririlor și al construcțiilor.

Pentru serviciul de inspecție sunt instituite organe speciale (Inspectorii de control) și, anume, pentru fiecare patru ocoale silvice dela direcțiune trebue să funcționeze un agent de control.

Nici acest regulament nu s'a pus până astăzi complect în aplicare, lipsește mai cu seamă, la cele mai multe direcțiuni silvice, personalul de control necesar, așa că uneori un singur agent are în supravegherea sa 7—8 ocoale.

Ca și serviciul central al Casei Pădurilor, Direcțiunea silvică are de făcut nu numai administrarea pădurilor Statului, dar și controlul și poliția în celelalte categorii de păduri.

Oficiile silvice locale sunt ocoalele silvice, conduse de un șef de ocol care, pentru lucrările de cancelarie, are la dispoziție un brigadier și un copist. Pentru serviciul exterior ocolul dispune de conductori, de brigadieri și de pădurari. Dispozițiunile de serviciu pentru toate aceste categorii de funcționari sunt deasemenea cuprinse în «Regulamentul serviciului silvic exterior» din 1924.

Se pune acum întrebarea: corespunde acest sistem administrativ și normele de serviciu cerințelor unei moderne gospodării silvice de Stat? In deosebi, permite actualul sistem administrativ, o favorabilă desvoltare a economiei forestiere în pădurile Statului sau în pădurile puse sub supravegherea acestuia?

Asigură actualul sistem administrativ o rațională distribuție

a atribuţiunilor de serviciu şi a responsabilităţilor ? Asigură actualul sistem o voioasă colaborare a tuturor organelor silvice? Ca urmare, asigură actualul sitsem, nu numai realizarea celor mai mari venituri în bani dar şi o permanentă ameliorare a stării pădurilor ?

La aceste întrebări trebue să răspundem, nu. Este clar că Administraţia Casei Pădurilor a avut tendinţa de a restrânge independenţa organelor exterioare, ale direcţiunei şi mai cu seamă ale ocoalelor. Toate dispoziţiunile de serviciu elaborate după război lasă să se vadă clar acest fapt. In cursul anilor, independenţa organelor exterioare — şi aşa destul de limitată — a fost mereu restrânsă prin dispoziţiuni speciale ale Casei Pădurilor, aşa încât astăzi rezolvarea aproape a tuturor chestiunilor de serviciu se face la Casa Pădurilor, în Bucureşti.

Dacă o asemenea concentrare era, poate, încă posibilă în mica, veche Românie, în România-Mare de astăzi trebue ca această concentrare să aibă, ca o inevitabilă consecinţă, o insuportabilă congestionare a administraţiei centrale. Şi aşa s'a şi întâmplat. Cu toate că numărul personalului este foarte mare în administraţia centrală, aceasta abia mai poate stăpâni lucrările, ce sunt de fapt aci, a căror rezolvare se tărăgăneză săptămâni şi luni întregi, mai cu seamă şi pentru motivul că soluţionarea lor este îngreuiată, între altele, şi de învechite norme biurocratice. O abatere cât mai mică dela programele anuale de lucru ale ocolului, spre a da un exemplu, trebue aprobată de Casa Pădurilor. Pentru fiecare propunere de această natură, făcută de organele exterioare, trebue ca şeful serviciului respectiv din centrală să facă un referat, să înainteze lucrarea cu referatul respectiv la consiliul technic, să se ia dela consiliul technic cu avizul acestuia şi cu un nou referat al serviciului, să treacă în fine la administrator, care hotărăşte în mod definitiv.

Şefii de serviciu nu au dreptul de a lua hotărîri, independent, în numele administratorului. Astfel se poate întâmpla, ca tăerea lemnului atacat de insecte, care după prevederile ştiinţei silvice trebueşte făcută cât se poate de curând, să se întârzie şi să se înceapă abia după 6 luni. Fonduri cerute pentru construcţiuni s'au pus adeseori atât de târziu la dispoziţia solicitatorilor, încât construcţiile proectate nu s'au mai putut face.

De câte ori un agent silvic superior se opreşte la un ocol, şeful trebue să comunice aceasta imediat Administraţiei centrale din Bucureşti, iar dacă numitul agent a rămas mai mult la ocol, comunicarea trebuie să indice data sosirei şi a plecării.

Toate lucrările, cari intră la Casa Pădurilor — peste 65.000 în anul trecut — capătă jurnale: câte un număr de intrare şi eşire în registratura generală şi la arhiva serviciului.

Câte un jurnal de intrare şi eşire ar fi suficient şi este chiar probabil că prin acest ultim sistem găsirea ulterioară a lucrărilor dela dosare ar fi mult uşurată.

Astfel, pe când pentru lucrările biurocratice se întrebuinţează mult, după părea mea prea mult timp, alte domenii ale gospodăriei forestiere sunt din contră complect neglijate. Aci, în primul rând, menţionăm **statistica**, atât statistica anuală cât şi cea curentă. Nu se găseşte în Administraţia Centrală a Casei Pădurilor nici un serviciu, care să fie efectiv capabil de a lucra în această direcţiune şi care să urmărească rezultatele anuale şi curente ale gospodăriei silvice, aşa că pe baza lor să se poată întocmi o adevărată statistică forestieră. Rapoartele întocmite de către Casa Pădurilor în anul 1927 pentru anii 1920—1926, şi în 1928 pentru anul 1927 nu pot fi recunoscute ca o statistică ireproşabilă. Pentru aceasta ele sunt şi prea incomplecte şi pe cât se pare şi fără o suficientă bază critică. Cifrele necesare pentru aprecierea rezultatelor unei mari întreprinderi, cantităţile de material lemnos tăiate pe an şi pe hectar, preţul obţinut pe m^3, cheltuelile de administrare pentru unitatea de volum şi de suprafaţă, cum şi venitul brut şi net pentru întregul domeniu forestier nu sunt nici odată calculate. Chiar în bugetul anului, diferite articole de venituri şi cheltueli sunt astfel întocmite (de ex. veniturile, într'un singur post) încât o profundă analiză critică a gospodăriei silvice de Stat nu este posibilă.

Din 502 agenţi silvici superiori în Administraţia silvică a României, se găsesc astăzi 62 = 12,4 % în Administraţia Centrală a Casei Pădurilor şi 157 = 31,3 % la direcţiuni. Ca atare, 219 agenţi silvici superiori, aproape 44 % din numărul lor total, sunt ocupaţi în funcţiuni de conducerea şi controlarea ocoalelor, în timp ce în serviciul exterior nu funcţionează decât 285 de agenţi sau circa 56 % din numărul lor total. Pentru fiecare şef de ocol funcţionează aşa dar în serviciile superioare câte un organ de su-

praveghere și control. Dacă toate locurile, prevăzute prin dispoziunile de serviciu la Casa Pădurilor și la Direcțiuni, ar fi ocupate, în acest caz s'ar absorbi prin aceasta mai mult de 50% din numărul tuturor agenților superiori. Aceste cifre singure lasă a se înțelege, ce extensiune a căpătat sistemul actual de control și de supraveghere.

Năzuința de a supune unui control special fiecare act de serviciu al ocolului, a desvoltat sistemul de supraveghere în vigoare până la proporții, cari, după părerea mea, trec mult peste ceiace este necesar.

Se înțelege că o supraveghere a lucrărilor curente ale organelor subalterne, prin cele superioare este necesară. Această supraveghere însă nu trebue să aibă ca urmare tocmai o împiedicare a mersului curent al serviciului și nici să pună pe agentul de control în situația de a mai face încă odată lucrări efectuate de organul subaltern. Organul de control, prin inspecțiunile ce face, trebue să capete convingerea că organul subaltern lucrează bine și fără reproș, fără însă a-i ridica acestuia din urmă responsabilitatea pentru lucrările sale. Numai când organul de execuție știe bine, că el singur și în mod permanent rămâne răspunzător de ceeace face, numai atunci el va năzui să facă cele mai bune lucrări și numai atunci va lucra cu plăcere.

Acestei exagerate tendințe de a controla, se datorește înființarea înspectorilor de control. In dispozițiunile de serviciu se spune lămurit, că acești slujbași au a se ocupa exclusiv de serviciul de control «‹Organe absolut numai de control›». Li se dau acestora foarte multe instrucțiuni, cum au să controleze lucrările organelor exterioare la fața locului și ce au anume de controlat, însă inspectorii de control nu sunt împuterniciți, ca imediat la fața locului, să dea instrucțiuni pentru îndreptarea greșelilor constatate, sau să îndrepte lucrările greșit concepute. Lucrul esențial este ca ei, în primul rând să-și închee cuvenitul proces-verbal, despre ceeace au constatat și să-l supună la cunoștința Direcției silvice pentru o mai departe prelucrare. Prin urmare, tocmai acolo unde inspecția ar putea să fie într'adevăr rodnică, intervin dispoziții birocratice, cari anihilează totul. Prin faptul că inspectorul de control are a se ocupa numai de făcut inspecții și nu are căderea să lucreze efectiv, să intervină în conducerea lucrărilor, tocmai prin acest fapt, acest post este foarte puțin plăcut pentru cel ce îl ocupă.

Dispoziția ca pentru patru ocoale să funcționeze un inspector de control (art. 14 din regulament) n'a putut fi realizată la cele mai multe direcțiuni, din lipsă de personal. Un inspector de control are de supravegheat până la opt ocoale, însărcinare pe care nu o poate îndeplini bine înțeles, în forma prescrisă de regulament, chiar dacă ar fi mereu pe drum. Se înțelege că o asemenea situație și activitatea pe care o incumbă, nu sunt tocmai stimate în cercul organelor silvice, cu atât mai mult, cu cât diurnele și spesele de deplasare sunt foarte reduse și mai cu seamă — diurnele — sunt plătite adeseaori cu mare întârziere și câte odată numai parțial.

Un alt desavantaj — după părerea mea foarte mare — rezultă din înființarea inspectorilor de control: șefii serviciilor dela direcțiuni nu mai ies nici odată, sau aproape nici odată la pădure. Ei pierd contactul cu practica și devin astfel oameni exclusiv de biurou, împrejurare care califică foarte puțin un organ chemat a conduce. In afară de aceasta, la direcțiune se pierde pe îndelete, cu totul, cunoașterea stărei de lucru reale din afară, dela ocoale; șefii de servicii dela direcții, abia dacă își mai pot face după rapoartele inspectorilor, o idee sumară de ceiace se întâmplă în afară, la ocoale.

Prin dispozițiuni ulterioare s'a pus în sarcina inspectorilor de control și încă alte atribuțiuni, fapt care ne face să recunoaștem și mai ușor supra-încordarea sistemului de control. Agenții de control, de pildă, trebue să fie mereu de față, când șeful de ocol face plata lucrătorilor. După dispozițiunile de serviciu de până acum, trebuia să fie față la plată pădurarii, brigadierii, primarul comunei respective, cum și șeful de ocol; iar acum, după dispozițiunile din urmă, trebue să mai fie față și inspectorul de control. Și deoarece acesta trebue să fie față și la plățile care se fac în celelalte ocoale, din zona sa de activitate, se înțelege în mod firesc că plățile salariilor se amână. Cei cari suferă de această dispoziție sunt lucrătorii, cari își primesc cu întârziere salariile ce li se cuvin, fără să poată cineva garanta că plata se face mai corect, dacă sunt cinci agenți silvici de față, decât dacă sunt patru.

Ocoalele, acum în număr de 294, administrează pădurile Statului și în acelaș timp au și controlul asupra pădurilor administrate de Stat, asupra pădurilor comunale, sau particulare, întrucâ acestea cad sub dispozițiunile codului silvic. Mărimea ocoalelor este foarte diferită, suprafața pădurilor proprietatea Statului, cari

cad în fiecare ocol, este condiționată de situația locală și de intensitatea gospodăriei; această suprafață variază între 4.000–30.000 ha. Este drept că dacă este vorba să se facă o gospodărie puțin intensivă, așa cum se practică de fapt în cele mai multe ocoale mai cu seamă la munte, suprafețele indicate mai sus nu se pot considera ca inadmisibile. Totuși, dacă se urmărește a se intensifica gospodăria, ca șeful de ocol să lucreze obiectiv în pădurile Statului, și în același timp să poată supraveghea și pădurile particulare, atunci ocoalele nu ar trebui să aibă o suprafață mai mare de 10–12.000 ha. O suprafață peste această limită ni se pare nouă exagerată, între altele și pentru motivul, că nici conducerea și controlul personalului inferior nu se mai poate face într'o măsură satisfăcătoare.

Astăzi șeful de ocol este într'o așa de mare măsură prins de scriptura de birou, în cât abia dacă îi mai rămâne una sau două zile libere pe săptămână pentru lucrul la pădure. Și de oarece, și acestea îi sunt adesea absorbite de inspecțiile agenților de control, sau de inspectarea brigadierilor și pădurarilor, abia dacă îi mai rămâne ceva timp liber șefului de ocol pentru adevăratele lucrări de silvicultură, pentru punerea în valoare a masivelor și pentru introducerea unor metode mai proprii de exploatare și valorificare a pădurilor.

Personalul de biurou, prevăzut de art. 26 din regulament pentru ocoale, în multe cazuri nu este complect; adeseori găsești la cancelarie numai un singur brigadier, ajutat câte odată, în mod trecător de către un alt slujbaș inferior din serviciul silvic exterior. Mașini de scris ocoalele nu au.

Șeful de ocol trebue să se ocupe personal de copiatul tuturor hârtiilor, dacă voește ca lucrările să nu se împăneze. O extraordinară împovărare pentru copistăria dela cancelarie o formează prescripțiunile privitoare la actele justificative. Dacă fiecare socoteală trebue făcută în cinci, câte odată în șase exemplare, se înțelege dela sine, ce supraîncărcare este aceasta, nu numai pentru cel care întocmește actele, dar și pentru autoritatea, care ulterior are să le controleze sau să le prelucreze. Ceiace este și mai trist, este că tocmai această multă copistărie împiedică pe șeful de ocol, să se mai gândească și la exploatările în regie. Și, de fapt, numai prin asemenea exploatări se poate realiza cea mai nimerită și cea mai rentabilă valorificare a pădurilor Statului.

In regulamentul de serviciu, art. 27, punctul 4, se spune că șeful de ocol este responsabil de toate pagubele pe care le încearcă pădurile din cuprinsul ocolului său. Atribuțiunile lui sunt însă de așa natură, că el nu este totdeauna în situația de a lua toate măsurile necesare, pentru prevenirea sau îndreptarea unui rău constatat. El este totdeauna legat de litera programelor aprobate și pentru orice abatere dela aceasta, trebue să aibă aprobarea prealabilă a direcțiunei și câte odată chiar a Casei Pădurilor. Această dispoziție poate fi uneori foarte desavantajoasă pentru păduri, cum este de exemplu cazul citat cu tăerea lemnului atacat de insecte, operațiunea neputându-se face, decât după ce propunerea șefului de ocol a fost aprobată de direcție sau de administrația centrală, Rezolvarea unei asemenea propuneri durează 3—4, chiar 5—6 luni în timpul cărora, în cele mai multe cazuri, atacul a luat deja proporțiuni considerabile. Responsabilitatea pentru mărirea răului în nici un caz nu poate fi a șefului de ocol, de vină sunt numai dispozițiunile respective, cari nu-i permit acestuia să proceadă imediat la scoaterea lemnului atacat și la stârpirea calamității insectelor, înainte ca acestea să ia proporții.

Desigur că numai grație recunoașterei faptului că șeful de ocol, din pricina lucrărilor de cancelarie, nu are timpul necesar pentru lucrările pe teren, s'a înființat postul de conductor silvic, un organ mijlociu, care, după dispozițiunile regulamentului, art. 29, este destinat a se ocupa în mod exclusiv de lucrările pe teren, în care calitate el lucrează desigur într'o oarecare măsură ca înlocuitor al șefului de ocol. In biurou nu este permis conductorului să lucreze. Această soluțiune a unei chestiuni administrative nu ne pare fericită. Conductorul silvic, care după absolvirea gimnaziului urmează apoi timp de 3 ani cursul unei școli speciale de conductori, făcând și lucrări practice, timp de un an, în serviciul silvic, are o pregătire, care nu îl îndreptățește să înlocuiască complect pe șeful de ocol; lui îi lipsesc cunoștințele teoretice ale acestuia și, ca consecință, și putința de a aplica în practică rezultatele cercetărilor științifice. Comparat cu brigadierul, conductorului îi lipsește aproape în totdeauna experiența dobândită de acesta într'o lungă practică. Un alt desavantaj al carierei de conducător rezidă în faptul că orice avansare este exclusă. Pentru conductori nu există decât o singură situație, aceia de ajutor al șefului de ocol, în lucrările pe teren. Aceasta, desigur, este o îm-

prejurare, care nu poate mări dragostea de serviciu a unui funcţionar, care, oricum, are o oarecare pregătire generală. Ca consecinţă a acestor împrejurări, postul de conductor silvic, nu se bucură de vreo consideraţie deosebită.

Dacă cineva ar fi dorit să promoveze gospodăria silvică a ocolului, ar fi fost mai nimerit să se descarce şeful de ocol de greutatea lucrărilor de cancelarie, ca el însuşi să-şi poată folosi cunoştinţele sale, în lucrările practice pe teren. Dacă în unele ocoale, de o întindere mai mare, sau pentru părţi din acestea, este nevoe de un reprezentant permanent al şefului, în lucrările pe teren, este sigur că între brigadieri s'ar putea găsi persoane capabile de încredere, cu o mare experienţă practică, pentru cari chemarea în această sttuaţiune ar constitui o distincţiune şi ca atare un imbold la activitate rodnică şi ireproşabilă.

Prin înfiinţarea şcolilor principale pentru brigadieri şi pădurari s'a reuşit a se da acestora o reală pregătire pentru lucrările silvice. Această pregătire, în general, este desigur suficientă, mai cu seamă dacă şeful de ocol îşi ia cu plăcere asupra sa sarcina în primii ani, cel puţin, să se preocupe de perfecţionarea pregătirei practice a brigadierilor şi pădurarilor.

Serviciul acestor categorii de slujbaşi suferă adeseaori din împrejurarea că teritoriile încredinţate lor sunt prea mari. Una dintre cele mai de seamă atribuţiuni ale serviciului lor este constatarea delictelor silvice şi descoperirea delicuenţilor. In interesul pădurei ar fi de dorit ca personalul silvic inferior, în această atribuţie, să fie susţinut de toate autorităţile exterioare şi judecarea delictelor silvice să se facă cât mai repede printr'un procedeu simplificat şi scurtat. Aceste împrejurări ar mări zelul şi plăcerea brigadierilor şi pădurarilor în executarea serviciilor lor. Din nefericire însă, nu se lucrează în acest fel.

Procesele de delicte silvice se târăgănează vreme foarte îndelungată, adesea ori ani dearândul, pedeapsa când se dă, est mică şi în multe cazuri anihilată prin vreo amnistie ulterioară.

O consecinţă a acestei stări de lucruri este faptul că numărul delictelor a crescut considerabil, că respectul legiuirilor silvice, instituite pentru protecţia pădurilor, scade treptat la populaţia rurală, din care împrejurare slujba brigadierului şi a pădurarului suferă considerabil.

VI.

Pentru a pune la cale o ameliorare a întregei economii forestiere a României, este nevoie în primul rând de o nouă orânduire a administrației silvice de Stat și de o schimbare a atribuțiunilor ei, și aceasta, în primul rând în ce privește administrația centrală. Numai când aceasta va lucra îndrumând în toate domeniile economiei forestiere, numai atunci se vor putea obține permanent bune rezultate.

Față cu marea importanță pe care în România trebue să o aibă întotdeauna intervenția Statului, în gospodăria silvică a comunelor, a instituțiunilor, și a proprietarilor particulari, cea mai potrivită soluțiune din punct de vedere administrativ, este încadrarea întregei administrații silvice în Ministerul de Agricultură și Domenii. Dacă ar fi vorba numai de o reorganizare a administrației și gospodăriei pădurilor Statului, o administrație autonomă ar fi, fără îndoială, cea mai de recomandat, căci acest sistem de administrare ar fi de sine stătător în lucrările sale, ar putea să dispună singur asupra mijloacelor de lucru, vărsând numai o anumită parte din prisosul veniturilor sale în bugetul general al țărei. Pentru acest sens al administrației pădurilor de Stat, trebue ca în sistemul administrativ pe care îl propun acum, administrația pădurilor Statului să dobândească o structură, care să-i permită întotdeauna să fie transformată la momentul oportun într'o administrație autonomă, pentru care, după părerea mea, numai regia publică comercială ar putea fi luată în considerare.

Trebue să previn guvernul să nu facă cumva greșală, de a adopta pentru administrarea și valorificarea pădurilor de Stat forma regiei mixte. In societatea, pe care aceasta o presupune, se asigură capitalului particular un loc de precădere. Regia mixtă va năzui totdeauna să realizeze mari venituri nete. In economia forestieră, însă, lucrul principal nu este ca bunurile, pe care le avem, să le exploatăm fără scrupul și cât se poate de repede. In economia forestieră lucrul de căpetenie este să adoptăm un sistem de exploatare, care într'adevăr să permită ca tot lemnul să fie recoltat în momentul cel mai prielnic, dar în acelaș timp, să se asigure permanent și pentru viitor aceiași putință de a avea venituri și ca atare să se păstreze în mod permanent solul și arboretele într'o stare, care să

promită cea mai mare productivitate. Aceasta însă nu o poate face decât o formă de întreprindere, a cărei conducere rămâne ferm în mâna Statului.

In Ministerul de Agricultură și Domenii va trebui, ca atare înființată o administrație sau direcție generală pentru toate pădurile țărei. In capul acesteia va trebui chemat un administrator sau director general, care trebue să fie inginer silvic și care trebue să fie pus sub ordinele imediate ale, Ministrului.

Administrația silvică se va împărți în patru direcțiuni și anume:

Direcția I-a: Administrarea pădurilor Statului.

Direcția II-a: Controlul pădurilor, care nu aparțin Statului.

Direcția III-a: Amenajamente, statistică și experimentație forestieră.

Direcția IV-a: Corecția torenților.

Fiecare direcțiune este condusă de un director: la direcțiunile I și II funcționează câte un subdirector, pe deasupra, și câte un ajutor permanent.

Direcția I-a se împarte în șease subdiviziuni ‹servicii› și anume:

Serviciul Nr. 1. — Chestiuni administrative generale. Șeful serviciului este directorul dela direcția I-a.

Serviciul Nr. II: Chestiuni de personal și de instrucție. Șeful serviciului este subdirectorul direcției I-a.

Serviciul Nr. III.: Silvicultură, împăduriri, construcțiuni de drumuri, păstrarea hotarelor. Șef: un inginer silvic cu grad superior.

Serviciul Nr. IV: Vânzarea produselor lemnoase. Șef: un inginer silvic cu grad superior.

Serviciul Nr. V: Produse accesorii, vânat, pescuit în cuprinsul pădurilor Satului. Șef: un inginer silvic cu grad superior.

Serviciul Nr. VI: Construcțiuni forestiere. Șef: un inginer cu grad superior.

Direcțiunea II-a se compune din trei servicii și anume:

Serviciul Nr. I: Chestiuni generale privitoare la pădurile, cari nu sunt proprietatea Statului. Șef: directorul direcției II-a.

Serviciul Nr. II: împăduriri și regenerări. Șef: subdirectorul.

Serviciul Nr. III: Vânzarea și valorificarea lemnului. Șef: un inginer silvic cu grad superior.

Direcțiunea III-a se va împărți în două servicii și anume:

Serviciul Nr. I: Amenajări. Șef: directorul direcției a II-a.

Serviciul Nr. II: Statistică și experimentație forestieră. Șef: un inginer silvic cu grad superior.

Pentru direcțiunea IV-a, care va trebui să se desvolte pe măsura mijloacelor de lucru disponibile, după starea legiuirilor silvice și după împrejurările locale, deocamdată nu este indicată formarea de servicii speciale.

In ce privește lucrările de regularea cursurilor apelor, de protecția țărmurilor și de regularea albiilor râurilor, trebue să se facă deosebire între marile lucrări de regularea fluviilor, pe deoparte, și pe dealta între lucrările, cari sunt menite de a normaliza cursul apelor în bazinul de recepție al râurilor, de a împedica eroziunea și spălarea solului după coaste și care, prin urmare, au în primă linie importanță pentru economia locală a solului. Aceste din urmă lucrări, corecția torenților în sensul restrâns al cuvântului, consistă în esențial în regularea pantelor terenurilor râpoase, în construirea de garduri de apărare, în împădurirea bazinului de recepție al micilor torenți cum și în împăduriri. Torenții din România, mai cu seamă cei din colinele Carpaților și ale Ardealului, sunt deosebiți în ce privește factura lor de torenții din Alpi, și din Pirinei, construcțiuni mai mari de zidărie, care presupun cunoștințe technice speciale, numai în mod excepțional vor fi necesare.

In România este de o mare importanță ca, în ce privește mai cu seamă torenții sau eroziunile în formațiune, să se ia repede masuri preventive în contra desvoltărei lor. Procedând astfel se pot obține importante rezultate cu mijloace reduse, pe când, dacă eroziunea sau torenții au luat o desvoltare ceva mai mare, cheltuelile pentru corectarea lor cresc repede într'o proporție considerabilă. Corecțiunea torenților în România este un câmp de lucru specific al administrației silvice și, ca atare, conducerea acestor lucrări trebue să rămână în mâna ei, în timp ce lucrările cari se fac pentru corectarea și ameliorarea fluviilor și râurilor, lucrări care se fac în primul rând în interesul public, ca de ex. pentru asigurarea traficului, a șoselelor, a plugăritului și

a navigației cum și regularizarea cursurilor apelor, trebuesc și în viitor să fie făcute de un oficiu al apelor. Față cu importanța crescândă pe care au căpătat-o torenții în economia națională a României (de ex. în Valea Topologului) și față cu îndatoririle țării impuse prin tratatul dela Trianon, înființarea unui oficiu pentru conducerea lucrărilor privitoare la prevenirea și stingerea eroziunilor și torenților a devenit o necesitate. Numai după ce un asemenea oficiu se va fi înființat, numai atunci se va putea lucra în toată țara după principii unitare și numai atunci se vor putea dirija fondurile acolo unde ele sunt în primul rând necesare și unde se pot întrebuința cu mai mult folos.

Deciziunile (hotărârile) în administrația centrală se vor lua principial pe cale administrativă, adică prin Ministru, sau pe baza delegației acestuia, de către administrator (director general). Totuși rămâne de judecat, dacă nu este nimerit, ca din directorii din administrația centrală sau din acești directori și din organele silvice superioare ale administrației, nu ar fi bine să se creeze un consiliu superior al administrației silvice, care ar fi chemat să ia poziție în chestiunile mari cu caracter general, la hotărîrile fundamentale, ce s'ar lua de către Administrație, sau față de proectele de legi, ce ar urma să se elaboreze.

Administrația forestieră trebue să fie efectiv un real organ central de conducere și îndrumare, care să lucreze animând și dirijând în toate domeniile economiei forestiere, care să elaboreze și să fixeze liniile fundamentale ale activității silvice și care, la timpul necesar, să elaboreze dispozițiunile de serviciu cu caracter general, găsite necesare și care în acelaș timp, să controleze aplicarea tuturor legiuirilor forestiere, fără a se ocupa însă de soluționarea chestiunilor mici și curente de serviciu, fără importanță, cum face Casa Pădurilor. Chestiunile curente de serviciu vor trebui rezolvate de direcțiunile silvice din exterior și sub responsabilitatea acestora. Numai în cazuri de o reală importanță să se ia și în viitor hotărîrea ministrului (a administratorului). Chestiuni de o deosebită importanță, cum ar fi de exemplu vânzări sau cumpărări de terenuri, vânzări prin bună învoială, executarea de lucrări, care presupun înființarea de fonduri speciale în buget, etc., vor trebui să rămână a fi soluționate de organizația centrală din minister.

Dintre lucrările de seamă pe care administrația trebue să le ia singură asupra sa, mai amintim:

1. Intocmirea și aplicarea bugetului și anume a unui buget, care într'o formă limpede, bine împărțită și ușor de controlat, cuprinde, pe de o parte, principalele articole de venituri și care ca atare, lasă să se vadă raporturile dintre ele, ‹venituri din vânzarea lemnelor, din produse accesorii, din vânat, din amenzi, etc.›, iar, pe de alta, cheltuelile deasemenea clarificate după principalele grupe și anume în măsura, în care sunt cu adevărat necesare și nu în forma adoptată astăzi, în care posturile de cheltueli cuprind cele mai felurile materii.

2› Incheerea, la sfârșitul fiecărui an, a unei situațiuni generale, din care să se vadă, cum a lucrat administrația silvică și în ce proporție stau veniturile încasate și cheltuelile făcute față de posturile respective din buget. Această situațiune trebue să arate suprafețele tăiate cum și volumul lemnos exploatat în anul respectiv. Astăzi, o situațiune astfel concepută, nu se întocmește de către Casa Pădurilor.

In direcțiunea I-a, fiecărui șef de serviciu, în afară de atribuțiile sale din centrală, va trebui să i se încredințeze și controlul special al câtorva ‹3—4› direcțiuni din afară. Ca atare, șeful de serviciu, pe lângă referatele sale cu caracter general asupra materiei serviciului său, va trebui să întocmească și referate cu caracter regional, pe direcții.

Ne pare indicat, că administrația vânatului, care în prezent se găsește în mâinile unei direcțiuni speciale din minister, să fie din nou unită cu administrația silvică. Pădurile vor fi în totdeauna locul de refugiu, de reproducere și de desvoltare al vânatului, iar inginerii silvici sunt singurele persoane, cari în mod real și efectiv pot apăra și păzi vânatul. Cât timp persistă o direcție specială a administrării vânatului, organele silvice vor avea totdeauna de lucrat cu două administrații, o stare de lucruri, care în interesul unei reale discipline administrative, trebue evitată. In afară de aceasta sunt și motive de economie a fondurilor bugetare, care vorbesc pentru trecerea administrării vânatului la administrația silvică. Organele silvice de Stat, în toate treptele erarchiei, pot să-și ia asupra lor administrația vânatului, fără cheltueli speciale. Fondurile prevăzute azi în buget pentru administrarea vânătoarei, pot fi prin urmare economisite.

In exterior, organul intermediar, al direcțiunilor silvice poate fi păstrat în linii generale în forma

actuală. Totuși, ni se pare mai indicat, ca diferitele servicii din direcții să fie întocmite, nu pe natură de lucrări, ci să aibă un caracter regional. Directorului îi revine, bine înțeles în prima linie, conducerea generală a tuturor lucrărilor din direcția sa. Pe lângă aceasta însă îi revine și prelucrarea și soluționarea tuturor chestiunilor forestiere, cu caracter general, și a chestiunilor privitoare la personal. Subdirectorul, în afară de atribuția sa de înlocuitor al directorului, își va lua asupra sa prelucrarea tuturor chestiunilor privitoare la pădurile, care nu aparțin Statului. Apoi, va trebui, ca la fiecare direcțiune să lucreze un număr suficient de ingineri cu grad superior (inspectori silvici), așa că pentru fiecare 5—6 ocoale să se găsească un inspector. Fiecare dintre aceștia, pe deoparte, va prelucra la direcție toate lucrările curente sosite aci dela ocoalele din direcțiune, ce îi sunt lui atribuite și, în acelaș timp, va face și controlul acestora la fața locului. Pentru lucrările technice, de construcție, trebue să se găsească la fiecare direcțiune forestieră un inginer technic cu grad superior.

Postul de inspector (agent) de control se desființează. Atunci când un șef de serviciu are asupra sa, în mod permanent, controlul integral al tuturor lucrărilor dela un număr de ocoale bine definite, atunci el va dobândi curând o cunoștință sigură despre ceeace se întâmplă și se lucrează în fiecare ocol. Insă el trebue să-și exercite controlul său, nu așa cum se face astăzi de către inspectorii de control. El trebue ca prin inspecțiuni inopinate, cu caracter general sau parțial, pe cari le va face ori de câteori și oricând el găsește cu cale, să-și facă convingerea despre ireproșabilul mod de a lucra al organelor silvice puse sub ordinele sale, fără ca prin felul său de a proceda să slăbească sau să ia acestora responsabilitatea pentru lucrările făcute de dânșii în serviciu.

Spre a lăsa pe șeful de ocol mai liber, pentru lucrările de teren, va trebui ca în primul rând să se reducă și să se simplifice scriptele. Cancelaria oficiului trebuește prevăzută cu personalul necesar, pentru copierea lucrărilor. Ocoalele mari se vor micșora prin divizarea lor. Aceste măsuri nu vor provoca o mărire a cheltuelilor cu personalul administrativ, de oarece prin reorganizarea administrației centrale și a direcțiilor și mai cu seamă, prin desființarea organelor centrale, așa cum sunt concepute acum, va rămâne liber un număr suficient de agenți pentru

lucrările administrative. Atunci când șeful de ocol se va descărca de lucrările de cancelarie și când ocoalele se vor micșora, postul de conductor se poate desființa fără rezervă. Pe de altă parte, o mai bună pregătire a agenților silvici inferiori și mai cu seamă a pădurarilor nu ar fi decât bine venită.

Inființarea în administrația centrală a direcțiunei a III-a pentru amenajamente, statistică silvică și experimentație forestieră, ca o direcțiune specială, am propus-o fiindcă tocmai pe aceste domenii până acum s'a lucrat cel mai puțin și fiindcă în această direcție, în deosebi, trebuie nu numai să se intensifice munca, dar să se și amelioreze sistemele de lucru. Până acum o adevărată statistică forestieră de fapt n'a existat și un oficiu pentru experimentația forestieră nu a funcționat. Lucrările de amenajare s'au făcut și se fac, în toată România, prin câteva, puține comisiuni, atașate de pe lângă direcția Amenajărilor din Casa Pădurilor. Șefii serviciului amenajărilor dela direcțiunile silvice se ocupă numai de punerea în aplicare și controlul dispozițiunilor cuprinse în amenajamentele întocmite. Ei nu sunt chemați a face noui amenajamente, nici nu sunt puși la contribuție cu ocazia revizuirei lor periodice. Este ușor deci de înțeles, pentru ce întocmirea amenajamentelor definitive progresează așa de încet. O reală gospodărie silvică, în conformitate cu preceptele științei, este însă numai atunci posibilă, când toate ocoalele au amenajamente definitive, cari să cuprindă întreaga suprafață păduroasă a ocolului respectiv. Pentru aceste motive propunem a se institui patru oficii speciale de amenajare ‹direcțiuni silvice de amenajare› a căror reședință se va alege în așa fel, ca direcțiunea respectivă să poată lucra spornic pentru circa un sfert din suprafața totală a pădurilor României. Direcțiunile silvice de amenajare nu sunt subordonate Direcțiilor silvice administrative exterioare, ci sunt într'o egalitate cu acestea. Ele stau sub ordinul nemijlocit al Direcției a III-a din administrația centrală. Fiecare va fi condusă de un director și de către un inspector silvic, la dispoziția cărora se vor pune, pentru efectuarea lucrărilor, un număr suficient de aspiranți la un post în administrația forestieră a țărei.

In interesul stabilirei și formulărei adevărurilor științifice, din practica forestieră a țărei, găsim cu totul indicată ideia înființărei unui Institut ‹stațiune› de experimentație forestieră.

Pentru reorganizarea administrației silvice, în sensul propus de noi, este necesar următorul număr de ingineri silvici cu grad superior :

a) In administrația centrală din minister :

1. 1 administrator ;
2. 4 directori ;
3. 2 subdirectori ;
4. 5 șefi de serviciu ;
5. 3 auxiliari permanenți.

Total 15 ingineri silvici și, în afară de aceștia, un inginer technic. In total, așa dar, e nevoe de 16 funcționari superiori, pe când astăzi Casa Pădurilor, pe lângă 13 stagiari, folosește un număr de 62 agenți superiori. Ca atare, numai în administrația centrală ar putea rămâne liberi 47 de agenți silvici superiori.

b) La direcțiile silvice din exterior, dacă numărul actual al acestora (14) se menține :

14 directori
14 subdirectori
50 inspectori
Total. . 78 agenți silvici superiori.

c) La direcțiile silvice de amenajare :

4 directori
4 inspectori
Total. . 8 agenți silvici superiori.

Ca atare, în organizațiunea propusă de noi, vor lucra, în posturile de conducere și control, un număr de 104 agenti silvici administrativi cu grad superior.

Deoarece astăzi numărul admis de agenți silvici superiori, fără a conta stagiarii, este de 501, urmează că 397 dintre aceștia rămân disponibili pentru serviciul exterior, la ocoale. Numărul ocoalelor este acum de 282. Dacă din cele mai mari dintre acestea, prin împărțire, și o nouă orânduire, se înființează un număr de 100 ocoale noui, administrația silvică dispune de personalul superior pentru administrarea lor. Propunerea noastră permite, așa dar, o mult mai rațională utilizare a personalului silvic superior existent astăzi.

Din cei 501 ingineri silvici cu grad superior astăzi lucrează:

La Casa Pădurilor	un număr de	62 agenți	sau 12,4%
La Direcțiunile silvice	» »	157 »	» 31,3%
Așa dar în posturile înalte		219 »	» 43,7%
La ocoale . . .	un număr de	282 »	» 65,3%

După propunerea făcută de noi, aceste cifre ar fi:

La Administrația Centrală un număr de 15 agenți sau 3%.

La Dir. exterioare silvice de amenajare un număr de 86 agenți sau 17,2%.

In pozițiunile cele mai înalte așa dar, ar avea de lucrat numai 20,2% din numărul total al agenților silvici superiori, în timp ce pentru serviciul exterior dela ocoale ar rămâne disponibil un număr de 400 agenți sau rotund 80% din numărul lor total.

Un desavantaj a actualei structuri a cadrului personalului rezultă din faptul că inginerii stagiari trebuesc să ia asupra lor conducerea unui ocol prea de tineri și prin urmare fără o suficientă experiență practică și fără indispensabila maturitate morală. Chiar dacă această stare de lucruri a fost în primul moment inevitabilă, ca consecință a faptului că prin mărirea României, un număr de ocoale noui trebuiau să-și găsească un șef, totuși nici astăzi, în această priv.nță, nu a intervenit o schimbare, de oarece numărul stagiarilor e prea mic.

La un cadru, care în mod normal și permanent ar trebui să cuprindă un număr de 500 agenți silvici, trebuiește calculat cu o înoire anuală de cel puțin 20. De fapt, astăzi, cadrele personalului silvic de Stat nu conțin decât 32 de stagiari, și, ca consecință fiecare dintre aceștia, numai după un an și jumătate dela admiterea în corp ajunge șef al unui ocol. Fără îndoială, pentru randamentul activității administrative de mai târziu a unui tânăr stagiar, ar fi mult mai bine, dacă acesta și-ar perfecționa dela început pregătirea practică, timp de 4–5 ani după absolvirea școalei în lucrări de administrație, de amenajare, de ridicare în plan a pădurilor cum și prin participarea la lucrările dela direcțiune.

Spre a atinge însă acest scop, numărul normal al stagiarilor, în cadrele personalului silvic ar trebui să fie ridicat la 80–100.

VII.

Ca ulterioară complectare a unei noui organizațiuni, trebuește să se întocmească și o nouă orânduire a atribuțiunilor diferitelor trepte erarhice în administrația silvică. Cum am spus deja unul din motivele fundamentale, care provoacă înceata și greoaia soluționare a tuturor chestiunilor de serviciu, trebuește căutate în exagerata centralizare a lucrărilor în Casa Pădurilor, în lipsa de independență a treptelor subalterne și în biurocratismul exagerat. De aceia o schimbare în atribuțiunile administrative a diferitelor trepte, va trebui în mod esențial căutată în descentralizarea și în simplificarea mersului lucrărilor.

Noua administrație centrală trebue principial să fie numai un organ de conducere și îndrumare, căreia să nu-i revină în mod direct și imediat decât prelucrarea chestiunilor, cari sunt de un interes general pentru întreaga administrație, care însă nu va lua deciziuni speciale decât în cazuri, cari principial sunt considerate de o foarte mare importanță. De exemplu, în serviciile Direcției I-a ‹administrația pădurilor Statului› între altele se vor prelucra următoarele chestiuni :

Serviciul Nr. 1. Elaborarea dispozițiunilor de serviciu cu caracter general: alcătuirea fără întârziere a unor noui dispozițiuni pentru funcționarea internă a administrației centrale, cu scopul bine definit de a provoca o considerabilă simplificare și micșorare a copistăriei. Studierea și întocmirea unui proect de buget, așa ca acesta să fie clar și ușor de controlat.

Intocmirea bugetului anual pe baza datelor procurate de direcțiuni. După aprobarea bugetului, ordonanțarea timpurie și la timpul necesar a fondurilor cerute pentru fiecare post bugetar de către direcțiuni, și, pe cât se poate, ordonanțarea întregilor sume aprobate, imediat după începerea anului bugetar. Dacă unele elemente ale administrației, ca de exemplu supravegherea aplicărei legiuirilor silvice, pot lucra în bune condițiuni, dacă lunar i se pun la dispoziție a douăsprezecea parte din cheltuelile aprobate, în ce privește administrația silvică obicinuită, lucru acesta este imposibil. Aceasta, de exemplu, trebue să dispună de toate fondurile acordate pentru împăduriri ‹semănături, plantații, pepiniere› deja în luna Martie, Aprilie și Mai, deoarece lucrările respective numai în această epocă se pot executa. Cheltuelile de exploatare se fac

în timpul iernei, şi, ca atare, fondurile respective iarna sunt necesare. Dacă fondurile acordate pentru aceste două mari categorii de lucrări se ordonanţează organelor respective în rate lunare sau trimestriale. atunci administraţia respectivă este dela început paralizată. Şi, de aceia, dacă o nouă centrală a administraţiei silvice urmează să ameliorez e starea pădurilor, să perfecţioneze exploatarea acestora şi, ca consecinţă, să fie în stare să mărească veniturile anuale ce intră în Casa Statului, atunci ea trebue, în mod necondiţionat, să ceară ca fondurile ce îi sunt necesare să-i se pună la dispoziţiune atunci când are nevoe de ele.

Dacă cumva Ministerul de Finanţe găseşte că sunt dificultăţi, cari se opun ordonanţărei de sume considerabile la începutul anului financiar, atunci s'ar putea căuta soluţiunea în faptul că administraţia silvică ar dobândi la Banca Naţională un credit aproape egal cu suma, pe care Parlamentul în aprobarea bugetului, a acordat-o pentru executarea lucrărilor technice silvice. Administraţia silvică, din creditul acordat, ar putea ridica, în orice moment, sumele de cari ar avea nevoe, pentru efectuarea lucrărilor, iar acoperirea acestor avansuri s'ar face în cursul anului prin restituirea sumelor, pe care Ministerul de Finanţe le-ar pune treptat la dispoziţia administraţiei silvice. Procentele provocate de acest cont curent ar urma să fie plătite de către administraţia forestieră din veniturile sale.

Acest mod de a lucra, chiar dacă provoacă cheltueli din pricina procentelor ce sunt de plătit, rămâne totuşi şi mai indicat şi mai eftin pentru administraţia silvică, care astfel este pusă în măsură să nu renunţe la efectuarea unor lucrări urgente sau să nu mai amâne efectuarea lor la epoci nepotrivite, pentru că nu are fondurile necesare la timpul cuvenit. In serviciul Nr. 1 s'ar prelucra, deasemeni, toate chestiunile privitoare la vânzări şi cumpărări de terenuri forestiere. Deciziunea în această chestiune trebueşte rezervată administraţiei centrale.

Serviciul Nr. 2. Dispoziţiuni şi măsuri generale privitoare la pregătirea şi perfecţionarea tuturor categoriilor de funcţionari. Supravegherea instrucţiunei silvice şi a examenelor forestiere. Controlul personalului, împărţirea ocoalelor, înfiinţarea de noui ocoale, şi mai departe, toate chestiunile de personal privitoare la agenţii silvici superiori şi mai cu seamă primirea acestora în corp,

definitiva numire în serviciu, pensionarea şi toate chestiunile privitoare la salariu.

Salarizarea tuturor agenţilor silvici se face astăzi fixându-se salarii unitare pentru toate gradele şi pentru tot timpul cât un funcţionar rămâne în gradul respectiv. Un şef de ocol, aşa dar, care cu gradul de inginer şef administrează un ocol, primeşte tot timpul acelaş salariu, chiar dacă el rămâne la ocolul respectiv 6–8 sau 10 ani. Această prescripţiune îngreuiază, pe de o parte, folosirea raţională a aptitudinilor de serviciu ale fiecărui slujbaş considerat în parte iar, pe de alta, în mod forţat face ca orice funcţionar îmbătrânind, sau căsătorindu-se şi dobândind copii de crescut, să năzuiască neapărat a ajunge în posturi mai înalte şi mai bine plătite. Astfel, în locuri de inspectori la direcţiunile silvice trec şefii de ocoale, a căror aptitudini speciale îi califică tocmai pentru lucrările practice, afară în pădure şi a căror capacitate de muncă ar fi mult mai productivă pentru Stat, dacă ar continua să fie folosită în administrarea unui ocol. Lipsurile acestei stări de lucruri ar putea fi înlăturate fixându-se lefurile într'adevăr, după grade, luându-se însă măsura, ca în fiecare grad un slujbaş să se poată ridica în diferite trepte de salarizare după trecerea unui anumit număr de ani. Salariul maxim pentru şeful de ocol, trebueşte de exemplu, astfel calculat, ca el să poată trăi convenabil, împreună cu familia sa, afară la ţară şi acest salariu maxim să fie atunci atins, când şeful de ocol are copii de şcoală şi trebue să se ocupe de pregătirea lor. Printr'un astfel de dispozitiv de salarizare, administraţia forestieră este în măsură să lase fiecare slujbaş în locul în care el, după părerea administraţiei, poate să fie folosit în modul cel mai raţional şi cel mai avantajos. Prin adoptarea acestui sistem, vrednici practicieni pot administra multă vreme un ocol, în timp ce în posturile de conducere dela Direcţiune sau din Administraţia Centrală din Minister pot fi chemaţi în totdeauna acei funcţionari, cari sunt în mod special calificaţi pentru această chemare.

Serviciul Nr. 3. Dispoziţiuni generale privitoare la cultura pădurilor, modernizarea şi perfecţionarea metodelor de lucru, instrucţiuni asupra regenerării naturale şi în special asupra lămuririlor, răriturilor şi altor operaţiuni cu caracter cultural, ameliorarea şi extinderea reţelei de drumuri forestiere, controlul recoltei seminţelor forestiere, în pădurile Statului, distribuţia şi va-

lorificarea acestor seminţe, examinarea proectelor şi devizelor de împădurire propuse de Direcţie şi asigurarea mijloacelor de lucru necesare.

Serviciul Nr. 4. Dispoziţiuni generale asupra exploatării, fasonării, sortării şi măsurării produselor lemnoase. Controlul condiţiunilor de vânzare. Simplificarea sistemelor de vânzare a produselor forestiere şi, după posibilitate, introducerea licitaţiei orale. Extensiunea din ce în ce mai mare a exploatărilor în regie. Comunicări anuale sau, la nevoe, de mai multe ori pe an asupra pieţei generale a lemnului, pentru ca direcţiunile silvice să ia cunoştinţă. Aprobarea preţurilor obţinute la vânzări de importanţă mai mare prin bună învoială sau la licitaţie, când termenele de vânzare trec de 10 ani.

Serviciul Nr. 5. Dispoziţiuni generale asupra vânzării produselor accesorii, hotărâri asupra propunerilor de a se permite păşunatul în pădure, când propuner a este bine motivată (de ex. în anii de lipsă).

Serviciul Nr. 6. Prelucrarea chestiunilor privitoare la construcţiuni, întocmirea proectelor tip pentru toate categoriile de construcţiuni, ca de exemplu: case de ocoale, cantoane de pădurari, dar nu se ocupă cu conducerea efectivă a lucrărilor de asemenea natură sau de supravegherea lor, cum se obicinueşte acum la Casa Pădurilor.

Direcţiunea II-a, se ocupă cu toate problemele generale, privitoare la pădurile ce nu aparţin Statului şi, mai cu seamă, supravegherea aplicării legiuirilor silvice. In special se va ocupa această direcţiune, de aproape şi foarte stăruitor, de reîmpădurirea marilor suprafeţe goale, cari au luat naştere prin tăerile rase, făcute fără nici o consideraţie, de către societăţile de exploatare, acolo unde reîmpădurirea nu poate fi cerută pe baza de lege proprietarilor solului, sau unde proprietarii din lipsă de mijloace nu pot să o facă. (Valea Lotrului, Valea Rădeasa, şi altele la fel). Ca să se facă reîmpădurirea numai cu cheltuiala Statului, socotesc că este nedrept, căci sumele foarte însemnate ce s'ar cheltui pentru această operaţiune, s'ar întrebuinţa în folosul diverşilor proprietari particulari, cari de fapt sunt vinovaţi, că nu şi-au făcut reîmpădurirea la timp, şi cărora, prin reîmpădurirea făcută cu banii Statului, li s'ar creia noui izvoare de venituri. Ca să li se ceară înapoi acestor proprietari, în rate sau dintr'o dată, sumele

cheltuite de Stat și să se asigure primirea lor pe cale legală, socotesc că nu e posibil. Din contră, reîmpădurirea s'ar putea face constrângând prin lege pe toți proprietarii de pădure dintr'un ținut despădurit, să formeze un sindicat forțat ‹obligatoriu›, în care Statul să ia parte ca autoritate supraveghetoare și ca colaborator. El ar pune la dispoziție personalul competent pentru supravegherea lucrărilor de împădurire și ar furniza gratuit sămânța necesară creșterei puieților. Lucrările de pepinieră și cele de împădurire propriu zise, vor trebui făcute, fie chiar de către membrii cooperativei însăși, fie prin depunerea unor anumite sume de bani de către sindicatele forțate. Se înțelege că la începutul acestor lucrări mari de împăduriri, suprafețele ce vor trebui să fie rezervate eventual ca pășune să fie separate pe teren și bornate întrucât pe suprafețele ce se reîmpăduresc, pășunatul în nici un caz nu poate fi îngăduit.

Secțiunea I-a din direcția II-a, ca primă și foarte importantă lucrare va avea să se ocupe cu studierea legei pentru supravegherea pădurilor care nu aparțin Statului ‹vezi pag. 703 din memoriu›. Serviciul al doilea și al treilea vor avea în esență caracterul de îndrumare pentru proprietarii particulari de pădure. Dacă, după modul cum vor evalua lucrările în decursul timpului s'ar observa că șefii acestor două servicii, nu ar fi suficient ocupați, atunci ele s'ar putea contopi.

O însemnătate deosebită are direcțiunea III-a menită să împlinească mari lipsuri ale administrației actuale.

Serviciul I al acestei direcțiuni se va ocupa cu elaborarea de noui instrucțiuni pentru întocmirea amenajamentelor, la a căror alcătuire se va pune o deosebită stăruință, ca ele să fie clare, explicite, să arate limpede, care este posibilitatea ocolului pe an și pe hectar, și cum se plănuește normalizarea claselor de vârstă. Anumite procedee de amenajare, azi în vigoare, cu inventarieri și calcule numeroase, care răpesc timp, vor trebui să fie părăsite. Neapărat necesar este ca parcelarul, care stă la baza calculului, volumului și prescripțiunilor culturale să fie aplicat pe teren ‹deschideri și marcări de linii›.

E de dorit ca amenajamentului să i se adauge planuri colorate, pe care să se noteze cu culori diferitele clase de vârstă, ‹asemenea planuri se atașează fiecărei lucrări de amenajament la fondul religionar din Bucovina›. Asemenea planuri trebuiesc trimise

oricărui nou șef de ocol pentruca să-și poată face imediat o idee clară despre distribuția claselor de vârstă în pădurile ocolului său, și ca atare să poată aranja tăerile așa cum este mai bine. Intocmirea diferitelor lucrări de amenajament se va face de direcția amenajărilor, ce se va creia din nou. Amenajamentele întocmite de aceasta se vor înainta direcțiunei a III-a spre examinare și aprobare de către minister. Odată aprobate, amenajamentele se trimit direcțiilor silvice regionale spre a le înmâna ocoalelor silvice respective, cari apoi rămâne obligate a le aplica.

Examinarea și aprobarea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare pentru pădurile, cari nu sunt proprietatea Statului se vor face de către oficiile respective de amenajare, din exterior. Numai pentru amenajamentele unor anumite păduri importante cari nu aparțin Statului, se va lua aprobarea direcției a III-a din administrația centrală.

Serviciul 2 din direcția III-a va avea să se ocupe în primul rând cu fixarea principiilor pentru întocmirea unei statistice în toate domeniile și câmpurile, pe cari se desfășoară activitatea silvică și cu adunarea materialului necesar dela direcțiile silvice, cum și din orice alte isvoare. Serviciul respectiv va trebui dela început pus în situația, că în minimum de timp posibil să întocmească în fiecare an un raport statistic cu privire la situația întregei gospodării silvice românești și, în special relativ la activitatea desfășurată de administrația pădurilor statului, la cheltuelile ei, la venitul net, brut și în volum lemnos, pe an și pe hectar, precum și asupra mersului regenerărilor.

Privitor la problemele direcțiunei a IV-a a corecțiunei torenților, s'a specificat deja esențialul la pag. 692 a Memoriului. Potrivit cu desvoltarea acestor lucrări și în special în raport cu mijloacele, de cari se va dispune, va trebui să se hotărască dacă nu cumva e oportun, ca sub conducerea acestei direcțiuni să lucreze separat două birouri cu atribuțiuni regionale bine definite din punct de vedere geografic de ex. unul pentru Vechiul Regat și altul pentru Transilvania. O preocupare imediată a acestei direcțiuni trebue să fie întocmirea unei legi, în care să se coprindă prescripțiuni dacă și forma în care proprietarii fondului vor trebui să conlucreze la corecțiunea torenților, cum să se mențină, și să se îngrijească să apere lucrările făcute din nou. Dacă încetează despăduririle în regiunile de munte și deal, dacă se reîmpăduresc

suprafețele despădurite, se corectează ravenele și torenții și se împiedică formarea de noui rupturi de coaste și ravene socotesc ca și astăzi repartiția pădurei în România este de așa natură, că poate asigura scurgerea normală a apei din munți.

Corespondența oficială a administrației centrale cu toate organele silvice exterioare se va face numai prin intermediul direcțiilor silvice, aceasta la rândul ei corespunde cu ocoalele care de asemeni nu pot corespunde decât cu direcțiile. Corespondența directă dintre ocol și serviciul central se va face numai în cazuri de o extraordinară importanță, când e nevoe absolută să se înștiințeze imediat serviciul central (mari doborâturi de vânt, incendii de păduri și altele).

Adevărata conducere a gospodăriei silvice a Statului incumbă direcțiunilor silvice, a căror competință va trebui să fie cu mult lărgită, directorilor regionali trebue să li se încredințeze examinarea și aprobarea programului de lucru anual al ocoalelor, examinarea potrivirei acestor programe cu prevederile amenajamentelor și prescripțiunilor serviciului central, obținerea fondurilor bănești necesare pentru gospodăria întregei direcțiuni și distribuirea la ocoale a fondurilor obținute.

Până aci fondurile bănești pentru toate ocoalele silvice se dau ca credite personale pe numele directorului sau al altui membru dela direcție, noui sume se ordonanțau numai după ce ordonanțele anterioare se justificaseră.

Acest procedeu a îngreuiat considerabil funcționarea serviciului. De cele mai multe ori continuarea lucrărilor s'a putut face numai dacă s'au dat creditele pe numele altui membru al direcției. Ca să se înlăture astfel de greutăți, recomandăm stăruitor, ca pe viitor toate creditele să se dea impersonal pe numele direcției silvice, iar împărțirea fondurilor, supravegherea întrebuințărilor, să rămână pe seama directorului. In seama direcției stă și supravegherea executărei lucrărilor la ocoale. In această ordine de idei se înțelege dela sine că organul care controlează trebue să aibă nu numai dreptul, dar și datoria de a lua la fața locului măsuri imediate pentru prevenirea concepțiilor greșite, sau pentru a împiedeca și îndrepta la timp executarea lucrărilor greșite. Mai departe direcțiunea are căderea de a executa și de a înainta forurilor superioare borderourile și conturile întocmite de ocoale și, în special, de a supraveghea vânzarea întregului material lemnos din pădurile Sta-

tului. Pe când, în mod normal, şefilor de ocoale ar trebui să li se limiteze oarecum competinţa în materie de vânzarea lemnului prin bună învoială, nu există nici o dificultate socotim noi, că această competinţă în ce priveşte direcţiunile silvice să se lărgească până la sume mai importante. In special trebue să li se dea direcţiilor competinţa să vândă prin bună învoială lemne chiar pe preţuri mai mari decât cele tarifare, şi să aprobe asemenea vânzări făcute de şefii de ocoale. Aprobarea rezultatului vânzărilor prin licitaţie publică a produselor exploatate în regie s'ar putea aproba de către direcţiune, până la orice sumă, iar în ce priveşte vânzările pe mai mulţi ani sau vânzările de material ce urmează a fi tăiat de cumpărător, direcţiunile să poată lua singure hotărâri până la valori destul de mari. Supravegherea pădurilor ce nu aparţin Statului, cade în competinţa agenţilor regionali respectivi.

Competinţa şefilor de ocoale va trebui să fie simţitor lărgită. Ei singuri însă vor trebui să fie în schimb răspunzători de executarea la timp şi în întregime a programelor întocmite de dânşii şi aprobate de direcţiunea silvică, cum şi de judicioasa folosire a fondurilor, cari li s'au pus la dispoziţie. Ei trebue să fie îndreptăţiţi, ca în cazuri de forţă majoră să facă din proprie iniţiativă schimbări în programul de lucru, după care apoi să ia aprobarea direcţiunei silvice. (De ex. complectări neprevăzute în plantaţiuni, lucrări de întreţinerea plantaţiilor, combaterea insectelor vătămătoare pădurilor, tăerea lemnelor atacate de insecte şi alte asemenea). Ei vor năzui, cu tenacitate, a face în regie toate lucrările din ocolul lor şi în special, exploatarea pădurilor. Competinţa lor, în ce priveşte vânzarea lemnelor, va trebui schimbată şi lărgită. Nu e însă nimerit ca şeful de ocol să fie împuternicit a vinde lemne prin bună învoială, pe o scară prea întinsă. Dacă li se prezintă ocazie favorabilă de vânzare prin bună învoială, să le fie permis să ceară preţuri mai mari decât tariful, în care caz vor trebui să ia o prealabilă aprobare a direcţiunei silvice. Vânzări licitative mici şi mijlocii, pentru un termen de un an, să fie împuterniciţi, a le face şi aproba singuri; pentru vânzări mai mari — şi în special pentru un termen de mai mulţi ani — să obţină aprobarea direcţiunilor silvice. Ar fi foarte nimerit, dacă pentru vânzările de lemne şi în special pentru cele exploatate în regie, s'ar introduce la ocol vânzarea prin licitaţie orală în loturi mici, dându-se împuternicire şefului de ocol să şi aprobe el însuşi rezultatul licita-

țiunei. Acest fel de vânzare ar da posibilitate populațiunei din vecinătatea pădurei, să cumpere lemnul de foc și de lucru necesar pentru gospodăria proprie, iar administrația silvică ar fi pusă să execute pe o scară mai întinsă, rărituri și tăeri de ameliorare.

Când se vor fi întocmit, în sfârșit, amenajamentele definitive pentru ocoale, sau când se va fi trecut pe o scară întinsă la tăerile în regie, administrația se va putea lipsi de cubajele prealabile, pe care obicinuește a le face acum, cari deși răpesc foarte mult timp, sunt în totdeauna puțin precise. In acest caz însă va trebui ca pe viitor limitele parchetelor anuale să corespundă cu limitele parcelelor, pe care este clădit amenajamentul, și să nu se mai permită, ca până acum a se fixa o nouă linie de demarcație a parchetului la câțiva metri depărtare de limita parcelelor existente, numai spre a da tăeturii anuale o anumită suprafață. Căci procedându-se astfel, nu este cu putință să facem o comparație între datele amenajamentului și cele obținute de fapt prin exploatare, și, ca atare, suntem în imposibilitate de a verifica în fiece moment corectitudinea amenajamentului și aplicabilitatea lui practică.

Absolut necesar este să se simplifice copistăria în toate domeniile administrației silvice: mai cu seamă trebuește neapărat redus numărul exemplarelor în care se fac actele justificative, dacă șeful de ocol se va descărca de povara scriptelor, și dacă la cancelarie el va avea personalul necesar și de bună calitate, — după părerea mea pentru fiecare ocol trebue să fie suficient un brigadier secretar și un copist arhivar — atunci orice șef de ocol, mai cu seamă după ce ocoalele se vor fi micșorat, va avea timp destul să efectueze lucrări pe teren, să se prrocupe de ameliorarea personalului silvic subaltern și, în acelaș timp să-și poată controla aplicarea legei în pădurile, care nu sunt proprietatea Statului. Foarte necesară este, deasemenea o neapărată revizuire a legiuirilor silvice, în ce privește constatarea, urmărirea și pedepsirea delictelor silvice. Cum am arătat deja în altă parte pag. 704) sancționarea delictelor silvice este în legiuirile în vigoare foarte blândă. O parte din pedepsele date, în afară de aceasta, sunt din când în când anihilate prin frecuentele amnistii. Acest fapt are ca consecință, că populația rurală pierde din ce în ce mai mult noțiunea delictului silvic. Procedura delictelor silvice este așa de înceată și greoaie, încât chiar judecarea celor mai simple procese se târăgănează ani de zile dearândul. In asemenea condițiuni, se

înțelege dela sine că zelul și energia brigadierilor și pădurarilor în constatarea și urmărirea delictelor silvice scade treptat.

Spre a se înlătura această rea stare de lucruri, trebue ca procedura în delictele silvice să fie astfel orânduită, ca pedepsele pentru un delict comis să urmeze cât mai repede după constatarea și cercetarea acestuia. In cazuri neîndoelnice este bine chiar, ca printr'o simplă ordonanță polițienească sau judecătorească, să se dispună asupra pedepsei, pentru ca aceasta să urmeze imediat după comiterea delictului.

VIII.

Ideile călăuzitoare ale prezentelor propuneri pentru reorganizarea politicei forestiere a României și a administrației silvice sunt următoarele:

1. Prin legi și dispoziţiuni administrative să se păstreze intact domeniul forestier, ce a mai rămas în România și să se amelioreze gospodăria lui, așa ca prin aceasta veniturile pădurilor să se mărească.

2. A se creia în Ministerul de Domenii, pentru administrația pădurilor țărei, un organ de conducere, care, descărcat de preocupările mărunte de serviciu, să poată lucra efectiv stimulând și îndrumâna în toate direcțiile și în toate domeniile economiei forestiere și, în acelaș timp, a se ameliora sistemul administrativ însuși prin simplificarea mersului serviciului și printr'o nouă distribuție a atribuțiilor fiecărui organ, spre a pune această administrație, eliberată de un biurocratism învechit, în situațiunea de a lucra mai prompt.

3. A spori buna dispoziție de lucru a tuturor organelor silvice, și mai cu seamă a șefului de ocol, prin faptul că competința lor se lărgește, responsabilitatea se mărește, prin faptul că controlul actual, care de fapt este numai formal exagerat, și împiedică lucrul, se reduce considerabil, înlocuindu-se, printr'o efectivă și reală supraveghere, cum și prin faptul că se urmărește a se reduce copistăria sterilă, răpitoare de timp.

O astfel de prefacere va spori fără îndoială simțul de răspundere al fiecărui organ silvic, considerat în parte. Acesta desigur ca urmare, își va folosi rațional toate puterile spre a-și ameliora randamentul serviciilor sale, atât în domeniul silviculturei, cât și în domeniul administrației forestiere și, în acelaș timp, în interesul Statului român și mai cu seamă în interesul administrației de Stat, va năzui a lucra neinfluențat din afară.

Neslăbite însă în puterea lor trebue să rămână şi mai departe dispoziţiunile legale cari se referă la disciplina funcţionarilor; ba chiar mai de grabă s'ar putea pleda pentru înăsprirea acestor dispoziţiuni, căci, dacă administraţia pe deoparte, lărgeşte atribuţiile şi măreşte responsabilitatea funcţionarului, pe de altă parte ea însă trebue să aibă şi căderea de a pedepsi cât mai apăsat şi la nevoe de a înlătura imediat din serviciul său funcţionarii, cari nu se arată demni de încrederea ce li se acordă şi cari lasă să cadă asupra lor vina.

Dacă administraţia silvică de Stat se reorganizează în felul propus de noi şi dacă metodele de lucru în practică şi în actele scrise se adaptează cerinţelor moderne; dacă se întocmesc amenajamente moderne pentru ocoale şi dacă se regulamentează exploatarea pădurilor; dacă, în acelaşi timp, se aplică pădurilor, cari sunt proprietatea Statului, propunerile făcute de noi aci, atunci mie îmi pare neîndoios, că foarte curând veniturile din pădurile Statului se vor mări, că treptat pădurile ţărei se vor îndrepta spre starea normală, care, faţă de excelentele condiţiuni de creştere ale principalelor specii, va permite o mereu crescândă producţie în materie, suficientă nu numai pentru acoperirea nevoilor interne dar şi pentru un important export.

O complectă şi permanentă reuşită vor aduce toate măsurile propuse în acest memoriu, numai atunci când în toate straturile poporului român şi mai cu seamă atunci când reprezentanţii poporului, senatorii şi deputaţii, vor dobândi din ce în ce mai mult convîngerea, că pădurea este una din cele mai de seamă avuţii ale ţărei, avuţie a cărei păstrare şi îngrijire în interesul bunei stări a întregului popor este o datorie cetăţenească. Spre a se ajunge aci este însă nevoe ca populaţia şi, mai cu seamă tinerimea rurală să fie încă de pe băncile şcoalei lămurită, prin învăţământul public şi prin conferinţe, asupra rolului pădurei, pentru ca ţăranul singur să ajungă la convingerea, că o pădure bine îngrijită este de o mare importanţă pentru propria lui bună gospodărie şi că pentru el însuşi este mult mai sănătos să-şi vadă de propriul său pământ şi mai cu seamă de propriile sale păşuni şi fâneţe, îngrijindu-le, şi ameliorându-le, decât să continue, ca şi până acum, a desfiinţa pădurea prin păşunat şi printr'o gospodărie banditească.

Bucureşti, 25 August 1929.

Auszug

Bevor die rumänische Regierung zur Neuorganisierung der Forstverwaltung schritt, hielt sie es für gut auch die Meinung eines ausländischen Sachverständigen einzuhohlen. Zu diesem Zweck betrief sie den Herrn Landesforstmeister Fr. Gernlein aus dem preussischen Staatsdienst, welcher am 17. Mai in Rumänien eintrat. Zur Sammlung der nötigen Daten besuchte er verschiedene staatliche Forstverwaltungen: die Zentralbehörde aus Bukarest, verschiedene Regionaldirectionen und Oberförstereien, dann Staats- und Privatforste, verschiedene Waldexploatationen usw. Am 2. September hat er das Land verlassen.

Auf Grund seiner Beobachtungen und Feststellungen und in Übereinstimmung mit dem, von Herrn Minister für Ackerbau und Domänen aufgegestellten Fragebogen, hat Herr Landesforstmeister Gernlein ein Referat ausgearbeitet, welches wir im Octoberheft und in den folgenden veröffentlicht haben, aus dem Inhalt dieses Referates geben wir kurz Folgendes wieder:

Die Form und Intensität der rumänischen Forstwirtschaft ist sehr verschiedenartig: man findet alle Stuffen der Entwikelung, von den primitivsten Nutzungsarten bis zu den volkommensten Forstbetrieben, in welchen die neusten forstlichen Doktrienen angewendet werden.

In einer ziemlich genauen Darstellung zeigt Herr Gernlein den Stand der Wälder des Landes, getrennt nach Gegenden und Besitzern.

Die Kleinforste—besonders die privaten Eigentümer—befinden sich in einem schlechten Zustand, weil sie gewöhnlich genutzt werden ohne dass ernstlich an ihre Wiederverjungung gedacht wird. Am besten sind die grossen Privatforste bewirtschaftet, wie die des orthodoxen Religionsfondes aus der Bukovina und die Wälder der Aktiengesellschaft Reşiţa, wo die Nachhaltigkeit genau eingehalten wird und die Bestände sorgfältig gepflegt werden.

Die Intensität der Wirtschaft bei den Staatswäldern ist ebenfalls sehr verschieden: in einigen Oberförstereien—und zwar in jenen aus zugänglichen Gegenden — wird die Wirtschaft nach modernen Prinzipien geführt. In der Mehrzahl der Oberförstereien aber, geschieht die Nutzung nach veralteten Normen: das Holz wird abgeschätzt und dann Flächen- oder Stammweise von Privatunternehmern genützt. Nur vereinzelt finden sich Regieexploatationen oder solche gegen einen Teiles des Materials. Neuauffortung wird gewöhnlich von Seiten des Staates ausgeführt. Für die ordnungsmässige Exploatation der Unternehmer muss eine Garantie hinterlegen.

Diese Art des Exploatationen vereinigt sämntliche Nachteile, sowohl von kulturellen als auch vom Standpunkte des Ertrages. Der Referent rät die Intensität der Exploatationen und der valorifikation der Forstprodukte zu erhöhen und zwar dort, wo die Umstände es verlangen, in Mitwirkung mit den Forstkooperativen, dieses aber nur in Beziehung auf die Ausführung der Waldarbeiten.

Im Zusammenhang mit den gesetzlichen Vorschriften, in Bezug auf Privatwälder, schlägt Herr Gernlein vor, man solle auch die privaten Eigentümer von Wäldern mit mehr als 300 Ha Ausdehnung verpflichten, die Nachhaltigkeit der Schläge zu verwirklichen, und man solle alle Massnahmen treffen, um weitere Entwaldungen zu vermeiden.

Um die Staatsforstverwaltung auf rationeller Wege zu leiten schlägt der Verfasser folgende Massnahmen vor: Man solle eine möglichst autonome Generaldirektion oder Forstverwaltung gründen, welche direkt vom Minister abhängen soll. Der Forstdienst muss deszentralisiert werden, indem ein grosser Teil der Obliegenheiten der Zentralbehörde den Regionaldirektionen übertragen wird. Auf diese Art wird ein grosser Teil des höheren Forstpersonals, welches heute in der Zentralverwaltung beschäftigt ist, bei den Arbeiten im Walde verwendet werden Können.

Die Zentralverwaltung wird aus 4 Direktionen bestehen: I. der Verwaltung der Staatswälder; II. der Kontrole der Priwatwälder; III. der Forsteinrichtung, Forststatistik und forstliches Versuchswesen; IV. der Wildbachverbaung. Jede Direktion wird in mehrere Abteilungen eingeteilt. Prinzipiell besteht die Aufgabe der Direktionen der Zentralverwaltung in der Anleitung der ausführenden Organe und in der Erledigung besonders wichtiger Angelegenheiten.

Der Aussendienst muss ebenfalls neuorganisiert werden u. z. so, dass die Direktionen bei der Erledigung der laufenden Angelegenheiten effektiv teilnehmen. Der gegenwärtige Kontroldienst wird aufgehoben, und durch einen von regionalem Charakter ersetzt. Schliesslich enthält das Referat auch in Bezug auf die Neuorganisation der Oberförstereien, deren Zahl zum Zwecke der Intensifikation der Forstkultur vergrössert werden soll, eine Anzahl von Vorschlägen.

CRONICA

Legea de organizare a Casei Pădurilor sub formă de Regie Autonomă este gata întocmită şi va fi supusă Parlamentului imediat după Sărbători.

Noua lege înfiinţează o Casă autonomă a pădurilor Statului — C. A. P. S. — precum şi o direcţie a regimului silvic, pendinte de Ministerul de domenii.

Spiritul legii, notat de noi şi în numărul trecut, urmăreşte, în afară de o largă descentralizare administrativă, intensificarea lucrărilor de punere în valoare după principiile regiei publice comerciale prevăzută în legea normativă votată în primăvară.

Cum în atribuţiile C. A. P. S.-ului nu cad decât pădurile Statului, pentru exercitarea supravegherei celor particulare, a trebuit să se creeze direcţia din minister.

Organ exterior pentru ambele aceste instituţiuni va fi deocamdată tot ocolul silvic, dar tendinţa este că pe măsura posibilităţilor şi disponibilităţilor de personal, să se creeze pentru direcţia regimului silvic, organe proprii.

Până la un timp se intenţionase complectarea acestei legi cu un important capitol referitor la corecţiunea torenţilor. S'a renunţat însă deocamdată la această intenţie şi a rămas ca chestiunea torenţilor şi a ameliorării terenurilor mproductive (degradate) să fie tratată într'o lege specială.

Asupra activităţii legiferatoare a guvernului, pe tărâmul silvic, vom reveni.

* * *

Frumoasa pădure a Snagavului a fost donată de către Ministerul de domenii Municipiului Bucureşti, cu condiţia expresă de a fi transformată în parc naţional.

In urma dorinţei sale, Alteţa Sa Principele Regent Nicolae, a fost împroprietărit cu o suprafaţă, pe care să-şi clădească un castel, afectându-i-se totodată şi câteva parcele de câte 100 ha pentru parcul său propriu.

Primăria Municipiului a început lucrările de amenajare ale lacului, în vederea construirii unui strand modern, precum şi a hotelurilor, restaurantelor, etc., menite să asigure un locaş de recreere la îndemâna tuturor cetăţenilor.

E un frumos început de modernizare, care răspunde unei reale necesităţi, iar noi ca silvicultori nu putem să nu ne bucurăm că pădurea începe a fi

apreciată şi la noi altfel de cât ca producătoare de lemne de foc sau ca loc de păscut vitele.

* * *

Academia agronomică. — In ziua de 4 Noembrie a avut loc la Herăstrău deschiderea «Academiei de înalte studiul agronomice».

Au participat, în afară de rectorul Academiei d-l D. Busuiocescu şi corpul profesoral, domnii: I. Mihalache, ministru agriculturii şi domeniilor, C. Argetoianu fost ministru la acelaş departament, Armand Călinescu, secretar general.

Cu această ocazie s'au desvelit şi monumentele ridicate în memoria foştilor directori şi profesori: P. S. Aurelian, Vlad Cârnu Munteanu, Nicolae Filip şi Const. Sandu-Aldea.

La deschiderea cursurilor a vorbit d-l rector D. Busoicescu căruia i-a răspuns d-l ministru I. Mihalache, iar la desvălirea busturilor d-l d-r. O. Popovici-Lupa, a vorbit despre marii dispăruţi, imortalizaţi în statuile aşezate în faţa Academiei.

* * *

Scrisorile d-lui I. Mihalache. — La 9 Noembrie 1929 d-l ministru I. Mihalache a terminat seria celor 12 scrisori adresate sătenilor.

Ar fi să ne oprim puţin asupra sfaturilor pe cari d-sa le dă mai ales în ceiace priveşte scrisoarea V-a «Sădiţi pomi şi-i îngrijiţi».

Deoarece scrisorile revăzute şi amplificate vor apare în broşură, în cursul lunii Decembrie, amânăm pentru numărul viitor reflecţiile noastre

Notăm numai, de astă dată, că nu ne mulţumeşte ecoul produs de cele 12 scrisori nu numai în presă ci în însăşi massa celor cărora le erau adresate.

E caracteristic faptul că comentariile ce trebuia în mod natural să se producă, pe marginea sfaturilor date, s'a redus la câteva note lipsite de importanţă, apărute în ziare.

Dar agricultorii au rămas indiferenţi?

* * *

La Şcoala Politechnică. — Federaţia Societăţilor Elevilor a organizat un ciclu de conferinţe de enciclopedie technică.

Deschiderea a făcut-o d-l N. Vasilescu-Karpen, directorul şcoalei politechnice, vorbind despre: «Invăţământul în şcoala politechnică», la 29 Noembrie.

Urmează ca în fiecare Vineri, cinci săptămâni consecutiv, să conferenţieze câte un reprezentat al fiecărei secţii (construcţii, mecanică, mine, industrială, silvică) expunând rosturile învăţământului respectiv în şcoala politechnică sau una din problemele de actualitate ale secţiei pe care o reprezintă.

Exponentul secţiei silvice este d-l profesor ing. d-r. M. Drăcea, care va vorbi la 20 Decembrie despre: «Rostul pădurilor în economia naţională».

* * *

Săptămâna raţionalizării muncii. — «Institutul românesc de organizare ştiinţifică a muncii» a angajat în intervalul 10—12 Noembrie o manifestaţie nouă pentru ţara noastră,

In cadrul expoziţiei «Biroul modern», care prezenta publicului cele mai perfecţionate aparate pentru mecanizarea lucrărilor de birou, a avut loc un ciclu de conferinţe cu privire la raţionalizarea muncii.

Inaugurarea s'a făcut Duminică 10 Noembrie, în prezenţa reprezentanţilor ministerelor şi ai marei industrii, prin cuvântarea d-lui T. Ficşinescu, vice-preşedinte al I. R. O. M.

D-sa socoate că sărăcia din ţara noastră e datorită insuficienţei de capital şi muncă, dar mai ales completei lipse de organizare, de aci marea importanţă a raţionalizării.

Luni 11 Noembrie, d-l Virgil Madgearu, ministrul industriei, a vorbit despre «Politica economică şi raţionalizare».

După un studiu al evoluţiei mişcării de raţionalizare, şi al stării actuale a aparatului nostru technic, insistă asupra standardizării care trebue aplicată în toate domeniile de producţie naţională.

Raţionalizarea duce spre ridicarea barierelor vamale, spre realizarea statelor unite ale Europei.

Marţi 12 Noembrie, d-l I. Răducanu, ministrul muncii, studiază problema în domeniul producţiei agricole şi industriale, precizând formele prin cari această mişcare a evoluat. (Doctrina lui Taylor, Ford, Fayol, Rathenau Gide).

Mercuri 13 Noembrie, d-l M. Manoilescu tratează «Cartelurile şi raţionalizarea». Conferenţiarul stabileşte raporturile dintre aceste noţiuni, raporturi cari după părerea d-sale fiind realizate practic, ar conduce la rezolvarea crizei economice mondiale.

Joi 14 Noembrie, d-l G. Taşcă, rectorul Academiei Comerciale, transpune problema în domeniul agriculturii şi fixează legătura «Capitalul şi raţionalizarea».

Vineri 15 Noembrie, d-l Stavri Cunescu, directorul învăţământului muncitoresc a vorbit despre «Muncă şi raţionalizare», lămurind o nouă latură a problemei: cea socială.

Sâmbătă 16 Noembrie, d-l Cezar Popescu, vorbeşte despre «Raţonalizare şi Administraţia publică»; d-sa aduce o serie de date dela ultimele congrese internaţionale privind raţionalizarea în Europa. Notă nouă, necesitatea raţionalizării legislaţiei.

Duminică 17 Noembrie, d-l T. Ficşinescu încheie, «Săptămâna» şi expoziţia, mulţumind tuturor conferenţiarilor şi în deosebi d-lui P. P. Dulfu, organizatorul acestei manifestări a I. R. O. M.

V. Dinu V.

INSEMNARI

Rusia şi comerţul internaţional de cherestea. — Intr'un articol precedent al revistei noastre, s'a arătat influenţa considerabilă pe care o exercită actualmente producţia rusească, asupra pieţei mondiale a lemnului.

Graţie Consulului general al României la Stockholm, d-l Const. Karadja, suntem în măsură a da câteva detalii în această privinţă. Inserăm, în cele ce urmează, un extras din raportul d-sale din 12 Noembrie a. c.

«Am aflat dela un mare exportator suedez de cherestea, că Ruşii au încheiat cu un sindicat englez, un contract pentru vânzarea a 450—500 mii de standarzi cherestea şi că au reuşit, într'adevăr, să execute condiţiunile minimale prevăzute în acel contract. Ruşii singuri declară că au vândut deja în acest an, în Anglia 570.000 standarzi. Se crede totuşi aci, că această cifră este exagerată — că toată această afacere este un «bluff» rusesc! — Faptul că U. S. S. R. a reuşit însă să vândă o cantitate aşa de importantă de lemne în Anglia, n'ar fi, — după părerea specialiştilor de aci, — o dovadă că industria lemnului este înfloritoare în Rusia. Cheresteaua rusească este azi vândută fără a lua în consideraţie preţul real de cost. Pădurile exploatate fiind toate confiscate dela proprietarii lor adevăraţi, capitalul social al exploatărilor poate fi şi este evident, trecut în bilanţ aproape la zero. Asistăm de fapt, în Rusia de azi la acelaş fenomen ca la noi îndată după deprecierea leului, în urma războiului, — însă pe o scară mult mai mare — ţara se sărăceşte printr'un export de material lemnos vândut sub valoarea lui reală.

«Acest «dumping» al cherestelei ruseşti nu poate decât să creeze mari dificultăţi industriei lemnului din Suedia şi Finlanda.

«Un specialist filandez a declarat, acum recent, că Rusia va fi probabil în stare să exporte 1.000.000 până la 1.200.000 standarzi de cherestea în 1930.

Cifrele exportului din anii trecuţi sunt următoarele:

1927	440.000 standarzi	
1928	570.000 »	
1929	800.000 »	cifre provenind

din sursă rusească — probabil exagerate.

«Prin aceste cifre crescânde ale exportului Sovietelor, celelalte ţări vor fi silite să-şi micşoreze activitatea, piaţa mondială nefiind destul de elastică pentru a absorbi un surplus de producţie în cherestea.

«Finlandezii socotesc deci că vor fi siliţi să reducă exportul lor de che-

restea dela 1.280.000 standarzi cât era în 1927 la 850—900.000 standarzi în anul viitor, ba în cazul cel mai rău, poate chiar la 750.000 standarzi.

«Subsistă totuşi o slabă speranţă că Finlandezii vor reuşi să obţie din partea Ruşilor o limitare a exportului lor, cu scopul de a menţine preţurile mondiale la un nivel convenabil.

«Pe de altă parte s'a publicat aci, în zilele acestea, ştirea că sindicatul de import englez «Russian Soft Wood Importe» şi-ar fi întrerupt tratativele cu Uniunea Sovietică, pentru cumpărarea întregului export de cherestea al acesteia. pe anul 1930 şi nu se ştie, dacă aceste tratative vor fi reluate sau nu.

«Consecinţele nouei întorsături a lucrurilor sunt greu de calculat: este posibil ca importatorii englezi să prefere a încheia, de acum înainte, contracte cu exportatori mai serioşi decât Ruşii, adresându-se, într'o măsură mai întinsă decât până azi, ţărilor scandinave şi Finlandei. Momentul ar fi poate prielnic şi pentru exportatorii români. Pe de altă parte este posibil ca Ruşii să lovească piaţa mondială şi mai mult decât până acum, prin noui reduceri de preţ, dacă nu reuşesc să încheie un contract general de vânzare pentru întreaga cantitate de cherestea disponibilă.

«In ceeace priveşte cantităţile exportate, Suedezii pot fi mulţumiţi în anul acesta; ei au vândut deja, o cantitate de circa 1.100.000 standarzi pentru a fi predaţi înainte de expirarea anului curent, faţă de un export total de 1.075.000 standarzi în anul trecut şi 1.099.000 standarzi în 1913. Pentru anul viitor s'au încheiat deja contracte pentru vânzarea a 50.000 standarzi — mai ales în Danemarca, Franţa şi Olanda.

* * *

Metoda pădurii continui: ‹Die Dauerwaldmethode›. Puţine noţiuni au fost discutate aşa de mult, în silvicultura europeană din ultimii ani, ca aceea a pădurii continui. Ea a fost fixată pentru prima oară, de către A. Moeller în lucrarea sa «Kiefern-Dauerwaldwirtschaft». Autorul înţelegea prin aceasta toate acele sisteme de cultură a pădurilor, la cari solul nu este golit de odată, printr'o singură tăiere, ci rămâne acoperit incontinuu cu pădure.

Principiile generale ale acestui sistem, aplicat prima oară în Bärenhoren în Anhalt, sunt următoarele

1. Pe fiecare hectar se lasă netăiaţi cel puţin 50 m^3 lemn plin ‹peste 7 cm diametru›.

2. Se urmăreşte a se obţine, pe cât posibil, o cât mai mare creştere în volum, cu o cât mai mică cheltuială de capital.

3. Repetarea la 2—3 ani a răriturilor.

4. Recoltarea arborilor nu se face la o revoluţiune sau la un diametru anumit, ci se lasă arborii, ce vegetează activ, să-şi mărească volumul. Se doboară însă arborii de toate grosimile, cari nu mai vegetează destul de activ, sunt bolnavi, strâmbi sau defectuoşi.

5. Coroana şi ramurile arborilor sunt lăsate să putrezească pe loc, din care proces rezultă o pătură groasă şi umedă de humus, cu o vegetaţie deasă de muschi ‹Hypnum›, care este foarte avantajoasă pentru regenerarea naturală.

6. Regenerarea se face pe cale naturală, lăsându-se, peste tot unde e lumină suficientă, să crească în voie semințișuri, având în vedere că la 50 ani aproape toți arborii forestieri produc sămânță din belșug.

7. Creșterea anuală nu se determină pe hectar, ci se stabilește la fiecare 10 ani, în total, pe parcele.

8. Ideea pădurii normale este părăsită, ca și străduința obținerii unei normale repartiții a claselor de vârstă, lăsându-se o completă libertate, pentru a se obține maximum de producțiune.

D. A. S.

* * *

Pădurile Poloniei. — După «Anuarul statistic al Poloniei» pe 1928, republica vecină are o întindere totală de 388.400 km² și o populație de 30.213.000 locuitori.

Pădurile ocupă o suprafață totală de 7.946.344 ha, ceeace reprezintă 21 % din suprafața țării, cota de pădure pe cap de locuitor fiind de 0,26 ha.

Pe categorii de proprietari, pădurile Poloniei se repartizează astfel:

Pădurile Statului			2.486.453 ha
» bisericilor			84.906 »
» stabilimentelor publice			85.061 »
» particulare	propr. mare		4.379.353 »
	» mică		692.720 »
	» colectivă		217.851 »

Cifrele privitoare la pădurile Statului sunt exacte, cele referitoare la celelalte categorii de proprietari, numai aproximative.

Proporția speciilor este următoarea (la 1923): Rășinoase 75 % (pin 60 %, molift 12 %, brad 3 %); foioase 25 % (stejar 5 %, alte foioase 20 %).

In pădurile Statului proporția speciilor este: Rășinoase 80,6 % (pin 66,3 % molift 9,6 %, brad 4,7 %); foioase 19,4 % (din cari, stejar 4,6 %).

Producția normală anuală, a fost evaluată în 1923 astfel:

Producția totală	21.413.371 m³,	sau 2,39 m³	pe ha.
» păd. Statului	8.066.093 »	» 2,84 »	» »
» » part. pr. mică	3.110.159 »	» 1,62 »	» »
» » » » mare	10.237.119 »	» 2,44 »	» »
Pe cap de locuitor revin	0,79 »		

După clasele de vârstă pădurile Poloniei erau constituite la 1923 astfel: (7 clase de vârstă de 20 ani, și peste 120 ani), în % începând dela cele mai tinere: 18,3; 16,1; 13,6; 13,9; 13,3; 14,4; 1,3; goluri 8,6 %.

Industria cherestelei, în 1926, (fără gaterele anexe la alte industrii era următoarea:

Nr. total al stabilimentelor 1.433
Lucrători 41.434
Nr. gaterelor 2.375

Producţia anuală a acestor gatere a fost de 9.208.450 m³ cherestea, din cari s'au vândut pentru consumul intern 391.813 m³ lemn tare şi 3.761.400 m³ lemn moale ⟨şi răşinoase⟩ şi la export şi 177.333 m³ lemn tare şi 2.288.175 m³ lemn moale.

Cele mai multe fabrici de cherestea sunt situate în departamentele din centrul şi sudul ⟨în Carpaţi⟩ ţării.

Comerţul de lemne al Poloniei, a evoluat în perioada 1925–1927 astfel:

	Import	Export
	Cantităţi în 1000 tone	
1925	61	3.268
1926	19	4.970
1927	23	6.426

Mari cantităţi de lemn brut se exportă anual ⟨apr. 50%⟩, mai ales în Germania, ceeace constitue, desigur, o pierdere pentru industria ţării.

D. A. S.

RECENZII

La pêche pratique, *Maurice Rénée et Désiré Palma.*

După «La T. S. F. Pratique» şi «La Chasse Pratique», despre care am vorbit într'unul din numerele revistei noastre de anul trecut, librăria Hachette a tipărit *„La Pêche Pratique"*, un volum de 200 pagini, cu numeroase figuri şi crochiuri, executate de d-nul Désiré Palma. Preţul 12 fr. sau vre-o 80 lei.

Amatorii de ştiinţă pură nu o vor găsi în această carte, esenţialmente practică, după cum o indică şi titulatura.

Este chiar aşa de practică şi lipsită complectamente de vreo incursiune în domeniul ştiinţelor în directă înrudire cu piscicultura, încât ne-am îndoi chiar de cultura autorului, dacă n'ar fi scrisă cu multă claritate şi distincţie.

Trebue să recunoaştem însă, că practicianul pescuitului are o sarcină mai ingrată, de cât a avut-o d-nul Jean Regnac în «Vânătoarea practică».

Lumea peştilor este aşa de streină de lumea noastră şi atât de săracă în pitoresc, încât cu greu se va găsi cineva, în afară de profesionişti şi de amatori în ale pescuitului, care să citească cu destul interes cartea d-lui Maurice Rénée.

Dacă vârfurile şi prăpăstiile cele mai periculoase ale munţilor, ca şi frumoasele lanuri din câmpie, dacă liniştea noptilor senine, ca şi foşnetul trestiei din ă şi albul nesfârşit al zăpezii atrag pe pasionatul vânător spre o varietate infinită de situaţii, pline de farmec şi neprevăzut, spre o lume de sălbătăciuni, cu obiceiurile, naivităţile şi vicleniile ei, apa este aproape aceiaş pretutindeni şi peştii, cu unele mici deosebiri de formă şi mărime, duc aceiaş viaţă inferioară şi lipsită de orce interes, căzând nătâng în undiţa pescarului.

Il vom urma bucuros pe vânător pe cărăruele codrului, căci el practică un sport frumos şi nu-şi câştigă victima decât la capătul a numeroase oboseli, precauţiuni şi emoţii, pe când pescarul este totdauna un braconier, un adversar neleal al bietului peşte, care în firească-lăcomie înghite cârligul undiţei, ascuns în corpul unei râme, de un adversar, ce aşteaptă liniştit pe mal sinuciderea victimei.

Pe cât de palpitantă şi plină de riscuri este o vânătoare de lupi, urşi, porci mistreţi, pe cât de eroică este înfruntarea fiarei înfuriate, pe atât de desgustător ni se pare tabloul unui ţipar de mare, greu de 14 kgr, un adevărat animal, sbătându-se furios cu capul străpuns de cârligul unei zdravene undiţe.

Lupta între pescar şi peşte este inegală şi neleală.

De sigur, că nu poate fi altfel. Pentru aceasta nu este însă un cuvânt, ca să ne pasionăm de pescuit.

Pe când vânătoarea este mai mult un sport, decât o profesiune productivă,

pescuitul are un carater aproape exclusiv practic, productiv.

Pentru debutanţi, amatori şi chiar pentru profesionişti consumaţi, a scris autorul «La pêche pratique», ocupându-se aproape exclusiv cu indicarea celor mai potrivite ustensile şi modul lor de folosire pentru prinderea peştelui, în mod absolut practic, la râu, baltă sau la mare, cu material foarte simplu, fără cheltueli inutile.

Dela generalităţi asupra materialului de întrebuinţat şi celui mai bun mod de folosire al lui, autorul abordează prima parte a cărţii «Pescuitul în apă dulce», în care tratează chestiunea «momelelor», cari se pun în undiţă spre a atrage peştii, şi a modului de a şi le procura fiecare la faţa locului. Trece apoi la felul particular de a prinde fiecare categorie de peşte, ţinând socoteala de obiceiurile, preferinţele şi natura sa.

In partea II-a a cărţii «Pescuitul la mare», autorul se ocupă cu pescuitul în bazinul porturilor, pe plajă şi pe stânci şi de uneltele (curse), proprii acestui pescuit, pentru a sfârşi cu pescuitul câtorva păsări de mare şi a unor crustacee.

Nu intrăm în amănunte şi nici nu putem spicui părţi, ce-ar fi mai interesante.

Dela început până la sfârşit cartea e plină de detalii practice, cu deosebire utile pentru cei ce profesează pescuitul, cât şi pentru cei ce găsesc o distracţie într'însul, de aceia le-o recomandăm.

N. N. Caragea

Der Waldbau, *Vorlesungen für Hochschulstudenten von Alfred Möller. Erster Band. Naturwissenschaftliche Grundlagen des Waldbaus.*

Cultura pădurilor. Cursuri universitare de Alfred Möller. Vol. I. Bazele ştiinţifice ale culturei pădurilor.

Möller a decedat de câţiva ani. Cartea pe care o semnalăm cititorilor şi care a apărut anul acesta (1929) este redactată şi editată de către soţia sa şi de un prieten devotat al lui, d-r. Erh. Hausendorff. In ea se reproduc cursurile pe cari le-a predat Möller la Academia forestieră dela Eberswalde. Unele sunt copii fidele ale manuscrisului original, altele au fost redactate după notele lăsate de Möller şi după citaţiuni din literatură făcute tot de el.

Cine deschide cartea, măcar că este prevenit că în acest volum este vorba de bazele culturei pădurilor, totuşi va fi surprins a nu găsi mai nimica din toate acelea ce este obişnuit a le afla din cărţile de silvicultură.

Din cele 547 pagini, câte cuprinde volumul, 316 sunt consacrate, «importanţei ciupercilor pentru existenţa pădurii», iar 231 studiului «fisiologiei vegetale ca bază a culturei pădurilor».

Această concepţie a cursului culturei pădurilor îşi are explicaţia. Möller care era consilier silvic superior şi ca atare director al Academiei forestiere din Eberswalde, avea ca specialitate botanica nu cea forestieră, ci botanica generală. Möller era un entuziast, un îndrăgostit al ştiinţei pure. Iată ce ne spune într'un loc: «Ştiinţa are ca armament observaţiunea şi gândirea logică. Numai rezultatele obţinute cu aceste arme au valoare ştiinţifică. Practica lucrează cu orice mijloace. In practică nu comportă mijlocul ci succesul. De oarece aceste două domenii sunt aşa de deosebite ca mijloace şi ca ţeluri, nu trebuesc confundate. Nici odată nu vom avea rezultate bune. Dacă vreţi să învăţaţi a planta, să manipulaţi sapa şi casmaua, să transportaţi puieţi de pin de un an astfel ca să prindă şi să crească, atunci mergeţi d-lor în pădure, numai acolo vă puteţi instrui, nu aci, ascultând cursul meu de fisiologia

plantelor». Şi în altă parte: «Dacă în pădurile virgine ale Americei de Sud cineva ar descoperi astăzi un arbore necunoscut încă, dacă l'ar studia, l'ar descri şi l'ar face accesibil ştiinţei, fără ca nici coaja, nici lemnul, nici alte părţi constitutive ale lui să aibă vr'o valoare practică pentru omenire, atunci această descoperire din punctul de vedere ştiinţific ar avea exact aceiaşi valoare ca şi când deabea acum s'ar descoperi arborele — cunoscut aproape de 300 de ani — a cărui coajă ne procură acel specific contra frigurilor care e apreciat de toată lumea. Mai mult, dacă prin noua descoperire s'ar deschide subit noui posibilităţi, pentru explicarea unor anumite relaţiuni de rudenie a diverselor alte forme, atunci ştiinţificeşte descoperirea în cestiune ar valora mult mai mult decât acea a arborelui quinquina».

Această profesie de credinţă a botanistului Möller ne face a înţelege mai bine planul cursului de cultura pădurilor aşa cum l-a conceput dânsul. Nu ne mai surprinde extensiunea ce se dă studiului ciupercilor, asupra întocmirii lor morfologice şi clasificarii lor, asupra vieţii lor misterioase în straturile superficiale ale solului şi în pătura moartă a lui, asupra înrâurirei lor puternice, în bine şi în rău, a fenomenelor de diferite ordine ce se petrec în pădure. Nu ne mai surprinde că Möller în prelegerile lui nu se mărgineşte la domeniul specific silvic, ci face dese şi întinse incursiuni şi în alte domenii de ştiinţe, de ex. în pathologia şi terapeutica animală şi umană sau în technica microscopică etc. Şi mai puţin ne vom mira când prin cercetări de ordin fiziologic, autorul caută a ne lămuri asupra ultimelor cauze ale unor fenomene pe cari zilnic le putem observa în pădure.

Aşa fiind, cartea lui Möler nu vrea să dea directive practice pentru cultura cât mai rentabilă a pădurilor, ci vrea să ne îndrumeze către studiul ştiinţific al cestiunilor de silvicultură, vrea să transpună studiul lor din domeniul empirismul rutinar în acel al cercetărilor ştiinţifice exacte.

In tot cazul, chiar acei cari nu-şi însuşesc punctul de vedere al lui Möller şi cari preferă un curs de silvicultură practic speculaţiunilor pur teoretice cu efecte problematice sau prea îndepărtate, chiar ei vor găsi în cartea lui Möller multe lucruri de interes practic imediat şi o vor ceti de sigur cu mult folos.

G.

BIBLIOTECA CENTRALĂ
„ASOCIAŢIUNII"
SIBIIU

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

Nr. 9, Septembrie 1929.

Placement forestier et valeur d'avenir, par Volmerange.

Plasament forestier şi valoare de viitor.

Procentul este venitul produs de 1 leu plasat în timp de un an şi se calculează după formula: $p = \frac{v}{C}$, în care v = venitul şi C = capitalul.

Intr'o afacere de lungă durată mersul normal al procentului este ascendent şi, după ce a trecut printr'un maxim descreşte până ce încetează acumularea veniturilor. Plus-valuta v a capitalului angajat C pentru un număr de ani n, inferior aceluia, care corespunde maximului n este dată de formula $v = C\,(1+p)^n - 1$, la epoca realizării plus-valuta este: $V = C\,(1+p)^N - 1$.

O întreprindere de împădurire intră în geniul afacerilor de lungă perioadă. Capitalul angajat este constituit de cheltuelile, ce se fac în mod normal pentru cumpărarea terenului şi punerea lui în stare de producţie forestieră. Acest capital capătă în fiecare an o plus-valută, pe măsură ce se apropie de scadenţa realizării venitului, se micşorează riscurile şi se acumulează creşterile anuale.

Când producţia anuală a solului, tinzând spre maximum, va diferi puţin dela an la an, progresarea preţului va deveni insuficientă pentru a compensa augmentarea anuală a capitalului angajat prin creşterea anului precedent şi procentul va începe să descrească.

Vârsta N, la care corespunde maximum P, de procent de plasament forestier se numeşte termenul de exploatabilitate comercială al pădurii.

Odată trecută vârsta N, nu mai poate fi vorba de valoarea de viitor a arboretelor, dată de formula de mai sus: $v = C\,(1+p)^n - 1$.

După aceste consideraţii generale, autorul trece la determinarea valorii de viitor a unui arboret omogen şi a tinerilor arbori diseminaţi într'un arboret neregulat, luând exemple pentru crâng compus, crâng simplu şi codru regulat.

Se zice, că natura nu se pune în ecuaţie, totuşi pentru a se ajunge la rezultate practice, nu trebue să se omită din calcule niciunul din elementele, cari ar avea o influenţă apreciabilă asupra fenomenului studiat.

Aşa de ex., în calcularea valorii unui arbore sau arboret tânăr trebue să intre în calcul şi valoarea solului, care l-a produs.

Pe lângă sol trebue să intre în calcul un alt element, viteza, adică valoarea creşterii obţinută la sfârşitul fiecărui an.

Or, numai proporționând în fiecare an procentul aplicat timpului scurs, după viteza de creștere a valorii prealabil determinată prin observație, se va introduce în formulă acest element esențial «de timp» sau mai bine zis «de viitor». Astfel pusă la punct, formula de capitalizare va putea fi considerată ca ecuația financiară a pădurii.

Concluzii.—Rezultă din cele de mai sus, că procedeul rațional de întrebuințat pentru a calcula valoarea de viitor a unui arbore tânăr consistă în a căuta, care este suprafața pe care o ocupă în realitate acest arbore și a considera, că valoarea lui este renta solului aferent acestei suprafețe în timpul anilor cari corespund vârstei arborelui, cu condiția a se calcula această rentă cu un procent potrivit aceleiași vârste, în așa fel, ca beneficiile escontate să fie regulat repartizate între trecut și viitor.

Formula capitalizării cu procente progresive este singura, care conține toți factori în cauză și permite să se obțină rezultatul căutat.

Etude sur la production du chêne par le traitement en futaie pleine, avec réserves dans les coupes définitives, par R. Potel.

Plecând dela considerațiunea, că de vreo jumătate de secol se simte o penurie în lemn de lucru nu numai în Franța, dar chiar în lumea întreagă, autorul este preocupat de grija, de a se putea face față în viitor necesităților mereu crescânde în lemn de lucru de dimensiuni mari. In special stejarul, de mari dimensiuni, propriu pentru cele mai multe întrebuințări, e pe cale a dispare în Franța, unde vechea metodă de tratament à tire et aire lăsase o moștenire frumoasă.

O revenire la arborii de mari dimensiuni se poate face nu numai prin lungirea revoluțiilor în codru plin, ci prin creiarea arboretelor de stejar în amestec, în special cu fagul, prin aplicarea judicioasă a răriturilor și mai ales urmărind vechea metodă—tire et aire—prin lăsarea în picioare după tăerea definitivă a unui oarecare număr de stejari de viitor, spre a ajunge la mari dimensiuni.

După ce vorbește și de tăerile preparatorii și de emondarea rezervelor, autorul conchide, că mijlocul preconizat pentru producția lemnului de lucru, adică rezervarea la tăerea definitivă a stejarilor bine aleși, constitue în mod teoretic cea mai satisfăcătoare și în mod practic cea mai experimentată din soluțiile susceptibile de a atinge scopul cel puțin în tratamentul codru plin.

A propos de la pyrale grise du mélèze, par A. Barbey.

In regiunea alpestră, laricele suferă atacul unui microlepidopter ‹Steganoptycha pinicolana›, care cauzează un mare dificit în producția semințelor și dispariția a o parte din frunzișul arborilor în vârstă.

De curând a apărut un studiu de seamă asupra acestui parazit al laricelui, datorit entomologistului elvețian M. Thomann, însărcinat de Societatea «Larix» de la Saint-Moritz să găsească procedeul de distrugerea acestei omizi. Dela păsări cari nu pot rezista iernilor lungi și friguroase din acest ținut, nu se poate aștepta mare ajutor. Mai mult se poate nădăjdui dela insectele parasite: ichneumonide și tachinide.

Le Spessart, par Ulrich Ducellier.

Este o vastă regiune situată în Bavaria, în suprafață de 150.000 ha, din cari $^2/_3$ sunt împădurite.

In Spessart sunt arborete de stejar pur, de fag pur, de fag și stejar amestecat,

arborete de foioase şi răşinoase tratate în codru. Revoluţia: 300 ani pentru stejar, 120—140 ani pentru fag, 80—90 ani pentru răşinoase. Posibilitatea anuală este de 5 m^3 la hectar.

Se găsesc arborete foarte bătrâne — 400—800 de ani, — în cari 20 % din material este încă în bună stare şi arborete de stejar de 260—310 ani în bună stare, cu un abundent subetaj de fag.

Arborii se vând după doborâre prin licitaţie, vânzarea prin bună învoială rervându-se numai pentru materialul de puţină valoare.

Stejarul de Spessart procură un lemn de placaj reputat, prin fineţea construcţiei lemnului, datorită încetinelii vegetaţiei şi extremei bătrâneţe a arborilor, cu creşteri anuale aşa de slabe, că nu se pot vedea cu ochiul liber. Preţul acestui lemn merge crescând, ajungând la 700 şi chiar la 1200 mărci m^3. (A se nota bine, căci aceasta însemnează 28.000 până la 48.000 lei m^3, adică valoarea unui hectar la noi).

Chiar fagul ajunge până la 100 mărci m^3.

Dacă astăzi se găsesc în Spessart cei mai bătrâni stejari din lume, aceasta se datoreşte faptului, că au fost cruţaţi pentru ghinda lor, care servea de hrană vânatului.

Technica forestieră în Spessart este dominată de principiul codrului amestecat (arborete amestecate), ale cărui avantaje — după cum se ştie — sunt o mai mare rezistenţă la primejdiile exterioare şi o mai bună utilizare a factorilor de producţie.

N. N. Car.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

1 Septembrie.

Ph. Sieber; Birkenvorwald: pădurea premergătoare de mesteacăn. Autorul desvoltă problema culturii mesteacănului pe terenuri desgolite: despădurite, prin tăiere rasă sau cataclisme naturale (doborîturi incendii) sau de împădurit (terenuri goale agricole, etc.). Mesteacănul este—precum se ştie—o specie de primă împădurire, un pionier al pădurii, care suportă gerurile timpurii şi târziu. Pădurea de mesteacăn ameliorează solul şi dă produse destul de bine plătite.

Prof. M. E. Tkatschenko: Untersuchungen der Wälder Ruslands, USW. Cercetări asupra pădurilor, condiţiunilor staţionale ale Rusiei. In continuare, autorul descrie în acest articol lucrările făcute în ultimul deceniu în Uniunea sovietică, asupra desecărilor solurilor mocirloase, apoi studiile hidrologice ale apelor, ce au însemnătate în cultura pădurilor, lucrări de împădurire a stepelor şi nisipurilor sburătoare (până la războiu se fixaseră numai în Ucraina peste 280.000 ha, asemenea nisipuri). In ce priveşte speciile de împădurire în stepă, A. arată bunele rezultate obţinute şi în Rusia cu salcâmul şi mai recomandă: Gleditschia, Maclura, Sophora şi Arthrophytum Ammodendron, din Turchestan, dintre pini, pe P. ponderosa şi P. Murrayana. Contra troienelor de zăpadă s'au creiat perdele de protecţie din molift pe circa 3.600 km lungime.

Autorul descrie în fine diversele lucrări făcute de cercetătorii ruşi, de după războiu pe terenul dendrologiei şi al fiziologiei vegetale. (Sfârşitul în numărul viitor).

Comunicări: Economia forestieră ungară, de d-r *Reinhold:* o recenzie succintă a unei lucrări apărute în limba ungară, cu privire la gospodăria forestieră a Ungariei, după răs-

boi, In ea se arată pierderile încercate de U. în domeniul forestier, prin tratatul dela Trianon şi cum a fost organizată producţia şi aprovizionarea cu lemne în noile hotare. Se mai arată organizarea studiilor şi cercetărilor ferestiere, noile legiuiri silvice, organizarea administraţiei şi politica forestieră a ţării vecine.

15 Septemvrie.

R. Geiger; Messung des Expositionsklima: Măsurarea climei de expoziţie. Autorul arată, în continuarea articolului său, influenţa expoziţiei asupra frecvenţei furtunilor (se arată şi măsurătorile făcute), asupra cantităţii de precipitate, asupra iuţelei vânturilor (şi altitudinal) şi rezumă, comentând diferitele rezultate găsite: cu vorbele lui A. Schmauss, că: clima locală este funcţiune de grosimea păturii vegetale, şi că prin schimbarea neîntreruptă a grosimei acesteia şi clima este într'o continuă transformare.

D-r Heck: Die freie Durchforstung: Răritura liberă, comunicare la adunarea silvicultorilor din Würtemberg şi comentariu asupra rezultatelor acesteia. (Articolul va continua).

Comunicări: Volumul şi greutatea grămezilor de lemne de foc de E. Frost. Se arată rezultatul cubajului şi cântăririi exacte a mai multor grămezi de piese subţiri (produse de răriturí), de diverse specii, aşezate după condiţiunile de sortare germane din 1875.

D. A. S.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST-UND JAGDWESEN.

Nr. 7, Iulie.

Cultura frasinului, de *Swart*. Frasinul nu trebue cultivat în masive pure, el este o esenţă de amestec, care introdusă în masive proprii aduce o sporire însemnată a rentabilităţei pădurei. Frasinul în staţiunea sa nu trebue introdus în tăerile rase, decât cu ajutorul unei specii pionier, din care cea mai de recomandat este aninul alb, mesteacănul sau carpinul. Aninul alb se introduce ca butaşi de 2 ani în patrate de 4 m², iar după 4 ani se plantează printre rândurile de anin la aceiaşi distanţă ca şi aninul, frasinul. Se are în vederea a se da spaţiu de desvoltare frasinului, prin ţinerea în loc, prin tăere, a aninului.

Frasinul se mai introduce cu succes sub masiv, la care avem în vedere a libera la timp ochiurile regenerate de frasin.

In arboretele desvoltate de frasin se introduce, în cazul când solul este descoperit, un sub-arboret de fag, sub care frasinul se regenerează.

In tratarea acestor arborete se are în vedere, mai departe, a extrage frasinul din arboretul principal şi a da lumină subarboretului din etajul de jos de fag.

Recomandaţiile date de serviciul forestier prusian în vederea aplicărei amenajamentelor în 1926. de *Spiegel*.

In vederea tratărei arboretelor în conformitate cu amenajamentul, se dau agenţilor silvici indicaţiuni foarte documentate de felul cum va proceda cu diferitele categorii de arborete, clasificate după esenţele componente şi clase de vârstă. Astfel pentru fag, pe bazalt şi calcar se arată: *a)* menţinerea lui ca specie predominantă (0,5—0,8%), *b)* regenerarea naturală se face greu, *c)* se renunţă la prima tăere de însămânţare pentru a nu desveli solul, care are tendinţe de înerbare. Celelalte tăeri de însămânţare se fac închise în ochiuri sau bande, *d)* ca esenţe de amestec se recomandă frasinul, paltinul, molidul, laricele, etc.

Aceste indicaţiuni devin obligatorii, ele se pot schimba de agent, care are datoria a motiva acţiunea sa, prin nevoile culturale.

Agenţii sunt obligaţi a face anual observaţiunile lor în ultima parte a amenajamentului, unde sunt deschise rubrici speciale, cari indică natura observaţiunilor de făcut. Aceste observaţiuni se cercetează anual de birourile centrale de amenajament şi se au în vedere.

Cercetarea catalazei în seminţe, ca un mijloc de analizare a calităţei şi sănătăţei lor, prof. *W. Schmidt.*

Se iau seminţele şi se cercetează conţinutul lor în fermentul «*catalază*», care are proprietatea să reducă O_2 H_2 şi are aci un rol important de reductor în timpul germinaţiunei. Conţinutul în catalază ne dă posibilitatea a ne da seama, *a)* de procentul de germinaţie al seminţei, în un interval mult mai scurt (2 zile) decât prin determinarea acestui procent, *b)* de starea pathologică a seminţelor, *c)* să recunoaştem timpul maturităţei lor, *d)* să aflăm influenţa factorilor ulteriori şi a anotimpurilor asupra procentului de germinaţie.

Aflăm cu surprindere, că în cursul unui an putinţa de germinaţie a seminţelor (raportul dintre seminţele încolţite în 4 zile, faţă de cele încolţite în 21) nu e acelaş, cel mai scoborât este în luna Februarie, după care se ridică brusc în Martie—Mai, se scoboară şi rămâne constant vara. Din această observaţie rezultă că timpul cel mai indicat pentru stabilirea procentului germinaţiei este primăvara. Acest fapt are un mare folos şi pentru plante şi ne explică de ce seminţele din sol, negerminate primăvara, stau în tot timpul verei în repauz pentru ca să germineze în primăvara anului viitor.

Dreptul de a vâna iepuri de casă în Prusia, de *A. Ebner.*

In Prusia nu e statornicit prin lege că iepurii de casă sunt animale de vânat, din care cauză se ivesc conflicte, pentru înlăturarea cărora se cere aducerea unui articol adiţional.

In ce sezon să se răreasca stejarul? de *Geyr.*

In masivele de stejar cu gorun se recomandă rărirea masivelor vara târziu, pentru a diferenţia bine speciile, pentru a vedea în eventualele cazuri de defoliere de insecte, exemplarele cele mai viguroase şi a ne da seamă în timp de vânt de exemplarele ce se stingheresc.

Dr. C. G.

Nr. 8, 1929.

Vânătoarea pe proprietăţile mici comunale, de avocat *Brandenburg.*

In urma măsurei de a se da libertate fiecărui proprietar în parte dreptul deplin de vânătoare pe proprietatea sa, se constată în Prusia o continuă scădere a vânatului nobil. Dela 1907 se restrânge, ca o urmare a răului constatat, acest drept şi proprietarii mici sunt obligaţi a se grupa în asociaţii.

Această măsură salutară nu a putut fi impusă în acelaş timp în Hanovra, unde reprezentanţii poporului s'au opus la aplicarea legei arătate.

Intrebuinţarea metodei istorice în silvicultură, de d-r Martin.

Cercetând metodele de tratare a arboretelor ce au avut aplicaţiune pe teren şi având în vedere rezultatele măsu-

rilor luate şi cari ne sunt arătate nouă de starea actuală a arboretelor se pot judeca valoarea lor pentru practică. Acest studiu ne mai permite a ne explica forma actuală a arboretelor.

Sporul de creştere în urma răşinării, de *Schwerdtfeger*.

In literatură se găsesc afirmaţiuni că în urma răşinării pinul arată un spor de creştere. In urma cercetărilor personale autorul conchide că un asemenea spor nu se poate dovedi.

Dispariţia stejarului în Westfalia, de *Iley*.

In Westfalia, ca şi la noi, stejarul a suferit în ultimii ani de mari calamităţi. Primăvara anului 1928 a adus un ger târziu, după care urmează un atac puternic de Tortrix şi de Oidium. In anul 1929 atacul lui Tortrix revine cu mai mare intensitate, la care se mai adaugă Geometra, Agaricus meleus şi un Coccus.

Exploatarea barbară a pădurilor, de *Karl Dopf*.

Pe suprafaţa globului pe cea mai mare întindere se face o exploataţiune barbară a pădurilor. Pentru păstrarea unei rezerve de păduri, care să acopere nevoile viitoare ale omenirei sunt necesare măsuri de restricţie cu caracter internaţional şi pe de altă parte se arată necesitatea sporirei căilor de comunicaţii, cari să facă exploatabile cât mai multe suprafeţe păduroase. Astăzi pădurile dispar numai în apropierea căilor de comunicaţii, astfel în Siberia exploatarea urmează o bandă de 10—20 km în lungul marilor căi de comunicaţii.

Nr. 9, din 1929.

Cultura laricelui de Japonia în ţinuturile coastei Mării Baltice.

Prin cultura laricelui de Japonia (L. leptolepis) se poate împiedeca formarea humusului acid. Cultura sa în pepiniere este precedată de o cultură agricolă cu lupin şi o îngrăşare a solului cu săruri de fosfor şi potasiu. Procurarea seminţei s'a făcut cu multă greutate direct din Japonia, ajungând un kgr la preţul de 1500—2000 lei kgr. Seminţele au fost aduse în conuri pentru o mai bună conservare, iar conurile au fost desfăcute apoi la faţa locului.

Pueţii sunt plantaţi în amestec cu pin şi molid. Această specie a dat în vechile culturi bune rezultate şi arată, pe lângă avantajul de mai sus şi o mare putere de rezistenţă contra boalei cancerului ce decimează laricele european.

Starea şi averea. Ing. *H. Hönlinger*.

Calcul comercial al «Stărei şi Averei» îşi găseşte aplicaţiune şi în estimaţia forestieră. Acest calcul are la bază o raţională rentabilitatea a solului; în acest scop o clasă de vârstă şi suprafaţa pe care o ocupă, nu mai trebue privită ca o unitate independentă, ci în calcul se va ţine cont de întreg masivul.

Renta solului anuală susţinută se calculează pentru toate clasele de vârstă şi pentru întreaga revoluţie.

Procentul de scumpire al lemnului, de *Hering*.

Lemnul ca materie primă se scumpeşte în continuu; această urcare a valoarei sale este în afara scăderilor accidentale valutare şi urmează o curbă, ce lasă să se vadă: 1) o periodicitate ondulatorie ca urmare a conjucturilor favorabile. 2) o scumpire continuă în intervale mai lungi.

Schimbarea valoarei lemnului stă în strânsă legătură cu micşorarea valoarei

banului, ca şi oricare altă materie primă, ea are însă un mers ascendent şi din cauza micşorării rezervelor lemnoase.

Dr. C. G.

ALLGEMEINE FORST-UND JAGD-ZEITUNG.

Sept. 1929.

Tăeri succesive pe suprafeţe mari sau tăeri de regenerare în bande înguste? de ing. *Otto.*

Autorul compară două metode aplicate (Kantz şi Brauer) în Germania la fag, cari se bazează pe tăeri în bande înguste şi pe tăeri succesive pe suprafeţe mari şi din rezultatele obţinute deduce:

Tăerile în bande reduc la minimum pagubele cauzate prin exploatare de vânt, în timp ce tăerile succesive folosesc bine anii de sămânţă şi dau protecţie puezimei contra gerurilor târzii şi timpurii. Bandele având o direcţie variabilă după versant, în cazuri de terenuri foarte accidentate din cauza deselor schimbări în ordinea lor se pierde vederea clară asupra lor.

Conducerea arboretelor în acest ultim caz este extrem de complicată şi cere mari sforţări personalului.

Din motivele arătate în condiţiunile date şi pentru fag este de părere a se preferi metoda tăerilor succesive pe suprafeţe mari.

Cercetări asupra descompunerii păturei moarte (cu urmare) de *Hellag şi Jung.*

Se arată metoda de cercetare proprie, care are ca scop a urmări descompunerea păturei moarte sub acţiunea aceloraş factori. Ca un mijloc practic de a judeca mersul descompunerii este măsurarea cantităţei de CO_2, care se pune în libertate în timpul acestui proces. Ca material de cercetare se folosesc frunze de brad, molid, stejar şi fag.

Procesul se petrece în un spaţiu închis, unde se introduce aer, din care s'a curăţat CO_2 şi apoi aerul este dat afară prin un aparat de determinat cantitatea de CO_2 luată din interior.

Cercetări asupra valabilităţii tipurilor de păduri în Riesengebirge, de *Blanckmeister şi Merz.*

Pe solurile de pe munţii cristalini asociaţiile plantelor erbacee ne dau tipuri de pădure asemănătoare cu acelea ale lui Cajander. După altitudine avem la aceiaşi asociaţie de plante erbacee, bonităţi diferite ale arboretelor, aşa de de ex. la 1050 m altitudine tipul Oxalis corespunde cu cl. 2 de bonitate.

Pentru altitudini mari de peste 1000 m tipurile de pădure după asociaţiile plantelor erbacee nu mai au valoare.

D-r C. G.

SILVA

Septembrie, Nr. 36/37.

Zur wirtschaftlichen, logischen u. mathematischen Kritik der Bodenreinertragslehre, von *E. Ostwald.*

Contribuţiuni la critica din punctul de vedere economic, logic şi matematic a teoriei rentei forestiere celei mai mari.

Dacă teoria în chestiune are mulţi partizani şi numără mulţi luptători convinşi, apoi a avut dela început şi chiar şi acum în urmă mulţi adversari declaraţi. Intre aceştia din urmă figurează şi Ostwald. In articolul de sus, care ocupă două numere consecutive ale Silvei, face o critică acută acestei teorii. In deosebi

respinge argumentaţia pur matematică în deslegarea chestiunilor economice şi insistă asupra consecinţelor fatale, ce trebue să aibă speculaţiuni de acest fel asupra pădurii reale. Reproşul, încă de mult făcut teoriei, că fixarea procentului din formula fundamentală este absolut arbitrară, îi serveşte şi lui Ostwald pentru a demonstra ca revoluţiunile, astfel calculate, sunt departe a oglindi nici nevoile reale ale pădurii, nici cele ale pieţei. Insă argumentaţia subtilă a lui Ostwald nu se mărgineşte aci. El discută toate consecinţele ce decurg din interpretarea logică a formulei lui Faustmann şi ajunge, cum am spus-o, la respingerea hotărîtă a teoriei.

Poate că nu e lipsit de interes a afla că în numărul 46 al Silvei a şi apărut o promptă replică a lui St. Hönl nger, care cu aceiaşi hotărîre, cu care Ostwald atacă, apără şi trece la contraofensivă.

Printr'o notă, datorită redactorului-şef al Silvei, lui V. Dietrich, se face următoarea declaraţie principală: «Suntem de părerea că chestiunile de ordin teoretic-economic, de care este vorba în articolul de faţă şi în altele cari tratează acelaş obiect, pot fi învederate prin formule matematice, dar nu pot fi soluţionate prin ele. Pentru acest cuvânt discuţiunea de astădată se închide».

Sept., Nr. 38-39.

Schnellwuchsbetrieb in Jütland, von *Profesor d-r E. Gehrhardt in Hann. Münden.*

Tratamentul creşterilor forţate în Jütlanda.

«Revista Pădurilor» a semnalat de două ori până acum (Nr. 3, 1929, pag. 211 şi Nr 9 1929, pag. 674) propaganda. pe care o face profesorul d-r E. Gehrhardt, pentru tratamentul imaginat de d-sa, acel al «creşterilor forţate» (Schnellwuchsbetrieb). Este vorba de răriturl energice, începute foarte de vreme şi continuate la intervale scurte (de 2—4 ani) până aproape de vârsta exploatabilităţii. Gehrhardt, prin articolul de mai sus, face o comunicare interesantă în privinţa aplicării acelei şi idei în unele păduri, create artificial în bărăganele (Heide) Jütlandiei.

Datele pe cari ni le serveşte pentru deslusirea chestiunii, parte sunt rezultatul observaţiunilor făcute de autor la faţa locului parte sunt procurate de către administraţiile locale. Ele învederează înrăurirea favorabilă ce a avut tratamentul preconizat pentru desvoltarea arboretelor de fag, molid, brad, duglas şi molidul sitca. Acest tratament oare va fi el aplicabil şi în pădurile noastre, se întreabă Gehrhardt?

Răspunsul îl dă prin una din concluziunile la cari ajunge la sfârşitul articolului: «Cele constatate ne pot sugera şi nouă multe idei utile, fiindcă condiţiunile staţionale din Jütlanda, în ciuda umidităţii mai mari a aerului, nu se deosibesc de cele ale noastre (cele germane) aşa de mult ca să excludă tratamente asemănătoare». Se poate susţine acelaş rezonament şi pentru pădurile româneşti?

* * *

CENTRALBLATT f. d. GESAMTE FORSTWESEN.

Viena, Nr. 9.

Asupra fabricaţiunii pastei de lemn, de Ing. *E. Belani.*

Autorul, director al mai multor instalaţiuni de fabricarea pastei de lemn în Austria, descrie modul de fabricare a acestui material, din ce în ce mai mult cerut de industria modernă. Se ştie că hârtia ordinară, în special cea de ziare,

nu este fabricată din celuloză curată, ci conţine un mare procent de pastă de emn, obţinută prin desfibrarea acestuia pe cale mecanică. Autorul dă exemple şi calcule demonstrative, asupra rentabilităţii acestor instalaţiuni şi relevă în special câştigul ce l'ar avea administraţiile forestiere, dacă şi-ar clădi mici fabrici proprii, de acest fel.

Revista mai conţine recenzii şi comunicări.

D. A. S.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 9, Septembrie 1929.

Le mélèze en Suisse, par *H. Badoux.*

Laricele în Elveţia.

Laricele, stejarul munţilor cum îi spun elveţienii, se găseşte destul de răspândită în Elveţia, în cantoanele Grisson şi Valais. In ultimul timp, din cauza omului şi a unei insecte, a început să se împuţineze. Omul a căutat să-l înlocuiască cu moliftul, iar insecta — Tortrix pinicolana, Zeller, îi cauzează importante pagube.

Autorul analizează după observaţiile făcute de H. Thomann şi W. Nägeli, metamorfoza acestei insecte. (Articolul va urma).

Société suisse pour l'étude des carburants de remplacement, par *F. Aubert.*

Societate elveţiană pentru studiul carburanţilor substituitori.

Elveţia este preocupată de chestiunea carburantului cel mai rentabil, deoarece neavând petrol nu voeşte să mai fie tributară altor ţări. In acest scop s'a creiat o societate, cu menirea de a studia chestiunea amintită. Se crede că viitorul carburant ce va înlocui petrolul, va fi fabricat din lemn.

Congrès international des stations de recherches forestieres à Stockholm, par *H. Badoux.*

Congresul internaţional al staţiunilor de cercetări forestiere.

E vorba de congresul internaţional ce a avut loc anul acesta la 21—27 Iulie.

Reprezentanţii a 30 state s'au întrunit să discute printre altele şi importanta chestiune a «bibliografici forestiere internaţionale», găsirea modalităţii unei publicaţiuni care să cuprindă lista tuturor scrierilor referitoare la silvicultură, din trecut până în zilele de azi.

Congresul viitor, care este al 8-lea s'a fixat pentru 1932 în Franţa.

Ant. Răd.

SYLWAN (Polonia).

Nr. 4.

Aşezarea pânzelor şi tabele pentru calculul fiecărei scânduri, ce se tae din buştean, de *S. Sowinski.* Felul cum se aşează pânzele în cadrul gaterelor, are o influenţă covârşitoare asupra randamentului în cherestea. Autorul dă o tabelă pentru calculul lăţimii fiecărei scânduri (de o grosime dată), în funcţie de depărtarea părţii despre inimă până la mijlocul buşteanului: $l = \sqrt{d^2 - 2a^2}$, în care l = lăţimea căutată, d = diametrul buşteanului la capătul subţire şi a, distanţa dela faţa interioară a scândurii, până la centrul buşteanului.

Revista mai conţine cinci articole, asupra cuprinsului cărora nu putemreferi fiind date numai în limba polonă.

D. A. S.

ESPAÑA FORESTAL.

August, 1929.

Francisco Mira. Dunele dela Guardamar. Articol în continuare. Se arată lucrările cari s'au făcut în vederea fixării lor, s'au încercat speciile: Ailanthus glandulosa, Acacia lophanta, Robinia pseudoacacia, Cupressus horisontalis, C. macrocarpa, Nicotiana longiflora, Tamarix gallica.

Domingo Olazábal. Centenarul naşterii lui Lucas Olazábal. Continuare.

Bogăţia forestieră a Finlandei. Continuare.

Timoteo de Antonio y Gil. Parcul naţional de pe Guadarrama. Continuare.

Serbarea arborelui la Moncloa.

V. S.

SUMARSKI LIST, ⟨Jugoslavia⟩.

Septembrie—Octombrie 1929.

Asupra cantităţii deşeurilor la debitarea lemnului rotund în grinzi cioplite, de dr N. Neidhardt ⟨art. în continuare⟩.

Asupra bunului randament al fagului, de A. Perusíc, articol în continuarea celui apărut în Nr. 2 al acestei reviste ⟨1929⟩, constituind o replică la art. apărut în Nr. 6/7.

D. A. S.

LESNICKÁ PRÁCE ⟨Cehoslovacia⟩.

Nr. 9.

Mijloace de a determina circonferinţa, de B. Polansky. Autorul insistă asupra erorilor rezultând din determinarea suprafeţei secţiunii cercului în funcţie de media a 2 diametre şi recomandă calcularea ei cu ajutorul circonferenţei, care dă rezultate de 3 ori mai exacte. Lungimea circonferenţei se corectează în prealabil cu ajutorul formulei empirice $P = O^2 \alpha$ sau $P = 0.0746\ O^2$.

Date asupra apariţiei insectelor vătămătoare pădurilor în Boemia înainte de 1839, de Prof. Al. Nechleba.

Societăţile cooperative forestiere ⟨urmare⟩, de F. Houska.

D. A. S.

INFORMAŢIUNI

Numiri

D-nii Stelian Dobrescu, Zeno Spârchez, M. Croitoru, T. Georgian şi Dinu Valeriu-Voinea, absolvenţi ai Şcoalei Politechnice Bucureşti, în serviciul Cassei Pădurilor ca diurnişti provizorii pe ziua prezentării.

D-l Virgil Frăţilă, absolvent al aceleiaşi şcoli pe ziua de 1 Decembrie la Oficiul naţional al cooperaţiei.

Transferări în interes de serviciu

Pe ziua de 15 Noembrie 1929

D-l ing. şef silvic Şt. Dumitrescu-Gârbovi dela oc. silv. Bobiceşti la oc. Câmpeni.

D-l ing. silvic Ion Marin dela oc. silv. Lăpuşna la oc. Bălceşti.

D-l ing silvic Adalb. Spaniol dela oc. silv. Bălceşti la oc. Tg.-Mureş.

D-l ing. silvic Alex. Becheş dela oc. silv. Tg. Mureş la oc. Câmpeni.

D-l ing. şef silvic Şt. Dumitrescu-Gârbovi dela oc. silv. Câmpeni în Centr. dir. Cluj.

D-l ing. şef silvic Marin Iacob dela ocolul silv. Isticeu la oc. Valea-Râului.

D-l ing şef silvic Gh. Antonescu numit şeful ocolului silvic Lăpuşna.

D-l ing. silvic stagiar C. Mitan dela serviciul de ridicări în plan, se detaşează după cerere la ocolul silvic Tulcea.

D-l ing. silvic V. Palade şeful ocolului silvic Lipovăţ şi d-l ing. silvic Gh. Petrescu şeful ocolului Ţugureşti, trec unul în locul celuilalt.

D-l ing. silvic stagiar E. Cononenco trece dela ocolul silvic Gura-Gaibenă la Tighina.

D-l ing. silvic stagiar H. Pfaundler din centrala direcţiei Constanţa la ocolul silvic Curt-Bunar.

Pe ziua de 1 Decembrie 1929

D-l ing. şef silvic A. Petrov, şeful ocolului silvic Lăpuş trece după cererei în centrala direcţiei Constanţa.

D-l ing. şef silvic I. Marinescu, şeful ocolului silvic Radu-Negru în interes de serviciu în centrala C. Pădurilor.

D-l ing. silvic Marcel Mihalescu, din centrala direcţiei Piteşti după cerere la ocolul silvic Bobiceşti.

D-l ing. şef silvic I. Ungureanu de la direcţia Sebeş şi d-l ing. silvic al Stănescu, şeful ocolului silvic Schitu-Greci în interes de serviciu trec unul în locul celuilalt.

D-l ing. silvic Bruno Herţog şeful ocolului silvic Cerna, în interes de serviciu la centrala direcţiei Constanţa.

Pe ziua de 1 Ianuarie 1930

D-l ing. silvic I. Şimonec, şeful ocolului silvic Beclean, după cerere la ocolul silvic Şimleul-Silvaniei.

Inaintări

Pe ziua de 1 Dec. 1929.

D-l ing. silvic Marin Iacob la gradul de ing. şef silvic.

D-l ing. silvic Iosif Iuhas, la gradul de ing. şef silvic.

D-l ing. sub-inspector A. Atanasescu, la gradul de ing. inspector silvic.

Pe ziua de 1 Ianuarie 1930

D-nii ing. sub-inspectori silvici: N. Martian, M. Şt. Suhăţeanu, I. S. Ionescu şi Petre Ioan—după alegere—la gradul de ing. inspector silvic.

La gradul de inginer silvic

I. Păcuraru pe ziua de 15 Febr. 1929.

Al. Georgescu pe ziua de 1 Martie 1929.

A. Alexandrescu, idem.

L. Nicolaescu »

I. Minăescu »

L. Lugojanu pe ziua de 15 Martie 1929.

C. Căpitanu pe ziua de 1 Aprilie 1929.

Radu Petre idem.

A. Paraschivescu, idem.

A. Melenciuc »

N. Dogaru »

Traian Roman »

Traian Belcea »

Const. Tarhon, pe ziua de 15 Mai 1929.

Gh. Dumitrescu pe ziua de 1 Mai 1929.

Petcu Gheorghe, pe ziua de 1 Iunie 1929.

Const. Dobrescu idem

I. Preoţescu »

Schrött Iosif »

P. Nicolescu »

V. Negoiţă »

P. Popescu pe ziua de 1 Iulie 1929.

Al. Petrescu pe ziua de 15 Iulie 1929.

N. Stinghe pe ziua de 1 August 1929.

Gh. Oprişanu pe ziua de 15 Sept. 1929.

N. Taşcă pe ziua de 1 Oct. 1929.

I. Toma idem

Al. Dărlău idem

D. Hartia pe ziua de 1 Ian. 1930.

La gradul de ing. şef silvic.

După vechime

Gh. Tatomir pe ziua de 1 Aprilie 1926.

N. Carpov pe ziua de 1 Iulie 1926.

Gh. Chercea pe ziua de 1 Noembrie 1927.

H. Haret pe ziua de 1 Noembrie 1927.

Al. Bujoreanu pe ziua de 1 Aprilie 1927.

Şandor Ştefan pe ziua de 1 Aprilie 1927.

I. Niţescu pe ziua de 1 Noembrie 1927.

Popescu Sinaia pe ziua de 1 Noembrie 1927.

Gh. Pavalache pe ziua de 1 Ianuarie 1927.

N. Caragea pe ziua de 1 Ianuarie 1928.

I. Mihăescu pe ziua de 1 Ianuarie 1928.

I. Galleriu pe ziua de 1 Aprilie 1928.

P. Bejan pe ziua de 1 Aprilie 1928.

C. Cristea pe ziua de 1 Iunie 1928.

D. Ionescu pe ziua de 1 Iunie 1928.

Ch. Guţu pe ziua de 1 Iunie 1928.

S. Ghica pe ziua de 1 Iunie 1928.

Arm. Şt. Gherghiu pe ziua de 1 Noembrie 1928.

Al. Ciutak pe ziua de 1 Ianuarie 1929.

T. Enescu pe ziua de 1 Aprilie 1929.

I. Zachlinski pe ziua de 1 Mai 1929.

I. Havaş pe ziua de 1 Iunie 1929.

E. Buzeteţki pe ziua de 1 Noembrie 1929.

T. Vidinischi pe ziua de 1 Noembrie 1929.

A. Brestianschi pe ziua de 1 Ianuarie 1930.

Pe ziua de 1 Ianuarie 1930

Popescu Ruse, Ad. Kaiser, D. Romanovschi, I. Poclitaru, Ernst Fizek, Şt. Şofalvi, N. Duldurerscu, N. S. Popescu, E. Mavrodin, V. Trandafirescu, N. Băcanu, E. Petrovan, M. Popescu, C. Popessu-Făurei, Stoica Filoftei, D. Podeanu, Gh. Nonuţă, N. Măţăoanu, V. Harnagea, Al. Stănescu, I. Paraschiv, C. Criveanu, Fr. Terdic, Eug. Reuss, C. D. Popescu, D. Balogh, A. Sabo, N. Pandrea, I. Grecu, L. Comşa, N. Bubob, Şt. Gherghel, Sandi Mircea, I. Gh. Martinescu, I. Sass, D. Al. Popescu, D. C. Ionescu, V. Lisievici, V. Palladian, C. C. Dumitriu, D. Onaca, C. C. Emanoil, O. Mihăilescu, N. Stănescu, T. Nicoară, Şt. Predescu, I. Popovici, I. C. Ionescu, A. Hălmăgeanu, A. Măşcanu, I. Diaconescu, Eug. Zehan, D. Antonescu, I. A. Nicolaescu, N. Goţia, I. Zachariaş, Şt. Guyaş.

La gradul de ing. insp. silvic

D-l Gh. Stamatescu pe ziua de 1 Aprilie 1928.

Pensionări

Au fost puşi în retragere din oficiu pe ziua de 1 Ianuarie 1930, potrivit art. 203 al. 2 din legea organizaţiei Ministerelor, d-nii:

Const. Opran, administratorul Casei Pădurilor,

Ion Timoc, Ion Aleman, X. Sculy, C. Sava-Goiu, C. P. Georgescu, ing. consilieri silvici.

O. Crattero, Iosif Gombossy, ing. inspectori generali silvici.

P. Maxim-Lenş, N. Bossie, C. Gheorghe, L. Gasparetz, D. Georgescu, A. Mavrodineanu, A. Briestyanschi, C. N. Budu, M. Păcescu, Şt. D. Olteanu, W. Moldvay, Am. Munteanu, ing. inspectori silvici.

V. Horvath, T. Plachi, Fr. Schmidt, P. Pribnov, M. Lescov, ing. sub-inspectori silvici.

Iuliu Urban, Coloman Wildmann, ing. şefi silvici.

Const. Frunză, ing. hotarnic în Casa Pădurilor.

I. Pessiacov, subdirector cl. I în Casa Pădurilor.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Casa Pădurilor

Direcția amenajerilor

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor.

Asupra raportului d-lui administrator al Casei Pădurilor;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare a codului silvic publicată în «Monitorul Oficial» No. 131.920.

DECIDEM:

Art. 1. – Se aprobă de noi anularea amenajamentului pădurei Muntele Frumoasele din comuna Nerei, jud Putna, proprietatea obștei răzeșilor din comuna Văsui, jud. Putna, publicat în «Monitorul Oficial» No. 96 929, p. II, suprapus contrar art. 5 din Codul silvic, asupra vechiului amenajament aprobat prin deciziunea No. 39.711/929, publicat în «Monitorul Oficial» Nr. 193.920 și care amenajament este valabil până în anul 1935, când urmează a fi revizuit.

Art. 2 și uitimul. – Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei deciziuni.

Dată astăz. 19 Noembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *V. Potârcă*

p. conformitate, *Nedescifrabil.*

No. 63.534 929

Art. 1. – Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Milești-Făurești, pendinte de comuna Făurești, județul Vâlcea, proprietatea d-lor Mircea și D. Bârzescu, în suprafață de 32 ha 6000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani Exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al păduri Isvorul, pendinte de comuna Isvorul, județul Mehedinți, proprietatea moștenitorilor defunctului I. Isărescu, în suprafață de 118 ha 8660 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în 3 ani; trupurile

plantate cu salcâmi însemnate pe plan cu No. 6 şi 7 în suprafaţă de 25 ha 8500 m² se poate tăia în al treilea an dela începerea tăerilor. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizu rea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Berghelu, pendinte de comuna Homocea, judeţul Tecuci, proprietatea d-lor Jagues Leon, n suprafaţă 75 ha 5000 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani. Exploat rea în 2 ani în 1929—1930 şi 1930 931. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 3 ani.

d) Regulamentul de explo tare al pădurii Kornişani, pendinte de comuna Aninoasa, judeţul Gorj, proprietatea d-lui N. I. Orezeanu, în suprafaţă de 95 ha. Regimul crâng simplu Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în 2 ani; în aceşti 2 ani să nu se tae decât arboretele care au împlinit în moment l tăerei 20 ani aşa cum precizează regulamentul legii; arboretele care au 18 ani acum nu se vor tăia decât în al treilea an al revoluţiei tranzitorie. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Verneşti trupul Irişte, pendinte de comuna Verneşti, judeţul Arg ş, proprietatea d-relor Adela colonel I. Tiuleanu şi Ecaterina C. Solacoglu, în suprafaţă de 49 ha 2 00 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Seacă Gârbovan pendinte de comuna Bogdana, judeţul Bacău, proprietatea d-lui Isidor Beral, în suprafaţă de 288 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani Exploatarea în 10 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizu rea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi art. adiional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art 3 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 19 Noembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *V. Potârcă*

p. conf., *Nedescifrabil*.

Nr. 63.536 1929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Mitaci, Vârful Surduc în 2 serii, pendinte de comuna Tuşnad, judeţul Ciuc, proprietatea composesoratului din comuna Tuşnad, în suprafaţă de 21 5 ha 7400 m². Regimul codru cu tări rase în seria I-a şi codru grădinărit în seria II-a. Revoluţia normală 80 ani pentru seria I a şi 100 ani p ntru seria II-a. Exploatarea în conformitate cu planul sp cial de cu tură şi exploatare. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar pentru seria I-a şi 1000 lei de hectar pentru seria II-a. Revizuirea după 10 ani; pentru ser a de păşune, dacă există sentinţă care o destină acestei folosiri, se va face amenajament silvico-pas oral a parte.

b) Amenajamentul păduril Dosul Martinei, pendinte de comuna Sugag, judeţul Alba, proprietatea bisericei ortodoxe române di Sugag, în supra aţă de 39 ha. Regimul codru cu 30 rezerve la fiecare hectar; în porţiunile care au stejar, rezervele vor fi din stejar. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădur re 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Ropcea, pendinte de comuna Ropcea, judeţul Storojineţ, proprietatea d-lui Rudolf Aschner, în suprafaţă de 1 7 ha 3800 m². Regimul crâng simplu Revoluţia norm lă 20 ani. Exploatarea în 4 ani. Garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar pentru parchetul (1 şi 2 parcela 1 a, 2 b, 3 a şi 3 b de 87 ha 5500 m²) în rest 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Hula 2 trupuri pendinte de comuna Blăjel, judeţul Târnava Mică, proprietatea d-lui Ştefan Haller, în suprafaţă de 57 ha 5500 m². Regimul crâng cu 50 arbori de rezervă la hectar. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar pentru parcelele 1 şi 2, lei 2000 de hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Tibou în 6 serii, pendinte de comuna Borsa, județul Maramureș, proprietatea moștenitorilor lui Papp Simon din Vișeul de Sus, în suprafață de 1211 ha 5000 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 67 ani seriile 1, 2, 4, 5 și 6 și 47 ani seria 3-a. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Pădurea de jos, Pădurea mare și Coasta viilor, pendinte de comunele: Gorneşti, Isra și Periș, județul Mureș, proprietatea d-lui d-r Dominic Teleki, în suprafață de 190 ha 6200 m². Regimul crâng cu 60 arbori de rezervă la hectar. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat, sau într-un timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3 — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 19 Noembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *V. Potârcă*

p. conformitate, *Nedescifrabil.*
Nr. 63.538 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Siliștea-Lereşti, pendinte de comuna Lereşti, județul Muscel, proprietatea d-lui inginer Gr M. Balotă, în suprafață de 117 ha 7200 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani Exploatarea în 3 ani, Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Cacova, pendinte de comuna Cacova, județul Dâmbovița, proprietatea d-lui C. Crătunescu, în suprafață de 11 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Tunari, pendinte de comuna Tunari, județul Ilfov, proprietatea d-nei Maria Calimachi în suprafață de 666 ha 7000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani. Exploatareaa în 10 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Pojorâta, pendinte de comuna Lereşti, județul Muscel, proprietatea d-nei Maria Pitică și Gr. N. Balota, în suprafață de 165 ha 2200 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în 3 ani. Prin operațiile culturale să nu se reducă consistența sub 0.8. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Studiul sumar de exploatare al pădurii Zăvoiul Cioroiașu, pendinte de comuna Bălănești, județul Olt, proprietatea d lui colonel Al. Tărtășescu, în suprafață de 27 ha 1100 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani. Garanția de împădurire 600 de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 și uliimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 19 Noembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *V. Potârcă*

p. conformitate, *Nedescifrabil.*
Nr. 63,510 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Cubleş, pendinte de comuna Cubleşul, judeţul Cluj, proprietatea d-nei Berta Felszeghy, în suprafaţă de 21 ha 4500 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani cu interval între tăieri de 10 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Gura Jujerei, pendinte de comuna Sesarm, judeţul Someş, proprietatea comunei politice Mogoşeni, în suprafaţă de 49 ha 3300 m², Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Pescoasa, pendinte de comuna Filea, judeţul Mureş, proprietatea d-lui Iuliu Farkaş şi familia în suprafaţă de 8 ha 3200 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea în 12 ani. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar Revizuirea după 10 ani

d) Amenajamentul pădurii Higiu, pendinte de comuna Telina, judeţul Târnava Mare, proprietatea composesoratului de păduri din Telina, în suprafaţă de 130 ha 4000 m². Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 100 ani. Exploatarea în 100 ani, nu se admite a exploata în primul an 5 parchete, ci să se tae în fecare an câte un parchet. Garanţia de împădurire 800 lei de fiecare hectar Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Rovina, pendinte de comuna Brănişca, judeţul Hunedoara, proprietatea bisericei ortodoxe din comuna Brănişca, în suprafaţă de 11 ha 7400 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Păuleni, pendinte de comuna Păuleni, judeţul Odorhei, proprietatea composesoratului din comuna Păuleni, în suprafaţă de 281 ha 4100 m². Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea în 80 ani. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Rogoza, pendinte de comuna Văleni, judeţul Târnava Mare, proprietatea comunei Văleni în suprafaţă de 64 ha 4500 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc., se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc., referitoare la supr faţa pădurii, la numele proprietarului, etc, au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii, suprafeţii, etc

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 19 Noembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *V. Potârcă*

p. conformitate, *Nedescifrabil*

Nr. 63.542,929.

Art. 1 — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Pleşoiu, pendinte de comuna Stoiceni, judeţul Argeş, proprietatea d-lui Nae C. Burdescu, în suprafaţă de 70 ha 2600 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 0 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Rândaşa-Sasa, pendinte de comuna Furcenii de Sus, judeţul Gorj, proprietatea d-lui Dinu A. Stolojan, în suprafaţă de 293 ha 1000 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 5 ani. Garanţia de împăduri.e 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Meleghioaia, pendinte de comuna Hârşova, judeţul Vaslui, proprietatea d-lui profesor d-r Dragomir Hurmuzescu, în suprafaţă de 94 ha 6300 m . Regimul crâng simplu Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 4 ani. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecar hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate cele alte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 19 Noembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *V. Potârcă*

p. conformitate, *Nedescifrabil.*

Nr. 63,544 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Brăeşti-Danu, pendinte de comuna Brăeşti, judeţul Dorohoi, proprietatea d nei Cecilia colonel Rozin, în suprafaţă de 140 ha 9200 m . Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani Exploatarea în 10 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Chicerea, pendinte de comuna Bălţaţi judeţul Iaşi, proprietatea d-lui locot.-colonel Teodor Voinescu, în suprafaţă de 41 ha 7700 m . Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani Exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Goeşti, pendinte de comuna Adâncata, judeţul Dolj, proprietatea d-nei Angela N. Protopopescu, în suprafaţă de 52 ha 3900 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 7 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Plantaţia Dăbuleni, pendinte de comuna Dăbuleni, judeţul Romanaţi, proprietatea Epitropii Aşezămintelor Brâncoveneşti, în suprafaţă de 1317 ha 6700 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 3 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 25 Noembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *V. Potârcă.*

p. conformitate, *Nedescifrabil.*

No. 64.696 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Storojineţ-Maidanu, pendinte de comuna Storojineţ, judeţul Storojineţ, proprietatea d-lor Şerban şi Neagoe Fondor, în suprafaţă de 833 ha 9000 m², din care în perioada I-a 1929 930 1948 949 se exploatează numai arboretele din parcela I-a, 4 d şi 5 d care au ajuns la termenul exploatabilităţii de 80 ani. Regimul codru cu două tăieri succesive, aplicându-se ultima tăere la parcelele 1 a, 4 d şi 5 d. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea în 2 ani 1929 30 şi 1931 3 pentru parcelele ce se exploatează în perioada I-a. Garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea la finele primei perioade în anul 1948, când se va ţine seamă, dacă în afectaţia II-a, cuvenită exploatărei în perioada II-a 1948 68, sunt deja ajunse arboretele la termenul exploatabilităţii.

b) Amenajamentul sumar al pădurii Seciu, pendinte de comuna Cioara, judeţul Alba, proprietatea bisericei greco-ortodoxe din comuna Cioara, în suprafaţă de 2 ha 7600 m . Regimul crâng cu 60 rezerve la fiecare hectar. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea într'un an Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Surpătura, Stejeriş Cărpiniş, Valea Mare şi Hususău, pendinte de comuna Cristur, judeţul Odorhei, proprietatea composesoratului de păduri

din Cristur, în suprafaţă de 141 ha 1600 m². Regimul crâng cu 60 rezerve la hectar Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire 00 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de explotare al pădurii Frânturi, pendinte de comuna Nimigea de Sus, judeţul Năsăud, proprietatea d-lui Virgil Sotropa, în suprafaţă de 105 ha 3000 m². Regimul crâng cu 100 rezerve la hectar în parcelele 30 şi 33 şi cu 60 rezerve la ha în restul pădurei. Rezervele vor fi din gorun şi numai în lipsă de fag. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 4 ani. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Sântimreu, pendinte de comuna Sântimreu, judeţul Bihor, proprietatea composesoratului de păduri Sântimreu, în suprafaţă de 82 ha. Regimul crâng implu. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Jirca şi Salazdru, pendinte de comuna Stânceni, judeţul Mureş, proprietatea domeniului silvic Gudeamesterhaza în suprafaţă de 7207 ha 7300 m², din care 373 ha 2400 m² poeni. Din această suprafaţă păduroasă se pun în exploatare numai 1181 ha 3900 m² şi anume: 382 ha se vor parcurge cu tăeri rase, iar restul 801 ha 3900 m² se vor parcurge numai cu operaţiuni culturale pentru degajarea semînţişurilor în special de răşinoase. Regimul codru cu tăeri rase pentru 382 ha Revoluţia normală 80 ani Exploatarea pentru suprafaţa de 882 ha în opt ani. Garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar numai pentru suprafaţa de 382 ha. Revizuirea după 10 ani pentru suprafaţa 1181 ha 3900 m², care se parcurge cu tăerea.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Porcu Brad-Tihu Rusca, pendinte de comuna Rastoşnea. judeţul Mureş, proprietatea succesorilor lui Mendel Schwartz şi a Soc. Anon. pentru Industria Forestieră Reghin în suprafaţă de 3144 ha 5200 m², din care se pune în exploatare suprafaţa de 422 ha 3700 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea în 9 ani pentru seria I-a, 8 ani pentru seria II-a şi IV a şi 6 ani pentru seria III-a de oarece exploatarea acestei păduri a fost vândută la 1917 cu termen Soc. Anon. «Rastoşnea». Garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii comunei Dealul Frumos, pendinte de comuna Dealul Frumos, judeţul Târnava Mare, proprietatea comunei Dealul Frumos, în suprafaţă de 733 ha 1400 m². Regimul codru cu tăeri succesive Revoluţia normală 80 ani Exploatarea în 80 ani. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Amenajamentul pădurii Ciceu, pendinte de comuna Ciceu, judeţul Ciuc. proprietatea composesoratului Ciceu, în suprafaţă de 2296 ha 4500 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 90 ani Exploatarea în 90 ani. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc, referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, suprafeţei, etc.

Art 3. Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 25 Noembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *V. Potârcă*

p. conformitate, *Nedescifrabil.*

No. 64.698 929.

Art 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Paltinul de pe Muntele Mare, pendinte de comuna Ojdula, jud ţul Trei Scaune, proprietatea bisericei roma o catolice din comuna Ojdula, în suprafaţă de 7[illegible] ha 0[illegible]00 m . Regimul codru cu doua tăieri succesive. Revoluţia norma ă 90 ani, exploatarea în 5 ani. La prima tăere se va extrage numai jumătate din volumul materialului existent, iar a două tăere să nu s[illegible] facă până nu se constată de organele silvice ale St tului că regenerarea s'a făcut complect. Garanţia de împădurire 1500 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei O tuz, pendinte de comuna Breţcu, jud. Trei Scaune, proprietatea d-lor An rei Hanko şi Alexandru Trefaş, în suprafaţă de 1524 ha 8400 m². Regimul codru cu două tăeri succesive. Revoluţi normală 80 ani, exploatarea în 12 ani La prim tăere se va extrage num i jumătate d n volumul materialului exist nt, atât din răşinoase, cât şi din oioase, iar a doua tăere să nu se facă până nu se constată, de organele silv ce ale Statului că s'a făcut regenerarea. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurei Merghind al din 4 trupuri, pendinte de comuna Merghindeal, judeţul Târnava Mare, proprietatea comunei politică Merghindeal, în suprafaţă de 551 ha 2700 m² în două serii. Regimul codru cu 3 tăeri succesive seria şi crâng simplu seria II-a. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani, seria I-a. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani, seria II-a. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar seria I-a şi 500 lei de hectar seria II-a. Revizuirea du ă 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare şi amenajamente, se aprobă numai din punct de vedere technic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, suprafeţei, etc.

Art 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data azi 17 Iulie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *Aurel Dobrescu*

p. Conformitate, *Nedescifrabil*
Nr. 41.066 929.

BIBLIOTECA CENTRALĂ a „ASOCIAŢIUNII" SIBIIU

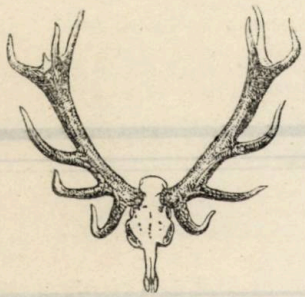

VIZITAŢI ŞI EXPUNEŢI
PRODUSELE D-VS LA
EXPOZIŢIA INTERNAŢIONALĂ DE VÂNATOARE DIN LIPSCA 1930
(finele Mai până la Septembrie)
IN CADRUL
EXPOZIŢIEI INTERNAŢIONALE DE BLĂNURI «I P A»
Informaţiuni prin organizaţiile ei şi prin
ADMINISTRAŢIA IPA SECŢIA VÂNĂTOARE LEIPZIG
C. 1 Brühl 70, (Germania)

SOCIETATEA
„PROGRESUL SILVIC“
Închiriază pentru conferinţe, adunări, concerte, etc., Sala mare a locaţiului său din
B-DUL I. C. BRĂTIANU No. 57 bis
unde doritorii se pot adresa.

Este

în interesul Societăţilor Forestiere şi tuturor aşezămintelor industriale să facă reclamă prin REVISTA PĂDURILOR

BIBLIOTECA CENTRALA
a „ASOCIAȚIUNII"
SIBIIU

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: **Stinghe Vintilă**

Membrii:

Drăcea Marin **Ioan Petre**
M. Rădulescu

Secretar de redacţie: **Ştefănescu-Suhăţeanu M.**

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1929:

Preşedinte:

Vice-Preşedinte: **C. P. Georgescu**, **M. Drăcea**

Secretar general: **M. P. Florescu**

Casier: **Dem. Grozescu**

Secretari: **Victor Priboianu**, **M. Ştef.-Suhăţeanu**

Membrii:

Agapie G.
Antonescu P.
Atanasescu A.
Boldur M.
Bosoancă C.
Eliescu A.
Ioan Petre
Ionescu Andrei
Lazăr Horia
Năstăsescu Gh.
Nedelcovici Ath.
Popescu Alex.
Popovici Gh. N.
Stinghe Vintilă
Tomuţa D.

Cenzori: **Cratero Ovid, Leon Vasiliu, Sculy Xenofon.**
Cenzori supleanţi: **Ioan Botescu, Ioan Florescu, Fonai I.**

Preţul abonamentului:

Pe un an . . . . . 300 lei
» » » pentru membrii Societăţii . . . . . 200 »
» » » pentru conductori şi brigadieri . . . . 75 »
Numărul . . . . . 25 »

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

Institutul de Arte Grafice «EMINESCU» S. A., Str. Parlamentului, 2

1929 — complet

Anul XLI | Decembrie 1929 | Nr. 12

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" BIBLIOTECA

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

FONDATĂ IN ANUL 1886

APARE LUNAR

SUMARUL:

Studii: Vânatul și vânătoarea în Țara Bârsei în secolul XVI . . . . . **O. Witting**

Probleme administrative: Regia . **P. A. Grunau**

Contribuțiuni la cunoașterea învățământului forestier în Franța . . . . **C. Dragu**

Cronica: Comisia apelor Dunării Centrale. Raportul P. Antonescu . . . Conferința d-lui prof. d-r M. Drăcea. P. A. R. I. D. — Raportul Van Konijnenburg . . . . . Centenarul Brăilei . . . . . **Valeriu Dinu**

Secțiunea forestieră a Uniunei generale a industriașilor . . . . . **I. G. D.**

Recenzii.

Revista revistelor.

Informațiuni

† Nicolae C. Țăpârdea. **Red.**

Soc. «Progresul Silvic»: Dezbateri.

Publicaț uni: Decizii ministeriale.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: B-DUL I. C. BRATIANU No. 57 bis

BUCUREȘTI

XLI-e Année | Décembre 1929 | Nr. 12

REVUE DES FORÊTS

Publication mensuelle de la Société forestière roumaine „Progresul Silvic"

SOMMAIRE:

Etudes: La chasse dans la contrée de Bârsa . . . . . Otto Witting

Problèmes administratifs: Les exploitations forestières en régie . . . P. A. Grunau

L'enseignement forestier en France . C. Dragu

Chronique: La commission des eaux du Danube central. ‹Rapport P. Antonesco› . . . . . Val. Dinu

Conférence de Mr. le Prof. dr M. Drăcea . . . . . Val. Dinu

P. A. R. I. D. — Rapport de Mr. Van Konijnenburg . . . . . Val. Dinu

Centenaire de la ville Braila . . . Val. Dinu

Section forestière de l'Union générale des industriels . . . . . I. G. D.

Récensions.

Revue des revues.

Informations.

Necrologe: N. C. Ţăpârdea . . . . Réd.

Soc. «Progresul Silvic»: Débats . .

Publications: Décisions ministerielles.

RÉDACTION ET ADMINISTRATION: Bd. I. C. BRATIANO No. 57 bis
BUCAREST

Anul XLI Decembrie 1929 Nr. 12

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAȚII „PROGRESUL SILVIC"

STUDII

VÂNATUL ȘI VÂNĂTOAREA IN ȚARA BÂRSII IN SECOLUL XVI

de OTTO WITTING
Inginer sub-inspector silvic

Din punctul de vedere al istoriei vânătoarei, secolul al XVI-lea are o însemnătate numai într'atât, întrucât și acest secol în genere nu cunoaște decât metodele învechite ale vânătoarei cu lațul ‹plasa› și goana cu câinii în forma lor primitivă.

Numai după perfecționarea technică a armei de foc ‹prin descoperirea cocoașelor cu cremene 1630› prinde teren tot mai mult vânătoarea exercitată cu acest fel de armă; ea se desvoltă, cu deosebire în secolul XVII și XVIII, înlăturând încetul cu încetul vechile metode de vânătoare.

Astfel secolul al XVI-lea din punct de vedere al technicei vânătorești constitue în oarecare măsură sfârșitul și punctul de întoarcere a desvoltării arhaice. Luând în observațiune critică cele ce urmează, ne putem forma o imagine a metodelor de vânătoare în Țara Bârsii, cari după natura lor își au obârșia în timpurile cele mai vechi.

I. Ursul

La începutul secolului XVI se găsește ursul în Țara Bârsii pe un teritoriu cu mult mai întins, fiind și mult mai numeros decât azi.

Astfel comuna Măerus, în al cărei teritoriu de vânat abia se mai rătăcește azi câte un urs, în anul 1545 a trebuit să ia măsuri pentru a se pune capăt pagubelor pericolelor cauzate de ei [1].

Datele în cifre, cari să ne arate numărul ursilor, ce erau în Țara Bârsii, lipsesc în mare măsură în «Isvoarele istoriei orașului Brașov» ‹Quellen zur Geschichte der Stadt Kronstadt›. Pe de o parte s'a luat în «Izvoare», de cele mai multe ori numai extrase sumare ale textului original, iar pe de altă parte nu se cuprind acolo date referitoare la ursii din Rășnov, Bran și Zărnești, deci din întregul ținut al Bucegilor și Piatra Craiului, un ținut care împreună cu cel al Săcelelor ‹Șapte Sate› formează azi regiunea de baștină a ursilor din Țara Bârsii.

Drept aceea toate datele documentare, cari urmează, referitoare la ursii vânați, trebue să le luăm în considerare cu oarecare rezervă.

După cum ne arată «Isvoarele» în anii 1532, 1535, 1540–1542, 1545–1550, deci în decurs de 11 ani, au fost vânați în Țara Bârsii în total 58 ursi și anume 39 ursi de populația din Cristian, 14 ursi de cea din Săcele, câte unul de Codlea și Zizin, unul de un Brașovechian ‹Martinsberg›, unul de un săcui și unul de o persoană, a căror nume nu este amintit [2].

Din cele arătate în «Isvoare» cei mai buni vânători de ursi erau cei din Cristian. Pe de altă parte putem deduce, că în regiunea Cristianului s'a găsit în mod periodic un mare număr de ursi, probabil din cauza întinselor păduri de stejari, cari se găsiau în nemijlocita apropiere a comunei, ceeace a făcut, ca vânătoarea de ursi să aibă mult succes. Astfel din numărul de 58 ursi, vânați

---

1) Quellen zur Geschichte der Stadt Kronstadt ‹Isvoarele istoriei orașului Brașov›, vol. III, pag. 282, 1545, X. 14, D. Lucae funifici solvi cassem ursinam ‹vulgo Beren Garhen ad Nospach› ex commissione d. ind. flor. 8.

2) «Isvoare» vol. II, pag. 272, 425, 688, 689, vol. III. pag. 124, 114, 178, 179, 180, 354, 359, 404, 393, 397, 431, 436, 438, 505, 513, 519, 559, 5.6, 543, 560, 561, 562.

într'un singur an și anume în anul 1550 — de sigur un an bogat în ghindă — 21 s'au vânat în Cristian și 6 în Săcele.

Contrar principiilor de azi, cu adevărat vânătorești, cari s'au format în mod natural în urma desvoltării mijloacelor de vânătoare, vânarea ursului se făcea prin prinderea lui cu laţul ⟨plasă⟩, precum și cu ajutorul lancei ⟨Bärenspiess⟩ în luptă apropiată.

Ca dovadă, că comuna Cristian a excelat în vânătoarea urșilor, este faptul că primarul acestei comune în anul 1532, din ordinul județului orășenesc al Brașovului trimite la Făgăraș un vânător din Cristian, care să dea acolo instrucțiuni pentru prinderea urșilor și animalelor răpitoare cu ajutorul laţurilor plasei [1]⟩.

In anul 1545 funierul Lukas primește fl. 8, sumă destul de importantă pe acea vreme, pentru o plasă de prins urși ce a fost furnizată de acesta vânătorilor din Măeruși [2]⟩.

Ca mijloc de răpunere se amintește în repetate rânduri sulița ⟨țeapa⟩ pentru urși ⟨Bärenspiess⟩. Aceasta este o lance al cărei mâner lung de lem era bătut cu curele, iar capătul ei prevăzut cu un vârf de fier. Sulițe de acestea serveau mai ales în scopuri militare, dar după cum ne arată numele erau întrebuințate și la vânătoarea urșilor, în lupta de aproape [3]⟩.

Metoda de vânătoare era următoarea: Urșii erau goniți de câini puternici sau de bătăiași, până ce cădeau în laţele așezate la locurile de trecere ⟨schimb⟩ sau până erau opriți și ținuți pe loc de câini, ca apoi să fie uciși de vânători cu ajutorul sulițelor.

Exercitarea vânătoarei în acest fel, identică cu omorârea, răpunerea sau doborârea, ne-o arată și senzul cuvintelor latinești

---

1⟩ «Isvoare» II, 277, 1532 XI. 23.

Item villicus de Nova civitate ex commissione domini iudicis nostri, misit unum virum una cum retibus seu venabulis ad Fogaras, ut eos doceret, quo pacto ursi ac cetere ferae in plagis perimi deberent, consumpsit asp. 25.

2⟩ Vezi nota 1 pag. 824.

3⟩ «Isvoare» II, 482, 1527 — 1537: corrigiamentis ad hastas ursorum.

Isv. II. 502, 1537. XII. 24. «exposuit pro 53 cuspidibus» ⟨vulgo Berespiesz flor⟩ 14 asp. 14 — Item in solutione 49 cuspudum ⟨vulgo Berespiesz⟩ et pro capulis, corrigiis, clavis ac ad promptuatione ⟨flor 17 asp. 41⟩.

«Isvoare», II, 650, 1539 — 1546 pro $^1/_8$ vulgo speck pro inunguendis cuspidibus ⟨vulgo berenspiesz⟩ in consistorio asp. 3.

«occidere, perimere, mactare» cari sunt amintite în dările de seamă ale orașului, în legătură cu prinderea și uciderea urșilor [1].

Din contra, nici o singură dată nu se amintește săgeata și arcul, arbaleta sau arcul de foc, ca mijloc de vânare a urșilor.

Tot atât de puțin putem constata din rigidele date numerice, dacă s'au folosit sau nu cursele sau alte mijloace de prindere (gropi, țăpuși, etc.), uzitate cu predilecție în evul mediu, precum și otrava ca mijloace pentru stârpirea urșilor.

Se înțelege de sine, că vânătoarea urșilor exercitată în felul de mai sus nu era tocmai fără pericol și că aceasta cerea anumite calități personale, dar mai cu seamă calități fizice, cu cari trebuia să fie înzestrat vânătorul.

In anul 1547 un Secelean primește dela orașul Brașov suma de fl. 1 asp. 25 ca ajutor, fiindcă a fost «mușcat» de urs [1].

Distrugerea urșilor ca animale răpitoare și stricăcioase mai ales pentru economia de vite, era organizată din oficiu.

Astfel orașul Brașov, iar mai târziu evident și comunele [2] au plătit celui ce ucidea un urs, un premiu, care în prima jumătate a sec. 16 varia între 10 asp. și 1 fl. 25 asp., de obiceiu era 25 asp. sau 1 fl. [3].

Din faptul acesta, precum și din împrejurarea, că drept vânători de urși se amintesc cu deosebire locuitori din comunele Țării Bârsii, o singură dată este amintit numele unui Brașovechian, care a răpus un urs pe muntele Martins [4], concludem că vânătoarea urșilor nu era considerată, ca una ce era datorită și practicată de către cetățenii orașului Brașov.

---

1) «Isvoare» II. 272, 1532, IX, 15 «Inhabitatoribus Novae civitatis pro bibalibus, quod tres apros silvestres (mistreții) ac duos ursos venatione pesimerunt» asp. 25.

«Isvoare» III. 178, 1542, XI. 2, «Eodem die Ostadienses (Brassochinenii) occiderunt 1 ursum in monte s. Martini» bib. fl. 1.

«Isvoare» III. 404, 1547, X. 25 Septemvillani (locuitorii din Săceala) dedi, quod mactaverunt 1 ursum asp. 23.

1) «Isvoare» III. 397, 1547 VII 7: Septemvillano, quem ursus momorderat (a mușcat) dedi in subsidium ex comissione dd. fl. 1 asp. 25.

2) «Isvoare» IV. 428: In anul 1756 «s'a interzis comunelor: să mai dea acelora cari aduc piei de lup sau de urs, sprijin bănesc din casa comunei».

3) Vezi nota 1. pag. 824.

4) Vezi nota 1.

Avem impresia, că ursul era considerat ca un vânat de o valoare redusă, care pentru om nu putea fi decât păgubitor, ca vânat era puțin agreat și trebuia distrus cu toate mijloacele și în orice timp, fără ca el să se fi bucurat de vreo atenție oarecare[1].

Cu toate acestea blana de urs era prețuită. Adeseori urșii vânați formau obiectul darurilor, cari s'au făcut senatorilor brașoveni[2]. Astfel în anul 1545 s'au dăruit de către orașul Brașov blănuri de urs lui Paulus Bank, un om cu vază și mare influență[3].

Dar nici carnea de urs nu era desconsiderată. In 1535 a fost trimis la Brașov un urs vânat în Cristian, care a fost tranșat de către măcelarul Ioan Lung, de sigur pentru a fi împărțit gurmanzilor. Pentru aceasta măcelarul a primit suma de 6 asp[4].

Pe acele vremuri aveau căutare și puii de urs, probabil pentru a fi dresați și utilizați de ursari[5].

Lupul

In număr cu mult mai mare decât urșii se ivesc lupii în Țara Bârsii în secolul XVI și foarte adeseori haitele lor constituesc o adevărată plagă în tot ținutul.

In anii 1532, 1535–1542, 1545–1549, adică în cursul a 14 ani, după cum ne arată «Isvoarele» au fost vânați sau prinși în total 123 lupi și anume 34 de locuitorii din Codlea, 17 de cei din Tohan, 14 de cei din Măeruș, 13 de cei din Săcele, 11 de Râș-

---

1) Incă și în 1751 cu ocazia interzicerii vânătoarei era liber de a fi vânat numai lupul și ursul. «Isvoare» IV, 428.

2) «Isvoare» III. 124, 1541 XII. Cazaydinensibus, qui 1 ursum huc in civ. dominus sen. miserant dedi bib. fl. 1.

«Isvoare» III, 354, 1546, X. 1. quod Naierstadiensen 1 ursum occisum ad senatus dono dederunt dedi fl. 1.

3) «Isvoare» III. 278, 1545 VIII 19 Christiano Bruthalder, quod duxit ad Apaczya pelles ursorum, luporum et alas vulturum famuli Pauli Bank asp. 12 ½.

4) «Isvoare» II. 425, 1535 XII 28 Nayerstadienses miserunt huc in civitatem unum ursum occisum, quibus dedi ex commissione dom. indicis bibale flor. 1 asp. 25 — item Ioani Lang lanio (măcelar) quod eundem ursum dispartitus est asp. 6.

5) «Isvoare» III. 543, 1550, II. 28. Uni Septemvillano, qui 3 iuvenos ursos huc portavit bib. asp. 37 ½.

noveni, 7 de cei din Sânpetru, câte 5 de cei din Hălchiu și Cristian, câte 2 de Prejmereni și Zârnești, câte unul de cei din Rotbav, Crizbav, Apața și Hărman, mai departe unul de către un Brașovechian, probabil 3 de locuitorii din Brașov și în fine 5 de persoane necunoscute [1]. Nu sunt amintite comunele Vulcan, Ghimbav, Bod și Feldioara.

Intocmai ca și la urși, datele de mai sus nu constituesc decât numai o parte a lupilor uciși de fapt în Țara Bârsii.

Neobicinuit de mare este numărul lupilor vânați de Codleni. Probabil, că pădurile dimprejurul Codlei au fost foarte potrivite pentru prinderea lupilor, în timp ce și Codlenii pare să fi fost bine organizați în acțiunea de distrugere a lor.

Anii 1537 și 1548 au fost ani bogați în lupi deoarece în 1753 au fost doborâți 28, iar în anul 1548, 22 lupi. Interesante sunt datele referitoare la persoanele, cari i-au vânat. Astfel în 1536 sunt amintiți românii din Râșnov [2].

1537 Wlaykul de Rosnyo ‹Vlaicu din Râșnov›, Klosz Bydneren și Goenteres Klosen, aceștia din urma de sigur Sași din Brașov, apoi iarăși Wlaykul de Rosnyo, Bukscha de Rosnyo ‹Bucșa din Râșnov›, de două ori Wlad de Rosnyo, apoi Nicolae Wlad de Rosnyo și un român din Tohan, care aduce la Brașov 14 lupi [3].

1538 de două ori românul Wlad de Rosnyo [4].

1539 Koman de Tohan, Wlad de Zernyești [5].

1537 și 1540 Judele din Codlea precum și un lăcătuș și un român din Cristian [6].

1541 Bugsche de Rosnyo [7].

1542 Românul Bugscha ‹Bucșa› de Rosnyo [8].

1› «Isvoare» II, pag. 275, 407, 465, 450, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 519, 521, 548, 550, 603, 606, 614, 687, 689, 690; III, pag. 95, 155, 158, 178, 181, 182, 256, 257, 259, 266, 278, 345, 354, 358, 393, 394, 396, 431, 436, 437, 438, 440, 500, 502, 503, 505.

2› «Isvoare» II, 450.

3› «Isvoare» II. 511, 513, 514, 515, 519, 529.

4› «Isvoare» 548, 550.

5› «Isvoare» II. 603, 606.

6› «Isvoare» 512, 689, 690.

7› «Isvoare» III. 95.

8› «Isvoare» III. 155.

1545 un «Bulgarus» [1].
1548 un români Zărnești [2].
1549 doi români din Tohan [3].

In celelalte cazuri nu se amintește nici numele vânătorului și nici apartenența lui. In cazurile de mai sus, majoritatea lupilor a fost vânată de români, ceeace dovedește că printre români și cu deosebire printre cei dela munte s'au găsit dintr'un început buni și pasionați vânători.

Intocmai ca și la urși, vânătoarea lupilor se făcea prin prinderea lor cu lațul și plasa. Astfel se face amintire despre plase pentru lupi în Hălciu la 1528 [4], în Cristian la 1532 [5] și în Feldioara la 1536 [6].

In anul 1532 funierul Lukas primește 5 fl. pentru o plasă de prins lupi, cu care Codlenii au prins nu mai puțin de 14 lupi [7]. La 1540 el primește 16 fl. pentru 2 plase de lupi lungi, de 50 stânjeni, pe care le-a furnizat celor din Cristian [8], la 1541 primește 50 fl. pentru plase de 80 stânjeni, ce au fost împletite pentru cei din Prejmer, Feldioara și Codlea [9] și în fine în 1545 primește 11 fl. pentru 2 plase furnizate comunei Feldioara [10]. In

1) «Isvoare» III. 529.
2) «Isvoare» III. 440.
3) «Isvoare» III. 505.
4) «Isvoare» II. 120. 1528. XII 21, Item den von heltvin von wegen der volfsgaerren czu steyr von stat u. lant flor. 2.
5) «Isvoare» II. 275, 1532 VII. 4, Inhabitatoribus Novae civitatis in subsidium retium vulgo Gerner ex commissione dominorum senatus et provinciae flor. 5.
6) «Isvoare» II. 462, 1536 XI. 15, Idem Földwariensibus in subsidium ut casses luporum praeparari fasciant flor. 3.
7) «Isvoare» II. 275, 1532 VII 4. Idem Cyay dinensibus simili modo in subsidium retium et quod 14 lupus perimerant, domino Lucae funici pro cassibus flor. 5.
8) «Isvoare» II. 690, 1540 XII. 16, Dom. Lucae funifici dedi, pro duabus plagis luporum vulgo wolfsgarnen, cubitus 50 continentes, quas incolis de Nayerstat paravit flor. 16.
9) «Isvoare» III. 123, 1541 XI. 25 D. Lucae funifici pro 80 cubitis cassium luporum vulgo volfs Garnen, Prasmariensibus, Meremburgensibus ac Czaydinensibus paratis una summa facit fl. 50.
10) «Isvoare» III. 287, 1545 XII 12 Subb. a Luciae pro 2 cassibus luporum vulgo Wolfs Garner Mermburgensibus fl. 11.

1548 s'a plătit fl. 11 pentru 2 plase ce au fost predate celor din Sânpetru [1].

Sumele mari, cari s'au plătit pe atunci pentru plasele de prins lupi, precum și faptul, că acestea sunt amintite atât de des, ne fac să deducem, că distrugerea acestor răpitoare a constituit o importantă chestiune economică. Pe de altă parte felul, în care orașul Brașov s'a îngrijit de prevederea comunelor cu plase pentru lupi, ne arată că distrugerea lor a fost bine organizată.

Metodele de vânătoare erau de sigur cât se poate de simple. Laturile erau așezate la schimburi, pe unde putea să scape lupii din bătae, iar lupii prinși în plase sau prinși și ținuți în foc de câini erau apoi omorâți. Putem deduce aceasta întocmai ca și la urși din senzul cuvintelor latinești: interemerant, peremit, mactaverunt, interfecit, confecit și occidit cari însemnează a face să piară, a stinge, a nimici. a distruge, a ucide [2].

Pentru uciderea lupilor prinși în plasă sau încolțiți de câini se întrebuințau bâte de împuns și bătut.

Cu toate acestea au fost omorâți lupi și cu arma.

In anul 1545 a fost vânat un lup de către un vânător din Codlea și unul de un vânător din Săcele, cu ajutorul armei «sagittare» [3]. Că acești lupi au fost vânați cu arcul sau arbaleta sau cu arma de foc nu se poate constata, deoarece sub «sagittare»

---

1) «Isvoare» III. 433, 1548 III. 12 Pro 2 cassibus vulgo Wolfs Garner colonis de Petersberg datis fl. 11.

2) «Isvoare» II. 407. 1535 item quod Monyorossienses unum lupum interemerant asp. 25.

«Isvoare» 513, 1537 II. 25 Goenters Klozen quod unum lupum peremit bibales asp. 25.

«Isvoare» II. 450, 1536 III. 5 quibusdam Valachis de Rosnyo quod unum lupum mactaverunt bibales asp. 14.

«Isvoare» II. 511, 1537 II. 4 item Wlaykuf de Rosnyo, quod unum lupum interfecit asp. 25.

«Isvoare» II. 512, 1537 II. 14 item die carnisprivi iudici Feketehehalmensi bibales, quod duos lupos confecit flor. 1.

«Isvoare» III. 95, 1541 IV. 21 Brugsche de Rosnyo, quod 1 lupum accidit dedi bib asp.

3) «Isvoare» III. 257, 1545 I. 23 Uni Czaidinensi bib, qui sagittavit 1 lupum asp. 25.

«Isvoare» III. 266, 1545 V. 16 Septemvillani sagittaverunt 1 lupum bib. asp. 25.

avem a înțelege nu numai tragerea cu arcul, a săgeta, ci și a trage cu arma de foc. Având însă în vedere, că armele de foc pe acea vreme erau prea puțin perfecte, putem accepta presupunerea, că lupii aceștia au fost vânați mai de grabă cu arcul sau cu arbaleta, decât cu arma de foc.

Deasemenea nu putem constata, dacă s'au distrus lupii cu ajutorul gropilor de lupi, a curselor, cârligelor și cu ajutorul otravei.

Pentru câte un lup mare distrus, Primăria orașului Brașov plătea de obiceiu suma de 25 asp. fără considerare, dacă lupul a căzut pe teritoriul orașului sau pe hotarul comunelor din Țara Bârsii.

Pieile de lup erau căutate și aveau o mare întrebuințare. Astfel în anul 1500 s'au adus la Brașov din Moldova 7 piei de lup [1]. Funcționarii orașului au primit blănuri de lup în dar din partea locuitorilor din comune (în anii 1538, 1546, 1548, 1549 ș. a. m. [2]). In anul 1545 între altele s'au dăruit lui Paulus Bank și blănuri de lup [3].

Faptul, că s'au adus la Brașov adeseori lupi tineri și pui de lupi (1537, 1546, 1547, 1548, 1549 etc. [4]), ne dovedește că vână-

1) «Isvoare» III. 1. «Zwanzigst rechnung» din circa 1500: Din Moldova s'au importat: «pelles lupi 7 Stück».

2) «Isvoare» II. 548, 1538, I. 11 dedi bibales Wlad Walacho de Rosnyo, qui domino iudici nostro unam pellem lupinam portavit asp. 25.

«Isvoare» III. 354, 1546 X. 2 Quod Czaydinenses occiderunt 2 lupos pellesque eorum huc adduxerunt bib. fl. 1.

«Isvoare» III. 438, 1548 V. 20 Heultwynienses, quod occiderunt 1 lupum et pellem portaverunt domino vill. asp. 25.

«Isvoare» III. 500, 1549, III. 28, Villico Weresmarthensis dedi, quod portavit mihi pellem lupi occisi asp. 25.

3) Vezi nota 3 pag. 6.

4) «Isvoare» II. 519. 1537 VI. 8 Item uni Valacho de Thohan, qui 14 iuvenos lupos huc portavit bibales asp. 2.

«Isvoare» III. 345, 1546, V. 17 quod alii Nospachienses attulerunt huc 9 parvos lupos bib asp. 12 1/2.

«Isvoare» III. 393, 1547 V. 22 1 homini ex 7 villis, qui apportavit 4 catulos (pui de lupi) luporum asp. 12 1/2.

«Isvoare» III. 394, 1547. V. 30, Nospachienses apportaverunt 4 parvos lupos, quibus dedi asp. 12 1/2.

«Isvoare» III. 436, 1548, IV. 25 7 Septemvillanis qui 4 parvos lupos adduxerant dedi asp. 25.

«Isvoare» II. 437, 1548, V. 19 quod 5 parvi lupi fuerant ad ne adducti dedi bib. asp. 25.

«Isvoare» III. 502, 1549, V. 6 1 Septemvillano, qui 4 parvos lupos huc adduxit dedi asp. 10.

toarea la lupi nu se exercita numai iarna, ci și vara, ba chiar și primăvara, îndată după fătatul lor.

III. Cerbi și căprioare

Mai puțin numeroase decât datele asupra ursilor și lupilor sunt datele referitoare la cerbi și căprioare.

Cerbul, care azi a dispărut cu desăvârșire din Țara Bârsii, la începutul sec. XVI se găsea aci în număr destul de mare.

Evident, că el se întreținea în primul rând în regiunea deluroasă și împădurită dintre Zârnești, Vulcan, Codlea, Crizbav, Măeruș și Șercaia. Cel puțin în «Isvoare» se amintește despre cerbi de două ori pentru Vulcan [1], odată pentru Tohan [2], Măeruș [3], Șercaia [4], Bran [5] și Săcele [6].

Și pe atunci cerbul reprezenta o valoare mare, deoarece locuitorii comunelor a dăruit adeseori cerbi Senatorilor Brașoveni [7]. Aceasta ne dovedește și faptul, că în anul 1532 a fost dăruit un vițel de cerb în valoare de 1 fl. și 5 asp. d-lui «Kanzellarius» [8].

Căutată era carnea și pielea lui [9]. Cu deosebire carnea de cerb se oferea la ospețele, ce se dedeau în onoarea notabilităților [10].

---

1) «Isvoare» II. 607, 1539, II, 4. Item feria tertia p. Blasii Wolkanienses portaverunt dominis senatus nostri unum cervum, quibus dedi bibales flor. 2.

2) «Isvoare» II, 352, 1534, VI. 2 pro uno magno cervo a Tohaniensibus flor. 1.

3) «Isvoare» III. 345, 1546, V. 17 Dum Nospachenses attulissent dominis sen. 1 cervum dedi eis bib. 12 1/2.

4) «Isvoare» III. 386, 1547 I. 20 Ipso die Fabiani et Sabastiani iudices Sarkan dederunt dono d. iudicis et dd. sen. 1 cervum, venatori dedi bib. asp. 25.

5) «Isvoare» I. 106 «Törzburger Kastellansrechnung» din anul 1506: pro carnibus cervinis etc. fl. 1 asp. 14.

6) «Isvoare» III. 103, 1541, VI. 27 Dum 7 villani dominis sen. 1 cervum donassent dedi eisdem ex commisione dd. fl. 1.

7) «Isvoare» II. 629, 1539, X. 8 eodem die dominis senatus adductus est unum cervus dedique bibales asp. 40.

8) «Isvoare» II. 265, 1532, V. 17 Item domino cancellario unum cervulum ‹vițel de cerb› donatum pro. fl. asp. 5.

9) «Isvoare» II. 598, 1539, I. 21. Item dum incolae de Wolkan unum cervum dominis huc adduxerant, vendidi.

10) «Isvoare» II. 677. 1540. Se amintește adeseori următoarele alimente: cervus, hirundines ‹rândunea› perdices ‹potârniche›.

Nicăeri nu s'au putut găsi date precise cu privire la modul de vânare a cerbilor.

Cu toate acestea nu greşim, dacă considerăm vânătoarea cu laţul şi cu câini, ca principale metode de vânătoare a cerbilor; cerbii erau deci goniţi de câini atâta timp, până când se prindeau în plasă sau în laţ sau erau prinşi şi ţinuţi pe loc de câinii urmăritori. Vânătorului îi era apoi uşor să ucidă cu suliţa cerbul prins sau ţinut pe loc [1]

Dacă au fost sau nu vânaţi cerbii cu ajutorul armelor adică cu ajutorul săgeţii şi arcului, a arbaletei sau armei de foc, nu putem constata cu preciziune.

Din amintirea ce se face, că în 1547 un vânător din Şercaia a primit iarbă de puşcă în valoare de 12 asp. pentru un cerb adus la Braşov, putem deduce, că acest vânător se folosea de arma de foc [2].

In ce priveşte anotimpul, în care au fost vânaţi cerbii, însemnările autentice ne arată o singură dată, că s'a vânat un cerb în timpul mugitului (Septembrie—Octombrie), însă în trei rânduri este indicat timpul vânatului cu luna Ianuarie, iar de câte două ori lunile Februarie, Mai şi Iunie. In timpul acesta n'a existat epoci de ocrotire pentru cerbi.

Cu mult mai puţin este amintită căprioara. Se vede, că a existat în număr mai mic, sau că nu s'a bucurat de aceeaşi apreciere ca cerbul. In orice caz pentru un cerb se plătea de regulă 1 fl., pe

---

1) Cea mai veche dovadă, ce priveşte vânătoarea cerbului în Ţara Bârsei o găsim în sculpturile de pe capitelul Bisericei evang. din Feldioara. După E. Morres aceste sculpturi datează dela începutul veacului al XIV (Vezi E. Iekelius: Die Dörfer des Burzenlandes pag. 177, 178).

Pe un capitel foarte deteriorat, găsim un cerb gonit şi prins de câini. Pe un alt capitel, păstrat în stare bună, se vede o scenă întreagă de vânătoare de cerbi, un cerb este ţinut pe loc de doi câini puternici, pe când un vânător, cu suliţa în mână se grăbeşte într'acolo.

O altă confirmare a acestui mod de vânătoare o găsim în unele date din anul 1610 («Isvoare». pag. 215). Precum ne arată acestea, cu ocaziunea căderii unei zăpezi mari, au fost prinşi în Ţara Bârsii cerbi şi căprioare cu ajutorul câinilor şi laţurilor.

2) «Isvoare» III. 421, 15437. I. 18. Fabiani dedimus venatori de Sarkandum adduxerat cervum, pro pulvere bombardico asp. 12.

când pentru o căprioară se obținea numai 7—17 asp. Cu toate acestea era căutată și căprioara. In anul 1522 o căprioară în valoare de 8 asp. a fost dăruită principelui [1]. Carnea de căprioară a fost servită adeseori la marile ospețe [2].

Metoadele de vânătoare a căprioarei vor fi fost aceleași ca și la cerb.

In «Isvoare», pe lângă «Cervus, cervulus, carnes cervinis» adică cerb, și «ry, re, ree, hynnuleus» adică căprioară mai găsim denumirea de «dama si damula» [3], sub care se înțelege căprioara sau femela cerbului, cel puțin putem conchide asupra acesteia din unele date din anul 1534 «⟨damulis vulgo rejecher [4]⟩», precum și din unele date de mai târziu din anul 1610 «⟨cervos» et damas⟩» [5].

Capra neagră

In două rânduri am găsit date referitoare la capra neagră. Odată se amintește capra neagră la anul 1532 pe când «Stephanus Werbewczy regiae maestatis sumus tum cancellarius tumque secretarius» veni la Brașov.

La ospățul, ce s'a dat acestuia la 27 Aprilie s'a servit pe lângă carne de pasăre, vită și vițel, și pe lângă pește de Dunăre, crap sărat, pești mici de mare și carne de capră neagră [6].

---

1) «Isvoare» I. 430, 1522 V. 23. Item pro uno ry hynnuleo domino waywodae empto asp. 8.

2) «Isvoare» I. 456, 1522 XI. 14—17 Item pro uno hynnuleo ⟨ree⟩ vino asp. 14. cu ocazia ospătărei în Brașov a principelui din Ardeal Ioan Zapolya.

«Isvoare» II. 121, 1528 XII 21, Item vmb ein re asp. 17. cu ocazia unei alte ospătări.

3) «Isvoare» II. 196, 1530 V. 30 dum Stephanus Maylat et eius familia apud nos fuit: pro media dama asp. 7.

«Isvoare» II. 414, 1535, VII. 14, pro una dama a Walacho, quodam asp 10 — dum magnificus dominus waywoda nunc illuc venit.

4) «Isvoare» II. 352, 1534, VI. 3, pro damulis vulgo rejecher in culinas asp. 47 ½.

5) «Isvoare V. 215.

In sensul Lexiconului latin german din 1739 a lui Benj. Hederich sub «dama» este de a se înțelege o «capră neagră», un cerb damă și în fine o specie de animal sălbatec, iar sub «damula» un cerb-damă mai mic. După glosarul anexat la «Isvoare» sub «dama» se înțelege cerbul sau căprioara, iar sub «damula», vițel mic de cerb sau pui de căprioară.

6) «Isvoare» II. 264, 1532 IV. 27, Pro una caprea vulgo steyn gaysz— asp. 17.

Pentru a doua oară se face pomenire în anul 1520, când la 18 Octombrie s'a dăruit lui Jacobus Thornaly o capră neagră [1].

In ambele cazuri nu putem vedea modul cum au fost vânate acestea. Oricum constatăm, că carnea de capră neagră avea oarecare căutare.

Din faptul, că se amintește atât de rar, precum și din împrejurararea, că capra neagră era răspândită în acele părți de păduri, cari erau mai îndepărtate și mai greu de pătruns, ceeace în mod natural îngreuna foarte mult vânarea ei cu mijloacele primitive de atunci, deducem, că din punct de vedere al vânătoarei, caprele negre nu aveau vre-o deosebită importanță, deși numărul lor probabil era destul de mare.

Dacă pe vremea aceea nu s'a găsit capra neagră numai pe Bucegi și Piatra Craiului — regiunile ei de răspândire de azi — sau și pe ceilalți munți ai Țării Bârsii și în special pe Ciucaș și Piatra Mare, nu s'a putut constata, putem însă presupune aceasta [2].

Iepurii

Date referitoare la iepuri sunt relativ destul de numeroase [3]. Iepurii își aveau rolul lor însemnat la diferitele ospețe date în orașul Brașov.

Astfel la 16 și 17 Noembrie 1522, pe când veni la Brașov «Johannis de Zapolya» principele Transilvaniei, acesta fu ospătat pe lângă mâncări de carne de vită, oae, pasăre și porc, pe lângă potârnichi, o dropie și 22 veverițe, pe lângă piftii, carne de căprioară, struguri uscați și pește proaspăt, — și cu 11 iepuri [4].

---

1) «Isvoare» I. 285, 1520, X. 18, Item domino Jacobo Thornaly cum nuncio regio unam capram silvestrem dono datam pro. asp. 20.

2) Din următoarele date din anul 1696 putem admite, că capra neagră a existat și în munții Săcelelor. «Isvoare» VI. 285, 1696:

«In al doilea rând în trecut ar fi fost în Săcele numai 4—5 tăbăcari, cari aveau privilegiul dela principele de pe atunci, să prelucreze pieile de capră neagră și alt vânat împușcat acolo, acum însă numărul tăbăcarilor s'a înmulțit în mod considerabil prelucrând și piei streine».

3) «Isvoare» I. 285, 446, 450, 502, «Isvoare» II. 330, 340, 374, 462, 508, 531, 595, 632, «Isvoare» III. 153, 336, 384, 430 s. a. m.

4) Isvoare» I. 456, XI. 16, 17.

duobus	leporibus	asp.	12
tribus	»	»	18
tribus	»	»	15
tribus	»	»	16

La ospățul dat în onoarea regelui la 19 Decembrie 1538 s'au servit și iepuri pe lângă potârnichi, carne de căprioară și alt vânat [1].

In anul 1536 Sebastianus din Casovia, care a adus la Brașov casete de Praga, primește în dar între altele și un iepure [2].

Prețul unui iepure varia între 4 și 6 asperi [3].

Dacă și în ce măsură se folosea pielea iepurelui la blănărie, în industrie și comerț, nu putem ști. De asemenea nu s'au găsit date, din cari să putem deduce modul, cum se făcea vânătoarea la iepuri. De sigur se vâna prin prinderea lui cu lațul, plasa și cu câinii (probabil ogari) [4].

Mistrețul

Este curios, că despre mistreți se face amintire o singură dată în secolul al 16-lea. Aceasta ne arată că vânătorii din Cristian au obținut un premiu de 25 asp. ca răsplată pentrucă cu ocazia unei vânători au doborât 3 mistreți și 2 urși [5] Din faptul, că o singură dată s'a vânat trei mistreți, deducem, că numărul lor era pe atunci destul de mare. Pe de altă parte însă, împrejurarea, că în socotelile orașului Brașov în acel timp nu se face amintire despre mistreți, precum și împrejurarea, că nu se vorbește nici odată despre o distrugere sistematică a lor, ca vânat stricăcios mai ales agriculturii, cum s'a făcut cu ursii și lupii, ne arată, că pe acea vreme mistreții se găseau relativ în număr mic în Țara Bârsii — poate din cauza numeroșilor lupi — și deci nu prezentau nici un pericol pentru agricultură.

Să fi avut o valoare prea mică ca vânat și de aceea să nu fi fost vânați, nu ne vine a crede. Vânarea lor se va fi făcut tot așa ca și a ursului, cu bătaia și cu câini.

---

1) «Isvoare» II. 595, 1538 XII. 19 in culinam regiae maiestatis lepores, perdices, carnes ferinae, damae.

2) «Isvoare» II. 462, XI, 11. Item dum Sebastianus de Casaouia pixides Pragendes huc adduxit, misi ei dono unum leporem, $^{2}/_{8}$ vini et. 2 cubl avenae asp. 9 $^{1}/_{4}$.

3) «Isvoare» II. 340, I. 12 pro uno lepore asp. 4, vezi nota 2.

4) Incă și în anul 1617 se prindeau cu lațul iepuri și vulpi, în anul 1614 se amintește ogarul în legătură cu vânătoarea de iepuri. («Isvoare» V. 487 și 577).

5) Vezi nota 1, pagina 4.

Vulpea

Foarte prețuită era blana de vulpe și în prima linie, căutate erau părțile albe de sub gât și pântece, cari se numeau «bărbii» ⟨Wammen⟩. Cunoscut era aci comerțul cu piei de vulpe [1]⟩, iar în 1548 s'au exportat de aci 80 de piei [2]⟩.

In anul 1541 s'a plătit breslei blănarilor din Brașov pentru 205 bărbii de vulpe și 110 piei de jder, cari se cuprindeau în dijma, ce se cuvenia regelui și era de plată în ziua lui Martin, în total 128 fl. și 12 1/2 asp. [3]⟩.

In 1521, 1522 și 1549 s'a dăruit adeseori «bărbii», cu deosebire scriitorilor și secretarilor principelui [4]⟩.

In 1546 vine la Brașov Lazar, servitorul voevodului Mircea ⟨Myrches⟩ pentru a încheia o afacere cu bărbii de vulpe [5]⟩.

Orașul plătește în 1550 pentru piei de vulpe suma de fl. 6 când omul voevodului moldovean Ilie, ceru totul înapoi dela Magister Gregorius, ceeace principele i-a fost dat pentru vindecarea unghiilor sale [6]⟩.

1⟩ «Isvoare» III. 1, «Zwanzigstrechnung» din cca 1500: din Moldova s'au importat: pelles vulpi 110.

2⟩ «Isvoare I.I. 465 bucăți «Zwanzigstrechnung» din 1 I. 30. XII. 1548 s'au exportat: fux petles 80, fuchszin futter 2.

3⟩ «Isvoare» III. 122, 1541 XII. 7. Cechae pellificum pro 205 pellibus vulpinis ventralibus vulgo wamen et 110 pellibus mardurinis reginali maiestati ad rationem census S. Martini missis fl. 128 asp. 12 1/2.

4⟩ «Isvoare» I. 368, 1521. XII. 4. Item domino Johann Balwes ad suppletionem solutionis pellium vulpinarum et mardarinarum Ambrosio literato, scribae domini vice-waywodae dono datarum asp. 17.

«Isvoare» I. 449, 1522 X. 2. Domino Nicolao literato secretario domini waywodae vulpinis pelles wammen per dominum Johannem Ber dono datos flor 1.

«Isvoare» III. 497, 1549, II. 5. d. Petrus Sartor et d. Simon Ansifaber sunt missi în comitia Thordensia: duxerant. Emerico litterato ventres vulpinas donandos flor. 2 asp. 25.

5⟩ «Isvoare» III. 339, 1546 II. 24. In vigilia Matthiae venit hoc Lazar fom. Mgrches wayw., cauza quarundam pellium vulgo kropfeel ⟨părțile de gât⟩ et aliarum rerum ergo, cui misi per dies 2 victualii pentru asp. 34 1/2.

6⟩ «Isvoare» III. 553, 155[illegible], V. 27: Eodem die fuit homo d. Eliae wayw. Moldauiensis reposcens a mag Gregorio barbitonsore ⟨barbier⟩ omnia, quae dictus wayw. ei pro sanandis unguibus dedit; nos ergo solvimus et pro pellibus vulpinis fl. 6.

In 1550 s'a plătit pentru o piele de vulpe 25 asp. [1])

Astfel la începutul sec. 16 vulpea era des întâlnită în Ţara Bârsii. Se vâna întocmai ca şi iepurii, cu laţul, plasa şi cu câinii (ogari şi baseţi [2]).

(Va urma)

La chasse dans la contrée de Bârsa dans le XVI-ème siècle.

L'auteur est préoccupé d'établir les moyens et les systèmes de chasse employés dans la contrée de «Bârsa» pendant le XVI-ème siècle. La question qui interesse spécialement est de connaître l'aspect de la chasse avant la découverte de l'arme à feu (fusil à pierre). On établit que l'arc a été peu utilisé, par contre le filet, le lacet et la lance complétés avec les rabatteurs au chiens de chasse, ont été les moyens courants, tant pour le grand gibier que pour le petit. Pour le oiseaux il faut ajouter les pièges et les faucons.

L'auteur s'occupe de près que tout les animaux qui font objet de chasse: l'ours, le loup, le cerf, le chevreuil, le sanglier, le renard, le loutre, le lynx, le castor, le marte, l'écureuil, puis les oiseaux.

1) «Isvoare» III. 551, 1550. V. 11, 2. Walachis de Rosnyo, qui 1 pellem vulpinam portaverunt asp. 25.

2) «Isvoare» V. 487 şi 506. In 1614 se aminteşte atât ogarul cât şi baseţii pentru vânătoare în Ţara Bârsii.

PROBLEME ADMINISTRATIVE

REGIA

de P. A. GRUNAU

In timpul din urmă un reviriment s'a produs în opinia publică forestieră din țară. De unde, până acum câtăva vreme, exploatarea pădurilor nu putea fi imaginată decât prin intervenția unui întreprinzător și de unde exploatarea în regie, în urma încercărilor făcute în acest sens, a fost declarată ca nepotrivită pentru condițiunile noastre economice și sociale, astăzi, Casa Pădurilor, prin organul consiliului ei de administrație, cere «ca exploatarea pădurilor să se facă pe cât posibil în regie», iar moțiunea adunării generale din 1929 a «Progresului silvic» glăsuește astfel: «Idealul pentru exploatarea și comercializarea pădurilor colectivităților publice este regia publică comercială, care urmează să se generalizeze treptat» etc. Trec peste unele manifestațiuni individuale care abundă în acelaș sens. Ministrul actual al departamentului agriculturei și domeniilor a și tras consecințele din această nouă orientare a opiniunei publice și a dispus intensificarea exploatărilor în regie, dând și unele directive, cari sunt menite a înlătura dificultățile, cari se opuneau până acum aplicării pe o scară mai întinsă a acestei metode de exploatare. Totuși, asupra modului cum trebue concepută și organizată exploatarea în regie, pare că există oarecari divergențe. S'a pus chestiunea, dacă, pentru aplicarea metodei de exploatare în regie, este nevoe de o nouă organizare care să ia ființă pe lângă organizarea administrativă existentă, sau dacă punerea în valoare a pădurilor, după metoda preconizată, va fi posibilă în cadrul organizațiunii existente.

Pentru a ne pronunța într'un sens sau altul, este necesar a

a ne fixa mai întâi asupra înțelesului ce vrem să dăm cuvântului «regie».

Prin exploatarea în regie putem să înțelegem recolta produselor pădurii prin muncitori tocmiți, conduși și plătiți de proprietar sau de reprezentantul său, urmată eventual de fasonarea lor prealabilă în pădure, potrivit cu cerințele pieței (secționarea lemnelor în lungimea cerută, stivuirea lor după anumite grosimi și lungimi) și terminată prin vânzarea licitativă sau după taxe tarifare, stabilite dinainte. Acesta ar fi înțelesul mai strâns al cuvântului. Un alt înțeles mai larg este acela care cuprinde, pe lângă recolta, tâlmăcită astfel cum s'a făcut mai sus, și industrializarea lemnului în fabrici.

După cum admitem prima sau a doua definițiune a cuvântului, vom soluționa chestiunea organizării în sens diferit.

In cazul întâi, exploatarea în regie în cadrul actualei organizări administrative, modulată poate după exigențele speciale ale metodei, nu este numai posibilă, dar chiar necesară.

Gestiunea unui ocol silvic nu poate și nu trebue divizată. Rezultatul sigur al unei altfel de organizațiuni vor fi dificultăți și fricțiuni de tot felul între organele de diferite ordine. Lucrările de recoltarea și punerea în valoare a produsului brut sunt destul de strâns legate de alte lucrări și mai ales de cele de regenerare. Prin doborâri și fasonări nepricepute, dar mai cu deosebire prin golirea neîngrijită a cupoanelor, pagube incalculabile pot rezulta pentru reîmpădurirea locurilor exploatate. A lua din mâinile șefului de ocol conducerea și supravegherea directă și permanentă a lucrărilor de exploatare, pentru a o încredința unui șef așa zis de regie, însemnează a-l desbrăca de una din cele mai importante atribuțiuni, prin a căreia îndeplinire conștiincioasă poate să exercite cea mai fericită înrâurire asupra sporirei rentabilității și asupra progresului cultural al pădurii. Dar, dacă s'ar zice că nimic nu-l împiedică pe șeful de ocol a se interesa de mersul regulat al exploatărilor și a interveni eventual, atunci voit sau nevoit se trece cu vederea, că tocmai amestecul de atribuțiuni va fi izvorul fricțiunilor și neînțelegerilor de care am vorbit mai sus.

Mai este altceva. Lucrările de exploatare au drept obiect nu numai arboretele ajunse la vârsta exploatabilității, ci și acelea în cari intervențiuni culturale sunt necesare. Oare și acestea să fie

date în sarcina șefului de regie? Logic ar fi, căci nu îmi pot imagina un ocol, în care să existe două exploatări concurente. Dar atunci care mai este rolul șefului de ocol?

Dacă luăm din mâinile lui conducerea efectivă, până în cele mai mici amănunte, a lucrărilor technice — s'a vorbit — horribile dictu—și de efectuarea lucrărilor de împăduriri prin antreprenori, adică prin elemente străine de pădure — atunci mă întreb, pentru ce mai avem pe agentul specialist din capul ocolului. Oare ca să facă proe te, fără ca să îi fie îngăduit să le și execute, oare ca să facă poliție și administrație? Aceasta nu poate mulțumi pe un om, doritor a fi util în ramura lui de activitate.

Când vorbim de regie, nu trebue să ne oprim asupra unei anumite lucrări, desprinse din cadrul gestiunei totale, ci trebue să cerem ca toate lucrările ce se ivesc în pădure, să fie executate sub conducerea directă a acelui organ, căruia îi este încredințată administrația ocolului: a șefului de ocol.

Doi șefi — un șef de regie și un șef pentru rest — nu pot exista în unul și acelaș ocol. Așa fiind, organul pe care unii ar vrea să-l creeze pentru conducerea independentă a lucrărilor de regie, dacă se va crea, trebue să fie subordonat n u coordonat șefului de ocol.

Incontestabil că prin organizarea exploatărilor în regie șeful de ocol va fi impovărat cu o sumă de lucrări, cari până atunci nici nu existau pentru el. Ar fi o greșeală, care s'a și făcut la noi a nesocoti aceasta. Dar soluțiunea rațională nu este a-l descărca tocmai de acele lucrări, cari constitue domeniul propriu al activității unui silvicultor în adevărata accepțiune a cuvântului, cari privesc rentabilitatea și cultura pădurilor, de lucrările technice, ci cuminte ar fi a-l ușura de acelea cari sunt un rău, dar un rău necesar, care îl leagă de birou, care îl sustrage chemării lui principale activității lui pe teren, în interesul creerii, îngrijirii și folosirii pădurilor.

Este cert că acel șef de ocol, care presidează și conduce de aproape — de foarte aproape — lucrările în regie, are nevoe de un priceput ajutor de birou, pentru a nu fi stingherit câtuși de puțin în activitatea lui pe teren. Poate și mărirea personalului inferior care are a supraveghea aplicarea strictă ale dispoziţiunilor șefului de ocol, să fie necesară. Aceasta depinde de întinderea ocoalelor și de extensiunea lucrărilor ce se vor efectua. Sistemul trebue ex-

perimentat. Educaţia personalului şi a publicului trebue făcută. Experienţele făcute în unele ocoale şi personalul instruit în ele vor permite a păşi mai departe pe calea aleasă şi a extinde treptat sistemul asupra ţării întregi.

Trecând acum la a doua concepţie a regiei, care e mai largă şi care până acuma a fost hotărâtoare pentru unele încercări ce s'au făcut, de a exploata pădurile în regie, vom ajunge la alte concluziuni.

Ar întrece puterile unui singur om, de a fi conducător responsabil al tutulor lucrărilor, ce se efectuează în pădure şi totdeodată a fi şeful regiei în concepţia a doua a cuvântului. Încercările ce s'au făcut la noi de a se organiza astfel regiile, au dat greş şi au compromis sistemul. De aceea, dacă gândul factorilor hotărâtori ar fi a introduce regia, cu scop de a-şi industrializa lemnul, părerea mea este că va fi nevoe de două organizaţiuni: una existentă şi una care urmează a se crea. Serviciul silvic în actuala lui formaţiune, cu eventualele modificări ce se vor crede necesare, rămâne însărcinat cu cultura şi exploatarea în regie, în cea mai largă concepţie a cuvântului, iar serviciul de industrializare şi care nu e nevoe să fie condus de un silvicultor, n'are a se amesteca în nici una din operaţiunile de technică silvică, ci va avea singura însărcinare a prelucra lemnul, pe care îl primeşte contra plăţii de la serviciul silvic şi în condiţiunile stipulate de acesta din urmă. Numai astfel serviciul silvic îşi va păstra independenţa necesară pentru a-şi îndeplini prima şi cea mai frumoasă chemare a lui: cultura pădurilor.

Les exploitations forestières en régie

L'auteur considère les diverses opinions émises sur l'organisation des exploitations en régie, en insistant spécialement sur le personnel nécessaire.

Il arrive à la conclusion:

1. Si par régie on comprend seulement la recolte des produits forestières et leur vente en détail, cette opération peut être effectuée par les chefs des administrations forestières locales;

2. Si ces produits doivent être industrialisés, alors il faut avoir des spécialistes qui seront employés exclusivement à ces travaux.

L'auteur est d'avis que dans l'état actuel de l'administration forestière, on doit se borner à la première partie de travaux.

CONTRIBUȚIUNI LA CUNOAȘTEREA INVĂȚĂMÂNTULUI FORESTIER AL FRANȚEI

de CONST. DRAGU
Inginer silvic

In forma lui actuală învățământul forestier din Franța nu are un prea lung trecut și datează dela 27 Iunie 1921 când s'a acordat școalei de ape și păduri dela Nancy o oarecare autonomie. Până la această dată pregătirea viitorilor forestieri se făcea aproape numai teoretic urmând ca pregătirea practică să o facă în primii ani ai funcționării lor în serviciul administrației forestiere a Statului.

Defectul nu era prea mult observat înainte de război când personalul era suficient și cei eșiți din școală nu erau puși la locuri de răspundere ci serveau numai ca auxiliari la început.

După război însă din cauza lipsei personalului, defectul s'a arătat mult mai aparent. De aceia școala de astăzi urmărește pregătitea integrală a studenților, astfel încât viitorii forestieri să poată servi Statul fără dificultăți dela începutul carierei lor. In acest scop s'a reorganizat învățământul și stațiunile de experiență.

Prin legea din 27 Iunie 1921 s'a prevăzut în articolul unic următoarele: «Articolul 3 din legea dela 5 August 1920 este aplicabil școalei naționale de ape și păduri care de acum se va bucura de personalitate civilă și va constitui un stabiliment public. In termen de una lună dela promulgarea prezentei legi, un decret va reglementa compunerea și atribuțiunile consiliului de administrație a acestei școli».

Decretul din 31 Iulie 1921 fixează astfel compunerea acestui consiliu de administrație:

Cinci membri de drept.

Patru membri prezentați de colectivitățile administrative sau forestiere și încuviințați de minister și

Cinci membri numiți de Ministerul de Agricultură.

Cei 5 membri de drept sunt următorii:

1. Inspectorul general silvic cel mai vechi care va îndeplini și funcțiunea de președinte.

2. Prefectul județului sau delegatul său.

3. Generalul comandant al corpului de armată din Nancy sau delegatul său.

4. Primarul oraşului Nancy.

5. Conservatorul forestier din Nancy.

Cei 4 membri prezentaţi dn colectivităţi sunt următorii:

1. Un membru sau corespondent al Academiei de agricultură, secţia silvică.

2 şi 3. Reprezentanţi ai Universităţii din Nancy şi anume un reprezentant al facultăţii de ştiinţe şi un reprezentant al facultăţii de drept.

4. Un reprezentant al şcoalei forestiere ales de consiliul de instrucţiune al şcoalei.

Cei 5 membri numiţi de minister sunt următorii:

1. Un inspector general silvic.

2. Un conservator sau un inspector silvic.

3. Un reprezentant al proprietăţii forestiere ales dintre membri societăţilor forestiere franceze.

4. Un reprezentant al comercianţilor de lemne.

5. Un reprezentant al industriei lemnului.

Biuroul acestui consiliu este format din Preşedinte, Vicepreşedinte şi secretar, acesta din urmă ales din personalul administrativ al şcoalei.

Directorul, subdirectorul şi secretarul şcoalei asistă la toate şedinţele consiliului cu vot consultativ.

Membrii consiliului sunt numiţi pe 4 ani şi reînoiţi câte 4 la începutul fiecărui an. Ordinea de eşire a primilor membrii este stabilită prin tragere la sorţi.

Membrii eşiţi la sorţi pot fi realeşi.

Funcţiunile membrilor consiliului sunt gratuite.

Acest consiliu de administraţie poate fi disolvat prin decret dacă Ministrul Agriculturei socoteşte aceasta indispensabil bunului mers al instituţiunei, urmând să numească imediat un altul. Consiliul se întruneşte cel puţin odată la trei luni şi în caz de urgenţă la cererea directorului şcoalei.

Atribuţiunile acestui consiliu de administraţie sunt de lua hotăriri în ceeace priveşte administraţia şcoalei, considerată ca instrucţiune publică, precum şi în ceeace priveşte exploatarea domeniului forestier.

Cu privire la administrarea şcoalei va avea să hotărască asupra bugetelor şcoalei, asupra contului directorului şi agentului contabil, asupra cumpărărei, înstrăinărei şi

schimbului imobilelor şi valorilor mobiliare, asupra contractelor de închiriere sau arendare a bunurilor aparţinând şcoalei, asupra împrumuturilor garantate de bunurile şcoalei şi veniturile normale ale exploatărei, asupra intentărei acţiunilor în justiţie, asupra tranzacţiunilor şi compromisurilor relative la averea şcoalei, socotită ca instituţiune publică, asupra constituirei şi întrebuinţărei fondului de rezervă, asupra acceptărei donaţiunilor şi legatelor făcute şcoalei, etc.

In ceeace priveşte exploatarea domeniului, consiliul va avea să hotărască asupra programului de exploatare, asupra proectului de buget, asupra contului directorului şi agentului contabil, asupra cumpărăturilor de instrumente, îngrăşăminte, sămânţă şi orice alte furnituri necesare exploatării, când valoarea cumpărărei depăşeşte suma de 15.000 franci; asupra vânzărilor de recoltă şi orice alte vânzări de obiecte mobiliare, a căror valoare trece de 15.000 franci precum şi asupra proectelor de lucrări depăşind suma de 15.000 franci. In acelaş timp consiliul îşi dă avizul asupra chestiunilor, cari i se supun de ministru.

Hotărârile consiliului, în ceeace priveşte administrarea şcoalei, nu sunt executorii decât după ce au fost aprobate de ministru, celelalte sunt executorii după 10 zile dela ţinerea şedinţei, dacă sunt de acord cu propunerile directorului; în caz contrar Ministrul supune chestiunea în discuţiunea unei alte şedinţe, după care decide.

Supravegherea şi controlul gestiunei şcoalei se face de către un inspector general silvic, care nu face parte din consiliul de administraţie.

Bugetul şcoalei cuprinde bugetul acesteia ca instituţiune publică şi bugetul exploatărei domeniului. Ambele bugete sunt pregătite de director, deliberate de consiliu şi aprobate de Minister.

Bugetul şcoalei cuprinde la venituri,

a) Veniturile bunurilor mobile sau imobile, aparţinând şcoalei, altele decât acelea afectate exploatărei agricole sau forestiere.

b) Subscripţiile anuale şi bursele Statului, departamentelor sau comunelor, camerelor de agricultură, oficiilor regionale sau departamentale.

c) Subvenţiile anuale şi bursele acordate de societăţile agricole sau forestiere şi particulare.

d) Beneficiile cuvenite Statului din exploatarea celor 3062 ha pădure afectate şcoalei.

e) Veniturile din donațiunile și legatele făcute școalei și orice alte venituri.

La cheltueli:

a) Cheltueli de întreținere și reparațiuni a bunurilor compunând averea mobilă și imobilă a școalei.

b) Impozitele și asigurările.

c) Alocațiile create de școală pentru burse.

d) Alocațiile și indemnizațiile personalului, care nu aparține cadrelor administrației forestiere.

e) Cheltuelile pentru ameliorarea instalațiilor școalei, laboratoarelor, materialului școlar.

f) Cheltuelile de publicitate făcute pentru desvoltarea școalei.

g) Partea pusă în sarcina școalei din deficitul exploatărei domeniului, dacă va fi cazul.

Bugetul exploatărei domeniului cuprinde:

La venituri:

a) Sumele rezultate din vânzarea anuală a produselor agricole sau forestiere.

b) Subvențiile anuale ale Statului, departamentelor, comunelor, stabilimentelor publice și particulare, acordate în vederea ameliorărei agricole și orice alte alocații sau venituri.

La cheltueli:

a) Procentele datorate instituției sau persoanei care a avansat fondurile de rulement pentru exploatarea agricolă sau forestieră.

b) Cheltueli pentru registre și imprimate.

c) Salariile personalului ce nu face parte din administrația forestieră.

d) Plata lucrului în pădure.

e) Cheltueli pentru încălzitul luminatul și întreținerea localurilor special afectate exploatărei agricole și forestiere.

f) Impozitele și asigurările agricole sau forestiere de exploatare.

g) Cumpărări de sămânță și îngrășăminte necesare în cursul anului și orice alte cheltueli.

La sfârșitul anului dacă veniturile bugetului exploatărei domeniului sunt superioare cheltuelilor, o primă prelevare de 10 % din excedent se poate afecta, cu aprobarea ministerului, în scopul de a remunera eforturile directorului și personalului care concură la bunul mers al exploatărei.

O a doua prelevare de 10% este vărsată la fondul de rezervă. Diferența este vărsată școalei sau Statului precum și departamentelor sau comunelor, dacă acestea au contribuit cu fonduri.

In caz de deficit, acesta se acoperă cu o prelevare din fondul de rezervă, iar în caz de insuficiență, printr'o alocare înscrisă în bugetul școalei, Statului, departamentului sau comunei.

Atât bugetul școalei cât și acel al exploatărei domeniului se întocmesc de directorul școalei sub controlul consiliului de administrație. Tot directorul școalei angajează, lichidează și ordonanțează cheltuelile.

Operațiunile de comptabilitate sunt efectuate de un agent comptabil, numit prin decret, atât în ceiace privește executarea bugetului școalei cât și al domeniului.

Compturile sunt stabilite după regulile comptabilității publice.

La sfârșitul fiecărui an se face câte o situație în ceeace privește școala deoparte și domeniul de altă parte. Aceste situații se întocmesc de către 2 experți numiți de Minister și asistați de 2 membri din consiliul de administrație și directorul școalei sau delegatul său. Situațiile împreună cu inventariile, ce le însoțesc se înaintează Ministerelor de Agricultură și Finanțe, precum și departamentului sau comunei, dacă acestea au contribuit cu fonduri la exploatarea domeniului forestier.

După cum vedem, forma către care tinde administrația școalei și a domeniului este regia autonomă, întreprindere care a fost și este mult susținută de ilustrul profesor de economie politică dela Universitatea din Paris, d-l Charles Gide.

Fără îndoială este cea mai indicată formă de întreprindere economică; se presupune însă o anumită educație cetățenească și un șef cu calități deosebite.

Școala este apărată într'adevăr de defectele democrației vremurilor noastre în ceeace privește recrutarea corpului profesoral iar directorul, acesta trebue să fie și este incontestabil un om excepțional.

In aceste împrejurări învățământul forestier al Franței este astăzi pe adevăratul drum al perfecțiunei. Convins că învățământul silvic este în acelaș timp științific și practic, sub conducerea directorului școalei se înfăptuesc toate experiențele de laborator în cele 3062 ha păduri afectate școalei și sub aceiaș conducere și ajutat de profesorii școalei, elevii vizitează pădurile din jurul

Nancy-ului de două ori pe săptămână, când timpul o permite, în afară de cele 4 excursii pe an, pe care le face fiecare promoție. Pentru aceasta școala posedă două autocamionete de câte 17 locuri fiecare și 3 de câte 6 locuri. Școala posedă toate instrumentele geodezice și topografice și lucrările practice se fac în grupe de câte 4 elevi. Profesorul de economie forestieră se prezintă la curs cu toate instrumentele de dendrometrie iar cel de technologie cu o nesfârșită colecție de lemne etichetate și caracterizate. Profesorul de drept, în afară de orele teoretice, face lecțiuni practice, la cari toate imprimatele din administrație sunt explicate, complectate și interpretate.

Profesorii școalei, în afară de cursuri, își fac observațiile și experiențele lor în pădurile afectate școalei și situate în toată țara, la Răsărit ca și la Apus, la Nord ca și la Sud și în Centru.

Inființată în anul 1882 stațiunea de cercetări forestiere a fost reorganizată prin decizia ministerială din 15 Iunie 1920. După cum se menționează în această decizie, scopul stațiunei este de a face să progreseze diversele științe constituind învățământului forestier, de a trata chestiunile technice, cari îi sunt adresate de de direcția generală de ape și păduri, precum și de a da serviciului silvic al Statului și particularilor, învățăminte și avize asupra materiilor programului său.

Stațiunea cuprinde sub autoritatea directorului școalei 4 secțiuni și anume:

Secția I consacrată științelor forestiere propriu zise (y compris meteorologa forestieră) și gestiunea technică a pădurilor afectate stațiunei.

Secția II consacrată botanicei forestiere și studiului lemnelor și cuprinzând laboratoriul de încercare a lemnelor.

Secția III consacrată zoologiei (cuprinzând și piscicultura), solurilor forestiere, technicei împăduririlor artificiale și gestiunea stabilimentului dela Bellefontaine (lângă Nancy) și arboretul dela Amance (Franche-Comté).

Secția IV consacrată studiului conservărei și restaurării munților.

Personalul stațiunii de cercetări este următorul:

Secția I. Un șef cu gradul de inspector sau inspector ajutor asistat de doi forestieri cu gradul de inspector ajutor sau guard

general. Aceştia lucrează în colaborare cu profesorul sau însărcinatul de curs la studiile forestiere.

Secţia II. Şeful, care este profesorul sau însărcinatul de botanică forestieră, în colaborare pentru studiul proprietăţilor lemnelor cu profesorul sau însărcinatul de curs de construcţiuni şi asistat de 2 forestieri cu gradul de inspector ajutor sau guard general, din care unul special pentru laboratorul de cercetare a lemnelor.

Secţia III. Şeful, care este profesorul sau însărcinatul de curs principal corespunzând atribuţiunilor secţiunii, asistat de un ajutor cu grad de inspector sau guard general.

Secţia IV. Şeful, care este profesorul sau însărcinatul de curs pentru restaurarea munţilor.

La dirijarea lucrărilor staţiunei de cercetări contribue şi un consiliu technic format din directorul şcoalei, ca preşedinte, conservatorul cu reşedinţa la Nancy sau delegatul său, profesorii sau însărcinaţii de cursuri şi şefii celor 4 secţiuni ale staţiunii.

Lucrările staţiunei se publică în «Analele staţiunei de cercetări dela Şcoala de ape şi păduri» , primul număr a apărut în anul 1924.

Cele de mai sus înfăţişează un aspect al organizării învăţământului forestier şi al cercetărilor în Franţa, care posedă:

10.342.682.00	ha	păduri din cari sunt:
1.429.882.35	»	pădurile Statului
2.177.211,22	»	păduri comunale şi
6.735.589.00	»	păduri nesupuse regimului silvic.

L'enseignement forestier en France

Un exposé detaillé sur l'organisation de l'école forestière de Nancy.

CRONICA

Comisia apelor Dunării Centrale. *Raportul expertului silvic al României a-l Ing. Consilier, Prof. P. Antonescu.* — Prin tratatul dela Trianon s'a instituit o comisiune internaţională, compusă din reprezentanţii tuturor statelor succesorale ale fostei monarchii Austro-Ungare, menită să supravegheze regimul apelor şi pădurilor din bazinul Dunării Centrale.

Crearea acestei comisii este răspunsul ce s'a dat ultimului argument prin care Monarchia susţinea încă subjugarea atâtor naţiuni: şi anume argumentului că desmembrarea ei ar avea drept imediată consecinţă un desechilibru catastrofal în ceiace priveşte regimul apelor Dunării.

Deşi comisiunea a luat fiinţă imediat după încheierea tratatului, totuşi până la 1925 România a fost reprezentată de oameni cari nu aveau nici o legătură cu silvicultura.

La *Meran* (Italia), în anul 1925, apare în această comisie expertul silvic român al cărui raport documentat face o excelentă impresie asupra tuturor delegaţilor.

Ministrul de Domenii Alex. Constantinescu trimisese ca reprezentant al silviculturii noastre pe d-l Ing. Consilier silvic şi Profesor Petre Antonescu.

La *Budapesta* (1926) comisiunea internaţională avu ocazia să-şi confirme impresiile despre modul cum România se achită de obligaţiile sale şi ca un omagiu pentru delegaţia noastră se hotărăşte viitorea întâlnire la Bucureşti (1927).

Urmează apoi întrunirea comisiei la *Lussinpiccolo* (Italia) în 1928 şi anul acesta la *Trencianske-Teple* (Cehoslovacia). Constant ţara noastră a fost reprezentată cu demnitate şi competinţă de către d-l Petre Antonescu.

Raportul prezintat anul acesta, prin modul cum a fost alcătuit, atât din punct de vedere al documentării cât şi al înţelegerii situaţiei, constitue un preţios element de justificare a eforturilor depuse de ţara noastră în acest domeniu, putând servi în acelaş timp ca un excelent document de propagandă internaţională.

Autorul, după o serie de date cu privire la: suprafaţa şi configuraţia solului României, climat, hidrografie, etc., face o clară descriere a florei forestiere şi a compoziţiei masivelor păduroase insistând asupra tratamentelor aplicate.

Sprijinit pe raportul prezintat Congresului internaţional al silviculturii (Roma 1926) de către d-nii C. Opran, Administratorul Casei Pădurilor şi D.

Anastasescu, sub-Administrator, d-sa justifică cu cifre producţia destul de slabă a pădurilor noastre (circa 3 m c la ha) insistând asupra cauzelor originare.

A doua parte a lucrării, pune în lumină dispoziţiunile tuturor legilor cari urmăresc reîmpăduririle şi corecţiile torenţilor.

Deşi într'un domeniu străin specialităţii sale, d-l Petre Antonescu se dovedeşte un excelent cunoscător al legislaţiei silvice reuşind să scoată din aridităţea unor articole de lege, cele mai convingătoare argumente pentru a dovedi activitatea României pe acest tărâm al obligaţiilor internaţionale.

Serbarea sădirii pomilor—la care anul trecut au participat în total 97.469 persoane—este explicată în rosturile ei, pentru a dovedi comisiunii şi din acest punct de vedere, grija administraţiei româneşti de a lămuri masselor rolul şi importanţa pădurilor.

Trecând la lucrările de împădurire şi consolidare a terenurilor improductive, autorul raportului dă interesante date asupra pepinierelor alcătuite în acest scop, menţionând şi sumele necesare susţinerii lor.

Aflăm astfel că în anul 1928 s'a cheltuit pentru pepinierele Statului 7.145.401 lei, iar pentru cele administrate de Stat 4.103.141 lei, în total suma de lei 11.248.542 — 346.109 fr. aur.

La aceasta adăugând sumele necesitate de împădurirea terenurilor exploatate regulat în fiecare an, plantarea terenurilor improductive, ameliorarea masivelor şi consolidarea versanţilor expuşi surpărilor, conchide că s'au cheltuit 34.944.626 lei proveniţi fie din fondurile bugetare fie din zilele de lucru date de comune, societăţi, etc.

In ceiace priveşte corecţiile în afară de lucrările mari executate de către direcţia generală a apelor, şi C. F. R., Casa Pădurilor prin inginerii săi a construit:

358 cleionage duble în lungime totală de				3 775 m
320	»	simple »	»	» 2.090 »
fascinage pentru consolidarea versanţilor				7.244 »
				13.052 m

In ceiace priveşte prevederile pentru anul 1929, menţionează mărirea sumei bugetare (Cassa Pădurilor) pentru plantaţii, pepiniere, corecţii de torenţi, etc., dela 14.000.000 la 20.000.000 (676.923 fr. aur) şi introducerea pentru prima oară în buget a sumei de 5.000.000 lei. «Pentru acoperirea cheltuelilor de aplicare a dispoziţiunilor Tratatului dela Trianon în ceiace priveşte lucrările silvice».

Se specifică apoi diverse lucrări începute deja, sau ale căror devize sunt aprobate precum şi suma de lei 5.325.204 alocată împăduririi a 1.113 ha improductive şi corectării torenţilor din regiunile silvice Orşova, Arad, Sebeş, Cluj, Braşov şi Bistriţa.

In concluzie ajunge la suma de 10.325.904 lei (317,720 fr. aur) care se va utiliza pentru împădurirea terenurilor necultivate din bazinurile râurilor vizate de Tratatul dela Trianon, în afară de sumele cari vor fi întrebuinţate ca şi în anii trecuţi din fondul bugetar de 22.000.000 lei (676.933 fr. aur) alocat aceloraşi scopuri.

BIBLIOTECA CENTRALA
a „ASOCIAŢIUNII"
SIBIIU

După ce dă un tablou de suprafaţa terenurilor improductive, în total circa 27.055 ha, autorul încheie raportul prin câteva date asupra diviziunii teritoriului României din punct de vedere silvic, menţionând pe lângă numărul ing nerilor şi studiile făcute de aceştia pentru a lămuri definitiv comisia asupra celor ce trebue să aştepte dela ţara noastră.

Clar, concis, cuprinzând însă tot ceiace lămureşte problema, raportul d-lui Petre Antonescu este un document care nu trebue să rămână în dosarele Ministerului.

Publicarea lui ar da ţării nu numai acel element de propagandă serioasă de care vorbeam ci şi un exemplu de raport technic, care să servească ca drep- tar în viitor.

Este, cred, prima oară când calificarea de «expert» a fost pe deplin verificată.

Valeriu Dinu

* * *

Conferinţa d-lui prof. d-r M. Drăcea. — Vineri 20 Decembrie a avut loc la Şcoala Politechnică din Bucureşti a III-a conferinţă din ciclul «Enciclopedie technică» organizată de Federaţia elevilor.

D-l profesor d-r M. Drăcea a vorbit despre: «Rostul pădurilor în economia naţională».

In faţa unui auditor eterogen şi în majoritate străin de preocupările sil- vice, sarcina iniţială a conferenţiarului era de a-şi introduce ascultătorii în do- meniul problemei enunţate.

D-l d-r M. Drăcea printr'o metodă originală a reuşit să se evadeze din monotonia didactică întrebuinţată totdeauna în aceste situaţii.

Făcând presupunerea bizară a dispariţiei brusce a tuturor pădurilor, schi- ţează consecinţele ce ar urma pentru climă, aspect geologic al solului, viaţă economică, intelectuală, etc.

Acest «deus ex machina» al conferenţiarului a reuşit să dea fiecărui as- cultător ocazia unei judecăţi proprii a chestiunii, transformându-l astfel în co- laborator direct la concluziile sale.

Importanţa pădurilor în economia generală a lumii, este analizată în va- riatele aspecte sub care se prezintă, cu o logică strânsă şi în fraze scurte care dădeau impresia unor sentinţe.

Pentru ţara noastra, în afară de un isvor de elemente industriale, pădurea reprezintă cel mai sigur gir pentru creditul internaţional.

Conferenţiarul studiază apoi starea pădurilor noastre, amintind că în 10 ani coeficientul de împădurire a scăzut dela 25 % la 20 %.

Vorbind despre particularităţile gospodăriei silvice, caracterizează Româ- nia ca o sinteză a ţărilor Europei şi din punctul de vedere climateric şi din cel vegetativ.

O cauză importantă a situaţiei critice de azi, după domnia sa, este că silvicultura românească a născut sub ciocanul capitalismului modern.

Dacă nu ar fi existat un spirit deja închegat, soarta pădurilor noastre ar fi fost aidoma celei bulgare unde capitalismul a lichidat repede patrimoniul fo- restier.

Calamitatea mare este însă «democraţia». Pădurea prin existenţă este şi va rămâne pururi aristocrată. Din ciocnirea acestor două forţe—prima dinamică, secunda statică—naşte drama dureroasă a pădurilor, la care astăzi asistăm cu toţii.

Deaceia este necesară cunoaşterea în linii mari a particularităţilor acestui domeniu, de toţi cei cari mâine poate vor fi chemaţi a decide asupra lui.

D-l d-r M. Drăcea a isbutit, printr'o expunere plină de viaţă presărată cu date şi sugestii preţioase, nu numai să lămurească «rostul pădurilor în economia naţională» ci chiar să câştige întreaga sală ideei silvice.

Aşteptăm cartea, în care să găsim fixate ideiile ale căror rezonanţe d-l d-r Drăcea ni le-a iscat prin conferinţa domniei-sale atât de entuziast aplaudată.

Ca încheiarea de d-l prof. N. G. Popovici, printr'o inspirată alocuţiune, felicitând conferenţiarul, adaogă un farmec nou serii, prin invocarea sentimentelor ce inspiră pădurea.

D. V.

* * *

In acelaş ciclu a vorbit la 13 Decembrie d-l *Prof. Ion Ionescu* despre «*Progresele tehnicei*» studiind chestiunea din punct de vedere al construcţiei drumurilor şi podurilor.

* * *

P. A. R. I. D. — Raportul Van Konijnenburg. - Opera de valorificare a bunurilor Statului, întreprinsă energic de către actualul guvern, a infuzat o viaţă impetuoasă tuturor domeniilor de producţie naţională.

Rezultatul imediat este apariţia a numeroase «regii autonome» forme de organizare a producţiei în vederea rendementului maxim.

P. A. R. I. D-ul are de scop valorificarea regiunilor inundabile ale Dunării, neexploatate până acum şi presupuse a fi o însemnată sursă de venituri.

In acelaş timp îndiguirea Dunării ar asigura mari proprietăţi, cari conform legii pentru Reforma agrară sunt scoase astfel din cadrul celor expropriabile.

Această clauză a legii, cuprinzând un termen până la care ea este aplicabilă, a forţat pe cei interesaţi să înceapă îndiguirea.

Serviciul îmbunătăţirilor funciare, din Ministerul de Domenii, între cele două soluţii: d i g u i r i i n s u m e r s i b i l e — cu profil înalt, asigurând terenul împotriva viiturilor maxime — ridicate la limita apelor din cea mai mare creştere a Dunării «anul 1897» şi d i g u r i s u b m e r i b i l e—de profil mic—menite să păstreze elasticitatea albiei care nu poate fi sugrumată pe toată întinderea Dunării, a ales pe prima.

Lucrările începute (regiunea Oltenita-Călăraşi) au dus la constatarea că suma necesară îndiguirii unui ha (50.000 lei) echivalează cu de trei ori valoarea solului asigurat. Ace sta nu convinea particularilor şi nici Statului, care este direct interesat, ca fiind cel mai mare proprietar.

Problema rămasă deschisă, a fost studiată de o comisiune instituită de către d-l Ministru I. Mihalache. Concluziile acesteia au adus la înfiinţarea P. A. R. I. D-ului, care imediat a început o campanie energică de lucru.

La începutul acestei luni guvernul a invitat pe savantul profesor Van Konijnenburg, specialist olandez în materie de îndiguiri, spre a-şi da avizul asupra lucrărilor realizate şi a proectelor pentru viitor.

Din raportul înaintat de domnia-sa Ministrului de Domenii, se desprind o serie de constatări şi sugestii care îndrumează problema spre soluţionare.

Apreciind ca greşită, pentru Dunăre, aplicarea sistemului digurilor insubmersibile împarte regiunea inundabilă în trei zone: sol cu cote înalte, sol cu cote mijlocii şi sol cu cote joase.

Pentru prima zonă propune construirea digurilor mici, obţinând astfel un teren de cultură sigur şi de primă calitate.

In zona II-a nici un fel de lucrări, aceasta rămânând să fie utilizată pentru păşuni şi fâneţe.

Zona III-a să fie afectată pescăriilor, constituind un rezervor natural pentru scurgerea infiltraţiilor din regiunile îndiguite.

Regimul digurilor mari, trasate la mică distanţă de albia fluviului, (aşa cum se lucrase) nu este aplicabil Dunării, deoarece e costisitor şi necesită continue cheltueli de pompare a apelor de infiltraţie.

Concluziile raportului califică de bune lucrările întreprinse de P. A. R. I. D. şi apreciază ca foarte nimerită ideea de a se executa proectele şi studiile necesare, de către tinerii ingineri puşi sub conducerea celor bătrâni experimentaţi şi consacraţi.

V. D.

* * *

Centenarul Brăilei. — Oraşul Brăila a serbat, în luna aceasta, 100 ani dela eliberarea sa de sub stăpânirea turcească.

Veacul de existenţă liberă înscris în cartea neamului de către cetatea dunăreană, închide în el şi prima sută de ani de libertate economică românească în navigaţia şi comerţul pe Dunăre.

Tratatul dela Adrianopole (1829) consfinţind aceste libertăţi, trebue considerat ca fiind cheia cu care principatele române şi-au deschis porţile ce le izolau de comerţul internaţional.

Jugul turcesc înlăturat şi odată cu el şi obligaţia de a vinde produsele agricole «capanlâi-lor», (arendaşi ai dreptului de comerţ cu principatele) începe era nouă a economiei naţionale.

Ea a însemnat examenul de afirmare a capacităţii noastre de producţie în faţa Europei.

Examenul de maturitate, prin care se justifica temeinicia unei independenţe politice, a fost câştigat mai curând decât se credea.

La câteva decenii numai, urmează unirea principatelor, independenţa regatului şi viaţa economică se cristalizează de sine stătătoare.

In acest timp Brăila se desvoltă continuu şi devine portul cu renume mondial, în timp ce industriile prind a se înjgheba şi lua avânt temeinic. Ascensiunea durează neîntrerupt până la războiul cel mare adică atâta timp cât România a fost o exportatoare de cereale. Prefacerile politice şi sociale din ultimul timp au adus schimbări în aspectul economic şi în posibilităţile de export. Scăderea producţiei agricole a paralizat activitatea Brăilei.

Trebue notat deceniul de agonie, 1919—1929, în care primul nostru port de odinioară, a trăit doar cu oxigenul măririi de altădată şi al speranţelor în viitor.

Să nădăjduim că nouile legături de cale ferată, în curs de executare, unind direct Ardealul de Brăila vor duce la închegarea în acest oraş a unei principale baze de export pentru lemnul românesc,

Pentru noul veac în care a păşit, dorim Brăilei nu o revenire la strălucirea anterioară războiului, ci o viaţă nouă, viguroasă şi rodnică, durată pe baze solide şi definitive.

V. D.

* * *

In cursul lunei Decembrie s'a pus bazele **Secţiunei forestiere a Uniunei generale a industriaşiior,** alegându-se un comitet de acţiune sub preşedinţia d-lui ing. C. R. Mircea directorul general al Uniunei. Discuţiunile din comitet s'au referit la susţinerea intereselor industrii forestiere faţă de căile ferate, legislaţia muncei şi legislaţia fiscală.

S'au discutat sarcinile mereu crescânde ce se abat asupra industriei forestiere, prin felurite taxe suplimentare pe lângă tarifele existente la C. F. R., —taxe de joncţiune, garaj, manevră, etc.,—precum şi tratamentul puţin economic pentru liniile de garaj, unde se aplică diverse măsuri inutile şi vexatorii.

S'a luat deciziunea adunării materialului documentar atât în ceeace priveşte tarifele—prezentate în raport cu cele ale ţărilor înconjurătoare—cât şi în ce priveşte traficul pe care industria şi exploatările forestiere îl procura C. F. R.

In ceeace priveşte legislaţia muncei s'a discutat ameliorarea sarcinelor ce provin din legea contractului colectiv şi concedierile obligatorii cari nu se potrivesc întreprinderilor forestiere, unde sunt lucrări mai mult de sezon, precum şi asupra sarcinelor ce decurg din legea celor 8 ore, care este o grea lovitură pentru industria forestieră, diminuând cantitatea d muncă şi de producţie odată cu diminuarea salariilor, şi curând majorarea numărului de lucrători, cari şi altfel e mare în raport cu valoarea produselor şi greu de găsit.

De asemenea s'a mai discutat proectul de lege al asigurărilor care aduce noui sarcini băneşti întreprinderilor forestiere, accentuându-se că până astăzi întreprinderile forestiere, cu cotizaţiile date de ele şi de lucrători, au creiat venituri Casei Asigurărilor ce nu s'au cheltuit totdeauna decât în parte cu asistenţa asiguraţilor cotizatori.

In fine s'a hotărât ca să se facă instrucţiuni către industriaşi asupra aplicărei impozitelor pentru a cunoaşte actualele sarcini atunci când caută a face noui angajamente.

Din comitetul de acţiune face parte pentru vechiul Regat şi d-l ing. şef silvic I. Dumitrescu dela Banca Centrală Cooperativă, A. Buteulescu, Soc. Moldova, d-r Lakateş şi Bösermehny din Ardeal, d-l d-r Marcu, d-l Anhauch din Bucovina, şi d-r M. Weis din Braşov pentru secţiunea lemnului tare.

I. G. D.

RECENZII

Ing. Fritz Braunshirn: Das Sägewerk. *Anlage, Einrichtung und Betrieb von Sägewerken und Sägewerksnebenbetrieben.* Verlag Julius Springer, Wien 1929, 365 pag., 371 fig. şi 22 tabele, 45 RM (1800 lei).

Fabrica de cherestea: instalarea, amenajarea şi funcţionarea fabricelor de cherestea şi a atelierelor anexe.

De câtăva vreme vitrina marilor edituri germane de cărţi forestiere este aproape în permanenţă ocupată de ample tratate despre industria lemnului. Cari să fie motivele acestei «concentrări» a activităţii publicistice, în domeniul technologiei mecanice a lemnului?

După cum se ştie, dintre industriile ce prelucrează materiile brute, spre a le da forme capabile a răspunde trebuinţelor omeneşti, aceea a lemnului s'a bucurat până acuma de puţină atenţiune din partea technicienilor cu temeinică pregătire ştiinţifică. Ea a fost şi este încă domeniul aproape exclusiv al rutinarilor, al practicienilor cu vederi, năzuinţe şi puteri limitate de înţelegere şi aplicare a tendinţelor de raţionalizare şi înnoire.

Situaţia economică a industriei cherestelei după război, concurenţa din ce în ce mai aprigă la cumpărarea lemnului brut şi costul tot mai urcat al acestuia, în fine tendinţa de scădere a preţului cherestelei, ca urmare a supra-ofertei, a supra-producţiunii, au determinat şi această industrie să caute căile, cari să-i salveze existenţa. Drumul căutat nu putea fi altul de cât acela, care conduce la scăderea costului de producţie, prin procedee de raţionalizare a muncii şi perfecţionare a instalaţiilor. In această direcţiune s'au făcut în ultimii ani cercetări şi eforturi asidue şi s'au realizat deja rezultate foarte promiţătoare. S'au folosit de asemenea metodele de lucru şi de organizare a producţiei, deja de mult utilizate în Europa şi America de Nord, aducându-li-se modificările cerute de condiţiunile speciale ale Europei centrale.

Cartea lui B. îşi propune să cerceteze cu deamănuntul condiţiunile în cari se poate obţine o raţionalizare a industriei cherestelei din Europa centrală. In acest scop autorul împarte materia cuprinsă în amplul său tratat în 36 capitole. Primele trei din acestea descriu condiţiunile actuale ale producţiei şi defectele ei de organizare ale acesteia. După aceea dă observaţiuni şi date practice de un mare interes, în legătură cu organizarea ştiinţifică a muncii, cu conducerea technică a întreprinderii cu raţionalizarea procedeelor de producţiune (diviziunea muncii, simplificarea şi economisirea efortului lucrătorilor, perfecţionarea maşinelor şi a uneltelor şi întreţinerea lor permanentă în perfectă stare de funcţionare, calculul exact al timpului şi cheltuelilor ne-

cesare penrtu efectuarea unei lucrări determinate, delimitarea precisă a atribuţiunilor de serviciu pentru personal, etc.).

Cap. IV tratează despre maşinele-unelte (gatere-circulare, etc.) utilizate în industria forestieră, manipularea şi întreţinerea lor. Cap. V conţine interesante observaţiuni asupra industriei de cherestea a Americei şi Europei de N. Următoarele 5 capitole descriu cum se poate face manipularea lemnului în pădure, scoaterea la căile de transport (cu arătarea sistemelor americane foarte ingenioase de transport aerian: skidder, loader), munca în depozitul de buşteni, instalaţiunile necesare pentru o uşoară manipulare a materialelor destinate a trece în hala de gatere.

Urmează apoi o descriere amănunţită a metodelor şi regulelor de tăere, utilizate în genere de fasonarea lemnului moale (de răşinoase), a instalaţiunilor de debitare şi transport necesare în hala de fierăstraie, pentru o cât mai raţională executare a tăerii, dispozitivele de sortare, stivuire, etc. Foarte interesante sunt observaţiunile autorului în legătură cu costul fasonatului pe unitatea de volum, într'o fabrică modernă, mecanizată (de ex. socotind amortizarea la timp a tuturor instalaţiilor cerute de executarea lucrului pe căi mecanice, economia realizată, este de 0,90 S (S = salariu orar) pe m^3 rotund debitat) în comparaţie cu vechile fabrici, deasemenea datele privitoare la rentabilitatea gaterelor rapide (Hochleistungsgattern şi a instalaţiunilor anexe de transport, calculele privitoare la costul de producţie şi rentabilitatea întreprinderii, în funcţiune de cheltueli şi venituri.

Cap. XX descrie dispozitivul general de urmat la instalarea unei fabrici de cherestea, influenţa mărimei şi formei locului disponibil pentru depozite şi instalaţiuni, asupra costului de producţiune, etc.

Următoarele 7 capitole arată detaliat instalaţiunile anexe ale industriei lemnului, ce pot fi asociate, după caz, fierăstraelor, ca uscătorii, exhaustoare, rindele mecanice, despicătoare (Spaltwerke), fabrici de lână de lemn, de lăzi şi cutii pentru împachetat, de butoaie. In continuare se dau detalii asupra posibilităţilor de prelucrare a marginilor, rumeguşului şi a tuturor deşeurilor, ce rezultă din producţiunea principală a diverselor industrii.

Ultimele 6 capitole tratează despre forţa motrice utilizată în fabricele de cherestea, lăzi, butoae, despre motori, transmisiuni, etc., apoi, despre organizarea lucrului în fabricele de cherestea, lăzi, butoae, despre calculul costului de producţiune şi rentabilitate. La fine se dau cifre practice şi formulare pentru o bună conducere a muncii la gatere şi celelalte maşini.

Din cele expuse succint mai sus, se poate vedea că manualul d-lui B. conţine aproape toate chestiunile în legătură cu producţia cherestelei şi cu instalaţiunile anexe şi ca atare poate fi de cel mai mare folos — având în vedere marele număr de figuri, exemple şi date practice, ce posedă — pentru industriaşii din această branşă, pentru studenţii şi inginerii silvici.

Mai puţin didactică decât cartea d-lui Flatscher, despre care am vorbit în numărul pe Iulie a. c., al revistei noastre, în senzul că nu observă o ordine bine stabilită în desvoltarea materiei, tratatul inginerului Braunshirn aduce însă foarte valoroase date practice şi vederile unui technician bine documentat.

D. A. Sburlan

Prof. D-r M. v. Wrangell. Acoperirea solului ca măsură culturală în grădinărie şi în agricultură.

In «Illustrierte landwirtschaftliche Zeitung», 29. IX. 1929.

Seceta, buruienile, bătătorirea solului de către picăturile de ploae sunt piedici cari întotdeauna au stat în calea sporirei producţii solului şi măririi rentabilităţii culturii acestuia.

O minunată rânduială a firii a dat pădurii, între altele, şi darul de a se apăra în bună parte de aceste neajunsuri; agricultura însă întotdeauna a trebuit să-şi găsească mijloace de a combate aceste rele prin irigaţiuni, amendarea şi mai cu seamă prelucrarea inteligentă, stăruitoare şi foarte costisitoare a solului

Observarea faptelor din natură şi în deosebi în pădure, cercetările ştiinţei au făcut pe om să înceapă a înţelege că acoperirea solului poate fi de un real folos în cultura acestuia. Acest gând se impune sau se impunea dela sine, celui ce observa cu atenţie lucrurile în natură sau căuta să tragă toate concluziile din cercetările de laborator sau din câmpul de experienţă. Dacă acest gând nu s'a pus mai de curând pe o scară mare în practica curentă a culturii solului, aceasta se datoreşte faptului că o asemenea practică apărea prea temerară, prea costisitoare. Totuşi în lucrări mici lucrul începuse a se face sau cel puţin a se recomanda, cum ştie de ex. şi cititorul acestor rânduri, din cursul de împăduriri, unde între alte lucrări de pepiniere se recomandă şi acoperirea straturilor, între rânduri, cu muşchiu, cu paie sau cu litieră.

Gândul acesta însă, în alte părţi, unde neajunsurile, ce decurg din lipsa de acoperiş a solului s'au simţit mai puternic, unde există mai multă iniţiativă s'a pus mai de mult în practică, cum este de ex. în Hawai, unde în cultura ananasului solul se acoperă în cea mai mare parte cu fâşii de carton sau mucava cari se întinde pe sol cu maşini speciale. Experienţe în această direcţiune s'au început şi în locurile de încercare ale şcolii de agricultură dela Hohenheim. Avantagiile technice ale acestui procedeu sunt următoarele:

a) solul îşi păstrează mai bine umezeala, întrucât pierderea apei prin evaporaţie este în mare parte împiedicată;

b) neajunsurile buruenilor sunt în cea mai mare parte înlăturate odată prin faptul că ele nu se mai pot desvolta;

c) ferit de loviturile directe ale p'oii solul îşi păstrează mai multă vreme şi în mai bună stare structura sa grunjoasă şi ca atare nu este expus la bătătorire, la formarea de crustă, cu toate marile neajunsuri ce decurg pentru plante din acestea;

d) temperatura medie a solului este mai ridicată, oscilaţiile ei fiind în acelaş timp reduse, fapt care pare a avea drept consecinţă împrejurarea că

e) sub acoperiş, substanţele nutritive din sol sunt mai uşor accesibile rădăcinilor plantelor.

Acestea sunt concluziile ce se desprind neîndoios din primele cercetări făcute la Hohenheim. De sigur că efectele acoperişului variază cu climatul local, cu natura solului, cu bogăţia acestuia, cu natura plantelor cultivate.

Cum ştim, pe mai bine din jumătatea ţării noastre cultura solului stă sub imperiul secetii şi între ţările în deosebi interesate la înlăturarea acestor neajunsuri stă şi România. Problema acoperirii solului se pune cu o deosebită stăruinţă şi pentru noi şi cercetări în această direcţiune sunt — şi pentru agricultură şi pentru silvicultură — de primă importanţă.

Nu ne împiedicăm de a vedea greu-

tăţile de a face acest acoperiş şi economic, dar aceasta este o grijă ulterioară.

Faptele schiţate aci au pentru noi importanţă şi din alt punct de vedere, întru cât întrebuinţarea cartonului ca acoperiş al solului deschide un nou şi foarte vast orizont pentru fabricarea celulozei şi ca atare pentru cultura pădurilor, împrejurare care nu ar rămâne fără 'urmări în precizarea raporturilor — adesea ori cu caracter de conflict — între silvicultură şt agricultură.

M. D.

Pădurile în cadrul economiei naţionale şi al prevederii sociale, de *Ioan P. Diaconescu,* în «Viaţa Românească», Nr. 7 şi 8 din 1929, pag. 122—145.

Autorul îşi pune scrisul său în folosul creerei unei conştiinţe forestiere la noi în ţară, fără de care tendinţa spre mai bine este considerabil îngreuiată. Studiul conturează şi apoi precizează problemele fundamentale ale economiei noastre forestiere, «în cadrul economiei forestiere şi al prevederii sociale». Autorul, încearcă între altele a arăta în ce fel se referă problema forestieră în mintea gânditorilor noştri şi — concluzia ce se desprinde este că — abstracţie făcând de lumea forestieră — sufletul şi gândirea poporului nostru sunt deocamdată încă foarte puţin angajate în această direcţiune.

Prin materialul adunat şi prin forma în care acesta este prezintat, studiul prezintă interes nu numai pentru nespecialişti, dar chiar şi pentru inginerii silvici, atenţiei cărora îl recomandăm.

M. D.

La réorganisation et la direction de L'Institut national agronomique de 1876 à 1917. *Notions sur la vie et les travaux d'Eugène Tisserand, d'Eugene Risler et du dr Paul Regnard,* par *Georges Wery,* Paris 1927, Librairie agricole.

O broşură de 58 pag., care aruncă o lumină vie şi clară asupra celor mai puternice personalităţi ale agriculturii şi ştiinţei agricole franceze în ultima jumătate a secolului trecut. Tineretul nostru, la formarea sufletului căruia îndemnuri venite de departe pot avea o influenţă hotărîtoare, poate găsi în biografiile celor trei mari oameni de ştiinţă într'o specialitate învecinată sugestii, cari s'ar putea să le lase urme trainice în suflet.

M. D. D.

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

Nr. 10, Octombrie 1929.

I. *Vingt ans d'activité forestière en Périgord et en Agenais*, par *Pierre Bouffault*.

Dacă Poincaré a salvat Franţa dela o catastrofă financiară este pentrucă a avut de a face cu Francezi. La noi străduinţa unui Poincaré ar fi ratat.

Am mai avut prilejul să arătăm, că dela un capăt la altul Franţa freamătă de o reînoire creatoare pe toate tărâmurile de activitate şi că chiar în ce priveşte problema forestieră, conştiinţa silvică a luat proporţii de conştiinţă naţională.

In vreme ce la noi stăpâneşte o inconştienţă forestieră generală, în Franţa inginerii forestieri, ajutaţi de institutori cu şcolarii lor, de organele administrative, de magistraţi, de particulari etc., fac asociaţii de împăduriri, de ameliorarea pădurilor degradate, ţin conferinţe, scriu broşuri, fac expoziţii pentru răspândirea dragostei de păduri şi pentru îndemn la operă productivă.

Rezultatele se văd deja şi inginerii francezi sunt mândri să le releveze.

E ceeace arată d-nul Bouffault, că s'a făcut în Périgord şi Agenais.

S'au oprit defrişările, s'au făcut împăduriri pe sute de hectare, s'a organizat un învăţământ elementar pentru extragerea răşinei din pinul maritim, pentruca apoi să se facă asociaţii între proprietari şi răşinari, s'au făcut instalaţii de salmonicultură, federaţii de asociaţii vânătoreşti şi pescăreşti, etc., etc.

Este un indiciu, că marea întreprindere, ce se oferă activităţii şi patriotismului corpului forestier francez, de a pune în valoare prin împădurire cele 5 milioane ha de paràgini şi laude, va fi dusă la bun sfârşit.

II. *Le maintien du chêne dans les taillis par les courtes révolutions.* Menţinerea stejarului în crânguri prin revoluţiuni scurte, de *E. Rabouille.*

O problemă curagios pusă. Când s'a simţit lipsa lemnului de lucru, s'a propus lungirea revoluţiilor la pădurile exploatate în crâng, soluţie simplă şi logică în aparenţă, dar care în realitate nu este, decât un paleativ.

Dacă momentan, prin lungirea revoluţiei se obţine un lemn mai de valoare, în schimb, pe urma crângurilor acestora rămân tulpini sărăcite, cari numai lăstăresc şi drept consecinţă dispare aproape complect seminţişul sau lăstărişul de viitor. Intru'un cuvânt, această lungire de revoluţie lasă după tăere o stare forestieră sărăcită.

Autorul crede, că trebuesc menţinute revoluţiile scurte, dar cultivând pădurea, căutând prin toate mijloacele s'o ameliorăm.

Şi anume, parcurgând peste tot un parchet de crâng sau de crâng compus, rezervând buchete de indivizi de viitor, conducându-le la o vârstă înaintată şi la o exploatare technică perfectă, dar desfiinţând fără milă tot ce nu are viitor şi efectuând în schimb în tot timpul revoluţiei lucrări culturale: degajări repetate, curăţiri, etc. Toate acestea se pot face însă numai cu o revoluţie scurtă.

Revoluţiile scurte—spune autorul—au menţinut stejarul în păduri, pentrucă ele constituiau degajări energice, cari nu se puteau înlocui cu degajări practicate la intervale mai mult sau mai puţin îndepărtate.

Dar oare noi nu trebue să recunoaştem, că în frumoasele păduri de luncă ale Statului, tratate în crâng compus, sau în codru regulat, rău aplicate, a dispărut stejarul, făcând loc teiului şi carpinului, pe când în pădurile particulare, tăiate în crâng simplu cu revoluţii scurte, stejarul se menţine?

III. *Le gemmage du pin d'Alep dans le Vaucluse.* Extragerea răşinii din pinul de Alep în Vaucluse, de *R. De Monchy.*

Extragerea răşinei în pădurile supuse regimului silvic din departamentul Vaucluse a fost pentru Statul francez şi pentru comunele proprietare un izvor de beneficii considerabile. Departe de a mări primejdiile incendiilor, această exploatare —prin prezenţa lucrătorilor—constitue o apărare în caz de incendiu.

Arborii, din care s'a extras reşina, nu sunt mai inflamabili ca ceilalţi, cum s'a crezut altădată. Dimpotrivă, un arboret de pin, parcurs cu o extracţie regulată de răşină, este mai puţin des şi prin urmare focul se va întinde aci mai încet şi va putea fi combătut mai uşor.

Nici creşterea nu se micşorează la arborii, din cari s'a extras răşina şi chiar dacă s'ar întâmpla, ar fi de mică importanţă, faţă cu venitul, ce se realizează din răşină.

Arborii din cari s'a extras răşina, nu-şi pierd calităţile technice şi sunt plătiţi cu acelaş preţ de cumpărători.

Din punct de vedere cultural, rezinajul permite valorificarea arborilor din rărituri, cari altfel nu s'ar putea vinde. Autorul dă unele detalii asupra acestei îndeletniciri, care în regiunea provensală este în plină dezvoltare şi se practică în toate masivele răşinoase, unde densitatea arboretului şi configuraţia nu prea accidentată a solului îngădue această exploatare.

IV. *Chronique entomologique,* par *Et. Hubault.*

Dela o vreme s'a observat, că materialele din depozitele fabricelor de cherestea, tâmplăriilor etc. sunt atacate de nişte insecte, ale căror larve îşi fac galerii în lemn ‹alburn›, prefăcându-l în praf. S'a identificat în laborator a fi Lyctus brunneus, Steph, şi Lyctus linearis, Goez, cari atacă de preferinţă stejarul, frasinul, nucul şi castanul.

Pentru distrugerea acestor insecte, al căror ciclu vital este anual, s'au studiat următoarele procedee: Scufundarea în apă timp de 4 luni, care se pare a imuniza complect piesele de lemn; de asemenea mânjitul lor cu creozot, bineînţeles cu desavantajul, că vopseşte lemnul; astuparea cu parafină, ulei, pânză a interstiţiilor, unde insecta îşi depune ouăle; căldura uscată la 95° sau vaporii de gaz sulfuros, oprindu-se mai mult asupra tratamentului prin căldură umedă, adică ţinând lemnele la etuvă timp de 2 ore la 55°.

De altfel s'au întocmit chiar table, dând variaţia duratei tratamentului, după dimensiunile sau volumul lemnului, introdus în etuvă.

* * *

Apoi d-l Hubault se ocupă de broşura editată de firma produselor chimice Borchers din Goslar (Germania), asupra unui produs cu baza de arseniat de calciu, destinat la combaterea insectelor.

Răspândirea lui se poate face cu aeroplanul, când se poate obţine o economie de 159 fr. la ha, faţă cu eventualele pagube aduse de insecte. Pe suprafeţe mai mici se pot întrebuinţa pulverizatoare mecanice. Răspândirea acestui arseniat de calciu nu este periculoasă pentru animalele, ce s'ar găsi în pădure.

V. *Chronologie des grands-maîtres des eaux et forêts. H de Coincy.*

Se caută încă a se lumina perioada marei reforme, încă obscură, a aşa zişilor Grandes-Maîtres, din primele începuturi ale administraţiei silvice franceze.

N. N. Car.

SOCIÉTÉ FORESTIÈRE DE FRANCHE-COMTÉ et des provinces de l'Est. Bulletin trimestriel

No. 3i Septembrie, 1929.

Congrès de 1929

Consecventă cu tradiţia sa, societatea forestieră din Franche Comté şi-a ţinut anul acesta obicinuitul congres la Gérardmer în Vosgi, în lunie trecut.

In mod excepţional şi ca răspuns la vizita, făcută în 1928 de excursioniştii francezi în Cehoslovacia, au luat parte la congresul societăţii din Franche-Comté şi mai mulţi reprezentanţi ai corpului silvic ceh, între cari d-nul Joseph Opletal, directorul Inaltei şcoale de ştiinţe agronomice şi forestiere din Brno, d-na şi d-nul d-r A. Bayer, profesor de dendrologie şi anatomia lemnului la aceiaş şcoală, d-na Herma Novotna ş. a.

Scopul principal al acestui congres a fost să se vadă, ce s'a făcut pentru reconstituirea pădurilor, distruse în timpul războiului.

In consecinţă s'au vizitat pădurile din inspecţia Saint-Die, atât cele neatinse sau puţin atinse de războiu, pentru a se şti, cum erau pădurile din această regiune înainte de bătae, cât şi cele reconstituite, spre a se vedea, ce s'a făcut pentru ele.

Cu această ocazie s'au mai vizitat diferite tipuri de pădure din Vosgi şi până în Alpi, pentruca oaspeţii cehoslovaci să facă, pe lângă o călătorie de mare agrement, şi cunoştinţa pădurăriei franceze.

Nu intrăm în amănunte. In darea de seamă a congresului la fiecare pădure se face istoricul şi apoi o lungă descriere a solului, arboretelor şi tratamentelor aplicate. In Vosgi şi Jura nu sunt rare pădurile, cari produc 5—6 m^3 şi chiar 8—10 m^3 la hectar şi mai mult, dând un venit de 1500 fr. la ha, adică peste 10.000 lei.

S'au făcut în păduri distruse de războiu, între altele şi împăduriri cu brad în teren descoperit, silvicultorii locali insistând asupra faptului, că împotriva vechei axiome, după care bradul nu merge decât la umbră, s'au făcut împăduriri complect descoperite, căci nu de soare se teme tânărul puet de brad, ci de uscăciunea solului, care se poate împiedeca, lăsând să crească de ex. iarba unei foste livezi.

De remarcat, că în unele păduri comunale, capitolul lemnos atinge 1000 m^3 la ha şi mai mult, comunele preferind să fie bogate, cu un procent de plasare al al capitalului lemnos mai slab, decât mai sărace, cu un procent de plasament ridicat.

II. *Mise en valeur de nos communaux.*

Punerea în valoare a păşunelor comunale.

D-nul Bouvet se plânge că, păşunele comunale din Franţa nu sunt suficient păscute şi se întreabă, dacă este îngăduit să se lase nevalorificată o bucăţică de pământ, când în Franţa sunt încă peste 4 milioane de terenuri inculte. Comunele nu trimit destule vite la iarbă şi păşunele sunt năpădite de burueni rele.

Indică măsurile de luat, pentru a se putea întreţine de comune maximum de vite şi a se scoate maximum de venit.

III. *La Fontaine Forestier,* par De Lignières.

Mândria profesională a silvicultorilor francezi îşi găseşte sprijinul în atâtea feţe din galeria celebrităţilor Franţei. După Corne lle, fost şef al unei aşa zise «maîtrise», silvicultor, cu atribuţii de judecător, după Racine, înrudit cu pădurăria după tată, iată-l şi pe La Fontaine .. silvicultor. Tradiţia spune însă, că a fost un slab pădurar. Adevărul este, că în fabulele sale s'a inspirat din ocupaţiile sale silvice, că şi-a conceput admirabilele sale opere, în exerciţiul funcţiunilor, pe cari el le-a profesat înaintea noastră.

IV. *Foresterie en France et en Tchèco-Slovaquie.*

D-nul Ştefan Duschek, inginer silvic ceh a însoţit anul trecut (1918) Societatea Franche-Comté în excursia din Ceho-Slovacia. In numeroasele discuţii şi comparaţii făcute cu acea ocazie între pădurăria franceză şi cehă, d-sa a găsit inspirat a acestui prea interesant articol.

Franţa se caracterizează printr'o mare varietate de relief. Climatul celei mai mari părţi din Franţa este atlantic. Ca urmare predomină foioasele — stejarul şi fagul, în munţi predominând bradul şi pinul silvestru, iar în munţii înalţi, molidul şi laricele. Cu toate condiţiile favorabile, Franţa este totuşi o ţară săracă în lemn, 18% procent.

Surell face primele lucrări de corecţiunea torenţilor şi Franţa devine ţara clasică a acestui gen de lucrări. Un succes incomparabil au obţinut Francezii şi prin împădurirerea a 1 1/2 milion hectare de teren mlăştinos în Lande.

Pe de altă parte Ceho-Slovacia nu are o uniiate geografică.

Odinioară interiorul ţării era populat cu păduri de foioase, cari oferind omului condiţii de existenţă favorabile au început să fie defrişate. Ca urmare climatul s'a uscat şi foioasele au dispărut, trebuind apoi să se facă reîmpăduriri cu răşinoase. Astăzi toţi munţii din jurul Boemiei şi Moraviei sunt bine împăduriţi. Lipsesc pădurile în Slovacia, iar în Rusia subcarpatică ating procentul de 50%.

Franţa se caracterizează printr'o predominanţă a foioaselor, de unde crângul şi crângul compus, pe când în Ceho-Slovacia bogată în răşinoase, codrul este aproape singurul tratament.

In Franţa, scopul principal la pădurile Statului este de a produce lemn de lucru cu orice sacrificii, pe când în Ceho-Slovacia domneşte principiul maximului de venit, respectând raportul susţinut.

Francezii, în regenerarea pădurilor nu pierd contactul cu natura şi nu o mecanizează, regenerarea naturală având aci condiţii foarte favorabile.

Economia forestieră prezintă în toate locurile mu te puncte comune şi o tendinţă de unificare va aduce imense posibilităţi de a învăţa unii prin alţii şi o mai bună înţelegere reciprocă în lumea întreagă.

V. *La politique forestière.*

O interpelare la Senat.

N. N. Car.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

1 Octombrie 1929.

Prof. d-r M. Dinger: Ein Kleinschmetterling ‹Agyroploce lacunana, Dup.› *als Schädling an Buchensaat.*

Un fluture mic, ca dușman al semănăturilor de fag.

Autorul descrie atacul omidei acestui fluture, care devoră în Mai, cotiledoanele jirului, după încolțirea acestuia. Omida are 10 mm lungime, este de coloare verde-cenușie închisă și se transformă în pupă în Iunie. Fluturele apare după 11 zile, are o deschidere a aripilor de 17 mm și o coloare verde-oliv, cu pete argintii. Insecta este atacată de parazitul Phytodietus segmentator, Grav., din familia Ichneumonidelor.

Prof. M. E. Tkatschenko: Untersuchung der Wälder, u. s. w. Russlands.

Studiu asupra pădurilor, etc., din Rusia.

Continuare și sfârșit al acestui amplu articol, care în sine aduce puține noutăți și care descrie activitatea științifică a diferitelor institute de cercetări forestiere din republica sovietică, după războiu.

In fragmentul din acest număr al revistei, se descrie meteorologia, solul și geologia forestieră rusească și preocupările științifice ale institutelor în această direcțiune.

D-r Heck: Die freie Durchforstung auf der Greislinger Forstversammlung.

Răritura «liberă» la adunarea forestieră din Greisling.

Sfârșitul articolului început în numărul anterior. D-r Heck combate unele afirmațiuni făcute de Hofmann la adunarea menționată, asupra răriturilor practicate de Heck, după indicațiunile lui Kraft.

15 Octombrie.

D-r Bauer: Huchenfeld, 1919—1927.

O contribuție la critica sistemului de tăieri succesive badeneze ‹Keilschirmschlag›. Se descrie desvoltarea economiei forestiere a Statului în ocolul Huchenfeld, după războiu și rezultatele obținute în ce privește creșterea arboretelor și regenerările în urma instrucțiunilor de serviciu din 1925. Articolul va continua.

D-r A. Némec: Ueber der Phosphorsäuregehalt von Waldhumusböden.

Asupra conținutului humusului de pădure în săruri de fosfor.

Autorul arată importanța acestor săruri pentru nutriția arborilor mai ales când ele sunt de formă ușor solubilă, și sărăcirea ce se cauzează solului, prin îndepărtarea litierii, care nu numai că constitue prin ea însăși o bogată rezervă de substanțe nutritive, dar și înmagazinează aceste săruri de fosfor.

D-r. Heck: Meine letzte Durchforstung.

Ultima mea răritură.

Autorul arată modul cum a executat ultima răritură în 1928, într'o parcelă din pădurea Fleinshalde, a stațiunii de experimentație din Würtemberg. Cu această ocazie face o mișcătoare descriere a evoluției științei forestiere germane în ultimii 40 ani și activttății sale neobosite, pe terenul experimentației silvice, în cara H. lucrează dela 1883 și pe cari bătrânețea sa nu-l împiedică a o urmări cu cel mai cald interes.

Comunicări: *Manshke:* Destilarea modernă a lemnului tare în Anglia.

D. A. S.

ALLGEMEINE FORST-UND JAGD-ZEITUNG.

Octombrie 1929.

Silvicultura în Württenberg, de *D-r Köhler.*

Cu ocazia aniversărei a 60 ani dela naşterea profesorului C. Wagner, cunoscutul profesor de silvicultură la Universitatea din Freiburg şi directorul administraţiunei silvice din Württenberg, se aruncă o privire generală asupra silviculturei în acest Stat pentru a se învedera principiile de bază economice şi culturale ce se aplică aci şi pentru a căror formulare şi aplicare şi-a făcut un merit deosebit cercetătorul sus amintit.

Se caută să se deschidă cât mai multe masive şi în vederea intensificărei să se micşoreze unităţile economice, care capătă un caracter permanent.

Se tinde a se brăzda masivele cu drumuri principale aflate la distanţe de 300—500 m şi care sunt apoi legate între ele prin o reţea intermediară, care economisesc doborârea, coborârea şi transportul din pădure al materialului lemnos.

Clasele de vârstă se vor micşora dela 10 la 5 ani. Revoluţia este condiţionată de cerinţele comerţului şi industriei lemnului.

La tratarea arboretelor se caută aplicarea metoadelor naturale de regenerare, care trebuesc condiţionate de scopul economie urmărit, staţiune şi constituţie; se preferă crearea de masive amesteceate şi de vârste diferite. Aplicarea acestui ultim principiu în masivele pure merge încet, făcându-se treptat.

Pentru realizarea celor de mai sus, Wagner însuşi a alcătuit o serie de instrucţiuni, ce stau la îndemâna agenţilor silvici în orice chestiune de interes practic silvic, iar aceştia prin crearea unui personal administrativ versat au fost liberaţi de lucrările de cancelariei, având astfel tot timpul a se consacra aplicărei măsurilor culturale şi technice pe teren.

Contribuţiuni la studiul calculului creşterii şi a rezervei normale, de *d-r Albetz.*

Consideraţiuni asupra modului cum prin ajutorul înălţimilor măsurate în arborete se pot corecta cifrele tablelor de producţie aşa ca să fie utilizabile în orice caz dat.

Cercetări experimentale asupra descompunerei păturei de frunze moarte, de *M. Helbig* şi *E. Jung* (urmare şi sfârşit).

Se cercetează în laborator descompunerea acelor de molid, brad şi a frunzelor de stejar şi fag, după cantitatea de Co_2 eliberată timp de 8 luni.

Cantitatea de Co_2 eliberată este în ordinea stejar < molid < brad < fag. Influenţe temperaturei la început e mare, mai târziu pierde din importanţă. Descompunerea frunzelor în laborator s'a dovedit că are alt mers decât în natură aşa în cât chestiunea nu se poate elucida direct pe această cale.

Dr. C. G.

SILVA

Nr. 40. Octombrie 1929.

Rüsselkäferbekämpfung mit Arsen, de prof. d-r *Wolff (Eberswalde).*

Combaterea lui Hylobius abietis.

H. abietis, acest destructor cumplit al răşinoaselor tinere, mai ales al molidului, până azi pare că nu a preocupat pe silvicultorul român. Nu tot aşa în Eu-

ropa centrală. Acolo se cheltuesc anual sume însemnate pentru apărarea plantaţiunilor şi semănăturilor de molid şi pin periclitate de acest curculionid. Şi totuşi adesea ori pier 50 % şi mai bine din arboretele atacate. Mijloacele, până acum aplicate — şănţuirea plantaţiunilor, strângerea insectelor perfecte, defrişarea rădăcinilor, multiplicarea subseriilor, etc. — sunt destul de migăloase şi mult costisitoare. Aceasta mai ales în ce priveşte strângerea gândacului de pe materiile împrăştiate pentru a servi ca curse. De câtva timp s'a recurs — ca şi la combaterea altor insecte — la mijloace chimice, în cazul special la arseniatul de calciu, cu care se prăfuesc materialele (mănuchiuri de vreascuri) distribuite anterior în locurile primejduite, sau chiar puieţii periclitaţi Autorul articolului ne dă amănunte asupra felului cum s'a aplicat acest mijloc în diferitele localităţi şi asupra rezultatelor practice obţinute. Strângerea migăloasă a insectei perfecte şi de aceea mai totdeauna neglijată nu mai este necesară. Se afirmă că orice individ care roade materialul, tratat în modul arătat, moare cu siguranţă. Cheltuelile nu prezintă nici a 3-a parte a cheltuelilor pricinuite prin aplicarea mijloacelor învechite şi puţin eficace. H abietis există şi la noi. Prezenţa şi activitatea lui au fost ici şi colo semnalate. Nu este exclus ca odată cu extinderea lucrărilor de împădurire să ne dea de lucru. E de dorit ca un eventual atac al lui să nu ne găsească nepregătiţi cum s'a întâmplat cu Ips typogr.

Nr. 40, Octombrie 1929.

Sonnenrisse an Kotbuche de *Seeholz-Lohr.*

Crăpături «solare» la fag.

In urma vremii anormale de pe la sfârşitul iernei din anul trecut, un fenomen, mai de mult semnalat de R. Hartig s'a putut observa din nou în muntele Spessart: crăpături longitudinale ale coajei de fag în părţile inferioare ale tulpinelor neadăpostite în spre Sud.

In urma acestor crăpături corpul lemnos este desvelit şi expus putrezirii şi deci deprecierii. Hartig a emis părerea că aceste crăpături sunt datorite insolaţiunei, adică opinează pentru un fenomen de ordin fizic. Autorul articolului nu se mulţumeşte cu această exşlicaţiune şi crede că este vorba de un fenomen de ordin fiziologic, întocmai ca în cazul gelivurelor.

Nr. 41/42, Octombrie 1929.

Ergebnisse neuer Untersuchungen über die biologischen Verhältnisse des Waldbodens, von *H. Süchting, Hann. Münden. Mit 6 Tabellen.*

Rezultate ale cercetărilor noui despre condiţiunile biologice ale solului forestier.

Cu cât cultura pământului se intensifică, cu atât cercetările asupra proprietăţilor lui, hotărâtoare în producţiune, se înmulţesc.

Pe când proprietăţile fizice şi chimice ale solului sunt foarte complexe şi studiul lor foarte anevoios, condiţiunile lui biologice, dacă nici ele un sunt tocmai uşor de desluşit, ne permit, dacă le cunoaştem, a conchide şi asupra celor dintâi, în general asupra valorii fiziologice staţionale. Solurile cari se comportă normal din punctul de vedere biologic sunt normale şi din punctul de vedere fizic şi chimic şi invers. Autorul, aci ca şi altă dată, insistă asupra deosebirei ce există între cercetări de asemenea natură în domeniul agriculturei şi acel al silviculturei. Dacă ne putem folosi de unele procedee şi de unele rezultate dobândite de cercetători agricultori, apoi, în genere, pentru a cu-

noaşte şi pentru a corecta solul forestier, suntem avizaţi la alte mijloace, iar studiul condiţiunilor biologice are pentru silvicultor o deosebită însemnătate.

Aşa dar, şi-a propus Suchting a studia biologia ciupercilor din solul forestier şi apoi travaliul biologic al solului, determinat de lumea microorganismelor, în ce priveşte fenomenele cele mai importante de descompunerea materiei organice azotate — a putrezirei — şi de nitrificaţiune. În articolul de faţă ni se dau rezultatele mult plelor cercetări de laboratoriu, ni se descriu metodele aplicate şi verificarea lor pe teren în condiţiuni variate. Din cercetările acestea rezultă deopotrivă importanţa cea mare ce are pentru condiţiunile biologice ale solului şi deci pentru cele fizice şi chimice cu care stau în ce mai intimă corelaţiune, muncirea cât mai intensă ale solului şi în unele cazuri—la noi rare— tratarea lui cu calciu.

Nr. 42, Octombrie 1929.

Richtlinien zur Bekämpfung von Waldbranden im Gebiete der Nürnberger Reichswaldungen.

Directive principale pentru combaterea incendiilor în cuprinsul domeniilor fo-festiere ale municipiului Nürnberg.

O amănunţită şi prevăzătoare expunere a procedurei în caz de incendiere a pădurilor.

Nr. 42, Octombrie 1929.

Die Forsten der Türkei, von Dr *Erwin Petzall, Dresden.*

Pădurile Turciei.

Intinderea pădurilor ar fi cam 8 milioane hectare sau 10% din întinderea totală a ţării. Pe cap de locuitor vine 45—50 arii.

Răşinoasele ar ocupa 2,5 milioane hectare. Centrul şi estul ţării sunt sărace în păduri. Lucrări importante de împăduriri sunt în curs pe apr. 350.000 hectare. In general se caută a se introduce procedee europene în utilizarea bogăţiilor forestiere.

Autorul crede că exportul care se îndreaptă în special în spre Egipt şi Siria (azi 50% din materialul rezultat) s'ar putea considerabil mări.

* * *

CENTRALBLATT f. d. GESAMTE FORSTWESEN.

Viena, Nr. 10.

Bärenthorener Schirmbetrieb (Dauerwald), Plenter-und Femelschlagbetrieb, Schnellwuchsbetrieb, von *Ing. K. Laschtowiczka.*

Tratamentul cu tăeri succesive dela Bärenthoren (al pădurii continui), tratamentul grădinărit şi quasi-grădinărit şi tratamentul creşterii rezi.

Autorul expune o serie de observaţiuni în legătură cu metodele de tratament, actualmente «en vogue» în Germania şi anume: metoda pădurii continui aplicată în pădurea Bärenthoren, asupra căreia am dat câteva detalii în nrul pe Noembrie al R. P., apoi asupra tratamentului inaugurat de Prof. Gerhardt şi numit de dsa «Schnellwuchsbetrieb», care constă, în principiu, în aplicarea de răriturі energice, mai forte decât cele obicinuite, cu ajutorul cărora se poate obţine creşteri viguroase aşa că la vârste relativ mici se pot recolta cantităţi tot aşa de importante de lemn, ca şi la revoluţiile normale uzitate în practica forestieră (de ex. făcând ră-

rituri moderate se poate avea la 100 ani un volum de 1393 m³ la ha, prin «creşterea forţată se pot obţine 1346 m³ la 80 ani». Autorul expune în fine metoda preconizată de silv. austriac Bohdanecky şi aplicată la Worlik (Boemia), care în principiu nu diferă de aceea a lui Gerhardt, dar care se aplică aşa fel, ca să se obţină în prima jumătate a revoluţiei o cât mai mare creştere cantitativă a arborilor, iar în cea de-a doua jumătate desăvârşirea calităţilor trunchiului (plenitudinea curăţenia de crăci, etc.).

Azidität von Waldböden, von *D-r Gertrud Schreckenthal.*

Aciditatea solului forestier.

Se arată importanţa aciditătii solului de pădure pentru producţia forestieră şi modul cum se determină în practică indicele de aciditate (notat cu PH), adică concentraţia ionică a oxidrililor, cu ajutorul colorimetrelor (Wulff, Arrbenius).

Valoarea lui PH, pentru soluri de pădure, variază între 3 şi 8. Soluri normale, bune, au un coeficient cu aprox. 6. La humusul brut PH variază între 3.6 şi 5. Terenurile alcaline, aride, au PH mai mare de 8.

Importanţa cercetării aciditătii solurilor pentru silvicultură reese mai bine, dacă vom spune că pe ea se întemeiază teoria foarte modernă a tipurilor de pădure. Faptul că, după cercetările lui Olsen şi ale altor autori, unele plante de pădure prosperă mai ales pe soluri de o anumită aciditate au condus pe Cajander la împărţirea staţiunei, a bonităţii, după prezenţa acestor plante, alcătuind următoarele 6 grupe: Oxalis-Majanthemum, PH = 5.0; Oxalis-Myrtillus, PH = 5.2; Myrtillus, PH=4.8; Vaccinium vitis idaea PH=4.6; Calluna, PH = 4.2; Cladonia, PH = 3.6. Această tipologie nu este însă întocmai aplicabilă şi în condiţiunile staţionale ale Europei centrale şi sudice.

Uber die osterr. Schwarzkiefer:

Aupra pinului negru austriac, de Schmied.

Se arată extensiunea naturală a acestei interesante specii forestiere, caracteristice Europei centrale şi Balcanilor şi a subspeciei cunoscute sub numele de P. nigra, care se întâlneşte şi la noi, ca varietate specială (P. Pallasiana, Lam.) în Banat, în Valea Cernei, şi, după Pax, şi la Tălmăcel, în apropiere de Valea Oltului. sub formă arbustivă.

D. A. S.

JOURNAL OF FORESTRY.

Mai, 1929.

Editorial. Neglijarea lemnelor tari. In America ca şi în Europa răşinoasele sunt mult mai cerute decât foioasele. Autorul constată că lucrul nu e drept şi îndeamnă să li se dea mai multă atenţie.

Bethnel M. Webster. Jr. Legea contra trusturilor şi conservarea resurselor naturale Pornind dela ideia «raportului susţinut» care e fundamentală în silvicultură, politica de Stat susţinută pe vremuri de marele preşedinte Rooswelt s'a dirijat spre conservarea şi raţionalizarea exploatării tuturor resurselor naturale. Industria, care de obicei e risipitoare, a avut să sufere de pe urma acestor directive. Astăzi însă şi industriaşii — autorul e unul din ei — recunosc dreptatea gestului făcut.

G. H. Lentz. Un rezumat al primului an de cercetări în pădurile de lemne foioase din Louisiana. Un studiu de recunoaştere a condiţiunilor forestiere dela gura Missisipului, către care se îndreaptă acum marea industrie de lemn americană.

Walter T. Perry. Un studiu asupra pagubelor produse prin golirea parchetelor cu tractorul. Incepând dela 1925 în părţile de S. W. ale U. S. A. începe a se întrebuinţa tractorul ‹caterpillar tractor› în golirea parchetelor.

In studiul de faţă se face o comparaţie între pagubele cauzate exploatării sau regenerării prin asemenea metode de scoatere, în comparaţie cu metodele obicinuite ‹târârea cu cai sau alte animale de tracţiune, scoaterea cu căruţa, etc.›. Se ajunge la concluziunea că în terenuri şese tractorul poate fi — din punct de vedere technic — utilizabil şi se elaborează norme pentru ca pagubele operaţiunii să fie reduse la minimum.

Walter T. Perry. Pagube aduse regenerării în pădurile de pinus ponderosa prin diferitele metode de exploatare şi scoaterea materialului. Acelaş autor studiază aceeaş problemă în ţinuturile accidentate din vestul uniunii.

Bernard Frank. Posibilităţi de transport economic pentru lemnele foioase din N. E. Perfecţionarea technicei fabricării celulozei a deschis însă, în timpul din urmă, perspective largi şi folosirii foioaselor. Autorul se întreabă dacă secuirea lor la munte mai este justificată şi dacă nu cumva este mai bine ca în locul acestei măsuri — simpliste şi barbare — să se purceadă la studiul temeinic al modalităţilor în care aceste lemne s'ar putea scoate şi transporta economic.

Exact în aceeaşi termeni se pune sau se poate pune foarte curând şi la noi problema în regiunile accidentate. de unde s'au scos sau se scot şi azi numai răşinoasele.

Emanuel Fritz. Recrutarea şi pregătirea exploatatorilor de păduri. Un articol scris de o pană ascuţită care cere ca exploatatorii de păduri să înveţe şi ei la o şcoală meseria lor, să numai fie numai nişte practicieni cu vederi reduse.

Lynn F. Cronemiller. Politica de Stat în achiziţionarea de terenuri forestiere. In U. S. A. s'a produs un reviriment în idei în sensul unei politici de conservare a pădurilor, politică pe care însă nu pot să o practice particularii şi societăţile, ci Statul. Articolul îndeamnă la achiziţionarea de către Stat din mâna particularilor a unei cât mai mari suprafeţe păduroase.

H. O. Cook. O cadastrare forestieră în Massachusetts.

Spence D. Turner. Cooperaţia în soluţionarea problemei incendiilor forestiere în California de sud. Americanii înţeleg să pună ideea cooperaţii forestiere nu în slujba «exploatării» ci în serviciul ideii de conservare a pădurilor.

Raymond Knicholz. Despre prezenţa unor quasi-meteorite pe suprafeţele incendiate. In unele localităţi s'au găsit, în urma incendiilor forestiere fragmente solide foarte asemănătoare cu meteoritele, a căror analiză arată cum sunt constituite în cea mai mare parte din oxid de calciu ‹22%› şi de potasiu ‹32%›.

Hardy L. Shirley. Temperamentul speciilor forestiere şi practica silvică.

Autorul, luând ca punct de plecare critica acerbă şi, în mare parte exagerată a lui Fricke contra dogmei «esenţelor de umbră şi de lumină», cercetează această chestiune în lumina nouilor fapte adunate de ştiinţă. Autorul se sprijină între altele pe cercetări făcute la şcoala

forestieră de pe lângă Yale University şi repune în locul de cinste lumina, ca factor hotărîtor în viaţa intimă a arboretului şi, ca atare, în practica forestieră.

George B. Figg. Pătura vie ca indicator al staţiunii forestiere în porţiuni de pădure exploatate. Ecologia de o parte, în special prin Clements (în lucrările sale clasice: Plantindicators şi Plant-successions), silvicultura pe de alta în special prin lucrările lui Cajander (Teoria tipurilor de arborete) au precizat în timpul din urmă relaţiunile dintre vegetaţie şi condiţiile staţionale locale. Studiul de faţă este o ultimă şi preţioasă punere la punct a rezultatelor obţinute până în ultimul timp în aceste două direcţii de cercetări.

E. G. Cheyney. Studiul rădăcinilor pe o suprafaţă de un yard patrat într'un arboret de pinus banksiana. Lucrarea de faţă este o preţioasă contribuţie în această direcţiune, în care cercetările temeinice sunt foarte costisitoare şi foarte greu de făcut.

Richard D. Stevens. Un nou dendrometru.

* * *

Revista americană pe care o recenzăm nu apare în cele 4 luni de vară: Iunie, Iulie, August şi Septembrie. Viitorul număr pe care-l vom recenza va fi pe Octombrie.

M. D. D

TROPICAL WOODS.

Yale University, School of Forestry, New-Haven Connecticut.

Spectrul lipsei de lemne a fost întotdeauna un mare animator al economiei forestiere, în chipuri felurite, după locul, timpul şi mentalitatea generaţiilor asupra cărora a lucrat.

Colbert credea că Franţa va pieri odată din lipsă de lemne. Autorii ordonanţelor forestiere de prin secolul al XVII—XVIII, în ţările din centrul Europei mergeau câte odată, în teama lor, aşa de departe, că interziceau întrebuinţarea scândurilor pentru sicrie.

Betulomania, Lariciomania şi alte manii deasemenea natură, cari bântue pe la 1750—1800 în Germania se datoresc aceleiaş temeri, căreia se datoreşte şi primul impuls al culturii esenţelor forestiere. Această teamă a rămas şi va rămâne pururi endemică înăuntru economiei forestiere şi întotdeauna va fi un biciu foarte necesar pentru economia forestieră. Aceluiaş complex de împrejurări se datoreşte, între altele, mişcarea din ultmile decenii, în economia forestieră mondială, pentru explorarea pădurii tropicale. Mişcarea în această direcţiune este în deosebi puternică în U. S. A. Perspectivele bogăţiei pădurilor tropicale erau menite să lucreze puternic în deosebi în U. S. A. unde consumul de lemn se intensifică zi de zi în proporţii uriaşe şi unde lichidarea rezervelor naturale este o chestiune de puţine decenii; pentru omul de ştiinţă, avid de a cunoaşte şi de a descoperi, pădurile tropicale reprezintă un câmp vast de cercetări; ştiinţa are aci un larg câmp de investigaţii şi multe genuri noi de arbori îşi aşteaptă încă descoperitorul şi descriitorul lor. In fine necunoscutul şi însăşi inaccesibilitatea pădurilor tropicale constituesc un punct de o deosebită putere de atracţie pentru omul de ştiinţă din U. S. A., în sufletul căruia stă vecinic treaz «duhul de pionier», care se iroseşte într'o lume, unde totul este cunoscut. Iată o serie de împrejurări cari explică atenţia deosebită, pe care în U. S. A. industria şi învăţământul silvic o dau studiului arborilor, lemnelor şi pădurilor tropicale.

Şcoala forestieră de pe lângă Yale

University din New-Haven Conn. şi-a putut procura, încă dela fundaţia ei, în 1900, o colecţie de circa 9000 esenţe de lemne tropicale. Începând de prin 1923 profesorul de technologia lemnului dela acea şcoală, d-l *Samuel I. Record* începe în ţinuturile tropicale explorări ale căror prime rezultate sunt consemnate în lucrarea sa clasică în această materie: «Timber of Tropical America». In ultimii cinci ani d-l Record a îmbogăţit colecţiile catedrei sale cu încă circa 9000 de eşantiloane, aşa că azi Şcoala forestieră amintită, pe care catedra d-sale o ilustrează, posedă o colecţie de circa 16.250 eşantiloane de lemne tropicale.

Spre a păstra şi generaliza interesul pentru această chestiune, d-l Samuel I. Record, începând din anul 1924 editează un buletin care apare trimestrial, intitulat Tropical woods «o foaie cu caracter technic, consacrată promovării cunoştinţelor despre lemnele şi pădurile tropicale şi pentru promovarea silviculturii în tropice». Până astăzi au apărut 19 asemenea buletine, de circa 60—80 pagini.

Silvicultorii, Institutele de botanică, dar în deosebi industriaşul şi comerciantul de lemne, poate folosi, urmărind acest buletin, în care, pe lângă studiile d-lui Record şi ale colaboratorilor săi se găsesc recenzate sau analizate toate lucrările sau faptele, cari se raportează la exploatarea sau folosirea lemnelor din ţinuturile tropicale. (Un număr 50 de cts. Abonamentul un Dollar pe an pentru patru numere, la adresa Samuel I. Record. 205, Prospect Street, New-Haven, Connecticut U. S. A.).

M. Drăcea

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT für FORSTWESEN.

Heft 9, September 1929.

1. *Neue pedologische Untersuchungen und ihre Anwendbarkeit auf forstliche Probleme,* von Dr. C. Hess eidgen. Forstinspektor Bern.

Cercetări noui asupra solurilor şi utilizarea lor în problemele silvice.

In continuarea articolului din numărul pe August, se arată, că între climă, asociaţiile vegetale şi sol există o legătură foarte strânsă. După gradul de închiderea masivului, variază cantitatea de căldură şi umezeală, ce pătrunde la sol şi cu ele, iuţeala de descompunere a materiei organice.

De fapt, influenţa climei asupra formărei humusului e foarte înceată şi variată cu latitudinea şi altitudinea. Altfe se descompune materia organică în ţările nordice sau la altitudini mari şi altfel în ţările sudice, sau la altudini mai mici.

Apoi condiţiunile de vegetaţie sunt cu totul altele în pădurea virgină decât în cea cultivată. Pe când în primul caz humusul se descompune normal, de multe ori în pădurea cultivată, prin favorizarea culturei răşinoaselor şi îndepărtarea sistematică a foioaselor din amestec, grăbim formarea de humus acid. De multe ori păstrarea unui capital lemnos prea mare în pădure, împiedecă descompunerea materiei organice şi cu ea regenerarea naturală.

Nici forma grădinărită a masivelor de răşinoase nu favorizează descompunerea materiei organice, dacă n'au în amestec specii foioase.

Cât priveşte regenerarea naturală, a-

ceasta e condiţionată de un complex de factori, între care natura solului, ocupă un loc important. Regenerarea merge uşor, când în masiv sunt şi specii foioase. In solurile acide, starea humusului se schimbă foarte încet (30—40 ani), după introducerea foioaselor.

Dacă se depărtează stratul de humus acid sau i se dă foc, regenerarea se face uşor.

2. *Einfluss des Waldes auf den Wasserabfluss bei Landregen*, vom Eigenössichen Oberbauinspektorat Bern.

Influenţa pădurei asupra scurgerei apei din ploi.

Inspectoratul technic federal, motivat de un articol publicat de d-l Hans Burger în Nr. 6 al revistei, — prin care susţinea că inginerii constructori din forurile conducătoare, n'au încredere în împăduririle din basinul de recepţie al torenţilor, din care cauză le evită — arată rolul pădurei în scurgerea apelor de ploae, pe baza datelor statistice oficiale.

Rolul pădurei în scurgerea apelor de ploae e cunoscut din cercetările profesorului Engler în două văi mici (una de 0,697 km² şi alta 0,558 km²) din Emmental. In coprinsul lucrărei sale, Engler insistase asupra faptului că învăţămintele trase de el, trebuesc aplicate la orice ţinut fără o critică severă.

Pe baza datelor culese în ţinuturile: Blenio de 404 km² şi Misox de 477 km, din care cel din urmă puternic împădurit, inspectoratul arată, că apa se scurge în cantităţi mai mari în ţinutul Blenio. Tot în acest ţinut se scurg de altfel şi cantităţile de apă minime, cele mai mici.

Pădurea nu reţine deci mai multă apă decât câmpul agricol, în cazul ploilor mari. De asemenea pădurea nu împiedecă alunecările de teren. De multe ori ea chiar le favorizează. De aceia inginerul constructor e chemat să intervină prin construcţiuni de baraje, dresaje etc.

Recunoaşte că pădurea are un rol binecuvântat în reţinerea apei de ploae. Trebuie admisă însă o limită dela care influenţa sa eficace.

In concluziune inspectoratul e de părere ca lucrările de împădurire să se facă paralel ca cele technice spre binele şi fericirea ţării.

Heft 10, Oktober 1929.

1. *Uber die Verbreitung der Lärche im Kanton Graubünden*, von F. Enderlin. Kantonforstinspektor în Chur.

Despre aria de vegetaţie a laricelui în cantonul Graubünden.

Se arată amănunţit distribuţia laricelui în cantonul Graubünden pe proprietăţi, clase de vârstă, clase de diametru, gradul de amestec şi volumul total.

2. *Uber die forstliche und volkswirtschaftliche Bedeutung der Lärche in der Schweiz*, von Dr Philipp Flury.

Despre importanţa forestieră şi economică a laricelui în Elveţia.

In compoziţia pădurilor Elveţiei, laricele ocupă circa 2—3%. Având în vedere calităţile excepţionale ale lemnului său, (trăinicie, elsticitate şi tărie mare) şi preţul [1] ridicat la locul de producţiune, autorul recomandă să i se dea atenţie mai mare în cultura şi valorificarea sa ca în trecut.

In cantitate mare se găseşte autohton în cantoanele Wallis (15 — 20%),

1) Incărcat pe vagon, lemnul de larice rotund, costă 60—104 franci metrul cub, pe când moliftul nu trece de 40—60 franci.

Graubünden şi Tessin. In cantoanele Bern şi Waadt sunt numai radiaţiuni ale laricelui din cantoanele de mai sus. E arbore de munţi înalţi.

Creşte în regiuni cu altitudinea cuprinsă între 600 şi 2400 m. Cultivat se scoboară şi până la 380 m.

Iubeşte locurile bătute de razele soiare şi ca sol afânat. Umezeala stă pe al doilea plan faţă de afânarea solului. Când condiţiile de vegetaţie sunt optime, creşte pe orice versant.

Regenerarea întâmpină dificultăţi serioase din cauza particularităţilor sale biologice. In primul rând fiind specie eminamente de lumină, nu poate trăi sub adăpost. Din această cauză e expusă să fie eliminată din masive de molift, fag şi chiar de pinus cembra.

In al doilea rând, ani buni de sămânţă sunt rari din cauza gerurilor târzii, verilor umede, gerurilor timpurii, insectelor, etc.

Semiţişul se instalează uşor însă în locuri goale, în poeni şi pe terenuri de păşune mobilizat de picioarele vitelor. Păşunatul îi cauzează stricăciuni prin aceia că îl rod vitele. Din acest punct de vedere păşunatul trebue reglementat intrucât astăzi pădurea reprezintă o valoare cu mult mai însemnată ca păşunea.

Ţinând seama de greutăţile întâmpinate la regenerare, pentru larice va trebui să aplicăm procedee de regenerare a parte: regenerare în margine de masiv, în bande, în ochiuri, etc.

In acelaş timp, laricele trebue răspândit atât în cantoanele în care se găseşte autohton cât şi în restul ţării, în vederea ridicărei valoarei masivelor de fag şi mărirea rezistenţei masivelor de molift contra vântului. Pentru regiunile de munte, cu cheltueli mari de scoaterea lemnului, laricele e singura specie al cărei lemn poate fi transportat la distanţe mari.

3. *Zur Aufklärung über den Einfluss des Waldes auf den Wasserabfluss bei Landregen*, von Hans Burger.

Lămuriri cu privire la influenţa pădurei asupra scurgerei apei de ploae.

La critica adusă de inspectoratul technic articolului publicat de d-l Hans Burger cu privire la influenţa pădurei asupra scurgerei apei de ploae, acest din urmă se străduieşte să aducă lumină în cunoaşterea chestiunei.

In primul rând respinge ideia că el ar fi înclinat să generalizeze concluziunile trase de Engler în Emmental, pe suprafeţe mici. Conferinţa şi articolele sale, din care citează paragrafe întregi, sunt mărturie.

Tot timpul el a căutat să stabilească adevărul curat fără să ia partea pădurei.

Exemplul luat de inspectoratul technic cu privire la bazinul de recepţie al râurilor Brenno şi Misox conţine greşeli. Precipitaţiunile din bazinul râului Misox stabilite de Burger pe bază de calcule minuţioase, sunt numai cu 6% mai mari ca cele din Brenno, iar terenul numai cu 5% are panta mai repede ca acest din urmă. Din aceasta cauză, apa se scurge numai cu 3% mai mult ca în Brenno, căci pădurea o reţine.

Pentru cunoaşterea în deaproape a cantităţei de apă, ce se scurge în mediu într'un râu, e neapărată nevoe, să se studieze şi scurgerea apei subterane, ca să evităm erorile din comparaţiile, ce facem.

Pe baza experienţelor noui, volumul porilor într'un sol afânat atinge 30—70% din volumul solului şi poate reţine până la 400 mm de ploae. In afară de acestea, apa pătrunde de 10—50 ori mai repede într'un sol de pădure ca într'unul de păşune. Livezile cosite, lasă să pătrundă mai repede apa, ca cel de păşune.

Inspectoratul technic susţine, că pădurea ar favoriza alunecările de teren. De fapt alunecările cele mai numeroase se întâlnesc în locurile despădurite. Canalele făcute de rădăcinile arborilor la 2—3 m adâncime şi cele săpate de numeroasele vietăţi din sol, sunt mult mai eficace decât orice drenaj artificial.

Pădurea nu favorizează formarea mocirlelor după cum afirmă inspectoratul. Ea nu poate reţine nici toată apă, în cazul ploilor repezi, de lungă durată. Pentru prevenirea catastrofelor, e nevoe ca lucrările de împădurire să fie completate cu lucrări de corecţiune făcute cu ajutorul inginerului technic, lucru despre care Burger a amintit în conferinţa sa.

Pentru clarificarea deplină acestei probleme, staţiunea de experimentaţie forestieră, are în curs cercetări pe scară întinsă.

M. Răd.

JOURNAL FORESTIER SUSSE.

Nr. 10, Octombrie 1929.

De l'exotisme du hêtre et de ses conséquences dans nos forêts tempérés, par *I. P. C.*

Despre exotismul fagului şi consecinţele sale în pădurile noastre temperate.

S'a observat că fagul provenit din plantaţiuni este înfurcat. Acest defect se explica de unii, prin aceea că sămânţa nu este de bună calitate. Autorul crede, că o oauză este caracterul exotic al fagului, manifestat prin creşteri intermitente, creşteri ce se găsesc la arborii exotici din ţările calde. Ultima creştere fiind prea târzie mlădiţele n'are timp să se lignifice, iarna degeră şi de aci ramnificaţiunile de cari s'a pomenit.

La mélèze en Suisse, par *H. Badoux.*

Laricea în Elveţia.

După cercetările făcute de H. Thomann şi W. Nägel s'a stabilit pe deplin că Tortrix pinicolana=Zeller un periculos duşman al larlcei, îşi depune ouăle pe tulpină şi ramuri, nu pe ace şi rămurele, cum s'a crezut.

Pentru combatere se recomandă întrebuinţarea inamicilor naturali, cum sunt unele specii de ichneumonizi. (Articolul va urma).

Jardinage cultural et méthode du contrôle, par *P. de Coulon.*

Grădinărit cultural şi metoda controlului.

P. de Coulon vechi adept al grădinăritului, nu împărtăşeşte răspunsul dat de d. Biolley d=lui d=r Borgmann, referitor la metoda controlului. Crede că în felul cum s'a aplicat metoda controlului în pădurea Couvet de unde d. Biolley şi=a procurat date pentru susţinerea afirmaţiilor d=sale, nu poate fi întrebuinţată decât pentru cercetări academice.

Ant. V. Răd.

INTERNATIONALER HOLZMARKT.

Wien, Septembrie = Octombrie 1929.

Nr. 118: Sindicalizare producătorilor de cherestea din România. In vederea aprovizionării C. F. R. cu circa 2 milioane bucăţi traverse, s'au început tratative între producătorii sindicalizaţi de traverse şi Direcţiunea generală.

Nr. 117: *Gedanken über die Forstindustrie Rumäniens*, von H. Brauner.

Reflexiuni asupra industriei lemnului în România. O traducere a unui articol apărut în «Ar=

gus», în care d-l B. dă câteva detalii asupra organizării producţiei de cherestea de lemn moale şi tare şi asupra pieţelor de desfacere a acesteia peste hotare.

Nr. 120: Exportul de lemne românesc şi raporturile sale cu Egiptul şi Spania, Un extras din raportul Camerii de comerţ din Galaţi, în care se arată că din cauza campaniei de cereale, preţul transportului cherestelei în Egipt s'a urcat şi ca atare costul pe m³ fob a scăzut. Lemnul de fag românesc este în general preţuit prea puţin. Cu Spania nu se pot lega deocamdată relaţiuni importante, din cauza concurenţei Jugoslaviei, Scandinaviei şi din motivul că între Galaţi şi porturile spaniole nu există legături directe.

Nr. 129: *Die Holzunternehmungen des Bucovinaer Religionsfond.* Intreprinderile forestiere ale fondului religionar din Bucovina. Se descrie modul de organizare al fabricelor de cherestea proprietatea fondului, în primul an de exploatare în regie.

131/132. Preţul lemnului la 31 Octombrie. Tendinţele erau la finele lui Octombrie destul de bune. Se notau următoarele preţuri: buşteni de brad scurţi 1700—1900 lei pe m³, lungi 2200—2400 lei. Cherestea scurtă de brad (la Bucureşti) 1400—1450 lei, lungă 2000—2400 lei pe m³. Lemn de foc de stejar 12.000—12.500 lei pe vagon, de fag 10,500—11.000 lei (în gara de N. Bucureşti).

D. A. S.

ESPAÑA FORESTAL.

Sept. — Oct. 1929.

Omagiu memoriei inginerului silvic Luca de Olazábal y Altuna, cu ocazia centenarului naşterii sale.

O amintire despre L. d. Olazábal.

Pablo Cosculluela. Opera lui L. de Olazábal.

E. Gonzáles Vásquez. Maestrui silviculturei spaniole. E vorba tot de L. de Olazábal.

Opiniuni despre don Lucas (de Olazábal).

Omagiul şcoalei forestiere.

Francisco Mira. Dunele din Guardamar (continuare). Lucrările cari se efectuiază.

Serbarea arborelui la Moncloa şi clădirea cetăţii universitare. Moncloa e localitate la marginea Madridului, unde e clădită staţiunea de experimentări agricole şi forestiere.

Antonio Canovas. Doi excelenţi «amici ai arborelui».

Standardizarea măsurilor şi formelor de vânzare a cherestelei (continuare).

N. A. Hilden. Bogăţia forestieră a Finlandei (fine).

Zeda. Adunarea naţională a horticultorilor.

Timoteo de Antonio y Gil. Reîmpădurirea şi bogăţia Spaniei.

V. N. S.

LESNICKÁ PRÁCE (Cehoslovacia).

Nr. 10.

Dr. Gustav Vincent: Mijloace technice pentru scoaterea seminţelor din conuri, desariparea şi curăţirea lor.

Se dau detalii privitoare la construcţia unor mici batoze, pentru obţinerea seminţelor de molift din conuri şi curăţirea lor.

D-r S. Wilde: Studiul staţiunii şi proprietăţile fizice ale solului de pădure.

Pentru practica silvică este destul de greu să se folosească proprietăţile fizice ale solului de pădure, la împădurirea acesteia pe parcele, etc., deoarece ele se întâlnesc la întâmplare, pe supraf. izolate, de mică întindere. O excepţie o alcătuesc solurile cu structură fină, cu un minimum de capacitate pentru aer. Acele terenuri, cari au la o adâncime de 30—35 cm, o capacitate absolută pentru aer mai mică de 4%, trebuesc îngrijite şi ameliorate.

J. Fric: Societăţile cooperative forestiere. (continuare).

B. Pospişil: Un nou hyspometru pentru studii.

Serie de conferinţe pentru forestieri: *Kaisler:* Pădurile ca protectoare ale terenurilor înclinate, *Nikendey:* Influenţa reformei agrare asupra marei proprietăţi forestiere.

D. A. S.

INFORMAȚIUNI

Avansări.

D=l inginer inspector silvic A. Munteanu, la gradul de inginer inspector general silvic, pe ziua de 1 Decembrie 1929.

Domnii ingineri inspectori silvici: V. Stinghe, M. Drăcea, D. Tomuța, D. Drâmbă, Stan Stănescu, I. Botescu, C. Marinescu la gradul de inginer inspector general silvic onorific, pe ziua de 1 Ianuarie 1930.

Transferări în interes de serviciu.

Pe ziua de 1 Decembrie 1929.

D=l inginer șef silvic V. Harnagea, șeful ocolului silvic Lugoj, la ocolul Balint în locul d=lui inginer șef silvic Liviu Pop, care trece la ocolul silvic Lugoj.

D=l inginer șef silvic I. Ungureanu dela direcția regională Sebeș la direcția Pitești, în locul devenit vacant prin scoaterea la pensie a d=lui inginer inspector silvic N. Păcescu.

Delegații.

Pe ziua de 1 Ianuarie 1930.

In posturile de directori regionali deveninte vacante prin eșirea la pensie a domnilor:

Ing. inspector silvic C. Gheorghe, A. Mavrodineanu și A. Munteanu, se deleagă ca giranți până la numirea titularilor domnii:

Inginer inspector general silvic D. Drâmbă la direcția regională silvică Buzău, inginer inspector silvic I. Prszemeczky la direcția regională silvică Chișinău, ing. inspector general silvic I. Coșei la direcția regională silvică Sighet

† NICOLAE C. ŢĂPÂRDEA

In ziua de 7 Noembrie 1929, s'a stins din viaţă, in oraşul Turnu-Severin, inginerul inspector silvic pensionar Nicolae C. Ţăpârdea, în etate de 62 ani.

La declararea războiului pentru întregirea neamului, defunctul ocupa funcţiunea de şef al regiunei XII-a silvice din Turnu-Severin. In urma invadării ţărei de către armatele inamice, a fost silit a se refugia în Moldova, însă în condiţiunile extrem de dificile din acel timp, neputând îndeplini serviciul care vremelnic i se încredinţase în teritoriul neocupat, a fost nevoit să dimisioneze din serviciu, în care nu a mai voit să revie după încheierea păcii, spre regretul tuturor celor cari l-au cunoscut şi cari aşteptau mult dela capacitatea şi priceperea sa.

Cu temeinice cunoştinţe de specialitate căpătate la şcoala forestieră din Nancy (Franţa), cu caractarul său nobil, cu firea sa bună, blândă, comunicativă, şi totdeauna optimistă, inspectorul silvic Nicolae C. Ţăpârdea era un element de elită al Corpului silvic.

Moartea sa lasă unanime regrete în rândul camarazilor săi.

Fie-i ţărâna uşoară!

Red.

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

DESBATERI

PROCES-VERBAL Nr. 16

Şedinţa dela 11 Noembrie 1929

Prezenţi d-nii: Antonescu P., Florescu M. P., Georgescu P. C., Grozescu D., Ioan P., Lazăr H., Nedelcovici A., Stinghe V. N., Suhăţeanu St. M., Tomuţă D.

Şedinţa se deschide sub preşedinţia d-lui C. P. Georgescu.

1. Se citeşte procesul-verbal al şedinţei dela 28 Octombrie a. e. şi se aprobă cu modificările aduse de Consiliu.

2. Se aprobă procesul-verbal No. 1 din 6 Martie a. c. al Comitetului de Direcţie.

3. D-l *C. P. Georgescu* comunică Consiliului, în rezumat, modul cum s'a ajuns la elaborarea nouei legi a pădurilor în care s'a făcut distincţiunea: Regimul silvic reprezentat printr'o Direcţie în Ministerul de Domenii, pentru aplicarea Codului silvic la toate pădurile indiferent de proprietate, iar pentru exploatarea pădurilor Statului să se facă o Casă Autonomă care se va ocupa numai cu administrarea pădurilor Statului, aceasta fiind şi în vederile d-lui Ministru al Domeniilor. Comisia strânsă compusă din d-nii C. Sava Goiu şi P. Ioan au elaborat un proect care se supune şi societăţei «Progresul silvic» spre deliberare.

D-l *Ioan P.* comunică Consiliului că d-l Ministru a dat d-sa personal directive asupra elaborarei legii, aşa că proectul ce se aduce în desbateri e alcătuit pe baza celor expuse de d-l Ministru. S'a ajuns ca de către comisia strânsă să se stabilească cadrul general şi pe urmă se va supune discuţiei unei comisiuni mai ample.

D-l *C. P. Georgescu* fiind chemat în interes de serviciu, se încredinţează preşedinţia d-lui P. Antonescu.

D-l *P. Antonescu* citeşte partea primă din proectul de lege.

Se discută contradictoriu între toţi d-nii membri din Consiliu articol cu articol, până la art. 19, urmând a se continua în şedtnţa de Marţi 12 Noembrie ora 5 1/2 p. m.

4. Consiliul apreciind scopul şi vechimea societăţii corale «Carmen» este de părere a se închiria sala de festivităţi cu chiria anuală de 50.000 lei, pentru

repetiții pe trei zile pe săptămână și anume: Luni și Mercuri dela orele $6^1/_2$—$8^1/_2$ iar Vineri dela $7^1/_2$—9, cu condiția că pentru zilele când Societatea «Progresul Silvic» va avea nevoe de sală, să se anunțe societatea «Carmen» cu cel puțin 2 zile acordându-i-se în schimb alte zile.

In afară de chirie societatea «Carmen» va plăti costul luminei consumate și cheltuelile de curățenia sălei.

5. Consiliul aprobă d-lui inginer C. Pop. Bancheriu ca pe timpul cât a fost în corpul silvic al Statului să plătească cotizația și abonamentul integral, iar dela data pensionării să i se facă o reducere de 50% atât pentru cotizație cât și pentru abonament.

p. Președinte, *C. P. Georgescu*

Secretar, *M. P. Florescu*

PROCES-VERBAL Nr. 17

Ședința dela 23 Noembrie 1929

Prezenți d-nii: Antonescu P., Atanasescu A., Drăcea M., Florescu M. P., Georgescu C. P., Grozescu D., Ioan P., Năstăsescu Gh., Priboianu V. N., Stinghe V. N., Suhățeanu St. M., Tomuță D.

Ședința se deschide sub președinția d-lui C. P. Ceorgescu.

Se aprobă procesul-verbal din 11 Noembrie 1929.

1. La invitația Asociației Generale a Medicilor către «Progresul Silvic» în chestia pensionării funcționarilor pe baza legii de organizare a ministerelor, d-l Președinte face cunoscut că la 19 Noembrie ct. a luat parte la ședința la care au fost invitate toate asociațiile de specialiști și s'a hotărît să se redacteze prin avocații de seamă motivele de recurs pe cari cei interesați le pot găsi la Asociația Medicilor și la Soc. Politechnică.

2. Se admit membri în societate d-nii: inginer P. Voiculescu pe ziua de 1 Ianuarie 1929, inginer C. Mitan și inginer Stelian Dobrescu pe ziua de 1 Octombrie 1929 și inginer Ghervasia Pant. pe ziua de 1 Ianuarie 1930.

3. Asupra cererei d-lui inginer Ieronim Buzilă se hotărăște ca din suma oferită se vor încasa cotizațiile în restanță, iar plusul se va vărsa în comptul abonamentului la «Revista Pădurilor» pentru viitor.

4. Asupra cererilor d-lor Florescu și H. Lazăr pentru transferări de acțiuni, se va hotărî după ce va referi d-l casier.

5. Asupra cererii d-lui inginer C. Pop Bancheriu se hotărăște a se aplica dispozițiunile din ședința precedentă dela 11 Noembrie.

6. D-l *P. Ioan* face o expunere schematică a întregului proect de lege a reorganizărei administrației pădurilor.

D-l *Drăcea* ridică chestia asupra controlului regimului silvic a Camerilor forestiere, a impozitelor pentru aplicarea regimului silvic.

D-l *Antonescu* înțelege ca Statul să facă sacrificii pentru aplicarea regimului silvic, și să nu se creeze nici un soiu de impozite.

D-l *Florescu* cred că din impozitul fonciar (agricol) să se afecteze o cotă parte și pentru asigurarea fondului necesar personalului însărcinat cu con-

trolul regimului silvic, la fel cum s'a prevăzut şi pentru Camerile agricole, la care se asociază şi d-l Stinghe.

D-l *Preşedinte* dă explicaţii asupra deosebirei aplicărei regimului silvic, care se ataşează la minister, deosebit de Casa autonomă a pădurilor, care rămâne ca o instituţie aparte, pentru a da pădurilor Statului precum şi a inventarierii pădurilor.

D-l *P. Ioan* în continuarea rezumărei proectului de lege, arată că legea s'a făcut fiind îngrădită de legea comercializărei, care prevede un număr fix de membri în diferite consilii şi că legea e împărtăşită pe deantregul şi de d-l Ministru.

Din discuţiunile angajate se opinează a se cere un loc în consiliul de administraţie şi a unui d. profesor dela şcoala politechnică, din secţia silvică pentruca şi învăţământul superior silvic să fie reprezentat.

Intreg Consiliul mulţumeşte d-lor C. P. Georgescu şi P. Ioan pentru munca desfăşurată la întocmirea acestui proect de lege, cât şi pentru cinstea de a-l aduce în discuţia plenului Consiliului de administraţie al societăţii «Progresul Silvic.

p. Preşedinte, *C. P. Georgescu*

Secretar-general, *M. P. Florescu.*

PROCES-VERBAL Nr. 17

Şedinţa dela 2 Decembrie 1929

Prezenti d-nii; Antonescu P., Bosoancă C., Florescu M. P., Georgescu C. P., Grozescu D., Ioan P., Ionescu Andrei, Năstăsescu Gh., Nedelcovici A., Popovici N. G., Priboianu N. V., Stinghe N. V., Suhăţeanu M.

Şedinţa se deschide sub preşedinţia d-lui C. P. Georgescu.

Se dă citire procesului-verbal al şedinţei consiliului dela 25 Noembrie şi se aprobă.

D-l preşedinte *C. P. Georgescu* propune intervertirea ordinei de zi pentru a se soluţiona chestiunile, cari prezintă un mai urgent interes. Se aprobă.

1. Se ia în discuţie cererea de demisie din societate a d-lui inginer inspector silvic D. Danielopol In urma propunerii d-lui preşedinte C. P. Georgescu, consiliul respinge această demisie şi hotărăşte a scuti de plata cotizaţiei pe d-l inginer Danielopol, cu începere dela 1 Ianuarie 1930.

2. Se citeşte petiţia d-lui inginer D. Sburlan prin care cere ca plata pe care d-sa o datorează de pe urma locuirei în căminul societăţei, să se facă în rate lunare.

D-l *N. G. Popovici* este de părere ca d-l Sburlan să fie scutit complect de plata acestei chirii, ca o recompensă bine meritată pentru activitatea sa la revistă, cât şi pentru consideraţia că d-sa a făcut parte din consiliul societăţii.

D-l *V. Stinghe* spune că d-l Sburlan solicită plata datoriei sale în rate şi noi nu putem să-i acordăm decât ceeace cere d-sa. In ceeace priveşte activitatea sa profesională şi ştiinţifică, atât în ţară cât şi în streinătate, aceasta urmează a fi premiată din fondul care este alocat în acest scop în bugetul din

acest an. Acest fond este în sumă de 50.000 lei şi ar urma să se divizeze în premii, care să se acorde celor mai bune publicaţii din cursul anului, precum şi pentru cele mai frumoase lucrări executaie pe teren, recenzii, etc.

D=l *P. Antonescu* este de părere să se aprobe d=lui Sburlan plata chiriei la cămin în rate, în ceeace priveşte premierea lucrărilor publicate sau executate, d=sa observă că acestei chestiuni trebue să i se dea o mai largă discuţie şi cere a fi pusă la ordinea de zi într'o şedinţă viitoare.

D=l *N. G. Popovici* spune că acceptă propunerea d=lui Stinghe şi că nu a cerut scutirea de plata chiriei datorită de d=l Sburlan, decât pentru a se da o meritată recompensare a activităţei sale. Dar nu are nimic de zis asupra premierei acestei lăudabile munci, dacă este vorba să se facă dela alt capitol bugetar.

Consiliul aprobă ca d=l Sburlan să facă plata datoriei sale în 6 rate lunare.

3. Se ia în discuţie scrisoarea d=lui inginer Andrei Ionescu prin care arată că în urma cererei d=lui H. Grumăzescu, directorul regionalei Iaşi, d=sa a fost pedepsit de Casa Pădurilor cu ridicarea salarului pe 3 zile, pentru că în ziua de 28 Octombrie a. c. a absentat dela serviciu pentru a lua parte la şedinţa consiliului de administraţie al societăţii noastre.

D=l *N. G. Popovici* spune că e regretabil ca un membru al corpului silvic împedică pe unul dintre camarazii noştri să=şi îndeplinească datoria sa faţă de societate, mai cu deosebire că absentările astfel justificate sunt îngăduite de forurile superioare. D=sa este de părere că o intervenţiune a societăţii către Casa Pădurilor trebue să se facă pentru a se ridica d=lui Andrei Ionescu pedeapsa dată şi pentru ca in viitor asemenea măsuri nepotrivite să nu se mai repete împotriva altor membri ai consiliului.

Consiliul deleagă pe d=l Popovici cu cercetarea acestui caz, în care d=sa va culege toate elementele necesare pentru luminarea Consiliului, după care se va decide.

4. Se citeşte scrisoarea trimisă din Paris în Iulie 1929 a d=lui N. Nedelcovici prin care se arată că un d. inginer silvic Morice Martin ar avea intenţiunea să viziteze ţara noastră şi cere ca societatea să=i facă înlesniri şi să=i dea concursul necesar pentru cunoaşterea pădurilor ţării.

In legătură cu această propunere d=l N. G. Popovici spune că ar fi necesar ca în fiecare an să se facă un schimb de elevi cu şcoala dela Nancy. D=sa se oferă a se pune în legătură cu direcţiunea şcoalei dela Nancy pentru a obţine adeziunea acesteia.

D=l *P. Antonescu* găseşte că ideia d=lui Popovici merită o mai largă discuţie şi cere ca ea să fie adusă la ordinea zilei într'o altă şedinţă.

D=l *P. Ioan* arată că cele spuse de d=l Popovici nu sunt în legătură cu propunerea din scrisoarea d=lui Nedelcovici, care cere precis concursul necesar pentru a se înlesni vizita d=lui Martin Morice.

D=l *Suhăţeanu* spune că e necesar ca societatea să arate d=lui Martin Morice cauzele pentru care până acum nu s'a putut discuta cererea din scrisoarea d=lui Nedelcovici.

In urma propunerilor d=lui V. N. Stinghe şi N. G. Popovici, Consiliul de=

cide să se întrebe d-l Nedelcovici dacă d-l inginer Martin Morice mai stărueşte în ideia de a vizita ţara noastră.

5. In urma propunerii d-lui N. G. Popovici, Consiliul hotărăşte ca regulamentul pentru apărerea intereselor profesionale depus de d-nii A. Ionescu şi P. Ioan să se trimită în copie tuturor membrilor Consiliului, după care se va lua în discuţie într'o şedinţă viitoare.

Luându-se în considerare întâmpinările făcute de inginerii silvici absolvenţi Şcoalei Politechnice, precum şi societatea elevilor Şcoalei Politechnice, cu privire la un articol în care se vorbea de pregătirea acestora, publicat de d-l M. P. Florescu în ziarul «Curentul», înainte ca Consiliul să ia o hotărîre, d-l Florescu îşi prezintă demisia din calitatea de secretar-general al societăţii «Progresul Silvic», demisie pe care Consiliul o acceptă.

p. preşedinte, *C. P. Georgescu.*

Secretar-general, *M. St. Suhăţeanu*

PROCES-VERBAL Nr. 18

Şedinţa dela 9 Decembrie 1929

Prezenţi d-nii: Antonescu P., Atanasescu A., Agapie Ch., Bosoancă C., Drăcea M., Florescu M. P., Georgescu C. P., Grozescu D, Ioan P., Nedelcovici A., Priboianu N. V., Stinghe V., Suhăţeanu M., Tomuţă D.

Şedinţa se deschide sub preşedinţia d-lui C. P. Georgescu.

Din cauză că d-l Florescu nu şi-a alcătuit apărarea sa în procesul-verbal al şedinţei trecute, Consiliul admite ca acest act să se aprobe în şedinţa viitoare.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, d-l V. Stinghe constată că pentru această şedinţă nu s'a prevăzut a se discuta chestia repartiţiei fondului de 50.000 lei pentru premii. Dat fiind că anul bugetar este pe sfârşite şi că acest fond trebue împărţit conform scopului pentru eare a fost creiat, d-sa cere ca această chestiune să fie imediat luată în discuţie.

Consiliul aprobă.

1. D-l *V. N. Stinghe* prezintă un referat prin care arată că «potrivit art. 4 din statute alin. a, k, l, m, n, societatea noastră în ultimii 2 ani a înscris în bugetul său sub rubrica «premii pentru lucrări» o sumă oarecare, pentru anul în curs, la art. 12 al bugetului figurează 50.000 lei».

Mai departe d-sa arată că, dacă în anul 1928 acest fond a rămas nerepartizat, anul acesta trebue distribuit, pentru a se face o dovadă mai mult că societatea se ocupă de chestiunile de intelectualitate.

D-sa propune să se institue :

a) 2 premii de 10 şi 6 mii pentru lucrări cuprinzătoare publicate în volum independent.

b) 3 premii de 5000, 3000 şi 1000 lei pentru cele mai bune articole cu caraeter de studiu ori cercetare, publicate în «Revista Pădurilor», urmărind cu aceasta să introducem spiritul cercetător şi critic ştiinţific în producţiile noastre intelectuale.

c) 3 premii de 2000, 1000 şi 500 lei pentru cele mai bune recenzii cu care voim să stimulăm cititul, ţinerea la curent cu noutăţile ştiinţifice.

d) 3 premii de 2000, 1000 şi 500 lei pentru articolele cele mai bune publicate în slujba propagandei forestiere în cotidiene şi periodicele neforestiere.

e) 4 premii: 2 de câte 5000 şi 2 de câte 4000 lei pentru cele mai bune 2 lucrări de plantaţii şi pentru cele mai bune 2 lucrări de regenerări naturale în stejar.

In acelaş an nu se pot decerne 2 premii unei persoane.

In ce priveşte administrarea fondului sunt de părere:

a) Ca normă generală şi pentru viitor, premiile la lucrări pe teren să se distribue în Mai al fiecărui an, iar cele pentru lucrări tipărite în Decembrie.

Pentru ca suma să nu treacă economie la sfârşitul anului ci să se pună la dispoziţia comisiei care se va numi în fiecare an din Consiliul de administraţie al societăţii, care pe măsură ce va examina toate lucrările înscrise pentru un premiu, va dresa un proces-verbal de rezultat şi va pune la dispoziţia celor premiaţi sumele.

In ce priveşte lucrările pe teren, sunt de părere să se numească pe direcţii silvice câte o comisie prealabilă din membri ai societăţii, ocupând funcţiuni mai mari în direcţie, care să facă un triaj al lucrărilor prezentate, de natură ca ulterior comisia instituită din membrii Consiliului de administraţie al societăţei, să nu aibă a examina dela fiecare direcţie, decât câte o lucrare de o natură dată.

Trebue să se găsească mijlocul de a se facilita deplasarea Comisiei, care va trebui să examineze pe teren lucrarea pe care o va premia.

Pentru anul în curs epoca pe teren fiind trecută, opinez ca suma ce ar trebui să se distribue pentru ele, să fie trecută pentru premierea publicaţiilor, îndoindu-se numărul premiilor dela punctele b, c şi d, şi adăugând unul de 2000 lei la punctul a, în schimb să se ia în examinare publicaţiile ultimilor 2 ani, 1928 şi 1929.

In Ianuarie viitor să se aleagă o comisie de premiere pe 1930, să i se pună suma la dispoziţie, şi obligaţia să lucreze şi în Mai şi în Decembrie să prezinte cele 3 procese-verbale de examinare ale lucrărilor.

Astăzi, pentru 1928 şi 1929 să se aleagă comisia care să premieze scrierile după normele desvoltate în partea finală a acestui referat».

D-l *Drăcea* se raliază la propunerea d-lui Stinghe şi este de părere să se facă rezerve din fondul de anul acesta o sumă pentru premierea lucrărilor executate pe teren.

D-l *Stinghe* convine cu această idee, dacă fondul se poate trece în anul viitor şi nu se varsă la economii.

D-l *P. Antonescu* spune că nu se împacă cu graba de a tranşa această chestiune. S'ar putea crede că se intenţionează părtinirea cuiva. Eu aş propune să se premieze lucrările făcute la păduriie particulare, cât şi cei ce împăduresc sterilele, etc. Nu sunt de părere să se dea premii numai pe ce s'a făcut sau pe ce se publică la «Revista Pădurilor»; ar trebui să se arate ce anume scrieri trebue să facă cei ce vor să concureze la premii.

D-l *Stinghe* spune că a propus să se premieze lucrările făcute la Stat, fiindcă până azi societatea n'a eşit în afară de această idee. Cât priveşte publicaţiunile din «Revista Pădurilor», ele trebuesc premiate, fiindcă această publicaţie este organul societăţii. Convin să se amâne chestiunea, dacă fondul nu trece la economii. Nu pot primi bănuiala că se intenţionează părtinirea cuiva.

D-l *Drăcea* se opune la amânare, fiindcă premierea pe neaşteptate a unor autori, cari au muncit fără a se gândi la o recompensă, este ceva nobil.

D-l *P. Antouescu* rămâne la părerea sa de a se premia proprietarii particulari. Acest fapt va face o bună impresie şi o folositoare propagandă societăţii.

D-l *P. Ioan* spune că împărţirea fondului de 50.000 lei în acest an trebue făcută, chiar dacă ar fi să greşim în felul cum se va face premierea.

D-l *Grozescu* spune că dacă pentru lucrările de pe teren nu se pot împărţi premii acum, atunci să se repartizeze celelalte premii, iar restul fondului să se aloce la art. respectiv al anului viitor, unde trebue să se adauge şi veniturile fondurilor Disescu şi Golescu, iar la regulamentul ce se va face pentru repartizarea premiilor, să se prevadă şi condiţiunile de premiere în prevederile actelor de donaţiune ale acestor fonduri.

D-l *Priboianu* propune să se indice comisia care urmează să ia în examinare lucrările ce se vor propune Consiliului spre premiere.

D-l *C. P. Georgescu* mulţumeşte d-lui Stinghe pentru propunerile făcute şi crede că repartizarea fondului de 50.000 este necesar să se facă chiar în acest an.

D-l *Bosoancă* se raliază la propunerea d-lui Georgescu.

D-l *Antonescu* cere să se ia act că este contra ideii de a se premia lucrări deja făcute.

D-l *P. Ioan* propune ca repartiţia premiilor să se facă de către Comitetul de redacţie al revistei, la care s'ar mai adăuga încă una sau două persoane.

D-l *Drăcea* crede că nu intră în competinţa Comitetului de redacţie al revistei această chestiune.

Urmând a se face alegerea comisiei însărcinată cu examinarea lucrărilor ce se vor premia, conform cu propunerile din referatul d-lui Stinghe, d-nii Drăcea şi Stinghe declară că nu vor să facă parte din această comisie.

In urma votului exprimat, se deleagă în comisia pentru repartizarea fondului de 50.000 lei, în conformitate cu propunerile din referatul d-lui Stinghe, d-nii: P. Antonescu, M. Drăcea, V. N. Stinghe, Gh. Agapie şi P. Ioan.

2. D-l *Grozescu* arată situaţia cheltuelilor la diferite articole din buget până astăzi, cât şi cele necesare până la finele anului. Intrucât la art. 3, 4, 6, 9 sumele prevăzute în buget nu acoperă cheltuelile, cere să se deschidă următoarele credite:

1.	Pentru acoperirea cheltuelilor dela art. 3 suma de lei:	559.—
2.	» » » » » 4 » » »	2801.—
3.	» » » » » 6 » » »	4349.85
4.	» » » » » 9 » » »	2000.—
		9.709.85

Sumele de mai sus se vor da dela art. 13 din buget fondul de deschidere de credite extraordinare.

Tot dela acest articol propune a se acoperi următoarele cheltueli neprevăzute în buget:

1. Poliţa de asigurarea imobilului pe 1929	lei:	12.600.—
2. Tipărirea proectului de statul CEACS	»	3.900,—
3. Tipărirea Anuarului Inginerilor Silvici pe 1929 .	»	6.800.—
4. Coroane pentru înmormântări de membri ai societăţii	»	12.703.—
		36.003.—

3. Cererile pentru restituirea de capital ale d-lor ingineri Baiu Crăciun, Lud. Gasparetz, Ion Fonai, Al. Acs, A. Anderco, sunt respinse de către Consiliu ca fiind tardive.

4. *Consiliul* aprobă nouă procese-verbale ale Comitetului de direcţie ‹2—10›.

p. Preşedinte, *C. P. Georgescu*

p. Secretar-general, *M. Şt. Suhăţeanu*

PROCES-VERBAL Nr. 20

Şedinţa dela 16 Decembrie 1929.

Prezenţi d-nii: Antonescu P., Atanasescu A., Florescu M. P., Georgescu P. C., Grozescu D., Ioan P., Ionescu Andrei, Popescu Al., Stinghe N. V., Tomuţă D.

Şedinţa se deschide sub preşedenţia d-lui C. P. Georgescu.

1. Se aprobă sala de festivităţi pentru festivalul Societăţii Elevilor ingineri industriali dela Şcoala Politechnică ce va avea loc în seara 25 Ianuarie 1930, gratuit, însă vor plăti costul luminei ce vor consuma în aceaş seară şi curăţitul sălei după festival cu 800 lei.

2. Se aprobă Casei de Credit, Economie şi Ajutor a Corpului silvic a se folosi de birourile societăţii, camera secretariatului, pentru serviciile Casei de Credit şi sala de Consiliu pentru şedinţele Consiliului de Administraţie.

3. Se aprobă Procesul-verbal al Comitetului de Direcţie No. 11 din 16 Decembrie 1929 în suma de 36.443 lei.

D-l *P. Antonescu* citeşte procesul-verbal al d-lor P. Ioan şi G. Agapie prin care se arată că faţă de refuzul d-lor Drăcea şi Stinghe de a lua parte în comisiunea pentru decernarea premiilor pentru cele mai bune scrieri, să se complecteze comisiunea prin cooptarea d-lor N. G. Popovici şi V. Priboianu, dând explicaţiuni cum d-sa a venit la ora fixată să lucreze, dar d-nii P. Ioan şi G. Agapie fiind ocupaţi, nu s'a putut face decât acest proces-verbal cu opinia separată a d-sale. D-sa a înţeles că intenţiunea Consiliului de administraţie a fost că, dacă din cei 5 lipsesc, restul comisiunii formând majoritatea poate lucra.

D-l Antonescu insistă din nou pe lângă d-nii Stinghe şi Drăcea să re-

vină în comisiune, fiind cei mai indicaţi a lucra în această chestiune, iar d=sa dacă este o piedică se retrage.

D=l *Stinghe* aminteşte că deşi idcia pentru decernarea premiilor a pornit dela d=sa, faţă de suspiciunile de parţialitate ale d=lui Antonescu din şedinţa trecută, nu revine în comisie şi că acceptarea altor 2 membri, d=nii Popovici şi Priboianu, în locul d=lor Stinghe şi Drăcea este făcută tocmai ca să nu cadă răspunderea numai pe cei trei, şi atât munca cât şi răspunderea să se împarte în cinci.

D=l *Andrei Ionescu* insistă ca d=nii Drăcea şi Stinghe să primească însărcinarea, la care se raliază şi d=l Grozescu, şi adaogă că, în cazul când comisia nu se poate constitui cu 5, atunci să se întrunească acei trei membri cât mai urgent pentru a se da o soluţie definitivă înainte de încheerea anului bugetar.

D=l *A. Popescu* se raliază la cele precedente, rugând pe d=l Stinghe să reintre în comisie, iar în cazul când d=lor persistă în refuz, să se complecteze comisia de 5 membri, după însă=şi propunerea d=lor Agapie şi P. Ioan, cu d=l prof. Popovici şi V. Priboianu.

D=l *Andrei Ionescu* insistă din nou pe lângă d=nii Stinghe şi Drăcea să primească a figura în comisie, ca unii ce ar fi cei mai indicaţi.

D=l *Priboianu* declară că dacă se hotărâşte ca să lucreze comisia cu membrii cooptaţi, d=sa nu primeşte să ia parte, comisia putându=se complecta cu un alt membru, sau să lucreze cu 4 membri.

D=l *Antonescu* faţă de această nouă descomplectare a comisiei, considerând că numai d=sa este cauza, declară că se demite şi d=sa şi în nici un caz nu mai revine, lăsând ca să lucreze ceilalţi cari vor fi desemnaţi în această chestiune, dacă nu se poate amâna pentru anul viitor,

Consiliul insistă pe lângă d=l Antonescu să nu se retragă, dar d=sa nu revine.

D=l *Priboianu* dă explicaţii pentru ce s'a retras, şi pentru a se putea termina discuţia în chestiunea premiilor, propune ca Mercuri să se ţină o şedinţă specială, în care să se discute propunerile tuturor membrilor şi să se decearnă premiile fără a se mai institui comisie specială.

Consiliul aprobă ţinerea şedinţei în ziua de Mercuri 18 Decembrie, însă pentru a se complecta comisia din care nu au mai rămas decât d=nii P. Ioan şi G. Agapie.

5. Se citeşte referatul d=lui Stinghe cu privire la deschiderea unui credit de 20.000 lei neutilizat în 1928, pentru biblioteca societăţii.

D=nii *Stinghe* şi *Grozescu* dau explicaţii, cerând a se da sumele din creditul extraordinar de 500.000 lei.

Consiliul aprobă.

6. Se aprobă cererea d=lui N. G. Popovici, ca în mod excepţional ţinerea viitoarei şedinţe să fie Mercuri 18 Decemrbie, când consiliul va hotărî zilele viitoarei şedinţe.

7. Se respinge cererea de ajutor a d=lui ing. I. Corodeanu şi a d=lui Lascăr Pop, din lipsă de fonduri.

8. Consiliul lasă biroului latitudinea închirierei sălei pentru revelion.

D-l *Andrei Ionescu* nu se raliază la închirierea sălei pentru asemenea petreceri.

9. Se respinge demisia d-lui ing. E. Bondescu.

10. Se aprobă înscrierea în societate a d-lui ing. N. Chelsoi.

11. Se aprobă reducerea de 50% din cotizaţie şi abonament d-lui ing. T. Tămăşanu, dela data eşirei la pensie.

12. D-l *Florescu* în câteva cuvinte arată calităţile de bun camarad ale decedatului N. Ţăpârdea şi propune un minut de reculegere.

13. Se va pune la ordinea zilei ratificarea salarului d-lui M. P. Florescu pe timpul cât a ţinut locul de casier.

Şedinţa se ridică la orele 8,10 şi se anunţă viitoarea şedinţă pentru Mercuri 18 Decembrie 1929, orele 5 p. m.

p. Preşedinte, *C. P. Georgescu*

p. Secretar-general, *V. N. Priboianu*

PROCES-VERBAL Nr. 21

Şedinţa dela 18 Decembrie 1929.

Prezenţi d-nii: A. Atanasescu. C. Bosoancă, M. Drăcea, M. P. Florescu. C. P. Georgescu, N. G. Popovici, V. N. Priboianu, V. N. Stinge şi D. Tomuţă.

Şedinţa se deschide sub presedinţia d-lui C. P. Georgescu.

Se citeşte procesul-verbal al şedinţei dela 2 Decembrie crt., şi se aprobă să se publice, iar în ce priveşte discuţiunile în chestiunea d-lui M. P. Florescu, să se publice într'o frază cât se poate de concisă.

Se citeşte şi se aprobă procesele-verbale ale şedinţelor din 9 şi 16 Decembrie crt., aşa cum sunt redactate.

1. Se trece la ordinea de zi şi se ia în discuţiune chestiunea decernărei premiilor pentru cele mai bune scrieri.

Procedându-se la complectarea comisiunei, în urma propunerilor d-lor N. G. Popovici, M. Drăcea, V. Stinghe, C. P. Georgescu şi C. Bosoancă, se deleagă, pe lângă d-nii P. Ioan şi Gh. Agapie rămaşi din comisiunea anterioară, pe d-nii: N. G. Popovici, C. P. Georgescu şi V. Priboianu, cari să depună referatul în şedinţa Consiliului dela 23 Decembrie 1929.

Şedinţa se ridică la orele 8.

p. Preşedinte, *C. P. Georgescu*

p. Secretar general, *V. N. Priboianu*

D-l inginer Gh. Crăciunescu, inspector silvic, institue *un fond indivizibil de 3829 lei pentru premierea* de către Consiliul soc. Progresul silvic, a *celei mai bune lucrări despre:*

«Punerea în valoare a terenurilor fugitive

și surpătoare de pe proprietățile de moșneni sau răzeși, devenite improductive de pe urma despăduririlor sau abuzului prin păşunat».

Intre altele să cuprindă și următoarele puncte:

1. Proectul lucrărilor ce ar fi de executat într'un caz concret, ales de concurent, cu toate datele necesare relativ la lucrările ce urmează a fi executate.

2. Mijloacele cele mai practice de executare.

3. Propuneri de natură legislativă, menite a încuraja pe proprietari la atari lucrări.

4. Măsuri în vederea conservării și întreținerii îmbunătățirilor realizate.

5. Istoricul proprietății respective (după documente).

6. Date asupra stării de fapt a proprietății, iar ca încheere, părerile și dorințele proprietarului precum și ale autorului.

Termenul ultim de predare al lucrărilor este la 1 Aprilie 1930.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Casa Pădurilor

Direcția amenajerilor

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor.
Asupra raportului d-lui administrator al Casei Pădurilor;
Având în vedere art. 2 din codul silvic;
Având în vedere art. 2 din legea modificatoare a codului silvic publicată în «Monitorul Oficial» No. 131,920.

DECIDEM:

Art. 1. – Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurei La Curata», pendinte de comuna Feleac, jud. Someş, proprietatea composesoratului urbarial din comuna Feleac, în suprafață de 91 ha 8000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Lunca, pendinte de comuna Gurbediu, jud. Bihor, proprietatea Prepoziturei Mari rit latin din Oradea, în suprafață de 296 3900 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurei Hodaia, pedinte de comuna Sântiacob, jud. Năsăud, proprietatea composesoratului urbarial Sântiacob, în uprafață de 21 ha 9200 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Dostina-Nergheşului, pendinte de comuna Băişoara, jud. Turda, proprietatea d-lui Gebe Fügy Mihail şi 105 soții, în suprafață de 115 ha 0900 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani Exploatarea în 4 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurei Stân de Vale», pendinte de comuna Budureasa, jud. Bihor, proprietatea episcopiei române-unite din Oradea, în suprafață de 2680 ha 0647 m². Regim 1 codru cu tăeri rase seria A şi codru grădinărit seria B. Revoluția normală 80 ani pentru seria A şi 00 ani pentru seria B. Exploatarea conform planului special de exploatare din amenajament. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar seria A. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurei Saldobagiul de Munte, pendinte de comuna Saldobagiul

de Munte, jud. Bihor, proprietatea comunei Santăul Mare, în suprafață de 57 ha 5500 m². Regimul crâng compus, urmând a se opri rezervele prevăzute prin amenajament din cele de categoria II-a și a III-a Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii «Colțul Nirajului» 5 trupuri, pendinle de comuna Maghirani, jud. Mureș, proprietatea bisericei reformate din Maghi ani. în suprafață de 25 ha 9200. m². Regimul crâng cu 80 arbori de rezervă la hectar. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Gărantia de împădurire 500 lei de fiecare ha Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurei «Poiana Ferii», 4 trupuri, pendinte de comuna Petreștii de sus, jud Turda, proprietatea d-lui Czako Vasile, în suprafață de 69 ha 6700 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani. Garanția de împăduriie 600 lei de fiecare hectar, pentru toate parchetele ce se exploatează. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădure «Budiu», pendinte de comuna Bejani, jud. Făgăraș, proprietatea d-lui Iacob Cohn, în suprafață de 528 ha 2000 m². Regimul codru cu tăeri rase pentru suprafața de 341 ha 5600 m². Codru grădinărit pentru restul de 17 ha. Revoluț a normală 80 ani. Exploatarea în 4 ani pentru cele 246,69 ha cu arboret exploatabile din seria I a, ce se tae ras, și în 80 ani pentru seria de codru grădinărit. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar, pentru seria de codru cu tăeri rase. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitiv situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădure, la numele proprietar lui, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic. fie a upra proprietății, snprafeței, etc.

Art. 3 — Toate celelalte dispoziținni prevăzute în studiile respective și art. adițional, anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. - Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deeiziuni.

Dată astăzi 17 Decembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *V. Potârcă*

p. conformitate, *Nedescifrabil.*
Nr. 69.364.

CASA DE CREDIT, ECONOMIE ŞI AJUTOR
A
CORPULUI SILVIC C. E. A. C. S.
Sediul: Bucureşti III — B-d Brătianu, 57 bis

Face toate operaţiunile de bancă. Imprumuturi la membrii în contul salariului, împrumuturi pe gaj de efecte, pe ipoteci, etc.

Primeşte spre fructificare la vedere şi pe termen în conditiuni avan'ajoase.

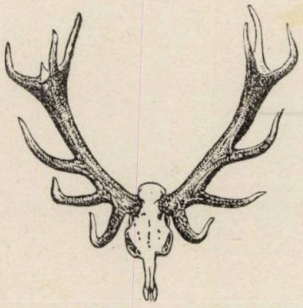

VIZITAŢI ŞI EXPUNEŢI PRODUSELE D=VS LA
EXPOZIŢIA INTERNAŢIONALĂ DE VÂNATOARE DIN LIPSCA 1930
(finele Mai până la Septembrie)
IN CADRUL
EXPOZIŢIEI INTERNAŢIONALE DE BLĂNURI «I P A»
Informaţiuni prin organizaţiile ei şi prin
ADMINISTRAŢIA IPA SECŢIA VÂNĂTOARE LEIPZIG
C. 1 Brühl 70, (Germania)

BIBLIOTECA CENTRALĂ
a „ASOCIAŢIUNII"
SIBIIU

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: Stinghe Vintilă

Membrii:

Drăcea Marin — Ioan Petre

M. Rădulescu

Secretar de redacţie: Ştefănescu-Suhăţeanu M.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1929:

Preşedinte:

Vice-Preşedinte: C. P. Georgescu, M. Drăcea

Secretar general: M. P. Florescu

Casier: Dem. Grozescu

Secretari: Victor Priboianu, M. Ştef.-Suhăţeanu

Membrii:

Agapie G.
Antonescu P.
Atanasescu A.
Boldur M.
Bosoancă C.
Eliescu A.
Ioan Petre
Ionescu Andrei
Lazăr Horia
Năstăsescu Gh.
Nedelcovici Ath.
Popescu Alex.
Popovici Gh. N.
Stinghe Vintilă
Tomuţa D.

Cenzori: Cratero Ovid, Leon Vasiliu, Sculy Xenofon.

Cenzori supleanţi: Ioan Botescu, Ioan Florescu, Fonai I.

Preţul abonamentului:

Pe un an . . . . . 300 lei
» » » pentru membrii Societăţii . . . . . 200 »
» » » pentru conductori şi brigadieri . . . . 75 »
Numărul . . . . . 25 »

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

Institutul de Arte Grafice «EMINESCU» S. A., Str. Parlamentului, 2